ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ — ΣΥΝΟΔΟΣ Δ΄ 12

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΝΣΤ΄—ΝΕ΄

12 Ἀπριλίου 1932—18 Αὐγούστου 1932

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ

ΘΕΜ. Π. ΣΟΦΟΥΛΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1933

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν΄.

Τρίτης 12 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30΄ μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Π. Χριστούλας*** παρατηρεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ὑποθυκοφυλακείων δὲν ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς κατόπιν διαμαρτυρίας του ὅτι εἶναι παρόντες μόνον τρεῖς βουλευταί.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** ἔχει τὴν αὐτὴν γνώμην.

Πρόεδρος. Ἐὰν βεβαιοῦτε ὅτι ἦσαν παρόντες τρεῖς μόνον βουλευταί, τότε τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐπανέλθῃ εἰς β΄ συζήτησιν.

Ὁ κ. ***Κ. Διδωρίκης.*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Λέγει ὅτι εἰς τὰ σημερινὰ πρακτικὰ ἐσφαλμένως περιλαμβάνεται τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑφ' ἑτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἄνευ τοῦ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν γενομένου ἀποδεκτοῦ ἄρθρου 5. Ἡ Βουλὴ δέχεται τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑφ' ἑτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνατεθῇ εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἄσκησις τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μέλον τοῦτο τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ὑπευθύνως πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργοῦ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν, πλὴν ἐκείνων, ἅτινα οὗτος ἤθελε ρητῶς ἐπιφυλάξει ἑαυτῷ, ἀναπληροῦν καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὸν Ὑπουργὸν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον

Τὸ μέλος τοῦτο προεδρεύει τῆς διοικούσης τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἄρτου Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἕτερον μέλος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται διὰ ἀποφάσεων αὐτοῦ νὰ ὁρίζῃ ἑκάστοτε διὰ ὅλην τὴν χώραν ἢ διὰ ὡρισμένας περιφερείας τὰ ἑξῆς μέτρα: α΄) νὰ ἐπιβάλῃ διατιμήσεις ἐπὶ ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ καθορίζῃ ταύτας, β΄) νὰ καθορίζῃ ὅσιστὸν ὅριον κέρδους ἐπὶ τε τῆς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως τοιούτων ἀντικειμένων, γ΄) νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἐντὸς τῆς Χώρας ἀπὸ μιᾶς περιφερείας εἰς ἄλλην μεταφορὰν ἐγχωρίων γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν, βασικῶν, βιομηχανικῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους προϊόντων ἢ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην εἰς ὡρισμένας διατυπώσεις καὶ δ΄) νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν καθ' ὡρισμένα χρόνον καὶ διαστήματα πώλησιν καὶ κατανάλωσιν ὡρισμένων εἰδῶν διατροφῆς ἢ ὅλων εἰδῶν, νὰ περιορίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὰ ἐστιατόρια, μαγειρεῖα κλπ παρασκευαζομένων φαγητῶν καὶ ὁρίζῃ τὸ εἶδος αὐτῶν καὶ τὴν ἐξ ἑκάστου παρεχομένην μερίδα.

Ἄρθρον 3.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀγορανομικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἑξῆς μελῶν:

α΄) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, β΄) ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, γ΄) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δ΄) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας, ε΄) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, στ΄) ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, ζ΄) ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, η΄) ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκατέρου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θ΄) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ ι΄) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἐκτελεῖ καθήκοντα εἰσηγητοῦ, ἄνευ ψήφου, δημόσιος ὑπάλληλος ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον τμηματάρχου β΄ τάξεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκτελεῖ εἷς τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐν ἰσοβαθμίᾳ δὲ ὁ κατ' ἀρχαιότητα προηγούμενος.

Ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ὁρίζεται καὶ ἀναπληρωτὴς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἢ Διοικήσεως.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 6 μελῶν καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀντικειμένων καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ ἤθελε ζητηθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ μέλη, ὁ εἰσηγητὴς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράβασις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἑτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνεπάγεται τὴν ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ δίωξιν κατὰ τὸν νόμον 703 καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Διὰ τὴν δίωξιν ἐπὶ παραβάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ νόμου 3860.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἁρμοδιότητες τῶν Ἐπιτροπῶν Διατιμήσεων εἰς ἐπιβολὴν καὶ κανονισμὸν διατιμήσεων καὶ τῶν Γνωμοδοτικῶν Προδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς καθορισμὸν ἀνωτάτου θεμιτοῦ ὁρίου κέρδους διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Αἱ δὲ πράξεις αὐτῶν ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπικυροῦνται μετὰ τοῦτο τὰ πρακτικά.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 1195 καὶ 1196 πράξεις διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν 148210,10 καὶ 313.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1197 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 2.821.10 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 17 παράγρ. 4 τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων.

Οἱ αὐτοκινητισταὶ Ναυσης ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου Ταμείου προνοίας καὶ συντάξεως αὐτοκινητιστῶν πρωτεινομένου ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας αὐτοκινητιστῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ σύνδεσμος ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Δράμας ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παραρτήματος Θράκης εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, καὶ τὴν χορήγησιν βοηθημάτων εἰς τοὺς περιπτερουχους.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ἀναφορὰς τῶν Ι. Καλυδιώτη ἐξ Ἄρτης καὶ Δ. Λογοθέτη ἐκ Φιλιππιάδος ζητούντων τὴν λῆψιν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων.

Οἱ πρόεδροι τῶν παραμεθορίων συνοικισμῶν Διποταμίας, Κομνηνάδων καὶ Χιονάτου ζητοῦν τὴν ἐπανεκτίμησιν τῶν χορηγηθέντων οἰκημάτων καὶ γαιῶν, τὴν καταμέτρησιν τῶν χορηγηθέντων κλήρων καὶ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν αὐτῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ παντοπωλῶν Φιλιππιάδος ζητούντων ἀναστολὴν πληρωμῆς χρεῶν,

Ἐπιτροπὴ ἐργατῶν καπνῶν Βαρβαρίου Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν μὴ μείωσιν τῶν ἡμερομισθίων των.

Ὁ σύλλογος τῶν ἐν Καλάμαις τραυματιῶν ἀναπήρων πολέμου ὑποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ ἀναπήρου Γ. Κολοκοτρώνη ζητοῦντος τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς του.

Ἡ ἕνωσις συνεταιρισμῶν Ἠλείας ζητεῖ τὴν ἐπίταξιν τῆς εἰσαχθείσης ποσότητος χαλκοῦ καὶ θείου διὰ κρατικοῦ συναλλάγματος καὶ τὴν διάθεσιν ταύτης ἄνευ αἰσχροκερδείας εἰς τοὺς παραγωγούς.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Δούλης** καταθέτει ψήφισμα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Ἰωαννίνων διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην ἐπιβολὴν χρεωστασίου κλπ».

Οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ Θεσσαλονίκης καὶ οἱ ἔφεδροι Βορείου Ἑλλάδος ζητοῦν τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 5355 περὶ προστασίας τῶν Ἐφέδρων.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 925 τῆς Πολ. Δικονομίας».

Ὁ κ. **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ μετονομασίας τῶν γραφείων νομογεωπόνων εἰς γεωργικὰς περιφερείας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3683 περὶ ἱστορικοῦ ἀρχείου Κρήτης».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῇ δικογραφιῶν πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν διώξεως τῶν βουλευτῶν: 1) τοῦ κ. Α. Κασσαβέτη, 2) τοῦ κ. Ι. Βαλαλᾶ, 3) τοῦ κ. Δ. Μαρσέλου, 4) ἑτέραν τοῦ κ. Α. Κασσαβέτη καὶ 5) ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν περὶ παροχῆς ἀδείας ποινικῆς διώξεως τέως ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν.

Ὁ κ. **Α. Ζάννας** (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων: 1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 5124 περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας». 2) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43 καὶ παρατάσεως προθεσμίας «α ωρισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5121 περὶ ὀργανισμοῦ τῆ. πολεμικῆς ἀεροπορίας»,

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων».

Ὁ κ. **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Ν. Ν. 4817, 4932 περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Σ. Νικολαΐδης, Χ. Καλαντίδης, Λ. Λαμπριανίδης, Λ. Ἀνδρεάδης, Η. Παπαδόπουλος,** καὶ **Κ. Κοντοδίνας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν πρωτοκόλλων καὶ σχετικῶν δηλώσεων καὶ ἐπιστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5110 περὶ διοικήσεως κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ μετονομασίας τῶν γραφείων Νομογεωπόνων εἰς Γεωργικὰς περιφερείας».

2) «Περὶ δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Φ. Σαράντης. Γ. Ἡσαΐας, Δ. Μαρσέλος, Φ. Μανουηλίδης. Κ. Κουρτίδης, Ἰωσὴφ Κούνδουρος, Σ. Κωστόπουλος, Κ. Πανοῦτσος, Λ. Μακκᾶς, Α. Βερδέλης, Σ. Χούρσογλου,** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 16)12)1924 ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως περὶ ἀνακρίσεων καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** καὶ **Β. Κυρέλλος** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Κοντοδίνας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων ἐμμίσθων παρέδρων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1932».

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς συνταξιούχους ὁπλίτας καταστάντας ἀνικάνους κατὰ τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίαν των ἐν τῷ στρατεύματι».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς κατοίκων οἰκήματος Παγγείου, ζητούντων τὴν ματαίωσιν τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Κουντουριώτου εἰς τὸν συνοικισμὸν Ἀρμενίων.

Α. Ἰασωνίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Τὸ ζήτημα ἔχει κανονισθῇ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὁ κ. **Ε Πριμίδης,** συνιστῶν ἀναφορὰν τοῦ ἐν Πειραιεῖ συλλόγου κοινῆς ἀντιλήψεως καὶ συνοικιακῆς προνοίας Παλαιᾶς Κοκκινιᾶς (ἡ Μεταμόρφωσις) λέγει ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν συνοικίαν αὐτὴν εἶναι ἀπελπιστική, διότι οὔτε δρόμους οὔτε φωτισμὸν ἔχει. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραπονοῦνται ὅτι οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη εἰς τὰ αἰτήματά των παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Χ. Λαδᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δὲν ἐστάλη καμμία σχετικὴ ἀναφορά. Ὅσάκις στέλλεται ἀναφορὰ δίδομεν ἀμέσως ἀπάντησιν συνεπῶς δὲν εἶναι ὀρθὸν αὐτό, ὅτι δὲν ἐδώσαμεν καμμίαν ἀπάντησιν. Παρακαλῶ νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά,

Ὁ κ. **Γ. Γαρδικιώτης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἀστικῶν ταχ. καὶ τηλ. διανομέων Τρικκάλων.

Χ. Λαδᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐγκρίνει καμμίαν αὔξησιν δαπάνης.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβᾶνος,** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν διομηχάνων Ἀνδρου Κ. καὶ Ν. Χαβούλη λέγει, ὅτι εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν ὑπάρχει μία νεκρὰ διομηχανία, ἡ ὁποία ἀπασχολεῖ 100 κορίτσια, πρόκειται δὲ περὶ δύο μικρῶν ἐργοστασίων τὰ ὁποῖα κατεργάζονται μέταξαν τὴν ὁποίαν προμηθεύονται ἐκ Μεσσηνίας, Κρήτης καὶ ἄλλων μερῶν. Τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ πληρώνουν φόρον λιμενείου κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, πληρώνουν ὅταν ἐξάγουν, πληρώνουν ἀκόμη φόρον δημοτικόν. λιμενικὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ὡς ἐκ τούτου διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ κλείσουν. Ἤδη τοὺς ζητοῦν 66 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ πρόκειται νὰ διπλασιασθῇ τὸ ποσὸν αὐτό, δηλ. δι' ἕνα προϊὸν 500 δραχ. κατ' ὀκᾶν πληρώνουν φόρον 110 δραχ. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Πρέπει δὲ νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς κάθε Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸν Συμβούλιον. Λέγει κατόπιν ὅτι ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάσατο τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐσταμάτησε τὸ ἔργον. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ὁρισθοῦν οἱ δασμοὶ διαφορετικοὶ διὰ κάθε εἶδος, ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐνιαία φορολογία δι' ὅλον τὸ Κοάτος.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Ἐργολημπτῶν Ἀθηνῶν περὶ ψηφίσεως νομοσχεδίου ταμείου συντάξεων ἐργολημπτῶν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Νὰ μοῦ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Γ. Στρᾶτος** συνιστᾷ ἀναφορὰν κατοίκων Ἀμαρουσίου, Κηφισιᾶς κλπ. περὶ ἠλεκτροκινήσεως τοῦ Σιδηροδρόμου Κηφισιᾶς, συνιστᾷ δὲ ἐφ' ὅσον μάλιστα εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Ἑταιρία ἐκ τῆς Συμβάσεως, νὰ ἐπιβάλῃ ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών της, διότι πρόκειται περὶ ζητήματος ζωῆς ἢ θανάτου τῶν κατοίκων τῶν προαστείων τούτων.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** λέγει, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν συγκινήσει πολὺν κόσμον καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις πολλάκις ἔδειξε τάσεις ἐπιβολῆς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιβάλλων τὰς δικαίας ἄλλως τε ἀντιλήψεις του ἐπὶ τῆς Ἑταιρίας διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔργον.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** λέγει ὅτι εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἠλεκτροκινήσεως Κηφισιᾶς.

Χ. Λαδᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἠλεκτροκινήσεως ὅτι ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἰδιαιτέρως ἐγώ, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ ἐργασθῶμεν μετ' ἀφοσιώσεως διὰ τὴν ὁριστικὴν λύσιν καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐπήρχετο ἡ ἐκ τῆς πτώσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας κρίσις, τὸ ζήτημα θὰ εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς λύσεως. Ἡ Ἑταιρία μετὰ πολλὰς παρελκύσεις καὶ ἐπιβολὰς ποινῶν ἐδέχθη νὰ κάμῃ τὸν σιδηρόδρομον μέχρι μὲν τοῦ Ἡρακλείου μὲ διπλῆν γραμμὴν ἐκεῖθεν δὲ μέχρι Κηφισσιᾶς μὲ ἁπλῆν γραμμήν. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὸ τὸ ἀπέκρουσα ἐγὼ καὶ ἐξηκολούθησαν αἱ συνεννοήσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσω ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον ὅτι πρόκειται περὶ Ἑταιρίας, ἡ ὁποία ὁμοιάζει μὲ τὸν Ἀνταῖον τῆς Μυθολογίας, διότι πολλάκις διακόπτει τὰς συνεννοήσεις καὶ ἀποστέλλει ἄλλον ἀντιπρόσωπον διὰ ν' ἀρχίσουν ἐξ ἀρχῆς. Ἡ Ἑταιρία κατόπιν ἐζήτησε νὰ τῆς ἐπιτραπῇ νὰ κάμῃ συγκοινωνίαν δι' αὐτοκινήτων καὶ κατόπιν διὰ τραμ μεγάλης ταχύτητος ὅπως ἐκεῖνα ποὺ ἔχει ἡ Γερμανία. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπέρριψα καὶ ἐδήλωσα εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὅτι καμμία ὑποχώρησις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἠλεκτροκινήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ ἀπὸ κανένα Ἕλληνα Ὑπουργὸν καμμιᾶς Κυβερνήσεως.

Κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς μου, σημειωτέον δὲ ὅτι δι' ἐμὲ ἀπετέλεσε ἰσχυρὸν ὅπλον ἡ γνώμη τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς ἄλλην συζήτησιν περὶ τῶν ταξὶ εὑρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ ἐμὲ διὰ τὴν ἐπιβολὴν εἰς τὴν ἑταιρίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της, ἐστάλη ἐδῶ κύριός τις ἐξ Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε τὴν κατάστασιν καὶ μοῦ ὑπέβαλε μίαν ἔκθεσιν ἐκ τῆς ὁποίας ὅμως οὐδὲν τὸ σαφὲς συνάγεται, καὶ δι' αὐτὸ ἐγὼ δι' ἐγγράφου μου ἐζήτησα νὰ μοῦ δώσουν σαφῆ ἀπάντησιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας, ἔταξα δὲ καὶ προθεσμίαν ἑνὸς μηνός, δηλώσας ὅτι μετὰ τὴν ἄκαρπον παρέλευσιν αὐτῆς θὰ εἰσηγηθῶ νὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι ὅλαι αἱ ἑταιρεῖαι τοῦ συγκροτήματος, καθόσον τὰ δοθέντα προνόμια ἐδόθησαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συνόλου ὅλων τῶν ἑταιριῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι εἶχα διαμαρτυρίας καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ὅτι δηλαδὴ κάθε ἑταιρία εἶναι χωριστή, ἀλλ' ἐγὼ ἐπέμεινα εἰς τὰς ἀντιλήψεις μου. Διὰ τοῦ κ. Δροσοπούλου μοῦ ἐζήτησαν νὰ παρατείνω τὴν προθεσμίαν μέχρι τῆς 20 Μαΐου πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐδέχθην, μετ' εὐχαριστήσεώς μου δὲ εἶδα πρόσκλησιν εἰς τὰς ἐφημερίδας γενικῆς συνελεύσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν σύναψιν δανείου συμπεσουμένου εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας.

Π. Τσαλδάρης. Προθεσμίαι δὲν ὑπάρχουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων:

Χ. Λαδᾶς. Ὑπάρχουν καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ αἱ προθεσμίαι αὐταὶ εἶχον λήξει πρὸ πολλοῦ ὑπέβαλα τὰ πρόστιμα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀμέσως ἄνευ ἀποφάσεως τῆς διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἤδη κατηρτίσθη.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν ἐζητήθη ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἡ κατάθεσις πίνακος σχετικοῦ μὲ τὴν κατάργησιν ὡρισμένων γυμνασίων, καὶ παρακαλεῖ νὰ συστήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ καταθέσουν τὸν πίνακα.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου αὐτοκινητιστῶν Φλωρίνης περὶ παροχῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν διαφόρων κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας περὶ ἰδρύσεως μονοπωλίου ἅλατος καὶ πετρελαίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Γνωρίζετε πόσον δύσκολος εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπεγγείων προσόδων πάντως θὰ κάμω σύστασιν.

Ὁ κ. ***Δ. Φλωριὰς*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ψηφισμάτων τῶν ἐπαγγελματιῶν Ροδολήβους Νιγρίτης λέγει ὅτι ἡ κατάστασις τῶν τάξεων αὐτῶν εἶναι ἀπελπιστικὴ καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ γνωρίσουν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς σκέψεις των σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεῶν.

Ὁ κ. ***Α. Μπακάλμπασης*** τονίζει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἀναφερομένων δὲν εἶναι καθόλου καλή, ἑκάστη δὲ ἡμέρα παρερχομένη δημιουργεῖ κινδύνους. Παρακαλεῖ δὲ τὴν Κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ τί σκέπτεται νὰ πράξῃ. Ὑπεβάλαμεν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν ψηφίσματα τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Κομοτινῆς ζητούσης ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἀνακατάταξιν τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, παροχῶν παρὰ τῶν Τραπεζῶν μικροπιστώσεων. Εἰς τὰ ψηφίσματα ταῦτα δὲν ἔχομεν λάβῃ ἀκόμη οὐδεμίαν σαφῆ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησιν. Καταθέσαμεν τηλεγραφήματα Ἐπιμελητηρίου Κομοτινῆς καὶ Ξάνθης, ζητούντων χορήγησιν ἐτησίας ἀναστολῆς χρεῶν πρὸς ἰδιώτας καὶ Τραπέζας. Ἀντὶ ἀπαντήσεως ὑπευθύνου ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι συνεκλήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, Ἐπιτροπή, ἥτις μελετᾷ τὸ ζήτημα.

Νομίζομεν κ. Πρόεδρε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν εὐεργετημάτων τῶν ἀγροτῶν καὶ εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, νὰ χορηγήσῃ δὲ τοὐλάχιστον ἐτησίαν ἀναστολὴν πληρωμῆς παντὸς χρέους πρὸς τοὺς ἰδιώτας καὶ Τραπέζας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ: Πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀπεσθεχθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνακατατάξεως τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, εἰς τὰς ὁποίας πόλεις, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς Τραπέζας, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ δυσχερὲς τῆς θέσεως τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ νὰ θελήσουν διὰ μειώσεως τοῦ τόκου καὶ τῆς παροχῆς μικροπιστώσεων νὰ συντελέσουν εἰς τὴν συγκράτησιν τοῦ κόσμου τούτου.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** λέγει ὅτι ἐπανειλημμένως δι' ἐπιτροπῆς οἱ ἔμποροι Θεσσαλίας ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐβεβαίωσαν ὅτι τὰ αἰτήματά των θὰ γίνουν δεκτά. Πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτό, διότι αἱ ἐκτελέσεις ἐξακολουθοῦν ὅπως καὶ αἱ πιέσεις ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν,

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** ὁμιλῶν ἐπὶ ψηφισμάτων ἐπαγγελματιῶν Σερρῶν, Ροδολείβους, Νιγρίτης λέγει, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν τάξεων τούτων εἶναι ἀφόρητος πλέον, ἀφ' ἑνὸς οἱ δημόσιοι ταμίαι ἐκβιάζουν εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων παρὰ τὰς διδομένας διαταγὰς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑποκύπτουν κατὰ τρόπον ἀποκαρδιωτικὸν αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ κεφαλαίου. Ἐλπίζω μετὰ τὰς τόσας ταλαντεύσεις ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποθετήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς παντὸς χρέους των τοὐλάχιστον ἐπὶ ἕν ἔτος. Ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν τάξεων τούτων ἀναμένομεν τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ δραματικὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας προκαλεῖ πλέον τὸν οἶκτον παντὸς ἀνθρώπου ἔχοντος συνείδησιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σήμερον διετάξαμεν τοὺς ταμίας νὰ ἀναστείλουν πᾶν βίαιον μέτρον καὶ νὰ δεχθοῦν τὴν μερικὴν καταβολὴν τῶν φόρων.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν τῶν προέδρων Πρωτοδικῶν διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη τοῦ χρεωστασίου διὰ τὰς Σέρρας καὶ τὴν Δράμαν. Θὰ καταθέσωμεν τροπολογίαν εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν νόμον περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπαχθοῦν καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Προέδρου, ὅστις θὰ δίδει τριῶν ἕως ἐννέα μηνῶν ἀναστολὰς ἐπὶ παντὸς χρέους, ὅπου ἡ ἀνάγκη διαπιστωθῇ.

Ν. Γαρδικιώτης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης φαίνεται ὅτι παρεσύρθη ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἔχουν τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως εἰς ἄλλας περιφερείας, τὰς ὁποίας μαστίζει ἡ πεῖνα ὡς εἶναι ἡ περιφέρεια τῆς Θεσσαλίας, ἥτις πάσχει περισσότερον πάσης ἄλλης. Πρέπει νὰ χορηγηθῇ χρεωστάσιον γενικῶς μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ τὰς πασχούσας περιφερείας.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς ὀφειλετῶν, ἐξ ἐνοικιάσεως μοναστηριακῶν κτημάτων

κατοίκων Λεβαδείας, λέγει ὅτι ἐνῷ πρόκειται περὶ εἰσπράξεως, Μοναστηριακῶν ἐσόδων, ἐφαρμόζεται ὁ νόμος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τὸ δὲ ταμεῖον τοῦτο παρὰ τὴν ἀποστολήν του, φέρεται μὲ σκληρὸν τρόπον ἀπέναντι τῶν μισθωτῶν. Εἶναι ἀνάγκη προκειμένου μάλιστα περὶ περιουσίας νομικοῦ προσώπου νὰ δοθοῦν εὐκολίαι τινὲς εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, καθοριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου μισθώματος καὶ ἀναστολῆς εἰσπράξεως παλαιῶν χρεῶν.

Ὁ κ. ***Β. Κυρέλλος*** ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὑποβάλετε μίαν τροπολογίαν εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀγροτῶν διὰ νὰ τὴν συζητήσωμεν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. ***Δ. Χατζίσκος*** λέγει ὅτι εἰς ἐκ τῶν κ. βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν εἶπεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ὑποθηκοφυλακείων δὲν ἐψηφίσθη. Διαβεβαιῶ, λέγει, ἐπειδὴ ἤμην παρὼν ὅτι ἐψηφίσθη μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων, ἐπιπροσθέτως δὲ μετὰ τοῦτο ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ κ. Βουλευτὴς ἔχει λόγους νὰ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ διαμαρτυρία του δὲν ἔχει καμμίαν βάσιν.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς κ. Ἀργυροπούλου ὅστις προήδρευεν ὅτι δὲν ἦσαν πλείονες τῶν τριῶν βουλευτῶν παρόντες.

Μ. Ἀργυρόπουλος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πρασκευῆς ἀπὸ τῆς ὥρας 5.30' μέχρι τῆς 11 1)4 εἶχα τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω, τὰ ζητήματα δὲ τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν Βουλὴν ἦσαν μία ἐπερώτησις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἐκείνης ἐξακολουθήσαμεν τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὅσον ἐπροχώρει ἡ ὥρα ἐκενοῦτο ἡ αἴθουσα, περὶ τὴν 11ην δὲ ὥραν ἦσαν παρόντες 15—20 βουλευταί. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ὑποθηκοφυλακείων ὁ κ. Βουλευτὴς ὑπέβαλε σχεδὸν ἔνστασιν ἀπαρτίας, ἐγὼ ὅμως ὅστις παρέστην πολλάκις κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ὁπότε ἐψηφίζοντο νομοσχέδια μὲ 10—12 βουλευτὰς ἠρώτησα τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἂν ἐπιμένῃ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς παρεκάλεσε νὰ ψηφισθῇ, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέχθη τοῦτο, εἰς παρατήρησιν δὲ τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἠρώτησα πάλιν τὴν Βουλὴν ἂν συναινῇ καὶ ἀπήντησεν αὕτη καταφατικῶς. Οὕτω τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Βεβαιοῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη.

Πρόεδρος. Ἐψηφίσθη δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐὰν ὅμως ἡ Βουλὴ θέλει, κατ' ἐξαίρεσιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον.

Δ. Κουτσοπέταλος λέγει ὅτι ἀναβολὴν ἐζήτησαν βουλευταί τινες ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Τσιριμῶκος, ὅτε προήδρευεν ὁ κ. Ἀλαβάνος, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀναβληθῇ.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ὅταν ἦλθε τὸ νομοσχέδιον εἰς συζήτησιν ἀργὰ τὴν νύκτα 2-3 βουλευταὶ ἐφώναξαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅταν ζητῆται ἡ ἀναβολὴ ἡ παράκλησις εἶναι πάντοτε σεβαστὴ καὶ ἂν συμβῇ νὰ ψηφισθῇ ἕνα νομοσχέδιον θεωρεῖται ὡς μὴ ψηφισθὲν, ὅταν ὑποβληθῇ παράκλησις. Αὐτὸ ἔχει καθιερωθῇ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἤμην κ. Πρόεδρε ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου. Δύναμαι ἐν τούτοις νὰ διαβεβαιώσω ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπανερχώμεθα καὶ νὰ συζητοῦμεν νομοσχέδια ψηφισθέντα.

Θ. Σοφούλης. (Πρόεδρος). Θὰ ἐπεθύμουν νὰ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ διὰ νὰ τηρῆται εἰς τὸ μέλλον. Διότι εἰς ἄλλα νομοσχέδια ἐζητήθη νέα συζήτησις καὶ μετὰ τὴν ψήφισίν των.

Ι. Ράλλης. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ κ. Πρόεδρε τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας κατείχετε τὴν θέσιν, ἣν ἐπαξίως κατέχετε. Ἐδημιουργήθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην τόσος σάλος, ὥστε ἦτο ἀδύνατος πᾶσα συνεννόησις. Σᾶς ἠρώτησα λοιπόν, τὶ ψηφίζεται κ. Πρόεδρε; καὶ μοῦ ἀπαντήσατε μὲ δικαίαν ἀγανάκτησιν. Μήπως ἐννοῶ καὶ ἐγὼ τὶ ψηφίζεται! Τόσος ἦτο κ. Πρόεδρε ὁ δημιουργηθεὶς θόρυβος. Ὀλίγον κατόπιν κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. Ἀργυρόπουλος. Καὶ αἰφνιδίως ἐν μέσῳ θορύβου ἐπληροφορήθην ὅτι ἡ σύμβασις τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἐψηφίσθη. Τότε εἶπον, ἐγὼ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ κοινοποιῶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸ Προεδρεῖον ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ ὡρισμένου νομοσχεδίου. Ἐκ τοῦ Συντάγματος εἶναι καθωρισμένον τὶ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, εἶναι δὲ ἀκατανόητον τὸ ὅτι ζητεῖται νέα συζήτησις.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον θεωρεῖται ψηφισθέν.

Θ. Χαβίνης. Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας, ὅτι ἐνῷ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ἐτερμάτισε τὴν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως νόμου περὶ τῶν ἐκλογῶν, δὲν ὑπεβλήθη καὶ δὲν ἀναγράφεται πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν διὰ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ σημαντικὸν τοῦτο νομοσχέδιον,

Πρόεδρος. Ὑπεβλήθη ἡ ἔκθεσις;

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀληθῶς κύριοι συνάδελφοι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάσασα καὶ ἀκούσασα τῶν εἰσηγήσεων ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ἀπορριπτέα. Ἀπεφάνθη κατ' ἀρχήν, ἐγείρονται ὅμως τρία ζητήματα. Τὸ πρῶτον εἶναι ἐὰν πρέπει ἡ πρότασις νὰ ἔλθῃ πρὸ τῆς Βουλῆς. Καὶ ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ ταύτην νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἵνα αὕτη ἐπεξεργασθῇ τὰς λεπτομερείας της. Δεύτερον ἐτερμάτισεν, ἡ ἐπιτροπὴ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ἔργον της, ὥστε δὲν ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ πλέον κατ' ἄρθρον ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως νόμου; Καὶ τρίτον ἡ ἐπιτροπὴ γνωματεύει καὶ δὲν ἀποφασίζει. Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει. Μήπως εἶναι ὀρθώτερον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἔργον της; Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὑπὲρ οὐδεμιᾶς τῶν προτάσεων τάσσομαι. Ἂς ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ὀρθωτέρου.

Δὲν εἶναι ὅμως ἐπιτετραμμένον νὰ λέγῃ τις, ὅτι αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἐκδοχὴ εἶναι ὀρθή. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν καὶ τελεσίδικον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφανθεῖσα ὅτι ἡ πρότασις εἶναι ἀπορριπτέα, δὲν ἔχει καθῆκον νὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτην κατ' ἄρθρον; Δὲν ἀποδέχομαι μέχρι ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ὅτι τὸ ἀπολύτως ὀρθὸν εἶναι ὅτι ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν δὲν ἔχει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὴν κατ' ἄρθρον. Ἐὰν ἡ Βουλὴ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ, περὶ τοῦ ἂν εἶναι δεκτὴ ἢ ὄχι κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις νόμου δὲν ἔχω ἀντίρρησιν.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς ὑποβαλόντες τὴν πρότασιν ὡρμήθημεν ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται σήμερον καὶ ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις αὐταὶ ἐπιβάλλουν μίαν συνεργασίαν τῶν κομμάτων ἡ πρότασίς μας ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Ἐὰν ὅμως παραταθῇ ἐπ' ἄπειρον ἡ ἐπεξεργασία τῆς προτάσεως παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τότε θὰ ματαιωθῇ ἡ ψήφισις. Νομίζω ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ἀκούσωμεν τὰς γνώμας καὶ ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ πρότασις εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

Γ. Μαρῆς (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ συζήτησις δὲν ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεως. Ἀφορᾷ τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ τερματισθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέφερε γνώμην ὅτι ἡ πρότασις εἶναι ὑπερπριπτέα δὲν σημαίνει ὅτι ἐτερμάτισε τὸ ἔργον της. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην της καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων. Δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν ἄλλον λόγον νὰ νομοθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρόεδρος. Ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν δὲν ἔχει πλέον ἄλλο ἔργον.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχει οὕτως κ. Πρόεδρε. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ἐπερατώθη τὸ ἔργον. Ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος εἶναι ρητή.

Γ. Μαρῆς (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ποία διάταξις;

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ἄρθρον 56. Ἐὰν ἡ Βουλὴ δεχθῇ τὴν πρότασιν κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ προχωρήσῃ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν κατ' ἄρθρον. Δι' αὐτὸ τὸ τακτικὸν εἶναι νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ εἰς τὰς διατάξεις.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἀντίκειται πιστεύω εἰς οὐδὲν ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασις καὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων. Δύναται ὅμως νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ πρότασις, νὰ γίνῃ δεκτὴ κατ' ἀρχὴν καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Νομίζω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰ ἄρθρα. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι μεγάλης σημασίας καὶ γενικῆ ὑποιᾶς καὶ συμφέροντα. Δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θέλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ψήφισίν του ἐξ ὑφαρπαγῆς, δι' αὐτὸ πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καιρὸν νὰ τὸ ἐπεξεργασθῇ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν ἀξιότιμον Ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως. Δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ διακόψῃ τὴν κατ' ἀρχὴν συζήτησιν καὶ νὰ παραπέμψῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του κατ' ἄρθρον εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Α. Παπαναστασίου. Ἂς ταχθῇ μία προθεσμία κ. Πρόεδρε, εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐξέθεσα κ. Πρόεδρε, πρὸς τὴν Βουλὴν χωρὶς φανατισμὸν τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ τυπικοῦ ζητήματος. Προβαίνω ἤδη εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν ἀπόψεων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει κληθῇ εἰς συνεδρίασιν δι' αὔριον. Νομίζω ὅτι δύναται νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον της μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐὰν ἡ πρότασις νόμου ἀναγραφῇ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Παρασκευῆς διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀναβολῆς. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητηθῇ τοιοῦτον νομοσχέδιον ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, διότι τοιαύτη συζήτησις θὰ ἦτο ἄσκοπος. Νὰ συνέλθῃ λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐκτυπώσῃ τὴν ἔκθεσίν της τὴν Δευτέραν καὶ ἐὰν οἱ παρόντες καὶ διευθύνοντες τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς ἐπιμένουν νὰ ἀναγράψουν τὸ νομοσχέδιον καὶ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τὸ πράξουν. Ἡ πρότασις νόμου ἔχει λόγον ὑπάρξεως, μόνον ἐὰν μελετηθῇ μετὰ προσοχῆς. Ἐὰν μετὰ σπουδῆς γίνῃ ἡ ἐπεξεργασία της ἀλλοίμονον εἰς τὸν τόπον. Τονίζω ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι πιστότερος ἀπὸ κάθε ἄλλον πρὸς τὸν σημερινὸν κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἡ πλειοψηφία του εἰς τὴν Βουλὴν θὰ δεχθῇ νὰ ψηφισθῇ τοιοῦτον νομοσχέδιον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος). Ἠκούσθησαν κ. Πρόεδρε, διάφοροι γνῶμαι, καὶ δύο μομφαί. Ἡ Πρώτη εἶναι ἡ τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως καθ' ἣν τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐξ ὑφαρπαγῆς. Ἀλλὰ ἔχει ὑποβληθῇ πρὸ δύο καὶ πλέον ἑβδομάδων. Καὶ ἡ κατηγορία αὐτὴ ἀπευθύνεται τόσον κατὰ τῶν ὑποβαλόντων τὴν πρότασιν, ὅσον καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὑποβοηθεῖ τὸ τοιοῦτον, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὸ Σύνταγμα νὰ φέρῃ εἰς μίαν καὶ μόνην συζήτησιν νομοσχέδιον μὲ ἄρθρον μοναδικὸν περὶ τῆς ἐκ νέου ἰσχύος παλαιοῦ νόμου. Δύναμαι λοιπὸν νὰ εἴπω ὅτι ἐφόσον τοῦτο δὲν ἔγινεν, ἡ κατηγορία τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπηύθυναν εἶναι ἀστήρικτος. Ἡ ἄλλη μομφὴ εἶναι ὅτι θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ ψηφισθῇ πρότασις νόμου αὐτὴν τὴν στιγμήν. Τοῦτο φαντάζομαι ὅτι δύναται νὰ τὸ κρίνῃ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς. Νὰ χαρακτηρισθῇ ὅμως ὡς ἄτοπον, μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι βαρύ. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν οἰκοθεν νὰ γνωματεύσῃ, ὅτι ἀποκρούει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βάσιν τῆς προτάσεως νόμου, ἀλλὰ θεωρεῖ σκόπιμον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς λεπτομερείας οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν κατακρίνῃ ὅτι ὑπερβαίνει τὰ ἐσκαμμένα. Πῶς ὅμως δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο ἀφοῦ προεξώφλησε καὶ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἡ ἐν μικρογραφίᾳ αὐτὴ Βουλή; Νὰ εἴπωμεν δηλαδὴ ἐκεῖνο, ποὺ ἀναφέρει ἡ παροιμία, μολονότι δὲν ξέρεις τὸ χωριὸ νὰ πῇς ποῦ εἶναι τοῦ παπᾶ τὸ σπίτι. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγκάσωμεν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς προτάσεως νόμου.

Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν καὶ ὡρισμένην ἡμέραν, ἐὰν γίνῃ δεκτὸν κατ' ἀρχὴν δύναται ἡ Βουλὴ ἢ νὰ παραπέμψῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ νὰ κρατήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν της τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λεπτομερειῶν. Καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι θὰ γίνῃ δεκτὸν κατ' ἀρχήν, νὰ γνωρίσωμεν λοιπὸν ἐὰν γίνεται δεκτόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Νὰ δώσω μίαν πληροφορίαν εἰς τὸν ἀξιότιμον Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ καταναγκασθῇ εἰς τίποτε. Ἔχει κληθῇ δι' αὔριον νὰ συζητήσῃ τὴν πρότασιν νόμου κατ' ἄρθρον, δύναται μέχρι τοῦ Σαββάτου νὰ καταρτίσῃ τὴν ἔκθεσίν της. Δὲν ἐννοῶ διατί γίνεται συζήτησις καὶ μάλιστα μετὰ τόσου πείσματος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν συμμετέχω καὶ δὲν θὰ συμμετάσχω. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λεχθὲν ὅτι προϋπῆρξε νόμος περὶ ἀναλογικῆς, ἔχω νὰ εἴπω, ὅτι ὑπῆρξε μόνον διάταγμα συμπτωματικῆς Κυβερνήσεως καὶ πλέον οὐδέν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν νομίζω ὅτι ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ἐπαρκῶς. Ἡ προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν δὲν ἦτο ἀρκετή. Ἦτο δὲ ἀτυχὴς καὶ ἡ παραπομπὴ καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε ἐκδόσει τότε διάταγμα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πλειοψηφικοῦ, εἰσηγουμένου ἐμοῦ, διότι δὲν ὑπῆρχε νόμος, καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ δικαιολογία, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Π. Φ. Ἑνώσεως ἐλησμόνησε τὸν πολιτικὸν διὰ νὰ θυμηθῇ τὸν νομικόν. Πρόκειται περὶ θεσμοῦ γνωστοῦ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐπαναφερθῇ, αὐτὴ εἶναι πολιτικὴ ἐρμηνεία. Διότι διὰ τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ ἔγινε Βουλὴ καὶ Σύνταγμα καὶ νόμοι κατὰ ἑκατοντάδας. Ἐὰν τύποις ἦτο ἄγνωστος ὁ θεσμός, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ἦτο γνωστός. Ἀλλὰ δὲν ἐγένετο τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν ὅτι ζητοῦμεν τὴν ψήφισιν ἐξ ὑφαρπαγῆς.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ οὐσία εἶναι ἐὰν ἦτο ἢ ὄχι γνωστόν, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη μακρᾶς μελέτης. Ἄλλως τε μέχρι τῆς Παρασκευῆς δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔχῃ ἐξετάσῃ τὴν πρότασιν.

Θ. Σοφούλης. (Πρόεδρος). Ἐρωτῶ λοιπὸν τὴν Βουλήν, δέχεται νὰ γίνῃ συζήτησις τὴν Παρασκευὴν μετὰ ἢ ἄνευ ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς;

Φωναί. Μάλιστα, μάλιστα.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἤρχισεν ἡ αὐθαιρεσία.

Γ. Μαρῆς. (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Νομίζω ὅτι εἶναι ἀτυχὴς ἡ φράσις τοῦ κ. Βουλευτοῦ. Δὲν ἠμπορεῖ ὁ κ. Βουλευτὴς νὰ ὑποστηρίζῃ κατόπιν μάλιστα τῶν λεχθέντων **ὅτ'**

αὐθαιρετεῖ ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ Βουλή, ἐπειδὴ δὲν δέχεται τὰς γνώμας του.

Ἀλλ' οὐδὲ εἶναι ὀρθὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτής, ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας. Ἀρμοδία νὰ κρίνῃ περὶ τούτου εἶναι ἡ Κυβέρνησις καὶ ὄχι ὁ κ. βουλευτὴς Οἰτύλου. Ἡ Κυβέρνησις θὰ κρίνῃ ἂν εἶναι ἄτοπον νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ μιᾶς προτάσεως νόμου, πρὶν ἐπανέλθῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν εὑρίσκει καθόλου ἄτοπον νὰ ἀρχίσῃ τὴν Παρασκευὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἀναλογικῆς, ἀνεξαρτήτως ἂν θὰ ἔχῃ κατατεθῇ ἢ μὴ ἡ ἔκθεσις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν δέχομαι τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν εἶναι ἐπαρκὴς ὁ χρόνος, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσῃ ἕνα νόμον, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει τόσας ἀντιθέσεις καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Ι. Ράλλης. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, εἰσηγηθεῖσα τὴν κατάργησιν τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, ἐδήλωσεν ὅτι πιστεύει ὅτι θίγει τοῦτο καιριώτατα συμφέροντα τάξεων τοῦ Κράτους. Δύναμαι λοιπὸν νὰ κατηγορήσω τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εἶναι ὑπαιτία διὰ τὴν ἀληθῆ ἀσυναρτησίαν τῆς συζητήσεως. Ὤφειλεν αὕτη νὰ δώσῃ τὰς κατευθύνσεις εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔκαμε τὸ καθῆκόν της. Συνεπείᾳ ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, μὲ ἐκάλεσεν οὗτος καὶ μοῦ εἶπεν, ὅτι ἦτο πολὺ εὐτυχὴς ὅτι ἡ πρότασις ὑπεβλήθη εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὄχι εἰς τὴν εἰδικὴν τοιαύτην, τῆς ὁποίας ἐπροτάθη ἡ σύστασις. Καὶ μοῦ ἔδωσεν ὡρισμένας ἐντολὰς ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων. Ἔπρεπε λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ καθῆκόν της, κατέστησε γνωστὰς τὰς γνώμας της εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος δὲν διετύπωσεν ἀντίρρησιν.

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν μετὰ ἢ ἄνευ τῆς ἐκθέσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ κατὰ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεως τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου 3347 «περὶ Ν. Φ. Τ. καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

2) «Περὶ διοικήσεως τῶν ἐτσάδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους», προστεθείσης ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς κατὰ τὴν β' συζήτησιν ψηφισθείσης ἀλλὰ παραλειφθείσης κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν παραγράφου.

3) «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.», διορθωθέντων τυπογραφικῶν τινων σφαλμάτων.

4) «Περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου».

5) «Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.».

Ἐπίσης εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἡ πρότασις «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως διακοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς α' μεταβατικῆς διατάξεως τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου 3347 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ναυτικὰ σῶστρα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 παρ. 14 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 «περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» περιλαμβάνουν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔννοιαν ὄχι μόνον τὰ λόγῳ ναυαγιαιρέσεως σῶστρα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 118 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τὴν λόγῳ ἐπιβαλασσίου ἁρωγῆς ἁλιείαν, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 113 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

2. Τὸ αἰφνίδιον δυστύχημα, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 24 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἀνωτέρω νόμου 3347, ἔχει τὴν ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ πρακτικῇ σημασίαν τοῦ ὅρου δυστύχημα, τοῦ σημαίνοντος πᾶσαν βλάβην τοῦ σώματος καὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου ἐπερχομένην ἐκ γεγονότος ἐξωτερικοῦ ἐπιδρῶντος βιαίως ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ ὄχι ἐκ νόσου καὶ ὀργανικῆς φθορᾶς.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4871 προστεθείσης διατάξεως ὑπὸ παράγραφον 3 εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀνωτέρω νόμου 3347 εἶναι ὅτι ἀνατρέχει καὶ εἰς τὰς μὴ παραγεγραμμένας ὑποθέσεις περὶ ὧν προβλέπει αὕτη ἐπεκτεινομένης τῆς διατάξεως ταύτης καὶ εἰς τὸ ἐδάφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 24. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως ἀπονεμηθησόμεναι συντάξεις δὲν ἀρχονται πρὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3347 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος πέμπτη:

Εἰς τὰς ταμειακὰς κατὰ μῆνα εἰσφορὰς ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς καὶ οἱ πρόεδροι καὶ γραμματεῖς ἐργάται θαλάσσης ἀνεγνωρισμένων ναυτεργατικῶν σωματείων καὶ οἱ γενικοὶ γραμματεῖς ἀνεγνωρισμένων ναυτεργατικῶν ὁμοσπονδιῶν, τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας των λογιζομένης ἐνεργοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὸ Ν. Α. Τ. ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ δικαιώματά των. Ὑποβάλλονται δὲ εἰς ἣν εἰσφορὰν ὑπεβάλλοντο κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπὶ πλοίων ὑπηρεσίαν των πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων προέδρων ἢ γενικοῦ γραμματέως. Οἱ ἀνωτέρω πρόεδροι καὶ γενικοὶ γραμματεῖς δικαιοῦνται νὰ ὑποβληθῶσι ἐφ' ὅσον δηλώσουν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς ἐν λόγῳ εἰσφορὰς καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, πάντως δὲ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ κωδικ. νόμου 3347 χρόνον τοιαύτης ὑπηρεσίας των, μέχρις ἓξ ἐν ὅλῳ ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον, καταβαλλομένας εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος τρίτη: Εἰς τὸ Ν.Α.Τ. τοποθετεῖται ὑπὸ τὸν τίτλον ὑποδιευθυντοῦ ἐπιλιμενάρχης β', τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου κανονίζονται διὰ διατάγματος, συναμει δὲ ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ διευθυντοῦ, καταχωριζομένης εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον πρακτικῶν τῆς ἐν ἄρθρῳ 74 διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, προεδρεύει καὶ ταύτης ἀντ' αὐτοῦ ἀσκῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὴν καθοριζομένην ἐν τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ διευθυντοῦ δικαιοδοσίαν πρόεδρου τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ν.Α.Τ. ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀναπληροῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν τὴν δικαιοδοσίαν του.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἑλληνικῶν πλοίων εἰς ἀλλοδαποὺς ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχουν καταβληθῇ ἁρμοδίως τὰ δυνάμει ἀνεξοφλήτων ναυτολογιῶν αὐτοῦ ὀφειλόμενα εἰς τὰ Ναυτ. Ἀπ. Ταμεῖον ποσὰ ἢ τοὐλάχιστον δὲν ἔχει κατατεθῇ ἐγγύησις ἀσφαλίζουσα τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν.

2. Αἱ κατὰ παράβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου γινόμεναι πωλήσεις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι, ὁ δὲ ἐκποιῶν πλοιοκτήτης τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς χέρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμείου εἰσπραττόμενον τέλος 2 ο/ο ἐπὶ τῶν ναύλων τῶν πραγματοποιουμένων παρ' ἰστιοφόρων μετὰ ἢ ἄνευ βοηθητικῆς μηχανῆς, καθὼς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου

πλοίου ἢ πλωτοῦ σκάφους μὴ διατηροῦντος πρακτορεῖον πρὸς ἔκδοσιν φορτωτικῶν, καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ ναυλωτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως βεβαιώσεως συνταχθείσης παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐλεγχομένης δὲ καὶ θεωρουμένης παρὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἀρνεῖται τὴν ἔκδοσιν ἀδείας φορτώσεως, ἂν μὴ καταβληθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. τέλος.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 παράγραφος 1 προστίθεται ἡ ἑξῆς τελευταία διάταξις.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ κατὰ τάξιν προαγόμενος εἰς σύνταξιν κατὰ τὸ ἐδάφιον Γ' δὲν ἤσκησε τὸ δικαίωμά του ἐν ὅσῳ ἔζη, δικαιοῦται ὁ κατὰ τάξιν ἑπόμενος μετὰ τὸν θάνατον τούτου νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ δικαίωμα τῆς ἐν ἄρθρῳ 46 προθεσμίας λογιζομένης ἀπὸ τοῦ θανάτου τούτου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 28 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ ἐργάτης θαλάσσης δὲν δικαιοῦται εἰς σύνταξιν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α') Κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐδ. α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 24 ἐὰν τὰ 3/4 τοὐλάχιστον τῆς εἰκοσιπενταετοῦς ἢ τὰ 4/5 τῆς δεκαετοῦς δὲν ἔχουν διανυθῇ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων εἴτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων.

β') Κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐδ. γ' τοῦ ἄρθρου 24 ἐὰν τὸ αἰφνίδιον δυστύχημα ὀφείλεται εἰς τὴν χρῆσιν ἀπηγορευμένων μέσων κατὰ τὴν ἁλιείαν, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὑπηρεσίαν δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν, ὁπότε δικαιοῦται εἰς σύνταξιν τοῦ σχετικῶς ἰσνικάνου τῆς παραγράφου 1 ἐδ. ε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 24 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 27 παράγραφον 4 ἐδ. γ', κῶλον δεύτερον.

γ') Ἐὰν δὲν ἀνήκει εἰς πλήρωμα συγκεκροτημένον καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐπλήγη ὑπὸ τοῦ αἰφνιδίου δυστυχήματος καθυστέρει ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας τὰς εἰσφοράς του, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὑπηρεσίαν δέκα τοὐλάχιστον ἐτῶν, ὁπότε δικαιοῦται εἰς σύνταξιν τοῦ σχετικῶς ἰσνικάνου τῆς παραγράφου 1 ἐδ. ε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 24 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 27 παράγραφον 4 ἐδ. γ', κῶλον δεύτερον.

γ') Ἐὰν δὲν ἀνήκει εἰς πλήρωμα συγκεκροτημένον καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐπλήγη ὑπὸ τοῦ αἰφνιδίου δυστυχήματος καθυστέρει ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας τὰς εἰσφοράς του, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὑπηρεσίαν δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν, ὁπότε δικαιοῦται εἰς τὴν οἰκείαν σύνταξιν.

δ') Κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 24 ἐὰν εἶχεν ὑπερβῇ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὅταν τὸ πρῶτον ἀπεγράφη ἐργάτης θαλάσσης, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὑπηρεσίαν δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν ὑπολογιζομένην ὡς ἐν ἐδ. α' τῆς παρούσης παραγράφου, ὁπότε δικαιοῦται εἰς τὴν οἰκείαν σύνταξιν.

2. Ἡ οἰκογένεια ἐργάτου θαλάσσης ὑπαγομένου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδ. α' καὶ δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἔχοντος δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, δικαιοῦται εἰς σύνταξιν κανονιζομένην κατὰ τὸ ἄρ. 27 § 4 ἐδ. ε', ς' καὶ ζ'. Ἡ οἰκογένεια τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδ. β' δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἐὰν ὁ ἐργάτης εἶχε καταβάλει εἰσφορὰς 120 τοὐλάχιστον μηνῶν κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπολύτου ἀνικανότητος τοῦ θανόντος κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 § 1 ἐδ. β'. Ἡ δὲ οἰκογένεια τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδ. γ' δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἐὰν ὁ ἐργάτης εἶχε καταβάλει εἰσφορὰς 24 τοὐλάχιστον μηνῶν.

3. Εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 1 ἐδ. α' τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγεται καὶ ἡ ἐν ἄρθρῳ 26 § 3 ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 29 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος τετάρτη:

Τὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο βοηθήματα χορηγοῦνται ἐφ' ὅσον συντρέχουν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ. καὶ λόγοι σχετικῆς ἀπορίας τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου προσώπου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 53 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 μηνιαῖαι εἰσφοραὶ τῶν ἐργατῶν θαλάσσης, οὐσαι βασικαί, καθὼς καὶ αἱ βασικαὶ συντάξεις καὶ τὰ κατ' αὐτὸ ἄρθρον 29 βοηθήματα πολλαπλασιάζοντα ἐπὶ συντελεστὴν καθοριζομένον ταχτικῶς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ. καὶ τριῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκλεγομένων.

2. Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι μηνιαῖαι εἰσφοραί, συντάξεις καὶ βοηθήματα ἰσχύουν δι' ὁλόκληρον τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ τροποποιηθοῦν οἱ συντελεσταὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους, τῶν ὁποίων συντρεχόντων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν προκαλεῖ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ συντελεστὴς δύναται νὰ εἶναι διάφορος δι' ἑκάστην τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τριῶν κατηγοριῶν, ἤτοι τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν τῶν συντάξεων καὶ τῶν βοηθημάτων. Ὁ συντελεστὴς εἰδικῶς ἐπὶ τὸν ὁποῖον πολλαπλασιάζονται αἱ βασικαὶ συντάξεις δύναται νὰ ποικίλλῃ κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, κατὰ τὰ ὁριζόμενα λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 72 προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι, τετάρτη καὶ πέμπτη.

4. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ταμειακῶν ἀναγκῶν τοῦ Ν.Α.Τ. ἐπιτρέπεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Σώματος τοῦ ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν νὰ δανείζηται μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐν συνόλῳ καθ' οἱονδήποτε τύπον καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τὸν τύπον ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἠγγυημένου ἢ μή, διὰ χρεματογράφων, εἴτε ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ταμεῖα, μετοχικὰ ἢ συνοδίας. Οἱ ὅροι τῶν τοιούτων δανείων τίθενται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ συνάπτωνται διὰ χρόνον μακρότερον τῶν τριῶν ἐτῶν.

5. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἐν γένει ἀναγκῶν τοῦ Ν.Α.Τ. ἐπιτρέπεται, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου του, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, νὰ χρησιμοποιῇ προσωρινῶς τὰ διαθέσιμα τοῦ εἰδικοῦ κεφαλαίου ναυτικῆς ἀνεργίας ἐπὶ τόκῳ ἀντιστοίχῳ πρὸς τὸν χορηγούμενον ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀποδιδόμενα εἰς πρώτην ἀνάγκην τοῦ ἐν λόγῳ εἰδικοῦ κεφαλαίου ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει βραδύτερον τῆς τριετίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 83 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐφ' ὅσον τὸ διατιθέμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ν. Α. Τ. προσωπικὸν τοῦ λιμενικοῦ σώματος εἶναι λόγῳ ἀριθμοῦ ἀνεπαρκὲς διὰ τὴν διεξαγωγὴν ταύτης ἐπιτρέπεται νὰ προσλαμβάνωνται δαπάναις τοῦ Ν. Α. Τ. ἕκτακτοι ὑπάλληλοι μέχρι τριάκοντα κατ' ἀνώτατον ὅρον δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁριζούσης καὶ τὴν ἡμερησίαν αὐτῶν ἀποζημίωσιν ἥτις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν τριάκοντα δραχμάς.

2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτάκτων ὑπαλλήλων χρησιμοποιοῦνται οἱ ἀναγκαιοῦντες διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων προνοίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ὁπότε ἡ σχετικὴ δαπάνη καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ταμείων τούτων κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκείων Συμβουλίων ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Οἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἕκτακτοι ὑπάλληλοι διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ. καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, προβλέποντος καὶ τὰ

τῆς πειθαρχίας αὐτῶν. Ἀπολύονται δὲ καθ' ὃν καὶ προσλαμβάνονται τρόπον.

4. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Οἴκου Ναύτου τῆς σχετικῆς δαπάνης βαρυνούσης τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καθυστερούμενα δικαιώματα τοῦ Ν.Α.Τ. τὰ βεβαιοῦμενα διὰ ναυτολογίων ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν ληξιπρόθεσμα πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1931, ἐπιτρέπεται νὰ καταβληθῶσι μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932, χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῇ καθυστερήσει ταύτῃ οὔτε πρόσθετον τέλος, οὔτε τόκος. Ἐὰν ἡ καθυστέρησις παραταθῇ πέραν τοῦ Ἰουλίου 1932 ἐπιβάλλεται ἐπὶ ταύτῃ πρόσθετον τέλος 1 ο/ο ἐφ' ὅσον τὰ δικαιώματα καταβληθοῦν ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου 2 ο/ο ἐὰν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, 4 ο/ο ἐὰν ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου, 6 ο/ο ἐὰν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου, 7 ο/ο ἐὰν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου. Ἐὰν ἡ καθυστέρησις παραταθῇ πέραν τοῦ Δεκεμβρίου 1932 ἐφαρμόζονται αἱ πάγιαι διατάξεις τοῦ νόμου 3347.

2. Τὰ ὡς ἄνω καθυστερούμενα δικαιώματα τοῦ Ν. Α. Τ. τὰ βεβαιούμενα διὰ ναυτολογίων ἱστιοφόρων, καταστάντων ληξιπροθέσμων ὡς ἄνω, ἐπιτρέπεται νὰ καταβληθῶσι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῇ καθυστερήσει ταύτῃ οὔτε πρόσθετον τέλος οὔτε τόκος. Ἐὰν ἡ καθυστέρησις παρατηρηθῇ πέραν τοῦ Δεκεμβρίου 1932, ἐπιβάλλεται ἐπὶ ταύτῃ πρόσθετον τέλος 1 ο/ο ἐφ' ὅσον τὰ δικαιώματα καταβληθοῦν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1933, αὐξανόμενον κατὰ μίαν μονάδα δι' ἕκαστον μετὰ τὸν Ἰανουάριον παρερχόμενον μῆνα. Παρατεινομένης τῆς καθυστερήσεως πέραν τοῦ Ἀπριλίου 1933 ἐφαρμόζονται αἱ πάγιαι διατάξεις τοῦ νόμου 3347.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ν. Α. Τ. κατὰ δόσεις καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω καθυστερουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ν. Α. Τ. ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ὁλοσχερὴς καταβολὴ θὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τῶν καθοριζομένων διὰ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ὁρίων.

4. Τὰ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1931 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 καθιστάμενα ληξιπρόθεσμα ναυτολόγια ἐπιτρέπεται νὰ ἐξοφλῶνται καὶ τμηματικῶς κατὰ τὰ εἰδικῶς καθορισθησόμενα ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Τ.

5. Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης κεκανονισμένης δόσεως κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 ἐκδίδεται νέον ναυτολόγιον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ληξιπροθέσμου.

Ἄρθρον 12.

Αἱ εἰς χεῖρας τῶν πλοιάρχων ἀτμοπλοίων εἰσφοραὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων πληρωμάτων ὑπὲρ τῶν οἰκείων ταμείων προνοίας αἱ εἰσπραττόμεναι μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ναυτολόγιον καθίσταται ληξιπρόθεσμον καταβάλλονται ὑπὸ τῶν πλοιάρχων εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς εὐθὺς ἅμα τὸ ναυτολόγιον κατέστη ληξιπρόθεσμον, εἴτε κατεβλήθησαν εἴτε μὴ καὶ τὰ δι' αὐτοῦ βεβαιούμενα δικαιώματα τοῦ Ν. Α. Τ.

Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932—33.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Μέχρις οὗ ψηφισθῇ ὁ πρ)σμὸς τῆς χρήσεως 1932—33 ἡ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς χρήσεως ταύτης, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁριζόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32, μετὰ δὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρ)σμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 προσωρινῆς διαχειρίσεως, τὰ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ καταλογίζονται ὑπὸ Κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὡς ἐν τῷ πρ)σμῷ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1931—32, ἢ τοῦ πρ)σμοῦ 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1932—33 κατὰ τὸν χρόνον ἐπίσης τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως ἐγκρίνονται πιστώσεις ἀνάλογοι πρὸς τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τριῶν δωδεκατημορίων τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ ψηφισθέντος πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32 ἢ τοῦ πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

Ὑπέρβασις τῶν ὁρίων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἔσοδα ἢ ἔξοδά τινα τῆς χρήσεως 1932—1933 ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ πρ)σμοῦ 1931—32 δέον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν τῷ πρ)σμῷ τῆς χρήσεως 1932—33 ὑπὸ αὐτοτελῆ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἢ νὰ συγχωνευθῶσι μετ' ἄλλων ἄρθρων, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ νέα ἄρθρα ἀνοίγωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζούσης, προκειμένου περὶ ἐξόδων, καὶ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Τὰ τυχὸν νέα ἔσοδα τῆς χρήσεως 1932—33 καταλογίζονται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ ψηφισθεὶς πρ)σμὸς τῆς χρήσεως 1931—1932, ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χορήγησις τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων δύναται α) νὰ καταργῶνται καὶ ὑποβιβάζωνται Θέσεις, β) νὰ καταργῶνται ἢ συμπτύσσωνται Ὑπουργεῖα ἢ ὑπηρεσίαι διαφόρων κλάδων τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ διαφόρων Ὑπουργείων ὡς καὶ ἄλλαι αὐτοτελεῖς ὑπηρεσίαι ἐν γένει, γ) ν' ἀποχωρίζωνται καὶ ὑπάγωνται ὑπηρεσίαι ἐξ ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς ἑτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐκ τῆς δικαιοδοσίας ἢ ἐποπτείας ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἢ ἐποπτείαν ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τροποποιουμένων ἀναλόγως τῶν ὀργανισμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Κατὰ τὴν σύμπτυξιν, ὑπαγωγὴν ἢ ἀνασύνθεσιν Ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται αἱ τυχὸν δημιουργούμεναι νέαι Θέσεις ν' ἀποβῶσιν εἰς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς καταργηθησομένας, συμπτυχθησομένας ἢ ὑποβιβασθησομένας Θέσεις ὑπάλληλοι καταλαμβάνουσι κενουμένας ἀντιστοίχους ἢ καὶ κατωτέρας Θέσεις τῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλων Ὑπουργείων, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ Συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος Θέλουσιν ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν τυχὸν δημιουργηθησομένων Θέσεων εἰς βάσος καταργουμένων κενῶν Θέσεων κλάδων ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συσταθησομένων τυχὸν ὑπηρεσιῶν.

"Αρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ὡσαύτως προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καταργῶνται ἢ νὰ περιορίζωνται αἱ ὁπωσδήποτε καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον παρεχόμεναι, πλὴν τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν μισθοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους διπλοῦς μισθός, ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ποσοστά, ἐπιμίσθια, ἡμερομίσθια καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει εἴτε ταῦτα βαρύνουσι τὸ Δημόσιον εἴτε βαρύνουσιν εἰδικὰ ταμεῖα, Αὐτονόμους Ὀργανισμούς, Νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα ἢ καὶ ἰδιώτας.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμόζηται εἴτε δι' ὁλοκλήρους ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ κλάδους τινὰς αὐτῶν, εἴτε καὶ δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἑνὸς κλάδου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ αὐτονόμων Κρατικῶν ὀργανισμῶν.

"Αρθρον 7.

1. Ὁ πρὸς προαγωγήν, ὁμοιαίαν, μονιμοποίησιν, διαβάθμισιν, ἀπονομὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ ἢ προαγόρευσιν, προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν εἰδικῶς ὑπαλλήλων, μισθοῦ, λόγῳ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἀπαιτούμενος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, χρόνος ὑπηρεσίας τῶν κρατικῶν ἐν γένει λειτουργῶν, στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ πολιτικῶν ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Αὐτονόμων κρατικῶν ὀργανισμῶν, εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ νομικῶν ἐν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου, προσαυξάνεται κατὰ δύο ἔτη.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ ἀποφάσεις ἢ γνωμοδοτήσεις τῶν κατὰ νόμον Συμβουλίων, ἢ, ὅπου δὲν ἀπαιτεῖται τοιαύτη, αἱ σχετικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως, ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932.

3. Ὁμοίως δύναται νὰ προσαυξηθῇ διὰ Διατάγματος μέχρι 2 ἐτῶν τὸ ὅριον ἡλικίας ὑπαλλήλων οἱωνδήποτε Ὑπουργείων.

4. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ ἀπονομὴ καὶ τοῦ εἰς ὃν λαμβάνουσι μισθὸν ἀντιστοιχοῦντος βαθμοῦ εἰς ὑπαλλήλους τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν 20ετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς ἐννεατῆ ἐν συνόλῳ εἰς τὸν ὃν κέκτηνται βαθμόν. Ἡ ἀπονομὴ αὕτη τοῦ βαθμοῦ ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν οἰκείων παρ' Ὑπουργείοις Συμβουλίων.

5. Γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις, ἐξομοιοῦσαι, ὁπωσδήποτε, εἴτε κατὰ βαθμόν, εἴτε κατὰ μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει, δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, πρὸς τοὺς δικαστικούς, τεχνικούς, καθηγητὰς Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρους κρατικοὺς λειτουργούς, δύνανται νὰ καταργῶνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ὧν καὶ θὰ κανονίζεται ἐν ταὐτῷ ἡ κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν νέα διαβάθμισις τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας ἀναλόγους γενικὰς ὀργανικὰς διατάξεις τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκουσιν.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν.

"Αρθρον 8.

1) Αἱ μηνιαῖαι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν καταβάλλονται ἀπὸ 1ης Μαΐου 1932 εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου μὴ ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

2) Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν αἱ ἀποδοχαὶ ἐν γένει τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς Χώρας μὴ ἀπομακρυνθείσας τῆς Χρυσῆς Νομισματικῆς βάσεως νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου Χρυσῆς βάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5296.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω διαταγμάτων δὲν δύναται νὰ παρατείνηται πέραν τοῦ ἑξαμήνου.

"Αρθρον 9.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσεως 1931—32 ὑπὸ κεφ. 15 ἀρθρ. 2, προβλεπομένη πίστωσις μειοῦται κατὰ 5.000.000, αὐξάνεται δὲ κατ' ἴσον ποσὸν ἡ ὑπὸ κεφ. 15 ἀρθρ. 1 τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ προβλεπομένη πίστωσις.

"Αρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

"Αρθρον πρῶτον.

Τὸ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.» κυροῦται, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς ἑξῆς:

Περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 19—20 Δεκεμβρίου 1931 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1931 ὁμοίαν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τούτῳ καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄμεσοι φόροι.

"Αρθρον 1.

1. Ἡ τυχὸν πρὸ τοῦ τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 λήξασα ἢ λήγουσα προθεσμία τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν κλπ.», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4168, διὰ τὴν καταβολὴν ἐφ' ἅπαξ τῶν ὀφειλομένων φόρων ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν, αὐτῶν, παρατείνεται μέχρι λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32, τῆς ἐκπτώσεως ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφειλομένων δόσεων, ληξιπροθέσμων ἢ μή.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφείλεται ἐκ βεβαιωμένων ἤδη φόρων: α') τῆς γ' κλάσεως τῆς Ι' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (φορόσημον) τοῦ οἰκον. ἔτους 1925—26 καὶ προηγουμένων, β') τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν τοῦ νόμου 2194 πασῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων, γ') τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642 πάντων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ δ') τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων πάντων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν καταβάλλοντες ἐφ' ἅπαξ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου ποσοῦ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνουσι καὶ οἱ ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου γεωργικῆς παραγωγῆς, τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1927—28, 1928—29 καὶ 1929—30, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβάλει τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου φόρου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν τοιούτων φόρων βεβαιουμένων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καθοριζόμεναι προθεσμίαι καταβολῆς ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν παρατείνονται μέχρι συμπληρώσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

3. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμενοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς βεβαιούμενοι φόροι Δ' Κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ νόμου 2965 πασῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, καταβαλλόμενοι μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 μειοῦνται κατὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἀπαλλασσόμενοι ἅμα τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

"Αρθρον 2.

1. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμενοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει: α') φόρος καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1926—27, 1927—28, 1928—29 καὶ 1929-30, ἐξαιρέσει τῶν κλάσεων α' καὶ β' τῆς Γ' κατηγορίας, β') συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν αὐτῶν ἐτῶν καὶ γ') φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν αὐτῶν ἐτῶν καταβαλλόμενοι μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932, μειοῦνται κατὰ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀπαλλασσόμενοι ἅμα τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν τοιούτων φόρων βεβαιουμένων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καθοριζόμεναι προθεσμίαι καταβολῆς ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν εἴκοσιν ἑκατοστῶν παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

"Αρθρον 3.

1. Ὀφειλέται ἐξ ἀμέσων φόρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τούτους μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας.

2. Ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων δύνανται νὰ καταβάλωσι τοῦτον εἰς ἓξ διμήνους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

3. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, οἱ χρηματισταὶ καὶ οἱ ἐπισήμως διωρισμένοι χρηματομεσῖται τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν καθὼς καὶ οἱ ἀσκοῦντες ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀντιπροσώπου ξένων οἴκων ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32.

4. Ὀφειλέται ἐκ στρεμματικοῦ φόρου μεταλλείων τοῦ ἔτους 1931 καὶ προηγουμένων, καταβάλλοντες τοῦτον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932 ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἀναστελλομένης συνάμα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932 τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου ΓΦΚΔ τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910 «περὶ μεταλλείων» καὶ τῶν συμπληρούντων καὶ τροποποιούντων αὐτὸν νόμων», τοῦτο ὅμως ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ἀποφαινομένη τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ παραχωρήσεως μεταλλείου σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ. Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας καταβάλλοντας ὡς καὶ τοὺς ἤδη καταβάλοντας τοὺς ὡς ἄνω φόρους δὲν ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 1 ἐδαφ. β τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

5. Οἱ ὀφειλέται φόρων καθαρᾶς προσόδου νεοδμήτων οἰκοδομῶν, περὶ ὧν ἠγέρθη ἀμφισβήτησις, ἂν ἀπολαμβάνωσι τῶν εἰς ταύτας χορηγηθέντων φορολογικῶν εὐεργετημάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελε τελεσιδίκως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κριθῇ ὅτι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν εὐεργετημάτων τούτων δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸν φόρον τοῦτον τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1930—1931 καὶ προηγουμένων εἰς πέντε ἐξαμήνους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν ἐπὶ τῇ δόσει ταύτῃ τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

6. Πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐβαρωμένα καὶ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη ἐκ φόρων καὶ δικαιωμάτων μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1931—32 καταβάλλονται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως εἰς δέκα ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932. Αἱ ἐμπροθέσμως καταβαλλόμεναι δόσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας.

7. Ἡ «Ἀναργύρειος καὶ Κοργιαλένειος Σχολὴ» Σπετσῶν, καταβάλλουσα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν ἔναντι τῶν ἀμέσων φόρων, οὓς αὕτη ὀφείλει, ὡς κληρονόμος καὶ καθολικὸς διάδοχος τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Σωτηρίου Ἀναργύρου, ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης ἔναντι τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ παντὸς τρίτου εἰδικοῦ Ταμείου ἢ νομικοῦ προσώπου ὑποχρεώσεως ἐκ βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωτέων ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἀμέσων φόρων, πᾶσαι δὲ αἱ ἐνώπιον φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ ἐπιτροπῶν παντὸς βαθμοῦ ἐκκρεμοῦσαι σχετικῶς μὲ τοὺς φόρους τούτους δίκαι καταργοῦνται.

Ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταβολῇ ἀπαλλάσσεται ἡ Εὐγενία χήρα Σωτηρίου Ἀναργύρου τοῦ φόρου καὶ τέλους κληρονομίας, οὗτινος τὴν πληρωμὴν ἀνέλαβεν ἡ «Ἀναργύρειος καὶ Κοργιαλένειος Σχολὴ» διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20903 (1929) συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Κυριαζῆ, κυρίου ἢ προσθέτου, ὡς καὶ πάσης ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους προσαυξήσεως, δημοτικοῦ φόρου, προσθέτων τελῶν, τόκων ὑπερημερίας κλπ.

Ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ὑπὸ τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἄρθρα εἰσαγωγὴ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν δραχμῶν 3.000.000 θέλει ἐνεργηθῇ κατ' ἀναλογίαν, ὁρισθησομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς, μειωθῇ τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενον ἐνοίκιον τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ποσῶν τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὰ ὑπὸ τούτων συνταγέντα πρωτόκολλα κατὰ τῶν παραγωγῶν, ἅτινα ἄνευ πταίσματος τῶν ἐνοικιαστῶν εἴτε δὲν ἐξεδικάσθησαν εἴτε καταστάντα ὁριστικὰ καὶ τελεσίδικα δὲν ἐξετελέσθησαν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι διὰ δηλώσεώς των κοινοποιουμένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελον παραιτηθῇ πάσης ἀξιώσεώς των καὶ τῆς τυχὸν ἐγερθείσης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει

τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου παρὰ τῶν παραγωγῶν ὀφειλετῶν.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαλλάξῃ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν τοὺς ἐγγυητὰς τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως δὲν κατεδιώχθησαν οἱ πρωτοφειλέται ἐνοικιασταί.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος.

2. Ὀφειλέται ἐξ ὑπολοίπου ἐνοικίων φόρου ἐγγείου παραγωγῆς (δεκάτης) μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1926—27 καὶ Δυτικῆς Θράκης τοῦ ἔτους 1924, καταβάλλοντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 τὰς καθυστερουμένας παρ' αὐτῶν δόσεις ὡς αὐται καθωρίσθησαν διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Δεκεμβρίου 1929, ἀπαλλάσσονται τῶν βαρυνουσῶν τὸ χρέος αὐτῶν συνεπειῶν ὑπερημερίας, καταβάλλοντες δ' ὁλόκληρον τὸ χρέος αὐτῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, τυγχάνουσι ἐκπτώσεως εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐγγείου παραγωγῆς (δεκάτης) Δυτικῆς Θράκης 1924 θέλουσιν εἰσπραχθῆ μόνον 10 ο/ο διὰ πρόσθετα δεκατημόρια ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5292, προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι:

Ὁμοίως ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν τοῦ ἔτους 1928—1929 τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι ἕνεκα τῆς μειωθείσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς θεομηνίας, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1927—28 ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι λόγῳ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ ἀνεπαρκοῦς ἐποπτείας τούτων, ὡς καὶ λόγῳ μειώσεως τῆς παραγωγῆς ἐκ θεομηνίας καὶ μὴ ἐξαγωγῆς βρωσίμων ἐλαιῶν.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὡσαύτως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀπαλλαγῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῶν ἐτῶν 1927—28 καὶ 1928—29 (πλὴν τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν εἰδικὴ κατ' ἀνωτέρω λαμβάνεται πρόνοια) ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν ὑπολοίπου ἐνοικίου, ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι λόγῳ μειώσεως τῆς παραγωγῆς ἐκ θεομηνίας ἢ λόγῳ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ ἀνεπαρκοῦς ἐποπτείας τούτων. Ἡ ρύθμισις ἐνεργεῖται διὰ παραπομπῆς τῶν ὑποβληθησομένων κατὰ τὰ κατωτέρω αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον 842, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, Ἐπιτροπάς. Αἱ σχετικαὶ περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3408, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς πάσας δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποκλείεται ἡ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγή.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1932—33 καὶ 1933—34 αἱ Ἀνώνυμοι ναυτιλιακαὶ ἑταιρεῖαι ὑπόκεινται μόνον εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος καθοριζόμενον ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ἀπαλλασσόμεναι κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου τῆς κλάσεως α' τῆς Γ' κατηγορίας ἐπὶ τῶν διανεμομένων μερισμάτων.

2. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4576 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὁρίζηται εἴτε ἐνιαίως δι' ἅπασαν τὴν χώραν εἴτε κατὰ μεγάλα καπνικὰ διαμερίσματα, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἑξήκοντα λεπτῶν οὐδὲ κατώτερος τῶν δέκα λεπτῶν δημοσίου φόρου κατ' ὀκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ».

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος εἶναι ὅτι ἐπὶ παύσεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου εἰς τοὺς καταταγέντας εἰς τὴν ἀνωτάτην κλάσιν, ἐὰν οὗτοι ἀπεκόμισαν πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς τὸν φόρον Δ' Κατηγορίας κατὰ τὸ ἔτος τῆς παύσεως μέν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τὸ πρῶτον τοῦ ἐπιτηδεύματός των μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1926, κατὰ τὸ προηγούμενον δὲ τῆς παύσεως ἔτος, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τοῦ ἐπιτηδεύματός των πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1926.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Μηχανοκίνητα πλοῖα, φορτηγίδες καὶ ἰστιοφόρα ἡμεδαπῆς ἰθαγενίας ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ὁριζόμενον διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἑξήκοντα κόρους καθαρᾶς χωρητικότητος πρὸς δραχμὰς πέντε κατὰ κόρον, διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν ἑξήκοντα κόρους πρὸς δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ τριάκοντα κατὰ κόρον».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β') Οἱ τόκοι συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἐφόσον πηγάζουσιν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, καθὼς καὶ οἱ τόκοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν μεταξὺ ἐμπόρων ἀποδεδειγμένων πωλήσεων ἐμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει. Οἱ τοιοῦτοι τόκοι φορολογοῦνται κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως».

Ἡ ἰσχὺς τῆς οὕτω τροποποιουμένης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων προστίθεται ιδ' περίπτωσις ἡ ἑξῆς:

«ιδ') Οἱ τόκοι τῶν πρὸς τοὺς καθαρῶς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς καταθέτων τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὑπὸ τοιούτων Συνεταιρισμῶν πραγματοποιούμενοι τόκοι ἐκ δανείων ἢ πιστώσεων πρὸς τὰ μέλη αὐτῶν».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθεται ὀγδόη περίπτωσις, ἡ ἑξῆς:

«η') Τὰ πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Κοινοτήτων παρεχόμενα ἔξοδα παραστάσεως τοῦ ἀξιώματός των».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, ἀπαλλαγῶσι τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὑπαγόμενοι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' κατηγορίας ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τόκοι πραγματοποιηθέντες κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1930—31 καὶ προηγούμενα μέχρι καὶ τοῦ 1925—26, ὑπὸ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων συνεστημένων ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἑταιρείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐχορηγήθησαν μεταγενεστέρως, ἀλλὰ πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 τὰ πλεονεκτήματα περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4523. Ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

5. Ἐν περιπτώσει εἰσφορᾶς εἰς εἶδος πάσης φύσεως ἐκ μέρους Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν σκοπὸν ἐχουσῶν τὴν βιομηχανίαν ἐγχωρίων προϊόντων εἰς συσταθησομένην νέαν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχουσαν, δύναται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ἐφ' ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως, νὰ ὁρσθῇ ὅτι ἡ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης εἰσφορᾶς μεταβίβασις περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἐν γένει ἐμπραγμάτου δικαιώματος, ἀπαιτήσεως καὶ ὑποχρεώσεως, ὡς καὶ ἡ περὶ τούτου σύμβασις ἀπαλλάσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων φορολογιῶν, τελῶν χαρτοσήμου ἢ ἄλλων τελῶν.

6. Ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου ὡς καὶ οἱουδήποτε τέλους, ἀπολαύει δὲ καὶ παντὸς εἰς τὰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας χορηγουμένου εὐεργετήματος.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται παράγραφος 9 ἔχουσα οὕτω:

«Ὁμοίως δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁριστικὴ ἐγγραφὴ φόρου εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν καὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς προσόδου, διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν προβλεπομένων κατὰ τὰς σχετικὰς κατηγορίας τόκων ἐνυποθήκων ἢ προσωπικῶν χρεῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ αἴτησις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τροποποιητικῶν δηλώσεων ἢ ἐφ' ὅσον ἠσκήθη ἔφεσις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Τὸ ἐκπεστέον ὅμως ποσὸν τόκων μειοῦται κατὰ τὸ τρίτον».

8. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐγγραφῶν, ἐφόσον ὑπελήφθη ἤδη αἴτησις ἢ ἤθελεν ὑποβληθῇ τοιαύτη μέχρι τέλους Μαΐου 1932.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 38 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προτίθενται παράγραφοι 2 καὶ 3, ἔχουσαι οὕτω, τῆς ὑπαρχούσης παραγράφου 2 ἀριθμουμένης ὡς τετάρτης:

«2. Διαρκούσης τῆς πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως διὰ προσόδους ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ἢ διὰ συνολικὴν πρόσοδον προθεσμίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀντὶ ἐνστάσεως ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἐλεγχομένης ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ παραλαμβανομένης, ἐφ' ὅσον οὕτος πεισθῇ περὶ τοῦ εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τροποποιεῖ ἀναλόγως τὸν φορολογικὸν κατάλογον καὶ ἐπιβάλλει προσαύξησιν μόνον λόγῳ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως.

3. Προκειμένου περὶ προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ἢ περὶ συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμου ἐνστάσεως, ἐπιτρέπεται μέχρις ἐκδικάσεως αὐτῆς ἡ ἐπίδοσις ὁμοίας ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτὴν ἐπίσης τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς δηλώσεως ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ματαιοῦται».

10. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον, ὡς ἑξῆς:

«Ὁμοίως βεβαιοῖ ὁριστικῶς τὸν ἀνήκοντα φόρον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ τροποποιουμένων

ἐγγραφῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 38».

11. Οἱ ὁπωσδήποτε πρὸ ἢ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ἐγγραφῆς γενόμενοι μέχρι τοῦδε κατόπιν ἀμοιβαίας συμφωνίας μεταξὺ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ φορολογουμένων διακανονισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογητέαν πρόσοδον ἐξ οἰκοδομῶν, καὶ ἐὰν ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ἀνεκλήθησαν ἢ ὄχι ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, θεωροῦνται ὁριστικοί, καταργουμένης πάσης τυχὸν ἀντιθέτου πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως οἱουδήποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται, ὅπως αὐτεπαγγέλτως προβῇ εἰς τὰς δεούσας τροποποιήσεις τῶν οἰκείων φορολογικῶν καταλόγων, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν γενόμενον συμβιβασμὸν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς φορολογικῆς δίκης.

Ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ἐπὶ τῆς οὕτως ἐξευρισκομένης προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

12. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Προκειμένου περὶ συνολικῆς προσόδου προσδιοριζομένης διὰ τῶν τεκμηρίων τῇ παραγράφου 4 καὶ ἑπόμ. τοῦ ἄρθρου 31 ἢ τοιαύτη προκυπτούσης ἐξ ὁριστικῶν στοιχείων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν ἢ εἰδικῶν φορολογιῶν, ὁ συνθετικὸς φόρος δύναται νὰ βεβαιωθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου πρὸ πάσης κοινοποιήσεως τῶν φύλλων ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τῶν τυχὸν ἐνστάσεων. Ἐπιδοθείσης ἐνστάσεως ἀναστέλλεται ἡ εἴσπραξις ἐκ τοῦ βεβαιωθέντος οὕτω φόρου ποσοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀμφισβητουμένην πρόσοδον. Ἐὰν δὲ ὁ βεβαιωθεὶς συνθετικὸς φόρος ἑκάστης ἐγγραφῆς εἶνε μεγαλείτερος ἢ μικρότερος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν μετ' ἔνστασιν προσδιορισθεῖσαν πρόσοδον βεβαιοῦται συμπληρωματικῶς ἢ ἐπὶ πλέον ἢ ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ τοῦ φόρου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται μόνον προκειμένου περὶ ὑποθέσεων συνθετικοῦ φόρου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1931—32.

13. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων εἶναι ὅτι ὑποχρεοῦται εἰς δήλωσιν ὁ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος κλπ. καὶ ὅτι τοῦτον βαρύνει ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος πραγματοποιηθέντος εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ἀκινήτου καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐκαρπώθη ὁ ἴδιος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ εἰσόδημα, ἀλλ' ἐκαρπώθη αὐτὸ ὁ δικαιοπάροχός του.

14. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 1640 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη, εἶναι ὅτι ἡ ἐκ δασικῶν προϊόντων πρόσοδος, εἴτε προερχομένη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε ἐξ ἐκμισθώσεως αὐτοῦ ἢ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως πρὸς τρίτους, ἐφόσον κατεβλήθη ὁ κατὰ τὸν δασικὸν κώδικα εἰδικὸς φόρος παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ τρίτου δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1640 (ἀναλυτικῆς φορολογίας).

Πᾶσα ἐγγραφὴ ἢ ἀπόφασις οἱουδήποτε δικαστηρίου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ μὴ ἐκδοθεῖσα, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ νόμος 3338.

15. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4576 τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 9 Ἰανουαρίου 1931, εἶναι ὅτι ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐνεργουσῶν ἀγορὰν καὶ ἐξαγωγὴν καπνοῦ εἰς φύλλα, αἵτινες διὰ τὰς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς ἐνεργουμένας πωλήσεις ἢ ἐξαγωγὰς καπνοῦ εἰς

φύλλα ὑπήχθησαν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4576, ὀφείλεται φόρος τῆς Δ΄ Κατηγορίας τῶν Καθαρῶν προσόδων διὰ τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1929 κέρδη ἀδιακρίτως χρονολογίας κλεισίματος ἰσολογισμοῦ.

16. Τὰ παντὸς εἴδους ἐκ τῆς ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀποξηρανθείσης λίμνης Κωπαΐδος εἰς εἴδους ἔσοδα καὶ τὰ συναφῆ δικαιώματα τὰ ἄχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντα καὶ ἐπιπραγματοποιούμενα λογίζονται ὡς ἔσοδα γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ φορολογοῦνται κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε΄ «Κέρδη ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» τοῦ νόμου 1640 ἢ τὰς ἀντιστοίχους φορολογίας τῶν ἀντικαταστησάντων τὴν κατηγορίαν ταύτην νόμων. πᾶσα δὲ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐσόδων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1640 καὶ ἐντεῦθεν διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος καθαρᾶς προσόδου Β΄ κατηγορίας δὲν ἐπιστρέφεται.

17. Ἐπὶ φόρου καθαρᾶς προσόδου Α΄ κατηγορίας τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1928—29 καὶ 1929—30 οἰκοδομῶν κειμένων ἐντὸς τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ὡς ἡ περιφέρεια αὕτη καθορίζεται διὰ τοῦ νόμου 3717, ἐφόσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐνεργήθη βεβαίωσις ἀρχικὴ ἢ συμπληρωματική, δὲν ἐνεργεῖται ταύτη.

18. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5292 εἶναι, ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ φόρου γ΄ κλάσεως τῆς Γ΄ Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐπεκτεινομένης ἅμα τῆς ἐφαρμογῆς της ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων καὶ τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν τοῦ νόμου 2194.

19. Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ ἑδαφίου στ΄ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται οἰκοδομήματα χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ὡς καὶ τοιαῦτα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λειτουργίαν οἱασδήποτε βιομηχανίας, ἐν οἷς ὑρίστανται προσηρμοσμέναι μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἐπὶ πλέον δὲ αἱ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν καπνοῦ εἰς φύλλα ὠκοδομημέναι ἀποθῆκαι ὡς καὶ αἱ εἰδικῶς ἀνεγερθεῖσαι ἰσοβαραὶ ἐγκαταστάσεις ἢ δεξαμεναὶ ὑγρῶν ὑλῶν».

Ἐν τέλει δὲ τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ αὐτοῦ ἑδαφίου στ΄ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9 μετὰ τὴν λέξιν «οἰκοδομημάτων» προστεθῆναι ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «καὶ βιομηχανιῶν».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ἡ τροποποιουμένη διάταξις, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς φόρου.

20. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Μαρτίου 1926 «περὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2194 φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν» εἶναι ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη ἀφορᾷ καὶ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος 1925 τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων τὸ ὁριστικὸν μέρισμα τοῦ διαχειριστικοῦ τούτου ἔτους διενεμήθη μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ὁ τυχὸν

21. Ἡ ὑπὸ ἧς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3338 ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

ὁριζομένη μείωσις τοῦ φορολογικοῦ ποσοστοῦ εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῶν διαλυθεισῶν ἐπὶ σκοπῷ συγχωνεύσεως εἴτε διὰ δημιουργίας νέας εἴτε δι' ἀπορροφήσεως παρ' ἤδη ὑρισταμένης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῶν διαλυθεισῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640», ἐφόσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν κατεβλήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ φόρος.

22. Προκειμένου περὶ ἐπαρχιακῶν πόλεων, ἔνθα ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον καὶ διὰ τὰ οἰκον. ἔτη, καθ' ἃ δὲν ὑπῆρξε πραίπτωσις νομίμου καταβολῆς παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοδομῶν τῆς διαφορᾶς τῆς αὐξήσεως τῶν μισθωμάτων τῶν ἀπόρων μισθωτῶν των, δὲν ἐνεργεῖται βεβαίωσις τοῦ ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου τοῦ νόμου 4784, ἡ δὲ τυχὸν γενομένη ἀκυροῦται, ἐκπιπτομένου τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ. ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντος τοιούτου.

23. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 § 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω :

«Ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογουμένων προσόδων ἀπαλλάσσονται καταβολῆς φόρου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1922 τὰ ἔσοδα ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν ὡρεῶν τῶν ἐξυπηρετικῶν τῇ ἐκπαιδεύσει».

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπίπτωνται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας καὶ χρέη μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς περιοριστικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 ἕως 9 τοῦ 1641 νόμου, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἐφόσον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐήλωσιν προθεσμίας ἢ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἤθελεν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεώς των ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπή, ἡ ἀπόφασις δὲ ταύτης ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ ἐδρεύουσα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖται :

α΄) Ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Σώματος.

β΄) Ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Νομικοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ΄) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

δ΄) Ἐκ τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ε΄) Ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ

στ΄) Ἐξ ἑνὸς ἑτέρου τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑφ' οὗ ἐπίσης ὁρίζεται καὶ ἕτερος τμηματάρχης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἑνὸς τούτου μέλους ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ.

3. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εὑρίσκεται δ' αὕτη ἐν ἀπαρτίᾳ μόνον ἐφόσον παρίστανται πάντα τὰ μέλη αὐτῆς τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικά. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχμῶν 200, αἵτινες ἀποδίδονται δι' ἐξοφλήσεως τοῦ γραμματίου εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἀναλογίαν δραχμῶν 30 δι' ἕκαστον μέλος καὶ δραχμῶν 20 διὰ τὸν γραμματέα.

5. Ἡ Ἐπιτροπή, μὴ δεσμευομένη ἐκ τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6 ἕως 9 τοῦ 1641 νόμου, ὡς ταῦτα ἔχουσι τροποποιηθῇ, κρίνει κατὰ πεποίθησιν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ χρέους. ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδὲν συνεπάγονται ἀποτέλεσμα, ἐφόσον δὲν ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας τιμαλφῆ ἢ τίτλοι κινητῶν ἀξιῶν, φερόμενα μὲν τυπικῶς ὡς κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου, πραγματικῶς ὅμως ἀνήκοντα ἀναμφισβητήτως εἰς ἄλλους.

8. Ἐγκρινομένης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τῆς ἐκπτώσεως χρέους τινὸς ἢ τῆς ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς φορολογίας τιμαλφῶν ἢ κινητῶν ἀξιῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641. τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 προθεσμίας παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς φόρον ἢ τέλος κληρονομίας ὑποχρέου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ἀναβάλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἢ καὶ μέχρι λήξεως τῆς ἐπιδικίας ἡ φορολογία περιουσιακῶν στοιχείων, καταστάντων ἐπιδίκων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου καὶ ἐφόσον ὁ φορολογούμενος ἔχει μὲν τὴν νομὴν τούτων, λόγῳ ὅμως τοῦ ἀπροσδόου αὐτῶν ἢ τῆς μικρᾶς τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων προσόδου ἢ ἐκ τῆς λόγῳ νομικοῦ κωλύματος μὴ ἀπολύτου ἐλευθερίας περὶ τὴν διάθεσιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ καταβάλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν φόρον ἢ τέλος κληρονομίας.

2. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει κατ' ἀπόλυτον πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας μόνον ἐφόσον ἤθελε πεισθῇ περὶ τῆς μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀδυναμίας τοῦ ὑποχρέου ὅπως καταβάλῃ τὸν φόρον ἢ τέλος κληρονομίας καὶ ὅτι ἡ ἐπιδικία εἶναι πραγματικὴ καὶ δὲν ἐδημιουργήθη εἰκονικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐν περιπτώσει ἑτέρου περὶ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

4. Ἐγκρινομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας περιουσιακοῦ τινος στοιχείου ὁ τυχὸν βεβαιωθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος ἐκπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ὁριστικῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ρυθμίσεως τῆς τύχης αὐτοῦ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ἐπιδικίας.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 9 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ παρὸν ἄρθρον, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος, βεβαιωθεὶς ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ τούτου, δύναται νῦν νὰ καταβληθῇ εἰς δόσεις, ἐφόσον ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἤθελε ζητηθῇ καὶ ἐγκριθῇ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 καὶ ἤθελεν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης καταβληθῇ ἡ πρώτη δόσις καὶ παρασχεθῇ ἡ ὁρισθησομένη ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολοίπων δόσεων.

2. Ὀφειλέται ἐκ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς βεβαιωθέντων καὶ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1930—31 καὶ προγενέστερα, δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸ ἥμισυ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν, ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἐφόσον δὲ τυχὸν κατεβλήθησαν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 τοιαῦτα πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι ὑπερημερίας, μειοῦται κατ' ἴσον πρὸς ταῦτα ποσὸν τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκον. Ἐφόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἀπορριφθεῖσαι πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐπανέρχονται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ ταύτης ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προσφεύγοντος, ὑποβαλλομένῃ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομ. Ἔφορον μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 καὶ συνοδευομένῃ ὑπὸ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου. εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην καὶ διὰ τὸν συγκληρονόμον τοῦτον, ὡς ἂν εἶχεν ἀσκηθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπροθέσμως προσφυγή.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ κληρονόμου, μὴ ἀσκήσαντος ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἐμπροθέσμως ἠσκήθη ἔφεσις ὑπό τινος τῶν συγκληρονόμων.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1641 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. εἶναι ὅτι ἡ μὴ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποίησις τῆς προσφυγῆς δὲν καθιστᾷ ταύτην τύποις ἀπαράδεκτον, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἀποδεικνύεται τὸ ἐμπρόθεσμον αὐτῆς.

Αἱ τυχὸν διὰ τὸν ἄνω λόγον ἀπορριφθεῖσαι ἤδη τύποις προσφυγαὶ ἐπανεισάγονται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκ νέου συζήτησιν.

4. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προσφυγῶν τούτων νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς προσφεύγοντας προθεσμίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 15 ἡμερῶν πρὸς καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ παράβολον τοῦτο ἤθελε καταβληθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ προσφυγὴ γίνεται τύποις δεκτὴ καὶ ἐξετάζεται ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Δύναται ὡσαύτως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκχωρήσῃ ὡς μὴ εἰσπραξίμους ἢ ὡς ἐν μέρει εἰσπραξίμους ἀτελοῦσας μὲν ἀρχικῶς ὡς τοιαύτας ἀποδεικνυομένας ὅμως, ὅτι κατέστησαν τοιαῦται διὰ τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐξ προσηγμένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων.

5. Ἡ διάταξις τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, καθ' ἣν ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν φόρου κληρονομίας κλπ. Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφεύγοντος, καταργεῖται. Ὡσαύτως καταργεῖται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, καθ' ἣν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐφεσείοντος.

6. Ἐφεξῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 ἐνεργουμένης πραγματογνωμοσύνης ἀντικειμένων κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικός, εἶναι ἁπλῶς συμβουλευτικὸν τόσον διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καταργουμένης τῆς σχετικῆς ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη κατέστη ὁριστικὴ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρις αὐτῆς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐκδοθεῖσα τυχὸν δὲν κατέστη αὕτη ὁριστικὴ συνεπείᾳ προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως ἐκκρεμούσης εἰσέτι.

7. Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος λήξασαι προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, παρατείνονται μέχρι τέλους Μαΐου 1932, τῆς παρατάσεως ταύτης ἰσχυούσης μόνον προκειμένου περὶ ἐκπτώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἐπιστροφῆς καταβληθέντος τοιούτου.

8. Ἡ ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, φράσις «ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πλείονες Οἰκον. Ἐφορίαι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Α' ἐξ αὐτῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πλείονες Οἰκον. Ἐφορίαι ἐν τῷ καταστήματι μιᾶς τούτων, ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς».

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθεται 15η παράγραφος, ἔχουσα οὕτως :

«15. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποδόσεως τῆς προικὸς λόγῳ λύσεως τοῦ γάμου διαζυγίῳ, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου, ὑπολογιζομένου ὡς ἂν ἀντικείμενον τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς ἦτο ἡ ἐπικαρπία τῶν δωρηθέντων ἢ εἰς προῖκα δοθέντων διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ δωρεοδόχος ἢ προικολήπτης ἐκαρπώθησαν ταῦτα, ὁ δ' ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς ἢ καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται τῷ καταβαλόντι ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει του ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς ἢ τῆς ἀποδόσεως τῆς προικός».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας ἀκυρώσεις δωρεῶν ἢ ἀποδόσεις προικῶν, τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

10. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους ἡ πρὸς τὸ Δημόσιον παροχὴ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κληρονομιαίων ἀκινήτων, μὴ ἰσχυούσης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς σχετικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23ης Φεβρουαρίου 1926 περὶ τῶν ἐνώπιον Ἰσραηλιτικῶν Θρησκευτικῶν Ἀρχῶν, καταρτιζομένων γαμικῶν συμφώνων (κετουμπᾶ) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη α) διὰ τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927,β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 3603 καὶ γ) διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ μειώσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4168, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932, ἐφ' ὅσον τὸ γαμικὸν σύμφωνον (κετουμπᾶ) κατηρτίσθη ἐνώπιον Θρησκευτικῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἀρχῆς ἀπὸ 26ης Φεβρουαρίου 1926 μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1932, ἐντὸς δὲ τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ ἐνώπιον Θρησκευτικῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἀρχῆς γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν καταρτισθῇ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1932 καὶ ἐφεξῆς, ὑποχρεοῦνται οἱ διὰ τοῦ γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) συμβληθέντες, ἵνα καταθέσωσιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἀντίγραφον αὐτοῦ κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀρειραίνου, συνταχθησομένης περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου. Κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς πράξεως ταύτης δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ σύμπραξις πάντων τῶν διὰ τοῦ γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) συμβληθέντων, ἀρκούσης τῆς παρουσίας καὶ ἑνὸς μόνον ἐκ τούτων».

2. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι πράξεις Οἰκον. Ἐφόρων διὰ παράλειψιν καταθέσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ), εἴτε ἠσκήθησαν κατ' αὐτῶν προσφυγαὶ εἴτε μή, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κληρονομικῆς τινος μερίδος ἢ κληροδοσίας ἐπαχθείσης πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932 περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον συνάλλαγμα ἢ καταθέσεις εἰς ξένον ἐπίσης συνάλλαγμα ἢ κινηταὶ ἀξίαι οἱαιδήποτε, ὡς ἀξία δὲ εἰς δραχμὰς τῶν ἀπαιτήσεων, καταθέσεων ἢ κινητῶν τούτων ἀξιῶν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐλήφθη προκειμένου περὶ μὲν ἀπαιτήσεων ἢ καταθέσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἢ κινητῶν ἀξιῶν μὴ εἰσηγημένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ποσὸν ἀνώτερον τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1932 εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ κινητῶν ἀξιῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ποσὸν ἀνώτερον τῶν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου τούτου σημειωθησομένων τιμῶν τῶν αὐτῶν ἀξιῶν, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐνεργηθῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπελθοῦσαν μείωσιν τῆς ἀξίας ἐλάττωσις τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἀποδεδειγμένως ὑπέστη τὴν ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀξίας τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων ζημίαν.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ἐγκρινομένης τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μειώσεως τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντα ποσὰ τοιούτου φόρου ἢ τέλους ἐκπίπτονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τοῦ βεβαιωτέου ἢ τοῦ βεβαιωθέντος καὶ μὴ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν ἀδιαφόρως ἂν ὁ ὀφειλόμενος εἰσέτι φόρος ἢ τέλος ἀφορᾷ αὐτὰ ταῦτα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἕτερα τοιαῦτα τῆς αὐτῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ὡς καὶ ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ὁ φόρος βεβαιοῦται βάσει δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου ἢ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Ὡσαύτως ἂν κατεβλήθησαν δόσεις τινὲς τοῦ φόρου ἢ τέλους τὰ ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς καταβολὴν δόσεων.

3. Ἐφόσον μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κληρονομικῆς τινος μερίδος ἢ κληροδοσίας περιλαμβάνονται καὶ κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ἡ δὲ πρὸς δήλωσιν τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν προθεσμία κατὰ τὸν 1641 νόμον δὲν εἶχε λήξει μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931, παρατείνεται αὕτη εἰδικῶς καὶ μόνον ὡς πρὸς τὰς ἐν λόγῳ κινητὰς ἀξίας μέχρι συμπληρώσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

Ἐπιφυλλάσσεται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 καὶ ἐφόσον συντρέχουσιν οἱ αὐτόθι ὁριζόμεναι προϋποθέσεις ἐλάττωσις τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἀναλόγως τῆς ἐπελθούσης τυχὸν μειώσεως τῆς ἀξίας τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν.

4. Παρατεινομένου τοῦ κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν δύναται κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατυπώσεις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, νὰ καθορισθῶσι προσωρινῶς ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας ἄτινα ὀφείλονται ἐπὶ κινητῶν ἀξιῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου τούτου δελτίον αὐτοῦ σημειωθεισῶν τιμῶν, ἐπιφυλασσομένου τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας μετὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Καθοριζομένου οὕτω προσωρινῶς τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀνάληψις ἐκ τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐν λόγῳ κινητῶν ἀξιῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται τὸ Δημόσιον διὰ τὴν τυχὸν προκύψουσαν κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ πλέον διαφορὰν τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας.

Ἄρθρον 14.

1. Ὀφείλεται ἐκ φόρου κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, καταβάλλοντες μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 τὸ ἥμισυ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀφειλομένων ποσῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος καὶ τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἐφεξῆς βεβαιωθησόμενον φόρον κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, ἐφόσον τὸ ἥμισυ τούτου ἤθελε καταβληθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ 4570 νόμου προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ἐφόσον συνετελέσθη ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου βάσει ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣς ἠσκήθη ἔφεσις ἐκκρεμοῦσα εἰσέτι, ὁ βεβαιωθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται».

3. Καταργοῦνται ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 22 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 24 τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, τῆς καταργήσεως ὅμως τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου 24 θεωρουμένης ὡς γενομένης ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1930.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν ὑπαχθέντων εἰς φόρον κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας περιουσιακῶν στοιχείων φορολογουμένου τινὸς περιελήφθησαν καὶ ἀπαιτήσεις, ἃς ὁ φορολογούμενος, θεωρῶν νῦν ταύτας ὡς μὴ εἰσπραξίμους καθ' ὁλοκληρίαν, ἤθελε μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 ἐκχωρήσει δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκπεσθῇ ὁ διὰ τὰς ἐκχωρουμένας ταύτας ἀπαιτήσεις βεβαιωθεὶς φόρος κεφαλαίου, ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος, τροποποιουμένου διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀποκτηθέντος τυχὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὁριστικοῦ τίτλου πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου, καὶ ἂν ἔτι οὗτος κατέστη τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος. Ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς διὰ τὰς ἐκχωρουμένας ταύτας ἀπαιτήσεις φόρος κεφαλαίου δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἡ ἐκχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἁπλῆς δηλώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ δι' αὐτῆς ὑποβολῇ καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατεχομένων τυχὸν σχετικῶν ἐγγράφων, συντελουμένης δὲ τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ.

5. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν παραγράφων 13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 21 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας» εἶναι ὅτι «τρίτον ἔτος τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου» νοεῖται τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ὁπότε γεννᾶται καὶ ἡ πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσις.

6. Τὸ παράβολον τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν ἐφέσεων τῆς ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀσκηθησομένων τοιούτων δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ἦ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000).

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 1 περίπτωσις 0' τοῦ νόμου 4225 εἶναι ὅτι αἱ μεταβιβάσεις ἀκινήτων κειμένων εἰς τὴν σεισμόπληκτον περιφέρειαν Κορίνθου ἀπαλλάσσονται ἐπὶ δετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὁλοκλήρου τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

Αἱ ὡς ἄνω μεταβιβάσεις ὑπόκεινται εἰς ἄγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πεντήκοντα.

2. Ὀφείλεται ἐξ εἰδικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων οἱουδήποτε οἰκονομικοῦ ἔτους καταβάλλοντες τοῦτον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32, ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4225 προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως.

Διὰ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως 1931—32 καταβάλλοντας τὸν ὡς ἄνω φόρον, ἡ λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ἐπιβληθεῖσα προσαύξησις περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

3. Αἱ περὶ προσαυξήσεων τοῦ κυρίου φόρου ὡς καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις τῆς νομοθεσίας «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ νόμου 4225 καὶ ἰδίᾳ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀφορώσῶν μεταβιβάσεις ἀκινήτων γενομένας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, εἰς οἱονδήποτε στάδιον διαδικασίας, καὶ ἂν εὑρίσκωνται αὗται. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καταβληθεῖσαι τυχὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσαυξήσεις τοῦ κυρίου φόρου δὲν ἐπιστρέφονται.

4. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ὑπὸ αἵρεσιν ἀναλυτικὴν ἢ διαλυτικὴν ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 4225 ὁριζόμενα, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως συνεπείᾳ ἀτονίας τῆς ἀναβλητικῆς ἢ ἐξόδου τῆς διαλυτικῆς αἱρέσεως ὁ καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται, ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω γεγονότων.

5. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἐξωνήσεως ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 4225 ὁριζόμενα ἐνεργουμένης

ὅμως τῆς ἐξωνήσεως τοῦ ἀκινήτου ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας συμφώνως τῇ συμβάσει, δὲν εἰσπράττεται τοιοῦτος φόρος διὰ τὴν νέαν ταύτην ἀπαλλοτρίωσιν, ἐπιστρέφεται δὲ καὶ ὁ καταβληθεὶς φόρος κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς ἐξωνήσεως συνταγέντος συμβολαίου, ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξαγορᾶς.

6. Ἂν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς καταρτίσεως συμβολαίου ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἀκυρωθῇ ταῦτο ἕνεκεν ἐλαττώματος ἀφορῶντος εἰς τὰς νομικὰς σχέσεις τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸ ἀκίνητον ἢ ἕνεκεν ἄλλων ἐξαιρετικῶν λόγων ἀριθμουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων διὰ τὴν ἀκύρωσιν, ἐπιστρέφεται δὲ καὶ ὁ κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀκυρουμένου συμβολαίου εἰσπραχθεὶς τοιοῦτος φόρος, ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 5 καὶ 6 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4225 γεννηθεισῶν περιπτώσεων, ἐπιστρέφεται δὲ ὁ κατὰ ταύτας εἰσπραχθεὶς φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἂν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

8. Ἡ διὰ τοῦ νόμου 5266 ἄρθρου 13 παράγρ. 2 παρασχεθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων τῶν ἀγραστῶν τῶν κτημάτων τῆς ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς περιουσίας, ἐπεκτείνεται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4225 «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων» καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5266, ἀγορασάντων τοιαῦτα ἀκίνητα, ἐπιστρέφεται δὲ ὁ παρ' αὐτῶν καταβληθεὶς φόρος, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ σχετικῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσεως, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

9) Ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς νόμους 4399 καὶ 4724 κυρουμένων ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

10. Δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων παρὰ τῶν ἀγοραστῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων τοῦ Δημοσίου μεταβιβαζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3764 «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διάταξις αὕτη καὶ ἡ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε γεννηθεισῶν περιπτώσεων.

11. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 περιπτ. β' τοῦ νόμου 4225 εἶναι, ὅτι αἱ μεταβιβάσεις οἰκοδομῶν, ἀνεγερθεισῶν ἢ ἀνερθησομένων ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται μέχρι 31 Μαρτίου 1935 ὁλοκλήρου τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Ὁ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθεὶς ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων φόρος ἐπιστρέφεται, ὑποβαλλομένων σχετικῶν αἰτήσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

12. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4225 ὅρου «ἀκίνητον» εἶναι ὅτι τὰ ἀκίνητα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἶναι μόνον τὰ φύσει ἀκίνητα πράγματα οὐχὶ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον παρακολουθήματα.

Ἡ φράσις «ὡς καὶ γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων» τῆς παρ. 2 ἐδαφ. 2 τοῦ νόμου 4225 καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος οὗτος, ὁ δὲ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φράσεως ταύτης εἰσπραχθεὶς μέχρι τοῦδε φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσεως ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

13. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4225 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς λόγῳ χρέους ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου εἰσπράττεται ὁ ὑπὸ τοῦ κα' οὗ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ὀφειλέτου ὀφειλόμενος φόρος μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐν τῷ πίνακι κατατάξεως ἀναφερόμεναι ὀφειλαὶ εἶναι κατώτεραι τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐκπλειστηριάσματος δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ποσῶν τούτων.

Ὁ ὀφειλόμενος παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις ὑπερθεματιστοῦ φόρος εἰσπράττεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπισυναπτομένου τοῦ σχετικοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως εἰς τὴν περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως γιγνομένης μνείας ἐν αὐτῇ περὶ τούτου».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ 4225 νόμος.

14. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἐν τῇ διατάξει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4225 φράσεως «οἰκοπέδων ἐντὸς ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων» εἶναι ὅτι νοοῦνται πάντα ἐν γένει τὰ τμήματα ἄτινα κεῖνται ἐντὸς ὡκοδομημένου χώρου καὶ ἀποτελοῦσι ἀληθῶς οἰκόπεδα καὶ πωλοῦνται πρὸς οἰκοδομικὴν χρῆσιν καὶ ἂν ἔτι δὲν ὑρίσταται ἰδιαίτερον οἰκοδομικὸν σχέδιον πόλεως.

15. Ἀποφάσεις πρωτοβαθμίων φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, δι' ὧν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ καταργηθέντος νῦν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως προσδιωρίσθη τίμημα ἀπαλλοτριώσεως ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφέντος τοιούτου, χωρὶς νὰ συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4576, καθ' ὧν ἀποφάσεων ἠσκήθησαν ἐμπροθέσμως ἐφέσεις ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων χωρὶς νὰ ἔχῃ καταβληθῇ ὁ βεβαιωθεὶς φόρος, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, καταργουμένων τῶν σχετικῶν φορολογικῶν διῶν καὶ ἐκπιπτουμένου τοῦ βάσει τούτων βεβαιωθέντος φόρος, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου.

Ἂν ὅμως ὁ ἀμφισβητούμενος φόρος κατεβλήθη ἤδη παραμένουσιν ἰσχυραὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν ἐκδικαζομένων τῶν ἐφέσεων κατ' οὐσίαν.

Αἱ ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις ἀποσύρονται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς οἰκείας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων ἐπιστρεφόμεναι εἰς τοὺς ἁρμοδίους Οἰκον. Ἐφόρους, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων ὑπάρχουσιν ἀντιρρήσεις εἰσάγονται τῇ αἰτήσει των αἱ ἐφέσεις εἰς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐφέσεων, ἀποφαινομένην ἐφ' ἑκάστης περιπτώσεως ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

16. Οἱ μεταβιβάσαντες ἀκίνητα μεταξὺ τῆς 19 καὶ 22 Μαρτίου 1929 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον δυνάμει τοῦ τότε ἰσχύοντος νόμου δὲν ὑπεῖχον ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ φόρος οὗτος μεταβιβάσεως δὲν κατεβλήθη μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος .

Ἄρθρον 16.

1. Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. συζητηθεῖσαι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ νόμου 5116 τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Μαΐου 1932 ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5116 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύνανται νὰ συσταθῶσιν ὅμοια δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἐφετείων, ὡς καὶ νὰ καταργηθῶσιν συσταθέντα τοιαῦτα, καθοριζομένων καὶ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5116 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις:

«Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης, ἀντιγραφῆς ἀποφάσεων καὶ καθαριότητος τῶν γραφείων, παρέχεται εἰς τὸν Γραμματέα ἑκάστου δικαστηρίου μηνιαίως κανονικὴ ἄνευ λογοδοσίας ἐπιχορήγησις, ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ἔξοδα δὲ θερμάνσεως τῶν γραφείων κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας καὶ φωτισμοῦ αὐτῶν κα' ἅπαν τὸ ἔτος παρέχεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις ἐκ τῆς πρὸς τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀναγραφομένης».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1931, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ λειτουργία τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 ἐδάφιον 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας ἡ οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἀναθεώρησις τῶν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν Δημοσίων Ὑπολόγων πράξεων αὐτοῦ, πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατατάξεως διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ ὑπολόγου, ἐφόσον ὅμως ἐκ ταύτης δὲν ἐπέρχεται χρέωσις ἢ πίστωσις τοῦ ὑπολόγου».

5. Παρατείνονται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 αἱ προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἀναθεωρήσεως ἢ προσφυγῆς κατὰ πράξεων τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν Δημοσίων Ὑπολόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἔμμεσοι φόροι κλπ.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5252 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4057 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις, ἔχουσα οὕτω:

6. Διὰ τὰ ὀφειλόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταργηθείσας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, παρ' ὀφειλετῶν εὑρισκομένων ἐν ἀδυναμίᾳ ἀμέσου καταβολῆς τοῦ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέους των, θεωρεῖται ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον καὶ ἂν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθῇ, ἵνα ἡ καταβολὴ τοῦ ἀνωτέρω χρέους ἐνεργηθῇ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ἐντόκως πρὸς 6 ο/ο ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932, κατὰ δόσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθοριστησομένας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς παροχῆς ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ τρίτων ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἢ τραπεζιτικῆς ἐγγυήσεως ἢ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεως ἢ ἐνεχύρου ἢ γραμματίων κλπ. ἀρκουσῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου πρὸς εἰσπραξιν τῶν ὀφειλομένων.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἐγγύησις, στηριζομένη ἐπὶ προτάσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἀποταμίευσις, ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ἐγγυητοῦ, ὡς καὶ ἐκχώρησις ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ ἀποζημιώσεως πολεμοπαθῶν ἢ καὶ τοιαύτης κατὰ τὸν νόμον 5170.

Τὰ τυχὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὀφειλόμενον διὰ τὴν παροχὴν τῶν ὡς ἄνω ἐγγυήσεων, ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἐκχωρήσεων κλπ. ἀναλογίαν τέλος χαρτοσήμου δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν χιλίων δραχμῶν, αἱ δὲ τυχὸν ἐγγραφησόμεναι πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ὑποθῆκαι ἐξαιροῦνται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἡ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἱκανοποίησις τοῦ Δημοσίου, βεβαιουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ποινικῆς διώξεως κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς καὶ ἡ πρᾶξις θεωρεῖται μόνον ὡς τελωνειακὴ παράβασις τιμωρουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4057, τοῦ ἐπιβλητέου ὅμως προστίμου μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἁπλῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων.

Ὁμοίως προκειμένου περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἢ ὡς ἀνωτέρω παῦσις τῆς ποινικῆς διώξεως τῶν ὡς ὑπευθύνων χαρακτηρισθέντων διευθυντῶν ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων αὐτῶν δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε δεχθῇ ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον διὰ τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐπιβολῆς κατασχέσεως ἐπὶ περιουσίας τῆς ὀφειλέτιδος Ἑταιρείας.

Ἐκ τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἱκανοποιήσεως δὲν καταργοῦνται αἱ κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τὰ ἐκ τῶν ὁποίων δικαιώματα διατηροῦνται ἀκέραια. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀσφάλεια παρέχεται δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἢ τραπεζιτικῆς ἐγγυήσεως, δύνανται τῇ αἰτήσει των, οἱ ἀρχικοὶ ἐγγυηταὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν πάσης ὑποχρεώσεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐξασφαλίσει τοῦ Δημοσίου αἴρονται αἱ τυχὸν ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις.

Ἐν περιπτώσει κα' ἣν οἱαδήποτε τῶν γενομένων δεκτῶν ἐγγυήσεων ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἐπιγενομένως μειωθῇ, δὲν ἠθέλε δ' ἀναπληρωθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ τούτου προσκλήσεως τοῦ Τελωνείου τὸ χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως προκειμένου περὶ δασμῶν ὀφειλομένων ἐκ βάμβακος παραληφθέντος εἰς ἀποταμίευσιν ἢ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1930».

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένη ρύθμισις τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐξ ἀποταμιεύσεως ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις χρεῶν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ὀφειλετῶν, τῶν ὁποίων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἤδη ρυθμισθῇ ἡ καταβολὴ τοῦ χρέους των συμφώνως τῷ νόμῳ 5252.

2. Ὁ διὰ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορισμὸς τοῦ ὑπὸ τῶν ἀποταμιευτῶν ὀφειλομένου καὶ συμφώνως ταύτῃ καταβλητέου χρέους εἶναι ὁριστικὸς καὶ ἀνεξάρτητος τῆς, κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ὁριζομένας καταβολάς, τυχὸν διαφορᾶς τῶν καταβλητέων ἀσμῶν.

3. Δύναται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως οἱ πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1932 κηρυχθέντες εἰς πτώχευσιν ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς καταργηθείσας ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ὅπως ζητήσωσι τὸν ὑπὸ τύπον συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ Δημοσίου ὡς πιστωτοῦ μετριασμὸν τῆς πρὸς αὐτὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῆς των.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

4. Οἱ ὀφειλέται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευμένων εἰς καταργηθείσας ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 καὶ καταστραφέντων ἐκ πυρκαϊᾶς, κατάβαλλοντες εἰς δόσεις ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 ο/ο) ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας .

Τὰ τυχὸν καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δὲν ἐπιστέφονται.

Προκειμένου περὶ ὀφειλομένων εἰσέτι εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-

κών Ὑπουργοῦ, εἰδικῶς ἐκδιδομένης ἐφ' ἑκάστης περιπτώσεως, δύναται ἡ ὡς ἄνω ἔκπτωσις νὰ αὐξηθῇ καὶ πέραν τοῦ ποσοστοῦ 50 ο/ο ἢ καὶ μέχρι τοῦ ὅλου ὀφειλομένου εἰσέτι ποσοῦ.

5. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφείλεται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων, εἴτε ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις, εἴτε ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις, εἴτε ἐν ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ἀπαλλάσσονται τῶν μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1932 βαρυνόντων αὐτοὺς τόκων ὑπερημερίας, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δὲ ταύτης ὁ ἐκ τοιούτων ὀφειλῶν τόκος ὁρίζεται εἰς ἓξ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

6. Τὸ Δημόσιον, προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐκ φόρων μὴ εἰσπραχθέντων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει συνεπείᾳ δολίας παραλείψεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου, ὅπως βεβαιώσῃ καὶ εἰσπράξῃ ταύτας ὡς δημόσιον ἔσοδον, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ παραλείψει ταύτῃ ἠσκήθη ποινικὴ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ὑπαιτίου ταύτης ὀργάνου, θεωρεῖται ἱκανοποιηθὲν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κυρίως ὀφειλομένου φόρου, ὡς οὗτος ἐβεβαιώθη ἢ ἤθελε βεβαιωθῇ ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Καπνεργοστασίων καὶ τῶν ἁρμοδίων Ταμιῶν προκειμένου περὶ ἐγγύου φόρου τοῦ καπνοῦ, ἄνευ τῶν βαρυνόντων ταῦτα προσθέτων συνεπειῶν ἐκπροθέσμου βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως.

Τὸ Δημόσιον θεωρεῖται ἐπίσης ἱκανοποιηθὲν καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀμέσου καταβολῆς τοῦ ὅλου ὡς ἄνω χρέους, ἐφ' ὅσον ἤθελεν καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἓν τέταρτον (1/4) τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἤθελεν ἐγκριθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἐμπραγματικὴ καταβολὴ ἐντὸς διετίας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς καταβολὴν τοῦ 1)4 ὡς ἄνω προθεσμίας ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως καὶ ἐπὶ παροχῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἀσφαλείας ἱκανῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου.

Ἐπὶ τῇ καθ' οἱονδήποτε τῶν ὡς ἄνω τρόπων ἱκανοποιήσει τοῦ Δημοσίου αἴρεται ἡ περαιτέρω δίωξις τῶν τυχὸν ὁπωσδήποτε συμμετασχόντων τῆς, δι' ἣν διώκεται ποινικῶς, ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος, ἀξιοποίνου πράξεως καὶ διωκομένων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπιτρέπεται πρὸς μείωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων καὶ ὀφειλομένων εἰσέτι χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδομένων, εἰ καὶ τελεσιδίκων, καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ δι' ἀναλωφθέντα ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθεὶς ὀφειλέτης ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς ἀναθεώρησιν, ἀναφέρουσαν λόγους δικαιολογοῦντας τὴν μείωσιν τῶν ὀφειλομένων καὶ καθυστερουμένων εἰσέτι. Τὸ Δικαστήριον συνεπείᾳ τοιαύτης αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδοθείσης, ἐπιλαμβανόμενον ἀναθεωρήσεως πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν μειώσεως τῶν εἰσέτι ὀφειλομένων, δύναται μετὰ βεβαίωσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ πόσα εἰσέτι καθυστεροῦνται νὰ κατέλθῃ κατὰ προσωρινὴν παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναλόγως, καὶ μειώσῃ τὴν καθυστερουμένην χρηματίτην ποινήν, μὴ δυναμένην ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἁπλῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων.

Διὰ τὰ αὐτὰ ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἄσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων κατὰ τῶν σχετικῶν πράξεων τῶν Τελωνῶν, καθ' ὧν δὲν ἠσκήθη ἐμπρόθεσμος προσφυγὴ καὶ αἵτινες κατέστησαν ὁριστικαὶ μέχρις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην διαδικασίαν ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων, ἀπαραιτήτως δὲ καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ἐν τῇ ἐπιδοθησομένῃ αἰτήσει περὶ ἀναθεωρήσεως πρέπει να ἐπισυνάπτηται γραμμάτιον Ταμείου Εἰσπράξεως προκαταβολῆς τελῶν, ἀποφάσεως ὁριζομένων εἰς δραχμὰς μὲν πεντακοσίας, ἐφόσον τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιβεβλημμένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας, εἰς δραχμὰς δὲ χιλίας πεντακοσίας, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον, καὶ εἰς δραχμὰς τρισχιλίας, ἐφόσον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἂν μὴ ἐπισυναφθῇ τὸ ὡς ἄνω γραμμάτιον Ταμείου, ἡ αἴτησις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ οὐδέποτε ὑπάρξασα.

3. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως καλεῖται ὁ αἰτῶν ἵνα παραστῇ, μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχει ὁρισθεῖ ἀντίκλητον, κατοικοῦντα ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἔχει σημειώσει ἀκριβῆ αὐτοῦ διεύθυνσιν ἐν ὡρισμένῃ ὁδῷ τῆς πόλεως καὶ ἀριθμῷ.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων περὶ ἐπιβολῆς προστίμων διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ ἐν γένει καὶ περὶ μονοπωλίου τοῦ σιγαροχάρτου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν τελῶν ὅμως ὁριζομένων εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25),

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ προστίμων ἐπιβληθέντων κατὰ καπνοπαραγωγῶν δι' ἐλλείμματα καπνοῦ τῶν ἐτῶν 1929, 1930 καὶ 1931 ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλαγὴ ὧν εἰς οὓς ἐπεβλήθησαν τὰ πρόστιμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τῶν προστίμων αὐτῶν. ἀτονουσῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων περὶ ἐπιβολῆς προστίμων διὰ παράβασιν τῶν νόμων 971, 3416 καὶ 4650 διὰ τὴν ἐκδίκασιν δὲ τῶν ἐν λόγῳ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν τελῶν ὅμως ὁριζομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς δραχμὰς ἑκατόν.

6. Ὑπαρχουσῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων, ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκηθείσης κεχωρισμένως ὑπὸ διαφόρων προσώπων, τὸ αὐτὸ διωκόντων δίκαιον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, μὴ ἐπιτρεπομένης δὲ ἐκ τῶν κειμένων νόμων τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου πρὸς ἄρσιν τῆς ἀντιφάσεως ταύτης, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, νὰ τροποποιηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ καταλογιστικὴ τοῦ ἑνὸς ἀπόφασις συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τὸν ἕτερον ἐκδοθεῖσαν ἀπαλλακτικὴν τοιαύτην. Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

7. Ἀπομείναντα ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ὡς ἀναπεμφθεῖσαι μετ' ἀναιρετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπανεξέτασιν εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον τότε Διοικητικὸν Δικαστήριον, καταργηθὲν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ νόμου 4975, καὶ μὴ προλάβοῦσαι νὰ ἐκδικασθῶσιν ὑπὸ τούτου, δύνανται ἤδη νὰ εἰσαχθῶσιν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναθεωρητέαν ἀπόφασιν, τηρουμένης τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διαδικασίας, ἐπὶ προκαταβολῇ τελῶν ἀποφάσεως καὶ παραβόλῳ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν χιλίων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτεται ἀμέσως ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις ὡς ἀπαράδεκτος.

8. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ καταργηθέντος Πενταμελοῦς Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων ἐπὶ παραβόσεων τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου δι' οἱονδήποτε λόγον πλὴν διὰ τοιούτων ἀποκλεισάντα ἢ ἐξαλείψαντα τὸ ἀξιόποινον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἔχει ἐκδοθῇ ἡ ἧς αἰτεῖται ἀναθεώρησις ἀποφάσεως. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καταργηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4975 Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἧς αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις, τηρουμένης τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διαδικασίας, ἐπὶ προκαταβολῇ τελῶν ἀποφάσεως καὶ παραβόλῳ ὑπὲρ οὗ Δημοσίου δραχμῶν χιλίων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτεται ἀμέσως ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις ὡς ἀπαράδεκτος.

9. Ἐφεξῆς οὐδεμία βεβαίωσις ἐνεργεῖται εἰς βάρος μελῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων προστίμων ἐπιβληθέντων αὐτοῖς διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ὑποβολὴν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, γεωργικῆς παραγωγῆς, τὰ δ' ἤδη βεβαιωθέντα τοιαῦτα πρόστιμα διαγράφονται, ἀποκλειομένης ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων τοιούτων.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐμπορεύματα ἀποταμιευθέντα εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Ἰουνίου 1929 πλὴν τῶν κενῶν δοχείων, δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς θὰ καθορίζωνται καὶ οἱ ὅροι παροχῆς τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις καὶ οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποστολὴ αὐτη, ἔστω καὶ ἂν ἐκοινοποιήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 πρόσκλησις ἢ ἔχουσι κηρυχθῇ ἀχρήστα.

2. Κενὰ δοχεῖα ἀποταμιευθέντα εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἢ ἀποταμιευθέντα εἰς ταύτας καὶ παραληφθέντα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1929 δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932.

3. Ἐμπορεύματα καὶ κενὰ δοχεῖα μὴ ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα εἰσαγωγικὰ τέλη, τόκους, ὑπερημερίας καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα, καθιστάμενα ἀπαιτητὰ τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἄνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὁριζομένης προσκλήσεως.

4. Τὰ ἀποσταλησσόμενα ὅμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐμπορεύματα καὶ κενὰ δοχεῖα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν. Οἱ καταβληθέντες ὅμως τόκοι ὑπερημερίας καὶ προσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται.

5. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατείνῃ τὰς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 προθεσμίας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

Ἄρθρον 20.

1. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μειωθῇ ὁ φόρος τῶν δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου τῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἑλληνικῶν ταινιῶν, αἵτινες κατὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος αὐτῶν ἐγυρίσθησαν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ὁποίων τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν ἀπαρτίζεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀπὸ Ἕλληνας τεχνίτας, οἱ ἐκτελεσταὶ ὅμως αὐτῶν ἀπαρτίζονται ὁλοσχερῶς ἀπὸ Ἕλληνας ἠθοποιούς. Αἱ ἀνωτέρω ταιναὶ δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσι μῆκος τοὐλάχιστον δύο χιλιάδων μέτρων, νὰ ἔχωσι θέμα ἐνιαῖον μὲ ὑπόθεσιν δραματικήν, κωμικὴν ἢ ἐπιθεωρησιακήν, νὰ ἀποτελῇ δὲ ὁλόκληρος ἡ ταινία ἓν καὶ μόνον αὐτοτελὲς ἔργον.

2. ποσοστὸν τοῦ φόρου διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ κατώτερον τοῦ 10 ο/ο μὴ προσαυξανόμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, πρ σαυξανόμενον δὲ μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν.

3. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 τὸ τέλος δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν παραστάσεων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ δραματικοῦ θεάτρου (δρᾶμα-κωμωδία) μειοῦται, ὁριζόμενον εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου, μὴ προσαυξανόμενον διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μηδὲ διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀλλὰ προσαυξανόμενον μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ ταμείου συντάθεων ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν θεάτρου.

4. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ τέλος δημοσίων θεαμάτων τῶν συναυλιῶν ἐν γένει τῶν διδομένων ὑπὸ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἢ Ἑλληνικῶν μουσικῶ ἱδρυμάτων (ἐξαιρέσει τῶν Ὠδείων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, αἱ περὶ τῶν ὁποίων εἰδικαὶ δα«άξεις ἰασιδέπεὐνὰπΟ-ἰἰὰ κήρωνῦτηταιδο εἰδικαὶ διατάξεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ) ὁρίζεται εἰς 10 ο/ο μὴ προσαυξανόμενον οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ, ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. προσαυξανόμενον δὲ μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους τοῦ Ταμείου συντάξεων ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν ξεάτρου.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ εἰσιτήρια τῶν συναυλιῶν ἢ ἄλλων μουσικῶν ἐκτελέσεων τῶν Ἑλληνικῶν Μουσικῶν Ἱδρυμάτων ὑποβάλλωνται εἰς τέλος δημοσίου θεάματος κατώτερον τοῦ ποσοστοῦ 10 ο/ο ἢ καὶ ἀπαλλάσσωνται τούτου παντὸς τέλους καὶ προσθέτου τέλους δημοσίου θεάματος.

5 Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν δημοσίων θεαμάτων τὰ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ὀργανούμενα παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα ἀποκλειστικῶς πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν καθηγητῶν.

6. Διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ἐ κμέρους τῶν κατόχων αὐτοκινήτων, βενζινακάτων καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων ὑποβολῆς δηλώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἢ διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ διὰ τὴν παράλειψιν τῆς καταβολῆς ληξιπροθέσμου δόσεως ἢ ἐκπρόθεσμον καταβολὴν τοιαύτης δόσεως, τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον ὁρίζεται μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου τέλους κυκλοφορίας.

7. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως οἰκονομικῶν νόμων».

8. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1932 καταργεῖται τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1237 περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

9. Τὰ μαθήματα χοροῦ καὶ αἱ ἀσκήσεις χοροῦ εἰς αἰθούσας Σχολῶν χοροῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη δημοσίων θεαμάτων.

Ὡς ἀσκήσεις χοροῦ νοοῦνται καὶ χορευτικαὶ συγκεντρώσεις μετὰ μουσικῆς ὀργανούμεναι εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἴτε ἄνευ τοιαύτης παρὰ τῶν διευθυντῶν Σχολῶν χοροῦ διαρκείας οὐχὶ πλέον τῶν δύο ὡρῶν ἐντὸς ἑκάστου εἰκοσιτετραώρου, ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ ἐξαιρετέων ἑορτῶν.

Ἡ παροῦσα παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ Σχολὰς χοροῦ διευθυνομένας ὑπὸ διευθυντῶν Σχολῶν νχοροῦ ἀνηκόντων εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων χοροῦ, τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου ἀνεγνωρισμένου Σωματείου.

Χορευτικαὶ συγκεντρώσεις καὶ χοροὶ ἐν γένει ὀργανούμενοι ὑπὸ τρίτων εἰς αἰθούσας Σχολῶν χοροῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ νόμον φορολογίαν.

"Αρθρον 21.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Τὰ τέλη ὅμως συμβολαιογραφικῆς πράξεως γενομένης ἐνώπιον Προξενικῆς Ἀρχῆς δι' ἀγοραπωλησίαν ἢ ναυπήγησιν πλοίου κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176 τῆς ἐν ἰσχύϊ Προξενικῆς διατιμήσεως, μὴ δυνάμενα ὅμως νὰ ὑπερβῶσι τὰς χιλίας μεταλλικὰς δραχμάς».

2. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διαδικασίας τῶν συντάξεων θυμάτων πολέμου ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 παράγρ. στ' ἀριθ. 2 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαλλομένου τέλους χαρτοσήμου.

3. Αἱ ἰσχύουσαι ἀτέλειαι χαρτοσήμου διὰ τὰς πάσης φύσεως ὑπηρεσίας ὡς καὶ αἱ ἀτέλειαι αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀποδοχὰς καὶ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Πειραιῶς, ἰσχύουσι δὲ ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ λειτουργία τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Πειραιῶς.

"Αρθρον 22.

1. Ὀφειλέται ἐκ φόρων κέντρων πολυτελείας καὶ διασκεδάσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τούτους μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 ἀπαλλάσσονται τῶν ἐπιβληθέντων αὐτοῖς προστίμων, ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Ὀφειλέται ἐ κφόρου καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τοῦτον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32, ἀπαλλάσσονται τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

3. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι διὰ τὰς ἐσοδείας τῶν ἐτῶν 1930 καὶ 1931 εὐκολίαι εἰς τοὺς ἀποταμιευτὰς οἴνου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων, τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως οἴνου ἢ γλεύκους.

4. Ὀφειλέται ἐκ φόρου ἀποταμιευομένου οἴνου τῶν ἐσοδειῶν 1926, 1927, 1928, 1929 καὶ 1930, καταβάλλοντες τὸν ὀφειλόμενον φόρον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932, ἀπαλλάσσονται τῶν ἐπιβληθέντων αὐτοῖς οἱωνδήποτε προστίμων ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

5. Ὀφειλέται ἐξ ἐνοικίων φόρου δημοσίων θεαμάτων ἢ φόρου ἀποταμιευομένου οἴνου τῶν οἰκονομ. ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 ἀπαλλάσσονται τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προστίμων, προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

6. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πῶς δι' ἀποφάσεώς του μειώσῃ τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου οἴνου τῆς περιόδου ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1929 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1930 ὀφειλόμενον ἐνοίκιον ἀναλόγως πρὸς τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι ἐκ τῆς ἐπιτραπείσης ἀποστάξεως οἴνων.

ὁώ-ὀήἰειερνέτννΐἤ ιήῦραιμμόμένου ὔ ὧὼΟ ώΟΑῶώ ΟὼΟΑΡΟΑ

7. Ὁμοίως ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, μειώσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸ ἐνοίκιον τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32, τῆς μειώσεως ὅμως ταύτης μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ ποσοστὸν δέκα-πέντε τοῖς ἑκατὸν (15ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου: 1) τοῦ τέλους ἀδείας τελέσεως δημοσίου θεάματος καὶ 2) τοῦ κυρίου τέλους δημοσίων θεαμάτων (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσαυξήσεως ἀμφοτέρων), μὴ ἐπεκτεινομένης δὲ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεως ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν θεάτρου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, περὶ ἧς ἡ παροῦσα παράγραφος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς μετέχουσιν ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Χαρτοσήμου ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων.

8. Αἱ διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 187 τοῦ Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1928 «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» καταλογισθεῖσαι ποιναὶ καὶ ἀποζημιώσεις ἕνεκεν ἀκανονίστου ρητινοκαλλιεργείας, μειοῦνται εἰς τὸ ποσὸν τῆς πραγματικῆς ζημίας ὡς αὕτη καθωρίσθη δι' ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφόσον ἡ παράβασις ἐγένετο ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω ἄρθρου.

"Αρθρον 23.

1. Ἡ προθεσμία τοῦ β' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» παρατείνεται μέχρι 31 Μαρτίου 1933, προστίθεται δὲ εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον ἴδιον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἐξαιρετικῶς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932 δύναται νὰ καταβληθῇ μόνον τὸ ἁπλοῦν ποσὸν τῆς ὀφειλῆς, ἀπαλλασσομένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῶν ὀφειλετῶν πάσης ἄλλης προσθέτου ἐπιβαρύνσεως».

2. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος πενταπλασιασθέντα παλαιὰ χρέη ἐξ ἐκποιήσεων διὰ δημοπρασίας μειοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐφόσον ἤθελον καταβληθῇ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1933.

3. Τὰ κατὰ τὰς ὡς ἄνω δύο παραγράφους χρέη εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν.

4. Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

5. Τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιούντων εἰς τὰ Δημόσια Καταστήματα δημοσίων ὑπαλλήλων ὀφειλόμενα μισθώματα μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 2031—32 μειοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐφόσον ἤθελον καταβληθῇ μέχρι τῆς 31 Ἰουλοίυ 1932.

6. Εἰς τοὺς δι' οἱονδήποτε λόγον μήπω ἀποδεχθέντας τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις συμφώνως τῷ ἀπὸ 17)29 Αὐγούστου 1923 Νομ. Διατάγματι, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἤδη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. 1 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς σχετικῆς ρυθμίσεως ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῶν Δ. Δ. Κτημάτων, ἐφόσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἤθελον ὑποβάλει ἁρμοδίως σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 μέχρι λήξεως τῆς μισθώσεως μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) τοῦ μισθώματος τῶν ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης κτημάτων Κῆπος Λευκοῦ Πύργου κλπ. τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ἐφόσον διαπιστωθῇ ἡ προκύπτουσα ἀνάλογος ζημία ὑπὸ τριμελοῦς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων Ἐπιτροπῆς, καταρτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιτρέπεται μείωσις μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) τοῦ ἐνοικίου ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου τῶν γεωργικῶν περιόδων 1928—29, 1929—30 καὶ 1930—1931 ἀναλόγως τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη ὁ μισθωτὴς ἐκ τῆς λόγῳ θεομηνίας μειώσεως τῆς παραγωγῆς.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης ςπαραγράφου ἐφαρμόζονται μόνονο ἐφόσο" ἤθελον ὑποβληθῇ σχετικαὶ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

"Αρθρον 24.

Μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτοῖς προστίμου, δυνάμει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν» πλειοδόται ἀρνηθέντες τὴν παραλαβὴν τῶν κατακυρωθέντων αὐτοῖς ὑλικῶν, ἐφόσον ἐπιβάλλουσιν ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ὁριζομένης προθεσμίας τὸ ποσὸν τῆς προσφερθείσης παρ' αὐτῶν τιμῆς κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀχρήστων ὑλικῶν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν.

Ἡ τυχὸν καταπεσοῦσα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐγγύησις ὑπολογίζεται ὡς καταβολὴ κατὰ τὸ ποσὸν αὐτῆς πρὸς ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῆς προσφερθείσης τιμῆς.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

"Αρθρον 25.

Διαρκούσης τῆς διακοπῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου, οἱ δικαιούμενοι νὰ καταβάλλωσι τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὀφειλάς των δι' ὁμολογιῶν ἀναλλαξίμων ἢ ἄλλων ἐθνικῶν δανείων, δύνανται ἀντὶ τῶν ὁμολογιῶν νὰ καταβάλωσι πρὸς ἐξόφλησιν τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν, ὁριζομένην κατὰ μῆνα δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 26.

1. Ὀφειλέται συμψηφιστικῶν τελῶν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ ἐξωτερικοῦ ὀφειλομένων πρὸς ἐξόφλησιν ἐκκρεμῶν ἐγγυήσεων συναλλάγματος Συνδικάτου Τραπεζῶν καταβάλλοντες ταῦτα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1932—33 ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Τοιοῦτοι ὀφειλέται ἐν γένει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2612 καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάργησιν τούτου Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ συναλλάγματος ἐπὶ ἐξωτερικοῦ, θεωροῦνται οἱ ἐξαγωγεῖς.

3. Ἐπὶ Ἑταιρειῶν ὑπεχουσῶν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου πηγαζούσας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2612 καὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1922, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων περὶ συναλλάγματος, ἡ σύστασις τούτων ἀποδεικνύεται δι ἀδημοσίου ἐγγράφου. Μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου εὐθύνονται ἀτομικῶς οἱ ἐξαγωγεῖς, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ νόμου 2612 καὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1922, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων.

4. Ἐξαγωγεῖς καπνῶν εἰς φύλλα, οἵτινες παρεχώρησαν εἰς τὸ Συνδικᾶτον τῶν Τραπεζῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1921 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1922 συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ καὶ τυχόντες συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου 1925 ἀδείας συμψηφισμοῦ διὰ τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ παραχωρηθέντοςο ποσοῦ συναλλάγματος, ἐπιτρέπεται νὰ συμψηφίσωσιν εἰς τυχὸν ὀφειλόμενα ἐξαγωγικὰ τέλη καπνοῦ εἰς τραπεζογραμμάτια ἀντίστοιχον ποσὸν τοῦ μὴ συμψηφισθέντος συναλλάγματος, ἐφόσον ἡ ἐκχώρησις ἐγένετο εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς καθοριζομένης διὰ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 4.

"Αρθρον 27.

1. Ἐπὶ τῇ καθυστερήσει πληρωμῆς τῶν αὐτοτελῶς βεβαιουμένων παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰσπραττομένων ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ παρέπονται οἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὁριζόμενοι διὰ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου συνέπειαι τῆς ὑπερημερίας.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν πλειστηριασμῷ ἀκινήτου ἐπισπεύσει τοῦ Δημοσίου ἤθελε τοῦτο ἐλλείψει ὑπερθεματιστῶν κατακυρωθῇ εἰς τὸ Δημόσιον, ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων δύναται ἐπὶ τῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῇ καταβολῇ τοῦ 1/3 τοὐλάχιστον τοῦ χρέους, νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρις ἓξ μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένους πλειστηριασμοὺς καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις ἡ ὡς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἄνευ ἀμέσου καταβολῆς τοῦ 1/3 ἢ τοῦ χρέους.

"Αρθρον 28.

1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1932 καταργεῖται ὁ νόμος 3047, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων αὐτοῦ νόμων.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου εἰς οἱασδήποτε αἰθούσας ἢ καταστήματα ἢ κέντρα ἔνθα ὀργανοῦνται παρ' οἱωνδήποτε χοροὶ καὶ ἐν γένει αἱ θαμῶνες χορεύουσιν, ὑπόκειται εἰς τέλος δημοσίου θεάματος ὁριζομένου εἰς ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῇ ςτιμῇ τοῦ εἰσιτηρίου καὶ προσαυξανόμενον διὰ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστινοῦ δανείου καὶ τῶν προσθέτων τελῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεως ἠθοποιῶν καὶ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως εἰδικῆς ἢ γενικῆς.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπίσης ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου πάσης καταναλώσεως οἱουδήποτε εἴδους φαγητῶν, γλυκισμάτων καὶ ποτῶν ἐνεργουμένης ὑπὸ πελατῶν αἰθουσῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε κέντρων καὶ χώρων, εἰς ἃ ὀργανοῦνται ἢ δίδονται χοροὶ ἢ εἰς ἃ οἱ πελάται ἐλευθέρως χορεύουσι, περιλαμβανομένων καὶ τῶν αἰθουσῶν ἢ χώρων Σωματείων οἰωνδήποτε, ὡς καὶ τῶν αἰθουσῶν ἢ χώρων οἰονδήποτε κέντρων πολυτελείας, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης πρρσθέτου προσαυξήσεως.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον χορευτικαὶ συγκεντρώσεις εἰς αἰθούσας ἢ χώρους Σωματείων. εἰς ἃς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον λαμβάνουσι μέρος τὰ μέλη τοῦ σωματείου τούναντίον ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον συγκεντρώσεις, εἰς ἃς δύναται ἐκτὸς τῶν μελῶν καὶ πᾶς τρίτος νὰ εἰσέλθῃ.

4. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται καὶ παρὰ τῶν πελατῶν τῶν καφωδείων, τῶν καμπαρὲ καὶ τῶν κέντρων ἐν γένει εἰς ἃ ἐκτὸς τῆς μουσικῆς ἐκτελοῦνται ἀσματα, ἀπαγγελίαι, χοροί, ἀκροβατικὰ καὶ ἄλλα θεάματα ποικιλιῶν (νοὺμερα) ἔστω καὶ ἂν εἰς τὰ κέντρα ταῦτα οἱ πελάται δὲν χορεύουσιν.

5. Ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὸν πελάτην, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ διαχειριςοῦ τοῦ Σωματείου καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος λεπτομερῶς καθοριοθησόμενα.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης καθορισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου, ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καθὼς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα.

6. Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ καθορίζηται καὶ κατ' ἀποκοπήν, βάσει τῶν ἡμερησίων ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ κέντρου, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος λεπτομερῶς καθοριοθησόμενα.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης καθορίζεται ἡ διαδικασία τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατ' ἀποκοπὴν φόρου, ὡς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα.

7. Οἱαδήποτε παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι δέκα χιλιάδων ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων διὰ πράξεως αὐτῶν ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορο-

λογικῶν παραβάσεων, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάξεις. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως οἰκονομικῶν νόμων ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς φορολογίας τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 3 ἕως 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας τῶν ἑστιατορίων κλπ.».

9. Κυροῦται καὶ θεωρεῖται καλῶς γενομένη πᾶσα μέχρι τοῦδε εἴσπραξις φόρου ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ καταναλώσεως εἰδῶν ὑπὸ πελατῶν διαφόρων κέντρων, εἰς ἃ ὠργανώθησαν χορευτικαὶ συγκεντρώσεις καὶ ἅτιαν κέντρα δὲν ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς κέντρα διασκεδάσεως.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 3047 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3717 εἶναι, ὅτι ἡ Λέσχη τυχηρῶν παιγνίων καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῆς κέντρα, αἵτινες ἢ ἄλλοι χῶροι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς κέντρα διασκεδάσεως, κατὰ τὸν νόμον 3047. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκ τοιούτου χαρακτηρισμοῦ βεβαιωμένοι φόροι ἐκπίπτονται, διὰ τὴν Λέσχην δὲ ταύτην δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

11. Εἰς ἃς περιφερείας, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, τὸ ἐσοδὸν ἐκ τελῶν δημοσίων θεαμάτων ἔχει διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, ἐφαρμόζονται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως αἱ πρὸ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάξεις περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, αἱ ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἀναφερόμεναι.

Ἄρθρον 29.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5335 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» διατηρούμενοι εἰδικοὶ πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῆς καταργηθείσης φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς σφαζομένους βόας, ἀγελάδας καὶ βουβάλους, καταργουμένης τῆς ἐπὶ τούτων ἰσχυούσης φορολογίας δραχ. δύο κατὰ κεφαλὴν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. ε τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1926 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας», ὁ δὲ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰδικὸς πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ὁρίζεται γενικῶς εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρου ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 15 καθορισθέντος ποσοστοῦ λεπτῶν 50 κατὰ σφάγιον.

Ἄρθρον 30.

Ἐπιτρέπεται μείωσις τῶν μισθωμάτων τῶν ὀφειλομένων τῷ Δημοσίῳ ἐκ πολυετοῦς μισθώσεως ἰχθυοτροφείων λίμνης, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι, λόγῳ ἀπροβλέπτων ζημιῶν, ὀφειλομένων εἰς ἰδικὰς συνθήκας παραγωγῆς, καταναλώσεως ἢ μεγάλης πτώσεως τιμῶν, καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς μισθώσεως.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ ἐπιτροπῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπελθούσης ζημίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐπιστέου μέρους τοῦ μισθώματος ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεσθλιθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Βουλῶν, ἀνατίθεται εἰς

ται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Γ. ΜΑΡΗΣ, Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΠΑΠΑΣ, Λ. ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΝΝΑΣ, Π. ΘΗΒΑΙΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Χ. ΛΑΔΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων, δι' ἃς ρητῶς ἐν αὐτῷ ἄλλως ὥρισται.

2. Ὅπου τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου καὶ τροποποιουμένου Νομ. Διατάγματος τάσσονται προθεσμίαι ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἢ ἰσχύος αὐτοῦ, ὡς χρόνος ἐνάρξεως τῶν προθεσμιῶν τούτων νοεῖται ἡ χρονολογία δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ οὐχὶ τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος.

Περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ν' τῆς 5 Ἀπριλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς).

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου δύναται, ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἡ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διενέργεια συμβάσεων τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Ἐθνικῶν Δανείων ἢ ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν χωρὶς ἐκ τῆς συνάψεως τοιούτων συμβάσεων νὰ θίγηται ἡ ὑφισταμένη κατάστασις, θεωρουμένου τοῦ Χρηματιστηρίου ὡς διατελοῦντος ἐν ἀναστολῇ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὡς πρὸς πάσας τὰς συνεπείας αὐτῆς.

2. Αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω πράξεων προκύπτουσαι τιμαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς οἱανδήποτε φύσεως σχέσεις ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν Νόμον 1023 ὑποχρεώσεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων οὐδὲ ἀσκοῦσι ἐπίδρασιν τινα ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου καταστάσεως.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος συναλλαγαὶ συνάπτονται ὑπὸ χρηματιστῶν αὐτοπροσώπως δι' ἐκφωνήσεως καὶ ἀντιφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς αἰθούσης τοῦ Χρηματιστηρίου, καταχωρίζονται δ' ἅμα τῷ καταρτισμῷ αὐτῶν ἐ νειδικῷ βιβλίῳ καὶ βεβαιοῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἐπόπτου καὶ ἑνὸς τούλαχιστον τῶν συμβληθέντων χρηματιστῶν

βάσεων.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ρυθμισθῶσιν ἄλλως τὰ τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων τῶν χρηματιστῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐπιτετραμμένων συμβάσεων.

5. Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιφέρει τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων

Ἀξιῶν» αἵτινες ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Β. Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ρυθμισθῇ ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκκρεμῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν τῶν συναφθεισῶν κατὰ τὸ 2ον 15θήμερον μηνὸς Σεπτεμβρίου 1931 ὡς καὶ ὁ τρόπος διακανονισμοῦ τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων μεταξὺ χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, συναφθεισῶν καὶ μέχρι τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1931.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθορίζονται ἐλευθέρως τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω διακανονισμοῦ καταβλητέα ποσὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς αὐτῶν ὡς καὶ οἱ πόροι, ἐξ ὧν θέλουσι τυχὸν καταβληθῇ ταῦτα ἢ θέλει ἐξυπηρετηθῇ τυχὸν ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν συναφθησόμενον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δάνειον τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Χρηματιστηρίου μεθ' οἱουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου ὡς καὶ αἱ ἀπαραίτητοι δαπάναι καὶ ἀμοιβαὶ εἰς βάρος τῶν πόρων τούτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων.

3. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ἐπίσης καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν ὑπὸ χρηματιστῶν εἰς χρηματιστὰς μὴ καταβληθεισῶν τυχὸν διαφορῶν εἰς προηγουμένην ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 3632 εἶναι ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ καθορισμοῦ τιμῶν, εἰς ἃς δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην χρεωπιστώσεις, λαμβάνεται διακρούσης ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου, ὁ καθορισμὸς τῶν τιμῶν τούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς τελευταίας ἐπισήμου συνεδριάσεως τοῦ Χρηματιστηρίου πρὸ τῆς ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3632 ἀναστέλλεται διὰ χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων Ἀξιῶν» προστίθενται τὰ ἑπόμενα:

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ καθορισθῇ ὅτι αἱ συναλλαγαὶ αὗται συνάπτονται ἐπίσης ἐγκύρως καὶ ἐν περιπτώσει ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως αὐτῶν ὑπὸ μεσίτου ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως χρηματιστὴς διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν Ἐπόπτην ἔχει προηγουμένως ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων τοῦ μεσίτου ἐκ τῶν δι' ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως συναπτομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν μεσιτῶν πράξεων. Ἡ τοιαύτη δήλωσις ἰσχύει μέχρις ἀνακλήσεως. Ὁ ἐπόπτης κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Χρηματιστηρίου ἥτις ἐπιμελεῖται τῆς τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς αἰθούσης τοῦ Χρηματιστηρίου πίνακι περιλήψεως τῶν τοιούτων δηλώσεων.

Ὁ μεσίτης δὲν δύναται νὰ ἐκφωνῇ διὰ πλείονας τοῦ ἑνὸς χρηματιστοῦ.

Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῶν μεσιτῶν δύναται ν' ἀρθῇ ἐφ' ὡρισμένου χρόνου ἢ καὶ ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ δευτέρου Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3632, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῷ πειθαρχικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 6.

— «Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3632 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω: «Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τίθεται ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης τῇ αἰτήσει του εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος. Εἰς τὰ ἐν διαθεσιμότητι μέλη ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις ὡς καὶ ἐν γένει ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀτομικῶς ἢ ἐν οἱᾳδήποτε μορφῇ συνεταιρισμοῦ ἄσκησις τοῦ Χρηματιστηριακοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐν ἄρθρῳ 12 παράγρ. 3 ἐδάφ. Ι. ΙΙ. ΙΙΙ καὶ ΙV τοῦ νόμου 3632 ἀπαγορεύσεις. Ἡ ἐγγύησις τοῦ εἰς διαθεσιμότητα τιθεμένου χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου ἀναλαμβάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3632. Τὰ διαθέσιμα μέλη δύνανται ἐπὶ τῇ αἰτήσει των ὑποβαλλομένῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς κατάστασιν ἐνεργείας διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐφ' ὅσον καταθέσωσι τὴν κατὰ τὸν νόμον νέαν ἐγγύησιν. Παρατεινομένης τῆς διαθεσιμότητος πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν τὸ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦν μέλος τοῦ Χρηματιστηρίου θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθὲν τῆς παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ θέσεως αὐτοῦ, τοῦ Ἐπόπτου ὑποχρεουμένου νὰ ὑποβάλῃ συγχρόνως ἔκθεσιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἀμελητὶ τὸ οἰκεῖον περὶ ἀπολύσεως διάταγμα».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ε' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τῆς ὅης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 3811 «περὶ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς δοκιμασίας διὰ τὴν προαγωγὴν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως καταργεῖται.

Διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 παραγρ. 1 καὶ 34 τοῦ Νόμου 3811.

Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ προθεσμία διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων τῶν προακτέων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως παρατείνεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων τῶν κρινομένων ἐκ τούτου στασίμων, τὴν ἐκδίκασιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ τελικοῦ πίνακος τηροῦνται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 3811. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παράτασις τῆς προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀναβολὴν διὰ τὴν κύρωσιν καὶ δημοσίευσιν τῶν πινάκων προακτέων τῶν λοιπῶν βαθμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Νόμου 3811 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Εἰς ταξινόμον β' τάξεως ὁ ἐπὶ τριετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετῶν ὡς διανομεὺς ἢ συσκευαστὴς α' τάξεως.

Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργοῦνται διὰ τὰ 2)3 τῶν θέσεων κατ' ἰκανότητα, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον 1)3 κατ' ἀρχαιότητα.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετάταξις διανομέων β' ἢ α' τάξεως εἰς κενὰς θέσεις συσκευαστῶν β' ἢ α' τάξεως καὶ τἀνάπαλιν καὶ ἡ τῇ αἰτήσει των μετάταξις ἀγροτικῶν διανομέων εἰς ἀντιστοίχους κενὰς θέσεις διανομέων ἐν γένει, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἀγροτικοῦ διανομέως. Εἰς τὰς ὑπαρχούσας ὀργανικὰς θέσεις διανομέων Τ.Τ.Τ. γραφείων προστίθενται 30 θέσεις καταργουμένων ἰσαρίθμων θέσεων χειριστῶν.

ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἄρθρον 11α'.

Πρὸς συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν διεθνῶν κοινοβουλευτικῶν Διασκέψεων καὶ παρασκευὴν τῆς συμμετοχῆς τῆς Βουλῆς εἰς αὐτάς, συνιστᾶται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης περιόδου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7, εἰκοσαμελὴς ἐπιτροπή, καλουμένη Ἐπιτροπὴ τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας. Ὁ καθορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Βουλῆς εἰς τὰς ἑκάστοτε διασκέψεις γίνεται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ δύναται καί, συνδυαζομένη μετ' ἀναλόγου ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, νὰ ἀποτελέσῃ μικτὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Εἰς τὴν οὕτω συνιστωμένην Ἐπιτροπὴν τοῦ Διεθνοῦς Συνεργασίας ἀποσπᾶται μονίμως ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ Γραματέως α' τάξεως εἷς ἐκ τῶν βοηθῶν τοῦ Δελτίου Τύπου, κάτοχος ξένων γλωσσῶν.

Μεταβατικὴ διάταξις. Ἡ πρώτη μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων τὰ αὐτά, ὡς ὁρίζεται, χρόνον ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ μισθῷ ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων συμπληρώσει ὑπερεικοσαετῆ εὐδόκιμον ἐν συνόλῳ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς τοὐλάχιστον τὰ 2/3 ἐν τῇ Βουλῇ, κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης οὐδεμία ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς δύναται νὰ ἐπέλθῃ, τοῦ ἐδαφ. 11 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς μὴ δυναμένου νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς ἐρ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀποστρατευομένου ἢ ἀπολυομένους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς συνεπείᾳ τραυμάτων λαμβανομένων ἐν τῇ ἐκτελέσει διαταγμένης ὑπηρεσίας ἀποσκοπούσης εἰς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως κ.λπ. νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Ι. Μουτζουρίδης*** λέγει ὅτι ἀπουσιάζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐζήτησε νὰ εἶναι παρὼν κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ συνεπῶς παρακαλῶ νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δι' ὅλας τὰς συντάξεις καθὼς γνωρίζετε ἁρμόδιος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι. Μουτζουρίδης. Δὲν θὰ ἀρνηθῆτε ὅτι ἔχει καὶ κάποιαν ἁρμοδιότητα καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἡ σωνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον ἀναπτύσσει ὅτι λαμβάνεται πρόνοια διὰ τοὺς λαβόντας τραύματα ἐν εἰρήνῃ ἀξιωματικοὺς κ.λπ., ἡ Γερουσία ὅμως προσέθεσε διάταξιν ἀφορῶσαν κατηγορίαν ἀξιωματικῶν τελείως ἄσχετον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ παρεμβληθεῖσα αὕτη διάταξις εἶναι προφανῶς ἀντισυνταγματική, ἐφ' ὅσον λαμβάνει πρόνοιαν νὰ συμπεριληφθοῦν ὡρισμένοι ἀξιωματικοὶ εἰς τὸν νόμον περὶ ἐξόδου ἀξιωματικῶν καὶ θὰ ἤθελε νὰ εἶναι παρὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ ὑποβάλῃ πίνακα τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δικαιολογηθῇ ὁ δικσκορπισμὸς χιλιάδων δραχμῶν εἰς ἀνθρώπους οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντας μὲ τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ νομοσχεδίου. Τοιοῦται διατάξεις, τονίζει, δὲν εἶναι ἀνεκταὶ ἐκτὸς ἐάν, ὅπως πληροφορηθοῦμεν, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι ἐν ἀγνοίᾳ τῆς οὐσίας τῆς διατάξεως κατὰ δὲ τῆς διατάξεως παραπονοῦνται ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των καὶ βλέπουν τώρα νὰ τοὺς ἐξομοιώνουν μὲ ἀνθρώπους οὐδεμίαν παρασχόντας ὑπηρεσίαν καὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ αἴτησις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄλλου νόμου περὶ ἐξόδου ἀξιωματικῶν ἀπερρίφθη. Πρόκειται, συνεχίζει, περὶ διανομῆς κολύμβων ἐκ μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ πρέπει νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ ποῖοι εἶναι οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπιτυγχάνουν τοιαύτας κακοήθεις διατάξεις. Ὁ λαὸς ἔχει τὴν ἀξίωσιν τὰ χρήματά του νὰ διατίθενται ὑπὲρ πραγματικῶν ἀναγκῶν καὶ ὄχι εἰς τοὺς πλουσίους ὑπηρεσίας εἰς τὸ κυβερνῶν κόμμα.

Δ. Μυλωνογιάννης. Τὸ μέτρον εἶναι γενικὸν δὲν εἶναι προσωπικόν.

Ι. Μουτζουρίδης. Διὰ τὴν πρώτην διάταξιν τὴν ἀφορῶσαν τοὺς παθόντας ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ εἴμεθα σύμφωνοι, καταψερόμεθα ὅμως κατὰ τῆς ἀσχέτου πρὸς τὸ νομοσχέδιον διατάξεως τῆς ἀφορώσης ἀποστρατευθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ ὧν αἱ αἰτήσεις περὶ παροχῆς τῶν εὐεργετημάτων τοῦ νόμου περὶ ἐξόδου ἀπερρίφθησαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπαναλαμβάνω ὅτι πρέπει νὰ εἶναι παρὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀθῷος διὰ τὴν διάταξιν αὐτήν.

Α. Παπαναστασίου. Νομίζω, λέγει, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν ἔχει ἀντίρρησιν νὰ ψηφισθοῦν αἱ διατάξεις αὐταί.

Ι. Μουτζουρίδης. Εἶσθε ἐν ἀγνοίᾳ, κύριε Πρόεδρε, περὶ τίνος διατάξεως ὁμιλῶ, διότι αὕτη δὲν ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἐτέθη παρὰ τῆς Γερουσίας. Μάλιστα ἡ διάταξις ἔχει καὶ μηνιαίαν προθεσμίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἐξόδου, ὃν, ὡς ἐνθυμεῖσθε ὅλοι, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀνήθικον, καὶ ὅστις ὅμως ἀναβιώνει πάλιν διὰ νὰ μοιρασθοῦν γαλόνια καὶ συντάξεις. Πρόκειται, ἐπιλέγει, περὶ καθαροῦ σκανδάλου εἰς τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ συνεργήσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, οὔτε νὰ ἐπιμείνῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Α. Παπαθανάσης. Ἡ ἐπίκρισίς μας, λέγει, στρέφεται κατὰ τῶν διατάξεων τῶν προστεθεισῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ γίνουν δεκταί, διότι καὶ ἂν τὰς δεχθῶμεν θὰ κηρυχθοῦν ἀντισυνταγματικαὶ ἀπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἀπὸ τὰ Δικαστήρια. Ἀντίκεινται αὗται, πρῶτον εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ ὑποβολὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Προσκρούουν ἐκ δευτέρου καὶ εἰς τὴν ἄλλην συνταγματικὴν διάταξιν τὴν ὑπαγορεύουσαν, ὅπως αἱ προστιθέμεναι διατάξεις σχετίζονται μὲ τὸ κύριον θέμα ἑκάστου νομοσχεδίου, ἐνῷ αἱ περὶ ὧν πρόκειται διατάξεις εἶνε προφανῶς ἄσχετοι, διότι ἀφοροῦν ἀξιωματικοὺς μὴ κριθέντας ἱκανοὺς νὰ τύχουν εὐεργετημάτων τοῦ νόμου περὶ ἐξόδου τῶν ἀξιωματικῶν, τὸ δὲ νομοσχέδιον ἀφορᾷ παθόντας ἐν εἰρήνῃ κλπ. Αἱ ἀντισυνταγματικότητες αὗται ἐμπίπτουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως εἰς τὴν ἀντίληψιν παντὸς καὶ ἐφ' ὅσον ἐμπίπτουν καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς Βουλῆς, εἴμεθα ὅλοι ὑπόχρεοι νὰ μὴ τὰς ψηφίσωμεν. Ἀπορρίπτοντες, συνεχίζει, τὰς διατάξεις αὐτὰς θὰ καταστήσωμεν προσεκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο Σῶμα νὰ μὴ ψηφίζῃ τοιαύτας διατάξεις. Ἀλλ' ἐκτὸς ὅλων τούτων πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ εὐλαβηθῶμεν τὴν λαϊκὴν ψυχήν, πάσχουσαν, ὡς πάσχει, τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα καὶ νὰ μὴ εἰσάγωμεν διατάξεις ἐπιβαλλούσας βάρη μὲ τρόπον σκανδαλώδη. Καταλήγων ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν τῶν πρὸ τῆς Γερουσίας προστεθεισῶν διατάξεων.

Α. Μυλωγιάννης. Καὶ ἐγώ, λέγει, εἶμαι τῆς γνώμης νὰ ἀναβληθῇ τὸ Νομοσχέδιον διὰ νὰ διατυπωθῇ καλύτερον. Ἡ λέξις «ἀνίκανος» ποὺ γίνεται χρῆσις εἶνε λέξις ἀσαφὴς καὶ οὔτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον γνωρίζουν ποῖαι εἶναι αἱ περιπτώσεις ἀνικανότητος. Ἐκεῖνο ἐπίσης ποὺ πρέπει νὰ σᾶς καταστήσῃ προσεκτικόν, κύριε Ὑπουργέ, εἶνε ὅτι δὲν λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν φονευομένων ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας. Εἶχα περὶ τούτου ὑποβάλει μάλιστα καὶ σχετικὴν τροπολογίαν.

Φ. Ζαΐμης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶναι ἐκρεμὴς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Α. Μυλωνογιάννης. Νὰ προστεθῇ, τοὐλάχιστον μία διάταξις τώρα.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δὲν ἠμπορεῖ τώρα.

Φ. Ζαΐμης (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Διὰ τὸ ζήτημα λέγει, αὐτὸ τῆς διατάξεως, ἤτις ἐλέχθη ὅτι κατὰ σκανδαλώδη τρόπον παρεισέφρυσεν εἰς τὴν Γερουσίαν τῇ ἀνοχῇ μάλιστα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ ἱστορικόν της ἔχει ὡς ἑξῆς: Ὅταν ἐψηφίζετο ἐδῶ τὸ Νομοσχέδιον, τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν κόμμα ὑπέβαλε μίαν τροπολογίαν, ἥτις ἀπόντος ἐμοῦ, ἔγινεν ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπιφυλαχθέντος νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν ἐπομένην ἀνεγράφη καὶ πάλιν τὸ Νομοσχέδιον, ἀπουσίαζεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ τροπολογία ὑπεστηρίχθη καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρ' ἐμοῦ, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Μετὰ τοῦτο ἔπεμψα τὴν διάταξιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὅπερ ἐγνωμοδότησε περὶ τῆς ψηφίσεώς της καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ἔγινε πλέον αὕτη δεκτὴ ὄχι πλέον ὡς τροπολογία Βουλευτῶν, ἀλλ' ὡς τροπολογία τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐπομένως, τονίζει, οὐδεμία ἀντισυνταγματικότης ἀνεφυλλοχώρησεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα περὶ διασπαθίσεως ἑκατομμυρίων ἡ διάταξις ἀφορᾷ ἓν καὶ μόνον πρόσωπον καὶ ἐπομένως καὶ αἱ ὡς πρὸς τοῦτο αἰτιάσεις εἶναι ἀβάσιμοι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐζήτησα καὶ ἐγὼ πληροφορίας καὶ διεπιστώθη ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς προσώπου.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς πλειοψηφοῦσα δύναται νὰ κάμῃ ὅτι θέλει, ἡμεῖς θὰ ἐπιμείνωμεν ἀντικρούοντες διάταξιν, ἣν χαρακτηρίζομεν, ὅπως τὴν χαρακτηρίζομεν. Εἰπῆτέ μας, τοὐλάχιστον, κύριε Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τίνος προσώπου πρόκειται καὶ ποῖοι λόγοι ἐπέβαλον τὴν διάταξιν αὐτήν.

Φ. Ζαΐμης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς εἶπα ὅτι τὴν ἐπέβαλε τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν κόμμα καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἀπέρριψα ἐδῶ εἰς τὴν Βουλήν, ὅταν ὅμως ἐπείσθην περὶ τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου προσεβλήθησαν δὲ καὶ συνταγματικαὶ διατυπώσεις τὴν ἐδέχθην εἰς τὴν Γερουσίαν. Τὸ πρόσωπον δὲν μὲ ἀπησχόλησεν, ἀλλὰ μόνον ἀπησχολήθην περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς νομιμότητος τῆς διατάξεως.

Ν. Μπακόπουλος. Θὰ ἤτο, λέγει, ὀρθὸν νὰ μάθωμεν ποίας ὑπηρεσίας παρέσχε τὸ πρόσωπον αὐτό, διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν ἂν ἰσοφαρίζωνται αἱ ὑπηρεσίαι του, μὲ τὰς ὑπηρεσίας τῆς οἰκογενείας Λομβάρδου διὰ τὴν χήραν τοῦ τελευταίου γόνου τῆς ὁποίας ἐπιμένει τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ δοθῇ σύνταξις καὶ ὑπὲρ ἧς ἐψηφίσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Δημοκρατικοί παραβλέψαντες ποῖοι ἐνδιαφέροντο διὰ τὴν ψήφισιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ Κωνσταντῖνος Λομβάρδος ἦτο ὁ πρῶτος προφήτης τῆς Δημοκρατίας.

Εἷς βουλευτής. Ποῖος ἐπὶ τέλους, εἶναι αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός. (Φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ δὲν τὸν ἠξεύρω, οὔτε ἠθέλησα νὰ μάθω. (Νέος θόρυβος καὶ κωδωνοκρουσίαι).

Ι. Μουτζουρίδης. Ἐκφράζω, λέγει, τὴν λύπην μου, διότι ὁ κ. Βουλευτὴς Μαντινείας ἐδήλωσεν ὅτι ψηφίζει κατὰ συμπάθειαν, ἡμεῖς ὅμως τονίζει ἐσυνηθίσαμεν νὰ ψηφίζωμεν κατὰ συνείδησιν. (Φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι). Διὰ τὴν οἰκογένειαν Λομβάρδου ἐγὼ ἐψήφισα, διότι ἐπρόκειτο περὶ παλαιοῦ πολιτευομένου καὶ Προέδρου τῆς Βουλῆς, οὗτινος ἡ χήρα πένεται. Ἀλλὰ τί σχέσιν ἔχει ἡ οἰκογένεια αὐτὴ μὲ τὴν διάταξιν αὐτὴν ἡ ὁποία, ὡς ἐλέχθη, ἀφορᾷ τοπικὸν ἀντιπαλόν μου....

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ δὲν γνωρίζω ποῖος εἶναι. Ἄλλοι εἶπον περὶ αὐτοῦ τοῦ προσώπου.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἂν αὐτὸς ὁ ἀξιωματικὸς δικαιοῦται τόσων ἀμοιβῶν ἔπρεπε νὰ γίνεται μνεία εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν. Ἐρωτῶ λοιπὸν καὶ πάλιν τὴν Κυβέρνησιν ποῖος λόγος τὴν ἠνάγκασε νὰ λάβῃ τὴν πρόνοιαν δι' ἀξιωματικόν ἀπὸ τριετίας ἀποστρατευμένον τυγχάνοντα καὶ δήμαρχον καὶ οὗτινος ἡ αἴτησις πρὸ τριετίας ἀπερρίφθη καὶ ποῖαι εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι του διὰ νὰ πάρῃ δύο γαλόνια τώρα καὶ 200.000 δραχμάς.

Α. Βερδέλης. Δὲν πρόκειται νὰ πάρῃ δύο γαλόνια.

Ι. Μουτζουρίδης. Θὰ πάρῃ δύο γαλόνια καὶ Ταμεῖον ἀρωγῆς καὶ συντάξεις καὶ δυστυχῶς ὁ κ. Ὑφυπουργὸς δὲν θέλει νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις, διατί λαμβάνει αὐτὴν τὴν πρόνοιαν διὰ τὸν ἀπόστρατον ταγματάρχην Κόκκινον.

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ σᾶς ἀνέπτυξα σαφῶς πῶς ἐτέθη ἡ διάταξις καὶ διὰ ποῖον λόγον. Ἂν ἦτο δὲ ἀντίπαλός μου τοπικὸς τὸ πρόσωπον ποὺ ἀφορᾷ ἡ διάταξις δὲν θὰ ἀνηρχόμην εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ὁμιλῶ ὅπως ὁμιλεῖτε σεῖς.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἐγὼ ἐπικρίνω σᾶς, πῶς τολμᾶτε νὰ ὑποστηρίζετε τὰς ψαυλότητας ποὺ γίνονται. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Πρόεδρος. Νὰ δώσητε ἐξηγήσεις κύριε βουλευτά. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μεταχειρίζεσθε τοιαύτην γλῶσσαν.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἐγὼ ζητῶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ διασπαθίζωνται χρήματα διὰ πρόσωπα ὄχι ἄξια ἀμοιβῶν.

Πρόεδρος. Ἐπαναλαμβάνω, κύριε βουλευτά, ὅτι τὴν λέξιν «ψαυλότητες» πρέπει νὰ τὴν ἀνακαλέσητε, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λέγωνται τοιοῦτοι χαρακτηρισμοὶ εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). (Πρὸς τὸν κ. Μουτζουρίδην). Ἡ εὐπρέπεια ἐπιβάλλει νὰ ἀνακαλέσητε. Μεταχειρισθῆτε μίαν ἄλλην λέξιν. Δὲν ἐπιτρέπονται τοιοῦτοι χαρακτηρισμοί.

Ι. Μουτζουρίδης. Εὑρῆτε σεῖς μίαν ἄλλην λέξιν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παρακαλῶ τοὺς κ. κ. βουλευτὰς νὰ ἀφίσωμεν ἐλεύθερον τὸν κ. βουλευτὴν νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει (Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀποχωρεῖ τῆς αἰθούσης).

Πρόεδρος (Πρὸς τὸν κ. Μουντζουρίδην). Ἐκάματε κ. βουλευτά, χρῆσιν βαρείας ὕβρεως καὶ ὀφείλετε νὰ ἀνακαλέσητε. (Θόρυβος κωδωνοκρουσίαι).

Ι. Ράλλης. Ὀφείλω, λέγει, νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὸν τρόπον αὐτὸν μὲ τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεσθε κύριε Πρόεδρε, ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἔθνους ἄξιον παντὸς σεβασμοῦ καὶ διὰ τὸ ἀξίωμά του καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ παρέσχεν ὡς ἀξιωματικός. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον, τονίζει, νὰ ἐμποδίζετε τὸν κ. βουλευτὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του.

Πρόεδρος. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ βουλευτοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὰς ἐκτοξευθείσας λέξεις χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ι. Ράλλης. Λέγοντες ταῦτα, κύριε πρόεδρε, τίθεσθε ἐκτὸς τοῦ Κανονισμοῦ.

Πρόεδρος. Ἀκριβῶς τὸν κανονισμὸν ἐφαρμόζων παρακαλῶ τὸν κ. Μουτζουρίδην νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε, ἀποκαταστήσατε πρῶτον τὴν τάξιν. Δὲν δύνασθε νὰ ἀξιοῦτε ἀπὸ τὸν ἀγορεύοντα ἀνάκλησιν, ἀφοῦ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπέδειξε τοιαύτην περιφρόνησιν. Ἂς ἐπανέλθῃ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ τότε καὶ ὁ κ. Βουλευτὴς θὰ δώσῃ ἐπίσης ἐξηγήσεις.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἠγανάκτησε διὰ τὴν λέξιν «ψαυλότητες», ὅπως ἠγανάκτησε καὶ ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ καὶ διὰ τοῦτο παρεκάλεσα τὸν κ. Μουτζουρίδην νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν δύσκολον αὐτὴν θέσιν.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἔχω ὑποχρέωτιν νὰ δώσω ἐξηγήσεις ἂν ἐπανέλθῃ ἐδῶ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δώσῃ καὶ αὐτὸς τοιαύτας.

Π. Τσαλδάρης.... ὅστις περιεφρόνητε τὸ Σῶμα διὰ τῆς ἀπομωσήσεώς του. (Νέος θόρυβος καὶ κωδωνοκρουσίαι).

Ι. Μουτζουρίδης. Δὲν εἶναι δυνατόν, συνεχίζει, νὰ κατέλθω τοῦ βήματος, ἂν δὲν μοῦ δοθῇ ἡ ἀπάντησις ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, διατὶ αὐτὸς ὁ ἀξιωματικὸς νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τοὺς ἐν πολέμῳ παθόντας ἢ ἐν ἀναπηρίᾳ διατελοῦντας, οἵτινες μάλιστα οὔτε κἂν λαμβάνουν τοιαῦτα εὐεργετήματα, ὅπως Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας, τὸ ὁποῖον θὰ πάρῃ ὁ ἀξιωματικὸς αὐτός. Εἶναι ἀνάγκη, τονίζει, νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διατὶ παρέχει αὐτὰς τὰς τιμητικὰς καὶ ὑλικὰς ὠφελείας εἰς ἕνα ἄνθρωπον. Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡμίλησε περὶ ἐκθέσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν ὁποίαν δὲν ἔχομεν.

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν ἔχει ὁ κ. Ἀρχηγός σας.

Ι. Μουτζουρίδης. Εἶναι ἄπορον πῶς νόμος ἀποκληθεὶς παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνήθικος, ὅπως ὁ νόμος «περὶ ἐξόδου τῶν ἀξιωματικῶν» ἔρχεται πάλιν εἰς ἀναβίωσιν.

Ι. Κούνδουρος. Ματαιοπονεῖτε, κύριε συνάδελφε, ἐφόσον ἡ πλειοψηφία τὸ θέλει ἡ διάταξις θὰ περάσῃ.

Ι. Μουντζουρίδης. Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ νὰ ἔρχωνται ἔπειτα ἀπὸ τριετίαν μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως ἑνὸς ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ τὸν ἐξομοιώνουν μὲ παθόντας καὶ τραυματίας αὐτὸ λέγεται Κράτος, ἠθική, δικαιοσύνη, Κυβέρνησις, τί λέγεται τέλος πάντων;

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγώ, τονίζει, θεωρῶ ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ εἶναι πρᾶξις ὀρθὴ καὶ ἠθικὴ καὶ μόνον ἀφοῦ ἐπείσθην ὅτι εἶναι τοιαύτη συνήνεσα εἰς τὴν ψήφισίν της καὶ ἀφοῦ προηγήθησαν ὅλαι αἱ συνταγματικαὶ καὶ νόμιμοι προϋποθέσεις, καὶ διατυπώσεις.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ διότι ἐλέχθη ὅτι διὰ τῆς ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν Λομβάρδου ἐγένετο παραχώρησις εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα λέγει ἀληθῶς θὰ ἀνελάμβανε πᾶσαν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ξένον εἰς τὴν ἀπονομὴν μιᾶς τιμητικῆς συντάξεως εἰς τὴν πενομένην χήραν ἀνδρός, ὅστις τόσας προσέφερεν ὑπηρεσίας. Δὲν θέλω, λέγει, νὰ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τοιαῦται τιμητικαὶ συντάξεις γίνονται χάριν ὑποχωρήσεως καὶ ὑποθέτω ὅτι ἐπὶ τούτου θὰ ἔχω σύμφωνον τὴν Βουλήν, ἥτις ἐψήφισε τὴν σύνταξιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον ἀληθῶς ὑπάρχει εἰς αὐτὸ μία ἀνωμαλία ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τὴν ὁποίαν ἐπέκρινεν ὁ κ. Μουντζουρίδης. Διότι γίνεται μία παραχώρησις εἰδικῶς εἰς ὡρισμένον πρόσωπον, ἡ ὁποία καλύπτεται διὰ τῆς γενικότητος. Ἂν θέλετε φέρετε ἕνα προσωπικὸν νομοσχέδιον διὰ νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ ἐν πλήρει γνώσει. Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προσωπικῆς διατάξεως ἀπάδει καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀκόμη, ἥτις τοσαύτην πλειοψηφίαν ἔχουσα προσπαθεῖ νὰ ἀποκρύψῃ τὰς προθέσεις. Εἰς τὴν συνείδησίν της δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ πρᾶξις αὐτὴ καὶ προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὴν παραχώρησιν διὰ μιᾶς γενικῆς διατάξεως. Ὁ νόμος περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου εἶχε κυρίως σκοπὸν νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν στρατὸν τοὺς ὑπεραρίθμους δὲν εἶναι ὀρθὸν δὲ τώρα νὰ ἐπωφελῆται ἡ Κυβέρνησις τοῦ νόμου διὰ νὰ παρέχῃ εὐεργετήματα εἰς ἕνα πρώην ἀξιωματικόν. Καὶ πότε ἔρχεται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον αὐτό; Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγεῖται μέτρα περικόπτων μισθοὺς ἀπολύων ὑπαλλήλους καὶ ἐπιβάλλων στερήσεις εἰς τὸν λαόν, τὴν στιγμὴν ποὺ ἀρχίσαμε νὰ τρῶμε μαῦρο ψωμί. Ἰδοὺ δὲ τί παραχωροῦνται διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀνώτερος βαθμός, σύνταξις ἀνωτέρου βαθμοῦ, μέρισμα Μετοχικοῦ Ταμείου, προσαύξησις συνταξίμου χρόνου, βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ τέλος δικαίωμα συντάξεως οἰκογενείας. Καταλήγων συνιστᾶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διὰ ψυχολογικοὺς ἀκόμη λόγους νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Π. Ἀραβαντινὸς*** λέγει ὅτι ὡς ἐτέθη τὸ ζήτημα δὲν ἠμπορεῖ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῶν προλαλησάντων. Διαμαρτύρεται διὰ τὸ λεχθὲν ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται δὲν συνδέεται μὲ τὸ στράτευμα καὶ τονίζει ὅτι τὸν συνδέει ἡ ἱστορία του καὶ ἡ δρᾶσις του, ἡ ὁποία δικαιολογεῖ κάθε στοργικὴν μέριμναν τῆς Πολιτείας. Δὲν δύναται νὰ λέγεται περὶ τοῦ ἤδη Δημάρχου Ναυπλίου, ὅτι δὲν ἔχει πλέον σχέσιν μὲ τὸ στράτευμα.

Ὁ κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** λέγει ὅτι πολὺ ἀπέχουσι τῆς πραγματικότητος τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν κατακρινάντων τὸ νομοσχέδιον. Ἡ διάταξις περὶ ἧς πρόκειται ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας κατόπιν μάλιστα ἐκθέσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ὑπεστηρίχθη ἀπὸ σύμπασαν τὴν Γερουσίαν.

Ἐὰν ἔτυχε νὰ εἶναι εἷς ὁ ἀξιωματικὸς τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ διάταξις εἶναι προσωπική. Ἐὰν ἔμενεν εἰς τὸ στράτευμα ὁ κ. Κόκκινος θὰ ἦτο ἀντισυνταγματάρχης τώρα, ἀλλὰ καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα ἐπολιτεύθη, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως ὡς ἐκ τούτου κανεὶς νὰ τοῦ ἀμφισβητήσῃ τὰ δικαιώματά του. Τὸ ὄνομά του ὑπῆρχε εἰς τὸν κατάλογον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στρατεύματος ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἐπολιτεύθη οὗτος, ὁ δὲ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ ὁποῖον προσέφυγεν ἀπεφάνθη, ὅτι δὲν ἔχασε τὰ δικαιώματά του, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ δι' αὐτὸν εἰδικὸν νομοσχέδιον.

Σ. Σχινᾶς. Ὑπάρχουν τόσον θύματα πολέμου τὰ ὁποῖα ἔχασαν τὰ δικαιώματά των, διότι δὲν ὑπέβαλον ἐμπροθέσμως αἰτήσεις.

Θ. Κολιαλέξης. Θὰ δοθῇ νέα παράτασις διὰ τὰ θύματα. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ὁ κ. Κόκκινος καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ δωρήσῃ εἶναι 22 χιλ. δραχ. καὶ αὐτὰς θὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας.

Ὁ κ. ***Ι. Ράλλης,*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ἀραβαντινὸς ὑπερημύνθη τοῦ δημάρχου Ναυπλίου εἰπών ὅτι πρόκειται περὶ ἐντιμοτάτου ἀξιωματικοῦ, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, τὸ λέγει ἐξ ὅσων ἤκουσε διότι δὲν γνωρίζει τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ δὲν νομίζει ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν παρέχει εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ὡρισμένας χρηματικὰς θυσίας ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου καὶ μάλιστα εἰς στιγμὰς ἐξαιρετικῶς κρισίμους. Διαμαρτύρεται κατόπιν διότι ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὁποῖον δικκρίνει διπλωματικὸν τάκτ, ἀπηύθυνε βκρυτάτην μομφὴν κατὰ τοῦ κ. Μουτζουρίδη, τὸν ὁποῖον δικκρίνει μεγάλη εὐγένεια ψυχῆς καὶ ὁ ὁποῖος πκρουσιάζει ἀψευδῆ τεκμήρια ἀνδρίας καὶ προσθέτει ὅτι ἂν πρόκειται νὰ περισώσῃ κανεὶς τὸ Δημόσιον ἀπὸ οἱανδήποτε θυσίαν καὶ τὸν ἀκαταλόγιστον ἀκόμη δύναται νὰ προσποιηθῇ, ὅπως προσεποιήθη τὸν παράφρονα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε νὰ σώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν Σαλαμῖνα. Λέγει κατόπιν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐτηρήθη ἡ διαδικασία τοῦ νόμου περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου, τοὐναντίον ἀνατρέπεται ὅλη ἡ οἰκονομία τοῦ νόμου. Ἐὰν δὲ δὲν εἶναι αὐτὸ φαυλοκρατία τότε ἡ λέξις πρέπει νὰ διαγραφῇ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν λεξιλόγιον. Καταλήγων ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Ἀττικῆς διὰ τὰς ἐπικρίσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἐπὶ τῆς φράσεως τοῦ ἀξιοτίμου Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀφορώσης τὸν συμπαθῆ βουλευτὴν Ναυπλίου. Δὲν ἠμην δὲ καὶ παρὼν διὰ νὰ γνωρίζω ποίαν κρίσιν ἐξέφερεν, ἀλλὰ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι διὰ νὰ ἐκφέρῃ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν φρᾶσιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν μνημονεύει ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς

Ἀττικῆς, σημαίνει ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς Ναυπλίου, μὲ τὴν συνήθη του, ἂς εἴπωμεν, ἐλευθεροστομίαν, θὰ ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὰ ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς συνηθείας ἐπιτρεπόμενα ὅρια. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς μὲ μέμφεται διότι δέχομαι τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς προσώπου μόνον καὶ φρονεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἑνὸς προσώπου μόνον ἔπρεπε ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον νὰ ἀντιτάξω κατηγορηματικὴν ἄρνησιν. Ἴσως δὲν ἀντελήφθη πῶς ἐξήγησα τὴν στάσιν μου. Εἶπον ὅτι ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἑνὸς καὶ μόνου προσώπου, καὶ εἶναι ἐννοεῖται, δικαία ἡ ἱκανοποίησις αὐτοῦ δὲν ἔχω λόγον νὰ ἀντιταχθῶ διότι δὲν πρόκειται περὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης. Ἀπόδειξις ἄλλως τε ὅτι ἡ ἰδική μου στάσις ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀνεπηρέαστος ἀπὸ πάσης κομματικῆς ἀντιλήψεως εἶναι ὅτι ἐζήτησα νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ τὸ μελετήσω διότι ἀσφαλῶς δὲ καὶ ἂν ἀκόμη ἡ συζητουμένη καὶ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογία ἦτο ἀπολύτως δικαία ἐπεβάρυνεν ὅμως τὸν προϋπολογισμόν, σοβαρῶς, ἐγὼ θὰ ἠρνούμην τὴν συναίνεσίν μου εἰς τὴν τροποποίησιν αὐτήν, διότι δὲν εἶναι ἡ ὥρα αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ προβαίνωμεν εἰς ἐπανορθώσεις ἀδικιῶν ὅταν αἱ ἐπανορθώσεις αὐταὶ εἶναι δαπανηραί. Ἀλλά, κύριοι, πράκειται περὶ ἑνὸς προσώπου τοῦ ὁποίου τὰ προσόντα ἀνομολογεῖ ὁ ἴδιος ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ τοῦ ὁποίου τὴν δρᾶσιν περιέγραψαν οἱ ἀνελθόντες τὸ βῆμα, τὸ δὲ πρόσωπον ἐκεῖνο ἀδικεῖται. Διατὶ ἀδικεῖται ;Διότι ἐκ τυχαίων γεγονότων καὶ τυπικῶν λόγων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπολαύσῃ δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἀπήλαυεν ἄνευ τῶν τυχαίων τούτων λόγων. Δηλαδὴ δὲν εἶναι ζήτημα, καὶ ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὅλων τῶν ἄλλων ὁμιλησάντων συναδέλφων, δὲν εἶναι ζήτημα ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς αὐτός, περὶ τῆς δράσεως τοῦ ὁποίου τόση ἐγένετο εὔφημος μνεία, ὅτι ἐὰν αὐτὸς ὁ ἀξιωματικὸς ὑπέβαλλεν αἴτησιν ἐγκαίρως ἡ αἴτησις αὐτὴ θὰ ἐγένετο δεκτή.

Δὲν μπορεῖται νὰ εἰπῆτε, ὅτι δὲν θὰ ἐγένετο δεκτή, ὅταν ἔχετε ἀξιωματικὸν περὶ τῆς δράσεως τοῦ ὁποίου εἴσθε ὅλοι σύμφωνοι. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἀγνοῶν ὅτι ἀπετέλει κώλυμα διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεώς του ἡ ἀνάμιξίς του εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεμίχθη εἰς αὐτὴν ἐκλεγείς Δήμαρχος. Ἐρωτᾶται: Εἶνε ὀρθὸν νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτόν, τὴν ἱκανοποίησιν τὴν ὁποίαν τοῦ στερεῖ εἷς τυπικὸς λόγος; Εἶνε ὀρθὸν νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν ψηφισθεῖσαν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἱκανοποίησιν μιᾶς τόσον δικαίας ἀξιώσεως ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν βαρύνει σχεδὸν καθόλου τὸ Δημόσιον Ταμεῖον; Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς θὰ σᾶς ἔλεγα, ὅτι δικαία εἶναι ἡ ἀξίωσίς του, ἀλλ' ἡ ἱκανοποίησις αὐτὴ δὲν εἶνε τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἀλλ' ἐφόσον δὲν συντρέχει τοιαύτη περίπτωσις, ἐφόσον ὅλα τὰ κόμματα ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπεστήριξαν τὴν τροπολογίαν δὲν εὑρίσκω εὔλογον νὰ ἀντιταχθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τροπολογίαν αὐτὴν τῆς Γερουσίας.

Π. Τσαλδάρης. Βαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ βαρύνεται σημαντικά.

Γ. Στράτος. Ἀφοῦ θὰ πάρῃ σύνταξιν ἀνωτέρᾳ πῶς δὲν βαρύνεται ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶπον σχεδὸν δὲν ἐπιβαρύνεται. Διότι ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας κυρίως θὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ δικαία, ἐπαναλαμβάνω ἀξίωσις τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Ράλλης*** λέγει ὅτι τὸ δεύτερον τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε κατώτερον τοῦ πρώτου, Ὁ κ. Ὑπουργὸς λησμονεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου» ὁ ὁποῖος ἔγινε διὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ὄχι οἱ καλύτεροι.

Γ. Γρηγοράκης. Ἀλλ' οἱ χειρότεροι.

Ι. Ράλλης. Οἱ ὀλιγώτεροι καλοί ἔστω.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ξεύρω διατί ἔφυγον, ὅσοι ἔφυγον, ἀλλὰ πάντως οὔτοι δὲν ἦσαν οἱ χειρότεροι.

Γ. Στράτος. Ἔπρεπε νὰ εἶνε, αὐτὴ ἦτο ἡ βάσις τοῦ Νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ποὺ λέτε, κύριε Ὑπουργέ, κατακρίνω τὴν Κυβέρνησιν, διότι κακῶς ἐφήρμοσε τὸν νόμον. Ὁ νόμος εἶχε σκοπὸν νὰ ἐξέλθουν οἱ ὑποδεέστεροι τοῦ στρατεύματος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς ἐρωτῶ, αὐτὸ ἔγινε ;

Ι. Γρηγοράκης. Καὶ ἂν δὲ ἔγινε, σεῖς εὐθύνεσθε.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐπιμένει ὅτι ἐπιβαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἔκθεσιν ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται τοῦτο.

Ἐπακολουθεῖ ζωηρὰ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη, τονίζοντος τοῦ πρώτου ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπευθύνεται πρὸς αὐτὸν ὁ δεύτερος, μὲ τοιαύτην γλῶσσαν, οὔτε νὰ λέγωνται ἀπὸ αὐτὸν πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ λέγωνται.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραπονεῖται διότι γίνεται ἐπίθεσις προσωπικὴ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ θέσις του ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν ὑποχρεώνει νὰ ὑφίσταται αὐτὴν τὴν ἐπίθεσιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν ὑφίσταμαι ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς ὁρίου.

Ι. Ράλλης. Ὁ Νομοθέτης εἶχεν ὑπ' ὄψιν του νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν τοῦ στρατεύματος οἱ καλύτεροι ἀξιωματικοί.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀνεξαρτήτως τοῦ τί ἐγένετο καλῶς ἢ κακῶς ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀξιωματικὸς ἐὰν ὑπέβαλλεν αἴτησιν θὰ ἐξήρχετο τοῦ στρατεύματος.

Ι. Ράλλης. Ἐὰν ἐφηρμόσθη κακῶς ὁ νόμος δὲν δίδει ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα εἰς οὐδένα νὰ τύχῃ πλεονεκτημάτων. Ἐπειδὴ ἐφηρμόσθη ὁ νόμος κατὰ παράβασιν τῆς ἀρχῆς του δὲν ἔπεται ὅτι δικαιολογεῖται τὸ «ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε». Λέγει κατόπιν ὅτι τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι σαθρότερον τοῦ πρώτου διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἄγνοια νόμου.

Ὁ κ. ***Ι. Κούνδουρος*** λέγει ὅτι ἐγένετο πολλὴ συζήτησις, ἐνῷ ὀλίγαι συνεδριάσεις ὑπολείπονται τῆς Βουλῆς, ἀγνοεῖ ἂν θὰ εἶναι καὶ αἱ τελευταῖαι ἢ πρόκειται περὶ διακοπῆς λόγῳ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ἄλλα θέματα σοβαρώτατα καὶ προσθέτει ὅτι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν θὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἐπικρίνῃ τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν συζήτησιν ἄλλων διὰ σπατάλας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζετε δηλ. ὅτι θὰ εὕρετε σπατάλας.

Ι. Κούνδουρος. Φρονῶ ὅτι δι' ὀλίγας δραχμὰς δὲν ἔπρεπε ν' ἀσχοληθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοσοῦτον.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀποστρατευομένους ἢ ἀπολυομένους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς συνεπείᾳ τραυμάτων λαμβανομένων ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἀποσκοπούσης εἰς τήρησιν δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας κλπ.».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ν' τῆς 5 Ἀπριλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς).

διὰ τῆς προσθήκης 2, 3 καὶ 4 παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρ. μόνον.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀξιωματικοὶ ἢ ἀνθυπασπισταὶ καθιστάμενοι ἀνίκανοι συνεπείᾳ τραυμάτων λαμβανομένων ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης

ὑπηρεσίας μὴ ἐμπολέμου ἢ ἀποσκοπούσης «ἀποκλειστικῶς» εἰς τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ εἰς τὴν ἄμυναν κατὰ πάσης παραβιάσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως ἢ ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς, λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν πλήρεις ἀποδοχὰς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ βαθμοῦ των.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπάγονται καὶ οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 3552 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐκ τῆς ἄνω αἰτίας τεθέντες ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς αἵτινες καὶ ἀπολαμβάνουσι συγχρόνως ἀπὸ τῆς ἀποστρατείας των καὶ ἀπάντων τῶν διὰ τῆς διατάξεως ταύτης παρεχομένων ὠφελημάτων.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4191 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας Ἀξιωματικῶν» ὑπάγονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ Ἀξιωματικοὶ ὑποβαλόντες αἴτησιν ἀποστρατείας, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄνω νόμου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τούτου τασσομένης προθεσμίας δι' ἧς ἠτήσαντο τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὸν Νόμον τοῦτον, εἰς ὃν δὲν ὑπῆχθησαν, ἀλλ' ἀπεστρατεύθησαν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἄνω προθεσμίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ Στρατ. Συντάξεων».

Οὗτοι ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς ἀποστρατείας των ταύτης ἁπάντων τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς ἀπονεμηθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω νόμου εὐεργετημάτων καθ' ὃ ποσὸν καὶ τρόπον ἀπενεμήθησαν ταῦτα εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν αὐτὸν μὲ τούτους χρόνον ὑπηρεσίας ὁμοιοβάθμους των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

Εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ «περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ κληροδοτήματος Ἀλκιβιάδου Ἐμπειρίκου».

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ «περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς καὶ ἱδρύσεως τοῦ ἱδρύματος Σίγγερ Πολινιάκ».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων κλπ.»

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ κυρώσεως τῶν Ν.Δ. περὶ προστασίας τοῦ νομίσματος ἔχοντα οὕτω:

Περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ κληροδοτήματος τοῦ Ἀλκιβιάδου Κ. Ἐμπειρίκου.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως τὸ κατὰ τὴν ἰδιόγραφον διαθήκην τοῦ Ἀλκιβιάδου Κ. Ἐμπειρίκου, ὡς καὶ κατὰ τὴν σχετικὴν πρὸς ταύτην δήλωσιν τοῦ κληρονόμου καὶ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης ταύτης ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κληροδότημα διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου θηλέων ἐν τῇ πόλει Ἄνδρῳ, διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου διδακτηρίου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ τὴν ἐπισκευήν, συμπλήρωσιν καὶ ἐμπλουτισμὸν τοῦ ἐν Ἄνδρῳ Καΐρείου διδακτηρίου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθησομένην σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, καθοριζομένου τοῦ καταληθησομένου ὑπὸ τοῦ κληρονόμου διὰ τόν, ὡς ἄνω, σκοπὸν ποσοῦ εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας χιλιάδας (700.000).

2. Τὸ ρηθὲν ποσὸν θέλει κατατεθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὁρισθησομένης Σχολικῆς Ἐφορείας Ἄνδρου καὶ διατεθήσεται παρ' αὐτῆς ἀποκλειστικῶς διὰ τόν, ὡς ἄνω, σκοπὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου δοθησομένων εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

Περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς καὶ ἱδρύσεως τοῦ ἱδρύματος Σίγγερ Πολινιάκ.

Ἄρθρον 1ον.

1. Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοί, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀποδεχθοῦν δωρεὰν ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων Γαλλικῶν φράγκων γενομένης ὑπὸ τῆς Πριγκηπίσσης de Polignac, ἐπὶ τῷ εἰδικῷ καὶ κοινωφελεῖ σκοπῷ τῆς συστάσεως ἱδρύματος Σίγγερ—Πολινιάκ τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον σκοπὸν ἔχει τὴν διενέργειαν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν πρὸς ἔρευναν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης, ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναστηλώσεως ὡς καὶ τὴν διαφύλαξιν καὶ περίθαλψιν ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης.

2. Ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω δωρεᾶς καὶ τοῦ δι' αὐτῆς συσταθησομένου ἱδρύματος ἔχουν ἐφαρμογὴν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐξουσιοδοτοῦνται δὲ οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω Ὑπουργοί, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συνάψουν ἐν σχέσει μὲ τὴν δωρεὰν ταύτην εἰδικὴν μετὰ τῆς δωρητρίας σύμβασιν περιλαμβάνουσαν τὰς ἀκολούθους τοῦ παρόντος διατάξεις ἀποτελούσας ὅρους τῆς εἰρημένης δωρεᾶς.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἄνω δωρεᾶς κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἡ δὲ κατάθεσις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ὑφεστώτων ἢ καὶ μελλόντων νόμων ἢ ἄλλων περιορισμῶν.

Ἄρθρον 2ον.

Τὸ ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἐνδεκαμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς Πριγκηπίσσης Πολινιὰκ καὶ τοῦ κόμητος de Polignac, ἐν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας Τμηματάρχου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, τῶν κυρίων Ἀθ. Ῥωμάνου, Περικλέους Ἀλεξ. Ἀργυροπούλου, Ἀνδρ. Μ. Ἀνδρεάδου, Γεωργίου Οἰκονόμου, Ἀντωνίου Κεραμοπούλου, Γεωργίου Χαριτάκη. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐκλείποντα ἢ παραιτούμενα ἀντικαθίστανται δι' ἑτέρων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁρίζεται ὅτι τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς θέλει πάντοτε μετέχει ἓν μέλος τῆς οἰκογενείας Πολινιὰκ ἐφ' ὅσον αὕτη ὑφίσταται.

2) Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, Γενικὸν Γραμματέα καὶ Ταμίαν, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων μελῶν αὐτῆς.

3) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς κανονισθήσονται διὰ κανονισμοῦ συνταχθησομένου παρὰ ταύτης.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ἵδρυμα Σίγγερ—Πολινιὰκ ἐκπροσωπεῖται εἰς ἅπασας τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστικῶν, Διοικητικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τούτου δὲ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τούτου δὲ ὡσαύτως κωλυομένου ἀπὸ τὸ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζόμενον μέλος. Διὰ τὴν ἐπὶ Δικαστηρίου παράστασιν τοῦ Ἱδρύματος δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1835 Διατάγματος, δικαιουμένου νὰ παρίσταται ἐλευθέρως.

Ἄρθρον 4ον.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ Ἱδρύματος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 5ον.

1) Ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ παρόντος νόμου σύμβασις δωρεᾶς θέλει συνταχθῆ ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου δραχμῶν 100 καὶ

ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ πάσης ἄλλης πρὸς τὸ «Ἵδρυμα Σίγγερ—Πολινιάκ» δωρεᾶς.

2) Τὸ «Ἵδρυμα Σίγγερ—Πολινιάκ» λόγῳ τοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος αὐτοῦ ἐξαιρεῖται καὶ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ, τέλους ἢ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ὑφιστῶτος ἢ καὶ μέλλοντος, δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ὑπὲρ εἰδικοῦ Ταμείου διὰ πᾶσαν καὶ οἱανδήποτε φύσεως κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἀφορῶσαν αὐτό, ὡς καὶ τοῦ φόρου κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου. Αἱ τυχὸν δὲ συμβολαιογραφικαὶ μετ' ἄλλων προσώπων συμβάσεις συντάσσονται ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε. Ὁμοίως ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου Δημοσίων Θεαμάτων ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δικαιωμάτων εἰσόδου παρ' αὐτοῦ ὀργανουμένων ἐκθέσεων.

Ἄρθρον 6.

Τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος ὁρισθήσονται διὰ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ἢ μεταρρυθμιζομένου ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἀναγκαστικῶν νόμων», ὡς καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΝΒ' τῆς 7 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι : Α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 335 τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Β') τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 351 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29 τῆς 2 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὧν τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς προκυψάσας ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων ἀσκεῖται μονοπωλιακῶς παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγῇ χρυσὸν, χρυσᾶ νομίσματα ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ ξένα τραπεζογραμμάτια παρὰ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας καὶ πάσης ἄλλης πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, ἀναστελλομένων προσωρινῶς τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ζητῶν ν' ἀγοράσῃ τοιοῦτον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἢ τραπεζογραμμάτια ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἴτε εἰς οἱονδήποτε ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα παρέχον τὰ στοιχεῖα τὰ δικαιολογοῦντα ταύτην.

2. Τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα διαβιβάζοντα τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνοδεύουσιν αὐτὴν διὰ γνωμοδοτήσεως περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ αὐτῆς.

3. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων συνιστᾶται γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτὰς καὶ ἕνα Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

4. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιουμένη κατ' ἐλευθέραν καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ προηγούμενα στοιχεῖα ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ὑπέχουσα διὰ τοῦτο εὐθύνην.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπῆς, δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἢ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὴν ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων καὶ κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπ' αὐτῆς διαδικασίαν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἐξάγων προϊόντα παντὸς εἴδους ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ νὰ λάβῃ τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότιμον τούτων.

Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς ὁ ἐξαγωγεὺς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον ὅτι εἰσέπραξε τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον, ἐκτὸς ἐὰν προσαγάγῃ πιστοποίησιν ὅτι τοῦτο δὲν διετέθη εἰσέτι. Ἡ πιστοποίησις αὕτη ἰσχύει δι' ἕνα μῆνα.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐξαγαγόντας, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι διετέθη τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων νὰ παρέχωσι πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἐγγύησιν τραπεζικὴν ἢ ἄλλην περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεών των.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαργύρωσις ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πλὴν ἐὰν εἰσάγεται προκαταβολικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ἰσότιμον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα πωλούμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑφιστάμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις ἢ ἄλλοις πιστωτικοῖς ἱδρύμασιν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν ἀποδίδονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰμὴ μετατρεπόμεναι εἰς σταθεροποιημένας δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν. Δι' ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δύνανται ν' ἀποδοθῶσι τοιαῦται καταθέσεις εἰς τὸ συνομολογηθὲν νόμισμα ἐφ' ὅσον ἀνήκουσιν εἰς ἑταιρείας συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν καὶ δημοσίων ἐν γένει ἔργων.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ παραβάται τῶν ἄρθρων 1, 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος κατα διώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν, τιμωροῦνται μὲ

φυλάκισιν τοὐλάχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθείσης πράξεως.

2. Οἱ ὁπωσδήποτε ἐν γνώσει συνεργοῦντες εἰς τὰς ἄνω παραβάσεις ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων συγκαλύπτοντες, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν ἀνωτέρω ποινῶν.

3. Οἱ βασίμως παρέχοντες ὑπονοίας ὅτι ἐνεργοῦσιν ἀγορὰς ἢ πωλήσεις τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν ἢ ἐν γένει πράξεις ἀπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κλπ.» θεωρούμενοι ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην δι' ὅσας χορηγήσεις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἠρνήθη ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἄρθρον 10.

Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικά, καὶ λοιπὰ ἔγγραφα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα, ἀπαλλάσσονται τῶν κεκανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται δὲ νὰ καταργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι κανονισθῇ αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ὁ παρὼν νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Παπᾶς, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Β. Δεληγιάννης, Χρ. Λαδᾶς, Σ. Γονατᾶς, Λ. Ἰασωνίδης.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς αὐτοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλον τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγὴ καὶ ἡ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν ἀσφάλεια χρηματογράφων, τοκομεριδίων, μερισματαποδείξεων καὶ τραπεζογραμματίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ὁμοίας ἀδείας ἐξαγωγὴ δραχμῶν δι' ἐπιταγῶν καὶ πιστώσεων ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου.

Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι συστημέναι ἐπιστολαὶ ἢ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου μετὰ ἐξακρίβωσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς οὐδεμία ἀξία ἐκ τῶν ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα, ὧν αἱ καταθέσεις ἐξωφλήθησαν ἢ ἐξοφλοῦνται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, διὰ δραχμῶν ἐκχωροῦσι τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τηρουμένων τῶν κατωτέρω διατυπώσεων.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀφειλέται ξένου συναλλάγματος πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας ἢ Πιστωτικὰ ἱδρύματα καταβάλλουσι τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς. Ἡ δανείστρια Τράπεζα ἢ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἐκπίπτοντα τὸ παρ' αὐτῶν ἀποκτηθὲν συνάλλαγμα ἐξ ἀποδόσεως εἰς δραχμὰς τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων παρ' αὐτοῖς δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον συνάλλαγμα πρὸς τακτοποίησιν τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῶν (position), οἵα ἦτο κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., προϋποτιθεμένου ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ μέχρι τοῦ ὁρίου καθ' ὃ δὲν εἶναι τοιαύτη.

Ἡ τακτοποίησις ἑκάστης Τραπέζης ἢ πιστωτικοῦ ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν γίνεται τὴν 15 καὶ τὴν τελευταίαν ἑκάστου μηνός. Ἡ τελευταία τακτοποίησις γενήσεται ἅμα τῇ ἄρσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου τεθέντων σχετικῶν περιορισμῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἑκάστη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰς συνάλλαγμα κατάστασίν της (position) κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ὁμοίαν τῆς 15 καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἑκάστου μηνός, μετ' ἀναλυτικῆς καταστάσεως ἀναγραφούσης τὰς εἰς δραχμὰς ἐξοφληθείσας ἀπαιτήσεις καὶ καταθέσεις κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται ὅπως εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἐνεργῇ ἐπαλήθευσιν τῶν καταστάσεων τούτων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ὀφειλαὶ ἰδιωτῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων πρὸς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἐν Ἑλλάδι (πλὴν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων) ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ οἰκείου συναλλάγματος, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον δελτίον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας, ὅπως μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρέχωσιν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν εἰς συνάλλαγα ἀποθέματος δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α) Ἐὰν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεών του ἢ δι' ἕτερον σκοπὸν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἐὰν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ προϊὸν τοῦ δανείου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δανείστρια Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τοῦ δανειζομένου συναλλάγματος, καταβάλλουσα τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμὰς εἰς τὸν δανειζόμενον ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ δελτίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ Τράπεζαι ἀποστέλλουσιν ἡμερησίως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν τῶν τοιούτων δανείων.

Ἡ πρὸς τὰς Τραπέζας ἐξόφλησις τῶν οὕτω παρεχομένων δανείων γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Δάνεια εἰς ξένον νόμισμα ἢ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων (πλὴν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων) ἰσχύουσι μόνον ἂν συνομολογηθῶσι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὁ δὲ δανειζόμενος ἐκχωρήσῃ αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀνταποκριτάς αὐτῆς τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἰσοτίμου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγγέλλωσιν αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ οὕτω συνομολογούμενα δάνεια.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεωγράφων.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαγωγεῖς οἵτινες ἀποδεδειγμένως εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὸ συνάλλαγμα δι' οὗ ἠγοράσθη τὸ ἐξαγόμενον ἐμπόρευμα, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς. Ἡ τρίμηνος προθεσμία τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι δεδικαιολογημένως δὲν εἰσεπράχθη τὸ τίμημα τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 8.

Αἱ μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. γενόμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτούσιοι.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποδοθῇ αὐτούσιος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προγενεστέρα τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἀναγκαστικοῦ νόμου κατάθεσις εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ οἰκονομικῆς ἀνάγκης ἀφορώσης πρόσωπα ἐγκατεστημένα κυρίως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κανονισθήσονται αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐπίσης δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τινὲς τῶν ὑφισταμένων.

Ἄρθρον 10.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου.

Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν οἱ λαβόντες συνάλλαγμα δι' οἰκονομικάς των ἀνάγκας μὴ πραγματικὰς ἢ μὴ πραγματοποιηθείσας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ συναλλάγματος δὲν τὸ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Παπᾶς, Α. Ἰασωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Α. Ζάννας, Α. Παπαδᾶτος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδᾶς.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρασχεθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19—20 Δεκεμβρίου 1931 ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπὶ ὡρισμένης ὕλης ζητημάτων, ὡς καὶ σχετικὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, δοθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 26 Ἰανουαρίου 1932, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 εἶνε ὅτι ἀπαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡς καὶ πάσης ἀξίας παραστατικῆς ξένων νομισμάτων (γραμμάτια, συναλλαγματικαί, πιστωτικαὶ ἐπιστολαί κλπ.).

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως ὁρίζωσιν, ἵνα εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, ἐνεργῆται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἔλεγχος.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ Ἱδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδιδομένων σχετικῶν ἀποφάσεων ἐπιβαλλόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ζητουμένην ὑπὸ τῆς ἄνω Τραπέζης πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνάλλαγμα, ἐντὸς τῆς τασσομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης προθεσμίας.

2. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ πιστωτικὸν Ἵδρυμα, ἥτις δὲν ἤθελε ὑποβάλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας τὰ ζητούμενα στοιχεῖα ἢ πληροφορίας, δύναται νὰ ἐπιβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἑκάστην παράβασιν πρόστιμον μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3. Ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας ἢ ἀνειλικρινείας τῶν διδομένων στοιχείων ἢ ἀπαντήσεων οἱ συνυπογράφοντες τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας πληροφορίας τιμωροῦνται, ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

4. Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καθίστανται προσωπικῶς οἱ Διοικηταὶ ἢ οἱ ἔχοντες τὴν γενικὴν

διεύθυνσιν τῶν Τραπεζῶν ἢ πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων, ὑποχρεούμενοι νὰ προσυπογράψωσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας ἀπαντήσεις.

Προκειμένου περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων τῶν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων ὑπεύθυνοι εἶνε οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος», ὡς οὗτος συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας κλπ. νόμου», προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν ἐνδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς ξένον νόμισμα καὶ πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως αὐτῶν.

Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Ἡ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς ταύτας ἀγωγὴ ἐπιδίδεται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν προθεσμιῶν, ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις.

2. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἡμεδαπῇ εἰς ξένον νόμισμα κ' πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, κυκλοφορησασῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξεσῶν δὲ μετὰ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

3. Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὡς ἄνω συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς λογίζονται τόκοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας πρὸς 6 ο)ο (ἓξ τοῖς ἑκατόν).

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται ν' ἀπαλλαγῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Καταστατικοῦ της ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῆς φόρου εἰς περίπτωσιν ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος κάτω τοῦ ὁρίου τῶν 40 ο)ο.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ὡς αὗται συνέλθωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Η. Βουρλούμης, Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Παπᾶς, Α. Τσοντίδης, Γ. Κατεγάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Λ. Παπαδᾶτος, Π. Θηβαῖος, Φ. Ζαΐμης, Χ. Λαδᾶς.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ χορήγησις Δανείων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐπ' ἐνεχύρῳ σίτου, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξοφλῶνται ὡσαύτως διὰ ξένου συναλλάγματος. Τὰ Δάνεια ταῦτα θὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου σίτου πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον τρίτον.

Ὡς ὑπερβολικὸν κέρδος ἐπιπτον εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, θεωρεῖται οἱαδήποτε αὔξησις τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω νόμου.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν τριμελὴς Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπή, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἑτέρου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις γνωμοδοτεῖ, λαμβάνουσα κυρίως ὑπ' ὄψει τὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν συνάλλαγμα πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχουσι καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἄνευ ψήφου. Γνωμοδοτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ συνιστῶνται καὶ παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως.

Τὰ ἁρμόδια δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραβάσεων μόνον μετὰ τὴν πρὸς αὐτὰ ὑποβολὴν τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον τέταρτον.

Οἱ ἰδιῶται καὶ οὐχὶ τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα μέχρι σήμερον παραβάντες τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς, καταργουμένων τῶν τυχὸν ἐκκρεμουσῶν σχετικῶν ποινικῶν δικῶν.

Ἄρθρον πέμπτον.

Προσωρινῶς, ἐπὶ ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ τιμαριθμικὸς συντελεστὴς τῶν ἀπολαυῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν ΣΕΚ καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, μὴ τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1925 Π. Διατάγματος «περὶ τιμαριθμικῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ» ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τιμαρίθμου.

Ἄρθρον ἕκτον.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν μὴ παροχὴν συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν ἐμπορευμάτων πάσης φύσεως εἰσαχθέντων ἢ εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη παρ' αὐτῆς προέγκρισις, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου συναλλάγματος Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον ἕβδομον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως Κλήρου τῆς Ἑλλάδος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Παρουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΜΓ' τῆς 19 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Παρ' ἑκάστῃ Μητροπόλει συνιστᾶται Μητροπολιτικὸν Συμ-

βούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἑνὸς Πρωτοδίκου ὁριζομένου παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ ἐὰν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Μητροπόλεως δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν του, καὶ ἑνὸς ἐνοριακοῦ ἐπιτρόπου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν ἁπασῶν τῶν ἐνοριῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον.

Τὸν Μητροπολίτην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ κανονικὸς αὐτοῦ ἀναπληρωτής, τὸν Πρωτοδίκην ἕτερος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὸν Εἰρηνοδίκην ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὁ Ταμίας, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἕτερος τοιοῦτος ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου μέλους.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατ' ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖται: Ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου, ἑνὸς Ἐφέτου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ ἑνὸς ἐνοριακοῦ ἐπιτρόπου ἐκλεγομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, ἄνευ ψήφου, τῶν δὲ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἐν γένει μετέχει ὡσαύτως ὡς ταπτικὸν μετὰ ψήφου μέλος καὶ ὁ ἐφημέριος, ὁ προεδρεύων τοῦ Τοπικοῦ Ταμείου τοῦ Τ. Α. Κ. Ε.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ προσκαλῇ τὸν μετέχοντα τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ἐφημέριον τοῦ ναοῦ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητήσῃ, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Ἐφημέριος καὶ ὁ Ἐπίτροπος μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἓν ψηφίζουσιν ὁπόταν συζητεῖται ἐν αὐτῷ ὑπόθεσις τοῦ ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐφημερεύουσιν ἢ ἐπιτροπεύουσιν, οὔτε παρίστανται κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν λαμβάνουν ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην συνεδρίασιν δραχμὰς 100, μὴ δυναμένην νὰ ὑπερῇ τὰς 500 δραχ. μηνιαίως δι' ἕκαστον, τὸ ἥμισυ δὲ τῶν ἀνωτέρων ποσῶν τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐνοριακὸς ναὸς ἱδρύεται διὰ Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην εἰς αἴτησιν τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαιτουμένου ἵνα ἀποτελέσωσιν ἐνορίαν ἐλαχίστου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν καὶ εἰς γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἀπογραφὴ ἁπάσης τῆς περιουσίας, κινητῆς τε καὶ ἀκινήτου, τῶν ἐνοριακῶν καὶ δι' εἰδικῶν νόμων διεπομένων ναῶν, περατουμένη τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριμήνου.

Ὁ τρόπος τῆς ἀπογραφῆς κανονισθήσεται διὰ Π. Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Χωρία ἔχοντα ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἐλάσσονα μὲν τῶν 400, ἀνώτερον δὲ τῶν 50 ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν.

Χωρία ἐξ ἐλασσόνων τῶν 50 οἰκογενειῶν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἐνορίαν, ἐὰν ἀπέχωσι πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἀπὸ ἐνοριακοῦ ναοῦ.

Τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δύναται νὰ γίνῃ παρέκβασις ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου Τ.Α.Κ.Ε. ἐπιβάλλεται ἡ οὐσιαστικὴ ἰδιαιτέρα ἐνορίας λόγῳ δυσχερείας ἐπικοινωνίας δι' ὑπάρξιν χαραδρας ἢ ποταμοῦ ἢ ἂν πρόκειται περὶ νησίδος.

Πολλοὶ συνοικισμοὶ μὴ ἀπέχοντες ἀλλήλων πλέον τῆς ὥρας καὶ μὴ δυνάμενοι ἰδίαν ἕκαστος ν' ἀποτελέσῃ ἐνορίαν ἀποτελοῦσι μίαν ὑπὸ ἕνα ἐφημέριον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ πρότασει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καθορισθήσεται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἁπασῶν τῶν οἰκονομικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἑπτάνησον.

Δύναται ὁ Ν. 5148 κατὰ τὰς οἰκονομικὰς αὐτοῦ διατάξεις νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μεμονωμένως διὰ Π. Δ. εἰς μίαν ἑκάστην τῶν Ἰονίων Νήσων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου περὶ προσόντων πρὸς χειροτονίαν ἐφημερίων ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 θέλουσιν ἰσχύσει καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ ἄρθρα 13, 14, 15, 16 καὶ 18 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148 καταργοῦνται καθ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τὰς διοικητικὰς αὐτῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1931 Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἐνοριακὸς ναὸς ἔχει ὡρισμένην τοπικὴν περιφέρειαν καλουμένην ἐνορίαν καὶ περιλαμβάνουσαν τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ἐνορίαν ἀποτελοῦσιν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι ταῖς ἐχούσαις ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων τοὐλάχιστον 600 οἰκογένειαι, ἄνω δὲ τῶν 10.000 μέχρις 100.000 κατοίκων 500 τοὐλάχιστον οἰκογένειαι, κάτω δὲ τῶν 10.000 κατοίκων 400 τοὐλάχιστον οἰκογένειαι.

Τὰ ὅρια ἑκάστης τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη ἐνοριῶν ὡς καὶ πάσης ἱδρυθησομένης τοιαύτης καθορίζει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἀπαγορευομένης τῆς ἀποσπάσεως ἀριθμοῦ ἐνοριτῶν μειοῦντος τὴν πρὸς ὕπαρξιν ἐνορίας ὁριζομένην ἐν τῷ παρόντι βάσιν, χάριν τῆς συστάσεως νέας ἐνορίας ἢ ἐνισχύσεως ἄλλης τοιαύτης.

Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὑφιστάμεναι δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΣ' ἐνορίαι διατηροῦνται καὶ ἂν δὲν πληροῦσι τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν ὑπολογίζεται διαιρουμένου διὰ 5 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐνορίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐνορῖται εἶναι οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κατοικοῦντες ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἐκλογεῖς δὲ εἶναι οἱ ἐν αὐτοῖς ὄρρενες ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν, οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ἔχει Ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἐφημερίου καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν κατὰ τριετίαν.

Τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας διευθύνει ἓν τῶν μελῶν ὑπ' αὐτῆς κατ' ἔτος ἐκλεγόμενον πρὸς τοῦτο.

Εἰς τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας ναῶν ἐχόντων πλείονας τοῦ ἑνὸς ἐφημερίους τὸ κληρικὸν μέλος αὐτῶν ὁρίζει ἑκάστοτε ἐξ αὐτῶν ὁ Μητροπολίτης.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκτελεῖ τὸ μετ' αὐτὸν διὰ πλειόνων ψήφων ἐκλεγὲν μέλος.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ἐφημέριος προΐσταται ταύτης ἐν δημοσίαις ἢ ἐπισήμοις ἐμφανίσεσιν αὐτῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου.

Τὸ Τ. Α. Κ. Ε. δύναται νὰ διορίζῃ παρ' ἑκάστῃ Ἐνοριακῇ Ἐπιτροπείᾳ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἕνα ἀντιπρόσωπον ἄμισθον ὡς μέλος τακτικὸν αὐτῆς, ἔχον τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους δικαιώματα, ἀλλ' ἄνευ ψήφου, καὶ ἐπιμελούμενον τῶν συμφερόντων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. παρὰ τῷ οἰκείῳ ναῷ.

Ἄρθρον 8.

Τακτικὴ ἐκλογὴ ἐφημερίου ἢ ἐπιτρόπου καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν νομίμως ψηφισάντων δὲν ἀποτελεῖ τὰ 1)3 τοὐλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐνοριακῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἀναγεγραμμένων ἐνοριτῶν ἐκλογέων ἢ ἀναπληρωματικὴ τὰ 1)4 τοὐλάχιστον, θεωρεῖται ἄκυρος.

Ἡ ἐκλογὴ ἐπιτρόπων διεξάγεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐφημερίου τοῦ ναοῦ, τοῦ ἀρχαιοτέρου διευθυντοῦ σχολείου τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἑνὸς λαϊκοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν ἐκλογέων διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας.

Ὅπως ἐκλεγῇ τις καὶ διατελῇ μέλος τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας δέον νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐνοριτῶν ἐκλογέων, νὰ μὴ δικάζηται μετὰ τοῦ ναοῦ, νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 25 ἐτῶν συμπεπληρωμένην καὶ νὰ εἶναι ἐγγράμματος.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ τὸ πρῶτον ἐκτιθέμενος ὡς ὑποψήφιος Ἐπίτροπος θεωρεῖται ἐπιτυχών, ἐν τῇ τακτικῇ ἤ, ταύτης ματαιωθείσης, ἐν τῇ κατὰ τὴν ἑπομένην Κυριακὴν διενεργητέᾳ ἐπαναληπτικῇ ἐκλογῇ, ἐὰν συγκεντρώσῃ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν ψηφισάντων.

2. Ματαιωθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 32 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148.

3. Ὁ διατελέσας νομίμως Ἐπίτροπος ἐπὶ μίαν τριετίαν, δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ καὶ κατὰ τὴν ἑπομένην τριετίαν μόνον ἐφ' ὅσον συγκεντρώσῃ, κατὰ τὴν τακτικὴν ἢ ἀναπληρωματικὴν ἐκλογήν, τοὐλάχιστον τὰ 2)3 τῶν νομίμως ψηφισάντων.

4. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατελοῦντες Ἐπίτροποι, ὡς καὶ οἱ ἐντὸς τῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ τελευταίας τριετίας διατελέσαντες τοιοῦτοι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ συντάσσει ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἐγκρίνει καὶ τροποποιεῖ ἢ μὴ ταῦτον, δυνάμενον νὰ ἀναγράφῃ καὶ κονδύλια μὴ ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῷ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐνοριακῶν ναῶν οἱουδήποτε κονδυλίου δι' ἐπιχορήγησιν, συνδρομὴν ἢ εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν συλλόγων ἢ τῶν συνδέσμων τῶν ἐνοριακῶν λαϊκῶν ἐπιτροπῶν. Κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δὲν χωρεῖ ἔφεσις εἰμὴ διὰ λόγους νομιμότητος.

Οἱ προϋπολογισμοὶ ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἐγκρίνονται δὲ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους.

Ἐκτὸς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀσκεῖ ἐπίσης τὸν ἐν γένει ἔλεγχον εἴτε κατ' αἴτησιν εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως παντὸς ναοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἁρμοδιότητος Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, δι' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως ταύτης, ὡς καὶ τοῦ ΤΑΚΕ, εἰδοποιουμένου σχετικῶς καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Κατ' ἔτος καὶ κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ, ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐφ' ἁπάντων τῶν ναῶν.

Ὁ ἔλεγχος τῶν ναῶν τῶν διεπομένων ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἐνεργεῖται παρ' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ΤΑΚΕ.

Ὁ ἔλεγχος τοῦ Ἱεροῦ Πανελληνίου Ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ πόροι τῶν ἐνοριακῶν ναῶν εἶναι τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι.

Τακτικοὶ εἶναι :

1) Αἱ ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ναοῦ πρόσοδοι.

2) Τὰ ἐκ τῶν βαπτίσεων, γάμων, κηδειῶν καὶ μνημοσύνων δικαιώματα καὶ τέλη.

3) Αἱ ἐκ τοῦ κηροῦ εἰσπράξεις.

4) Ἡ ἐτησία εἰσφορὰ τῶν ἐνοριτῶν.

Ἔκτακτοι εἶναι :

5) Αἱ ἐκ τῶν δίσκων καὶ κυτίων εἰσπράξεις.

6) Αἱ ἐξ ἐράνων.

7) Τὰ πρόστιμα.

8) Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Αἱ ἐτήσιαι εἰσφοραὶ τῶν ἐνοριτῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Ἑκάστη ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία κατατάσσει τοὺς ἐνορίτας εἰς τέσσαρας κατηγορίας.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν καταβάλλουν ἐτησίως δραχμὰς 150, οἱ εἰς τὴν δευτέραν 100, οἱ εἰς τὴν τρίτην δραχ. 50 καὶ οἱ εἰς τὴν τετάρτην δραχμὰς 30.

Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς εἰσφορᾶς. Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ὅσοι τῶν ἐνοριτῶν ἀμείβουσι τῶν ἐφημέριον αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα, μετὰ προηγουμένην προσαγωγὴν εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν σχετικῆς ἀποδείξεως τοῦ οἰκείου ἐφημερίου ὅτι κατέβαλον αὐτῷ τὴν συμπεφωνημένην εἰς εἶδος ἀμοιβήν.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ κατάλογος τῆς κατατάξεως τῶν ἐνοριτῶν ἐκτίθεται ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ 15 ἡμέρας, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο πᾶς ἐνορίτης δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐνώπιον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας ἔνστασιν περὶ ἐγγραφῆς παραλειφθέντος ἢ τροποποιήσεως ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς.

Ἅμα τῇ λήξει τῆς ἄνω προθεσμίας, ὁ διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας διαβιβάζει εἰς διπλοῦν τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ἐνστάσεων καὶ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Ὁ Μητροπολίτης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰσάγει τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ἐνστάσεων εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον τροποποιεῖ ἢ ἐγκρίνει τοῦτον ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 56 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Πᾶσα εἴσπραξις ἐσόδων τῶν ναῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει.

Προκειμένου περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν, τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια διορίζουσιν εἰδικοὺς εἰσπράκτορας ἀμειβομένους διὰ ποσοστῶν ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων, μὴ δυναμένων πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὸ 10 ο)ο αὐτῶν.

Ὁ ἀριθμός, τὰ προσόντα, αἱ ἐγγυήσεις τῶν διορισθησομένων εἰσπρακτόρων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ παραδόσεως εἰς τοὺς οἰκείους Ναοὺς τῶν ἀνηκόντων ἑκάστῳ ποσῶν καθορισθήσονται διὰ Π.Δ. ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Αἱ εἰσφοραὶ καταβάλλονται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαμήνου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια δύνανται νὰ ὁρίσῃ διὰ πράξεως αὐτοῦ δι' ὡρισμένην περιφέρειαν διάφορον χρόνον εἰσπράξεως ἢ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν εἰς πλείονας δόσεις εἴσπραξιν.

Πᾶσα καθυστέρησις πληρωμῆς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐπάγεται καταβολὴν προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς τὰ 20ο)ο τοῦ ἀρχικῶς ὀφειλομένου.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἕπεται :

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διορισθησόμενοι εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις δημοσίου εἰσπράκτορος, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων». Πᾶν δὲ καθυστερούμενον ἔσοδον τοῦ Ναοῦ προερχόμενον ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ δικαστικοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἁρμοδίου δημοσίου Ταμίου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἀπόθεμα πλέον τῶν 5.000 δραχμῶν ἀπομένον ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ναοῦ κατατίθεται ἀμέσως ἐπὶ τόκῳ ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ ἢ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ παρὰ ταῖς Ταχυδρομικαῖς Ταμιευτηρίοις ἢ ἐπενδύεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου εἰς χρεώγραφα κρατικῶς ἐγγυημένα, κατατιθέμενα πρὸς φύλαξιν εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν. Ἀνάληψις χρημάτων ἢ χρεωγράφων τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας γίνεται μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ὡσαύτως εἰς μίαν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ναῶν κατατίθενται, μετὰ πρᾶξιν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὰ ἐξ ἐράνων ὑπὸ ἐρανικῶν ἐπιτροπῶν συλλεγόμενα ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν Ναῶν.

Ἡ σύστασις ἐρανικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν διενέργεια ἐράνων ἐπὶ σκοπῷ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς Ναῶν ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐράνων Ἐπιτροπὴ λογοδοτεῖ εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἐκτέλεσις ἐκκλησιαστικῶν ἢ μονοστηριακῶν ἔργων ἐνεργεῖται πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης συνταχθησομένης παρὰ ἐπιστήμονος μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ἢ ἐφόσον ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου ἔργου δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν παρ' ἐμπειροτέχνου καὶ κατόπιν δημοπρασίας, κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἰσχυούσας διατάξεις.

Τὰ ὡς ἄνω ἐνεργούνται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπιστήμονος μηχανικοῦ, ἐφόσον τοῦτο ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς μελέτης, καὶ παραλαμβάνονται μετὰ τὸ πέρας παρ' Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Εἰς τοὺς συντάσσοντας τὰς μελέτας ἐπιστήμονας μηχανικοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας καταβάλλεται ὡς ἀμοιβὴ 2ο)ο διὰ τὴν σύνταξιν τῆς πλήρους μελέτης (σχεδιαγραμμάτων, προμετρήσεως, τιμολογίου, ἀναλυτικῶν τιμῶν, προϋπολογισμοῦ κλπ.) καὶ 3 ο)ο διὰ τὴν ἐπίβλεψιν. Εἰς ἕκαστον δὲ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρις 1)2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας τῶν παραλαμβανομένων ἔργων, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ ποσὸν τῶν ἀμοιβῶν τῶν μηχανικῶν καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν Ἐπιτροπῶν παραλαβῶν ἀναγράφονται ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς δαπάνης τοῦ ἔργου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ ἐργοδότου. Ἅπασαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἔργων συμβάσεις συνάπτονται εἴτε διὰ κατακυρώσεως ἐν δημοσίῳ συναγωνισμῷ, εἴτε ἄνευ τοιαύτης, ὑπόκεινται εἰς τὰς «περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων» ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις, τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου τούτου μεταβιβαζομένης εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κλπ. δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου, οὗτινος ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς διὰ προχείρου συναγωνισμοῦ ἢ καὶ ἄνευ τοιούτου δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἢ δι' αὐτεπιστασίας. Ὡσαύτως ἂν ἀποτύχῃ εἰς ἡ δημοπρασία ἔργου μεγαλειτέρας ἀξίας, ὁπότε ἡ ὁλικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δι' ἐκτάκτους καὶ ἀνεπιδέκτους ἀναβολῆς ἐπισκευὰς ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία, ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ δαπανήσῃ ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος μέχρι τοῦ ποσοῦ δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148 Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ὑπάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Θρησκευμάτων.

Καὶ ὁ μὲν Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου γνωματεύει ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ μέρους τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων παραπεμπομένων αὐτῷ ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἀναστηλώσεως γνωματεύει ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν σχεδίων, συμφώνως πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χριστιανικῆς τέχνης.

Ὁ δὲ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων γνωματεύει ἐπὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπὶ τοῦ ἔργου

ἐποπτείαν θεμάτων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς του.

Τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον, ὡς καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Ζωγραφικῆς, ὧν τὰ συμβούλια, ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἁρμοδιότης καθορισθήσονται εἰδικώτερον διὰ Π. Δ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 64 καὶ 95 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148, ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων, λειτουργοῦντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 95 τοῦ Νόμου 5148 προβλεπομένων εἰδικῶν πόρων, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Πᾶσα πρᾶξις τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ὑποβάλλεται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐγκρίνει, τροποποιεῖ, ἢ ἀκυροῖ αὐτήν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρᾶξις ἐκτελεῖται.

Κατὰ πάσης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μόνον διὰ λόγους νομιμότητος.

Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καταστᾶσα ὁριστικὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν, ἐὰν δὲ αὕτη ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν, τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον καλεῖ τὴν ἀρνουμένην τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν μετὰ προθεσμίας ὑπ' αὐτοῦ τασσομένης.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου ἢ τῆς ἀπολογίας μὴ κρινομένης ἐπαρκοῦς, τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον προβαίνει δι' ἀποράσεώς του εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀρνουμένων μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας διὰ τῶν ἀμέσως ἀναπληρωματικῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων δι' ἑτέρων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιλαχόντων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Δι' ἀποράσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἀπολύεται ὡσαύτως μετ' ἀπολογίαν καὶ ἐπίτροπος ἐκ προθέσεως μὴ συμμορφούμενος πρὸς πᾶσαν ἐν γένει τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ δι' ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων καὶ διὰ πᾶσαν δυστροπίαν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν ἐφημερίων.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν προβαίνει μετ' ἀπολογίαν τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ, ἀνακοινουμένην τῷ οἰκείῳ Μητροπολιτικῷ Συμβουλίῳ.

Κατὰ τῆς ἀποράσεως ταύτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς χωρεῖ προσφυγὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς Συνοδικοῦ μέλους ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τοῦ νομικοῦ Συμβούλου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

Προκειμένου περὶ ἀποράσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν ἀντὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετέχει ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ἀπορριπτομένης τῆς τυχὸν ὑποβληθείσης προσφυγῆς, ἡ ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καθίσταται ὁριστική, κοινοποιουμένης ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ἀπολυομένοις σχετικῆς πράξεως. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς οὕτω ἀπολυομένης Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας διορίζονται διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τῶν ἀπολυθέντων χρονικὸν διάστημα καὶ ὡς τακτικά, συμπληρωματικὸς δὲ ἀριθμὸς ἀναπληρωτῶν τούτων λαμβάνεται ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιλαχόντων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ὁ ἀπολυθεὶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπανεκλεγῇ κατὰ τὴν ἑπομένην ἐκλογὴν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 21.

Αἱ Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπεῖαι ἁπάντων τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἄμεσον καθιέρωσιν ἐνιαίου λογιστικοῦ ἁπλογραφικοῦ συστήματος διὰ τῆς τηρήσεως τριῶν τοὐλάχιστον βιβλίων, ἤτοι Ταμείου, Ἡμερολογίου καὶ Καθολικοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω βιβλία κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τοὺς εἰς τὰς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου ὑπάρχοντας Ἐνοριακοὺς Ναοὺς ἢ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω βιβλίων καθορισθήσονται διὰ Π. Δ. ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 79 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων, ὡς καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν, πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ἢ ἑτέρας ὁμοιοβάθμου τοιαύτης ἢ κεχειροτονημένοι πτυχιοῦχοι οἱασδήποτε Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς.

2) Εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν 3—40.000 κατοίκων τοὐλάχιστον οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ πτυχιοῦχοι Ἱερατικῶν Σχολῶν ὁμοταγῶν τῇ Ριζαρείῳ ἢ τεταρταξίων Ἱερατικῶν Σχολῶν ἢ, ἐλλείψει τοιούτων, πτυχιοῦχοι διδασκαλείου καὶ γυμνασίου μετὰ φοίτησιν εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον 5142 Ἱερατικὸν Φροντιστήριον, ἐκ δὲ τῶν ἤδη κεχειροτονημένων καὶ οἱ πτυχιοῦχοι Ἱερατικῶν ἐν γένει Σχολῶν, γυμνασίων καὶ διδασκαλείων.

3) Εἰς τὰς κωμοπόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 3 χιλιάδων κατοίκων, ὡς καὶ τὰ χωρία, τοὐλάχιστον ἀπόφοιτοι ἡμιγυμνασίου ἢ τοῦ καταργηθέντος Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἢ κατωτέρων πρακτικῶν Σχολῶν μετὰ διετῆ φοίτησιν εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον 5142 Ἱερατικὸν Φροντιστήριον ἢ ἀπόφοιτοι διταξίων ἱερατικῶν Σχολῶν ἄνευ φοιτήσεως εἰς ἱερατικὸν Φροντιστήριον, ἐκ δὲ τῶν ἤδη κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπαρχόντων κεχειροτονημένων διακόνων οἱ ἔγγαμοι ἐστερημένοι τῶν προσόντων καὶ τῶν τριῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν.

Οἱ ὡς ἄνω πτυχιοῦχοι διδασκαλείων, γυμνασίων, ἡμιγυμνασίων καὶ κατωτέρων πρακτικῶν σχολῶν, καίτοι μὴ φοιτήσαντες εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐκλογὴν ὡς ἐφημέριοι, ὑποχρεοῦνται ὅμως πρὸ τῆς χειροτονίας των εἰς φοίτησιν παρ' Ἱερατικοῖς Φροντιστηρίοις ἀναπληρούμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς χειροτονίας των ὑπὸ ἑτέρου προσωρινοῦ ἐφημερίου.

Ἡ πλήρωσις τῆς τακτικῆς ὀργανικῆς ἐφημεριακῆς θέσεως θεωρεῖται ἐπιτευχθεῖσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς. Καὶ ὁ μὲν ἐκλεγεὶς καθίσταται διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ἱερατικὸν Φροντιστήριον ὑπότροφος τοῦ ΤΑΚΕ καταβαλλομένων εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν παρ' ἧ λειτουργεῖ τὸ ἐν λόγῳ Φροντιστήριον δραχμῶν 800 μηνιαίως διὰ τὴν ὑποτροφίαν τούτου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5142, ὡς ἀναπληρωτὴς δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν δι' ἣν ἐξελέγη ἐφημερίαν μέχρι τῆς ἀποφοιτήσεως καὶ χειροτονίας του τοποθετεῖται προσωρινῶς ἕτερος ἐφημέριος, ἀποσπώμενος διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐκ τῆς ἐν ᾗ ἐφημερεύει ἐνορίας.

Οἱ οὕτω διοριζόμενοι προσωρινοὶ ἐφημέριοι λαμβάνουσι καὶ τὸ 1)2 τῶν ἀποδοχῶν τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως, ἧς ἡ πλήρωσις

θεωρεῖται ὡς ἐπιτευχθεῖσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποδεδειγμένως ἄπορου σπουδαστοῦ ἐν Φροντιστηρίῳ ὑποψηφίου ἐφημερίου δύναται νὰ χορηγῆται μετ' ἀπόφασιν τοῦ ΤΑΚΕ μηνισίου ἐπίδομα μέχρι δραχμῶν 500 διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ σπουδῆς.

Τῶν διατάξεων περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον ἐξαιροῦνται οἱ ἤδη κεχειροτονημένοι καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, οἱ συμπληρώσαντες διετῆ ἐν αὐτῇ φοίτησιν.

Μετάθεσις ἄνευ ἐκλογῆς ἐπιτρέπεται συναινέσει καὶ ἐγκρίσει τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν οἰκείων ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν, ἀλλ' αὐχὶ εἰς ἐφημερίαν ἀπαιτοῦσαν προσόντα ἀνώτερα τῆς ἐφημερίας, εἰς ἣν ὑπηρέτει ὁ μετατιθέμενος, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ἔχῃ τὰ προσόντα τῆς ἀνωτέρας θέσεως εἰς ἣν μετατίθεται.

Ὑπαρχόντων ὑπεραρίθμων κεχειροτονημένων ἐφημερίων ἐν τῇ αὐτῇ Μητροπολιτικῇ ἐπαρχίᾳ, γίνονται οὗτοι δεκτοὶ ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὴν ἐκλογήν, ἐὰν κέκτηνται τὰ προσόντα τοὐλάχιστον τῆς ἀμέσως κατωτέρας κατηγορίας ἐκείνης τῆς ἐφημερίας, δι' ἣν προορίζονται.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἀνάθεσις εἰς τακτικὸν ἐφημέριον ἀσκήσεως ἐφημεριακῶν καθηκόντων ἐν ἑτέρᾳ κενῇ ἐφημεριακῇ ὀργανικῇ θέσει, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἔχει προκηρυχθῇ ἡ κατὰ νόμον ἐκλογὴ ἢ ἔχει γίνει ἤδη τοιαύτη καὶ ὁ ἐκλεγεὶς φοιτᾷ εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον. Ἅμα τῇ πληρώσει τῆς θέσεως ὁ τακτικὸς ἐφημέριος ἀνακαλεῖται εἰς τὴν ὀργανικὴν θέσιν τῆς ἐνορίας του.

Διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς παραμεθορίους καὶ ξενοφώνους ἐνορίας τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν ὡς πρὸς τὴν χειροτονίαν ἐφημερίων παρέκκλισις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω περὶ προσόντων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τοποθέτησις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἱερακηρύκων εἰς παραμεθορίους ἐπαρχίας ἐπὶ προσθέτῳ ἀποζημιώσει, καθοριζομένῃ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ καταβαλλομένῃ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἔκτακτος αὐτῶν ὑπηρεσία αὕτη.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 82 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἐνοριακὴ συνέλευσις συνέρχεται ἐν τῷ οἰκείῳ Ναῷ κατὰ τὴν ὁριοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡμέραν καὶ διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων.

Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται ἐνώπιον τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ὡς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο μὲν τῶν μελῶν τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ἐπὶ πενταμελῶν τοιούτων, ἑνὸς δὲ ἐπὶ τριμελῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἐνεργεῖται διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἀνακηρύσσεται ἐπιτυχὼν ὁ λαβὼν ἀριθμὸν ψήφων ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1)2 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφισάντων, ματαιουμένης δὲ τῆς ἐκλογῆς τὸν ἐφημέριον διορίζει ὁ Μητροπολίτης ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ προτιμᾶται ὁ ἔχων τὰ μείζονα προσόντα μορφώσεως.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 92 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐφημέριοι τοποθετημένοι εἰς τοὺς ναοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5148 ὡς καὶ τοῦ παρόντος νόμου ἄνευ προσόντων καὶ ἄνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων μονιμοποιοῦνται εἰς ἃς κατέχουσι θέσεις.

2. Αἱ ἐξ αὐτῶν ὑπεραρίθμοι θέσεις κενούμεναι δὲν πληροῦνται, αἱ δὲ ὀργανικαὶ χηρεύουσαι πληροῦνται τακτικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἱεροδιάκονοι, φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας, ἔχοντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαπενταετίαν ὑπηρετήσει ὡς τοιοῦτοι, δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὡς ἐφημέριοι τῆς ἐνορίας, ἐν ᾗ ὑπηρέτησαν.

4. Οἱ ἐκ Μονῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μετακαλούμενοι καὶ προσωρινῶς εἰς χηρευούσας ἐνορίας τοποθετούμενοι ἄγαμοι κληρικοὶ παραμένουσι προσωρινῶς εἰς αὐτὰς μέχρι τῆς ὁριστικῆς πληρώσεως τῆς θέσεως.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 98 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ πόροι τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. διακρίνονται.

α) Εἰς πόρους ὑπὲρ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου καὶ

β) Εἰς πόρους ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως αὐτοῦ καὶ ἀπαρτίζονται:

Α') Οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου:

1) Ἐκ τοῦ 1)3 πάντων τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐνοριακῶν, συναδελφικῶν καὶ κτητορικῶν ναῶν τῆς Ἑπτανήσου, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι ἐδόθησαν εἰς δημοσίαν λατρείαν, ὡς καὶ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν τῶν νεκροταφείων.

Εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται τὸ ὡς ἄνω 1)3 δὲν συνυπολογίζονται αἱ ἐπὶ σκοπῷ ἐκτελέσεως ἔργων ἐν τῷ ναῷ κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ἐν τῇ ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, ἀποδεδειγμένως ἐπὶ σκοπῷ ἐκτελέσεως ἔργων, συντεταγμέναι κατὰ νόμιμον τύπον, αἱ φόροι ὡς καὶ αἱ ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις ἐκ δανείων πρὸς Τραπέζας ἢ πρὸς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ ἰδιώτας, ἀποδεδειγμένως συναφθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5148.

2) Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15, παραγράφου 6 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4684 προβλεπομένης ἐπικουρίας ἐκ τῶν προσόδων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Τὸ ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου καταβλητέον εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ποσοστὸν τοῦ Ἱεροῦ Πανελληνίου Ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσφορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Δι' ὁμαλοῦ Διατάγματος καθορισθήσεται τὸ ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου καταβλητέον εἰς τὸ ΤΑΚΕ ποσοστὸν τῶν λοιπῶν ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων διεπομένων ναῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσφορᾶς αὐτοῦ.

Ὡσαύτως διὰ Π. Δ. καθορισθήσονται ὁ τρόπος τῆς καταστάσεως καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τοῦ Ναοῦ τοῦ Πανελληνίου Ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου.

3) Ἐκ δραχμῶν 5 ἐπὶ παντὸς πιστοποιητικοῦ ἢ ἄλλου ἐγγράφου ἐκδιδομένου παρ' ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐφημερίου καὶ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4) Ἐκ δραχμῶν 3 ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου, ἀπευθυνομένου πρὸς ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἱερέα, Μητροπολίτην, Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, Ἐνοριακὴν Ἐπιτροπείαν, πρὸς ΟΔΕΠ καὶ πρὸς Τ.Α.Κ.Ε.

5) Ἐκ δραχ. 2 ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῶν ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν μέχρις 100 δραχ., 5 δὲ δραχ. ἐπὶ τοιούτων μέχρι 1000 δραχ. καὶ ἐπὶ πλέον δραχμ. 3 δι' ἑκάστην προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι 1000 δραχμῶν.

Ἡ εἰσπραξις τούτων θὰ ἐνεργῆται δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου, ὁ τύπος τοῦ ὁποίου καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6) Ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Β'.) Οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου.

1) Ἐκ κρατήσεως 5 ο)ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροψαλτῶν.

Διὰ τοὺς καὶ εἰς εἶδος ἀμειβομένους λογίζονται ὡς πρόσθετος μηνιαῖος μισθὸς δραχ. 500.

2) Ἐκ κρατήσεως ἑνὸς μισθοῦ τῶν ἤδη ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ἐφημερίων, ἱεροβατῶν, ἱεροψαλτῶν ὡς καὶ παντὸς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποκτῶντος τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπιμεριζομένης εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις.

3) Ἐκ κρατήσεως πάσης ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τῶν ἐφημερίων προσαυξήσεως ὡς καὶ περαιτέρω τοιαύτης κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς μῆνα.

4) Ἐκ ποσοστοῦ 2 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων πάντων τῶν ναῶν (ἐνοριακῶν, ναῶν νεκροταφείων, ἐνοριακῶν καὶ μή, ναῶν διεπομένων δι' εἰδικῶν νόμων ναῶν εὐαγῶν, σωφρονιστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν ναῶν τῆς Ἑπτανήσου).

5) Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πραγματοποιηθέντων ἀκαθαρίστων ἐσόδων οἱ ἱεροὶ ναοὶ θὰ καταβάλωσι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4606 πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ 5148 νόμου τροποποιήσεώς του καθοριζόμενον ποσοστόν.

6) Ἐκ κρατήσεως 10 ο/ο ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆ Μοναστηριακῆς περιουσίας μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ νόμον προτασσομένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

7) Ἐκ δραχμῶν 5 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως βαπτίσεως ὡς καὶ ἀρχ. 25 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως γάμου, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος κατὰ ταύτην ἱερέως.

8) Τὰ ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων προερχόμενα.

9) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. ὁριζόμενον πρόσθετον ποσοστόν.

Ἐξαιροῦνται τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ποσοστοῦ ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας καὶ τῆς ἀσφαλίσεώς του κλήρου τὰ διὰ νόμου συγκεκροτημένα εἰδικὰ Ταμεῖα τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένων Ναῶν.

Ἡ εἴσπραξις τῶν εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ἐν γένει ὀφειλομένων καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΥΑΣΤ' «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ παντὸς μεταγενεστέρου σχετικοῦ νόμου.

Πᾶσα καθυστέρησις πληρωμῆς, ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων, τῶν εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ὀφειλομένων πόρων, ἀφ' ἧς οὗτοι κατέστησαν ἀπαιτητοί, ἐπάγεται τὴν καταβολὴν τόκου ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 104 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν κατὰ τὰς Μητροπολιτικὰς περιφερείας εἴσπραξιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τῶν οἰκείων Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν συνιστῶνται παρά τε τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καὶ ταῖς ἕδραις τῶν Μητροπόλεων τοπικὰ ταμεῖα τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἀπαρτιζόμενα ἐκ τριῶν ἱερέων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως κατὰ τριετίαν.

Ἑκάστου Τοπικοῦ Ταμείου ἐπίτιμος Πρόεδρος εἶναι ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, δικαιούμενος νὰ ἀσκῇ ἐποπτείαν καὶ νὰ προεδρεύῃ τούτου ὁσάκις βούλεται.

Ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν Τοπικῶν Ταμείων προσήκει εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθεῖσαν βλάβην.

Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν της τὸν ἀντιπρόεδρον, ταμίαν καὶ γραμματέα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου καὶ ὑποβάλλει τοῦτον πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἕνα τὸ πολὺ μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὸν ἀπολογισμόν, ὑποβαλλόμενον πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Μέχρις 1ης Ὀκτωβρίου 1932 αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι εἰς τοὺς ἐφημερίους τοὺς ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς 1931 - 1932 ἐγκρισμένους μισθούς, τὸ δὲ εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν Ναῶν καταβάλλεται μειωμένον κατὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰς τοὺς ἐφημερίους καταβαλλομένης μισθοδοσίας.

Καταβλητέον εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων εἶναι 40ὸν μὲν διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5148 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διάστημα, ἓν τρίτον δὲ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων διὰ τὸ ἑφεξῆς διάστημα.

Οἱ παρὰ τῶν τοπικῶν Ταμείων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5148 μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου 1932 εἰσπραττόμενοι πόροι τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἀποστέλλονται μέσῳ τούτων εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Τ.Α.Κ.Ε.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1932 αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τοὺς ἐφημερίους τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζομένους μισθούς.

Καὶ εἰς ὅσους μὲν Ναοὺς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς πρὸς μισθοδοσίαν ἀπαιτουμένης ἐτησίας δαπάνης εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ 113 τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τὸ ὑπόλοιπον μέχρι τοῦ 113 ποσὸν ἐμβάζεται ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας εἰς τὸ Τοπικὸν ΤΑΚΕ.

Εἰς ὅσους δὲ ναοὺς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς πρὸς μισθοδοσίαν ἀπαιτουμένης ἐτησίας δαπάνης ὑπερβαίνει τὸ 113 τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τὸ ἀπ' ἐλέου ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας ποσὸν θὰ λαμβάνῃ ὁ ἐφημέριος παρὰ τοῦ Τοπικοῦ ΤΑΚΕ.

Ναοὶ καταβάλλοντες κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1931 εἰς τοὺς ἐφημερίους αὐτῶν μισθοὺς ὑπερβαίνοντας τὸ 113 τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτῶν θέλουσιν ἐξαναλυθῆναι καταβάλλοντες τούτους.

Ἄρθρον 28.

Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 105, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 106 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1932 τὰ Τοπικὰ Ταμεῖα τοῦ ΤΑΚΕ θὰ εἰσπράττωσι παρὰ τῶν Ναῶν τῆς οἰκείας Μητροπολιτικῆς περιφερείας τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τροκύπτοντα ποσοστά, ἐξ ὧν θὰ συμπληρώνωσι τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐφημερίων τῶν περὶ ὧν ἡ δε παράγραφος τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Ναῶν τῆς αὐτῆς περιφερείας.

Τὰ τυχὸν μετὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦτον ἐναπομένοντα εἰς τὰ Τοπικὰ Ταμεῖα περισσεύματα ἐμβάζονται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν ΤΑΚΕ. τὰ δὲ ἐλλείμματα αὐτῶν συμπληροῦνται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ΤΑΚΕ.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 110 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. δὲν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν οἱ ἐφημέριοι τῶν ναῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἰδιωτικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλης τοιαύτης φύσεως ἰδιωτικῶν προσώπων. Ὁ μισθὸς τῶν ἐν λόγῳ ἐφημερίων ὁρίζεται καὶ καταβάλλεται παρὰ τοῦ οἰκείου ἱδρύματος. Οἱ ἐν λόγῳ ἐφημέριοι ὡς καὶ οἱ ἐφημέριοι τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένων Ναῶν ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ ΤΑΚΕ.

Οἱ ἐφημέριοι τῶν δημοσίων ἐν γένει καταστημάτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου ἔχουσι τὰς διὰ τὰς θέσεις ἃς κατέχουσιν ὁριζομένας ὑπὸ τῶν οἰκείων νόμων ἀποδοχάς.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 121 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὁ παρὼν νόμος ἐπεκτείνεται καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν, πλὴν τῆς Ἑπτανήσου, δι' ἣν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος τροποποιητικοῦ νόμου, καταργουμένης τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 2508 (1920) ἁρμοδιότητος τῶν Ἀνωτέρων Ἐνοριακῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, ἐξωκλησίων καὶ νεκροταφείων. τοῦ νόμου 1692. τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ πάσης ἄλλης ἀντιθέτου διατάξεως. Ἐξαιροῦνται δὲ αὐτοῦ μόνον οἱ ἐν Ἑλλάδι Ναοὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

Τὸ ἀπὸ 30/4/1926 Ν. Δ. «περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας τέως χριστιανικῶν κοινοτήτων κλπ.» διατηρεῖται ἐν ἰσχύι ἐπεκτεινομένων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων.

Τὰ ἐδάφια 12. 13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος περὶ Κωδικοποιήσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καταργοῦνται.

Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια τῶν περιφερειῶν, ἐν αἷς ἐλειτούργουν ἐνοριακαὶ ἀντιπροσωπεῖαι. τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον διὰ πράξεως αὐτοῦ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, θέλει προβῆ εἰς τὸν διαχωρισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῶν ναῶν, εἰς περιουσίαν ἐκκλησιαστικήν, ἀνήκουσαν εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ ὑπαγομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς περιουσίαν ἀνήκουσαν εἰς σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς καὶ εὐαγῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 31.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ ὑπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου κωδικοποίησις τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ περὶ Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ἰσχυουσῶν διατάξεων ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 32.

Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιρεῖται ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἀθηνῶν καὶ τὸ παρεκκλήσιον Ἁγίας Ἐλευθερίας, ὡς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ὁποίων καθορισθήσεται διὰ Π. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Ναῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 76 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5147 ὑπάγεται καὶ ὁ Τ. Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἁγιάσου Μυτιλήνης, ὡς καὶ Ἁγίου Ἀνδρωνίου Βερροίας, ὧν ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις καθορισθήσεται διὰ Π. Δ.

Ἄρθρον 34.

Διὰ Π. Δ. καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν νεκροταφείων, ὡς καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν, τῶν ὑφιστα μένων εἰς περιοχὴν δήμων, ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπερβαίνουν τὰ ἑπτά.

Ἄρθρον 35.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148 τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

Τὸ ΤΑΚΕ διέπεται ὑπὸ Καταστατικοῦ, καταρτιζομένου καὶ ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 5148. Πᾶσα ἐφεξῆς τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΤΑΚΕ, πλὴν τῶν ἀφορωσῶν τὸ Προσωπικὸν αὐτοῦ ἐν γένει, δι' ἃ ἀπαιτεῖται νόμος, ἐγκρίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ΤΑΚΕ.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐνοριακὸς Ναὸς τῶν παρεκκλησίων θεωρεῖται ἐκεῖνος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ παρεκκλήσιον.

Ἄρθρον 37.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 38.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δι' ἀναττάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον :

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεμοπαθῶν Μαρωνείας.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἅπασης τῆς ἐκτάσεως τῆς κειμένης ἐν Μαρωνείᾳ, καὶ καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ διαγράμματος τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τῆς εἰδικῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης μηχανικῆς ὑπηρεσίας πολεμοπαθῶν ἐφ' ἧς ἀνηγέρθησαν οἰκήματα πρὸς στέγασιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1277 χαρακτηριζομένων πολεμοπαθῶν, θεωρουμένης ταύτης ὡς δημοσίας ὠφελείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου ΓΑΝΑ' τοῦ 1911 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου δικαστηρίων ἐν Τριπόλει» καὶ τοῦ περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 3 αὐτοῦ ὑπ' ἀρ. 103 Νόμου, ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τῶν γενικῶν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων» νόμων.

Ἄρθρον 4

Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁρισθήσεται καὶ ἡ ἀποζημίωσις λόγῳ χρησιμοποιήσεως ὑλικῶν τῶν ἐρειπίων τῶν παλαιῶν οἰκοδομῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων.

Ὡς στοιχεῖα ἀποδεικτικὰ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν χρησιμοποιηθέντων τούτων ὑλικῶν θέλουσι χρησιμεύσει πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινοτικῆς ἀρχῆς, προσυπογραφόμενα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ συνοδευόμενα ὑπὸ ἐνόρκου βεβαιώσεως τριῶν τοὐλάχιστον ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐκ τῶν μονίμων κατοίκων Μαρωνείας μὴ συγγενευόντων μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ συγγενείας μέχρι τετάρτου μὲν βαθμοῦ ἐξ αἵματος μέχρι τρίτου δὲ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικαιωθέντες στεγάσεως πολεμοπαθεῖς Μαρωνείας οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται δι' οἰκόπεδα αὐτῶν κείμενα ἐντὸς τοῦ ἀπαλλοτριουμένου τομέως ἢ οἰκοδομήσιμα ὑλικὰ καταληφθέντα καὶ χρησιμοποιηθέντα διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκημάτων

πολεμοπαθῶν, πλὴν ἂν τὸ ποσὸν αὐτῆς ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρηθείσης αὐτοῖς οἰκίας, ἢ τοῦ χορηγηθέντος αὐτοῖς χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκημάτων.

"Αρθρον 6.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καταβάλλεται ἐκ τῆς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης πιστώσεως διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀστέγων καὶ ἀπόρων πολεμοπαθῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον :

Περὶ ἀποζημιώσεως λαχανοκηπουρῶν ζημιωθέντων ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν λαχανοκήπων αὐτῶν πρὸς ἀστικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων.

"Αρθρον μόνον.

Ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως χρέωσις 1932—33 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πίστωσις μέχρι 500.000 δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν λαχανοκηπουρῶν διαφόρων περιφερειῶν ζημιωθέντων ἐκ τῆς ἀποστερήσεως τῶν προϊόντων τῶν ὑπ' αὐτῶν περιτυμένων λαχανοκήπων ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀναληφθέντων ἐκ τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας πρὸς ἀστικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων.

Κοινῇ ἀποφάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργῶν κανονισθήσονται ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ πληρωτέον ποσὸν ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δικαιούχων ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ συνολικὴν συζήτησιν ἡ κάτωθι πρότασις νόμου :

Περὶ ἐκδικαζομένων ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ βραδύτερον ἰσχυσάντων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος προθεσμίας».

"Αρθρον μόνον.

Αἱ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος ὑπαγόμεναι ἀπαλλοτριώσεις θεωροῦνται νομίμως συντετελεσμέναι ἐφόσον ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκηρύχθη διὰ πράξεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ρηθέντος ἄρθρου τασσομένης πενταετοῦς προθεσμίας.

"Αρχεται ἀκολούθως ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ διοικήσεως ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν».

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον φέρει τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ κύριοι βουλευταὶ συνετέλεσε καὶ εἰς τὸ νὰ δοθῇ ὀλιγωτέρα προσοχὴ παρὰ τῶν κ. συναδέλφων. Τὸ νομοσχέδιον δὲν περιορίζεται εἰς τὰ διοικητικὰ ἄρθρα του ἀλλὰ προβλέπει τὰ ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν προσφυγικῶν οἰκημάτων. Δημιουργεῖ ὁλόκληρον ἰδιόρρυθμον δίκαιον καὶ ἐνδιαφέρει τόσους πληθυσμοὺς ὅσα εἶναι καὶ τὰ οἰκήματα. Θὰ μᾶς εἴπουν οἱ συντάξαντες αὐτὸ ὅτι προβλέπει τὴν καταστολὴν τοῦ δόλου. Θὰ ἐνόμιζε κανείς, κύριοι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον θὰ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑφισταμένου δικαίου καὶ τοῦ Συντάγματος. Ὑπάρχουν παλαιότερον νόμοι ὅπως τοῦ 1927 ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὰ τῆς παραχῆς ἀκινήτου καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας, καὶ ἦσαν ἐξησφαλισμένα τὰ μέτρα κατὰ τῶν καταχραστῶν. Ὁ νεώτερος ἄρα νόμος τὶ εἰσήμην χρησιμότητα εἶχε. Ὅταν παρεχωροῦντο παρὰ τῆς Ε.Α.Π. τὰ οἰκήματα, παρεχωροῦντο ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετρέπετο εἰς τὸν ἀγοραστὴν πρόσωπα νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν μίσθωσιν καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς οἰκίας εἰς ἕτερον πρόσφυγα. Ἐρχόμεθα ἀναδρομικῶς νὰ ἀπαγορεύσωμεν τὴν μίσθωσιν αὐτὴν κηρύττομεν ἔκπτωτον τὸν κάτοχον καὶ ἐκτελοῦμεν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀστυνομίας. 112 οἰκογένειαι ἔχουν κηρυχθῇ ἔκπτωτοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Οὔτε ἐπιθημίαν ἐὰν ἦτο.

Ν. Ζαρίφης. Ἔχουν πληρώσει τὰ χρέη των.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Μόνον 11 δὲν ἔχουν πληρώσει ἐγκαίρως. Τὶ ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι διότι ἐμίσθωσαν τὸ οἴκημα ἄνευ ἀπορρέποντο διὰ τοῦ προσφώνου. Ἐξετάσεις ἀκολούθησαν καὶ ἔγινεν εἰς τὸ παρελθόν ἡ προσωρινὴ ἀποκατάστασις καὶ κατόπιν ἡ μόνιμος καὶ λέγει ὅτι εἰς τοὺς ὀλίγους πρόσφυγας οἱ ὁποῖοι εἶχον μερικὰς οἰκονομίας ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς οἰκονομίας αὐτὰς δι' ὅτι δήποτε ἄχρι ὅμως διὰ νὰ ἀγοράσουν σπίτι.

Ν. Ζαρίφης. Αὐτὸ εἶναι κοινωνικὴ πολιτική.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Εἶναι τὸν Κεμάλ, τοῦ λέγουν. Τώρα ἔχεις τὸν νέον νόμον. Αὐτὸ εἶναι ἡ κοινωνικὴ πολιτική. Ἕνας νόμος ἀναδρομικὸς ὁ ὁποῖος ἀφαιρεῖ τὴν κυριότητα. Τὰ προσφυγικὰ οἰκήματα κηρύσσονται ξενῶνες. δὲν μεταβιβάζονται. Ἀλλὰ ἐπωλήθησαν διὰ συμβάσεως πῶς λοιπὸν δι' ἀναδρομικοῦ νόμου ἐργόμεθα νὰ τὰ ἀφαιρέσωμεν, ἀφοῦ ἡ Κυβέννησις ἀνέλαβε πᾶσαν ὑποχρέωσιν δεσμεύουσαν τὴν ΕΑΠ; Ὅλα αὐτὰ κύριοι ἐπέσυραν καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ ὁποία ἀρνεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἀντίτιμον τῶν οἰκημάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξώσθησαν πρόσφυγες τὸν νόμον τὸν θεωρεῖ ἀντισυνταγματικόν. Ἀλλὰ ὑπεβλήθησαν αἱ τροπολογίαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Δ. Ἰασωνίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Μία μόνον. Αἱ ἄλλαι δύο ἀπεσύρθησαν ἐγγράφως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Καὶ ἡ τροπολογία αὐτὴ λέγει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκπτώσεων δύνανται νὰ ἀπαγγελθοῦν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου στεγάσεων. Καὶ αὐτὸ θεωρεῖται ὡς θεραπεία ἀτόπων τοῦ νομοθετήματος. Καὶ αὐτὴ ἡ Ε.Α.Π. εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Ἀναπτύσσει ἀκολούθως τὰς παρ' αὐτοῦ ὑποβληθείσας τροπολογίας. Ζητεῖ τὴν διαγραφὴν τῆς λέξεως «συντήρησιν», διότι, λέγει, εἶναι ὥστε νὰ ἐνισχύσετε τοὺς Δήμους νὰ μὴ ἀναγνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνουν μέτρα ὑπὲρ τῶν Συνοικισμῶν. Ζητεῖ τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου 2, διότι, λέγει ἀντίκειται πρὸς διεθνεῖς συμβάσεις. Ὁ παλαιὸς νόμος ἔλεγεν ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐκπτώσεως ἐπιστρέφονται αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις ὁ νέος λέγει νὰ πληρώσῃ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα. Ἡ Τράπεζα ἀπαντᾷ ὅτι οὔτε τὴν ἔκπτωσιν ἀναγνωρίζει, διότι εἶναι ἀντισυνταγματική, οὔτε τὰς καταβολὰς πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ἀναγνωρίζει.

Δ. Ἡρακλείδης. Νὰ ἀναβληθῇ, κ. Πρόεδρε, ἡ συζήτησις διότι εἶναι παρόντες ἐλάχιστοι μόνον βουλευταί.

Μ. Ἀργυρόπουλος. Θὰ ἦτο καλὸν νὰ γίνῃ εὐρυτέρα συζήτησις ἐπὶ ἑνὸς τόσον σοβαροῦ νομοσχεδίου.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Λυποῦμαι, διότι δὲν εἶναι παρὰ ἐλάχιστοι συνάδελφοι μὴ ἀνερχόμενοι ἴσως εἰς τὴν δεκάδα, ἀλλὰ ἀπευθύνομαι καὶ εἰς τοὺς πνεύματι μόνον παρόντας συναδέλφους. Δὲν εἶναι τακτικὸν βεβαίως νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις.

Μ. Ἀργυρόπουλος. Προτείνει ὅπως ἀντικατασταθῇ ἡ διὰ νόμου προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου στεγάσεων διὰ Ἐπιτροπῆς ἄλλης, ἡ ὁποία νὰ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἐπιροπὴν τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρόκειται περὶ Διατάγματος νομοθετικοῦ τὸ ὁποῖον κυροῦται καὶ τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἀπὸ πενταμήνου.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Καὶ ὅμως εἶναι ἀντισυνταγματικόν.

Α. Μπακάλμπασης. Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης ὑπεστήριξεν ὅτι καταρρίπτονται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου κεκτημένα δικαιώματα καὶ ὅτι ὁ ψηφιζόμενος νόμος δὲν θὰ λειτουργήσῃ, διότι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα λέγει ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ χαρακτηρίζουσα αὐτὸν ὡς ἀντισυνταγματικόν. Θὰ ἤθελα νὰ μάθω παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐὰν αἱ πληροφορίαι τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη βασίζονται εἰς πηγὰς ἀναμφισβητήτους, καὶ ἐὰν δὲν ρίπτωμεν εἰς τοὺς δρόμους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους στεροῦμεν νὰ λάβουν ὀπίσω τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν.

Δ. Ἰασωνίδης. (Ὑπουργὸς Προνοίας). Ἐὰν ἡ Τράπεζα δὲν ἐξετέλει ἀπὸ τετραμήνου τὸν νόμον θὰ ἐσπαρίαμάχουν ζητῶν τὴν ἐφαρμογήν. Βεβαιῶ τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ρυθμίζονται καλοσσιαῖα ζητήματα ἰδίως δὲ εἰς τὴν Θράκην.

Α. Μπακάλμπασης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελα νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης παρουσίασε τὴν σύμβασιν τῆς Ε.Α.Π. καὶ Κράτους καὶ μίαν συμφωνίαν μετὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἔλαβε ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 31 ἔγγραφον κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεκαρύνετο τὸ Δημόσιον μὲ ὅσα δὲν πληρώνουν οἱ πρόσφυγες

Δ. Ἰασωνίδης. (Ὑπουργὸς Προνοίας). Οὐδέποτε νομιμοποιεῖται ἔνδικος πρόσφυξ ἐὰν δὲν πληρώσῃ τὴν Τράπεζαν. ὁ δὲ κηρυχθεὶς ἔκπτωτος εἰσπράττει ἀπὸ τὸν νέον ἐνδικον. Ἐρχόμεθα δηλαδὴ καὶ λέγομεν εἰς τὸν δικαιοῦχον πρόσφυγα ὅτι τὸ προστατεύομεν ἀπὸ τὴν ἔξωσιν ἐὰν πληρώσῃ τὴν Τράπεζαν. Ἐν συνόψει τὸ κυρούμενον Νομοθετικὸν Διάταγμα ρυθμίζει τερασίας σημασίας ζητήματα ἀποβλέπει ἀνθρωπισμὸν καὶ πατάσσει πᾶσαν καταστρατήγησιν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἔχοντας δύο οἰκήματα ἡ διάταξις εἶναι δυνητική. Διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Α. Μπακάλμπασης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη ἂν ὁ νόμος ἀναπρέπῃ κεκτημένα δικαιώματα καὶ ἂν ἀντιτίθεται πρὸς μίαν ἐξωτερικὴν σύμβασιν. Ὅσον ἀφορᾷ, προσθέτει τὸ ἄρθρον 8 παράγραφος 4 δημιουργοῦνται 2 θέσεις ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι νομίζω ὅτι δύνανται νὰ ἐξοικονομηθοῦν ἀπὸ τοὺς μονίμους τοιούτους.

Δ. Ἰασωνίδης. (Ὑπουργὸς Προνοίας). Πρόκειται περὶ δύο ἡμερομισθίων τοὺς ὁποίους προσέλαβεν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ ἐπληρώνοντο ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῆς Ε.Α.Π.

Α. Μπακάλμπασης. Τότε ἀποσύρω τὴν παρατήρησίν μου αὐτήν

Μετ' ὀλίγον γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, καὶ περὶ ὥραν 10ην λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30' μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.

Τετάρτης 13 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συνδέσμου αὐτοκινητιστῶν Πτολεμαΐδος ζητοῦντος τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου προνοίας καὶ συντάξεως αὐτοκινητιστῶν.

Ἐπιτροπὴ καταθετῶν Τραπέζης Κοσμαδοπούλου διαμαρτύρεται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς εἰς τὸ ἀκέραιον τῶν καταθέσεων νομικῶν προσώπων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Τρικούπης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Ἀγρινίου παρακαλοῦντος ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ ἐξαγορὰ τῶν καπνῶν Αἰτωλοακαρνανίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Καραμάνος*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς κτηνοτρόφων κοινοτήτων Μπούρα, Λεονταρίου καὶ Σουλαρίου ζητούντων ὅπως τὸ λειβάδιον τῆς Μονῆς Μπούρα μισθωθῇ μὲ ἐνοίκιον ἐξοπλάσιον τοῦ ἔτους 1914.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Χαβίνης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐγχωρίων προϊόντων τῶν δήμων Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Μεσσολογγίου, Φιλιππιάδος, Γιαννιτσῶν, Πρεβέζης καὶ Βόλου ζητούντων τὴν μείωσιν τοῦ ἐνοικίου.

Οἱ Δ. Καδουρᾶκης καὶ Δ. Ροζῶτος διαμαρτύρονται διὰ τὴν κατάθεσιν νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων Ἀθηνῶν Πειραιῶς κατὰ 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαιορθωτικαῖς φυλακαῖς Κερκύρας κρατούμενοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐκ δικαστικῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῆς προσωποκρατήσεως.

Ἡ ἕνωσις καπνοπωλῶν Δράμας ζητεῖ τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μονοπωλήσεως τῶν σιγαρέττων καὶ τὴν καθιέρωσιν τοῦ λαϊκοῦ τοιούτου.

Ἐπιτροπὴ καπνοπαραγωγῶν Φθιώτιδος παρακαλεῖ ὅπως ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον ἐξαγορᾶς καπνῶν παλαιῶν ἐσοδειῶν καὶ εἰς τὴν Φθιώτιδα.

Ἐπιτροπὴ καπνεργατῶν Τρικκάλων καὶ Καλαμπάκας παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ ἡ ἑταιρεία Γεωργοπούλου καὶ προσλάβῃ τούτους διὰ τὴν μεταφορὰν ὑλικῶν.

Οἱ ἀμπελουργικοὶ συνεταιρισμοὶ Ἴγγλις, Τοψὶν καὶ Μπουγαριέϊου ζητοῦν τὴν παροχὴν καλλιεργητικῶν δανείων.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀνακαινίτεως τῶν ὁδῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων 1) «περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ ἑταιρίας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν αὐτῆς σχέσεων κατὰ τὰς γεωργικὰς περιόδους 1930—31 καὶ 1931—32» καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος» (νόμοι 4687 καὶ 5263».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Μόδης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς Εὐβοίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ

Ν.Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ὁ κ. **Γ. Κατεχάκης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4094 περὶ Ἰατρικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς».

Οἱ κ.κ. **Κ. Διδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Π. Θηβαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἀναιρέσεως ἀπορρίψεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ὁ κ. **Π. Θηβαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τέκνων γεννηθέντων ἐκ γονέων συγγενῶν ἀπὸ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ πέραν πρὸς τὰ ἐξ ἐγκύρου γάμου τέκνα».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Σ. Νικολαΐδης, Η. Παπαδόπουλος, Ι. Τσονταρίδης** καὶ **Κ. Κοντοδίνας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκκαθαρίτσεως τῆς ἑταιρίας Τράπεζα Κοσμαδοπούλου Α.Ε.».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Νικολίτσας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κοινοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκλογῶν γερουσιαστῶν».

Ι. Κούνδουρος. Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης σχολιάζουσαι τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα κατὰ Χαριλάου—Μακρῆ—Γαλανοπούλου διὰ τὰς καταχρήσεις ρελάσσης καὶ στεμφυλοπνεύματος ἀναφέρουν ὅτι ὑπὸ ὁμάδας συναδέλφων ὑπεβλήθη πρότασις νόμου ἀποσκοποῦσα εἰς τροποποίησιν τοῦ ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὴν διαδικασίαν τῶν ἀδικημάτων τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν συναδέλφων οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν τοιαύτην πρότασιν ἀναφέρομαι καὶ ἐγώ, εἶναι δὲ εὔκολον νὰ φαντασθῆτε πόσην ἔκπληξιν μοῦ ἐπροξένησε τὸ γεγονὸς τοῦτο τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οὔτε ὑπέγραψα ποτέ, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπογράψω τοιαύτην πρότασιν. Δὲν θέλω νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, δὲν θέλω πρὸ πάντων νὰ ἀρνηθῶ τὴν καλὴν πίστιν τῶν συναδέλφων, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν ἄνω πρότασιν, θέλω ἁπλῶς, νὰ διαπιστώσω ὅτι ἐγὼ οὐδέποτε τὴν ὑπέγραψα καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν ὑπογράψω διότι θὰ ἦτο ἀληθῶς παράδοξον ἡ ἰδική μου ὑπογραφή, ἤτις οὐσιαστικῶς ἢ τυπικῶς ὡς γνωστὸν εὑρίσκεται κάτωθεν τοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλε τὴν ἀγχόνην, νὰ τεθῇ καὶ κάτωθεν προτάσεως νόμου καθιερούσης μέτρα ἐπιεικείας. Ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐλέγξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, οἵτινες ἀντιγράψαντες τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν τῶν ὑπογραψάντων τὴν πρότασιν ὑπέπεσαν εἰς λάθος τόσον οὐσιῶδες. Ἄλλως τε τὸ λάθος τοῦτο δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι εἶναι φυσικὸν διὰ τοὺς δημοσιογράφους ὡς ἐκ τῆς κακογραφίας μὲ τὴν ὁποίαν τίθεται συνήθως ἡ ὑπογραφὴ ὅλων μας. Ἔχει ὅμως ἁρμοδιότητα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, οἵτινες θέτουσι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δημοσιογράφων νὰ διάφορα ἔγγραφα, χωρὶς νὰ διευκολύνουν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν τῶν ὑπογραφῶν τὰς ὁποίας ἐκεῖνοι ὑποτίθεται ὅτι γνωρίζουσι ἢ ὑποτίθεται ὅτι δύνανται νὰ διασαφίσουν ὁπωσδήποτε.

Ἰδοὺ διατὶ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ποίας σκέψεως ἐνόμισα, ὅτι ἁρμοδίως καὶ κανονικῶς δίδονται αἱ ἀνωτέρω διευκρινίσεις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας. Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι καὶ μία ἐφημερὶς ἐκ τῶν πολλῶν ἀναγράφει ὡς ὑπογράψαντα τὴν πρότασιν τὸν συνάδελφον κ. Κουντούρην ἐνῷ μήτε ὁ συνάδελφος οὗτος δὲν ἔχει ὑπογράψῃ. Πρὶν τελειώσω συνιστῶ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀναγνώσῃ κύριον ἄρθρον ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος ἀρνουμένης τὴν ἀντίληψιν ἠθικοῦ καθήκοντος εἰς τοὺς ὑπογράψαντας τὴν πρότασιν ἐκείνην, διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ περισσότερον ἡ ἀνάγκη ἥτις μὲ ἔφερεν εἰς τὸ βῆμα, νὰ δοθῇ δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ δώσωσιν ἐξηγήσεις ἢ νὰ ἀμυνθοῦν.

Πρόεδρος. Αἱ διαμαρτυρίαι σας εἶναι ἀρκετή, ἀποκαθίστανται δι' αὐτῆς ἡ ἀλήθεια.

Δ. Κουντούρης. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν ὑπέγραψα τοιαύτην πρότασιν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐθνικοῦ σώματος παλαιῶν πολεμιστῶν Μακεδονίας—Θράκης

Ὁ κ. **Γ. Στράτος** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Α. Γαρδικιώτης** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν συνεταιρισμῶν Ἄρτης Φιλιππιάδος ἡ ὁποία λέγει ὅτι εἶναι πολλῆς προσοχῆς ἀξία. Τὰ προτεινόμενα μέτρα ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων εἶναι σωστικὰ πρὸς πρόληψιν τῶν εἰς τὰ δένδρα φθορῶν, σχετικαὶ δὲ διατάξεις ὑπάρχουν εἰς τὴν νομοθεσίαν μας καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα, ἐὰν δὲ χρήζει λήψεως νομοθετικοῦ μέτρου νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ὑποβολὴν τούτου.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι ἡ ὑποβολὴ τῆς ἀναφορᾶς προῆλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πρὸ δύο μηνῶν ἀγνωστοι ἔκοψαν 400 ὀπωροφόρα δένδρα ἑνὸς δυστυχοῦς. Οἱ δράσται συνελήφθησαν κατόπιν αὐστηρῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγένετο τόση ζημία ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ μελετηθῇ μετὰ προσοχῆς, ἐφόσον μάλιστα εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκόπησαν καὶ πέρισυ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον 300 πεῦκα.

Οἱ ἀγρόται ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ πανικοῦ καὶ ὑποβάλλουν ὑπόμνημα περιλαμβάνων μέτρα τινὰ θετικὰ τὰ ὁποῖα παρακαλεῖ νὰ μελετηθῶσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ κ. **Α. Λούλης** λέγει ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐξ ἀφορμῆς παρομοίων γεγονότων ἐψηφίσθη νόμος κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ κοινότης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει τὸ κτῆμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ ζημία ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν. Ἀφότου ἐτέθη ἐν Ἀλβανίᾳ ἐν ἰσχύι ὁ νόμος αὐτὸς ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια εἶναι πρωτοφανής.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἀληθῶς πρὸ καιροῦ ἀνηγγέλθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ ζημία περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησαν οἱ κ. βουλευταί, παρήγγειλα δὲ ἐπειγόντως εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς νὰ ἐνεργήσουν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ παρηκολούθησα τὰς ἐνεργείας τῶν ἀρχῶν. Μετά τινα καιρὸν ἔμαθον εὐχαρίστως ὅτι συνελήφθησαν οἱ δράται. Εἰς τὴν νομοθεσίαν μας ὑπάρχει διάταξις ὑποχρεοῦσα τοὺς δήμους εἰς ἀποζημίωσιν, μένει ὅμως νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἰσχύῃ αὕτη καὶ διὰ τὰς κοινότητας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελε πεισθῇ ὅτι παρίσταται ἀνάγκη λήψεως ἄλλου μέτρου νομοθετικοῦ δὲν θὰ διστάσῃ νὰ τὸ λάβῃ.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** συμφωνεῖ μὲ τοὺς ὁμιλήσαντας ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως μέτρων προστασίας τῶν παραγωγῶν καὶ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ σκληρότατον μάθημα διότι μία ρίζα ἀπὸ πορτοκαλιὰ εἶναι διὰ τὸν ἀγρότην ὅτι εἶναι ἕνα παιδί του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ταύτῃ ὀφείλω νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν ὑπέρογκον τιμὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήγαγον τὰ πορτοκάλια καὶ νὰ συστήσω ὅπως μαζὶ μὲ τὰ μέτρα κατὰ τῶν ζημιῶν δοθῇ καὶ ἕνα κοινωνιστικὸν μάθημα πρὸς ὅσους λησμονοῦντες ὅτι ὁ φυσικὸς πλοῦτος ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς θνητούς, αἰσχροκερδοῦν ἐκ τοῦ προϊόντος.

Πρόεδρος. Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν νομοσχεδίων.

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος περὶ διοικήσεως ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ διοικήσεως ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐπ' ἄπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931 Ν. Διάταγμα «περὶ Διοικήσεως Ἀστικῶν Προσφυγικῶν Συνοικισμῶν» ἐξ ἄρθρων 8 δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 386 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Τεῦχος Α'.

Περὶ διοικήσεως Ἀστικῶν Προσφυγικῶν Συνοικισμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 19—20 Δεκεμβρίου 1931 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Δ. καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ν. Δ. Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφαιρέσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάθεσις τῶν μὴ πωληθέντων παρὰ τῆς τέως Ε. Α. Π. οἰκημάτων καὶ οἰκοπέδων καὶ τῶν ἐγκαταλειπομένων τοιούτων, ὡς καὶ ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἀστικῶν Συνοικισμῶν ἐν γένει, ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ὑποχρεοῦται, πρὸ τῆς διαθέσεως, νὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἡ διάθεσις ἀπόδειξιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δι' ἧς νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι οὗτοι κατέβαλον εἰς ταύτην τὴν κεκανονισμένην προκαταβολήν, καὶ ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς Συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἀγροτικῆς, συναφθείσης καὶ κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 5151.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς ὅρους ἐν γένει τῆς διαθέσεως τῶν ἀκινήτων τούτων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν νόμων 3764 καὶ 4897.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ διατεθέντα εἰς πρόσφυγας παρὰ τῆς τέως Ε. Α. Π. ἀκίνητα, ἐφόσον δὲν ἀπεπληρώθη παρὰ τούτων ἡ ἀξία καὶ δὲν ἐχορηγήθη ὁριστικὸς τίτλος κυριότητος, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4. 5, 8 καὶ 9 τοῦ νόμου 3764 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4897.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3764, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ παρὰ τοῦ ἐκπτώτου πρόσφυγος καταβληθὲν χρηματικὸν ποσόν, παρακρατουμένου ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰ μισθώματα τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, παρ' ἧς καὶ καθορίζεται τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ συγγενεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἀποτελοῦντες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν κέκτηνται δύο οἰκίας Κρατικὰς ἢ μίαν Κρατικὴν μὴ ἀποπληρωθεῖσαν καὶ μίαν ἰδιωτικὴν δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας, τῆς Κρατικῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως.

Τὸ καταβληθὲν χρηματικὸν ποσὸν ἐπιστρέφεται παρὰ τῆς Ἀρχῆς, ἥτις εἰσέπραξε τοῦτο, δυναμένης νὰ παρακρατήσῃ ἀνάλογον μίσθωμα.

Ἄρθρον 5.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Νόμου 3764 ἀπαγορεύσεων, ὁ ἀγοραστὴς ἢ μισθωτὴς τοῦ ἀκινήτου τῆς Ε.Α.Π. ἢ τοῦ Κράτους δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῆς γενομένης μισθώσεως ἢ πωλήσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας, διαταχθησομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς διοικητικῆς ἐξώσεως αὐτοῦ ἢ παντὸς τρίτου κατόχου.

Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ διὰ τῆς Ἀστυνομίας ἢ δι' ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου κατεδάφισις οἱουδήποτε κτίσματος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀνεγερθῇ αὐθαιρέτως ἐπὶ οἰκοπέδου περιελθόντος ὁπωσδήποτε εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἢ προσφύγων.

Ἐπὶ ὑποπιστώσεως ἢ μισθώσεως, καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται αὐτή, ἰσχύουσιν αἱ περὶ θεσπισθέντος μισθώματος διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νόμου 4784.

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ὀρφανῶν πατρὸς κορασίδων ἀποκαταστάτων.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3764 προστίθεται ἐδάφιον 7ον, ἔχον οὕτω:

Ἐνεργεῖται διοικητικὴ ἔξωσις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως κατ' ἐκείνων οἵτινες κατεδικάσθησαν ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων 4229 τῆς 16 Ἰουνίου)24 Ἰουλίου 1929, 4689 τῆς 10)16 Μαΐου 1930 καὶ 5174 τῆς 18)18 Ἰουλίου 1931, ὡς καὶ τῶν Ν. Δ. ἀπὸ 19)21 Ἀπριλίου 1924 καὶ 5 Μαΐου, 2 Ἰουνίου 1926 ἢ παντὸς ἄλλου συναφοῦς νόμου ἢ ἐξετασθησάν ὑπὸ τῆς κατὰ νόμον 5174 πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας δι' ἀποφάσεως ἐπικυρωθείσης ὑπὸ τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς τοῦ ἰδίου νόμου ἢ καταστάσης ἀπροσβλήτου λόγῳ παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς ὀκταημέρου προθεσμίας.

Ἐπίσης διοικητικὴ ἔξωσις ἐνεργεῖται κατ' ἐκείνων οἵτινες ὑπέβαλλαν καταδικασθέντας ἢ ἐκπεσόντας δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω νόμου. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως κηρύσσονται οὗτοι ἔκπτωτοι τῆς γενομένης αὐτοῖς μισθώσεως ἢ παραχωρήσεως οἱουδήποτε γηπέδου ἢ οἰκήματος ἐφαρμοζομένων τῶν ἐδαφίων 2. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου τούτου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προηγουμένων σχέσεων.

Ἄρθρον 7.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προνοίας Τμῆμα Διοικήσεως Ἀστικῶν Συνοικισμῶν ὑπαγόμενον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προνοίας. Προϊστάμενος τούτου ὁρίζεται εἷς τῶν ὑπηρετούντων Τμηματαρχῶν ἢ Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ τοποθετοῦνται μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἔκτακτοι τοιοῦτοι διοριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας, ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν ὀγδοήκοντα ἡμερησίως καὶ μισθοδοτούμενοι ἐκ τῆς ἐγγραφείσης εἰδικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ὑπὸ κεφ. 5 ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Τμήματος ὑπάγονται πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τοὺς Συνοικισμοὺς τῆς τέως Ε. Α. Π., ὡς καὶ πᾶν ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ὑπαχθῇ αὐτῷ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποσπώμενον ἐξ ἄλλου Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Προνοίας.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Υ. Δ. Α. Π. Σ. ἀναγράφονται ἐφεξῆς ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3764 ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης καὶ αἱ πιστώσεις αἱ διατεθησόμεναι διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ.

Αἱ πιστώσεις αὗται διατίθενται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1927 ἄρθρον 6 καὶ ἐπέκεινα.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ν' ἀποσπᾶται εἰς Τριμελατάρχης ἢ Εἰσηγητὴς.

Ἐπίσης ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται νὰ προσλάβῃ μέχρι δύο ἡμερομισθίους ὑπαλλήλους μισθοδοτουμένους ἐκ τῆς ἐγγραφείσης πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὸ κεφάλαιον 5 ἄρθρον 18, ἐφ' ὅσον μετεβιβάσθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας ἡ ἀναλογοῦσα διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν πίστωσις.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4897 εἶναι ὅτι ἐφαρμόζεται αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3764.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῶν Βουλῶν, ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Ν. Ἀθρακάμ, Κ. Λεβερίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Παπᾶς, Α. Ἰασωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Δ. Παπαδάτος, Β. Δελληγιάννης, Χ. Λαδᾶς.

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ κυρούμενον Ν. Δ. προστίθεται ἄρθρον 9 ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι ἐκπτώσεις δύνανται ν' ἀπαγγέλλωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως. Πρὸ τῆς γνωματεύσεως ταύτης καλεῖται ὁ ἐνδιαφερόμενος ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑποβάλῃ τὰς ἐνστάσεις του. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκδίδεται ἡ γνωμάτευσις.

Θεωροῦνται πάντως ἐξαιρετέαι ἐκπτώσεως αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἔχει ἤδη προηγηθῇ, κατὰ τὴν μεταβίβασιν οἰκήματος ἀπὸ πρόσφυγος εἰς πρόσφυγα δικαιούμενον στεγάσεως, ἔγκρισις τῆς Ε.Α.Π.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Α' Διατάξεις περὶ τοῦ ἐμμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑποθηκοφυλακείῳ Ἀθηνῶν ἱδρύεται ἀνωτάτη Διεύθυνσις.

Εἰς τὴν θέσιν Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ δύναται νὰ διορισθῇ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δικαστικὸς λειτουργὸς ἀπὸ τῆς θέσεως Ἐφέτου ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ ἀποσπᾶται διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν θέσιν ταύτην προσωρινῶς ἀνώτερος δικαστικὸς λειτουργὸς ἐκ τῶν ἄνω ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἀνώτατος Διευθυντὴς ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ πάσας τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐφέτου, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἐπίδομα δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων κατὰ μῆνα, ὅπερ λαμβάνει καὶ ὁ κατ' ἀπόσπασιν προσωρινῶς τοποθετούμενος ἀνώτερος δικαστικός.

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις Ὑποθηκοφύλαξ Ἀθηνῶν ὀνομάζεται Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν καὶ λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Ὑποθηκοφύλακος α' τάξεως.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ἀν. Διευθυντὴς Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν ἔχει πάντα τὰ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καθήκοντα τοῦ Ὑποθηκοφύλακος.

2. Ὁ Ὑποδιευθυντὴς ἐκτελεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ ὑπηρεσίαν, ἀναπληροῖ δὲ αὐτὸν ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ. Ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ ἀμφοτέρων ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παράγρ. 3 τοῦ ἀπὸ 15/16 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων».

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐποπτεία καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν γίνονται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

2. Ὁ Διευθυντὴς Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ ἀμεταπλήκτως εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐν τῷ ἐμμίσθῳ Ὑποθηκοφυλακείῳ Ἀθηνῶν τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰσπραττόμενα διὰ τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν τέλη χαρτοσήμου καὶ διακαύματα ὑποθηκοφύλακος συγχωνεύονται εἰς ἓν ἑνιαῖον τέλος δραχμῶν 30 ἐν συνόλῳ διὰ πᾶν εἶδος πιστοποιητικοῦ, εἰσπραττόμενον διὰ τῆς ἐξ ὑπαρχῆς ἐπὶ 30δράχμου φύλλου χαρτοσήμου γραφῆς ἑκάστου πιστοποιητικοῦ.

2. Καταργεῖται τὸ διὰ τοῦ ἐδ. α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. τῆς 15/16 Ὀκτωβρίου 1923 περὶ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων ὁριζόμενον τέλος μιᾶς δραχμῆς ἐφ' ἑκάστου πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὑποθηκοφυλακείῳ Ἀθηνῶν ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους, τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους, χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαῖον πάγιον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν τριακοσίων μὲν διὰ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν γραφέως, ἑξακοσίων δὲ διὰ τοὺς ἀνωτέρους τούτων. Τὸ ἐπίδομα δύναται νὰ προσαυξάνηται ἑκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς πλείονας δόσεις, μέχρι συμπληρώσεως ὁλικοῦ ποσοῦ ἑξακοσίων μὲν δραχμῶν μηνιαίως δι' ἕκαστον γραφέα, χιλίων δὲ δραχμῶν διὰ τοὺς ἀνωτέρους τούτων, κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιδόσεως αὐτῶν, μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ.

Καθ' ὅμοιον τρόπον δύναται ἡ δοθεῖσα ὡς ἄνω προσαύξησις νὰ αἴρηται ἑκάστοτε ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μὴ θιγομένου πάντως τοῦ κατὰ τὰ ἄνω παγίου ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 9.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἑκάστοτε κεναὶ θέσεις ἐκτάκτων γραφέων καὶ ἐποπτῶν πληροῦνται διὰ διορισμοῦ ἀντιστοίχων κατὰ βαθμὸν τακτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1872, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἑβαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 782 εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἰσχύει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

Οἱ διατελοῦντες νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἔκτακτοι δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἢ κατωτέραν θέσιν μετὰ δοκιμασίαν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου δικαστικοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἐφέτου ἢ ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν καὶ ἄνω, ὁριζομένων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Κατὰ πᾶσαν πλήρωσιν ἀνωτέρας θέσεως προτιμῶνται οἱ ταχτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τὰ τῆς δοκιμασίας κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ὁ μὴ κρινόμενος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μονιμοποιητέας ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Β' Διατάξεις ἀφορῶσαι πάντα τὰ ἐμμίσθα Ὑποθηκοφυλακεῖα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15/16 Ὀκτωβρίου 1923 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον.—1. Ὁ διορισμὸς τοῦ Ὑποθηκοφύλακος καὶ τῶν γραμματέων γίνεται διὰ Π. Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τοῦ δὲ λοιποῦ προσωπικοῦ διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Ὁ διορισμὸς εἰς θέσιν γραφέως γίνεται κατόπιν διαγωνισμοῦ προκηρυσσομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὰ περὶ γραφέων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἰσχύοντα πρὸς πλήρωσιν τῶν ἑκάστοτε κενῶν θέσεων. Εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν Ὑποθηκοφυλακεῖα ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου Πρωτοδίκου τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου καὶ τοῦ Ὑποθηκοφύλακος.

3. Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς εἰς ἀνωτέραν τοῦ γραφέως θέσιν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

4. Πάντες οἱ κατὰ τ' ἄνω διοριζόμενοι δίδουσι τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 11.

1. Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 104 περιπτώσεων δυνητικῆς παύσεως, αἵτινες ἐφαρμόζονται δι' ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων, οἱ ὑπάλληλοι ἐν γένει πάντων τῶν ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων, δύνανται προσέτι νὰ παυθῶσι καὶ ὅταν ἀπόσχωσι τῶν καθηκόντων των ὑπὲρ τὰς 20 ἡμέρας ἄνευ ἀδείας.

Ἐπίσης δύνανται νὰ παυθῶσιν ὅταν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀπεδέχθησαν δῶρα ἢ ἀμοιβὴν ὑπὸ οἱουδήποτε πρόσχημα.

2. Κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ περιπτώσεις καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν δυνητικῆς παύσεως ἀποφαίνεται κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου ΥΜΒ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν ΓΥΑΖ' καὶ ΓΩ' νόμων, διαδικασίαν, προκειμένου μὲν περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Διευθυντοῦ ὁ Ἄρειος Πάγος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τὸ ἁρμόδιον Ἐφετεῖον, ἐξαιρουμένων τῶν κλητήρων καὶ καθαριστῶν περὶ ὧν ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ. Τὰ σχετικὰ ἔγγραφα παραπέμπονται ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν ἀσμόδιον Εἰσαγγελέα, ἵνα προκληθῇ ἡ περὶ παύσεως ἀπόφασις.

3. Οἱ γραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 12.

1. Παρ' οἷς ἐμμίσθοις Ὑποθηκοφυλακείοις δὲν ὑπάρχει διωρισμένος γραμματεὺς ἢ ὁ ὑπάρχων κωλύεται ἢ ἀπουσιάζει, ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ὑποθηκοφύλακος γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 84 παράγρ. 2–5 τοῦ Νόμου τῆς 11ης Αὐγούστου 1836 «περὶ ὑποθηκῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 274 τοῦ 1914.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται λόγῳ μὴ ὑπάρξεως τοῦ ὑποθηκοφύλακος, θανόντος ἢ ἀποχωρήσαντος τῆς ὑπηρεσίας ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν χορηγηθείσης τῷ ὑποθηκοφύλακι ἀδείας ἀπουσίας ἄνευ ἀποδοχῶν, ὁ ἀναπληρωτὴς λαμβάνει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπληρώσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὸ ἥμισυ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀναπληρουμένου ὑποθηκοφύλακος.

Ἄρθρον 13.

Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ τὴν ἑτέραν τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται πᾶς ὑπάλληλος ἐμμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου, ὅστις ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα δέχεται δῶρα ἢ ἀμοιβὴν οἱανδήποτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἢ τὴν προτίμησιν νομίμου ἐνεργείας αὐτοῦ ὑπὲρ ὡρισμένου προσώπου.

Ἡ ἐπὶ τῇ παραβάσει ταύτῃ καταδίκη συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ὁριστικὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἀναδιορισμὸν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐπὶ πέντε ἔτη.

Μὲ τὰς αὐτὰς ποινάς, ὧν τὸ ἀνώτατον ὅριον μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ, τιμωροῦνται καὶ οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον μεσολαβήσαντες διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δώρων τούτων ἢ ἀμοιβῶν. Ἡ ἰδιότης τούτων ὡς συμβολαιογράφων ἢ δικηγόρων ἢ ὑπαλλήλων τούτων ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν.

Ὁ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χορηγήσας τοιαῦτα δῶρα ἢ ἀμοιβὰς παραμένει ἀνέγκλητος.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ Νόμου 4864 περὶ συγκροτήσεως εἰδικοῦ «Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὅστις λέγει ὅτι τὸ συσταθὲν πρὸ διετίας Συμβούλιον ὑπέδειξε τοὺς ἀξίους λόγῳ τῶν γνώσεων αὐτῶν νὰ μονιμοποιηθῶσιν, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο ἐμειναν τινες ἔξω, ὅτι δὲ ὑπουργοῦντος τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ κ. Σοφούλη ὑπεβλήθη σχετικὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μολονότι ὁ Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῶν παραπονουμένων, οἵτινες ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἔξω τοῦ στρατεύματος.

Γ. Κατεχάκης Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ὁ Νόμος ἐψηφίσθη ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας μου καὶ κατηρτίσθη τὸ Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐκανόνισε τὰ ζητήματα, ἀλλ' ἦλθε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἶπεν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐρχόμεθα τώρα διὰ τοῦ νομοσχεδίου νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸν αὐθεντικὴν ἑρμηνείαν. Συγχρόνως λαμβάνεται πρόνοια ἀποτελοῦσα μεγαλυτέραν ἐγγύησιν διὰ τοὺς ἔχοντας δικαιώματα, διότι θὰ κρίνῃ καὶ τὸ ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον.

Ι. Παπαφλέσσας. Ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον εἶναι οἱ ἀπορριφθέντες ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ὡς μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας βεβαίως ἀπέρριψε τὸν πίνακα, ἀλλ' ἔγινε τοῦτο, διότι παρεπονέθησαν οἱ ἀδικηθέντες καὶ τὰ παράπονά των ἐκρίθησαν δίκαια.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** λέγει ὅτι τὸ ζήτημα πολλάκις ἀπησχόλησε τὴν Βουλήν. Ἐπὶ Παγκάλου κατηρτίσθη εἰδικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Λούρα ἡ ὁποία ἐξέλεξε ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν 67 ἀξίους νὰ τύχωσιν ἀμοιβῆς, ἀνεγνωρίσθη ὅμως ὅτι εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν δὲν συμπεριελαμβάνοντο ὅλοι οἱ πραγματικῶς δράσαντες. Δι' αὐτὸ πέρυσι προεκλήθη ἡ ψήφισις νόμου μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ ἀμειφθέντων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 15. Τώρα ἔρχεται τὸ νομοσχέδιον καὶ ζητεῖ νὰ καταχωρώσῃ τὸ νόμον ἐκεῖνον. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς 67 ἐπειδὴ πολλὰ παράπονα ἠγέρθησαν ὅτι πολλοὶ δὲν ἦσαν ἄξιοι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λαμβάνει πρόνοιαν περὶ παραπομπῆς των εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον διὰ νὰ τοὺς ἐπανεξετάσῃ ἡ δὲ ἀπόφασις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Θ. Χαβίνης. Θὰ περιορισθῇ ἡ ἐπανεξέτασις εἰς τοὺς 67 μόνον; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις καὶ ὅσοι τυχὸν ἠδικήθησαν;

Ὁ κ. **Γ. Κατεχάκης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) Ἐξηγεῖ ὅτι τὸ ζήτημα θὰ πάῃ τώρα εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δεσμευθῇ νὰ μὴ ἐξετάσῃ τὸ σύνολον τῶν αἰτήσεων.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 4864.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 4864 εἶνε ὅτι, εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους ἐξ ὁπλαρχηγῶν ἐφέδρους ἀξιωματικούς, εἴτε ὀνομασθέντας ἀπ' εὐθείας ἐφέδρους ἀξιωματικούς, εἴτε καταταχθέντας ὡς μονίμους καὶ εἶτα παραιτηθέντας, περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐξ ὁπλαρχηγῶν ἔφεδροι ἀνθυπασπιστάι, καὶ ὅτι ὡς συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις 1917—1920 νοεῖται ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ ὑπηρεσία αὐτῶν κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περιφέρειν 1917—1920, ἀδιαφόρου ὄντος, ἂν τινὲς τούτων ἐτ' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3319 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος συσταθέντος Ἐθνικοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα 1) τοὺς καταρτισθέντας πίνακας ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος τοῦ νόμου 4925 «περὶ καταρτισμοῦ Ἐπιτροπῆς ἀναθεωρήσεως πινάκων ὀνομασίας ἐφέδρων ἀξιωματικῶν» Ἐπιτροπῆς καὶ 2) τοὺς καταρτισθησομένους τοιούτους ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος τοῦ νόμου 4864 «περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς κλπ.», ὡς ἑρμηνεύεται διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ παρόντος, εἰδικοῦ Συμβουλίου, παραπέμψῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον πρὸς τελικὴν τούτων ἐπεξεργασίαν καὶ καταρτισμὸν ὁριστικῶν πινάκων α) τῶν κριθησομένων ὡς κακῶς ὀνομασθέντων ἐφ. ἀξιωματικῶν δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1925.

β) Τῶν ἀδικαιολογήτως λαμβανόντων σύνταξιν δυνάμει τοῦ ἄνω Ν. Δ. καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3319 καί

γ) Τῶν δικαιωθησομένων συντάξεως δυνάμει τοῦ νόμου 4864)31 ὡς ἑρμηνεύεται διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ παρόντος.

Οἱ πίνακες τοῦ Α. Σ. Σ. εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις κυρῶν τούτους ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των ποσκαλεῖ τὰ κατὰ τὰς παραγράφους α', β' καὶ γ' σχετικὰ Π. Διατάγματα.

Γίνονται ἐτ' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 16, 18, 19 καὶ 20 τοῦ 4323 νόμου.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα διὰ Π. Διατάγματος ἀναστέλλῃ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τὴν ἰσχὺν τῶν ἐδαφίων 2, 3, 4 καὶ 5 τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16, τοῦ 2 ἐδαφίου τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 18 καὶ τοῦ 2 ἐδαφίου τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ 4323 νόμου «περὶ τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ».

Ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δ' ἀφορᾷ μόνον τοὺς τεχνίτας τῶν εἰδικοτήτων ὁπλοδιορθωτῶν, μηχανικῶν πυροβόλων, πυροτεχνουργῶν, μηχανουργῶν καὶ ἐφαρμοστῶν αὐτοκινήτων καὶ ἠλεκτρομηχανουργῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δ' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 18 προστίθεται :

«Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν πινάκων κατανομῆς προβλεπομένων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ 1ον ἐδάφιον τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 19 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ προαγωγῆς ἐθελοντῶν δεκανέων διατασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῇ βάσει κεκυρωμένου πίνακος συνταχθησομένου κατόπιν ἐξετάσεως τῶν τῆς αὐτῆς εἰδικότητος τεχνιτῶν τῶν ἐχόντων συμπληρώσει εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνιαύσιον συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὸν στρατὸν καταταξέως των.

Εἰς τὸ ὂν ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ μετὰ τὴν φράσιν «δι' ἐθελουσίας καταταξέως» προστίθεται «διαταθησομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν".

Ἡ γ' παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ πρὸς προαγωγὴν ἐξέτασις ἐνεργεῖται κατὰ διετίαν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Υ. Σ. ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ Ὑλικοῦ Πολέμου Ἀθηνῶν, Ἀποθήκῃ Σκευῆς Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν, Ὄρχῳ Αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν, Νοσοκομείῳ Κτηνῶν ἢ Ἀποθήκῃ Κτηνιατρικοῦ ὑλικοῦ Ἀθηνῶν, Συντάγματι Σιδηροδρόμων καὶ Συντάγματι Τηλεγραφητῶν, ἀναλόγως εἰδικότητος».

Ἡ ε' παράγραφος διαγράφεται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 20 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ κεναὶ θέσεις ἐπιλοχιῶν τεχνιτῶν ἑκάστης Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ συμπληροῦνται διὰ προαγωγῆς ἐθελοντῶν λοχιῶν διατασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῇ βάσει κεκυρωμένου πίνακος συνταχθησομένου κατόπιν ἐξετάσεως τῶν τῆς αὐτῆς εἰδικότητος τεχνιτῶν τῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνιαύσιον συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὸν Στρατὸν καταταξέως των».

Ἡ πρὸς προαγωγὴν ἐξέτασις καὶ ὁ τρόπος ἐνεργείας ταύτης ἐνεργεῖται ὡς καὶ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 232 «περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατεύματος».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 232 «περὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατεύματος» προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως καθ' ἅπαν τὸ στράτευμα ἢ εἰς μονάδας τινὰς αὐτοῦ ἡ οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐντεταγμένων λόχων, ἰλῶν ἢ πυρ)χιῶν διεξάγηται προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς ὑπό τοῦ εἰς ὃ οὗτοι ἀνήκουσι Τάγματος, Ἐπιλαρχίας ἢ Μοίρας διὰ κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, καλυμμένου Διαχειριστοῦ τοῦ Τάγματος κτλ. καὶ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τάγματος, τηρουμένων τῶν περὶ Ἐπόπτου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων.

Ἐν αὐτοτελεῖ τάγματι, ἐπιλαρχίᾳ ἢ μοίρᾳ ἡ οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῶν ἄνω μονάδων διεξάγεται ὑπὸ ἀξιωματικοῦ καλυμμένου διαχειριστοῦ λόχων καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τοῦ Τάγματος ἢ λοχαγοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Διοικητῶν λόχων.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος ὑπέχει, ἀνεξαρτήτως τῶν διοικητικῶν εὐθυνῶν, καὶ χρηματικὰς τοιαύτας διὰ πᾶσαν χρῆσιν χρημάτων ἢ ὑλικῶν διαταχθεῖσαν ἢ ἐγκριθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ παράβασιν τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ διαταγῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν μὴ λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων πρὸς πρόληψιν οἱασδήποτε ἀνωμαλίας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς οἰκονομικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τάγματος.

Τυγχάνει ὁμοίως ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος μετὰ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ Τάγματος διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν χρημάτων ἢ παράνομον διάθεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ὑλικὴν ζημίαν προσγενομένην εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰ ἄτομα λόγῳ παραλείψεως τῶν καθηκόντων του.

Ὁ Διαχειριστὴς τοῦ Τάγματος εὐθύνεται διοικητικῶς καὶ χρηματικῶς.

α) Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν χρήματος ἢ παράνομον ἢ παράτυπον διάθεσιν αὐτοῦ.

β) Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν, φθορὰν, βλάβην, κακὴν συντήρησιν, παράτυπον ἢ παράνομον διάθεσιν τοῦ ἐν χρήσει ὑλικοῦ.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Λόχου ἀνήκοντος εἰς τάγμα, ἐτ' οὗ διεξάγεται ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία τῶν λόχων, εὐθύνεται διοικητικῶς καὶ χρηματικῶς διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ καλὴν συντήρησιν τῶν εἰς τὸν λόχον του ἐμπεπιστευμένων ὑλικῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, δεόντως ἐξακριβουμένων».

Ἄρθρον 2.

Ἄπασαι αἱ λεπτομέρειαι, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεων ὡς καὶ τὴν ἐν γένει διεξαγωγὴν τῆς λογιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ τάγματι, καθορισθήσονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸν καταλογισμὸν τῶν ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς δοτιλόγων διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ἀπόδοσιν τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ ἐνεργεῖ διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδοθησόμενα ἐντάλματα τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Οἱ Δ. Διατάκται ὑποχρεοῦνται ὅπως εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατάστασιν τῶν ἐκδοθέντων τὸν μῆνα τοῦτον ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ διακαιουμένους ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ὑποζημιώσεων στρατιωτικοὺς ἐν γένει καταβάλλονται προκαταβολικῶς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδοχαὶ μέχρι τεσσάρων μηνῶν ἐτ' ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐκδιδομένου κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἤθελε θεωρηθῇ ἐπαρκὲς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαπανῶν τῶν ὁδοιπορικῶν των ἐξόδων ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως κοινῆς τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν νὰ προκαταβληθῇ ποσὸν καὶ πέραν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἄνω 4 μηνῶν.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ Κυρίου Διατάκτου διὰ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἡ δικαιολόγησις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων γίνεται ἅμα τῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀφίξει τοῦ στρατιωτικοῦ, ὑποβαλλομένων τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν ἐλέγχου διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸν δικαιοῦχον τοῦ ποσοῦ τῶν ὁδοιπορικῶν του ἐξόδων.

Ἡ εἰς τὸν στρατιωτικὸν τῆς ἄνω κατηγορίας καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων, ἀποδοχῶν, ἐκκαθαριζομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κλπ. ἐνεργεῖται ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁσιζόμενον πληρεξούσιον.

Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται διὰ δηλώσεως τοῦ δικαιούχου ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ, Ἐπόπτου καὶ Ταμίου τῆς οἰκείας Στρατιωτικῆς Διαχειρίσεως, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Προξένου συνταξομένης περὶ τούτου πράξεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογραφομένης παρὰ τῶν ἀνωτέρω.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου διατελοῦντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στρατιωτικούς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 232 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης.

«Ὁ Ἐπόπτης οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας στρατ. Σώματος ἢ Καταστήματος εἶναι χρηματικῶς ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος μετὰ τῶν διαχειριστῶν χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ α) ὁσάκις ἕνεκα παραλείψεως τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων προκύψῃ ὑλικὴ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ β) διὰ τὰς μὴ κανονικὰς πληρωμὰς ἢ χορηγίας ὑλικῶν, ἃς ἐνέκρινε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.

Ὁ ἴδιος ὑπέχει διοικητικὴν εὐθύνην διά τε τὰς ἀνωτέρω παραλείψεις ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν, ἣν ἠνέχθη ἢ παρέλειψε νὰ κατοστήσῃ γνωστὴν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Σώματος ἢ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Καταστήματος».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Νόμου 232 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Λόχου κτλ. δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τοὺς παρὰ τῷ Λόχῳ του ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικοὺς ὡρισμένας ἐντολὰς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Λόχου, ὁπότε ἀνεξαρτήτως τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου τοῦ Διοικητοῦ τοῦ λόχου καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ὡρισμένας ὡς ἀνωτέρω ἐντολὰς τοῦ Διοικητοῦ ἀφορώσας τὴν οἰκονομικὴν καὶ διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου ἀξιωματικοί, πλὴν τῆς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἢ παράνομον ἐνέργειαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων.

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὴν α' παρ. τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 232 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Ὁ καταλογισμὸς ἐλλειμμάτων ἢ φθορῶν ἢ ἀπωλειῶν κλπ. ὑλικοῦ εἰς βάρος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ἄλλων δικαιουμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων τῆς Στρατ. ὑπηρεσίας γίνεται βάσει τιμῶν τῶν ὑλικῶν ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου.

Ὡς τιμὴ καταλογισμοῦ τοῦ ἐλλείμματος κλπ. λαμβάνεται ἡ ὡς ἄνω ἰσχύουσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ἐλλείμματος, τῆς ἀπωλείας κλπ. Ἡμέρα ἐξακριβώσεως τοῦ ἐλλείμματος θεωρεῖται ἀναλόγως ἢ ἡ ἡμέρα τῆς παραδόσεως ἢ διαλύσεως διαχειρίσεως ἢ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως ἢ ἄλλης διοικητικῆς πράξεως, καθ' ἣν ἐξακριβώθη τὸ ἔλλειμμα, ἡ φθορὰ ἢ ἡ ἀπώλεια.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 232 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προηγουμένων διατάξεων ὁ Διοικητὴς στρατ. Σώματος ἢ Διευθυντὴς Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας ὑποχρεοῦται, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ὑπ' αὐτὸν Διαχειριστοῦ καὶ τοῦ Ἐπόπτου, εὐθυνομένων ἀμφοτέρων χρηματικῶς ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς εἰσηγήσεως, νὰ καταλογίζῃ διὰ τῆς Ἡμερησίας αὐτοῦ διαταγῆς εἰς βάρος τῶν Διοικητῶν τῶν λόχων κλπ. ἢ τῶν ὀργάνων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τάγματος, εἰς ἣν περίπτωσιν καὶ ὅπου ἤθελεν ἐφαρμοσθῇ ἡ κατὰ Τάγμα διαχείρισις—τὰς ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐλέγχου δαπανῶν ἀπορριπτομένας μερίδας ἄρτου, τροφῶν, νομῆς καὶ γενικῶς εἰδῶν στερεῶν χορηγήσεων ὡς ληφθείσας ἐπὶ πλέον, ἐφόσον οὗτοι δὲν ἀνακαλέσωσι καὶ δικαιολογήσωσι ταύτας κατὰ τὸν ἑπόμενον τῆς ἀπορρίψεως μῆνα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς βάρος τῶν ἰδίων ὑπολόγων καταλογίζονται αἱ ὑπὸ τῶν Ἐλέγχων δαπανῶν ἀπορριπτόμεναι χρηματικαὶ ποσότητες αἱ ἀφορῶσαι ἀποδοχὰς ὁπλιτῶν ἐν γένει ἢ ἄλλας δαπάνας τοῦ λόχου κτλ. (ἢ τοῦ τάγματος), ἐφόσον δὲν ἀνακαλοῦνται καὶ δικαιολογοῦνται ὡς ἄνω.

Ἡ εἰσπραξις τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους καταλογιζομένων ποσῶν ἐνεργεῖται ἐκ τῆς πρώτης μισθοδοσίας τῶν ὑπολόγων καὶ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης τυχὸν κρατήσεως, πλὴν τῶν παγίων τοιούτων.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάσσῃ τὸν συμψηφισμὸν τῶν ἐμφανιζομένων καὶ ἐξακριβουμένων εἰς τὰς

Διαχειρίσεις Ὑλικοῦ τοῦ Στρατοῦ κατὰ τὰς παραδόσεις ἢ διαλύσεις αὐτῶν ἐλλειμμάτων καὶ πλεονασμάτων ἐπὶ ὁμοειδῶν ὑλικῶν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπολόγου διαχειριστοῦ ὑλικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας, εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ὁποίου ἐμφανίζονται πλεονάσματα ἢ ἐλλείμματα, δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάσσῃ ἐκτὸς τῆς ἐγγραφῆς εἰς εἰσαγωγὴν τοῦ Δημοσίου τῶν πλεονασμάτων καὶ τὴν διαγραφὴν εἰς βάρος αὐτοῦ τῶν τυχὸν παρουσιαζομένων ἐλλειμμάτων ὑλικοῦ, ἐφ' ὅσον δι' ἐνόρκου προανακρίσεως ἠθελον προκύψει στοιχεῖα ἀποκλείοντα τὸν δόλον τοῦ θανόντος.

Ἄρθρον 10.

Ὁ καταλογισμὸς εἰς βάρος ὁπλιτῶν ἐν γένει τιμήματος εἰδῶν ὑλικοῦ ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ οἰκείου Στρατιωτικοῦ Σώματος ἢ Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἀνωτέρω ὑλικοῦ ἐνεργεῖται δήλωσις ὡς δημοσίου ἐτόκου εἰς βάρος τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τῶν ὁπλιτῶν καὶ εἰσπράξεως τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς ἐθελοντὰς ὁπλίτας καὶ ἤν τινα ἄλλην κατηγορίαν ὁπλιτῶν ἤθελε καθορίσει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, πρὸς εἰσπραξιν τοῦ ἀνωτέρω ἀντιτίμου τοῦ καταψηφιζομένου εἰς βάρος ὁπλιτῶν ὑλικοῦ, ἐνεργοῦνται κρατήσεις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁπλιτῶν τούτων καὶ μέχρι τῶν 2/5 τῶν εἰς χρῆμα ἀποδοχῶν των, πλὴν συσσιτίου καὶ ἄρτου.

Ἄρθρον 11.

Διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, στηριζομένων εἰς γνωματεύσεις Ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων ἢ τελωνειακῶν ἀρχῶν ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ρυθμίζεται ἡ ἀνεκτὴ φυσικὴ ἀπομείωσις τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας εἰδῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐν περιπτώσει θανάτου διαχειριστοῦ χρηματικοῦ ἢ ὑλικοῦ ἢ Διοικητοῦ λόχου ἢ ἄλλου ὑπολόγου στρατιωτικῆς διαχειρίσεως, ἢ ἐν περιπτώσει ἑτέρου κωλύματος ἐμποδίζοντος τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου αὐτοπροσώπως παράδοσιν τῆς διαχειρίσεώς του, συνιστᾶται διαταγῇ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σώματος ἢ Διευθυντοῦ τοῦ Καταστήματος τριμελὴς ἐξ ἀξιωματικῶν Ἐπιτροπή, προεδρευομένη ὑπὸ ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, ἐφόσον τοῦτο δὲν εἶναι ἀνέφικτον, καὶ ἥτις προβαίνει, παρουσίᾳ τοῦ Ἐπόπτου Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ κατὰ τὰ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καθορισθησόμενα, εἰς τὴν παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως εἰς τὸν ὁριζόμενον διάδοχον τοῦ κωλυομένου ἢ θανόντος ὑπολόγου.

Ἄρθρον 13.

Ὡς ταμιακαὶ δαπάναι τῶν στρατ. διαχειρίσεων, καταβαλλόμεναι ἐκ τῶν χρημάτων τῆς παγίας προκαταβολῆς τῶν Σωμάτων καὶ στρατ. Καταστημάτων, δύνανται νὰ νοηθῶσι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν λειτουργίαν πρατηρίων πάσης φύσεως ἢ «λαχανοκήπων», δυναμένης νὰ χορηγηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προκαταβολῆς, ἀποδιδομένης αὐτουσίας εἰς τὴν στρατ. διαχείρισιν ἐξ ἧς ἐλήφθη. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ληφθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μέτρα, τὰ ἀφορῶντα τὰ ἄνω πρατήρια κτλ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ λοχαγοὶ τοῦ Σώματος Ἐλέγχου δύνανται νὰ ἐκτελῶσι καὶ ἐπιθεωρήσεις ταμιακὰς τε καὶ αἰφνιδιαστικὰς ἐπὶ τῶν Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ τοῦ Στρατοῦ, ὁριζόμενοι πρὸς τοῦτο ὀνομαστικῶς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθύνοντος τὸ Σῶμα Ἐλεγκτῶν Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Ἐλεγκτῶν, εἰς ὁ δύνανται νὰ μετέχωσι καὶ λοχαγοὶ τοῦ Ἐλέγχου μετὰ ψήφου, ἐκτελεῖ κατώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἐλέγχου ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκλογῆς γερουσιαστῶν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης***, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου προτείνεται ἡ παράτασις τῆς θητείας τοῦ ἑνὸς τρίπου τῶν γερουσιαστῶν. Ἡ διάταξις τοῦ συντάγματος περὶ ἀνανεώσεως κατὰ τριετίαν εἶναι τόσον σαφής, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὴν ἑρμηνείαν ὅτι τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ συντάγματος θητείαν δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν διὰ νόμου. Προβάλλεται ὅτι ὁ χρόνος τοῦ τερματισμοῦ τῆς θητείας εἶναι ἔργον τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι εἰς ἡμᾶς ἀφέθη μόνον ἡ ἐξουσία ἵνα διὰ νόμου ὁρίζωμεν τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν χρόνον τῆς θητείας των, ἥτις εἶναι ἐκ συνταγματικῆς ἐπιταγῆς. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν ἔδει νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκπνεύσεως τῆς θητείας των, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐκπνέει αὐτοδικαίως. Τοῦτο δὲ προκύπτει ὄχι μόνον ἐκ τῆς σαφοῦς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 59, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Συντάγματος,καθ' ἣν μόνον προκειμένου περὶ βουλευτῶν εἶναι δυνατὴ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τετραετοῦς περιόδου ἐντὸς 45 ἡμερῶν. Ἡ Γερουσία ἀντιθέτως εἶναι Σῶμα διαρκὲς καὶ ἡ ἀνανέωσίς της πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τοῦ χρόνου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν ἐξερχομένων. Τὸ ζήτημα δὲν παρουσιάζεται τὸ πρῶτον, ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον ἐρεύνης καὶ συζητήσεως εἰς ἄλλα Κράτη ὅπου ὑπεστηρίχθη καὶ ἐκράτησεν ἡ γνώμη αὕτη. Πάντες δὲ οἱ συγγραφεῖς ἰδίως οἱ Γάλλοι, σύμφωνον διατυποῦσι γνώμην καὶ ὁσάκις εὑρέθησαν τὰ Κράτη ταῦτα εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, τότε μόνον ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀντισυνταγματικότητος, ἀλλ' ὑπήκοντες εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀνάγκην παρέτειναν τὸν βίον τῶν ἐξερχομένων γερουσιαστῶν. Τοιαύτη ὅμως περίπτωσις δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν δικαιολογοῦσα τὴν ἀντισυνταγματικότητα τῆς διατάξεως, τὴν ὁποίαν νομοθετοῦντες δὲν δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν, οὔτε νὰ δημιουργήσωμεν ἓν τοιοῦτον προηγούμενον ἀντιτιθέμενον ὄχι μόνον εἰς συνταγματικὰς θεωρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς πολιτικὴν ἀντίληψιν.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης.*** λέγει ὅτι ὑπεβλήθη πρὸ ὀλίγου μία τροπολογία εἰς τὸ νομοσχέδιον χωρὶς μάλιστα αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν καὶ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως μία ἐξήγησις περὶ τῶν λόγων τῆς ὑποβολῆς. Προσθέτει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι διατεθειμένη μετὰ προσοχῆς νὰ παρακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν.

Π. Τσαλδάρης λέγει ὅτι πρόκειται περὶ νέου νομοσχεδίου καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει ὅτι οἱ Γερουσιασταὶ ἐκλέγονται δι' 9 ἔτη. Ἀπ' αὐτῆς τῆς διατάξεως στηριζόμενος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποστηρίζει ὅτι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει διάρκειαν 9 ἐτῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ, προνοεῖ δὲ ὅτι ἐφ' ὅσον ὁρίζεται διὰ τοῦ Συντάγματος ὅτι Νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Σώματος, νομίζει ὅτι μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων Γερουσιαστῶν διατηροῦν οἱ ἴδιοι Γερουσιασταὶ τὴν ἰδιότητά των δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν ἡ θητεία εἶναι 9ετής.

Μετὰ δύο περιόδους τριετεῖς ἕκαστος τῶν γερουσιαστῶν θὰ ἔχῃ τὸ ἀξίωμα ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, θὰ ἐπανέλωμεν δηλαδὴ εἰς τὴν φυσιολογικὴν μορφήν. Ἐκφράζω βεβαίως προσωπικὴν γνώμην καὶ δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ γνώμη μου εἶναι ἀλάθητος. Εὑρισκόμεθα ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ καθορισμοῦ τῆς τριετίας. Τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι ὁ νόμος θέλει ὁρίσει τὸν καθορισμὸν τοῦτον, καὶ ὁ νόμος λέγει ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν, αἵτινες προηγοῦνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῆς λήξεως τῆς θητείας. Φρονῶ ὅτι καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας δύνανται διὰ νόμου νὰ προκηρυχθοῦν αἱ ἐκλογαί, ἀρκεῖ μόνον νὰ προσέξωμεν ὅπως εἰς τοιαύτας παρατάσεις μὴ παραδῶμεν τὴν ἐνεστῶ θητείαν. Ἀναφέρει ἀκολούθως τί γράφουν σχετικῶς Γάλλοι συγγραφεῖς καὶ λέγει ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν καὶ νὰ θεωρήσῃ ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ γερουσιαστοῦ εἶναι ἰσχυρόν, τὸ ἀξίωμα τοῦ 1/3 τῶν γερουσιαστῶν οἱ ὁποῖοι φέρουν αὐτό.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ρητῶς ὅτι ἅμα τῇ λήξει τῆς 4ετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ προκηρυχθοῦν αἱ ἐκλογαί, δηλ. ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἡ ὁποία ὁρίζεται διὰ τῶν βουλευτῶν. Διατί διὰ τὴν Γερουσίαν δὲν δύναται νὰ γίνῃ τὸ ἴδιον; Κώλυμα συνταγματικὸν νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει. Ἀνταποκρινόμεθα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος ἐὰν ἡ προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν γίνῃ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὀετίας. Ὑπάρχει ὅμως σκοπιμότης; Κατὰ τὴν γνώμην μου ὑπάρχει καὶ μεγίστη. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτὴν τὴν σκοπιμότητα. Ὅταν εὑρίσκεται χαράσσομεν τὰ ὅρια τόσην μεγαλυτέραν κίνησιν δίδομεν εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Πότε λήγει ἡ Θητεία; Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τῶν γερουσιαστῶν, Ἡ Γερουσία παρακολουθεῖ ὅμως τὴν λειτουργίαν τῆς Βουλῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διακόπτῃ ἡ Γερουσία τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. Νομίζω ὅτι ἡ παράτασις τῆς θητείας τοῦ 1/3 τῶν γερουσιαστῶν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀφοῦ εἶναι 9ετής. Πόθεν θὰ ἐδημιουργεῖτο ἡ παραβίασις ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα θέλει τὴν θητείαν ἐνεστῶ; Καὶ πῶς θὰ θεωρηθῇ παραβίασις ἐὰν ἡ Θητεία διαρκέσῃ 3 ἔτη καὶ 45 ἡμέρας; Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ὀρθῶς ἔχει. Θὰ ἔπρεπε ὅμως εἰς τὰ σημεῖα νὰ διατυπωθῇ γενικῶς. Νὰ λέγῃ ὅτι εἴτε 45 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως, εἴτε 45 μετὰ τὴν θητείαν. Νὰ προβλέψωμεν ὥστε νὰ παρέχεται αὐτὴ ἡ εὐκολία ἐντὸς λογικῶν χρονικῶν ὁρίων. Ἐπίσης πρέπει τὸ ἄρθρον 3 νὰ ὁρισθῇ γενικῶς. Ὡμίλησα περὶ τῆς γενικῆς σκοπιμότητος. Σήμερον ὅμως εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ μὴ διακοπῇ ἡ νομοθετικὴ ἐργασία μέχρι τῆς προκηρύξεως τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν. Θὰ ἦτο ἥκιστα σοβαρὸν νὰ ζητήσωμεν διὰ σχολαστικῶν καὶ ὄχι ἐπιστημονικῶν ἑρμηνειῶν τοῦ Συντάγματος νὰ σταματήσωμεν τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Πρέπει νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον ἵνα ἡ Βουλὴ ἐλέγξῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ μὴ σταματήσῃ ἐπὶ τέλους ὁ βίος αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἀναπτύσσει γνώμην προσωπικήν. Καὶ ὀρθῶς ἐδήλωσε τοῦτο. Διότι πρόκειται περὶ ζητημάτων ἀκραιφνῶς συνταγματικῶν, εἴμεθα δὲ ὅλοι σύμφωνοι ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐμπιστοσύνης προκειμένου περὶ ζητημάτων συνταγματικῶν. Φρονῶ διὰ τοῦτο ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις τῆς Κυβερνήσεως μετὰ πάσης προσοχῆς διότι εἶναι ἀξιόλογα τὰ δυνατὸν νὰ ἐγερθοῦν ζητήματα ἐνώπιον τῶν διαστηρίων περὶ τοῦ ἐὰν οἱ ψηφισθησόμενοι νόμοι θὰ ἔχουν κῦρος. Γνωρίζετε ἀφ' ἑτέρου κύριοι συνάδελφοι ὅτι ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Ἡμετέρου πολιτεύματος δὲν καλύπτεται πάντοτε ἔναντι τῶν εὐθυνῶν. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς παραβάσεις τὰς συνταγματικάς. Τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι ἡ θητεία τῆς Γερουσίας εἶναι ἐνεστῶς, καλῶς λέγει τὸ Σύνταγμα. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς 21 Ἀπριλίου 1929 ἠθέλατε ἐρωτήσει Γερουσιαστὴν διὰ πόσα ἔτη ἐξελέγη θὰ σᾶς ἀπήντα ὅτι ἐξελέγη διὰ ἐννέα ἔτη. Τὸ Σύνταγμα ἀναγνωρίζει ὅμως ἕνα εἶδος αἱρέσεως καταλυτικῆς ὅπως λέγομεν οἱ νομικοί. Τὸ ἓν τρίτον λέγει ἐκλέγεται διὰ ἐννέα ἔτη ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅτι τὰ ἐννέα αὐτὰ ἔτη θὰ γίνουν τρία, καὶ τὸ ἄλλο ἓν τρίτον ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅτι τὰ ἐννέα ἔτη θὰ γίνουν ἓξη. Θὰ ἦτο ἔκφρασις ἀσυνάρτητος καὶ ἀκατανόητος τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὸ Σύνταγμα, ἐὰν δὲν ἦτο ἔκφρασις διατυποῦσα ἕνα εἶδος αἱρέσεως. Ὅλοι εἶναι δι' ἐννέα ἔτη. Πότε λήγει τώρα ἡ τριετία ἢ ἑξαετία.

Μὲ ἀπησχόλησε κύριοι ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα καὶ εἶχον συντάξῃ ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπιτροπῆς ἔκθεσιν ὑποστηρίζων ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ μὴ ὑπολογίσωμεν τὴν χρονικὴν περίοδον κατὰ φυσικὸν τρόπον ἀλλὰ κατὰ τακτικὰς συνόδους. Μετέβην παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν δραστικὴν διάνοιαν τὴν πάνυ ὀξεῖαν καὶ διαρκῶς ἐρευνῶσαν μοῦ παρετήρησεν ὅτι ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο θὰ εὑρισκόμεθα σήμερον ἀντὶ τῆς τρίτης εἰς τὴν τετάρτην σύνοδον καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχομεν ἤδη κηρύξῃ τὰς ἐκλογάς. Ἄρα ἔπρεπε νὰ ὑπολογισθῇ ἡ τριετία φυσικῶς. Προκειμένου περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὁρίζεται ὅτι οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη. Ἐξελέγησαν τὴν 21 Ἀπριλίου 1929 ἄρα ἡ τριετία λήγει τὴν 21 Ἀπριλίου 1932. Ἐὰν ἤθελε γίνῃ ἄλλως θὰ γεννηθοῦν ζητήματα ὅπως εἶπον ἐνώπιον τῶν διαστηρίων καὶ ζήτημα εὐθύνης τοῦ Ἀνωτάτου Πολιτειακοῦ Ἄρχοντος.

Ἤκουσα νὰ λέγεται ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι κύριον Νομοθετικὸν Σῶμα, δὲν τὸ πιστεύω ἐγὼ ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω τὴν σκοπιμότητα τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερουσίας, φρονῶ ὅτι καὶ διὰ πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας δύναται ἀξιόλογα νὰ καταργηθῇ. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχει δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δευτερεῦον Σῶμα. Εἶται ἰσότιμον. Ὅταν δὲν ὑπάρχουν ἄρτια τὰ Νομοθετικὰ Σώματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ τὸ Νομοθετικὸν ἔργον. Θὰ ἐνεργηθοῦν ἐκλογαὶ θ' ἀρτιωθῇ ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία καὶ θὰ προχωρήσουν αἱ ἐργασίαι. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. Γνώμη συνταγματικὴ καὶ Ἐπιστημονική, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἔχωμεν γνώμας κομματικὰς ἐπὶ Συνταγματικῶν ζητημάτων.

Γ. Καφαντάρης. Ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν καὶ προσεπάθησα νὰ εὕρω στοιχεῖα βάσιμα περὶ τῆς νομιμότητος τῆς παρατάσεως τῆς Θητείας τῶν Γερουσιαστῶν καὶ πέραν τῆς τριετίας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω ὅτι οὔτε στοιχεῖα τοιαῦτα ἀνεῦρον, οὔτε τὰ ἀναπτυχθέντα ἐπιχειρήματα κατώρθωσαν νὰ μὲ πείσουν. Ἡ συνταγματικὴ διάταξις εἶναι τόσον εὐκρινής, ὥστε νὰ μὴν ἀφίνῃ δίοδον εἰς συλλογισμοὺς καὶ ἑρμηνείας. Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι κατὰ κανόνα ἡ θητεία τῶν Γερουσιαστῶν εἶναι ἐνεστῶς, ἀλλὰ προστίθεται ταὐτοχρόνως ὅτι οἱ Γερουσιασταὶ ἀνανεοῦνται κατὰ τριετίαν, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ θητεία τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν Γερουσιαστῶν λήγει μετὰ παρέλευσιν τῆς τριετίας αὐτῆς. Δὲν δύναται ἑπομένως νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, διότι οὐδὲν αὐτὴ ἔχει δικαίωμα. Εἶπεν ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ παραταθῇ ἡ θητεία, ὥστε νὰ μὴ διακοπῇ τὸ ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Δὲν γνωρίζω ἐὰν δύναται νὰ στηριχθῇ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοιαύτης βάσεως. Ὁ ὀργανικὸς νόμος περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας τὸ 1929 ἔλεγεν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας ἐνεργοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν, αἵτινες προηγοῦνται τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν Γερουσιαστῶν. Καὶ προσέθετεν ὁ νόμος εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν νέων ἐκλογῶν.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ ἄρθρον αὐτὸ θὰ διήρκει τὸ ἀξίωμα μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν;

Γ. Καφαντάρης. Θὰ ἦτο ἀντισυνταγματικόν.

Α. Παπαναστασίου. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ μαθηματικὴ ἀκρίβεια.

Γ. Καφαντάρης. Ἔπρεπε νὰ προκηρυχθοῦν ἐκλογαὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας διὰ νὰ ὑπάρχῃ συνέχεια εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Ἐπεκαλέσθησαν τὸ προηγούμενον τῆς Γαλλίας. Ἔρριψα καὶ ἐγὼ ἓν βλέμμα εἰς τὸ σχετικὸν σύγγραμμα. Ἀλλὰ ἐκεῖ προεκηρύχθησαν αἱ ἐκλογαὶ μετὰ τὴν λῆξιν τριετίας. Τὸ Σύνταγμά μας δὲν δέχεται ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ παράτασις τῆς θητείας ἄνευ μιᾶς ἀναβαπτίσεως εἰς

τὴν λαϊκὴν θέλησιν διὰ τῶν τμηματικῶν ἀνανεώσεων. Εἶναι οὐσιώδες στοιχεῖον τοῦτο διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Σώματος. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προσφύγωμεν ἅμα τῇ λήξει τῆς τριετίας, ἂν θέλωμεν νὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐργασίας καὶ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας. Ὁ ἐκτροχιασμὸς οὐδὲν κέρδος θὰ προσφέρῃ. Θὰ ἦτο ἀντιθέτως σπόρος μεγάλων τολμημάτων καὶ εἰς τὸ μέλλον κατὰ τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐτόνισε καὶ ἡ ἰδία τὰς τρομερὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπῆρχοντο ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου δύο ἀλληλοδιαδόχων ἐκλογῶν. Καὶ οἱ ζημίαι θέγουσι καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον. Δὲν νομίζω ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας στιγμὰς εἶναι ἐπιτεταραμμένον νὰ ὑποβληθῇ ὁ τόπος εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν.

Ποῖα εἶναι ἐκεῖνα τὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιδέχονται τὴν ἀναβολὴν ταύτην; Ἀλλ' ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιούτων μέτρων, ἐγὼ τοὐλάχιστον δι' ἐμαυτὸν θὰ συνεφώνουν καὶ θὰ ἐπέτρεπον τὴν θεσμοθέτησιν αὐτῶν διὰ νόμου. Θὰ ἦτο τοῦτο εἰλικρινέστερον ἀπὸ τὴν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν ὑπάρχει ἀνάγκη ὑπερτέρας νομοθετικῆς ὀρθοδοξίας, δυνάμεθα τὰ μέτρα αὐτά, καὶ τοῦτο πᾶς τις θὰ τὸ συνεχώρει, νὰ τὰ λάβωμεν δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἐὰν ἐτηρεῖτο κατὰ τὰ ἄλλα καὶ τὸ πολίτευμα, διότι καὶ οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τὴν δοθεῖσαν μέχρι σήμερον δὲν ἀποκρούονται ἀπολύτως ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος Συντάγματος, ἀκόμη καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐπαναδιατυπώσεως, ἀνάγκη νέας ψηφίσεως περὶ τοῦ καταλληλοτέρου ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, καὶ ἐγὼ θὰ ἐνόμιζον ὅτι εἶναι συνετὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως χθές. Ἀλλὰ μὲ πληροφορεῖ ὁ κ. βουλευτὴς Ρυθείου ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν. Ἀλλ' ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ δυνατότης αὐτή, ὀφείλομεν ἀδιστάκτως νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν διάταξιν αὐτὴν ἡ ὁποία δὲν ἀντίκειται κατὰ τὰ ἄλλα εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀπαγόρευσιν, διότι καὶ ἡ ὕπαρξις ἐκλογικοῦ νόμου ἐφηρμόσθη διὰ διατάγματος. Ἔχομεν λοιπὸν τὰ μέσα νὰ παρακάμψωμεν τὰς μεγάλας δυσχερείας τὰς ὁποίας θὰ ἐγέννα ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος. Διατί θέλετε νὰ τὸ παραβιάσωμεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης, δημιουργοῦντες προηγούμενα ὀλέθρια διὰ τὸν τόπον ἡμῶν;

Ι. Ράλλης. Νομίζω λέγει ὅτι ἡ ἑρμηνεία ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Πολιτεύματος, ἡμῶν καὶ νομίζω ἐπίσης ὅτι ἡ ἑρμηνεία ἡ δοθεῖσα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἶναι τοιαύτη δυναμένη νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τραβηγμένη ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἀγομένη μόνον ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ποὺ ἔχει ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παραβίασιν τοῦ νόμου, καθ' ὃν ὑπεχρεοῦτο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ 1)3 τῶν Γερουσιαστῶν οὕτως ὥστε τῇ 21ῃ Ἀπριλίου ὅτε ἔληγεν ἡ θητεία τῶν ἄλλων νὰ ὑφίσταται πλήρης καὶ ἀκεραία ἡ Γερουσία ὡς ἀπαιτεῖ τὸ Σύνταγμα καὶ ὡς ἠξίωσεν ὁ νόμος. Μόνον διὰ τὴν δικαιολόγησιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως κατέθηκεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἰδίαν ἑρμηνείαν, εἶναι δὲ παράδοξον ὅτι εὗρε συνήγορον τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅστις δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι τὰ μάλα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Πολιτεύματός μας καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ μεγαλύτερον σεβασμὸν καὶ στοργὴν διὰ τὸ τέκνον του. Ἡ δοθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἑρμηνεία μοῦ ὑπενθυμίζει τὰς ἑρμηνείας ποὺ ἔδιδαν ἑκάστοτε οἱ ἑρμηνευταὶ τοῦ Κορανίου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς διὰ νὰ ἑρμηνεύσῃ τὸ Σύνταγμα ἀνέγνωσε τὴν Συνταγματικὴν διάταξιν καὶ τὴν ἀνέγνωσε κατὰ τρόπον παρέχοντα εὔκολον τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένην ἑρμηνείαν.

Καὶ εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀφοῦ ἐκλέγονται οἱ κ. Γερουσιασταὶ διὰ 9 ἔτη διατί νὰ σπεύσωμεν; Καὶ λέγει μὲν αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἀλλὰ προσθέτει ὅτι τὸ τρίτον ἀνανεοῦται κατὰ τριετίαν. Ἄλλη δὲ παράγραφος τοῦ Συντάγματος λέγει ὅτι ὁ νόμος θὰ ὁρίσῃ τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς. Περὶ τοῦ χρόνου ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρίσῃ καὶ νὰ ἐπαφίσῃ εἰς τὸν νόμον διότι τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τὸ ἔλυε τὸ Σύνταγμα καθορίσαν σαφῶς καὶ ἐπιτακτικῶς τριετίαν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέφερε καὶ τὰ ἐν Γαλλίᾳ σχετικὰ ζητήματα καὶ τονίζει ὅτι ὅλοι οἱ συγγραφεῖς καταλήγουν ὅτι ἡ ἐκλογὴ πρέπει νὰ ἐνεργῆται πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς σειρᾶς, ἧς λήγει ἡ θητεία καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν. Ἄλλοι δὲ συγγραφεῖς ἀποφαίνονται ὅτι πραγματικῶς δὲν θὰ ὑπάρχει Γερουσία κατὰ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν παλαιῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων Γερουσιαστῶν. Καὶ τότε, συνεχίζει, θὰ γεννηθοῦν ὅλοι οἱ κίνδυνοι οὓς ἀνέπτυξαν καὶ ὁ ἀξιότιμος ἐξ Οἰτύλου συνάδελφος καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Ἐφ' ὅσον λοιπόν, τονίζει, ἔχετε τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἀπαιτοῦσαν κατὰ τριετίαν ἀνανέωσιν νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ψηφίσωμεν ἕνα νόμον, ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ πραγματικὰς νομικὰς συνεπείας καὶ θὰ δημιουργήσῃ ζητήματα, ἅτινα δὲν γνωρίζομεν πῶς θὰ ἀντιμετωπίσωμεν. Ἀνεφέρθησαν σπουδαῖοι λόγοι τῆς ἀνάγκης τῆς Γερουσίας. Δὲν τοὺς ἀμφισβητῶ. Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι ἐπειδὴ συντρέχει τοῦτο πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς μέσα ψευδῆ καὶ πλαστὰ ἐπιδιώκοντες πρόνοιαν, ἥτις δὲν θὰ εἶναι πραγματική.

Ν. Ζηρός. Ἐὰν ἐξηγήσωμεν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Συντάγματος ὁρίζουσαν ὅτι θὰ συνέρχεται ἡ Γερουσία ὁσάκις καὶ ἡ Βουλή.

Ι. Ράλλης. Δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν αὐτό. Ἐγὼ σᾶς ἐρωτῶ πῶς οἱ Γερουσιασταὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐντολὴ θὰ λήξῃ τὴν 21 Ἀπριλίου θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι τοιοῦτοι; Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ εἶναι Γερουσιασταὶ Λάζαροι.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἠμπόδιζεν ἐξ ἄλλου καμμία διάταξις νὰ προκηρυχθοῦν ἐγκαίρως αἱ Γερουσιαστικαὶ ἐκλογαὶ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς τριετίας.

Ι. Ράλλης. Μᾶς λέγουν ἐπίσης ὅτι διὰ λόγους σκοπιμότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ Γερουσία καὶ ἡμεῖς λέγομεν ὅτι τὸ αὐτὸ θέλομεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν διαφορὰν νὰ ὑπάρχῃ Γερουσία πραγματική καὶ ἔγκυρος, ἐνῷ σεῖς, κύριε Ὑπουργέ, μὲ τὸν τρόπον ποὺ ἐπιδιώκετε θέλετε Γερουσίαν ψευδῆ καὶ ἄκυρον. Ἂν ἔληγεν ἡ θητεία τῆς Βουλῆς τί θὰ ἐλέγατε; Θὰ παρατείνομεν τὴν Βουλὴν ἐπὶ ἓξ μῆνας διὰ νὰ ψηφίσωμεν τοὺς ἀναγκαιοῦντας νόμους; Δὲν ἠμποροῦμεν, ἐπιλέγει, νὰ ἑρμηνεύωμεν στρεψοδίκως τὰς διατάξεις τοῦ πολιτεύματός μας, διότι τοῦτο εἶναι ἀνάξιον Νομοθετικῶν σωμάτων σεσωμένων ἐκ τοῦ σάλου.

Π. Τσαλδάρης. Δύο, κύριοι βουλευταί, ζητήματα ἐτέθησαν πρὸ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου. Πρῶτον ἐὰν αἱ Γερουσιασταὶ ἐκλογαί, ὡς πρὸς τὸ λῆγον τμῆμα δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν καὶ μετὰ τὴν τριετίαν, δεύτερον δὲ ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας ὑπάρχει Γερουσία ἢ ὄχι νομίμως δυναμένη νὰ λειτουργήσῃ. Ἀμφότερα τὰ ζητήματα ταῦτα τὸ Νομοσχέδιον τὰ ἔλυσε καταφατικῶς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκαμε μνείαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἐστηρίχθη ὄχι εἰς ὁλόκληρον τὴν διάταξιν, ἀλλ' εἰς ἓν μέρος αὐτῆς. Ἐστηρίχθη εἰς τὸ ὅτι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ἐνεκετίαν διὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γερουσιαστῶν. Θὰ εἴπω, συνεχίζει, ὅτι ὡς πρὸς ἀμφότερα τὰ ζητήματα αἱ προτεινόμεναι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου διευθετήσεις εἶναι ἀντισυνταγματικαί. Διότι τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφὲς καὶ δὲν ἀφίνει κανὲν στάδιον ἑρμηνείας. Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Συντάγματος λέγει τὰ ἑξῆς: (Ἀναγινώσκει). Καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς θέλων νὰ ἑρμηνεύσῃ τὸ Σύνταγμα ἔφαγε τὸ δεύτερον τμῆμα τῆς διατάξεως τὸ ὁρίζον τὴν τριετῆ ἀνανέωσιν. Ἐν τούτοις

ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως αὐτῆς εἶναι, πῶς συγχωρεῖται ἡ Γερουσία, καὶ ἐφ' ὅσον ρητῶς ἡ διάταξις ὁρίζει τριετίαν δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν διὰ νόμου οὔτε τὴν διάρκειαν οὔτε τὸ ποσὸν τῶν ἀνανεουμένων Γερουσιαστῶν. Ἑπομένως πρέπει μὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας νὰ ὑπάρχουν οἱ ἄλλοι διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἡ Γερουσία ὡς Σῶμα, ὅπως τὴν ἀπαιτεῖ τὸ Σύνταγμα, ὅπερ διὰ μὲν τὴν Βουλὴν ἐπιβάλλει ὁλοκληρωτικὴν ἀνανέωσιν, ἐνῷ διὰ τὴν Γερουσίαν τὴν θέλει διακριτὴ καὶ μηδέποτε παύουσαν νὰ ὑπάρχῃ ὡς Σῶμα. Τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἄλλης διατάξεως τοῦ Συντάγματος (ἄρθρον 59), ἥτις ὁρίζει διὰ τὴν Βουλὴν ὅτι δύναται ἢ νὰ αὐτοδιαλυθῇ ἢ νὰ διαλύεται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μετὰ συναίνεσιν τῆς Γερουσίας. Καὶ τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωὴν τῆς Βουλῆς ἔθεσεν ὡρισμένην προθεσμίαν προκηρύξεως ἐκλογῶν διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἀνανέωσιν τοῦ Σώματος. Ἐὰν ἤθελε τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν θὰ εἶχε διάταξιν, διότι κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν παύει ποτὲ ἡ Γερουσία. Τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Βουλῆς, οὔτε ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἂν δεχθῶμεν ἐξ ἄλλου τὴν ἄποψιν τοῦ Νομοσχεδίου, διατί ἕνας ἄλλος Ὑπουργὸς δὲν θὰ ἤρχετο νὰ καθορίσῃ ἄλλην ἀναλογίαν; Δὲν εἶναι δυνατόν, συνεχίζει, νὰ ἐνεργηθοῦν ἐκλογαὶ Γερουσίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετίας. Ἀναντιρρήτως δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας δὲν ἔχομεν Γερουσίαν, διότι τὰ 2)3 δὲν εἶνε τριετοῦς θητείας δὲν ἔχομεν Γερουσίαν, διότι τὰ 2)3 δὲν εἶνε Γερουσία. Πανταχοῦ τὸ ζήτημα οὕτως ἐλύθη.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι. Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν ἐλύθη οὕτω. Εἶπον ὅτι δὲν εἶναι Γερουσιασταί, ὄχι ὅτι δὲν ὑπάρχει Γερουσία.

Π. Τσαλδάρης. Τὰ λέγετε ὅταν θὰ ὁμιλήσετε. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Συνταγματός μας μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριετίας ἔπαυσαν νὰ εἶναι Γερουσιασταὶ καὶ κάθε ἀπασχόλησις περὶ ἑρμηνείας ἄλλης εἶναι ματαία ἀσχολία. Δὲν νομίζω, τονίζει, ὅτι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ προστρέχωμεν εἰς ξένα φῶτα ὅταν ἡ συνταγματική μας διάταξις εἶναι σαφὴς καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν λήγει ἡ ἐντολὴ μὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὁρίζει ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τοῦ ἀνανεουμένου τρίτου πρέπει νὰ γίνωνται πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, δηλ. μέχρι 21 Ἀπριλίου. Τὸ Σύνταγμα δὲν ὥριζεν ὅτι αὐτὰ μεταβάλλονται διὰ νόμου. Ὁ τρόπος μόνον καὶ ἡ διαδικασία ὡρίσθησαν νὰ γίνωνται διὰ νόμου καὶ ὡρίσθησαν. Τὸν χρόνον τὸν ὥρισε τὸ Σύνταγμα, διότι ἂν ἄφινε τοῦτο εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἢ τὴν ἐκτελεστικήν ἡ τριετία θὰ ἦτο χάρτης ἄγραφος. Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐνεφανίσθησαν παρόμοια ζητήματα, διότι προεκηρύχθησαν ἐκλογαὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας καὶ ἦτο Πρωθυπουργὸς ὁ Βαλδὲκ Ρουσσώ, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματος δὲν θὰ λυθῇ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔγινε συζήτησις εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐλύθη τὸ ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης. Εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διαρκείας τῆς ἐντολῆς δὲν θὰ τὸ λύσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Διότι θὰ τὸ ἔλυεν ἡ Βουλή.

Π. Τσαλδάρης. Οὐδαμῶς ὑπεστηρίχθη, οὐδὲ συνέβη νὰ παρατείνῃ ἡ Γερουσία τὴν διάρκειάν της καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας. Οὐδεὶς συγγραφεὺς ὑποστηρίζει αὐτό. Εἶπον δηλ. ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ πραγματικῶς Γερουσία, διότι θὰ τῆς λείπῃ τὸ 1)3, ὁ θεσμὸς βέβαια θὰ ὑπάρχῃ. Ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἶναι κατὰ τὸ Σύνταγμά μας σαφὴς καὶ ἂν λήξῃ ἡ θητεία τοῦ ἑνὸς τρίτου καὶ δὲν ἀνασαφὴς καὶ ἂν λήξῃ ἡ θητεία τοῦ ἑνὸς τρίτου καὶ δὲν ἀναγνεωθῇ ἔχετε πλέον σῶμα χωλὸν μὴ δυνάμενον νὰ λειτουργήσῃ, διότι Σώματα λειτουργοῦν ἐν πληρότητι. Ἂν λειτουργήσῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ 1)2 ἀνανεωμένον, τοῦτο θὰ εἶναι ὄχι μόνον ἀντισυνταγματικόν, ἀλλ' ἐντελῶς ἀκατανόητον, διότι θὰ ἐφθάναμεν νὰ μὴ ἐνεργήσωμεν ποτὲ ἐκλογὰς τοῦ 1)3, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἐπιβάλλεται τοῦ. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὡς γνωρίζετε, ἔχει καὶ ἐκδικαστικὴν ἐξουσίαν ἡ Γερουσία καὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι ἂν λήξῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ θητεία πρέπει νὰ ἀνασυγκροτηθῇ δικαστήριον, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ξαναγίνῃ ἡ δίκη. Δὲν νομίζω συνεχίζει, ὅτι ὅσα ἀνέπτυξαν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως δύναται νὰ ἔχωμεν ἔρεισμα τὸ Σύνταγμα. Ἂν θέλωμεν νὰ ἐξέλθωμεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς σκοπιμότητος τότε πρέπει νὰ τὰ καταργήσωμεν ὅλα. Ἀλλὰ γνωρίζετε πόσον ἐπικίνδυνος εἶναι ἡ θεωρία τῆς σκοπιμότητος, διότι ἕκαστος θεωρεῖ τὴν ἰδικήν του γνώμην σκάπιρον καὶ τότε κατανοῦμεν εἰς αὐθαιρεσίας. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν θὰ ὁρίσετε τώρα μίαν προθεσμίαν ἐκλογῆς τῶν Γερουσιαστῶν, ἀφοῦ παρελείψατε νὰ τὰς ἐνεργήσητε πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀσφαλῶς δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργῇ ἡ Γερουσία, διότι τὸ 1)3 παύει νὰ ὑπάρχῃ καὶ συναπῶς παύει νὰ λειτουργῇ καὶ αὐτὴ ὡς Σῶμα. Τώρα ἐρωτᾶτε τί θὰ γίνῃ; Ἐρωτήσατε ἑαυτούς, ποὺ δὲν προβλέψατε τὰ ἄτοπα τῆς παραλείψεώς σας. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε εἶναι ὅτι δὲν δύνασθε νὰ κρατήσετε τὴν Γερουσίαν ὡς Νομοθετικὸν Σῶμα καὶ καθ' ἡμᾶς ἔχετε πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀμελείας σας νὰ προκηρύξετε ἐκλογὰς πρὸς συγχρότησιν τῆς Γερουσίας. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ νὰ μὴ τυραννήσητε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πολιτευομένους δι' ἀλλεπαλλήλων ἐκλογῶν ἐντὸς μικροῦ διαστήματος ὁρίζετε νὰ ἐνεργήσητε ταυτοχρόνως καὶ Γερουσιαστικὰς καὶ Βουλευτικὰς ἐκλογάς. Δὲν νομίζω ἐξ ἄλλου ὅτι ὑπάρχουν νομοτεχνίαι χρήζοντα ἀμέσως ψηφίσεως. Ἔχετε μίαν τετραετίαν κυβερνῶντες καὶ ἐψηφίσατε ὅσους νόμους ἠθέλατε. Τὰ τελευταῖα σας μάλιστα νομοσχέδια ἔχοντα καὶ αὐτὰ δαπάνας οὐδὲ ἀναγκαῖα εἶναι οὐδὲ ἐπιθυμητά. Οὐδὲ εἶμαι τῆς γνώμης, ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀναγκαστικῶν Διαταγμάτων.

Α. Παπαναστασίου. Τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπαναστατικά.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπάρχει καὶ ἡ ὁδὸς τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι ἀπαιτεῖ ἄδειαν καὶ παρὰ τῶν δύο Σωμάτων καὶ μικτὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν. Ἀλλὰ Ἐπιτροπὴ ἐκ Γερουσιαστῶν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὅταν ἀπέθαναν ὁ ἐντολεύς. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας ὁ θεσμὸς δὲν θὰ ὑφίσταται μὲ ὡρισμένα πρόσωπα ὄχι ὅμως ὡς Σῶμα, καὶ ἂν ἔδωσεν ἐντολὴν ὅταν ἦτο ἄρτια ἡ ἐντολὴ παύει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐντολῆς τοῦ τρίτου. Θὰ καταφύγητε, ἐπιλέγει, πάλιν εἰς ἀναγκαστικὰ ἤ, κατὰ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἐπαναστατικὰ Διατάγματα. Ἅτινα ὅμως θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸν ἐλαχιστώτατον ἀριθμόν. Φροντίσατε, συνεπῶς νὰ τακτοποιήσητε τὴν θέσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων διότι μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου δὲν θὰ ὑπάρχουν Νομοθετικὰ Σώματα.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι νομοσχέδια ἀναπτύσσων αὐτὰ διὰ βραχέων:

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ἐπελθούσης συμφωνίας περὶ μὴ πληρώσεως τῆς κενωθείσης ἕδρας οὐδετέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν».

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφείσης ἐν Παρισίοις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1932 συμπληρωματικῆς Συμφωνίας τροποποιούσης τὴν Ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν συμφωνίαν τῆς 23ης Μαΐου 1931».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ συνυποσχετικοῦ διαιτητικῆς μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑφισταμένων διαφορῶν».

Α. Παπαναστασίου. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐτόνισαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισπεύσεως τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν Βουλευτικῶν καὶ τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

Εἶμαι καὶ ἐγώ, τονίζει, σύμφωνος εἰς τοῦτο, διότι τὸ γενικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει ἐπίσπευσιν ἐκλογῶν καὶ συγχρόνως Γερουσιαστικῶν καὶ Βουλευτικῶν, ἐκλογῶν, διότι ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτεθῇ ὁ τόπος εἰς δύο ἐκλογάς. Διαφωνοῦμεν ὅμως εἰς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ παρερμηνείας τοῦ Συντάγματος εἰς περίπτωσιν ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας. Ἀλλ' ἡ παράβασις αὕτη ἤδη ἔχει γίνει καὶ εἶναι ἄπορον πῶς ἐκεῖνοι ποὺ ὑποστηρίζουν αὐτὰ δὲν ἤλεγξαν μέχρι τοῦδε τὴν Κυβέρνησιν καὶ δὲν ἐπεδίωξαν διὰ τῆς κριτικῆς αὐτῶν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν νόμιμον ὁδόν.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξα ἀπὸ τοῦ βήματος, τὴν ὑπεστήριξα διὰ τοῦ τύπου πρὸ πολλοῦ χρόνου.

Α. Παπαναστασίου. Λυποῦμαι ὅτι προκειμένου περὶ συνταγματικῆς διατάξεως ἕνα τόσο μεγάλο κόμμα, ὅπως τὸ Λαϊκόν, ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἔκφρασιν γνώμης διὰ τοῦ τύπου. Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἐὰν εἶχε τὴν ἀντίληψιν ὅτι παραβιάζεται τὸ σύνταγμα, ἔπρεπε νὰ ἀσκήσῃ δριμύτατον ἔλεγχον ἐν τῇ Βουλῇ ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Συνεχίζων ὁ κ. Παπαναστασίου λέγει, ὅτι προκειμένου περὶ συντάγματος δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν ἑρμηνείαν, ἡ ὁποία νὰ πνίγῃ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Τονίζει ὅτι εἰς τὸ ἐρώτημα ἂν εἶναι νόμιμος ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν Γερουσιαστῶν ὁ μὲν κ. Καφαντάρης ἀπήντησε καταφατικῶς ὁ δὲ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησε καὶ καταφατικῶς καὶ ἀρνητικῶς.

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς εἶπον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ αἱ ὁποῖαι γίνονται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας εἶναι ἀντισυνταγματικαί.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι εἶναι θεμιτὴ ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν μετὰ τὴν λῆξιν τριετίας διότι τὸ σύνταγμα λέγει ὅτι ἡ διαδικασία τῆς ἀνανεώσεως τῶν Γερουσιαστῶν ὁρίζεται ἀπὸ τὴν Νομοθετικὴν Ἐξουσίαν.

Ι. Ράλλης. Ὄχι ὅμως ὁ χρόνος.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ ἀπόλυτος τήρησις τῆς τριετίας εἶναι φυσικῶς ἀδύνατος, μόνον τυχαίως ἠμπορεῖ νὰ τηρηθῇ.

Γ. Καφαντάρης. Διατί τυχαίως;

Α. Παπαναστασίου. Διότι πλὴν τῆς Κυριακῆς δὲν ἠμποροῦν νὰ γίνουν ἐκλογαὶ ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι τοιοῦτος θεσμός;

Ι. Ράλλης. Ὑποθέσατε ὅτι αἱ ἐκλογαὶ γίνονται τὴν 1ην Ἀπριλίου, Κυριακὴν ἀφοῦ θέλετε, δὲν φρονεῖτε ὅτι ἡ ἐντολὴ ἡ ὁποία δίδεται εἰς τοὺς νέους Γερουσιαστὰς ἄρχεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν ἐξερχομένων, δηλαδὴ τὴν 21 Ἀπριλίου; Αὐτὰ λέγουν καὶ οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς καὶ αὐτὸ ὑπεσχήριζεν εἰς τὰ 84 ὁ Βαλδὲκ Ρουσώ.

Α. Παπαναστασίου. Ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ γίνονται 15 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας οἱ ἤδη Γερουσιασταὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὴν ἰδιότητα τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Α. Κουτσοπέταλος. Καὶ περισσότερον ἂν εἶναι ὑποψήφιοι αὐτοὶ καὶ ἀποτύχουν.

Α. Παπαναστασίου. Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος εἶναι ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὴν ἰδιότητα τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ θὰ ἀπετέλει ἄντικρυς ἀντίθεσιν, ἐὰν ἐξηκολούθουν νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων.

Ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας εἶναι συνταγματική. Αὐτὴ ἡ γνώμη ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Γαλλίας, ἀνεξαρτήτως τῆς γνώμης ἐγκρίτου νομομαθοῦς. Ἂν ἡ ἐκλογὴ γίνῃ μετὰ τὴν λῆξιν 3ετρίας, πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ λειτουργία τῆς Γερουσίας; Ἀπαντῶ εἰς τοῦτο καταφατικῶς ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ, διότι ἡ Γερουσία εἶναι ὀργανισμὸς διηνεκῶς λειτουργῶν, δὲν εἶναι ὅπως ἡ Βουλή, ἡ ὁποία ἀναζωογονεῖται διὰ τῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ θέσις, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸ πολίτευμα. Ἰδοὺ τί λέγει σχετικῶς διὰ τὴν Γαλλικὴν Γερουσίαν ὁ . . . . .

Γ. Καφαντάρης. Καὶ ἔγινε παράτασις τοῦ βίου τῆς Γερουσίας ἐν Γαλλίᾳ; Διαβάσατε καλὰ τί λέγει ὁ συγγραφεὺς αὐτός, διότι αὐτὸς ἀποκρούει τὴν παράτασιν.

Α. Παπαναστασίου. Μὴ λησμονῆτε ἕνα πρᾶγμα, ὅτι ἡ Γερουσία εἰς τὴν Γαλλίαν ἔχει ἄλλην λειτουργίαν.

Γ. Καφαντάρης. Σεῖς ἐπεκαλέσθητε τὴν Γαλλίαν ὄχι, ἡμεῖς.

Α. Παπαναστασίου. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ Γερουσία ἔχει ὅση ἀπολύτως νομοθετικὴν δύναμιν μὲ τὴν Βουλήν. Ἐδῶ ἡ Γερουσία συνέρχεται πάντοτε, ὁσάκις καὶ ἡ Βουλή, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ ἡ λειτουργία τῆς Γερουσίας.

Εἴμεθα λοιπὸν ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν, ὅτι καὶ ἡ θητεία τῆς Γερουσίας διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐκλογῆς. Μόνη αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία δύναται νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν συνταγματικῶν διατάξεων. Ἐλέχθη, ὅτι δὲν συντρέχει κανεὶς λόγος σκοπιμότητος νὰ καταρύγωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἑρμηνείαν, ἐγὼ ὅμως νομίζω ὅτι, χάρις εἰς ὁμαλοτέρας λειτουργίας, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ περιθώριον εὐρύτερον διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν, καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται σήμερον, λόγῳ τῶν περιστάσεων νὰ μὴ σταματήσῃ ἡ λειτουργία τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ὑποστηρίζθη, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ νομοθετικὴ ἀνάγκη—ἐγὼ ὑποστηρίζω ὅτι ὑπάρχει κοινοβουλευτικὴ ἀνάγκη—ἠμποροῦμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς ἀναγκαστικὰ διατάγματα. Ἐγὼ φρονῶ, ὅτι οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι εἶναι ἐπαναστατικοί, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ τύχουν συγγνώμης ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὰ πλέον ἐπικίνδυνα ἔκτροπα, καὶ ἀπορῶ πῶς πολιτευταὶ τῆς περιωπῆς τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὑπεστήριξαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα αὐστηροὶ εἰς τὴν τήρησιν τῶν συνταγματικῶν διατάξεων, ὑπῆρξαν περιστάσεις, καὶ ὅταν ἐψηφίζοντο συμβάσεις εἰς μίαν ἀνάγνωσιν καὶ ὅταν ἐγένοντο ἄλλαι πράξεις, νὰ ἐκδηλώσωμεν ὅλην μας τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Σύνταγμα. Τὸ Σύνταγμα πρέπει νὰ προσαρμόζεται πάντοτε πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἔδωσεν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι ἡ ἀσυμφωνία τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν συζήτησιν. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐζήτησε νὰ γίνῃ ἡ οἰκονομικὴ συζήτησις τὴν ἑπομένην ἑβδομάδα, ἀπαντῶν δὲ ἐγὼ ἐδήλωσα ὅτι ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως θὰ ἐσήμαινε ματαίωσιν αὐτῆς, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἀνεχώρει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ἦτο πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἐδῶ πρὸ τῆς 19ης τοῦ μηνός, ὁπότε λήγούσης τῆς θητείας τοῦ 1)6 τῶν Γερουσιαστῶν, θὰ ἐπήρχετο διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Γερουσίας καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Βουλῆς καὶ κατ' ἀνάγκην οὕτω θὰ ἀνεβάλλετο ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος συζήτησις διὰ τὸν μετὰ τὰς διακοπὰς χρόνον. Ἀντετάχθη, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ συζήτησις δὲν θὰ ματαιωθῇ, διότι ὑπάρχει τρόπος πρακτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου, ἀλλ' ἐγὼ ἀπήντησα ὅτι δὲν εἶμαι ὥριμος διὰ τοιαύτην συζήτησιν καὶ ἐπρόσθεσα ὅτι, ἐὰν ἡ ὑποδεικνυομένη λύσις δὲν προσέκρουεν εἰς τὸ Σύνταγμα, θὰ ἤμην σύμφωνος. Διὰ τὸ ζήτημα ἐὰν ἠμποροῦν νὰ προκηρυχθοῦν ἐκλογαὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας καὶ ἂν ἠμποροῦν οἱ Γερουσιασταὶ νὰ διατηρήσουν τὴν ἰδιότητά των μέχρι τῆς ἐκλογῆς ἀρκετὰ ἐλέχθησαν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐκφέρω γνώμην θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ὁ ὁποῖος μᾶς προέτρεψε νὰ καταφύγωμεν εἰς τοὺς ἀναγκαστικοὺς νόμους ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὴν ταχεῖαν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἄλλως τε ἀναγκαία συνέπεια τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ὑποστηριζούσης τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἐὰν δὲν γίνουν ἐκλογαὶ πρὸς τῆς λήξεως

τῆς τριετίας δὲν ὑπάρχει Γερουσία; Ὑπεστηρίχθη ὅτι ἂν δὲν γίνουν ἐκλογαὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ Γερουσία τὴν ἑπομένην τῆς λήξεως τῆς θητείας. Διαφωνῶ εἰς τοῦτο ριζικῶς. Καὶ ἡ κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος περὶ Βουλῆς καὶ ἡ ἀσάφεια καὶ τὰ κενὰ τοῦ Συντάγματος σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐνισχύουν τὴν ἄποψιν τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζω. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε συνέπεια τοῦ νομικοῦ θανάτου τοῦ 1)3 τῆς Γερουσίας, ὁ νομικὸς θάνατος αὐτῆς τῆς Γερουσίας. Θὰ ἦταν τρομερὰ αἱ συνέπειαι τῆς ἀρχῆς ὅτι ἀποθνήσκει ἡ Γερουσία, διότι ἐὰν ἀπέθνησκε δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἀνανέωσις διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ 1)3, θὰ ἔπρεπε νὰ κάμωμεν ἐκλογὰς δι' ὅλην τὴν Γερουσίαν. Ὑπάρχουν ἄλλως τε παρ'

ματικὴ πρόνοια διὰ τὴν Γερουσίαν καὶ τὰ ὅρια ὑπερβάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι εὐρύτερα. Ἡμεῖς ἔχομεν διατάξεις ποὺ δὲν δύνανται νὰ μεταβληθοῦν καὶ ἡ παράτασις τῆς θητείας τῶν γερουσιαστῶν εἶναι ἀδύνατος ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς νομιμότητος. Ἀλλὰ εὑρισκόμεθα καὶ πρὸ νέας ἐκδοχῆς τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ παύσῃ ἡ λειτουργία τοῦ ὅ νομοθετικοῦ σώματος καὶ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κανονικὴ λειτουργία του καὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα 2/3. Δὲν εἶμαι ἕτοιμος διὰ νὰ δώσω ἀπάντησιν εἰς τὴν καινοφανῆ ταύτην ἀντίληψιν. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ μελετήσω. Αἱ πρῶταί μου ὅμως ἐντυπώσεις δὲν εἶναι εὐνοϊκαί. Δὲν θεωρῶ ὅμως ἰσχυρὸν τὸ ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἂν ἀποθάνουν τινές. . .

Γ. Μαρῆς (Ὑπ ουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶπα αὐτό. Ὑπάρχει, εἶπον, ἐπιταγὴ τοῦ Συντάγματος, ἐὰν δὲν ἐκτελεσθῇ ἡ ἐπιταγὴ ἡ Βουλὴ παύει ὑφισταμένη ;

Γ. Καφαντάρης. Αἱ ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ προνοοῦνται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἀρθῶς προβλέπει ὁ νομοθέτης ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναπληρουμένων θὰ εἶναι τόσον μικρὸς καὶ ἀσήμαντος, ἔφθασε μέ ρι τοιούτου σημείου ὑπερβολῆς, ὥστε νὰ ὁρίζῃ εἰς τὸ 30 ἄρθρον ὅτι ὁ τρόπος πλ ρώσεως τῶν κενουμένων ἑδρῶν ἀφίεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Θεωρεῖ μάλιστα ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος θεωρεῖται δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐπαρκὴς Ἕκτὸς ἐὰν λείψῃ τὸ 1/4 τῆς Βουλῆς. Δὲν δέχεται τὸ πολίτευμα ἡμῶν τὴν παράτασιν τῆς Γερουσίας ἐπὶ 9 ἔτη καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἀνανέωσίν της κατὰ τριετίαν ἵνα ἀντλεῖ αὐτὴ τὸ κῦρος της ἀπὸ τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν. Πῶς δυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν τὴν οὐσιώδη καὶ ἀπαραίτητον αὐτὴν λειτουργίαν τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ θεωρήσωμεν νομίμως συγκεκροτημένον τὸ Σῶμα ὅταν ἀποφεύγωμεν τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι οὐδεμία πραγματικὴ ἀνάγκη συντρέχει εἰς τὸ νὰ παρατείνωμεν τὴν θητείαν τῶν Γερουσιαστῶν. Λόγῳ τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα καὶ λόγῳ τῶν παραμονῶν ἐκλογῶν κατ' οὐσίαν δὲν θὰ κερδίσωμεν παρὰ δύο μόνον ἡμέρας. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ παρεκκλίνωμεν διὰ τοῦτο τῶν Συνταγματικῶν ἀρχῶν. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως μᾶς εἶπεν ὅτι καὶ τὰ ἀναγκαστικὰ διατάγματα ἀποτελοῦν κατάλυσιν τοῦ Πολιτεύματος. Τί θέλει ; Τὰ ἀναγκαστικὰ διατάγματα ἐδημιουργήθησαν ἤδη δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κακοῦ. Καίτοι τὰ διατάγματα καθίστανται ἀναπότρεπτα εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις. Τὸ συμπέρασμά μου, κύριοι, θὰ εἶναι μία πρότασίς μου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα, ὁπότε θὰ ἔχῃ ἐπιστρέψῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ ἀναμετρήσῃ τότε ἡ Κυβέρνησις τὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς καὶ ἂν ἐκτιμήσῃ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ λῆψις νομοθετικῶν μέτρων τώρα, νὰ φέρῃ τὸ νομοσχέδιον τὴν ἐπομένην καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ τὸ δεχθῇ. Ἐὰν ὅμως ἤθελεν ἐκτιμήσει ἐκ μᾶλλον ἐπισταμένης μελέτης ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίσταται τοῦ μέτρου, τότε ἡ ἰδία θὰ ἀποφύγῃ τὸν σκόπελον τοῦ νομοθετήματος αὐτοῦ καὶ δὲν θὰ δημιουργηθῇ τὸ κακὸν προηγούμενον, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν ὀλισθηρὸν δρόμον τῆς παραβάσεως τοῦ Πολιτεύματος δι' ὁποιανδήποτε ἀνάγκην.

Ι. Ράλλης. Αἱ ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις καὶ ἐπιτρεπτὸν καὶ αἱ ἀνεπιστημονικαὶ τοιαῦται ἔχουν τοῦτο τὸ κακόν, ὅτι ἀπομακρύνουν τῆς πολιτικῆς πραγματικότητος τοὺς συζητοῦντας. Καὶ αὐτὴ εἶναι μία ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ δὴ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παρεδέχθησαν αὐτὴν καὶ ἂν ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν ἡ λειτουργία τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ πολιτεύματος θὰ εἴχομεν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περ εὐθύνης Ὑπουργῶν. Διότι ἔχομεν ἐδῶ ἕνα νόμον ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς (ἀναγινώσκει ἄρθρον 12). Ἔχομεν δεδόμενον ὅτι ἡ τριετία λήγει τὴν 21ην Ἀπριλίου, ὅτι αἱ τριάκοντα ἡμέραι αἱ προηγούμεναι συνεπληρώθησαν τὴν 21ην Μαρτίου καὶ ἐρωτῶ τί ἔπραξατε σύμφωνα μὲ τὸν νόμον; Διαπράξατε προφανῶς μία παρανομίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἔχετε εὐθύνας ἂν ἐλειτούργουν οἱ θεσμοί. Τοῦτο ἔπρεπε νὰ τονισθῇ διότι μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις ἐπιδιώκομεν νὰ καλύπτωμεν τὰς παρανομίας. Ἤδη συζητεῖται ἂν πρέπει νὰ παραταθῇ ἡ τριετὴς θητεία, ἀλλ' ἀφοῦ ἔχομεν τὸ Σύνταγμα καὶ ἔχομεν καὶ τὴν αὐτόφωρον ὁμολογίαν τῆς παραβάσεως ἐν τῷ ἰδίῳ Νομοσχεδίῳ ὅπερ λέγει τὰ ἑξῆς (ἀναγινώσκει) Λέγει δηλ. παρατείνεται ἡ προθεσμία, ἀλλὰ πῶς παρατείνεται ἡ προθεσμία, ἐφ' ὅσον καθορίζεται ὡρισμένη τοιαύτη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα; Τὰ ἀναπτυσσόμενα ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ δὲν ἀποτελοῦν ἄλλο τι παρὰ ὁμολογίαν τῆς παραβιάσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ παρέβητε ἕνα νόμον δὲν πρέπει νὰ παραβῆτε καὶ τὸ Σύνταγμα. Οὐδεμία, τονίζει, σκοπιμότης ἐπιτρέπει τὴν παραβίασιν ταύτην. Παραδόξως ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐθεώρησε τοῦτο συνταγματικότητα καὶ ὄχι σκοπιμότητα. Ἀλλὰ δὲν κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω τὰ ἐπιχειρήματά του, οὔτε πῶς ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ δικαιολογίαν ὑποστηρίξων ὅτι δὲν εἶναι παραβίασις ἡ παράτασις τῆς τριετοῦς θητείας κατὰ τὴν βούλησιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ εἶναι τόσον βέβαιον ὅτι ὅπως ὑποστηρίζομεν ἡμεῖς τοιοῦτον ἦτο τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος, ὥστε αὐτὴ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ὅταν εἰσηγεῖτο τὸν νόμον, οὐτινος ζητεῖται ἡ τροποποίησις καθώρισε τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12. Αὐτὴ ἦτο τότε ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως. Γνώμη καθ ὅλα συνταγματικὴ καὶ σήμερον ἔχομεν μίαν διάταξιν τοῦ Νόμου ἥτις λέγει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει καὶ νομίζει ὁ ὑποβαλὼν τὴν πρότασιν Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν συνάδελφοί του, ὅτι διὰ τῆς διατυπώσεως αὐτῆς καλύπτουν τὴν ἀντισυνταγματικότητα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρ' ὅλην τὴν εὐστροφίαν του δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ σαθρότης τοῦ Νομοσχεδίου καὶ κατέφυγεν εἰς ἐπιχειρήματα ἅτινα εἶναι ἀληθῶς κατώτερα τῆς ἐγνωσμένης ἱκανότητός του, διότι μᾶς ἔλεγε. «Κύτταξετε εἰς ποῖον ἀτόπημα φθάνετε. Σεῖς δέχεσθε νεκρὰν τὴν Γερουσίαν ἂν φύγῃ τὸ 1/3. «Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι τὸ Σύνταγμα προβλέπει ἀνανέωσιν φυσιολογικὴν μὴ φέρουσαν τὸν θάνατον τῆς Γερουσίας».

Γ. Καφαντάρης. Διατὶ νὰ ἀποθάνῃ; Ἀδρανεῖ ἁπλῶς.

Ι. Ράλλης. Ὅταν ἡ ἀνανέωσις γίνῃ κανονικῶς ἡ Γερουσία δὲν παύει ποτὲ οὖσα συγκεκροτημένη, διότι ὅταν λέγει περὶ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ 1/3 ὑπάρχουν οἱ ἀντικαταστάται ἐκλελεγμένοι.

Ἐὰν ἐπῆλθεν ὁ θανάσιμος τραυματισμὸς τῆς Γερουσίας ἐπῆλθε διὰ τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου καὶ τοῦ Συντάγματος. Λέγει, ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ θανάτου. Βεβαίως δὲν εἶναι θάνατος αὐτό, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ κατάστασις μακρὰν τοῦ θανάτου.

Γ. Καφαντάρης. Ἂν ἀνεκαλύπτετο κανεὶς θάνατος προσωρινὸς θὰ ἦτο θάνατος.

Ι. Ράλλης. Νομίζετε ὅτι ἂν ἐκλείψουν πέραν τοῦ 1/4 τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις παραβιάζουσα τὸ Σύνταγμα δὲν κάμει ἐκλογάς, νομίζετε ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ὑφίσταται ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζω ὅτι θὰ ὑφίσταται.

Ι. Ράλλης. Ὄχι, διότι τὸ ῥάθρον ὅπερ εἶναι τὸ πολίτευμα θὰ εἶναι παραβιασμένον καὶ συντετριμμένον. Ὅταν δὲ εἶναι παραβιασμένον τὸ πολίτευμα δὲν ὑπάρχει τίποτε. Θὰ ὑπάρχῃ βεβαίως μία Κυβέρνησις, ἀλλὰ θὰ ὑπάρχῃ κατάστασις δυνάμεως καὶ ἀνάγκης καὶ ὄχι κατάστασις νομιμότητος καὶ ἡ Βουλή σας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει παρὰ τὸ Σύνταγμα, θὰ ὑφίσταται μὲν θὰ εἶναι ὅμως ἀναξία σεβασμοῦ. Προσέξατε, λέγει, μήπως διὰ τοῦ Νομοσχεδίου καταστήσετε τοιοῦτον Σῶμα τὴν Γερουσίαν. Προσέξατε, ἐφόσον μάλιστα δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ πεποίθησις ὅλων ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι Σῶμα ἐπωφελῶς δρῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἠκούσαμεν νουθεσίας παρὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν καὶ δριμυτάτας παρατηρήσεις παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ Ἀττικῆς. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν μᾶς συνέστησε νὰ μὴ ἐπιμένωμεν εἰς τὴν διάταξιν. Ἀναγκάζομαι καὶ πάλιν νὰ δηλώσω ὅτι ἡ διάταξις δὲν προῆλθεν ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ εἰς στιχομυθίαν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως καὶ εἰς παρατήρησιν ἰδικήν μου ὁ κ. Ζαΐμης καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπήντησαν ὅτι ἂν εἶναι ὀρθὴν συνταγματικῶς δὲν θὰ ἔχωμεν ἀντίρρησιν νὰ τὸ ψηφίσωμεν. Ἐπομένως, τονίζει, διατί ἐρχόμεθα τώρα καὶ νουθετοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ σᾶς εἶπα νὰ προσέξητε ἂν ἡ παράτασις εἶναι συνταγματική.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ πρότασις προῆλθεν εἰς ἀντίκρουσιν ἰδικοῦ μου ἰσχυρισμοῦ, αὐτὴ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγὼ εἶπα ὅτι δὲν εἶμαι ὥριμος νὰ ἀποφασίσω ἂν ἡ παράτασις εἶναι συνταγματική. Τὸ αὐτὸ εἶπε καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἐὰν εἴμεθα ὑπὲρ τῆς συνταγματικότητος νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν. Ἂν δὲν εἶχε λοιπὸν ἡ νουθεσία τὴν θέσιν της, ἔτι μᾶλλον δὲν εἶχον θέσιν οἱ κεραυνοὶ τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς. Ὁ κ. Βουλευτὴς ἐμεώρησε μέγα πρᾶγμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπροτάθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἐπανειλημμένως ἐν Γαλλίᾳ. Ὅντως αὐτὸ τὸ τρομερὸν ποὺ συζητεῖται τώρα συνέβη ἐπανειλημμένως ἐκεῖ. Ὁ νόμος τοῦ 1884 ἐπεξέτεινε τὴν ζωὴν τῶν Γερουσιαστῶν τῆς δευτέρας σειρᾶς, τὸ ἴδιον ἐπανελήφθη τὸ 1917 διὰ τὴν τρίτην σειράν, τὸ ἴδιον τὸ 1919, ὅταν δὲ ὑπῆρχε πόλεμος δι' ἄλλην σειράν. Ὁ τελευταῖος μάλιστα νόμος, ὥρισεν ὅτι καὶ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη σειρὰ τῶν Γερουσιαστῶν θὰ ἐξελέγετο τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1920, ἐνῷ ἔλγχε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1918.

Ἀλλ' ἐγὼ ἀφίνω κατὰ μέρος τὴν παράτασιν τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ὑποστηρίζω ὅτι καὶ μὴ γενομένων ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνανέωσιν ἠμπορεῖ νομίμως νὰ λειτουργήσῃ ἡ Γερουσία. Τὰ νὰ μὴ γίνουν, βεβαίως, αἱ ἐκλογαὶ εἶναι ἀξιοκατάκριτον, εἶναι σφάλμα Κυβερνητικόν, ἀλλὰ δὲν ἔχει συνεπείας τὸν θάνατον τοῦ Σώματος. Σώματα δὲν θνήσκουν εὐκόλως, διότι δυσκόλως ἀναβιώνουν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις πρὸ τῆς λήξεως ἔσπευσε καὶ ὑπέβαλεν ἐν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐζήτει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς διὰ νὰ συγχρονίσῃ Βουλευτικὰς καὶ Γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς καὶ μὴ ταλαπωρηθῇ ὁ λαός. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἠκούσθη ἀντίρρησις. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις εὔχεται νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ γίνουν ὁμοῦ αἱ ἐκλογαί. Δὲν θνήσκει, λοιπόν, ἐκ τῆς παραλείψεως ἐκείνης ἡ Γερουσία. Πρῶτον, διότι ὑπάρχει διάταξις, ἥτις ἀφίνει δρῶσαν τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀριστίνδην Γερουσιαστῶν Δεύτερον οὐδεμιᾶ τοῦ Συντάγματος προβλέπεται περίπτωσις περὶ Γερουσίας κολοβῆς, ἢ τραυματισμένης καὶ ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοιαύτης θὰ ἐπρόβλεπε τὸ Σύνταγμα, ἀφοῦ προκειμένου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἔχει διαλυθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἀνακαλεῖ. Διὰ τὴν Γερουσίαν ὅμως δὲν λέγει τίποτε, διότι εἰς τὸν νοῦν τοῦ νομοθέτου ἡ Γερουσία ἦτο Σῶμα διηνεκές. Τρίτον ἐπιχείρημα εἶναι, ἐὰν ἐπιταγὴς ὑπαρχούσης περὶ διενεργείας ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν παραλείψει ταύτας ἡ νερεγείας ἡ Βουλὴ παύει ὑφισταμένη; Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο, διότι τοῦτο δὲν θὰ ἐσήμαινε τίποτε ἄλλο εἰμὴ ὅτι τὸ 1/4 τῆς θὰ ἔχῃ εἰς τὰς χεῖράς του τὴν αὐτοκτονίαν τῆς Βουλῆς, ὑπεράνω ὅλων τῶν ἐγγυήσεων, ἃς δίδει τὸ Σύνταγμα. Δι' αὐτὸ οἱ ἀντιλέγοντες ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ ἔκαμον τὴν ἐπιφύλαξιν ποὺ ἔκαμεν ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, διότι τὸ ζήτημα εἶναι ἄξιον μελέτης. Οὐδεὶς, τοδευτικῶν, διότι τὸ ζήτημα εἶναι ἄξιον μελέτης. Οὐδεὶς, τονίζει, ἐκ τῶν ἀντιῤῥονούντων δύναται νὰ μᾶς εἰπῇ τί γίνεται ἡ Γερουσία κατὰ τὸ διάστημα τὸ μεσολαβοῦν μεταξὺ τῆς λήξεως τῆς τριετίας καὶ ἐκλογῆς τῶν νέων Γερουσιαστῶν. Ἐγένετο λόγος περὶ ληθάργου ἀλλ' αὐτὸν τὸν λήθαργον ποῦ τὸν εὑρίσκετε ;

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ σᾶς λέγω ἀπέθανε.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἂν ἀπέθανεν δὲν ἀναζεῖ διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ 1/3.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς ἀναχωρεῖτε ἀπὸ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι Σῶμα διηνεκές. Πῶς θὰ εἶναι διηρκὲς ἀφοῦ θὰ τῆς λείψῃ τὸ 1/3 ;

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ εἶπα ἀδρανεῖ, διότι δὲν ὑπάρχει καὶ ἄλλο τι δυνάμενον νὰ γίνῃ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἀσυμφωνία μεταξύ σας δεικνύει τὴν δυσκολίαν τῆς ἀντικρούσεως.

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι περίεργος ἡ νομικὴ ἀντίληψις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπῆρε ἕνα ὅρον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ νομίζει ὅτι κατέῤῥιψεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα. Εἶπεν ὅτι εἶναι Σῶμα διηρκές, ὅτι δὲν παύει νὰ ὑφίσταται. Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι ἡ Γερουσία συνίσταται μὲ τὸ Α, Β καὶ Γ' στοιχεῖον καὶ συνεπῶς ἅμα λείψει τὸ ἓν δὲν ὑπάρχει.

Τὰ νομικὰ πρόσωπα ὁμοιάζουν ὅπως τὰ χημικά. Συνίστανται ἀπὸ ὡρισμένα στοιχεῖα καὶ ἅμα λείψῃ ἓν ἐκ τῶν συγκροτούντων στοιχείων δὲν ὑπάρχει πλέον, τὸ περὶ οὗ πρόκειται χημικὸν Σῶμα. Κατὰ τὸν νόμον ἐξ ἄλλου ὅταν ἀπαιτοῦνται ὡρισμένα στοιχεῖα διὰ μίαν νομικὴν ἔννοιαν, δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἔννοια ὅταν λείψῃ ἓν ἐκ τῶν στοιχείων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Γνωρίζω ὅτι κατὰ βάθος εἴμεθα σύμφωνοι.

Π. Τσαλδάρης. Εἴμεθα ἄντικρυς ἀντίθετοι, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν γνώμην σας αὐτὴν πρέπει ν' ἀπορριφθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἐφόσον προτείνει παράτασιν τοῦ βίου τῶν παλαιῶν Γερουσιαστῶν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁμοιάζει τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τοῦ ἑλληνικοῦ μὲ τὸν γαλλικὸν καταστατικὸν νόμον ; Ὁμοιάζει καὶ ἐψηφίσθη ἐκεῖ παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ λέγει ὅτι τοὺς κανόνας τῆς ἀνανεώσεως θὰ τοὺς ὁρίζῃ ὁ νόμος. Καὶ σᾶς ἀνέφερεν ὁ συνάδελφός μου δύο νόμους, ὄχι ἐν ὥρᾳ πολέμου γενομένους, διὰ τῶν ὁποίων παρετάθη ἡ ζωὴ τῶν Γερουσιαστῶν διὰ τοῦ νόμου. Ἐάν, συνεπῶς, ἐκεῖ διέπραξαν ἀντισυνταγματικότητα διαπράττουμεν καὶ ἡμεῖς.

Π. Τσαλδάρης. Εἰς τὴν Γαλλίαν σᾶς ἀνέφερα ὅτι καὶ ὁ Ντικουὶ καὶ ὁ Πιέρρ παρελέχθησαν ὅτι δὲν παρατείνεται τὸ Σῶμα, διότι οὐδεὶς ἐφαντάσθη ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ Γερουσία ἄνευ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ. Ἂν ὅμως δέχεσθε ὅτι δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἡ Γερουσία τότε εἶναι περιττὸν τὸ νομοσχέδιον. Ἀποσύρατέ το διότι δημιουργεῖ ἄτοπα, ἐφ' ὅσον μάλιστα εἶναι περιττόν. Ἐὰν ὅμως ὑποστηρίζετε ὅτι παρατείνεται καὶ ὁ χρόνος τῆς διηρκείας τῆς θητείας τοῦ 1/3, διὰ τῆς ἔλυζε τότε προτείνετε καθαρῶς ἀντισυνταγματικὸν ἕτερον.

Γ. Καφαντάρης. Θέλω νὰ εἴπω ὅτι οἱ νόμοι οἱ προνοοῦντες ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι νόμοι κοινοί. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ντικουί, (ἀναγινώσκει) συμπεραίνει δὲ ὅτι ἡ πλήρης τῆς Γερουσίας ὀργάνωσις διέπεται ὑπὸ νόμων μὴ ἐχόντων τὸν χαρακτῆρα συντακτικῶν νόμων. Ἐπομένως εἶναι ἄσκετα μὲ τὰ παρ' ἡμῖν.

Ε. Κουλουμβάκη: Ἡ συζήτησις περὶ παρατάσεως τῆς τριετίας παρέλκει. Δὲν πρόκειται περὶ προτάσεως τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι μία γνώμη τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅστις ὑποστηρίζει ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ θητεία τῶν Γερουσιαστῶν οἱ ψηφιζόμενοι νόμοι εἶναι ἔγκυροι. Βέβαια ὁ κείμενος νόμος ἐπιτάσσει διενέργειαν ἐκλογῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς του δὲν διεπράχθη παρανομία, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐγκαίρως προσεκόμισε νομοσχέδια καὶ δὲν συντρέχει ἡ περίπτωσις ἐφαρμογῆς ὅπως ἐλέχθη, τοῦ νόμου «περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν» διὰ παρανομίας. Τώρα σχετικῶς μὲ τὴν τριετίαν ἐρχόμεθα ἡμεῖς διὰ νὰ ἑρμηνεύσωμεν τὸν συν-

ταγματικὸν νομοθέτην καὶ τοῦτο εἶναι ἄτοπον. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν συνταγματικὴν διάταξιν ὑπ' εὐθύνην της καὶ δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα ἡ Βουλὴ νὰ ἑρμηνεύσῃ αὐθεντικῶς τὸ Σύνταγμα. Ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ποία εἶναι ἡ τριετία καὶ ἡ συζήτησις τακτοποιεῖται ἀφιεμένης τῆς ἐπιλύσεως εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ἂν ὑπάρχῃ Γερουσία ἄνευ τοῦ τρίτου κατὰ τὴν γνώμην μας, ὡς Σῶμα δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν ἄμως οἱ Γερουσιασταί. Ὡς πρὸς δὲ τὸ λεχθὲν ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐνεργείας, ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν καὶ ὑποστάσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἐγὼ εἶμαι σύμφωνος, ἀλλὰ δὲν δύναται ἐδῶ νὰ ὑπάρξῃ ἀνάλογος ἐφαρμογή, διότι δὲν ὑπάρχει ταὐτότης λόγου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις θὰ ἑρμηνεύσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της τὴν συνταγματικὴν διάταξιν καὶ ὑπ' εὐθύνην της, εὐτυχῶς δὲ ἡ πρότασις δὲν προέρχεται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως δυνάμεθα νὰ ψηφίσωμεν τὴν ἄλλην διάταξιν περὶ ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Τὸ νομοσχέδιον, ὅπως διετυπώθη εἰς τὴν β' ἀνάγνωσιν εἶναι ἄριστα ὑποστηριζόμενον, διότι πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ ἄλλο τί, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀφῆκεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ καθορίζῃ τὰ τῆς πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἰς Σῶμα, ἥτις ἔγινε τὴν 21ην Μαΐου καὶ ὄχι τὴν 21ην Ἀπριλίου σχετικῶς δὲ μὲ τὰ λεχθέντα περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοσθέντων ὅταν ἔγινε συζήτησις εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ Βαλδὲκ Ρουσσώ, ἀπέφυγε νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα τῆς δυνατότητος τῆς παρατάσεως τῆς θητείας τῶν Γερουσιαστῶν εἶπον (ἀναγινώσκει). Προσέθεσεν ὅμως ὅτι τὸ Σῶμα θὰ ὑρίστατο. Καταλήγων προτείνει τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐξαλειφομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, διότι κατ' ἐμέ, λέγει, ὡς συλλογικὸν Σῶμα τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας δὲν παύει νὰ ὑφίσταται.

Π. Τσαλδάρης. Ὅπως ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ συνεδριάζῃ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ τότε δὲν μένει ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὰς κινήσεις τῶν ὑποψηφίων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δύνανται νὰ συνεδριάζουν δὲν ὑποχρεοῦνται.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του γενομένην δεκτήν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὥρα 11 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις, συνανέσει τῆς Βουλῆς δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30' μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κσυτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Πέμπτης 14 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4,30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς 12ης τρέχοντος.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** λέγει ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ δημοσιεύεται τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων εἰς αὐτὸ ὅμως περιέχεται καὶ μία τροπολογία τῆς ὁποίας δὲν ἔλαβε γνῶσιν καὶ τὸ πρᾶγμα τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν, διότι πρόκειται περὶ τροπολογίας ὑποβληθείσης καὶ ἄλλοτε καὶ ἀπορριφθείσης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, κατόπιν δηλώσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν καπνοβιομηχάνων κατὰ τοῦ Συνδικάτου τῶν Τραπεζῶν πρέπει νὰ θεωρηθῶσι παραγεγραμμέναι.

Πρόεδρος. Ἡ τροπολογία ὑπεβλήθη ἐξετυπώθη καὶ διενεμήθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ι. Κούνδουρος. Ἐὰν καλῶς ἀντελήφθην πρόκειται περὶ μιᾶς τροπολογίας τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε τὸ Προοδευτικὸν κόμμα καὶ ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ κ. Καφαντάρης, καὶ τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη προθύμως ἡ Κυβέρνησις καὶ ἄνευ αὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὁλόκληρος ἡ Βουλή. Δὲν γνωρίζω ποῖαι αἱ προθέσεις τοῦ θέλαντος τὸ ζήτημα αὐτὸ συναδέλφου, ἀλλὰ ἂν καλῶς ἠρμήνευσα τὰ λεχθέντα θέλει νὰ ἐπισείσῃ τὰς δῆθεν εὐθύνας τῆς ψηφίσεως τῆς διατάξεως ἐκείνης ἀπὸ τὴν κυβερνῶσαν παράταξιν καὶ νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὰς εἰς τὸ προοδευτικὸν κόμμα καὶ ἰδίᾳ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγόν του. Φρονῶ ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς παραδοχῆς καὶ ἐπιψηφίσεως διατάξεώς τινος ὅταν δὲν γίνεται λαθροχειρικῶς - τὴν μέθοδον δὲ αὐτὴν τὴν ἀγνοεῖ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα - ἀλλὰ γίνεται κατόπιν μακρᾶς ἀναπτύξεως καὶ συζητήσεως, δὲν εἶναι εὐθύνη τῶν προτεινόντων ἢ συζητούντων ἀλλ' εἶναι εὐθύνη τῆς Βουλῆς ὁλοκλήρου, καὶ δὲν εἶναι μήτε λογικὸν μήτε πρέπον νὰ γίνωνται τοιοῦτου εἴδους χωρισμοὶ εὐθυνῶν ἐμφανιζουσῶν τὴν Βουλὴν ψηφίζουσαν ἀσυνειδήτως καὶ χωρὶς τὴν πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ περιεχομένου τῶν νομοθετημάτων τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται ἐξ αὐτῆς. Γνωρίζων ἐν τούτοις ὅτι θεμελιώδης καὶ ἀπαράβατος ἀρχὴ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ του εἶναι ἡ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς εὐθαρσὴς ἀνάληψις τῶν εὐθυνῶν, τῶν πράξεων καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δηλώσω μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔχω σύμψωνον τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ μου, ὅτι τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα ἀναλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς σχολιασθείσης ὡς δῆθεν ἀσυμφόρου καὶ δῆθεν κακῆς ἐκείνης διατάξεως. Μετὰ τὴν δήλωσιν ταύτην ἐλπίζω νὰ ἐφησυχάσῃ ἡ ταραχθεῖσα συνείδησις τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου καὶ ἡ ἐνοχληθεῖσα τυχὸν κοινὴ γνώμη, διότι ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἀσχέτως πρὸς διακρίσεις πολιτικὰς γνωρίζει ὅτι ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν εἶναι τεθειμένη ὑπεράνω πάσης ὑπονοίας, καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ κῦρος ἐπὶ οἱουδήποτε θέματος εἶναι ἱκανὸν νὰ καλύψῃ οὐχὶ μόνον τὰς ἰδικάς του εὐθύνας, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς ὁλοκλήρου.

Δ. Κουτσοπέταλος. Δὲν ἐγνώριζα ὅτι τὴν τροπολογίαν περὶ ἧς ὡμίλησα ὑπέβαλεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Ἐκεῖνο ποὺ νομίζω εἶναι, ὅτι πρέπει νὰ γνωσθῇ ἂν ἔγινε δεκτὴ αὕτη ἀπὸ τὴν Βουλήν, διότι πρέπει νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς εὐθύνης ἑκάστου. Τὸ κῦρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν μὲ ἀναγκάζει νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν πρόκειται περὶ σκανδαλώδους τροπολογίας, ἡ τροπολογία ὅμως αὐτὴ ἄλλοτε ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ ψήφων 100 κατὰ 6 σήμερον δὲ γενομένη δεκτὴ βαρύνει τὸν προτείναντα ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν καὶ τὴν Βουλήν,ὄχι δὲ τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ τροπολογία ἀφορᾷ ἀναγνώρισιν ἀπαιτήσεως τοῦ καπνοβιομηχανικοῦ οἴκου Παπαστράτου, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν ὡς παραγραφεῖσαν.

Κυροῦνται κατόπιν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς καὶ προχθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς Ἔβρου κ. ***Φ. Μανουηλίδης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως διαμαρτυρομένου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν.

Οἱ ἐπιστήμονες Καρδίτσης διαπιστοῦντες τὴν τραγικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἀγροτῶν τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης παρακαλοῦν ὅπως ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προΐῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τούτων διὰ τῆς παροχῆς καλλιεργητικῶν δανείων.

Ὁ σύνδεσμος κυνηγῶν νομοῦ Ἡρακλείου διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου «περὶ θήρας».

Τὸ γεωργικὸν ἐπιμελητήριον Πρεσβέζης διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἵδρυσιν δασικοῦ ἐπιμελητηρίου μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Ζαχαρίας Παπαζαχαρίας ἀνάπηρος ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ παρακαλεῖ, ὅπως τοῦ χορηγηθῶσι τὰ καθυστερούμενα χρηματικὰ ποσά.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Π. Τσαλδάρης*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τῆς προστασίας περὶ προσλήψεώς των εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας διὰ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων προστασίας ἐφέδρων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Παπαθανάσης*** καὶ ***Ι. Νικολίτσας*** καταθέτουσιν αἰτήσιν τέως καπνεργατῶν ἀποκατασταθέντων ἀγροτικῶς ζητούντων τὴν ἐπιστροφὴν τῶν καταθέσεών των παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ. Ἀγρινίου.

Ὁ Γεώργιος Παναγιωτόπουλος ἐφευρέτης κάτοικος Ἀθηνῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου τῶν φαρμάκων του.

Οἱ πρατηριοῦχοι σιγαρέττων Λαμίας ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Γ. Στράτος, Ι. Νικολίτσας*** καὶ ***Μ. Μαντᾶς*** καταθέτουσι ὑπόμνημα ἀπόρων κατοίκων Νέου Μοναστηρακίου Δομοκοῦ ζητούντων τὴν παροχὴν ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει ἢ τὴν χορήγησιν δανείου συντηρήσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Δούλης*** καταθέτει αἰτήσεις τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Στρουνίου ζητοῦντος τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀγροκτήματος Στρουνίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Γουργουρῆς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Εὐθυμίου Στοφόρου κατοίκου Ἰτέας καὶ Ἀστερινοῦ Στρύφου κατοίκου Χρυσοῦ Παρνασσίδος ζητούντων τὴν μείωσιν τῶν μισθωμάτων ἐπὶ τοῦ ἐλαιοκάρπου μοναστηριακῶν κτημάτων τῆς μονῆς προφήτου Ἠλιοῦ.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν».

Ὁκ. ***Κ. Διδωρίκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ νοθείας διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπ τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων 1) περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιίας νόμων».

2) «περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων».

3) «περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023 ἔτους 1931».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων.

1) «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Διοικητικὴν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναγνώρισιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου ὡς ἐγκύρου καὶ ἰσχυρᾶς τῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, γενομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, πωλήσεων πρὸς τὸν 130ον οἰκοδομικὸν συνεταιρισμὸν ἀναπήρων ἀξιωματικῶν, γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τὸ ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

2) Περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς τεχνιτῶν».

3) «περὶ μητρώων ἀρρένων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Σ. Χούρσογλου, Ε. Κουλουμβάκης*** καὶ ***Α. Γερογιάννης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Μυλωνογιάννης, Μ. Βολουδάκης, Α. Πολυχρονάκης, Ἐμμ. Τριποδάκης, Εὐστρ. Γεωργιλαδάκης,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Καλαντζάκος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ κ. ***Α. Βαρβαγιάννης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων περὶ συντάξεων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Θ. Φίλιος, Ι. Μπούτης, Θ. Κολιαλέξης, Ι. Γοβατζιδάκης, Ε. Σταυρόπουλος*** (καὶ ἄλλοι ὧν αἱ ὑπογραφαὶ δυσανάγνωστοι) ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος καὶ Κ. Πετσάλης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 16)29 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως μετὰ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινων ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν περὶ ἀσκήσεως ποιν. διώξεως τοῦ βουλευτοῦ Σάμου κ. Θ. Σοφούλη, κατηγορουμένου ἐπὶ ἐξυβρίσει.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας, κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Α. Παπαναστασίου, Α. Μπακάλμπασης, Ν. Μπακόπουλος, Β. Δεληγιάννης, Π. Πετρίδης, Δ. Μακκᾶς, Ι. Βαλαλᾶς, Θ. Χαβίνης, Σ. Κωστόπουλος, Γ. Ἀφεντούλης, Ν. Ζαρίφης, Ἀλ. Βαρβαγιάννης, Ἀλ. Βερβέλης, Δ. Χατζίσκος, Σ. Τρικούπης, Γ. Στράτος, Ι. Ράλλης, Α. Μάρκου, Π. Ρεδιάδης, Γ. Βασιλειάδης.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων

Ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του ἀφορώσης τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πλοιάρχου κ. Τούμπα, λέγει ὅτι λυπεῖται διότι εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀλλ' εἶναι ἀναγκασμένος εἰς τοῦτο διότι ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξήχθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶνε ἐπιδοκιμητικὸς διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ναυτικοῦ. Πρὸ τεσσάρων μηνῶν ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἐν Γενούῃ ἀρχηγὸς τῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς κατηγγέλθη διὰ διαφόρους πράξεις, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξεν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν νὰ μεταβῇ ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις. Πράγματι ἐγένοντο αἱ ἀνακρίσεις ὁ δὲ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐπανελθὼν ἐνταῦθα ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τὸ πόρισμα καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐξέδωκε ἀνακοι-

νωθὲν κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ μηνυθεὶς καὶ οἱ μηνυταὶ θὰ παρεπέμποντο ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. Κατόπιν τούτου ἐζήτησα νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ σχετικὸς φάκελος, τοῦ ὁποίου ἔλαβον γνῶσιν. Ἐξ αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων ἦτο ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἐξετέλεσε τὰς πλείστας τῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἀπεδόθησαν καὶ ὤφειλε νὰ παραπεμφθῇ εἰς συμβούλιον. Ἐξ ἄλλου τὸ πόρισμα ἦτο ὅτι καὶ οἱ μηνυταὶ παρέβησαν ὡρισμένας διατάξεις περὶ πειθαρχίας καὶ ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῶν καὶ οὗτοι εἰς συμβούλιον. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν λαβὸν τὸ πόρισμα συνέστησεν ἀνακριτικὸν συμβούλιον καὶ παρέπεμψε τὸν ἀρχηγόν, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἱκανοποιῇ οὔτε τὸ ναυτικὸν οὔτε τὴν κοινὴν γνώμην. Τὸ ἀνακοινωθὲν ἐξ ἄλλου ἔλεγεν ὅτι τὸ συμβούλιον ἀπήλλαξε παμψηφεὶ τὸν κ. Τούμπαν, ἐνῶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Σὲ ἕνα σημεῖον δὲν ἦτο παψηφεί, καὶ τὸ εἶπα εἰς τὸ ἀνακοινωθέν.

Γ. Στράτος. Ἐκ τοῦ δευτέρου φακέλου, ὁ ὁποῖος κατετέθη, προκύπτει ὅτι οὐδὲν στοιχεῖον ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου κατετέθη ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ὅτι ὅλοι οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ὅσα καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀκόμη ὅτι προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἔγραφον ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς δὲν ἐξετέλεσεν ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις ἔναντι ὡρισμένου οἴκου τῆς Γενούης.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Ἐφ' ὅσον ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης δὲν νομίζετε ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ κατηγορῆτε....

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Ἐφ' ὅσον δὲν προβάλλω ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀντίρρησιν δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τὸ κάνετε σεῖς.

Γ. Στράτος. Ἄλλο τὸ ζήτημα τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ ἄλλο τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας. Ἀπορῶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῶν 5 ἀξιωματικῶν τοῦ Συμβουλίου, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάνθησαν, ὅτι εἶναι ἀθῶος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς. Ὑπεισῆλθε δὲ ἡ ἀπόφασις μὲ ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις, κατέφυγα εἰς τὸν νόμον περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν, δυνάμει τοῦ ὁποίου συνέστη τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου 34 ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθοῦν τὰ τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου, διότι ἔχουν ὁμολογημένην φιλίαν μετὰ τοῦ κατηγορουμένου. Εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητον τοῦτο, ἰδίως μάλιστα διὰ τὸ ἓν μέλος, τὸν ἀνακληθέντα ἐκ τῆς ἀποστολῆς, διότι οὗτος, κατηγορηθεὶς δι' ὡρισμένην πρᾶξιν ἄλλοτε, ἀπηλλάγη τῆς κατηγορίας κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ἤδη κατηγορουμένου. Ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὸν νόμον, πολὺ περισσότερον διότι ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἀποστρατείας νεώτατος ἀξιωματικός. Δὲν δύναμαι νὰ μεμφθῶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὸ Συμβούλιον, διότι οἱ φίλοι βλέπουν πάντοτε τὰ σφάλματα τοῦ φίλου ὑπὸ ἄλλο πνεῦμα, καὶ δι' αὐτὸ ἐξαιροῦνται, ὅπως καὶ οἱ ἔχοντες ἔχθραν ἀποδεδειγμένην. Ἐλπίζω καὶ εὔχομαι, ὅπως ἡ ἀπόφασις τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἀθωωτικὴ διὰ τὸν κ. Τούμπαν, ἀλλὰ ἀξιωματικός, ὅστις ἐξέθηκε τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ διέπραξε τοιαῦτα σφάλματα, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτελῇ μέλος τοῦ Ναυτικοῦ. Μέμφομαι τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, καὶ τονίζω διὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἀπὸ τοῦ βήματος ἐμέμφθην διὰ διοικητικὰς πράξεις του καὶ ἐπὶ μεροληψίᾳ, ὅτι ἆλλα αὐτὰ δύναται νὰ τὰ πράττῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταβάλῃ προσοχήν, ὥστε νὰ μὴ καταρίπτεται ἡ ἠθικὴ ἑνὸς Σώματος, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἵστατο πολὺ ὑψηλά. Ὑπεράνω τῆς χρεωκοπίας τῆς οἰκονομικῆς ἵσταται ἡ ἠθικὴ χρεωκοπία, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἡ ἐπερώτησις ὑπεβλήθη πρὸ μηνῶν καὶ λυποῦμαι, διότι μόλις σήμερον ἦλθε πρὸς συζήτησιν. Λυποῦμαι δὲ ἀκόμη, διότι ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται ἐνώπιον τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, καὶ τοῦτο δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐκθέσω πρὸς τὴν Βουλὴν ὁλόκληρον τὴν σκέψιν μου διὰ τὴν ὑπόθεσιν. Οὔτε δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς κατηγορίας, ὅπως ἄλλως τε καὶ ὁ κ. Στράτος, διότι τὰ δύο ζητήματα, τὸ πειθαρχικὸν μὲ τὴν ποινικὴν δίωξιν, εἶναι ἀλληλένδετα. Ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ μέρους ἑνὸς ἀξιωματικοῦ μήνυσις ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς, ὀφείλω δὲ νὰ εἴπω ὅτι, προτοῦ ὑποβληθῇ ἡ μήνυσις, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου εἶχε λάβει ἐπιστολὴν τοῦ ἰδίου μηνυτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραφεν, ὅτι διαβίβονται ὡρισμένα πράγματα εἰς βάρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε τοῦτον νὰ ὑποβάλῃ μίαν μήνυσιν. Ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πᾶν ἄλλο ἠθέλησε παρὰ νὰ καλύψῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὑποβληθὴν ἡ μήνυσις καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀνέθηκεν εἰς ἀνώτερον ἀξιωματικὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἀνεκάλεσε καὶ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὸν μηνυτήν. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀρχηγὸς παρεπέμφθη εἰς Συμβούλιον μὲ ἐρωτήματα σύμφωνα μὲ τὰ συμπεράσματα τῆς ἀνακρίσεως. Τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐρωτήματος ἀπήλλαξε τὸν κατηγορούμενον διὰ ψήφων τεσσάρων κατὰ μιᾶς διὰ δὲ τὸ ἕτερον ἐρώτημα, ὅπερ ἀφορᾷ κυρίως τὴν παραλαβὴν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, παμψηφεί. Κατόπιν τούτου ἐνόμισα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προχωρήσω πρὶν βγῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἐγὼ δὲ ἀπέστειλα τὴν μήνυσιν τοῦ ἀντιπλοιάρχου Ἰωαννίδου εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ περιμένω τὴν ἀπόφασιν τῶν ποινικῶν δικαστηρίων μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν παρουσιασθῇ περίπτωσις τοιαύτης διώξεως, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ συμβῇ τοῦτο. Τότε μόνον θὰ ἐξετάσω ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἀσκήσῃ τὴν πειθαρχικήν του ἐξουσίαν. Ὁ κ. Στράτος μὲ κατηγόρησε ὅτι κακῶς συνεκρότησαι τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ κύριοι, δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ ἀνώτεροι εἰς τὸ Ναυτικὸν καὶ ὅσοι ὑπάρχουν εἶναι τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ λησμονεῖ ὁ κ. Βουλευτὴς ὅτι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συμβουλίου δὲν ἦτο φίλος τοῦ κατηγορουμένου. Φρονῶ ἄλλως τε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθοῦν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἀπὸ σχετικὴν φιλίαν καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς βουλευτὴς μοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὡς ἐκ τοῦχαρακτῆρός του δὲν ἔχει πολλοὺς φίλους. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἔχει γίνει δημοσία συζήτησις καὶ ὀρθὸν εἶναι πρὶν ζητήσωμεν ἄλλας εὐθύνας νὰ περιμένωμεν τὴν ἀπόφασιν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἕνα μόνον πρᾶγμα ὀφείλω νὰ πῶ, διότι ἀνησύχησεν ἡ κοινὴ γνώμη ἐκ τῶν διαδόσεων περὶ καταχρήσεων, ὅτι εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ δηλώσω κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἐκθέσεων ὅτι τὰ ὑπὸ ναυπήγησιν πλοῖα μας εἶναι ἄριστα δὲν εὑρίσκονται σχεδὸν τίς κανένα ἄλλο ναυτικὸν (Χειροκροτήματα).

Γ. Στράτος. Ὠδεύσ ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ πλοῖα δὲν εἶναι καλά.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Αὐτὴ εἶναι ἡ βάσις τῆς μηνύσεως.

Γ. Στράτος. Ἐγὼ δὲν εἶμαι συνήγορος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ἐκατηγόρησα ὡρισμένα πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔλαβα ἀπάντησιν. Ἀναντιρρήτως ἡ προσοχὴ ἡ δοθεῖσα διὰ τὴν ναυπήγησιν τῶν πλοίων ἦτο μεγάλη, ἀλλ' ἐγὼ εἶπον ὅτι ἀπεδόθησαν εἰς τὸν κατηγορούμενον πράξεις ἄσχετοι πρὸς τὴν καλὴν ἢ κακὴν ναυπήγησιν. Οὔτε ἔθιξα τὴν ἀκεραιότητα τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἀλλ' εἶπον ὅτι ὁ φίλος βλέπει τὰ παραπτώματα τοῦ φίλου διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔκριναν ὡς ἔκριναν ἐὰν δὲν ἦσαν φίλοι.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ τὴν παραίτησιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ κ. Τσιγδέμογλου βουλευτοῦ Ἀθηνῶν.

Α. Παπαθανάσης. Ὅταν πρὸ τριετίας κ. βουλευταὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τύπους γεωργικῶν συνεταιρισμῶν διὰ συνεδρίου καὶ ψηφισμάτων ὑπεδεικνύετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατ' ἄλλους μὲν ὡς προβλεπομένη, κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἀρξαμένη κρίσις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐζητεῖτο παρ' αὐτῆς νὰ σπεύσῃ πρὸς λῆψιν μέτρων ἱκανῶν πρὸς ἀντιμετώπισίν της, μακρὰ δὲ διεξήχθη-

σαν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συζητήσεις ἀποδείξασαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν καπνοπαραγωγικῶν αὐτῶν ἀπόψεων, μόνη ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, οὐ μόνον ἠμφισβήτησε τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιλήψεων τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζουσαν πληροφορίας ὑπηρεσιακὰς περὶ ἀγορᾶς δῆθεν μεγάλων ποσοτήτων καπνοῦ ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕπαρξιν γενικωτέρας οἰκονομικῆς κρίσεως τῆς χώρας. Ἐνῷ δὲ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως ἦτο, ἐκπληρώσα ὀθεῖσαν πρὸς τὸν παραγωγικὸν κόσμον ὑπόσχεσιν, νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ὀρθῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπελαυνούσης κρίσεως, ἐπαναπαυομένη αὕτη εἰς τὰς αἰσιοδόξους ἀντιλήψεις της, ἀφῆκε νὰ διαφύγῃ σπουδαιοτάτη καὶ ἴσως μοναδικὴ εὐκαιρίαν τελεσφόρου καὶ ἐπιτυχοῦς ρυθμίσεως τοῦ καπνικοῦ ζητήματος. Διότι ὅταν ἔχομεν δεδομένον ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνατολικῶν ἐν γένει καπνῶν ἐν τῇ διεθνεῖ καταναλώσει δὲν ὑπερβαίνει τὰ 120 ἑκατομμύρια κιλῶν, ἡ δὲ τῆς τρεχούσης τότε 1929 ἐσοδείας ἑλληνικὴ παραγωγή, λόγῳ τῆς εὐνοίας τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἐνεφανίζετο ἰδιαιτέρως ηὐξημένη, πάντες βλέπομεν ὅτι αὕτη μετὰ δυσχερείας θὰ ἀπερροφᾶτο ὑπὸ τοῦ προεβλέπομεν ὅτι αὕτη μετὰ δυσχερείας θὰ ἀπερροφᾶτο ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον καὶ τῶν λοιπῶν ἀνατολικῶν καπνῶν ἡ παραγωγὴ ἐνεφανίζετο διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπίσης ηὐξημένη καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ σύνολον αὐτῶν ἀνώτερον τῶν ἀπαιτήσεων τῆς καταναλώσεως χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τις καὶ τὰ εἰς χεῖρας τοῦ διαμέσου ἐμπορίου ὑπάρχοντα σωρὰ ἀποθέματα προηγουμένων ἐσοδειῶν. Σαφῆ καὶ εὐγλωττοσ

ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταναλώσεως καπνοῦ. Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως ὁ κ. Βουλευτὴς νὰ παρέλθῃ ὁ σάλος ὅστις ἐδάρυνε τὰς ψυχὰς τῶν παραγωγῶν ἐκ τῆς ἀπειλῆς τοῦ μέτρου καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἡρεμίαν αὐτὴν καὶ σταματήσῃ ἡ ἐντεῦθεν ἐκμετάλλευσις καὶ ἰδοὺ νέον ζήτημα ἀνακύπτει καὶ δημιουργεῖται. Ἡ καθιέρωσις τοῦ λαϊκοῦ σιγαρέττου καὶ δὴ κατὰ τὴν σ'τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγορῶν.

Νέον σταμάτημα αὐτῶν, νέος σάλος καὶ νέαι ἐκμεταλλεύσεις. Τὸ ζήτημα ὡς ἐνεφανίζετο ἄνευ ἐμβαθυτέρας μελέτης καὶ ἐρεύνης καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρεῖχε τὴν εὐχέρειαν νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Λαόν : «Ὁρίστε κύριοι, σᾶς δίδω εὐθὺς σιγαρέττον, ἀκριβῶ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ λαμβάνω τὸ ἐναργετικὸν αὐτὸ μέτρον διὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω εἰς μίαν ἀνάγκην». Ἀλλὰ καὶ τοὺς παραγωγούς, ἰδίᾳ κατωτέρων ποιοτήτων, νὰ παραπλανήσῃ διὰ τῆς πραχείρου σκέψεως, ὅτι ἡ καθιέρωσις λαϊκοῦ σιγαρέττου σημαίνει κατανάλωσιν, ἄρα πῶλησιν τῶν κατωτέρων καπνῶν. Ἡ βαθυτέρα ὅμως μελέτη τοῦ ζητήματος ἔθεσε ἀφορμὴν εἰς σύσκεψιν εἰδικήν, ἣν ἔσχομεν μετὰ τοῦ τότε Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. διὰ νὰ διαπιστώσωμεν τὸ ἐπιτρεπτὸν τοῦ μέτρου δι' αὐτοὺς τοὺς παραγωγοὺς καλῶν ποιοτήτων καὶ ἀποτρέψωμεν κίνδυνον προφανῆ καὶ σοβαρὸν τῆς παραγωγῆς εἰς ὄρεγος ὄχι τῶν κατωτέρων καπνῶν, ἀλλὰ τῶν τριμμάτων καὶ ἀπορριμμάτων τῶν καπνῶν ἐξωτερικῆς καταναλώσεως.

Ἐνῷ δὲ ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔλαβε μέριμναν πρὸς ἐξασφάλισιν διὰ συμφώνων ἀνταλλαγῆς εἰδῶν διαθέσεως καπνοῦ ἐν τῇ σπουδῇ αὐτῆς πρὸς ἐμφάνισιν μέτρου προστασίας τῆς παραγωγῆς, τῆς ὁποίας τὴν κρίσιν ἐθεώρει ἀπόστοκον μόνον τῆς ὑπερπαραγωγῆς, οἰοθέτησεν ἄνευ λεπτομεροῦς ἐρεύνης τὸ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀναταλλήλων ἐδαφῶν νομοσχέδιον τῶν γραφείων προστασίας καπνοῦ, καὶ ἠξίωσε τὴν ἐσπευσμένην ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιφύλαξιν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὅσον ὀρθὴν ἔχει τὴν ὑάκιν, τόσον δύσκολον παρέχει τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογήν. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ συνέβη ἤδη νὰ ἀπαγορευθοῦν περιφέρειαι κατώτεραι μὲν ποιοτικῶς, ἄλλων τῆς αὐτῆς περιοχῆς, ἀλλ' ἀσυγκρίτως ἀνώτεραι ἄλλων περιοχῶν. Τοῦτο δὲ ἐφαρμοσθὲν εἰς γενικωτέραν κλίμακα ἤγαγεν εἰς ἀσφαλῆ βλάβην καὶ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀδικαιολογήτως, διότι καὶ τῶν κατωτέρων ποιοτήτων ἡ παραγωγὴ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ χαρμανίου ἑκάστης βιομηχανίας καὶ τὴν ρύθμισιν τοῦ κόστους αὐτοῦ, ἡ ἔλλειψις δὲ τοιούτων παρ' ἡμῶν θὰ ὠθήσῃ αὐτὰς νὰ στραφῶσιν πρὸς τὴν παραγωγὴν ἄλλων Χωρῶν, ὅπερ καὶ συνέβη ἐσχάτως καὶ συμβαίνει. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, νὰ περιέλθῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς πρώτης θέσεως ἣν κατεῖχεν ἐκ τῶν Βαλκανίων ὄχι μόνον ποιοτικῶς, ἀλλὰ καὶ ποσοτικῶς, εἰς δευτέραν θέσιν ποσοτικῶς, ἤτοι μετὰ τὴν Τουρκίαν ἐγγύτατα δὲ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρκουν πάντα ταῦτα ἐνῷ ἡμεῖς μετ' ἐπιμονῆς ἐπεδείξαμεν κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξαγορᾶς καὶ καταστροφῆς τῶν βεβλαμμένων καπνῶν τότε κατὰ τὸ 1929, ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν παρέσχε προσοχὴν τότε, ἵνα προβῇ εἰς τὴν νομοθέτησιν τοῦ μέτρου κατὰ τὸ 1931, ὁπότε μέγα μέρος τῶν τοιούτων ποιοτήτων εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀγοραζόμενον εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ καὶ τῆς ποιοτικῆς ἐμφανίσεως τοῦ προϊόντος, ἀλλὰ καὶ νὰ εὑρίσκωνται ἤδη εἰς παθητικὸν ἀπόθεμα τεραστίως βεβαρυμένον εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων.

Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὠφελιμώτατον τότε μέτρον ἀπέβη μικρᾶς ἤδη χρησιμότητος ὅταν βραδέως ἐφηρμόσθη καὶ ἡ παραγωγὴ ὑπεβαρύνθη μὲ τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα διετοῦς συντηρήσεως τῆς καταστραφείσης ποιότητος. Ἐνῷ δὲ ἡ πώσις τῶν καπνῶν τούτων ὑπελογίζετο τότε εἰς 12—15 ἑκατομ. κιλὰ μόλις εἰς 5 ἑκατομ. ἀνῆλθεν ἡ καταγραφεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο μέτρον προέβη ἡ Κυβέρνησις, ἄνευ τῆς γνώμης καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς. εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν παλαιῶν ἐσοδειῶν, μέτρον τὸ ὁποῖον οὔτε ἀκόμη μετὰ συμπλήρωσιν δήμου ἔφερεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν, ἐνῷ οὔτε ἡ λῆψις αὐτοῦ ἀρνητέως ἀνέκυψεν. οὔτε ἡ διάταξις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἦτο τοσοῦτον βεβαρυμένη ἐξ ἄλλων σπουδαιοτέρων ἔργων. Ἡ συζήτησις δὲ καὶ ἡ ψήφισις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀντὶ τῆς λήψεως του διὰ Ν. Δ. ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς οὐ μόνον σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὸ κῦρος αὐτῆς θὰ ἐμαρτύρει ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπίδειξιν ἄλλων μᾶλλον ἐπωφελῶν μέτρων ἤθελε δώσει εὐκαιρίαν διότι ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Κράτους δημιουργία ἑνὸς μεγάλου ἀποθέματος προωρισμένου καὶ ἂν δὲν χρησιμεύσῃ ὡς ἀνταγωνιστὴς τῆς παραγωγῆς νὰ ἐπηρεάζῃ διαρκῶς τὰς τιμὰς τοῦ καπνοῦ, ἠδύνατο νὰ ἀποφευχθῇ καὶ ὀλιγώτερον τὸ κράτος ἤθελε ζημιωθῇ, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πάντοτε ὁ χείριστος τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Τοιοῦτον μέτρον θὰ ἦτο ὄχι μόνον ἡ καταστροφὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ μέγιστον μέρος ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐμπορίου δι' ἀνοίγματος ἴσου ἢ καὶ μείζονος ποσοῦ πιστώσεων πρὸς ἀγορὰν τῶν καπνῶν αὐτῶν εἰδικῶς, ὁπότε οὕτως καὶ τὴν ἔλαττωσιν τοῦ στενώματος τῶν εἰς χεῖρας τῶν παλαιῶν ἀποθεμάτων θὰ ἐπετύγχανε καὶ ἐξερχόμενοι τῆς ἀποτελματώσεως εἰς ἣν ἔχουσι περιέλθει ἤθελον ἐπιτύχει διὰ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς συνδυασμῶν τὴν κίνησιν τῶν συναλλαγῶν καὶ πρὸς ἄλλας νέας ἀγορὰς μὲ ἀναμφισβητήτως ἐπωφελῆ ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ καὶ τῶν μεταγενεστέρων ἐσοδειῶν καὶ ἐπὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ παραγωγοῦ.

Ἀντὶ τούτων ὁ συσταθεὶς πολυτελὴς καὶ δαπανηρὸς ὀργανισμὸς ἀπέδωκεν οἰκονομίας μόνον εἰς βάρος τῆς τιμῆς τοῦ καπνοῦ καὶ διαφόρων κατατάξεων κατὰ ποιότητα, ἀγνῶν μὲ τίνας δαπάνας θέλει ἐπιβαρύνει τὸ στένωμα αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ μὲ τὰς ζημίας τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης χρηστεύσεώς του ἐκ διαφόρων λόγων γνωστῶν εἰς πάντα εἰδότα τὴν φύσιν τοῦ προϊόντος. Εἶναι δὲ ἐπὶ πλέον γνωστὴ καὶ ἡ κατάστασις τῆς ἀπογνώσεως, εἰς ἣν ἡ λῆψις τοῦ μέτρου καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σταμάτημα τῶν ἐμπορικῶν ἀγορῶν περιήγαγε τὴν παραγωγήν, ἀναμένουσαν καὶ μὴ βλέπουσαν τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγορῶν. Ἀλλὰ παρὰ τὴν σειρὰν τῶν αὐτόχρων αὐτῶν ἐνεργειῶν της ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε καὶ πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν ἐν ἀπουσίᾳ καὶ πάλιν τῆς Βουλῆς νὰ ἐπιβάλῃ νέαν βαρυτάτην φορολογίαν 8 δραχ. κατὰ κιλὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ μὲ τὴν ἀφελῆ δικαιολογίαν ὅτι συνενήθη μὲ τοὺς βιομηχάνους νὰ μὴ ἐπιρρίψῃ ταύτην ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Ἀναιτίως δὲ τάχιστα εἰς τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν ὑπῆρξε τὸ ἄμεσον σταμάτημα τῶν ἀγορῶν, ἡ ὑποτίμησις τῶν καπνῶν κατὰ 15—20 δραχ., ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρνησις τῶν πρατηριούχων νὰ δεχθοῦν ἐλάττωσιν τῆς προμηθείας. Ὁμιλεῖ κατόπιν διὰ μακρῶν περὶ τῆς ζημίας ἐκ τοῦ μέτρου ὄχι μόνον τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ζημίας τῶν βιομηχάνων καὶ πολιτῶν καὶ καταλήγει ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ καπνικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὄχι μόνον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἔβλαψε καὶ ἀπετέλεσε μίαν τῶν σπουδαιοτέρων αἰτιῶν τῆς παθητικῆς ἀνισοσκελίσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἀλλὰ καὶ τὴν παραγωγὴν ἤγαγε εἰς τὴν δεινοτέραν ἀπόγνωσιν καὶ δυστυχίαν.

Γ. Καφαντάρης Πληροφοροῦμαι κ. βουλευτά, ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου διετυπώθησαν παρατηρήσεις ἐπὶ τροπολογίας τὴν ὁποίαν ὑπέβαλα εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ δώσω μερικὰς ἐξηγήσεις περὶ τῆς τροπολογίας ταύτης καὶ παρεκάλεσα τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραστῇ εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην καθ' ὅσον καὶ οὗτος ἀπουσίαζε ὅταν σήμερον προεκλήθη τὸ ζήτημα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν τροπολογίαν περὶ τῆς ὁποίας ἔγεινε λόγος καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, τὴν ὑπέβαλα καὶ τὴν ἀνέπτυξα ἐγώ, ἀνέφερα δὲ ρητῶς ἀπὸ τοῦ ὄμματος τούτου ὅτι ἀφεώρα τὸν οἶκον Παπαστράτου δηλώσας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπ' ὄψιν μου, ὅτι θὰ ἦτο ἀληθὲς ἀδίκημα ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῆς τροπολογίας ταύτης. Τὰ στοιχεῖα, κύριοι, τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπ' ὄψιν μου ἦσαν τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὸ 1923, νομίζω,

εἶχε δημοσιευθῇ πρᾶξις, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ προσφερθὲν εἰς τὸ Κονσόρτσιουμ συνάλλαγμα, κατὰ τὴν διάρκειαν ὡρισμένης περιόδου, καθ' ἣν διεξήγοντο ἐν Λονδίνῳ αἱ διὰ τὴν σύναψιν δανείου διαπραγματεύσεις, ἐχαρακτηρίζετο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη ὡς συνάλλαγμα κερδοσκοπικὸν λόγῳ τῆς χαλαρότητος τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις περὶ δημεύσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ συναλλάγματος τούτου. Ἀπερασίσθη δηλ. νὰ μὴ ἀποδίδεται, ἢ νὰ μὴ συμψηφίζεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ συναλλάγματος ὁ λόκληρον τὸ κατατεθὲν παρ' αὐτῶν ποσόν, ἀλλὰ μόνον τὸ ἥμισυ δημευομένου τοῦ ὑπολοίπου. Ὡρίζετο ὅμως ταυτοχρόνως, ὅτι διὰ τὸ δημευθὲν τὸ ἥμισυ τοῦ συναλλάγματος ἔπρεπε νὰ εἶχε προσφερθῇ τοῦτο εἰς τὸ κονσόρτσιουμ μὲ τιμὴν 150 δραχμῶν καὶ ἄνω. Ἐὰν εἶχε προσφερθῇ εἰς τιμὴν κατωτέραν τῶν 150 δραχμῶν δὲν ὑφίστατο δικαίωμα κατασχέσεως. Τί συνέβη ὅμως: Εἶχε μήπως ὁ οἶκος Παπαστράτου προσφέρει συνάλλαγμα εἰς τιμὴν 150 δραχμῶν καὶ ἄνω διὰ νὰ ἰσχύσῃ καὶ δι' αὐτὸν ἡ δήμευσις; ὄχι. κύριοι. Τὸ συνάλλαγμά του τὸ προσέφερε εἰς τιμὴν 90 δραχμῶν. Πῶς θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιζημιωθῇ κατόπιν τούτου κατάσχεσις; Καὶ ὅμως ἐπεζημιώθη καὶ ἐδημεύθη διὰ καταφανοῦς αὐθαιρεσίας περιουσία ἀνερχομένη εἰς 9.000 λιρῶν. Διεπράχθη καθαρὰ παρανομία. δυνάμει τῆς ὁποίας διηρπάγη ξένη περιουσία. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ζήτημα δὲν θὰ ἀνεκινεῖτο πλέον, καθόσον ὁ οἶκος Παπαστράτου πασιγνώστως ἀποφεύγει τὰς προστριβὰς μὲ τὸ Δημόσιον, ἐὰν δὲν συνέπιπτε νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων καταβολὴ φόρων διὰ καπνὰ ἐξαχθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παρ' ὅλον ὅτι ζητηθείσης ἐξηγήσεως ἐδόθη ἡ διαβεβαίωσις, ὅτι οὐδεμία πλέον ὑρίστατο ἐκκρεμὴς ὑποχρέωσις. Ἕνεκα τούτου ὑπεβλήθη πρότασις, ὅπως συμψηφισθῇ τοὐλάχιστον μέρος μόνον τῆς ζημίας ἀνερχομένης εἰς 3 ἑκατομ. δραχμῶν, ἤδη 5 ἑκ. τῆς ζημίας ἀνερχομένης εἰς 8 ἑκατομ. δραχμῶν, ἤδη 5 ἑκ. καὶ πλέον εἰς τὰς φορολογικὰς ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας, ἐπαναλαμβάνω, εἶχε παρασχεθῇ πληροφορία ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἀφοῦ ἐθεωροῦντο τακτοποιηθεῖσαι. Ταῦτα ἦσαν τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ὁποῖα ἐξέθεσα ἐν πλάτει εἰς τὴν Βουλήν.

Δὲν ἐσκέφθην νὰ ὑποβάλω χαριστικὴν πρότασιν, δὲν ἐσκέφθην νὰ ζητήσω νὰ χαρισθῶ, οὐδὲ θὰ εἶχον ἄλλωστε τὴν δυναμιν σκολιὰς συστάσεις ὑποβάλλων νὰ ἐπιβληθῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσαν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐλέγχου, νὰ τὰς ἀποδεχθῇ. Δὲν ἐννοῶ νὰ ἀποξενωθῶ εὐθυνῶν διὰ τὴν ὑποβολήν. Δὲν ἀρνοῦμαι ποτὲ τὰς εὐθύνας μου, πολλάκις ἀναλαμβάνω καὶ ξένας. Ἔκρινα καὶ ἐξακολουθῶ ἀκραδάντως νὰ πιστεύω ὅτι ἡ γενομένη τροπολογία ἀνταποκρίνεται εἰς στοιχειώδη δικαιοσύνην πρὸς μείωσιν, οὐχὶ κἂν πρὸς πλήρη ἐξάλειψιν, τῶν συνεπειῶν καταφόρου παρανομίας. Ὀφείλω ὅμως νὰ παρατηρήσω τοῦτο. Ὅτι εἶναι ὅλως ἄδικος ἡ μομφὴ ἡ ἐπιρριπτομένη εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι αὐτὴ τάσσε εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὀφθεν παρεῖσφρυσιν τῆς τροπολογίας. Ἡ Βουλὴ δὲν φέρει εὐθύνας διὰ τὴν ἀποδοχὴν τροπολογιῶν, ἰδίᾳ ἐπὶ φορολογικῶν νομοσχεδίων, οὐδὲ τὰ μέσα ἔχει πρόχειρα τῆς ἐξακριβώσεως. Ἁρμοδία νὰ σταθμίζῃ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῶν τροπολογιῶν εἶναι ἡ Κυβέρνησις, φύλαξ τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ, καὶ αὐτὴ θὰ ὤφειλε ἀδυσωπήτως νὰ ἀποκρούῃ συστάσεις ὑπόπτους ὁθενδήποτε προερχομένας. Ἐὰν δὲν τὴν ἀπέκρουσεν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ὄχι διότι τὴν ὑπέβαλα ἐγὼ ἢ τὴν ἀπεδέχθη ἡ Βουλή, ἀλλὰ διότι ἰδίᾳ ἐμόρφωσεν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δικαίας κατὰ πάντα προτάσεως, τῆς ὁποίας δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένη ἡ ἀπόκρουσις. Ἄλλωστε ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντῶν εἰς ἐμὲ κατηγορηματικῶς ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶχε σχηματίσει πεποίθησιν, περὶ τῆς ἀδικίας τῆς προσγενομένης καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἐν μέρει ἀνόρθωσιν αὐτῆς. Δι' αὐτὸ λοιπὸν ἀπεδέχθη ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τὴν πρότασιν συνεπείᾳ ἰδίας ἐρεύνης πρὸ πολλοῦ γενομένης καὶ ὄχι συνεπείᾳ τῆς ἰδικῆς μου ἢ ἄλλου τινὸς συστάσεως.

Π. Καρασεβδᾶς. Ἔχω μελετήσει καὶ ἐγὼ τὸ ζήτημα καὶ ἤμην ἕτοιμος νὰ ἐμιλήσω ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς, διότι εἶναι δίκαιον μολονότι εἶναι ἀντίπαλός μου ὁ οἶκος Παπαστράτου.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ὑπῆρξε λοιπὸν περείσφρυσις, οὔτε ἐπιβολή, οὐδὲ πολὺ ὀλιγώτερον ὑφαρπαγή, οὐδὲ ὑπόθεσις εἰς ἣν ἀφεώρα ἡ τροπολογία ἦτο ὕποπτός τις ὑπόθεσις. Πληθούσης τῆς Βουλῆς διετυπώθη, ἐλευθέρως ἐγένετο δεκτή, καὶ δὲν ἀπέβλεπεν εἰς κατάχρησιν, ἀλλὰ εἰς μερικὴν ἄρσιν καταδήλου παρανομίας καὶ ἀδικίας. Ἐγὼ φέρω εὐθύνας, διότι εἰσηγήθην εἰς τὴν Βουλὴν μίαν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξα εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ θεωρῶ ὅτι δὲν μὲ βαρύνουσιν αἱ εὐθύναι αὐταί, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ μιᾶς ἀγαθῆς πράξεως τῆς προλήψεως μιᾶς ἀδικίας.

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κύριοι Βουλευταί, εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν θὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ ὀλίγα τινά, ἐπιτρέψατέ μου δὲ νὰ σᾶς ἀναγνώσω προηγουμένως τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον ἔβγαζε εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας. (ἀναγινώσκει)

«Ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι κατὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κτλ.» προσετέθη ἐν τῇ βουλῇ διάταξις ἀφορῶσα ὡρισμένον καπνεμπορικὸν οἶκον. Τοῦτο εἶνε ἀπολύτως ἀληθές, ἡ διάταξις ἀφορᾷ τὸν οἶκον Παπαστράτου, ἀλλὰ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ὑποστηριχθεῖσα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Προσδευτικῶν κ. Καφαντάρη μετὰ πειστικότητος, ὁ ὁποῖος καὶ δὲν ἀπεσιώπησεν, ἀλλὰ τοὐναντίον εἰλικρινῶς, ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ διάταξις ἀφορᾷ εἰς τὸν ἀναγερθέντα οἶκον, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς μὴ διατυπωθείσης οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως.

Τὴν πρότασιν ταύτην δὲν ἀπέκρουσα, διότι δὲν τὴν θεωρῶ ἄδικον καὶ νομίζω ὅτι οὕτω πράξας, ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου, ἂν δὲ τὸ ἐναντίον ἔπραττον, ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν περὶ ἀποδοχῆς τῆς τροπολογίας βούλησιν τοῦ σώματος, θὰ ἠδίκουν ἕνα οἶκον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι φίλος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τότε θὰ ἤμην ἀξιοκατάκριτος».

Ἔχω νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς: Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, βεβαίως δὲν εἶχα ἐνώπιόν μου τὸν φάκελον τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διότι ἡ τροπολογία ὑπεβλήθη αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀλλὰ ἐδήλωσα ὅτι ὡς βουλευτὴς εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κονσόρτσιουμ εἶχον μελετήσει τὴν ὑπόθεσιν ταύτην (ἡ ὁποία μάλιστα, δυστυχῶς διὰ τὸν οἶκον αὐτὸν μοῦ ἦλθεν ἀργά, δηλαδὴ μοὶ ὑπεβλήθη κατόπιν τῆς διατυπώσεως τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὕτω ὥστε ἀνέπτυξα ὡς εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς τὴν γνώμην της δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀναπτύξω καὶ τὴν τροπολογίαν ταύτην. Ἐπεφυλασσόμην δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 5 νὰ τὴν ἀναπτύξω διότι τὴν εὗρον δικαιολογημένην, πλὴν ὡς ἐνθυμεῖσθε τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἔλαβεν ὅλως διάφορον τύχην. Φυσικά, ὅταν τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς ὁ κ. Καφαντάρης ἔφερε τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀναμνησθεὶς τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὴν ὁποίαν εἶχον εὕρῃ δικαίαν, δὲν ἦτο δυνατὸν ἐφ' ὅσον ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τότε ἐπρόκειτο νὰ τὴν ὑποστηρίξω, σήμερον ὡς Ὑπουργὸς νὰ ἔχω ἀντίθετον γνώμην περὶ τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου. Ἐὰν ὑπῆρχεν ἀντίρρησις, κατόπιν μάλιστα προκλήσεώς μου, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν αὐτὴ διατυπωθῇ. Ἡ τροπολογία ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, τὸ νομοσχέδιον δ' ἤδη ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἡ ὁποία θὰ τὸ συζητήσῃ καὶ εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἀποφασίσῃ. Ἡ Κυβέρνησις θὰ κρίνῃ ἐκ τῆς συζητήσεως ἐὰν θὰ ἐπιμείνῃ ἢ ὄχι εἰς τὴν ψῆφισιν τῆς διατάξεως τούτης. Λυποῦμαι μόνον διὰ τὸ ἑξῆς, ὅτι ἐφημερίδες τινὲς ἀνέγραψαν διαφόρους ἀνακριβείας ὅτι τοῦτέστιν παρεισέφρυσεν ἡ διάταξις αὕτη κλπ. Ἐὰν οἱ κ. συντά-

κται τῶν ἐφημερίδων ἦσαν εἰς τὰ θεωρεῖα των θὰ ἐλάμβανον γνῶσιν ὅτι καὶ ἀνάπτυξις τῆς προτάσεως ἔγινεν ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Καφαντάρη καὶ ἀπάντησις ἰδική μου ἐδόθη καὶ δὲν θὰ ἀνέγραφον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐντυπωσιακὰς ἀνακριβείας.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ὅπως ἔλεγον, τὴν συζήτησιν αὐτὴν τὴν προεκάλεσα ἐγὼ καὶ τὴν προεκάλεσα ὡς ἐξῆς. Εἶδον τὸ πρωῒ τὰ περὶ παρεισφρύσεως εἰς τὸ διάταγμα περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων ὁ ἀτάξεως, δι' ἧς σκανδαλωδῶς ἐχαρίσθησαν ἑκατομμύρια εἰς ὡρισμένον καπνεμπορικὸν οἶκον. Ἐπειδὴ ἤμην εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ καὶ δὲν ἤμην κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς τροπολογίας, μόλις σήμερον ἔλαβον γνῶσιν τῶν πρακτικῶν, ἐζήτησα ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον πῶς ἐψηφίσθη ἡ τροπολογία. Ὁ κ. Βουλευτὴς Λασηθίου εἶπε τότε, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅτι τὴν τροπολογίαν τὴν ἔκαμεν ὁ ἴδιος, τὴν ὑπεστήριξεν δὲ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ ἀφεώρα τὸν οἶκον Παπαστράτου. Παρενέπεσεν ἔπειτα ὡς γνωστὸν ἕνα ἐπεισόδιον ξένον μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν προκληθὲν ἀπὸ τὸν κ. Βουλευτὴν Θεσσαλονίκης καὶ μόλις ἐτελείωσε τὸ ἐπεισόδιον....

Γ. Κούνδουρος. Δὲν τὴν ὑπέβαλα ἐγὼ τὴν τροπολογίαν τὸ δέχομαι ὅμως ὅτι τὸ εἶπα.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐδήλωσα ἀμέσως ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ τροπολογία προέρχεται ἀπὸ πολιτευτὴν τοῦ ἠθικοῦ κύρους τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι δικαία καὶ ὅτι τὰ γραφέντα εἰς τὸν Τύπον ἦσαν ἀσύστατα.

Γ. Καφαντάρης. Γνωρίζετε καὶ σεῖς γνωρίζει καὶ ἡ Βουλὴ ποσάκις ἤλθον πρὸς αὐτὴν εἰς ἀντίθεσιν ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅταν εἶχον ἀντιτιθεμένην γνώμην.

Δ. Κουτσοπέταλος. Πάντως ἐκ τῶν σημερινῶν ἐξηγήσεων καὶ ἐκ τῆς συζητήσεως τῆς τροπολογίας ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὴ ἦτο ἠθικὴ καὶ δικαιοτάτη.

Δ. Ἡρακλείδης. Πολιτευτής, λέγει, τῆς ἠθικῆς περιωπῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβάλῃ ποτέ προτάσεις χαριστικάς. Ὀφείλω ὅμως νὰ κάμω μίαν ἄλλην παρατήρησιν ὅτι τὸ λεχθὲν παρὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἠρωτήθη ἡ Βουλὴ ἂν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις δὲν ἔλαβε χώραν, ἐγὼ μάλιστα συνεχῶς διεμαρτυρόμην διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν συνεζητεῖτο τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο·

Πρόεδρος. Δὲν ἐπιτρέπεται πλέον συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου

Γ. Καφαντάρης. Ἡ τροπολογία ὑπεβλήθη ἐν ἀπολύτῳ ἡρεμίᾳ καὶ πληθούσης τῆς Βουλῆς.

Φ. Ζαΐμης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Προσθέτω ὅτι ἐξαιρετικῶς μάλιστα ἡ Βουλὴ ἐζήτησε νὰ τὴν ἀναπτύξῃ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἀνέπτυξε πληθούσης τῆς Βουλῆς, ἥτις τὴν ἐδέχθη ἐν πλήρει γνώσει αὐτῆς,

Α. Μπακάλμπασης. Προτοῦ, λέγει, εἰσέλθω εἰς τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ καπνικοῦ ἔχω νὰ δηλώσω ὅτι παρὼν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ἤκουσα τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν ἀναπτύσσοντα τὴν τροπολογίαν του προτοῦ φθάσωμεν εἰς τὸ τελικὸν ἄρθρον. Καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ 25 ἄρθρον τὴν ἀνέπτυξε καὶ πάλιν καὶ διαβεβαιῶ ὅτι ἂν ὑπάρχῃ τροπολογία περὶ ἧς διεφωτίσθη ἡ Βουλὴ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τὴν ἐψήφισεν εἶναι ἡ τροπολογία αὐτή.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἔληξεν. Συνεχίζεται ἡ ἐπερώτησις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Ἀνακοινῶ ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ ἀπεργούντων δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὴν παράκλησιν νὰ θεωρηθῇ τοῦτο κατεπείγον.

Α. Μπακάλμπασης. Ἡ συζήτησις, λέγει, ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὸ καπνικὸν ἀρχίσασα ἄλλοτε διεκόπη διότι ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας. Σήμερον βεβαίως δὲν ἀνέμενον ὅτι θὰ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν συζήτησιν φρονῶν ὅτι θὰ συνεδυάζετο αὐτὴ μὲ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξαγορᾶς καπνῶν». Ὁπωσδήποτε τῆς συζητήσεως προχωρησάσης θεωροῦμεν σκόπιμον ὅπως πρῶτον παρασχεθῇ μία εἰκὼν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος καὶ τῶν διὰ τὸν καπνὸν ἐνδιαφερομένων παραγόντων. Εἶναι γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ καπνὸς ὡς καὶ τὰ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα διέρχονται κρίσιν καὶ κρίσιν δεινήν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μὲ ἠρώτησε ποῖαι ἦσαν αἱ τιμαὶ τῶν εὐγενῶν καπνῶν πρὸ τῆς κρίσεως καὶ ποῖαι εἶναι μετὰ ταύτην.

Εἶπα ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν μπασμάδων Ξάνθης ἦσαν πρὸ τριετίας 120 δραχμαὶ ἡ ὀκὰ σήμερον δὲ μετὰ βίας πωλοῦνται εἰς δραχμὰς 50-60 τὴν ὀκᾶν. Ἔχομεν δηλαδὴ πτῶσιν 50 ο/ο. Ἐκτὸς ὅμως τῆς κρίσεως τῶν τιμῶν ἐκεῖνο ποὺ διαπιστοῦται καθ' ἑκάστην εἶναι ὅτι ἔχομεν καὶ ἄλλην πτῶσιν ὀφειλομένην εἰς τὴν πτῶσιν ἢ χαλάρωσιν τῆς καταναλωτικῆς δυνάμεως τῶν ξένων ἀγορῶν. Μεγάλη ἀγορὰ δι' ἡμᾶς ἦτο ἡ Γερμανική, ἥτις ἐνῷ κατὰ μέσον ὅρον κατηγόραωσε ἄλλοτε 14-17 ἑκατομμύρια κιλῶν εἶναι ζήτημα ἂν ἐφέτος θὰ φθάσῃ τὰ 6-7 ἑκατομμύρια. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ εἰς ἄλλας ἀγορὰς καταναλώσεως. Ἄλλα ξένα μονοπώλια ἔχοντα δυσχερείας συναλλαγματικὰς καὶ ἐξαγωγικὰς ἀναγκάζονται νὰ στρέφωνται εἰς ἄλλας ἀγορὰς παρεχούσας ἄλλους προσφορωτέρους ὅρους. Καὶ δι' αὐτὸ ἀπὸ μὲν τῆς ἀπόψεως τῶν παραγωγῶν διαπιστώνομεν μίαν οἰκτρὰν κατάστασιν ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἀνάλογον ἀντανάκλασίν της καὶ ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς τάξεως καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων. Μείωσις δηλαδὴ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος προφανῆς καὶ ἐντεῦθεν κατ' ἀνάγκην μείωσις τῶν κρατικῶν ἐσόδων καὶ ὡς ἐκ τούτου βλέπετε ὑποβαλλόμενα ὡρισμένα μέτρα ὅπως τὸ χρεωστάσιον κλπ. Ἤδη ἐξεταστέον ποῖα τὰ προταθέντα μέτρα καὶ ποῖα τὰ ληφθέντα. Ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος τοῦ καπνοῦ ἐγένετο ὄντως ἐνδελεχὴς παρὰ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ παρέσχε. Τὰ πορίσματα τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν τὰ γνωρίζετε. Αἱ χαραχθεῖσαι γραμμαὶ ἦσαν σαφεῖς. Ὑπεστηρίξαμεν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων, τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς, τὴν μείωσιν τῆς φορολογίας καὶ ἐζητήσαμεν καὶ τὴν ριζικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος. Πάντοτε ἡμεῖς, τονίζει, ἐθεωρήσαμεν τὸ καπνικὸν ὡς ἀπαρτίζον πρόβλημα ὅπερ ἔπρεπε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γενικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα. Δυστυχῶς αἱ εἰσηγήσεις μας δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὡρισμένα μέτρα ἄτινα θὰ ἀνακλύσω καὶ θὰ ἴδητε ἔτι ταῦτα ἦσαν ἄνευ εἰρμοῦ, ἔλειπεν ἀπ' αὐτὰ ἡ σπονδυλικὴ στήλη καὶ κατ' ἀνάγκην ἔλειπεν ἡ ἀκολουθητέα ριζικὴ καπνικὴ πολιτική. Ἡ Κυβέρνησις πρὸς περιορισμὸν τῆς παραγωγῆς ἐλαβετὸ μέτρον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς παραγωγῆς εἰς βαλτώδη καὶ ἀκατάλληλα ἐδάφη. Ἕτερον μέτρον ἦτο ἡ ἀπαγόρευσις τῆς συλλογῆς τῶν πατοφύλλων. Ἀμφότερα τὰ μέτρα ταῦτα ἀπεσκόπουν τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ποσότητος. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ μέτρα θὰ ἔμενον ἄκαρπα ἐφ' ὅσον ἐλειπεν ἡ ἰθύνουσα γραμμή, διότι δὲν ἦτο συμφέρον τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς νὰ μειωθῇ αὐτὴ ἂν δὲν προηγοῦντο συμφωνίαι μὲ τὰ κράτη τὰ παράγοντα εὐγενῆ καπνά. Αὐτὴ ἦτο καθ' ἡμᾶς ἡ βάσις ἣν ὠφείλαμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἔλαβε τὸ μέτρον τῆς ἐξαγορᾶς καπνῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐφαρμογή του ἔγινε κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αἱ θυσίαι νὰ εἶνε δυσανάλογοι πρὸς τὰ ἀποτελέσματα. Διότι τὴν ἐξαγορὰν δὲν τὴν παρηκολούθησε καμμία αὔξησις τῶν τιμῶν.

Κατὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἐγένοντο ἐπικρίσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ πολλοὶ ἐδήλωσαν ὅτι αἱ δοθεῖσαι τιμαὶ ἦσαν κατώτεραι τῶν τιμῶν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Ὁπωσδήποτε βεβαιωμένον εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἐξαγορὰν παρὰ τοῦ Κράτους δὲν ηὔξησεν ἡ τιμὴ τῶν καπνῶν. Δυστυχῶς ἐφ' ὅσον δὲν ὁλοκληρώσωμεν τὴν ἐξαγωγικήν μας πολιτικὴν καὶ δὲν θέτομεν γραμμὰς γενικὰς διὰ τὴν γεωργικήν μας

πολιτικὴν εἶναι προφανὲς ὅτι μὲ μέτρα μονομερῆ καὶ ἀστήμονα τοποθετήσεις δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀποτελέσματα. Ἡ στατιστικὴ τῆς ἀγορᾶς ἀποδεικνύει ὅτι περὶ τὰς 250.000 ὀκάδας ἠγοράσθησαν κάτω τῶν 5 δραχμῶν καὶ θὰ τύχουν ἴσως καὶ αὐτὰ ἐπεξεργασίας, ἐνῷ ἐπρόκειτο περὶ βελτιωμένων. Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους ποῖα ἦτο ἡ ἀνακούφισις τῶν παραγωγῶν ἐκ τοῦ μέτρου; Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεστήκαμεν νὰ μὴ κρατηθοῦν ὅλα τὰ χρέη τῶν Τραπεζῶν, ἀλλὰ νὰ πάρουν ἀπὸ τὰς τιμὰς τῶν ἐνεχυριαζομένων καπνῶν ἕνα 25 ο/ο οἱ παραγωγοί. Δυστυχῶς τοιαύτη ὑποχρεώσεις δὲν ἐλήφθη διὰ τῆς σχετικῆς συμβάσεως καὶ τὰ χρέη ἐπληρώνοντο ἐξ ὁλοκλήρου, ἐπεκράτησε δὲ ἡ εἰσήγησις τῶν ἐμπορίων ὅπως τὸ 25 ο/ο δοθῇ παρὰ τῆς ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς μεσοπρόθεσμα δάνεια. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐτὰ τὰ δάνεια δὲν ἐδόθησαν. Μὲ τὸ μέτρον συνεπῶς αὐτὸ ἐπληρώνοντο τὰ πρὸς τὰς Τραπέζας χρέη τῶν ἀγροστῶν μὲ χρήματα τοῦ Κράτους, ἐνῷ ὅταν ἐγίνετο σύσκεψις μεταξὺ τραπεζικῶν καὶ ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐδέχθησαν οἱ πρῶτοι νὰ μειώσουν τοὺς τόκους τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν. Καὶ ὅμως μὲ ὅλας τὰς ὑποσχέσεις αὐτὰς οὐδεμία μείωσις τῶν χρεῶν ἐγένετο καὶ εἰσπράχθησαν καὶ τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι καὶ αἱ προμήθειαι καὶ τὰ ἔξοδα. Εἰς δὲ τὰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν τῶν Νέων Χωρῶν ἐναπομένουν ἀκόμη ποσὰ εἰς βάρος τῆς νέας παραγωγῆς καὶ οὕτω αἱ θυσίαι τοῦ Κράτους δὲν ἀπέφερον τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων, ἴσως μᾶς εἶπε, ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔκαμε συμβάσεις μὲ τὴν Αὐστρίαν καὶ Σουηδίαν καὶ προσράτως μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' ἄρα γε αἱ συμφωνίαι αὐταὶ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας ἡμῶν ἢ πιέσεως τῶν πελατῶν μας. Διότι ἡ Αὐστρία εὑρισκομένη εἰς δεινὴν θέσιν ζητεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὡρισμένα ἀνταλλάγματα. Τὸ αὐτὸ θὰ ἔτραξαν καὶ ἡ Σουηδία καὶ ἡ Γαλλία. Ἀλλὰ μήπως, ἀπὸ ἀπόψεως Τραπεζιτικῆς πολιτικῆς ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ συστάσεις καὶ ἐκτήθησαν ἀνταλλάγματα ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν ἀφοῦ τὸ Κράτος ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς εἰσπράκτωρ τῶν πρὸς τὰς Τραπέζας χρεῶν; Εἶναι γνωστόν, συνεχίζει, ὅτι ἂν δὲν ὑρίστανται σήμερον καπνεμπόριον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γραμμήν, ἣν ἐτήρησαν ὡρισμέναι Τράπεζαι. Δὲν ἔμεινε πράγων ξένος πρὸς τὸν καπνόν, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε νὰ μὴ ἐπιστοῦτο πληθωρικῶς καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ κρίσις αἱ πιστώσεις ἐκόπησαν διὰ μιᾶς καὶ πλεῖστοι παράγοντες ἐξουθενώθησαν. Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὴν γραμμὴν ἣν ἐχάραξε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅταν ἄλλοτε ἐγένετο καπνικὴ συζήτησις ἐδηλώθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συναγωνιστῶμεν τὰ ἀνατολικὰ καπνὰ ἂν δὲν ἐξισοῦτο ἡ φορολογία μὲ τὰ βουλγαρικὰ καπνά. Καὶ ἐδηλώθη τότε ὅτι θὰ ἐμειοῦτο κατὰ 2 ο/ο καὶ θὰ ἐλαμβάνετο καὶ πρόνοια διὰ τὰ διάφορα καπνικὰ ἱδρύματα καὶ γραφεῖα. Δυστυχῶς καὶ τοῦτο ἔμεινε κενὸν γράμμα καὶ ἤδη τὰ γραφεῖα καπνοῦ ἐπαιτοῦν πιστώσεις διὰ νὰ συμπληρώσουν τὰ καπνικὰ ἱδρύματα.

Ἀρνοῦνται νὰ χορηγήσουν 7.000 000 ποὺ λείπουν καὶ κινδυνεύουν τὰ ἱδρύματα αὐτὰ νὰ σταματήσουν. Ἐπιπροσθέτως ὅμως ὅλων αὐτῶν καὶ τὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος κατέληξαν ἐπιζήμια διὰ τὴν παραγωγήν. Συγκεφαλαιωτικῶς, ἐπιλέγει, ἐρωτῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μᾶς δηλώσῃ ποία εἶναι ἡ ἐμπορική της πολιτικὴ διὰ τὸν καπνόν, ποία ἡ φορολογική της πολιτικὴ καὶ ποία ἡ καπνεργατική της πολιτική, διότι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἴπαμεν ἐπανειλημμένως, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ νὰ τὸ ἀντιμετωπίζῃ δι' ἐπιδομάτων

λῶς ἐφηρμόσθη δὲν εἶμαι ἀριθδὸς νὰ σᾶς πληροφορήσω. Θὰ σᾶς δώσῃ ἐξηγήσεις ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Γεωργίας.

Ι. Νικολίτσας. Παρακαλῶ, λέγει, τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ μᾶς πληροφορήσῃ, ἐὰν εἶναι ἀληθῆ τὰ γραφόμενα ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις ἀγορᾶς μόνον μυρωδάτων καπνῶν, διότι ἡ πληροφορία αὕτη ἀνησύχασε τοὺς ἄλλους παραγωγούς.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν ἔχουν καθορισθῆ ἀκόμη αἱ ἀγοραστέαι ποιότητες. Σήμερον ἐπετεύχθη ἡ χρηματοδότησις καὶ βεβαίως δὲν πρόκειται ν' ἀγορασθοῦν ὅλα τὰ καπνὰ τῆς Μακεδονίας Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἶναι 9,000,000 ὀκάδες καὶ χρειάζονται δι' αὐτὰ μαζὶ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπεξεργασίας ἄλλα 200,000,000 τὰ ὁποῖα αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐξευρεθοῦν. Ἀπὸ τὸ προωρισμένον διὰ τὰ Μακεδονικὰ καπνὰ ποσὸν ἐπερίσσευσαν 35,000,000 ἄτινα θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καπνῶν ἀξίας 70,000,000 τὰ ὁποῖα θὰ ἀγοράσωμεν. Θὰ εἶναι ταῦτα, κατὰ μέγα μέρος, ἀπὸ τὰ ὑπέγγεια καπνὰ καὶ μέρος ἀπὸ τὰ μὴ ὑπέγγεια.

Π. Τσαλδάρης. Τίνα ποσὰ ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὰ ὑπέγγεια;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὰ 2/3 ἐξ ὅσων εἶχον ἐνεχυριασθῆ εἰς τὰς Τραπέζας καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς παραγωγούς, διότι ἀπὸ ἐμπόρους δὲν ἠγοράσαμεν. Ὑπολογίζομεν ὅτι μένουν ἀκόμη ἀδιάθετα ἐκτὸς τῶν Μακεδονικῶν 9,000,000 ὀκάδες, τὰ δὲ Μακεδονικὰ σχεδὸν ἠγοράσθησαν ὅλα.

Θ. Φίλιος. Θὰ πάρουν οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τὰ χρήματα αὐτὰ τῆς ἀγορᾶς ἢ ὄχι;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐλέχθη ὅτι μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ εὐεργετοῦμεν τὰς Τραπέζας καὶ ὄχι τοὺς παραγωγούς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐδίδομεν αὐτὰ τὰ χρήματα δὲν θὰ ἐλάμβανον πλέον καμμίαν πίστωσιν ἀπὸ τὰς Τραπέζας οἱ παραγωγοί. Καὶ αὐτό, ὑποθέτω, ποὺ ἐκάμαμεν εἶναι ἐν μέγα εὐεργέτημα.

Θ. Φίλιος. Πρέπει ὅμως κάτι νὰ πάρουν καὶ οἱ παραγωγοί, διότι δὲν ἔχουν νὰ φᾶ ε.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὡς πρὸς τὸ παραγωγικὸν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα. Ὡς πρὸς τὸ ἐμπορικὸν μέρος, δι' ὃ ἐγένοντο αἰτιάσεις, δηλ. εἰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ συμφωνίας δὲν ὑστερήσαμεν. Μὲ τὴν Γερμανίαν, μὲ τὴν Πολωνίαν, μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ μὲ ὅλους τοὺς καταναλωτὰς καπνοῦ ἤλθομεν εἰς συνεννοήσεις, ἡ Γαλλία μάλιστα εἶναι νέος πελάτης. Μᾶς συνεστήθη τότε νὰ ἱδρύσωμεν βιομηχανίας ἐν τῇ ξένῃ, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι ἐχρειάζοντο πολλὰ ἑκατομμύρια λιρῶν.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουν ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνικαὶ βιομηχανίαι καὶ ὅταν ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως αὕτη δὲν ὤκνησε νὰ δώσῃ καὶ ἐγγυήσεις ὑπὲρ αὐτῶν. Τί μᾶς ὑπεβλήθη λοιπὸν καὶ τὸ παρελείψαμεν; Θὰ ἐπεθύμουν, τονίζει, διὰ τοῦτο νὰ ὑπεβάλλετο συγκεκριμένη αἰτίασις. Ἀνέφερεν ὁ κ. Βουλευτὴς Ροδόπης ὅτι δὲν ἐκάμαμεν τὸν καπνικὸν ὀργανισμόν.

Δ. Παπαθανάσης. Πόσα καπνὰ διεθέσατε δι' ἀνταλλαγῆς εἰδῶν;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Θὰ ἔλθω καὶ ἐκεῖ. Δὲν ὑποθέτω νὰ πιστεύῃ σοβαρῶς ὁ κ. Βουλευτὴς Ροδόπης ὅτι διὰ τοῦ Καπνικοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ προήγετο ἡ κατανάλωσις τῶν καπνῶν μας ἐν τῇ ξένῃ. Μὲ τοὺς Ὀργανισμούς, καὶ τὰς ἀφηρημένας θεωρίας δὲν δημιουργοῦνται διέξοδοι διὰ τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ κυρίως θέσεις.

Α. Παπαναστασίου. Ὅλα ὅμως τὰ συμπεράσματα τῶν Συνεδρίων καὶ τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν Διασκέψεων κατέληξαν εἰς αὐτοὺς τοὺς Ὀργανισμούς.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὅλος ὁ κόσμος ἐκήρυσσε τὴν ἀνάγκην τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία ὅμως, ὡς γνωρίζετε, καταγγέλλεται ὅτι εἶνε ὁ πρόξενος τῆς ἀνεργίας. Τώρα μᾶς ὁμιλοῦν πάλιν περὶ διευθυνομένης οἰκονομίας. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε καθαρῶς οἰκονομικόν. Ἕνα προϊὸν διὰ νὰ πωληθῇ πρέπει νὰ εὑρεθοῦν ἀγοραστὰ μὲ ἀγοραστικὴν δύναμιν. Πρὸ ὀλίγου ἀνέγνωσα τεῦχος τῆς Κ. Τ. Ἑ. περιέχον τὴν πτῶσιν ὅλων τῶν προϊόντων, διότι ἀπὸ τοῦ 1928 ἐμειώθη ἡ καταναλωτικὴ δύναμις δι' ὅλα τὰ προϊόντα καὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης ἀκόμη καὶ ὄχι τοῦ καπνοῦ. Μὴ νομίζετε λοιπὸν ὅτι ἱδρύοντες ὀργανισμοὺς θὰ αὐξήσητε τὴν κατανάλωσιν. Θὰ τὴν αὐξήσητε ὅταν οἱ καλοὶ ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀγοράζουν. Τί ἀντιλλάξατε ἐρωτᾷ ὁ κ. Παπαθανάσης; Ἀλλὰ ποῦ καταναλίσκομεν τὴν σταφίδα μας; Κατὰ 70 0/0 εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν ἀνταλλάσσομεν μὲ κάρβουνο, μὲ νήματα καὶ μὲ ἄλλα ἀναγκαιοῦντα δι' ἡμᾶς εἴδη. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἀνταλλάσσομεν τὰ προϊόντα μας μὲ τ' ἀναγκαιοῦντα δι' ἡμᾶς χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα. Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν μὲ τὸ γάλα τὸ ἀποστειρωμένον, τὸ τυρὶ καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἴδη. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν καπνόν. Οἱ καταναλωταί του εἶναι οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοί. Εἰσάγομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καπνὸν ἀξίας 700,000,000 δραχμῶν καὶ θέλετε νὰ τῆς ποῦμε ὅτι δὲν ἀγοράζομεν σῖτον ἐὰν δὲν ἀγοράσῃ περισσότερον καπνόν; Πωλοῦμεν καπνὸν εἰς τὴν Πολωνίαν, ἥτις εὐτυχῶς ἀγοράζει περισσό ερα ἀφ' ὅτι ἀγοράζομεν ἡμεῖς. Ποίαν ἐξ ἄλλου ἀνταλλαγὴν νὰ κάμωμεν μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐτήρησε τὰς ὑποχρεώσεις της περὶ ἀγορᾶς 2,000,000 κιλῶν. Καὶ χθὲς ἠναγκάσθημεν νὰ καταγγείλωμεν τὴν σχετικὴν σύμβασιν. Ποῦ ἀλλοῦ ἠμποροῦμεν νὰ πωλήσωμεν καπνὰ καὶ παρημελήσαμεν τὰς ἀνταλλαγάς;

Π. Τσαλδάρης. Τὰς ὑπαρχούσας ἐμπορικὰς συμβάσεις δηλ. ἐφηρμόσατε.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἀναρέρετέ μου μίαν χώραν. Ἔχομεν τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀγοράζομεν ὡρισμένα πράγματα καὶ σᾶς ἐρωτῶ εἰς ποίαν ἀπὸ αὐτὰς ἠμποροῦμεν νὰ τῆς εἴπωμεν ὅτι δὲν ἀγοράζομεν ἂν δὲν ἀγοράσῃ περισσότερα ἀπὸ ἡμᾶς.

Α. Παπαναστασίου. Ὅσοι πωλοῦν εἰς ἡμᾶς περισσότερα καὶ ἀγοράζουν ὀλιγώτερα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Εἰς ὅσας συμβάσεις ἐκάμαμεν ἐλήφθη κάθε δυνατὴ πρόνοια.

Δ. Παπαθανάσης. Διατί δὲν ὑποχρεώνετε τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀγοράζετε σιδηροδρομικὸν ὑλικόν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι ἀστεῖον νὰ τὸ λέτε αὐτὸ διὰ τὴν Γερμανίαν ἡ ὁποία ἀγοράζει 17,000,000 κιλά.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων ἔκαμε πρόοδον ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως; Ὅσα μᾶς εἶπατε εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν παλαιῶν συμβάσεων.

Γ. Καφαντάρης. Ἤκουσα καὶ ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρό τινος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει πολιτικὴν τοῦ συστήματος τῶν ἀνταλλαγῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Αὐτὸ κάμομεν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Διὰ νὰ γίνουν ἀνταλλαγαὶ πρέπει νὰ τὸ θέλῃ καὶ ὁ ἄλλος, ὄχι μόνον ὁ ἕνας.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ὅσας νέας συμβάσεις κάμνομεν τὰς βασίζομεν ἐπὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀνταλλαγῆς.

Γ. Καφαντάρης. Τὴν θεωρεῖτε δρῦν καὶ δυνατήν;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Καὶ τὴν ἐκτελοῦμεν.

Γ. Καφαντάρης. Μὰ τότε τί λέγει ὁ κ. Βουρλούμης.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐγὼ σᾶς ἔλεγον ὅτι διὰ νὰ γίνουν ἀνταλλαγαί, χρειάζονται δύο μέρη καὶ πρακτικῶς ἡ ἀνταλλαγὴ δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμος, διότι δὲν μᾶς δέχονται αἱ διεθνεῖς τιμαὶ Ἐκάμαμεν πρό τινος μίαν συμφωνίαν μὲ τὴν Αὐστρίαν, ἐπ' ἀνταλλάγματι δι' ἀγορᾶς καπνῶν καὶ οἱ ἔμποροί μας νὰ ἀγοράζουν Αὐστριακὰ προϊόντα, ἀλλὰ ἀμέτως μᾶλις ἔφυγαν συννενοήσεις, οἱ ἔμποροί μας διεμαρτυρήθησαν, διότι εἶναι ἀκριβὰ τὰ Αὐστριακὰ εἴδη. Καὶ ἡ Αὐστρία ἐδήλωσε τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἠναγκάσθη νὰ καταγγείλῃ τὴν μετ' αὐτῆς Σερβίας συμφωνίαν. Καὶ ὡς ἀρχὴ οἰκονομική, ἡ ἀνταλλαγὴ δὲν εἶναι εὐχερής, διότι δὲν θὰ εὕρητε συμφερούσας τιμὰς εἰς τὰ προϊόντα ποὺ σᾶς χρειάζονται. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου τί προϊόντα ἔχομεν νὰ ἀνταλλάξωμεν; Ἡ σταφίς μας πωλεῖται σχεδὸν ὁλόκληρος ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας τῆς ρυθμίσεως τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Μένει ὁ καπνός. Δι' αὐτὸ ἐκάμαμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ τὸν ἐπιβάλωμεν ὑπὸ μορφὴν συμφωνιῶν καὶ ἀνταλλαγῆς Χθὲς ἀκόμη εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Συγκοινωνίας νὰ μὴ δεχθῇ τὴν εἰσαγωγὴν ὁδρομέτρων ἐὰν δὲν ἐγίνετο δεκτὸν νὰ πάρουν καπνέν.

Π. Τσαλδάρης. Μὲ ποῖον Κράτος;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὲ τὴν Γερμανίαν.

Π. Τσαλδάρης. Ἴσως διὰ τὴν Γερμανίαν νὰ μὴν ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη νὰ ὠθηθῇ αὕτη διότι εἶναι καλὸς καταναλωτὴς τῶν καπνῶν μας.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς προσκόπτει εἰς πολλὰς δυσκολίας. Κατηγγείλαμεν τὰς συμβάσεις μὲ τὸν Καναδᾶν τὴν Πορτογαλλίαν, τὴν Βραζιλίαν καὶ ἄλλα κράτη, τὰ ὁποῖα δὲν εἰσάγουν τίποτε ἐκ τῶν προϊόντων μας.

Νομίζετε ὅτι μολονότι ἐδεκαπλασιάσαμεν τὸν δασμὸν ἐπετύχομεν τίποτε; καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐν κράτος μᾶς ἠπείλησεν ὅτι ἂν δὲν ἀνακαλέσωμεν τὸν δεκαπλασιασμὸν τῶν δασμῶν θὰ ἀποκλείσῃ τὰ πλοῖά μας ἀπὸ τοὺς λιμένας του.

Ἀλλὰ μήπως τὰ μεγάλα κράτη, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἀμερική, ἐσκέφθησάν ποτε συμψηφισμοὺς ἢ ἀνταλλαγάς; Αὐτὰ μόνον τὰ κράτη τὰ μικρὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς στενοχωρίαν ὅπως ἡ Οὐγγαρία ἡ Αὐστρία καὶ ἡμεῖς ἠμποροῦν νὰ τὰ σκεφθοῦν. Προχθὲς συνενοήθημεν μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν νὰ κάμωμεν ἀνταλλαγήν· εἶχεν αὐτὴ ἐδῶ ἀπόθεμα 25 ἑκατομ. δρχ. καὶ ὅταν μᾶς ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ τὰ πάρῃ, τῆς εἴπαμε ὅτι ἐπιτρέπομεν ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πάρῃ ἑλληνικὰ προϊόντα καπνοῦ καὶ ἄλλα εἴδη διπλασίας ἀξίας. Βλέπετε λοιπὸν ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐνεργοῦμεν πιεζόμενοι δέβαια ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ ὄχι διότι εὑρίσκομεν τὸ σύστημα τοῦτο ὡς ὀρθόν. Δὲν εἰσέρχομαι εἰς ὅσα μᾶς κατήγγειλεν ὁ κ. Παπαθανάσης, διότι αὐτὰ εἶναι ζητήματα ἀφορῶντα τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Μᾶς ἠλεγξε διότι ἐξ ἀφορμῆς διαδόσεων περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ προκαλεῖται ἀνησυχία εἰς τὴν περιφέρειάν του. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἔλεγχος ἐξ ἀφορμῆς διαδόσεων καὶ προσθέτω ὅτι ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν ἠξεύρω ἐὰν μελετᾶται ἡ ἵδρυσις μονοπωλίου.

Π. Τσαλδάρης. Σχετικῶς μὲ τὸ μονοπώλιον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Κ. Σπυρίδης. Εἶναι παλαιὰ ἡ ἀσθένεια τοῦ μονοπωλίου, ἡ ὁποία ἐπανέρχεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ ἐπανέρχεται. Ὁ καπνὸς μᾶς δίδει 1200 ἑκατομ. ἐτησίως καὶ τώρα θὰ κινδυνεύσωμεν ὄχι μόνον αὐτά, ἀλλὰ καὶ νὰ πλήξωμεν τὴν παραγωγὴν διὰ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς νέου ὀργανισμοῦ;

Γ. Καφαντάρης. Ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἁπλῆς διαδόσεως.....

Π. Τσαλδάρης. Ἡ ἀνησυχία δὲν προέρχεται ἐξ ἁπλῆς διαδόσεως, ἀλλ' ἐξ ἐπισήμου ὁμιλίας.

Θέμαι τῆς γνώμης ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μελετήσῃ πρῶτα τὸ ζήτημα καὶ κατόπιν νὰ φέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασίν της.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Κατηγόρησαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν ἐπρονόησε διὰ τοὺς καπνεργάτας ἡ τάξις τῶν ὁποίων ἀληθῶς δοκιμάζεται. Ἀπαντῶ ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τοῦτο, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐφ' ὅσον τὸ ταμεῖον ἀσφαλίσεως τῶν καπνεργατῶν δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῆς ἀνεργίας ἤλθεν ἐπανειλημμένως εἰς ἐνίσχυσιν αὐτῶν. Οὕτω τὸ 1928 διετέθησαν ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν 17 ἑκατομ., τὸ 1929 15 ἑκατομ., τὸ 1930 20 ἑκατομ. καὶ τὸ 1931 ἑκατομ. 10. Ἀλλ' ὅπως ὀρθῶς ὑπεστηρίχθη ἀπὸ προλαλήσαντα συνάδελφον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσωμεν τὸ δυνατὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἔργατῶν αὐτῶν εἰς ἀγρότας. Διὰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐλέχθη εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὅτι χρειάζονται 240 ἑκατομ.

Α. Μπακάλμπασης. 40 χιλ. κατ' ἄτομον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικὸν ἀλλὰ καὶ ἐξευρέσεως γῆς καὶ λέγομεν ὅτι τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ὅταν θὰ τελειώσουν τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Τώρα βέβαια ὁ ἐργατικὸς κόσμος εἶχε καὶ ἄλλα αἰτήματα μᾶς λέγει, διατί ἐπιτρέπετε τὴν ἁπλούστευσιν τῆς ἐργασίας; Ὑποθέτω ὅτι δὲν ὑπάρχει τις ἐν τῇ Βουλῇ, ὅστις δύναται νὰ μᾶς μεμψιμοιρήσῃ διὰ τὴν μὴ ἀποδοχὴν τοιούτου αἰτήματος.

Π. Τσαλδάρης. Ὁμιλοῦν καὶ περὶ ὑποσχέσεως δοθείσης διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας, ἡ ὁποία δὲν ἔγινε.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Πότε ἐδόθη αὐτὴ ἡ ὑπόσχεσις;

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἦσαν διάφορα τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος τότε.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἂν καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐλαττώσωμεν τὰς φορολογίας θὰ τὸ κάμωμεν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, ἐγὼ ὅμως ἀμφισβητῶ ὅτι καὶ ἀφορμένης τῆς φορολογίας θὰ εἶχε νὰ κερδίσῃ τίποτε ὁ παραγωγός. Συνεχίζων λέγει, ἐξ ἀφορμῆς ἐπικρίσεως τῶν Τραπεζῶν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐλέγχωμεν διαρκῶς αὐτὰς καὶ προσθέτει ὅτι ὁσάκις ἀπηυθύνθη πρὸς τὰς Τραπέζας τὰς εὗρε προθύμους εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσουν καὶ τὸ καπνεμπόριον καὶ τοὺς παραγωγούς, τώρα ὅμως καὶ αἱ Τράπεζαι εἶναι ἀνίσχυροι νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ κατὰ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ζητεῖται. Εἶναι, λέγει, μόδα νὰ ἐπιτιθέμεθα κατὰ τῶν Τραπεζῶν ἀλλὰ σωστὸν εἶναι νὰ λέμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκηο. Αἱ Τράπεζαι λέγουν ἐὰν μᾶς δοθοῦν τὰ κεφάλαιά μας ἀπὸ τοὺς καπνεμπόρους εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ χαρίσωμεν καὶ τοὺς τόκους καὶ ἕνα μέρος τῶν κεφαλαίων.

Ὁ κ. ***Α. Μπακάλμπασης*** λέγει ὅτι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ὅτι ἐνῷ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐχαράχθη ὡρισμένη γραμμή, ὡς ἐξήγγειλεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐὲν βλέπει τώρα ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ πίστιν πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα Τοὐναντίον ἔρχεται τώρα κα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐπαγγελίας διακηρύσσει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Καὶ ἐνῷ καὶ αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ εἶναι σύστημα ἀνάγκης καὶ ὅτι ὁ ὅρος τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους ἐχρεωκόπησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔρχεται καὶ ὑποστηρίζει ἀντιθέτους παλαιὰς θεωρίας, Ποῖαι εἶναι αἱ συμβάσεις μας αἱ ὁποῖαι στηρίζονται εἰς τὰς νέας ἐμπορικὰς ἀνάγκας; Διὰ τῆς προσαγωγῆς μιᾶς συμφωνίας μὲ τὴν Αὐστρίαν λύεται τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ νέα αὐτὴ μόδα δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Π. Βουρλούμης (Υπ. Έθν. Οικον.) Δέν είμαι συνειθισμένος είς άφηρημένας ιδέας, άπό θεωρίας καί λόγια είμαι χορτάτος. Άλλ' όταν πρόκειται περί άνάγκης κτυπώ τήν πόρτα είς κάθε χώραν καί τής λέγω «τί θέλεις νά μάς πουλήσης νά σού δώσωμε καί μείς δικά μας προϊόντα».

Α. Μπακάλμπασης. Άπό τό 1928, κ. Υπουργέ, φωνάζομεν ήμεῖς διά τήν ανταλλαγήν.

Π. Βουρλούμης. (Υπ. Έθν. Οικον.) Μετά τήν 21 Σεπτεμβρίου πού ἔφυγεν ἡ Άγγλία ἀπό τήν χρυσῆν ράστιν ἐγεννήθη ζήτημα ανταλλαγῆς. Θά ἦτο μωρόν ἄν προτήτερα. . . .

Ό κ. ***Α. Μπακάλμπασης*** συνεχίζων λέγει ὅτι δέν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι διά τήν ἐργασίαν τῆς ἐνισχύσεως καταναλώσεως εἰς τό ἐξωτερικόν. Ἡ Τουρκία ἐξησφάλισε τήν κατανάλωσιν 500.000 κιλῶν καπνοῦ εἰς τήν Συρίαν καί αὔριον θά ἀκούσωμεν ὅτι ἐπέτυχε τό ἴδιον πρᾶγμα ἡ Τουρκία εἰς τήν Αἴγυπτον, μήπως ἐξώδευσε ἑκατομμύρια διά νά τό ἐπιτύχῃ αὐτό;

Π. Λούβαρης. Τί ἐδαπανήθη διά νά αὐξηθῇ ἡ ἑλληνική παραγωγή εἰς τήν Πολωνίαν;

Ό κ. ***Α. Παπαναστασίου*** τονίζει τήν ἀνάγκην τῆς ανταλλαγῆς ὑποστηρίζων ὅτι ἡ Ἑλλάς παρά τάς γνώμας τάς ὁποίας ἐξήγεγκεν ὁ κ. Ὑπουργός εἶναι ἀπό τά Κράτη τά ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην νά ἀκολουθήσουν τήν πολιτικήν τῆς ανταλλαγῆς.

Π. Βουρλούμης (Υπ. Έθν. Οικον.) Ό κ. ἀρχηγός τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως μεταφράζει τάς σκέψεις μου ἀλλά πολύ κακά.

Α. Παπαναστασίου. Τό κείμενον πταίει ὄχι ἡ μετάφρασις.

Π. Βουρλούμης (Υπ. Έθν. Οικον.) Ἐγώ εἶπον ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν δυστυχῶς τήν πολιτικήν τῆς ανταλλαγῆς. Θεωρητικῶς εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώμη τήν ὁποίαν ὑποστηρίζει ὁ κ. Παπαναστασίου.

Α. Παπαναστασίου. Δέν ἠμπορῶ νά ἐμβαθύνω εἰς τό βάθος τῶν σκέψεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ἡ πολιτική ἥτις εἶναι ἀναγκαία εἶναι αὐτή τήν ὁποίαν ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν. Ό κ. Ἀλεξανδρῆς λέγει ὅτι ἡ σύμβασις μέ τήν Ρουμανίαν ἀποδεικνύει τάς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως διά τήν αὔξησιν τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως.

Ό κ ***Α. Μπακάλμπασης*** ἐπιμένει εἰς τήν ἀνάγκην τῆς ἐξασφαλίσεως νέων ἀγορῶν καταναλώσεως, διότι ἂν ἔχωμεν μίαν σοβαρᾶν μείωσιν τῆς καταναλώσεως εἰς τάς ξένας ἀγοράς, εἰς τάς ὁποίας ἐξάγομεν Ἑλληνικά προϊόντα, εἶναι ἐνδεχόμενον νά ὑποστῶμεν τεραστίας καταστροφάς. Καί καταλήγων συνιστᾶ εἰς τόν κ. Ὑπουργόν ἀπό τόν ὁποῖον δέν λείπει ἡ γνῶσις καί ἡ πεῖρα ἀλλά λείπει ἡ πίστις ἀλλαγήν μεθόδων.

Ό κ. ***Ι. Νικολίτσας*** λέγει ὅτι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δέν ἐδόθη ἀπάντησις διά τό ζήτημα τῆς ἀγορᾶς καπνοῦ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἡ μᾶλλον ἐλέχθη ὅτι θά ἀγορασθῶσιν ὅσα ἐπιβαρύνονται μέ πλασματικά δάνεια καί δι' ἴσων ποσῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργός τῆς Γεωργίας). Δέν θά ἀπαντήσω διότι τό θέμα τῆς ἐπερωτήσεως δέν εἶναι αὐτό.

Ι. Νικολίτσας. Ἐρωτῶ θά ἀγορασθοῦν πέραν αὐτῶν καί ἄλλα καπνά ὅπως τά τσιμπέλια ἐξωτερικῆς καταναλώσεως;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργός τῆς Γεωργίας). Ἡ Κυβέρνησις δέν ἔλαβε καμμίαν ἀπόφασιν ἄμα λάβει θά τήν ἀνακοινώσῃ.

Ι. Νικολίτσας. Ἐρωτῶ ἐξ ἄλλου ὁ νέος φόρος τῶν δέκα δραχμῶν θά ἐξακολουθήσῃ; Ό κ. Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε προχθές ὅτι θά ἀπαντήσῃ ὅταν θά συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις ἀλλ' ὁ κ. Ὑπουργός δέν ἔρχεται ὅταν συζητῶνται ἐπερωτήσεις. Καί ὁ κ. Ὑφυπουργός εἶπε πρό ὀλίγου ὅτι θά φύγῃ διότι δέν ἠμπορεῖ νά ἀπαντήσῃ.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργός τῆς Γεωργίας). Αὔριον ἤ μεθαύριον θά ἀνακοινώσωμεν τάς ἀποφάσεις μας μελετῶμεν ὅλα τά ζητήματα.

Ἡ συζήτησις κηρύσσεται κατόπιν περαιωμένη.

Εἰσέρχεται μετά ταῦτα ἡ Βουλή εἰς τήν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτόν τό σύνολον τοῦ κάτωθι νομοσχεδίου:

Περί ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν.

Ὡς ἐψηφίσθη κατά τήν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3786 περί ανικαταστάσεως τῆς Γερουσίας ἀντικαθίσταται διά τῆς ἑπομένης:

«Αἱ κατά τάς διατάξεις τῶν τίτλων Η καί Η ἐκλογαί Γερουσιαστῶν διατάσσονται καί ἐνεργοῦνται ἐντός τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, ἀ ἅτινες ἔπονται τῆς λήξεως τῆς οἰκείας τριετίας».

Ἄρθρον 2.

Τό ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3786 καταργεῖται.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τό ἄρθρον 14. § 2. τοῦ νόμου 3786 μετά τάς λέξεις «γ') Βουλευταί» προστίθενται αἱ λέξεις «καί Γερουσιασταί».

Ἄρθρον 4.

Τά διά τήν ἐκλογήν γερουσιαστῶν ψηφοδέλτια τά ὁρισθέντα διά τήν περίπτωσιν ἐνεργείας γερουσιαστικῶν καί βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατ' αὐτήν αὐτήν ἡμέραν ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιηθῶσι καί ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ γερουσιαστικαί ἐκλογαί ἐνεργηθῶσι κατ' ἄλλην ἡμέραν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπό τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν τό κάτωθι νομοσχέδιον:

Περί μισθώσεως ακινήτου πρός στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπό τῆς Γερουσίας

(κατά τήν ὑπό στοιχείον ΝΓ' τῆς 8ης Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἐπιτρέπεται εἰς τόν Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως κατά παρέκκλισιν τῶν περί στεγάσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, προβῇ εἰς μίσθωσιν ακινήτου ἀνήκοντος εἰς Νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου πρός στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀνωρισμένων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διενεργηθεισῶν δημοπρασιῶν ἐπί τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Τό Δημόσιον καί ἡ Δ.Δ.Κ. οὐδεμίαν εὐθύνην φέρουν ἐκ τῶν διενεργηθεισῶν δημοπρασιῶν ἀπέναντι οἱουδήποτε μειοδότου.

2) Ἡ μίσθωσις συνομολογεῖται ἄνευ διαγωνισμοῦ διά χρονικόν διάστημα οὐχί ἀνώτερον τῶν 8 ἐτῶν.

3) Οἱ ὅροι τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου παραμένοντες ἐν τῷ ὑπό μίσθωσιν ακινήτῳ μισθωταί ὑποχρεοῦνται νά ἐκμενώσωσιν τά ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα διαμερίσματα ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτούς κοινοποιήσεως τῆς καταρτισθησομένης συμβάσεως, μή ἰσχυουσῶν ὑπέρ αὐτῶν τῶν προστατευτικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4784. Εἰς τούς ἀνωτέρω καταβάλλεται μόνον μετά τήν ἐκουσίαν ἐκκένωσιν καί παράδοσιν ἐντός τῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας τῶν διαμερισμάτων, ἀποζημίωσις ὑπό τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἴση πρός τό μίσθωμα δώδεκα μηνῶν.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τόν Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως προβῇ εἰς τήν ἄνευ δημοπρασίας μίσθωσιν τοῦ ὡς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν χρησιμοποιηθέντος ακινήτου πρός ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ διαφόρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ ἀνάγκη τῆς στεγάσεως ὑρίσταται ἤδη ἢ ἤθελε δημιουργηθῇ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καί ὑπό τόν ἀπαράβατον ὅρον ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ περί οὗ πρόκειται ακινήτου θέλει παραιτηθῇ κατά τήν κατάρτισιν τῆς νέας μισθώσεως πάσης τυχόν ἀξιώσεώς του διά τήν μονομερῆ λύσιν τῆς προηγουμένης μισθώσεως τοῦ οἰκήματος ὡς Πρωτοδικείου. Ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως ἔσεται τριετής, τό δέ μίσθωμα δέν δύναται νά ὑπερβῇ τό ποσόν τῶν 85.000 δραχμῶν μηνιαίως.

Κυροῦται ἡ μεταξύ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καί τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ακινήτου, ἵνα στεγάζεται ἤδη τό Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, σύμβασις περί παρατάσεως τῆς μισθώσεως μηνιαίως καί μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1933.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτά εἰς μόνην συζήτησιν τά κάτωθι νομοσχέδια:

Περί συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5110 «περί διοικήσεως τῶν ὑπέρ τοῦ Δημοσίου ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καί δωρεῶν».

Ἄρθρον 1.

1. Πᾶσα δαπάνη εἰς βάρος τῶν ὑπό τήν ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κληροδοτημάτων ἀφορῶσα τήν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ διαθέτου ἢ δωρητοῦ ἢ τήν διοίκησιν τῆς περιουσίας, ἤτοι δικαστικά ἔξοδα, ἀσφάλιστρα, ἀποζημιώσεις δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας, γραφικά, ἡμερομίσθια ἐκτάκτου προσωπικοῦ, ἔξοδα κινήσεως, ἔξοδα συντηρήσεως ακινήτων, ἔξοδα καταρτίσεως μητρώου καί λογιστικῶν βιβλίων κλπ. ἐνεργεῖται μετά προηγούμενον προσδιορισμόν ὑπό ἰδία κεφάλαια καί ἄρθρα εἰς τόν ὑπό τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ψηφιζόμενον εἰδικόν προϋπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τῶν κληροδοτημάτων. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται τά ὑπό τοῦ νόμου 4390 διεπόμενα καί εἰς τό Ἐξωτερικόν ἐκτελούμενα κληροδοτήματα.

2. Αἱ κατά τά ἀνωτέρω δαπάναι διοικήσεως δέν δύνανται νά ὑπερβαίνουν ἐν συνόλῳ δι' ὅλα τά κληροδοτήματα τό ποσόν τῶν 200.000 δραχμῶν ἐτησίως.

3. Ἡ ἀναγραφή εἰς τόν εἰδικόν προϋπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τῶν κληροδοτημάτων νέων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καί δωρεῶν ὑπαγομένων κατά τήν κειμένην νομοθεσίαν ὑπό τήν ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νά γίνῃ καί διά Διατάγματος ἐκδιδομένου μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καί πᾶσαι αἱ σχετικαί πρός ταύτας ἐνεργηθεῖσαι πράξεις λογίζονται ἐν ἰσχύϊ ἀπό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 5110.

Ἄρθρον 2.

Τό ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3827 «περί κυρώσεως καί τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 περί συστάσεως Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας παρά τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καί ὡς πρός τήν Διεύθυνσιν τῶν Ἐθνικῶν κληροδοτημάτων.

Περί μετονομασίας τῶν Γραφείων Νομογεωπόνων εἰς Γεωργικάς Περιφερείας.

Ἄρθρον μόνον.

Τά ἤδη λειτουργοῦντα Γραφεῖα Νομογεωπόνων Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Χίου καί Σάμου μετονομάζονται ἐφεξῆς Γεωργικαί Περιφέρειαι, αὐξανομένων ἰσαρίθμως τῶν κατά τόν νόμον 4142 νενομοθετημένων 40 τοιούτων.

Τό προσωπικόν τῶν πέντε τούτων Περιφερειῶν ἀποτελεῖται, ὡς καί τό τῶν τέως Γραφείων Νομογεωπόνων, ἐξ ἑνός προϊσταμένου, ἑνός ἐπιμελητοῦ καί ἑνός γραφέως.

Τό προσωπικόν τοῦτο διέπεται, ὅσον ἀφορᾷ τά προσόντα, τρόπον προαγωγῆς κλπ. ἀπό τάς διατάξεις τοῦ νόμου 4142.

Περί ἀνοικοδομήσεως τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας Εὐβοίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ παροχή τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου διά τήν σύναψιν δανείων ὑπό τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς Εὐβοίας πρός ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευήν τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν καταστραφεισῶν ἢ βλαβεισῶν οἰκοδομῶν των. Ἡ ἐγγύησις δύναται νά παρέχηται διά χορήγησιν δανείων ὑπό ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν καί Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἢ καί ὑπό Ἑταιρειῶν ἀναλαμβανουσῶν τήν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν. Διά τήν χορήγησιν τῆς ἐγγυήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τῶν ἀστικῶν ακινήτων ἑκάστου σεισμοπαθοῦς ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὧν καί παραχωρεῖται ὑποθήκη ὑπέρ τοῦ δανειστοῦ. Δύναται ἐπίσης νά ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καί ἡ ἐν γένει περιουσιακή αὐτοῦ εἰς ἀγροτικά κτήματα κατάστασις ἐκτιμωμένη ἐκ τῶν ἐφοριακῶν στοιχείων.

Διά Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπό τῶν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν καί Συγκοινωνίας ὑπουργῶν κανονίζονται αἱ προϋποθέσεις καί οἱ ὅροι παροχῆς τῶν ἄνω ἐγγυήσεων, τά τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου αὐτῆς ὁρίου ὡς πρός ἕκαστον σεισμοπαθῆ καί ἐν γένει πᾶσα σχετική τῷ ζητήματι τούτῳ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διαχείρισις πάντων τῶν συναφῶν τῇ κατά τό προηγούμενον ἄρθρον παροχῇ ἐγγυήσεων τεχνικῶν καί οἰκονομικῶν ζητημάτων, δύναται νά ἀνατεθῇ εἰς εἰδικόν ὀργανισμόν, τελοῦντα ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, εἰς ὃν ἐπίσης δύναται νά ἀνατεθῇ καί ἡ ἐκτέλεσις συναφῶν τῇ ἀνοικοδομήσει γενικῆς φύσεως κοινωφελῶν ἔργων, ὡς ἐπίσης καί προμήθειαι καί ἐργασίαι ἀμεσώτερον ἐξυπηρετικαί τῆς ἀνοικοδομήσεως. Τά τῆς συστάσεως, ὀργανώσεως, λειτουργίας, ἁρμοδιότητος καί δικαιοδοσίας τοῦ ἄνω ὀργανισμοῦ κανονίζονται διά Δ)των ἐκδιδομένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Διά τάς ἀναγκαίας πρός λειτουργίαν τοῦ κατά τό προηγούμενον ἄρθρον ὀργανισμοῦ καί τῶν κατά τό αὐτό ἄρθρον ἔργων δαπάνας, ὡς ἐπίσης καί διά πᾶσαν ἐν γένει δαπάνην ἀποσκοποῦσαν εἰς τήν μελέτην, ἐποπτείαν καί ἔλεγχον τῆς ἐπισκευῆς καί ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν τῶν σεισμοπαθῶν, τήν παροχήν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου καί τάς σχετικάς ἐξασφαλίσεις, ἀναγράφεται ἐτησίως εἰς τόν προ)σμόν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑπό ἴδιον κεφάλαιον καί ἄρθρον ἀνάλογος πίστωσις.

Ἐκ τῶν ἄνω δαπανῶν αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τήν μελέτην καί ἐπίβλεψιν ἐκτελέσεως τῶν ὑπό τῶν σεισμοπαθῶν ἐκτελουμένων οἰκοδομικῶν ἔργων καί εἰς τήν παροχήν καί ἐξασφάλισιν τῶν ἐγγυήσεων καί μέχρι ποσοῦ τό πολύ 5 ο)ο ἐπί τῆς ἀξίας τῶν ἔργων τούτων. βαρύνουσι τούς σεισμοπαθεῖς ἀναλόγως, ἐκπιπτομένου τοῦ σχετικοῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ παρεχομένου ἑκάστῳ σεισμοπαθεῖ δανείου. Τά τῆς ἐπιβαρύνσεως ταύτης καί τά τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ αὐτῆς καί κατανομῆς μεταξύ τῶν σεισμοπαθῶν κανονίζονται λεπτομερέστερον διά τῶν κατά τό ἄρθρον 1 κανονιστικῶν Δ)των.

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατά τό ἄρθρον 2 ὀργανισμός εἶναι Νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, τά τῆς ἐκπροσωπήσεως δ' αὐτοῦ κανονίζονται διά τῶν κατά τό ἄρθρον τοῦτο 2 Διαταγμάτων.

Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀλληλογραφία καὶ διαδικασία εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν στέγασιν κλπ. τῶν σεισμοπαθῶν εἶναι ὡς πρὸς τούτους ἀτελής.

Γίνεται δεκτὴ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναβλητέα τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου ἡ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ ἱστορικοῦ ἀρχείου Κρήτης».

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

1) «Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων Ἱπποδρόμου Θεσσαλονίκης καὶ ἐναρξεως ἱπποδρομιῶν».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5263 περὶ Δασῶν».

3) «Περὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἁγίου Μάμαντος τῆς Χαλκιδικῆς».

4) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13)11)25 Νομ. Διατάγματος περὶ συστάσεως ἰατρικῶν Συλλόγων».

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

5) «Περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου».

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4739 περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον».

3) «Περὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς».

4) «Περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν».

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις ὥραν 10 μ. μ. δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Παρασκευῆς 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Λούλης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ Τζιτζιφιῶν Φαλήρου ζητούντων τὴν μὴ ἀπαλλοτρίωσιν τῆς σημειουμένης ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐκτάσεως περικλειομένης ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ξενοφῶντος, Ἰσμήνης, Ἐπαμεινώνδα καὶ Πεισιστράτου.

Ἡ ἕνωσις ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν Ἀλεξανδρουπόλεως διαμαρτύρεται διὰ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν ὑπὸ μεγαλοβιομηχάνων περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5355.

Οἱ κάτοικοι τῶν κοινοτήτων Πύλου, Μεθώνης, Καινούργιου Χωριοῦ, Μεσοχωρίου κλπ. διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 173134 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ δι' ἧς ἀπηγορεύθη ἡ βοσκὴ εἰς τὴν θέσιν " γιος Νικόλαος ἐπὶ δεκαετίαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας Λευκάδος ζητούσης τὴν ταχεῖαν συναλλάγματος.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης διαμαρτυρομένου διὰ τὴν κατάθεσιν νομοσχεδίου περὶ δασικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν. Η. Περδικάρη κατοίκου Λευκάδος ζητοῦντος ὅπως καταβληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Πρεβέζης δραχ. 10 κατὰ κυβικὸν ἐπὶ τῆς μεταφερομένης ἄμμου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ οὐχὶ 18.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Γ. Κατεχάκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου "περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς».

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4094».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς συνταξιούχους ὁπλίτας καταστάντας ἀνικάνους κατὰ τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίαν των ἐν τῷ στρατεύματι».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3341 περὶ ἱδρύσεως πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ 4688 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3341 κλπ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Βολουδάκης, Α. Μυλωνογιάννης, Ε. Τριποδάκης, Ε. Γεωργιλαδάκης, Κ. Πολυχρονάκης, Ι. Περδικογιάννης*** καὶ ***Ι. Γοβατζιδάκης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης ἑδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5)20 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ δικηγόρων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Γοβατζιδάκης, Μ. Βολουδάκης, Ε. Γεωργιλαδάκης, Β. Σκουλᾶς, Ν. Κωνσταντόπουλος, Ε. Τριποδάκης, Ν. Μυλωνογιάννης, Μ. Κοθρῆς*** καὶ ***Γ. Κοκκινάκης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων ἑλλήνων ὑπηκόων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Βλαχοθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 11-25 Ν. Δ. περὶ συστάσεως ἰατρικῶν συλλόγων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Καραμᾶνος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου "περὶ φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ κ. ***Α. Βερδέλης*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λέγει, ὅτι εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας εἶναι ἐγγεγραμμένη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν μία πρότασις νόμου, ἀφορῶσα τὴν ἀναδρομικὴν κατάργησιν μέρους τοῦ νόμου 5149, ψηφισθέντος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς. Ἡ πρότασις αὕτη, ψηφισθεῖσα ἤδη εἰς α' ἀνάγνωσιν, εὑρίσκεται νῦν σήμερον ἐγγεγραμμένη πρὸς ψήφισιν εἰς β' ἀνάγνωσιν. Ἡ ἀντικειμενικότης τῆς προτάσεως ταύτης, ἀπὸ δικαστικῆς ἀπόψεως, εἶναι ἀναμφισβητήτως σκοπιμωτάτη, διότι καίτοι ζητεῖ ἀναδρομικὴν κατάργησιν νόμου, ἐν τούτοις δὲν ἀποβλέπει εἴς τι ἄλλο παρὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπανεισαγωγὴν τῆς συζητήσεως, προσφυγῆς μὴ γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ λόγους καθαρῶς τυπικούς, ὡς ἠθέλησεν ὁ ἀριθμὸς 5149. Οἱ ἐξ ἡμῶν νομικοί, ὅσοι ἔλαβον τὸν λόγον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τῆς ἦν ἀνέφερον προτάσεως, ὑπεστήριξαν ὅτι καλῶς εἰσάγεται ἡ πρότασις αὕτη, ἐφ' ὅσον ἔρχεται ἁπλῶς νὰ διορθώσῃ γενόμενον ἤδη κακόν, καὶ δὴ ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ ἐπανεκδίκασιν ἢ ἀναψηλαφισμὸν δίκης, ἥτοι σύγκρουσιν τῶν δύο ἐξουσιῶν, οἷαι ἡ Νομοθετικὴ καὶ ἡ Δικαστική, ὑπὸ τὴν στενῶς νομικὴν ταύτην σκέψιν ὁδηγηθεὶς ὑπέγραψα, καὶ εἰσηγήθην καὶ ἐγὼ τὴν πρότασιν ταύτην νόμου.

Δυστυχῶς, ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ οὐσιαστικὴ ἄποψις ἡ πρότασις αὕτη, καίτοι φέρει χαρακτῆρα τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐν τούτοις ἀφορᾷ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν αὐτῆς μερικώτερον τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἑνὸς γηπέδου ἐν Ἄργει ἐφ' οὗ θὰ ἀνεγείρετο γυμνάσιον δαπάνης κληροδοτήματος ὁμογενοῦς τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειδή, κατ' ἐμὲ τοὐλάχιστον, ἡ ψήφισις ἢ ἡ ἀπόρριψις τῆς προτάσεως ταύτης δὲν θὰ δώσῃ ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν, συνεπείᾳ πολλαπλῶν παραλείψεων καὶ ἀστόχων ἐνεργειῶν, ἀνώμαλον καὶ δυσμενῆ ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἄργους, ἰδίᾳ δὲ δὲν θὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ γυμνασίου ἐν Ἄργει, τοῦ ὁποίου ἐν τούτοις ἔχει ἄμεσον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, διὰ τοῦτο νομίζω σκόπιμον νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Βουλὴν νέαν καὶ μεμονωμένην πρότασιν νόμου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκω ἀκριβῶς διευθέτησιν ταχυτέραν καὶ καταμερισμὸν τῶν μέχρι σήμερον εὐθυνῶν. Τὰς εὐθύνας φέρει βεβαίως κατὰ μέγα μέρος τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον Ἄργους, τὸ ὁποῖον παρέλειψε ἐνίας τυπικὰς ἐνεργείας, ἀλλὰ δὲν παύει νὰ εἶναι συνυπεύθυνον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐνήργησεν ἄνευ προγενεστέρας συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ταμείου Ἄργους, ἐπιβάλλον ἐν τούτοις εἰς τοῦτο, ὡς καὶ εἰς τὸ κληροδότημα Μπούσουλα, δαπάνας, εἰς τοῦτο, ὡς καὶ εἰς τὸ κληροδότημα Μπούσουλα, δαπάνας, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Ταμεῖον, ὡς αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπορρίψῃ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ διότι δὲν ἐμερίμνησε πάντοτε διὰ τὴν καθοδήγησιν εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, οὗτινος ἐν τούτοις ἔχει κατὰ νόμον τὴν ἐποπτείαν.

Διὰ τῆς προτάσεώς μου νόμου ζητῶ εἰδικώτερον ὅπως ἐν ἢ περιπτώσει δὲν καταστῇ δυνατὴ ὁπωσδήποτε ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ Ταμείου Ἄργους ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς ἀπαλλοτριώσεως, μέρος τοῦ καταβληθησομένου τιμήματος, ἐὰν καταβληθῇ τοιοῦτον, τοῦ γηπέδου ἐξευρεθῇ ἐξ εἰδικοῦ κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἐγγραφομένης εἰδικῆς πιστώσεως κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ νόμου 2442 ὅστις ἀπαγορεύει τὴν ἐγγραφὴν ἐκπαιδευτικῆς προνοίας· ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ἡ ἀνέγερσις τοῦ Γυμνασίου Ἄργους ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμὸν ἢ τὸ Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῶν τελῶν γενικώτερον, ἀλλὰ θὰ ἐπιτευχθῇ χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ εὐγενῆ ἀντίληψιν ὁμογενοῦς ἀποβλέψαντος εἰς τὴν ὑγιεινὴν στέγασιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος Ἄργους, ἰδίαι αὐτοῦ δαπάναις καὶ μερίμνῃ.

Εἶτα ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ἀγγελοκάστρου περὶ χορηγήσεως ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσωμεν ἄλλον ἀραβόσιτον, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐξαγάγωμεν διαρκῶς συνάλλαγμα.

Α. Παπαθανάσης. Ἂν περιορίσετε ὅμως τὸ κέρδος τοῦ ἐμπορίου ὅλος ὁ ἀραβόσιτος, ὁ ὁποῖος εἶναι κρυμμένος, θὰ ἔβγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) αὐτὸ εἶναι ζήτημα ἐξετάσεως.

Α. Παπαθανάσης. Οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν τόπον τόση ποσότης ἀραβοσίτου ὅση ἐσχάτως.

Ι. Νικολίτσας. Ἀνεξαρτήτως τῆς διατιμήσεως πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ὁ ἀποκρυφθεὶς ἀραβόσιτος.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς ἁμαξοκαρραγωγέων λέγει ὅτι παρὰ τὰς κατηγορηματικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν αἰτημάτων ταύτης, παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως δώσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας καὶ τροποποιήσῃ τὸν νόμον περὶ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως.

Σ. Ἀναστασιάδης. Δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἐκπροθέσμων ἀλλὰ περὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ αἰτήσεις παραμένουν ἐκκρεμεῖς καὶ εἶναι καιρὸς νὰ δοθῇ ἕνα τέρμα εἰς τὸ ζήτημα αὐτό.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι πολλοὶ τῶν ὁποίων αἱ αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν καὶ ἔχουν κάμει δύο καὶ τρεῖς φορὰς ἀναθεώρησιν.

Α. Ἀναστασιάδης. Παρουσιάζουν νέα στοιχεῖα.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Κάθε ἕνας ποὺ ἔχει ἁμαξάκι κάνει τώρα τὸν ἁμαξοκαρραγωγέα καὶ ζητεῖ ἀποζημίωσιν.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας.*** Ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἐργατῶν σαπωνοποιΐας Καλαμῶν λέγει ὅτι δικαίως παραπονοῦνται οὗτοι, διότι ἡ ἀκατανόητος αὐστηρότης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν συναλλάγματος διὰ μερικὰς βιομηχανίας, τὰς καταστρέφει ἀνεπανορθώτως. Ἀλλὰ δὲν καταστρέφονται μόνον αἱ βιομηχανίαι ἀλλὰ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτάς. Εἰς τὰ ἐργοστάσια σαπωνοποιΐας Καλαμῶν ἐργάζονται ἄνω τῶν 100 ἐργατῶν δηλαδὴ συντηροῦνται 100 οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι τώρα ρίπτονται εἰς τοὺς δρόμους. Πλὴν τῶν ἐργατῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ θὰ ὑποστοῦν ζημίας, διότι τὰ ὑπόλειμματα τοῦ ἐλαίου καὶ οἱ ἐλαιοπυρῆνες θὰ μείνουν ἀζήτητοι, διότι τὰ ἐργοστάσια θὰ σταματήσωσι τὰς ἐργασίας των. Αἰσθάνομαι τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα εἰς ἣν περιῆλθε τὸ Κράτος, ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν Κυβερνώντων καὶ ἡ τακτικὴ αὐτή, ἡ ὁποία καὶ τὰς βιομηχανίας καταστρέφει καὶ τὸν ἐργαζόμενον λαὸν φέρει εἰς ἀπόγνωσιν ἐξακολουθεῖ.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἰατρῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως τῶν ἐφέδρων εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ι. Παπαφλέσσας. Καὶ ἄλλοτε ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ὑποστηρίξω ἐν τῇ Βουλῇ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ὄχι μόνον τῶν Καλαμῶν ἀλλὰ ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθησαν αἱ συστάσεις μου. Καὶ ἤδη παρακαλῶ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν νὰ μελετήσῃ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Καλαμῶν καὶ νὰ θελήσῃ νὰ κρίνῃ εὐμενῶς τὰ δίκαια αὐτῶν αἰτήματα.

Ὁ κ. ***Δ. Γιαννόπουλος.*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Τριπόλεως «ὁ Ἑρμῆς» περὶ ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας.*** Διαμαρτύρεται, ὑποστηρίζων σχεκὴν ἀναφοράν, διὰ τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ ζητήματος τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου Βόλου καὶ ζητεῖ τὴν ταχυτέραν ἐπιψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος.*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς καπνεργατῶν Ἀλιστράτης καὶ Δοξάτου διαμαρτυρομένης διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Τ. Α. Κ. Θεσσαλονίκης πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν βιβλίων των.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης.*** Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ὅλων τῶν κοινοτήτων τοῦ τέως δήμου Παρακαμπυλίων διὰ τῆς

ότι είας παρακαλεῖται ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς νὰ συστήσῃ εἰς τὸν δασάρχην Ἀγρινίου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὁπλοφορίαν εἰς τοὺς κατοίκους πρὸς καταδίωξιν τῶν λύκων καὶ τῶν ἀγριοχοίρων οἱ ὁποῖοι κατέφαγον ὅλα τὰ σπαρτά.

Ὁ κ. ***Ι.Νικολίτσας.*** συνιστᾶ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Α. Ἀλεξανδρῆς. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος,*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῆς Πανελληνίου Καπνομεσιτικῆς Ἑνώσεως περὶ προσλήψεως τῶν μελῶν αὐτῆς, καθ' ὃ εἰδικῶν περὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν, διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν καπνῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων. Κατακρίνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὁποία δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τούτους καί παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ τὴν πρόσληψιν αὐτῶν οὐ μόνον λόγῳ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς δύνανται νὰ προσφέρουν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν ὡς εἰδικοί, ἀλλὰ καὶ διότι λόγῳ τῆς ἀνεργίας διατρέχουν κρίσιμον περίοδον αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Βαρβαγιάννης πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Α. Βαρβαγιάννης. Κύριοι Βουλευταί ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος τῆς χώρας ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ λαὸς εἶνε ἀνάστατος. Ὡρισμένοι κερδοσκοπικοὶ παράγοντες ἐγκατασταθέντες καὶ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου καὶ σπεύσαντες νὰ διαδόσουν τὰς πλέον ἐξωφρενικὰς πληροφορίας, ὅτι στερεῖται ἡ χώρα καὶ τῶν ἐλαχίστων ἀποθεμάτων εἰς τρόφιμα καὶ εἴδη πρωτίστης ἀνάγκης. ὅτι βαίνομεν πρὸς ὁλοκληρωτικὸν ἐξαφανισμόν, κατώρθωσαν ἐντὸς ἐλαχίστων ὡρῶν νὰ ἀνεβάσουν τὸ ξένον συνάλλαγμα εἰς τοιαῦτα δυσθεώρητα ὕψη, ὥστε ἀγωνία πραγματικὴ νὰ καταλάβῃ ὁλόκληρον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον. Εἶναι βέβαιον, κύριοι βουλευταί, ὅτι οὐδεμία πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ οὐδεμία ἄλλη ἀνάγκη τῆς χώρας δύναται ἐντὸς ὀλίγων μόνον ὡρῶν νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην ζήτησιν συναλλάγματος, τοιαύτην ἐξωφρενικὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Εἶναι βέβαιον ἀκόμη—καὶ τοῦτο καὶ ὑπευθύνως δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω—ὅτι ὁ ἐμπορικὸς κόσμος αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἀνάστατος καὶ ἔχων χάσῃ τὸ ἠθικόν του παρακολουθεῖ ἁπλῶς θεατής, αὐτὸ τὸ ἀνόσιο παιγνίδι, τὸ ὑπονομευτικὸν τῆς δραχμῆς, χωρὶς νὰ καταφεύγῃ εἰς ζήτησιν συναλλάγματος, ἀρκούμενος εἰς τὰ ἀποθέματά του καὶ περιορίζων τὰς ἀνάγκας του εἰς τὸ ἐλάχιστον. Εἶναι λοιπὸν βέβαιον ὅτι ἡ κερδοσκοπία ὀργιάζει. Εἶναι τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον βέβαιον, διότι ἀπὸ σήμερον ἐρθάσαμεν καὶ εἰς τὸ αἴσιον τέρμα νὰ δημιουργήσωμεν καὶ πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς τὴν μεσημβρίαν ἡ χαρτίνη λίρα Ἀγγλίας ὑπερέβη τὰς ἑξακοσίας δραχμάς. Θὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν ὅπως, πρὸς καθησύχασιν τοῦ λαοῦ, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου ἰδιαιτέρως, εὐαρεστηθῇ νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, διὰ νὰ ἴδωμεν τίνα μέτρα πρόκειται νὰ ληφθῶσιν ἐναντίον τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἐχθρῶν τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας.

Π. Φλῶρος. Κρεμάλα ἐναντίον αὐτῶν γιατὶ ἀποστραγγίζουν τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Κύριοι βουλευταὶ ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ὁλόκληρος ἡ Οἰκουμένη διέρχεται καιροὺς χαλεπούς.

Ἀλλὰ ὅλοι οἱ λαοὶ δὲν ἔχουν δυστυχῶς τὴν αὐτὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Ὑπάρχουν λαοί, οἱ ὁποῖοι, τοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιρούς, διέρχονται μὲ ποιάν τινα ψυχραιμίαν, πειθαρχοῦντες πρὸς τοὺς κυβερνῶντας καὶ ἄλλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων δυστυχῶς εἴμεθα καὶ ἡμεῖς—διότι εἴμεθα μεσημβρινοὶ λαοὶ θερμόαιμοι—διέρχονται τοὺς χαλεποὺς καιροὺς κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ βελτιώνῃ τὴν θέσιν τὴν χειροτερεύει.

Τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1931 ἡ Ἀγγλία ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων τὸ νόμισμά της ἔρθασε 30 -35 ο/ο. ἀλλὰ ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς διετήρησεν ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχραιμίαν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τῇ ζωτικότητα τῆς χώρας καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἤρχισεν πάλιν νὰ ἀναβιοῖ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐσωτερικῷ ἡ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν τῆς Ἀγγλίας ἐμπιστοσύνη.

Ἡμεῖς ἐδῶ, ὅταν συνέβη αὐτὸ τὸ ἀτύχημα —διότι ἦτο ἀτύχημα διὰ τὸν κόσμον ἡ ἐν τῆς χρυσῆς βάσεως ἔξοδος τῆς Ἀγγλίας—ἀπεφασίσαμεν καὶ ὡς Κυβέρνησις καὶ ὡς λαὸς νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν δραχμήν μας. Θὰ λέξωμεν εἴπομεν τότε ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα διὰ νὰ κρατήσωμεν τὴν βάσιν σταθεράν. Ποίας εἴχομεν ὑπ' ὄψιν μας προϋποθέσεις τότε; εἴχομεν τὴν προϋπόθεσιν. ὅτι θὰ συνηθίσωμεν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ προϊόντα μας, ὅπως τὰ ἐξήγομεν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Εἴχομεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι θὰ εἴχομεν τοὺς ἀδήλους πόρους τοὺς ὁποίους εἴχομεν κατὰ τὸ παρελθόν—ἂν ὄχι ἐν τῷ συνόλῳ ἀλλὰ ἐν τινι μέτρῳ. Εἴχομεν τέλος πάντων ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ συνήθως κίνησις τῶν κεφαλαίων διὰ τῶν ὁποίων διεξάγονται αἱ διεθνεῖς συναλλαγαὶ δὲν θὰ μᾶς ἀπέλιπον, καὶ ταὐτοχρόνως. ὅτι ἐμπνεόμενος ἀπὸ κοινὴν πίστιν καὶ πειθαρχίαν θὰ περιώριζε κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς ἀπάνας του, καὶ κυρίως δὲν θὰ ἐτρέποντο πρὸς τὴν ἀποθησαύρισιν, ἄλλοι μὲ τὸ χαρτονόμισμα. ἄλλοι μὲ τὴν λίραν. καὶ ἄλλοι μὲ τὸ ἐμπόρευμα. Ἀφ' ἧς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν. ἡ ὁποία τὸν χαραπτηρίζει. κατέστησε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐνήμερον τῆς πραγματικῆς καταστάσεως καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν «ἰδοὺ ποία εἶνε ἡ πολιτική μου. Ἰδοὺ ποῖον εἶναι τὸ πρόγραμμά μου. Θὰ προσπαθήσω πάσῃ δυνάμει νὰ κρατήσω σταθερὰν καὶ ὑγιᾶ τὴν δραχμήν, καὶ ἂν τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ὑποβάλλω δὲν πραγματοποιηθῇ, τότε θὰ λάβω ἄλλα μέτρα, θὰ ἀκολουθήσω ἄλλον δρόμον καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἀκολουθῶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸ μεταβάλω». Ἡ εἰλικρινὴς αὕτη τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔκθεσις τῆς καταστάσεως ἤγαγε πολλοὺς εἰς ἐνεργείας. αἵτινες ἐξησθένιζον ὅλην αὐτοῦ τὴν προσπάθειαν, διότι ὁ εἷς ἤρχιζε νὰ ἀποθησαυρίζῃ χαρτονόμισμα, ἀναλαμβάνων τὰς καταθέσεις του ἀπὸ τὰ ταμιευτήρια, ἄλλος ἤρχιζε νὰ μεταβάλλῃ τὰ τραπεζογραμμάτια εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, καὶ ἄλλος εἰς τρόφιμα καὶ ἐμπορεύματα Εἶναι φυσικὸν ὅτι μὲ τοιοῦτου εἴδους ἐνεργείας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὁμαδικάς, ὀφειλομένας ὅπως εἶπον εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ εἰς τὸν χαραπτῆρά μας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο παρὰ τὰ ἐξωτερικὰ συναλλάγματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα νὰ ὑπερτιμῶνται. καὶ νὰ ἀναλαμβάνωνται μάλιστα καταθέσεις ὄχι πλέον ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ ἱδρύματα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον δηλ. ἀπὸ οἰκονομικὸν ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὄπισθεν αὐτοῦ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται τὰς ὑποχρεώσεις. Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὑπευθύνως ὅτι δὲν εἶναι πασῶς δικαιολογημένος αὐτὸς ὁ πανικός, ὁ ὁποῖος κατέλαβε τελευταίως μέγα μέρος τῶν συμπολιτῶν μας. Δὲν πρόκειται σήμερον μόνον περὶ τῶν παικτῶν τοῦ χρηματιστηρίου, τῶν συνηθῶν κερδοσκόπων, οἱ ὁποῖοι ὑπερτιμοῦν τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καθημερινῶς. Πρόκειται περὶ τῆς γενικῆς ἀτμοσφαίρας τὴν ὁποίαν ἀναπνέομεν κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας, ἀτμοσφαίρας ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται ἀπὸ τὴν διαλαλουμένην ἔλλειψιν τροφίμων καὶ ἰδίᾳ δημητριακῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰσάγομεν μηνιαίως 40—50 χιλιάδας τόννων σίτου διὰ τὴν διατροφὴν τῆς χώρας.

Διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀντὶ τῶν 120 ἢ 150 χιλιάδων τόννων, ποὺ εἰσάγονται συνήθως διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ λαοῦ, εἰσηγάγομεν 150 χιλ. τόννους περίπου ἀραβοσίτου καὶ 150 χιλ. τόννους σίτου, δηλαδὴ ἐν ὅλῳ 300 χιλ. τόννων. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο, ἔχομεν ὑπὸ ἐκφόρτωσιν, ὑπὸ φόρτωσιν. καὶ ἀγορασμένους ἑτέρους 47 χιλ. τόννους. Σᾶς ἀναφέρω ὀνομαστὶ τὰ ἀτμόπλοια ποὺ ἐκφορτώνουν. τὰ ἀτμόπλοια ποὺ φορτώνουν καὶ τὰ ἀτμόπλοια ποὺ εἶναι ναυλωμένα, διότι πρέπει τέλος πάντων νὰ πεισθῇ ὁ κόσμος ὅτι δὲν πρέχει κανένα κίνδυνον νὰ στερηθῇ τοῦ ἄρτου του. (ἀναγινώσκει). . . .

Καὶ ὅμως σήμερον μία ἐκ σοβαρωτέρων ἐφημερίδων μας καλῇ τῇ πίστει βεβαίως.γράφει ὅτι βαδίζομεν πρὸς τὸ δελτίον ἄρτου. Ὅταν λοιπὸν δημιουργῆται μία τοιαύτη ἀτμόσφαιρα, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπορῇ ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν, πῶς δύο ἢ τρεῖς παῖκται ἀνεβίβασαν τὴν λίραν εἰς 600 δραχμάς. Βεβαίως ἡ κατάστασις εἶναι ἀνώμαλος. εἶναι ἀνώμαλος κατὰ τοῦτο, ὅτι μὴ δυνάμενοι νὰ ἱκανοποιήσωμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας μας, καὶ διὰ τοῦ καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀρνούμεθα τὴν παροχὴν τοιούτου διὰ δευτερευούσας ἀνάγκας μὴ συνδεομένας πρὸς τὰ ἀπαραίτητα τοῦ λαοῦ τρόφιμα. Ὅταν ζητεῖται π. χ. συνάλλαγμα διὰ πληρωμὴν χρεῶν ἢ διὰ ταξείδια, ἢ δι' ἐκπαιδευτικοὺς σκοπούς, ἢ διὰ πληρωμὴν ἀντικειμένων μὴ συνδεομένων πρὸς τὴν διατροφὴν τοῦ λαοῦ οἱ αἰτοῦντες παραπέμπονται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν τῆς ὁποίας ἠναγκάσθημεν νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν λειτουργίαν, ὅπως σᾶς εἶπεν ἄλλοτε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ συνάλλαγμα τῆς Τραπέζης ἐχρησιμοποιήθη καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ σιτηρά, διὰ σφάγεια, διὰ θεῖον, διὰ θειϊκὸν χαλκόν, κινίνην, καὶ τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου. Δι' ἄλλας ἀνάγκας οἱ πολῖται κατευθύνονται εἰς τὴν κατ' ἀνοχὴν ὑφισταμένην ἐλευθέραν ἀγοράν. Μοῦ ζητεῖ ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν νὰ λάβω μέτρα κατὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῆς μὴ λήψεως τῶν ὁποίων ἀπωλέσθη ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτῆς. Τίνα μέτρα θέλει νὰ λάβω ; Νὰ στείλω τοὺς χωροφύλακας νὰ διαλύσουν τὰς ὁμάδας τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου ; Ἐὰν στραφῶμεν ὀλίγον πρὸ τὰ ὀπίσω θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι μακραὶ αἱ χρονικαὶ περίοδοι κατὰ τὰς ὁποίας ἐζήσαμεν ὑπὸ ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα.

Π. Βουρλούμης. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ χάνει τὴν ἰσοτιμίαν τὸ νόμισμά μας, διότι κατὰ τὰ 100 ἔτη τῆς ἐλευθερίας μας, ἐλάχιστα φωτεινὰ διαλείμματα ὑπάρχουν καθ' ἃ τὸ νόμισμά μας ἦτο ἀπολύτως σταθερόν. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει λόγος νὰ λάβωμεν μέτρα ἐξαιρετικά. Τὸ νὰ στείλωμεν χωροφύλακάς τινας διὰ νὰ διασκορπίσουν τοὺς κερδοσκόπους δὲν μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναί τι ἀξιόλογον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Προέδρου θὰ τεθῇ μία κατευθυντήριος γραμμή, ἡ ὁποία θὰ ρυθμίσῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὰ νομισματικά μας πράγματα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν. προτοῦ γίνῃ ἡ συνάντησις τῆς Γενεύης καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐμπειρογνωμόνων.....

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γενικευθῇ.

Πρόεδρος. Νὰ φέρετε ἐπερώτησιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον καὶ μοῦ ἀπήντησεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀγορᾷ τὰ γενικὰ μέτρα.. . . . .

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Σᾶς δίδω τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῇ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐν Γενεύῃ θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς κύκλους τῆς Κ.Τ.Ε., ἀλλὰ προσθέτως καὶ μὲ ἄλλα μέλη τῶν ἐμπειρογνωμόνων. Θὰ ἦτο πρᾶξις μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς ἠθελήσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἔλεγον λοιπὸν κ. βουλευταί, ὅτι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα συνιστᾷ ὁ κ. συνάδελφος δὲν τὰ θεωρῶ ἀποτελεσματικά. Δὲν θὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐὰν τοῦ ἐλέγαμεν ὅτι θὰ λάβωμεν μέτρα ὅτι θὰ στείλομεν ἐὰν τοῦ ἐλέγαμεν ὅτι θὰ λάβωμεν μέτρα ὅτι θὰ στείλομεν ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου χωροφύλακας νὰ διαλύσουν τὰς ὁμάδας τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου ; Ἐὰν στραφῶμεν ὀλίγον πρὸ τὰ ὀπίσω θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι μακραὶ αἱ χρονικαὶ περίοδοι κατὰ τὰς ὁποίας ἐζήσαμεν ὑπὸ ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Προέδρου θὰ τεθῇ μία κατευθυντήριος γραμμή, ἡ ὁποία θὰ ρυθμίσῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὰ νομισματικά μας πράγματα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν. προτοῦ γίνῃ ἡ συνάντησις τῆς Γενεύης καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐμπειρογνωμόνων.....

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γενικευθῇ.

Πρόεδρος. Νὰ φέρετε ἐπερώτησιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον καὶ μοῦ ἀπήντησεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀγορᾷ τὰ γενικὰ μέτρα.. . . . .

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Σᾶς δίδω τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῇ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐν Γενεύῃ θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς κύκλους τῆς Κ.Τ.Ε., ἀλλὰ προσθέτως καὶ μὲ ἄλλα μέλη τῶν ἐμπειρογνωμόνων. Θὰ ἦτο πρᾶξις μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς ἠθελήσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἔλεγον λοιπὸν κ. βουλευταί, ὅτι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα συνιστᾷ ὁ κ. συνάδελφος δὲν τὰ θεωρῶ ἀποτελεσματικά. Δὲν θὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸ

Α. Μιχαλακόπουλος. Ἔδωσεν ἐξηγήσεις ὁ κ. Ὑπουργός.

Π. Τσαλδάρης. Ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς περὶ κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὡσανεὶ τὰ κόμματα παραλείπουν τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἶναι ἡμέρα ἐπερωτήσεων, καὶ βεβαίως τὸ ζήτημα θὰ ἔλθῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τότε θὰ κρίνωμεν κατὰ πόσον εὐθύνεται ἢ ὄχι ἡ Κυβέρνησις Καὶ ἐὰν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας εἶναι αἱ ἀρμόζουσαι διὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξέθεσε τὴν ἀνωμαλίαν, ἥτις προεκλήθη ἐκ τῆς κερδοσκοπίας ὡρισμένων ἀτόμων, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐκεῖναι οἱ ὁποῖοι ἔλαβον συνάλλαγμα παρὰ τῆς Ἐκδοτικῆς πρὸς ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν καὶ σήμερον ἢ ἀποκρύπτουσι τὰ ἀγορασθέντα ἢ ζητοῦν παραλόγους τιμάς.

Δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ λάβῃ σύντονα καὶ δραστικὰ μέτρα. Ἐν καιρῷ θὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον εὐθύνεται ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν τροφίμων καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἴδη, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθησαν μὲ κρατικὸν συνάλλαγμα. Πρὸ καιροῦ ἐζητήσαμεν νὰ κατατεθῇ ὁ πίναξ τῶν λαβόντων συνάλλαγμα, πλὴν ὅμως οὗτος δὲν κατετέθη, καὶ θὰ ἴδωμεν ὅτι ἴσως ἔγινε σπατάλη τοῦ κρατικοῦ συναλλάγματος καὶ ἂν εὑρίσκετο ὁ τόπος εἰς στενόχωρον θέσιν τοῦτο συνέβη διότι ἐτηρήθη μία πολιτικὴ οὐχὶ ἀνάλογος πρὸς τὰς περιστάσεις.

Κ. Ζαβιτσιάνος. Θὰ ἐνώσω καὶ ἐγὼ τὰς διαμαρτυρίας μου κατὰ τῆς κερδοσκοπίας, ἡ ὁποία μάλιστα ὑπερέβη πᾶν ὅριον λογικὸν πρὸς ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν μειώνει ποσῶς τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὅσα ἐδημιουργήθησαν ἵνα στενάζῃ ἡ χώρα νῦν τραγικῶς. Χαίρω ὅμως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὥρισε τὴν προσεχῆ Τετάρτην διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος τούτου, πλὴν ὅμως λυποῦμαι διότι δὲν δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν, προηγουμένως.

Κ. Λιδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν συναδέλφων του τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔχει διατάξει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις εὑρισκομένων ἐμπορευμάτων καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πλοῖα ἀκόμη. Συγχρόνως ἐλήφθη πρόνοια, ὅπως σταλῇ κατάλογος τοῦ δοθέντος συναλλάγματος πρὸς ἀγορὰν τῶν εἰδῶν αὐτῶν, διὰ νὰ γίνῃ ἀντιπαραβολὴ, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον τὰ εἴδη ταῦτα ἐπρομηθεύθησαν οἱ διάφοροι εἰσαγωγεῖς καὶ ἂν αἱ ποσότητες αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὰς ἀποθήκας ἀνταποκρίνωνται μὲ τὸ χορηγηθὲν συνάλλαγμα

Π. Τσαλδάρης. Ἀκριβῶς διὰ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχω νὰ κάμω μίαν ἰδιαιτέραν σύστασιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐδόθη συνάλλαγμα κρατικὸν διὰ θεῖον καὶ θεϊκὸν χαλκόν. Ἐν τούτοις τὰ εἴδη ταῦτα ἢ ἀπεκρύβησαν ἢ πωλοῦνται εἰς τιμὰς κανονιζομένας πρὸς τὴν τιμὴν συναλλάγματος ἐλευθέρας ἀγορᾶς. Καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα. Δὲν γνωρίζω τί θὰ πράξῃ, ἀλλὰ πρέπει τὰ εἴδη τοῦτα νὰ πωληθοῦν μὲ τὴν τιμὴν συναλλάγματος τὴν ὁριζομένην παρὰ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, διότι ἄλλως κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ τὸ προϊὸν τῆς σταφίδος καὶ αἱ συνέπειαι θὰ εἶναι τραγικαὶ ὄχι μόνον διὰ τὴν γεωργίαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δημοσίαν οἰκονομίαν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἐδόθησαν ἐκ τοῦ συναλλάγματος τῆς Τραπέζης διάφορα ποσὰ ὑπερβαίνοντα κατὰ ὅριον τὴν εἰσαγωγήν μας κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσήχθησαν 9 χιλιάδ. τόννοι, ἐφέτος ἔχει δοθῇ συνάλλαγμα διὰ 12 χιλιάδ. τόννους. Τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν λαβόντων διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συναλλαγμα διεβιβάσαμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς ἀγορανομικὰς περιφερείας μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ παρακολουθήσουν τὴν διανομὴν τοῦ θείου καὶ τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ. Διὰ τὸν θεϊκὸν χαλκὸν εἶχεν ὁρισθῇ ποσὸν διὰ 4 χιλιάδ. τόννους, ἐνῷ κατὰ τὸ 1930 εἰσήχθησαν μόνον 3 χιλιάδ. τόννοι. Ἐκ τῶν 4 χιλιάδων τόννων τοὺς 2 χιλ. τόννους ἔχει εἰσαγάγῃ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, καὶ 4 χιλ. τόννους θείου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἀναλόγως τῶν αἰτήσεων ποὺ ὑπέβαλον οἱ κατὰ τόπους συνεταιρισμοί. Τώρα θὰ μοῦ πῆτε, ἀφοῦ ἦλθεν ὅλος αὐτὸς ὁ χαλκὸς καὶ τὸ θεῖον. ποῦ ἐδημιουργήθη ἡ ἔλλειψις; Ὑποθέτω κἀθε ἕνας ἐκ τῶν κτηματιῶν δὲν ἔκαμεν ὅ,τι ἔκαμε κατὰ τὸ παρελθὸν βλ. νὰ πηγαίνῃ νὰ πέρνῃ ἀπὸ τὸν προμηθευτήν του ἢ ἀπὸ τὸν συνεταιρισμὸν τὸν θεϊκὸν χαλκόν. ποῦ τοῦ χρειάζεται διὰ τὸ πρῶτον ράντισμα, ἀλλ' ἐκ φόβου μήπως δὲν εὕρῃ κατοπιν ἢ τὸν εὕρῃ ἀκριβώτερον σπεύδει νὰ ζητήσῃ ὅλην τὴν ποσότητα ποὺ τοῦ χρειάζεται μέχρι τοῦ Ἰουνίου διὰ τὰ ὑπόλοιπα ραντίσματα. Εὑρεθέντες πρὸ παραπόνων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔρχονται ἐκ διαφόρων περιφερειῶν, συνεννοήθημεν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐτηλεγραφήθη εἰς τὰς Ἀρχάς, ἐὰν ἀποκρύπτεται χαλκὸς ἢ θεῖον, ἢ εἶναι ταῦτα ἐν ἀποταμιεύσει, ἢ ἔχουν ἀγορασθῇ μὲ συνάλλαγμα τσαπεζικὸν. νὰ φθάνουν καὶ μέχρι κατασχέσεως ἀκόμη. Καὶ δὲν ἠρκέσθημεν εἰς αὐτὸ μόνον. ἀλλὰ πληροφορηθέντες ὅτι εἰς τὰς Πάτρας πρὸ ἐλαχίστων ἡμερῶν ἀπεβιβάζοντο 500 τόννοι εἰς Πάτρας χαλκοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἐδώσαμεν ἐντολὴν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος νὰ δώσῃ δι' αὐτοὺς τοὺς 500 τόννους συνάλλαγμα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἵνα ἡ ποσότης αὕτη ὑποκατασταθῇ εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.

Κατόπιν τῶν μέτρων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς οὐδένα ἡ ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ πλήρης ἡ ἐπάρκεια τῶν εἰδῶν αὐτῶν. Ἀλλὰ. ὡς ἐδήλωσα καὶ προηγουμένως. πρέπει νὰ διατηρήσωμεν τὴν ψυχραιμίαν μας. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι μία ἐνιαία διαπίμησις τῶν εἰδῶν αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὴ, διότι ἡ μὲν Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔχει ὡρισμένα προνόμια ἀπαλλαγῆς φόρων κλπ. καὶ ἐπομένως ὁ χαλκὸς θὰ κοστίζῃ εἰς αὐτὴν 8.30 περίπου, ἐνῷ ὁ θεϊκὸς χαλκὸς, τὸν ὁποῖον εἰσήγαγε τὸ ἐμπόριον ἐκ κρατικοῦ συναλλάγματος, βαρύνεται μὲ διαφόρους γενικοὺς καὶ τοπικοὺς φόρους καὶ μὲ ἓν ἐμπορικὸν κέρδος. Πλὴν ὅμως ἐκανονίσθη ὅπως ὡς βάσις τῆς διατιμήσεως χρησιμεύσῃ ἡ τιμὴ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐπομένως ἡ τιμὴ εἰς τὸ ἐμπόριον θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, σὺν τῇ ἐπιβαρύνσει τῶν φόρων καὶ μὲ ἓν λογικὸν ἐμπορικὸν κέρδος, ἐφόσον διὰ τὴν προμήθειαν ἐχρησιμοποιήθη κρατικὸν συνάλλαγμα. Διὰ τὰ εἴδη τὰ εἰσαχθέντα μὲ συνάλλαγμα τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμωμεν διατίμησιν ἐντεῦθεν, διότι δὲν γνωρίζομεν τὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσεν ὁ εἰσαγωγεὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἀφέθη εἰς τὰς κατὰ τόπους ἁρμοδίας Ἀρχὰς ὅπως κατόπιν ἐρεύνης τῶν στοιχείων κανονίσουν τὴν τιμήν.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω. ὅτι εἶναι σφάλμα, ὅτι δὲν ἀνετέθη εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἡ ὅλη προμήθεια τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ, διότι ἔτσι ἔγινε κερδοσκοπία καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ὑποβάλλονται πολλαχόθεν πλεῖστα παράπονα διὰ τὴν ἔλλειψιν τὴν παρατηρουμένην.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν ἠρνήθη κανεὶς εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ φέρῃ χαλκὸν ἢ θεϊκὸν ὅσον ἤθελε, καὶ εἰσήχθη τόσον θεῖον καὶ χαλκὸς ὅσος τῆς ἐζητήθη, διότι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν θὰ κάμῃ ἐμπόριον, διότι δὲν τῆς ἐπιτρέπεται. Οἱ Συνεταιρισμοὶ καὶ οἱ κτηματίαι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ ζητήσουν τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐχρειάζοντο. Καὶ ὅσοι εἶχον τὴν πρόνοιαν νὰ παραγγείλουν ἐγκαίρως θὰ πάρουν τὸν χαλκὸν μὲ 8,30, ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς.

Α. Καλαντζάκος. Οἱ μεμονωμένοι ἀγρόται οἱ ὁποῖοι ἠγνόουν τὸν νόμον ἀπὸ ποὺ θὰ πάρουν χαλκόν; Σᾶς εἶπον, ὅτι ἦλθον ποσότητες ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων 30ο)ο περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἐχρειάζετο ὁ τόπος.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν» ἔχον οὕτω:

Περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν δαπάνην ἐκτελεσθέντων εἰς ἰαματικὰς πηγὰς ἔργων καθ' ὑπέρβασιν τῆς διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως καθορισθείσης τοιαύτης δι' ἓν ἕκαστον ἔργον, ἐντὸς πάντοτε τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς διὰ τῆς συμβάσεως συμφωνηθείσης δαπάνης δι' ἐκτέλεσιν ἔργων, μειουμένης τῆς δαπάνης ἐκτελέσεως ἑτέρων συμφωνηθέντων ἔργων ἐν τῇ αὐτῇ ἰαματικῇ πηγῇ.

Τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως δέον νὰ προηγῆται ἔκθεσις ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν εἷς ὁ Νομομηχανικὸς τῆς περιφερείας, γνωμοδοτούσης περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ τοῦ ἐπωφελοῦς εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνεται ὅπως ἐκ τοῦ μισθώματος τῆς μελλούσης ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν Μεθάνων, πληρωθῇ εἰς τὸν μισθωτὴν ἡ πέραν τῆς συμπεφωνημένης διὰ τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως δαπάνη καταβληθεῖσα πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀνεγερθέντος καταστήματος ὑδροθεραπείας παρὰ ταῖς πηγαῖς τοῦ Δημοσίου καὶ μέχρι χρημ. ποσοῦ ἐκ δρχ. 1.518.900. Ἡ τοῦ Δημοσίου καὶ μέχρι χρημ. ποσοῦ ἐκ δρχ. 1.518.900. Ἡ τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν περιπτώσει ἱδρύσεως Συνεταιρισμοῦ.

Τὰ ψηφίσματα ταῦτα εἶναι ἔγκυρα ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπογραφῇ παρὰ τῶν 2)5 τοὐλάχιστον τῶν ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Συν/σμοῦ ἰδιοκτητῶν.

Τὸ γνήσιον τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων βεβαιοῦται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῶν οἰκείων προέδρων τῶν Κοινοτήτων, διὰ δὲ τοὺς τυχὸν ἀγραμμάτους ὑπογράφει ὁ ἱερεύς.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς ἕδρα μία ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ἔργων πόλεων ἢ κωμοπόλεων ἔνθα ἑδρεύει Εἰρηνοδικεῖον.

Εἰς τὴν ἕδραν τῆς περιφερειακῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἑκάστης περιφερείας λαμβάνει χώραν Γενικὴ Συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων καὶ συνοικισμῶν τῆς περιφερείας κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Προέδρου τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς. κοινοποιουμένης εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συγκλήσεως.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω Γενικὴν Συνέλευσιν ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς πληρεξουσίους μελέτη τῆς Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. ἀναφέρουσα τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, τὴν δαπάνην αὐτῶν κατὰ συνεταιρικὰς μερίδας κατὰ κατηγορίας γαιῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω μελέτης ὑποβάλλεται πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τοὺς πληρεξουσίους πρακτικὸν ἱδρύσεως συνεταιρισμοῦ. Διὰ τούτου θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν περιφερειακὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο εἶναι ἔγκυρον ἐφ' ὅσον ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνελεύσεως ἔχει ὑπογραφὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν τῆς περιφερείας.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω συνέλευσιν λαμβάνει χώραν ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν παρόντων δύο ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν εἰς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 4.

Τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀσκεῖ Κεντρικὴ Ἐποπτικὴ Ἀρχή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς ὁλομελείας τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν ἀρχῶν, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Ἡ ἕδρα τῆς Κεντρικῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς ἀνωτέρω. Αὕτη συνέρχεται ἢ προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ὡς τοιοῦτος θεωρεῖται ὁ Νομάρχης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἕδρας, ἡ ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εὑρίσκεται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ ὁσάκις εἶναι παροῦσα ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν ἑκάστης περιφερειακῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ ὀδοιπορικὰ καὶ ἡ ἀποζημίωσις, καθοριζομένη εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἡμερησίως, τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν οἱ οἰκεῖοι Συνεταιρισμοὶ τῆς τοιαύτης καταβολῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τοῦ γεωργικοῦ γραφείου.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἥτις πιστοποιεῖται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 πρωτοκόλλων εἰς πάσας τὰς ἐνδιαφερομένας διὰ τὸ ἔργον περιφερείας, διατάσσεται ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν ἀρχῶν ἡ σύνταξις εἰς ἕκαστον χωρίον ἢ συνοικισμὸν δηλώσεων περιλαμβανουσῶν τὴν εἰς στρέμματα ἰδιοκτησίαν ἑκάστου ὑποχρεουμένου νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

Αἱ δηλώσεις αὗται ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων ἰδιοκτητῶν, ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεως τούτων ὑπὸ τῶν πληρεξουνης τῆς ὑποκειμένης εἰς βελτίωσιν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν προβλεπομένων ἔργων, ὑπογράφουσι ψηφίσματα δι' ὧν ὁρίζουσι τοὺς προέδρους Κοινοτήτων ἢ καὶ τρίτους ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν πρὸς ὑπογραφὴν πρακτικοῦ ὁριστικῆς ἱδρύσεως του Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ περαιτέρω πρὸς ὑπογραφὴν καταστατικοῦ καὶ ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν περιπτώσει ἱδρύσεως Συνεταιρισμοῦ.

σίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν, καὶ ὑποβάλλονται ὑπ' αὐτῶν ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τῆς περιφερειακῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς καὶ μὴ ὑπερβαινούσης κατ' ἀνώτατον ὅρον τοὺς δύο μῆνας, εἰς τὸ οἰκεῖον Εἰρηνοδικεῖον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῶν, ἀντίγραφον δὲ τούτων εἰς τὴν περιφερειακὴν ἐποπτικὴν ἀρχήν.

Μερίμνῃ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοιχοκολλῶνται ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἔξωθι τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μετὰ προσκλήσεως πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλλουν τὰς τυχὸν ἐπ' αὐτῶν ἀντιρρήσεις.

Αἱ ἀντιρρήσεις ὑποβάλλονται ἐγγράφως εἰς τοὺς ὡς ἄνω πληρεξουσίους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὰς διαβιβάσουν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς.

Ὁ Εἰρηνοδίκης δέον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως νὰ ὑποβάλῃ τοὺς ὁριστικοὺς στρεμματικοὺς καταλόγους τεθεωρημένους ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν εἰς τὴν περιφερειακὴν ἐποπτικὴν ἀρχήν.

Αἱ τοιχοκολλήσεις βεβαιοῦνται δι' ἀποδεικτικοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἀστυνομίας ἢ τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὁριστικῶν στρεμματικῶν καταλόγων συγκαλεῖται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Προέδρου τῆς περιφερειακῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς νέα συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς περιφερειακῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς, ἢ καὶ μόνον τοῦ Προέδρου αὐτῆς, πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἡ συνέλευσις αὕτη θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον οἱ παρόντες πληρεξούσιοι ἀντιπροσωπεύουν τόσα χωρία ἢ συνοικισμοὺς ὥστε τὸ σύνολον τῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ χωρία ταῦτα καὶ εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ Συν)σμοῦ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 2)5 τοῦ συνόλου τῶν ἐκτάσεων τῆς περιφερείας τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ζώνης.

Ἀναγινώσκεται καὶ ὑπογράφεται ἐν συνελεύσει τὸ καταστατικὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπερ δέον νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ διὰ πάσας τὰς περιφερείας τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸν συνεταιρισμόν, ἐλεγχόμενον ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ ἐντεταλμένου ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Τὸ οὕτως ὑπογραφὲν καταστατικὸν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν σχετικῶν δηλώσεων καὶ ἐγγράφων διὰ τῶν Προέδρων αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ, οἱ πληρεξούσιοι τῶν χωρίων καὶ συνοικισμῶν ἑκάστης περιφερείας συνέρχονται, τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου τῆς περιφερειακῆς τοπικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐντεταλμένου μέλους τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὴν περιφέρειαν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν ἐκλεγγσόμενος ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ κανονίζεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀντιστοίχων ἰδιοκτησιῶν.

Ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται οἱ λαβόντες τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἡ ἕδρα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῆς Κεντρικῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου (4639), θεωρουμένης ὡς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν συνεταίρων, τοῦ συνόλου τῶν κατὰ μέρος περιφερειακῶν Συνελεύσεων τῶν συνερχομένων κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἵνα λάβωσιν ἀποφάσεις ἐπὶ θέματος γενικῆς φύσεως, ἀναγραφομένου προηγουμένως ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν τούτων Συνελεύσεων λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀθροιστικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ψηφοφοριῶν τῶν περιφερειακῶν τοιούτων διενεργοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκτέλεσις τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων ἐπιφέρει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας θετικὴν καὶ προφανῆ βελτίωσιν, δύναται ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, προτάσει Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, Διευθυντοῦ Κατασκευῶν, Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, Προέδρου ἐπαγγελματιῶν καὶ Προϊσταμένου τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου, νὰ καθορίσῃ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ὅλης δαπάνης τῶν ἔργων μέχρι 10ο)ο ὅπερ θὰ βαρύνῃ τοὺς ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἰδιοκτήτας ἀστικῶν κτημάτων..

Τὸ ποσὸν θὰ εἰσπράττεται δι' ἐτησίων εἰσφορῶν.

Ὁ τρόπος τῆς κατανομῆς τοῦ οὕτω προκύπτοντος ποσοῦ εἰς τοὺς ὑποχρέους πρὸς εἰσφορὰν καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὰ ἔργα τῶν συνεταιρισμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα Νόμον εἶναι δυνατὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης προτάσει τῆς Δ. Τ. Ε. κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς Γνωματευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τμήματος Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς νὰ ἀνατεθῇ ἡ μελέτη καὶ ἐπίβλεψις εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Δ. Τ. Ε. ἢ εἰς ὄργανα ὁριζόμενα ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη ἐν ἱδρύσει εὑρισκομένου Πανθεσσαλικοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς 1932—33 ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ διότι δὲν ἔλαβεν ἀκόμη γνῶσιν αὐτοῦ.

Πρόεδρος. Ὁ προϋπολογισμὸς παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον ἀπὸ τὸν περυσινὸν 1,400,000.

Θ. Χαβίνης. Νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ συνταχθῇ ὁμοιομόρφως μὲ τοὺς ἄλλους προϋπολογισμούς.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Νὰ ἀναβληθῇ κ. Πρόεδρε.

Θ. Κολιαλέξης. Νὰ ἀναβληθῇ προσωρινῶς διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἡ Βουλή,

Πρόεδρος. Ἀναβάλλεται ὁ προϋπολογισμός.

Ἄρχεται ἀκολούθως ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ὡς πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον συνεζητήθη παρὰ τῇς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐν σπουδῇ κατόπιν αἰτήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐπείγετο διὰ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** παραπονεῖται ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶχε κληθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασίν της.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἐπιθυμῶ νὰ δώσω μίαν πληροφορίαν εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ μὲν νομοσχέδιον περὶ φαρμακείων εἶναι εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνός, τὸ δὲ νομοσχέδιον περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων εἶναι πρὸ μηνὸς εἰς τὴν Βουλήν, ὥστε τὸ ἐπείγον τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶχεν ὅλον τὸν καιρὸν νὰ συζητήσῃ τὸ πρᾶγμα.

Α. Μαλαμίδας. Μοῦ διεμηνύσατε νὰ τελειώσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὸ γρηγορώτερον.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἐπειδὴ δὲν εἶχε κληθῇ διόλου ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησα 5θήμερον προθεσμίαν ἀπὸ τοῦ βήματος διὰ νὰ κατατεθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε. Μαλαμίδας. Ἡ ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἐκτάκτως λόγῳ τῆς σπουδῆς τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ ἀξιότιμος κ. Νικολίτσας δὲν παρέστη, διότι δὲν ἦτο παρὸν εἰς τὴν Βουλήν. Τὰ μέτρα τοῦ νομοσχεδίου, κύριοι βουλευταί, θὰ πλήξουν πολλὰς τάξεις καὶ ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς διὰ τὴν σύστασιν τῶν φαρμακείων ὥστε νὰ μὴ θιγῶσι ἔντιμοι ἐπαγγελματίαι. Ἐπιφυλάσσομαι πάντως εἰς τὴν β' ἀνάγνωσιν νὰ ἀναπτύξω τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας ὑπέβαλα εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποστηρίζει τροπολογίας μερικαὶ τῶν ὁποίων γίνονται δεκταὶ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Σ. Σταυρόπουλος. Ἀφοῦ ἐδώσατε ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἔρχεσθε διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ νὰ ἀφαιρῆτε τὰς ἀδείας τῶν φαρμακεμπόρων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠδύνασθε νὰ κάμετε εἶναι νὰ τοὺς ὑποβάλετε εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς. Διαφορετικὰ πρόκειται νὰ στερήσητε τὸ ψωμὶ πτωχῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἐπιδείξετε περισσοτέραν ἐπιείκειαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Παρακαλῶ καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὴ ἡ συγκαταβατικότης, ὁσάκις πρόκειται νὰ ἀκούσῃ παρατηρήσεις βουλευτῶν ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ὑποβαλλομένων νομοσχεδίων, νὰ προσέξῃ μίαν ἀντίφασιν ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸ νομοσχέδιον. Εἰς τὸ ἄρθρον 20 παράγρ. 1 λέγει ὅτι τὰ ἐφ' ἑξῆς ἱδρυόμενα φαρμακεῖα θὰ ἀφίστανται τῶν ὑπαρχόντων κατ' ἀκτῖνα 100 μέτρων. Ἐνῷ εἰς τὸ μέτρον 2 παράγρ. 2 προκειμένου περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἡ λέξεις ἐφεξῆς δὲν ὑπάρχει. Ἡ θὰ σβύσῃ λοιπὸν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἢ θὰ προστεθῇ καὶ ἐδῶ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κ. Ὑπουργὲ ὑπέστησαν ζημίας συνῆψαν δάνειον καὶ τοὺς καταδικάζετε νὰ ἀποκλεισθοῦν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Εἶχον ὅλον τὸ δικαίωμα νὰ μεταφέρουν τὸ φαρμακεῖον, προεπλήρωσαν ἐνοίκια ἠγόρασαν σκελετὰ παρήγγειλαν ἐμπορεύματα καὶ ὅλα τώρα εἶναι ἄχρηστα. Πρόκειται ἄλλως τε περὶ ἐλαχίστων περιπτώσεων. Νὰ ἐξομοιωθοῦν τοὐλάχιστον μὲ τοὺς ἄλλους, κατόπιν ἐξετάσεων ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν εἶναι οἰκογενειάρχαι καὶ ἔχουν ἀναλάβει ἔξοδα. Πῶς θὰ τοὺς καταδικάσωμεν εἰς θάνατον ;

Γ. Γερογιάννης. Ἀναπτύσσει τροπολογίας τινάς.

Μ. Ἀργυρόπουλος. Θὰ ἤθελον νὰ μάθω παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ποῖος λόγος τὸν ἠνάγκασε νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν διαφορὰν μεταξὺ προσφύγων καὶ γηγενῶν ὅταν ὅλοι ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐξαλείψωμεν αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν.

Φ. Μανουηλίδης. Ἡ παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔχουν τὸ ἴδιο δικαίωμα ὅλοι οἱ φαρμακοποιοὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τοιαύτη διαφορὰ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Σ. Χούρσογλου. Λυποῦμαι ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσω ἔμμονον ἄρνησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ὅτι οἱ πρόσφυγες φαρμακοποιοὶ οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τοὺς συνοικισμοὺς θὰ εἶναι καταδικασμένοι εἰς αἰωνίαν ὑπερωρίαν ἐὰν οἱ συνοικισμοὶ δὲν περιληφθοῦν εἰς τὸ σχέδιον Πόλεως.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Εἶναι περιττὸν νὰ ὁμιλῆτε περὶ προσφύγων. Εἶμαι πρόσφυξ καὶ ἔχω ἐργασθῇ διὰ τοὺς πρόσφυγας περισσότερον ἀπὸ σᾶς. ποὺ σκέπτεσθε σήμερον ὑπὲρ αὐτῶν.

Σ. Χούρσογλου. Τὸ διαμφισβητῶ αὐτό.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Εἶναι περιττοὶ οἱ λυρισμοὶ αὐτοί, νὰ κάμετε τὰς παρατηρήσεις σας, τὰς ὁποίας θὰ ἀκούσωμεν μὲ μεγάλην προσοχήν.

Σ. Χουρσούγλου. Δὲν ἠμφισβήτησα τὴν στοργὴν ἣν ἔχει ἐπιδείξει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς στοὺς συμπατριώτ:ς του, ἀλλὰ δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ἐὰν ἡ διάταξίς αὐτὴ τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἀποτελεῖ διάκρισιν.

Π. Φλῶρος. Διὰ ποῖον λόγον ἐτέθη αὐτὴ ἡ διάταξις.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Κύριοι Βουλευταὶ μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐπέλθει κάποια σύγχισις. Πρέπει νὰ ἐξηγήσω τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὸ νομοθέτημα τοῦτο. Καὶ οἱ λόγοι εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1856 ὑπάρχουν 55 νόμοι καὶ νομοθετικὰ διατάγματα τὰ ὁποῖα ρυθμίζουν τὰ τῶν φαρμακείων. Ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἐπέρασάν ποτε ἀπὸ τὴν φαρμακευτικὴν σχολὴν ἂν ὄχι καὶ ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ἠδύναντο νὰ ἀνοίξουν ἕνα μπακάλικο νὰ πωλοῦν κινίνην, τὸ μπακάλικο μετετράπη εἰς φαρμακεμπορεῖον καὶ τὸ φαρμακεμπορεῖον εἰς φαρμακεῖον. Ἄλλος νόμος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνα φαρμακεῖον ἐπὶ 5,000 κατοίκων. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἕνα φαρμακεῖον ἀναλογεῖ ἐπὶ 1200 κατοίκων. Ἄλλο ζήτημα σπουδαῖον εἶναι ὅτι ἐνῷ ἐζητοῦντο ἄδειαι φαρμακείου διὰ μίαν συνοικίαν λ. χ. τὸ Θησεῖον ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ ἄδεια αὐτὴ διὰ νὰ κάμῃ τὸ Φαρμακεῖόν του εἰς τὴν Ὁμόνοιαν. Τοιουτοτρόπως τὰ φαρμακεῖα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰς Συνοικίας. Ἡ παρεξήγησις ἡ ὁποία ἐγεννήθη εἶναι ἡ ἑξῆς. Ὅλοι οἱ προλαλήσαντες ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ νόμοι γίνονται δι' ὡρισμένα ἄτομα καὶ συμφέροντα τῶν ὀλίγων. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ποῖος εἶναι ὁ φίλος τῶν προσφύγων. Ἐκεῖνος ποὺ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὁλότητα ἢ ἐκεῖνος ποὺ ἐνδιαφέρεται διὰ 10—15 ἀνθρώπους; Ζητᾶτε νὰ δεχθῶ νὰ μεταφέρουν τὰ φαρμακεῖα των ὅλοι εἰς τὴν Ὁμόνοιαν ἐν ὀνόματι τῆς ὁλότητος τῶν προσφύγων τῶν συνοικισμῶν καὶ ἐν ὀνόματι τῶν γηγενῶν τῶν κατοικούντων εἰς ἀπομεμακρυσμένας συνοικίας, ἀρνοῦμαι νὰ χορηγήσω τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ νὰ μεταφέρουν τὰ φαρμακεῖά των ἐκεῖ. ὅπου νομίζουν αὐτοὶ ὅτι θὰ κερδίσουν περισσότερα.

Νομίζω λοιπόν, συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ἔγινεν αὐτὴ ἡ παρεξήγησις, ἣν ἐγὼ ἐν τῇ συνειδήσει μου δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ. Ἐὰν ἡ Βουλὴ νομίζῃ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔχει ἄδικον καὶ θέλει νὰ μετατρέψῃ τὸν νόμον ὑπὲρ 5—10 ἀνθρώπων ἡ Βουλὴ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην αὐτὴν καὶ ὄχι ἐγὼ καὶ σᾶς δηλῶ ὅτι εἶμαι ἕτοιμος καὶ νὰ παραιτηθῶ ἀκόμη, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν δεχθῇ τὰς ἀπόψεις μου. Διότι αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι ζήτημα συνειδήσεως. Πολλοὶ ἔχουν ἐκμεταλλευθῇ τὸν λαὸν μὲ αὐτὰ τὰ ζητήματα. Πρὸ 2 1)2 ἐτῶν ἐζητεῖτο νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς ὀδοντοϊατροὺς μὴ ἐπιστήμονας, καὶ τότε ὡς βουλευτὴς ἐτόνισα ὅτι λυποῦμαι, διότι πρόκειται περὶ προσφύγων, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐπειδὴ εἶναι πρόσφυγες, νὰ τοὺς δώσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ κακοποιοῦν τοὺς ἀσθενεῖς. Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου φαρμακέμποροι, τοὺς ὁποίους ἠνέχθη τὸ Κράτος καὶ τώρα ἔρχονται καὶ ζητοῦν τὸ δικαίωμα νὰ μετατρέψουν τὰ φαρμακεμπορεῖά των εἰς φαρμακεῖα. Ἀλλὰ τότε πῶς θὰ συμβιβάζωνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου, αἱ ἀπαιτοῦσαι ὡρισμένον πληθυσμὸν διὰ κάθε φαρμακεῖον; Καὶ ἂν εἰς μίαν πόλιν 5—6 χιλιάδων κατοίκων ἱδρυθοῦν 5—10 φαρμακεῖα τότε τί θὰ γίνῃ; Ὅλα τότε αὐτὰ θὰ καταλήξουν εἰς παντοπωλεῖα Συνεπῶς μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶ, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μεταφέρωνται τὰ φαρμακεῖα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο καὶ λυποῦμαι διότι ἡ ὑπηρεσία μου, παρὰ τὰς διαταγάς μου, δὲν συμπεριέλαβε ρητὴν διάταξιν ἣν ἰδιοχείρως διετύπωσα καὶ καθ' ἣν ἡ μεταφορὰ φαρμακείων ἀπὸ συνοικίας εἰς συνοικίαν ἀπαγορεύεται.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἅμα μπῇ αὐτὸ τότε διαγράφεται τὸ ἄλλο.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Βεβαίως. Θὰ ἤθελα, συνεχίζει, νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐντονώτατα καὶ ἐναντίον τῆς εἰδικῆς ἐκκλήσεως, ἣν ἔκαμεν ὁ συνάδελφός μου τῶν Ἀθηνῶν ἐν σχέσει μὲ τὸν μεταχειρισμὸν μιας πρὸς τοὺς πρόσφυγας. Ἔχω, τονίζει, τὴν συνείδησίν μου ἥσυχον ὅτι ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου καὶ διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας, οὔτε ἔχω ἀνάγκην νὰ πάρω μαθήματα ἀπὸ κανένα, οὔτε ἐσυνήθισα νὰ πτοοῦμαι. Οὐδέποτε τὰ μερικώτερα συμφέροντα ἔθεσα ὑπεράνω τῶν γενικῶν. Λόγοι γενικοὶ ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου καὶ ὄχι προσώπων μὲ ἐκάμαν νὰ τακτοποιήσω

τὸ ζήτημα τῶν φαρμακείων, λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἔθεσα λοιπὸν μίαν τάξιν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ. Εἶμαι διατεθειμένος νὰ δεχθῶ ὅλας τὰς τροπολογίας τὰς γενικὰς τοῦ κ. Νικολίτσα, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν προσωπικῶν συμφερόντων.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑποθέτω, λέγει, ὅτι ἡ ἱερὰ ἀγανάκτησις τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐν ὀνόματι τῶν γενικῶν συμφερόντων δὲν μὲ ἀφορᾷ.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ὄχι, καὶ δὲν ἀφορᾷ κανένα συνάδελφον. Ἐγὼ ἔχω ἀρχὴν νὰ πιστεύω, ὅτι πρέπει νὰ πρυτανεύουν τὰ γενικώτερα συμφέροντα.

Ε. Κουλουμβάκης. Βεβαίως. Δὲν κατέχετε ὅμως καὶ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τὰ γενικώτερα συμφέροντα. Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐδόθησαν παρὰ τῆς παρούσης Βουλῆς ἀποζημιώσεις εἰς διαφόρους τάξεις κριθείσας ἀποζημιωτέας, καὶ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας ἐπαγγελματίας ὑπεβλήθη εἰς δαπάνας, δυνάμει νομίμου ἀδείας καὶ ἐνοικίασε κατάστημα καὶ ἔκαμε παραγγελίας εἶναι δυνατὸν τώρα νὰ ἔρχεσθε σεῖς καὶ νὰ τοῦ λέγετε ὅτι θὰ τὸν παύσετε; Καὶ ἐγὼ λοιπὸν σᾶς λέγω παύσατέ τον, ἀλλ' ἀποζημιώσατέ τον. Τοιαῦται περιπτώσεις νομίζω ὅτι εἶναι δύο ἐν Ἀθήναις καὶ ἂν θὰ τροποποιήσετε τὸν νόμον, ὁ νέος νόμος θὰ ἰσχύῃ διὰ τὸ μέλλον, διότι δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σφαγιάσετε ἀνθρώπους ἔχοντας νομίμως κεκτημένα δικαιώματα Ἠμεῖς σᾶς ἐχειροκροτήσαμεν ὅταν ὠμιλήσατε περὶ γενικωτέρων συμφερόντων. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ μονοπωλιακή.....

Α. Παππᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Δὲν ἠξίωσα κανὲν μονοπώλιον. Εἶπα μόνον ὅτι ἔγινε μία παρεξήγησις καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Βουλὴ μεθ' ὅσα ἀνέπτυξα εἶναι σύμφωνος μὲ ἐμέ

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ ἐγὼ δὲν πιστεύω, διότι ὄντως δὲν ἐδώσατε ποτὲ καμμίαν ἀφορμὴν διὰ καμμίαν αἰτίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καταφανὴς ἡ ἀντίφασις μεταξὺ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 20.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Σᾶς εἶπα ὅτι πρόκειται περὶ παραλείψεως τῆς ὑπηρεσίας. Σᾶς εἶπα πῶς εἶχα διατυπώσει τὴν διάταξιν (ἀναγινώσκει).

Ε. Κουλουμβάκης. Θὰ τὴν ἐδεχόμην αὐτὴν τὴν διάταξιν, διότι θὰ ἀφορᾷ ἀσφαλῶς τὸ μέλλον.

Σ. Χούρσογλου. Εἰς τὴν ἄποψιν, λέγει, τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος εἴμεθα ὁμότιμοι μὲ τὸν κ. Ὑπουργόν, ἀλλὰ τὸ μόνον σημεῖον τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω εἶναι πῶς δέχεται ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἰσοτιμία μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἂν πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου διὰ τὸ μέλλον οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησις, ἀνατροπὴ ὅμως κεκτημένων δικαιωμάτων μᾶς εὑρίσκει ἀντιθέτους.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἡ διατύπωσις θὰ γίνῃ, ὅτι ἡ ἵδρυσις φαρμακείου ἐν συναικίᾳ τινὶ δὲν θὰ ὑφίσταται μεταβολὰς ἕδρας.

Δ. Μαρσέλλος. Ἀναγκάζομαι, λέγει, νὰ παρέμβω διὰ νὰ βεβαιώσω ὅτι δὲν ἐσημειώθη ἀραίωσις φαρμακείων ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς εἰς τὸ κέντρον Ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον συνέβη. Τώρα, βέβαια, ὑπάρχουν κεφαλαιοῦχοί τινες οἱ ὁποῖοι θέλουν τὸ μονοπώλιον τῆς ὁδοῦ Σταδίου, Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ εἷς φαρμακοποιός, ὅστις εἶχε τὸ μεγαλύτερον φαρμακεῖον ἐν Σμύρνῃ καὶ ὁ ὁποῖος.....

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Πρόκειται περὶ ἑνὸς φαρμακοποιοῦ ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει ἐν συνεταιρισμῷ ἄδειαν μὲ ἕνα ἄλλον φαρμακοποιὸν ἐγκατεστημένον ἐδῶ. Ἐπηκολούθησε μεταξὺ των ὕστερα διαίρεσις εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ ἄδεια καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὡς ὑπουργὸς ἐνόμιζα ὅτι εἶχε δίκαιον τὸ πρόσωπον περὶ οὗ ὁμιλεῖ ὁ κ. Μαρσέλλος καὶ ἔβγαλα ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἦλθε ὅμως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχω δίκαιον, διότι ἐκεῖνος ὃν ἐδικαίωσα δὲν ἐδικαιοῦτο. Καὶ ἐρωτῶ τώρα τὴν Βουλὴν τί καινοῦργιο κάμω σεβόμενος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σύμφωνοι πρὸς τοὺς κειμένους νόμους.

Δ. Μαρσέλλος. Ἐγὼ ἠθέλησα μόνον νὰ διαπιστωθῇ ὅτι δὲν συρρέουν εἰς τὰ κέντρα οἱ φαρμακοποιοὶ τῶν συνοικισμῶν.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Εἴπατε ὅτι οἱ μεγαλέμποροι τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐμποδίζουν διὰ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο. Σᾶς εἶπα ὅμως ὅτι ἐβγῆκε ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Δ. Μαρσέλλος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἠγόρασεν ἐξ ἀγνοίας τὴν ἄδειαν καὶ ὀρθὴν εἶναι νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ ἄρθρον τὸ τελευταῖον ἐδάφιον.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Σᾶς εἶπα πῶς εἶχεν ἡ διάταξις, δηλαδὴ ὅταν πάρῃ ἕνας ἄδεια διὰ τὸ Κολωνάκι δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὸν Σταθμὸν Λαυρίου.

Σ. Σταυρόπουλος. Πρέπει, λέγει, νὰ διαφωτισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ἡμεῖς ἠξιώσαμεν νὰ δοθοῦν ἄδειαι ὑπὲρ ἀλητῶν καὶ ἐμπόρων.

Πρόεδρος. Δὲν ἐλέχθη τοιοῦτόν τι.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἀπορῶ, κύριε βουλευτά. πῶς κάμετε χρῆσιν χαρακτηρισμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐλέχθησαν.

Σ. Σταυρόπουλος. Εἶπε κάτι τι παρεμφερὲς ὁ κ. Ὑπουργός· ἡμεῖς ὅμως δὲν ἠξιώσαμεν τοιοῦτόν τι, ἐζητήσαμεν ὅπως ἐδίδοντο καὶ ἄλλοτε ἄδειαι νὰ δοθοῦν καὶ τώρα. Δὲν ἐζητήσαμεν νὰ γίνουν ἐπιστήμονες, ἀλλὰ καὶ φαρμακέμποροι.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Κέντρον, λέγει, ἑκάστου συνοικισμοῦ δίκαιον εἶναι νὰ καθορισθῇ τὸ περιφερειακὸν κέντρον, Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς μεταφορᾶς εἶμαι καὶ ἐγὼ ἀπολύτως σύμφωνος. Ὡς πρὸς δὲ τὰ φαρμακεμπορεῖα πρέπει νὰ τηρηθοῦν τὰ ὑπάρχοντα ἀδικήματα.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ὁ νόμος τοῦ 1920 ἔδωκε προθεσμίαν δι' ἐξετάσεις καὶ δὲν προσῆλθον οἱ κάτοχοί των καὶ κατ' ἀνοχὴν ἐλειτούργουν. Σήμερον ὅμως ἔρχονται οἱ Σύλλογοι καὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἡ παρανομία μετὰ 12 ἔτη πρέπει νὰ λήξῃ.

Ὁ κ. ***Ν. Καραμᾶνος*** ζητεῖ ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ ὁμιλοῦντος διὰ τὸν ἀναγκαιοῦντα πληθυσμὸν δι' ἕκαστον φαρμακεῖον.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπεβλήθη πρότασις ὑπερτριάκοντα βουλευτῶν περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Φ. Μανουηλίδης. Μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι διαγράφεται τὸ ἄρθρον 2 δὲν ὑπάρχει ζήτημα.

Οἱ κ. κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** καὶ ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** δηλοῦν ὅτι ἀποσύρουν τὰς ὑπογραφάς των.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἡ παράγραφος 2 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς παραγράφου. «Τὰ φαρμακεῖα ἱδρύονται κατὰ συνοικίας, μεταφορὰ δὲ ἀπὸ συνοικίας εἰς συνοικίαν ἀπαγορεύεται».

Φ. Μανουηλίδης. Τότε δὲν ἀποσύρομεν τὴν πρότασιν περὶ ψηφοφορίας.

Π. Καρασεβδᾶς. Τὸ νὰ μὴ ἐπιτρέπεται, λέγει, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ συνοικίας εἰς συνοικίαν εἶναι ἄριστον, ἀλλὰ δὲν εἶναι καθωρισμέναι αἱ συνοικίαι καὶ πρέπει νὰ καθορισθοῦν διὰ Διατάγματος καὶ νὰ καταργηθοῦν ὅλα τὰ παλαιὰ φαρμακεῖα.

Ε. Μαλαμίδας. Ἂν ἕνας δυσπραγῇ εἰς μίαν συνοικίαν πρέπει νὰ καταδικασθῇ αἰωνίως ἐκεῖ;

Π. Καρασεβδᾶς. Πρέπει νὰ γίνῃ κατανομὴ ἀναλόγως τῶν φαρμακείων εἰς ὅλας τὰς συνοικίας, διότι ἔλλειψις φαρμακείων ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἀθήνας ὑπάρχει εἰς τὴν περιμετρικὴν ζώνην, πρέπει δὲ αὕτη νὰ στενευθῇ καὶ νὰ ὁρισθοῦν τὰ ὅρια της διὰ Διατάγματος μὲ σύνορα ὡρισμένα καὶ ἐντὸς αὐτῶν νὰ ἱδρύσετε φαρμακεῖα. Οὕτω θὰ ἀποκτήσουν φαρμακεῖα καὶ ἰατροὺς αἱ ἀπόκεντροι συνοικίαι.

Πρόεδρος. Ἐπιμένετε εἰς τὴν ψηφοφορίαν;

Ε. Μαλαμίδας. Ἐφ' ὅσον ἡ τροποποίησις τῆς διατάξεως ἔγινε χειροτέρα ἀφ' ὅτι ἦτο, ἐπιμένομεν.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν δύνανται νὰ γίνουν προτάσεις ὑπὸ αἵρεσιν, διότι δυνατὸν νὰ μὴ καλύπτωνται αἱ ἀπόψεις τῶν ὑπογραψάντων.

Μεθ' ὃ ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τοὺς ὑπογράψαντας τὴν πρότασιν καὶ ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν δηλοῦν ὅτι ἀνακαλοῦν τὴν ὑπογραφήν των, ἄλλοι δὲ εἶναι ἀπόντες, τῶν δὲ ὑπολειπομένων μὴ ἀποτελούντων τῶν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένων ἀριθμὸν ἀνακοινοῖ ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ἡ πρότασις θεωρεῖται ὡς μὴ ὑποβληθεῖσα.

Ι. Κούνδουρος. Πῶς, λέγει, ἀνακαλοῦνται αἱ ὑπογραφαὶ καὶ τί διαδικασία εἶναι αὐτή;

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ Κανονισμὸς λέγει ὅτι ψηφίζουν πρῶτον οἱ ὑποβαλόντες τὴν πρότασιν. Ἂσα ἄλλη ἐρώτησις εἶναι ράπισμα κατὰ τοῦ Κανονισμοῦ.

Πρόεδρος. Μοῦ παρεδόθη μία πρότασις μὲ 30 ὑπογραφὰς μὲ τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα καὶ δικαιοῦμαι νὰ ἐρωτήσω ἐὰν εἶναι παρόντες, ἢ ἂν τυχὸν εἶναι ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ε. Μαλαμίδας. Αἱ δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ χειροτερεύουν τὴν διάταξιν, αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἐξηγηθῇ.

Φ. Μανουηλίδης. Μεθ' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος ἐγείρονται ὑπόνοιαι περὶ πλαστῶν ὑπογραφῶν ἐν τῇ προτάσει. Οὐδεὶς ὅμως διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ὑπογραφήν του.

Πρόεδρος. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσω ἂν ἐπιμένουν μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ποὺ ἐδόθησαν.

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου*** καὶ ***Γ. Καφαντάρης*** δηλοῦν ὅτι ὀρθῶς τὸ Προεδρεῖον ἔπραξεν ἐρωτήσας.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἔληξεν. Ἀρχεται ἡ κατ' ἄρθρον ψήφισις.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ζητεῖ νέας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως, ἣν ἐπέφερεν ὁ κ Ὑπουργός.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς ὑγιεινῆς). Ἔδωκα ἐπανειλημμένως ἐξηγήσεις.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον, ὡς ἔχει, τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, ὡς ἐτροπολογήθησαν, τὰ ἄρθρα 4-23, ὡς ἔχουν, τὸ ἄρθρον 24 ὡς ἐτροπολογήθη, τὰ ἄρθρα 25-32, ὡς ἔχουσιν

Ἐπὶ τοῦ 33ου ἄρθρου ὁ κ ***Τερζόγλου*** ζητεῖ ἐξηγήσεις τινάς, ἃς τοῦ παρέχει ὁ κ. Ὑπουργός.

Ἀναγινώσκονται εἶτα τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34 καὶ ψηφίζονται, ὡς ἐτροπολογήθησαν. Τὰ ἄρθρα 35, 36 καὶ 37, ὡς ἔχουσιν, τὸ 38 καὶ 39, ὡς ἐτροπολογήθησαν. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 40 ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ζητεῖ πληροφορίας, ἂν ἐτροπολογήθη καὶ πῶς.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ψηφίζεται ὡς ἔχει καὶ ἐπιφυλασσόμεθα διὰ τὴν τροπολογίαν του εἰς δ' ἀνάγνωσιν.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὸ Νομοσχέδιον κατ' Ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον εἰς α' συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ἐρωτᾷ τί γίνεται ἡ διάταξις ἡ ἀπαγορεύουσα εἰς τοὺς ἰατροὺς τὴν διατήρησιν φαρμακείων εἰς χωρία.

Α. Παπᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Διεγράφη.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς α'. κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Β. Δηληγιάννης*** ζητεῖ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 Νομοσχεδίου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Πρόεδρος. Ἀναβάλλεται διότι ἔχει τροπολογίας.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται εἰς α'. κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ συμπληρώματος τῆς συμβάσεως τοῦ 1924 μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀεροπορικῶν Συγκοινωνιῶν «Αἴρ-Ὀριάν». Τὰ λοιπὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἀναβάλλονται.

Γίνονται δεκτὰ εἰς α'. συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) «Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ῥυθμίσεως τῶν μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν σχέσεων».

2) «Περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Εἰς β'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη κατόπιν δηλώσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅτι ἀποδέχεται τὴν μίαν ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν.

Ἐπίσης εἰς α' γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης κτλ. «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας»,

Ἐπίσης εἰς α' γίνονται δεκτὰ τὰ νομοσχέδια.

1) περὶ Ταμείου Συντάξεων ἐργοληπτῶν» καὶ

2) « περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν σταφιδοκάρπου κλπ».

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου» περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας»' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι ὅτι αὗται ρυθμίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου κειμένων διατάξεων, ἐπὶ τῇ βάσει συνταξίμου μισθοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναγραφομένου μισθοῦ μετὰ τῶν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας αὐξήσεων. τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ ταῦ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1925 «περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἐν γένει» καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸ νεωτέρων νομοθετημάτων τιθεμένου ἀνωτάτου ὁρίου.

2. Ἀποφάσεις ἢ πράξεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κανονίσασαι σύνταξιν ἀντιθέτως πρὸς τὰ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζόμενα, ἀνακαθορισθήσονται εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένην ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς πράξεως. ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Διοικητικὴν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναγόρισιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, ὡς ἐγκύρου καὶ ἰσχυρᾶς τῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πωλήσεως πρὸς τὸν 130ον Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν ἀπήρων Ἀξιωματικῶν, γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον μόνον

1) Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Διοικητικὴ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἐπιτροπὴ ὅπως, κατ' ἐπέκτασιν τῶν νενομοθετημένων δικαιωμάτων της, ἀναγνωρίσῃ ὡς ἔγκυρον καὶ ἰσχυρὰν τὴν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 14 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. ΛΑ' τῆς 24)7)

1930 Συνεδρίαν αὐτοῦ, γενομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸν 130ὸν Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμόν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15202 τοῦ 1930 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ι. Τσέλιου, μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τοῦ κάτωθι γηπέδου, τὸ ὁποῖον ὡς δημόσιον, ὑπαγόμενον εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν καὶ κατεχόμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀνῆκε κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1497 κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δι' ὅπερ καὶ τὸ τίμημα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὡς ἄνω συμβολαίου, ἔχει καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο (Ἐθνικῆς Ἀμύνης).

2) Τὸ γήπεδον κεῖται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν «Παραπηγμάτων» καὶ ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς αὐτῶν μεταξὺ τῶν κτιρίων τοῦ Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ὡς καὶ τῶν στρατώνων πεζικοῦ καὶ τοῦ βασυλλίου τοῦ Λυκαβητοῦ.

Εἶναι ἐκτάσεως μ.τ. 23.789.15.

Ὀροθετεῖται Νοτίως ὑπὸ κτιρίων καὶ γηπέδων τοῦ Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν στρατώνων πεζικοῦ. Βορείως ὑπὸ ὁδοῦ τῆς παρυφῆς τοῦ βασυλλίου τοῦ Λυκαβητοῦ ἐπικληθείσης ὁδοῦ Ἀθηναίων Ἐφήβων. Ἀνατολικῶς ὑπὸ γηπέδων καὶ μικροῦ κτιρίου στρατώνων πεζικοῦ καὶ Δυτικῶς ὑπὸ γηπέδου ἑτέρου Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀναπήρων ἀξιωματικῶν συμτομηθέντος καὶ διανεμηθέντος εἰς μέλη του.

3) Σχεδιάγραμμα τοῦ ὡς ἄνω γηπέδου ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἀπὸ 29 Μαρτίου 1932, κατατεθειμένον παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ἀθηνῶν Ἰω. Ἀντ. Τσέλιῳ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17595 τῆς 29 Μαρτίου 1932 πράξεως αὐτοῦ, κυρωθεῖσαι ὡς ἀκριβές, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 15202 πωλητήριον ἐπισυναφθέντος προχείρου τοιούτου.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ε. Κουλουμβάκης. Τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν φιλελεύθεροι βουλευταί, βουλευταὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ἐφαρμοζομένην ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὑπέγραψαν χθὲς πρότασιν ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν ἠξεύρω ἂν ἀπέμειναν καὶ οἱ τριάκοντα. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει εἶμαι βέβαιος ὅτι ὑπέγραψαν χθὲς αὐθορμήτως. Καὶ πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς ἐμφανίζεται ἐνώπιον ἡμῶν τὴν στιγμὴν ταύτην ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ δεχθῇ τὴν ἀναβολὴν ἐὰν θέλῃ νὰ εἶναι συνεπὴς πρὸς ἑαυτήν, ὑποχρέωσιν ἀναληφθεῖσαν ἀπόψε. Προκειμένης συζητήσεως περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μίαν φρᾶσιν, τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν ἀπεδέχθη ὅλη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλή. Εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν ἐπανέλθῃ ὁ κ. Βενιζέλος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ καθορίζων τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἡ συζήτησις νὰ γίνῃ τὴν Τετάρτην. Διὰ πάντα καλῆς πίστεως συζητητὴν ὁ Πρωθυπουργὸς καθορίζει τὰ θέματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν γενικὴν πολιτικήν, ἀναμφισβητήτως δὲ εἰς τὰ θέματα ταῦτα ὑπάγεται καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος. Εἶναι παράρτημα οὗτος τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος τῆς καθοριζούσης, πῶς συγκροτεῖται ἡ μεγάλη ἐκείνη δύναμις τοῦ Κράτους, ἡ Κοινοβουλευτικὴ δύναμις. Καὶ ἔλεγον πρὸ ἡμερῶν ὅτι τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα λειτουργεῖ διὰ τῆς Βουλῆς, ἰδίᾳ τῆς πλειοψηφίας, ἡ δὲ πλειοψηφία λειτουργεῖ κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς βλέψεις καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας. Καὶ ἔλαβον ἀφορμὴν τὴν Τρίτην νὰ προσθέσω ὅτι ἀποτελεῖ παράβασιν ἰταμὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος ἐὰν τοιαύτη συζήτησις διεξαχθῇ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐὰν ὑπεστήριζέ τις τὸ ἐναντίον θὰ παρεγνώριζε τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ Κράτος. Εἶναι γνωστόν, κ. βουλευταί, ὅτι τὸ Σύνταγμα τὸ μεταπολεμικὸν ὅπερ θεωρεῖται ὅτι συνετάγη κατ' ἀρχὰς ἐξόχως προοδευτικῶς καὶ κοινοβουλευτικῶς, εἶναι τὸ Σύνταγμα τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας. Ἔχω ἐνώπιόν μου σπουδαιότατον ὑπομνηματιστὴν τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος, τὸν ὁποῖον συχνὰ ἐπικαλεῖται ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἄλλοτε νομικὸν σύμβουλον τῆς ἐν Βερολίνῳ Πρεσβείας, ὅστις λέγει πῶς καθορίζεται ἡ θέσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας. Λέγει λοιπὸν οὗτος ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς καθορίζει τὰς διευθυνούσας γραμμὰς τῆς πολιτικῆς, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ διευθύνουν τὰς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν γραμμῶν τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ὁ Πρωθυπουργός. Καὶ εἶναι ὁλοφάνερον ὅτι τὸ Γερμανικὸν Σύνταγμα θέλει νὰ ὁρίσῃ τὴν βασικὴν διάκρισιν μεταξὺ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργῶν, ὁ Πρωθυπουργὸς κυβερνᾷ οἱ Ὑπουργοὶ διοικοῦν. Συνεχίζων ὁ κ. Κουλουμβάκης ἐξετάζει, ἐπικαλούμενος διαφόρους συγγραφεῖς, ποία ἡ θέσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ποία ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ Βαλδὲκ Ρουσὼ λέγει, διακεκριμένος συγγραφεὺς παρέδιδε σχέδια ἀγορεύσεων εἰς τοὺς Ὑπουργούς του, οἵτινες ὤφειλον. διδομένης εὐκαιρίας, νὰ τοὺς ἀπαγγέλλουν καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἀκόμη. Καὶ ἔχω σημειώσῃ εἰς τὸ περιθώριον τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, εἶναι δυνατὰ αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν καὶ μὲ ἐτήσιον Πρωθυπουργόν; Ἐγένετο λόγος πρὸ ἡμερῶν περὶ τῆς πενταετίας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐλέχθη ὅτι ἦτο Οἰκουμενική, ἀλλ' οὐδεὶς λέγει ὅτι ἦτο Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, ἀλλὰ λέγει ὅτι ἦτο Κυβέρνησις τοῦ κ. Πουανκαρὲ ὅπως καὶ σήμερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι Κυβέρνησις Μακδόναλ, διότι αὐτὸς διακανονίζει ὅλα τὰ ζητήματα. Αὐτὴ εἶναι ἡ θέσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀντλῶμεν διδάγματα.

Πρὸ διετίας νομίζω. δὲν ἤμην βουλευτὴς καὶ παρηκολούθησα τὴν συνεδρίαν ἀπὸ τὸ θεωρεῖον, ὁμιλῶν ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι σήμερον πλέον ὁ Πρωθυπουργὸς εἶναι ὁ Πρίμους, ἐκεῖνος ποὺ κανονίζει τὴν γενικὴν πολιτικήν. Ἐὰν Ὑπουργός τις διαφωνεῖ ἠμπορεῖ νὰ παραιτηθῇ. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει σήμερον Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως—εὐλόγως ἄλλως τε κατέχων διαπρεπεστάτην καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐνώπιον τῆς χώρας θέσιν—δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος, διότι δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928 ὁ λαὸς ἐξεδήλωσε διαζευκτικῶς τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς διευκολύνω εἰς αὐτὸ ποὺ λέγετε; Ἡ θέσις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως παρουσιάζει τὴν ἑξῆς πράγματι δυσχερῆ κατάστασιν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος περιεβλήθη μὲ τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, διότι ὑπὸ τὸ σύστημα μάλιστα τὸ πλειοψηφικὸν δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὸ παρὸν ὁ λαὸς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀποβλέπει κυριώτατα, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ψηφίζει. Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται εἰς τὴν δυσχέρειαν ἀκριβῶς ὅτι ἐπὶ ζητημάτων, ἅτινα συμπίπτει νὰ μὴ εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν προτέρων εἰς αὐτόν, ἕνεκα προηγουμένης συζητήσεως μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν πολιτικήν, πολιτικὴν τῆς περιπτώσεως ἐκείνης, πολιτικὴν ἥτις κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀντιπροέδρου θὰ συναρμόζεται μὲ τὴν ὅλην γενικὴν πολιτικὴν τὴν χαραχθεῖσαν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τοῦτο προδήλως ἡ θέσις του εἶναι δυσχερεστέρα παρὰ ἂν ἦτο αὐτὸς οὗτος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ζητήματα τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν μεταξὺ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων, δέν δύνασθε, ὑποθέτω, νὰ μοῦ εἴπητε ὅτι αἱ ἱκανότητες τὰς ὁποίας τοῦ ἀπεδώκατε πρὸ ὀλίγου καὶ διὰ τὰς ὁποίας σᾶς εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐγνώμων, δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν τοὐλάχιστον νὰ εἶναι ἀκριβὴς ἑρμηνευτὴς τῆς θελήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀνέπτυξεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μίαν θεωρίαν μὲ πολλὴν αὐταρέσκειαν καὶ εἰς βαθμὸν ἀνήκετε εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ δὲν θὰ ἐπεζωηρότατον τόνον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ θεωρία αὕτη δὲν δύναται νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας της οὔτε μίαν στιγμήν, διότι δὲν μᾶς χρειάζονται ἑρμηνευταὶ ἐδῶ, ἀλλὰ καθορισταί. Διότι ἡ ἀρχὴ ἑνὸς νομοσχεδίου δὲν εἶναι φράσις ἀερώδης καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον ὅταν αὔριον ἐπανερχομένου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ γίνῃ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις, διαφωνῶν ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπὶ οἱουδήποτε σημείου τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ τοῦ εἴπῃ «αὐτὸ εἶναι ζήτημα ἀρχῆς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐψήφισεν ἡ Βουλή».

Λυποῦμαι, κ Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν κατώρθωσα νὰ σᾶς πείσω μέχρι τοῦδε ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ διακόπτετε ῥήτορα ὡς ἐγὼ καὶ μετὰ τόσης μάλιστα αὐταρεσκείας. Ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι λέξεις καὶ φράσεις ζωηραὶ λέγονται εἰς ὅλα τὰ Κοινοβούλια καὶ ὅτι ὅσα εἶπον ἐγὼ ἀπαγορεύ

του εἰς μίαν καὶ μόνην ἀνάγνωσιν. Ἑπομένως, ἀφοῦ ἡ παροῦσα πρότασις νόμου κατ' ἀνάγκην θὰ ψηφισθῇ εἰς δύο συζητήσεις, ἀφοῦ ἡ πρότασις νόμου, ποὺ θὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συνταχθῇ εἰς μίαν καὶ μόνην ἡμέραν καὶ νὰ ψηφισθῇ εἰς μίαν καὶ μόνην ἀνάγνωσιν δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, διατί. Θὰ ἐπιμείνωμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὸ κῦρός του εἰς κίνδυνον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν κερδίζομεν καθόλου χρόνον ἐὰν προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ συζήτησις θὰ εἶναι μακροτέρα εἰς δύο συζητήσεις.

Θ. Χαβίνης. Δὲν ἠμπορεῖ εἰς μίαν καὶ μόνην ἀνάγνωσιν νὰ ψηφισθῇ.

Ε. Κουλουμβάκης. Μπορεῖ. Θὰ ὑποβληθῇ νέα πρότασις.

Θ. Χαβίνης. Καὶ ἂν ζητήσουν 20 βουλευταὶ νὰ ψηφισθῇ εἰς δύο ἀναγνώσεις;

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ὑπάρχουν 20. Νὰ ἀναβληθῇ λοιπὸν μέχρις ἐπανόδου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Θὰ ἀκούσω τώρα τὰς ἀντιρρήσεις καὶ θὰ λάβω καὶ πάλιν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν νομίζω, κύριοι βουλευταί, ὅτι εἶναι ἔργον ἰδικόν μου, νὰ ἐρωτήσω ἂν ἡ Κυβέρνησις ἄνευ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην νὰ συζητήσῃ τὸ Νομοθέτημα περὶ τοῦ ὁποίου πιστεύω ὅτι εἶναι ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ ὅσων ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλήν. Ὑπερασπιστὴς ὅμως μίαν μερίδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Βουλῇ προτείνω ἐκ μέρους ταύτης ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ συζητήσωμεν τοιοῦτον Νομοσχέδιον ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι τὸ νομοθέτημα ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας μιᾶς τῶν τριῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἔχω δικαίωμα νὰ ἀξιώσω τοῦτο, διότι νομίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον φέρει χαρακτῆρα συνταγματικὸν καὶ πρέπει νὰ γίνῃ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξερράσθη ἐναντίον τοῦ συστήματος εἰς ὡρισμένας περιστάσεις καὶ ἐδήλωσεν εἰς συζήτησιν ἐναντί μου ὅτι δὲν θὰ μεταβάλῃ τὸ σύστημα ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Δὲν θέλω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι μία τοιαύτη συμφωνία εἶναι ἀπαράβατος, ἀφοῦ μάλιστα δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸ δημόσιον συμφέρον. Ἀλλὰ ἔχω δικαίωμα νὰ ἀξιώσω ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ, ποῦς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἔφθασε τὸ ὅπ' αὐτὸν κόμμα νὰ ὑποστηρίζῃ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὑποστήριζεν εἰς ἄλλην ἐποχήν. Καὶ ἐγὼ ὑποστηρίζων τὸ δημόσιον συμφέρον κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου ὑπεστήριξα ἄλλοτε τὸ πλειοψηφικόν, καίτοι τοῦτο ἦτο πρὸς βλάβην τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐπροσωπῶ, καίτοι ἄλλοτε τὸ κόμμα αὐτὸ διὰ τοῦ ἱδρυτοῦ του εἶχεν ὑποστηρίξει τὴν ἀναλογικήν. Ὑπεστήριξα τὸ πλειοψηφικόν, διότι ἔκρινα ὅτι ἦτο ἀπαραίτητος ἀνάγκη σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς πλειοψηφίας καὶ ὑπεστήριξα τὸ πλειοψηφικόν, μολονότι εἶχα πιέσεις πολλάς. Ἀπέναντι τούτου τὸ ὁποῖον ἔπραξα καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν θὰ μεταβάλῃ τὸ σύστημα, ἂν δὲν συναινέσῃ καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ζητῶ ὅπως γίνῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἵνα δυνηθῇ οὗτος νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις, ποῖον εἶναι τὸ γενικώτερον συμφέρον, τὸ ὁποῖον τὸν ἠνάγκασε νὰ εἰσαγάγῃ σύστημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιφέρῃ καταθρυμματισμὸν τῶν κομμάτων καὶ θὰ εὑρεθῶμεν ἐδῶ ἐνώπιον χάους, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ μία Κυβέρνησις. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ συντάσσομαι διὰ τοῦτο μὲ τὴν πρότασιν τῶν Φιλελευθέρων Βουλευτῶν ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερ. ἔχει τὸν λόγον.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Θὰ εἶμαι συντομώτατος. Πρόκειται περὶ προτάσεως νόμου βουλευτῶν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς χώρας. Τὸ ζήτημα ἑνὸς ἐκλογικοῦ νόμου εἶναι ζήτημα Κυβερνητικὸν ἢ δὲν εἶναι; Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν θέλῃ ἡ Κυβέρνησις δύναται ζήτημα ἐκλογικοῦ νόμου νὰ τὸ καταστήσῃ πολιτικόν. Ἐὰν δὲν θέλῃ δύναται νὰ μὴ τὸ ἀναγάγῃ εἰς ζήτημα πολιτικόν. Παράδειγμα ἔχομεν καὶ εἰς τὸ ἰδικόν μας Κοινοβούλιον καὶ εἰς ξένα Κοινοβούλια. Εἰς τὸ 1924-25 ὅταν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διεκήρυξα ὅτι ἀκολουθῶν ὅσα εἶχον κρατήσει καὶ εἰς ἄλλα Κοινοβούλια δὲν ἐθεώρουν τὸ ζήτημα τῆς τότε ὑποβληθείσης προτάσεως νόμου περὶ ἀναλογικῆς ἐκλογῆς ὡς ζήτημα κυβερνητικόν. Καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν Ὑπουργῶν τῆς τότε Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκον εἰς διάφορα κόμματα, διότι ἐγὼ εἶχον τότε ἐλάχιστον ἀριθμὸν ψήφων καὶ παρέμενον εἰς τὴν ἀρχὴν ὑποστηριζόμενος ἀμερίστως ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ἐξ αὐτῶν τῶν Ὑπουργῶν ὡμίλησαν κατὰ διάφορον τρόπον ἕκαστος. Θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς ἴσως τότε νὰ θεωρήσῃ τοῦτο παράξενον.

Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐσχάτως ἐπὶ πολὺ μεγάλων ζητημάτων εὑρέθησαν Ὑπουργοὶ τῆς αὐτῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, κοινοβουλευτικωτάτην χώραν, νὰ ὁμιλήσουν ὁ εἷς ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἄλλον. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω, ἐπειδὴ καὶ χθὲς ὡμιλήσαμεν περὶ Γαλλίας, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν συνέπεσαν ἐπὶ Μπριὰν τὰ ζητήματα τῆς ἀναλογικῆς, εἰς μὲν τὴν Βουλὴν ἐθεωρήθη ζήτημα πολιτικὸν καὶ ἐψηφίσθη, τὸ ἔθεσεν ὅμως ζήτημα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ κατεψηφίσθη. Ὁ Πουανκαρὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅταν συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα τῆς ἀναλογικῆς εἶπεν «ἐγὼ τὸ ζήτημα δὲν τὸ θεωρῶ ζήτημα κυβερνητικόν, ἐγώ, προστέθετε, θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς, διότι τὴν θεωρῶ δικαίαν. Οἱ ὑπουργοί μου εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν».

Δὲν ἠμποροῦμεν λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ ζήτημα ἑνὸς ἐκλογικοῦ νόμου εἶναι ἀναγκαίως ζήτημα κυβερνητικόν. Ἄλλως τε καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος λέγων ὅτι συνδέεται ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἀναποσπάστως μὲ τὸ Σύνταγμα, ὑπέδειξε σαφῶς ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ τεθῇ ὡς ἀρχὴ ὅτι τὸ ζήτημα ἀναγκαίως εἶναι ζήτημα κυβερνητικόν. Ἐμνήσθη μιᾶς συμφωνίας γενομένης δι' ἀμοιβαίων δηλώσεων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς μεταξὺ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, καθ' ἣν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι πρέπει νὰ κάμωμεν ἐκλογὰς μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, ἀλλ' ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ μεταβάλῃ γνώμην θὰ ἐζήτει τὴν συναίνεσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη. Θὰ ἦτο ἀντιπολιτικὸν καὶ ἀντικοινοβουλευτικὸν νὰ ἐξαρτᾷ τις τὴν ψῆφισιν ἑνὸς νόμου, τὸν ὁποῖον κρίνει χρήσιμον διὰ τὰ γενικώτερα συμφέροντα, μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐνθυμοῦμαι μάλιστα ὅτι κάποτε, ἐλπίζω ὅτι ἡ μνήμη μου δὲν μὲ ἀπατᾷ, διότι συνήθως δὲν μὲ ἀπατᾷ, ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ἐδῶ, ὅτι βεβαίως ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειονοψηφία ἐκλέγει εἰς ὅλας τὰς χώρας τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι εἶναι ὀρθότερον.

Π. Τσαλδάρης. Ἢ καὶ συμφερότερον.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ ὀρθώτερον, λέγω, εἶναι καὶ συμφερότερον. Ὑποτίθεται ἕνα κόμμα, ὅπως καὶ τὸ ἰδικόν σας, διεκδικοῦν δι' ἑνὸς θεμιτοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἀνεγνωρισμένου ἐν τῇ διεθνῇ συνειδήσει τὴν ἐπιτυχίαν διὰ νὰ διαχειρισθῇ αὐτὸ καλύτερον τὰ κοινὰ χάριν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, θεωρεῖ ὅτι τὸ γενικόν του συμφέρον εἶναι νὰ νικήσῃ διὰ νὰ θέσῃ ἑαυτό, τὸ κόμμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κοινῶν. Ἀρκεῖ, ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ ἐφεύρῃ κανένα σύστημα ἐκλογικὸν πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον θὰ τείνῃ καθαρῶς ἢ συγκεκαλυμμένως

εἰς τὴν καταδολίευσιν τοῦ λαικοῦ φρονήματος. Τοιοῦτο δὲν εἶναι βέβαια τὸ ἀναλογικόν. Ἐγώ, γνωρίζετε, κ. ἀρχηγὲ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος δὲν εἶμαι ἐκ τῶν ἐνθέρμων θιασωτῶν τῆς ἀναλογικῆς, ὅπως πολλάκις ἔχω δηλώσῃ. Ἀλλὰ σεῖς ὁ ἴδιος εἴπατε πρὸ ὀλίγου ὅτι μετεβάλατε τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ λαικοῦ κόμματος, διότι ἦλθον περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν εἰς ὑμᾶς τὴν πατριωτικὴν σκέψιν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ μία Κυβέρνησις ὁμοιογενὴς καὶ ἰσχυρά. Καὶ τώρα λέγετε ὅτι ἐὰν ἦτο ἐδῶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ σᾶς ἔλεγε σκέψεις, ἐν τῇ συναναδρος νέσει δὲ ἡ ὁποία σᾶς διακρίνει ἀριδώτατα εἴπατε, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀξιώσητε ἀπὸ αὐτὸν τὴν ἐπιτέλεσιν συμφωνίας ἀναγομένης εἰς δημόσια πράγματα. Ἐγὼ δὲν δύναμαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ εἴπω εἰμὶ τοῦτο. Προκειμένου περὶ τῆς προτάσεως νόμου, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον ἀξιότιμοι βουλευταί, ἠθέλησα νὰ μάθω τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἤγουν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.. Διότι νομίζω, ὅπως διεμορφώθη πράγματι τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα κατὰ τὰς τελευταίας δεκάδας ἐτῶν, ὅπως ἰδιαιτέρως διετυπώθη ἐν τῷ Συντάγματί μας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι πρίμους ἰντερπάρες, εἶναι ὁ κυριώτατος φορεὺς τῆς λαικῆς καὶ τῆς κυβερνητικῆς θελήσεως, εἶναι ἡ Κυβέρνησις. Ἀπὸ αὐτὸ λοιπὸν ἐξήρτατο ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς παρούσης προτάσεως νόμου. Καὶ ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως αὕτη ἐνδιαφέρουσα ὄχι βεβαίως ἡμᾶς, ἀλλὰ τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν Κυβέρνησιν βουλευτάς, εἶναι ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τοῦ νόμου ὑποστηρίζουσα ἕνα σύστημα τοῦ ὁποίου ἡ λογικότης δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ. Πρέπει νὰ ψηφισθῇ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν (χειροκροτήματα). Πρέπει νὰ ψηφισθῇ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ β' ἀνάγνωσις θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Τότε δὲ θὰ δώσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας διακαίως ζητεῖτε καὶ ἀναμένετε. Θὰ ἠδυνάμην ἴσως ἐναισίων ἐδῶ ἐργασίαν κατ' ἀναλογίαν εἰκαστικήν, μαντικὴν νὰ εἴπω, ὅτι ὅπως σεῖς μεταβάλατε σκέψεις καὶ ἐγκαταλείψατε τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ λαικοῦ κόμματος, λέγοντες ὅτι ἐκείνη ἡ σκέψις περὶ τοῦ δικαιώτητος τῆς ἀναλογικῆς, ἐν εὑρύτητι μάλιστα ἐκλογικοῦ συλλόγου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γυναικῶν, ἐκείνη ἡ σκέψις του ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῇ, διότι σεῖς ἐκρίνατε κατόπιν ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ ὑπάρχῃ μία ὁμοιογενὴς Κυβέρνησις, ἤτις μόνον διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἀποκτᾶται τοιβέρνησις, ἤτις μόνον διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἀποκτᾶται τοιοὐτοτρόπως, ἐὰν κρίνω ἐκ τῶν τελευταίων σκέψεων τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν μερίδων, ἴσως θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω χωρὶς νὰ τρέχω τὸν κίνδυνον ὅτι παρερμηνεύω τὴν σκέψιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω ὅτι καὶ αὐτὸς μετέβαλε σκέψεις περὶ τῆς Κυβερνήσεως δι' οὓς λόγους ἐξέθεσε διὰ μακρῶν κατὰ τὰς σκέψεις ἐκείνας.. Εἶπεν ἐκεῖ. Διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ χειροτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ πολέμου, ἐγὼ ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχω μεγάλην πλειοψηφίαν, σᾶς λέγω, ὅτι θὰ ἔχωμεν μεγαλύτερον ἠθικὸν κῦρος καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου, παρουσιάζοντες ἕνα ἐνιαῖον μέτωπον, μίαν Κυβέρνησιν συμμαχικὴν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μετέχουν ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν μερίδων τῆς πατρίδος χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως αὐτῆς. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἠρνήθην, ὡς εἶπεν ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τοὐναντίον ἐτόνισα ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν εἰς ὡρισμένας περιστάσεις νὰ κάμῃ μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Εἶπον ὅτι τοῦτο ἔπραξα ἐγὼ ὑποστηρίξας τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος εἰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνόμισα ὅτι τοῦτο ὑπηγόρευε γενικώτερον συμφέρον, ἔπραξα τοῦτο ἐν ἐπιγνώσει τῆς κομματικῆς ζημίας τὴν ὁποίαν θὰ ἐπέφερεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Λαικοῦ Κόμματος τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ἀναλογικὴν εἶχεν 65-70 Βουλευτὰς καὶ διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ—καὶ ἡ πρόγνωσις ἦτο σαφὴς—μόλις ἔχει 20 Βουλευτάς. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λέγων ὅτι ὅταν ἕνα κόμμα ζητεῖ διὰ θεμιτῶν μέσων νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐπικράτησίν του, δὲν δικαιοῦται ἀπόπον. Τὸ ἀποκρούω ὑπὸ τὰς περιστάσεις αὐτάς. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξυπηρετῇ τὸ γενικώτερον συμφέρον. Ἐὰν ἔχῃ τὴν γνώμην ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φρονεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἔλθουν πολλὰ κόμματα, διότι οὕτω θὰ σχηματισθῇ ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὸ γνωρίζω οὔτε ἄλλωστε ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἠδυνήθη νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς κατ' ἀρχὴν ψηφίσεως τοῦ νομοθετήματος, διότι καὶ ὅσοι λάβουν μέρος εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν θὰ ἐπαναλάβουν τὰ ἴδια καὶ εἰς τὴν δευτέραν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἶμαι ἐξ ἐκείνων κ. Βουλευταί, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀπολύτως δικαιολογημένην τὴν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. Ὡμίλων πρὸ ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐζήτησα τὴν ἀναβολήν, ἵνα μὴ σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιζητεῖ ἐξ ὑπαρπαγῆς, ὡς εἶπον, νὰ ψηφίσῃ Νομοσχέδιον τοιαύτης σημασίας. Φρονῶ ἀδιστάκτως, ὅτι ἡ ὑπόνοια αὐτὴ δύναται νὰ σχηματισθῇ, ἐὰν ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ψῆφιον. Πρέπει νὰ δοθῇ καιρὸς καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐν ταῖς λεπτομερείαις του καὶ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην του, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἀρχικῶς εἶχε κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ. Ἀμφότεροι οἱ λόγοι εἶναι σοβαροὶ καὶ μὴ λησμονῶμεν τοὺς ὅρους καὶ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπεβλήθη τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα. Μόλις ἡ μῆνες μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ τοῦ Συντάγματος διαλύσεως τοῦ Σώματος. Θὰ ἐγέννα λοιπὸν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τὰς τελευταίας στιγμὰς ἡ Βουλὴ αὐτὴ καταλήγει εἰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀπηλλαγμέναι ὑποκειμενικῶν ὑπολογισμῶν. Ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ, ὡς τελευταίαν σκέψιν τὴν ἐκ νέου ἐπιτυχίαν της. Ἂς μὴ λησμονῇ ὅτι καταλείπει ὀπισθεν αὐτῆς βαρυτάτην κληρονομίαν διὰ τὴν ὁποίαν θὰ τῆς ζητηθοῦν εὐθῦναι. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὀπισθεν αὐτῆς ἀφίνει βαρυτάτην κληρονομίαν ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἤτις ἐνέσκυψε καὶ διὰ τὴν ὁποίαν θὰ τῆς ζητηθοῦν εὐθῦναι. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπιδιώκει νὰ μεταβάλῃ τὸ σύστημα τὸ ἐκλογικὸν ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐξελέγη δι' ἄλλου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν νίκην εἰς τοὺς μὴ λαβόντας τὴν πλειοψηφίαν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ αὐτὴ τοιαύτας ἀποφάσεις περὶ τὸ τέλος της, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρξεν ἔνδοξον.

Ε. Κουλουμβάκης. Θεωρῶ ἐπιτυχοῦσαν τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν λαμβάνω τὸν λόγον ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, ἀφοῦ ἡ δευτέρα συζήτησις θὰ γίνῃ πάντως μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Ἐφ' ὅσον ἡ πρότασις ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων ἀποσύρεται ὑπάρχει ἡ εἰδική μου πρότασις περὶ ἀναβολῆς καὶ παρακαλῶ νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Πρόεδρος. Ἄρχεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. Οἱ ἀποδεχόμενοι τὴν ἀναβολὴν λέγουσι ναὶ καὶ οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι λέγουσιν ὄχι.

Πρόεδρος. Ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς εἶναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Χατζίσκου, Κυρώζη, Ἐμπειρίκου, Στράτου, Μουτζουρίδη, Γιαννοπούλου, Τρικούπη, Ζαβιτζιάνου, Ράλλη, Ἀφθονίδη, Στεφανοπούλου, Παπαθανάση, Παπαφλέσσα, Καλαντζάκου, Σχινᾶ, Νικολίττα καὶ Μαντᾶ, καὶ τίθεται οὕτω: Οἱ ψηφίζοντες ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς λέγουν ναί. Οἱ ψηφίζοντες κατ' αὐτῆς λέγουν ὄχι.

Καλοῦνται εἶτα ὡς ψηφολέκται οἱ κ. Σχινᾶς, Κυρώζης καὶ Τζερμιὰς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν ἄρχεται ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης διαλογῆς, ὁ **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα: Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 118. Εἶπον ὄχι 98. Εἶπον ναί 20, κατὰ τὸ παρατεθέμενον πρωτόκολλον

Ἡρακλείδης Δημήτριος.. Ο	Ἀθανασιάδης Ἰωάννης.....
Δεληγιάννης Βασίλειος .. Ο	Λαδᾶς Χρῆστος ..... Ο
Βουρλούμης Παναγιώτης. Ο	Καλογερᾶς Ἰωάννης .....
Ζωγράφος Κωνσταντῖνος...	Κασσαβέτης Ἀλέξ.....
Βενιζέλος Κυριάκος	Μακᾶς Λέων..... Ο
Βαρβαγιάννης Ἄγγελος.. Ο	Ἀργυρόπουλος Μιχαὴλ .. Ο
Ζωγράφος Ἀθανάσιος.... Ο	Νάκος Λουκᾶς .....
Ἀργυρόπουλος Περικλῆς ...	Σαράντης Φραγκῖσκος. ...Ο
Ζάνος Δημήτριος	Ἐμμανουηλίδης Ἐμμαν. Ο
Παπᾶς Ἀλέξανδρος. ....Ο	Αἰλιανὸς Μιχαὴλ.....
Καλαντζῆς Χρῖστος.....	.....
Χούρσογλου Στ..... Ο	Ἀποστόλου Ἰωάννης .....
Παναγιωτόπουλος Α.....	Παπαδόπουλος Μιλτιάδης Ο
Χατζῆς Παναγιώτης .....Ο	Τερζόγλου Νικόλαος .....Ο
Δρασόπουλος Ἀθανάσ.	Ἀσκεπίδης Νικόλαος .....
Ἐμπειρῖκος Κωνστ. ....Ν	Μπεντζαπζῆ Μεντὲ Λιάο ....
Κολιαλέξης Θάνος..... Ο	....
Καραπάνος Ἀλέξανδρ.....	Λεβαντῆς Πέτρος.....
Μαντᾶς Μιλτιάδης..... Ν	Κυρέλλος Βασίλειος..... Ο
Ράλλης Ἰωάννης.....	Στηλιώτης Νικόλαος .....
Μπουκουβάλας Πέτρος.....	Πρέκκας Ἀντώνιος .....
Στράτος Γεώργιος..... Ν	Χαβουζ Γκαλὴπ .....
Βουτυρᾶς Ἀλέξανδρος.....	Νιαζῆ Μουμτζῆ .....
Τζερμιᾶς Νικόλαος ..... Ο	Χαλὶφ Καρατζαντλῆ .....
Παπαδάκης Ἰωάννης..... Ο	Ἀλῆ Ριζᾶ Ἀχμὲτ .....
Ἀγγελῆς Βασίλειος..... Ο	Παΐζης Ἀριστείδης .....
Σπυρίδης Κωνσταντ. .... Ο	Βλαχοθανάσης Κωνστ.....
Κυσμᾶς Ἰωάννης.....	Μπότσαρης Δημήτριος ....
Κουντούρης Δημήτριος	Κατσαδήμας Κωνσταντῖνος.
Ἀφεντούλης Γεώργιος... Ο	Λούλης Ἀλκιβιάδης.....
Καρασεβδᾶς Παντελῆς... Ο	Καλούδης Γεώργιος .....
Γιαννόπουλος Δημήτρ... Ν	Σταυρπουλος Σταῦρος ....
Ἀποσκίτης Ἠλίας	Φλῶρος Παναγιώτης ... Ο
Ζωγράφος Πέτρος.....	Καραγεώργης Στέφανος . Ο
Ποντίκας Γεώργιος	Θεολογίτης Αὔγουστος ....
Γρηγοράκης Ἰωάννης	Παπαδᾶτος Ἀχιλλεὺς .....
Μαλαμίδας Εὐστάθιος	Κονδύλης Γεώργιος .... Ο
Λαμπριανίδης Λάμπρος....	Νικολαΐδης Σταῦρος .... Ο
Θεοδωρίδης Λάζαρος.....	Τσονταρίδης Ἰωάννης ... Ο
Βοραζάνης Γεώργιος	Κωστόπουλος Σ..... Ο
Ζερβὸς Γεώργιος.....	Παπαφλέσσας Ἰωάννης .. Ν
Τζεγὰς Γεώργιος..... Ο	Ζαΐμης Φωκίων ..... Ο
Λοιδωρίκης Κωνσταντῖνος Ο	Γιαννούσης Σωτήριος ... ..
Κουρτίδης Κωνσταντῖνος.. Ο	Παπαστρατῆς Θρασύβ. ....
Μανουηλίδης Φίλιππος .. Ο	Μπουρνιᾶς Ἰωάννης.....
Χατζηλίας Βασίλειος.....	Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος . Ο
Πανταζίδης Χριστόφορος ..	Σίδερης Γεώργιος .....
Καλλιγκάτσης Παρίσης... Ο	Χριστύλας Περικλῆς .....
Τηλικίδης Γρηγόριος.... Ο	Ταλιαδοῦρος Σπυρίδων ....
Γιαμούζης Ἰωάννης.....	Βαλαλᾶς Ἰωάννης ..... Ο
Λύρας Θεόδωρος..... Ο	Ζάχος Ἰωάννης .....
Καφαντάρης Γεώργιος.. ...	Ρεδιάδης Περικλῆς .....
Τσιτσάρας Δημήτριος ....Ο	Ζαβιτζιάνος Κωνσταντ. . Ν
Βερδέλης Ἀλέξανδρος	Σαρακηνὸς Κωνσταντῖνος .
Ταβουλάρης Ἀναστάσιος...	Κογεβίνας Λῦνος .....
Ἀναστασίου Τάσης	Ζερβὸς Σπῦρος (Μηνᾶς)...
Συριόπουλος Νικόλαος.....	Κουπαροῦσος Νικόλαος ...
Τσεριώνης Ἠλίας.....	Παπαδόπουλος Ἠλίας .. Ο
Σπηλιάδης Ἀριστείδης....	Ἀνδρεάδης Λάζαρος .....
Στεφανόπουλος Στέφανος. Ν	Κοντσίνας Κίμων .....
Μακρῆς Γεώργιος..... Ο	Πετρίδης Παναγιώτης .. Ο
Κοκινάκης Γεώργιος..... Ο	Τσαλδάρης Παναγιώτης . Ν
Ραλλανάκης Ἀντώνιος	Ἀραβαντινὸς Παναγ.....
Πολυχρονάκης Κωνστ.	Λιβαθινόπουλος Ριχάρδος Ο
Περδικογιάννης Ἰωάννης Ο	Τσιτσίλιας Παναγιώτης.. Ο
Σαμαρᾶς Μιχαὴλ..... Ο	Καραμᾶνος Νικόλαος ... Ο
Ἰασονίδης Α. Λεωνίδας.. Ο	Λυμπερόπουλος Ἰωάννης. Ο
Τσακμάνης Σ.	Φικιώρης Γεώργιος .... Ο
Κύρτσης Παναγιώτης	Ἀναστασιάδης Στέφανος ..
Δημάδης Δημήτριος..... ..	Κουτσίνας Ἱπποκράτης . Ο
Μισυρλόγλου Ἀναστάσιος. ..	Κούνδουρος Ἰωσὴφ..... Ο
Μιχαὴλ Ἰωάννης ..... Ο	Κοθρῆς Μιχαὴλ ..... Ο
Ἀθηνοδώρου Δημήτριος	Παπαδάκης Κωνσταν. .. Ο
Λούβαρης Π. ..... Ο	Κουτσοπέταλος Λευκᾶς . Ο
Ζαρῴρης Νικόλαος ..... Ο	Βασιλειάδης Γεράσιμος . Ο
Χατζηγιαννάκης Γεώργιος ..	Τσαρλαμπᾶς Μάρκος ... Ο
Μουζενίδης Κωνσταντῖνος. ..	Βέργος Δημήτριος .....
Εὐθυμιάδης Δημήτριος... Ο	Σῖμος Κωνσταντῖνος .... Ο
Βότσαλος Γεώργιος	Φωκᾶς Ἀντώνιος.....
Θεοδωσιάδης Γεώργιος	Σοφούλης Θεμιστοκλῆς .. Ο
Παπανδρέου Γεώργιος .. Ο	Κεντούρης Ἀλέξανδρος .. Ο
Παπαναστασίου Ἀλεξ. .. Ο	Μαρκάκης Δημήτριος ... Ο
Μπακόπουλος Νικόλαος.. Ο	Χρηστομάρος Ἀντώνιος ...
Ἀλιδρίπουλος Ἰωάννης.. Ν	Φλωριᾶς Δημοσθένης.....
Σχινᾶς Σπῦρος..... Ν	Ἀνθρακόπουλος Σωκράτης Ο
Σακελλαρίου Δημήτριος.. Ο	Μέλφος Δημοσθένης .....
Κριμπᾶς Θάνος ..... Ο	Κωνσταντόπουλος Νικόλαος Ο
Στυλιαρόπουλος Παναγ.	Πολυχρονιάδης Ἀβραὰμ ...
Τρικούπης Σπῦρος..... Ν	Λαζαρίδης Ἀναστάσιος....
Πρεζάνης Γεώργιος	Συρογιάννης Πελοπίδας....
Εὐριπᾶος Πέτρος.....	Πετσάλης Κωνσταντῖνος.. Ο
Καναβὸς Ἰωάννης.....	Λεωνίδας Ἰωάννης.....
Μουντζουρίδης Ἰωάννης.. Ν	Ράλλης Πέτρος ..... Ν
Βουδούρης Κωνσταντῖνος Ο	Ἀλαβᾶνος Κωνσταντῖνος ..
Μπούτης Ἰωάννης	Καλαντζᾶκος Α..... Ν
Κουλουμβάκης Εὐστράτιος Ν	Τσάφος Βασίλειος.....
Ἀλεβιζᾶτος Ἀνδρέας ... Ο	Γαρδικιώτης Νικόλαος .. Ο
Βελλιανίτης Γεώργιος.... Ο	Ζούκας Εὐθύμιος..... Ο
Γουργουρῆς Νικόλαος.....	Φίλιος Θεόδωρος.....
Γκάτσης Κωνσταντῖνος	Παπαθανάσης Ἀθανάσιος Ν
Ἀργυρόπουλος Γεώργιος...	Νικολίτσας Ἰωάννης.. .. Ν
Μάσκου Ἀνδρέας.....	Ἀφθονίδης Δημήτριος....Ν
Ἀντωνόπουλος Βλάσσης ...	Ροδόπουλος Γεώργιος.....
Μιχαλακόπουλος Ἀνδρέας Ο	Μιαούλης Ἀθανάσιος.....
Βενιζέλος Ἐλευθέριος.....	Κουλούρας Γκίκας .....
Ἀβραὰμ Νικόλαος.....	Κυρώζης Ἰωάννης.....Ν
Ἠσαΐας Γεώργιος.....Ο	Τσιριμῶκος Ἰωάννης.....
Παϊσοῦτσος Κοσμᾶς.....	Ξηρὸς Νικόλαος.....
Πριμίδης Εὐάγγελος.....	Χατζῖσκος Δημήτριος.. Ν
Μαχαίρας Ἐμμανουὴλ.....	Μάδης Γεώργιος..... Ο
Μαρσέλλος Δημήτριος.....	Χατζητάσης Μιχαὴλ.....
Βαρδόπουλος Βασίλειος.....	Ζουμῆς Χρῆστος.....
Συμεώνογλου Συμεὼν	Χατζῆς Δημήτριος.....
Σακαλῆς Γεώργιος..... Ο	Καλλιδόπουλος Περικλῆς. Ο
Κοκκινᾶτος Ἰωάννης.....	Ξανθόπουλος Ἀλέξανδρος Ο
Χαβίνης Θεόδωρος..... Ο	Βκλουδάκης Μανοῦσος...Ο
Γερογιάννης Γεώργιος.... Ο	Τριποδάκης Ἐμμανουὴλ .Ο
Ταρσούλης Ἰωάννης	Μυλωνογιάννης Ἀλέξ.....
Ἀσκούτσης Νικόλαος.....	Γεωργιλαδάκης Εὐστρτ...Ο
Γοβατζιδάκης Ἰωάννης	Παχνὸς Ἀλέξανδρος .....
Σκουλᾶς Βασίλειος.....	Ἀσπιώτης Ἠλίας .....Ο
Μπακάλμπασης Ἀναστ... Ο	Πανταζίδης Ὅμηρος.....Ο
Κερκμεὺς Ἰωάννης.....	Κανάρης Ἀλέξανδρος ....Ο
Καρυωτάκης Ἐμμανουὴλ ..	Μαμούνης Νικόλαος.....Ο

Ἐπομένως ἡ πρότασις περὶ ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀπερρίφθη.

Φωναί ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Δεκτόν, δεκτόν.

Πρόεδρος. Δεκτὸν καὶ κατ' ἄρθρον;

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει, λέγω, νὰ εἴπω ὅτι μὲ καταπλήσσει ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγένετο δεκτὸν ἐν τοιούτον νομοσχέδιον, μὲ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς του. Ὁ κ. Πρόεδρος τὸ ἐθεώρησε δεκτὸν καὶ κατ' ἄρθρον.

Πρόεδρος. Ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ ἡ Βουλή.

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς.

Πρόεδρος. Ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ὅτι ἐψήφισαν 98 ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ 20 κατά.

Δ. Γιαννόπουλος. 98 βουλοί.

Πρόεδρος. Κύριε βουλευτά, ὑβρίζετε τὴν Βουλήν, νὰ σᾶσετε ἐξηγήσεις καὶ νὰ ἀνακαλέσητε. (Φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Κ. Βουδούρης. Ὅποιος τὸ εἶπεν αὐτὸ εἶναι ἀνάξιος. (Νέαι φωναὶ καὶ θόρυβος).

Πρόεδρος. Ὁ κ. βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ.

Π. Τσαλδάρης. Τί νὰ ἀνακαλέσῃ; ἀφοῦ δὲν εἶπε τί τὸ ἄτοπον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Δευτέρας 18 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Ζούκας*** καταθέτει ἀναφορὰν μικρακτηνοτρόφων Μεσοχώρας, ζητούντων τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαφόρων λειβαδίων πρὸς ἀποκατάστασιν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Γερασίμου Δνατζία ἢ Μιντζῆ καὶ Δημητρίου Θέμελη ἢ Μεϋντζο, διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ Τελώνου Ἰθάκης.

Ὁ Γεώργιος Σταμπόλας, φαρμακοποιός, κάτοικος Ἀθηνῶν, ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ εὑρεσιτεχνίας.

Ὁ Γεώργιος Καφάτος ἢ Τζουγράκης, τραυματίας πολέμου καὶ κάτοικος Ἀλικιανοῦ Κρήτης, ζητεῖ τὴν παροχὴν συντάξεως.

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν Προέδρων Ὁμοσπονδιῶν Ἐπαγγελματιῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς πρὸς κατάθεσιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος ζητεῖ τὴν ταχείαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν».

Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια Κάτω Βιάνου, Ἀμύρων, Κεραλοβρύσσου, Κόνδρου, Βάμου, Πεύκου, Ἁγίου Βασιλείου, Σύλοβρύσσου, Καλαμίου, Ἄνω Βάνου, Συκολόγου Κρήτης ζητοῦν τὴν μὴ προσάρτησιν των εἰς Ἡράκλειον καὶ τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ πρασφυγικὸς κόσμος Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δεσύλα διαμαρτύρεται κατὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, καθυστερούσης ἀπὸ διμήνου τὴν χορήγησιν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὴν παροχὴν καλλιεργητικῶν δανείων.

Οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων Ἀθηνῶν, διαμαρτυρόμενοι, ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἠλεκτροκίνησιν τοῦ Σιδηροδρόμου Κηφισσίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Δύρας*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Τσασίου Λακωνίας, ζητούντων τὴν ἀναστολὴν προσωπικῆς ἐργασίας, τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς 3.000 δραχμῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον ἐπὶ τρία ἔτη κλπ.

Ὁ Σύνδεσμος Καρεζοθεσπωλῶν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου διὰ τὸ κλείσιμον τῶν καφφενείων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ Ὀργανισμὸς Παλαιῶν Πολεμιστῶν τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν νόμων 4180, 4884 καὶ 5355 «περὶ προστασίας τῶν ἐρήμων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Δ. Λιάπη, κτηνοτρόφου Κοινότητος Πλατανοβρύσης Δράμας ζητοῦντος τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμφώνως τοῖς νόμοις 5083 καὶ 4818.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλ)μα τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Πρεβ ζης διαμαρτυρομένου διὰ τὴν κατάθεσιν πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ θήρας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα Θεοφάνους Γρηγορίου καὶ Πανταζῆ ἀδελφῶν Ἀποστόλου Φίλιππα κατοίκων Ἁγίου Νικήτα ζητούντων τὴν ἀποζημίωσιν των διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς εἰς τὴν θέσιν Ἀμπελῶν ἐκτάσεώς των περίπου 8 στρεμμάτων πρὸς ἐγκατάστασιν γυμναστηρίου.

Κτηνοτρόφοι καὶ κάτοικοι Ἀθηνῶν περιφερείας Παρισίων ζητοῦν τὴν μὴ ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν.

Οἱ κ. κ. ***Φ. Ζαΐμης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν».

Ὁ κ. **Γ. Κατεχάκης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν».

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ νόμου 4411 περὶ συγκροτήσεως, προσλήψεως, προαγωγῆς κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. **Κ. Διδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 284 τοῦ κώδικος τῆς νομοθετίας περὶ Δήμου καὶ Κοινοτήτων.

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου 1 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4747 περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ

2) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀνακωχήσεως τῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνομολογηθείσης τὴν 6 Μαΐου 1931 συνθήκης περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων 1) Περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων λόγῳ ἀτυχημάτων τρόπου ἐκτιμήσεως ἀξίας ἀπαλλοτριουμένων κλπ. ἐπὶ τῶν ἀπολογιστικῶς διαλογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων.

2) Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου συμπληρώσεως καὶ διατηρήσεως ἔργων λιμένος Ἁγίου Βασιλείου Λαγκαδᾶ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ πληρώσεως τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων καὶ τῶν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου παρουσιασθησομένων τοιούτων Ἀντεισαγγελέων καὶ ἐμπίσθων Παρέδρων παρὰ Πρωτοδίκαις ὑπὸ τῶν λαβόντων κατὰ τοὺς τελευταίους διαγωνισμοὺς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1931 τοὐλάχιστον τὴν βάσιν ἤτοι τὸν βαθμὸν καλῶς (8) καὶ

2) «περὶ ἐξομοιώσεως τέκνων γεννηθέντων ἐκ γονέων συγγενῶν ἀπὸ τετάρτου βαθμοῦ καὶ πέραν πρὸς τὰ ἐξ ἐγκύρου νόμου τέκνα».

Ὁ κ. **Κ. Διδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν εὐνοϊκῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει χρήσεως 1931—1932».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Κοινότητος Κρανέας εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐσης».

Οἱ κ. κ. **Γ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4780 νόμου «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων καὶ ἀποζημιώσεως εἰς κατόχους οἰκημάτων συνοικισμοῦ Ἁγ. Φωτεινῆς κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Ἀργυρόπουλος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Β. Δεληγιάννης** καὶ **Δ. Μακκᾶς** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Σ. Στεφανόπουλος, Π. Καρασεβδᾶς, Θ. Κολιαλέξης, Ἠλ. Ἀσπιώτης, Δ. Μακκᾶς, Α. Βαρβαγιάννης** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4684 περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κλπ».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Π. Μπουκοβάλας** καὶ **Ι. Γοβατζιδάκης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν νόμου 4191».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Βερδέλης, Κ. Πετσάλης** καὶ **Ι. Δεωνίδας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Σ. Τριποδάκης, Α. Λούλης, Ι. Κουτσίνας, Ι. Παπαφλέσσας Η. Ἀποσκίτης, Κ. Κοντοδίνας** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Δ. Μαρσέλλος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Ἀνδριόπουλος, Δ. Χατζίσκος, Μ. Μαντᾶς, Στ. Στεφανόπουλος, Ι. Παπαφλέσσας, Ι. Κουτσίνας** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Σ. Χούρσογλου** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν καρύων κοκκοφοινίκων κλπ».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Ἀνδριόπουλος, Σ. Στεφανόπουλος, Ι. Νικολίτσας, Α. Παπαθανάσης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ι. Νικολίτσας. Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, κ. Πρόεδρε, ὁ κ. Παπαθανάσης ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ καταθέσῃ πίνακα τῶν καταργουμένων Γυμνασίων. Παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε τὴν παράκλησιν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ τὸν καταθέτῃ.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τηλεγραφημάτων μικροκαταθετῶν τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου Βόλου διαμαρτύρεται ἐκ νέου ἐντόνως διὰ τὴν μὴ διευθέτησιν εἰσέτι τοῦ ζωτικωτάτου διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ Βόλου τοιούτου ζητήματος, καίτοι παρῆλθον τρεῖς ὁλόκληροι σχεδὸν μῆνες ἀφ' ὅτου ἐπλήγη ἐν μέγα πλῆθος καταθετῶν, πτωχῶν βιοπαλαιστῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἐνεκρώθη πᾶσα κίνησις ἐν Θεσσαλίᾳ. Λέγει ὅτι κατὰ τὸ ἔκτοτε διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἦλθον ἐνταῦθα ἐκ Βόλου πλεῖσται ὅσαι ἐπιτροπαὶ τῶν καταθετῶν, ἱκετεύουσαι τὴν ταχυτέραν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, οἱ δὲ Θεσσαλοὶ βουλευταὶ κατ' ἐπανάληψιν προέβησαν εἰς τὰς δεούσας συστάσεις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τέλος ἡ Κυβέρνησις μὲ τὰς πλείστας ὅσας διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ἐθνικὴν καὶ Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, ἔχουσα ὑπ' ὄψει της τὴν γενικωτέραν κοινωνικῶς σημασίαν τοῦ ζητήματος, ἔκρινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ θεσπίσῃ εἰδικὸν νόμον διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προστατευθοῦν οἱ καταθέται καὶ ἰδίως οἱ μικρότεροι τοιοῦτοι. Τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον κατετέθη πρὸ μηνός, ἐπεξειργάσθη ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, συνεζητήθη εἰς α' ἀνάγνωσιν πρὸ δεκαημέρου καὶ ἔκτοτε παραμένει ἐκκρεμὲς καὶ δὲν ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους, ἵνα λήξῃ ἡ ἱστορία αὐτὴ καὶ ἡ ἀγωνία ἑνὸς ὁλοκλήρου κόσμου τῶν ἀτυχῶν καταθετῶν. Τελευτῶν τονίζει ὅτι ὁ κ. Ὑποκργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς εἶπεν ὅτι πρὸ παντὸς ἐπιβάλλεται ἡ ταχυτέρα ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα καὶ οἱ δυστυχεῖς καταθέται κάμουν καλὸν

Πάσχα, ἐφθάσαμεν ὅμως εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα καὶ ὅμως τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπετεύχθη. Ζητεῖ τὴν ἐντὸς τῆς σήμερον ἢ αὔριον ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐὰν ἐπροσέχατε εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν θὰ ἐβλέπατε ὅτι εἶναι γραμμένο ἀπόψε.

Οἱ κ. κ. **Α. Παπαθανάσης** καὶ **Ι. Νικολίτσας** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καροπλεσίου Δολόπων, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων τῶν βοσκοτόπων πρὸς τας Κοινότητας.

Ὁ κ. **Α. Μυλωνογιάννης** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἀγροφυλάκων Χανίων λέγει, ὅτι πρόκειται περὶ ἀπολυθέντων τοιούτων, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ ὑπηρέτησαν ἐπὶ 14 μῆνας δὲν ἐπῆραν οὔτε μίαν πεντάραν.

Δαπανῶμεν, λέγει, τόσα ἑκατομμύρια διὰ γεωργικὴν πολιτικήν, ἀλλὰ τοιαύτη δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας.** Ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἁλαιροῦ παρακαλεῖ ὅπως διατάξῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς νὰ εἶναι ἐλαστικαὶ κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων μέχρι τῆς ἐξανορᾶς τῶν καπνῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μήπως πρόκειται περὶ τοπικῶν φόρων; Εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συστήσω νὰ μὴ λαμβάνωνται μέτρα προσωπιπῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τοπικῶν φόρων. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ὀφειλέται ἔδειξαν μεγάλην ἀπροθυμίαν εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα περιῆλθον εἰς κατάστασιν νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀνάγκας των, εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διατάξω πλέον νὰ ἐνεργῆται ἡ προσωπικὴ κράτησις. Ἀλλ' ἐὰν τὸ πράξω θὰ ἔχωμεν πάλιν διαμαρτυρίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Ἡ ἀναφορὰ αὕτη δὲν διεβιβάσθη, διότι ἴσως διεβιβάσθη εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Κρήτης. ἀλλ' ἐξ ἄλλης περιστάσεως γνωρίζω ὅτι δὲν καθυστεροῦνται μισθοὶ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀγροφυλάκων. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπολυθέντας, ἐφόσον εὑρισκόμεθα πρὸ ἀπορίας τοῦ ταμείου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι ἐνῷ πρὸ πολλῶν μηνῶν ἐδημοσιεύθη διάταγμα ἀποζημιώσεως τῶν αὐτοκινητιστῶν β' κατηγορίας, τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν ὑπεβλήθη πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν. Παρακαλεῖ ἐπειδὴ εὑρισκόμεθα πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν νὰ ὑποβληθῇ διὰ νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὰς δύο ὑπολειπομένας συνεδριάσεις.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ ζήτημα τὸ παρακολουθεῖ ὁ κ. Ὑφυπουργός.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** ὑποστηρίζων τηλεγράφημα ἀποσταλὲν κατόπιν συλλαλητηρίου τῶν κατοίκων Μουζακίου παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως δοθῶσι δάνεια συντηρήσεως καὶ καλλιεργητικὰ εἰς τοὺς δυστυχοῦντας Θεσσαλοὺς ἀγρότας.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν καλλιεργητῶν γεωμήλων Ἀνατολῆς καὶ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπέμβῃ καὶ χορηγηθῶσιν εἰς αὐτοὺς λιπάσματα ἐπὶ πιστώσει διὰ τὰς ἀνάγκας των.

Ὁ κ. **Ν. Γαρδικιώτης** ὑποστηρίζων ὑπόμνημα τοῦ Πανθεσσαλικοῦ κτηνοτροφικοῦ συλλόγου παριστᾷ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν περιῆλθον οἱ κτηνοτρόφοι καὶ συνιστᾷ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ αἰτήματά των καὶ ψηφισθῇ ἡ ἀναστολὴ τῶν χρεῶν καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν. Δι' ἀμφότερα τὰ ζητήματα ἐπανειλημμένως ἐγένετο συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐθεωρήθησαν δίκαια, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐλήφθη ἡ σχετικὴ μέριμνα καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ ταχέως τοιαύτη πρὸς πρόληψιν τῆς ἐντελοῦς καταστροφῆς τῆς κτηνοτροφίας.

Οἱ κ. κ. **Ι. Κουτσίνας** καὶ **Ε. Τριποδάκης** συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματος.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι ἐπείγει ἡ λῆψις τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ τὸ ὑπόμνημα καὶ παρακαλεῖ ἅμα τῇ ἀρίζει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ὑποστηρίζων ἀναφορὰν τοῦ καπνεργατικοῦ συλλόγου Ἀγρινίου λέγει ὅτι ἐνῷ πρότερον μετεφέροντο καπνὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινῶν ἀδειῶν, τελευταίως ἀπηγορεύθη τοῦτο.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κατόπιν τῶν καταχρήσεων.

Α. Παπαθανάσης. Θὰ ἠδύνατο ὅμως ὁ διευθυντὴς τοῦ Καπνεργοστασίου τώρα μάλιστα ποὺ δὲν εἶναι πολλαὶ αἱ ἀγοραὶ νὰ παρακολουθῇ καλύτερον τὰ πράγματα ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ γίνεται ἡ μεταφορὰ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινῶν ἀδειῶν.

Ὁ λόγος ὅτι δὲν εἶναι πολλαὶ αἱ ἀγοραὶ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἐναντίας ἀπόψεως.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας.** Συνιστᾷ τὴν ἰδίαν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας.** Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου Θεσσαλίας καὶ καταθέτει πληθὺν τηλεγραφημάτων, δι' ὧν ζητεῖται ἡ ταχεῖα ἐξαγορὰ τῶν καπνῶν παλαιῶν ἐσοδειῶν. Ζητεῖ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως προβῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔναρξιν συγκεντρώσεως, καθόσον ὁ χρεωκοπημένος καπνοπαραγωγικὸς κόσμος δὲν ἐντέχει εἰς τὴν πενίαν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐπισπεύδομεν.

Οἱ κ. κ. **Α Παπαθανάσης** καὶ **Ι. Νικολίτσας.** Συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν πολυτέκνων Ἀγρινίου περὶ εἰσαγωγῆς ἀτελοῦς ἀραβοσίτου.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Κοινοτήτων Μαυροματίου - Γυλάνθης.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς συλλαλητηρίου Ἰθώμης, ζητούσης τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἀραβοσίτου καὶ ἐξαγορὰν καπνῶν κτλ.

Οἱ κ. κ. **Ι. Κούνδουρος** καὶ **Α. Τριποδάκης** συνιστῶσιν ἀναφορὰν συλλόγου ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς Ἡρακλείου Κρήτης περὶ ψηφίσεως νομοσχεδίου ἀποζημιώσεως ἐφ' ἅπαξ τῶν ἐφέδρων Χωροφυλακῆς Κρήτης.

Ὁ κ. **Ε. Πριμίδης.** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου ὑπαλλήλων παραλαβῆς καὶ παραδόσεως ἐμπορευμάτων Λιμένος Πειραιῶς διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ πρόσληψίν των πρὸς ἐργασίαν εἰς τὸν Λιμένα Πειραιῶς.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ἐργατῶν τοῦ λιμένος διαμαρτυρομένων ὅτι δὲν ἐμνημοποιήθησαν, διότι ἐστερροῦντο ὁριστικῶν δελτίων ταυτότητος.

Ὁ κ. **Α. Βερδέλης.** Συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς προσλήψεως τῶν ἐργατῶν αὐτῶν τονίζει τὸ ἄδικον, τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς αὐτοὺς εἰς στιγμὰς μάλιστα ἀνεργίας καὶ παρακαλεῖ παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἐκ τῆς προσλήψεως των, νὰ ἀποβλέψουν οἱ ἁρμόδιοι εἰς τὴν κοινωνικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν προνομιοῦχοι ἐργάται καὶ μὴ τοιοῦτοι.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ θὰ ἐξετάσω.

Οἱ κ. κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Π. Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ρυθμίσεως ἐπιδομάτων ἀπολυθέντων ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σύνολα νομοσχεδίων.

1) «Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθείσης προτάσεως νόμου περὶ ἱστορικοῦ ἀρχείου Κρήτης.

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων καταστατικῶν τῶν Θεσσαλικῶν Γεωργικῶν Ταμείων.

3) «Περὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς.

4) «Περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

5) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη.

6) «Περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπαρετῶν κλπ. ἐχόντα οὕτω

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3683 περὶ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κρήτης.

Τὸ πρῶτον

(Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς)

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΜΣΤ' τῆς 29 Μαρτίου 1932 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ νόμος 3683 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὸ τέλος προστίθενται αἱ λέξεις «δημοσίου δικαίου».

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 προστίθενται: «γ') Ἡ μελέτη τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων. δ') Ἡ Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις τῶν συλλογῶν ἐγγράφων αὐτοῦ».

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 2 προστίθεται εἰς τὸ τέλος «Δύναται ὅμως νὰ εἰσηγηθῇ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς». Ἡ δευτέρα παράγραφος ἀντὶ ἑκλέγει ἐπίσης καὶ ταμίαν τοῦ ἱδρύματος» τροποποιεῖται οὕτω «ἐκλέγει ἐπίσης καὶ ἀντιπρόεδρον ἀναπληροῦντα τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ὡς καὶ τὸν ταμίαν τοῦ ἱδρύματος». Τὸ ἐδάφιον 6 μεταβάλλεται ὡς ἑξῆς. «Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπείας λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, παρόντων τοὐλάχιστον πέντε μελῶν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφ. 1 προστίθεται «στ') τὰ ἐρευνητικὰ δικαιώματα κανονιζόμενα ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐπιτροπείας ὡς καὶ πᾶν ἔκτακτον ἔσοδον τοῦ ἀρχείου». Εἰς τὸ ἐδάφιον 7 προστίθεται «στ') διὰ τὴν ἐνέργειαν τυχὸν ἀναγκαίων ἐπισκευῶν μεταρρυθμίσεων κτιρίου, παραχωρηθέντος παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἀρχείου. Εἰς τὸ ἐδάφιον 8 ἡ παράγραφος ε' μεταβάλλεται ὡς ἑξῆς «ε') Δημοσίευσις πραγματειῶν καὶ ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις τῶν συλλογῶν τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ ἔκδοσις δελτίου ἀρχειακοῦ περιεχομένου».

Τὸ ἄρθρον 5 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱδρύματος ἀποτελεῖται ἀπό·

α) Διευθυντὴν ἐπὶ ἀρχικῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β'.

β') Γραμματέα ἐπὶ ἀρχικῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀκολούθου.

γ) Ταξινόμον ἐπὶ ἀρχικῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀκολούθου.

δ) Κλητῆρα ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' ἢ γ' τάξεως.

2) Διευθυντὴς διορίζεται ὁ ἔχων πρὸς τῷ πτυχίῳ Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου καὶ πεῖραν ἀρχειακῶν ἐν Κρήτῃ ὑπηρεσιῶν, δημοσιεύσας δὲ σχετικὰς πραγματείας, ἢ ὁ ἔχων πρὸς τῷ ἀπολυτηρίῳ τοῦ Γυμνασίου πεῖραν δεκαετῆ ἀρχειακῶν ἐν Κρήτῃ ὑπηρεσιῶν, μετὰ δημοσιευθεισῶν ἀξιολόγων σχετικῶν πραγματειῶν.

3. Γραμματεὺς καὶ Ταξινόμος διορίζεται ὁ ἔχων πρὸς τῷ ἀπολυτηρίῳ Γυμνασίου καὶ πεῖραν γενικὴν καὶ εἰδικὴν ἀρχειακῶν καὶ βιβλιογραφικῶν ἐργασιῶν.

4. Ἀπαραίτητον προσόν Διευθυντοῦ, Γραμματέως καὶ Ταξινόμου εἶναι ἡ γνῶσις μιᾶς τῶν ξένων γλωσσῶν Λατινικῆς, Ἰταλικῆς ἢ Γαλλικῆς, προτιμωμένων τῶν γινωσκόντων καὶ τὴν Τουρκικὴν καὶ ἱκανότης περὶ τὴν ἀνάγνωσιν χειρογράφων μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἱστορικῶν γνώσεων.

5. Οἱ διορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ γίνονται κατὰ τὴν πρώτην συνήθη καὶ τακτικὴν διαγωνισμόν. Δύναται ὅμως ἡ Ἐπιτροπεία νὰ προκηρύξῃ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν ὑπαλλήλων ἐγγύτατα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα ἢ καὶ νὰ προσλάβῃ τοιούτους ἐκ τῆς κατὰ καιροὺς ἐπιτυχίας, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα.

6. Ἡ Ἐπιτροπεία παυσίζει τὰ τῆς προαγωγῆς [illegible] καὶ ἐκπαίδευσις αὐτῶν καὶ τῆς τμήσεως καὶ ἀποτάξεως ὑπαλλήλων τοῦ Ἀρχ. ἐν δὲ εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης. Διὰ τοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ καθορίζεται ἡ ἐν γένει λειτουργία τοῦ Ἱδρύματος καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων.

7. [illegible] ὁ ἄρθρον 22 ἄρθρου 1 ἀντὶ τῆς φράσεως παῦσαι αἱ ἀμοιβαὶ τῶν [illegible] καὶ καταργεῖται τοῦ Ἱδρύματος καὶ αἱ διατάξεις [illegible] ὡς καὶ τὸ παρὸν νόμον.

Τὸ ἄρθρον 10 προστίθεται ὡς ἑξῆς «Μέχρις ἀποκτήσεως ἰδίου Ἀρχειακοῦ Καταστήματος Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον, εἴτε διὰ ἀνεγέρσεως εἴτε διὰ παραχωρήσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου, στεγάζεται ταῦτο ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐν αἰθούσαις τοῦ ἐν Χανίοις Ἡλακοῦ Τελωνείου.

Προστίθεται ἀκροτελεύτιον ἄρθρον

Τὰ ὅσων αἱ οἰκονομικαὶ πόροι τοῦ ἱδρύματος δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ἀναγκῶν, ἡ Δ. Ἐπιτροπεία τοῦ Ἀρχείου θὰ προκαμβίζῃ τὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας πόρους.

Περὶ τροποποιήσεως διαταξέων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 εἰκοσαετία ὁρίζεται ἐκεῖθεν εἰς μίαν τριακονταετίαν.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς προεξοφλήσαντας ἤδη κληροῦχους, οἵτινες ἐγένοντο κύριοι τοῦ κλήρου των, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ κλήρου των, ἅτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἶναι εἰς τὴν κυριότητά των.

Ὁ λαβὼν ὁριστικὸν παραχωρητήριον κληροῦχος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω τριακονταετίας ἐὰν ἐγκαταλείψῃ τὸν κλῆρόν του πλέον τῆς διετίας, κηρύσσεται ἔκπτωτος τοῦ κλήρου του, ἀκυρουμένου τοῦ ἐκδοθέντος ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

Ὁ κλῆρος, ἀποβιώσαντος κληροῦχου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἢ μετ' αὐτὴν, περιέρχεται εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους κατὰ τὸ ἰσχύον Ἀστικὸν Δίκαιον, ἐφόσον οὗτοι ἔλαβον ἴδιαν κλῆρον ἢ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ ἄλλης οἱασσήποτε αἰτίας προηγουμένην, ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην πρὸς τὴν ἔκτασιν ἑνὸς κλήρου.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὅμως οἱ κληρονόμοι κέκτηνται ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν ἐλάσσονα τῆς ἐκτάσεως ἑνὸς κλήρου περιέρχεται εἰς αὐτοὺς κληρονομικὴ μερὶς ἥτις μετὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἔκτασιν ἑνὸς κλήρου.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἐγγάμους κληρονόμους. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν.

Ἐφ' ἑτέρου, κληροῦχος τοῦ Θ. Γ. Τ. ἐπενεγκόντος σημαντικὰς βελτιώσεις ἢ προσθήκας ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἢ περιοχῶν αὐτῶν τοῦ κλήρου των ὡς καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων πρὸ τριετίας τοὐλάχιστον δημευθεισῶν δι' ἀμπέλων ἢ ἄλλων ἐπιμελημένων φυτειῶν, κληρονομηθεὶς οἱ τοῦ θανάτου ἐγκύρου κληρονόμου αὐτῶν ἔστω καὶ ἂν κέκτηνται οὗτοι κλῆρον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἀκίνητον περιουσίαν.

Ὁ κλῆρος ἀποβιώσαντος κληροῦχου περιέρχεται εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γ. Ταμεῖον ἐὰν οὗτος δὲν ἄφῃκε κληρονόμους ἢ ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἔλαβον ἴδιον κλῆρον ἢ κέκτηνται ἴδιαν ὡς ἄνω περιουσίαν.

Ἐπίσης γαῖαι κλήρου ὑπὸ ζῶντος κληροῦχου, αἵτινες ἠ[illegible] τὴν ἐκκαθαριστέαν τῶν δικαιουμένω[illegible] κατὰ τὰ ἀμέσως κληρονόμων, περιέρχονται εἰς τὸ Θεσσαλ. Γ. Ταμεῖον.

Ἐν ᾗ τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ καταβληθὲν τίμημα τοῦ κλήρου θεωρεῖται ὡς μίσθωμα τοῦ διαρραδάσαντος χρόνου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1720 τοῦ ἔτους 1930 προθεσμίαι παρατείνονται τῆς μὲν ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1932 τῆς δὲ ἐκδόσεως πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

Οἱ ὑπὲρ ὧν ἐπεκυρώθησαν διακαιοπραξίαι κλήρων δυνάμει τῶν νόμων 3540, 4414 καὶ 4720 ὅπερ ἐπέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν νόμων 3540, 4414 καὶ 4720 ὅπερ ἐπέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κληροῦχων, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν νέων παραχωρητηρίων.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 8 τοῦ νόμου 4720 δεκαετία ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς εἰκοσαετίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933.

Οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου 2924 τοῦ ἔτους 1922 **κάτοχοι γαιῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον ἐκπροθέσμους δηλώσεις,** θεσμίας εἰς τὸν ἀριθμὸν Οἰκονομικῶν Ἐφορων.

Κάτοχοι ὡς ἀνωτέρω θεωροῦνται οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις γαιῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2924 μέχρι σήμερον συνεχῶς.

Ἐγκάτοικοι κτημάτων τοῦ Θ.Γ.Τ. ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, εἰς ὅμορα ἀγρόκτήματα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα οἰκήματα ἢ οἰκοδομήματα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα οἰκήματα ἢ οἰκοδομήματα ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀτερούμενοι δικαιούμενοι τοιούτων ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διαθέσιμοι κλῆροι οἱ προερχόμενοι εἴτε ἐκ κηρύξεως ἐκπτώτων κληροῦχων, εἴτε ἀποβιούντων ἄνευ κληρονόμων εἴτε παραιτουμένων ὡς μισθώματα τοῦ διαρραδάσαντος χρόνου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1720 τοῦ ἔτους 1930 προθεσμίαι παρατείνονται τῆς μὲν ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1932 τῆς δὲ ἐκδόσεως πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

Οἱ ὑπὲρ ὧν ἐπεκυρώθησαν διακαιοπραξίαι κλήρων δυνάμει τῶν νόμων 3540, 4414 καὶ 4720 ὅπερ ἐπέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κληροῦχων, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν νέων παραχωρητηρίων.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 8 τοῦ νόμου 4720 δεκαετία ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς εἰκοσαετίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933.

Οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου 2924 τοῦ ἔτους 1922 **κάτοχοι γαιῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον ἐκπροθέσμους δηλώσεις,** θεσμίας εἰς τὸν ἀριθμὸν Οἰκονομικῶν Ἐφορων.

Κάτοχοι ὡς ἀνωτέρω θεωροῦνται οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις γαιῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2924 μέχρι σήμερον συνεχῶς.

Ἐγκάτοικοι κτημάτων τοῦ Θ.Γ.Τ. ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, εἰς ὅμορα ἀγρόκτήματα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα οἰκήματα ἢ οἰκοδομήματα ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀτερούμενοι δικαιούμενοι τοιούτων ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διαθέσιμοι κλῆροι οἱ προερχόμενοι εἴτε ἐκ κηρύξεως ἐκπτώτων κληροῦχων, εἴτε ἀποβιούντων ἄνευ κληρονόμων εἴτε παραιτουμένων ὡς μισθώματα τοῦ διαρραδάσαντος χρόνου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1720 τοῦ ἔτους 1930 προθεσμίαι παρατείνονται τῆς μὲν ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1932 τῆς δὲ ἐκδόσεως πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

Οἱ ὑπὲρ ὧν ἐπεκυρώθησαν διακαιοπραξίαι κλήρων δυνάμει τῶν νόμων 3540, 4414 καὶ 4720 ὅπερ ἐπέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κληροῦχων, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν νέων παραχωρητηρίων.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 8 τοῦ νόμου 4720 δεκαετία ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς εἰκοσαετίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933.

Οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου 2924 τοῦ ἔτους 1922 **κάτοχοι γαιῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον ἐκπροθέσμους δηλώσεις,** θεσμίας εἰς τὸν ἀριθμὸν Οἰκονομικῶν Ἐφορων.

Κάτοχοι ὡς ἀνωτέρω θεωροῦνται οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις γαιῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2924 μέχρι σήμερον συνεχῶς.

Ἐγκάτοικοι κτημάτων τοῦ Θ.Γ.Τ. ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, εἰς ὅμορα ἀγρόκτήματα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα οἰκήματα ἢ οἰκοδομήματα ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων ἐν τοῖς τοῦ Θ. Γ. Τ. κτήμασιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀτερούμενοι δικαιούμενοι τοιούτων ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διαθέσιμοι κλῆροι οἱ προερχόμενοι εἴτε ἐκ κηρύξεως ἐκπτώτων κληροῦχων, εἴτε ἀποβιούντων ἄνευ κληρονόμων εἴτε παραιτουμένων ὡς μισθώματα τοῦ διαρραδάσαντος χρόνου.

Εἰς στάσιν τῶν εἰς ἀνω κατηγοριῶν προτιμῶνται οἱ ἀνάπηροι καὶ γενικῶς τὰ θύματα πολέμου.

Ἄρθρον 5.

Κληροῦχοι τοῦ Θ.Γ.Τ. μὴ λαβόντες πλήρη κλῆρον, καθ' ἃ ἐπαγγέλματίαι, εἶναι νὰ λάβωσι τὸ ἔλλειπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου τμῆμα ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων, ἂν ἀπὸ ἐκτασίας μεταβλήθων ἀποδεικνυομένως κατάστασιν, καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἐξαιρετικῶς εἰς χέρας θανόντων ἐν πολέμῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις τῶν κλήρων των ἄνευ χρονικοῦ ὁρίου, ἐφόσον ἐξοφλήσεων τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος των.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Καρδιτσομαγούλα ἔλος τοῦ ὁποίου ἡ παραχώρησις ἐπετράπη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 352 δικαιοῦνται νομῆς καὶ οἱ κληροῦχοι Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου τοῦ συνοικισμοῦ Ματαραγκιατάδων (Καρδίτσης) ὑποχρεούμενοι εἰς καταβολὴν ἀναλόγου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τὴν κοινότητα Καρδιτσομαγούλας πρὸς ἀξόφλησιν τοῦ τιμήματος τοῦ ὡς εἴρηται ἕλους.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐν Κιλκὶς οἰκήματα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 ὅτε. τυχὸν. ἤθελον παραμείνει ἀδιάθετα. δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ δημοπρασίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΞΔ' (ὑπ' ἀρ. 3564) τοῦ ἔτους 1910.

Ἄρθρον 8.

Τὸ τμῆμα τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καταργεῖται. Ἡ ἀρμοδιότης αὐτοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ αὐτοτελοῦς γραφείου μὲ προϊστάμενον ἕνα τῶν εἰσαγγέων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸ γραφεῖον τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας, ἀνασυνιστωμένην μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Προσόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ καταργεῖται.

Περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἰνοπαραγωγῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ὅστις ἐν γνώσει τῆς ἀνακριβείας ἐπιθέτει ἐπὶ τῶν προοριζομένων πρὸς πώλησιν φιαλῶν ἢ δοχείων τῶν ἐμπεριεχόντων οἶνον ἢ τῶν περιεχόντων αὐτὰ κιβωτίων ἢ ἄλλων συσκευασιῶν ὁλόκληρα ἢ μετ' ἀφαιρέσεων ἢ προσθηκῶν ἢ οἱωνδήποτε μεταβολῶν σήματα, ὀνομασίας, ἐπιγραφὰς ἢ οἱαδήποτε σημεῖα ἀποτελοῦντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀναληθεῖς ἐνδείξεις τυπικὰς προελεύσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ προστίμου δεκακισχιλίων μέχρις ἑκατονπακισχιλίων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν. Ἀσχέτως πρὸς τὰς ποινὰς ταύτας ἐπιβάλλεται καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν ἐτικεττῶν ἢ τῶν περιβλημάτων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐτῶν τῶν δοχείων ἢ τῶν φιαλῶν.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται εἰσέτι νὰ διατάξῃ τὴν δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος ὀφ' ἅπαξ δημοσίευσιν δι' ὡρισμένης ἐφημερίδος ὁλοκλήρου ἢ περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὁ πωλήσας, ἐκθέτας πρὸς πώλησιν ἢ κυκλοφορήσας οἶνους ἐν γνώσει ὅτι αἱ φιάλαι ἢ τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται οὗτοι δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ.

Ἄρθρον 2

1. Αἱ ὀνομασίαι ἢ τοπωνυμίαι τῶν προϊόντων τῆς ἀμπέλου ἀνταποκρίνονται εἰς διοικητικὰς περιφερείας ἰσχυούσας ἢ ἰσχυσάσας, ὡς ὁ νόμος, ἡ ἐπαρχία, ὁ δῆμος καὶ ἡ κοινότης ἢ

εἰς ἄλλας μικροτέρας ἢ μεγαλυτέρας περιοχάς, αἱτινες καθορίζονται κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα μετὰ γνώμην τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελουργῶν.

2. Τῶν ὀνομασιῶν τῶν τοπικῶν περιφερειῶν δικαιοῦνται χρήσεως πρὸς δήλωσιν τῆς προελεύσεως τῶν οἴνων οἱ ἐν ταῖς περιφερείαις ταύταις ἰδιοκτῆται ἢ νόμιμοι ἐκμεταλλευταὶ ἐκτάσεων ἀμπέλων καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀγοράζουσιν ἐκ τούτων πρὸς οἰνοποίησιν γλεῦκος ἢ οἶνον πρὸς μεταπώλησιν.

3. Προκειμένου ὅμως περὶ χρησιμοποιήσεως γλεύκους ἐν σταφυλῶν παραχθεισῶν εἰς δύο ἢ πλείονας γειτονικὰς περιφερείας, ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ὀνόματος τῆς περιφερείας ἐκείνης ἐξ ἧς προέρχεται τὸ μεῖζον μέρος τοῦ χρησιμοποιηθέντος γλεύκους.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς ὀνομασία ἢ ἐπωνυμία χορηγεῖται ἡ περιφέρεια ἥτις παράγαγε τὸ μεῖζον ποσὸν τοῦ μίγματος ἄπαρ δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 70 ο/ο.

4. Ἡ εἰς οἶνον ὡρισμένης τοπωνυμίας προστήκης ποσότητος οἴνου μέχρι 30 ο/ο ἑτέρας περιφερείας ἐπιτρέπεται χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐπηρεάζηται τὸ δικαίωμα τοπωνυμίας αὐτοῦ δηλ. τοῦ ἀρχικοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶν πρόσωπον, φυσικὸν ἢ νομικόν, ζημιούμενον ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀδικημάτων, δικαιοῦται εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης αὐτῷ ζημίας παρὰ τοῦ ὑπαιτίου.

2. Ἡ ἀγωγὴ εἰσάγεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου προελεύσεως τοῦ οἴνου, οὗτινος, προτεβλήθη ἡ ὀνομασία καὶ δικάζεται ὡς νόμῳ προτετιμημένη.

Περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἀπριλίου 1923. «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» προστίθεται :

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις συντάξεως εἰς Ἀνωνύμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας καταβεβλημένου κεφαλαίου τοὐλάχιστον 50.000.000 δραχμῶν, ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὁρισθησόμενα διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς καταχρέωσεως τῶν συντάξεων μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου παρὰ τῶν νῦν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐκχωρηθείσας συντάξεις».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4660 «περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη», ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος μεταγενεστέρως διὰ τοῦ νόμου 5010.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4660 ἔννοια εἶναι ὅτι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ καλλιέργεια καπνοῦ εἰς βαλτώδη ἐδάφη ἢ ἐπὶ τοιούτων ὑγρά. ὥστε νὰ κρίνωνται ἀκατάλληλα ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου «πρὸς παραγωγὴν καπνοῦ καλῆς ποιότητος».

Ἄρθρον 2.

Ἀναγνωρίζονται νομίμως ἰσχύουσαι ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν ἅπασαι αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως καπνοκαλλιεργείας ἀποφάσεις διὰ τὴν καπνοκαλλιεργητικὴν περίοδον 1931 καὶ ἐὰν ἔτι ἐξεδόθησαν αὗται καὶ ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1931.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5010 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου μετὰ τὴν 3 παράγραφον προστίθεται καὶ 4 ὡς ἑξῆς.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λαμβανόμεναι ἀποφάσεις ἰσχύουσιν ἐπὶ μίαν τριετίαν. Δύναται οὐχ ἧττον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας τὸν καθορισμὸν ἐκ νέου τῶν ἀκαταλλήλων ἐδαφῶν εἴτε γενικῶς, εἴτε μερικῶς ἄνευ τῶν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 τοῦ νόμου διατυπώσεων, στηριζόμενος εἰς γνωματεύσεις τῶν τοπικῶν Γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν μόνον.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ἡ καλλιέργεια καπνοῦ εἰς ἃς κοινότητας ἀνέκαθεν ἐγίνετο τοιαύτη, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ εἰς ἐδάφη μὴ βαλτώδη, εἰς ἃ ἀπηγορεύθη δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου ὁμαδικὴ ἐγκαταλείψις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπηρεσίας (ἀπεργία) ἢ ἡ ἐκ προθέσεως ὁμαδικὴ παραμέλησις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτῶν καθηκόντων (λευκὴ ἀπεργία).

Ἄρθρον 2.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου, ἀπέχοντες τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν λόγῳ ἀπεργίας, θεωροῦνται ὡς ὑποβαλόντες νομίμως παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις, μὴ δυναμένη ν' ἀνακληθῇ, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἀποδεκτή, τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων μὴ δυναμένων νὰ ἀναδιορισθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους. Σύντμησις τῆς προθεσμίας ταύτης ταῦ ἀναδιορισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου μετέχοντες ἀπεργίας ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων προσχωροῦντες εἰς αὐτὴν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους, τὰ δὲ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀποφασίσαντος τὴν ἀπεργίαν σωματείου ἢ ἑνώσεως, ὡς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοί, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι χιλιάδων μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἕκαστος. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς εὐθύνεται τὸ σωματεῖον ἢ ἡ ἕνωσις εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν καταδικασθέντων. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅλων τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων ἢ ἐξ αὐτῆς πηγαζόντων δικαιωμάτων συντάξεως ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων.

2. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου, οἵτινες ὁπωσδήποτε προέρχονται εἰς συνεννόησιν πρὸς κήρυξιν ἀπεργίας ἢ ἀπειλοῦσι τὴν κήρυξιν τοιαύτης, ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον συνδέουσαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ἀποδοχήν αἰτημάτων μὲ ἐγκατάλειψιν τῆς θέσεώς των, τιμωροῦνται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ 1 ἀναφερομένου ἀδικήματος.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπεργίας, δύναται ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ προσλαμβάνῃ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπεργῶν προσωρινῶς δι' ἀποφάσεώς του ὡς ὑπαλλήλους προϋπηρετήσαντας τοιούτους, ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας, ἢ καὶ συνταξιούχους, μὴ ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ καταδικαστικῆς ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κανονίζονται ἡμερομισθίως ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ δίωξις πάντων τῶν κατὰ τὸ παρόντα νόμον ἀδικημάτων γίνεται αὐτεπαγγέλτως δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προανακρίσεως.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Γίνεται εἶτα δεκτὸς ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς 1932—1933, ἔχων ὡς ἀκολούθως :

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932-33 (1 Ἀπριλίου 1932—31 Μαρτίου 1933)

Προϋπολ. Βουλῆς Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων				Ποσότητες κατὰ κεφάλαια διὰ τὴν χ-ῆσιν 1932-33
		Ἀποζημίωσις Βουλευτῶν καὶ ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου				
1	1	Ἀποζημίωσις Βουλευτῶν	7,000×250×11 μειωμ 6ο/ο		Δρ. 18,152,750	
	2	Ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου	14,300×12=171,600 μείον 5ο/ο μειωμ 6 ο/ο		» 150,370	18,303,120
2	1	Μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα πρωτοκόλλου Γραφείων καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς				
		Διευθυντὴς Γραφ. Βουλῆς ἐπὶ βαθ. Διευθυντοῦ α' τάξ. καὶ μισθῷ Γεν. Γραμμ.....	1 × 6,562.50+1,968.50γ	× 12	» 102,372	
		Διεκπεραιωτὴς Τμηματάρχης α' τάξ. ἐπὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.....	1 × 6,250+1,875γ	× 12	» 97,500	
		Λογιστὴς τμηματάρχ. α' τάξ. ἐπὶ μισθ. Διευθ. α' τάξ....	1 × 6,250+1,875γ	× 12	» 97,500	
		Βοηθὸς Λογιστοῦ ἐπὶ βαθ. γραμμ. α' τάξ. μισθ. τμημ.β'	1 × 4,160+832β	× 12	» 59,904	
		Ἀρχειοφύλαξ ἐπὶ βαθ. γραμ. α' τάξ. καὶ μισθ. τμημ. β'	1 × 4,160+832β	× 12	» 59,904	
		Διορθωτὴς ἐντύπων ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως.	1 × 5,000+1000β	× 12	» 72,000	
		Γραμματεὺς Ἐπιτροπῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμ. α' τάξεως ..	1 × 3,120+ 312 α	× 12	» 41,184	
		Γραμματεὺς Ἐπιτροπῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. β' καὶ μισθῷ Γραμ. Α' τάξεως.....	1 × 3,120+ 624β	× 12	» 44,928	
		Βοηθοὶ Γραμματέως Ἐπιτροπῶν ἐπὶ βαθμῷ ἀκολούθου καὶ μισθῷ Γραμ. β' τάξ.	2 × 2,660+ 266α	× 12	» 67,632	
		Βοηθὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμ. γραμ. α' μισθ. Τμημ. β'...	1 × 4,160+1248γ	× 12	» 64,896	
		Γραφεῖς α' τάξεως. ἐπὶ μισθῷ Γραμ. β' Τάξεως..	8 × 2,660+2×266α	× 12	» 261,774	
		Γραφεῖς α' ἢ β' τάξ.....	10 × 1,800+ 1×1,350	× 12	» 232,200	
		Δακτυλογράφοι ἐπὶ μισθῷ Γραμμ. β' τάξεως.....	4 ×2,660+1×532β+3×266α	× 12	» 143,640	
		Συντάκτης ἐπισήμων πρακτικῶν α' τάξ. ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξ. καὶ μισθῷ Γεν. Γραμ.....	1 × 6,562.50+1,968.50γ	× 12	» 102,372	
		Συντάκτης ἐπισήμ. πρακτ. β' τάξ. ἐπὶ μισθ. γραμ. α' τάξ	1 × 3,120+ 312α	× 12	» 41,184	
		Ταξινόμος τῆς Νομ. ἐργασ. ἐπὶ βαθ. καὶ μισ. γραμμ.β' τάξ.	1 × 2,660+ 532β	× 12	» 38,304	
		Διευθ. Στεν. Γραφ. ἐπὶ βαθμῷ Διευθ.α' καὶ μισθῷ Γ.Γραμ.	1 × 6,562.50+1,968.50γ	× 12	» 102,372	
		Στενογράφοι α' τάξ. ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως	1 × 6,250+1×1,875γ	× 12	» 97,500	
		Στενογράφοι α' τάξ. ἐπὶ βαθ. καὶ μισθ. τμημ. α' τάξεως.	4 ×5,000+4×1,000β	× 12	» 288,000	
		Στενογράφ. β' τάξ. ἐπὶ βαθ. καὶ μισθ. τμημ. β' τάξεως.	3 × 4,160+3×416α	× 12	» 164,736	
		Στενογράφ. γ' τάξ. ἐπὶ βαθ. καὶ μισ. γραμ. α' τάξεως ..	3 × 3,120+3×312α	× 12	» 123,552	
		Βοηθοὶ στενογρ. ἐπὶ βαθμ. καὶ μισθ. γραμ. β' τάξ.....	5 × 2,660	× 12	» 159,600	
		Δόκιμοι στενογραφ. ἐπὶ βαθμ. γραφ α' τάξεως.....	6 × 1,800+1×180α	× 12	» 131,760	
		Ταξινόμος στεν. Γραφείου ἐπὶ βαθμῷ Γραμ. α' τάξ.....	1 × 3,120+6243	× 12	» 44,928	
		Συντάκτης δελτίου τύπου ἐπὶ μισθῷ Διευθυντ. α' τάξ. ..	1 × 6,250+1,875γ	× 12	» 97,500	
		Ἐπιμελητὴς α' τάξ. τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημ. τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ μισθῷ Διευθ. α' τάξεως ..	1 × 6,250+1,875γ	× 12	» 97,500	
		Ἐπιμελητὴς β' τάξ. ἐπὶ μισθῷ τμ. α' τάξεως.....	1 × 5,000+1,500γ	× 12	» 78,000	
		Βοηθοὶ Ἐπιμελητοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. β' τάξεως	2 × 2,660+2×532β	× 12	» 76,608	
		Ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως τοῦ α' Ἀρχείου τῆς Βουλῆς» ἐπὶ βαθ. τμημ. β' τάξ. καὶ μισθῷ τμημ. α' τάξεως .	1 × 5,000+1,500γ	× 12	» 78,000	
		Βοηθὸς ἐπιμελητοῦ ἐπὶ μισθῷ Γραμ. β' τάξεως	1 × 2,660+266α	× 12	» 35,112	
		Διευθ.Βιβλιοθ. ἐπὶ βαθμῷ Διευθ.α'τάξ.καὶ μισθῷ Γ.Γραμ.	1 × 6,562.50+1,968.50γ	× 12	» 102,372	
		Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῆς Βιβλιοθ. ἐπὶ βαθ. Τμημ. Α' καὶ μισθ. Διευθ. α' τάξεως	1 × 6,250+1,875γ	× 12	» 97,500	
		Ἐπιμεληταὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. α' τάξεως ἐξ ὧν εἷς ἐπὶ μισθῷ Διευθυντοῦ β' τάξεως. ...	1 × 5,625+1,687.50γ+1×5,000+1,500γ	× 12	» 165,750	
		Κοσμήτωρ ἀναγνωστηρίου Βιβλ. ἐπὶ μισ. Διευθ. β τάξ .	1 × 5,625+1×1,125β	× 12	» 81,000	
		Βιβλιοφύλακες ἐπὶ βαθμ. καὶ μισθ. τμημ. α' τάξεως ...	2 × 5,000+1,000β+1×1,500γ	× 12	» 150,000	
		Ταξινόμοι ἐπὶ βαθμῷ τμημ. β' τάξεως	2 × 4,160+1×1,248γ+416α	× 12	» 119,808	
		Βοηθὸς ἐπιμελητοῦ καὶ καλλιγράφος ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως	1 × 1,800	× 12	» 21,600	
		Ὑπόπτης Ἀναγνωστηρίου ἐπὶ μισθῷ τμημ. β' τάξεως .	1 × 4,160+1,248γ	× 12	» 64 896	
		Ἀποθηκάρ. ἐπὶ βαθμῷ γραφ. α' τάξ. καὶ μισθῷ Γραμ. β'	1 × 2,660	× 12	» 31.920	18,303,120
		Εἰς μεταφοράν			3.986,708	

(α) Προσαύξησις 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ λόγῳ συμπληρώσεως δεκαετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας
(β) Προσαύξησις 20ο/ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ λόγῳ συμπληρώσεως 10ετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας
(γ') Προσαύξησις 30 ο/ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ λόγῳ συμπληρώσεως 15ετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας
(α', β', γ', δ') Προσαύξησις 10 ο/ο, 20 ο/ο 30 ο/ο 40 ο/ο κατωτέρου προσωπικοῦ.

Συνέχεια Ειδικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς
διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932-1933 (1 Ἀπριλίου 1932-31 Μαρτίου 1933)

Προϋπ. Βουλῆς Κεφάλαιον	Προϋπ. Βουλῆς Ἄρθρον	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων				Πιστώσεις κατὰ κεφάλαιον διὰ τὴν χρῆσιν 1932-33
2	1	Σκοπὸς α' τάξ. ... 7×2000+4×2500+2×5328+2×[illegible]+1[illegible]+181		12	Δρ. 3,216,508	18,303,120
		Ἐφορεῖς β' τάξεως ..... 1×1350		12	» 294,332	
		Φύλαξ ὑλικοῦ καὶ ἐπόπτης καθαριότητος 1ου ὀ. 0ῷ γραμμ. α' τάξεως ..... 1×3,120+120γ		12	» 16,200	
		Ἀρχιλογῖσθρ (Ὑπηρεσίας Βιβλιοθήκης) ..... 1×1800+720		12	» 30,672	
		Κλητῆρες βιβλιοθ. α' τάξεως 6×1500+1×6000+2×4500+1×[illegible]		12	» 30,240	
		Καθαρίστριαι (Ὑπηρεσίας Βιβλιοθήκης) ..... 5×300+3000+2×[illegible]+2×1500'		12	» 127,800	
		Ἀρχιλογῖσθρ (Ὑπηρεσίας Βουλῆς) ..... 1×1,800+720		12	» 54,000	
		Κλητῆρες Βουλῆς α' τάξ..... 24×1,500+3×6000+4×4,450γ'+[illegible]+6×1500'		12	» 30,240	
		Ὑφορεοί ..... 2×1,500+2×750'		12	» 361,000	
		Τηλεφωνήτριαι ἐπὶ μισθῷ ἀναβολῶν ..... 2×2,100+1×[illegible]+810γ'		12	» 60,480	
		Βοηθὸς τηλεφωνητρίας ..... 1×1,500+1×540γ'		12	» 69,050	
		Ὑπηρέτης ..... 1×1,940		12	» 28,080	
		Θερμαστὴς-Καθαριστὴς ..... 1×1,500+150γ'		12	» 42,660	
		Καθαρίστριαι ἢ Καθαρίστριαι 10×750+1×300δ+2×225γ+2×1500'+1×750		12	» 19,800	
		Κηπουρὸς ..... 1×1,500+[illegible]150γ'		12	» 103,500	
		Πλεκτρολόγος ..... 1×1,800+1×540γ'		12	» 19,800	
		Ἐπιχορήγησις Διευθυντοῦ γραφείων Βουλῆς Κ. Βδρ. 92 § 11 ἐδάφ. 2) ..... 1×1,500		12	» 28,080	
		Ἑβδομὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 4 τοῦ Κανονισμοῦ... 104,290×12		12	» 18,000	
		Δι' ἐνδεχομένας προηγουμένας καὶ πρωτοβουλίας			» 1,251,480	
		Δι' ἐνδεχομένην ἐκτέλεσιν τῆς 1 παρ. τοῦ ἄρθρ. 128			» 50,000	
		Δι' ἐνδεχομένην πληρωμὴν τοιαυτῶν ἀποδοχῶν ἀποχωρούντων ὑπαλλήλων, πληρωμὴν νοσηλείων κλπ. ἐξόδων κατονομαζομένων ἐν τῷ ἄρθρ. 131 Καν. Βουλῆς			» 75,000	
		Περίθαλψις ἀποχωρούντων τῆς ὑπηρεσίας κλητήρων καὶ ὑπηρετικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ Βουλῆς .....2×480		12	» 100,000	
					» 11,520	
		Ἐκπίπτονται λόγῳ συντάξεως 7 ο/ο ἐπὶ ποσοῦ..... 5,382,576.....			» 6,888,576	
					» 376,780	
		Μείωσις 6ο/ο ἐπὶ τῶν ἀποχῶν.....			» 6,511,796	
					» 338,417	
3		Ἔξοδα Γραφείων :			» 6,173,382	6,173,382
	1	Φωτισμὸς Βουλευτηρίου καὶ ἔξοδα συντηρήσεως ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀμοιβὴ λαμπτήρων κλπ. εἰδῶν			» 100,000	
	2	Ὑλικὸν θερμάνσεως καὶ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως			» 125,000	
	3	Τυπογραφικὴ χαρτοσ. γραφικὴ ὕλη καὶ εἴδη γραφείου ἐν γένει			» 250,000	
	4	Δετικὰ πρακτικῶν Βουλῆς καὶ ἔντυπον ἐν γένει			» 90,000	
	5	Στολαὶ κλητήρων, ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἐπενδύται ἢ ἀποζημίωσις φθορᾶς ἐνδυμάτων κατωτέρου ἐν γένει προσωπικοῦ			» 130,000	
	6	Κατανάλωσις θαλασσίου ὕδατος διὰ τὴν καθαριότητα καὶ εἴδη καθαριότητος ἐν γένει			» 15,000	
	7	Ὕδωρ πόσιμον Ἀμαρουσίου καὶ Ἐπειρίτικα ὕδατα			» 20,000	
	8	Ὑπίπλωσις, ἐγκαταστάσεις πάσης φύσεως καὶ ἐπισκευαὶ, πρατῆρες, δικτυήματα αἰθουσῶν, γραφείων καὶ Βουλευτηρίου ἐν γένει			» 50,000	
	9	Μικρὰ ἔξοδα ἢ ἀπρόβλεπτα μὴ εἰδικῶς καθορίζόμενα ἐν τῷ παρόντι (Καν. Βουλῆς Ἄρθρ. 129)..			» 30,000	
	10	Δαπάναι κινήσεως καὶ συντήρησις μετακινήσεως			» 5,000	
	11	Διὰ συντήρησιν τοῦ κήπου τοῦ Βουλευτηρίου			» 5,000	
	12	Δημοσιεύσεις			» 5,000	
4		Ἔξοδα ἐκδόσεως «Ἐφημερίδος Συζητήσεων, Βουλῆς :				825,000
	1	Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφείῳ τῶν ἀπεικονιζομένων πρακτικῶν			» 240,000	
	2	Διὰ προμήθειαν τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὴν ὡς ἄνω ἔκδοσιν			» 60,000	
5						300,000
	1	Ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως ὑπηρεσιῶν Πρεσβυτ. ἢ μίσθωμα ἀγροτικοῦ τοιούτου			» 150,000	
	2	Δι' ἡμερήσια ἔξοδα ἀκολούθου Πρεσβυτ. (μέχρι δ[illegible] ἡμερησίως ἐγκρίσει Προέδρου).....			» 10,800	
6						160,800
		Ἔξοδα Βιβλιοθήκης				
	1	Φωτισμὸς καὶ ἔξοδα συντηρήσεως κλπ.....			» 15,000	
	2	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ συνδρομαὶ εἰς ξένας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ			» 100,000	
	3	Δετικὰ βιβλίων, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν			» 60,000	
	4	Γραφικὴ ὕλη ἔντυπα καὶ εἴδη γραφείου ἐν γένει			» 40,000	
	5	Εἴδη καθαριότητος, ἀπρόβλεπτα καὶ μικρὰ ἔξοδα			» 15,000	
	6	Ὑπίπλωσις, ἐπισκευαὶ καὶ ἐγκαταστάσεις πάσης φύσεως ἐν γένει			» 15,000	
	7	Ἐπενδύται κατωτέρου προσωπικοῦ Γραφείων Βιβλιοθήκης			» 4,000	249,000
		Εἰς μεταφοράν			»	26,011,302

Δήλωσις. Αἱ πιστώσεις αἱ χορηγούμεναι διὰ τοῦ Κεφ. 1 ἄρθρων, 1, 2 καὶ Κεφαλ. 2 ἄρθρου 1 εἶναι δεκταὶ μεταβάσεως πρὸς τὸν Ταμίαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Αἱ πιστώσεις αἱ χορηγούμεναι διὰ τῶν Κεφαλ. 3, 4, 5, 6 καὶ 7 δύνανται νὰ λαμβάνωνται καὶ δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Συνέχεια Ειδικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς
διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932—1933 (1 Ἀπριλίου 1932—31 Μαρτίου 1933).

Προϋπ. Βουλῆς Κεφάλαιον	Προϋπ. Βουλῆς Ἄρθρον	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων		Πιστώσεις κατὰ κεφάλαιον διὰ τὴν χρῆσιν 1932—33
		Ἔκτακτα ἔξοδα :	Ἐκ μεταφορᾶς. Δρ.	26,011,302
7	1	Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τελευτ. παραγρ. τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ Κανονισμοῦ.....	» 80,000	
	2	Διὰ χάρτην, ἐκτύπωσιν ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφείῳ καὶ βιβλιοδέτησιν τοῦ κατάλ. τῆς βιβλιοθήκης	» 30,000	
	3	Ἐπίδομα κλητήρων διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, Χριστουγέννων (Καν.. Β. ἄρθρ. 128 § 2) .	» 54,000	
	4	Παροχὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου ἀρωγῆς ὑπαλλήλων Βουλῆς καὶ Βιβλιοθήκης (Ἄρθρον 6 § 1 ὑπ' ἀριθ. 2099 πραξ. Προέδρου Βουλῆς (Ἐφημ. Κυβ. Τεῦχος Β'. φυλλ. 88 ἔτους 1927) ἐκδοθείσης δυνάμει Μεταβ. Διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς).	» 75,000	
	5	Ἐτησία εἰσφορὰ πρὸς τὴν Διακοινοβουλευτικὴν Ἕνωσιν Φράγ. Ἑλβετ. 2.100	» 32,500	
	6	Συμμετοχὴ τῆς Βουλῆς εἰς τὰς Διακοινοβουλευτικὰς Διασκέψεις	» 50,000	
	7	Ἐτησία εἰσφορὰ πρὸς τὴν ἐν Βρυξέλλαις ἑδρεύουσαν Conférence parlementaire Internationale du Commerce Φράγκα Γαλλικὰ 2,500.....	» 8,000	329,500
8	1	Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν (Κ. Β. ἄρθρον 106).....	» 2.000,000	2.000,000
9		Ἀπαιτήσεις κεκλεισμένης χρήσεως 1930—31		
	1	Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία Ἀθηνῶν Πειραιῶς Α. Ε.....	» 12,837	
	2	Ἐτησία εἰσφορὰ πρὸς τὴν Διακοινοβ. Ἕνωσιν Φράγκα Ἑλβετικὰ 1,000.....	» 15,200	
	3	Ἐτησία εἰσφορὰ πρὸς τὴν ἐν Βρυξέλλαις ἑδρεύουσαν Conference parlementaire Internationale du Commerce Φράγκα Γαλλικὰ 2,500.....	» 8,000	36,742
		Εἰς Καίτην Καψῆ, δακτυλογράφον, διὰ καθυστερουμένην προσαύξησιν μισθοῦ λόγῳ συμπληρώσεως νομίμου χρόνου.....	» 705	
		Σύνολον.....	»	28,377,544

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4148 τῆς 9 Μαΐου 1929 περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου ΓΧΛΑ' (3631) καὶ 2860 ἐπιβεβλημένου ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν σταφιδοκάρπου καὶ ἐπιβολῆς τοιούτου ἐπὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ διακόσμησιν τοῦ ἀνεγειρομένου ἐν Πάτραις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου», ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4148 τῆς 9 Μαΐου 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιβάλλεται:

1) Ἐξαγωγικὸς φόρος δύο τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας ἁπάντων τῶν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων προϊόντων παραγωγῆς πόλεως Πατρῶν, ἢ τοιούτων προερχομένων ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου πόλεως Πατρῶν.

Τοῦ φόρου τούτου, ἀπαλλάσσονται τὰ καπνὰ εἰς φύλλα οἱασδήποτε παραγωγῆς. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4148.

2) Φόρος 10 ο)ο τοῦ δημοτικοῦ φόρου τοῦ καταβαλλομένου ἐπὶ τῶν μεταφερομένων εἰς Πάτρας καὶ καταναλισκομένων ἐγχωρίων προϊόντων.

Οἱ ἀνωτέρω φόροι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐπιτροπῆς καὶ δι' ὑπαλλήλων αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 4148 ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης (27) Μαΐου 1929.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Παρακαλεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ταμείου συντάξεων ἐργοληπτῶν».

Οἱ κ. κ. **Δ. Χατζῆσκος, Ι. Παπαφλέσσας** καὶ **Ι. Κούνδουρος** διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀναβολήν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ν' ἀναβληθῇ διότι ἐπιβαρύνεται ἐμμέσως ὁ προϋπολογισμός.

Δ. Χατζῆσκος. Οὐδεμία ἐπιβάρυνσις γίνεται.

Α. Παπαδανάσης. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιβαρύνσεως ν' ἀπαλειφθοῦν αἱ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν.

Μ. Αἰλιανός. Νὰ μᾶς πῆτε ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιβαρύνσεις.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιμένει εἰς τὴν ἀναβολὴν καὶ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἀναβάλλεται.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς συνταξιούχους ὁπλίτας καταστάντας ἀνικάνους κατὰ τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίαν των ἐν τῷ στρατεύματι ἔχον οὕτω :

Περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς συνταξιούχους ὁπλίτας καταστάντας ἀνικάνους κατὰ τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίαν των ἐν τῷ Στρατεύματι.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς ὁπλίτας τυγχάνοντας συντάξεως συνεπείᾳ τραυμάτων ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑπηρεσίας ἐν εἰρήνῃ ἢ συνεπείᾳ νοσημάτων προκληθέντων ἢ ἐπιδεινωθέντων ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐν εἰρήνῃ ὑπηρεσίαν σχετιζομένων κοπώσεων κινδύνων ἢ ἀτυχημάτων παρέχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 ἐπίδομα 40 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἤδη λαμβανομένης συντάξεως κανονιζόμενον διοικητικῶς παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο δὲν μεταβιβάζεται εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν δικαιούχων συντάξεως ὁπλιτῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως» καὶ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων κλπ», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτρίωσις, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ὡς τοιαύτης λογιζομένης καὶ τῆς στεγάσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστῶν προσφύγων, παντὸς ἀκινήτου (οἰκοδομήματος ἢ γηπέδου) ἐσησδήποτε ἐκτάσεως, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως εὑρισκομένου καὶ ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 4698.

Δύναται ἡ ἀποζημίωσις νὰ βαρύνῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρόσφυγας.

Εἰς ἐρ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΝΔ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1932). συνεδρίαν αὐτῆς).

Νομικὴ μορφὴ τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων.

Ὄργανα διοικήσεως αὐτῶν.

Γενικὴ Συνέλευσις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ δυνάμει τοῦ Νόμου 3345 λειτουργοῦντα Ἐφεδρικὰ Ταμεῖα Κρήτης ἀποτελοῦσιν ἀνεξάρτητα καὶ αὐτοδιοικούμενα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης ἀσκούσης ἁπλῶς ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁριζομένων περιπτώσεων καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ἔγκρισις αὐτῆς διὰ τὸ νόμιμον κῦρος ἐνεργειῶν τινων τῆς διοικήσεως τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων.

Ἡ διοίκησις τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων ἀσκεῖται :

1. Ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ὡς εἰδικώτερον ὁρίζει ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς διοικήσεως τοῦ Ταμείου.

2. Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου.

4. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ταμείου. Αὕτη συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν 2)3 τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῷ Γενικῷ Μητρῴῳ ἐγγεγραμμένων μετόχων τοῦ Ταμείου, δυναμένων νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι πάντως διὰ μετόχων. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ πλέον τῶν πεντήκοντα μετόχων.

Ματαιωθείσης τῆς πρώτης Συνελεύσεως λόγῳ ἐλλείψεως ἀπαρτίας, αὕτη ἐπαναλαμβάνεται μετὰ δεκαήμερον, ἀπαιτουμένων διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν αὐτῆς τῶν 2)5 τοῦ συνόλου τῶν μετόχων. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε καὶ πάλιν ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία συγκαλεῖται καὶ νέα Συνέλευσις μετὰ δεκαήμερον, διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν 2)5 τοῦ συνόλου τῶν μετόχων.

Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων προεδρεύει αὐτῶν εἷς τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου Πρωτοδικείου ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὰς δύο πρώτας Γενικὰς Συνελεύσεις τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου Σητείας προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης Σητείας.

Ἀπὸ τῆς τρίτης Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐκεῖθεν τὸν Πρόεδρον ἐκλέγει ἡ Συνέλευσις ἐκ τῶν μελῶν της δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκτὸς τῶν διὰ τῶν κειμένων Νόμων εἰδικῶς ἀνατεθειμένων αὐτῇ καθηκόντων ἀσκεῖ ἔλεγχον ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς τε διοικήσεως τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνει τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυομένων τροποποιήσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἐν γένει λαμβάνει οἱανδήποτε ἀπόφασιν σχετικὴν πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ διὰ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν διοίκησιν τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων ὁριζόμενα.

4. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της τριμελῆ Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου ἥτις, ἐλέγχουσα ταύτην καὶ τὸν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ὑποβαλλόμενον ἐτήσιον ἰσολογισμὸν καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλει ἰδίαν ἔκθεσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἀποφαινομένην ἐπ' αὐτῆς.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Κρήτης καὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 3345 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ ἑξαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς οἰκείας Νομαρχίας ἢ τοῦ κατὰ Νόμον ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ τεσσάρων ἐφέδρων πολεμιστῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν περιληφθησομένων εἰς τὰ Μητρῶα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐφέδρων μετόχων τοῦ Ταμείου. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς συντάξεως τῶν ἀνωτέρω Μητρώων τὰ ἐξ ἐφέδρων μέλη τῶν Συμβουλίων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκ πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων καὶ νομίμως λειτουργουσῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων τῆς περιφερείας τοῦ Ταμείου λαμβανόμενα κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ἑκάστης ὀργανώσεως.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον καὶ Εἰδικὸν Γραμματέα αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν του.

Τῶν τακτικῶν μελῶν ὁρίζονται ἢ ἐκλέγονται ἰσάριθμοι ἀναπληρωταὶ καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τακτικὰ μέλη. Ἐν περιπτώσει ὁριστικοῦ κωλύματος πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐνεργεῖται ἐπανεκλογὴ δι' ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν τῶν τε τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Σητείας ἀντὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας μετέχει ὁ Ἐπιμελητὴς Γεωργίας καὶ ἀντὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας ἢ τοῦ κατὰ νόμον ἀναπληρωτοῦ ὁ Εἰρηνοδίκης Σητείας.

2. Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, διορίζεται ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Νομικῆς σχολῆς ἢ ἀνωτάτης σχολῆς ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ὑπὲρ τριετίαν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου καὶ ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης.

3. Ὁ Διευθυντὴς διορίζεται διὰ μίαν πενταετίαν ἀνάπλεως δὲ ἐν περιπτώσει κωλύματος ὑπὸ τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου ἢ μεταξὺ ἰσοβάθμων ἀρχαιοτέρου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου.

Ὁ,τε Διευθυντὴς καὶ τὰ ἐξ ὑπαλλήλων μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζονται δι' ἀποδεδειγμένην ἀνεπάρκειαν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δεόντως ἠτιολογημένης καὶ ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκτελουμένης δὲ ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης.

Τὰ αἱρετὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ἐπὶ τριετῆ θητεία. Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των δι' ἀποδεδειγμένην ἀμέλειαν ἢ ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου ὁ διορισμὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ τῆς ὡς ἀνωτέρω προστάσεως τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου. Ἡ θητεία τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ λήγει ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ γενικοῦ Μητρώου τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου.

5. Ὁμοίως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἀποσπῶνται εἰς τὴν θέσιν Διευθυντοῦ Ταμείων πρὸς πληρεστέραν αὐτῶν ὀργάνωσιν ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀποσπάσεως μὴ δυναμένης νὰ παραταθῇ πέραν τῆς διετίας. Οἱ [illegible] ἀποσπώμενοι, ἐκτὸς τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ μισθοῦ των, λαμβάνουν ἀπὸ τὸ Ἐφεδρικὸν Ταμεῖον ἐπιμίσθιον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἀποδοχῶν των.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ὁ ἐκτελεστὴς τῶν ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ἀρχὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου διορίζει καὶ ἀπολύει τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, συντάσσει τὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, δι' οὗ κυρίως ρυθμίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, τὰ προσόντα τοῦ διορισμοῦ των, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ τέλος ἀσκεῖ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἀνατεθειμένην αὐτῷ λοιπὴν ἐξουσίαν.

2. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων εἶνε ἄμισθος, παρέχεται ὅμως αὐτοῖς πεντηκοντάδραχμος ἀποζημίωσις δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρι πέντε τὸ πολὺ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἐὰν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου, ἑκατὸν δὲ δραχμῶν ἐὰν κατοικῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τῆς ἐχούσης τὴν ψῆφον τοῦ Προέδρου.

Ὡς βοηθὸς γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου. Ὁ γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ τὰ πρακτικά, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰδικοῦ Γραμματέως.

Ἀκυρότης ἀποφάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων εἶνε ἄκυροι.

1. Ἂν ἀναφέρωνται εἰς ἀντικείμενα ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων.

2. Ἐὰν ἐλήφθησαν κατὰ παράβασιν Νόμου ἢ Π. Διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν Νόμου ἐκδοθέντος.

Εἰς προσφυγὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων δικαιοῦνται δι' ἕνα τῶν ἀνωτέρω λόγων μόνον τὰ κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως τυχὸν μειοψηφήσαντα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ προσφυγὴ ἐνεργεῖται ἐντὸς δεκαημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ Ταμείου, ὅστις ἀποφαίνεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσφυγῆς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἠτιολογημένης, ἐγκρίνων ἢ ἀκυρῶν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν.

Οὐδεμία ἀπόφασις Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖται πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ διὰ τὴν προσβολὴν αὐτῆς τασσομένη δεκαήμερος προθεσμία. Ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑκατὸν δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν.

Πρόσληψις δικηγόρων.

Συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 5.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις Δικηγόρου, ὅστις θέλει ἀναλαμβάνει εἰδικῶς τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων παράστασιν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὸν ἐξώδικον διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν αὐτοῦ. Ἡ πρόσληψις τοῦ δικηγόρου θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν 2.500 δραχ., τοῦ δικηγόρου μὴ δικαιουμένου εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένην ὑπηρεσίαν.

Εἰς σοβαρὰς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποθέσεις ἢ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ταμικὸς δικηγόρος τοῦ Ταμείου εὑρίσκεται ἐν νομίμῳ κωλύματι ἔναντι ὑποθέσεώς τινος, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις καὶ δευτέρου δικηγόρου, ἀμειβομένου ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ταμείου διορίζεται ἑκάστοτε καὶ κατὰ περιτροπὴν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἷς τῶν συμβολαιογράφων τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου, λαμβάνων τὰ νόμιμα αὐτοῦ δικαιώματα κατόπιν πίνακος κηρυσσομένου ἐκτελεστοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πᾶσα κατ' ἄλλον τρόπον πληρωμὴ δικαιώματος εἶναι ἄκυρος καὶ βαρύνει προσωπικῶς τὸν ἐνεργήσαντα αὐτήν.

Καταρτισμὸς γενικοῦ Μητρώου τῶν Μετόχων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου συνιστᾶται παρὰ τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων Κρήτης τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην ὡς Πρόεδρον καὶ δύο ἐφέδρους ὁριζομένους δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐκ τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον ἐτησίαν ὑπηρεσίαν μετώπου πολεμιστῶν.

Διὰ τὰς Εἰρηνοδικειακὰς περιφερείας τῶν πόλεων Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου, Νεαπόλεως ἀντὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου προεδρεύει τῶν Ἐπιτροπῶν Πρωτοδίκης ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Αἱ ἀνωτέρω Ἐπιτροπαὶ θέλουσι προέλθῃ εἰς τὸν καταρτισμὸν γενικοῦ Μητρώου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν παντὸς ὅπλου καὶ βαθμοῦ καὶ ἐχόντων ὑπηρεσίαν μετώπου τοὐλάχιστον ἑξάμηνον, ἐξαιρουμένων τῶν λαμβανόντων μέρισμα Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ Μετοχικοῦ Ταμείου πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν λαμβανόντων δυνάμει εἰδικῶν Νόμων προνομιακὰς στρατιωτικὰς συντάξεις. Ὡς μέτοχοι θεωροῦνται καὶ ἐγγράφονται ὡς τοιοῦτοι ἐν τῷ Γενικῷ Μητρώῳ καὶ αἱ οἰκογένειαι ἐφέδρων θανόντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐκ πολεμικῶν κακουχιῶν, αἱ λαμβάνουσαι πολεμικὰς συντάξεις συμφώνως τῷ νόμῳ 3122. Ἑκάστη οἰκογένεια δικαιοῦται εἰς μίαν μετοχὴν κατανεμομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Αἱ Ἐπιτροπαὶ διὰ τὸν σχηματισμὸν κρίσεως θὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τὰ ἐκ τῶν στρατολογικῶν μητρώων προκύπτοντα στοιχεῖα, πληροφορίας τῶν μονάδων, εἰς ἃς ὑπηρέτησαν οἱ ἔφεδροι ζητουμένας μερίμνῃ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων καὶ ἐν μὴ πλήρει ἐνημερότητι τούτων δύνανται νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψει πιστοποιητικὰ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐξεταζομένων ἀξιωματικῶν, συστρατιωτῶν καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων ἀτόμων δυναμένων νὰ ἔχουν ἀσφαλῆ καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνῶσιν τῆς ἐν τῷ μετώπῳ ὑπηρεσίας τῶν ἐφέδρων.

4. Τὸ Μητρῶον ἐφέδρων, συντασσόμενον κατὰ Κοινότητας τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου, δημοσιεύεται εἰς τὰ καταστήματα τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, ἐπιτρεπομένης ἐνστάσεως ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς ἐγγραφὴν κατὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν. Αἱ ἐνστάσεις ὑποβαλλόμεναι ἐντὸς τεσσαρακονθημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ Ταμείου ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου τοῦ Νομοῦ καὶ δύο ἐφέδρων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ἡ προθεσμία τῆς ἐνστάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Μητρώου εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ταμείου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει βάσει τῶν στρατολογικῶν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν τῶν μονάδων, ἐν ἀνεπαρκείᾳ δὲ τούτων δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει πιστοποιητικὰ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐξεταζομένων συστρατιωτῶν, ἀξιωματικῶν καὶ οἱουδήποτε ἄλλου δυναμένου νὰ ἔχῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνῶσιν τῆς ἐν τῷ μετώπῳ ὑπηρεσίας τοῦ ἐνδιαφερομένου. Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν ἡ Ἐπιτροπὴ κηρύσσει ὁριστικὸν τὸ Μητρῷον. Αἱ ἀποφάσεις της λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Οἱ εἰς τὰ ὁριστικὰ μητρῷα ἐγγραφόμενοι ἔφεδροι καθίστανται μέτοχοι τοῦ οἰκείου ταμείου καὶ ὀνομάζονται τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοι.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ θέλει καθορισθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἐφεδρικοῦ ταμείου χορηγητέας ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη τοῦ καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῶν.

Ἔκπτωσις ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου.

Ἄρθρον 7.

Ἐκπίπτουν τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου ἐφεδρικοῦ ταμείου καὶ στεροῦνται τῶν ὑπ' αὐτῶν παρεχομένων εὐεργετημάτων οἱ ἐπὶ κλοπῇ, ζωοκλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ, συκοφαντίᾳ καὶ πλαστογραφίᾳ καταδικαζόμενοι εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἀνωτέραν τοῦ ἔτους.

Καταγραφὴ καὶ ἐκτίμησις τῆς περιουσίας τῶν ἐφεδρικῶν Ταμείων.

Κτηματολόγιον.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει ἀρχίσει ἡ ἐνέργεια γενικῆς καταγραφῆς τῆς περιουσίας ἑκάστου τῶν ἐφεδρικῶν Ταμείων, ἐνεργουμένη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Ταμείου, ὡς καὶ ἐκτίμησις τῶν ἀποτελούντων τὴν περιουσίαν ταύτην στοιχείων. Κατὰ πρῶτον θὰ καταγραφῇ ἡ εἰς κινητὰ ἤτοι ἐπιπλα, μετρητά, τίτλους, χρεώγραφα καὶ ἄλλας ἀξίας περιουσία τοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἡ εἰς ἀπαιτήσεις τοιαύτη ὡς π. χ. δάνεια, ὑποθήκας, καταθέσεις παρὰ τρίτοις κλπ.

Ἡ περιουσία αὕτη ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ θὰ καταγραφῇ χωριστὰ κατ' εἴδος ἀξίας εἰς ἴδιον βιβλίον καλούμενον «βιβλίον καταγραφῆς κινητῆς περιουσίας ἀπαιτήσεων ἐφεδρικοῦ ταμείου.....»

Σὺν τῇ καταγραφῇ θὰ γίνῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερος ὑπολογισμὸς τῆς σημερινῆς ἀξίας ἑκάστου περιουσιακοῦ στοιχείου ὡς καὶ μνεία περὶ τοῦ ἐὰν συντρέχουν διά τινα ἐξ αὐτῶν εἰδικοὶ λόγοι προσωρινῆς μειώσεως τῆς ἀξίας των. Προκειμένου περὶ δανείων καὶ ἀπαιτήσεων, θὰ γίνῃ εἰδικὴ μνεία περὶ τοῦ τίνες ἐξ αὐτῶν τυγχάνουσιν ἐπισφαλεῖς καὶ διὰ τίνας λόγους.

2. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν κινητῶν ἀξιῶν ἐνεργηθήσεται ἡ καταμέτρησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου ἀστικῆς τε καὶ ἀγροτικῆς.

Ἡ καταμέτρησις τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας γενήσεται ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας συντασσομένων κατὰ κτῆμα διαγραμμάτων ὧν κεκυρωμένα ἀντίγραφα κατατεθήσονται παρ' ἑκάστῳ ἐφεδρικῷ ταμείῳ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης συσταθήσονται μία ἢ πλείονες δι' ἕκαστον ταμεῖον τριμελεῖς Ἐπιτροπαὶ εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων δέον νὰ συμμετέχῃ ἀπαραιτήτως εἷς γεωπόνος τοῦ Κράτους, τῶν ἑτέρων δύο μελῶν λαμβανομένων ἐξ ἐφέδρων μετόχων τοῦ ταμείου, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἵτινες μετὰ τὸ πέρας τῆς καταμετρήσεως τῶν κτημάτων ἢ καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς ταύτην θὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐκτίμησιν πάσης ἐν γένει τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ταμείου βάσει τῆς ἀξίας τοῦ χρόνου τῆς ἐκτιμήσεως ἐκδίδουσαι ἠτιολογημένην ἐφ' ἑκάστου περιουσιακοῦ στοιχείου ἀπόφασιν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔγκρισιν τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων ἐνεργηθήσεται ἡ εἰς τὸ γενικὸν κτηματολόγιον τοῦ ταμείου ἐγγραφὴ ἑκάστου κτήματος μετὰ τῆς ὁριστικῶς ἐκτιμηθείσης ἀξίας αὐτοῦ. Μετὰ τὸν πλήρη καταρτισμὸν τοῦ κτηματολογίου θέλει ἐπακολουθήσει τὸ κλείσιμον αὐτοῦ διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀριθμουμένων καὶ μονογραφουμένων πασῶν τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου ὑπὸ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν αὐτοῦ δι' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ πράξεως.

Διαγραφὴ κτήματος ἀπὸ τοῦ κτηματολογίου ἢ μεταβολὴ τῆς ἀξίας αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης.

Ἐκποίησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐφεδρικῶν ταμείων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ γενικοῦ κτηματολογίου ἑκάστου ἐφεδρικοῦ ταμείου ἄρξεται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν ἀποτελούντων τὴν περιουσίαν τοῦ ταμείου ἀκινήτων ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ταμείου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὁρίζοντος σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν σειρὰν καθ' ἣν ἐνεργηθήσεται ἡ ἐκποίησις τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ἀκινήτων ὡς καὶ τῶν ἀκινήτων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

2. Τὰ κτήματα πωλοῦνται εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατανεμόμενα εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς μερίδια, τῆς διανομῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ μηχανικοῦ. Ἐν τῇ διακηρύξει σὺν τοῖς ἄλλοις καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ ὅρια τῶν πωλουμένων κτημάτων ἢ μεριδίων, ὁριζομένου συγχρόνως καὶ κατωτάτου ὁρίου προσφορᾶς βάσει τῆς ἐν τῷ Κλημματολογίῳ ἐκτιμήσεως.

3. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται εἴτε εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου καὶ δύο συμβούλους, ὧν εἷς ἀπαραιτήτως ὁ Προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, εἴτε καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν ἕδραν Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ Ταμείου, ὁπότε ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην ὡς Πρόεδρον καὶ δύο μέλη τοῦ Συμβουλίου μεταβαίνοντα ἐπιτοπίως.

Ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας ἀνεκκλήτως μέχρι ποσοῦ τιμήματος δραχμῶν 10.000 κατὰ πωλούμενον κτῆμα ἢ μερίδιον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ τίμημα τούτου εἶναι κατὰ 30 ο/ο τοὐλάχιστον ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ἢ τῇ διακηρύξει καθοριζομένης κατωτάτης ἀξίας ἐκτιμήσεως.

Ἐπιτευχθέντος τιμήματος ἄνω τῶν 10.000 δραχμῶν ἢ τοιούτου κατωτέρου τῶν 30 ο/ο τοῦ ὁρίου ἐκτιμήσεως, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας διαβιβάζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὅπερ ἀποφαίνεται τελικῶς δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν πρακτικῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας γίνεται δεκτὴ ἡ ὑποβολὴ ἀντιπροσφορᾶς ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἀνωτέρα κατὰ 5 ο/ο τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος.

Ἐπὶ δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως κτημάτων καθ' ἃς τὸ ἐπιτευχθὲν τίμημα ὑπερβαίνει τὰς 150 χιλ. δραχμῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης πρὸς ὃν διαβιβάζονται τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας μετὰ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐπὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἀποφαίνεται ἀνατρεπτικῶς ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν πρακτικῶν.

4. Ὁ ἀνακηρυχθεὶς πλειοδότης κατὰ τὴν δημοπρασίαν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως καὶ πρὸ πάσης ὑπογραφῆς τοῦ ἀγοραπωλητηρίου συμβολαίου καταβάλῃ εἰς τὸ Ἐφεδρικὸν Ταμεῖον τὰ 1/5 τοῦ τιμήματος εἰς μετρητά, ἐὰν οὗτος τυγχάνει ἔφεδρος πολεμιστής, τὰ δὲ 1/3 ἐὰν δὲν τυγχάνει τοιοῦτος, τοῦ σχετικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως προσαρτωμένου ἐν τῷ συμβολαίῳ. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος δύναται νὰ τὸ καταβάλῃ εἰς εἴκοσιν ἐξαμηνίας ἴσας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο μὲν ἐφ' ὅσον ὁ ἀγοραστὴς δὲν τυγχάνει μέτοχος τοῦ Ταμείου, 6 ο/ο δὲ ἐφ' ὅσον τυγχάνει τοιοῦτος.

Τὸ Ἐφεδρικὸν Ταμεῖον πρὸς ἀσφάλειαν ἐγγράφει πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος.

Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς μιᾶς δόσεως τοῦ τιμήματος καθιστᾷ ὑπερήμερον τὸν ἀγοραστὴν καὶ ἀμέσως ἀπαιτητὰς ἁπάσας τὰς ὀφειλομένας δόσεις, τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου δικαιουμένου νὰ προέλθῃ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τοῦ κτήματος.

Ἐπιτρέπεται ἡ προπληρωμὴ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν δόσεων ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε, ἐπὶ ἐκπτώσει 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης δόσεως.

Ἔκδοσις μετοχῶν. Κάλυμμα αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ γενικοῦ Μητρώου τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Γενικοῦ Κτηματολογίου, βεβαιουμένων τῶν γεγονότων τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, τὸ Διοικητικὸν

Συμβούλιον τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν μετοχῶν ἀντιπροσωπευουσῶν τὸ ποσὸν μέχρι τῶν 3)4 τῆς ἀξίας τῶν τε ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ἑκάστου ἐφεδρικοῦ Ταμείου ἐγγεγραμμένων κτημάτων ὡς καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου.

2. Αἱ μετοχαὶ τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων ἔχουσιν ὡς κάλυμμα :

α) Τὴν ἀξίαν τῶν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου ἀνηκόντων καὶ ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ἐγγεγραμμένων ἀκινήτων.

β) Τὴν λοιπὴν περιουσίαν τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου εἰς κινητά, μετρητά, δάνεια, χρεόγραφα κλπ.

γ) Τὴν συμφώνως τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 3345 ὀφειλὴν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὰ Ἐφεδρικὰ Ταμεῖα ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔσοδον ὅπερ ἤθελε τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι διατεθῇ ὑπὲρ τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων Κρήτης.

Αἱ παρ' ἑκάστου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου ἐκδιδόμεναι μετοχαὶ εἶναι ἴσαι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸ γενικὸν μητρῶον τοῦ Ταμείου ἐγγεγραμμένων μετόχων.

Αἱ ἐφεδρικαὶ μετοχαὶ παρέχουσι δικαίωμα πρὸς λῆψιν μερίσματος καὶ εἶναι ὀνομαστικαί, ἀναπαλλοτρίωτοι καὶ ἀκατάσχετοι.

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν ἑκάστου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐγκριτομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία αὐτῶν, ἥτις ἰσοῦται πρὸς τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τῶν 3)4 τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου, τῆς διατεθείσης εἰς ἐγγύησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν, διὰ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιούχων μετόχων τοῦ Ταμείου.

Ἡ ὀνομαστικὴ αὕτη ἀξία ἀναγράφεται ἐν τῷ τίτλῳ τῆς μετοχῆς.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσεται ὁ τύπος τῶν ἐφεδρικῶν μετοχῶν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁριστικῶν τίτλων ἐκτυπωθησομένων δαπάναις τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων δύνανται νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς μετόχους προσωρινοὶ μετοχικοὶ τίτλοι ἐκδιδόμενοι παρ' ἑκάστου τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων καὶ ὑπογραφόμενοι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς ἐντεταλμένου Συμβούλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Μεταβίβασις ἐφεδρικῆς μετοχῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ μετοχὴ τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῷον τοῦ Ταμείου ἐγγεγραμμένου Ἐφέδρου Μετόχου ἢ ἐφεδρικῆς οἰκογενείας, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων καὶ ἐκδίδεται, περιέρχεται κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὴν χήραν καὶ εἰς τὰ ἐκ νομίμου γάμου τέκνα αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ μέτοχος ἀποθάνῃ ἄγαμος, ἡ μετοχὴ αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτοῦ πάλιν κατ' ἰσομοιρίαν.

2. Ἡ χήρα ἀποθανόντος μετόχου ἀποκτᾷ ἰσόβιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ τοῦ μέρους τῆς περιερχομένης αὐτῇ μετοχῆς ὡς καὶ τοῦ ἀναλόγου μερίσματος. Ἀπόλλυσιν ὅμως πᾶν ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἔλθει εἰς νέον νόμιμον γάμον κἂν ἔτι λυθῇ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ὁ γάμος οὗτος.

3. Τὰ ἄρρενα τέκνα τοῦ θανόντος μετόχου ἀποκτῶσι πλήρες δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ μερίσματος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦν τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτῶν, ἐὰν μετὰ τῶν ἀρρένων τέκνων συντρέχουν καὶ θήλεα ἄγαμα, ζῇ δὲ εἰσέτι ἡ μήτηρ, ἡ μερὶς τῶν ἀρρένων προσαυξάνει τὴν τῶν θηλέων καὶ τῆς μητρὸς, ἄλλως ἡ εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα ἀνήκουσα μετοχὴ ἢ αἱ μερίδες αὐτῆς ἀκυροῦνται καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν παραμένει ὑπὲρ τῆς ὁλότητος τῶν λοιπῶν μετόχων τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου.

4. Τὰ θήλεα τέκνα ἀποκτῶσιν ἐπί τε τοῦ μερίσματος καὶ τῆς μετοχῆς τοῦ πατρὸς των ἢ τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀγάμου μετόχου ἀδελφοῦ των ἰσόβιον μὲν δικαίωμα ἐφ' ὅσον ἤθελον παραμείνει ἄγαμα, τοῦ δικαιώματος αὐτῶν περιοριζομένου μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν ἐπὶ μόνου τοῦ μερίσματος τῆς μετοχῆς μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτῆς.

5. Οἱ γονεῖς τοῦ μετόχου ἀποκτῶσιν ἐπί τε τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ μερίσματος ἰσόβιον δικαίωμα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἑνὸς τῶν γονέων τὸ δικαίωμα τοῦ θανόντος μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἕτερον.

6. Τὸ ἐπὶ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ μερίσματος ἀποκτώμενον δικαίωμα ἐκ μέρους χήρας, γονέων, τέκνων ἢ ἀδελφῶν θανόντος μετόχου εἶναι προσωπικὸν μὴ μεταβιβαζόμενον ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἀποκτήσαντος τὸ δικαίωμα προσώπου εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου ἢ διαθήκης κληρονόμους αὐτοῦ.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δύναται νὰ χορηγηθῇ βοήθημα μέχρις τῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα θανόντος μετόχου ἅτινα κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀποδεδειγμένως εἶναι ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν λόγῳ φυσικοῦ ἐλαττώματος.

Διάθεσις προσόδων ἐφεδρικῆς περιουσίας. Μέρισμα.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς τε κινητῆς καὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου προκύπτοντα ἐτησίως ἔσοδα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Ταμείου καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας, διατίθενται ὡς ἑξῆς :

α) Ποσοστὸν ἓξ δέκα πέντε ἑκατοστῶν διατίθεται διὰ τὴν δημιουργίαν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεώς της ἐν γένει περιουσίας τοῦ Ταμείου ἔσοδα διατίθεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τὴν τμηματικὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐκδοθησομένων παρ' ἑκάστου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου μετοχῶν.

β') Ποσοστὸν ἓξ πέντε ἑκατοστῶν διατεθήσεται πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν παροχὴν βοηθημάτων καὶ ὡρῶν πρὸς τοὺς δικαιουμένους ἀντιλήψεως ἐφέδρους μετόχους ἑκάστου Ταμείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

γ') Ποσοστὸν μέχρις 20 ο)ο δύναται νὰ διατίθεται ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς ἐν γένει (νοσοκομεῖα, ἰατρεῖα, συσσίτια, βιβλιοθήκας κλπ.).

δ') Τὰ ὑπόλοιπα τῶν καθαρῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Ταμείου διατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν παροχὴν μερίσματος ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς ἐκ τῶν παρ' ἑκάστου Ταμείου ἐκδοθεισῶν τοιούτων.

Τὸ ποσὸν τοῦ μερίσματος ὁρίζεται δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου, ἐνεργούμενον τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁπότε καταρτίζεται καὶ ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ Ταμείου μετ' ἐπεξηγηματικῆς ἐκθέσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὑποβαλλόμενος πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων. Τὸ μέρισμα καταβάλλεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ.

Μερίσματα μὴ ζητηθέντα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀφ' ἧς κατέστησαν ταῦτα ἀπαιτητὰ παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐφέδρων.

Ἄρθρον 13.

Χρησιμοποίησις ἐσόδων Ἐφεδρικῶν Ταμείων.— Δάνεια.

1. Τὰ ἐξ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων ἔσοδα παραμένουν ὡς κεφάλαιον τοῦ Ταμείου καὶ χρησιμοποιοῦνται κυρίως διὰ τὴν χορήγησιν δανείων ἐπὶ τόκῳ 8ο)ο μὲν ἐφ' ὅσον τὸ δάνειον χορηγεῖται πρὸς μέτοχον τοῦ Ταμείου, τῷ νομίμῳ δὲ τόκῳ ἐφ' ὅσον χορηγεῖται πρὸς οἱονδήποτε τρίτον.

2. Τὰ ἔσοδα τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων δύνανται νὰ ἐπενδύωνται ἑκάστοτε εἰς κρατικὰ χρεώγραφα, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ὁ κύκλος ἐν γένει τῶν ἐργασιῶν ἑκάστου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου ὁρίζεται δι' ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων καὶ κυρουμένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης.

3. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἑκάστοτε ἐπὶ τούτῳ διατιθεμένου ποσοῦ οἱ ἐκ τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου τραυματίαι καὶ θύματα πολέμου καὶ οἱ ἔχοντες περισσοτέραν ὑπηρεσίαν μετώπου.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος τιθεμένου κανόνος, τὰ Ἐφεδρικὰ Ταμεῖα δύνανται νὰ χορηγοῦν δάνεια πρὸς τοὺς μετόχους αὐτῶν ἐπὶ ἐνεχυριάσει τῶν μετοχῶν των καὶ μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 1)3 τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς.

Ἐξόφλησις τῶν μετοχῶν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐξοφλήσεως τῶν παρ' ἑκάστου ἐφεδρικοῦ Ταμείου ἐκδοθησομένων μετοχῶν δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ πάντως ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔχει ὁλοκληρωτικῶς περατωθῇ ἡ ἐκποίησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου.

2. Ἡ ἐξόφλησις τῶν μετοχῶν ἐνεργεῖται ἐκ μόνου τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς πραγματοποιηθέντος ἀποθεματικοῦ ἐξοφλήσεως, διατιθεμένων πρὸς τοῦτο τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξοφλήσεως ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀποθεμάτικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ἐτησίως πραγματοποιουμένου ἀποθεματικοῦ. Οἱ ἐκ τῶν μετόχων ἐξοφλοῦντες τὰς μετοχάς των ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες μέρισμα ἐκ τοῦ ταμιακοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου, καλούμενοι τοῦ λοιποῦ μερισματοῦχοι.

3. Ἡ ἐξόφλησις τῶν μετοχῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει σειρᾶς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, προτιμωμένων ὑποχρεωτικῶς τῶν ἐκ τῶν μετόχων τραυματιῶν, θυμάτων πολέμου καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων κατὰ σειρὰν περισσοτέραν ὑπηρεσίαν μετώπου.

4. Ἡ ἐξόφλησις τῶν μετοχῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μέχρι τοῦ ὅλου τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑκάστης μετοχῆς ἢ ἐπὶ μέρους αὐτῆς. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐνεργεῖται δι' ἐπισημάνσεως τῶν μετοχῶν. Μετοχαὶ ἐξοφληθεῖσαι μερικῶς δὲν ὑπόκεινται εἰς νέαν ἐξόφλησιν πρὶν ἢ ἐξοφληθῇ ἰσοπόσως τὸ σύνολον τῶν ἐν ἰσχύϊ μετοχῶν ἑκάστου Ταμείου. Αἱ μετοχαὶ ἐξοφλοῦνται ἀρχικῶς διὰ τὸ μέχρι τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας ποσόν.

Μετὰ τὴν πλήρη ἐξόφλησιν τοῦ συνόλου τῶν ἐν ἰσχύϊ μετοχῶν, τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐτησίου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου διανέμονται κατὰ τριετίαν ἰσομοίρως μεταξὺ τῶν μερισματούχων, καλουμένων κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ τάξιν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξόφλησιν. Δύναται ἐν τούτοις ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ κυρουμένῃ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἔκδοσις νέων μετοχῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, κατανεμομένων μεταξὺ τῶν μερισματούχων τοῦ ταμείου. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων μετοχῶν παύει ἐνεργουμένη διανομὴ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 15.

1. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 6 καὶ 8 τοῦ νόμου 3345 «περὶ Ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ κανονισθῶσι διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν τινων περιφερειῶν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ι. Κούνδουρος,*** ὅστις λέγει ὅτι, ἐνῷ τὰ προβλήματα ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καθίστανται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δυσχερέστερα καὶ ἡ δυσφορία τοῦ λαοῦ αὐξάνει καὶ ψίθυροι μεταβάλλονται εἰς βρυχηθμούς, ὁ δὲ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπανέρχεται χωρὶς τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καταγίνεται εἰς νομοθετήματα τοιούτου περιεχομένου καὶ εἰσηγεῖται μάλιστα ταῦτα μὲ λίαν ἀφελῆ τρόπον. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι πρόκειται περὶ παλαιοῦ μέτρου, δὲν τὸν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης, διότι ἡ ἀθλιότης, ὅσον παλαιὰ καὶ ἂν εἶναι, παραμένει ἀθλιότης. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀποσπᾶται ἕνα τμῆμα ἀπὸ μίαν μικρὰν περιφέρειαν, ἡ ὁποία καθίσταται οὕτω ἀνάπτηρος διὰ νὰ φανῇ εὐχάριστος ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς συνεργάτας του, καὶ δὲν γνωρίζω εἰς ποίους ἄλλους κρυπτομένους ὄπισθεν αὐτῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχε καθῆκον νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ νὰ ἀναμείνῃ τοὐλάχιστον τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἀνορθωτικὰ κόμματα νὰ διαπράττουν τοιαύτας ἀσχημίας.

Μ. Κοθρῆς. Τί εἴπατε, ἀτιμίας;

Ι. Κούνδουρος. Ὄχι, εἶπον ἀσχημίας. Ἀλλὰ σᾶς λέγω, μολονότι εἶμαι πρόθυμος νὰ δεχθῶ διακοπάς, ὅτι, ἂν ἔχετε σεῖς ὄρεξι διὰ καυγάδες, δὲν ἔχω ἐγώ. Λέγω, λοιπόν, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ εἰς εἰσηγήσεις, καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὸν ἀκούσω δικαιολογοῦντα τὴν ἐνέργειάν του. Εἶναι περίεργον, πῶς εἰς τοιαύτας στιγμὰς ἐσκέφθη ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ εὐθυγραμμίσῃ τὰ σύνορα τῆς μικρᾶς μου ἐπαρχίας, ὡς νὰ μὴ εἶχε ἄλλας ἀσχολίας. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ λέγω, ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν πόσον ἀνῆλθον τὰ τρόφιμα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας 17, φορὲς ἀνεγράφη εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τὸ νομοσχέδιον αὐτό, πολλάκις ἀνεβλήθη, ἀλλ' ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιμένει «διὰ τὴν Καρχηδόνα».

Κ. Διδωρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Τῇ παρακλήσει σας ἀνεβλήθη.

Ι. Κούνδουρος. Ἐγὼ ἐζήτησα μόνον μίαν φορὰν διὰ λόγους ὑγείας ἀναβολήν. Ὁ νομός, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπῶ, εἶναι μικρός, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν νομὸν Ἡρακλείου, εἰς τὸν ὁποῖον προσαρτᾶται ἡ ἀποσπωμένη ἀπὸ τὸν νομόν μου περιφέρεια.

Ι. Περδικογιάννης. Ὁ λαὸς ὁ ἴδιος ἐζήτησε νὰ ἀποσπασθῇ εἰς τὸν νομὸν Ἡρακλείου, κανεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν τὸ ἐζήτησε.

Ι. Κούνδουρος. Θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἂν μὲ πείσουν οἱ κ.κ. συνάδελφοι Ἡρακλείου, ὅτι δὲν τὸ ἐπεζήτησαν καὶ δὲν ἐπιδιώκουν διὰ τοῦ μέτρου τούτου νὰ αὐξήσουν κατὰ ἕνα οἱ βουλευταὶ τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Κούνδουρος*** λέγει ὅτι θὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη εἰς ἐκείνους ἐκ τοῦ γείτονος νόμου, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται νὰ ἐπαυξήσουν τὰ σύνορά του. Ὑπάρχει ἕνα στάδιον λαμπρόν, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς παρακαλῶ νὰ ἔλθουν νὰ συνεργασθῶμεν. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως τοῦ κέντρου τῆς διοικήσεως εἰς τὸ Ἡράκλειον.

Ε. Τριποδάκης. Ἡ Διοίκησις ὅμως ἐν Χανίοις ἱδρύθη μὲ τὸ αἷμα τῶν Χανιωτῶν.

Ι. Κούνδουρος. Θὰ ἤθελα νὰ παρακαλέσω τὸν συνάδελφον κ. Κοκκινάκην νὰ μᾶς εἴπῃ, ἂν ἔστερξέ ποτε νὰ ἀκούσῃ

τὸ παράπονον ἑνὸς δήμου τῆς περιφερείας του, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι καὶ δι' ἀναφορᾶς ἀκόμη καταθέτω διαμαρτύρονται, διότι παρουσιάζονται ὅτι ζητοῦν τὴν μεταφοράν των.

Γ. Κοκκινάκης. Ἔχετε ἀνακριβεῖς πληροφορίας.

Ι. Κούνδουρος. Αἱ συνέπειαι κ. βουλευταί, τοῦ πονηροῦ αὐτοῦ νομοθετήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ καταστρέψῃ τὴν ἀνορθωτικὴν πολιτικὴν εἶναι δύο. Μεταβάλλει πρῶτον τοὺς τρεῖς βουλευτὰς Λασηθίου εἰς δύο. Καὶ δεύτερον ἐκθέτει εἰς τὸν κίνδυνον τῆς διαλύσεως τὸ Πρωτοδικεῖον.

Μεταβάλλει ἐπίσης τὴν σύνθεσιν τοῦ νομοῦ.

Γίνεται ὀλιγόλεπτος διακοπή.

Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδριάσεως συνεχίζει ὁ κ. Κούνδουρος.

Ι. Κούνδουρος. Ἔλεγον λοιπὸν ὅτι στερεῖ τὸν νομὸν Λασηθίου τὸ νομοθέτημα ἑνὸς βουλευτοῦ καὶ καταργεῖ τὸ Πρωτοδικεῖον, ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον ἀποφάσεις ὡρισμένου ἀριθμοῦ. Ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ πλέον ἔχω ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ πόσαι ἀπορᾶτες ἐδίδοντο παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου Λασηθίου καὶ Ἡρακλείου. Καὶ ὅμως δὲν ἔλαβον ἀκόμη ἀπάντησιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δὲν ἀπέδωσα τότε τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδετε, καὶ δικαίως εἰς τὴν αἴτησίν σας. Θὰ σᾶς δώσω ὅμως τὰς πληροφορίας αὐτὰς μετὰ 1)4 τῆς ὥρας.

Ι. Κούνδουρος. Θὰ ἤθελα τὰς πληροφορίας αὐτὰς διὰ νὰ ἀποδείξω, ὅτι τὸ νομοθέτημα δὲν θὰ εἶναι ἄμοιρον συνεπειῶν, καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπεχείρησε νὰ εἰσαγάγῃ ἄλλοτε τὸ ἴδιον νομοθέτημα.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ εἰσηγήθην τότε, διότι μοῦ εἶχεν ὑποδειχθῆ ἐκ Κρήτης.

Ι. Περδικογιάννης. Ἀπὸ ποίους;

Π. Τσαλδάρης. Ἀπὸ τοὺς κατοίκους.

Ι. Κούνδουρος. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία βαρυτέρα συνέπεια, ἡ δημιουργία ἑνὸς προηγουμένου κακοῦ. Γνωρίζετε κ. Ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἡ ἐπαρχία μου ἔρχεται πρώτη εἰς τὸ δελτίον περὶ δημοσίας τάξεως ἀνὰ τὴν χώραν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὸ Ὑπουργεῖόν σας. Καὶ ἡ ἐπαρχία αὐτὴ ἦλθε εἰς ἐμφύλιον σύρραξιν χάριν μεταβολῆς μικροτέρων συνόρων.

Θὰ ἤθελα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἐλεγκτὰς συναδέλφους νὰ στέρξουν εἰς τὴν ἀναβολήν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ εὕρωμεν ἀπὸ κοινοῦ μίαν λύσιν. Ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Κοθρῆς πρὸ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διέτρεχε νὰ ἀποσπασθῇ ἡ ἐπαρχία Λασηθίου ἔλεγε : ἂς μᾶς πάρουν τότε στὸ Ἡράκλειο νὰ ἀνάβωμεν τὸ τσιμπούκι τοῦ κ. Μαρῆ. Θὰ ἐδεχόμην καὶ ἐγὼ αὐτὴν τὴν μεταβολήν. Θὰ ἤθελα λοιπὸν νὰ προτείνω τὴν κατάργησιν ὁλόκληρου τοῦ νομοῦ μὲ διατήρησιν τοῦ Πρωτοδικείου.

Ι. Περδικογιάννης. Καλὰ εἴσθε, ἐκεῖ ποὺ εἴσθε.

Ι. Κούνδουρος. Θὰ σᾶς δώσωμεν ὅμως καὶ βουλευτὰς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν συμπολιτῶν των καὶ ἐργατικὰς χεῖρας καὶ σύμπνοιαν καὶ καλοπιστίαν. Ἔλθετε λοιπὸν κ. συνάδελφοι, νὰ δεχθῶμεν τὴν πρότασιν νὰ δώσωμεν τὰς χεῖρας, νὰ πολιτευθῶμεν ἐντὸς ἑνὸς κύκλου. Ζητῶ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ὁμιλίας μου τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, μέχρις ὅτου ἐπανέλθῃ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Φιλελευθέρου, ὁ ὁποῖος, ὅταν λάβῃ γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ στέρξῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν του. Δὲν εἶμαι βεβαίως ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶναι εὐχάριστοι. Καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἐν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μὲ ἔκαμον νὰ ἀπέλθω ἐκ τοῦ κόμματος. Εἶχον εἴπῃ τότε εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ὅτι εἶσαι ἡ μεγάλη ταναγία ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ βγάλῃ τὲς μικρὲς πρόκες" Ὅταν μίαν ἡμέραν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἠθέλησε νὰ ἐνδιαφερθῇ, ἐν τῇ εὐγενείᾳ τῆς ψυχῆς του, διὰ τὴν ὑγείαν μου, τοῦ εἶπα ὅτι μόνον αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον μὲ ἐνδιαφέρει. Ἀποσύρατέ το. Καὶ ἀπεσύρθη τότε. Τώρα πάλιν ἐπανέρχεται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δόγματος τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν λαῶν, δόγματος τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει θέσιν ἐδῶ. Ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων στηρίζεται εἰς τὸ δόγμα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθοδηγῆται ἀπὸ τὰς μάζας ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων. Ζητῶ λοιπὸν τὴν ἀναβολήν, νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐὰν παραμένῃ τοῦτο ὡς δόγμα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἢ ἐὰν ἐγκατελείφθη. Δυνατὸν νὰ διαπράττω ἀνοησίαν αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀλλὰ θεωρῶ καθῆκον τιμῆς νὰ συγκρατήσω μίαν ἐπαρχίαν, μετὰ τῆς ὁποίας συνηγωνίσθην καὶ ἡ στέρησις τῆς ὁποίας θὰ ἀφίσῃ δυσαναπλήρωτα κενά. Καὶ ὑποστηρίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσακουσθῇ ἡ θέλησις μιᾶς ἐπαρχίας τοῦ νὰ ἀποσπασθῇ καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰν ἕνα ἄλλον νομόν, ἐφ' ὅσον ὅπισθεν αὐτῆς ἀπομένουν τέσσαρες ἐπαρχίαι μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποτελέσουν νομόν. Ἡ θέλησις τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς εἶναι προϊὸν μιᾶς πλάνης καὶ μιᾶς ἀγανακτήσεως. Πλάνη εἶναι ὅτι ἔχει συμφέρον νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸ Ἡράκλειον, ὅπου θὰ πληρώνῃ 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν φόρον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων της. Καὶ μήπως δὲν θὰ συναντήσῃ τὴν αὐτὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αὐτὴν διοίκησιν; Ἴσως ἀντικρύσῃ διαφορὰν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν βουλευτῶν της. Ἀλλὰ οἱ βουλευταὶ δὲν εἶναι δὰ καὶ εἴδος πρώτης ἀνάγκης. Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ ὑπέστη μίαν κακομεταχείρισιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκ μέρους μου καὶ μίαν ἄλλην ἐκ μέρους τοῦ κ. Κοθρῆ. Εἴχομεν καὶ τὴν κακομεταχείρισιν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ὁπότε οὐδὲν ἐδαπανήθη διὰ δημόσια ἔργα εἰς τὸν νομὸν Λασηθίου.

Καὶ ὅταν κατόπιν τῶν ἀγώνων ἡμῶν συνετελέσαμεν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσωμεν συγκοινωνίαν, ἔρχονται ἐδῶ οἱ συνάδελφοι τοῦ Ἡρακλείου καὶ μετά τινος εἰρωνείας μᾶς λέγουν ὅτι ἐπειδὴ ἡ Βιάνος δὲν ἔχει συγκοινωνίαν μὲ τὸ Λασῆθι, θὰ σᾶς τὴν πάρωμεν. Ὅταν ὅμως ἠκούσθη τὸ πρῶτον ἡ φωνὴ τῶν Βιανωτῶν δὲν ὑπῆρχεν ἡ συγκοινωνία, ὅπως δὲν ὑπῆρχε καὶ ὁ θεσμὸς τῶν μονομελῶν δικαστηρίων.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐὰν θὰ ἀναπτύξετε ἐπὶ πολὺ τὰς ἀπόψεις σας, κ. συνάδελφε, νὰ ψηφίσωμεν προηγουμένως τὰ ἄλλα νομοσχέδια.

Γ. Καφαντάρης. Ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λασηθίου ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκούσωμεν τί φρονοῦν καὶ οἱ ἀντιλέγοντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναβολῆς.

Ι. Περδικογιάννης. Δὲν συμφωνοῦμεν εἰς τὴν ἀναβολήν.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν ἐδιάβασα, κ. συνάδελφοι, τοὺς συγγραφεῖς τοὺς ὁποίους ἔχουν ἀναγνώσει ὁ ἀξιότιμος κ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου ὅταν καθώριζον τὰ ὅρια τῆς δράσεως τῶν Ὑπουργῶν. Ἀσφαλῶς ὅμως κανεὶς συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίαν ἐπὶ τοῦ νομοθετήματος τὸ ὁποῖον φέρει εἰς τὴν Βουλήν, παρὰ περιμένει ἀπὸ τὰ νεύματα τῶν βουλευτῶν, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτοί, διὰ νὰ κανονίσῃ τὴν στάσιν του.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δέν ἐξαρτῶ τὴν στάσιν μου ἀπὸ τὰ νεύματα κανενός. Δὲν εἶμαι σύμφωνος αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν ἀναβολήν

Ι. Κούνδουρος. Τότε νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ζητήσω ἀκόμη μίαν ὀλιγόλεπτον διακοπήν.

Γίνεται διακοπὴ 10 λεπτῶν.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος** ὑποβάλλει πρότασιν ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν, ζητούντων ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀναγινώσκει τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων τὴν πρότασιν καὶ εὑρίσκονται οὗτοι παρόντες ἐρωτᾷ δὲ τὴν Βουλὴν ἂν ἔχει τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικ.) Νομίζω, λέγει ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀκουσθῇ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἀποφεύγω, λέγει, νὰ εἰσέλθω ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος καὶ θὰ περιορισθῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ πρὸς ὑμᾶς εὗρε φάκελλον πλήρη ἐγγράφων διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς ἐπαρχίας Βιάνου εἰς τὸν Νομὸν Λασηθίου. Εὗρε καὶ σχέδιον νόμου καταρτισθὲν τὸ 1927 καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ὁποίου ἐπροτείνετο ἡ Ἕνωσις τῆς ἐπαρχίας ταύτης μετὰ τοῦ Ἡρακλείου.

Ἠθέλησα συνεχίζει νὰ ἐξετάσω ἐπὶ ποίων δεδομένων ἐστηρίχθη τότε ἡ πρότασις αὕτη, καθὼς καὶ ποῖα δεδομένα ἀσφαλῆ δικαιολογοῦν τὴν προσάρτησιν τῆς ἐπαρχίας Βιάνου εἰς τὸ Ἡράκλειον. Ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ἔχων τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ εἴπω ὅτι κάμνει κατάχρησιν αὐτοῦ, διότι τὸ χάρισμα τοῦτο ἔχει καὶ τὸ ἐλάττωμα νὰ παρασύρῃ πολλάκις τὸν ὁμιλητὴν καὶ νὰ ἐξέρχεται τοῦ θέματος, ὅπως παρεσύρθη καὶ ἐξῆλθε τοῦ θέματος ὁ κ. βουλευτὴς Λασηθίου.

Ὁ λόγος του ἦτο ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ νομοσχεδίου τὸ πρῶτον ὑποβαλλομένου. Στερούμενος ὅμως ἄλλων ἐπιχειρημάτων ἐνόμισεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὀχυρωθῇ ὄπισθεν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ νὰ συμπεράνῃ ὅτι αὐτὴ μᾶς ἀποτρέπει νὰ ἀπασχολούμεθα μὲ τοιαῦτα νομοσχέδια. Εἶπεν ἐπίσης ὁ προλαλήσας ὅτι καλύτερον ἦτο νὰ ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν ἀνατίμησιν τῶν τροφίμων. Καὶ ἐρωτῶ ἂν ὅλα ταῦτα ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

Ι. Κούνδουρος. Σᾶς εἶπα ὅτι ἡ εὐθυγράμμισις τῶν συνόρων μιᾶς ἐπαρχίας δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερον.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Αἱ ποικίλαι ἀσχολίαι ἑνὸς Ὑπουργοῦ δὲν δύνανται νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὴν ἄλλην νομοθετικὴν ἐργασίαν. Ἀκριβῶς δὲ αἱ πολλαὶ αὗται ἀσχολίαι ἐπέβαλλον τὴν ἀπόφασιν περὶ δημιουργίας ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας διὰ τὰ τρόφιμα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κύριον ζήτημα εἶναι ἐν προκειμένῳ, ἂν τὸ Νομοσχέδιον ἐκπροσωπῇ τὴν θέλησιν τῆς ἐπαρχίας Βιάνου. Τοῦτο ἐπιβεβαιώσατε καὶ σεῖς, ἀλλ' εἴπατε ὅτι δὲν πρέπει αἱ Κυβερνήσεις αἱ ἰσχυραὶ νὰ παρασύρωνται ἀπὸ τὰς μάζας.

Κατ' ἐμὲ θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ παρασύρωνται πάντοτε, ὅταν πρόκειται περὶ δικαίων αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ ἀρνοῦνται, διὰ νὰ δείξουν αἱ ἰσχυραὶ Κυβερνήσεις τὴν ἰσχύν των. Ὥστε βλέπετε, κύριε βουλευτά, ὅτι τὸ ἐπιχείρημά σας δὲν εἶναι βάσιμον. Ἀλλ' εἴπατε ὅτι αἱ ἀξιώσεις αὗται τῆς ἐπαρχίας Βιάνου εἶναι παλαιαί. Ἰδοὺ ὅμως προχθεσινὸν τηλεγράφημα τῆς ἐπαρχίας Βιάνου δι' οὗ διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, διακόπτουν πάντα δεσμὸν πρὸς τοὺς ἀντιδρῶντας θεωροῦν δὲ ἑαυτοὺς προσηρτημένους εἰς τὸν νομὸν Ἡρακλείου.

Ι. Κούνδουρος. Ἔχει καὶ ὁ κ. Περδικογιάννης κάποιο τηλεγράφημα.

Ι. Περδικογιάννης. Καὶ τὸ ἔχουν ὑπογράψει ὅλοι οἱ Δήμαρχοι τοῦ Βιάνου.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Καὶ ὅμως εἶπεν ὁ κ. βουλευτὴς Λασηθίου, ὅτι δὲν θέλουν τὴν προσάρτησιν.

Ι. Κούνδουρος. Εἶπα ὅτι αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς συνεζήτουν, ἤρθησαν καὶ ὅτι χρειάζεται καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ ὑπολοίπου λαοῦ, ἀφοῦ μὲ τὴν προσάρτησιν καταλύεται ὁ νομός.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι σήμερον οἱ κάτοικοι Βιάνου ἐπιμένουν καὶ συνεχῶς ζητοῦν τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείου, ἐγὼ δέ, ὅστις εἰσήγαγον νομοσχέδιον ἀνταποκρινόμενον εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, ἐχαρακτηρίσθην ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ Λασηθίου διὰ χαρακτηρισμῶν, τοὺς ὁποίους πρὸς χάριν του δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω.

Ι. Κούνδουρος. Διὰ τῶν παρατηρήσεώς μου ἠννόουν ὅτι ἀφοῦ ἦτο τόσον ἐπεῖγον, διατὶ δὲν τὸ ἐφέρατε ἐνωρίτερον, ἀλλὰ τὸ φέρνετε εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, ἢ διατὶ δὲ τὸ ἀφίνετε νὰ ἰσχύσῃ μετὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Σᾶς ἀπαντῶ, ὅτι ἔχω πλήρη γνῶσιν ὅλων τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ὑποβάλλω, ἀφοῦ πεισθῶ περὶ τῶν ἐπιβαλλόντων ταῦτα λόγων. Ἠθελήσατε, προσθέτει, νὰ μοῦ εἰπῆτε ὅτι γίνομαι ὄργανον οἱασδήποτε συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας, ἀλλὰ ἡ Βουλὴ γνωρίζει, ἂν ἔρχομαι ποτὲ νὰ ὑποστηρίξω τοιαύτας ἀπόψεις καὶ ἤμουν βέβαιος ὅτι ἡ παρ' ἐμοῦ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου θὰ σᾶς ἀπέκλειε τοιαύτας ἀπόψεις, ἀλλὰ δυστυχῶς διεψεύσθην. Τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἐπιβεβλημένον, διότι ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ μίαν ἔντονον καὶ βοῶσαν ἀνάγκην μιᾶς ἐπαρχίας. Τὸ ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ Βουλευτὴς Λασηθίου δηλώσας ὅτι τόσον τὸ θέλουν οἱ κάτοικοι, ὥστε θὰ τὸν κατεψήφιζον, διότι ἀτνέδρα. Ἡ διακριτὴς αὕτη ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ τοῦ Βιάνου εἶναι πλήρης ἀπόδειξις, ὅτι πρόκειται περὶ ζωτικωτάτης ἀνάγκης αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. προλαλήσας εἶπεν ὅτι ἔπρεπε διὰ τὴν προσάρτησιν νὰ ἐρωτηθοῦν καὶ αἱ ὑπόλοιποι ἐπαρχίαι τοῦ Λασηθίου. Δὲν πιστεύω, τονίζει, νὰ ὑποστηρίζῃ τοῦτο σοβαρῶς ὁ κ. Βουλευτής, ὅτι μία ἢ δύο ἐπαρχίαι θὰ παρεμποδίζουν τὴν ἐκπλήρωσιν πόθου καὶ ἀνάγκης ἄλλης ἐπαρχίας. Ἄλλα ἐπιχειρήματα δὲν παρέταξεν ὁ κ. Βουλευτὴς διὰ νὰ τὰ ἀντικρούσω. Πιστεύω ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης καὶ συνεπῶς οὐδεὶς λόγος ἀναβολῆς ὑπάρχει, οὔτε καὶ ἄλλος τις προσῆλθη καὶ ἂν προσληθῇ θὰ ἀπαντήσω. Μόνον προσθέτω, ὅτι δὲν εἶναι σοβαρὸς ὁ προβληθεὶς λόγος ὅτι ἐκ τῆς ἀποσπάσεως τῆς ἐπαρχίας Βιάνου ἀπὸ τὸ Λασήθιον κινδυνεύει ἡ ὕπαρξις τοῦ Πρωτοδικείου Λασηθίου.

Μ. Κοθρῆς. Δὲν γνωρίζω, λέγει, διατὶ ἐπιμένει ὁ κ. Βουλευτὴς Λασηθίου εἰς τὴν ἀναβολὴν ἢ μὴ ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου, δεδομένου ὅτι ἀναβολὴ σημαίνει ματαίωσιν. Οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ἀναβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἀνεπτύχθησαν καὶ εἶναι ἀκριβεῖς. Μὲ τὴν ἀπόσπασιν τῆς ἐπαρχίας Βιάνου μειώνονται εἰς δύο οἱ Βουλευταὶ καὶ ἂν πάθῃ τις εἶμαι ἐγώ. Εἶναι ὅμως τόσον μεγάλο καὶ παλαιὸν τὸ δίκαιον τῆς ἐπαρχίας Βιάνου, ὥστε θὰ ἐγκληματίσωμεν, ἐὰν δὲν δεχθῶμεν τὴν προσάρτησίν της εἰς τὸ Ἡράκλειον. Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ εἶναι πτωχή, δὲν ἔχει δρόμους καὶ τόσον νοιώθουν τὴν ἀνάγκην τῆς προσαρτήσεώς των εἰς τὸ Ἡράκλειον, ὥστε εἰς τὰς παρελθούσας Γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς ἀπέσχον. Μὲ τὴν ἀπόσπασιν ἐξ ἄλλου δὲν καταργεῖται τὸ Πρωτοδικεῖον Λασηθίου, διότι ἡ διατήρησις τῶν Πρωτοδικείων δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποθέσεων. Ἐπίσης ἔχω νὰ προσθέσω, ὅτι οἱ Βουλευταὶ Ἡρακλείου μέχρι προχθὲς δὲν ἀνεμίχθησαν. Ἑπομένως, συνεχίζει, εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ ἀναπτυχθέντα παρὰ τοῦ κ. Βουλευτοῦ Λασηθίου δὲν θὰ ἐπηρεάσουν τὴν συνείδησιν κανενός, διότι τὸ αἴτημα εἶναι δίκαιον, ἐγὼ μόνον θὰ ἀδικηθῶ, ὁ κ Κούνδουρος δὲν θὰ βλαφθῇ καθόλου καὶ δὲν ἐννοῶ τοὺς λόγους τῆς κωλυσιεργίας του.

Ι. Κούνδουρος. Τὸ θεωρῶ ἐντροπὴν νὰ γίνωνται μεταβολαὶ περιφερειῶν εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν.

Διατί δὲν δέχεσθε, νὰ μὴ ἰσχύσῃ διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς;

Μ. Κοθρῆς. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, διότι ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἐφθασε μέχρις ἐνόπλου συλλαλητηρίου. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἀναβολὴν καὶ νὰ ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον.

Γ. Κοκκινάκης. Ἐάν, λέγει, δὲν ἐπετίθετο ὁ κ. Κούνδουρος ἐναντίον τῶν Βουλευτῶν Ἡρακλείου.....

Ι. Κούνδουρος. Δὲν ἐπετέθην ἐναντίον κανενός.

Γ. Κοκκινάκης. Μὴ μὲ διακόπτετε. Ἐπίσης ἐπετέθη καὶ ἐναντίον ἐμοῦ καὶ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι. Κούνδουρος. Διαμαρτύρομαι δὲν ἐσυνήθισα νὰ ἐπιτίθεμαι ἐναντίον ἀπάντων. Εἶπα μόνον ὅτι καὶ ἄλλοτε ὁ κ. Κοθρῆς μοῦ εἶπε νὰ καταργήσωμεν τὸν Νομὸν Λασηθίου νὰ

πᾶμε στὸ Ἡράκλειο καὶ νὰ ἀνάπτωμεν τὸ τσιμποῦκι τοῦ κ. Μαρῆ. (Θόρυβος Κωδωνοκρουσίαι).

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Προφανῶς αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Θόρυβος Κωδωνοκρουσίαι)

Γ. Κοκκινάκης. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, συνεχίζει, τοῦ ζητήματος τὰ αἴτια τῆς ἐντόνου ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων εἶναι ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ περάσουν 6—7 ὥρας διὰ νὰ βροῦν τὴν Ἐφορίαν καὶ τὸ Ταμεῖον, 15 ὥρες διὰ νὰ βροῦν τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ ὥρες διὰ νὰ βροῦν τὴν Νομαρχίαν. Ἐξ ἄλλου τὰ προϊόντα των μόνον εἰς τὸ Ἡράκλειον ἠμποροῦν νὰ τὰ πωλήσουν. Τὸ μέτρον ἀπεφασίσθη νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ εἶναι κατατεθειμένον τὸ Νομοσχέδιόν του κ. Τσαλδάρη, σᾶς παραπέμπω δὲ καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τοῦ 1931, τὰ ὁποῖα περιέχουν ἀνυκοινώσεις ἐπαινεθεισῶν ψηφισμάτων τῆς ἐπαρχίας, ζητούσης ἐπιμόνως τὴν ἕνωσιν μὲ τὸ Ἡράκλειον. Οἱ λόγοι, ἀφ' ἑτέρου, δι' οὓς παλαιότερον δὲν ἔγινε τὸ Ἡράκλειον ἕδρα Γενικῆς Διοικήσεως εἶναι γνωστοί. Ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ἐξ Ἡρακλείου βουλευταί, παρακαλοῦμεν τὸν κ. Κούνδουρον νὰ μᾶς εἴπῃ, ἂν ἡμεῖς ἐδάλαμεν τοὺς Βιανιῶτες νὰ κάμουν διαρκῶς συλλαλητήρια καὶ ψηφίσματα καὶ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς καὶ Νομάρχας νὰ ὑποσάλλουν ἐκθέσεις περὶ τῶν λόγων ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν προσάρτησιν. Ἀναφέρομαι ἰδίως, τονίζει, εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Κατεχάκη, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ πεισθῇ πᾶς τις περὶ τοῦ ἐπιδεδλημένου τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου. Οὔτε λαφυραγωγοί, ὅπως ἐλέχθη, εἴμεθα, οὔτε ἄδικοι, οὔτε ἅρπαγες. Δὲν θὰ ἐπράττομεν, ἐπιλέγει, τὸ καθῆκόν μας, ἂν δὲ ὑπεστηρίζαμεν τὴν δικαίαν αὐτὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων Βιάνου καὶ ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον θὰ ἀδικήσῃ 6 1/2 χιλιάδας ψυχάς, αἵτινες θὰ τὴν εὐγνωμονοῦν, ὅταν θὰ ἐκπληρωθῇ ὁ παλαιὸς αὐτὸς καὶ διακαὴς πόθος των.

Ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος.** Λέγει, ὅτι δὲν ἐσκέφθη νὰ κατηγορήσῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐλέχθη. Δὲν νομίζει βέβαια ὅτι πρόκειται περὶ Καίσαρος ἀναμαρτήτου, ἀλλ' ἐὰν εἶχε νὰ τῷ καταλογίσῃ τι θὰ εἶχε τὸ θάρρος τῆς γνώμης του. Ἐλπίζει ὅτι αἱ γνῶμαί του θὰ εὕρουν τὴν ἀναγκαίαν ἀπήχησιν παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν ὁποῖον λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμὴ διὰ τοιαύτας μεταρρυθμίσεις. Λυποῦμαι λέγει ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἔρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ εἰς τοιαύτην ἀντιγνωμίαν οἱ Κρῆτες βουλευταὶ καὶ διότι παραδιάζεται ἡ ἀρχὴ μιᾶς ἐρριζωμένης παραδόσεως τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, παραδόσεως ἀρετῆς, ἥτις ἐδημιούργησε κώδικα φιλίας καὶ ἐχθρότητος. Δι' ἐμὲ εἶναι ζήτημα τιμῆς, τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ, καὶ ἔπρεπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διά τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἀκόμη ἀνέφερε, ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ἀπαντᾷ ὅτι ἐπὶ τέσσαρα ἔτη καθ' ἃ διατελεῖ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἠθέλησε παρὰ τὴν ἐπίμονον αἴτησιν τῆς ἐπαρχίας Βιάνου νὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν προσάρτησίν της ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὸν κ. Βουλευτήν.

Ι. Κούνδουρος. Εἶσθε ὑποχρεωμένος νὰ ρίψετε ὁλόκληρον τὸ κῦρός σας κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν κ. κ. συναδέλφων θὰ ἐξεύρωμεν κοινὴν λύσιν ἱκανοποιοῦσαν ὅλας τὰς ἀπόψεις. Ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ κ. Περδικογιάννη ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος μετὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀμφισβητεῖ κατόπιν τὸ λεχθέν, ὅτι τὰ φορεῖα τῆς ἐπαρχίας Βιάνου εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὸ Ἡράκλειον παρὰ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιδολία ὅτι ἡ αἴτησις τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας περὶ ἧς πρόκειται περὶ ὑπαγωγῆς της εἰς τὸν νομὸν Ἡρακλείου εἶναι ἀπολύτως δικαία καὶ διὰ λόγους γεωγραφικοὺς καὶ διὰ λόγους συγκοινωνίας καὶ διὰ τὴν παραγωγὴν ἀκόμη. Ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο ἡ προσάρτησις ἴσως εἶμαι ἐγὼ ὁ ὑπεύθυνος, διότι δὲν ἠθέλησα νὰ παρεξηγηθῶ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου, χωρὶς τοῦτο νὰ ἀντίκειται εἰς καμμίαν ἑνότητα καὶ καμμίαν παράδοσιν καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ μοῦ κηρύξῃ μομφήν, προτιμότερον ἦτο νὰ γίνῃ μετὰ τὰς ἐκλογάς. Διὰ τοῦτο προτείνω ὅπως τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου ἡ διάταξις καθ' ἣν διὰ διατάγματος θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ νόμος ὄχι ὅμως πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ι. Κούνδουρος. Τότε εἴμεθα σύμφωνοι.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον καὶ εἰς δευτέραν συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιΐας νόμων. Γενομένης δεκτῆς τροπολογίας ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν κατόπιν παρατηρήσεων τοῦ κ. Τσαλδάρη τὸ νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας κλπ. εἰς α' συζήτησιν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

Εἰς α' συζήτησιν τὸ περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

Γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς σχολῆς».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ ἐκδικάσεως αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως διοικητικῶν ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἅπασαι αἱ αἰτήσεις περὶ ἀναθεωρήσεως ὁριστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἢ Διοικητικῶν Δικαστηρίων περὶ καθορισμοῦ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 ὑποβληθεῖσαι τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ ταῖς Νομαρχίαις καὶ μὴ ἐκδικασθεῖσαι δι' οἱονδήποτε λόγον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4759 τοῦ ἔτους 1930 «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῶν διατασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ ἐλαίου ἐλαιῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΝΔ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 2).

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ κατὰ τὴν ΙΑ' συνεδρίαν τῆς 24 Φεβρουαρίου 1932 (ὑπ' ἀριθ. 2) ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ νόμος 5302

τῆς 7 Ἰουαρίου 1932 ἔθεσεν εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1931 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ὀξύτητος τοῦ ἐλαίου ἐλαίας, χωρὶς νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς κατόχους ἐλαίου εὔλογον προθεσμίαν, ἵνα διαθέσωσι τὰ ἃ ἔχουσιν ἀποθέματα ἐλαίου μὴ πληροῦντος τοὺς ὅρους τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐνέκρινεν ὅπως ἀνασταλῇ προσωρινῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰρημένης ὑπ' ἀριθ. 12 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τέσσαρας εἰσέτι μῆνας».

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μεταβληθῶσιν αἱ ὀνομασίαι σαπώνων αἱ ὁριζόμεναι ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1931 ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου τῆς χημικῆς ὑπηρεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5302.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων λόγῳ ἀτυχημάτων, τρόπου ἐκτιμήσεως ἀξίας ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων κλπ. ἐπὶ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων», ἔχον οὕτω:

Περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων λόγῳ ἀτυχημάτων, τρόπου ἐκτιμήσεως ἀξίας ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων κλπ. ἐπὶ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων.

Ἄρθρον 1.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ ἀπολογιστικῶς ἐκτελούμενα ἔργα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου παρὰ διαφόρων Ἑταιρειῶν ἐπιτρέπεται ἵνα αἱ ἀπαιτήσεις δι' ἀποζημίωσιν ἐξ ἀτυχήματος ἐφ' ὅσον συντρέχει τοιαύτη περίπτωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24)7)20 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν ἐξ ἀτυχημάτων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ 4705 νόμου,λύωνται συμβιβαστικῶς κατόπιν αἰτήσεως τοῦ παθόντος ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου ἀσχολουμένου εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ἑταιρειῶν ἐκτελούμενα ἔργα καὶ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμβιβασμὸς ἐνεργεῖται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης α) ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου τοῦ Κρατικοῦ Ἐλέγχου τῶν Ἔργων ἔνθα ἐκτελοῦνται ταῦτα, ὡς προέδρου, β) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, γ) ἐκ τοῦ Ἀρχιάτρου τῆς Ἑταιρείας ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἰατρῶν τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ ἀναδόχῳ Ἑταιρείᾳ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἀτυχήματος εἴτε ἐκ μέρους τοῦ παθόντος, εἴτε παρὰ τῆς Ἑταιρείας ὑποχρεουμένης πρὸς τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη σχετικὴ αἴτησις τοῦ παθόντος, ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ ἐν περιπτώσει θανάτου, πρὸς συμβιβασμὸν ἐνεργεῖ τὰ κατ' αὐτὴν προβλεπόμενα καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τοῦ ἀτυχήματος, μὴ δυναμένη νὰ ἐπιδικάσῃ ποσὸν μεῖζον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4705 καθοριζομένου.

Ἄρθρον 4.

Ἀποδεχομένου τοῦ παθόντος τὴν καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ἀπόλλυσι οὗτος πάντα τὰ δικαιώματα τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου παρεχόμενα πρὸς ἀπαίτησιν πάσης περαιτέρω ἀποζημιώσεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος νόμου, μὴ δικαιουμένου τούτου πλέον εἰς οὐδεμίαν ἑτέραν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα τὰ ἀπολογιστικῶς ἐκτελούμενα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2112 «περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτον νόμου4558.

Ἄρθρον 6.

Εἰδικῶς διὰ τὰ ἔργα τὰ ἐκτελούμενα ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ἐκτιμᾷ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ τοῦ νομογεωπόνου τῆς περιφερείας τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου. Βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης δέχεται, δύναται νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἡ ὡς ἄνω καθορισθεῖσα ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἡ δήλωσις τοῦ ἰδιοκτήτου περὶ ἀποδοχῆς τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως συνεπάγεται τὴν παραίτησιν τούτου ἀπὸ πάσης κατὰ τοῦ Δημοσίου περαιτέρω ἀπαιτήσεως. Ἡ ἀξία τῶν οὕτω ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων καταβάλλεται ἐκ τῶν ποσῶν τῶν παραγωγικῶν δανείων τῶν προοριζομένων διὰ τὸ ἔργον ὅπερ ἀφορᾷ ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τὰς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων ὑπηρετούντων ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος δημοσία ὑπηρεσία.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἀνωτέρω Ὑπηρεσιῶν οἱ εἰς αὐτὰς ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων προερχομένων μονίμων ὑπαλλήλων, ἀπολύονται οὐδὲν ἀποκτῶντες δικαίωμα ἐκ τυχὸν ὑπαρχουσῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς καταργηθείσης Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου κατασκευῆς ἔργων ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5247 «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΝΔ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

1) Τὸ διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5247 «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν» καθοριζόμενον ὅριον προσφορᾶς δανείου μειοῦται εἰς 10 ἑκατομμύρια.

2) Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφεται.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 καθοριζόμενον ὅριον διαφορᾶς τῆς ὑπὸ τὸ ἄρτιον ἐκδόσεως τῶν ἐντόκων γραμματίων αὐξάνεται εἰς δέκα μονάδας.

4. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 καθοριζόμενον ὅριον τοῦ τόκου τῶν ἐντόκων γραμματίων αὐξάνεται εἰς 7.3)8 τοῖς ἑκατόν.

5. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5247 ἔργων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος προκαταβολῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας εἰς τὸ ἄρτιον καὶ ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 8 ο)ο ἐτησίως.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς προκαταβολῆς ταύτης εἰς τὸν Ἀνάδοχον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἴτε συνολικῶς εἴτε τμηματικῶς καὶ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἔργων.

Τὸ κεφάλαιον τῆς ὡς ἄνω προκαταβολῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀναδόχου ἀναληφθησομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5247 ἔργασιῶν.

6. Ὁ χρόνος ἐνάρξεως ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5247 ἐκτιθεμένων γραμματίων δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐνωρίτερον τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς σχετικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως εἴτε τὸ σύνολον εἴτε μέρος τῶν ἔργων ἅτινα προβλέπει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀνωτέρω νόμου 5247, ἀνατεθῇ εἴτε κατόπιν νέας δημοπρασίας ἐνιαίας ἢ τμηματικῶν, εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης, πάντως ὅμως ὑπὸ ὅρους οἰκονομικοὺς οὐχὶ δυσμενεστέρους τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος διαλαμβανομένων, τῶν σχετικῶν συμβάσεων κυρουμένων διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον δὲν διεξήχθη νέος μειοδοτικὸς διαγωνισμός.

2. Ἐπὶ τῆς ἄνευ δημοπρασίας κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναθέσεως τῶν ἔργων συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ ἀνάλυσις τιμῶν ἰσχύουσιν αἱ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων διὰ τὰς ἀνακαινίσεις τῶν ὁδῶν. Οὐδεμία μεταβολὴ εἰς τοὺς ὅρους τούτων εἶναι δυνατὴ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Αἱ προθεσμίαι ἐνάρξεως καὶ ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων ἢ τῆς ἀναστολῆς ἢ διακοπῆς αὐτῶν λόγῳ ἀνωτέρας βίας καὶ ἡ διαδικασία θεωρήσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ πιστοποιήσεων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ διάφοροι τῶν ἐν τῷ νόμῳ 5247 καὶ τοῖς συνημμένοις αὐτῷ γενικοῖς ὅροις καθοριζομένων. Ἐπίσης δύναται νὰ συμφωνηθῇ ἀναθεώρησις τῶν βασικῶν τιμῶν κατὰ τρίμηνον τουλάχιστον καὶ δὴ τῶν μὲν ἡμερομισθίων ὁσάκις ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς, ὁ παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μηνιαίως δημοσιευόμενος, ἤθελεν ὑποστῇ μείωσιν ἢ αὔξησιν τουλάχιστον κατὰ 10 ο|ο ἀπὸ τὸν τιμάριθμον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκανονίσθησαν οἱ βασικαὶ τιμαὶ τῆς ἀναλύσεως τιμῶν, τῶν δὲ ὑλικῶν ὁσάκις ἡ ἐνταῦθα ἀγοραία τιμὴ τούτων, λαμβανομένη ἐκ τοῦ ἐπισήμου δελτίου τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἤθελεν αὐξηθῇ ἢ μειωθῇ κατὰ 10 ο|ο τουλάχιστον. Περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως ἀποφαίνεται κατὰ πρῶτον μὲν βαθμὸν ἡ κατὰ τὸἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5247 τριμελὴς ἐπιτροπή, κατὰ δεύτερον δὲ βαθμὸν περὶ μὲν τῶν ἡμερομισθίων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας τελειωτικῶς καὶ ἀμετακλήτως, περὶ δὲ τῶν ὑλικῶν ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ Ν. 5247 διαιτησία.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου 5247 προβλεπομένη προθεσμία τριῶν μηνῶν παρατείνεται εἰς ἑκτὼ μῆνας.

2. Αἱ ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν ἔργων προκύπτουσαι συνέπειαι, ὡς καθορίζονται αὗται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, εἶνε ὁριστικαὶ ἀπὸ τῆς διαταγῆς τῆς διακοπῆς ἀνεξαρτήτως τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀναθεωρητικοῦ προγράμματος τῶν ἐκτελεστέων ἔργων. Ἡ ἀκύρωσις τῶν ὑπεργολαβικῶν συμβάσεων ἀνήκει μόνον εἰς τὸν ἀνάδοχον.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸ εἰς τὸν β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13-11-25 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ἰατρικῶν Συλλόγων», ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13-11-25 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Ἰατρικῶν Συλλόγων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ β' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 13-11-25 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ἰατρικῶν Συλλόγων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, ἥτις δύναται νὰ αὐξομειωθῇ διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, συμβεβασιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἀπαιτεῖται δὲ δι' ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. ἐκτιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

Ὁ Π.Ι.Σ. δικαιούμενος νὰ κρατῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἐτησίαν εἰσφορὰν τῶν Ἰατρικῶν Συλλόγων πρὸς αὐτὸν τρία δέκατα ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ὑπ' αὐτοῦ ποσῶν διαβιβάζει τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον Σύλλογον.

Ἕκαστος Ἰατρικὸς Σύλλογος ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάζῃ πρὸς τὸν Π.Ι.Σ. πρὸς ἔγκρισιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπομένην ἐκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν μετὰ τῆς ἐτησίας λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ γ' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ἀρχεται ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τράπεζα Κοσμαδοπούλου.

Ὁ κ. *Γ. Ἀφεντούλης,* τονίζει ὅτι ἡ ὁριστικὴ διατύπωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου δὲν ἱκανοποιεῖ πλήρως τοὺς καταθέτας τῆς Τραπέζης. Οὕτω ἀπηλείφθησαν αἱ διατάξεις περὶ συμμετοχῆς ἀντιπροσώπου τῶν καταθετῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐποπτείας, πρᾶγμα ἀντικείμενον εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως. Φρονεῖ ὡσαύτως ὅτι ἐφύσουν ἐξησφαλίσθη ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορήγησις δανείου ἐξ 27 περίπου ἑκατομμυρίων δραχ. τὸ κλιμάκιον τῆς κατὰ προτίμησιν διανομῆς ἐνεργητικοῦ ἔδει νὰ ἐτροποποιεῖτο κατὰ τρόπον εὐνοοῦντα περισσότερον τοὺς μικροὺς καταθέτας. Παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν, ὅπως γίνει δεκτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑποβληθεῖσα τροπολογία. Συνεχίζων ἐπικροτεῖ τὴν διάταξιν περὶ κατὰ προτίμησιν πληρωμῆς τῶν διὰ φιλανθρωπικοὺς καὶ κοινωφελεῖς σκοποὺς καταθέσεων, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὅμως ὡς ἀνεπαρκῆ, ἐφ' ὅσον ἔπρεπε νὰ διατηρήσῃ ἀκεραίας ἐνδεχομένας ἀστικὰς καὶ ποινικὰς εὐθύνας ἐκείνων, οἵτινες παρανόμως κατέθεσαν τὰ διὰ τοὺς ἄνω σκοποὺς προοριζόμενα ποσὰ εἰς τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου. Περαίνων ἐπιφέρει διαφόρους παρατηρήσεις νομικῆς φύσεως ἐπὶ ἄλλων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου τὰς ὁποίας ὁ κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς ἀποδέχεται δι' ἐρμηνευτικῶν δηλώσεων.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λέγει ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 4 ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς καταθέτας οἱ κάτοχοι τίτλων, τοῦτο ὅμως εἶναι ἀπολύτως ἄδικον, διότι πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἔπεσαν θύματα κλοπῆς.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) Αὐτοὶ θὰ πάρουν ὅ,τι καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ δύνανται ν' ἀσκήσουν καὶ ἀγωγὴν κατ' ἐκείνων ποὺ ἔκαμαν τὸ ἀδίκημα, διότι εἶναι ὑπεξαίρεσις.

Δ. Ἡρακλείδης. Τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου εἶναι πνεῦμα κοινωνικῆς προνοίας. Ἐὰν ἕνας ἑκατομμυριοῦχος ἔβαλε μίαν μετοχὴν πρέπει νὰ τὸν πληρώσωμεν προνομιακῶς;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὴν κλίμακα τῶν ἀποδόσεων. Ἐὰν ἀποδεχθῶμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Ἀφεντούλη, πρέπει νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ 33 ἑκατομμυρίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀγωνίας, ἔχω νὰ εἴπω ὅτι πρόκειται περὶ ὑποθέσεως συμπαθοῦς, ἀλλὰ ἡ ὁποία θὰ

φέρῃ ἀναστάτωσιν δεδομένου ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθοῦν πολλαὶ εἰδικαὶ περιπτώσεις.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** λέγει ὅτι λόγῳ τῆς ἀταξίας ἡ ὁποία ἐπεκράτησε ἐκ τῆς διαμονῆς δύο ἡμερησίων διατάξεων ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὴν μίαν δὲν ἀναγράφεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον. δὲν ἔπρεπε νὰ τυπωθῇ ἡ τροπολογία. τὴν ὁποίαν ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνώσῃ δικαιολογῶν αὐτὴν ὡς ἀποβλέπουσαν εἰς ἱερὸν σκοπόν, προκειμένου νὰ προστατευθῶσι τὰ θέλεα ὀρφανὰ ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν αἱ καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν, τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον, τὰ ὁποῖα ὀρφανὰ εἶναι τὰ θύματα. τὰ ὁποῖα σκληρότερον ἐπλήγησαν ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης. Ἡ τροπολογία τὴν ὁποίαν προτείνει ὁ κ. βουλευτὴς λέγει ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον 6 καὶ ὅτι ταύτην συνδυάζει πρὸς τὴν τροπολογίαν τῶν βουλευτῶν κ.κ. Σπυρίδη καὶ Ἀφεντούλη «Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσι τὰ ἄγαμα θέλεα καὶ τὰ ἀνήλικα ἄρσενα ὀρφανὰ βάσει τῶν ἐπ' ὀνόματι των καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ α') μέχρι ποσοῦ καταθέτεων δραχμῶν 50 χιλιάδων ἓξ ὁλοκλήρου. β') μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 100 χιλιάδων 75 ο|ο οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν 50 χιλιάδων. γ') μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 200 χιλιάδων 50 ο|ο οὐχὶ ὀλιγώτερον δραχμῶν 75 χιλιάδων, δ') μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 300 χιλιάδων 35 ο|ο οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 100 χιλιάδων. ε') ἄνω ποσοῦ 300 χιλιάδων οὐχὶ ὀλιγώτερον δραχμῶν 100 χιλιάδων». Ὡσαύτως τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 65 χιλιάδων καταθετῶν Ταμιευτηρίου τῆς 9 παραγράφου νὰ ὁρισθῇ εἰς δραχμὰς 100 χιλιάδας. Ζητεῖ νὰ προστεθῇ 10 παράγραφος σχετικῶς μὲ τὰ ξένα νομίσματα τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνωνται εἰς δραχμὰς τῆς σταθεροποιημένης τιμῆς 1ης Φεβρουαρίου. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ζητεῖ ὅπως τῆς ὁριζομένης κρατήσεως 8 ο|ο ἀπαλλαγῶσιν οἱ καταθέται περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω τροπολογίαι του. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 ζητεῖ νὰ προστεθῇ β' παράγραφος ἡ ἑξῆς: 2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν ἑκάστου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης ἐκπίπτονται α') τὰ νοσήλεια μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 10 χιλιάδων δικαιολογημένα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐποπτικῆς ἐπιτροπῆς, β') ποσὸν τόσων μηνιαίων μισθῶν ὅσα εἶναι τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ἑκάστου ὑπαλλήλου παρὰ τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ.

Ὁ κ. Βουλευτὴς παρακαλεῖ ἐν τέλει ὅπως γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι αὐταί, αἱ ὁποῖαι εἶναι δίκαιαι καὶ δικαιολογοῦνται ἀπὸ ἠθικοὺς λόγους.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ταμείου συντάξεων ἐργοληπτῶν.

Πρόεδρος. Ἀνεβλήθη τὸ νομοσχέδιον τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** λέγει ὅτι μόνον ὁ τίτλος τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ ἀλλάξῃ καὶ νὰ τεθῇ «περὶ αὐτασφαλείας τῶν ἐργοληπτῶν» γιὰ νὰ μὴ δίδῃ ἀφορμὰς εἰς ὑπονοίας ὅτι πρόκειται περὶ συντάξεων καὶ βαρύνει τὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. ***Δ. Κουντούρης*** ζητεῖ ὅπως ὁ Ὑπουργὸς διασαφήσῃ ἐὰν τὸ ἄρθρον 11α ἐγένοντο δεκταὶ αἱ τροπολογίαι τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβάλει καὶ εἰδικῶς αἱ ἀφορῶσαι τὴν συνεργατικὴν ἕνωσιν φορτοεκφορτωτῶν τὴν φιλόπτωχον ἀδελφότητα Βόλου, τὸν Σύλλογον προστασίας παιδιοῦ, τὴν κοινότητα Ζαγορᾶς καὶ λοιπά.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Τὸ ἄρθρον 11α διετυπώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τροπολογιῶν. Παρακαλῶ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει καὶ εἰς τὸ σύνολον Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ξένων νομισμάτων κάμνω τὴν ἐρμηνευτικὴν δήλωσιν. ὅτι θὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς αὐτῆς ἡ ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου», ἥτοι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932, ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν δικαστικὴ δίωξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κατὰ τῆς Τραπέζης ταύτης, πάντα δὲ τὰ ληφθέντα κατ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας συντηρητικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ μέτρα καταργοῦνται αὐτοδικαίως. Αἱ ποιναὶ εὐθύναι παραμένουσιν ἀμείωτοι.

2. Δὲν ἀναστέλλεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν ἐκ ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων ἀπαιτήσεων ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ὑποθήκης.

3. Αἱ περὶ διαφορτωρίας καὶ ἐμπροθέσμου ἐγγραφῆς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν. γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν, ὧν αὕτη εἶναι κομίστρια.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ὡς ἄνω Τράπεζα περιέρχεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργουμένην ὑπὸ τριῶν ἐκκαθαριστῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. ὅπερ ὁρίζει καὶ τὸν προϊστάμενον τῶν ἐκκαθαριστῶν. Ἐκ τῶν ἐκκαθαριστῶν οἱ δύο τοὐλάχιστον αὐτῶν εἶον νὰ ἔχωσι τραπεζικὴν μόρφωσιν καὶ πεῖραν.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένους ὑπὸ τούτου εἰς μίαν ἢ πλειοτέρας Ἀνωνύμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας. ἐφ' ὅσον αὗται ἤθελον ἀναλάβει ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς τὴν ἐκκαθάρισιν.

3. Ἡ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐκκαθαριστῶν ἢ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς ταύτας ἡ ἐκκαθάρισις.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκαθαριστῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή.

5. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἐκκαθαριστῶν καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς. μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 30.000 δι' ἕκαστον τῶν ἐκκαθαριστῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὁρίζεται παρὰ τῇ ἐκκαθαριζομένῃ Τραπέζῃ ἐπίτροπος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Οὗτος δικαιοῦται εἰς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἔλεγχον. δύναται δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν κατὰ τὰ διατάξεις τῶν ἐδ. 1 καὶ 2τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκκαθαριστῶν δι' ἑτέρου διοριζομένου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.

2. Ὁ ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται μετὰ προηγούμενον ἐπιτόπιον ἔλεγχον νὰ ὑποβάλλῃ ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν τυχὸν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐπιτρόπου ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἑκάστοτε μεταβάσεων αὐτοῦ εἰς Βόλον ὁρίζονται διὰ πράξεως

τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι δὲ εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαριζομένης περιουσίας.

4. Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν διορίζει ἐκ τῶν καταθετῶν τῆς Τραπέζης τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἥτις δικαιοῦται νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας, παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ποινικὰς ἢ πολιτικὰς ἀγωγὰς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἢ καὶ κατὰ τρίτων, νὰ ἐπιδιώκῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν τοῦτο οἱ κείμενοι νόμοι, τὴν ἀκύρωσιν οἱασδήποτε πράξεως ἐνεργηθείσης πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης, εἴτε ὑπὸ ταύτης εἴτε ὑπὸ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης, καὶ ἐν γένει νὰ λαμβάνῃ οἱαδήποτε δικαστικὰ μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς περιουσίας τῆ «Τραπέζης.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐνώπιον τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν καὶ κρινομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου νὰ προκαλέσῃ τὸν ὁρισμὸν ἡμέρας παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρας τῆς ποώτης Φεβρουαρίου τοῦ 1932. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 529 καὶ 537 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ὡς καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτάς.

Τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ἀγωγῶν καὶ πράξεων κλπ. συμφωνούντων τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ τοῦ ἐπιτρόπου βαρύνουσι ἐκκαθαριζομένην περιουσίαν, ἐν περιπτώσει ὅμως διαφωνίας τῶν ἐκκαθαριστῶν ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου καταβάλλονται παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ ἀνωτέρω ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκκαθαίσεως ἀνατίθενται εἰς Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ἀντιπροσώπου Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης προηγοῦνται κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ ἔπονται οἱ ἐξ ἄλλων λόγων πιστωταὶ τῆς Τραπέζης.

2. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται οἱ παραδώσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν ποὺς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκην ἢ ἐγγύησιν χρεώγραφα ἢ ἄλλας ἀξίας διατεθείσας καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καθὼς καὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ ἀδικήματος τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Πρὸς καταθέτας ἐπίσης ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ κομισταὶ ταπεζιτικῶν ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ μὴ πληρωθεισῶν.

Ὁμοίως ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας οἱ πιστωταὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τιμολογίων συνοδευομένων ὑπὸ φορτωτικῶν ἢ γραμματίων, συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς εἴσπραξιν.

3. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ἔγγοντες ἐνεχυρίου ἢ ἐνεχύρω χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἀξιῶν διατεθεισῶν ὁπωσδήποτε διὰ τὸ συγχρέωμα τέραν τοῦ χρέους αὐτῶν παραμένον ἐπὶ πλέον ἀπολογιστὸν τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων των.

4. Διὰ τὴν μετατοπὴν εἰς δραχμὰς τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν τῶν παραδοθέντων πρὸς φύλαξιν, εἰσπραξιν ἢ εἰς ἐνέχυρον λαμβάνεται τιμὴ ἀναγωγῆς ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐκκαθαρίσεως τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀξία τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἀξιῶν ὁρίζεται κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον τῆ» Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

5. Ὑπαρχουσῶν παρὰ τῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζῃ τῆς παρακαθήκης, τῶν πρὸς εἴσπραξιν ἢ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ τῶν εἰς ἐγγύησιν δοθεισῶν κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν, χρεωγράφων, φορτωτικῶν, γραμματίων, συν)κῶν κλπ., ἐπιστρέφονται αὗται τοῖς δικαιούχοις.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἀξίαι εὑρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτων, οἵτινες ἐδέχθησαν αὐτὰς ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, ἐπιτρέπεται τοῖς δικαιούχοις ἡ διεκδίκησις αὐτῶν ἔναντι ἐπιστροφῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων, ὡς ἐνέχυρον τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς σημερινοὺς κατόχους παράδοσιν ἐγένετο ἀνάμιξις τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν ποῦ ἑτέρας τοιαύτας, καθιστῶσα δυσχερῆ τὸν καθορισμὸν τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογοῦντος ποσοῦ, ὁ σημερινὸς καλῇ τῇ πίστει ἐνεχυροῦχος δανειστὴς δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐπιστροφὴν ὁλοκλήρου τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐπὶ προσφορᾷ τοῦ συνόλου τῶν ἀξιῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταξὺ πλειόνων δικαιούχων προτιμᾶται ὁ προσφέρων μεῖζον ποσόν, τοῦ τυχὸν ὑπερτιμήματος χρησιμοποιουμένου πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ θέλουσι προβῆ εἰς μίαν προσωρινὴν διανομὴν καὶ μίαν ὁριστικήν. Ἡ προσωρινὴ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῆ εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀξίας λόγου εἰσπράξεις, ἡ δὲ ὁριστικὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στηριζομένην ἐπὶ συμφώνου γνώμης τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τῶν δόσεων τῆς προσωρινῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσιν οἱ καταθέται καὶ οἱ λοιποὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2. Οἱ Ἀταθέται μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν 5.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τούτου.

3. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 5001 δραχμῶν καὶ μέχρι δραχμῶν 10.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 80 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν 5.000.

4. Οἱ καταθέται ἀπὸ 10.001 μέχρις 25.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 60 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 8.000 δραχμῶν.

5. Οἱ καταθέται ἀπὸ 25.001 μέχρις 65.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 40 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 15.000 δραχμῶν.

6. Οἱ καταθέται ἀπὸ 65.001 μέχρις 100.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 30 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεών των καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 26.000 δραχμῶν.

7. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 100.001 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 20 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 30.000 δραχμῶν.

8. Οἱ λοιποὶ πιστωταὶ δικαιοῦνται τῶν 15 ο)ο τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

9. Πλὴν τῶν καταθετῶν τοῦ Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000 καταθέται δικαιούμενοι τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν θεωροῦνται ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ λογαριασμὸς δὲν ἐνεκάνισε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος κατάθεσιν ποσοῦ ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἐν ἐναντία

περιπτώσει οἱ καταθέται οὗτοι δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ ἀποδόσεως τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ κατὰ τὴν ὡς ἄνω κλίμακα εἰς τὸ μεγαλείτερον ποσὸν καταθέσεως, τὸν ὁποῖον ἐμφανίζει ὁ λογαριασμός των κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος.

Ἄρθρον 7.

Εἰσπραχθεῖσαι ἀξίαι ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης, ὡς καὶ καταθέσεις παρὰ ταύτης γενόμεναι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν ἀποδίδονται ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἐνεχυροῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ τῆς Τραπέζης διὰ τὰ τυχὸν ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν δὲν μετέχουσι τῆς προσωρινῆς διανομῆς, ἀλλὰ τῆς ὁριστικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 9.

Συμψηφισμὸς ὀφειλῶν εἰς τὴν ἐκκαθαριζομένην Τράπεζαν πρὸς ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῆς τῶν αὐτῶν δικαιούχων δὲν χωρεῖ, εἰμὴ ἐφόσον οἱ πιστωταὶ ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς προσωρινῆς διανομῆς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Αἱ συμβάσεις ἐνοικιάσεως καταστημάτων παρὰ τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ διαλυθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν μὴ γενομένης ἐκ τούτου ὐδεμιᾶς ἀξιώσεως ὑπὲρ τῶν ἰδιαιτεριστῶν τῶν οἰκημάτων μόνον ἂν προηγήθη τρίμηνος περὶ τούτου προειδοποίησις.

Ἄρθρον 11.

Τράπεζαι ἀρνηθεῖσαι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἢ μετὰ ταύτην τὴν πληρωμὴν ἐπιταγῶν ἐκδοθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης δὲν ὑπάκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκων.

Ἄρθρον 11α.

Πρὸ πάσης διανομῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς κρατεῖται ποσὸν ἴσον πρὸς 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ, ὅπερ διατίθεται συμμέτρως διὰ τὴν πληρωμὴν καταθέσεων προοριζομένων δι' ἀγαθοεργούς, ἐκκλησιαστικοὺς, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἄλλους κοινωφελεῖς σκοπούς. Τὰς καταθέσεις ταύτας θέλει ὁρίσει δι' ἀποφάσεως της ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ καταβολὴ τῶν ποσοστῶν τῆς προσωρινῆς διανομῆς εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιούχους γίνεται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτεραιότητος :

α') Προηγοῦνται τὰ ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς μισθώματα τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης μεμισθωμένων ἀκινήτων.

β') Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000.

Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου ἄνω τῶν 65.000, οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

δ') Ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ πιστωταὶ προτιμωμένων τῶν μέχρι δραχμῶν 200.000 ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν μετὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ὑφίσταται ἐνεργητικὸν γίνεται ὁριστικὴ διανομή, εἰς ἣν λαμβάνουσι μέρος συμμέτρως πάντες οἱ καταθέται καὶ λοιποὶ πιστωταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετασχόντων τῆς πρώτης διανομῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ὑπόλοιπα, ὡς καὶ τῶν ἐνεχυροῦχων καὶ ἐνυποθήκων δανειστῶν διὰ τὰ ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀπαιτήσεών των

Ἄρθρον 14.

Τὰ ἐναπόθετα τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, αἱ δὲ πληρωμαὶ διενεργοῦνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης ταύτης.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐκ δεδουλευμένων μισθῶν μέχρι τῆς ἀπολύσεως των καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου προνομιακῶς κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἴτε καὶ πρὸ αὐτῆς, παρακρατουμένων πάντως τῶν τυχὸν ὀφειλῶν ἢ προκαταβολῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λογῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μηνιαίων μισθῶν ἄνω τῶν δραχμῶν 3.000, διὰ τὸ πέραν τῶν ὁποίων ποσὸν οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας Ταμιευτηρίου.

2. Ἐπίσης ἀποδίδονται εἰς ὁλόκληρον ἔξοδα συμβολαιογραφικά, δικηγορικά, δικαστικὰ κλπ. ἐφ' ὅσον πραγματικῶς κατεβλήθησαν καὶ διὰ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας.

Ἄρθρον 16.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπισπεύσεως τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἢ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλη τις Τράπεζα δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς προκαταβολὰς πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν ὑπὸ τύπον δανείου καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς. Αἱ προβιβάζονται δὲ αὗται προνομιακῶς προηγούμεναι παντὸς ἑτέρου κατὰ νόμον προνομίου κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' εἰδικῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐπὶ σκοπῷ ταχυτέρου τερματισμοῦ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ κριθὲν ἐπισφαλὲς ἢ δυσκόλως ρευστοποιήσιμον ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης ἐκποιῆται διὰ πλειστηριασμοῦ.

2. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον συμβολαιογράφου μετὰ δημοσίευσιν προκηρύξεως εἰς δύο ἐπιτοπίους ἐφημερίδας δίς, δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον, πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Εἰς τὸν πλειστηριασμὸν δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ καταθέται τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης ἢ καὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον πάντες οἱ καταθέται ἔχουσιν εἰσπράξει τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθέντα ποσοστά, ἢ ἐὰν δὲν προσέλθωσι καταθέται.

Ἐν περιπτώσει κατακυρώσεως τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἐνεργητικοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν καταθετῶν ἢ πιστωτῶν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης τὸ ἐκπλειστηρίασμα συμψηφίζεται μὲ τὰ κατὰ νόμον ποσοστὸν εἰς ὃ δικαιοῦνται οὗτοι, τὸ δὲ τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐκτάκτου ἐξουσίας τῶν ἐκκαθαριστῶν τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης Α. Ε. ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παροῦσαν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ ἐπὶ τῆς Τραπέζης Τρικκάλων Α.Ε. ἢ ἄλλης ἀναστελάσης τὰς πληρωμὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιχειρήσεως δεχομένης καταθέσεις.

Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ δύνανται νὰ ὁρισθῇ διάφορος τρόπος προσωρινῆς διανομῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἐκκαθαριζομένων Τραπεζῶν ὡς πρὸς τὰ διανεμηθησόμενα ποσοστά, καθορίζεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἡμέρα παύσεως πληρωμῶν αὐτῶν.

Διακόπτεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 10.30' μμ.

Ὥρα 10 καὶ 45' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀνακαινίσεως ὁδῶν».

Θ. Χαβίνης. Ἦτο καιρὸς ἐπὶ τέλους νὰ φροντίσωμεν καὶ διὰ τὰς παλαιὰς ὁδούς, ἀφοῦ πρόκειται νὰ κατασκευάσωμεν καὶ νέας. Φρονῶ ὅμως ὅτι θὰ ἦτο ἀπαραίτητον νὰ φροντίσωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τὰς ὁδούς, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν τὸ ἐμπόριον καὶ διὰ τῶν ὁποίων διεξάγεται ἡ μεταφορὰ ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων μιᾶς ἐπαρχίας. Τοιαύτη ὁδὸς εἶναι ἡ ἀπὸ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα. Προτείνω ὅπως ἐγγραφῇ ρητῶς καὶ εἰς τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον.

Α. Λούλης. Πολὺ ὀρθῶς ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τῆς ὁδοῦ Πρεβέζης-Ἰωαννίνων. Πρόκειται περὶ τῆς μοναδικῆς συγκοινωνιακῆς ἀρτηρίας τῆς Ἠπείρου καὶ ἔχει ὑποστῇ μεγάλην φθοράν. Θὰ ἦτο ἀπαραίτητον, φρονῶ, νὰ περιληφθῇ ρητῶς ἐν τῷ νόμῳ, συνιστᾷ ἐπίσης ὅπως ἡ ὁδὸς αὐτὴ παραλλαγῇ εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὸ φοβερώτερον τμῆμά της τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κανέτα, ὅπου χαίνει κρημνὸς 500 μέτρων κάτωθεν τῶν αὐτοκινήτων. Δὲν θὰ στοιχίσῃ, λέγει, ὑπερβολικά, διότι τὰ ἐδάφη εἰς τὰς ὑπωρείας εἶναι ὁμαλὰ καὶ τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ὁδοῦ δύναται νὰ διέλθῃ ἐκ Δωδώνης ὅπου καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα.

Π. Καρασεβδᾶς. Ἐπιθυμῶ νὰ συστήσω καὶ ἐγώ, ὅπως ἀνακαινισθοῦν πρῶτον οἱ δρόμοι, δι' ὧν διεξάγεται ἡ ἐμπορικὴ συγκοινωνία διὰ τῶν βαρέων αὐτοκινήτων.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν».

Ἄρχεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Σ. Ἀναστασιάδης (Εἰσηγητής). Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, κύριοι Βουλευταί, ἐπέφερε σημαντικὰς τροποποιήσεις εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν νόμον, καὶ ἐχρειάζοντο πράγματι αἱ τροποποιήσεις αὐταί, διότι ὁ ἀγροτικὸς νόμος, ἰσχύων ἀπὸ 15ετίας, δὲν εἶχεν ὑποστῇ ἐσχάτως μεταβολάς. Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν, ὡς καὶ τὰ ληφθέντα προκαταρκτικὰ νομοθετικὰ μέτρα, τὸν νόμον 2052, τὸν μετέπειτα νόμον 2922 καὶ τονίζει ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων ὑπολογίζεται εἰς 11,000,000 στρεμμάτων στρογγυλὸς ἀριθμός. Οἱ ἀποκατασταθέντες ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ ἀνέρχονται εἰς 104,000 καὶ ἡ ἀξία τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως ἀνέρχεται εἰς 780,000,000. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου ἐπιφυλάσσεται νὰ συζητήσῃ αὐτὰς κατὰ τὴν εἰς ἄρθρον συζήτησιν. Διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, λέγει, ἐπετελέσθη ἔργον κολοσσιαῖον καὶ ὀφείλεται τοῦτο πρὸς ἔπαινον εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τοὺς ἑκάστοτε Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας καὶ ὅλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ψήφισιν καὶ ἐφαρμογήν.

Γ. Ροδόπουλος. Ὁ ἀγρονικὸς νόμος ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως μία ἀνάγκη. Ἐψηφίσθη ὅμως καὶ ἐφημμόσθη κατὰ τρόπον βιαστικόν, ὥστε νὰ παρουσιάζῃ σήμερον τὰς ἀτελείας τὰς ὁποίας παρουσιάζει. Πταίει εἰς τοῦτο τὸ σύστημα. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀντιρρήσεις μου, ὅσον ἀφορᾷ ὡρισμένας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ δὲν εἶμαι σύμφωνος εἰς τὰ παρεχόμενα προνόμια πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῶν γεωργικῶν σχολῶν. Δι' αὐτὸ ζητῶ μίαν διαρρύθμισιν τοῦ ἄρθρου 28 οὕτως ὥστε νὰ ἀποκαθίστανται μόνοι ὅταν ἀποκατασταθοῦν οἱ ἐντόπιοι. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς φρονῶ ὅτι τοὺς ἐξαρτῶμεν πολὺ ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐπίσης θὰ στηρίσωμεν ἀπὸ κάθε χωριὸ ἕνα κλῆρον δι' ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν. Δὲν εἴμεθα φαντάζομαι εἰς θέσιν νὰ κάμωμεν σὲ κάθε χωριὸ ἕνα ἐπιστημονικὸν ἀγρὸν ἢ ἕνα φυτώριον. Ἂς μὴ χανώμεθα λοιπὸν εἰς τὰς θεωρίας. Ἐπιτρέπει ἀκολούθως, τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τοῦ ἄρθρου 160. Δὲν ἔπρεπε, λέγει, νὰ παραβῶμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ νὰ ἀδικήσωμεν τοὺς ἰδιοκτήτας καθ' ὃν τρόπον τοὺς ἠδικήσαμεν. Ἐπήραμεν τὰ χωράφια διὰ νὰ κάμωμεν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν. Οἱ ἀγροὶ αὐτοὶ ἀπεκατεστάθησαν κατόπιν ἀλλαχοῦ. Καὶ τὸ Κράτος κρατεῖ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα ἐδάφη διὰ ἀεροδρόμια, στρατῶνας κλπ. Εἰς ποῖον θὰ πᾷ ἡ ἀποζημίωσις; Ἐφ' ὅσον ἐματαιώθη ὁ σκοπὸς αἱ γαῖαι ἐπανέρχονται εἰς τοὺς πρώην ἰδιοκτήτας. Ἡ βαθεῖα ἔννοια τοῦ νόμου καὶ ἡ εὐπρέπεια ἐπιβάλλουν νὰ μὴ παραγνωρισθοῦν τὰ δίκαια τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἀποκρούει τὴν σχετικὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ εἶναι ἀντισυνταγματικὴ τὰ δὲ δικαστήρια δὲν θὰ παραλείψουν νὰ δώσουν δίκαιον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ὡς πρὸς τὴν διάταξιν, συνεγείρει ὁ κ. Γ. Ῥοδόπουλος, δι' ἧς τίθεται ὅλη ἡ ἐν Ἑλλάδι ἰδιοκτησία ἐκτὸς συναλλαγῆς, βεβαίως συνάδελφε να θεωμεν απογρεωσεν μονον εις τὰς δι' ἀπαλλοτριώσεως κτηθείσας γαίας, ἀλλὰ πέραν τούτου δὲν συνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διέγραψε τὴν διάταξιν ὁμοφώνως. Νομίζω, ἐπιλέγει, ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα τὸ νομοσχέδιον διορθώνει πολλὰ κενὰ καὶ σφάλματα καὶ θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι παρουσίασε μίαν τοιαύτην καλὴν ἐργασίαν.

Γ. Μόδης. Εἰς τὸν τόπον μας, λέγει, συμβαίνουν κάτι πράγματα ἐντελῶς παράδοξα. Ὑπὲρ τῆς σιτοκαλλιεργείας ἐκάμαμεν τόσας Θυσίας, διότι ἐκτὸς τῶν 1500 ἀγροκτημάτων ποὺ ἀπαλλοτριώσαμεν, ἐκάμαμεν καὶ παροχὰς ὄνευ προηγουμένως. Καταργήσαμεν φόρους, ἐπεβάλαμεν δασμοὺς εἰς τὰ ξένα σιτηρά, ἐκάμαμεν συγκεντρώσεις σιτηρῶν, ὠργανώσαμεν γεωργικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι οἱ καλλιεργηταὶ τῶν σιτηρῶν πεινοῦν. Ἡ Θεσσαλία, ὁ σιτοβολὼν αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἄλλοτε, ἔγινε τώρα μία καταβόθρα καταπολεμήσεως ξένου σιταριοῦ καὶ ξένου ἀραβοσίτου. Ἰταλίαν ἄρα γε οἱ ἀρουραῖοι, αἱ ἀκρίδες, οἱ κώνωπες, τὰ ἔντομα, ἡ ἀνομβρία, ἡ πολυομβρία, ὁ λίψ, φταίει, τέλος πάντων, ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ φύσις, δι' ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἀλλ' ἐὰν συνέβαινεν αὐτό, πῶς εἰς τὰ ἄλλα Κράτη ὑπάρχει σιτοπαραγωγή; Ἡ Ἰταλία ἔχει τὰς ἰδικάς μας σχεδὸν καιρικὰς συνθήκας καὶ ἐν τούτοις ἡ παραγωγὴ της αὐξάνεται. Πρὸ ἑκατονταετίας μνημονεύει ὁ Πουκεβίλ ὅτι ἐξήγετο σίτος ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου διὰ τὴν Γαλλίαν. Καὶ πῶς συνέβη τώρα νὰ ἔχωμεν τὴν κατάστασιν τῆς τοιαύτης πτώσεως τῆς παραγωγῆς;

Σ. Ἀναστασιάδης. Ἡ παραγωγὴ κατὰ τὴν στατιστικὴν αὐξάνεται καὶ ἐδῶ.

Γ. Μόδης. Δυστυχῶς ἐλαττοῦται. Καὶ γεγονὸς εἶναι ὅτι κατόπιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπῆλθεν ἀποσύνθεσις εἰς τὰ γεωργικὰ χωρία καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐπὶ δεκαετίαν γεωργικὴ πολιτική μας δὲν γνωρίζω ἂν ἦτο μεγαλοβάρων καὶ μεγαλεπήβολος, ἀλλὰ ἦτο καὶ αἱθεροβάμων. Ἂν θέλετε, τονίζει, νὰ ἴδητε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τὰ μαρτυρεῖ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀποστραγγιστικῶν χανδάκων, τοὺς ὁποίους συνετίρουν οἱ πρώην ἰδιοκτῆται καὶ αὐτοὶ οἱ μπέηδες. Οἱ χάνδακες ὅμως αὐτοὶ καὶ οἱ λεγόμενες μάννες, ἀρέθησαν μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν νὰ καταχωσθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε ἀπέραντοι ἐκτάσεις νὰ γίνουν ἄγονοι.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἀνησυχεῖτε ὅτι διερχόμεθα μεταβατικὴν περίοδον;

Γ. Μόδης. Ἐπέρασαν 10 χρόνια καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἂν πτᾶνε οἱ χωρικοί, πτᾶμε καὶ ἡμεῖς. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς καὶ οἱ παλαιοὶ χάνδακες κατεστράφησαν καὶ οὔτε νέοι ἔγιναν. Καὶ κατ' ἀνάγκην ἐρωτῶ, πῶς θὰ γίνεται λόγος περὶ γεωργικῆς προόδου ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους; Βεβαιωμένον εἶναι ὅτι εἰς τὰ χωρία ἔχει γίνει πραγματικὴ ἀναρχία. Ὑπηρεσία νὰ τοὺς παρακολουθῇ δὲν ὑπάρχει. Τὸ Κράτος εἶναι ἄοπλον, διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτὴν καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα, πῶς ἀνελάβομεν νὰ ἐκτελέσωμεν μεγάλα ὑδραυλικὰ ἔργα καὶ ἀφίσαμεν νὰ καταστραφοῦν τὰ παλαιὰ καὶ ἐγκατελείψαμεν τὰ μικρά. Σχετικῶς ὑπάρχει μία τροπολογία, δι' ἧς ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ συνεταιρισμοὶ νὰ ἐπιβάλλουν προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα καὶ εἶναι δίκαιον ὅπως ἔχουν δικαίωμα αἱ κοινότητες νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς προσωπικῶν ἐργασιῶν.

Θ. Χαβίνης. Τὸ προέχον εἶναι νὰ δοθῇ μεγαλύτερος κλῆρος.

Γ. Μόδης. Ἐγὼ ἀποδίδω μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ μικρὰ αὐτὰ ἔργα καὶ εἰς τὸν κάμπον τῆς Ἄρτας, ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διὰ νὰ γίνῃ κάτι τι. Πάντως πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ μία ὑποχρεωτικὴ ἐργασία πρὸς συντήρησιν τῶν κτημάτων, ποὺ παρέλαβεν οἱ χωρικοί, καὶ ἂν δὲν τὰ κατεστήσουν καλύτερα, τοὐλάχιστον νὰ μὴ τ' ἀφίσωμεν νὰ γίνουν χειρότερα. Ὑπάρχει, συνεχίζει, καὶ διάταξις τῆς ἀποβολῆς τῶν μὴ καλλιεργούντων τὰς γαίας. Ὑποθέτω ὅτι θὰ εἴμεθα σύμφωνοι ὅλοι μας, ὅτι ἐφόσον ἡ ἰδιοκτησία ἔχει ὑποχρεώσεις ἡ ἰδιοκτησία τῶν πρώην κολλίγων δημιουργεῖ δι' αὐτοὺς μεγαλυτέρας ὑποχρεώσεις. Ἡ διάταξις ὅμως, ὡς τίθεται, πρέπει νὰ γίνῃ αὐστηροτέρα, διότι οἱ λαβόντες κλῆρον καὶ ἀχρηστεύσαντες αὐτόν, ὅλοι αὐτοί, ἄνευ πολλῆς διαδικασίας πρέπει νὰ παρακληθοῦν, νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς γαίας, τὰς ὁποίας ἔλαβον, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διατεθοῦν ὄχι μόνον ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἄλλων προοδευτικῶν γεωργῶν.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄλλοι στερούμενοι κλήρου;

Γ. Μόδης. Αὐτοὶ εἶναι τὰ παιδιὰ τῶν κληρούχων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαρκῶς ἀπογόνους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ξυνάμεθα νὰ ἐξευρίσκωμεν διαρκῶς γαίας. Ὑπάρχει, ἐπίσης, ἀνάγκη, ὅπως εἰς κάθε περιφέρειαν ὑπάρχει ἕνα ἀληθινὸν ὀργανον ἐποπτεῦον καὶ προωθοῦν τὴν καλλιέργειαν. Μὴ λησμονεῖτε, τονίζει, ὅτι κατὰ τὴν Τουρκικὴν νομοθεσίαν δὲν ἀπεβάλλετο μόνον ὁ μὴ καλλιεργῶν νομεὺς ἢ κληροῦχος, ἀλλὰ καὶ ὁ διὰ παπίου ἰδιοκτήτης, ἐκτὸς ἐὰν ἦτο αἰχμάλωτος. Ἔχομεν, λοιπόν, δικαίωμα νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς πρόνοιαν διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας, τοὺς ὁποίους ἐδημιουργήσαμεν ἐπεμβάσει τοῦ Κράτους. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνεταιρισμοὺς διαφωνῶ πρὸς τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Ῥοδόπουλου καὶ φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα προληπτικά, διότι εἶναι γεγονὸς ὅτι εἰς πλείστους συνεταιρισμοὺς κατεφαγώθησαν πάμπολλα χρήματα.

Α. Λούλης. Αἰσθάνομαι, λέγει, τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω ὅλην τὴν θλῖψιν μου, διότι ἕνας μέγας πλουτοπαραγωγικὸς κλάδος, ὅπως ἡ κτηνοτροφία, ἐλησμονήθη ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος καὶ δὲν ἔτυχεν ἀκόμη τῆς δεούσης προσοχῆς. Βεβαίως ἐλήφθησαν μέτρα τινὰ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐκφράζω ὅμως τὸ παράπονον, διότι ἀκόμη δὲν ὑπεβλήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ τοιουτοτρόπως ἡ τάξις αὐτὴ θὰ μείνῃ καὶ πάλιν ἀπροστάτευτος.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τώρα δηλαδὴ κάμετε ἐπερώτησιν;

Α. Λούλης. Δὲν κάμω ἐπερώτησιν ἀλλὰ παραπονοῦμαι διὰ τὴν παράλειψιν μιᾶς συναφοῦς γεωργικῆς τάξεως.

Ἐπίσης παραπονοῦμαι, διότι ἔμειναν ἀνεφάρμοστος ὁ νόμος 3142 ὁ ἐπιβάλλων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ περιοδεύουν οἱ γεωπόνοι. Ἐπειδὴ αὐτοὶ εὑρίσκονται διαρκῶς εἰς τὰ γραφεῖα, δι' αὐτὸ ἐδημιουργήθη ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν περιέγραψε πρὸ ὀλίγου ὁ κ. Μόδης.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εὐχαριστῶ, λέγει, ἰδιαιτέρως τὸν Εἰσηγητὴν κ. Βουλευτὴν Ἀχρίδης διὰ τὴν εἰσήγησιν, ἣν ἔκαμε καὶ ἥτις ἀποτελεῖ ἓν ἱστορικὸν ἔγγραφον, ἀνεμνήσθημεν δὲ δι' αὐτῆς τὴν κατάστασιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐβίωνον οἱ χωρικοὶ πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐξ ἄλλου ὁμολογῶ ὅτι εἰργάσθη εὐσυνειδήτως καὶ ἔκαμε πολλὰς τροπολογίας, πολλὰς τῶν ὁποίων θὰ κάμω δεκτάς. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου. Εἶμαι σύμφωνος, ἀλλὰ συμπληρῶ τὴν διάταξιν διὰ τῆς φράσεως «ἐφ' ὅσον χηρεύουν κλῆροι καὶ δὴ εἰς δημόσια κτήματα». Ἡ ἐπιτροπὴ τροπολογεῖ τὸ ἄρθρον 5, θεωρῶ ὅμως ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν τοῦτο, διότι εἶναι σκληρὸν νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ χωρικοὶ νὰ δώσουν τώρα νέας ἀποζημιώσεις.

Μ. Σαμαρᾶς Μία περίπτωσις ὑπάρχει τοιαύτη.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐὰν ἕνας ἦτο γεωργὸς εἰς ἕνα κτῆμα καὶ ἡ ἔκτασις συμπεριελήφθη εἰς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, δὲν λησμονοῦμεν νὰ τοῦ ἀξιώσωμεν νέας ἀποζημιώσεις.

Μ. Σαμαρᾶς. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι τὰ οἰκήματα ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὸ κτῆμα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 5 τὴν δέχομαι, ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρ. 8 προτείνω νὰ διαγραφῇ ἡ λέξις «ἄλλης».

Μ. Μαντᾶς. Προτείνω νὰ διαγραφῇ ἡ λέξις «πεδιναὶ» καὶ νὰ καθορισθῇ ὅτι ὅλα τὰ μέχρι σήμερον πρωτόκολλα βασικῶν ἀρχῶν εἶναι ἄκυρα. Ἐξ αἰτίας, τονίζει, αὐτῶν τῶν πρωτοκόλλων ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀττικὴν κτήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐματαιώθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐτέθησαν «πεδιναὶ», διότι ἂν δὲν εἶναι πεδιναί, εἶναι δασικαί, ὁπότε δὲν εἶναι καλλιεργήσιμοι. Μέχρι τοῦδε διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ καλλιεργησίμου καὶ τοῦ ὀρεινοῦ καὶ τοῦ πεδινοῦ, ὑπῆρχον ἔριδες καὶ διαφωνίαι μεταξὺ γεωργικῆς ὑπηρεσίας καὶ δασικῆς. Σήμερον τὸ νομοσχέδιον ἀπαγορεύει τὴν ἀνάθεσιν τῶν δασικῶν ἀρχῶν καὶ θὰ εἶναι ἁρμοδία ἡ γεωργικὴ ὑπηρεσία, ἥτις ἀπὸ σήμερον θὰ τὰς χαρακτηρίζει μὲ βάσιν τὸ καλλιεργήσιμον, ἡ δὲ δασικὴ μοιρὰ θὰ εἶναι παρεπομένη. Τὰ πρωτόκολλα, συνεπῶς, πίπτουν ἀφ' ἑαυτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει καὶ παράγραφον 2αν εἰς τὸ ἄρθρον 8. Ἡ διάταξις εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ χρήζει συμπληρώσεως (ἀναγιγνώσκει). Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθεῖσα τὰ κύρια ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου προτείνει διαφόρους τροποποιήσεις. Δέχομαι τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 1. Ὡς πρὸς τὰς τροποποιήσεις τοῦ ἄρθρου 3 τὰς δέχομαι πλὴν τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θηλέων. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 αἱ τροποποιήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 3 γίνονται δεκταί. Ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τῶν πτυχιούχων πρακτικῶν γεωργικῶν σχολῶν κλπ. βεβαίως αἱ γαῖαι πρέπει νὰ δίδωνται εἰς καλλιεργητάς, ἀλλ' ἔχομεν καὶ ὑποχρέωσιν νὰ βελτιώνωμεν τὴν θέσιν τῶν καλλιεργητῶν.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐρωτῶ, ἐὰν δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον καὶ ἠθικὸν ὅπως τὸ ἄγχονον, ποὺ θὰ δώσῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς γεωργικὰς γνώσεις, τύχῃ ἑνὸς κλήρου ποὺ μένουν ἀδιάθετοι λόγῳ θανάτου ἢ ἀπομακρύνσεως. Δὲν πρέπει νὰ προτιμηθῇ τὸ πρόσωπον αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ ἐργάζεται διὰ τὸ σύνολον; Ἐὰν ἀποκατασταθῇ ἕνας γεωπόνος εἰς ἕνα τμῆμα καὶ ἀποδίδει χρήσιμα πράγματα θὰ εἶναι ὠφέλιμος, διότι ἂν βεβαιωθῇ, ὅτι δὲν εἶναι χρήσιμος θὰ φύγῃ. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ περισσότεροι αὐτῶν τῶν πρακτικῶν πτυχιούχων εἶναι ὀρφανὰ προσφύγων καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀποκαταστήσωμεν διὰ νὰ βοηθήσουν διὰ τῶν γνώσεών των καὶ τοὺς γεωργούς. Ἑπομένως παρακαλῶ τὴν Βουλήν, ὅπως δεχθῇ τὴν διάταξιν ταύτην.

Θ. Χαβίνης. Ἤμην, λέγει, ἐχθρὸς τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι, διότι εἶναι μὲν ὀρθὸν νὰ λάβουν γαίας καὶ οἱ πρακτικοὶ αὐτοὶ γεωπόνοι, ἀλλ' ὄχι εἰς βάρος τῶν γεωργῶν. Βάσις τῆς γεωργικῆς βελτιώσεως εἶναι ἡ ἐπάρκεια τοῦ κλήρου καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἐμπαιγμὸς καὶ ἂν τὰ χρήματα, ποὺ ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν γεωργικὴν βελτίωσιν, ἐδίδοντο εἰς τοὺς χωρικοὺς δι' ἐφόδια, θὰ ἦτο ἄλλη ἡ κατάστασις. Παρακαλῶ, συνεπῶς, τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν διάταξιν.

Ε. Ζούκας. Ἡ ἐπαρχία Τρικκάλων, λέγει, κέκτηται πυκνότητα πληθυσμοῦ καὶ ὁ κλῆρος εἶναι 30—35 στρέμματα καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἠμπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ τοὐλάχιστον εἰς μεγάλα χωριὰ καὶ ὄχι εἰς μικρά.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Θὰ ἀφίσωμεν τὴν διάταξιν καὶ ἔχω τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ χωρικοὶ θὰ κατανοήσουν τὴν χρησιμότητα αὐτῶν τῶν πρακτικῶν γεωπόνων.

Π. Χριστούλας. Νὰ τεθῇ καὶ δι' αὐτοὺς ἡ ποινὴ τῆς ἀποβολῆς.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὅλαι αἱ κατηγορίαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπουδείην. Ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τῆς παραγράφου 30 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ὑποστροπολογῶ αὐτὴν (ἀναγιγνώσκει). Ὡς πρὸς δὲ τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 4 δίς, δέχομαι τὰς παραγράφους 1 4, τὴν δὲ 5ην παράγραφον τροποποιῶ ὡς ἑξῆς (ἀναγιγνώσκει).

Θ. Χαβίνης. Διαφωτύρεται, τονίζων ὅτι οἱ ματαιτανοῦχοι ἦσαν ἰδιοκτῆται. Τὰς αὐτὰς συστάσεις ὑπὲρ μὴ μειώσεως τοῦ κλήρου τῶν μπαστεινούχων ποιεῖται καὶ ὁ κ. Λούλης.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Συνέχιζων, λέγει, ὅτι ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 5 ἀποδέχομαι τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι παραδέχομαι κατ' ἀρχὴν ὅτι εἶναι ὀρθὴ καὶ δικαία ἡ χορήγησις ἐκτάσεων εἰς τὴν γεωργικὴν περιφέρειαν διὰ νὰ δύνανται τὰ γεωργικὰ ὄργανα νὰ κάμουν ἐφαρμογάς. Ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 31 τὴν δέχομαι τροποποιῶν αὐτὴν ὡς ἑξῆς. (Ἀναγιγνώσκει). Ὡς πρὸς τὴν προτεινομένην τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου δὲν τὴν ἀποδέχομαι, διότι τὰ παρ' αὐτῆς θεσπιζόμενα περὶ οἰκογενειακοῦ κλήρου εἶναι ἀνεφάρμοστα. Ὡς πρὸς τὴν τροτολογίαν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου γίνεται δεκτὴ ἡ πρώτη παράγραφος ἡ δὲ δευτέρα παράγραφος δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ. Ὡς πρὸς δὲ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 δι' ἧς προτείνεται ἡ ἕνωσις τῶν δύο τυχὸν ὑπαρχόντων συνεταιρισμῶν δὲν τὴν βλέπω σκόπιμον, διότι τοιουτοτρόπως ὁ ὀλιγομελέστερος συνεταιρισμὸς θὰ εἶναι ὑπόδουλος εἰς τὸν ἄλλον.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ὑπάρχει μία περίπτωσις Ποντίων καὶ Μικρασιατῶν εἰς δύο συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἕνωσιν.

Ε. Μαλαμίδας. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ συνεταιρισμοὶ ἐντοπίων ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν ἕνωσιν.

Θ. Χαβίνης. Προτείνει ὅπως τὰ ἔσοδα τῶν κοινοχρήστων βοσκῶν διατίθενται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν χωρικῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀντικρούει τὴν τροπολογίαν.

Θ. Χαβίνης Σκεφθῆτε κ. Ὑπουργέ, καὶ βάλτε την εἰς τὴν Γερουσίαν. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι πρόκειται περὶ ἑκατομμυρίων. Εἶναι ἐπιθυμία ὅλων τῶν γεωργῶν τῆς περιφερείας μου, διότι τὰ τρῶνε οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν.

Σ. Ἀναστασιάδης. Λέγει ὅτι ὅταν πρόκειται περὶ ἐκτάσεων χρησίμων διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων τῶν ἀγροτῶν, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ συνεταιρισμοὶ, νὰ τὰς ἐνοικιάζουν.

Ν. Γαρδικιώτης. Πάντα περισσεύουν ἐκτάσεις καὶ μάλιστα τὸν χειμῶνα.

Δ. Εὐθυμιάδης. Ἀντικρούων τοὺς προλαλήσαντας ὑποστηρίζει ὅτι εἰς τὴν Μακεδονίαν δὲν περισσεύει ἔκτασις.

Α. Λούλης. Πιθανῶς εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ συμβαίνῃ αὐτό, ἀλλ' εἰς τὴν Ἤπειρον ἐκμεταλλεύονται τὸ περίσσευμα αὐτὸ οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἂς τεθῇ συνητικὴ διάταξις. Εἶμαι εἰς μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ ἴσως ὅταν φθάσωμεν εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ κατελήξω εἰς ἀπόφασιν. Ἀπαντᾷ κατόπιν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Μόδη περὶ ὑποχρεώσεως τῶν γεωργῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τοὺς χάνδακας ἀπαραιτήτους πρὸς πρόληψιν τῶν καταστροφῶν τῆς παραγωγῆς. Λέγει ὅτι ἡ κατηγορία ὅτι οἱ γεωργοὶ δὲν ἐπέδειξαν μέριμναν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων των θὰ ἦτο ἄδικον ἐὰν ἐρρίπτετο γενικῶς, διότι πολλοὶ γεωργοὶ εὑρέθησαν μὲ στενότητα γῆς, οἱ δὲ περισσότεροι ἄνευ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατώρθωναν νὰ βελτιώσουν τὰ κτήματά των. Δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τοῦ μέτρου νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν χανδάκων, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν.

Συνεχίζων ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς λέγει ὅτι δέχεται τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου.

Ἐπὶ τοῦ 10 ἄρθρου ὁμιλεῖ ὁ κ. Βαλαλᾶς, ὁ ὁποῖος ἀναφέρων ὡρισμένην περίπτωσιν ἀφορῶσαν τὴν ἐπαρχίαν του λέγει, ὅτι ἐνῶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον μιᾶς κοινότητος ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρανόμου καταλήψεως μιᾶς ἐκτάσεως εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον τῆς κοινότητος, τὰ δικαστήρια ἀπεφάνθησαν ὅτι οἱ ἀντίδικοι τῆς κοινότητος ἐξώσθησαν βίᾳ καὶ πρέπει νὰ ἀποκατασταθοῦν πάλιν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς κοινότητος, τῆς ὁποίας τὸ δίκαια ἀνεγνώρισεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως. Ἡ κοινότης κατέφυγε εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη, ὅτι ἐφέσον ὑπάρχει πρωτόδικος ἀπόφασις πρέπει νὰ λύσῃ τὴν ὑπόθεσιν τὸ ἐφετεῖον. Προτείνει νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον διάταξις, καθ' ἣν πᾶσα ἀπόφασις οὕτω πως ἐκδεδομένη θεωρεῖται ἄκυρος.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐὰν πάρωμεν τὴν δικήν σας περίπτωσιν καὶ θεὴσωμεν νὰ ἐπέμβωμεν, τότε πρέπει νὰ ἀνατρέψωμεν τὸ σύμπαν.

Α. Λούλης. Ἐπὶ τοῦ 11ου ἄρθρου προτείνει ὡς λέγει προσωπικὴν διάταξιν. Δι' αὐτῆς ὁρίζεται ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανεκδίκασις τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἀγροκτήματος Στρουμπ. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ μελετήσῃ τὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ του σχετικὸν φάκελον καὶ ἂν πεισθῇ περὶ τοῦ δικαίου τῆς προτάσεώς του, νὰ διατυπώσῃ σχετικὴν διάταξιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἀπαντῶν εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Τσιτσάρα ἐπὶ τοῦ 10ου ἄρθρου λέγει ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται προσωρινὰ μέτρα ἐναντίον τῆς ὁριστικῆς διανομῆς. Τοῦτο θέλει ὁ νόμος διὰ νὰ περιφρουρήσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Δ. Κουτσοπέταλος. Θὰ ἦτο φαῦλος κύκλος ἐὰν συνέβαινε τὸ ἐναντίον. Τὸ δικαστήριον θὰ ἀπόσχῃ νὰ δικάσῃ, ἐὰν ὑπάρχει ἀπόφασις Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὰς διατάξεις τοῦ 18ου ἄρθρου, καθόσον ἀφορᾷ τὸ τμῆμα τοῦ ἐποικισμοῦ καὶ τὸ τοπογραφικὸν τοιοῦτον καὶ ὑποστηρίζει τὴν διάταξιν, καθ' ἣν τὸ τμῆμα Ἐποικισμοῦ θὰ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδίδῃ τὰ παραχωρητήρια, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 19ου ἄρθρου εὑρίσκει ὀρθὰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Ροδοπούλου ὡς πρὸς τὴν πρώτην παράγραφον τονίζων ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ διατύπωσις τῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς δὲν καλλιεργήσῃ ὁ κληροῦχος τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου του, κηρύσσεται ἔκπτωτος, διότι ἠμπορεῖ νὰ τὸ καλλιεργήσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ μετὰ τὴν διετίαν νὰ τὸ ἀρίσῃ ἀκαλλιέργητον. Ἐπὶ τοῦ 20οῦ ἄρθρου δὲν ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι εἶναι πιθανὸν ἐντὸς τοῦ διμήνου νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθοῦς ἐκτάσεως τῆς γαιοκτησίας τοῦ ἀποκρύψαντος αὐτὴν ἐσκεμμένως κληροῦχου, ἀλλὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ μετὰ 4 ἢ καὶ 6 μῆνας.

Ε. Ζούκας. Ἐπιφέρει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 99 λέγων ὅτι δὲν εἶνε δίκαιον νὰ ἀπαγορεύεται εἰς τὸν κληροῦχον νὰ ἀφίσῃ τὴν κληρονομίαν του εἰς τοὺς κατιόντας, ἀφοῦ οὗτος ἐπλήρωσε τὰς δόσεις του καὶ ἀπέκτησε τὸ κτῆμα. Τοῦτο, λέγει, εἶνε ἀνατροπὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

Σ. Ἀναστασιάδης.* (Εἰσηγητὴς).. Διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποκαθίστανται οἱ ἀκτήμονες. Δὲν χρειάζεται νὰ καταρτισθοῦν μεγάλαι ἰδιοκτησίαι.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἔχει πληρώσει ὅμως τὸ τίμημα τοῦ κλήρου. Καὶ ὄχι μόνον τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὸν μεταδώσῃ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἀλλὰ τοῦ κατάσχεται καὶ τὸ τίμημα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὁ ἀγροτικὸς νόμος ἔχει ὡς κεφαλαιώδη ἀρχὴν ὅτι τὸ πᾶν ὀφείλει

νὰ περιστρέφεται περὶ τὴν γῆν. Αὐτὴν λαμβάνει ὁ κληροῦχος καὶ αὐτὴν θὰ ἀφίσῃ. Ἐὰν ἔλεγέ τι διαφορετικόν, ἡ γῆ θὰ περιείρχετο εἰς χεῖρας ἀνθρώπων μὴ καλλιεργούντων.

Μ. Μαντᾶς. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ἔχω ἀντίθετον γνώμην. Θὰ εἶνε ἄδικον καὶ σκληρὸν νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς τοὺς κληροῦχους τὸ δικαίωμα νὰ ἀφίσουν τὸν κλῆρόν των εἰς τὰ τέκνα των.

Μ. Αἰλιανός. Ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 130 ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Λέγει ὅτι τὸν παρεκάλεσε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως νὰ ζητήσῃ ὅπως μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐπανεκδίκασις ὡρισμένων κτημάτων. Θὰ ὑπάρξουν ἄλλως τε καὶ δικασταὶ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γεν. Ἀρχιστηρίου.

Α. Κουτσοπέταλος. Δὲν ὑπάρχουν δικασταί, διότι καταβάλλονται.

Μ. Αἰλιανός. Ὑπενθυμίζει τὸ λεχθὲν ἄλλοτε παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν θὰ στέρῃ εἰς ἄλλας ἐπανεκδικάσεις.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναεκδικασθοῦν ἀθρόως τὰ κτήματα, θὰ ἦσαν ὀρθαὶ αἱ παρατηρήσεις σας. Πρόκειται ἄλλως τε περὶ ἐλαχίστων κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπανεκδίκασις ἐπιβάλλεται διὰ λόγους συμφερόντους.

Δ. Εὐθυμιάδης. Τὸ λεχθέν, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι δὲν θὰ γίνουν ἐπανεκδικάσεις, δὲν εἶναι ἀκριβές. Πρόκειται περὶ μπαστεινουχικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι εἶναι σχεδὸν ἰδιοκτῆται. Ἡ κατάστασις τῶν κτημάτων αὐτῶν εἶναι ἐξαιρετική.

Μ. Μαντᾶς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρατοῦμεν τοὺς κληροῦχους ὑπὸ τὴν συνεχῆ ἀπειλὴν τῆς ἐπανεκδικάσεως. Πῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸς ὁ νόμος, ὅταν ἐρχόμεθα συλλήβδην καὶ προβαίνομεν εἰς ἐπανεκδικάσεις τῶν κτημάτων; Αὐτὸ εἶναι καταστρατήγησις τῆς ἐννοίας τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ἐκτὸς ἐὰν θέσητε διάταξιν ὅτι ἀπὸ τῶν σημερινῶν κληροῦχων οὐδεὶς θὰ ἐκδιωχθῇ λόγῳ ἐπανεκδικάσεως.

Π. Καρασεβδᾶς. Φρονῶ ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ διὰ τῆς ἐπανεκδικάσεως ἐπανόρθωσις συγκεκριμένων ἀδικιῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς ἐκδικάσεις καὶ ἔχω νὰ ἀναφέρω συγκεκριμένως εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι εἰς τὴν περιφέρειάν μου καὶ εἰς τὸ ἀγρόκτημα Μπεκτιλὶρ ἤδη Νέον Μοναστήρι εἰς ὃ ἐγκατεστάθησαν πρόσφυγες ἐκ Βουλγαρίας ἄριστοι καλλιεργηταὶ ἐργατικώτατοι, ἀλλὰ διότι συνέπεσεν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀποφάσεως εἴτε διὰ λόγους κακῆς τῶν πραγμάτων ἐκτιμήσεως εἴτε διὰ λόγους ποὺ δὲν θέλω νὰ μαντεύσω νὰ ρίψῃ τοὺς ἀτυχεῖς καλλιεργητὰς εἰς ἄγονον ἔκτασιν συνεχῶς κατακλυζομένην ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ οὕτω βλέπομεν τοὺς κόπους τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἀμειβομένους μὲ τὰς διαρκεῖς ἀφορμὰς αἵτινες ὠδήγησαν τούτους εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐπανορθωθῇ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀδικία, νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἀγρόκτημα.

Ι. Παπαδάκης. Λέγει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐκδιωχθοῦν οἱ κληροῦχοι. Ἔγιναν ὅμως τεράστια λάθη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπανορθωθῶσιν ὅπως π.χ. εἰς τὸ κτῆμα τῆς Ναούσης.

Δ. Δημάδης. Λέγει ὅτι εἰς τινα κτήματα δὲν ἐγκατεστάθησαν ἀγρόται ἀλλὰ ἱερεῖς, παπάδες καὶ φαρμακοποιοί. Δι' αὐτοὺς αἱ ἐπανεκδικάσεις θὰ συντελέσουν, εἰς τὸ νὰ γίνῃ μία ἐσωτερικὴ διαρρύθμισις.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπανεκδικάσεως εἶναι ἐξαιρετικῶς σοβαρὰ καὶ πρέπει νὰ τὴν ἐξετάσωμεν μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Ἀφοῦ ἐγένετο ἡ διανομὴ καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνος ὅστις ἔλαβε τὸν κλῆρον εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἡ προσβολὴ τοῦ δικαιώματός του ἐξέρχεται ὀλίγου τῶν ὁρίων τῶν δικαιωμάτων τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας. Οἱ προτείνοντες τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐτόνιζον ὅτι ἡ κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα εἰς τὰ κτήματα αὐτὰ ἦτο ἔκκρυθμος. Εἶχα ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις. Ὠφειλα νὰ ἐξετάσω τὴν μου. Εἶχα ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις. Ὠφειλα νὰ ἐξετάσω τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι θὰ ἀσκήσω προσωπικὴν ἐπιρροὴν δι' ἀγρόκτημα τῆς περιφερείας μου, τὸ ὁποῖον περιελήφθη εἰς τὸ προτεινόμενον ἄρθρον. Δι' αὐτὸ θὰ τὸ ἀπαλείψω. Τὰ ἄλλα ὅμως ὑπέστηναν τὴν ἔρευνάν μου καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκεῖ κατάστασις εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐπιβάλλεται ἡ ἐπανεκδίκασίς των.

Βεβαίως συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅσοι συνάδελφοι ζητοῦν ἐπανεκδικάσεις εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἔχουν γίνει ἄδικίαι ἀλλ' δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ καιρὸς νὰ κάμωμεν ἔρευναν καὶ νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ἀνάγκην. Μόνον λοιπὸν διὰ τὰς διαπιστωθείσας περιστάσεις θὰ συναινέσω εἰς ἐπανεκδίκασιν, διότι πρόκειται περὶ διατάξεως τοῦμηρᾶς. Διὰ ταῦτα παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διάταξιν, ὅπως τὴν ἐτροπολόγησα καὶ ἐνῶ ἀπῆλειψα τῆς ἰδικῆς μου περιφερείας προσέθεσα ἤδη τὸ Ἰμὰμ Τσαούς, τὸ Γοργόμηλον Μπάλμα καὶ Ἰμαρὲτ Παναγίας.

Ὁ κ. ***Α. Λούλης*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τῶν δύο τελευταίων κτημάτων. Δὲν συντρέχει λέγει οὐδεὶς λόγος.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἐξαιροῦνται αὐτὰ. ἀφοῦ δὲν συντρέχει λόγος.

Μ Τσαρλαμπᾶς. Εἶναι λέγει εὐχάριστον ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄρθρου 130, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχει μελετήσει ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἀναγκῶν ὅπου ἐπιβάλλουν αἱ ἐπανεκδικάσεις. Πρόκειται τονίζει διὰ τὰ κτήματα Ἀκτίου ὅπου ἔχουν γίνει ἀδικίαι καὶ ζητοῦμεν ἐπανεκδίκασιν ἔστω καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Οὕτω τὸ δέχομαι.

Π. Καρασεβδᾶς. Τονίζει ὅτι τόση ἦτο ἡ ἀπροσημείωσις διὰ τὰ κτήματα αὐτά, ὥστε οἱ Λευκάδιοι καλλιεργηταὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὰ ἐγκαταλείψουν.

Ι. Παπαδάκης. Συνιστῶ λέγει καὶ πάλιν κ. Ὑπουργὲ διὰ τὸ κτῆμα τῆς Στράτζα τῆς Ναούσης νὰ τὸ ὑποβάλετε εἰς ἐπανεκδίκασιν, διότι ἀντιθέτως ἀφίνετε ἀδιευθέτητον μεγάλην ἀδικίαν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν ἔχει διαπιστωθῇ ὑπηρεσιακῶς περὶ αὐτοῦ τοῦ κτήματος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπανεκδικάσεως.

Α. Λούλης. Διὰ τὰ κτήματα Μπάλμας Ἰμαρὲτ Παναγία ἐξηρέθησαν κ. Ὑπουργὲ τῆς ἐπανεκδικάσεως;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Σᾶς εἶπα ὅτι ἐξηρέθησαν.

Οἱ κ. κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** καὶ ***Σ. Ἀναστασιάδης*** ὑποστηρίζουν τροποποίησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ ἀγροτ. νόμου πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς φορολογίας τοῦ ὑπερτιμήματος ἢ μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

Ι. Παπαδάκης. Ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νομοσχεδίου διὰ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ὁμαδικὴ ἐκδίκασις τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Κατὰ μερικήν, ἢ ὁμαδικὴν παραπομπὴν θηλαδή;

Ι. Παπαδάκης. Μάλιστα. Ἐπίσης προσθέτει πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ μετακινούμενα χωρία, ὅπως δύνανται νὰ ἐπανεκδικάζωνται.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν ὑπάρχουν γαῖαι τοῦ δημοσίου;

Ι. Παπαδάκης. Δὲν ὑπάρχουν..

Δ. Εὐθυμιάδης. Ὑπάρχουν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὸ ἄρθρον 134 διαγράφεται, διότι ἐλήφθη πρόνοια δι' ἰδίου νομοσχεδίου, θὰ ἐπρότεινον ὡς ἡμερομηνίαν νὰ τεθῇ ἡ 1 Μαρτίου.

Δ. Κουτσοπέταλος Νὰ μείνῃ κ. Ὑπουργὲ. ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἂς μείνῃ. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὴν προσθήκην ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 138 τῆς ἐπιτροπῆς δὲν τὴν δέχεται.

Σ. Ἀναστασιάδης. Τονίζει ὅτι πρόκειται περὶ κτήματος μὴ ἐκδικασθέντος ἀπὸ τὸ πρωτοδικεῖον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὅλα τὰ κτήματα ἔχουν ἐκδικασθῆ ἀπὸ τὸ πρωτοδικεῖον.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ὄχι. Αὐτὸ ποὺ ἀφορᾷ ἡ προσθήκη δὲν ἔχει ἐκδικασθῆ καὶ εἶναι ζήτημα δικαιοσύνης.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Συνεχίζων λέγει ὅτι τὰς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς δὲν τὰς δέχεται.

Σ. Ἀναστασιάδης. Λέγει ὅτι αἱ διατάξεις αὐταὶ ὑπῆρχαν καὶ εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν τὸ δέχομαι τώρα, διότι εἶναι ἄλλη ἡ κατάστασις τῶν ὁμολογιῶν.

Δ. Δημάδης. Λέγει ὅτι δὲν θὰ προστατευθοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς πληρωμῆς δι' ὁμολογιῶν, θὰ καταστραφοῦν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διαρρήξωμεν ὑποχρεώσεις ἀνειλημμένας διὰ συμβολαίων εἰς ὡρισμένον νόμισμα.

Μ. Σαμαρᾶς. Ἡ διάταξις τονίζει διετυπώθη παρὰ τοῦ κ. Δεμέστιχα λαβόντος ὑπ' ὄψιν ὅτι μόλις παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ Συντάγματος θὰ πεταχθοῦν ἔξω ὅλοι.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν θὰ πεταχθοῦν ἔξω διότι θὰ ληφθῇ πρόνοια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τονίζει δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν, διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ συναινέσω εἰς τὸ νὰ ἐμφανίζεται τὸ Κράτος ὡς ἀνήθικον.

Ε. Μαλαμίδας. Καὶ εἰς τὴν περιφέρειάν μου κ. Υπουργέ, εἰς τὸ χωρίον Μαλισιώτες ὑπάρχει περίπτωσις, καθ' ἣν κατεδιώχθησαν 6 ὁδοιπόροι παρὰ τῶν χωρικῶν, καὶ τώρα δὲν δύνανται νὰ καταβάλουν ἄλλας καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τοὺς ἐνήγαγον καὶ κινδυνεύουν νὰ γίνουν πάλιν ἀκτήμονες. Θὰ προέτεινα συνεπῶς νὰ ἐπροστατεύετο δι' εἰδικῆς διατάξεως ἡ ἀνεπάρκεια αὕτη.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εἰς τὸν νόμον περὶ ἀγροτικοῦ χρεωστικοῦ δύναται νὰ γίνῃ αὐτό.

Ε. Μαλαμίδας. Εἶναι δυνατὸν κ. Υπουργὲ νὰ ἀναληφθῇ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τὸ βάρος τοῦ ὑπολοίπου αὐτοῦ, ὡς θὰ ἀνελαμβάνετο ἐὰν ἐφηρμόζετο ὁ ἀγροτικὸς νόμος.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἡ πρόνοια αὐτή.

Σ. Ἀναστασιάδης. Παρακαλεῖ εἰς τὸ ἄρθρον 156 νὰ προστεθῇ ἡ παραλειφθεῖσα φράσις «διὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δέχομαι.

Μ. Γεωργιλαδάκης. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 157 τονίζει ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐπεκταθῇ τοῦτο καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν συνιδιοκτητῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἀδύναμον νὰ τὸ μεταβάλω, διότι διετυπώθη κατόπιν συνεργασίας μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ε. Μαλαμίδας. Εἶναι δίκαιον τονίζει νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ μὴ προσφυγόντες λόγῳ ἀπουσίας συνιδιοκτήται.

Π. Χριστούλας. Τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη, ὅπως κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν οἱ μὴ προσφυγόντες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρίστανται καὶ νὰ ζητοῦν τὴν διόρθωσιν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Θὰ μείνῃ ὅπως ἔχῃ. Τὸ ἄρθρον 158 τὸ τροπολογῶ οὕτω (ἀναγινώσκει) τὸ 160 δεκτόν. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 161 τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ν. Ζαρίφης ἐρωτᾷ τί θὰ γίνῃ, ἂν οἱ ἰδιοκτῆται δὲν συμμορφωθοῦν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ Συντάγματος καὶ δὲν ἐκτελέσουν τὰς συμβάσεις.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Προτοῦν αἱ συμβάσεις καὶ εἶναι καὶ τὰ δικαστήρια.

Α. Τηλικίδης. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 162 περὶ πωλήσεων παρὰ τῶν προσφύγων ζητεῖ νὰ μὴ δεσμεύωνται οἱ γεωργοί.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἀναπτύσσων τὰ τοῦ ἄρθρου 165 λέγει ὅτι γεγονὸς εἶναι ὅτι πρέπει νὰ προληφθῇ ὁ κατατεμαχισμὸς τῶν ἀγροκτησιῶν δεδομένου ὅτι ὁ κλῆρος εἶναι μικρὸς καὶ μὲ τοὺς ἀλλεπαλλήλους κομματισμοὺς θὰ ἐκμηδενίζεται.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ἡ διάταξις λέγει πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μάλιστα καὶ θὰ θέσωμεν 20 στρέμματα διὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ διὰ τὰς φυτείας 5 καὶ 2 ὅσον ἀφορᾷ συνεχίζει τὰς τροποποιήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν κτημάτων τῆς Ε.Α.Π. τὰς δέχομαι ὅπως τὰ ἐκάμεν ἡ ἐπιτροπή.

Ν. Ζαρίφης. Ὑποστηρίζει τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Λέγει ὅτι τροποποιεῖ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ περὶ οὗ πρόκειται προσωπικὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ συμπληρώσει ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν ἢ παρὰ τῇ Ε.Α.Π. ἢ παρὰ τῷ Υπουργείῳ τῆς Γεωργίας. Τελευτῶν προτείνει ὅπως ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις περὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ ἀναγινώσκει ἀκροτελεύτιον ἄρθρον περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς κωδικοποίησιν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου μὲ τὰς γενομένας σήμερον τροποποιήσεις.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ νομοσχέδιον καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναθλιθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὃ ὥραν 4 πρωϊνὴν λύεται ἡ συνεδρίασις ἵνα ἐπαναληφθῇ σήμερον ὥραν 4.30' μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τρίτης 19 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4,30' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἐπικυροῦται τὸ πρῶτον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Τρικούπης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἄνω Μακρυνοῦς τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου ζητούντων τὴν χορήγησιν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀραβόσιτον ἐπὶ πιστώσει, ἢ τὴν χορήγησιν μακροπροθέσμου δανείου, τὴν ἐξαγορὰν τῶν καπνῶν παλαιῶν ἐσοδείων κ.λ.π.

Οἱ κάτοικοι τέως Δήμου Αἰπείας τῆς Ἐπαρχίας Πυλίας ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἰδιοκτησιῶν των διὰ τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Μεσσήνης - Πεταλιδίου - Λιγκᾶς - Κορώνης.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** καταθέτει τηλεγράφημα παραγωγῶν στεμφυλοπνεύματος Ἀνδραβίδος ζητούντων τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος διὰ τὴν ἀξίαν τῆς παραδοθείσης σούμας εἰς τὸν κρατικὸν ἀντιπρόσωπον Ἀμαλιάδος.

Οἱ Κτηματίαι Πατρῶν ζητοῦν τὴν παροχὴν συναλλάγματος διὰ τὴν ἀγορὰν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Πεντέφυλου 900 βαρελίων θειϊκοῦ χαλκοῦ.

Ὁ Σύνδεσμος ἐργολάβων Δράμας ζητεῖ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία Συνδέσμου Πατρῶν ὑποβάλλει πρότασιν περὶ ἐνυποθήκου χαρτονομίσματος Δανειστικῆς Οἰκονομικῆς Τραπέζης.

Τὸ Σωματεῖον Ἑλλήνων ὑπηκόων Μυτιλήνης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου καὶ τὴν σύστασιν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.

Οἱ Πρόεδροι τῶν πιστωτικῶν Συνεταιρισμῶν Σερβίων ζητοῦν τὴν παροχὴν δανείων συντηρήσεως ἀγορὰν ἀραβοσίτου καὶ σπόρου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Σπανοχωρίου Λευκάδος ζητούσης τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου εἰς τὴν Κοινότητά των.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Δύβρου Λευκάδος ζητούσης τὴν χορήγησιν 10.000 δραχ. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ διδακτηρίου των.

Ὁ Καπνοκαλλιεργητικὸς κόσμος Ἀλμυροῦ ζητεῖ τὴν χορήγησιν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καλλιεργητικῶν δανείων.

Οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων Κηφισσίας, Ἀμαρουσίου, Ἰωνίας, Σαφραμπόλεως Ριζοπόλεως καὶ Νέας Ἐρυθραίας διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην ματαίωσιν τῆς ἠλεκτροκινήσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Κηφισσίας καὶ ζητοῦν τὴν ἄμεσον λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐφημερίδων Ἑπτανησιακὴ Ἠχώ, Ἀναγέννησις Ζακύνθου ζητοῦντος τὴν ταχείαν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Ἀργασάρη Λομβάρδου.

Ὁ Σύνδεσμος Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Ἀγρινίου ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν πάσης ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐναντίον των, τὴν ἐξόφλησιν παντὸς χρέους των πρὸς ἐμπόρους, Τραπέζας, καὶ τοκιστὰς εἰς 10 ἐτησίας ἴσας δόσεις ἐντόκως πρὸς 6 ο/ο κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Λαζαράτων ζητούσης τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου εἰς τὴν Κοινότητά των.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων».

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1931 Ν. Δ. «περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν, καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 ὑπ' ἀριθ. 442 πράξεως τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου».

Οἱ κ. κ. ***Π. Μπουκουβάλας, Ρ. Λιβαθινόπουλος*** καὶ ***Δ. Μακκᾶς*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεώς τινος εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 4759».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν ἓξ σχεδίων νόμων: 1) «περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῆς διώρυγος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων περὶ λιμενικῶν ταμείων», 2) «περὶ ρυθμίσεως ἐπιδομάτων ἀπολυθέντων κλπ. ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς», 3) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4780 νόμου «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων καὶ ἀποζημιώσεως εἰς κατόχους οἰκημάτων συνοικισμῶν Ἁγίας Φωτεινῆς κλπ.»

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἑταιριῶν περιωρισμένης εὐθύνης».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τοῦ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Νικολίτσας, Σ. Στεφανόπουλος, Α. Παπαθανάσης, Δ. Χατζῖσκος, Κ. Σῖμος*** καὶ ***Ι. Ἀνδριόπουλος*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Κοκκινάκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος, καὶ 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Νικολίτσας, Α. Παπαθανάσης, Ι. Κυρώζης*** καὶ ***Δ. Χατζῖσκος*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐξ ἀδικημάτων τινῶν πραχθέντων παρὰ συμβολαιογράφων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπελθούσης συμφωνίας περὶ μὴ πληρώσεως τῆς κενωθείσης ἕδρας οὐδετέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεων συμβατικῶν ἐνοικίων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν φόρων 1931—1932».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ζαφίρης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων τοῦ νόμου 4078 «περὶ ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Κοθρῆς. Σ. Χούρσογλου, Κ. Σῖμος*** καὶ ***Θ. Χυβίνης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Δράμας περὶ ἀναστολῆς πληρωμῆς χρεῶν, μειώσεως τόκων κλπ.

Οἱ κ. κ. ***Δ. Χατζῖσκος*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν βοηθῶν συμβολαιογράφων Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Δεσκάτης καὶ περιχώρων περὶ χορηγήσεως ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Οἱ κ. κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ξάνθης.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς ἑνώσεως συντακτῶν ἐφημερίδος Θεσσαλονίκης περὶ τροποποιήσεως τοῦ ψηφισθέντος νόμου περὶ τύπου.

Α. Παπαθανάσης. Συνιστῶ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος.

Φ. Μανουηλίδης. Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ ἀναφορὰ εἶνε ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος διὰ τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει. Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας του συνελθὼν εἰς συλλαλητήριον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου εἶχον κλείσῃ ὅλα τὰ καταστήματα, διεμαρτυρήθη διὰ τὴν μὴ ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν ἐν τῷ τόπῳ τονίζων ὅτι ἡ ἀγορὰ τῶν καπνῶν διὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διέθεσε κολοσσιαῖον ποσὸν εἰς τὰς σημερινὰς κρισίμους περιστάσεις, ὡς ἐγένετο, ἀποτελεῖ διὰ τοὺς συμπολίτας του θῶρον ἄθωρυ. Τονίζει ὅτι εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν καὶ εἰδικοὶ ἐργάται ὑπάρχουν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν καὶ ὁ λιμὴν εἶνε κατάλληλος λόγῳ τῆς προσεγγίσεως πολλῶν πλοίων. Διαμαρτύρεται διότι ἐπιμένει ὁ ὀργανισμὸς νὰ μὴ θέλῃ νὰ εἶνε ἡ Ἀλεξανδρούπολις κέντρον ἐπεξεργασίας καὶ παρακαλεῖ νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἔλαβεν ἀπόφασιν ἱκανοποιοῦσαν τοὺς συμπολίτας του κατόπιν τῶν δικαίων διαμαρτυριῶν των. Λέγει κατόπιν ὅτι οἱ συμπολῖται του διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν Κυβέρνησιν, δέχονται νὰ τοὺς δοθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν ἔστω καὶ ἕνα μέρος καπνοῦ καὶ προσθέτει, ὅτι θὰ λυπηθῇ πολύ, ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας τοῦ ἀπήντα ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα, διότι οἱ συμπολῖταί του δικαιοῦνται ἐπὶ τέλους νὰ τύχουν μιᾶς ὁριστικῆς ἀπαντήσεως ἔστω καὶ ἂν εἶνε αὐτὴ ἀρνητική. Καταλήγων λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς περιοχῆς, ἡ ὁποία σπανιώτατα ἐνοχλεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ὅταν πράττει τοῦτο, αἱ ἀξιώσεις της εἶνε δικαιώτατα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὸ ζήτημα ἐμελετήθη ἐπὶ μακρὸν, διότι ἡ λύσις του δὲν ἦτο εὔκολος. Ζητοῦν νὰ γίνῃ ἐπὶ τόπου ἐπεξεργασία, ἐνῷ δὲν ἔχουν περισσοτέρους ἀπὸ ὀγδόντα ἐργάτας. Μολαταῦτα συνέστησα εἰς τὸν καπνικὸν ὀργανισμὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων Ἀλεξανδρουπόλεως, ἐφ' ὅσον κατὰ βάσιν εἶνε δικαία ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς ἐπρόβαλε τὴν ἀντίρρησιν ὅτι ἂν δημιουργήσῃ κέντρα ἐπεξεργασίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 80 ἐργατῶν, θὰ ηὔξανον κατὰ πολὺ αἱ δαπάναι.

Παρεκάλεσα τὸν ὀργανισμὸν νὰ προσπαθήσῃ νὰ γίνῃ μία ἐξαίρεσις διὰ τὴν Ἐπαρχίαν αὐτὴν καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς μοῦ ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ἀλλ' ὅτι δὲν δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ μοῦ ὑποσχεθῇ. Πρέπει ὅμως νὰ καταναγθῇ ὅτι ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἀνεξάρτητος, ἡμεῖς δὲ μόνον μίαν ἐποπτείαν ἔχομεν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως μόνον συστάσεις δυνάμεθα νὰ κάμωμεν καὶ ὄχι νὰ δίδωμεν διαταγάς.

Φ. Μανουηλίδης. Εὐχαριστῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν μέριμνάν του, ἀλλὰ δὲν φρονῶ ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἀνεξάρτητος, εἶναι καὶ ἀσύδοτος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐπεξεργασία ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ μου θὰ στοιχίσῃ πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ ἄλλα κέντρα καὶ ὄχι περισσότερον.

Ὁ κ. ***Α. Ἀναστασίου*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Μεσσολογγίου περὶ λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων ἀναλόγων πρὸς τὰ ληφθέντα ὑπὲρ τῶν γεωργῶν.

Ὁ κ. ***Η. Τσεριώνης.*** Συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** παρακαλεῖ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ψήφισις τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος.*** Ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἁμαξοκαρραγωγέων Λεβαδείας λέγει, ὅτι παρὰ τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ὑποβολῆς αἰτήσεων ἀποζημιώσεως, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ἐπιμείνῃ, διότι ἔχει τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτως ἠθικὸν ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος εἰσπράττει ἐκ τῆς φορολογίας τῆς βενζίνης ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, νὰ μὴ ἀποζημιωθοῦν οἱ καρραγωγεῖς οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ δυνηθέντες λόγῳ ἀγραμματωσύνης νὰ λάβουν ἐγκαίρως γνῶσιν τοῦ νόμου

Θὰ παρακαλέσω λέγει τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ πάλιν τὸ ζήτημα καὶ νὰ θελήσῃ νὰ ὑποκύψῃ ἐπιτέλους εἰς τὰς παρακλήσεις μας.

Ὁ κ. ***Α. Ἀναστασίου.*** Συνιστᾷ ἐπίσης τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας.

Π. Βουγιουκλάκης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ ἔσοδον περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. βουλευτὴς ἔχει ἐκχωρηθῇ διὰ τοὺς δρόμους. Οἱ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως αἰτήσεις ἀπεζημιώθησαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ διαλύσεως τοῦ ταμείου αὐτοῦ.

Οἱ κ. κ. ***Α. Λούλης, Δ. Ἡρακλείδης, Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστοῦν ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐγγείου φορολογίας.

Δ. Ἡρακλείδης. Λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας λέγει ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς τηλεγραφικῆς διαμαρτυρίας τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀποστολείσης ἐκ Λαρίσσης καὶ διερμηνευούσης τὴν ἀπόγνωσιν τῶν ἐκεῖ συγκεντρωθέντων αὐθορμήτως γεωργῶν παραπονουμένων ὅτι ἐγκατελείφθησαν νὰ ἀποθάνουν ἐκ πείνης.

Συνιστᾷ ἀποστολὴν ἀλεύρων ἀντὶ ἀραβοσίτου σημειώσαντος θανάτους ἐκ δυσεντερίας.

Ἐπίσης τὴν ἐπίσπευσιν χορηγήσεως καλλιεργητικῶν δανείων διὰ τὴν προπαρασκευὴν καλλιεργείας σποράς σίτου. Ἐφιστᾷ ἰδιαιρέρως τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν δυσχερειῶν ποὺ παρεμβάλλονται εἰς τὴν χορήγησιν τῶν τοιούτων δανείων, αἱ ὁποῖαι φέρουν εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς γεωργούς, τῶν ὁποίων ἡ θέσις εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους πόσον ἀπελπιστικὴ εἶναι σήμερον.

Ὁ κ. ***Α. Λούλης*** λέγει ὅτι διαμαρτύρεται ἐντόνως βλέπων νὰ γίνεται λόγος περὶ χορηγήσεως συναλλάγματος 25,000,000 δραχμῶν δι' εἰσαγωγὴν σφαγίων, ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν ἀρκετὰ ἐγχώρια, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐπάρκεια ἐγχωρίων θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ φάγωμεν ὀλιγώτερον κρέας τὸ Πάσχα καὶ νὰ διατεθῇ τὸ συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀραβοσίτου, οὗτινος ὑπάρχει παντελὴς ἔλλειψις ἐν Ἠπείρῳ κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Εὐριπαίου ὅπερ καταθέτει.

Οἱ κ. κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** καὶ ***Ι. Κουτσίνας*** ὑποστηρίζουν τὴν αὐτὴν ἄποψιν.

Μ. Βλουδάκης. Νὰ γίνῃ αὐτὸ, ἀλλὰ νὰ τεθῇ διατίμησις εἰς τὰ κρέατα.

Ν. Μπακόπουλος. Βεβαίως. Ὄχι νὰ πωλοῦν οἱ κτηνοτρόφοι συμπολῖται τῶν κ. Βουλευτῶν, ὅσον θέλουν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, νὰ ψηφισθῇ ἐπὶ τέλους τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Λομβάρδου.

Προκειμένου νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν τινων περιφερειῶν» ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει τὰ ἑξῆς:

— Δὲν παρηκολούθησα κ. Πρόεδρε ἐν τῷ συνόλῳ τῆς τὴν συζήτησιν χθές, μοὶ ὑπεδείχθη ὅμως σήμερον ὅτι ἀνεγράφη, ὅτι ἐγὼ, ὅστις ὑπέβαλον ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παρόμοιον νομοσχέδιον, τὸ ἀπέσυρα. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀπεσύρθη, ἀλλὰ δὲν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεχώρησα ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν τινων περιφερειῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Οἱ συνοικισμοὶ Πρόγονος καὶ Σκαμνιά, ἀποσπώμενοι τοῦ νομοῦ Πρεβέζης καὶ τῆς ἐπαρχίας Φιλιππιάδος, ὑπάγονται ἐφεξῆς διοικητικῶς εἰς τὸν νομὸν Ἄρτης καὶ τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ συνοικισμὸς Ἅγιος Παντελεήμων, ἀποσπώμενος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ὑπάγεται ἐφεξῆς διοικητικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κοινότης Ἀσῆ Γωνιᾶς, ἀποσπωμένη τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης καὶ τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ, ὑπάγεται ἐφεξῆς διοικητικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀποκορώνου καὶ τὸν Νομὸν Χανίων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπαρχία Βιάννου, πλὴν τῶν κοινοτήτων Μουρνιῶν, Μύρτου καὶ Ρίζης, ἀποσπωμένη τοῦ Νομοῦ Λασηθίου, ὑπάγεται ἐφεξῆς διοικητικῶς εἰς τὸν Νομὸν Ἡρακλείου.

Αἱ κοινότητες Μουρνιῶν, Μύρτου καὶ Ρίζης, ἀποσπώμεναι τῆς ἀνωτέρω ἐπαρχίας Βιάννου, ὑπάγονται ἐφεξῆς διοικητικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἱεραπέτρας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Πεύκου-Β ἄννου, ἀποσπώμενον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου Λασηθίου, ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐνώπιον τῶν ἐν Λασηθίῳ Πρωτοδικῶν καὶ Πλημμελειοδικῶν παντὸς εἴδους ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Πεύκου-Βιάννου, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς ἐν Ἡρακλείῳ Πρωτοδίκας καὶ Πλημμελειοδίκας, πλὴν τῶν ὑπὸ διάσκεψιν εὑρισκομένων, αἵτινες μεταβιβάζονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος ἢ τῆς ἀποφάσεως, ἂν δι' αὐτὸν δὲν παρατοῦται ὁριστικῶς ἡ δίκη.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησομένου ὁρισθήσεται ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Νόμου ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι προγενεστέρα τῶν προσεχῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σύνολα:

1) «Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιΐας νόμων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς σχολῆς», ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιΐας νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4573, προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἐ.ἔ. 1932.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 προθεσμία παραταθεῖσα διὰ τοῦ πέμπτου ἄρθρου τοῦ νόμου 4573, παρατείνεται μέχρι τέλους ἐ. ἔ. 1932.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ παραταθῶσιν αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 παρατεινόμεναι προθεσμίαι ἐπὶ ἑξάμηνον ἕτι.

4. Αἰτήσεις ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων ἄρθρων ὁριζομένων προθεσμιῶν καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 3770, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4170 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως Προεδρικοῦ Διατάγματος ὁρίζοντος τὴν λῆξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3769 καὶ 3770 νόμων περὶ ἀρτοποιΐας» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4573 ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου καὶ μεταφερομένου σίτου καὶ ἀλεύρων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν ταμείου αὐτασφαλείας τῶν ἀρτοποιῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, ἡ δὲ διάρκεια αὐτοῦ ὁρίζεται διηνεκής.

Ἴδιος κανονισμὸς ὑπὸ τῆς συντεχνείας τῶν ἀρτοποιῶν συνταχθησόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγκρινόμενος θέλει κανονίσει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου αὐτασφαλείας ἀρτοποιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν περίπτωσιν β τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν, ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, βάσει προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐκτάσεις θὰ χορηγηθῶν ἀπὸ τυχὸν διαθεσίμους κλήρους τοῦ κτήματος ἢ ἐξ ἄλλων δημοσίων κτημάτων».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπὸ στοιχείων α τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐδάφιον νὰ προστεθῶν ἐν συνεχείᾳ τὰ κάτωθι:

«Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν φυσικαὶ, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων, κείμεναι ἐντὸς ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος, καὶ περιελθοῦσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἀγοραστήν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ, ἀπηλλοτριώθησαν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τρίτου, χωρεῖ ἐπανεκδίκασις περὶ αὐτῶν, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου μέχρι 1 Μαρτίου 1932».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«4. Ἀπαλλοτριωθεῖσαι πᾶσαι ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ χαρακτηρισθεῖσαι δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, δύνανται ν' ἐκχερσωθοῦν ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων κληρούχων ἄνευ ἀδείας τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 8 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχον ὧδε:

«Ἐλαιῶνες ἐξημερωθέντες ἢ ἐξημερούμενοι, ἀνήκοντες δὲ εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθενται ἐν ἰσχύϊ ὁ παρὼν νόμος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς βοσκήν».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται ἐδάφια 4 καὶ 5 ἔχοντα οὕτω:

«4. Ὡς κατάληψις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφιον 4 τοῦ νόμου 4857 νοεῖται καὶ ἡ τῇ ὑποδείξει τῆς Ε. Α. Η. ὑπὸ

των έγκαταστα0έντων προσφύγων πραγματική φε Ιαυτό) κατάληψις και κατοχή τοῦ κτήματος, ἔστω καὶ ἐὰν περὶ τῆς καταλήψεως δὲν ἐγένετό ποτε ἔγγραφος πρᾶξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον ἐγγραφὴ κτημάτων εἰς τὰ κτηματολόγια τῆς Ε.Α.Π. ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

5. Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶναι ὅτι, αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἀπαλλοτριώσεων ἀποφαίνονται ὅτι καὶ τὰ ἐξαιρεθέντα κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον καὶ τὸ Σύνταγμα τμήματα γαιῶν, τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων, ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἐφαρμοζομένης εἴτα τῆς διαδικασίας τοῦ νόμου Γ᾽ΝΑ, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

Διὰ τὰ μὴ κηρυχθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριωτέα κτήματα, ἐφ᾽ ὅσον ἐμπίπτουσι ταῦτα εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 δὲν ἐπιλαμβάνεται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων, ἀλλά, βεβαιουμένης τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφαρμόζεται, διὰ τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἡ διαδικασία τοῦ νόμου Γ᾽ΝΑ, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ νεωτέρων νόμων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἀποζημίωσις, ὀφείλεται μόνον διὰ τὰς ἐκτάσεις τὰς ἐξαιρουμένας ἢ τὰς ἐξαιρεθείσας τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, διὰ δὲ τὰς ἐπὶ πλέον τοιαύτας ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις καθορίζεται κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον. Τὰς ἐξαιρουμένας ὡς ἀνωτέρω τῆς κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις καθορίζει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

"Αρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν «51» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ 55».

"Αρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως» προστίθενται αἱ λέξεις «προτασσομένων ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου», ἢ τῶν τροποποιητικῶν τούτου.

"Αρθρον 7.

«Πτυχιοῦχοι πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων, ἢ ἀγροτικῶν ὀρφανοτροφείων ἀκτήμονες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 29 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, καίτοι δὲν συνεπληρώθησαν τὴν νόμιμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, ἐφ᾽ ὅσον θὰ εἶναι, μόνιμοι ἐγκάτοικοι τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν κτήματος, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον εἰς κατὰ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσονται ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, χρεώσεως καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἐγκαταστάσεων.

"Αρθρον 8.

Προκειμένου περὶ καπνεργατῶν κατοικούντων εἰς πόλεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἰς δημοσίας γαίας πλὴν τῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν παρεχομένων πλεονεκτημάτων. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῆ ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, χρεώσεως, ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 9.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστεθήτω ἐδάφ. 5 ἔχον οὕτως :

«Ὅπου, βάσει τοῦ ἄρθρου 7. ἐδάφιον ε τοῦ νόμου 2025, τέκνα καλλιεργητῶν, ἅτινα δὲν εἶναι μὲν καλλιεργηταί, ἐγεννήθησαν ὅμως εἰς τὸ κτῆμα, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος ἔλαβον τὴν ἣν εἶχον ἀνοικοδομήσει οἰκίαν των, καὶ ἔκτασιν ἀρκοῦσαν διὰ περιβόλιον, δύνανται νὰ πωλήσωσι τὴν οἰκίαν των καὶ τὴν διὰ περιβόλιον ἔκτασιν εἰς γεωργούς, γεωργοκτηνοτρόφους, ἢ κηπουρούς, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, πλὴν τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των».

"Αρθρον 10.

«Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου νὰ προστεθῇ, ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις: «ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας ὅμως ἢ λαβόντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος, οὐδὲ μεῖται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Κατ᾽ ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ χρήγησις μέχρι τὸ πολὺ ἡμίσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου εἰς μικροὺς ἐπαγγελματίας ἀσχολουμένους πικουρικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῶν τυχὸν μέχρι τοῦδε λαβόντων πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, διατηρουντων τοῦτον ἀκέραιον. Ἐπὶ μπαστανιούχων, ὁ ἄνω κλῆρος, χορηγεῖται μέχρι 50 στρεμμάτων κατ᾽ ἐλάχιστον ὅριον».

"Αρθρον 11.

«Εἰς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου νὰ προστεθῇ τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

ζ'. Εἰς ἕκαστον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας δύνανται νὰ χορηγηθοῦν τρεῖς κατ᾽ ἀνώτατον ὅρον γεωργικοὶ κλῆροι προαριζόμενοι διὰ φυτώριον καὶ ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν, κείμενοι εἰς ἀκτῖνα εἴκοσι τοὐλάχιστον χιλιομέτρων μακρὰν τῶν πόλεων καὶ εἰς ἰσάριθμα χωρία ἀπέχοντα ἱκανῶς ἀλλήλων, διαχειριζόμενοι δ᾽ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν.

«Ἐπὶ ἐκδικασθέντων, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀγροκτημάτων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι᾽ ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων κλήρων.

«Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ κτημάτων ἐχόντων ἀριθμὸν κληρούχων ἐλάσσονα τῶν 75».

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 34 νὰ προστεθῇ καὶ ἕτερον ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον η' ἔχον οὕτως:

«Ὅπου δι᾽ ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀφέθη πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἔκτασις προσριζομένη δι᾽ ἵδρυσιν πρατύπου μελισσοκομείου, ἐπιτρέπεται, μετ᾽ ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, ἡ ἐκμετάλλευσις ἢ τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς καλλιεργείας ἢ βοσκῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως μέχρι τῆς λειτουργίας τοῦ προορισμοῦ των νὰ προσριζῶνται ἢ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἴδιος κλῆρος».

"Αρθρον 12.

Τὰ ἐδάφια 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν κάτωθι:

4) Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ἐφ᾽ ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

5) Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁριστικῶν ἀτομικῶν παραχωρητηρίων ἢ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων δύνανται ν᾽ ἀναστέλλεται δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

6) Ἔνθα ἐν τῷ αὐτῷ ἀγροκτήματι ὑφίστανται συνεστημένοι κεχωρισμένως συνεταιρισμοὶ μἀποκαταστάσεως ἐγχωρίων καὶ προσφύγων δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων ἀμφοτέρων τῶν συνεταιρισμῶν δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ συγχωνευθῶσι, τῶν οἰκονομικῶν τῶν μετὰ τὴν συγχώνευσιν ὡς πρότερον.

7) Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὑποσβήποτε διαλυομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 141 τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

8) Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ τοὺς πρόσφυγας τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

"Αρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 43 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ Νόμου τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

1) Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων, δύνανται δὲ δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ εἰς τὴν τήρησιν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταίρων.. Τά τε βιβλία καὶ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια δύνανται νὰ χορηγοῦνται αὐτοῖς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὁριζομένου δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2) Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς ἢ ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἢ ἱερεῖς καταβαλλομένης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος καθ᾽ ἃ εἰδικώτερον ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν εἰδικῶν λογιστῶν ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας..

Οἱ εἰδικοὶ λογισταὶ ὑπόκεινται εἰς ἅπασας τὰς συνεπείας τῶν ἀμισθων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς πρόσληψιν λογιστοῦ, διορίζει τοιοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας.

3) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δύναται ν᾽ ἀναγράφηται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν, ἀναγραφομένου καὶ ἀντιστοίχου ἐσόδου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4) Ὁσάκις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελεν προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα ἀναπληρουται καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείμματος παρὰ τοῦ Ταμίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς περιφερείας, τὸ δὲ ἔλλειμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ συνεταιρισμοῦ μέχρι οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ δι᾽ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁσάκις ἀναρμοδίως καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως ἤθελεν ἐνεργήσει εἰσπράξεις ἢ πληρωμὰς διὰ λογ)σμὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφόσον ἐγγράφως προσκαλούμενοι δὲν ἤθελον καταβάλει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας.

5) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως τῶν πιστώσεων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐνοικιάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων, χρεωνόντων κλήρων κλπ. Πᾶσα παράβασις τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων καθορισθησομένων συνεπάγεται καταλογισμὸν τῶν ὑπευθύνων δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ᾽ ὅσον τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνον

Οἱ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ γενόμενοι καταλογισμοὶ βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

6) Τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως πάσης φύσεως ἐκτάσεων εὑρισκομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ (πλὴν τῶν εἰς τοὺς ἀπομάχους κλήρους ἀνηκουσῶν ἀγραναπαύσεων) προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ χρησιμοποιοῦνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

7) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ θεσπισθῇ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἢ καὶ εἰς τινας μόνον ἐκ τούτων ὁ θεσμὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τούτου.

8) Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων τῶν Γεωργικῶν περιφερειῶν, καθ᾽ ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει Ὑπουργικὴ πρᾶξις.

9) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶναι πρόδηλος ἡ ἀνάγκη ἢ ὠφέλεια τῆς ἐκτελέσεως μικρῶν ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως, δύναται ν᾽ ἀποφασίσῃ ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν συνεταίρων ὁρίζουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων ἑκάστου συνεταίρου καὶ τὸ ἀντισήκωμα ὅπερ δέον ἕκαστος τούτων νὰ καταβάλῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀντισήκωμα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

"Αρθρον 14.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κάτωθι.

3. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁ συνεταιρισμὸς εἰσπράττει ἐπίσης καὶ τὰς καθυστερουμένας δόσεις τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων, αἵτινες δὲν κατέβαλον ταύτας ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καταστατικοῦ προβλεπομένων προθεσμιῶν.

"Αρθρον 15.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου συμπληροῦται ὡς ἑξῆς. Μετὰ τὰς λέξεις «οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι» νὰ προστεθῇ «πλὴν τῶν μετὰ πλήρους ἢ ἡμίσεος γεωργικοῦ κλήρου τοιούτων».

Εἰς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «κατόπιν γνωμοδοτήσεως» προστεθήτω «ἐπαρκῶς ἠτιολογημένης».

"Αρθρον 16.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἕπεται.

1) Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρων 51 καὶ 55 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεών του , τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους, ὁπότε ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτου τέλους 2 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς των, ἀποδιδομένου ὡς ποσοστὰ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα.

Καθ᾽ ὅμοιον πρὸς τὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰσπράττονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συνεταίρων πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν αἱ προερχόμεναι ἐκ δανείων. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου καταργεῖται.

"Αρθρον 17.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα ἀγροτικὸν νόμον προστίθεται ἄρθρον 67α' ἔχον ὡς ἑξῆς :

"Αρθρον 67 α'.

«Κατὰ τῶν ἐγκαταστα0έντων δι᾽ ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἔγερσις ἀγωγῶν ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐχου-

σῶν ἀντικειμένων τμήματα τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Αἱ τυχὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι μηδὲν παράγουσαι ἔννομον ἀποτέλεσμα

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων διατεθέντων πρὸς γεωργικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της καθορίζει συνολικῶς τὴν παραχωρητέαν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. ἔκτασιν, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει νομίμως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῆς κεχωρισμένην πάσης ἄλλης καθοριστθείσης διὰ τὴν πρὸς γηγενεῖς καλλιεργητὰς παραχωρουμένην ἔκτασιν. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπὲρ προσφύγων ἐγκατεστημένων ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. δι' ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπιδικασθεῖσαι γαῖαι καὶ λοιπὰ ἀκίνητα λογίζονται ὡς περιελθόντα εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ε.Α.Π., καὶ διατίθενται ὑπὸ τούτου κατὰ τὰ περὶ διανομῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ε.Α.Π. διοικουμένων κτημάτων ἰσχύοντα τηρουμένης πάντως τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς γενομένης τυχὸν ὀνομαστικῶς κατατάξεως τῶν κληρούχων προσφύγων ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δι' αὐτοὺς ὁρισθέντος κλήρου.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 79 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται ἐδάφια 4, 5 καὶ 6 ἔχοντα οὕτω :

4. Τὸ πρωτόκολλον διαχωρισμοῦ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν οὗ ἔτους ὑπογραφόμενον ἐφαρμόζεται πάντοτε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ καθ' ὃ κατηρτίσθη γεωργικοῦ ἔτους.

5. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸν στερηθέντα τῆς καρπώσεως τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐξαιρεθεισῶν γαιῶν, ἕνεκα κατοχῆς αὐτῆς ὑπὸ κληρούχων, ὀφείλεται διὰ τὸν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διαχωρισμοῦ χρόνον μίσθωμα, ὅπερ καθοριζόμενον βάσει τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτήσεως κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἄρθρου 51 ἐδαφ. 4 τοῦ ἰσχύοντος Ἀγροτικοῦ νόμου, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὂν ἰδιοκτήτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, προστιθεμένης τῆς δανάνης ταύτης εἰς τὸ τίμημα πωλήσεως, (ἄρθρον 88 παράγρ. 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου).

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν μισθώματος δὲν ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης ἐκαρπώθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔκτασιν τοῦ κτήματος ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν, ἴσην τοὐλάχιστον τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξαιρεθείσης.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 83 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καταργεῖται, ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ τοῦ κάτωθι.

Ἡ τελειωτικῶς καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4245 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιῶν περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ὑπηκόων αὐτῶν» καὶ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1929 ἀνακοινώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ ἐξαγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων κτημάτων Γάλλων πηκόων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἕπεται :

2) Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τούτου, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας κατανέμει τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἐὰν θίγωνται ὅπως δήποτε δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, ἥτις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον, ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ κάτωθι :

«1. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιδικασθεῖσα, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 73 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 3565 προβλεπομένης προσαυξήσεως ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, β') ποσοῦ 5ο)ο ἐκ τῆς ὁριστοποιήσεως διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, δυναμένου νὰ αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20ο)ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταπίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν, ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν, δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρὸς προικοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθήμενα.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ κώδικος, τροποποιεῖται ὡς ἕπεται.

«Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Συνεταιρισμῶν ποσὰ συνυπολογίζονται ἔναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθοριστθείσης ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβαλλόμενα τοῖς ἰδιοκτήταις μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ ἰσχύοντος Ἀγροτικοῦ Νόμου προστίθεται ἐδάφιον 5, ἔχον οὕτω :

«5. Προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἰσχύοντα Ἀγροτικὸν Νόμον, ἐν μέρει ὑπὲρ γηγενῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς Ε.Α.Π., εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ὑπὲρ τῶν γηγενῶν ἐπιδοκιμασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γαῖαι ὁρίζονται ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει αὐτῆς κατὰ τοποθεσίας ἢ ὅρια, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναμίξ διανομὴν τῶν γαιῶν εἰς τοὺς κληρούχους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς, ἐὰν ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικῆς Περιφερείας, ἀποφασίσῃ περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γηγενῶν κληρούχων μελῶν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου :

1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐκδίδει προσωρινῶς τίτλους κληρουχίας, οὓς παραδίδει εἰς τοὺς κληρούχους.

2) Πᾶς κληροῦχος κεκτημένος προσωρινὸν τίτλον κληρουχίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προεξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ, ὁπότε ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

3) Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του ὁ κληροῦχος

ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 88 ἀλληλεγγύης. Τὰ δὲ τεμάχια τοῦ κλήρου του θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπαλλαγέντα τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον (ἐδάφ. 3) ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

«Ὑπὲρ τοῦ ἀποπληρώσαντος κληρούχου ἐκδίδεται ὁριστικὸν παραχωρητήριον, μεταβιβαστικὸν τῆς κυριότητος, μεταγραφόμενον, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν»

4) Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου συνολικῶν παραχωρητηρίων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων προσωρινῶν τίτλων κληρουχίας καὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων, ἁρμοδία εἶναι ἡ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ.

5) Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ τύπος ταῦ τε προσωρινοῦ τίτλου κληρουχίας καὶ τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

Ἄρθρον 26.

«1. Ἕκαστος κληροῦχος ἀπὸ ἧς προσωρινῆς διανομῆς ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας οὗ ὂν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον.

«Ἐὰν, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανεμῆς δὲν καλλιεργήσῃ ὁ κληροῦχος τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου του, τριμελὴς Ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς Προέδρου, τοῦ νεωτέρου κατὰ σειρὰν Πρωτοδίκου τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὡς μελῶν, κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, δι' ἀποφάσεώς της κοινοποιουμένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας, δικαιοῦται νὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον, καὶ νὰ διαθέσῃ τὸν κλῆρον του ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἐγκατοίκου τοῦ αὐτοῦ χωρίου, μετ' αἴτησιν καὶ δήλωσιν περὶ τῆς ἀκτημοσύνης του ὑποβαλλομένην εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας.

Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ αἰτοῦντες ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἔχοντες νόμιμον συμφέρον, δυνάμενοι καὶ αὐτοπροσώπως ἄνευ πληρεξουσίου νὰ παραστῶσιν.

3. Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐντὸς δεκαημέρου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως»

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 93 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποφάσεώς της δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον δι' ἑτέρας ἀποφάσεώς της νὰ μειώσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της τὸν κλῆρον κληρούχου ἀπορρύψαντος ἐσκεμμένως τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν τῆς γαιοκτησίας του κατ' ἔκτασιν μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀποκρυβείσης καὶ νὰ διαθέσῃ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἄρθρα 94, 95 καὶ 99 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐπιτρέπεται δι' ἓν γεωργικὸν ἔτος διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τοῦ γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον δι' αὐτοπρόσωπον καλλιέργειαν. Δευτέραν ἄδειαν ἢ παράτασιν τῆς χορηγηθείσης διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους χορηγεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας.

Ἄρθρον 95.

«1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ ὁπωσδήποτε διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κλήρων τῶν γεωργικῶς ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκατασταθησομένων γηγενῶν ἢ προσφύγων.

2) Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ κλήρων τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκατασταθησομένων, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταρτίσεως τῶν σχετικῶν συμβολαίων ἀγοραπωλησίας.

3. Ἐπὶ κλήρων, ὅμως, τῆς παραγράφου 2 ἐπιτρέπεται μετ' ἀναδρομικότητος ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης διὰ τὸ ὑπόλοιπον ταῦ κτήματος αὐτῶν.

4. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐκποίησις τούτου, ἀλλ' εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντα καὶ μὴ λαβόντα κἂν κλῆρον ἢ ἔχοντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

5. Ἐπὶ τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν οὐδεμία χωρεῖ ἀπαγορεύσεις ἐκποιήσεως ἢ διαθέσεως τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον μεταβιβασθέντων κτημάτων, αἱ δὲ δι' ἐπισήμων προσυμφώνων ἢ ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀγοραπωλησίαι θεωροῦνται ἰσχυραὶ ἔγκυροι ἀπὸ τῆς νομίμου αὐτῶν μεταγραφῆς».

Ἄρθρον 99.

1. «Ἂν κληροῦχος τις ἀποθάνῃ, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται οἱ κατὰ τὸ ἰσχὺον ἀστικὸν δίκαιον νόμιμοι αὐτοῦ κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔτυχον κλήρου καὶ δικαιοῦνται τοιούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἔτυχον ἀνεπαρκοῦς τοιούτου ἢ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προερχομένην ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην τὴν ἔκτασιν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἢ κλῆρον ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἐλάσσονα πλήρους κλήρου κληρονομοῦσι μέχρι συμπληρώσεως αὐτοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγαμουσικληρονόμους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου ἢ κινητῆς περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς αἱ ἄνευ τέκνων χῆραι κληρονόμοι, καίτοι δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαταστάσεως, κληρονομοῦσι μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, τὰ δὲ θήλεα ἐνήλικα τέκνα ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἢ σύζυγός των δὲν κέκτηνται πλήρη γεωργικὸν κλῆρον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοιούτου.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 101 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἄρθρον 101.

Κλῆροι κηρυσσομένων ἐκπτώτων κληρούχων ἢ παραιτουμένων ὁλικῶς ἢ μερικῶς εἴτε ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἀδιάθετοι παραχωροῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα ἀγροικὸν νόμον προστίθεται ἄρθρον 101α ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 101α

1. Ἀφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ διανομῶν ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τοῦ κυροῦντος τὴν διανομὴν δὲν ἐπιτρέπεται διάθεσις

κλήρων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρων.

2. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν οἱ κάτω τῶν 60 στρεμμάτων διαθέσιμοι κλῆροι διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 92, 93 καὶ 101 ὁλόκληροι εἰς ἄλλους δικαιουμένους οἱ ἄνω τῶν 60 στρεμμάτων δύνανται νὰ διατίθενται καὶ διὰ κατατμήσεως οὐχὶ ὅμως εἰς ἰδανικὰς μερίδας.

3. Εἶναι ἄκυροι ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι ἐφεξῆς κατὰ παράστιν τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων. Ἐπίσης ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν εἶναι ἄκυροι ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδοσίν των αἱ ἁρμόδιοι Ἐπιτροπαὶ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει των «ἃ διαγράμματα τῶν ὑπὸ διάθεσιν κλήρων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92, 93, 94, 95 καὶ 101 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὧν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου νὰ προστεθῇ ἐδάφιον 4 ἔχον οὕτως : «4. Ἐνυπόθηκαι ἀπαιτήσεις ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων, καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματα τῆς εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεώς των, πληρώνονται ἐπίσης εἰς ὁμολογίας συνιδευομένας ὑπὸ τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν, ἀρχομένων ἀφ' ἧς ἄρχονται καὶ τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἃς λαμβάνουν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ ἄρθρον 122 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται ἐδάφια 2 καὶ 3 ἔχοντα οὕτως :

«2. Ἀποκατασταθέντες ἐν Ἀττικῇ κληροῦχοι, παραχωρήσαντες διὰ συμβολαιογραφικῶν προσυμφώνων ἢ ἐγγράφων ἔκτασιν ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς δοθεισῶν γαιῶν τὸ πολὺ μέχρι 10 στρεμμάτων πρὸς τρίτους ἀκτήμονας δι' ἐμφυτευσιν ἀμπέλων ἐκπίπουσι παντὸς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιώματος ἐφ' ὅσον ἔχει γίνει ὑπὸ τούτων ταιαύτη ἐμφύτευσις ἐπ' αὐτῶν καὶ ὑποκαθίστανται ὡς πρὸς τὰς ἐκτάσεις ταύτας εἰς τὰ δικαιώματά των οἱ ἐμφυτευταί, ὡστε εἶχε γίνει ἀρχικῶς πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις. Ἔναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἐξακολουθοῦσιν εὐθυνόμενοι διὰ τὸ τίμημα οἱ ἀρχικοὶ κληροῦχοι, ἐφόσον ἤθελε καταβληθῇ τοῦτο εἰς αὐτούς, καὶ μόνον ἐὰν τὸ τίμημα εἶναι ἀνώτερον τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος περιέρχεται τὸ ἐπὶ πλέον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

«3. Ὁσάκις εἰς συνεταιριστικοὺς κλήρους ἐγένοντο ἐμφυτεύσεις παρ' ἀκτημόνων αἱ ἐκτάσεις αὗται μέχρι δέκα στρεμμάτων κατ' ἐμφυτευτὴν παραχωροῦνται ὑποχρεωτικῶς πρὸς αὐτούς, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῷ συνεταιρισμῷ τιμήματος ἴσου κατὰ στρέμμα τῷ ὁρισθέντι ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλοτριώσεως».

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὸ ἄρθρον 130 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 2 ἔχον οὕτω :

«2. Ἐπιτρέπεται, ἐπίσης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἑλικὴ ἢ μερικὴ ἐπανεκδίκασις τῶν κάτωθι ἀγροκτημάτων :

Τῶν μπαστενουχικῶς καλλιεργουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄρτης, Ἰμὰμ Τσαούσι, Γοργόμυλος, Γραμμενίτσα, Γρίμποβον, Στρεβίνα, Παντάνασσα, Σφελένικον, Ἅγιος Γεώργιος, Συκιές, Κωστάκιοϊ, Κεράσοβον, Στρογγύλη, Καριγκάτες, Κνησοί, Γλυκόριζο, καὶ Μπουλμέτι-Ζερβὸ τῆς Πρεβέζης.

Ὡσαύτως τῶν ἀγροκτημάτων Μπάρτζη καὶ Μονὴ Δουρχάνης Ἰωαννίνων, Μελίχοβον Ἰωαννίνων. Ράχη Λεβαδείας. Νυχτερέμη Λαρίσσης. Πολυσυκιὰ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν 2500 στρεμμ. τῆς θέσεως «Δίλλα» Ἐλασσῶνας, Μπεκιρλὲρ Δομοκοῦ, Καρακαλᾶ Ναυπλίου, Κυπαρίσσια Ὀγχίστου-Λαρίσσης, Μουσγρακλὴ Φερρῶν, Ἅγιος Βασίλειος Λαγκαδᾶ, Θεσσαλονίκης, Δράμεσι Αὐλίδος καὶ Πλατὺ-Βερροίας.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ, κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐπανεκδίκασις τοῦ ὑπὲρ τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Νέα Σούρμενα ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος τοῦ ἀγροκτήματος Γλυφάδα.

Ἄρθρον 34.

Εἰς τὸ ἄρθρον 137 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον 3 ἔχον οὕτω :

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἀναθεωρεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἐκδοθείσας ἀποφάσεις αὐτῆς τὰς ἀφορώσας κτήματα ἢ τμήματα αὐτῶν κείμενα ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Πεδιάδος Θεσσαλονίκης (Φαουντέσιον) καὶ τῶν Πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας (Οὔλεν) ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ἔργων τούτων μεταβάλλονται ὁπωσδήποτε τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὁρισθέντα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναθεωροῦνται αἱ διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθεῖσαι ἢ αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου κυρούμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ε. Α. Προσφύγων.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μερικὴ ἐπανεκδίκασις κτημάτων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν συνοικισμοὶ τυχὸν μετακινηθησομένων ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας — Θράκης.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τὸ ἄρθρον 140 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται ἐδάφια 2 καὶ 3 ἔχοντα οὕτω :

2. Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς ἀκτήμονες δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως οἵτινες, ἤλθον εἰς προσυμφωνίαν μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὅλου ἢ μέρους κτήματος ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον προκαταβάλοντες εἰς τοῦτον ποσὸν ἔναντι τοῦ τιμήματος, μεταγενεστέρως δὲ ἀποκατεστάθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, δικαιοῦνται νὰ συμψηφίσωσι τὸ οὕτωσὶ προκαταβληθὲν ποσὸν πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς γεωργικοῦ κλήρου, τοῦ συνόλου τοῦ ὡς ἄνω συμψηφιζομένου ποσοῦ ἐκπίπτοντος ἐκ τῆς ὀφειλομένης τῷ ἰδιοκτήτῃ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως.

3. «Τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς κοινότητας, δήμους ἢ συνδέσμους κοινοτήτων, ὅσων ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, δύνανται νὰ διαταχθῇ, αἰτήσει μελῶν τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ἀκτημόνων γεωργῶν, ἀνάλογος ἀπαλλοτρίωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Μέχρι δὲ ταύτης ὑποχρεωτικῶς μισθοῦνται ταῦτα εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως, μὲ μίσθωμα κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

4. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 142 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

Ἄρθρον 142.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποφάσεως ἡ ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων δι' ἀποφάσεώς της, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, δύναται νὰ διαγράψῃ τοὺς κακῶς δικαιωθέντας κλήρου ἢ νὰ ἐγγράψῃ

ὡς κληρούχους καλλιεργητὰς κακῶς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντας διὰ τῆς προτέρας της ἀποφάσεως μειοῦσα ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὁρισθεῖσαν ἔκτασιν τοῦ κλήρου μετὰ εἰσήγησιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας καὶ κατόπιν αἰτήσεως καὶ δηλώσεως τῶν δικαιουμένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 37.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα ἀγροτικὸν νόμον προστίθενται ἄρθρα 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162 καὶ 163, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 156.

1. Μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του, νὰ κυρώσῃ πράξεις ἐπιτροπῶν διανομῶν, ἀφορώσας ἀντιλλαγὰς μικροϊδιοκτησιῶν ἢ ἄλλας ἐνεργείας ἀντικειμένας εἰς ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλοτριώσεων ἐφ' ὅσον αὗται ἐγένοντο τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Ἐπίσης προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν νόμον 4857, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀποζημιώσεως παραχώρησιν εἰς τὸν συναινοῦντα ἰδιοκτήτην κατὰ κυριότητα κτήματος ἴσης ἀξίας ἐκ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνηκόντων καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κυροῦνται καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τῆς ΕΑΠ. ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν γενόμεναι πράγματι ἀνταλλαγαὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσον περὶ αὐτῶν δὲν συνετάγη συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

3. Γαῖαι παρεμβαλλόμεναι ἐντὸς κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ δυσχεραίνουσα τὴν διανομὴν ἐπιτρέπεται συναινοῦντος τοῦ ἰδιοκτήτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀνταλλάσσονται πρὸς κτήματα ἴσης ἀξίας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ κτηματικῇ περιοχῇ κείμενα.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατατίθενται ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς συμβολαιογράφον, ἡ περὶ τούτου δὲ συντασσομένη ἔκθεσις ἐπέχει θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου δεκτικοῦ μεταγραφῆς. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συντασσόμεναι πράξεις ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ φόρου.

Ἄρθρον 157.

«Ὅπου ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκυρώθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, χωρεῖ αὐτοδικαίως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, ἐπανεκδίκασις τοῦ κτήματος παρά τε τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐὰν καὶ καθ' ὅσον ἐπιβάλλεται ταιαύτη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 158.

1. «Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀγροτικῶν κτημάτων ὅσα ἐθίγησαν ὁπωσδήποτε, βάσει προγενεστέρων νόμων, δι' ἀναγκαστικῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δικαιουμένους στρατιωτικοῦ κλήρου, μὴ λαβόντας δὲ τοιοῦτον ἐκ παραλείψεως ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριωσεων ἐκ τῶν θιγεισῶν ὡς ἄνω ἰδιοκτησιῶν, παραχωρεῖται τοιοῦτος κλῆρος ἤδη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων».

2. Ἡ ἄνω διάταξις ἰσχύει καὶ δι' ἰδιοκτήτας κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα ὡς καὶ δι' ἀδιοκτησίαν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἐφεδροι ἀσχέτως ὑπηρεσίας μετώπου.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ἐξ ἀδιαιρέτου κτήματος ἀπαλλοτριωθέντος βάσει προγενεστέρων νόμων ἡ διανομὴ τῶν κλήρων ἰδιοκτησίας γίνεται ἐφεξῆς κατὰ μερίδα ἰδιοκτησίας καὶ οὐχὶ κατὰ κεφαλάς.

4. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 2 παραγράφων ἐξευρίσκεται ἐκ τῶν τυχὸν ἀδιαθέτων τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ ἐκτῶν ὁπωσδήποτε πλεονασμάτων ἢ ἄλλων ἐκτάσεων τοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεών της ὁρίζει ταυτοχρόνως καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, ἃς ὁ ἰδιοκτήτης δέον νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ γαίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολίαι δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἀτονεῖ. Ἐπάνοδος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 159.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἀποδίδωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ἐγκατέλιπον ταῦτα καὶ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦν ὁπωσδήποτε οὐδ' εἶναι δυνατὴ ἡ νόμῳ ἢ λόγῳ τῆς συστάσεως του εὐάρμοστος διάθεσις αὐτῶν ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 160.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας αἴρεται ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἀπαλλοτρίωσις ἀγροτικῶν κτημάτων ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ αἱ αὐταὶ ἐκτάσεις ἀπαλλοτριωθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατεβλήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἡ ἀποζημίωσις καὶ δὲν ἐξεδόθησαν ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκατασάσεως παραχωρητήρια.

«Ἐφ' ὅσον ὅμως, κατεβλήθη πρὸς αὐτοὺς ἀποζημίωσις καὶ μετεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐπιγενομένης δι' ἄλλον σκοπὸν ἀπαλλοτριώσεως περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰ ἰσχὺν συνεταιρισμόν, διατιθεμένη, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ κοινωφελεῖς τοῦ συνεταιρισμοῦ σκοπούς.

«Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μπαστανουχικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν ἐν Ἠπείρῳ».

Ἄρθρον 161.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἀπαλλοτριώσεων συνερχόμεναι ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον εἰς ἐκτάσεις ἀγροκτημάτων ἃς παρεχώρησαν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὸ Κράτος δυνάμει συμβάσεων αὐτοκαλλιεργείας (Τράχωνες, Μάζι κλπ.). Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως αἱ Ἐπιτροπαὶ καθορίζουν καὶ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ἀξίαν εἰς ἣν πρέπει νὰ χρεωθοῦν αἱ ἐκτάσεις αὗται εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους.

Ἄρθρον 162.

Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς, πωλοῦντες ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Γραφείου τῆς Γεωργικῆς Περιφερείας, τῆς ἐγκαταστάσεώς των, τὰ ἀγοραζόμενα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ δανείου τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ Νομικῶν προσώπων τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἀροτριῶντα καὶ λοιπὰ ἐφόδια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 163.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Ἀγγελοχῶρι (Βέτσιστα) τῆς ἐποικιστικῆς περιφερείας Βερροίας ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν ἐκτάσεως 350 στρεμμάτων κειμένης ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Ρουντίνα» ἥτις παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε. Α. Π. πρὸς μεταφορὰν τοῦ ὁμόρου συνοικισμοῦ Ζερβοχῶρι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ποσόν, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας. Τὰ ἐκ τῆς ἄνω τοποθεσίας παραχωρηθησόμενα τυχὸν οἰκόπεδα εἰς γηγενεῖς κληρούχους τοῦ κτήματος Ζερβοχωρίου παραχωροῦνται ἐν ἀνταλλαγῇ τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ οἰκοπέδων των.

Ἄρθρον 38.

Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου οἱ διὰ ταύτης τιθέμενοι ἐξαιρετικοὶ περιορισμοὶ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἀποκαταστατέων εἰς κτήματα τῆς πρώτης περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ προσφύγων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον ὡς ἑξῆς:

«2. Ἀκτήμονες γηγενεῖς, ἐγκατεστημένοι εἰς κτήματα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιοχῆς ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἐμφυτεύσει ἄμπελον τοὐλάχιστον πρὸ τριετίας, δένδρα ἢ λοιπὰς φυτείας, ἀποκαθίστανται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις».

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 3 παραγράφου προστίθενται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Ἐξαιρετικῶς δύνανται οἱ κλῆροι νὰ εἶναι ἴσοι, οὐχὶ κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν, ἂν ζητήσῃ τοῦτο ἡ ὁλότης τῶν ἀποκαθισταμένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. κληρούχων.

Κληροῦχοι ὁριστικῶς διανεμηθέντων χωρίων δύνανται νὰ ἀνταλλάσσουν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνίσους κατ' ἔκτασιν ἐκτάσεις τοῦ κλήρου των, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἴσης ἀξίας.

Ἄρθρον 41.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐφ' ἅπαξ συμπληρωματικὴ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων, εἰς ἀπαλλοτριωθέντα καὶ ἀγροληπτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα, ἀγροληπτῶν οἵτινες παρελήφθησαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγραφὴ γίνεται χωρὶς νὰ μειωθῇ ὁ παραχωρηθεὶς εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας ἤδη εἰς τὰ ἐν λόγῳ κτήματα κλῆρος.

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται αἱ λέξεις «ἐκτελοῦνται δὲ διοικητικῶς».

Ἄρθρον 43.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὁπωσδήποτε ἀπαλλοτρίωσις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ δι' ἀναγναστικῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐπιδοκιμαζουσῶν νομήν, κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ πάσης περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ πρόσωπα συνεπείᾳ ἐγκαταστάσεως, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς κάτωθι:

1) Ἀσκεπῶν γαιῶν στρεμμάτων εἴκοσι κατὰ ἰδιοκτήτην.

2) Γαιῶν κεκαλυμμένων διὰ συστηματικῶν φυτειῶν στρεμμάτων πέντε κατὰ ἰδιοκτήτην.

3) Καπνοχωράφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰδικοῦ περὶ καπνοκαλλιεργείας νόμου στρεμμάτων δύο κατὰ ἰδιοκτήτην.

Ἰδιοκτήται κεκτημένοι διάφορα εἴδη ἀγροτικῶν ἐκτάσεων δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως κατὰ σειρὰν 1) τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν, 2) τῶν φυτειῶν, 3) τῶν καπνοχωράφων. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν δὲν χωρεῖ ἀναγναστικὴ ἐκτέλεσις. Μικρότερα ἐκτάσεις διαφόρων εἰδῶν προστατεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου κατ' ἀναλογίαν.

Ὑριστάμενα τυχὸν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθηκικὰ βάρη ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων δύνανται αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, μὴ ὑποκειμένης δὲ εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον, νὰ ἀρθοῦν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἔχει ἐγγραφῇ ἡ ὑποθήκη ἀσφαλίζεται δι' ὑποσταμένης ἐπὶ τυχὸν ὑπολοίπου ἢ ἄλλου κτήματος ὑποθήκης.

Ἄρθρον 44.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα Ἀγροτικὸν νόμον προσκίθενται ἄρθρα 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186 καὶ 187 ἔχοντα οὕτω:

Κτήματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 164.

Αἱ διατάξεις τῶν ἑπομένων ἰσχύουν μόνον ὅσον ἀφορᾷ κτήματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ περιερχόμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 165.

«1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται γεωργικῶς α') ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν, β') χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων, γ') ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν κατὰ τὴν ἐπομένην σειρὰν προτιμήσεως, προτασσομένων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου».

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 166.

Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποκλείονται ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ὁριζομένων.

α) Οἱ πρόσφυγες οἱ παραιτούμενοι ἢ μεταβιβάζοντες εἰς τρίτους τὸν κλῆρόν των.

β') Οἱ ἐκαταλείποντες κλῆρον παραχωρηθέντα αὐτοῖς εἰς ἄλλο συνοικισμόν.

γ') Οἱ πρόσφυγες οἱ ἀποκτήσαντες ἰδιόκτητον ἔκτασιν ἐφαρμοζομένης καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 ἐδ. 4 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 167.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 165, εἰς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικὸς ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ πλὴν τοῦ ἀναγκαίου διὰ ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς χώρου, μὴ δυναμένου διὰ τὰς ἐφεξῆς γινομένας ἐγκαταστάσεις νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο στρέμματα. ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν δι-μελοῦς γεωργικῆς οἰκογενείας (ἀνδρόγυνον) διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας.

Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἐὰν ἕνεκα τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν, ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Χορηγεῖται πρσθέτως:

α) Εἰς τὰς οἰκογενείας τριμελεῖς ἢ τετραμελεῖς, ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρισθέντος κλήρου, β) εἰς οἰκογενείας ἐκ πέντε ἕως ἑπτὰ μελῶν ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου καὶ γ) εἰς οἰκογενείας ἐξ ὀκτὼ μελῶν καὶ ἄνω ἔκτασις ἴση πρὸς ἕτερον ἕνα γεωργικὸν κλῆρον. Ἡ παρεχομένη εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

«3. Προκειμένου περὶ προσφύγων ἀσκούντων εἰδικὴν καλλιέργειαν, ὡς δενδροκόμων, κηπουρῶν, πτηνοτρόφων, καὶ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165, ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς ἔκτασις δέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν συνεχὴς καὶ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρισθέντος κλήρου. Ἐν περιπτώσει προσθέτων μελῶν τῆς οἰκογενείας του χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφιον 2α προσαυξήσεων».

Ἄρθρον 168.

«Οἱ ὑπερβάντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκ τῶν ἀποκαθιστωμένων, ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι πρὸς καλλιέργειαν λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 167 παράγραφος 1 κλήρου, ὁ δὲ τῆς 4 παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ τέταρτον αὐτοῦ. Ἀπὸ τοὺς ἐλαβόντας ὅμως, ἢ λαμβάνοντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου».

Κλῆροι καπνεργατῶν.

Ἄρθρον 169.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος νόμου καπνεργάται γηγενεῖς ἢ πρόσφυγες, δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον παραιτοῦνται τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν πλεονεκτημάτων. Εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους χορηγεῖται ὁ διὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεως ὁρισθεὶς τυχὸν καπνικὸς κλῆρος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου μέχρις ἑνὸς τὸ πολὺ γεωργικοῦ κλήρου.

Ἐπαγγελματικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 170.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ σκοπιᾶς εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτηδευμάτων ἢ ἐπαγγελματιῶν χρησίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου, τοῦ εἰς αὐτοὺς χορηγουμένου κλήρου κανονιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 171.

1. Πρὸς κατάταξιν τῶν κληρούχων κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166, 167, 168, 169 καὶ 170, ἐξετάζεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταστάσεως προσωπικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ κατάστασις αὐτῶν.

«2. Πρόσφυγες ἀποκατασταθέντες ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. καὶ τυχόντες κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου, κατατάσσονται ὡς γεωργοί, ἀσχέτως τῆς ἀσχολίας των καὶ πρὸς ἕτερον ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦνσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τὸν παραχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινὸν κλῆρον».

3. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 169 καὶ 170 ἀποκαθισταμένων προσώπων χορηγεῖται καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν κατοικίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δὲν κατέχουν τοιοῦτον ἐν τῷ συνοικισμῷ καὶ ὑπάρχουν ἀδιάθετα. Εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας χορηγεῖται προσθέτως καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ ὑπάρχουν πλεονάζοντα.

Σχολικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 172.

Παραχωρεῖται εἰς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπὴν, κλῆρος μέχρι τὸ πολὺ 25 στρεμμάτων συνεχόμενος εἰ δυνατὸν καὶ ἐγγὺς τοῦ διδακτηρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου.

Οἱ παραχωρούμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ οἱ παραχωρηθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κλῆροι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας σχολικὰς Ἐπιτροπὰς ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 3 κανονιζόμενα.

Κοινοτικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 173.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται.

α) Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν χρῆσιν ἀφεθεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ γαῖαι καθοριζόμεναι κατὰ τὰς παραγράφους α, γ, δ καὶ ε, τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα.

β) Οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ αἱ καττάλληλοι διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑδρομύλων θέσεις (μυλότοποι) ἐξαιρέσει τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡ ςδιαδόχου αὐτῆς εἰς ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, πλὴν τῶν προσφυγικῶν ὁμάδων.

γ) Τὰ ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ καὶ μὲ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ ρυμοτομίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἀπομένοντα ἀδιάθετα οἰκόπεδα.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα, λογιζόμενα ὡς κοινοτικὸς κλῆρος, μεταβιβάζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως ἡ κυριότης καὶ ἡ νομὴ μεταβιβάζονται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια παραχωρουμένων κτημάτων ἡ Κοινότης ἀποκτᾷ τὴν νομὴν καὶ τὴν κυριότητα ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀποφάσεως ἐπεχούσης θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος.

4. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4857 συσταθεῖσα ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς

Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποθήκη θεωρεῖται ἀποσβεννυμένη ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραχωρουμένων κτημάτων, ἅμα τῇ μεταγραφῇ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν.

5. Μέχρι τῆς μεταγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ Κοινότης διαχειρίζεται καὶ καρπούται ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει τὰ εἰς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραδοθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτέρπης Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου αὐτῆς Δημοσίου κτήματα περὶ ὧν τὸ ἄπαρον ἄρθρον, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ πρασωρινοῦ παραχωρητηρίου.

6. Ἀπαιτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς κατὰ τρίτων ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων χρήσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κτημάτων μὴ ἐκχωρηθείσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Κοινότητα, δύνανται νὰ ἐκχωρῶνται εἰς ταύτην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων χωρεῖ συμβιβασμὸς μετὰ τῶν ὀφειλετῶν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

7. Ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Κοινότητι ἢ συνοικισμῷ ἀποκατασταθέντων ἢ ἀποκαθισταμένων κληρούχων, γηγενῶν καὶ πρασφύγων, δικαιοῦται νὰ βόσκῃ ἐντὸς τῆς κοινῆς βοσκῆς ζῷα ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν μέχρις εἴκοσι πέντε μικρὰ καὶ τέσσαρα μεγάλα. Ἐπίσης νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν λοιπῶν κοινοχρήστων τόπων τῶν παραγρ. γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐκποίησις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁριστικὴ διάθεσις πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρουμένων κτημάτων καὶ ἡ ὑπὸ παντὸς μεταβολὴ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινοχρήστων γαιῶν καὶ χώρων πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐδάφιον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου οἰκοπέδων διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

9. Προκειμένου περὶ βοσκῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων τόπων ἀνηκόντων κατὰ νομὴν ἢ κυριότητα, ἐποικίνως εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ εἰς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα (Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Συνεταιρισμοὺς Ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων καλλιεργητῶν) περιέρχεται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνῆκον ἰδανικὸν μερίδιον.

10. Συνοικισμὸς ἀναγνωριζόμενος εἰς Κοινότητα ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα ἅτινα ἐκέκτητο ἡ Κοινότης εἰς ἣν ὑπήγετο πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του, ἐπὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

Καταργήσεις Προσφυγικῶν Ὁμάδων.

Ἄρθρον 174.

1. Αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» συσταθεῖσαι προσφυγικαὶ ὁμάδες καταργοῦνται μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνασυστάσεως αὐτῶν. Αἱ τυχὸν ἐπ' ὀνόματι τούτων δημιουργηθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τρίτων ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἀκινήτων τούτων μεταβιβάζονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

2. Αἱ ἐπ' ὀνόματι καταργουμένων προσφυγικῶν ὁμάδων ὑπάρχουσαι τυχὸν καταθέσεις χρημάτων παρὰ τραπέζαις, ἢ ἄλλοις ὀργανισμοῖς αἱ προερχόμεναι ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, περιέρχονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας διαιουμένας, ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτὰς ὡς κοινοτικὴν περιουσίαν, συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἀποτύπωσις καὶ ρυμοτομία συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 75.

1. Τὰ ἄρθρα 60, 61, 62, 63 καὶ 64 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Παραχώρησις οἰκημάτων.

Ἄρθρον 176.

1. Ἡ νομὴ οἰκημάτων ἀνηκόντων ἀρχικῶς εἰς ἀνταλλαγέντας μουσουλμάνους ἢ μὴ μετανασταξύσαντας Βουλγάρους ἢ οἱωσδήποτε δημοσίων καὶ κατεχομένων ὑπὸ προσφύγων ἐκ παραχωρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἄνευ ἐκδόσεως τοῦ κεκανονισμένου παραχωρητηρίου, παραχωρεῖται ὁριστικῶς εἰς τοὺς κατέχοντας, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν οἰκημάτων τούτων, ἐὰν δὲν εἶναι ὡρισμένη ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐξευρίσκεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα διὰ τὰ οἰκήματα τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ καταχωρῆται ὡς τίμημα εἴς τε τὸ παραχωρητήριον καὶ εἰς τὴν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος βάσει ἀντιτύπου τοῦ παραχωρητηριυπογραφομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέχοντος θέσιν χρεωστικῆς ὁμολογίας.

Ὁ ἀρνούμενος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραχωρητηρίου ἀποβάλλεται διοικητικῶς τοῦ οἰκήματος.

2. Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια κείμενα εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκαταστάτην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα. Ἀδιάθετα οἰκήματα ἐν ἐγκαταλελειμμένῃ καταστάσει δύνανται νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους μόνον πρὸς κατεδάφισιν καὶ ἀπόληψιν τῶν χρησίμων ὑλικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στεγάσεως των ἐκτὸς ἐὰν ἀναλάβωσι οὗτοι τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐπισκευήν των.

3. Ἡ διοίκησις τῶν συνοικισμῶν, Νέων Ρύσσιον (Ἀρετσοῦ Ἁλιέων), Κουρὶ παραλία Σταυροῦ καὶ Νας Πέραμος (Μεγαρίδος) ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ ὁποίαν ὑπηρεσίαν θέλουσι παραδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ πρωτοκόλλων.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 177.

1. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐξαιρέσει τῶν δι' εἰδικὰς καλιεργείας προοριζομένων ποιοτήτων.

2. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία μονίμων φυτειῶν εἰμὴ μόνον κατὰ τοποθεσίας καὶ κατὰ κατηγορίας ὁριζομένας μετ' ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου Γεωργικῆς Περιφερείας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ διανεμομένας εἰς τοὺς κληρούχους ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὅμως μείζονος ἐκτάσεως τοῦ ὡρισμένου κλήρου.

3. Αἱ πρὸ τῆς καταμετρήσεως ὡς καὶ αἱ κατόπιν διανομῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φυτευθεῖσαι συστηματικῶς διὰ δένδρων καὶ ἀμπέλων γαῖαι διανέμονται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ κληρουχικοῦ δικαιώματος.

4. Ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γαῖαι κατεχόμεναι ὑπὸ γηγενῶν ἢ πρασφύγων, μὴ δικαιουμένων γεωργικῆς, ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης νομίμου ἐγκαταστάσεως, δυνάμει εἰδικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, διανέμονται εἰς ἄλλους δικαιούχους κλήρου.

Κύρωσις καὶ ἔγκρισις διανομῶν.

Ἄρθρον 178.

Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4857 γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κηρύσσονται ἔγκυροι. Αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τίμημα κλήρου.

Ἄρθρον 179.

1. Οἱ ἐπὶ γαιῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀποκαθισταμένοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληροῦχοι, ὡς καὶ οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποκατασταθέντες, ὀφείλουσι τίμημα, ὅπερ ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διὰ τοῦ νόμου 4857 ὁρισθείσας κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον ὁριζομένας τιμάς, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4592, 4745 4857 καὶ 5151 καὶ δι' αὐτῶν κυρωθεισῶν συμβάσεων. Τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτήματος ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ἀποκατασταθέντας γηγενεῖς κληρούχους, διεπομένους ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ νόμου 5266 κυρωθείσης συμβάσεως

2. Προκειμένου περὶ κτημάτων περιελθόντων ἢ περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθείσης συμβάσεως τῆς 28 Νοεμβρίου 1930 ἀναφερομένους πίνακας, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων γίνεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5151.

3. Αἱ ἐπὶ προσωρινῷ τίτλῳ ἐκδιδομένῳ ὑπ ὀτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰς χρεωστικὰς μερίδας τῶν προσφύγων ἀξίαι κλήρου ἰσχύουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4745, ὡς ἔχουν καταχωρισθῆ.

Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν ἑκάστου συνοικισμοῦ, καθορίζεται ὁριστικῶς ἡ ἀξία ἑκάστου κλήρου, βάσει τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον 4857 ὁρισθείσης ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρουκ ἐξευρισκομένης τιμῆς κατὰ β. στρέμμα. Οἱ σχετικοὶ πίνακες, ἐγκρινόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καταχωρίζονται εἰς τὰ οἰκεῖα μεριδολόγια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀκυρουμένης τῆς σχετικῆς προσωρινῆς χρεώσεως, τοῦ προκύπτοντος ὑπερ τοῦ κληρούχου πιστωτικοῦ ἢ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου, διεπομένου ὑπὸ τῶν σχετικῶν κανόνων τῶν νόμων 4745, 4851 καὶ 5151.

5. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4857 χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομήν.

6. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγες οἱ ἐξοφλήσαντες ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβωσι μέρος τοῦ ἐξοφληθέντος ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενα, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ὀφειλέται ἐξ ἄλλης αἰτίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τὸ ὑποκατάστατον αὐτῆς Δημόσιον, ὁπότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον συμψηφίζεται πρὸς τὴν ὀφειλήν.

7. Προκειμένου περὶ προσφύγων τελούντων ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς τίμημα κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται ἡ εἰς τὴν χρεωστικὴν μερίδα τοῦ προσ-

φ ἐγγεγραμμένη ἀξία κλήρου, ὡς ἐξόφλησις δὲ τιμήματος νοεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πρόσφυγος συμψηφιζομένη κατὰ τὸν νόμον 4745 ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως

Ἔκπτωσις κληρούχου.

Ἄρθρον 180.

1. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουροῦ τῆς Γεωργίας, αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυγξ κληρούχος ἀναγνωρισθεὶς ὡς τοιοῦτος δι' ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτήματος διοικουμένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐφόσον οὗτος δὲν ἐξώφλησε τὸ τίμημα το ὑκλήρου. Προκειμένου περὶ κληρούχου ἐξοφλήσαντος καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν μέρει, τὸ τίμημα τοῦ κλήρου καὶ κηρυσσομένου ἐκπτώτου, τὸ ἐξοφληθὲν ποσὸν λογίζεται ὡς μίσθωμα τοῦ κλήρου ἐκπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ τιμήματος. τοῦ ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν τετάρτων ποσοῦ συμψηφιζομένου πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους του, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου χρέους ἀποδιδομένου εἰς τὸν δικαιοῦχον.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ προσφύγων κληρούχων ἐγκαταλειφάντων ὁριστικῶς καὶ μετὰ τῆς οἰκογενείας των τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεώς των.

Ἡ ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον ἀπουσία ὡς ἄνω τοῦ κληρούχου ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ πιστοποιουμένη ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος ἀποτελεῖ τεκμήριον τῆς ὁριστικῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ.

3. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας, δύναται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὸ τυχὸν καταβληθὲν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τίμημα τοῦ κλήρου, τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ὁ κηρυσσόμενος ἔκπτωτος τοῦ κλήρου πρόσφυξ δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον οἴκημα ἐφ' ὅσον ἐξώφλησεν ὁλόκληρον τὸ τίμημα αὐτοῦ ἢ ἐφ' ὅσον ἰδίαις δαπάναις ὠκοδόμησεν ἢ ἐπισκεύασε ριζικῶς τὸ οἴκημα.

Ἄρθρον 181.

1. Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ οἱ κατὰ τὸ ἰσχῦον ἀστικὸν δίκαιον νόμιμοι αὐτοῦ κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔτυχον κλήρου καὶ δικαιοῦνται τοιούτου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 165 καὶ ἑπέκεινα, ἢ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προερχομένην, ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην πρὸς ἕκτασιν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐλάσσονα πλήρους κλήρου κληρονομοῦν μέχρι συμπληρώσεως αὐτοῦ. Ἐλλείψει νομίμων κληρονόμων ὁ κλῆρος θεωρεῖται ἀδιάθετος. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγάμους κληρονόμους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν».

3. Ἂν πρόσφυγξ κληροῦχος ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ κλῆρον ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται κατὰ πᾶσαν

περίπτωσιν ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. τῶν ὑποκαταστάτων τοῦ ὠφελοῦντος δικαιουμένων ν' ἀνακτήσουν τίτλον κυριότητος ἐπὶ τοῦ κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4857 καὶ τῶν σχετικῶν νόμων.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληρούχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου 1 παράγραφος β' καὶ γ' καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλείονες κληρονόμοι ἀποβιώσαντος κληρούχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας σχέσεις των, δι' ἑνὸς τῶν συκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ ἁρμόδιος Προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

6. Κλῆρος ἐπαγόμενος διὰ κληρονομίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται βεβαρημένος διὰ τοῦ συνόλου τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ κληρονομουμένου.

7. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶς ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἰσχύουν οἱ περὶ γηγενῶν ἀπημόνων περιορισμοὶ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, τῆς δεκαετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους».

Παραβίασις κλήρου. Παραίτησις.

Ἄρθρον 182.

1. Ὁ κληροῦχος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκχωρήσῃ τὸν κλῆρον εἰς ἕτερον πρόσωπον. Ἐπιτρέπεται οὐχ' ἧττον τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ παρόντος καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐκχώρησις τοῦ κλήρου εἰς πρόσωπον ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν οἰκογένειαν τοῦ κληροῦχου, καὶ κατὰ προτίμησιν τῶν διὰ σχέσεως κληρονομικῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς συνδεμένων πρὸς αὐτὸν προσώπων, καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς ἄλλο, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, σωματικῆς ἢ διανοητικῆς βλάβης, ἀφανείας, ἀσωτείας, ἐγκαθείρξεως καὶ μεταναστεύσεως τοῦ κληροῦχου.

«Ἐξαιρετικῶς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε πιστοποιηθῇ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς κληροῦχόν τινα γαῖαι εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν, ἐπιτρέπεται ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν παραχώρησις ἄλλων καταλλήλων ἐκτάσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας».

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κτίσματος ἢ οἰκοπέδου ἐφ' ὅσον ὁ ἐκδοχεὺς εἶναι ἄστεγος ἢ πρόκειται ν' ἀσκήσῃ βιοποριστικὸν ἐπιτήδευμα.

2. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ κλήρου πρόσφυγος κληρούχου ὑπαγομένου εἰς τὸν νόμον 4745 ἢ ἐξοφλήσαντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου του δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κλῆρος ἀποτελεῖται ἐκ γαιῶν ἀκαταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου γεωπόνου.

Ἀδιάθετοι κλῆροι. Διαχείρισις.

Ἄρθρον 183.

1. Οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διοικούμενοι ἀδιάθετοι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165 καὶ ἐπέκεινα τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὀφειλομένῳ καὶ εἰσπραττομένῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5151 καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ λαβόντα κλῆρον καὶ εἰς ἕτερον συνοικισμόν.

2. Ἡ πραγματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκαθισταμένου κληρούχου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κλήρου γίνεται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους. διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος τελεῖ ὑπὸ τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον μίσθωσιν.

3. Οἱ μεθ' ὁριστικὴν διανομὴν ἀδιάθετοι ὁπωσδήποτε κλῆροι ἐκμισθοῦνται μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαθέσεως αὐτῶν, μονοετῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4142 Γεωργικοῦ Ταμείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται, ἐπὶ ἰδίῳ ὄφελει.

Μίσθωσις συναφθεῖσα διὰ πλείονα χρόνον δύναται ν' ἀκυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπερβάλλοντα τὸ ἕτος χρόνον.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ ἀνασυνισταμένην, μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετουμένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ ἐκτάκτου ἢ ἡμερομισθίου τοιούτου, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας καὶ τῇ Ε. Α. Προσφύγων, μεταταττομένου καὶ διαβαθμιζομένου εἰς τακτικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ μνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὁριζόντος τὸν βαθμόν, βάσει τῆς ὑπηρεσίας των καὶ συνιστωμένων διὰ τοῦ παρόντος ἀναλόγων ὀργανικῶν θέσεων

Προϊόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Εἰς γραφεῖς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τελειοφοίτους Πανεπιστημίου λαμβάνοντας δὲ μισθὸν ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἀπονέμεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουν, μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετίας εἰς τὸν βαθμὸν γραφέως α' τάξεως.

Ἀκροτελεύτιος διάταξις.

Ἄρθρον 46.

Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἕνα ἰδίον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον διὰ νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ αἱ τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄνω Κώδικος ἐν τῷ συνόλῳ των δηλαδὴ αἵτε τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τῶν προγενεστέρων τροποποιήσεων αὐτοῦ καὶ αἱ τοῦ παρόντος κατισχύουν ὡς μεταγενέστερος εἰδικὸς νόμος πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου ἢ Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4094 περὶ Ἰατρικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 32 τοῦ ἄρθρου 8ου τοῦ Νόμου 4094 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Ἐπίσης ὑφίστανται εἰς τὸ τέλους ἑκάστου ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους ἐξετάσεις καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδαχθέντα μαθήματα Στρατιωτικὰ καὶ Ἐπιστημονικά, δι' ἅτινα ὑποβάλλονται καὶ εἰς διαγωνισμοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Οὐχ' ἧττον, μαθητὴς φερόμενος ἐπιτυχὼν εἰς τὰ Πανεπιστημιακὰ μαθήματα καὶ μὴ δυνάμενος νὰ προαχθῇ εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν λόγῳ μικρᾶς βαθμολογίας ἣν ἔλαβεν εἰς τὰ Στρατιωτικὰ μαθήματα, δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπανεξέτασιν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τούτων μαθημάτων ἐφ' ἅπαξ, τασσόμενος πάντως ὡς πρὸς τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος τῆς τάξεώς του εἰς τὸ τέλος τοῦ πίνακος τῶν συμμαθητῶν του τῶν μὴ ὑποστάντων ἐπανεξέτασιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930—1931.

Ἄρχεται κατόπιν ψηφοφορία διὰ ψηφοδελτίων ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὡς ψηφολεκτῶν τῶν κ.κ. Μαυτζουρίδη καὶ Βερδέλη.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 110 ἐξ ὧν 95 ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ 15 κατ' αὐτοῦ. Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν. ἔχον ὧδε :

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου λόγῳ ἐξαιρετικῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν τοῦ συζύγου της ἀπονέμεται ἰσοβίως μηνιαία προσωπικὴ σύνταξις ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων μετὰ τῶν σχετικῶν ἐπιδομάτων τῶν προσωπικῶν συντάξεων, ἀνερχομένη οὕτω εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας (3500) μηνιαίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου :

1α') «Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος προσωρινῶς τεθείσης εἰς ἐφαρμογὴν συμβάσεως, ἀλλὰ μὴ κυρωθείσης ἐντὸς διαστήματος ὀκτὼ μηνῶν.

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ συμπληρώματος τῆς συμβάσεως 1924 μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Air–Orient.

3) «Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων ἱπποδρόμου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνάρξεως ἱπποδρομιῶν».

4) «Περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν ἔργων δημοσίας ὠφελείας», ἔχον οὕτω :

Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος προσωρινῶς τεθείσης εἰς ἐφαρμογὴν συμβάσεως, ἀλλὰ μὴ κυρωθείσης ἐντὸς διαστήματος 9 μηνῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Σύμβασις, ἧς ἡ ἐπικύρωσις χρήζει τῆς συγκαταθέσεως τῶν Βουλῶν, συνομολογηθεῖσα μετὰ ξένου Κράτους καὶ τεθεῖσα εἰς προσωρινὴν ἐφαρμογὴν πρὸ τῆς προβλεπομένης ἐν αὐτῇ ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζομένη πέραν τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν συνετελέσθη ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων

Περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος (Avenent) τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας AIR–ORIENT.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Λεβίδου, Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀεροπορίας, καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Air–Orient ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Μιχαλοπούλου Τροποποιητικὸν Συμπλήρωμα τῆς Συμβάσεως τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τέως Ἑταιρείας Messageries Transaériennes συνομολογηθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1931. οὗ τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἕπεται.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Air–Orient. τέως Ἑταιρείας Air Union Lignes d' Orient, τέως Ἑταιρείας Messageries Transaériennes.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι Ἀλέξ. Λεβίδης, Διευθυντὴς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἀνδρέας Μιχαλόπουλος, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀεροπορικῶν Συγκοινωνιῶν Air–Orient, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συμφωνίαν τῆς 18ης Ἀπριλίου 1931 μεταξὺ τῶν Ὑπουργείων Ἀεροπορίας Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, ἀφορῶσαν τὰς τεθείσας βάσεις Τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 μετὰ τῆς Ἑταιρείας Air–Orient, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 7 τῆς Ἀεροπορικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, δὲν ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τῆς τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν Air—Orient».

ÂVENANT

à la Convention du 19 Septembre 1924 entre le Gouvernement Hellénique et la Compagnie Air-Orient, ci-devant Compagnie Air Union Lignes d. Orient, ci-devant Société des Messageries Transaértiennes

Les soussignés Plénipotentiaires Alex. Levidis Directeur de l'Aviation Civile, délégué du Gouvernement Hellénique et A. Michalopoulo, Représentant de la Compagnie Française des Communications Aériennes-Air-Orient, vu l'accord du 18 Avril 1931 entre les Ministères de l'Air de France et de Crèce, concernant les bases mises pour un Avenant à la Convention du 19 Septembre 1924 avec la Compagnie Air-Orient, sont convenus les dispositions suivantes :

Article 1.

L'application des Lois Helléniques sur les combustibles visés à l'article 7 de la Convention Aérienne entre les Gouvernements Crec et Français ne concerne

Ἑταιρείας Air-Orient γινομένην διαδρομὴν μεταξὺ Κερκύρας καὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς ἔξοδον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ Ἑταιρεία Air-Orient διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην δὲν ὑπόκειται, δυνάμει τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς σχετικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀποκλειστικαὶ χρήσεις καὶ τὰ μονοπώλια, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 (ἄρθρον 3 παράγραφος 2, ἄρθρον 5 παράγραφος 3 καὶ ἄρθρον 7 παράγραφος 4) ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1924, ἐγκαταλείπονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Air-Orient.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ 17ον χιλιόμετρον τοῦ ὅρμου Ἐλευσῖνος διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Μεγάλο Πεῦκο.

Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει, αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, νὰ μεταφερθῇ εἰς Φάληρον ὅταν ἱδρυθῇ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δημόσιος ἀερολιμὴν παρέχων τοὺς ἀπαραιτήτους ὅρους ἀσφαλείας καὶ ἐγκαταστάσεων (ὑποστέγων, slips, καταλλήλων μέσων διὰ τὴν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ ἐξασφάλισιν τῆς προσθαλασσώσεως καὶ ἀποθαλασσώσεως τῶν ὑδροπλάνων).

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει διατηρήσει ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ Μεγάλο Πεῦκο ὡς βοηθητικὸν ἀερολιμένα. Ἕως τότε αἱ κύριαι ἐγκαταστάσεις τῆς Air-Orient θὰ παραμείνωσιν ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ, ἡ δὲ κίνησις ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων δέον νὰ ἐνεργῆται ἐν Φαλήρῳ ὁσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀξιώσῃ οὐδεμίαν ἀποκλειστικότητα ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν τῆς ὑδατίνης ἐκτάσεως τοῦ Μεγάλου Πεύκου πρὸς δυσμὰς τοῦ 32ου χιλιομέτρου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιῇ, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τεχνικὸν καὶ μὴ εἰδικευμένον προσωπικὸν Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος λαμβανόμενον κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν πρώην ἀεροπόρων.

Ὁ Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας, οἱ Διευθυνταὶ τῶν ὑδροσκαλῶν ὡς καὶ τὸ μὴ εἰδικευμένον προσωπικὸν διέπονται ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει διατηρήσει τὰς ἰδιαιτέρας της τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις (ραδιογραφικὰς καὶ μετεωρολογικὰς) ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ὀργανώνει ραδιογραφικὸν δίκτυον εἰδικῶς διὰ τὴν ἀεροπορίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθοριζόμενα τέλη προσεδαφίσεως καὶ στεγάσεως εἰς τὰ δημόσια ἀεροδρόμια.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τῆς Ἑταιρείας Messageries Transaériennes μετετράπη διαδοχικῶς εἰς Ἑταιρείαν Air Union Lignes d' Orient καὶ ἤδη εἰς Ἑταιρείαν Air-Orient.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ 17ον χιλιόμετρον τοῦ κόλπου τῆς Ἐλευσῖνος διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Μεγάλο Πεῦκο μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1931.

pas le trajet parcouru par la Compagnie Air-Orient entre Corfu et la sortie Est du territoire Grec, et que, pour cette ligne, l' Air-Orient, en vertu de la Convention du 19 Septembre 1924, ne sera soumise au paiement d'aucune taxe de ce chef.

Article 2.

Les exclusivités et monopoles, prévus dans la Convention du 19 Septemçre 1924 (article 3 alinéa 2, article 5 alinéa 3 et article 7 alinéa 4), ainsi que par l' avenant du 30 Septembre 1924, seront abandonnés par la Compagnie Air-Orient.

Article 3.

La Compagnie Air-Orient abandonnera le kilomètre 17 de la baie d'Eleusis pour se transporter à Megalo Pevko.

La Compagnie Air-Orient devra se transporter au Phalère sur la demande du Ministère de l'Air, lordqu' un aéroport public présentant les conditions indispensables de securités et d'installations (hangars, alips moyens propres à assurer ar tout temps et en toute sécurité l'ammerrissage et le décollage des hydravions), aura été créé à cet endroit par le Gouvernement Hellènique. La Compagnie Air-Orient conservera à partir de ce moment Megalo Pevko comme aéroport auxiliaire. Jusqu'à ce moment les installations essentielles de l'Air-Orient resteront à Megalo Pevko, le trafic des passagers et du frêt devant se faire au Phalère, toutes les fois que cela sera possible. La Compagnie s'engagera à ne demandez aucune exclusivité en ce qui concerne l'usage du plan d'eau de Megalo Pevko à l'Ouest du kilomètre 32.

Article 4.

La Compagnie Air-Crient s'engagera à employer, dans toute la mesure du possible, du persennel technique et non spécialisé de nationalité hellénique, pris de préférence parmi les anciens aviateurs.

Le Représentant Général de la Compagnie, les Directeurs des Hydroscales ainsi que le personnel non spécialisé seront régis par les termes de l'article 14 de la Convention.

Article 5.

La Compagnie Air-Orient conservera ses installations techniques particuliéres (radio et météo) tan que le Gouvernement Hellénique n'aura pas organis un réseau radio spécialisé pour l'Aviation.

Article 6.

La Compagnie Air-Orient sera soumise aux taxd'aterrissage et de hangar instituées sur les aérodrome publics, par le Gouvernement Hellénique.

Article 7.

Le Gouvernement Hellénique reconnaît que la raison sociale de la Société Messageries Transaérienne, a été successivement modifiée en celle de Compagnie Air Union Lignes d'Orient et actuellement en celle de Compagnie Air-Orient.

Article 8.

La Compagnie Air-Orient abandonnera le kilomètre 17 de la ba e d'Eleusis pour se transporter à Megalo Pevko avant le 15 Novenbre 1931.

Εἰς περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας, δεόντως πιστοποιουμένης παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς συνισταμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἧς τὸ ἓν μέλος εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἀνάλογος παράτασις πρὸς μεταφορὰν καὶ πέραν τῆς 15ης Νοεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 9.

Τὸ παρὸν Τροποποιητικὸν Συμπλήρωμα θὰ ἔχῃ διάρκειαν δέκα ἐτῶν καὶ θὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν
Air-Orient

Α. ΛΕΒΙΔΗΣ — Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ παραπτάσεως τῆς προθεσμίας ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων Ἱπποδρομίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνάρξεως ἱπποδρομιῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τῆς ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1927 συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ Νομῷ Θεσσαλονίκης κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4790 τασομένη προθεσμία ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἱπποδρομιῶν ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

Περὶ ἐπιχορήσεως ἡ ἀφέσεως ἀροσιατευτικῶν ὑδρευτικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς ἃς περιφερείας μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ ἔργα ἐγγείων βελτιώσεων ἡ Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ κηρύξῃ ἀπαλλοτριωτέα ὑπάρχοντα τεχνικὰ ἔργα παρυχετεύσεως ὑδάτων ἐκ ποταμῶν εἰς παρακείμενα κτήματα ἢ καὶ οἱαδήποτε τοιαῦτα ἔργα ἐπὶ τῆς ὄχθης ἢ τῆς κοίτης τῶν ποταμῶν φέροντα μεταβολὴν εἰς τὴν φυσικὴν ροὴν τῶν ὑδάτων, μὴ ἐπιδεχόμενα δὲ διαρρύθμισιν οἰκονομικῶς ἀνεκτήν, ἢ ἀπαιτοῦντα ταχίστην ἐπέμβασιν πρὸς ἄμεσον κοινωφελῆ προστασίαν εἴτε ὑπὸ πλημμυρῶν εἴτε ἀπὸ ἑλοσιγενείας, μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, τοῦ προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς Περιφερείας, ἐν ᾗ τὸ ἔργον κεῖται, τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ Κατασκευῶν τῆς Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας ταύτης καὶ ὁμοίαν τοιαύτην τῆς Γνωματευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τμήματος Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς, ἡ δὲ Δ. Τ Ε. δύναται νὰ προβῇ ἀμέσως καὶ πρὸ πάσης ἀπαλλοτριώσεως εἰς μέτρα ἀχρηστοποιοῦντα τὸ ἔργον τοῦτο, ἀπαγορευομένης τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐγέρσεως προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων τεχνικῶν ἔργων διενεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἀπαλλοτριώσεως λόγῳ δημοσίας ὠφελείας καὶ βαρύνει τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τῇ κηρυξάσῃ τὸ ἔργον ἀπαλλοτριωτέον καθοριζομένους ὡς ὠφελουμένους ἐκ ταύτης.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τυγχάνει δυνατὴ καὶ οἰκονομικῶς ἀνεκτὴ ἡ διαρρύθμισις τοῦ ἔργου καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔχει κατασκευασθῇ κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς ἡ διαρρύθμισις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις :

2. Ἡ ἐπιταγὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἔργων, περιέχουσα διάγραμμα τῶν ἐκτελεστέων ἔργων.προϋπο-

Dans le cas de force majeure, dûment certifié pr une Commission nommée par le Miniatère de l'Aair et composés de 3 membres dont l'un sera le Represenatant de la Compagnie, une extension raisonnable pourra être accordée à la Compagnie pour effectuer le transfert au delà du 15 Novembre 1931.

Article 9.

Cet Avenant aura una durée de dix ans et sera ratifié par les Corps Parlementaires Helléniques.

Fait à Athènes en double exmplaire le 16 Semtembre 1931.

Pour la Compagnie Asir-Orient

A. LEVIDIS — A. MICHALOPOULO

λογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης, καθοριζούσα δὲ τὴν προθεσμίαν ἐκτελέσεως αὐτῶν,κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἐπὶ πρωτοκόλλῳ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου νὰ ὑποβάλῃ ἀντιρρήσεις στρεφομένας περὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης ἐκτελέσεως τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἔργων καὶ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις κοινοποιοῦνται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ κρίνονται ἀμετακλήτως ὑπὸ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προσφυγῆς πρὸς διοικητικὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Γενομένης τῆς κρίσεως τῶν τυχὸν κοινοποιηθεισῶν ἀντιρρήσεων καὶ παελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης τελικῆς προθεσμίας, δύναται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν νὰ διαταχθῇ ἡ ὑπὸ τῶν Δ. Τ. Ε. ἐκτέλεσις τῶν διαρρυθμίσεων ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4405, μετὰ γνώμην τῆς Γνωματευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τμήματος Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς.

Αἱ καταβληθεῖσαι δαπάναι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

4. Πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς εἰσπράξεως τῶν δαπανῶν τὸ Δημόσιον ἔχει γενικὸν προνόμιον ἐφ' ἁπάσης τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἰδιοκτήτου, δυνάμενον νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκην ἐπ' αὐτῆς.

5. Κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς διαρρυθμίσεως ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἔγερσις προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρῆσιν τοῦ κτήματος ἐφ' οὗ κεῖνται τὰ ἔργα.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκάστοτε ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1. «Περὶ Ταμείου Συντάξεων ἐργληπτῶν».

2. «Περὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἁγίου Μάμαντος τῆς Ναλαιδικῆς».

3) «Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ Ἑταιρείας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν αὐτῆς σχέσεων κατὰ τὰς γεωργικὰς περιόδους 1930 -1931 καὶ 1931 - 1932.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ

νόμου 2465 τοῦ 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3246 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδώσεων τῶν Σ.Ε.Κ. κλπ.».

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς ἐρ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 21 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3333 τῆς 5 Ἰουνίου 1925 «περὶ βαθμολογίας κατατάξεων ἐκπαιδεύσεως καὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

3) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5221 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καὶ ἐν τοῖς Νέαις Χώραις κλπ».

4) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος τὸν νόμον 4183».

5) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5187 περὶ τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΝΣΤ' τῆς 14 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου 2).

"Αρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ εἶναι ὅτι τὸ Ἀμερικανικὸν Σῶμα διέπεται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας τοῦ Π. Ν., πρὸς οὓς ἐξομοιοῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν, τὴν ποινικὴν δοσιδικίαν, τὴν πειθαρχίαν, τὸ ὅριον ἡλικίας, τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα, τὴν ἀπονομὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, τὰ μητρῶα, τὰς ἀποδοχάς, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα νοσηλείας καὶ κηδείας, τὰς συντάξεις, τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Π. Ν. καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, πλὴν καθ' ὅσον ἄλλως ὁρίζονται διὰ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3333 τῆς 5 Ἰουνίου 1925 «περὶ βαθμολογίας, κατατάξεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν τοῦ Π. Ν.».

"Αρθρον 1ον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3333 «περὶ βαθμολογίας, κατατάξεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν τοῦ Π. Ν.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

"Αρθρον 25.—1. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν Υ. Μ. πρέπει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 14—17 ἐτῶν, νὰ ἔχῃ ἐνδεικτικὸν ἐπίσημον ὅτι προήχθη ἐκ τῆς γ' τάξεως τοῦ ἑξαταξίου Γυμνασίου εἰς τὴν δ' καὶ νὰ αἰτηθῇ ἡ κατάταξίς του ὑπὸ τοῦ γονέως, ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος του, ὑποχρεομένου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ τέκνον του ἀποσυρθῇ τῆς σχολῆς οἰκειοθελῶς πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους, νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰ ἔξοδα διατροφῆς, συντηρήσεως καὶ ἱματισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διήνυσεν ἐν τῇ σχολῇ, τοῦ ποσοῦ τούτου θεωρουμένου ὡς δημοσίου ἐσόδου.

Τὰ λοιπὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ προσακτέα πιστοποιητικὰ ἕνα γίνῃ ὁ ὑποψήφιος δεκτὸς εἰς τὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν κανονίζονται διὰ τοῦ εἰδικοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς σχολῆς ταύτης Διατάγματος.

"Αρθρον 2ον.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἰδίου νόμου 3333 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

"Αρθρον 31. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν διαιρεῖται'

α') Εἰς θεωρητικὴν τοιαύτην κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας.

β) Εἰς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ Ναυστάθμου κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.

γ) Εἰς τὴν δι' ἐκπαιδευτικοῦ πλοίου ἄσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ τῶν μηχανῶν καὶ λεβήτων.

Τὸ σύνολον δὲ τῆς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως θὰ διανέμηται εἰς 4 ἐκπαιδευτικὰ ἔτη.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ διδακτέα ὕλη, οἱ πρὸς προαγωγὴν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ἀπαιτούμενοι ὅροι κτλ. κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

"Αρθρον 3ον.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἰδίου νόμου 3333 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

"Αρθρον 32.—1. Οἱ ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντες ἐκ τῆς δ' τάξεως τῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν ὀνομάζονται δόκιμοι ὑπομηχανικοὶ καὶ καταγράφονται ὡς τοιοῦτοι εἰς εἰδικὸν μητρῶον τηρούμενον ἐν τῇ σχολῇ.

"Αρθρον 4ον.

Οἱ ἤδη ἐν τῇ σχολῇ Υ. Μ. φοιτῶντες μαθηταὶ θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος, οἱ δὲ μέλλοντες νὰ ὑποστῶσι τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932 καὶ ἐφεξῆς δέον νὰ κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα προσόντα, ἐκδιδομένης πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος συμπληρωματικῆς προκηρύξεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5221 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κλπ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΝΣΤ' τῆς 14 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρων 2 καὶ 3).

"Αρθρον 1

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5221 προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐπανεκδικάζονται αἱ λόγῳ μὴ καταβολῆς παραβόλου ἀπορριφθεῖσαι αἰτήσεις.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4399 τοῦ 1929, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν νόμων 4724 τοῦ ἔτους 1930 καὶ 5221 τοῦ 1931 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων καὶ ἐκδικασθέντων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἐλασσῶνος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὧν δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανεκδίκασις.

"Αρθρον 2

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ κυρωθῶσι δικαιοπραξίαι ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐν Κρήτῃ, συναφθεῖσαι μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926, ἐφόσον ἐτηρήθησαν ἅπασαι αἱ διατυπώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος, καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως

τῆς παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοπικῆς ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθορίζεται τὸ σύμμα τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ νόμου 5221, ἐφόσον τοῦτο δὲν ἔχει κατακληθῇ εἰς τοὺς πωλητάς.

"Αρθρον 3

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 ἐδαφ. 1 τοῦ νόμου 4399 προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος τὸν νόμον 4183.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείονΝΖ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(Διὰ τῆς προσθήκης τριῶν παραγράφων εἰς τὸ ἄρθρον 1. καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4).

"Αρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς·

«8.—Οἱ ἐφωδιασμένοι: Πλοίαρχοι διὰ διπλώματος Πλοιάρχου ἀτμοπλοίων δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἀτμόπλοια μέχρι 3000 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος. Μετὰ ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν Πλοιάρχου ἐπὶ πλοίων ἄνω τῶν 700 κόρων ἡ διετῆ τοιαύτην ὑποπλοιάρχου ἢ ἀνθυποπλοιάρχου ἐπὶ πλοίων ἄνω τῶν 2000 κόρων ὑπὸ τὸ δίπλωμα τοῦ πλοιάρχου λαμβάνουσιν ἄνευ ἐξετάσεως τὸ Δίπλωμα Πλοιάρχου Ὠκεανοπλοΐας».

Ἐπὶ μιᾷ τοιαύτῃ ὑπηρεσίας μηνιαίᾳ κυβερνήσεις λογίζεται ἴση πρὸς δίμηνον ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοῦ.

"Αρθρον 2.

Τὸ ἐδάφ. α' τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοὶ β' τάξεως οἱ διανύσαντες διετίαν ὡς μαθητευόμενοι μηχανοδηγοὶ ἢ χειρισταὶ μηχανῆς πλοίων ἢ δωδεκάμηνον ὡς τοιοῦτοι καὶ δωδεκάμηνον ὡς ἁρμοσταὶ εἰς συνεργεῖα ἐφαρμογῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γίνονται δεκτοὶ εἰς ἐξετάσεις ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοὶ β' τάξεως οἱ κεκτημένοι ἑξάμηνον ὑπηρεσίαν ἐπὶ πλοίων ὡς μαθητευόμενοι μηχανοδηγοὶ ἢ χειρισταὶ μηχανῆς.

"Αρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 4183 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ πλοίων διεύθυνσις μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως ὑπὸ προσώπων μὴ ἐφωδιασμένων δι' ἀναλόγου διπλώματος.

2 Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως μηχανοδηγῶν κεκτημένων ἀνάλογον ἄδειαν ἐπὶ τῶν ἐφωδιασμένων διὰ μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως κάτω τῶν 75 B.H.P. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου) σκαφῶν.

"Αρθρον 4.

Τὸ ἐδάφ. α' τῆς Ι. Α. παραγράφου τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 4183, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ νόμου 5235, καταργεῖται.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5187 «Καταστατικὸς νόμος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΝΖ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

"Αρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5187 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκειται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὡς Προέδρου, καὶ δώδεκα μελῶν, ὧν τὰ μὲν ἓξ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν σειρὰν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὰ δὲ λοιπὰ ἓξ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαρκῆς Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, οἱ δὲ συνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ὁ καλούμενος Συνοδικὸς ἢ καὶ ὁ διατελῶν τοιοῦτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἕνεκεν ἀσθενείας πιστοποιουμένης ἁρμοδίως. Μετὰ δὲ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παραιτήσεως, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς Συνοδικὸς ὁ ἑπόμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἤδη κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειρᾶς. Οὕτως παραμένει καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐκλήθη ὡς Συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τῆς Συνοδικῆς περιόδου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μῆνα μὴ μετασχὼν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ἀδικαιολογήτως.

"Αρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζονται εἷς Ἀρχιγραμματεύς, εἷς Γραμματεύς, εἷς Ἀρχειοφύλαξ, εἷς Πρωτοκολλητής, εἷς Κωδικογράφος καὶ εἷς Γραφεύς, ἅπαντες κληρικοὶ ἄγαμοι, πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἷς ἢ δύο κληρικοὶ κεκτημένοι πτυχίον τοὐλάχιστον πλήρους ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου.

Οἱ ἀνωτέρω διορίζονται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προάγονται δὲ καὶ ἀπολύονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπεχούσης θέσιν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Τμηματάρχου α' τάξεως, ὁ Γραμματεὺς Τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ Ἀρχειοφύλαξ Γραμματέως α' τάξεως, ὁ πρωτοκολλητὴς ὁ κωδικογράφος καὶ ὁ γραφεὺς γραμματέως β' τάξεως, οἱ δὲ κλητῆρες κλητῆρος α' τάξεως.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Πάντες οὗτοι θεωροῦνται ἐν τῇ ἐνατκήσει τῶν καθηκόντων των ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένης ἐκ τοῦ ΤΑΚΕ.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαβαθμίζονται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον διὰ Π. Δ. προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κανονίζονται ὑπ' αὐτῆς.

Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Γραφεῖον ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρας τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἓν πρωτόκολλον καὶ μία σφραγίς, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν καὶ κύκλῳ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

"Αρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Κατα-

στατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ νόμου 3615 ὑφισταμένας Μητροπόλεις.

Πλὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἥτις πληροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ λοιπαὶ ἓξ τῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεις Ἀργολίδος, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Δημητριάδος, Ἠλείας, Κερκύρας, καὶ Παξῶν, Κορινθίας, Λαρίσης, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεσσηνίας, Πατρῶν, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος, μετονομαζομένης τοῦ λοιποῦ Σπάρτης, Σύρου, Τήνου, κλπ., Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Φθιώτιδος, Χαλκίδος, πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐχόντων πεντατετῆ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, αἱ δὲ ἐκ τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπόλεις Δέρκης, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης καὶ Χίου, Σερρῶν, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως, διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τῶν ἐχόντων πεντατετῆ εὐδόκιμον Ἀρχιερατείαν. Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας, καθὼς καὶ εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν μονίμων Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν, ὅσαι δὲν ἐκρίθησαν συγχωνευτέαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀποκαθίστανται οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου τούτου σχολάζοντες Μητροπολῖται καὶ οἱ Μητροπολῖται τῶν προσωρινῶν Μητροπόλεων, τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4427 ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως καὶ δυνάμει τοῦ Νόμου 3615 καταργουμένων, ὡς καὶ τῶν Μητροπόλεων ἐκείνων, ἃς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἔκρινε συγχωνευτέας δυνάμει τοῦ Νόμου 5187.

Αἱ δευτέρας σειρᾶς μόνιμοι Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν δύνανται νὰ πληρῶνται καὶ διὰ καταστάσεως τῶν ἤδη, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, τυχὸν ἔτι ὑπαρχόντων βοηθῶν ἐπισκόπων, ὧν ὁ θεσμὸς κατηργήθη, καὶ διὰ χειροτονίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10.

Ὡσαύτως διὰ χειροτονίας πληροῦνται καὶ αἱ Μητροπόλεις τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι διὰ πράξεως τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐκρίθησαν ἤδη συγχωνευτέαι δυνάμει τοῦ Νόμου 5187.

Ἡ περὶ συγχωνεύσεως ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν Μητροπόλεων, ἐκτελεῖται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινουμένη τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, προκειμένου δὲ περὶ Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου Μητροπολῖται, οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περίθαλψιν κατωτέραν τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἀεροπαγίτου δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου νὰ λαμβάνωσι συμπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τούτου παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν τοιαύτης κατηγορίας πρώην Μητροπολιτῶν καὶ προσφύγων Ἐπισκόπων, ἀλλ' ἡ συμπλήρωσις τῆς περιθάλψεως αὐτῶν παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ. δὲν δύναται νὰ αὐξήσῃ τὴν συνολικὴν περίθαλψιν ὑπὲρ τὸ ποσὸν τῶν 5000 δραχμῶν μηνιαίως.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὴν πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύει ἰσχύουσα ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5187 ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς περιθάλψεως τῶν διὰ χρονίαν νόσον ἢ γῆρας παραιτουμένων Ἀρχιερέων.

Ἀρχιερεῖς, παραιτούμενοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑξαμήνου ταύτης προθεσμίας λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ μηνιαίαν περίθαλψιν ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων.

Διὰ τοὺς παραιτηθέντας πρὸ τοῦ Νόμου 5187 τὸ ἐπίδομα εἶναι ἴσον πρὸς τὸ λαμβανόμενον παρὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 6

Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ τῇ [illegible] τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις γνωρίζει τοῦτο τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἀπουσιάζων δὲ ἀδικαιολογήτως καὶ ἄνευ ἀδείας, τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς ὁρίζει τὸ ποινικὸν Δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας, δύναται δὲ νὰ στερηθῇ καὶ τῶν ἀποδοχῶν του ἐπ' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, λαμβανομένης αὐτεπαγγέλτως ἢ καὶ προκαλουμένης δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων.

Ἄδεια ἀποδημίας ἐκτὸς τοῦ Κράτους χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος πρὸς συγκρότησιν δεκατετραμελοῦς Συνόδου, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τέσσαρα ἐπὶ πλέον Συνοδικὰ μέλη, ἀνὰ δύο ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἡ συνοδικὴ περίοδος τῶν διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου κληθησομένων τεσσάρων νέων μελῶν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ μετὰ τὴν ψήφισιν νόμου, ὁπότε θὰ κληθῶσι κανονικῶς καὶ οἱ ἕτεροι ἀπὸ συνοδικοὶ ἀνὰ τέσσαρες ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδος.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου χηρεύουσαι Μητροπόλεις δευτέρας σειρᾶς, ὅσαι δὲν διατελοῦσιν ὑπὸ κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου, πληροῦνται διὰ χειροτονίας.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἡ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει αὐτοῦ κωδικοποίησις ὑπὸ τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν τοῦ παρόντος νόμου ἀριθμὸν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω νόμου 5187.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6) Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5170 περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον κλπ. ἀποζημιωτέων ἑλλήνων μὴ ἀνταλλαξίμων κατοίκων Κων)πόλεως». Ἄρχεται ἡ 3ʼ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων».

Φ. Σαράντης. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξέφρασεν ὁμοφώνως τὴν γνώμην ὅτι τὰ προτεινόμενα μέτρα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐμπόριον ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦσαν σκληρά, ἦσαν τὰ μόνα ἐνδεικνύμενα ἡρωϊκὰ φάρμακα. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ καταργῆται τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον κηδεύεται πανηγυρικῶς, ἡ διαφορὰ εἶναι μεγάλη. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν παρέλειψεν εἰς ὡρισμένην εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ τὴν ἰδιαιτέραν ὑποταγὴν τῶν ἐμπορικῶν τάξεων εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον. Θὰ ἤθελον λοιπὸν νὰ παρακαλέσω τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν νὰ μᾶς εἰπῃ, διὰ τίνα λόγον θὰ ἀνατεθοῦν εἰς ἰδιωτικοὺς ἢ κρατικοὺς ὀργανισμοὺς ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ διάθεσις τῶν ξένων προϊόντων; Ἀναγνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ κάθε περιορισμός, ἐξικνούμενος διὰ μερικὰ εἴδη καὶ μέχρι τῆς ἀπαγορεύσεως. Νὰ αὐξήσουν οἱ δασμοὶ καὶ νὰ μονοπωληθοῦν ἀκόμη μερικὰ εἴδη ὑπὸ τὴν μονιμοτέραν ἔννοιαν τῆς λέξεως, ἀλλ' ἐὰν προχωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ χαράξῃ τὴν κατευθυντήριον γραμμήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς χώρας ἐμπόριον ἀνεγκλήτων ἀπὸ ἐπεμβάσεις ἰδιωτικῶν ἢ κρατικῶν ὀργανισμῶν. Δὲν ἐννοῶ, διατί οἱαδήποτε ὀργανώσεις θὰ ὑποκαταστήσουν τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον. Καὶ διὰ μὲν τὴν ἵδρυσιν τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν διαμαρτύρομαι μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, διότι θὰ ἔωσμεν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἐδημιουργήσαμεν τάξιν προνομιούχων εἰς βάρος τῶν πολλῶν, οἵτινες τόσας θυσίας προσέφερον μέχρι σήμερον καὶ εἶναι πάντοτε πρόθυμοι αἱ ἐμπορικαὶ τάξεις νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς πολιτείας. Ὡς πρὸς τοὺς κρατικοὺς ὀργανισμοὺς δὲν θὰ κουρασθῶ εἰς ἀναπτύξω ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς ἱδρύσεώς των, διότι γνωρίζετε ὅτι ἔχω σύμφωνον ἐπὶ σοῦ ζητήματος τούτου τὴν γνώμην τοῦ ἀξιοτίμου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ὅστις εἰς ἄλλην περίπτωσιν κατὰ διακοπὴν ἐπὶ ἀγορεύσεώς μου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὅταν ἐτόνισα ὅτι τὸ κράτος εἶναι ὁ ἀνεπιτηδειότερος τῶν ἐπιχειρηματιῶν, προσέθεσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι προηγούμενον πείραμα ἐφόρτωσε εἰς τὴν ράχιν τῶν φορολογουμένων 475 ἑκατομμύρια δραμῶν. Εὐχαριστήσας τότε τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν ὑπόμνησιν, προσθέτω ὅτι ἦτο εὐτύχημα ὅτι δὲν ἐκλήθη ὁ φορολογούμενος νὰ πληρώσῃ τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα εἰς χρυσὸν ὅπως ἀρχικῶς εἶχεν ἐπιβαρυνθῇ. Κατέστη κοινὴ συνείδησις κ. βουλευταί δι' ὅλως τοὺς ὀπωσδήποτε παρακολουθοῦντας μεταπολεμικῶς τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ μεγάλη δυσπραγία καὶ ἡ οἰκονομικὴ θλιότης τῆς ἀνθρωπότητος ὀφείλεται κατὰ μέγιστον λόγον εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ὑγειῶν ἀρχῶν τῶν ἐλευθέρων συναλλαγῶν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθέρας κινήσεως κεφαλαίων, ἀγαθῶν καὶ ἀνθρώπων. Ὅτι ἀκόμη ἡ ἀντίληψις ἡ γενικῶς διαμορφωθεῖσα μεταπολεμικῶς εἰς ὅλα τὰ κράτη, ὅτι ἔπρεπε νὰ καταστῶσιν αὐτάρκη εἰς ὅλα τὰ εἴδη ἐνῷ ἠδύναντο ταυτοχρόνως νὰ εὑρίσκουν καταναλωτὰς διὰ τὰ προϊόντα των, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῶν προστατευτικῶν δασμῶν εἰς ὅλα τὰ κράτη καὶ ἐνέκρωσε τὰς ἐλευθέρας συναλλαγάς. Ἐπικαλοῦνται οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ προστατευτισμοῦ τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας. Ὄντως κ. βουλευταί, ἡ 1 Μαρτίου τρέχοντος ἔτους ὑπῆρξεν ἱστορικὴ ἡμέρα διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις μετὰ πιστὴν προσήλωσιν 86 ἐτῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἠναγκάσθη νὰ προσανατολισθῇ καὶ αὐτὴ ἐκ λόγων στοιχειώδους ἀμύνης εἰς τὸν προστατευτισμόν.

Ἀλλὰ τὸ ἔπραξε ὄχι διότι πρὸς στιγμὴν ἐπίστευσε εἰς τὸν προστατευτισμὸν ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὁ στόχος παντὸς ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ καὶ διὰ νὰ μὴ παρακάθηται ὅπως προσφυέστατα εἶπεν Ἄγγλος τραπεζίτης ὡς παίκτης πόκερ, χωρὶς νὰ κρατῇ τσίπ. Καὶ μόνον τώρα διαγράφεται ἡ ἐλπίς, ὅτι ἀφ' ἧς καὶ ἡ Ἀγγλία προσέθεσε τὸν τελευταῖον ἧλον εἰς τὸ φέρετρον τοῦ ἐμπορίου ὅτι θὰ προέλθουν αἱ μετ' αὐτῆς συναλλασσόμεναι χῶραι εἰς νέας συμφωνίας ὑποθέβασμοῦ τῶν σινικῶν τειχῶν τῆς προστασίας, διὰ νὰ βαδίσῃ ἡ ἀνθρωπότης εἰς καλυτέρας ἡμέρας. Παρακαλεῖ ἀκολούθως τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὅπως στέρξῃ εἰς τὴν διαγραφὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς φράσεως «καὶ τῆς προμηθείας καὶ τῆς διαθέσεως προϊόντων ξένων εἰς ἐγχωρίους ὀργανισμοὺς ἰδιωτικοὺς ἢ δημοσίους ὑφισταμένους ἢ ἱδρυομένους». Ἐπίσης παρακαλεῖ ὅπως παραμείνῃ ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἡ προστεθεῖσα ὡς παράγραφος 4 εἰς τὸ ἄρθρον 1, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ περιωρισμένη εἰσαγωγὴ θὰ γίνεται πρὸς τοὺς κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἀσκοῦντας τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διάδοσιν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν τοὺς ἐγγεγραμμένους κατὰ διαφόρους κατηγορίας εἰς τὰ οἰκεῖα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια ἑκάστης περιφερείας.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Εὑρίσκομαι ἐν ἀπολύτῳ κοινότητι ἰδεῶν μὲ τὸν ἀξιότιμον προλαλήσαντα ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῶν παρατηρήσεών του. Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ πρὸς ἡμᾶς ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσαν τὰς γνώμας των περὶ τῆς ἀνεπιτηδειότητος τῶν κρατικῶν λεγομένων ὀργανισμῶν, καὶ ὅτι πάντως θεωροῦν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου ὡς στοιχεῖον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων. Διερχόμεθα ὅμως ἀνωμάλους στιγμὰς χειροτέρας ἴσως, ἀπὸ τὰς ὁποίας διήλθομεν ὅταν εὑρισκώμεθα εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ λῆψις μέτρων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εἰμὴ ἔκτακτα μέτρα δυνάμενα νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐγὼ προΐσταμαι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν πρέπει οἱ νόμοι νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ ἐκτάκτους ἀνωμάλους περιστάσεις. Δὲν ἠμπορῶ ὅμως ν' ἀπαρνηθῶ καὶ τὰς ἀρχάς μου. Παρακαλῶ τὸν ξιότιμον βουλευτὴν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν τροπολογίαν του. Ἡ εἰσαγωγὴ θὰ ἐπιτοπῇ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤσκησαν ἐπὶ τριετίαν τὸ ἐμπόριον, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Α. Βαρβαγιάννης. Ἀναμφισβητήτως, κύριοι Βουλευταί, τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον εἶναι ἀπὸ τὰ σοβαρότερα τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν παροῦσαν Βουλήν. Ἡ διαμόρφωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μᾶς ἀναγκάζει νὰ λάβωμεν ἀπαραίτητα μέτρα. Ἀλλὰ τὸ Νομοσχέδιον περιλαμβάνει περιεργοτάτας διατάξεις καὶ ἀφίνει ὅλον τὸ σύστημα νὰ ρυθμισθῇ διὰ διαταγμάτων. Συνιστᾶται ἀνώτατον συμβούλιον ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, χωρὶς νὰ ὁρίζεται κἂν ἡ σύνθεσίς του. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως διατυπωθῇ τοῦτο σαφῶς εἰς τὸν νόμον. Συνηγορῶ ἐπίσης ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δεχθῶμεν τὴν τροπολογίαν οὕτως ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ νὰ γίνεται διὰ τῶν πραγματικῶν ἐμπόρων.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς βʼ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων» ἔχον οὕτω:

Περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς).

Ἄρθρον 1.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ διατάσσηται ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους, ὁ περιορισμὸς κατὰ ποσὸν εἰσαγωγῆς αὐτῶν, ἡ εἰσαγωγὴ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως, ἡ αὔξησις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ὡς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει χορηγηθῇ κατὰ νόμον τὸ ἀντίστοιχον τῆς ἀξίας αὐτῶν συνάλλαγμα.

2. Δύναται ἐπίσης δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐπιτρέπηται ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀνταλλαγῆς των μὲ ἐγχώρια προϊόντα.

3. Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἢ μεταγενεστέρας τοιαύτας καθορίζονται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἀποφασίζονται ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω μέτρα καθὼς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων ἐν γένει δι' ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις:

α') Προκειμένου περὶ ἀνταλλακτικῶν ἢ ἐξαρτημάτων μηχανῶν.

β') Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις περὶ μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ δασμοῦ.

γ') Δι' ἀντικατάστασιν ἀχρηστευθέντων μηχανημάτων.

δ') Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ οὐχὶ ἐπέκτασιν τοῦ ὑφισταμένου μηχανολογικοῦ συγκροτήματος ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου.

2. Εἰσαγωγὴ μηχανημάτων δι' ἐπέκτασιν ὑφισταμένων ἢ ἵδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, εἰς ὃ μετέχουσι μετὰ ψήφου διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Τμηματάρχης καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις Ἐπιθεωρηταὶ Βιομηχανίας, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων λαμβανομένων τοὐλάχιστον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων κατασκευαζομένων καταλλήλως ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, γνωμοδοτούντος σχετικῶς τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις προσωρινῶν συμφωνιῶν μετ' ἄλλων Κυβερνήσεων ἢ μετ' ὀργανισμῶν ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων ἐπὶ σκοπῷ εἴτε ἀνταλλαγῆς προϊόντων εἴτε ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως των ἐπὶ πιστώσει καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων συμφωνιῶν καὶ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως προϊόντων ξένων εἰς ἐγχωρίους ὀργανισμοὺς ἰδιωτικοὺς ἢ δημοσίους ὑφισταμένους ἢ ἱδρυομένους.

Αἱ τοιαῦται συμφωνίαι κυροῦνται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τίθενται δὲ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐὰν μὴ ἄλλως ὁρισθῇ ἐν αὐταῖς.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν καὶ ἰσχυόντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, δύνανται, καὶ ἀνεξαρτήτως συμφωνιῶν διεθνῶν,: α') νὰ ἱδρύωνται γραφεῖα συμψηφισμοῦ, λειτουργοῦντα, εἴτε παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρὰ νομικοῖς προσώποις δημοσίου δικαίου, β') νὰ διατάσσηται ἡ ἀποκλειστικὴ διὰ τῶν γραφείων τούτων διενέργεια πληρωμῶν, πηγαζουσῶν ἐκ διεθνῶν δοσοληψιῶν οἱασδήποτε φύσεως ὁριζομένων καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς αἱ τοιαῦται πληρωμαὶ θὰ ἐκτελοῦνται.

Ἄρθρον 5.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ὑπόδειξις μέτρων καὶ ἐν γένει ἡ ὑποβολὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ρύθμισιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζεται ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας του.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται ν' ἀποσπῶνται παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, χρησιμοποιούμενοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, ὑπάλληλοι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῶν Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ.

Τὰς ἀποδοχὰς τῶν οὕτω ἀποσπωμένων ὑπαλλήλων ἐξακολουθοῦν καταβάλλοντες οἱ ὀργανισμοί, εἰς οὓς ἀνήκουν, οὐδὲν λῶς ἐπιβαρυνομένου τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1—4 ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων ἢ Διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ νόμου 703 «περὶ αἰσχροκερδείας καὶ νοθείας», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐφημερίδων, ὁ κ. Τσαλδάρης ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης) Εἶναι ἐπὶ τέλους καιρὸς νὰ συζητηθῇ α'τὸ τὸ Νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητος, κύριοι βουλευταί, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀξιοτίμου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργοῦ πρὸς τελικὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει αὐτὸς τὴν πατρότητα καὶ δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ οἱανδήποτε τροπολογίαν, ὅσον δήποτε καὶ ἂν αὐτὴ εἶναι ὀρθή. Διατί νὰ κάμωμεν τότε τὴν συζήτησιν ἀφοῦ θὰ εἶναι τυπική; Διὰ νὰ ἐξευτελίσωμεν τὸ Κοινοβούλιον; Δὲν βλέπω γιατὶ τάχα θὰ πάθῃ τὸ Νομοσχέδιον, ἂν τὸ συζητήσωμεν αὔριον, ὁπότε θὰ εἶναι παρὼν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἐπιμείνῃ ἡ Κυβέρνησις, θὰ ζητήσω τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ ζητήματα ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Εἶναι μᾶλλον σημασίας πολιτικῆς, ἔχει σχέσιν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μὲ τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους. Καὶ ὅταν συνεζητήθη κατ' ἀρχήν, ἐλέχθη τότε ὅτι ἡ β' συζήτησις ἐὰ γίνῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν λόγος νὰ μὴ ἀναβληθῇ δι' αὔριον, ὁπότε θὰ εἶναι παρὼν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὁ πρῶτος νόμος εἶχεν ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ ὑπὸ ψήφισιν νόμος φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑφυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ὑπέβαλε. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχει πολιτικὴν σημασίαν. Τίποτε σχετικὸν δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν νόμον παρὰ μόνον ἡ ἑρμηνεία τῆς διατάξεως, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ τὸ τέχνασμα. Αὔριον τὸ νομοσχέδιον θὰ εἶναι ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, θὰ εἶναι

παρὼν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ θὰ δύναται νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην του.

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει πολιτικὴν σημασίαν, ἀφοῦ ἀφορᾷ τὸν τύπον. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναβληθῇ μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὑποβάλλετε ἡμερομηνίαν ἀναριμοδιότητος τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον εἶναι καθαρῶς ἀπαγορευτικόν, δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο ὡς περιεχόμενον. Ποῖος λοιπὸν θέλετε νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ, μήπως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων;

Πρόεδρος. Ὑπεβλήθη πρότασις περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Πρόεδρος. Συνεχίζεται ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου. Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἡ ἀναβολή, λέγει, εἶναι ἐπιβεβλημένη, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔχει ληφθῇ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὅπως παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὀρθόν, τονίζει, νὰ προχωρήσῃ ἡ Βουλή, πρὶν ἢ πραγματοποιηθῇ ὁ ὅρος αὐτός, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις εἶναι καὶ ὁ γενν ήτωρ τοῦ Νομοσχεδίου, ἔρχεται αὔριον.

Πρόεδρος. Ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου παρακαλῶ νὰ ἔλθουν ὡς ψηφολέκται οἱ κ. κ. Μαντᾶς καὶ Βερδέλλης. Ἡ πρότασις τίθεται οὕτω: «Οἱ ψηφίζοντες ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς λέγουν ναί, οἱ ψηφίζοντες κατ' αὐτῆς λέγουν ὄχι».

Διεξαχθείσης εἶτα τῆς ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ γενομένης διαλογῆς ὁ κ. Πρόεδρος ἀνεκοίνωσι ὅτι προέκυψεν τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ἐψηφοφόρησαν 98. Εἰς τὸ ναὶ 28 καὶ εἰς τὸ ὄχι 70 κατὰ τὸ παρατιθέμενον πρωτόκολλον

Ἡρακλείδης Δημήτριος...	Παπαδάκης Ἰωάννης.....
Δεληγιάννης Βασίλειος .. Ο	Ἀγγελῆς Βασίλειος.....
Βουρλούμης Παναγιώτης ...	Σπυρίδης Κωνστ. .....
Ζωγράφος Κωνσταντῖνος...	Κοσμᾶς Ἰωάννης.....
Βενιζέλος Κυριάκος	Κουντούρης Δημήτριος ....
Βαρθαγιάννης Ἄγγελος.. Ο	Ἀφεντούλης Γεώργιος.....
Ζωγράφος Ἀθανάσιος.....	Καρασεβδᾶς Παντελῆς... Ο
Ἀργυρόπουλος Περικλῆς...	Γιαννόπουλος Δημήτ.... Ν
Ζάνος Δημήτριος.....	Ἀποσκίτης Ἠλίας .....
Παπᾶς Ἀλέξανδρος.....	Ζωγράφος Πέτρος.....
Καλαντζῆς Χρῆστος	Ποντίκας Γεώργιος .....
Ἀθανασιάδης Ἰωάννης... Ο	Γρηγοράκης Ἰωάννης .....
Λαδᾶς Χρῆστος	Μαλαμίδας Εὐστάθιος ... Ο
Καλογερᾶς Ἰωάννης	Λαμπριανίδης Λάμπρος.....
Κασσαβέτης Ἀλέξ..... Ο	Θεοδωρίδης Λάζαρος.....
Μακκᾶς Λέων ..... Ο	Βοριζάνης Γεώργιος .....
Ἀργυρόπουλος Μιχαὴλ .. Ο	Ζερβὸς Γεώργιος.....
Νάκος Λουκᾶς	Τζεγᾶς Ἰωάννης .....
Σαράντης Φραγκίσκος.... Ο	Αἰδωρίκης Κωνσταντῖνος Ο
Ἐμμανουηλίδης Ἔμμαν. Ο	Κυρτίδης Κωνσταντῖνος..Ο
Αἰλιανὸς Μιχαὴλ.....	Μανουηλίδης Φίλιππος ....
Χούρσογλου Στ..... Ο	Χατζηλίας Βασίλειος.....
Παναγιωτόπουλος Α..... Ν	Πανταζίδης Χριστόφορος ..
Χατζῆς Παναγιώτης..... Ο	Καλλιγκάτσης Παρίσσης....
Δρακόπουλος Ἀθανάσ. ...	Τηλικίδης Γρηγόριος..... Ν
Ἐμπειρίκος Κωνστ. .... Ν	Γιαμούζης Ἰωάννης.....
Κολιαλέξης Θάνος..... Ο	Λύρας Θεόδωρος.....
Καραπάνος Ἀλέξανδρ.....	Καφαντάρης Γεώργιος.....
Μαντᾶς Μιλτιάδης..... Ν	Τσιτσάρας Δημήτριος.... Ν
Ράλλης Ἰωάννης..... Ν	Βερδέλλης Ἀλέξανδρος ... Ο
Μπουκουβάλας Πέτρος.....	Ταβουλάρης Ἀναστάσιος. Ο
Στράτος Γεώργιος.....	Ἀναστασίου Τάσης ..... Ο
Βουτυρᾶς Ἀλέξανδρος.....	Συριόπουλος Νικόλαος.....
Τζερμιᾶς Νικόλαος	Τσεριώνης Ἠλίας..... Ο

Σπηλιάδης Ἀριστείδης.....	Κοντυδάκης Κίμων .....
Στεφανόπουλος Στέφανος. Ν	Πετρίδης Παναγιώτης .. Ο
Μαρῆς Γεώργιος	Τσαλδάρης Παναγιώτης . Ν
Κοκινάκης Γεώργιος.....	Ἀραβαντινὸς Παναγ.....
Γαλανάκης Ἀντώνιος	Λιβαθινόπουλος Ριχάρδος Ο
Πολυχρονάκης Κωνστ.	Τσιτσίλιας Παναγιώτης.. Ο
Περδικαρτάννης Ἰωάννης Ο	Καραμάνος Νικόλαος .....
Σαμαρᾶς Μιχαὴλ..... Ο	Λυμπερόπουλος Ἰωάννης...
Ἰασονίδης Λ. Λεωνίδας.. Ο	Φικιώρης Γεώργιος .....
Τσακμάκης Σ..... Ο	Ἀναστασιάδης Στέφανος ..
Κύρτσης Παναγιώτης.... Ο	Κουτσίνας Ἱπποκράτης . Ο
Δημάδης Δημήτριος..... Ο	Κούνδουρος Ἰωσὴφ ..... Ν
Μισυρλόγλου Ἀναστάσιος...	Κυθρῆς Μιχαὴλ ..... Ο
Μιχαὴλ Ἰωάννης ..... Ν	Παπαδάκης Κωνστ. ....
Ἀθηνοδώρου Δημήτριος....	Κουτσπέτσας Λευκᾶς . Ο
Λούβαρης Π. ..... Ο	Βασιλειάδης Γεράσιμος ...
Ζαρίφης Νικόλαος ..... Ο	Τσαγλαμπᾶς Μάρκος .....
Χατζηγιαννάκης Γεώργιος .	Βέργος Δημήτριος .....
Μουζενίδης Κωνσταντῖνος...	Σῖμος Κωνσταντῖνος .... Ο
Εὐθυμιάδης Δημήτριος... Ν	Βότσαλος Γεώργιος .... Ο
Ἀποστόλου Ἰωάννης..... Ο	Θεοδοσιάδης Γεώργιος ....
Παπαθόπουλος Μιλτιάδης Ν	Παπανδρέου Γεώργιος.....
Τερζόγλου Νικόλαος.....	Βοστάνης Γεώρ. .....
Ἀσκεπίδης Νικόλαος.....	Παπαναστασίου Ἄλεξ.. Ν
Μπεντζαζῆς Μεντὲ Λιάν....	Μπακόπουλος Νικόλαος.. Ν
Λεβαντῆς Πέτρος.....	Ἀνδριόπουλος Ἰωάννης....
Κυρέλλος Βασίλειος..... Ο	Σχινᾶς Σπῦρος..... Ν
Σπηλιώτης Νικόλαος	Σακελλαρίου Δημήτριος.. Ο
Πέφκας Ἀντώνιος .... Ο	Κριμπᾶς Θάνος .....
Χαβούζ Γκαλὴπ	Σπυλιανόπουλος Παναγ.....
Νικζῆ Μουσταφᾶ	Πρικόπης Σπῦρος.....
Χαλὶφ Καρατζανλῆ	Πρεζάνης Γεώργιος.....
Ἀλῆ Ριζᾶ Ἀχμὲτ	Εὐριπαῖος Πέτρος.....
Πατζῆς Ἀσιστείδης	Καναβὸς Ἰωάννης.....
Βλαχοθανάσης Κωνστ.... Ο	Μουτζουρίδης Ἰωάννης....
Μπότσαρης Δημήτριος .. Ο	Βουδούρης Κωνσταντῖνος ..
Κατσαδήμας Κωνσταντῖνος.	Μπούτης Ἰωάννης.....
Λούλης Ἀλκιβιάδης.....Ο	Κουλουμβάκης Εὐστράτιος Ο
Καλούδης Γεώργιος.....	Ἀλεβιζᾶτος Ἀνδρέας .....
Σταυρόπουλος Σταῦρος .. Ο	Βελλιανίτης Γεώργιος.....
Φλῶρος Παναγιώτης	Γουργουρᾶς Νικόλαος.....
Κδραγεώργης Στέφανος ..	Γκότσης Κωνσταντῖνος .. Ο
Θεολογίτης Αὔγουστος	Ἀργυρόπουλος Γεώργος..
Παπαδᾶτις Ἀχιλλεὺς	Μάρκου Ἀνδρέας.....
Κανδύλης Γεώργιος..... Ν	Ἀντωνόπουλος Βλάσσης ...
Νικολαΐδης Σταῦρος	Μιχαλακόπουλος Ἀνδρέας..
Τσουταρίδης Ἰωάννης	Ἐλευθέριος Βενιζέλος.....
Κωστόπουλος Σ. ..... Ο	Ἀβραὰμ Νικόλαος..... Ο
Παπαρλέσσας Ἰωάννης . Ν	Ἴσαπας Γεώργιος..... Ο
Ζαΐμης Φωκίων	Πανοῦτσος Κοσμᾶς..... Ο
Γιαννούσης Σωκράτης	Πριμίδης Εὐάγγελος..... Ο
Παπαστρατῆς Θρασύβ... Ο	Μιχαίρας Ἐμμανουὴλ.... Ο
Μπουρνιᾶς Ἰωάννης.....	Μαρσέλλος Δημήτριος.....
Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος Ο	Βαρδινόπουλος Βασίλειος....
Σίδερης Γεώργιος	Συμεώνογλου Συμεών ....
Χρισσούλας Περικλῆς	Σακαλῆς Γεώργιος.....
Ταλιαδοῦρος Σπυρίδων	Κοκκινάτος Ἰωάννης.....
Βαλαλᾶς Ἰωάννης ..... Ο	Χαβίνης Θεόδωρος..... Ο
Ζάχος Ἰωάννης	Γερογιάννης Γεώργιος.... Ο
Ρεδιάδης Περικλῆς	Ταρσούλης Ἰωάννης ..... Ο
Ζαβιτζιάνος Κωνσταντ.. Ν	Ἀσκούτσης Νικόλαος.....
Σαρακηνὸς Κωνσταντῖνος ..	Γοβατζιδάκης Ἰωάννης .. Ο
Κογεβίνας Λάνος	Σκουλᾶς Βασίλειος.....
Ζερβὸς Σπῦρος (Μηνᾶς) ...	Μπακάλμπασης Ἀναστ.....
Κουπαροῦσος Νικόλαος ...	Κεϊαμεὺς Ἰωάννης.....
Παπαδόπουλος Ἠλίας ...	Καρυωτάκης Ἐμμανουὴλ ..
Ἀνδρεάδης Λάζαρος .... Ο	Φωκᾶς Ἀντώνιος..... Ο

Σοφούλης Θεμιστοκλῆς	Ο	Ροδόπουλος Γεώργιος	
Κεντούρης Ἀλέξανδρος		Μιαούλης Ἀθανάσιος	
Μαρκάκης Δημήτριος	Ο	Κουλούρας Γκίκας	
Χρηστομάνος Ἀντώνιος		Κριεζῆς Θεόδωρος	
Φλωριᾶς Δημοσθένης		Κυρούζης Ἰωάννης	Ν
Ἀνθρακόπουλος Σωκράτης		Τσιριγώκος Ἰωάννης	
Μέλιος Δημοσθένης		Ξηρός Νικόλαος	
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος		Καπζίσκος Δημήτριος	Ν
Πολυχρονιάδης Ἀθραάμ		Μόδης Γεώργιος	
Λαζαρίδης Ἀναστάσιος		Χατζηπάσχος Μιχαήλ	
Συρογιάννης Πελοπίδας		Χουμᾶς Χρῆστος	
Πετσάλης Κωνσταντῖνος	Ο	Καπζῆς Δημήτριος	Ο
Λεωνίδας Ἰωάννης		Καλλιδόπουλος Περικλῆς	
Ράλλης Πέτρος		Ξα Θόπουλος Ἀλέξανδρος	
Ἀλαβάνος Κωνσταντῖνος	Ο	Βαλουδάκης Μανοῦσος	Ο
Καλαντζάκος Α.	Ν	Τριποδάκης Ἐμμανουήλ	
Τσάρος Βασίλειος		Μυλωνογιάννης Ἀλέξ	
Γαρδικιώτης Νικόλαος	Ο	Γεωργιοβάκης Εὐστρ.	Ο
Ζούκας Εὐθύμιος	Ν	Παχνός Ἀλέξανδρος	Ο
Φίλιος Θεόδωρος		Ἀσπιώτης Ἠλίας	Ν
Παπαθανάσης Ἀθανάσιος	Ν	Παντζίδης Ὄμηρος	Ο
Νικολίτσας Ἰωάννης	Ν	Καλάρης Ἀλέξανδρος	
Ἀφθονίδης Δημήτριος	Ν	Μαμού ης Νικόλαος	

Ἐπομένως ἡ πρότασις περὶ ἀναβολῆς ἀπερρίφθη.

Πρόεδρος. Συνεχίζεται ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου ὁ κ. Παπαθανάσης ἔχει τὸν λόγον.

Α. Παπαθανάσης. Ἡ Κυβέρνησις, ἐνῶ ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον τρίμηνον ἀγωνίζεται νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ πλήξῃ ὡρισμένην κατηγορίαν ἐφημερίδων, ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἐπέτυχε τοῦτο διὰ τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων καὶ ἤδη εἰσάγει τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, ὅπερ δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ μία ἰταμὴ ἀνάμιξις τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας εἰς τὰ ἔργα τῆς Δικαστικῆς. Ἂν ἀφαιρέσωμεν, τονίζει, ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν τὴν ἑρμηνείαν τῶν νόμων, δὲν γνωρίζω τί ἀνεξαρτησίαν θὰ ἔχει αὕτη. Ἤδη ὅρων σαρῶν καὶ ἀναμφισβητήτων ἐπιζητεῖται ἡ ἑρμηνεία καὶ ἐπιχειρεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐξήγησις τῆς λέξεως «τέχνασμα» ὡς ἐὰν πρόκειται περὶ λέξεως ἀγνώστου καὶ δυσλήπτου. Περιεργοτέρα ἀκόμη ἐμφανίζεται ἡ ἀπόπειρα τῆς ἑρμηνείας, ὅταν πρόκειται ἀφ' ἑνὸς μὲν περὶ διατάξεως ἄρτι ψηφισθείσης καὶ ὅταν ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς δικαστικαὶ ὑποθέσεις. Εἶναι προφανές, τονίζει, ὅτι ἡ ἑρμηνεία, ἣν δίδομεν, θὰ ἔχῃ τὴν ἔνοιαν τῆς ὑποχρεωτικότητος διὰ τὰ Δικαστήρια, διότι κατ' ἀνάγκην ὁ Δικαστὴς θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του αὐτήν. Νομίζω, λοιπόν, συνεχίζει, ὅτι ἡ τοιαύτη διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου θὰ ἐπερίττευε καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ μὲ τόσην εὐκολίαν καὶ μάλιστα, ὅταν ὁ γεννήτωρ τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἀπών. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, πάντες οἱ λόγοι συνηγοροῦν ὑπὲρ ἀπορρίψεως τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπερ δὲν ἐξυπηρετεῖ κανὲν συμφέρον καὶ ἀποτελεῖ προφανῆ ἀνάμιξιν ἡμῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Θὰ ζητήσω, λέγει, καὶ ἐγὼ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου, διότι πρέπει ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ ὑποβολὴ νομοσχεδίων δι' ἑρμηνείαν διατάξεων προσφάτως ψηφισθεισῶν εἶναι τοὐλάχιστον ἐσπευσμένη καὶ δὲν εἶναι καθόλου ἐποικοδομητικὴ διὰ τὴν Βουλήν, ἥτις δίδει οὕτω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὰ νομοθετήματά της δὲν εἶναι σοβαρά. Τὸ ἀρχικὸν μέτρον ἐσκόπει νὰ περιορίσῃ τὰς ὑπερβασίας τοῦ Τύπου. Συγκεκριμένως μία ἐφημερὶς εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπέκειτο εἰς τοὺς ὅρους τοῦ μέτρου ἐκείνου, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος ἐσκόπει ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα δὲν δίδονται εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν ἰδικήν της. Νομίζω λοιπόν, τονίζει, ἀδιστάκτως ὅτι ἡ Βουλή, ἐφόσον, ὡς μὴ ὤφειλεν, δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς, πρέπει νὰ μὴ δεχθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ὅπερ πρόκειται νὰ προσβάλῃ μίαν ἐφημερίδα, καθ' ὅλα ἐγκριτον καὶ εὐπρεπῆ.

Ἂν δὲν ἀπορριφθῇ τὸ νομοσχέδιον, πρέπει τοὐλάχιστον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑποβαλλομένη τροπολογία, καὶ καθ' ἣν ἅμα παύσῃ ἡ ὑποχρεωτικὴ προσαγωγὴ τῶν δελτίων εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἱκανοποιεῖται, ἡ δὲ ἐφημερὶς μένει συνεπὴς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της. Πρέπει δὲ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ προσπάθεια αὕτη, ὅπως παραμείνῃ ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ συνεπὴς πρὸς τὸ ἀναγνωστικόν της κοινόν, χωρὶς μάλιστα νὰ συνδυάζεται καὶ μὲ αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας της. Εἶναι δὲ γνωστόν, ἐπιλέγει, ὅτι ἡ ἐφημερὶς αὕτη πρέπει εἰς τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνας, κατόπιν συμφωνίας με τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἔχουν καὶ ἠθικὰς καὶ ἀστικὰς εὐθύνας.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ, λέγει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ ζητήσω μερικὰς διασαφήσεις. Ἐὰν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ἀρχικοῦ νομοσχεδίου ἦτο ὁ περιορισμὸς τῆς σπατάλης χάρτου, καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ δικαιολογητικός του λόγος. Ὅταν δὲ ἡμεῖς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ μέτρου, ὑποστηρίξαμεν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀγοραστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπελήφθησαν εἰς δαπάνας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι δύνανται αἱ ἐφημερίδες νὰ δώσουν τὰ ὑποσχεθέντα βιβλία ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς τιμήματος καλύπτοντος τὰς δαπάνας τῶν βιβλίων αὐτῶν. Καὶ ἐρωτῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές.

Π. Θεοβαΐς (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐφ' ὅσον τὸ λέγετε δὲν ἀμφιβάλω ὅτι ἐλέχθη, ἀλλὰ θὰ ἐλέχθη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι ἡ δαπάνη αὐτὴ δὲν θὰ προσλαμβάνῃ τὴν μορφὴν τοῦ δώρου λόγῳ διαφορᾶς ἀξίας.

Α. Παπαναστασίου. Ἐὰν πιστοποιηθῇ ὅτι ἡ πραγματικὴ δαπάνη εἶναι ὡρισμένον ποσόν, θ' ἀπετέλει παράβασιν τοῦ νόμου ἡ παροχὴ τῶν συγγραμμάτων ἐπὶ τῷ τιμήματι αὐτῷ ἄνευ ὑποχρεώσεως ἀγορᾶς τῶν ἐφημερίδων.

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Αὐτὰ κανονίζονται ὅλα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινῆς ἀντιλήψεως ἐν ταῖς συναλλαγαῖς.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὰ παράπανά μας εἶχεν εἰπεῖ τότε, ὅτι δύνανται αἱ ἐφημερίδες νὰ δώσουν καὶ τοὺς ἄλλους τόμους εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους. Σεῖς τώρα μοῦ λέγετε περὶ ἀγοραίων τιμῶν καὶ ἔχετε διάταξιν εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀνατρέπουσαν ὅλας τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως. Παρουσιάζονται οἱ παλαιοὶ ἀγορασταὶ καὶ ἔχουν τὸν ἕνα τόμον καὶ ἡ ἐφημερὶς τοὺς δίδει τοὺς ἄλλους ἐπὶ καταβολῇ τῆς τιμῆς τοῦ κόστους καὶ χωρὶς ὑποχρέωσιν νὰ ἀγοράσουν τὴν ἐφημερίδα. Ἐρωτῶ εἶναι δῶρον αὐτό ;

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς λῆς Δικαιοσύνης). Διατί ὄχι ;

Α. Παπαναστασίου. Διότι ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε θὰ παρέγραφε τὰ δικαιώματα τῶν ἀγοραστῶν.

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Λέγετε ὅτι συνήφθη κάποια συμφωνία μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, καθ' ἣν οἱ παλαιοὶ ἀναγνῶσται τῆς ἐφημερίδος θὰ ἠμποροῦν νὰ πάρουν τοὺς ἄλλους τόμους τοῦ λεξικοῦ. Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀρκετόν, διὰ ποῖον λόγον ἡ ἐφημερὶς ἐδήλωσεν, ὅτι εἶχε τὰ μέσα νὰ καταστρατηγήσῃ τὸν νόμον.

Α. Παπαναστασίου. Διότι ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν, ὅτι ζητεῖ, ὅτι ἠμποροῦσε, παρ' ὅλον τὸν νόμον, νὰ συνεχίσῃ τὴν διανομὴν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ νέων δελτίων, αὐτὴ ἦτο καὶ ἡ γνωμοδότησις τριῶν νομομαθῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ἀγορεύετε ἐρήμην ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ νομοσχέδιον.

Α. Παπαναστασίου. Δι' αὐτὸ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν πρότασιν ἀναβολῆς.

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐγὼ διατείνομαι, ὅτι δὲν ἔχουν γίνει τοιαῦται ἐκτάσεως δηλώσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Α. Παπαναστασίου. Φρονῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τὰς ἀξιώσεις χιλιάδων ἀναγνωστῶν.

Ι. Ράλλης. Οἱ γνωρίζοντες τὸ ν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐκτιμήσαντες τὴν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν νομικὴν δεινότητα αὐτοῦ, ἀναγνώσκοντες τὸ νομοσχέδιον ἐκπλήττονται, διότι κατωρθώθη δι' αὐτοῦ νὰ γίνῃ ἀγνώριστος νομικῶς ὁ κ. Ὑφυπουργός. Διότι ἂν ὑπάρχει νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κάμνει διαζύγιον πρὸς πᾶσαν νομικὴν λογικὴν εἶναι αὐτό. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀναγνώσητε τὸ πρῶτον ἄρθρον, διὰ νὰ μου εἴπητε εἰς ποίαν λέξιν εὑρίσκεται καὶ στοιχειώδη ἔστω νομικὴν ἔννοιαν. Διότι λέγετε ὅτι πᾶσα ἀγορανομικὴ εἰς ἣν παρίσταται εἰς ἐκδότης ἐφημερίδος, εἶναι ὥρεά. ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὄχι μόνον εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον δὲν εὑρίσκεται ἀλλ' οὔτε εἰς τοὺς Ζουλοὺ. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔχει ἐλευθέραν βούλησιν.

Θ. Σοφούλης. Εἶναι φιλοφρονήσεις αὐταί, τὰς ὁποίας κάμνετε εἰς ἕνα Ὑπουργόν :

Ι. Ράλλης. Ἀναφέρω πραγματικὰ γεγονότα, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἀπαντῶ ὅτι πράγματι ἀποτελοῦν φιλοφρονήσεις τὰ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, διότι δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐλευθέρως ἐνεργῶν ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅσα γράφονται εἰς αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον καὶ δὲν ἐρωτῶ ἂν μία ἐφημερὶς ἔχουσα ἀπ' εὐθείας τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴν Σαγκάην ἀποτελεῖ τοῦτο πλεονέκτημα.

Π. Θηβαΐος. (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Αὐτὸ λέγεται σόφισμα.

Ι. Ράλλης, Ἀποτελεῖ ἢ ὄχι πλεονέκτημα ;

Π. Θηβαΐος. (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἔξω τῆς ἐφημερίδος πρέπει νὰ εἶναι τὸ πλεονέκτημα. διὰ νὰ ἐμπέσῃ εἰς τὸν νόμον.

Ι. Ράλλης. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἀπαγορεύεται καὶ ἡ πρὸς μὴ ἀναγνώστην τῆς ἐφημερίδος πώλησις τοῦ λεξικοῦ εἰς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν.

Ὁ κ. ***Π. Θηβαΐος*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἀπαντᾷ ὅτι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἶχε διατυπωθῇ μία προπολογία, καθ' ἣν «δὲν ἐμπίπτει» εἰς τὸν νόμον ἡ περίπτωσις αὕτη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔβγαλε τὸ «δὲν».

Ὁ κ. ***Ι. Κούνδουρος*** λέγει ὅτι τὸν ἐνδιαφέρει κυρίως τὸ καθαρῶς νομοτεχνικὸν μέρος καὶ προσθέτει ὅτι τὸν ἐνδιαφέρει κυρίως ἡ ζημία τῶν ἀναγνωστῶν καὶ οὐχὶ ἡ ἐφημερὶς τὴν ὁποίαν οὔτε κἂν ἀναγινώσκει. Ὑπῆρχε λέγει μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν λόγῳ τῶν περιστάσεων ἐδημιουργήθη τὸ ἀδίκημα τῆς συμνείας κατὰ τοῦ καθεστῶτος. διὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ ὁποίου καὶ οὗτος φέρει εὐθύνην τινά. ἀλλ' ἤδη λίαν συμνεῖως ἀποβλέπει εἰς τὴν καθιέρωσιν ἀδικημάτων. ἐγόσον δὲν ὑπάρχει οὔτε δόλος οὔτε ἀμέλεια. Ἀναφέρει κατόπιν ὅτι μία χήρα ὀνόματι Μαλούχου ἔχει ἕνα τυπογραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδίδετο ὁ Ριζοσπάστης, ἀπεστάθη δὲ αὐτὴ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐζήτησε τὴν συνδρομήν της, διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἀπὸ τὸ Τυπογραφεῖον της. ἀλλ' ἡ ἀστυνομία δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ. καὶ ὅταν οἱ ἐκδόται τοῦ Ριζοσπάστη κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 600 χιλιάδων δραχμῶν τὸ ποσὸν εἰσεπράχθη εἰς βάρος τῆς γυναικὸς αὐτῆς. Δι' αὐτὴ φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα. διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ εὐθύνη, ὅταν τοὐλάχιστον δὲν ὑπάρχει συνεννόησις τοῦ ἰδιοκτήτου τυπογραφείου μετὰ τῶν ὑπευθύνων διὰ τὸ ἀδίκημα. Λέγει κατόπιν ὅτι. ἐὰν τὸ λεξικὸν ἐπωλεῖτο νὰ τυπωθῇ τώρα. τὸ δίκαιον θὰ ἦτο μὲ τὸ μέρος τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ. Ἀλλ' ἐπ' ὅσον εἶναι τυπωμένον καὶ ὑπάρχει εἰς τὰς ἀποθήκας, πρέπει νὰ δυνηθῇ ἡ ἐφημερὶς νὰ τὸ ἐκποιήσῃ ἔστω καὶ εἰς μικροτέραν τιμήν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς. διότι εἶναι πιθανὸν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ πεισθῇ νὰ δεχθῇ τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Λέγει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἦτο νὰ παρεμποδίσῃ τὸν ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ πλεονεκτικὴ θέσις μιᾶς ἐφημερίδος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι συντρεχούσης τῆς πλουσίας ὕλης τῆς ἐφημερίδος. περὶ ἧς πρόκειται. κατωρθώθη καὶ διὰ τῶν δώρων καὶ

ἐξασφαλισθῇ πλεονεκτικὴ θέσις δι' αὐτήν. Ἀλλ' εἰς τὴν λῆψιν μέτρων ἐναντίον της. ἴσως ἔδωκεν ἀφορμὴν τὸ γεγονός, ὅτι ἐξέφρασε σύστατον ἀγῶνα κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Τὴν ὑποβολὴν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ἐπροκάλεσεν ἡ ὀργὴ καὶ τὸ πεῖσμα. διότι εἶδεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι διὰ τοῦ ἀρχικοῦ νόμου δὲν ἐπετυγχάνετο ἐκεῖνο. τὸ ὁποῖον ἐπεδίωκε.

Λέγει κατόπιν ὅτι διὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ λεξικοῦ ἡ ἐφημερὶς ὑπελήφθη εἰς κόπους καὶ ἀπάνας. ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπωφελεῖτο ἡ ἐφημερὶς διὰ τῶν δώρων νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κυκλοφορίαν της. δὲν ἔπρεπε διὰ μέσων τὰ ὁποῖα διαφεύγουν τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ. εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεψεν ὁ νομοθέτης. νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ μὴ διανομὴ τοῦ λεξικοῦ.

Θὰ ἔπρεπε. συνεχίζει. ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** ὅπως ὁ νόμος ὑποχρεώσῃ τὴν ἐφημερίδα νὰ δώσῃ τὸ λεξικόν της. καὶ ἔχει νὰ στερήσῃ τοὺς δικαιουμένους. Ἐὰν ὑφιστάμεθα ἐμπλεκόμενοι ὁ νόμος. θὰ ἠκολουθεῖτο αὐτὴ ἡ κατεύθυνσις. Τὸ νὰ θέλωμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ὅταν καταφέρεται τὸ ἀνώτερον ὑπάρχει ὥρεά. δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ κανένα. Ἀλλ' ὁ νόμος προχωρεῖ καὶ περαιτέρω. Ὅταν, λέγει, τρίτος ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τῆς ἐφημερίδος παρέχει πλεονεκτήματα εἰς ἀναγνώστας ἐφημερίδος τιμωρεῖται. Ποία σχέσις τώρα ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τῆς ἐφημερίδος. ὥστε νὰ τιμωρῆται ἡ τελευταία ;

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐὰν τρίτος εἶπε. ὅτι πολὺ μου εἶδαν ζύθου καὶ δίδω καὶ ἐν φύλλον ἐφημερίδος θὰ τιμωρηθῇ αὐτὸς καὶ ὄχι ἡ ἐφημερίς. Ὁ νόμος θέλει τοῦτο ἀπρακτάρας τῶν ἐφημερίδων ξένους πρὸς πᾶσαν συναλλαγήν.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐὰν προσφέρῃ τὴν ἐφημερίδα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς :

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Συντρέχουν οἱ ὅροι τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ. Ἡ ἐφημερὶς θὰ τιμωρηθῇ. ἐὰν ἐλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν τρίτον.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ τιμωρηθῇ ὅμως ὁ πωλῶν μίαν φιάλην κονιὰκ καὶ δίδων μίαν ἐφημερίδα τῆς ὁποίας εἰσπράττει τὸ ἀντίτιμον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἂς μὴ ὑπερβευθῇ μὲ ἐφημερίδας διὰ νὰ μὴ τιμωρηθῇ. Δὲν εἶναι ὑπαρκτὸν νὰ πωλῇ τὸ κονιὰκ μὲ ἐφημερίδα.

Π. Θηβαΐος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὸν τιμωρῶ διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν ἐφημερίδα. Θέλω νὰ καταπνίξω τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμὸν εἴτε ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τρίτων. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπός.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐὰν ὁ ἐφημεριδοπώλης δεχθῇ. νὰ φέρῃ πρῶτα εἰς ἐμὲ τὸν πρωϊνὸν μίαν ἐφημερίδα. πρὶν τὴν πάῃ εἰς τοὺς ἄλλους. αὐτὸς κάμνει πρατήριον καὶ πρέπει νὰ τιμωρηθῇ.

Γ. Καφαντάρης. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀναπτύξω μίαν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. Ἐκφράζω ἐν πρώτοις τὴν λύπην μου. ὅτι δὲν ἦτον παρὼν διὰ νὰ ὑποστηρίξω καὶ ἐγὼ τὴν ἀναβολήν. ἡ ὁποία ὑπεβλήθη προηγουμένως. Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κατὰ τὴν α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου εἶχεν ἀποφασισθῇ. ὅπως ἡ τελικὴ συζήτησις μὴ γίνῃ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ὅτι μία τοιαύτη συνεννόησις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦτο δυνατὸν νὰ ἀθετηθῇ. διότι ἐὰν ἀθετοῦνται τοιαῦται συνεννοήσεις. τότε δὲν θὰ εἶναι πλέον δυνατόν. νὰ παρακολουθῶμεν τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. ὅπως ὀφείλομεν νὰ τὴν παρακολουθῶμεν. Δὲν ἔγινεν ἄνευ λόγου ἡ συμφωνία αὕτη ὅπως ἡ συζήτησις γίνῃ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. ὁ ὁποῖος εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν τῶν νομοσχεδίου.

Ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ στερηθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ δικαιώματος. τὸ ὁποῖον

ἔχει νὰ ὑποστηρίξῃ τροπολογίας, τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὀρθοτάτας. Καὶ ὑπελήφθη ἀκριβῶς μία τροπολογία, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τροπολογία ἀπευθύνουσα εἰς τὸ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν ἐργαζερίδα νὰ δώσῃ καὶ τὸν δεύτερον τόμον τοῦ λεξικοῦ της, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος τῆς εἶναι τελείως ἄχρηστος, ἔστω καὶ χωρὶς τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀνάγκης. Διατί δὲν θὰ τῆς τὸ ἐπιτρέψωμεν; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ παρακαλῶ, ὅπως στέρξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν 21ωρον ἀναβολήν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζω ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ πρότασις περὶ ἀναβολῆς ἀπερρίφθη παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτῆς. Θὰ ἐπρόκειτο περὶ παλινῳδίας τακτικῆς, ἀφοῦ μάλιστα δὲν προέκυψαν νέα ζητήματα. Δὲν βλέπω λοιπὸν τὸν λόγον τῆς ἀναβολῆς, διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐὰν ὑπάρξουν τροπολογίαι τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἤθελε κρίνει ὀρθὰς οὐδόλως διστάζει, νὰ μὴ τὰς ἀποδεχθῇ. Μήτε νομίζω ὅτι ὀρθῶς ἡ μειοψηφία σαν οἱ λόγοι τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου ὅτι ἠθέλησεν ἐν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ἤθελεν εὕρει ὀρθήν.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Καὶ δὲν εἶπον τοιοῦτόν τι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ βεβαιοῦν οἱ κ. Ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὁποῖον ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου, πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ κακῆς συνεννοήσεως. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀναβολήν, ἀφοῦ μάλιστα μᾶλις ἐπανακαθ ὁ γάνος διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις ὑποβάλλει πρότασιν ψηφοφορίας ἐπ' ὀνοματικῆς κλίσεως, εὐθὺς ὑπαχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀναβολήν.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἐπ' αὔριον.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν καρῶν κοκκοφοινίκων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλαίων».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων Δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων 1931—1932, ὡς ἐτροποποιήθη».

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας βουλευταὶ τινες τοῦ Ἀχαϊκοῦ κόμματος ζητοῦν τὴν ἀναβολήν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπιμένομεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, διότι προέκυψαν ὄχι κανονικῶς ζημίαι διὰ τὸ Δημόσιον.

Ι. Μουτζουρίδης. Διαμαρτύρεται ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ὅπως ψηφισθῇ νομοσχέδιον τοιαύτης σημασίας.

Δ. Γιαννόπουλος. Διαμαρτύρομαι, κύριε Πρόεδρε, διότι ἐνῷ πρὶν ἐθεωρήθη ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπαρτία διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ἄλλου Νομοσχεδίου τώρα κρίνετε ὅτι ὑπάρχει ἀπαρτία, διὰ νὰ ψηφισθῇ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὲ συγχωρεῖτε, τὸ Σύνταγμα εἶναι σαφές. Λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ, εἰ μὴ μόνον παρουσίᾳ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν ὄχι ὅμως καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ συνεδριάζῃ καὶ νὰ συζητῇ.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν.

Ι. Νικολίτσας. Κύριε Ὑπουργέ, ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας ὡρισμένας ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπὶ ἄλλων ὑποθέσεων διαφορετικῶν μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ εἶναι τόσον γενικὸν τὸ μέτρον.

Π. Ἀραβαντινός. Τὸ νομοσχέδιον ἐκρίθη ὑπηρεσιακῶν καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξετάσθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐχὶ ἐμπειστατωμένως. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 4 εἶναι ἀληθῶς ὑπηρεσιακά. δὲν νομίζω ὅμως ὅτι τὸ ἄρθρον 3 ἔχει καλῶς. Δὲν εἶναι δυνατὸν μόνον ἡ Ταμειακὴ ἄποψις νὰ δικαιολογῇ τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου νομοσχεδίου. Τὸ νομοσχέδιον ἅπτεται τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1908 πρὶν εἰσέτι πολιτευθῇ εἰργάσθην ὅπως εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν. Σήμερον φερόμεθα, ὅτι ἐνισχύομεν τὸν θεσμόν, ἀλλὰ πραγματικῶς τὸν ὑπανορύσσομεν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δίδεται δύναμις δεδικασμένου εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις. Μόνον εἰς τὰς καθαρῶς διοικητικάς, ἐπιβάλλεται ἡ δύναμις τοῦ δεδικασμένου. Εἰς περιπτώσεις προσωρινῆς τοῦ πολίτου ἐπὶ ἀκυρώσεως πράξεων ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεώς του δὲν ὑποτελεῖ δεδικασμένον. Δὲν γνωρίζετε ἂν ἐδίκασεν ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ἂν δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὴν παραυτίαν. Ὁ θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐγένετο ἀκριβῶς, ἵνα προστατεύσῃ τὸν πολίτην καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ μὴ τρέπεται πρὸς τὴν ἐκπανηγύριν ὁδὸν τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης. Τώρα κλείνομεν τὴν ὁδὸν αὐτὴν καὶ τρέπομεν τοὺς πολίτας πρὸς τὴν τακτικὴν δικαιοσύνην. Τί νὰ εἴπω δὲ διὰ τὴν ἀναδρομικότητα: Μπορεῖτε νὰ δώσητε ἀναδρομικὴν δύναμιν εἰς τὸ δεδικασμένον: Πρέπει νὰ ἀφίσετε νὰ παγιωθῇ ὅ,τι θέλει ὁ ὁποῖος ἐνισχύει τὴν ἰδέαν τοῦ ἐννόμου Κράτους. Ἰδέαν ἡ ὁποία ἔχει καταρρακωθῇ ἀπὸ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς Διοικήσεως. Ὁ θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἔχει κατακτήσει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν μὲ τὰς ἀμερολήπτους του ἀποφάσεις. Ἐὰν θέλετε νὰ κάμετε χρῆσιν τῆς πλειοψηφίας κάμετέ την. Ἀντιβαίνει ὅμως πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς πλειοψηφίας, ἡ ὁποία μὲ ἀγάπην καὶ μὲ συμπάθειαν κατήρτισε τὸν θεσμὸν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὑπεβάλατε, θὰ ἐξετασθοῦν μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ τὰς φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐὰν ὑπάρξουν οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἀναφέρετε, βεβαίως ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἀρίσατε νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν καὶ εἰς τὴν β' συζήτησιν ἐξετάζομεν ὅλας αὐτὰς τὰς ἀπόψεις.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει, ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔθιξεν ὁ προλαλήσας εἶναι ἐξαιρετικῶς σοβαρὸν καὶ θὰ θημιουργήσῃ σταθμὸν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτόν, ὅπως ἐπὶ τῶν ἀκυρωτικῶν ἀποφάσεων ἰσχύει τὸ δεδικασμένον ἀπέναντι τῶν Διαστηρίων καὶ ἀπέναντι τῶν ἐνδιαφερομένων, δὲν ἰσχύει ὅμως ἀπέναντι τρίτων. Αὐτή, ἐπιλέγει, ἡ ἀρχὴ καθιερώθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς καθιερώθησαν τὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν καὶ ὥραν 10.30' μ. μ., συνανέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 4.30' μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τετάρτης 20 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4,30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος Καπνεργατικοῦ ἡμερομισθίου ζητεῖ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1924 μεταξὺ καπνικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ καπνεργατῶν θεσπισθέντος καπνεργατικοῦ ἡμερομισθίου, τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Κρατ. Καπν. Ὀργανισμοῦ τοῦ γεν. Διευθυντοῦ κ. Καραμάνου κ.λ.π.

Ὁ Κτηνοτροφικὸς κόσμος Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν χορήγησιν συναλλάγματος πρὸς εἰσαγωγὴν σφαγίων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Λαρίσσης, Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος καὶ Ἁγιᾶς ζητούντων τὴν μονιμοποίησίν των.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κρατερίου ζητοῦντος τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας ἐν τῇ περιφερείᾳ Μαργαριτίου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς δημ)λίσης Σοφίας Κονιδάρη ζητούσης τὸν διορισμόν της εἰς οἱανδήποτε κενὴν θέσιν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Σπυρίδωνος Βικάτου λεμβούχου καὶ κατοίκου Πρεβέζης ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς τὴν Παρασκευὴν Λάζαρη.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συν)σμοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον Ἁγίας Φωτεινῆς οὐδόλως βελτιῶνον τὴν κατάστασίν των.

Ὁ Κωνσταντῖνος Χρηστίδης ἔμπορος Ἀποικιακῶν καὶ κάτοικος Ξάνθης παρακαλεῖ, ὅπως συσταθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν Πανελληνίου ἐράνου διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ὁ Ἰωάννης Σιγάλας κάτοικος Τριπόλεως ζητεῖ ἀντίγραφα ὑποβληθέντα ἐπιμετρήσεων τεχνικῶν ἔργων Τριπόλεως, Ἄστρους ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου, Θ. Χαβίνης, Κ. Πετσάλης*** καὶ ***Π. Χριστσύλας*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ζητούντων τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς των.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4797 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς ἢ ραδιοτηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς κτλ. περὶ στελεχῶν τοῦ Π Ν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Κούνδουρος*** καὶ ***Ι. Γρηγοράκης*** ὑποβάλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 6ης συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 «περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3341 «περὶ ἱδρύσεως πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» καὶ 4688 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3341 κτλ»,

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ε. Μαλαμίδας, Ι. Ἀθανασιάδης*** καὶ ***Κ. Βλαχοθανάσης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ θήρας κλπ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Σ. Τρικούπης, Μ. Μαντᾶς*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος» (Νόμοι 4173, 4687 καὶ 5263), τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκχερσώσεις καὶ πυρκαϊὰς δασῶν.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν

τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Α. Ζανθόπουλος*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἐργατῶν μεταλλείων Κασσάνδρας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀπόλυσίν των, λέγει, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ἀπὸ νεαρᾶς των ἡλικίας ἐργάζονται συνεχῶς ἐπὶ 35—40 ἔτη εἰς τὰ μεταλλεῖα αὐτά, κατηνάλωσαν δὲ ὅλην των τὴν ζωὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον. Σήμερον λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως ἡ ἑταιρία ἀπέλυσε μέρος τῶν ἐργατῶν της μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἀναφερόμενοι 5—6 παλαιοὶ μεταλλωρύχοι πληρώσασα εἰς αὐτοὺς ἐφ' ἅπαξ ὡς ἀποζημίωσιν δραχμὰς 1500. Δυστυχῶς ὁ ἐργατικὸς νόμος δὲν τοὺς προστατεύει περισσότερον, ὅταν ἀπολύωνται τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ διακρίσεως ἐτῶν ὑπηρεσίας παρὰ μόνον τὴν ἀποζημίωσιν 60 ἡμερομισθίων, ζητοῦσι λοιπὸν ἐπαρκῆ προστασίαν ἢ διὰ τῆς ἐπαναπροσλήψεώς των ἢ διὰ γενναιοτέρας ἀποζημιώσεως. Ἐὰν ὑπῆρχε νόμος περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων βεβαίως θὰ ἐξησφαλίζοντο, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει παρακαλῶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ μεταλλείων Κασσάνδρας καὶ τοὺς ἀποζημιώσῃ ἀναλόγως μὲ τὰ ἔτη τῆς ἐργασίας των.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης,*** συνισ.ᾷ ἀναφορὰν παλαιῶν πολεμιστῶν.

Ἐπίσης συνιστᾷ ἀναφορὰν τέως καπνεργατῶν ἀποκατασταθέντων ἀγροτικῶς περὶ ἐπιστροφῆς τῶν καταθέσεών των παρὰ τοῦ Τ. Α. Κ. Ἀγρινίου τονίζων ὅτι τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ κ. *Ι. Νικολίτσας* συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. *Ε. Τριποδάκης* λέγει ὅτι ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς Σύλλογος Χανίων ὑπέβαλεν ὑπόμνημα πολὺ σοβαρὸν ὅπερ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν τοῦ συναλλάγματος γράφω ὅτι, εἶναι μακρὰν πάσης λογικῆς νὰ ἐξαργυρώνωνται τὰ ἀποστελλόμενα δολλάρια πρὸς 70 δραχμὰς ἀπὸ τραπέζας καὶ νὰ ἀγοράζωνται ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ πρὸς δραχμ. 140. Βεβαιωθῆτε κ. Ὑπουργὲ ὅτι ἂν τὸ μέτρον αὐτὸ ἐξακολουθήσῃ θὰ κλεισθῇ ἐρμητικῶς μία σοβαρὰ πόρτα, ἐξ ἧς εἰσέρχεται συνάλλαγμα ἐκ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνες θὰ παύσωσιν ἀποστέλλοντες δολλάρια εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς των.

Ὁ κ. *Α. Παπαθανάσης* συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐφέδρων πολεμιστῶν διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τῆς προστασίας περὶ προσλήψεώς των εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας.

Ι. Νικολίτσας. Συνιστῶ καὶ ἐγὼ τὴν ἀναφορὰν διότι λέγεται ὅτι πρόκειται νὰ καταργηθῇ τὸ προνόμιον, τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη εἰς τοὺς ἐφέδρους.

Ὁ κ. *Μ. Μαντᾶς* συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. *Μ. Τσαρλαμπᾶς* συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης περὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ δασικῶν ἐπιμελητηρίων».

Ε. Ζούκας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ ρητῆς συνταγματικῆς διατάξεως ἐθεσπίσθη ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν λειβαδίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων. Καίτοι ὅμως ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδίᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει συνταχθῇ τὸ οἰκεῖον νομοσχέδιον καὶ ἐπρόκειτο πρὸ πολλοῦ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν, ἐν τούτοις εἰσέτι δὲν κατετέθη. Εἶναι ἀκόμη καιρὸς νομίζω ὅπως κατατεθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, διότι πρόκειται νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν λειβαδίων μέχρι τῆς 7 Ἰουνίου - ὅτε λήγει ἡ προθεσμία τῆς μεταβατικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος - καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σώζεται ἡ κατάστασις καὶ θέλει ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν λειβαδίων καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων, διότι ὡς γνωστὸν ἐψηφίσθη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νόμος κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις τῶν κτημάτων θεωρεῖται συντελεσμένη ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως, ἐὰν ὁ σχετικὸς νόμος περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων ψηφισθῇ συντόμως καὶ δημοσιευθοῦν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν λειβαδίων μέχρι τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκδίκασις τῶν λειβαδίων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ μετὰ τὴν 7 Ἰουνίου 1932. Συνιστῶ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως καταθέσῃ τὸ οἰκεῖον νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ταχέως ἵνα ἐπιτευχθῇ οὕτω ἡ ἀποκατάστασις τῆς παπχούσης τάξεως τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων.

Ὁ κ. *Ν. Γαρδικιώτης* ὑποστηρίζων τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν λέγει ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ὑποβληθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων κτηνοτρόφων ἀφοῦ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἶναι ἕτοιμον καὶ ἐπανειλημμέναι διαβεβαιώσεις ἐδόθησαν περὶ τῆς ὑποβολῆς. Πρόκειται νὰ λυθῇ ἓν ζήτημα κρατοῦν ἐν συγκινήσει ἀπὸ ἐτῶν ὁλόκληρον τὸν κτηνοτροφικὸν κόσμον. Ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται ὡς ἐξέθεσε ὁ προλαλήσας συνάδελφός μου ἀφοῦ πλησιάζει νὰ λήξῃ ἡ ἐν τῷ Συντάγματι τεθεῖσα σχετικὴ προθεσμία.

Ὁ κ. *Α. Δούλης* λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἕτοιμον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη νὰ κατατεθῇ ἀκόμη. Παρακαλεῖ νὰ κατατεθῇ καὶ νὰ ψηφισθῇ μετὰ τὰς ἑορτὰς καὶ νὰ κυρωχθοῦν συλλήβδην ὡς ἀπαλλοτριωμένα τὰ λειβάδεια διότι ὡς ἤδη ἐθεσπίσθη ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν 7 Ἰουνίου.

Ὁ κ. *Ι. Κουτσίνας* συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας) Τὸ νομοσχέδιον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκ τῶν σοβαροτέρων, ἔχει καταρτισθῇ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ μελετηθῶσι διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα κυρίως τὰ συμφέροντα κοινοτήτων. Πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀποφασίσῃ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτηνοτρόφων, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλην της τὴν μελέτην, ὥστε νὰ ὑποστηριχθῶσι ὅλα τὰ νόμιμα συμφέροντα.

Ὁ κ. *Π. Φλῶρος.* Λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν κτηνοτρόφων εἶναι σπουδαῖον, πρέπει δὲ νὰ ὑπερνικηθοῦν αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι μικραὶ δυσκολίαι διὰ τῆς ὑπερεντάσεως τῆς προσπαθείας τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων :

1) «Περὶ ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν».

2) «Περὶ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν καρύων κοκκοφοινίκων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλαίων κλπ.».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5170 περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἀποζημιωτέων Ἑλλήνων μὴ ἀνταλλαξίμων κλπ.».

4) «Περὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἁγίου Μάμαντος τῆς Χαλκιδικῆς».

5) «Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ Ἑταιρίας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν αὐτῆς σχέσεων κλπ.», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεων Ἐργοληπτῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1) Συνιστᾶται «Ταμεῖον Συντάξεων Ἐργοληπτῶν» ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου.

2) Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τὸ Ταμεῖον θέλει διοικεῖσθαι ὑπὸ ἐννεαμελοῦς συμβουλίου ἀπαρτιζομένου.

α') Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

β') Ἐξ ἑπτὰ μετόχων ἐξ ὧν δύο ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ πέντε ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν.

γ') Ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου μετόχου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου Συλλόγου ἢ συνταξιούχου ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν, ἁπάντων τούτων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διαμενόντων.

3) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποδεικνυόμενα ὡς ἀνωτέρω, διορίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρώτης πενταετίας ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσεται τοῦ λοιποῦ τριετής. Προκειμένου περὶ διορισμοῦ τῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ὧν τὸ στοιχεῖον β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ταῦτα ὑποδεικνύονται ὡς ἑξῆς :

Τρία τούτων ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ μελῶν καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν λοιπῶν ἐργοληπτικῶν ὀργανώσεων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἑκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου.

4) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀπονομῆς συντάξεως, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ προικίσεως, προβαίνει εἰς τὴν πρόσληψιν ἐκτάκτου ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ κανονίζει τὴν μηνιαίαν ἀντιμισθίαν καὶ ἐν γένει ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ Ταμεῖον.

5) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἡ μειοψηφία συνυπογράφει τὰς ἀποφάσεις δυναμένη νὰ καταχωρίσῃ τὴν γνώμην της ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν οἰκείων πρακτικῶν.

6) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον 5 μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

7) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διευθύνει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ μέλους τοῦ Συμβουλίου εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου. Ἐκπροσωπεῖ ἐν γένει τὸ Ταμεῖον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ Δικαστηρίου. Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐν ὅλῃ τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ.

8) Μέλος τοῦ Συμβουλίου μὴ προσελθὸν εἰς ἓξ (6) συνεχεῖς συνεδριάσεις ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας δύναται ν' ἀντικατασταθῇ τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀφοῦ πρότερον κληθῇ εἰς ἀπολογίαν ἐφ' ἧς καὶ θὰ στηρίξῃ τὴν τυχὸν ἀντικατάστασίν του τὸ Συμβούλιον δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως αὐτοῦ.

9) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἢ ἐκτάκτως καὶ ὁσάκις ὑφίσταται ἀνάγκη παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῇ πρότάσει τριῶν συμβούλων. Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται εἰς βάρος τοῦ Ταμείου μηνιαία ἀποζημίωσις δι' ἔξοδα παραστάσεως ὡς θέλει προβλέψει ταύτην ὁ εἰδικῶς ἐκδοθησόμενος κανονισμὸς τοῦ Ταμείου τούτου.

Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑκατὸν (100) κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι 3 τὸ πολὺ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἵτινες ματαιοῦνται ἐλλείψει ἀπαρτίας.

11) Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἀπολαύει μονιμότητος. Δι' εἰδικοῦ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ ἐγκριθησομένου παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, τὰ τῆς προσλήψεως, διαβαθμίσεως, προαγωγῆς καὶ ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ δύναται νὰ λαμβάνηται καὶ ἐκ τῶν μετόχων.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ παροχὴ συντάξεως ἢ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς μετόχους, οἱ ὁποῖοι παύουσι νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου κατὰ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὡς εἰδικώτερον ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ καθορίζεται, καὶ τέλος προικίσεως εἰς θυγατέρας μετόχων ἢ ἀδελφὰς αὐτῶν ὡς καθορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 11.

Μέτοχοι.

Ἄρθρον 3.

1) Μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀσκοῦντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου, ἀνεγνωρισμένου ὡς τοιούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας διὰ πτυχίου ἐργαλάβου, ἀνεξαρτήτως ἂν εἶναι μέλη τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν.

2) Οἱ μέτοχοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, Α' καὶ Β'. Εἰς τὴν Α' ὑπάγονται οἱ ἐργολῆπται γ' καὶ δ' τάξεως, εἰς δὲ τὴν Β' οἱ ἐργολῆπται τῆς α' καὶ β' τάξεως.

3) Ὡσαύτως μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου οἱ ἀρρενες ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου, ὑποκείμενοι εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, καθὼς καὶ τῆς καταβολῆς ἕνεκα γάμου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μέτοχοι.

4) Οἱ ὑπάλληλοι κατατάσσονται εἰς τὴν Α' ἢ Β' κατηγορίαν μετόχου ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των καὶ ὡς εἰδικῶς θέλει κανονισθῇ διὰ τοῦ συνταχθησομένου κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Περιουσία.

Ἄρθρον 4.

1) Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου συνίσταται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ὅπερ ἀπαρτίζεται :

α') Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ παρὰ τῶν μετόχων ἢ οἰκογενειῶν αὐτῶν εἴτε διὰ τὴν προσμέτρησιν ὡς συνταξίμου τῆς προγενεστέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προϋπηρεσίας αὐτῶν εἴτε λόγῳ καταβολῆς γάμου ἢ συμπληρώσεως καταβολῆς γάμου, εἴτε καταβολῆς δι' ἐγγραφὴν νεογεννήτου τέκνου.

β') Ἐκ τῶν ἀμοιβῶν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ κληρώσεως τῶν μετὰ ἢ ἄνευ λαχνοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνηκουσῶν ὁμολογιῶν τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

γ') Ι. Ἐκ τοῦ δεκατημορίου τῶν ἐτησίων ἐσόδων του, Π. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀχθήσονται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἐκ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τὰ ἑξῆς ποσοστά :

Κατὰ τὰ ἔτη 1931 - 1932 τὸ ἓν πέμπτον, κατὰ τὸ 1933 τὸ ἓν ἕβδομον καὶ κατὰ τὸ 1934 τὸ ἓν ὄγδοον.

β') Ἐκ τῶν περισσευμάτων μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἁπασῶν τῶν ὑποχρεώσεών του.

ε') Ἐκ τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον προσφορῶν, δωρεῶν ἢ κληροδοτημάτων κλπ.

1) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀνακηρύσσεται εὐεργέτης τοῦ Ταμείου ὁ διαθέτων εἰς μετρητὰ εἴτε εἰς ἀξίαν ἢ ἀκίνητα ποσὸν ἴσον πρὸς εἰσφορὰν μετόχου Α' κατηγορίας 30 ἐτῶν. 2) Δωρητὴς δὲ ὁ διαθέτων, ὡς προείρηται μέχρι 5 ἐτῶν.

στ') Ἐκ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περιεχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

2) Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ ὅπως δήποτε διάθεσις τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Πόροι.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀπαρτίζονται :

α') Ἐξ εἰσφορᾶς παρ' ἑκάστου μετόχου, ἐκ μὲν τοῦ τοιούτου Α' κατηγορίας δραχμῶν 150 δι' ἕκαστον μῆνα, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Β' δραχμῶν 75 κατὰ μῆνα, πληρωτέων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἢ τριμηνίας κατὰ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διακοπτομένης δὲ μόνον λόγῳ τῆς ὅπως δήποτε ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

β') Ἐκ ποσοστοῦ ἓν τοῖς ἑκατὸν δυναμένου διὰ διατάγματος νὰ αὐξηθῇ μέχρις 1 ο)ο ἐφ' ἑκάστης πιστοποιήσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν μετόχων ἀναλαμβανομένων δημοσίων, στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, λιμενικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ τοιούτων νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

γ') Ἐκ ποσοστοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) ἐφ' ἑκάστης πιστοποιήσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν μετόχων ἀναλαμβανομένων ἔργων ὁδοποιΐας, συμβάσεως τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεύς».

δ') Ἐκ τῆς καταβολῆς παρὰ τῶν μετόχων δραχμῶν τριακοσίων δι' ἑκάστην ἀνανέωσιν τοῦ ἐργολαβικοῦ των πτυχίου.

ε) Ἐν τῇ κατατάξει ἀραχμῶν πεντακοσίων παρ' ἑκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ ἐφεξῆς ἀναγνωριζομένου ἐργολήπτου Α' ἢ Β' τάξεως καὶ χιλίων τοιούτου Γ' ἢ Δ' τάξεως καταβαλλομένων πρὸ τοῦ τοιούτου διορισμοῦ του ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον τούτου τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ ἀποδόσει παρὰ τούτου γραμματίου ἀποδείξεως εἰσπράξεως, ὅπερ προσάγεται διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ σχετικοῦ πτυχίου ἐργολήπτου.

στ') Ἐκ καταβολῆς ἀραχμῶν πεντακοσίων παρὰ παντὸς ἐργολήπτου προαγομένου ἐκ τῆς Β' εἰς τὴν Α' κατηγορίαν μετόχου, καταβαλλομένων πρὸ τῆς προαγωγῆς του ἐπὶ ἐκδόσει σχετικοῦ γραμματίου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ νέου πτυχίου.

ζ') Ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς ἑβδόμης τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς λόγῳ προαγωγῆς ἢ ὅπως δήποτε ἄλλως γενομένης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν.

2) Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' γ' δ' ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένων κρατήσεων κανονισθήσεται διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος.

3) Πᾶς μέτοχος ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις β', γ' καὶ δ' τῆς 1ης παραγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων τοιούτων ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ σχετικῆς συμβάσεως νὰ ἀποστέλλῃ τῷ Ταμείῳ ἀντίγραφον ταύτης. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀντίγραφον τοῦ τελικοῦ λογαριασμοῦ.

4) Μέτοχος παραλείψας νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένας ὑποχρεώσεις του, ὡς καὶ νὰ καταθέσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀποδοτέας κρατήσεις, καλεῖται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀπολογίαν, ὅπερ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφαίνεται περὶ τῆς διαγραφῆς του ἐκ τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου καὶ τῆς στερήσεως αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του παντὸς δικαιώματος ἐκ τοῦ Ταμείου, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς ποινικῆς διώξεως τούτου καὶ τῆς αἰτήσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας περὶ στερήσεως τοῦ ῥηθέντος μετόχου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

5) Μέτοχος καθυστερήσας τὴν ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφοράν του ἐπὶ 6 μῆνας ἀπόλλυσιν, ὡς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου δικαιώματά του, ἐφ' ὅσον περὶ τούτου ἤθελεν ἀποφανθῇ σχετικῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

6) Μηχανικὸς Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἔργων καὶ ἐν γένει πᾶς ἁρμόδιος ὑπάλληλος ἐκδίδων πιστοποίησιν περὶ πληρωμῆς ἐργολήπτου διὰ κατασκευὴν ἔργων ὑπαγομένων εἰς σχετικὴν κράτησιν, ὡς ὁρίζεται διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄνευ τῆς προσαγωγῆς αὐτῷ τοῦ σχετικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως κατὰ τὸν κανονισθησόμενον διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Δ)τος τρόπον, ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας δύναται νὰ διωχθῇ καὶ ποινικῶς ἐφ' ὅσον περὶ τούτου ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Δ. Συμβούλιον.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ

τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ ἐργασία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1) Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου διατίθεται καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ συνίστανται :

α') Εἰς τὴν ἀγορὰν ὁμολογιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐντόκων γραμματίων αὐτοῦ, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

β') Εἰς ἐντόκους καταθέσεις ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ εἰς Ταμιευτήρια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων.

γ') Εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀνηκουσῶν αὐτῷ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν.

δ') Εἰς τὴν ἀγορὰν κτημάτων καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ ἀγορὰν κτιρίων ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἢ καὶ ἄλλοχοῦ ὡς καὶ τὴν πώλησιν αὐτῶν διὰ δημοπρασίας.

ε') Εἰς χορήγησιν πρὸς μετόχους ἐπὶ τόκῳ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἐκ τῶν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος γινομένων ἑκάστοτε ἀποδεκτῶν καὶ μέχρι τῶν 3/4 τῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἑκάστοτε ἀξίας τοῦ ὡς ἐνέχυρον διεπομένου χρηματογράφου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν ἓξ μηνῶν.

στ') Εἰς προεξόφλησιν συντάξεων ἀπονεμομένων ἀπὸ τὸ Ταμεῖον.

ζ') Εἰς κατάθεσιν παρ' αὐτῷ παρὰ μετόχων χρηματογράφων πάσης φύσεως πρὸς φύλαξιν ἐπὶ ἀμοιβῇ.

η') Εἰς ἀποδοχὴν καταθέσεων χρηματικῶν ἐπὶ τόκῳ εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

θ') Εἰς λειτουργίαν Ταμιευτηρίου.

ι') Εἰς χορήγησιν ἐπὶ τόκῳ ἢ καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ δανείων ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν Πόλεων Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

ΙΙ. Τὸ Ταμεῖον δὲν θέλει δανίζει πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὑποθηκευομένου ἀκινήτου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὴν δεκαετίαν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρεωλυτικοῦ δανείου.

Ἡ ἐνέργεια μιᾶς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ μνημονευομένων ἐργασιῶν δὲν νὰ λαμβάνηται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον παρίστανται κατὰ τὴν συνεδρίασιν 8 ἢ 9 μέλη, ἐφ' ὅσον δὲ παρίστανται κάτω τῶν 8 μελῶν, δέον ἡ ἀπόφασις νὰ λαμβάνηται διὰ πλειονοψηφίας τοὐλάχιστον 5 μελῶν.

Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας.

Ἄρθρον 7.

1) Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται πᾶς μέτοχος νὰ ζητήσῃ τὴν προσμέτρησιν ὡς συνταξίμων ἐτῶν ἐκείνων τῆς προηγουμένης ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τὸ πολὺ 30 ἐτῶν. Πρὸς τοῦτο δέον :

α') Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον πλήρη τὰ δικαιολογητικὰ πρὸς πιστοποίησιν τούτων. Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα καθορισθήσονται διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος.

β') Νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τριμηνιαίων ἴσων δόσεων ἀραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα προκειμένου περὶ μετόχου Α' κατηγορίας καὶ ἀραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε προκειμένου περὶ μετόχου Β' κατηγορίας δι' ἕκαστον μῆνα προηγουμένης προϋπηρεσίας του, ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ συνταξίμον. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς μιᾶς τῶν δόσεων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας, εἰς περίπτωσιν δὲ μὴ ὁλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἀντιστοίχου ποσοῦ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 3 ἐτῶν, ἀπόλλυσιν ὁλοσχερῶς τὸ δικαίωμα τῆς προσμετρήσεως ὡς συνταξίμων ἐτῶν ἐκείνων τῆς προγενεστέρας προϋπηρεσίας.

2) Χρηματικῶν ποσῶν καταβληθέν διὰ τὴν προηγουμένην αἰτίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφεται.

3) Μέτοχος προϋπηρετήσας εἴς τινα δημοσίαν ἢ στρατιωτικὴν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἐργασιῶν δύναται βάσει προσκομιζομένων ἐπισήμων πιστοποιητικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν τοιαύτην προϋπηρεσίαν του ὡς συνταξίμων ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου. Πρὸς τοῦτο δέον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν

ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Καταβολὴ γάμου.

Ἄρθρον 8ον.

1) Ἡ καταβολὴ τοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς εἰς γάμον ἐρχομένου μετόχου ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 5.000 διὰ τοὺς μετόχους ἢ οἰκογενείας τῶν τῆς Α' κατηγορίας καὶ δραχμὰς 2.500 διὰ τοὺς τῆς Β' κατηγορίας. Θεωρεῖται δὲ ὡς πληρωτέα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, πᾶσα δὲ καθυστέρησις ἐπιβραδύνει τὸν ὑπόλογον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑκάστοτε νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας. Οὐχ ἧττον ἡ οἰκογένεια μετόχου ἐκ γάμου, δι' ὃν δὲν κατεβλήθη τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεώς του, δὲν ἐγγράφεται εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου καὶ δὲν δικαιοῦται συντάξεως.

2) Ὁ μέτοχος ἐρχόμενος εἰς νέον γάμον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προμνησθεῖσαν καταβολὴν δι' ἕκαστον γάμον.

3) Ὁ μέτοχος ὁ τυγχάνων νυμφευμένος πρὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἐγγράμων καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου του τούτου κτηθεῖσα οἰκογένειά του νὰ δικαιοῦται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, προϋπόθεσις δὲ ἡ ἀποκαταστάθησομένη ὑγιάτερ το μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγγραφὴν καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὑπὸ τούτου ὡς μετόχου δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐὰν οὗτος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο ἐτῶν καταθέσῃ ὁλοσχερῶς τὴν καταβολὴν γάμου ἐντόκως πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 0/0) ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ ἄνω ποσοστοῦ.

4) Ὁ τυγχάνων νυμφευμένος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέτοχος δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἐγγράμων, ἵνα δικαιωθῇ συντάξεως ἡ οἰκογένειά του καὶ προικίσεως αἱ θυγατέρες του, ἐὰν καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν, δι' ἀναλόγων τριμηνιαίων δόσεων τὴν ὡς ἄνω καταβολὴν γάμου μετὰ τόκου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου, ὁριζομένου πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν (6 0/0) ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐγγραφῆς συζύγου καὶ τέκνων.

5) Ἡ ἐπιστροφὴ καταβολῆς λόγῳ γάμου δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐὰν ἀκόμη ἤθελεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ.

6) Ὁ παρὰ μετόχου ὑπερβάντος τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του τελούμενος γάμος δὲν δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἐγγράμων.

7) Μέτοχος Β' κατηγορίας ἀποκτῶν ἰδιότητα μετόχου Α' κατηγορίας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν γάμου τοῦ μετόχου τῆς νέας ἰδιότητος καταβάλλων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.500 εἰς 5 τριμηνιαίας ἴσας δόσεις. Ὁ μὴ συμπληρώσας ταύτην ἐντὸς τῆς ὡς εἴρηται προθεσμίας ὑπόκειται καὶ εἰς πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔδει νὰ πληρωθῇ ἑκάστη δόσις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς.

8) Ἡ συμπλήρωσις τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς γάμου τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης χηρεύοντα ἢ διαζευγμένον μέτοχον καὶ κεκτημένον ἐκ τοῦ γάμου του τέκνον, ὅπερ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης ἤθελεν δικαιοῦσθαι συντάξεως κατὰ τὰ παρόντα νόμον, ἐὰν ὁ μέτοχος οὗτος πατὴρ του δὲν εὑρίσκετο ἐν ζωῇ.

9) Μέτοχος τελέσας ἢ τελῶν πλείονας γάμους ὑποχρεοῦται εἰς συμπλήρωσιν καταβολῆς ἑκάστου γάμου ἐὰν κέκτηται ἐκ τούτου τέκνον, ὅπερ ἐπίσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς προμνησθείσης ἰδιότητος ἤθελε δικαιοῦσθαι συντάξεως, ἐὰν ὁ πατήρ του οὗτος δὲν ἔζη, καταβάλλεται δὲ ἡ συμπλήρωσις αὕτη ἐντὸς τριῶν ἐτῶν δι' ἀναλόγων τριμηνιαίων δόσεων καὶ εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεώς τινος ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

10) Ὁ δικαιούμενος συντάξεως γυνὴ ἢ ἄγαμος ἀδελφὴ ἢ ἀνήλικος ἀδελφὸς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν οἰκείαν καταβολὴν γάμου πρὸς τὴν ἰδιότητα ἣν ἔφερεν ὁ μέτοχος υἱὸς ἢ ἀδελφὸς μετὰ τόκου ταύτης πρὸς 6 0/0 μὲν ἐὰν πρόκειται μόνον περὶ πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ, πρὸς 8 0/0 ἐὰν πρόκειται περὶ ἀμφοτέρων καὶ τέλος πρὸς 9 0/0 ἐτησίως ἐὰν πρόκειται περὶ ἀδελφῆς μετὰ ἢ ἄνευ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοιούτου τοῦ συνόλου τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ θανόντος.

Τὸ ἐντεῦθεν ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ κρατηθῇ καὶ ἐκ τῆς συντάξεως δι' ἀναλόγων μηνιαίων δόσεων.

Περὶ συντάξεων.

Ἄρθρον 9.

1) Ἡ σύνταξις χορηγεῖται :

α') Εἰς μέτοχον παύοντα νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου μετὰ 25ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἢ μετὰ 20ετῆ τοιαύτην καὶ ἔχοντα συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β') Εἰς μέτοχον παύοντα μετὰ 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμά του λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Τὴν τοιαύτην ἀνικανότητα δέον νὰ βεβαιώσωσιν ὁμοφώνως ἐν συμβουλίῳ τρεῖς ἰατροὶ διοριζόμενοι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὅπερ δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ ἐν τῷ μέλλοντι ὁποτεδήποτε τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ παρὰ 3μελοῦς Συμβουλίου ἰατρῶν πρὸς πιστοποίησιν, ἐὰν ἐξακολουθῶσι συντρέχοντες οἱ λόγοι τῆς ἀνικανότητος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον δὲν ἤθελεν ἀποφανθῇ ὁμοφώνως περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἐξεταζομένου τὸ Δ. Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως.

γ') Εἰς μέτοχον καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του λόγῳ βιαίου ἀτυχήματος, ἐπισυμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του, ἀσχέτως συνταξίμου χρόνου.

δ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος μετόχου τοῦ τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἔχει τελεσθῇ ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του.

ε') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος μετόχου ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ γάμος ἐτελέσθη ἓξ (6) μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου.

στ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ θανόντος μετόχου, τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσχέτως χρόνου τελέσεως γάμου πρὸ τοῦ θανάτου.

ζ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν μετόχου, ἀδιακρίτως χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τελέσεως νομίμου γάμου, τοῦ φονευθέντος ἐν πολέμῳ ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του ἢ ἀποβιώσαντος ἐκ τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἢ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του.

η') Εἰς ἄτομον ἀνήλικον τέκνον ἄνηκον εἰς οἰκογένειαν μετόχου δικαιουμένου ἢ ὅτις ἤθελε δικαιοῦσθαι ἀπολαυῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα β', ε', στ' καὶ ζ' τῆς σ' τῆς ὡς προηγουμένως παραγράφου καὶ ἄρθρου καὶ πάσχον κατὰ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἐξ ἀνιάτου σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως καθιστᾶ αὐτὸν ἀπολύτως ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν. Ἡ ἀνικανότης δέον νὰ πιστοποιῆται ἐν ἰατρικῷ Συμβουλίῳ παρὰ τριῶν ἰατρῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὅπερ καὶ ἀποφαίνεται κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν του περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως.

θ') Εἰς γονέα, ἄγαμον ἀδελφὴν καὶ ἀνήλικον ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος ἀγάμου μετόχου καὶ συγκεντρούντος τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφ. δ', ε', στ' καὶ ζ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας προϋποθέσεις, καθ' ἃς ἐὰν οὗτος κατέλιπεν ἰδίαν οἰκογένειαν, αὕτη θὰ ἐδικαιοῦτο ἀπολαυῆς συντάξεως κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

I. Πάντες οὗτοι συνετηροῦντο ὑπὸ τοῦ μετόχου.

II. Ὁ πατὴρ δὲν εἶναι ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν καὶ

III. Εἷς ἐκ τούτων, δηλαδὴ ὁ γονεὺς ἢ ἡ ἀδελφή, ἢ ἀνήλικος ἀδελφὸς δὲν εἶναι ὑπάλληλος ἢ συνταξιοῦχος τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Τὸ ἀνῆκον ποσὸν τῆς συντάξεως διανέμεται μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω δικαιούχων προσώπων κατὰ κεφαλὰς ἐξ ἴσου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν του νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασίν του περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

2) Ἡ ἀτομικὴ οἰκογένεια τοῦ μετόχου ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐκ νομίμου γάμου ζώντων καὶ τέκνων αὐτοῦ.

3) Ἡ σύνταξις χορηγεῖται εἰς μὲν τὴν χήραν ἰσοβίως, εἰς δὲ τὰ ἄρρενα τέκνα μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των. Θεωρουμένης ὡς τοιαύτης ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ τοῦ διορισμοῦ των εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου αὐτῶν, στερουμένων ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου τῆς ἀνακτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπολαυῆς συντάξεως.

4) α) Ἡ σύνταξις καθορίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑποῖον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ καὶ διὰ τριάκοντα συντάξιμα ἔτη τὰς δραχμὰς πέντε μὲν χιλιάδας διὰ τοὺς μετόχους τῆς πρώτης κατηγορίας, τὰς δραχμὰς δὲ τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας διὰ τοὺς μετόχους β' κατηγορίας.

β) Κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὴν περίπτωσιν α' καὶ ε' ἔδαφ. τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσας δραχμὰς ὅσας δίδει τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συντάξιμων ἐτῶν πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸ πεντηκοστὸν τῶν διὰ τῆς προηγουμένης καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων συντάξεως.

γ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἑδαφ. τῶν αὐτῶν παραγράφων καὶ ἄρθρου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 30)50 τῶν ἀνωτάτων ὁρίων συντάξεως ἐφ' ὅσον ὁ μέτοχος ἔχει συντάξιμον ὑπηρεσίαν μέχρι 10 ἐτῶν, εἰς τὰ 40)50 ἐφ' ὅσον ἔχει τοιαύτην ἀπὸ 10 μέχρις 20 ἐτῶν καὶ τέλος τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς συντάξεως ἐφ' ὅσον ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία ὑπερβαίνει τὴν εἰκοσαετίαν.

ε) κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἑδαφίων δ', ε', στ', ζ', η' καὶ θ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ σύνταξις κατ' ἀνώτατον ὅριον καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων ἑκάστοτε συντάξεων μελῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ εἰς μὲν τὰ 60)100 τῆς συντάξεως ἧς ἀπήλαυσεν ἢ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπολαύσῃ ὁ μέτοχος ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀπαρτίζεται εἴτε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τὸ πρῶτον τῆς συντάξεως εἴτε βραδύτερον ἐξ ἑνὸς μόνον μέλους δικαιουμένου συντάξεως. Εἰς τὰ 80)100 ἐξ τῆς συντάξεως ἧς ἀπήλαυσεν ἢ εἶχε δικαίωμα νὰ ἀπολαύσῃ ὁ μέτοχος ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀπαρτίζεται εἴτε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως τὸ πρῶτον εἴτε βραδύτερον ἐκ τριῶν καὶ πλέον μελῶν δικαιουμένων συντάξεως.

5) Ἡ σύνταξις διανέμεται μεταξὺ τῆς δικαιουμένης χήρας τέκνων τοῦ μετόχου κατὰ κεφαλὰς ἐξ ἴσου.

6) Ἡ σύνταξις τοῦ διαμένοντος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δικαιούχου συντάξεως πληρώνεται μετὰ προηγουμένην προσαγωγὴν πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς ἀρχῆς, ὅτι οὗτος ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ, ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου α' τῆς 12ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐπὶ πλέον προκειμένου περὶ χήρας ἢ θυγατρὸς μετόχου, ὅτι δὲν ἠλθεν αὖτη εἰς γάμον.

7) Αἱ συντάξεις λογίζονται κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἐσόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους τοῦ Ταμείου καὶ ἐντὸς πάντοτε τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τῶν καθοριστέντων διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἐσόδων τούτων τῶν περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν δαπανηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων καὶ τῶν προικίσεων τῶν πληρωτέων εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους τεθέντας ὑπὸ σύνταξιν μετόχους ἢ οἰκογενείας αὐτῶν ἢ νομφευθείσας θυγατέρας ἢ ἀδελφὰς μετόχων καὶ τέλος καὶ τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

8) Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων ἐνεργεῖται εἰς 12 ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

9) Ἅπασα ἡ ὀφειλομένη σύνταξις εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους αἰτοῦντα τὴν ἀπονομὴν συντάξεως καὶ ἐγγραφόμενον εἰς τοιοῦτον πληρώνεται εἰς βάρος τῶν ἐσόδων τοῦ ἰδίου ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονισθείσης ἢ κανονιστέας συντάξεως κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰς τὸν διατελοῦντα ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς καὶ ἐκεῖνος ἀδιαφόρως ἂν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου καθ' ὃν ζητεῖ ἀπονομὴν ἐτέθη οὗτος ὑπὸ σύνταξιν ἢ καθ' οἱονδήποτε παρεγγρύμενον αὐτοῦ.

10) Ἡ σύνταξις διὰ τοὺς δικαιουμένους ἐν γένει τοιαύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται προκειμένου μὲν περὶ μετόχου ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τούτου, προκειμένου δὲ περὶ οἰκογενείας τούτου ἢ πατρικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου εἴτε τελευτῆσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἴτε ὑπὸ σύνταξιν.

11) Ἐκ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θνήσκοντος δικαιούχου ἢ τοῦ στερουμένου αὐτῆς τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἢ τῆς στερήσεως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους περιέρχεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, τὸ δὲ ἀναλογοῦν καὶ ὀφειλόμενον τυχὸν μέγρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος, ὡς καὶ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ποσὸν συντάξεως προηγουμένων ἐτῶν, περιέρχεται προκειμένου περὶ μετόχου εἰς τὰ δικαιούμενα μέλη τῆς ἀτομικῆς ἢ πατρικῆς του οἰκογενείας συντάξεως, προκειμένου δὲ περὶ μέλους τῆς τοιαύτης οἰκογενείας τοῦ μετόχου ἢ τὰ συνδικαιοῦχα τῆς συντάξεως ταύτης μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τοιοῦτων δὲ μὴ ὑπαγομένων περιέρχεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, μὴ θεωρουμένου ἐκ τούτου κληρονόμου ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ ὑποχρέου εἰς οἱονδήποτε ν-έος αὐτοῦ

12) Στεροῦνται συντάξεως καὶ δὲν δικαιοῦνται ἀπολαυῆς αὐτῆς :

α') Ὁ καταδικαζόμενος ἢ καταδικασθεὶς μέτοχος ἢ συνταξιοῦχος ὑφ' οἱουδήποτε δικαστηρίου.

Ἐὰν καταδικασθῇ εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ, πλαστογραφίᾳ, ἐπιορκίᾳ, ψευδεῖ διὰ χειρὸς ὑποσχέσει, ψευδεῖ καταμηνύσει ἢ συκοφαντίᾳ, ἡ στέρησις τῆς συντάξεως γωρεῖ ἐπὶ χρόνῳ διπλασίῳ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς. Ἐὰν πρόκειται περὶ μετόχου μὴ καταστάντος εἰσέτι συνταξιούχου, ὁ διπλάσιος οὗτος χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν συνταξίμων ἐτῶν.

β') Ὁ ἀπαβαλὼν μέτοχος ἢ ἡ χήρα ἢ τὸ τέκνον ἢ τὸ μέλος τῆς πατρικῆς οἰκογενείας του τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

γ') Ἡ διεζευγμένη ἢ διαζευχθεῖσα ἢ χωριζομένη ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σύζυγος μετόχου.

δ') Ἡ χήρα διὰ παντὸς ἅμα ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ γάμος της οὗτος ἠθέλεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ.

ε') Τὸ θετὸν τέκνον τοῦ μετόχου, πλὴν τῆς περιπτώσεως υἱοθεσίας συγγενοῦς ἐξ αἵματος μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ ὁπότε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δέον νὰ λάβῃ χώραν ἡ υἱοθεσία δύο τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως συνταξίμων ἐτῶν. Τὸ γενόμενον ὅμως ὡς καὶ τὸ γεννηθὲν τέκνον τοῦ μετόχου πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν γονέων του δικαιοῦται συντάξεως μόνον ἐὰν ὁ γάμος των οὗτος ἐνεγράφη εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πλέον ἐπληρώθη πρὸς τὸ Ταμεῖον συνολικῶς ὁ πρὸς 10 ο)ο ἐτήσιος τόκος τῆς ἀντιστοιχούσης καταβολῆς γάμου εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει ἢ ἀνῆκεν ὁ μέτοχος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου τούτου.

στ') Ἡ οἰκογένεια τοῦ μετόχου ἡ δημιουργουμένη ἐκ γάμου μὴ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ Μητρῷον τοῦ Ταμείου.

ζ') Ὁ μέτοχος ὁ τελῶν ὑπὸ σύνταξιν ἐρῶσον ἐπαναρχίζει τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐργολήπτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ δέον νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ λόγῳ συντάξεως ληφθὲν χρηματικὸν ποσὸν ἐντόκως πρὸς 10 ο)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκάστοτε λήψεως. Ἵνα δὲ προσμετρήσῃ καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο ὡς συντάξιμον δέον νὰ καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐντὸς ἔτους καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν εἰσφορᾶς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει.

η') Διακόπτεται ἡ ἀπονομὴ συντάξεως εἰς τὸν ἀναλαβόντα παρὰ τῆς Κρατικῆς ἢ Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἢ παρὰ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίαν συνταξιοῦχον μέτοχον ἢ χήραν ἢ θυγατέρα ἢ τέκνον ἢ γονέα ἢ ἀδελφὸν μέτοχον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ τοὐλάχιστον διπλασίᾳ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν συντάξεως κατ' ἀνώτατον ὅριον.

13. Ὁ διατελέσας ἀρχικῶς μέτοχος Β' κατηγορίας καὶ εἶτα Α' δικαιοῦται συντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας καὶ τοῦ συνόλου τῶν συνταξίμων ἐτῶν, ὡς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ τῶν ὠφελημάτων τοῦ Ταμείου, ἐρῶσαν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κρατήσεως ὑπὸ τούτου τῆς ἰδιότητος ταύτης καταβάλει πρὸς τὸ Ταμεῖον τὸ σύνολον τῆς διαφορᾶς τῶν δύο κατηγοριῶν διὰ μηνιαίων ἀναλόγων κρατήσεων.

Περὶ βοηθήματος ἐφ' ἅπαξ.

Ἄρθρον 10.

Δικαιοῦται ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος :

α') Μέτοχος παραιτούμενος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐργολήπτου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς καὶ ἔχων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως συμπεπληρωμένην 15ετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Εἰς τοῦτον ὑπὸ τύπον βοηθήματος ἐπιστρέφονται ἀτόκως αἱ γενόμεναι παρὰ τούτου μηνιαῖαι εἰσφοραὶ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα ἐκπιπτομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἀχθὲν εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου γ' παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4.

β') Μέτοχος παύων νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμα λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μὴ ἔχων 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου β' παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 9 δι' ἀπονομὴν αὐτῷ συντάξεως. Εἰς τοῦτον καταβάλλεται ὡς βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τούτου καταβληθείσης εἰσφορᾶς συνυπολογιζομένης καὶ τῆς τυχὸν καθυστερουμένης τοιαύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αἰτεῖται τὴν παραπομπήν του πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὡς ἀνικάνου.

γ') Ἡ οἰκογένεια ἀτομικὴ μετόχου θνήσκοντος πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας. Εἰς ταύτην καταβάλλεται ὡς βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ μετόχου καταβληθείσης εἰσφορᾶς συνυπολογιζομένης καὶ τῆς τυχὸν καθυστερουμένης τοιαύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσε μέτοχος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

Ἐν ἐλλείψει ἀτομικῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος μετόχου δύναται νὰ χορηγηθῇ τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα εἰς τὴν πατρικὴν τούτου οἰκογένειαν κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου θ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9.

δ') Ἡ οἰκογένεια ἀτομικὴ ἐκ νομίμου γάμου ἀποβιούντος μετόχου τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν οὕτινος ὁ γάμος ἔχει τελεσθῇ πρὸ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐλάσσονος τοῦ ἔτους καὶ πλέον τοῦ ἐξαμήνου. Εἰς ταύτην καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως 12 μηνῶν ἣν ἐλάμβανεν ὁ ἀποβιώσας.

ε') Ἀτομικὴ οἰκογένεια ἀπαβιούντος μετόχου διατελοῦντος ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ οὕτινος ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ χρονικοῦ διαστήματος ἐλάσσονος τῶν 6 μηνῶν.

Εἰς ταύτην καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ὡς βοήθημα ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν μηνιαίαν εἰσφορὰν τῆς κατηγορίας εἰς ἣν διετέλει ὁ μέτοχος πολλαπλασιαζομένην πρὸς τὸ διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν μηνῶν καθ' οὓς διετέλει οὗτος μέτοχος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς.

στ') Ὁ ἀποζημιούμενος δι' ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ ἐπαναρχίζων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτοῦ καὶ ἐντόκως ἕκτοτε πρὸς 10 ο)ο ἐτησίως, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸ πάσης ἐνάρξεως ἐκ νέου τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δέον νὰ ὑποβάλλῃ ἔγγραφον δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον.

Περὶ προικίσεων.

Ἄρθρον 11.

1) Χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ προίξ.

α') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην θυγατέρα συνταξιούχου μετόχου.

β') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν μετόχου ἀπολαμβάνουσαν συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου.

γ') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην θυγατέρα μετόχου ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου αὐτῆς.

2) Τὸ χρηματικὸν ποσὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 60.000 δραχμὰς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνέρχεται κατ' ἀνώτατον ὅριον.

α') Ἐπὶ νυμφευομένης θυγατρὸς μετόχου συνταξιούχου εἰς τὸ 12πλάσιον τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ λόγῳ συντάξεως ἀπολαμβάνει κατὰ τὸν μῆνα τῆς συντάξεως ὁ μέτοχος ἢ ἡ ὀρφανικὴ οἰκογένεια.

β') Ἐπὶ νυμφευομένης θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς μετόχου ἀπολαμβανούσης συντάξεως ἢ θυγατρὸς μετόχου πατρὸς τελοῦντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸ 12πλάσιον τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ ἀπελάμβανε λόγῳ συντάξεως κατὰ τὸν μῆνα τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ὁ μέτοχος πατὴρ ἢ ὁ μέτοχος ἀδελφὸς ἐὰν ἦτο συνταξιοῦχος κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

3) Τὸ ποσὸν ἑκάστης προικὸς καταβάλλεται εἰς τὴν νυμφευομένην ἄνευ συντάξεως προικοσυμφώνου ἢ συμβολαιογραφικῆς ἐξοφλήσεως ἀλλὰ δι' ἁπλοῦ ἐντάλματος ἐξοφλουμένου παρὰ ταύτης.

4) Αἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμεναι προικίσεις ἀπονέμονται ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰς εἰς πρῶτον γάμον συνερχομένας, δὲν δικαιοῦνται δὲ αὗται ἑτέρας προικίσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ ἐὰν ὁ γάμος των οὗτος λυθῇ ἢ ἀκυρωθῇ.

5) Ἐὰν λυθῇ ὁ γάμος θανάτῳ τοῦ συζύγου ἢ διαζυγίῳ πρὸ τῆς πληρωμῆς τῆς προικὸς αὕτη πληρώνεται εἰς τὴν νυμφευθεῖσαν ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου ταύτης εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους.

6) Δὲν δικαιοῦται προικίσεως :

α') Ἡ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 12 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος στερηθεῖσα τοῦ δικαιώματος ἀπολαυῆς συντάξεως λόγῳ καταδίκης.

β') Ἡ θετὴ θυγάτηρ τοῦ μετόχου.

γ') Ἡ γεννηθεῖσα θυγάτηρ τοῦ μετόχου ἐγγάμου μὴ ἐγγεγραμμένη εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου.

ε') Ἡ γεννηθεῖσα θυγάτηρ μετόχου πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν γονέων της καὶ ἥτις δὲν ἐνεγράφη εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου λόγῳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τῶν γονέων της ἢ ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. στ' παραγράφῳ 12 τοῦ ἄρθρου 9 ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

ς') Ἡ θυγάτηρ μετόχου μὴ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ γάμου του.

στ') Ἡ ἀδελφὴ ἀποθανόντος μετόχου πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ μὴ συγκεντροῦσα τὰς καθοριζομένας προϋποθέσεις ἐν τῷ ἐδαφίῳ θ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9.

ζ') Ἡ ἀποβαλοῦσα τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

Βεβαίωσις δικαιωμάτων μετόχων καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

1) Ἡ γέννησις τέκνου μετόχου, ὁ γάμος μετόχου ἢ θυγατρός, ἀδελφῆς μετόχου δικαιουμένης προικίσεως ὡς καὶ ἡ ἀποβίωσις μετόχου, τῆς συζύγου, τοῦ τέκνου του, ἢ μέλους τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἀποβιώσαντος ἀγάμου μετόχου δικαιουμένου νὰ μετέχῃ τῶν ὠφελημάτων τοῦ Ταμείου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως συνταταγμένης καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον ὑπὸ τοῦ ἀστικοῦ νόμου ὁρίζεται δι' ἑκάστην τούτων.

2) Ἐὰν ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει τελέσεως γάμου δὲν ἔχῃ προσυπογραφῇ καὶ ὁ ἱερουργήσας τὸν γάμον ἱερεὺς ἀπαιτεῖται καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱερέως τούτου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τελέσεώς του. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἱερεὺς ἀπεβίωσεν ἡ ἱερουργία τοῦ γάμου βεβαιοῦται ἀπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ἐὰν ὅμως τὸ γεγονὸς τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου, περιττεύει ἡ βεβαίωσις τοῦ ἱερέως.

3) Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ γέννησις, ὁ γάμος ἢ ἡ ἀποβίωσις δὲν τηρεῖ ληξιαρχικὰ βιβλία τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς, συνταταγμένου ἐντὸς τῶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ γεγονότος προθεσμιῶν τοῦ αὐτοῦ νόμου καθ' ἃς ἔδει νὰ συνταχθῇ ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένας διατυπώσεις σὺν τῇ ἐηλώσει τῆς αὐτῆς ἀρχῆς περὶ μὴ τηρήσεως βιβλίων ληξιαρχικῶν πράξεων. Ἂν δὲ δὲν συνταχθῇ τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ γεγονὸς ἀποδεικνύεται πλέον μόνον δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου βεβαιοῦντος τοῦτο.

4) Ἡ γέννησις καὶ ἡ βάπτισις τέκνου μετόχου, ἡ τέλεσις γάμου μετόχου καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ, ἡ ἀποβίωσις μετόχου, τῆς συζύγου ἢ τέκνου, ἡ διάζευξις ἢ ὁ χωρισμὸς αὐτοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης γνωστοποιεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς 4 μηνῶν ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τοιαύτη τις μεταβολή.

5) Ἐν ἐλλείψει τοῦ μετόχου ἡ γέννησις, βάπτισις ἢ ἀποβίωσις τέκνου αὐτοῦ γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς δικαιουμένης συντάξεως μητρὸς τοῦ τέκνου, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης ἡ γνωστοποίησις τῶν γεγονότων τούτων ὡς καὶ ἡ ἀποβίωσις τῆς μητρὸς γίνεται ὑπὸ τῶν δικαιουμένων συντάξεως τέκνων τοῦ μετόχου δι' ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης πρὸς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τοιαύτη μεταβολή.

6) Παραλείψας ἕκαστος τῶν ἄνω ὑποχρέων νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ταμεῖον οἱανδήποτε τῶν ἄνω μεταβολῶν ἢ νὰ ὑποβάλῃ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς προεκτεθείσας διατάξεις ὑπόκειται δι' ἑκάστην μεταβολὴν εἰς πρόστιμον δραχμῶν 300 περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἢ κρατουμένων ἐκ τῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος προικίσεως ἢ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν καὶ τέλος ἐκ πάσης αἰτίας.

7) Ἡ γνωστοποίησις περὶ τῆς γεννήσεως τέκνου μετὰ 4 μῆνας ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν αὕτη ἡ ὑποβολὴ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν περὶ ταύτης μετὰ τὴν πάροδον τῶν τεσσάρων μηνῶν ἐπιφέρει πρόστιμον δι' ἕκαστον τέκνον 500 δραχμῶν καταλήκτεον εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον αὐτοῦ. ἡ μὴ καταβολὴ δὲ τοῦ προστίμου τούτου συνεπιφέρει τὴν μὴ ἐγγραφὴν τοῦ τέκνου εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου καὶ τὴν στέρησιν παντὸς δικαιώματός του ἐπ' αὐτοῦ.

8) Διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος γεννωμένων τέκνων δέον νὰ καταβληθῇ προκειμένου δὲ περὶ θήλεος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκαίρου γνωστοποιήσεως ἰσχύουσιν ἐπιπροσθέτως αἱ περὶ προστίμου διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

9) Πρακειμένου περὶ γεννήσεως, ἀποβιώσεως ἢ γάμου γενομένου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα μὴ τηροῦντα ληξιαρχικὰ βιβλία τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἀποδεικνύεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

1) Λογιστικὸν σύστημα διὰ τὸ Ταμεῖον λογίζεται τὸ διπλογραφικὸν τοιοῦτον τραπεζικῆς μορφῆς.

2) Οἰκονομικὸν ἔτος διαχειρίσεως θεωρεῖται τὸ ἡμερολογιακὸν τοιοῦτον.

3) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους. Ἐξαιρετικῶς ὁ πρῶτος ἰσολογισμὸς θέλει συνταχθῇ διὰ τὴν περίοδον τὴν χρονικὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

4) Ὁ ἰσολογισμὸς μετὰ τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων καὶ ἐνθέσεων παραπέμπονται ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ἐλεγκτοῦ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁριζομένου ὑπὸ τούτου καὶ τέλος ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Διοικήσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου παρεμφεροῦς ὀργανισμοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐλεγκταὶ ἀποφαίνονται δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως πρὸς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ ἀκολούθως ἐγκρίνει τοῦτον, τὸν δημοσιεύει καὶ διανέμει αὐτὸν ἐκτυπούμενον μετὰ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων, καταστάσεων καὶ πινάκων εἰς τοὺς μετόχους.

5) Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγράφονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα μὲ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Ἐξαιρετικῶς :

α') Ἔντοκα γραμμάτια, μετοχαί, ὁμολογίαι, καὶ χρηματόγραφα δὲν δύνανται νὰ ἀναγράφωνται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς κτήσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνολικὴ τιμὴ τῆς κτήσεως ὅλων τῶν χρηματογράφων τοῦ Ταμείου εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τρεχούσης τιμῆς πάντων τούτων κατὰ τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁπότε πάντα ταῦτα δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν ἐν λόγῳ τρέχουσαν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συνολικὴν τιμήν των καὶ

β') Τὰ σκίνητα ἐν γένει δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ηὐξημένην διὰ τῶν δαπανῶν βελτιώσεως καὶ μειουμένην ἀναλόγως τῆς ἐτησίας ἀνελώσεως ἢ φθορᾶς αὐτῶν τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν.

6) Αἱ δαπάναι ἐγκαταστάσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου ἀποσβέννυνται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι 5 ἐτῶν.

7) α') Πᾶσα ὀφειλὴ πρὸς τὸ Ταμεῖον προερχομένη ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, ἐπιβαρύνεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀχλήσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δέον νὰ πληρωθῇ μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως μετὰ τοῦ ἑκάστοτε νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας. ἐξαιρέσει μόνον τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ τοιοῦτος τόκος καθορίζεται εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὁπότε ἡ τοιαύτη ὀφειλὴ ἐπιβαρύνεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ.

β') Οἱ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὀφειλόμενοι τόκοι καθίστανται αὐτοδικαίως ἔντοκοι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν των προθεσμίας καὶ

γ') Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον νὰ συνομολογῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεών του ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ καθ' οἱανδήποτε..

8) Πᾶσα κατὰ τοῦ Ταμείου ἀπαίτησις. πᾶν χρέος τοῦ Ταμείου εἰς δικαιούχους ὀφειλόμενον. παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου προστιθέμενα εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐὰν ἐντὸς 3 ἐτῶν ἀφ' ἧς παρήχθησαν δὲν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ πληρωμῆς ἢ δὲν ἀνεγνωρίσθησαν δι' ἔλειψιν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἢ δὲν ἐπληρώθησαν.

9) Ὡσαύτως καὶ πᾶν ἐν γένει δικαίωμα κατὰ τοῦ Ταμείου παραγράφεται ἐντὸς τριετίας ἀφ' ἧς παρήχθη, ἐὰν δὲν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ ἀναγνωρίσεως τούτου ἢ δὲν ἀνεγνωρίσθη δι' ἔλλειψιν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἢ ἀνεγνωρίσθη μὲν ἀλλὰ δὲν ἠσκήθη ἐπὶ διετίαν ἡ διεκόπη ἡ ἄσκησίς του ἐπὶ διετίαν.

10) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐωρεὰ ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων, ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων. τῶν προικίσεων. ὡς καὶ τῆς συντάξεώς του μηνός, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ δικαιούχου. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς κατάσχεσις τοῦ 1/4 τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου καὶ τέκνων.

11) Τὸ Ταμεῖον ὅμως δικαιοῦται, ὅπως ἐφ' οἱουδήποτε ἐκ τούτων ἐνεργῇ ἀπ' εὐθείας κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν οἱασδήποτε παρηγμένης ἤδη ἢ εἰς τὸ μέλλον παραχθησομένης ὀφειλῆς πρὸς αὐτὸ τοῦ μετόχου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

12) Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τόκος πάσης τοῦ Ταμείου ὀφειλῆς ὁρίζεται εἰς 6 ο/ο ἐτησίως ἀρχόμενος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

13) Τὸ ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν χρονικὸν διάστημα λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ προικίσεως. ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς 6 μῆνας.

14) Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932 ἀποκτήσαντες δικαίωμα συντάξεως δικαιοῦνται εἰς ἀπολαυὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς.

15) Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα ἀπολαυῆς ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος δικαιοῦνται εἰς ἀπολαυὴν τούτου παρὰ τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1933.

Οὐχ' ἧττον ὅμως δικαιοῦται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ διατάξῃ τὴν καταβολὴν αὐτῷ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του ὑπὸ τούτου τοῦ οἰκείου δικαιώματος ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον συντρέχει ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

16) Εἰς τὰς τυχὸν νυμφευομένας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932 καὶ αἵτινες ἤθελον δικαιοῦσθαι προικίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος θέλει καταβληθῇ ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1933 τὸ ποσὸν τῆς προικίσεως βάσει τῆς διὰ τὸ ἔτος 1933 κανονισθησομένης συντάξεως.

17) Ὅπου ἐν τῷ παρόντι μνημονεύεται ὁ μέτοχος ὁ διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐν ἐνεργείᾳ. ὑπονοεῖται ὅτι οὗτος ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολάβου.

18) Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου εἴτε διατελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ εἴτε τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν ὑπάρχῃ ἀτομικὴ οἰκογένεια τούτου δικαιουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, εἴτε συντάξεως, εἴτε ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα πατρικὴ τοῦ θανόντος οἰκογένεια ἀποξενοῦται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ Ταμείου.

19) Ἐπὶ τῆς ἐνεργουμένης συντάξεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ κράτησις διὰ χρέος πρὸς τὸ Ταμεῖον εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεως ταύτης. εἰς περίπτωσιν ὅμως, καθ' ἣν ἐνεργεῖται κράτησις λόγῳ διατροφῆς, τότε εἰς τὴν ὁλικὴν κράτησιν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν 3/4 τῆς συντάξεως.

20) Πᾶσα πιστοποίησις τοῦ παρόντος δέον νὰ προταθῇ εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρίστανται εἰς τὴν συνεδρίασιν τοὐλάχιστον ἓξ μέλη, καὶ ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τὰ πέντε (5) τούτων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἄρχεται δὲ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν καρύων κοκκοφοινίκων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλαίων κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τοῦ ἐδαφίου ε τῆς κλάσεως 16 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὁρίζεται ὁ μὲ μέγιστος εἰς δραχμὰς 32 εἰς μεταλλικόν. ὁ δὲ ἐλάχιστος εἰς δραχμὰς 16 εἰς μεταλλικὸν κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τοῦ ἐλαίου κοκκοφοινίκων καὶ τοῦ ἐλαίου φοινίκων τῶν ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς κλάσεως 17 τοῦ τελ. δασμολογίου ὁρίζεται ὁ μὲν μέγιστος εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα. ὁ δὲ ἐλάχιστος εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα εἰς μεταλλικὸν κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τοῦ ἐδαφίου ε. 2 τῆς κλάσεως 3 τοῦ τελ. δασμολογίου ὁρίζεται μέγιστος μὲν εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα. ἐλάχιστος δὲ εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα εἰς μεταλλικὸν κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 2.

Δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ καθορισθῇ ἡ ἐπιστροφὴ μέρους τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν εἰς τοὺς βιομηχάνους παραγωγῆς ἐλαίου κοκκοφοινίκων διὰ τὸ παρ' αὐτῶν διατιθέμενον ἔλαιον κοκκοφοινίκων πρὸς κατασκευὴν σαπώνων. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, τὸ ἐπιστρεπτέον μέρος τοῦ δασμοῦ κατὰ χιλιόγραμμον διατιθεμένου ἐλαίου κοκκοφοινίκων ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις ὑφ' οὓς δύναται νὰ χορηγηθῇ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως ὅσα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐμπορευμάτων εὑρίσκοντο ἐν πλῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου. καὶ τὰ ἤδη ἀφιχθέντα καὶ ἀποδεδειγμένως παραγγελθέντα πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου. ἐφόσον τελωνισθῶσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν χορτίων. Ὡσαύτως τὰ ὑπὸ ἐκφόρτωσιν. ὑπὸ τελωνισμὸν ἢ ὑπὸ ἀποτομίευσιν, ἐφ' ὅσον παραληφθῶσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ καταργῶνται ὡς πρὸς τὰ ἐνδικὰ κάρυα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν καρυδέλαια αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4821.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 5170.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Γραμματεῖς τῶν ἐν ἄλλαις πόλεσιν, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ διορίζωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἔχοντες τοὐλάχιστον ἑξαμὴν ἀκολούθου καὶ πτυχίον Νομικῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 5170 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὰ εἰς τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἔγγραφα προσάγονται ἐν πωτοτύπῳ καὶ ἐν ἐπιτόμῳ μεταφράσει. Ἡ μετάφρασις γίνεται ὑπὸ μεταφραστῶν διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν γνωριζόντων τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνταλλαγῆς ἢ ὑπαλλήλων τῆς Δ)οσεως Ἀνταλλαγῆς ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου ἀναφερομένων προσώπων ἢ ἄλλων προσώπων διαμενάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν ἀμφισβητήσει τῆς ἀκριβείας τῆς μεταφράσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν μετάφρασιν, δαπάναις τοῦ ἀμφισβητοῦντος.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ προθεσμία περὶ ὑποβολῆς δηλώσεων δικαιούχων τοῦ νόμου 5170.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβληθησόμεναι δηλώσεις θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ πρὸς ἄλλο Ἵδρυμα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου διὰ τὴν παροχὴν προσωρινοῦ δανείου πρὸς τοὺς δικαιούχους βάσει τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν καὶ μέχρι ποσοστοῦ καθορισθησομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 23 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ ἀκέραιον ἐκχώρησις πρὸς τὸ Δημόσιον τῆς ἀξιώσεως τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς ἐκδικάσεως ταύτης παρὰ τῆς προβλεπομένης Ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐκχώρησις τῆς ἀξιώσεως μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 24 προστίθεται ἡ φράσις «Ὡς καὶ τῆς πραγματικῆς ζημίας ἣν ὑπέστησαν διὰ τῆς ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐκ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας».

Περὶ τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἁγίου Μάμαντος (Χαλκιδικῆς).

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει ἅπαντα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα κέκτηνται τὰ πρόσωπα τ' ἀπαρτίσαντα τὴν Ἐπιτροπὴν ὀργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς παρὰ τὸ χωρίον Ἅγιος Μάμας (Χαλκιδικῆς) λειτουργησάσης κατὰ τὸ ἔτος 1927 κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἐκθέσεως, ὡς καὶ πᾶσαν ἀπαίτησιν τῶν προσώπων τούτων ὡς μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τρίτου.

2. Πᾶσα ἀξίωσις κατὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἀπορρέουσα ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας, εἰδῶν καὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἀντικειμένου διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐκθέσεως καὶ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς στρέφεται ἐφεξῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν κτιρίων τῆς ἐκθέσεως ἀσκεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς, τοῦ Προϊσταμένου Γεωργικῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τρόπον ὁρισθησόμενον διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν δοσοληψιῶν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως, τὴν ἀναγνώρισιν καὶ εἴσπραξιν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλῶν διαφόρων τρίτων καὶ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεων αὐτῆς, συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, Προϊσταμένου τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου. Προέδρων Κοινοτήτων Νέων Μουδανιῶν καὶ Ἁγίου Μάμαντος καὶ δύο μελῶν τῆς τότε ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ καλῇ πάντα διατελέσαντα διαχειριστὴν τῆς ἐκθέσεως πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, νὰ ἐπιτάσσῃ τὴν πληρωμὴν χρημάτων ἢ τὴν ἐπιστροφὴν εἰδῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως, καὶ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δανειστῶν τῆς Ἐκθέσεως καὶ συμβιβαστικῶς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας, καθίστανται ἐκτελεσταί.

4. Αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἐκθέσεως καὶ τὰ παραρτήματα θεωροῦνται ὡς δημόσιον κτῆμα. Αἱ διὰ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεων ἐκκαθαριζόμεναι καὶ βεβαιούμεναι ἀπαιτήσεις τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως κατὰ τρίτου εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἡ ἀστικὴ καὶ ποινικὴ εὐθύνη τῶν διαχειρισθέντων περιουσίαν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως εἶναι οἵα καὶ ἡ τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφ ον 2 Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὴν εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ παρόντος ἀνατιθεμένην διαχείρισιν κατὰ παρέκκλισιν τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ χρέπεδον ἐφ' οὗ αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἐκθέσεως μετὰ τῆς ἀναγκαιούσης διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἐκτάσεως δύνατα. ν' ἀπαλλοτριωθῇ λόγῳ δημοσίας ὠφελείας.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἵνα μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνάψῃ μετὰ τῆς κοινότητος Ἁγίου Μάμαντος σύμβασιν πωλήσεως αὐτῇ τοῦ χρεπέδου μετὰ τῶν ἐγκαταστάσεων ἐπὶ τιμήματι καθορισθησομένῳ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 2 Ἐπιτροπῆς καταβλητέῳ ἀτόκως εἰς εἴκοσιν ἐτησίας δόσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῶν ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν αὐτῆς σχέσεων κατὰ τὰς γεωργικὰς περιόδους 1930-1931 καὶ 1931-1932.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὰς γεωργικὰς περιόδους 1930—1931 καὶ 1931—1932 γενομένη ὑπὸ τῆς ἑταιρείας Κωπαΐδος μείωσις τῶν εἰς εἶδος μισθωμάτων καλλιεργείας ἡ καθορισθεῖσα δυνάμει τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου ἐπελθούσης συμφωνίας εἰς ποσοστόν.

α') Δύο τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) ἐπὶ τῶν σιτηρῶν.

β') Ἓν τοῖς ἑκατὸν (1 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου καὶ

γ') Δύο δεκάδων (2) βάρδακας κατὰ στρέμμα.

βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ καταβάλλεται τῇ Ἑταιρείᾳ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ προηγουμένην ἀποτίμησιν αὐτῆς εἰς χρῆμα.

2. Ὁμοίως καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἑταιρείαν Κωπαΐδος ἡ δαπάνη μεταφορᾶς τοῦ ἀνήκοντος αὐτῇ δικαιώματος ἐκ τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς γεωργικὰς περιόδους συγκομισθέντων προϊόντων ἐπὶ ἐκτάσεων καλλιεργηθεισῶν ἐπὶ μισθώματι ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν διαιρεμιδῆς ἢ τῶν ἀλωνίων μέχρι τῶν ἐν Λιλιάρτῳ καὶ Σκριπού κεντρικῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ὡς ἀνωτέρω μειωθέντος μισθώματος κατ' εἶδος συγκομισθέντων προϊόντων καὶ ἡ εἰς χρῆμα ἀποτίμησις αὐτοῦ ἐνεργοῦνται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς μόρφωσιν γνώμης λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας ἐγγραφὰς περὶ τῶν ἐξ ἑκάστου κτήματος μισθωτικῶς καλλιεργουμένου συγκομισθέντων προϊόντων καὶ τῶν καταβληθεισῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπανῶν μεταφορᾶς, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς στοιχεῖον. Ἡ εἰς χρῆμα ἀποτίμησις τοῦ μειωθέντος μισθώματος ἐνεργεῖται βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς ἀγοραίας τιμῆς ἑκάστου προϊόντος.

3. Σύμφωνος γνώμη τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ διά τε τὸ Δημόσιον καὶ τὴν Ἑταιρείαν Κωπαΐδος. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται διαιτητικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Λεβαδείας.

4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1932—1933 τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πίστωσις δραχμῶν 3.000.000.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ κοινῆς τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται νὰ παρέχηται εἰς τὴν Ἑταιρείαν Κωπαΐδος ἀτέλεια εἰσαγωγῆς γεωργικῶν μηχανημάτων κατὰ τὴν γεωργικὴν περίοδον 1931—1932 χρησιμοποιηθησομένων παρ' αὐτῆς ἀποκλειστικῶς πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν της, ἐφ' ὅσον τοιαῦτα μηχανήματα δὲν κατασκευάζονται ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Εἶχε ὁρισθῇ κ. Πρόεδρε ἡ σημερινὴ συνεδρίασις διὰ τὴν οἰκονομικὴν συζήτησιν.

Πρόεδρος. Σήμερον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλθῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἡ συζήτησις θὰ γίνῃ αὔριον.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Θὰ γίνῃ συζήτησις τῆς ἀναλογικῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν μᾶς δίδεται τίποτε νὰ γίνῃ σήμερον ἡ ἀναλογική.

Γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ μὴ πληρώσεως τῆς κενωθείσης ἕδρας οὐδετέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ἐπελθούσης Συμφωνίας περὶ μὴ πληρώσεως τῆς κενωθείσης ἕδρας οὐδετέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δι' ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἐπελθοῦσα τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1932 συμφωνία περὶ μὴ πληρώσεως τῆς κενωθείσης ἕδρας οὐδετέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν.

Ankara, le 7 Avril 1932

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de vous confirmer par la présente l'accord de nos deux Gouvernements selon lequel il ne sera pas pourvu au remplacement de Mr. Rivas Vicuna, démissionnaire, les fonctions de Membres Neutres prévues par les accords en vigueur et notamment par le Convention d'Ankara devant être à l'avenir remplies par M.M. Holstad et Andersen. Il reste toutefois convenu qu'en cas de désaccord entre ces dernier es Présidents des Délégations Turque et Hellénique choisiront, d'un commun accord et pour chaque cas particulier, un troisième arbitre parmi les Présidents des Tribunaux Arbitraux Mixtes fonctionnant à Instanbul.

Veuillez aggréer, Monsieur le Ministre, les assurances de mahaute considération.

(signé) M. NUMAN

Son Excellence
Monsieur Polychroniadis
Ministre de Grèce
Ankara

Ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 7 Ἀπρ.λίου 1932

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβεβαιώσω διὰ τῆς παρούσης τὴν συμφωνίαν τῶν δύο Κυβερνήσεων ἡμῶν καθ' ἣν δὲν θὰ ἀντικατασταθῇ ὁ παραιτηθεὶς κύριος Ρίβας Βικούνα, τὰ δὲ καθήκοντα τῶν οὐδετέρων μελῶν τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι συμφωνιῶν καὶ ἰδίως τῆς Συμβάσεως τῆς Ἀγκύρας θέλουσι τοῦ λοιποῦ ἐκπληροῦσθαι ὑπὸ τῶν κ.κ. Χόλσταδ καὶ Ἄνδερσεν. Συμφωνεῖται πάντως ὅτι, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων, οἱ Πρόεδροι τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας θὰ ἐκλέξωσι κοινῇ συμφωνίᾳ καὶ δι' ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, τρίτον διαιτητὴν μεταξὺ τῶν Προέδρων τῶν μικτῶν διαιτητικῶν Δικαστηρίων τῶν λουτουργούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εὐαρεστηθεῖτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρεσβευτὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

(Ὑπογραφὴ) M. NOYMAN

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τὸν Κύριον Πολυχρονιάδην
Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος
Ἄγκυραν

Ankara, le 7 Avril 1932

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de vous confirmer par la présente l'accord de nos deux Gouvernements selon lequel il ne sera pas pourvu au remplacement de Monsieur Rivas Vieuga, démissionnaire, les fonctions de Membres Neutres prévues par les accords en vigueur et notamment par la Convention d'Ankara devant être à l'avenir remplies par M. M. Holstad et Andreas. Il reste toutefois convenu qu'en cas de désaccord entre ces derniers, les Présidents de la Délégation Turque et Hellénique choisiront, d'un commun accord et pour chaque cas particulier, un troisième arbitre parmi les Présidents des Tribunaux Arbitraux Mixtes fonctionnant à Pistanboul.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre les assurances de ma haute considération.

(Signé) Sp. Polychroniadis

Son Excellence

Chukry Kaya Bey

Ministre des Affaires Etrangères

etc. etc. etc.

Τὴν 7 Ἀπριλίου 1932.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβεβαιώσω διὰτῆς παρούσης τὴν συμφωνίαν τῶν δύο Κυβερνήσεων ἡμῶν καθ' ἣν θ' ἀντικατασταθῇ ὁ παραιτηθεὶς κύριος Ρίβας Βιεούνα, τὰ δὲ καθήκοντα τῶν οὐδετέρων μελῶν τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι συμφωνιῶν καὶ ἰδίως τῆς Συμβάσεως τῆς Ἀγκύρας θέλουν πληροῦσθαι ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν κκ. Χόλσταδ καὶ Ἀνδρέου. Συμφωνεῖται πάντως ὅτι ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων, οἱ Πρόεδροι τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας θὰ ἐκλέξωσι κοινῇ συμφωνίᾳ καὶ δι' ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, τρίτον διαιτητὴν μεταξὺ τῶν Προέδρων τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων τῶν λειτουργούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

(Ὑπογρ.) Σπ. Πολυχρονιάδης

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης

Σουκρῆ Καγιὰ Βὲη

Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

κλπ. κλπ. κλπ.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χούβερ.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ναυτείας διατάξεων» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ναυτείας διατάξεων.

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 362 τοῦ 1914, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 19 22 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 332», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3727 τοῦ 1928, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

1. Τὰ λαμβανόμενα ὑποχρεωτικῶς δύο δείγματα ἀποστέλλονται τάχιστα μετὰ τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων εἰς τὸ ἁρμόδιον Παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Τοῦτο τὸ μὲν ἓν τῶν δειγμάτων φυλάσσει ἐσφραγισμένον παρ' αὐτῷ, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβάλλει πρὸς ἐξέτασιν. Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου παραδίδεται αὐτῷ ἐσφραγισμένον καὶ τρίτον δείγμα.

2. Περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἧς ἀντίγραφον ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐρωτῶσαν Ἀρχήν, ἀνακοινοῦται δὲ συγχρόνως δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐξετασθέντος δείγματος. Ἂν οὗτος δηλώσῃ ὅτι ἠγόρασε τὸ εἶδος, ἐξ οὗ τὸ δεῖγμα, παρ' ἄλλου, οὗτινος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ καὶ τὴν κατοικίαν, ἡ περὶ τῆς ἐξετάσεως ἔκθεσις ἀνακοινοῦται καὶ εἰς τὸν πωλήσαντα τοῦτον δι' ἐπιδόσεως. Ὁ κύριος τοῦ δείγματος, ἢ ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τρίτος ἐνδιαφερόμενος, δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἔφεσιν κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης ἐξετάσεως, ἐπιδιδομένην ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς ἑκάτερον τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιδόσεως.

3. Ἡ ἔφεσις αὕτη ἐπιδίδεται εἰς τὴν κοινοποιήσασαν Ἀρχήν, συνοδεύονται δὲ διὰ γραμματίου καταθέσεως παραβόλου, οὗ τὸ ποσὸν ὁρίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν. Ἡ ἔφεσις μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐξετάσεως καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἀποστέλλεται κρέσως εἰς τὸ ἐνεργήσαν τὴν ἐξέτασιν Παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τοῦτο δὲ ὑποβάλλει ταῦτα μετὰ τοῦ αὐτῷ φυλασσομένου ἐσφραγισμένου δείγματος πρὸς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους. Τοῦτο ἀναθέτει τὴν ἐξέτασιν τοῦ δείγματος εἰς ἀνώτερον χημικὸν ἐκ τῶν μὴ μετασχόντων κατὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν.

4. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν δικαιοῦται νὰ παρίσταται καὶ ἰδιώτης χημικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ δαπάνῃ αὐτοῦ. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς χημικῆς ἐξετάσεως συντάσσεται πρωτόκολλον συνυπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιώτου χημικοῦ, δικαιουμένου νὰ διατυπώσῃ καὶ τὴν τυχὸν διαφωνίαν του ὡς πρὸς τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης διαφωνίας ἀποφαίνεται τὸ Χημικὸν Συμβούλιον. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰ ἀνώτερω προθεσμίας ἐφέσεως, ἡ ἔκθεσις τοῦ πρώτου ἐξετάσαντος κρατικοῦ χημικοῦ καθίσταται ὁριστική.

5. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν διαδικασίαν ἐκδικάσεως τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως, καθ' ἃς ἡ ἔφεσις, ἀσκηθείσης ποινικῆς διώξεως. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου, ἂν ἡ ἔφεσις γίνῃ δεκτή, ἢ τὴν κατάπτωσιν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἂν ἡ ἀνάλυσις ἤθελεν ἀποβῇ ἐναντίον τοῦ ἐφεσιβάλλοντος.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὁ κ. **Κ. Διδωρίκης**. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Παρακαλεῖ νὰ μετατραπῇ εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ψηφιζομένου σήμερον εἰς α' συζήτησιν.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ὡς ἄνω νομοσχέδιον καὶ ψηφίζεται δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν ὅτι ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ρυθμίσεως ἐπιδομάτων ἀπολυθέντων κλπ. ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς» ἔχον οὕτω:

Περὶ ρυθμίσεως ἐπιδομάτων ἀπολυθέντων κλπ. ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τῇ αἰτήσει τῶν τυχόντων μηνιαίου ἐπιδόματος ἐργατῶν καὶ κομιστῶν λιμένος καὶ προλιμένος Πειραιῶς ὡς ἀπολυθέντων λόγῳ γήρατος κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου 4748 «περὶ

ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς» δύναται τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς» λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς οἰκογενειακὰς καὶ καθόλου οἰκονομικὰς συνθήκας τοῦ αἰτοῦντος ὡς καὶ τὰς πιθανότητας εὐκόλου χρησιμοποιήσεως τοῦ χορηγηθησομένου ποσοῦ νὰ κεφαλαιοποιήσῃ κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Τ. Π. Ε. Α. Π. τμῆμα ἢ καὶ ὁλόκληρον τὸ περιοδικῶς παρεχόμενον βοήθημα καὶ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον ἐφ' ἅπαξ τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς κεφαλαιοποιήσεως. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Α. Π.

2. Ἡ ἐξόφλησις βοηθημάτων ἢ ἀποζημιώσεων ἢ ἄλλων παροχῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος ὑπὸ ἀγροτημάτων δικαιούχων ἐνεργεῖται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐξωτερικῆς ἀποδείξεως ὑπὸ δύο μονίμων ἐργατῶν Λιμένος ἢ ἑτέρων ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ποσοπογράφοντος.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς χορηγουμένων βοηθημάτων καὶ ἀποζημιώσεων. ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων καὶ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ ποσοῦ τοῦ βοηθήματος ἢ τῆς ἀποζημιώσεως.

4. Εἰς τὰς γήρας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 § 1 τοῦ Νόμου 4748 διοισθέντων μονίμων ἐργατῶν τοῦ Ο. Α. Π. καὶ ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουλίου 1931 «περὶ κυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς» ἢ μετ' αὐτὴν ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνδόσεως ἀποράσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Π. Ε. Α. Π. δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀνάλογον μηνιαῖον βοήθημα ἢ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ κανονισμοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Α. Π. μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Π. Ε. Α. Π. καὶ κυρουμένου διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχέδιον «περὶ δασικοῦ ἐπιμελητηρίου» μετατρέπεται εἰς τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ψηφίζεται εἰς α' συζήτησιν.

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5623 «περὶ δασῶν» τοῦ κ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. ***Α. Παπαθανάση,*** ποιήσαντος τὴν ἑξῆς ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν «ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως προκειμένου περὶ δασῶν ὑπαγομένων εἰς διαφόρους περιφερείας εἶναι ὅτι ἁρμοδία ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ εἰς ἣν ἀνάγεται τὸ μεῖζον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου δάσους», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5263.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 5263 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 131 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

Παρ. 4. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ διαμφισβητεῖται ἢ ἐφ' ὧν ἀξιοῦται ἢ ὑπάρχει δουλεία οἱαδήποτε ἢ οἱονεὶ νομὴ αὐτῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεριορίστου καὶ ἐλευθέρου δικαιώματος ὑλοτομίας, ἢ τοῦ συστήματος ὑφ' ὃ αὐτὴ δέον νὰ πραγματοποιηθῇ γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διακατοχῆς ἢ τῆς ὑπάρξεως τῆς οἱονεὶ νομῆς τῆς δουλείας Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Εἰρηναδίκου ὡς Προέδρου, τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τῆς ἐν ἧ τὸ δάσος περιφερείας, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἢ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐγχειριζομένη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχμῶν 600, δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσαν σχετικὴν δαπάνην. ἐκτὸς ἂν αὕτη ἀποβλέπουσα εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁπότε μόνον ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν καθηκόντων της ἀκροάζεται τῶν διαδίκων, καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐνόρκως μάρτυρας, αἰτεῖται στοιχεῖα παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς, ἐξετάζει τίτλους καὶ ἐξαντλεῖ πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν ἐνέργειαν πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως.

Ἡ γνωμοδότησις ἐκδίδεται ἠτιολογημένη ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γνωστοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐπιμελείᾳ τοῦ ἰδίου.

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης γνωστοποιήσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ ὁλικῶς ἢ μερικῶς δικαιωθέντος ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ᾗ τὸ δάσος, καταθεμένη εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου.

Ἡ προσφυγὴ ἐφ' ἧς ὁρίζει δικάσιμον διὰ πράξεως ἐν τῷ διωγράφῳ της ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν. οὐχὶ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν, κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητοῦντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι ἰσχύουν καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις συνάμα: εἰδικῶν νόμων ἀναγράφονται μείζονες προθεσμίαι διαδικασίας καὶ κλητεύσεως ὑπὲρ ὡρισμένων διαδίκων.

Ἡ προσφυγὴ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπόμενα Πολ. Δικονομίας ἀποκλειομένης νέας εἰς τὸ Δικαστήριον παραπομπῆς. Ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν ἐνόντων ἀποφαίζει ἀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἀνακοπῆς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Προέδρου ἐκτὸς ἐρημ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἰσχύει προσωρινῶς ἄχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποράσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος ἢ περὶ τῆς ὑπάρξεως δουλείας, ἡ οἱονεὶ νομῆς αὐτῆς.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου διαδικασία καὶ τὰ δικόγραφα αὐτῆς ὑπάγονται εἰς τὰ τέλη τὰ διὰ τὴν προεδρικὴν διαδικασίαν νενομισμένα.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προσεβλήθη διὰ προσφυγῆς ἐμπροθέσμου. ἢ ἡ ἐπὶ τῆς τυχὸν προσφυγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις. ὑποχρεοῦ τὴν δασικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑλοτομίαν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα διακάτοχον, ἢ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγνωριζομένην δι' αὐτὸν οἱονεὶ νομὴν δουλείας καὶ ρυθμίσῃ τὰ τῆς ὑλοτομίας οὕτως. ὥστε νὰ μὴ θίγωνται οὕτω προσαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν ἐγκεκριμένων ἢ ἐγκριθησομένων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων.

Τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω συνεπείας συνεπάγεται καὶ ἡ ἐκδιδομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπόφασις παρὰ τοῦ κ. Εἰρηναδίκου ἢ τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς ἐν ᾗ τὸ δάσος περιφερείας δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ἡ ὡς ἄνω διακατοχὴ ἢ ἡ ὕπαρξις τῆς δουλείας ἢ τῆς νομῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 5263 μετὰ τὰς λέξεις «κείμενα ἐν Ἠπείρῳ» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ Δυτικῇ Μακεδονίᾳ».

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τοῦ νόμου περὶ δασικοῦ κώδικος», ὁ κ ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι ἐπανειλημμένως, ἡ Βουλὴ ἠσχολήθη μὲ τὸν δασικὸν κώδικα καὶ ἐξητάσθη, πῶς εἶναι δυνατὸν αἱ διατάξεις του νὰ καταστῶσιν ἀνώδυνοι ἔναντι τοῦ γεωργικοῦ κώδικος. Ἀναφέρει διαφόρους παρεκτροπὰς τῶν δασικῶν ὀργάνων τονίζων ὅτι ἀδικαιολογήτως γίνονται πολλὰ πρωτόκολλα εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν καὶ ὅτι ἑκάστη

δίκη ἐξ ἀμορμήτων πρωτοκόλλων στοιχίζει εἰς τὸν ἀγρότην 1400 δραχμάς. Ὁ κ. βουλευτὴς παρακαλεῖ νὰ τεθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον διάταξις, καθ' ἣν τὰ ἐκκρεμοῦντα πρωτόκολλα κηρύσσονται ἄκυρα, καὶ τονίζει ὅτι σχετικῶς μὲ τὰ διακατεχόμενα κτήματα οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ νὰ τεθῇ ἕνα τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον φοβοῦμαι πολὺ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, ἀπὸ τὴν Νορβηγίαν. Δὲν εἶνε Ἑλληνικὸν νομοσχέδιον. Ἐγὼ μάλιστα, ἀντιπρόσωπος τῆς Μάνης σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἂν καὶ ἀντιπροσωπεύω ἕνα λαόν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ καυχηθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι οὐδέποτε τὴν ἀπησχόλησε μὲ ὑπομνήματα, μὲ ἀναφοράς, μὲ αἰτήσεις, ἀλλὰ μένει ὑπερήφανος εἰς τὴν πενίαν, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἂν ἤθελε ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτό, ὅπως ἔχει, χωρὶς διατάξεις τινὰς ἐξαιρετικάς, βέβαια θὰ φθάσωμεν μέχρι ἐπαναστάσεως, βέβαια θὰ ἀσεβήσωμεν κατὰ νόμου τοιούτου, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσωμεν. Τὸ νομίζετε ὅτι εἶνε τρόπος τοῦ λέγειν; Ἐδῶ θέλετε νὰ μᾶς στερήσετε τῶν μέσων τῆς ὑπάρξεως. Τὸ κυνήγιον τῶν ὀρτύγων, τῶν κιχλῶν δὲν εἶνε σπόρ, δὲν εἶνε διασκέδασις, δὲν εἶνε πρὸς ποικιλίαν τοῦ βίου, δὲν εἶνε πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τροφίμων, ἀλλὰ εἶναι ὅρος ὑπάρξεως θεμελιώδης. Πῶς θέλετε νὰ μὴ κάμουν ἐκεῖ ἐπανάστασιν; Σεῖς μοῦ λέγετε ἐδῶ: «ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ....» (ἀναγινώσκει). Ἐδῶ εἶναι ἄλλαι διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὰς ἐπιπολαιότητας τῶν ζωοφίλων ἢ φιλοζώων δὲν ἠξεύρω πῶς θὰ τοὺς ὀνομάσετε—διότι ὅπως γνωρίζετε, εἶνε μία τάξις ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε, ἀλλ' ἄεργοι ἐντρυφῶντες εἰς τὸν πλοῦτόν των, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἄλλην ἐργασίαν νὰ κάμουν, ἔχουν ἀναλάβει νὰ προστατεύουν τὰ ζῷα. Αὐτὰ εἶνε πράγματα παιδαριώδη καθ' ὁλοκληρίαν. Ἐγὼ αἰθάνομαι ἀγανάκτησιν διότι ἔρχονται τοιαῦται ἀνοησίαι ἐντὸς τῆς Βουλῆς εἰς διατάξεις νόμων. Ἀκούσατε, κ. Ὑπουργέ, εἰς τὴν Μάνην, εἰς μέγα μέρος αὐτῆς κυρία τροφὴ εἶνε τὰ ὀρτύκια καὶ τὸ κύριον εἰσόδημα εἶνε τὰ ὀρτύκια. Ἐὰν τοὺς ἀπαγορεύσητε νὰ συλλαμβάνουν δι' ἀπόχης ὀρτύκια καὶ νὰ τὰ παστώνουν καὶ νὰ τὰ ἐμπορεύωνται εἶναι ὡσὰν νὰ τοὺς καταδικάζετε εἰς θάνατον. Βέβαια θὰ ἐπαναστατήσουν. Ἔπειτα εἶνε ἕνα ἄλλο μέρος τῆς Μάνης ὅπου τὸ δι' ἀγγιστρίων κυνήγιον κιχλῶν εἶνε ἐπίσης ὅρος ὑπάρξεως. Δὲν εἶνε σπόρτ. Δὲν εἶνε διασκέδασις Δὲν εἶνε συμπλήρωσις. Εἶνε ὅρος κύριος τῆς ζωῆς των. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἔρχωνται ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι διαβάζουν μερικὰ βιβλία περὶ τοῦ τί γίνεται εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ τὴν Νορβηγίαν, ἐπὶ τέλους τί γίνεται εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον, καὶ νὰ κάμουν αὐτὰ τὰ πράγματα;

Ὑπάρχει ἐδῶ διαπρεπέστατον μέλος τῆς Βουλῆς, ποὺ δύναται νὰ τοὺς ὑπαγορεύσῃ αὐτά. Ἀλλ' ἡ ἰσχὺς νομοθετοῦμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι πράγματα αὐτά. Ἢ θὰ τὸ σχίσετε τὸ νομοσχέδιόν σας ἢ νὰ μᾶς ἀκούσετε. Θὰ ἐπιτραπῇ ρητῶς, κατηγορηματικῶς, σαφῶς, χωρὶς νὰ μείνῃ καμμία ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν Μάνην θὰ ἐπιτρέπεται δι' ἀπόχης τὸ κυνήγιον τῶν ὀρτύγων, ὅτι θὰ ἐπιτρέπεται ἐπίσης τὸ κυνήγιον τῶν κιχλῶν δι' ἀγκιστρίων. Μὴ ταράττεσθε, μὴ παραζενεύεσθε, διότι ὁμιλῶ μὲ κάποιαν ἀγανάκτησιν. Πρόκειται περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν συμπολιτῶν μου. Περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Ἐπῆγα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τοὺς τὰ ἐξήγησα. Τοὺς τὰ εἶπα μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας.. Τὸν χαβά τους, διότι ἐδιάβασαν εἰς ἕνα βιβλίον ὅτι τὸ κυνήγιον γίνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἐδῶ εἶναι Ἑλλὰς δὲν εἶναι Σουηδία, κ. Ὑπουργέ, σᾶς ἐξορκίζω νὰ μοῦ δώσετε ἀπάντησιν ρητήν, ὅτι θὰ μελετήσετε τὸ ζήτημα ὅπως σᾶς τὸ θέτω.

Ὁ κ. ***Α. Πρέκας,*** λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὴν Θήραν τὸ μόνον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα σχεδὸν εἶναι τὸ κυνήγι καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον, Σεπτέμβριον, καὶ Ὀκτώβριον, ὁπότε διέρχονται ἐκεῖθεν τὰ διαβατικὰ πτηνά,τὰ ὁποῖα πηγαίνουν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου συλλαμβάνονται καὶ γίνεται ἐκεῖ μεγάλον ἐμπόριον. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ τροποποιηθῇ ἡ σχετικὴ διάταξις.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Τὸ νομοσχέδιον δὲν ὁμιλεῖ μόνον περὶ ὀρτυκίων. Παρακαλῶ τοὺς κ. βουλευτὰς νὰ ὑποβάλουν τροπολογίας, τὰς ὁποίας θὰ συζητήσωμεν κατὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν, ὁπότε θὰ ἀκούσωμεν ὅλας τὰς ἀπόψεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Νὰ εἰσηγηθῆτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιπολαίων σωματείων τῆς προστασίας τῶν ζώων.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** λέγει ὅτι εἰδικῶς εἰς ὡρισμένην διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει πολλαπλῆν φορολογίαν, δὲν χρειάζεται μελέτη καὶ συνιστᾷ τὴν τροποποίησιν αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** κηρύσσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, τονίζων ὅτι ἀδικοῦνται πολλαὶ ἐπαρχίαι.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** κηρύσσεται ἐπίσης κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐπιζημίου καὶ ἀδικαιολογήτου.

Τὸ νομοσχέδιον γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς α' ἀνάγνωσιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ προτείνω νὰ καλέσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους βουλευτὰς εἰς σύσκεψιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ του, διὰ νὰ διορθωθῇ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τρόπον ἑλληνικόν. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ψηφισθῇ σήμερον εἰς α' ἀνάγνωσιν.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ψηφισθῇ σήμερον, θὰ καταναλώσωμεν μὲ αὐτὸ ὁλόκληρον τὴν συνεδρίασιν.

Α. Ἀλεξανδρῆς. (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Θὰ καλέσω τὴν σύσκεψιν, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ἤδη εἰς α' ἀνάγνωσιν.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς α' ἀνάγνωσιν.

Ρ. Διβαθινόπουλος. Τί ἔγινε κ. Πρόεδρε τὸ νομοσχέδιον περὶ θήρας;

Πρόεδρος. Ἐψηφίσθη.

Ρ. Διβαθινόπουλος. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐψηφίσθη διότι ἐζητήσαμεν τὸν λόγον.

Κ. Ἀλαβάνος. (Προεδρεύων). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ νομοσχεδίου ψηφισθέντος. (Θόρυβος, φωναί, κωδωνοκρουσία).

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ πέντε λεπτά.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ θήρας ἐψηφίσθη εἰς α' ἀνάγνωσιν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους βουλευτὰς εἰς σύσκεψιν τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 10ην π. μ. εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα μελετήσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰς τροπολογίας αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθουν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ κάτωθι ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς σχέδια νόμου, 1) «περὶ δασμολογικῶν τινων νόμων, 2) «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους 1932—1933», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ δασμολογικῶν τινων διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5200 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου κλπ.» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ ἐμπορεύματα Βουλγαρικῆς προελεύσεως τὰ εὑρεθέντα ἐν πλῷ ἢ ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἢ ὑπὸ ἐκφόρτωσιν ἢ ὑπὸ τελωνισμὸν ἢ ὅσα ἀποδεδειγμένως παρηγγέλθησαν πρὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1930, ἡμέρας καταγγελίας τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Ἐμπορικῆς Συμβάσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ καταργηθέντι Διατάγματι τῆς 12 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ ἐφαρμογῆς ἐλαχίστου δασμοῦ κλπ.» ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀνήκοντα συμβατικὸν δασμὸν τὸν πρὸ τῆς καταγγελίας τῆς ὡς εἴρηται Συμβάσεως ἰσχύοντα. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ξυλανθράκων Βουλγαρικῆς προελεύσεως τῶν τελεσάντων ὑπὸ τὰς ἰδίας ὡς ἄνω συνθήκας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ξυλανθράκων τῆς αὐτῆς προελεύσεως δι' οὓς ἔχουσι συναφθῇ συμβόλαια πρὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1930 συνεπαγόμενα ποινικὰς κυρώσεις διὰ τὴν μὴ παραλαβήν ἢ ἀκύρωσίν των καὶ μετὰ προηγουμένην διὰ τοῦ τελευταίου τούτους ξυλάνθρακας καταφατικὴν γνωμοδότησιν τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου καὶ Ἐμπορικῶν Συμβάσεων».

Ἄρθρον 2ον.

Ἐγκρίνεται ἡ ὁριστικὴ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ παρομαρτούντων φόρων ἐν γένει τῶν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Αἰτωλοακαρνανίας παραληφθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1929 καὶ 1930 ὑφασμάτων εἰδικῶν πρὸς κατασκευὴν καπνοπάνων καὶ ἐφόσον τὰ εἴδη ταῦτα διετέθησαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γεωργικὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως ταύτης.

Ὁμοίως ἐγκρίνεται ἡ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, χορηγηθεῖσα δασμολογικὴ ἀτέλεια ἢ δικαίωμα ἐπιστροφῆς δασμῶν διὰ εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ρινίσματα ξύλων (ροκανίδια) καὶ θρύμματα φελλοῦ, προωρισμένα διὰ τὴν συσκευασίαν νωπῶν ὀπωρῶν ἐξαγομένων, ὡς καὶ ἑτοίμων τεντοπάνων πρὸς σκίασιν τῆς σταφίδος.

Ἐπίσης παρέχεται ἀτέλεια ἑτοίμων τεντοπάνων πρὸς σκίασιν τῆς σταφίδος ἐφ' ὅσον εἰσήχθησαν ὑπὸ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931.

Ἐφεξῆς δύνανται νὰ χορηγῶνται τοιοῦται ἀπαλλαγαὶ μετ' ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ παρομαρτούντων φόρων ὁ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος παραληφθεὶς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς σίτος σπορᾶς προελεύσεως Ἰταλίας, Κύπρου καὶ Τουρκίας εἰς ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ τρία ἑκατομμύρια ὀκάδας.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Θηλέων Ἑλληνικοῦ (Π. Φαλήρου) καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια» Θεσσαλονίκης εἰσαχθησόμενα μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ οἰκοδομικὰ ὑλικά, ὅμοια τῶν ὁποίων δὲν κατασκευάζονται ἢ παράγονται ἐν τῇ Χώρᾳ, δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται παντὸς δασμοῦ καὶ παρεπομένου φόρου ἢ δικαιώματος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθοριζούσης καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν τοιούτων ὑλικῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ κτίρια ταῦτα.

2. Τὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεμοπαθῶν εἰσαχθησόμενα οἰκοδομικὰ ὑλικά, ὅμοια τῶν ὁποίων δὲν παράγονται ἢ κατασκευάζονται ἐν τῇ Χώρᾳ, δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται παντὸς δασμοῦ καὶ παρεπομένου φόρου ἢ δικαιώματος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθοριζούσης καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν τοιούτων ὑλικῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ οἰκήματα ταῦτα. Ὁμοίως τὰ ὑλικὰ τὰ χρησιμοποιηθησόμενα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Κορίνθου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ὁμοίως ἐγκρίνεται ἡ ἀτελὴς χρησιμοποίησις ὑλικῶν κατὰ Μάϊον, Ἰούνιον, καὶ Ἰούλιον 1931 πρὸς ἀνέγερσιν ὀκτὼ οἰκιῶν ἐν τῇ πυρικαύστῳ ζώνῃ Σερρῶν, ἥτις ἐγένετο μετὰ τὴν ἐκπονὴν τῆς ἐκ τοῦ νόμου 4157 τοῦ 1929 τεταγμένης διετοῦς προθεσμίας.

3. Παρέχεται ἀτέλεια οἰκοδομικῶν ὑλικῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1934 εἰς τὰ ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν ἢ οἰκοδομηθησόμενα ἐν Ἀθήναις ξένα Σχολεῖα, τῇ ἐγκρίσει καὶ αἰτήσει τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων ἐγκρινομένων τῶν ἤδη χορηγηθεισῶν προσωρινῶν ἀτελειῶν, ἐν ἀναμονῇ τῆς διὰ νόμου κυρώσεώς των,

διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὸν Σχολεῖον καὶ τὸ κτίριον τῆς Γερμανικῆς Εὐαγγελικῆς Κοινότητος.

4. Κυροῦνται πᾶσαι αἱ ἤδη παρασχεθεῖσαι ἀτέλειαι ἐπὶ τοιούτων εἰδῶν διὰ τὰ ἐν λόγῳ κτίρια, δυνάμει διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5043 Νόμου «περὶ Κρατικοῦ Μονοπωλίου Κινίνης» προστίθενται τετάρτη καὶ πέμπτη παράγραφοι, ἔχουσαι οὕτω:

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται καὶ ἡ ζάκχαρις καὶ τὰ ὑάλινα σωληνάρια μετὰ τῶν ἐκ φελλοῦ πωμάτων αὐτῶν καὶ αἱ ὑάλινοι φύσιγγες, τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν συσκευασίαν Κρατικῆς κινίνης τοῦ Μονοπωλίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς.

Κυροῦνται πᾶσαι αἱ δοθεῖσαι ἤδη ἀτέλειαι τοιούτων εἰδῶν, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐφόσον εἶχεν ἀναληφθῇ σχετικὴ ὑποχρέωσις διὰ συμβάσεως μετὰ ἐργολάβου συσκευασίας κινίνης.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπὸ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4607 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων» ἐπιτρεπόμενα ἀνώτατα ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων παρέχεται ἡ εὐχέρεια τοῦ διὰ Διατάγματος καθορισμοῦ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου δασμοῦ, ὁρίζονται διὰ μὲν τὸν μέγιστον δασμὸν τὸ δεκαπλάσιον τοῦ συμβατικοῦ, διὰ δὲ τὸν ἐλάχιστον τὸ τριπλάσιον. Ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ 40ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμβατικῶς ἀτελῆ ἐμπορεύματα, δὲν ὑφίσταται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ μεγίστου δασμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἔννοια τῆς δευτέρας περιόδου τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἑβδόμου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» εἶναι ὅτι αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς οἰνοπνευματοποιήσεως εἰσαγόμεναι πρῶται ὗλαι ὡς κατονομάζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ μετὰ τῶν παρομαρτούντων τούτῳ τελῶν καὶ φόρων, ὡς καὶ οἱουδήποτε τέλους ἢ φόρου εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τοῖς Τελωνείοις, τῆς περιβόλου ταύτης διαμορφουμένης ὡς ἑξῆς:

«Αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰσαγόμεναι ὅμοιαι ὗλαι ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ μετὰ τῶν παρομαρτούντων τούτῳ τελῶν καὶ φόρων ὡς καὶ οἱουδήποτε τέλους ἢ φόρου εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τοῖς Τελωνείοις».

Ἄρθρον 8.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης εἰσαχθέντα ἀπὸ τοῦ 1926 οἰκοδομικὰ ὑλικὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν περιπτέρων τῆς Ἐκθέσεως ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ τῶν παρεπομένων τούτοις τελῶν καὶ φόρων.

Ἄρθρον 9.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4782 Νόμου, τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἱδρύματος Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, πρώην Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, εἰσαγόμενα εἴδη, χρήσιμα διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν φιλανθρωπικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, δύνανται νὰ εἰσάγωνται ἀτελῶς, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου, ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει, Ὑπουργοῦ.

Κυροῦνται πᾶσαι αἱ χορηγηθεῖσαι ἀτέλειαι μέχρι τοῦδε καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4782 Νόμου ἐπὶ τοιούτων εἰδῶν ὑπὲρ τοῦ Ἱδρύματος τούτου διὰ τοιούτων κοινῶν ἀποφάσεων, ἐκδοθεισῶν κατόπιν σχετικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ πρὸς τελωνισμὸν προθεσμία τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα ἐξαιροῦνται τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ μεγίστου δασμοῦ τοῦ ἐπιβλη-

θέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5312, παρατείνεται διὰ μὲν τὰ εὐρεθέντα ὑπὸ ἀποταμίευσιν κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου 1931 μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1932, διὰ δὲ τὰ ἀποδεδειγμένως παραγγελμένα πρὸ τῆς 28 Νοεμβρίου 1931 καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐν πλῷ κατὰ τὴν ἰδίαν χρονολογίαν παρατείνεται ἐπὶ πεντάμηνον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν φορτίων τούτων προκειμένου περὶ τυπογράφων καὶ καφέων, καὶ ἐπὶ τετράμηνον προκειμένου περὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ δασμολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἡ ὑριτσαμένη ὑπὲρ τῶν πλοίων διὰ καύσιμον ὕλην, ἐφόδια καὶ ὁλικά, δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν κάτω τῶν 10 κόρων χωρητικότητος πλοιαρίων, ἐφόσον ταῦτα εἶναι ἁλιευτικά. Τὸ Διάταγμα τοῦτο δύναται νὰ καταργῆται καθ' ὁμοιον τρόπον.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἀποστολῆς ἐκ τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης μέσῳ Φλωρίνης καὶ Κρουσταλοπηγῆς δι' Ἀλβανίαν, ἐπιτρεπομένης τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου ἐπὶ τῷ τέλει μείζονος διευκολύνσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ δασμὸς τῶν ἐν τῇ κλάσει 13α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀναφερομένων εἰδῶν (λαχανικὰ νωπὰ) ὁρίζεται ὁ μὲν μέγιστος εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), ὁ δὲ ἐλάχιστος εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4) εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα. Ἐπιτρέπεται δὲ ὅπως διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαγορεύηται καθ' ὡρισμένας ἐποχὰς ἡ εἰσαγωγὴ τούτων κατ' εἶδος ἢ ἐπιβάλληται τριπλάσιος δασμὸς τοῦ ἄνω ὁριζομένου.

2. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς κλάσεως 44 ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποεδάφια ἔχοντα ὡς ἑξῆς :

Κλάσις 44 β'.—1) Ξυλανθράκες: δασμὸς μέγιστος δραχμαὶ 3, καὶ ἐλάχιστος 1.80 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα

2) Κόνις ξυλανθράκων: δασμὸς μέγιστος δραχμαὶ 1 καὶ ἐλάχιστος 0.60 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Σημείωσις. - Ἡ κόνις ξυλανθράκων δασμολογεῖται κατὰ τὸ ὑποεδάφιον 2 τοῦ ἐδαφίου β' ὡς ἀνωτέρω, ἐφόσον εἰσάγεται κεχωρισμένως ἀπὸ τῶν ξυλανθράκων καὶ ἐφόσον ἡ διάμετρος τῆς κόνεως δὲν ὑπερβαίνει τὰ 0.005.

3) Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου α' 1 τῆς κλάσεως 138 (ὡρολόγια θυλακίου ἢ βραχίονος, χρυσᾶ ἢ ἐξ ἄλλων πολυτίμων μετάλλων) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 6, ἐλάχιστος δὲ 4 εἰς μεταλλικὸν, ἕκαστον.

Τοῦ δὲ ἐδαφίου ε' τῆς αὐτῆς κλάσεως 138 (κελύφη ὡρολογίων χρυσᾶ ἢ ἐξ ἄλλων πολυτίμων μετάλλων) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 4, ἐλάχιστος δὲ 3 εἰς μεταλλικὸν, ἕκαστον.

4) Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς κλάσεως 277 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Κλάσις 277 ε. - Κομβία ἐκ μαργαροκόγχης, ἐξ ὀστοῦ, ἐκ κυτταρινοειδοῦς ἢ πάστας, ἐλεφαντοστοῦ, φελλίνης, ἁπλᾶ ἢ σύμμικτα κοινῷ μετάλλῳ, δασμὸς δραχμαὶ μέγιστος μὲν 800, ἐλάχιστος δὲ 600 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

5) Τὸ ἐδάφιον α' τῆς κλάσεως 293 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται, ὑποδιαιρούμενον εἰς δύο ὑποεδάφια, ὡς ἑξῆς :

Κλάσις 293. Ἀντικείμενα μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμενα ἀλλαχοῦ, συνιστάμενα κατὰ κυρίαν ἀναλογίαν :

α'. Ἐκ κυτταρινοειδοῦς, γαλαλίθου, ἀπομιμήσεων ἠλέκτρου, ζελατίνης ὀστοῦ, κέρατος, πάστας ἢ συνθέσεως τῶν ὕλῶν τούτων πρὸς ἀλλήλας, φυτοκόλλας (gluten), τυρίνης (caseine) :

1) Κτένια καὶ κτένια δασμὸς δραχμαὶ μέγιστος 1200, ἐλάχιστος 900 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Λοιπὰ εἴδη μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα, δασμὸς δραχμαὶ μέγιστος 1000, ἐλάχιστος 700 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

6. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς κλάσεως 293 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου (κυτταρινοειδὲς, φυτόκολλα, τυρίνη καὶ λοιπὰ ὡς κείμενον δασμολογίου) ὁρίζεται κατὰ 100 χιλιόγραμμα μέγιστος μὲν εἰς δραχμὰς 300, ἐλάχιστος δὲ εἰς δραχμὰς 180 εἰς μεταλλικὸν.

7. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου α) 2 τῆς κλάσεως 261 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου (ταινιοπλέγματα λελευκασμένα ἢ κεχρωματισμένα) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 70, ἐλάχιστος δὲ 40 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

8. Αἱ κλάσεις 153 καὶ 154 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς Δραχμὰς Μέγιστος	Ἐλάχιστος
153.—Παντοῖα ἀντικείμενα ἐξ ὑάλου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετὰ πώματος ἐσμυρισμένου, μὴ εἰδικῶς ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα:		
α') Ὑάλινα εἴδη φυσικοῦ χρώματος ἢ μονόχρωμα ἐν τῇ μάζῃ καὶ ἁπλᾶ ἢ μετὰ διακοσμήσεως ἐκτελουμένης διὰ πιέσεως :		
1) Ποτήρια ὕδατος ἢ ζύθου ἢ ἄλλων ποτῶν, ἔχοντα πάχος κατὰ τὰ χείλη ἄνω τῶν 3 χιλιοστομέτρων . . . . . 100 χιλ.	40	30
2) Ὅμοια ποτήρια, πάχους μέχρι 3 χιλιοστομέτρων . . . . . 100 χιλ.	80	50
3) Λοιπὰ ὑάλινα εἴδη, ὡς καὶ σωλῆνες . . . . . 100 χιλ.	60	40
β') Εἴδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίῳ α', φέροντα σχέδια διακοσμήσεως ἐκτελούμενα δι' ὄξεος (guillochés) ὡς καὶ τὰ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀδιαφανῆ dépolis) . . . 100 χιλ.	100	60
γ') Εἴδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίοις α' καὶ β' χαραγμένα ἢ λαξευτὰ διὰ τοῦ τόρνου (gravés ou taillés ou bisautés) ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὡς καὶ ὑαλοβάμβαξ 100 χιλ.	140	100
δ') Ὑάλινα εἴδη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπίχρυσα ἢ ἐπάργυρα ἢ ἐσμαλτωμένα, ὡς καὶ τὰ δίχρωμα ἢ πολύχρωμα ἐν τῇ μάζῃ ἢ κατ' ἐπιφάνειαν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι ἁπλᾶ ἢ χαραγμένα ἢ λαξευτά. . . . . 100 χιλ.	200	150
ε') Ὑάλινοι σφαῖραι καὶ κώδωνες ἀπροετοίμαστοι, κατάλληλοι δὲ πρὸς κατασκευὴν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων διαπυρώσεως, ὡς καὶ κόνδυλοι καὶ φύσιγγες κενοὶ δι' ὀρροῦς ἢ δι' ἐνέσεις φαρμάκων. . . . . 100 χιλ.	15	10

Σημείωσις α'. Δὲν θεωροῦνται ὡς χαραγμένα ἢ λαξευτὰ τὰ ὑάλινα εἴδη, ὧν ἡ βάσις ἢ τὰ χείλη ἔχουσι λειανθῇ μηχανικῶς πρὸς

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς Μέγιστος	Ἐλάχιστος

ἐξαφάνισιν τῶν ἀνωμαλιῶν. Ἐπίσης ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπίθεσις τοῦ ἐμβλήματος τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς δὲν λογίζεται ὡς διακόσμησις κατὰ τὴν δασμολόγησιν.

Σημείωσις β'. Εἴδη ἐξ ὑάλου φυσικοῦ χρώματος φέροντα καὶ μέρη ἐξ ὑάλου χρωματισμένης ἐν τῇ μάζῃ ὡς καὶ τὰ φέροντα τὴν ἐπιφάνειαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπεστρωμένην δι' ἐγχρώρου μάζης ἢ ἐσμαλτωμένην (doublés ou émaillés) θεωροῦνται ὡς δίχρωμα. ἢ πολύχρωμα

Σημείωσις γ'. Τὰ ὑάλινα εἴδη φυσικοῦ χρώματος ἢ μονόχρωμα ἐν τῇ μάζῃ τὰ φέροντα ἁπλῆν διακόσμησιν ἐξ ἀδιαφανῶν παραλλήλων γραμμῶν ἢ καὶ ταινιῶν (matebande) δι' ἅμμου σχηματισθεισῶν, ὡς καὶ τὰ ὅμοια εἴδη τὰ φέροντα ἀνεξίτηλα ποικίλματα λευκὰ ἐπιτεθέντα κατ' ἐπιφάνειαν διὰ σφραγίδος (estampe), δασμολογοῦνται συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ β'.

154.—Εἴδη διακοσμήσεως καὶ καλλιτεχνήματα. μικροτεχνήματα αἰθουσῶν καὶ γραφείων, ἐξ ὑάλου μόνης ἢ συνδεδυασμένης ἑτέρᾳ κοινῇ ὕλῃ μὴ ἐπικρατούσῃ συνημολογημένα ἢ μὴ . . . . . 100 χιλ.	200	120
—Πλέον δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των . . Κατ' ἐκτίμησιν	+20 ο)ο	+20 ο)ο

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 21)24 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως διατάξεων τελωνειακῶν νόμων κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν βενζίνην τὴν παραλαμβανομένην παρ' ἐργοστασίων κατασκευῆς ὀστεοκόλλας καὶ χρησιμοποιουμένην ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκχύλισιν τῶν κατεργαζομένων ὀστῶν».

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5200 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐπισκευὴν εἰδῶν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφόσον ἀποφαίνεται τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον Βιομηχανίας ὅτι ἡ ἐπισκευὴ δὲν εἶνε δυνατὴ ἐντὸς τῆς χώρας. Τοῦ εὐεργετήματος ἐξαιροῦνται τὰ παντὸς εἴδους ἐξαγόμενα ὑράσματα καὶ εἴδη ἐκ μεπάξης. Ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἐξαγομένων πρὸς ἁπλῆν ἐπεξεργασίαν τὸ εὐεργέτημα τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ τὰς κατηγορίας εἰδῶν τὰς συμπεριληφθησομένας εἰς Διατάγματα ἐκδιδόμενα προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου».

Ἄρθρον 16.

Κενὰ βαρέλια, ὡς καὶ κάλαθοι πρὸς ἐξαγωγὴν σταφυλῶν ἀποταμιευθέντες μέχρι τῆς 31)12)1929 ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τῆς 31)12)1932 ὑπόκεινται τὴν 1)11)1933 εἰς ἐκτελωνισμὸν, καταβαλλομένου τοῦ 1)10 τοῦ ἀρχικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων τελῶν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δασμῶν κλπ. ἐὰν δὲν προσκομίσθησαν ἐν μέσῃ τῶν ἀποταμιευτῶν πιστοποιητικὰ προελεύσεως θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ὁ λιμὴν φορτώσεως.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1927 Διάταγμα περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς εἰδῶν Συνεταιρισμοῦ «Θεραπευτήριον ὁ Εὐαγγελισμὸς Πειραιῶς», ὅπερ ἐθεωρήθη ὡς ἄκυρον, κυροῦται καὶ θεωρεῖται ἰσχυρὸν μόνον διὰ τὰς χορηγηθείσας ἤδη, βάσει τούτου ἀτελείας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 18.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1932 ὑπ' ἀριθ. 30 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, σχετικὴ πρὸς εἰσαγωγὴν 600 σάκκων Βραζιλιάνων καφέδων εἰς Πάτρας.

Ἄρθρον 19.

Ὁ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰσαχθεὶς ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 καὶ εἰσαχθησόμενος μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932 ἀμερίπατος, ὁ προοριζόμενος πρὸς διάθεσιν παρὰ ταύτης πρὸς διατροφὴν πληθυσμῶν καὶ κτηνῶν ἐπὶ ἐλαττουμένῃ τιμῇ, εἶναι ἀπηλλαγμένος παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ παρεπομένων φόρων.

Ἐπίσης παρατείνεται ἡ προθεσμία τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοὺς ἰδιώτας τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀγοράσαντας ἀραβόσιτον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1932, ἐφόσον οὗτοι δύνανται νὰ διαθέσουν καὶ τὸ ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα ἄνευ τῆς βοηθείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 20.

1. Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1932 ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ χάρτου βάρους μικροτέρου τῶν 60 γραμμαρίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ χάρτου βάρους κατωτέρου τῶν 60 γραμμαρίων, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ χάρτης οὗτος πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου 5054 καὶ ὅτι ἔχει παραγγελθῇ πρὸ τῆς 1 Μαΐου 1932.

2. Οἱ προτιθέμενοι νὰ παραγγείλωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χάρτην βάρους κατωτέρου τῶν 60 γραμμαρίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους δεῖγμα ἐκ τοῦ παραγγελθησομένου χάρτου.

Τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους μετὰ ἐξέτασιν τῆς κατάλληλότητος ἢ μὴ τοῦ χάρτου πρὸς κάπνισμα ἐγκρίνει ἐγγράφως τὴν παραγγελίαν καὶ ἐπιτρέπει δι' ἀποφάσεως του, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκατάλληλον πρὸς κάπνισμα, κοινοποιουμένης εἰς τὸ ἁρμόδιον Τελωνεῖον, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χάρτου ἐὰν ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ καμισθεὶς χάρτης εἶναι ποιότητος ὁμοίας πρὸς τὸ κατατεθὲν δεῖγμα.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐν Πειραιεῖ ὑφισταμένη ὑπηρεσία διώξεως λαθρεμπορίου καταργεῖται συγχωνευομένη μὲ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4007 τοῦ 1929 παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Ἐμμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν λειτουργοῦν Τμῆμα Διώξεως Λαθρεμπορίου.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5116 συσταθεῖσα ὀργανικὴ θέσις τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Διώξεως Λαθρεμπορίου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Β' τάξεως καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ νῦν κατέχοντος τὴν ὀργανικὴν ταύτην θέσιν μετατιθεμένου εἰς Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν ἐφ' ᾧ κέκτηται βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Ἄρθρον 22.

Οἱ προσληφθέντες ἐκ τοῦ πίνακος ἐπιτυχίας τελωνοφυλάκων, ἔκτακτοι τελωνοφύλακες διορίζονται ὁριστικῶς εἰς τὴν Τελωνοφυλακὴν προστιθεμένων ἑκατὸν θέσεων τελωνοφυλάκων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνοφυλακῆς, ἐγγρινομέ-

νης ἀναλόγου πιστώσεως διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς γενομένης ἤδη πληρωμῆς ἀποδοχῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προσλήψεώς των.

Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τῶν 100 τελωνοφυλάκων συμπληροῦται ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς διώξεως λαθρεμπορίου, ἐνιαυσίας διετίας, ἐκ τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ διώξεως λαθρεμπορίου.

Ἄρθρον 23.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 1007 προσληφθὲν ἔκτακτον προσωπικὸν περιορίζεται εἰς 150 ἐκτάκτους ὑπαλλήλους διώξεως λαθρεμπορίου, τῶν ὁποίων ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, γνωμοδοτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς διώξεως Λαθρεμπορίου, δὲν δύναται νὰ ὑπερῇ τὰς 2.000 δραχμὰς διὰ τοὺς ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν κατὰ μῆνα, τὰς 2.500 δραχμὰς διὰ τοὺς εἴκοσι πέντε καὶ τὰς 3.000 δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ τοὺς ὑπολοίπους εἴκοσι πέντε, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διώξεως Λαθρεμπορίου ἐγκριθησομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ καθορισθῶσιν ἔξοδα κινήσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὡς καὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Διώξεως Λαθρεμπορίου ἐντὸς τῆς ἕδρας των, μέχρι δραχμῶν 30 ἡμερησίως ἄνευ ἀποδείξεως λήψεως. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ τυχὸν κενούμεναι θέσεις τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα τούτων ἐκτάκτων ὑπαλλήλων πληροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Διώξεως Λαθρεμπορίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν, ἄνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεώς τινος.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Οἱ ἐπὶ πλέον ὑπηρετοῦντες ἤδη ἐκ τοῦ ὡς ἄνω τακτοποιουμένου ἐκτάκτου προσωπικοῦ Διώξεως Λαθρεμπορίου, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Διώξεως Λαθρεμπορίου καὶ ἐπὶ καταβολῇ μέχρι τριῶν μηνῶν ἀποδοχῶν ἀναλόγως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἑκάστου, μέχρι δὲ τριάκοντα ἐκ τῶν ἐπὶ πλέον ὑπηρετούντων τούτων ὑπαλλήλων διαρίζονται εἰς τὴν ἐλευθέραν Ζώνην Πειραιῶς βάσει τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων ἐφ' ὅσον περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτων ἤθελε γνωματεύσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ διώξεως Λαθρεμπορίου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλευθέρας Ζώνης.

Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932—33.

Ἅδε ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΝΘ' τῆς 19 Ἀπριλίου 1932) συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης καὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 5, 7, καὶ προσθήκης ἄρθρου 10).

Ἄρθρον 1.

Μέχρις οὗ ψηφισθῇ ὁ Π(ρ)σμὸς τῆς χρήσεως 1932—33 ἡ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς χρήσεως ταύτης, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁριζόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος π(ρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32, μετὰ δὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ Π(ρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Π(ρ)σμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 προσωρινῆς διαχειρίσεως, τὰ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ καταλογίζονται ὑπὸ Κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὡς ἐν τῷ Π(ρ)σμῷ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1931—32, ἢ τοῦ Π(ρ)σμοῦ 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1932—33 κατὰ τὸν χρόνον ἐπίσης τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως ἐγκρίνονται πιστώσεις ἀνάλογοι πρὸς τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τριῶν δωδεκατημορίων τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ ψηφισθέντος Π(ρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32 ἢ τοῦ Π(ρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα.

Ὑπέρβασις τῶν ὁρίων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἔσοδα ἢ ἔξοδά τινα τῆς χρήσεως 1932—1933 ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Π(ρ)σμοῦ 1931—32 δέον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν τῷ Π(ρ)σμῷ τῆς χρήσεως 1932—33 ὑπὸ αὐτοτελῆ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἢ νὰ συγχωνευθῶσι μετ' ἄλλων ἄρθρων, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ νέα ἄρθρα ἀνοίγωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζούσης, προκειμένου περὶ ἐξόδων, καὶ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Τὰ τυχὸν νέα ἔσοδα τῆς χρήσεως 1932—33 καταλογίζονται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ ψηφισθεὶς Π(ρ)σμὸς τῆς χρήσεως 1931—1932, ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χορηγία τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ Π(ρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφάπαξ ἐκδιδομένων δύνανται α) νὰ καταργῶνται καὶ ὑποβιβάζωνται θέσεις, β) νὰ καταργῶνται ἢ συμπτύσσωνται Ὑπουργεῖα ἢ ὑπηρεσίαι διαφόρων κλάδων τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ διαφόρων Ὑπουργείων ὡς καὶ ἄλλαι αὐτοτελεῖς ὑπηρεσίαι ἐν γένει, γ) ν' ἀποχωρίζωνται καὶ ὑπάγωνται ὑπηρεσίαι ἐξ ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς ἑτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐκ τῆς δικαιοδοσίας ἢ ἐποπτείας ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἢ ἐποπτείαν ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τροποποιουμένων ἀναλόγως τῶν ὀργανισμῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων, νὰ καταργῶνται κρατικαὶ σχολαὶ ἢ ν' ἀναστέλληται ἡ λειτουργία αὐτῶν.

Κατὰ τὴν σύμπτυξιν, ὑπαγωγὴν ἢ ἀνασύνθεσιν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται αἱ τυχὸν δημιουργούμεναι νέαι θέσεις ν' ἀποβῶσιν εἰς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων δύνανται νὰ τροποποιῶνται αἱ ἰσχύουσαι ὀργανικαὶ διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὰς διαφόρους θέσεις καὶ βαθμοὺς κατανομὴν τῶν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, τὴν σύμπτυξιν ἢ ἵδρυσιν Διευθύνσεων, Τμημάτων ἢ γραφείων καὶ τὴν ἁρμοδιότητα ἑνὸς ἑκάστου τούτων ἄνευ ὅμως οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ τὰ Συμβούλια ἢ αἱ Ἐπιτροπαὶ εἰς ἃς οἱ προϊστάμενοι τούτων θέλουσι μετέχει.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς καταργηθησομένας, συμπτυχθησομένας ἢ ὑποβιβασθησομένας θέσεις ὑπάλληλοι προτιμῶνται εἰς τὴν κατάληψιν κενουμένων ἢ ἀντιστοίχων ἢ καὶ κατωτέρων θέσεων τῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλων Ὑπουργείων, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ Συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν τυχὸν

δημιουργηθησομένων θέσεων εἰς βάρος καταργουμένων νενῶν θέσεων κλάδων ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συσταθησομένων τυχὸν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ὡσαύτως προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφάπαξ ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καταργῶνται ἢ νὰ περιορίζωνται αἱ οπωσδήποτε καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον παρεχόμεναι, πλὴν τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν μισθοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους διπλοῦς μισθούς, ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ποσοστά, ἐπιμίσθια ἡμερομίσθια καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει εἴτε ταῦτα βαρύνουσι τὸ Δημόσιον εἴτε βαρύνουσιν εἰδικὰ ταμεῖα, Αὐτονόμους Ὀργανισμούς, Νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα ἢ καὶ ἰδιώτας.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμόζηται εἴτε δι' ὁλοκλήρους ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ κλάδους τινὰς αὐτῶν, εἴτε καὶ δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἑνὸς κλάδου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ αὐτονόμων Κρατικῶν ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ ἐκ τῆς προαγωγῆς, ὀνομασίας, μονιμοποιήσεως, διαβαθμίσεως, ἀπονομῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ, ἢ προσαυξήσεως, προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν εἰδικῶς ὑπαλλήλων, μισθοῦ λόγῳ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ προκύπτουσα τυχὸν αὔξησις μισθοῦ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ πολιτικῶν, δὲν καταβάλλεται.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπονομὴ καὶ τοῦ εἰς ὃν λαμβάνουσι μισθὸν ἀντιστοιχοῦντος βαθμοῦ εἰς ὑπαλλήλους τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν 20ετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἐννεαετῆ ἐν συνόλῳ εἰς τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν α' ἢ β' τάξεως. Ἡ ἀπονομὴ αὕτη τοῦ βαθμοῦ ἐνεργεῖται διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν οἰκείων συμβουλίων.

4. Γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις, ἐξομοιοῦσαι, ὁπωσδήποτε, εἴτε κατὰ βαθμόν, εἴτε κατὰ μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει, δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, πρὸς τοὺς δικαστικούς, τεχνικούς, καθηγητὰς Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρους κρατικοὺς λειτουργούς, δύνανται νὰ καταργῶνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφάπαξ, δι' ὧν καὶ θὰ κανονίζεται ἐν αὐτῷ ἡ κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν νέα διαβάθμισις τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας ἀναλόγους γενικὰς ὀργανικὰς διατάξεις τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκουσιν.

5. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν.

6. Ὑπάλληλοι κεκτημένοι βαθμὸν ἀνώτερον τῆς θέσεως ἣν ὀργανικῶς κατέχουσιν, ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νὰ μετατίθενται εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἀντιστοίχους τοῦ βαθμοῦ ὃν κέκτηνται τοῦ αὐτοῦ κλάδου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

7. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱαδήποτε δαπάνη τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφορῶσα εἰς τὴν διοίκησιν ἢ λειτουργίαν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, Εἰδικοῦ Ταμείου, Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ κλπ. ὁρίζηται, ὅτι θὰ βαρύνῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομικὸν πρόσωπον. Διὰ τῶν ἰδίων Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται, ὅπως καταργῶνται ἐπιχορηγήσεις καὶ συνδρομαὶ ταμεῖα καὶ ἢ ἔκτακτοι πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου βαρύνουσαι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων. Ὁμοίως ὅπως ὑπολογίζηται ἡ ἰσχύουσα συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη αὐτονόμων ὀργανισμῶν, Εἰδικῶν Ταμείων, νομικῶν προσώπων κλπ. ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς μερίδος τοῦ Δημοσίου διὰ δαπάνας τῆς διοικήσεως τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

8) Ἐπιτρέπεται, ὅπως καταργουμένων τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν πρὸς τὰ κατωτέρω ζητήματα διατάξεων διὰ τῶν ἰδίων κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Διαταγμάτων καθορίζωνται: α') αἱ ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα παραστάσεως τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, β') Τὰ τῶν εἰσιτηρίων, θέσεων ἐν ἀτμοπλοίοις καὶ σιδηροδρόμοις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ταξειδευόντων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν συντομωτέρων ὁδῶν, γ') Τὰ τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των δι' ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων, δ') Τὰ ποσοστὰ ἐκ τελῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν προσωπικῶν τῶν ἀμίσθων ἢ ἐμμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν. ε'.) Τὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς νοσηλείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει, στ') Τὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς δημόσια καταστήματα κατοικούντων δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενα μισθώματα, καθὼς καὶ τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ μισθώματος τῶν εἰς δημόσια κτίρια κατοικούντων ὑπαλλήλων.

9) Διὰ διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου δι' ἕκαστον Ὑπουργείον, προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, δύνανται αἱ ἰσχύουσαι ὡς πρὸς ὡρισμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ὀργανικαὶ διατάξεις νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ ἀντιστοίχων ὑπαλλήλων ἑτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 8.

1) Αἱ μηνιαῖαι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν καταβάλλονται ἀπὸ 1ης Μαΐου 1932 εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου μὴ ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

2) Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν αἱ ἀποδοχαὶ ἐν γένει τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς Χώρας μὴ ἀπομακρυνθείσας τῆς Χρυσῆς Νομισματικῆς βάσεως νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου Χρυσῆς βάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5296.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω διαταγμάτων δὲν δύναται νὰ παρατείνηται πέραν τοῦ ἐξαμήνου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσεως 1931—32 ὑπὸ κεφ. 15 ἄρθρ. 2, προβλεπομένη πίστωσις μειοῦται κατὰ 5.380.000, αὐξάνεται δὲ κατ' ἴσαν ποσὸν ἡ ὑπὸ κεφ. 15 ἄρθρ. 1 τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ προβλεπομένη πίστωσις.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων, καθορίζονται αἱ παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ὑπὲρ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀνδρῶν τῆς τελωνοφυλακῆς εἰσπραττόμεναι ἀποζημιώσεις διὰ τελωνειακὰς ἐργασίας εἰς βάρος τῶν αἰτουμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἰδιωτῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ προσωπικὸν ἑκάστης τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ἑκάστου γραφείου τελωνειακοῦ ἐλέγχου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων τῶν τοποθετημένων καὶ ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἕδρας των.

Μέχρις ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἰσχύει τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1929 Διάταγμα «περὶ ὡρῶν ἐργασίας καὶ ἀπο-

ζημιώσεως τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀνδρῶν τελωνοφυλακῆς δι' ἐκτάκτους ἐργασίας» ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 18ης Νοεμβρίου 1931 τοιοῦτον «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1929 Διατάγματος κλπ.».

Διὰ διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκδιδομένων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 11 Αὐγούστου 1931.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη τὸ σχέδιον νόμου περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 6ης συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 20 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη.

Α. Μπακάλμπασης Ὡς εἰσηγητὴς λέγει, ὅτι εἰς ἡμέρας κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου ἐξέθεσα κ. Βουλευταὶ τὰς ἀντιλήψεις μου περὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν Καὶ ἀνέπτυξα τὰ μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου αὐτοῦ. Δὲν θὰ ἐπανέλθω παρὰ μόνον κεφαλαιωδῶς. Σκοπὸς τοῦ νομοθετικοῦ ἐκείνου μέτρου ἦτο ἡ ἄμεσος ἐνίσχυσις τῶν παραγωγῶν, ἡ συγκράτησις τῶν τιμῶν τοῦ καπνοῦ ἐντὸς λογικῶν ὁρίων, ἡ ἀντιμετώπισις ἔστω καὶ μερικῶς τῆς ἀνεργίας τῶν καπνεργατῶν καὶ ἡ ἐπὶ τὸ ἐπωφελέστερον διάθεσις τῶν ἀποθεμάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῶν καπνοπαραγωγῶν, διετέθησαν διακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν, σήμερον δὲ αὐξάνονται εἰς 270, χωρὶς οὐδεμία ἐνίσχυσις τῶν παραγωγῶν νὰ γίνῃ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς συμβάσεως ὅπως τὰ 25 ο/ο τῆς ἀξίας τῶν καπνῶν περιέρχονται εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς. Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ Κράτος μετεξελήθη εἰς ἁπλοῦν εἰσπράκτορα τῶν χρεῶν, τὰ ὁποῖα εἶχον νὰ εἰσπράξουν αἱ Τράπεζαι ἀπὸ τοὺς καπνοπαραγωγούς. Τὰ καπνὰ πωλοῦνται καὶ οἱ παραγωγοὶ ὄχι μόνον δὲν λαμβάνουν τίποτε, ἀλλὰ μένουν καὶ ἀνοίγματα τὰ ὁποῖα δὲν ξέρω, πῶς θὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Δεύτερος σκοπὸς τοῦ νομοθετήματος ἦτο ἡ συγκράτησις τῶν τιμῶν τοῦ καπνοῦ ἐντὸς λογικῶν ὁρίων. Διὰ τοῦ νομοθετήματος δὲν ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς αὐτός. Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐπιστεύσαμεν ὅτι θὰ παρουσιάζετο ὡς σοβαρὸς συναγωνιστής, δὲν ἐπεζήτησε νὰ παράσχῃ τιμὰς λογικάς, ἀλλά, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὑπεβοήθησε τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν ἀφοῦ αἱ προσφερθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἦσαν κατώτεραι τῶν τιμῶν τοῦ ἐλευθέρου καπνεμπορίου. Διὰ τῆς τακτικῆς ταύτης τῆς ὑπηρεσίας διαχειρίσεως ἐξαγορᾶς καπνῶν τακτικῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅπως ἐξασφαλίσῃ μικρὸν πλεόνασμα ἐκ τῶν 200 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἀγορῶν καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, ἐξεμηδενίσθη καὶ ὁ δεύτερος σκοπός, ὁ ὁποῖος ἐπεδιώκετο διὰ τοῦ νομοθετήματος Τρίτος σκοπὸς, τοῦ νομοθετήματος ἦτο ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἀνεργίας τῶν καπνεργατῶν. Φαντάζομαι μάλιστα ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θὰ ἤλπιζεν ὅτι διὰ τῆς παρεχομένης ἐργασίας χάριτι εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τῶν κρατικῶν καπνῶν, θὰ ἀνεκουφίζετο καὶ ἡ καπνεργατικὴ τάξις εἰς ἐποχὴν ἀνεργίας καὶ θὰ ἐμειοῦτο τὸ βάρος τῆς συγκρατήσεως τῶν ἀνέργων, βάρος τὸ ὁποῖον φέρει τὸ Κράτος καὶ τὸ ταμεῖον ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Δυστυχῶς ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς αὐτὸς δὲν ἐξεπληρώθη.

Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κρατικῶν καπνῶν διὰ λόγους ὀφειλομένους εἰς καθυστέρησιν ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως καὶ εἰς δυσμενῆ καιρὸν δὲν ἤρχισεν ἐγκαίρως, ἀλλὰ συνέπεσε μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐλευθέρου καπνεμπορίου, καὶ οὕτω ὄχι μόνον δὲν παρετάθη ὁ χρόνος τῆς ἐπεξεργασίας, ἀλλὰ ἐγένετο ἀφορμὴ ὥπως μειωθοῦν καὶ αὐτὰ τὰ ἡμερομίσθια τῶν καπνεργατῶν. Καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὸ Κράτος ἠθέλησε νὰ κάμῃ οἰκονομίας εἰς βάρος δικαιωμάτων τῆς καπνεργατικῆς τάξεως, δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἐκερδίθησαν δι' αἵματος. Τελευταῖος σκοπὸς ἦτο ἡ εὐκολωτέρα διάθεσις τῶν ἀποθεμάτων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μέλλουσαν νὰ χαραχθῇ ἐμπορικὴν πολιτικὴν οὗ Κράους καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὸ θίγομεν τὴν στιγμὴν αὐτήν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει τὸ νομοθέτημα, συναινοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέτρου τούτου ἦσαν λόγῳ κακῆς ἐν πολλοῖς ἐφαρμογῆς ἐναντίον πρὸς τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὑπέστη τὸ Κράτος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρατικῆς πίστεως. Τὸ νομοθέτημα εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐφηρμόσθη καὶ ἐποφένως ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ κατ' ἀνάγκην τὴν κύρωσιν αὐτήν. Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὰς ὑποβληθείσας παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τροπολογίας περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω δὲν γίνεται οὐδεὶς λόγος περὶ τῶν ἀνοιγμάτων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται εἰς βάρος τῶν καπνοπαραγωγῶν μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ προϊόντος των καὶ χωρὶς νὰ λάβουν ἔστω καὶ δεκάλεπτον. Τί θὰ γίνουν τὰ ἀνοίγματα αὐτῶν; Πῶς θὰ πληρωθοῦν; Ποῖος εἶναι ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως, τὸν ὁποῖον προβλέπει ἡ Κυβέρνησις; Δὲν φαντάζεται ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ προβῇ ἐν συνεννοήσει πάντοτε μετὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς ἐκκαθάρισιν τῶν χρεῶν τούτων; Ἄλλοτε εἰς γενικὴν σύσκεψιν γενομένην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀφορῶσαν τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐλευθέρου καπνεμπορίου ἐδηλώθη ἐκ μέρους τραπεζιτικῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι οὗτοι ἦσαν πρόθυμοι ἐν περιπτώσει καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων νὰ χαρίσουν εἰς τοὺς ὀφειλέτας καπνεμπόρους ὄχι μόνον τοὺς τόκους ἀλλὰ καὶ μέρος τοῦ κεφαλαίου. Δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι εἶναι καιρὸς τὴν ὑπόσχεσιν αὐτήν, τὴν μὴ ἄλλως τε πραγματοποιηθεῖσαν, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐφαρμοσθῇ πρακειμένου περὶ τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἀφοῦ διὰ τὴν παρ' αὐτῶν εἰσπραξιν τῶν τραπεζιτικῶν πιστώσεων τὸ Κράτος ἔπαιξε τὸν ρόλον τοῦ εἰσπράκτορος; Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδὲν προβλέπει τὸ νομοθέτημα καὶ ἀφίνει ἐν ἐκκρεμότητι καὶ αὐτὰ τὰ ἀνοίγματα παλαιῶν χρεῶν, καίτοι γνωρίζει ὅτι ἐκάμφθη ἡ ἀντοχὴ τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου. Ἀναπτύσσει ἀκολούθως τροπολογίας τινὰς καὶ λέγει ὅτι τὸ νομοθέτημα ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, προβλέπεται δὲ αὔξησις τοῦ δανείου ἀπὸ 200 εἰς 270 ἑκατομμύρια.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ Νομοσχέδιον, κύριοι Βουλευταί, δὲν μᾶς θέτει εἰς τὴν εὐκολίαν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τίθεται εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα διὰ τὴν ψῆφισιν ἢ μή. Κατὰ τὰ 9/10 ἔχει ἤδη ἐκτελεσθῇ. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἀκουσθῇ ἀντίθετος γνώμη, διότι θὰ εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἐπετεύχθη εἰμὴ ἡ κάλυψις τῶν δανείων τῶν διαφόρων Τραπεζῶν. Καὶ ὁ Ὀργανισμὸς ἐρρόντισε νὰ παραβιάσῃ καὶ ἕτερον σκοπόν. Ἐρρόντισε νὰ προσαρμόσῃ τὰς τιμὰς κατὰ τρόπον, ὥστε μάλις νὰ καλύπτουν τὰ πρὸς τὰς Τραπέζας χρέη. Οὔτε λεπτόν, λοιπόν, δὲν περιέρχεται εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν. Ἂν ὑπάρχῃ σκοπός τις εἰς τὸ Νομοθέτημα, οὗτος εἶναι κυρίως ὁ τῆς κινήσεως τῆς ἀγορᾶς. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ προσέξῃ ὁ Ὀργανισμός. Θὰ ἔπρεπε εἰς μέρος τῶν καπνῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος τῆς καταστροφῆς. Καὶ μόνον οὕτω ἡ παραγωγὴ θὰ ἐλαφρύνετο καὶ θὰ ἐλαφρύνετο ἡ ἀγορὰ ἀπὸ τὴν ποσότητα, ἡ ὁποία παραμένει ὡς ἀνταγωνιστής. Ἡ ζημία ἄλλωστε τοῦ Κράτους ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ θὰ εἶναι τεραστία. Ὁ καπνὸς αὐτὸς διατρέχει ἤδη τὸ τρίτον πρὸς τὸ τέταρτον ἔτος. Τὰ καπνὰ τῶν ἐσοδειῶν αὐτῶν, παρὰ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν

τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁ ἐμπορικὸς κόσμος, ὑπέστησαν τὴν νόσον τῆς φθειριάσεως. Πῶς θὰ ἀποφύγῃ τοῦτο τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ χειριστὸς τῶν ἐπιχειρημάτων; Ἄλλος κίνδυνος ὑπάρχει εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου. Ὑπάρχει κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀγορᾶς τῶν καπνῶν. Μετὰ ἕνα μῆνα δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀγορὰς λόγῳ τοῦ θέρους. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἡ διατήρησις τῶν καπνῶν ὑπὸ ἀτμοσφαῖραν ξηράν. Ὀφείλω λοιπὸν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς πρὸς ἐνέργειαν ἀγορῶν καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τμηματικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν παραλαμβανομένων μερίδων, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ σωτηρία τοῦ καπνοῦ. Τοιουτοτρόπως ὄχι μόνον τὰ καπνὰ θὰ σωθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον θὰ δοθῇ ἐργασία εἰς τοὺς ἀνέργους καπνεργάτας.

Σ. Ἀναστασιάδης. Πότε θὰ παραληφθοῦν τὰ καπνὰ αὐτά, κύριε Ὑπουργέ;

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μόλις ψηφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον θὰ γίνῃ σύμβασις μὲ τὴν Τράπεζαν.

Φ. Μανουηλίδης Τὸ νομοθέτημα, κύριοι Βουλευταί, εἶναι ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα, τὰ ὁποῖα ἐξήτασεν ἡ Βουλὴ καὶ τουλάχιστον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δὲν ἐνεφανίσθη τοιοῦτου ὄγκου νομοθέτημα ἀπαιτοῦν εἰς ποσὸν 270.000.000. Ἤκουσα ὅσας παρατηρήσεις ἐπέφερον οἱ ἀξιότιμοι προλαλήσαντες. Αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ ὑπαχθοῦν πρὸ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως. Δύο σημεῖα πρέπει νὰ τονισθοῦν. Ἰδιαιτέρως τὸ ψυχολογικὸν σημεῖον, διότι καθ' ἣν στιγμὴν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς ἦτο ἀθλιεστάτη. Ἐλέχθη ὅτι τὸ μέτρον κατήντησε σχεδὸν ἐπιζήμιον. Διαφωνῶ ριζικῶς καὶ ἤθελα ἀποδείξει κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον νὰ τοῦτο ὅτι παρ' ὅλα τὰ μειονεκτήματα τὸ μέτρον ἦτο εὐεργετικόν. Ἐὰν ἄλλωστε ἦτο τόσον καταστρεπτικόν, διατί τότε ἐπιμόνως ἐπιζητεῖται ἡ ἐφαρμογή του καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας. Παρετηρήθη ἀκόμη ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἔλαβε πρόνοιαν περὶ τῶν βιομηχάνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι διευκολύνουν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καπνοῦ. Συμφωνῶ μὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ κ. Παπαθανάση. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτὴ ἐπιβάλλεται. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν καπνικὸν ὀργανισμόν, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ θεωρήσω ὅτι ἠδύνατο νὰ μὴ ἔχῃ τόσην ἀνεξαρτησίαν, διότι ἐὰν ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἦτο στενώτερος θὰ ἀπεφεύγοντο πολλὰ ἄτοπα.

Α. Μπακάλμπασης. Θὰ ἐπεθύμουν, κύριε Πρόεδρε, νὰ εἶπω δύο λέξεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξα προηγουμένως. Τὰ περὶ μειώσεως τῶν τόκων, τὰ περὶ 25 ο/ο ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν πωλουμένων καπνῶν, τὰ περὶ καλύψεως τῶν ἀνοιγμάτων δὲν τὰ ὑπέβαλα μόνος ἐγώ, ἀλλὰ ἦσαν γνῶμαί μου αἱ ὁποῖαι υἱοθετήθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐφανταζόμην ὅτι οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, ὡς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δὲν θὰ διεφώνουν πρὸ τοιούτων προτάσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι συνέχισις προγράμματος ἐθνικοῦ καὶ ὄχι κομματικοῦ.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1931 Ν. Δ. περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Θὺγούστου 1931 ὑπ' ἀρι0. 442 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὸ «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ βασικοῦ κώδικος».

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις ὥραν 7.30 μ. μ. δι' αὔριον ὥραν 4.30 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Πέμπτης 21 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4,30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ε. Μαχαίρας*** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Συνταξιούχων Σιδ)κῶν παρακαλούντων ὅπως ὡς ὀργανισμοὶ καὶ τὰ Ταμεῖα συντάξεων ἐξαιρεθῶσι τῶν μελετωμένων οἰκονομικῶν μέτρων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Εὐσταθίου Ζαβιτσιάνου κατοίκου Πέρου Λευκάδος ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς παθόντας ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ἐκ τῆς καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Πάνου Νικολάου Μανωλίτση κατοίκου Ἀλεξάνδρου περὶ καταθέσεως μελέτης ἀφορώσης τὴν κτηνοτροφίαν.

Ὁ Ἐμπορικὸς κόσμος Βόλου διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν ψήφισιν Νομοσχεδίου περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν πλήττοντος τὰς ἐμπορικὰς τάξεις καὶ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ Ἀστικὴ Ἕνωσις τῶν Κτηματιῶν τῆς Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως μὴ ἐγκαταλειφθῇ ἡ χρυσὴ βάσις.

Οἱ ἀδελφοὶ Χιωτάλη καπνοβιομήχανοι Μυτιλήνης ζητοῦν τὴν μὴ ἵδρυσιν αὐτονόμου ὀργανισμοῦ καπνοῦ.

Οἱ Ἰδιωτικοὶ Ὑπάλληλοι Δράμας ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἵδρυσιν Ταμείου ἀνεργίας πρὸς παροχὴν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἀνέργους τὴν ψήφισιν τοῦ Κώδικος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κ.λ.π.

Ἡ Ἕνωσις προσωπικοῦ Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2112, τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀπολυθέντων κατὰ τὴν ἀπεργίαν τοῦ 1929, τὴν αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου κ.λ.π.

Ἡ Ἕνωσις ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἀττικῆς ζητεῖ τὴν κατάπαυσιν τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν πρατηριούχων χονδρικῆς πωλήσεως σιγαρέτων ἐναντίον τῶν καπνοπωλῶν τῆς λιανικῆς πωλήσεως, τὴν βελτίωσιν τοῦ Ταμείου Θυμάτων πολέμου κ.λ.π.

Ὁ κ. ***Α. Παππᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1926 Ν.Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ Χειμάρου Γλαύκου (Λεύκας) τοῦ Χαράδρου Σιχαινῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Γαρδικιώτης, Α. Λούλης, Δ.***

Βέργος, Π. Ζωγράφος, Γ. Θεοδοσιάδης, Π. Ποντίκας, Δ. Κουτσοπέταλος καὶ ***Ι. Κοντοδίνας*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4818 καὶ 5084, περὶ ἐνοικιαστικῶν βοσκῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Κουτσίνας, Ε. Τριποδάκης, Ι. Παπαφλέσσας, Η. Ἀποσκίτης, Σ. Καραγιώργης, Α. Λούλης, Μ. Τσαρλαμπᾶς, Ι. Βαλτᾶς, Γ. Τηλικίδης, Θ. Κολιαλέξης, Α. Παχνὸς κλπ.*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ χορηγήσεως φαρμακεμπορικῆς ἀδείας εἰς πρακτικοὺς Φαρμακοποιοὺς ἰδιοκτήτας φαρμακείων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Γιαννόπουλος, Σ. Στεφανόπουλος, Ι. Ἀνθρακόπουλος, Μ. Μαντᾶς,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4175, 4362 κλπ.».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Πρέκας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου.*** Λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδημιουργήθη ζήτημα ἄξιον πολλῆς προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τῶν καπνοβιομηχάνων νὰ πληρώσουν εἰς τοὺς καπνεργάτας ἡμερομίσθια σύμφωνα μὲ μίαν παλαιὰν συμφωνίαν, ἡ ὁποία ἐτηρήθη μέχρι τοῦδε. Προσθέτει ὅτι οἱ ἐργάται προσῆλθον παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ Μακεδονίας ἐξέθηκαν τὰ παράπονά των καὶ ἐζήτησαν τὴν παρέμβασίν του ἀλλὰ ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ἀπήντησε εἰς αὐτοὺς κατὰ τρόπον μὴ προσήκοντα. Φρονεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ παράπονα τῶν ἐργατῶν ἦσαν δίκαια, ἔπρεπε διαφορετικὴ νὰ εἶναι ἡ στάσις ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἐζήτησαν τὴν παρέμβασιν.

Σ. Γονατᾶς. (Γεν. Διοικ.) Πράγματι ἀπὸ ἐτῶν ὑπάρχει ἐκκρεμὲς ζήτημα μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ καπνοβιομηχάνων ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἡμερομίσθια. Διεξάγεται ἀληθὴς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν ζητούντων βελτίωσιν τῆς θέσεώς των καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἐμμενόντων εἰς τὰς ἀπόψεις των. Τὸ δὲ κράτος δὲν ἔχει παρὰ διαιτητικὴν ἐξουσίαν. Ἐγὼ δέχομαι πολλάκις ἐπιτροπὰς ἐργατῶν καὶ συζητῶ μὲ αὐτὰς μὲ τὴν ὑπομονήν, ἡ ὁποία μὲ διακρίνει, τελευταίως δὲ ἦλθε μία ἐπιτροπὴ "τοῦ Ἀγῶνος» ὡς ἀποκαλεῖται καὶ μοῦ ἐξέθηκε τὰς ἀξιώσεις της, ἐγὼ δὲ ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα προσεπάθησα νὰ τὴν πείσω ὅτι τὰ ἡμερομίσθια δὲν εἶναι χαμηλότερα τῶν περυσινῶν. Ὑπάρχει πράγματι μία παλαιὰ συμφωνία, ἀλλ' οὐδέποτε ἐτηρήθη αὕτη. Ἐπαρουσίασα δὲ εἰς αὐτὴν καὶ καταστάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ ἡμερομίσθια, δὲν ἔφθασαν ἐκεῖ, ὅπου ἠξίουν οἱ ἐργάται. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι συνέβη καὶ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἐργοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀγορασθέντων ὑπὸ τοῦ κράτους καπνῶν καὶ εἰς ἕνα ἄλλο, εἰς μὲν δὲ δεδομένην στιγμὴν οἱ ἐργάται ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν θὰ ἐξέλθουν, ἐὰν δὲν πληρωθοῦν ὅσα ἠξίουν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐργοστάσιον τῇ ἐπεμβάσει τῇ ἰδικῇ μου ἐπλήρωσεν ὅσον ἠξίουν ἀλλ' εἰς τὸ ἰδιωτικὸν δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐπέμβω καὶ ὁ ἐργοστασιάρχης τοὺς ἔδωσε μίαν προκαταβολήν, χωρὶς νὰ ρυθμίσῃ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἠξίωσε νὰ ἐπιβάλω ἐγὼ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμερομισθίου, ποὺ ἤθελαν, καὶ ἐπειδὴ ἠρνήθην μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ κατέλθουν εἰς ἀγῶνα. Ἦτο φυσικὸν κατόπιν τούτου νὰ ἀπαντήσω, ὅτι θὰ ἐπιβληθῇ τὸ κράτος τοῦ νόμου. Νομίζω ὅτι ἡ συνηγορία ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων ἀσχέτως πρὸς τὴν ὀρθότητα αὐτῶν δὲν εἶναι ὀρθή, ἴσως ὁ προλαλήσας νὰ νομίζῃ ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ συνηγορῇ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος «Ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν» ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν βεβαιώσω ὅτι ἡ συνηγορία αὕτη δὲν πρόκειται οὔτε κομματικῶς νὰ τὸν ὠφελήσῃ, διότι προκαλεῖται δυσφορία τῆς ἐμπορικῆς τάξεως καὶ ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας.

Φρονῶ ὅτι ἀπὸ οὐδεμιᾶς ἀπόψεως ἐνήργησε κακῶς ἡ Γενικὴ Διοίκησις. Ἐὰν οἱ ἐργάται συνῆλθον κατόπιν καὶ ἡ ἀστυνομία τοὺς διέλυσε, ἔστω καὶ βιαίως, φρονῶ ὅτι δὲν εἶμεθα ἄξιοι ἐπικρίσεως, διότι ἂν ἀφίναμεν νὰ μᾶς φύγῃ τὸ Κράτος τοῦ νόμου ἀπὸ τὰς χεῖράς μας, θὰ εἴχομεν δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Α. Παπαναστασίου. Φαντάζεται ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ὅτι ἀνέλαβα τὴν συνηγορίαν τῶν ἐργατῶν λόγῳ τοῦ τίτλου, τὸν ὁποῖον ἔχει τὸ κόμμα μου. Ἀπαντῶ ὅτι τὸ κόμμα μου συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐργατικῶν ζητημάτων, δὲν ἔχει κομματικὰς βλέψεις καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐσάκισε γενικώτερα συμφέροντα ἐπέβαλλον τὴν μὴ ἱκανοποίησιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἡμεῖς συνεφωνήσαμεν εἰς τοῦτο. Δὲν εἶναι λοιπὸν συστηματικὴ ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐργατῶν ἐκ μέρους τοῦ κόμματός μας, ἀλλ' εἶναι ἡ πεποίθησις, ὅτι οἱ ἐργάται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ. Συνεχίζω λέγει ὅτι τὴν τάσιν πρὸς μείωσιν τῶν ἡμερομισθίων ἐδιδάχθησαν οἱ ἐργοδόται ἀπὸ τὸν αὐτόνομον καπνικὸν ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος πρῶτος ὑπεβίβασε τὰς τιμάς.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Λέγει ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς ἐδέχθη κατόπιν παραπόνων τῶν ἐργατῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύων ὁ παλαιὸς κανονισμὸς κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ μάξιμουμ τοῦ ἡμερομισθίου εἶναι 150 δραχμάς.

Ι. Μιχαήλ. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς μᾶς εἶπεν ὅτι μόνος του ὁ ὀργανισμὸς καθορίζει τὰ ἡμερομίσθια.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Καθωρίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

Α. Παπαναστασίου. Ἐν τούτοις κ. Ὑπουργέ, εἰς τὰ κατώτερα ἡμερομίσθια παρετηρήθη μεγάλη μεταβολὴ ἐπὶ ἔλαττον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ, ὅτι ὁ Γενικὸς Διοικητὴς διὰ τῆς στάσεώς του ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κεφαλαιοκρατίας, δὲν νομίζω δὲ ὅτι ἦτο ἡ ἁρμόζουσα γλῶσσα ἐκείνη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἀπέναντι τῶν ἐργατῶν.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός). Παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἐπικρίσεις δὲν εἶναι δικαιολογημέναι, διότι ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπειλὴν τῶν ἐργατῶν τοὺς εἶπε ὅπως ἦτο φυσικόν. «Ἂν κατέλθετε σεῖς εἰς ἀγῶνα, θὰ ἰδοῦμε ποῖος θὰ βγῇ πέρα».

Γ. Ζερβός. Ὁ κ. Παπαναστασίου εἶχε κακὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἡμερομισθίων. Τὸ ἡμερομίσθιον δὲν ἐμειώθη, ἐφάνη ὅμως μειωμένον διότι τόσον ὁ ὀργανισμὸς ὅσον καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις συσκευάζουν κατὰ τρόπον εὐθηνότερον τὰ καπνά των, προσλαμβάνοντες ὀλιγωτέρους ἀρχιεργάτας. Μία ὀκᾶ καπνοῦ, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐστοίχιζε διὰ συσκευὴν 32 δραχμάς, στοιχίζει σήμερον 12. Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ κ. Παπαναστασίου ἔπρεπε νὰ ὑπεραμυνθῇ τῶν παραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστραγγαλίσθησαν ἀπὸ τὸν κρατικὸν ὀργανισμόν.

Α. Παπαναστασίου. Διὰ μακρῶν, ἀπουσιάζατε ἴσως, ἀπησχόλησε τὴν Βουλὴν τὸ ζήτημα τῶν παραγωγῶν, καὶ ἐλέχθησαν ὅλα τὰ ἄτοπα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ καπνοῦ.

Ἐπροκάλεσα τὴν σημερινὴν συζήτησιν, διότι φοβοῦμαι ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἄλλα ἔκτροπα, ἂν δὲν δοθῇ προσοχὴ εἰς τὰ ἐργατικὰ αἰτήματα.

Σ. Ζερβός. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἔπληξε καιρίως τὴν παραγωγήν.

Α. Παπαναστασίου. Εἶμεθα σύμφωνοι.

Σ. Ζερβός. Καὶ ἀντὶ νὰ ἐκδηλοῦται ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν ἡ εὐγνωμοσύνη των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν καπνῶν, ἀκούονται μεμψιμοιρίαι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐδημιουργήθησαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν ποιότητες, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε ὑπῆρχον κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ ἐνῷ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐκανόνιζε μέσον ὅρον τιμῶν, ὁ ὀργανισμὸς δὲν ἠκολούθει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ ὑπεβίβαζε τὰς τιμὰς κατὰ τὸ ἥμισυ, ὥστε εἰς τὴν Δράμαν, ἐνῷ ἡ περιφέρεια παρουσίαζε τριάμισυ ἑκατομμύρια παθητικὰ ὑπόλοιπα, τώρα νὰ παρουσιάζῃ ἄνω τῶν δεκατεσσάρων ἑκατομμυρίων. Ἐκμεταλλευθεὶς ὁ ὀργανισμὸς τὴν πεῖναν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν παραγωγῶν, ἠγόρασε καπνὸν τῶν 30 δραχμῶν πρὸς 7 δραχ. κατ' ὀκᾶν, καὶ οὕτω οἱ παραγωγοὶ τὸ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρέος των δὲν ἐκάλυψαν. Δι' αὐτὸ ἐζήτησα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν μὲ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν διὰ νὰ κρατήσῃ αὐτὴ τὰ 3/4 καὶ νὰ ἀφίσῃ τὸ 1/4 εἰς τοὺς παραγωγοὺς πρὸς συντήρησίν των, ἀλλ' οὔτε αὐτὸ δὲν ἐπετεύχθη. Κρατεῖται τὸ σύνολον, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ διαπιστώνω ὅτι ὁ κρατικὸς ὀργανισμὸς ἔθηκε μίαν γραμμὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν καπνῶν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ ἐμπόριον πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν δυστυχούντων παραγωγῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι, ὅταν κατὰ τὴν συζήτησιν σχετικῆς ἐπερωτήσεως ὑπεστηρίχθησαν πάντα ταῦτα καὶ κατεδείχθη ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἔπληξε καιρίως τὴν παραγωγήν, οἱ Μακεδόνες βουλευταὶ δὲν ἐδέχθησαν, ὅτι ἦσαν δικαιολογημέναι αἱ ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐῖδομεν μίαν ἐπίκρισιν γενικήν, ἡ ὁποία δὲν ἐσταμάτησε εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητήν, ἀλλὰ περιέλαβεν ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν. Ἐλέχθη ἀπὸ τὸν προλαλήσαντα κ. βουλευτήν, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἐστραγγάλισε τοὺς παραγωγούς. Διαμαρτύρομαι, κ. βουλευταί, ἐντόνως κατὰ τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Ὁ ὀργανισμὸς ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, καὶ θὰ ἦτο περίεργον νὰ ἀφίνετο ἐλεύθερος οὗτος νὰ στραγγαλίσῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Δὲν ἦσαν βεβαίως αἱ συνήθεις τιμαὶ τοῦ παρελθόντος ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἔδωσεν ὁ ὀργανισμός, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ παντοῦ αἱ τιμαὶ ἔχουν καταπέσει. Περὶ ποίας δὲ ποιότητος πρόκειται; Περὶ ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἀγοραστάς. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὰ ἑξῆς: α') ὅτι μὲ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα κατώρθωσε νὰ διαθέσῃ τὸ Κράτος, ἔπρεπε νὰ ἀγορασθῇ ἕνα μεγάλο ποσὸν τῶν καπνῶν, καὶ δεύτερον, ὅτι τὰ ἀγορασθέντα καπνὰ θὰ πωληθοῦν μίαν ἡμέραν καί, ὅτι περισσεύσει ἀπὸ τὸ πληρωθὲν δι' αὐτά, θὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς παραγωγούς. Ὁ κόσμος ἐκεῖ ὑπέφερε καὶ ἐζητεῖτο μία βοήθεια ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐνῷ ἡμεῖς διεθέσαμεν διακοσια ἑκατομ., ἔρχεσθε τώρα καὶ μᾶς λέγετε ὅτι δὲν ἐκάμαμε τίποτε ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Οὔτε, ἄλλως τε, ἐκάμαμε ἐμπόριον διὰ νὰ κερδίσωμεν. Ὑποθέτω, ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἕλλην, ὁ ὁποῖος νὰ πῇ, ὅτι ἐκάμαμε αὐτὸ τὸ ἔργον διὰ νὰ κερδίσωμεν.

Ε. Βενιζέλος. Κύριοι Βουλευταί, γνωρίζετε ὅτι ἡ θέσις τῶν καπνοπαραγωγῶν ἦτο τραγική. Βεβαίως δὲν εὑρίσκοντο εἰς καλυτέραν θέσιν καὶ οἱ καπνέμποροι, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐνομίσαμεν ὅτι εἴχομεν ὑποχρέωσιν νὰ μεριμνήσωμεν πρωτίστως διὰ τοὺς παραγωγούς, ἀγοράζοντες ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τῶν παλαιῶν ἐσοδείων, μολονότι εἴχομεν μέτρα περιορισμοῦ τῆς καλλιεργείας καὶ τοῦτο, διότι ἐπροβλέπαμεν ὅτι ἡ προσφορὰ θὰ εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ζήτησιν.

Εὑρήκαμεν διακόσια ἑκατομμύρια, διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν ὅσον καπνὸν ἠδυνάμεθα, διότι ἐπιστεύομεν ὅτι μὲ αὐτὸ μόνον ἦτο μέσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις. Ὁ προλαλήσας κ. Βουλευτὴς λέγει ὅτι αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ἔδωσεν ὁ ὀργανισμὸς ἦσαν μικραί. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δώσωμεν μεγαλυτέρας, διότι τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἠγοράζοντο θὰ ἦσαν μικρότερα. Δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ὅτι αὐταὶ ἦσαν αἱ τιμαὶ αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ δοθοῦν, ἐφόσον ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶχε συμφέρον νὰ ὑποβιβάσῃ αὐτὰς καὶ ὅλοι ἠξεύρομεν ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι ἠγοράσθη τόσο ποσὸν δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἐπέδρασεν εὐεργετικῶς τοὐλάχιστον διὰ τὴν μὴ περαιτέρω πτῶσιν τῶν τιμῶν. Ἡ τιμή, ἡ ὁποία ἐδόθη, ἦτο μία προκαταβολή, διότι ἐπήραμεν τὰ καπνά, διὰ νὰ τὰ κρατήσωμεν ἐπὶ δύο ἔτη μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ πωληθοῦν εἰς καλὴν τιμήν, ὁπότε θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ περισσεύσῃ, ἀφαιρουμένων τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα ἐδώσαμεν. Αἱ κατηγορίαι συνεπῶς κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ἀβάσιμοι. Τὰ πολλὰ παράπονα στρέφονται κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὴν ἐξῆς ἀφορμήν. Διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐβέσαμεν ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα ἀνώτατον ὑπάλληλον τοῦ κράτους, ὁ ὁποῖος ἐνόμισε, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀνεύρῃ ὡς συνεργάτας του πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του, διότι ἐνόμιζεν ὅτι μόνον οὕτω ἦτο δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ καλῶς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνετέθη. Δυστυχῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπῶν εὑρέθησαν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τάξεις κομματικὰς ἄλλας ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας. Δὲν ἠδιαφόρησα ὅμως διὰ τὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου καὶ ἐκάλεσα τὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τοῦ ὡμίλησα δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ αὐτὸς μοῦ ἀπήντησε. «Μοῦ ἀναθέσατε αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ διὰ νὰ τὸ κάμω μὲ τὸν καλύτερον τρόπον προσέλαβα πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης μου, καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ καλύτερα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ξέρω» τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἔγκρινω τὴν ἐνέργειάν του καὶ ἐπρόσθεσα «κύτταξε ἐπὶ τέλους αὐτὰ τὰ πρόσωπα ποὺ πῆρες νὰ μὴ καταχρασθοῦν τὴν θέσιν των πολιτικῶς καὶ νὰ πάρουν ὑπ' αὐτοὺς ἀντιπάλους μας πάλιν» καὶ νομίζω ὅτι ἔγινεν ὅτι τοῦ συνέστησα. Δὲν νομίζω ὅτι ἐπιτρέπεται ἐν μέσῳ τόσων δυσχερειῶν ποὺ παλαίει ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ μᾶς κατακρίνετε, ὅτι ἦτο μικρὰ ἡ τιμή, εἰς τὴν ὁποίαν ἠγοράσθησαν τὰ καπνά, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ σὰν νὰ μὴ ἐγνωρίζατε ὅτι μὲ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον διεθέσαμεν, ἔπρεπε νὰ ἀγορασθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερες ποσότητες. Δυστυχῶς τὰ καπνά μας εἶναι καπνὰ πολυτελείας καὶ ὅσον ἡ παγκόσμιος κρίσις καθίσταται μεγαλυτέρα μειοῦται καὶ ἡ κανανάλωσις αὐτῶν, ἀλλὰ ἂν δὲν παρενέβαινεν ὁ ὀργανισμός, ἡ κατάστασις τῶν καπνοπαραγωγῶν ἀσφαλῶς θὰ ἦτο χειροτέρα. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ θέσις των δὲν εἶναι καλή, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ ἐπράξαμεν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κ. λ. π. ἔχον οὕτω.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων Ξ τῆς 20 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)

διὰ τῆς προσθήκης 3 παρ. εἰς τὸ ἄρθρον 2 δύο νέων ἐδαφ. ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5, καὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 7 τῶν παρ. 24, 25, 26, 27 καὶ 28, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 11 παράγρ. 11, διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 14 τῆς παλαιᾶς παραγρ. 6 ἀριθμουμένης ὡς 5, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 15 παράγρ. ὑπ' ἀριθ. 17 καὶ 18 ὡς καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 16 παράγρ. 6 διὰ τῆς προσθήκης νέου ἐδαφίου εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 καὶ διὰ τροποποιήσεως ὡσαύτως τῆς παραγράφου 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17, διὰ τῆς προσθήκης παραγράφου 6 εἰς τὸ ἄρθρον 19, διὰ τῶν ἑξῆς προσθηκῶν εἰς τὸ ἄρθρον 20 ἤτοι δευτέρου ἐδαφίου εἰς τὴν παράγρ. 1, δευτέρας πε-

ριόδου εἰς τὴν παράγρ. 5 καὶ διὰ τῆς προσθήκης παραγρ. 10, διὰ προσθήκης εἰς τὸ α' ἐδάφιον τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 23 διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 26, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 28 δευτέρας περιόδου εἰς τὴν παράγραφον 1 καὶ 3 ἐδαφ. εἰς τὴν παράγρ. 3, διὰ τῆς προσθήκης νέας περιόδου ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 29, διὰ τῆς προσθήκης δευτέρας παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 30, καὶ διὰ τῆς προσθήκης νέου ἄρθρου ὑπ' ἀριθμὸν 31.

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὸ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.» κυροῦται, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς ἑξῆς :

Περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 19—20 Δεκεμβρίου 1931 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1931 ὁμοίαν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τούτῳ καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄμεσοι φόροι.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ τυχὸν πρὸ τοῦ τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 λήξασα ἢ λήγουσα προθεσμία τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4168, διὰ τὴν καταβολὴν ἐφ' ἅπαξ τῶν ὀφειλομένων φόρων ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν αὐτῶν, παρατείνεται μέχρι λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32, τῆς ἐκπτώσεως ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφειλομένων δόσεων, ληξιπροθέσμων ἢ μή.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφειλέται ἐκ βεβαιωμένων ἤδη φόρων : α') τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (φορόσημον) τοῦ οἰκον. ἔτους 1925—26 καὶ προηγουμένων, β') τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν τοῦ νόμου 2194 πασῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων, γ') τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642 πάντων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ δ') τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων πάντων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν καταβάλλοντες ἐφ' ἅπαξ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου ποσοῦ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνουσι καὶ οἱ ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1927—28, 1928—29 καὶ 1929—30, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβάλει τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου φόρου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν τοιούτων φόρων βεβαιουμένων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καθοριζόμεναι προθεσμίαι καταβολῆς ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν παρατείνονται μέχρι συμπληρώσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

3. Οἱ μέχρι τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 ὀφειλόμενοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς βεβαιούμενοι φόροι Δ' Κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ νόμου 2965 πατῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, καταβαλλόμενοι μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 μειοῦνται κατὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἀπαλλασσόμενοι ἅμα τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμενοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει : α') φόρος καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1926—27, 1927—28, 1928—29 καὶ 1929—30, ἐξαιρέσει τῶν κλάσεων α' καὶ β' τῆς Γ' κατηγορίας. β') συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν αὐτῶν ἐτῶν καὶ γ') φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν αὐτῶν ἐτῶν καταβαλλόμενοι μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32, μειοῦνται κατὰ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀπαλλασσόμενοι ἅμα τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν τοιούτων φόρων βεβαιουμένων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καθοριζόμεναι προθεσμίαι καταβολῆς ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν εἴκοσιν ἑκατοστῶν παρατείνονται μέχρι συμπληρώσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

3. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅπως ὁ ὀφειλόμενος καθὼς καὶ ὁ ἐφεξῆς βεβαιωθησόμενος φόρος τῆς κλάσεως α' τῆς Γ' Κατηγορίας (κινητῶν ἀξιῶν) τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1926—27, 1927—28, 1928—29 καὶ 1929—30 καταβληθῇ εἰς ἓξ τὸ πολὺ τριμήνους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος, ἢ νὰ καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς πρώτης δόσεως ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν εἴκοσιν ἑκατοστῶν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, παρεχομένης ἐπὶ τῇ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ὀφειλέται ἐξ ἀμέσων φόρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τούτους μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32 δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας.

2. Ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων δύνανται νὰ καταβάλωσι τοῦτον εἰς ἓξ διμήνους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

3. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, οἱ χρηματισταὶ καὶ οἱ ἐπισήμως διωρισμένοι χρηματομεσῖται τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν καθὼς καὶ οἱ ἀσκοῦντες ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀντιπροσώπου ξένων οἴκων ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32.

4. Ὀφειλέται ἐκ στρεμματικοῦ φόρου μεταλλείων τοῦ ἔτους 1931 καὶ προηγουμένων, καταβάλλοντες τοῦτον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932 ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἀναστελλομένης συνάμα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—1932 τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον

τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910 «περὶ μεταλλείων» καὶ τῶν συμπληρούντων καὶ τροποποιούντων αὐτὸν νόμων», τοῦτο ὅμως ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ἀποφαινομένη τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ παραχωρήσεως μεταλλείου σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ. Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας καταβάλλοντας ὡς καὶ τοὺς ἤδη καταβάλοντας τοὺς ὡς ἄνω φόρους δὲν ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διατάγματος, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

5. Οἱ ὀφείλεται φόρων καθαρᾶς προσόδου νεοδμήτων οἰκοδομῶν, περὶ ὧν ἠγέρθη ἀμφισβήτησις, ἂν ἀπολαμβάνωσι τῶν εἰς ταύτας χορηγηθέντων φορολογικῶν εὐεργετημάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελε τελεσιδίκως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κριθῇ ὅτι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν εὐεργετημάτων τούτων, δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸν φόρον τοῦτον τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930-1931 καὶ προηγουμένων εἰς πέντε ἐξαμήνους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

6. Πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους βεβαιωμένα καὶ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη ἐκ φόρων καὶ δικαιωμάτων μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1931—32 καταβάλλονται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως εἰς δέκα ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβλητέας μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932. Αἱ ἐμπροθέσμως καταβαλλόμεναι δόσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας.

7. Ἡ «Ἀναργύρειος καὶ Κοργιαλένειος Σχολὴ» Σπετσῶν, καταβάλλουσα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐναντι τῶν ἀμέσων φόρων, οὓς αὐτὴ ὀφείλει, ὡς κληρονόμος καὶ καθολικὸς διάδοχος τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Σωτηρίου Ἀναργύρου, ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης ἐναντι τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ παντὸς τρίτου εἰδικοῦ Ταμείου ἢ νομικοῦ προσώπου ὑποχρεώσεως ἐκ βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωτέων ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἀμέσων φόρων, πᾶσαι δὲ αἱ ἐνώπιον φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ ἐπιτροπῶν παντὸς βαθμοῦ ἐκκρεμοῦσαι σχετικῶς μὲ τοὺς φόρους τούτους δίκαι καταργοῦνται.

Ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταβολῇ ἀπαλλάσσεται ἡ Εὐγενία χήρα Σωτηρίου Ἀναργύρου τοῦ φόρου καὶ τέλους κληρονομίας, οὗτινος τὴν πληρωμὴν ἀνέλαβεν ἡ «Ἀναργύρειος καὶ Κοργιαλένειος Σχολὴ» διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20903 (1929) συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Κυριαζῆ, κυρίου ἢ προσθέτου, ὡς καὶ πάσης ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους προσαυξήσεως, δημοτικοῦ φόρου, προσθέτων τελῶν, τόκων ὑπερημερίας κλπ.

Ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ὑπὸ τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἄρθρα εἰσαγωγὴ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν δρ. 3.000.000 θέλει ἐνεργηθῇ κατ' ἀναλογίαν, ὁριοθησομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς, μειωθῇ τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενον ἐνοίκιον τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς τοῦ οἰκον. ἔτους 1926—27, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ποσῶν τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὰ ὑπὸ τούτων συνταγέντα πρωτόκολλα κατὰ τὴν παραγωγήν, ἅτινα ἄνευ πταίσματος τῶν ἐνοικιαστῶν εἴτε δὲν ἐξεδικάσθησαν εἴτε καταστάντα ὁριστικὰ καὶ τελεσίδικα δὲν ἐξετελέσθησαν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι διὰ δηλώσεως των κοινοποιουμένης πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελον παραιτηθῇ πάσης ἀξιώσεώς των καὶ τῆς τυχὸν ἐγερθείσης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Δημόσιον ἐπιφυλλάσσει ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου παρὰ τῶν παραγωγῶν ὀφειλετῶν.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαλλάξῃ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν τοὺς ἐγγυητὰς τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως δὲν κατεδιώχθησαν οἱ πρωτοφειλέται ἐνοικιασταί.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος.

2. Ὀφείλεται ἐξ ὑπολοίπου ἐνοικίων φόρου ἐγγείου παραγωγῆς (δεκάτης) μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1926—27 καὶ Δυτικῆς Θράκης τοῦ ἔτους 1924, καταβάλλοντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 τὰς καθυστερουμένας παρ' αὐτῶν δόσεις, ὡς αὗται καθωρίσθησαν διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Δεκεμβρίου 1929, ἀπαλλάσσονται τῶν βαρυνουσῶν τὸ χρέος αὐτῶν συνεπειῶν ὑπερημερίας, καταβάλλοντες δ' ὁλόκληρον τὸ χρέος αὐτῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τοῦ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀναστελλομένης ἐπὶ τρίμηνον τῆς διὰ προσωπικῆς κρατήσεως διώξεως τῶν ὀφειλετῶν τούτων.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐγγείου παραγωγῆς (δεκάτης) Δυτικῆς Θράκης 1924 θέλουσιν εἰσπραχθῇ μόνον 10 ο/ο διὰ πρόσθετα δεκατημόρια ὑπὲρ ἀναγκ. δανείου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1931 Ν. Διατάγματος «περὶ ταμιακῆς καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5292, προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

Ὁμοίως ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν τοῦ ἔτους 1928 — 1929 τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι ἕνεκα τῆς μειωθείσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς θερμηνίας, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1927—28 ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι λόγῳ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου καὶ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ ἀνεπαρκοῦς ἐποπτείας τούτων, ὡς καὶ λόγῳ μειώσεως τῆς παραγωγῆς ἐκ θερμηνίας καὶ μὴ ἐξαγωγῆς βρωσίμων ἐλαιῶν.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὡσαύτως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀπαλλαγῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῶν ἐτῶν 1927—28 καὶ 1928—29 (πλὴν τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν εἰδικὴ κατὰ τάνωτέρω λαμβάνεται πρόνοια) ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν, ὑπολοίπου ἐνοικίου, ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι λόγῳ μειώσεως τῆς παραγωγῆς ἐκ θερμηνίας ἢ λόγῳ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ ἀνεπαρκοῦς ἐποπτείας τούτων. Ἡ ρύθμισις ἐνεργεῖται διὰ παραπομπῆς τῶν ὑποβληθησομένων κατὰ τὰ κατωτέρω αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον 842, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, Ἐπιτροπάς. Αἱ σχετικαὶ περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3408, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἴκον. Ἔφορον ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς πάσας δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποκλείεται ἡ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγή.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις τοῦ ἐνοικίου φόρου ρητίνης τῶν οἰκονομ. ἐτῶν 1927—28, 1928—

29 καὶ 1929—30 ἀναλόγως τῆς θετικῆς ζημίας, ἣν ὑπέστησαν οἱ ἐνοικιασταί.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ μείωσις τοῦ ἐνοικίου τοῦ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς ρητίνης τοῦ ἔτους 1931—32 τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ἀναλόγως τῆς ἐπελθούσης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ζημίας ἐκ πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1932—33 καὶ 1933—34 αἱ Ἀνώνυμοι ναυτιλιακαὶ ἑταιρεῖαι ὑπόκεινται μόνον εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος καθοριζόμενον ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ἀπαλλασσόμεναι κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου τῆς κλάσεως α' τῆς Γ' κατηγορίας ἐπὶ τῶν διανεμομένων μερισμάτων.

2. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4576 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὁρίζηται εἴτε ἐνιαῖος δι' ἅπασαν τὴν χώραν εἴτε κατὰ μεγάλα καπνικὰ διαμερίσματα, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἑξήκοντα λεπτῶν οὐδὲ κατώτερος τῶν δέκα λεπτῶν δημοσίου φόρου κατ' ὀκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ.»

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος εἶναι ὅτι ἐπὶ παύσεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου δὲν ἐπιστρέφεται ὁ φόρος τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου εἰς τοὺς καταταγέντας εἰς τὴν ἀνωτάτην κλάσιν, ἐὰν οὗτοι ἀπεκόμισαν πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς τὸν φόρον Δ' Κατηγορίας κατὰ τὸ ἔτος τῆς παύσεως μέν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τὸ πρῶτον τοῦ ἐπιτηδεύματός των μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1926, κατὰ τὸ προηγούμενον δὲ τῆς παύσεως ἔτος, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τοῦ ἐπιτηδεύματός των πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1926.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Μηχανοκίνητα πλοῖα, φορτηγίδες καὶ ἱστιοφόρα ἡμεδαπῆς ἰδιαγενείας ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ὁριζόμενον διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἑξήκοντα κόρους καθαρᾶς χωρητικότητος πρὸς δραχμὰς πέντε κατὰ κόρον, διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν ἑξήκοντα κόρους πρὸς δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ τριάκοντα κατὰ κόρον.»

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β') Οἱ τόκοι συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἐφόσον πηγάζουσιν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, καθὼς καὶ οἱ τόκοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν μεταξὺ ἐμπόρων ἀποδεδειγμένων πωλήσεων ἐμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει. Οἱ τοιοῦτοι τόκοι φορολογοῦνται κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως».

Ἡ ἰσχὺς τῆς οὕτω τροποποιουμένης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1919—20, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

2. Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων προστίθεται ιδ' περίπτωσις ἡ ἑξῆς:

«ιδ') Οἱ τόκοι τῶν πρὸς τοὺς καθαρῶς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς καταθέσεων τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὑπὸ τοιούτων Συνεταιρισμῶν πραγματοποιούμενοι τόκοι ἐκ δανείων ἢ πιστώσεων πρὸς τὰ μέλη αὐτῶν».

3. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθεται ὑστέρα περίπτωσις, ἡ ἑξῆς:

η') Τὰ πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Κοινοτήτων παρεχόμενα ἔξοδα παραστάσεως τοῦ ἀξιώματός των.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, ἀπαλλαγῶσι τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὑπαγόμενοι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' κατηγορίας ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τόκοι πραγματοποιηθέντες κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1930—31 καὶ προηγούμενα μέχρι καὶ τοῦ 1925—26, ὑπὸ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων συνεστημένων ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἑταιρείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐγορηγήθησαν μεταγενεστέρως, ἀλλὰ πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 τὰ πλεονεκτήματα περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4523. Ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

5. Ἐν περιπτώσει εἰσφορᾶς εἰς εἶδος πάσης φύσεως ἐκ μέρους Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν σκοπὸν ἐχουσῶν τὴν βιομηχανίαν ἐγχωρίων προϊόντων εἰς συσταθησομένην νέαν Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχουσαν, δύναται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ἐφ' ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως, νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης εἰσφορᾶς μεταβίβασις περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἐν γένει ἐμπραγμάτου δικαιώματος, ἀπαιτήσεως καὶ ὑποχρεώσεως, ὡς καὶ ἡ περὶ τούτου σύμβασις ἀπαλλάσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων φορολογιῶν, τελῶν χαρτοσήμου ἢ ἄλλων τελῶν.

6. Ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου ὡς καὶ οἱουδήποτε τέλους, ἀπολαύει δὲ καὶ παντὸς εἰς τὰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας χορηγουμένου εὐεργετήματος.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται παράγραφος 9 ἔχουσα οὕτω:

«Ὁμοίως δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁριστικὴ ἐγγραφὴ φόρου εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν καὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς προσόδου, διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν προβλεπομένων κατὰ τὰς σχετικὰς κατηγορίας τόκων ἐνυποθήκων ἢ προσωπικῶν χρεῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ αἴτησις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τροποποιητικῶν δηλώσεων. ἢ ἐφ' ὅσον ἠσκήθη ἔφεσις. ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Τὸ ἐκπεστέον ὅμως ποσὸν τόκων μειοῦται κατὰ τὸ τρίτον».

8. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐγγραφῶν, ἐφόσον ὑπεβλήθη ἤδη αἴτησις ἢ ἤθελεν ὑποβληθῇ τοιαύτη μέχρι τέλους Μαΐου 1932.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστίθενται παράγραφοι 2 καὶ 3, ἔχουσαι οὕτω, τῆς ὑπαρχούσης παραγράφου 2 ἀριθμουμένης ὡς τετάρτης:

«2. Διακρούσης τῆς πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως διὰ προσόδους ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ἢ διὰ συνολικὴν πρόσοδον προθεσμίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀντὶ ἐνστάσεως ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἐλεγχομένης ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ παραλαμβανομένης, ἐφ' ὅσον οὗτος πεισθῇ περὶ τοῦ εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τροποποιεῖ ἀναλόγως τὸν φορολογικὸν κατάλογον καὶ ἐπιβάλλει προσαύξησιν μόνον λόγῳ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως.

3. Προκειμένου περὶ προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ἢ περὶ συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμου ἐνστάσεως, ἐπιτρέπεται μέχρις ἐκδικάσεως αὐτῆς ἡ ἐπίδοσις ὁμοίας ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτὴν ἐπίσης τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς δηλώσεως ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ματαιοῦται».

10. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ὡς ἑξῆς:

«Ὁμοίως βεβαιοῦ ὁριστικῶς τὸν ἀνήκοντα φόρον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ τροποποιουμένων ἐγγραφῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 38».

11. Οἱ ὁπωσδήποτε πρὸ ἢ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ἐγγραφῆς γενόμενοι μέχρι τοῦδε κατόπιν ἀμοιβαίας συμφωνίας μεταξὺ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ φορολογουμένων διακανονισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογητέαν πρόσοδον ἐξ οἰκοδομῶν. καὶ δὴ ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ἀνεκλήθησαν ἢ ὄχι ὑπὸ τοῦ οἰκ. ἐφόρου. θεωροῦνται ὁριστικοί. καταργουμένης πάσης τυχὸν ἀντιθέτου πράξεως ἢ ἀποφάσεως οἱουδήποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ὁ οἰκ. ἔφορος ὑποχρεοῦται, ὅπως αὐτεπαγγέλτως προβῇ εἰς τὰς δευτέρας τροποποιήσεις τῶν οἰκείων φορολογικῶν καταλόγων, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικαλεσθῇ τὸν γενόμενον συμβιβασμὸν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς φορολογικῆς δίκης.

Ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις. ἐπὶ τῆς οὕτως ἐξευρισκομένης προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν γίνεται καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

12. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Προκειμένου περὶ συνολικῆς προσόδου προσδιοριζομένης διὰ τῶν τεκμηρίων τῆς παραγράφου 4 καὶ ἑπόμ. τοῦ ἄρθρου 31 ἢ τοιαύτης προκυπτούσης ἐξ ὁριστικῶν στοιχείων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν ἢ εἰδικῶν φορολογιῶν, ὁ συνθετικὸς φόρος δύναται νὰ βεβαιωθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου πρὸ πάσης κοινοποιήσεως τῶν φύλλων ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τῶν τυχὸν ἐνστάσεων. Ἐπιδοθείσης ἐνστάσεως ἀναστέλλεται ἡ εἴσπραξις ἐκ τοῦ βεβαιωθέντος οὕτω φόρου ποσοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀμφισβητουμένην πρόσοδον. Ἐὰν δὲ ὁ βεβαιωθεὶς συνθετικὸς φόρος ἐκάστης ἐγγραφῆς εἶνε μεγαλείτερος ἢ μικρότερος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν μετ' ἔνστασιν προσδιορισθεῖσαν πρόσοδον βεβαιοῦται συμπληρωματικῶς ἢ ἐπὶ πλέον ἢ ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ τοῦ φόρου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται μόνον προκειμένου περὶ ὑποθέσεων συνθετικοῦ φόρου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1931—32.

13. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων εἶναι ὅτι ὑπαχρεοῦται εἰς δήλωσιν ὁ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος κλπ. καὶ ὅτι τοῦτον βαρύνει ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος πραγματοποιηθέντος εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ἀκινήτου, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐκαρπώθη ὁ ἴδιος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ εἰσόδημα, ἀλλ' ἐκαρπώθη αὐτὸ ὁ δικαιοπάροχός του.

14. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 1640 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη, εἶναι ὅτι ἡ ἐκ βασικῶν προϊόντων πρόσοδος, εἴτε προερχομένη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ βάσους παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε ἐξ ἐκμισθώσεως αὐτοῦ ἢ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως πρὸς τρίτους, ἐφόσον κατεβλήθη ὁ κατὰ τὸν βασικὸν κώδικα εἰδικὸς φόρος παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ τρίτου δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1640 (ἀναλυτικῆς φορολογίας).

Πᾶσα ἐγγραφὴ ἢ ἀπόφασις οἱουδήποτε δικαστηρίου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ μὴ ἐκδοθεῖσα, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ νόμος 3338.

15. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4576 τεθέντος ἐν ἰσχύι διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1931, εἶναι ὅτι ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐνεργουσῶν ἀγορὰν καὶ ἐξαγωγὴν καπνοῦ εἰς φύλλα. αἵτινες διὰ τὰς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς ἐνεργουμένας πωλήσεις ἢ ἐξαγωγὰς καπνοῦ εἰς φύλλα ὑπήχθησαν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ νόμου 4576, ὁρείλεται φόρος τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν Καθαρῶν προσόδων διὰ τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1929 κέρδη ἀδιακρίτως χρονολογίας κλεισίματος ἰσολογισμοῦ.

16. Τὰ παντὸς εἴδους ἐκ τῆς ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀποξηρανθείσης λίμνης Κωπαΐδος εἰς εἶδος ἔσοδα καὶ τὰ συναφῆ δικαιώματα τὰ ἄχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντα καὶ ἐφεξῆς πραγματοποιούμενα λογίζονται ὡς ἔσοδα γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ φορολογοῦνται κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' «Κέρδη ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» τοῦ νόμου 1640 ἢ τὰς ἀντιστοίχους φορολογίας τῶν ἀντικαταστησάντων τὴν κατηγορίαν ταύτην νόμων, πᾶσα δὲ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐσόδων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1640 καὶ ἐντεῦθεν διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος Καθαρᾶς προσόδου Β' κατηγορίας δὲν ἐπιστρέφεται.

17. Ἐπὶ φόρου καθαρᾶς προσόδου Α' κατηγορίας τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1928—29 καὶ 1929—30 οἰκοδομῶν κειμένων ἐντὸς τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας, ὡς ἡ περιφέρεια αὕτη καθορίζεται διὰ τοῦ νόμου 3717, ἐφόσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐνηργήθη βεβαίωσις ἀρχικὴ ἢ συμπληρωματική, δὲν ἐνεργεῖται τοιαύτη.

18. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5292 εἶναι, ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ φόρου τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων. ἐπεκτεινομένης ἅμα τῆς ἐφαρμογῆς της ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων καὶ τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν τοῦ νόμου 2194 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προσθέτου φόρου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τοῦ νόμου 2965.

19. Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ ἐδαφίου στ' τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται οἰκοδομήματα χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ὡς καὶ τοιαῦτα εἰσικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λειτουργίαν οἱασδήποτε βιομηχανίας, ἐν οἷς ὑφίστανται προσηρμασμέναι μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἐπὶ πλέον δὲ αἱ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν καπνοῦ εἰς φύλλα ὠκοδομημέναι ἀποθῆκαι ὡς καὶ αἱ εἰδικῶς ἀνεγερθεῖσαι σοβαραὶ ἐγκαταστάσεις ἢ δεξαμεναὶ ὑγρῶν ὑλῶν».

Ἐν τέλει δὲ τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου στ' τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9 μετὰ τὴν λέξιν «οἰκοδομημάτων» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «καὶ βιομηχανιῶν».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ἡ τροποποιουμένη διάταξις. ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς φόρου.

20. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Μαρτίου 1926 «περὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2194 φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν» εἶναι ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη ἀφορᾷ καὶ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος 1925 τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων τὸ ὁριστικὸν μέρισμα τοῦ διαχειριστικοῦ τούτου ἔτους διενεμήθη μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

21. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3338 ὁριζομένη μείωσις τοῦ φορολογικοῦ ποσοστοῦ εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν τῶν διαλυθεισῶν ἐπὶ σκοπῷ συγχωνεύσεως εἴτε διὰ δημιουργίας νέας εἴτε δι' ἀπορροφήσεως παρ'

ήδη ὑφισταμένης Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν τῶν διαλυθεισῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640», ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν κατεβλήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ φόρος.

22. Προκειμένου περὶ ἐπαρχιακῶν πόλεων, ἔνθα ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον καὶ διὰ τὰ οἰκον. ἔτη, κα0' ἃ δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις νομίμου καταβολῆς παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοδομῶν τῆς διαφορᾶς τῆς αὐξήσεως τῶν μισθωμάτων τῶν ἀπόρων μισθωτῶν των, δὲν ἐνεργεῖται βεβαίωσις τοῦ ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου τοῦ νόμου 4784, ἡ δὲ τυχὸν γενομένη ἀκυροῦται, ἐπιπτομένου τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντος τοιούτου.

23. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 § 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτω :

«Ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογουμένων προσόδων ἀπαλλάσσονται καταβολῆς φόρου ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 τὰ ἔσοδα ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν δωρεῶν τῶν ἐξυπηρετικῶν τῇ ἐκπαιδεύσει».

24. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τῆς μόνης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων» εἶναι ὅτι ἡ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης γενομένη μείωσις τοῦ φόρου τῆς Γ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Κατηγορίαν ταύτην παραπεμπομένων πρὸς φορολογίαν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος κα0' ὑπέρβασιν τοῦ διπλασίου διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον ὁριζομένου ἐλαχίστου ὁρίου συντηρήσεως ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τούτων ποσὰ διετέθησαν ἐκ τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς.

25. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ περιορίζηται εἰς ὡρισμένον ποσὸν ἀκαθορίστου εἰσοδήματος, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 30.000 δραχ. ἐτησίως καὶ νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1922 ἀνεγερθείσας οἰκοδομὰς ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Α' Κατηγορίας τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἀνεγειρομένων ὑπὸ προσφύγων ἢ ἐκποιουμένων εἰς αὐτούς, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν Ν. Διαταγμάτων τῆς 5 Ἰουλίου 1927 «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων» καὶ «περὶ συστάσεως οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἀστῶν προσφύγων» καὶ τοῦ νόμου 3764. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζονται λεπτομερέστερον αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ περίοδος τῆς ἀπαλλαγῆς, οἱ φόροι, εἰς οὓς ἡ ἀπαλλαγὴ ἀναφέρεται, ἡ σχέσις αὐτῆς μὲ ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ πρόσφυγος ἀπαλλασσομένας οἰκοδομάς, τὰ τῆς ἄρσεως τῆς ἀπαλλαγῆς ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἡ ἐπέκτασις αὐτῆς εἰς ἑτέρας οἰκοδομάς, παραχωρουμένας εἰς πρόσφυγας ἢ ἀνεγειρομένας παρ' αὐτῶν, κατὰ κειμένας ἑτέρας διατάξεις, τροποποιουμένων ἢ καταργουμένων ἀντιστοίχως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἀποκλειομένης δὲ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τυχὸν καταβληθέντος φόρου, καθορίζεται ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἡ διαδικασία ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ ἡ προσαρμογὴ εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων διαδικαστικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τῶν συναφῶν ἀπαλλαγῶν καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς φορολογητέας προσόδου ὡς καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν φόρου βεβαιωμένου ἤδη καὶ μὴ καταβληθέντος.

26. Ὁσάκις τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 3316, ἐγκρινόμενα τιμολόγια δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς πληρωμὴν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλεπομένων δαπανῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπιβάλληται καὶ αὖθις ἐπὶ πασῶν τῶν εἰς ὑποχρεωτικὴν ὑδρονηψίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3316 ὑπαγομένων οἰκοδομῶν καὶ κατὰ τὰ μετὰ τὸ 1931—32 οἰκονομικὰ ἔτη ὁ πρόσθετος φόρος ὑδρεύσεως ὁ ἐπιβληθεὶς δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κλπ.» τοῦ κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 4670.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου τούτου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

27. Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς φορολογίας τῆς Α' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν κειμένων εἰς τὰς σεισμοπλήκτους περιφερείας Ἁγίας Ἄννης (Εὐβοίας) καὶ τῆς νήσου Κεφαλληνίας καὶ αἵτινες ὑπέστησαν βλάβας ἐκ τῶν σεισμῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορισθήσεται ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ἀπαλλαγῆς ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐξαιρετώσεως τῶν προϋποθέσεων ταύτης,

28. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται περίπτωσις 0') ὡς ἑξῆς :

«0') Τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως γηπέδων ἢ καὶ τῶν ἐπὶ γηπέδων ὠκοδομημένων ἢ ξυλίνων ὑποστέγων, τὰ προοριζόμενα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως, ἐγγράφως ἀποδεικνυομένης, καὶ διατιθέμενα ἀποδεδειγμένως δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας, κατασκευῆς σχολείων, ναῶν, ὑδραγωγείων, ὁδῶν κλπ.»

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπίπτωνται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας καὶ χρέη μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς περιοριστικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 ἕως 9 τοῦ 1641 νόμου, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἢ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς δηλώσεως, ἂν δὲ δὲν ἐνεχειρίσθη δήλωσις, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἤθελεν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεώς των ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπή, ἡ ἀπόφασις δὲ ταύτης ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ ἑρεύουσα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Σώματος.

β') Ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Νομικοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ἀμέσων φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

δ') Ἐκ τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ε') Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ

ς') Ἐξ ἑνὸς ἑτέρου Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑφ' οὗ ἐπίσης ὁρίζεται καὶ ἕτερος Τμηματάρχης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἕκτου τούτου μέλους ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ.

3. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εὑρίσκεται δ' αὕτη ἐν ἀπαρτίᾳ μόνον ἐφ' ὅσον παρίστανται πάντα τὰ μέλη αὐτῆς ταπτικὰ ἢ ἀναπληρωματικά. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

4. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 1 αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχ. 200, αἵτινες ἀποδίδονται δι' ἐξορλήσεως τοῦ γραμματίου εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἀναλογίαν δραχμῶν 30 δι' ἕκαστον μέλος καὶ δραχμῶν 20 διὰ τὸν γραμματέα.

5. Ἡ Ἐπιτροπή, μὴ δεσμευομένη ἐκ τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6 ἕως 9 τοῦ 1641 νόμου, ὡς ταῦτα ἔχουσι τροποποιηθῇ, κρίνει κατὰ πεποίθησιν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ χρέους, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδὲν συνεπάγονται ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας τιμαλφῆ ἢ τίτλοι κινητῶν ἀξιῶν, φερόμενα μὲν τυπικῶς ὡς κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου, πραγματικῶς ὅμως ἀνήκοντα ἀναμφισβητήτως εἰς ἄλλους.

8. Ἐγκρινομένης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῆς ἐκπτώσεως χρέους τινὸς ἢ τῆς ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς φορολογίας τιμαλφῶν ἢ κινητῶν ἀξιῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 προθεσμίας παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς φόρον ἢ τέλος κληρονομίας ὑποχρέου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ἀναβάλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἢ καὶ μέχρι λήξεως τῆς ἐπιδίκου ἡ φορολογία περιουσιακῶν στοιχείων, καταστάντων ἐπιδίκων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἔχει μὲν τὴν νομὴν τούτων, λόγῳ ὅμως τοῦ ἀπροσδόου αὐτῶν ἢ τῆς μικρᾶς τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων προσόδου ἢ ἐκ τῆς λόγῳ νομικοῦ κωλύματος μὴ ἀπολύτου ἐλευθερίας περὶ τὴν διάθεσιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ καταβάλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν φόρον ἢ τέλος κληρονομίας.

2. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει κατ' ἀπόλυτον πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τροπῆ κρίνει κατ' ἀπόλυτον πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε πεισθῇ περὶ τῆς μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀδυναμίας τοῦ ὑποχρέου ὅπως καταβάλῃ τὸν φόρον ἢ τέλος κληρονομίας καὶ ὅτι ἡ ἐπιδικία εἶναι πραγματικὴ καὶ δὲν ἐδημιουργήθη εἰκονικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐν περιπτώσει ἑτέρου περὶ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

4. Ἐγκρινομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας περιουσιακοῦ τινος στοιχείου, ὁ τυχὸν βεβαιωθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος ἐκπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ὁριστικῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ρυθμίσεως τῆς τύχης αὐτοῦ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ἐπιδικίας.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 9 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ παρὸν ἄρθρον, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος, βεβαιωθεὶς ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ τούτου, δύνατα νῦν νὰ καταβληθῇ εἰς δόσεις, ἐφ' ὅσον ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἤθελε ζητηθῇ καὶ ἐγκριθῇ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 καὶ ἤθελεν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης καταβληθῇ ἡ πρώτη δόσις καὶ παρασχεθῇ ἡ ὁρισθησομένη ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολοίπων δόσεων.

2. Ὀφειλέται ἐκ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς βεβαιωθέντων κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1930—31 καὶ προγενέστερα, δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸ ἥμισυ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν, ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην τυχὸν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἐφ' ὅσον δὲ τυχὸν κατεβλήθησαν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 τοιαῦτα πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι ὑπερημερίας, μειοῦται κατὰ ἴσον πρὸς ταῦτα ποσὸν τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκον. Ἐφόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἀπορριφθεῖσαι πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐπανέρχονται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ ταύτης ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προσφυγόντος, ὑποβαλλομένῃ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 καὶ συνοδευομένῃ ὑπὸ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου.

2. Ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 ἐμπροθέσμως ἠσκήθη προσφυγὴ κατὰ πράξεως Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ὑπό τινος τῶν συγκληρονόμων, θεωρεῖται ὅτι ἠσκήθη ἐμπροθέσμως προσφυγὴ καὶ ὑπὸ τοῦ μὴ ἀσκήσαντος τοιαύτην συγκληρονόμου, δι' ὃν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932 καὶ συνοδευομένῃ διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου, εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην καὶ διὰ τὸν συγκληρονόμον τοῦτον, ὡς ἂν εἶχεν ἀσκηθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπρόθεσμος προσφυγή.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ κληρονόμου, μὴ ἀσκήσαντος ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἐμπροθέσμως ἠσκήθη ἔφεσις ὑπό τινος τῶν συγκληρονόμων.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1641 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. εἶναι ὅτι ἡ μὴ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποίησις τῆς προσφυγῆς δὲν καθιστᾷ ταύτην τύποις ἀπαράδεκτον, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ πρωτοκόλ-

λου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἀποδεικνύεται τὸ ἐμπρόθεσμον αὐτῆς.

Αἱ τυχὸν διὰ τὸν ἄνω λόγον ἀπορριφθεῖσαι ἤδη τύποις προσφυγαὶ ἐπανεισάγονται αὐθωρεὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκ νέου συζήτησιν.

4. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προσφυγῶν τούτων νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς προσφεύγοντας προθεσμίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 15 ἡμερῶν πρὸς καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ παράβολον τοῦτο ἤθελε καταβληθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ προσφυγὴ γίνεται τύποις δεκτὴ καὶ ἐξετάζεται ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Δύναται ὡσαύτως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ δεχθῇ ὡς μὴ εἰσπραξίμους ἢ ὡς ἐν μέρει εἰσπραξίμους ἀπαιτήσεις μὴ δηλωθείσας μὲν ἀρχικῶς ὡς τοιαύτας, ἀποδεικνυομένας ὅμως, ὅτι κατέστησαν τοιαῦται διὰ τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς προσαγομένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων.

5. Ἡ διάταξις τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ καθ' ἣν ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν φόρου κληρονομίας κλπ. Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφεύγοντος, καταργεῖται. Ὡσαύτως καταργεῖται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, καθ' ἣν τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐφεσείοντος.

6. Ἐφεξῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 ἐνεργουμένης πραγματογνωμοσύνης ἀντικειμένων κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικός, εἶναι ἁπλῶς συμβουλευτικὸν τόσον διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκδικαστικὴν ἐπιτροπὴν τῶν προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων ἢ τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον καταργουμένης τῆς σχετικῆς ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη κατέστη ὁριστικὴ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρις αὐτῆς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐκδοθεῖσα τυχὸν δὲν κατέστη αὕτη ὁριστικὴ συνεπείᾳ προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως ἐκκρεμούσης εἰσέτι.

7. Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος λήξασαι προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ 1641 Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, παρατείνονται μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932, τῆς παρατάσεως ταύτης ἰσχυούσης μόνον προκειμένου περὶ ἐκπτώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἐπιστροφῆς καταβληθέντος τοιούτου.

8. Ἡ ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, φράσις «ὅπου δὲ ὑπάρχουσι πλείονες Οἰκον. Ἐφορίαι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Α' ἐξ αὐτῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὅπου δὲ ὑπάρχουσι πλείονες Οἰκον. Ἐφορίαι ἐν τῷ καταστήματι μιᾶς τούτων, ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς».

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθεται 15η παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

«15. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποδόσεως τῆς προικὸς λόγῳ λύσεως τοῦ γάμου διαζυγίῳ, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου, ὑπολογιζομένου ὡς ἂν ἀντικειμένου τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς ἦτο ἡ ἐπικαρπία τῶν δωρηθέντων ἢ εἰς προῖκα δοθέντων διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ δωρεοδόχος ἢ προικολήπτης ἐκαρπώθησαν ταῦτα, ὁ δ' ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς ἢ καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται τῷ καταβαλόντι ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει του. Ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς ἢ τῆς ἀποδόσεως τῆς προικός».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας ἀκυρώσεις δωρεῶν ἢ ἀποδόσεις προικῶν, τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

10. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους ἢ πρὸς τὸ Δημόσιαν παροχὴ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κληρονομιαίων ἀκινήτων, μὴ ἰσχυούσης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς σχετικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

11. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἶναι, ὅτι, ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον καὶ μεταβιβασθέντων κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα, πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὑποκειμένου εἰς φόρον κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς τιμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ τοὺς νόμους, οἵτινες ἴσχυον κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα μεταβιβάσεως καταβληκτέον τίμημα ἀπαλλοτριώσεως, πᾶσα δὲ δυνάμει νόμου μεταγενεστέρου τῆς μεταβιβάσεως ταύτης αὔξησις τοῦ ἐν λόγῳ τιμήματος ἐξαιρεῖται τῆς ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν φορολογίας. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπολογιστέων βεβαιωθέντα ἤδη ποσὰ φόρου ἢ τέλους ἐκπίπτονται, τὰ καταβληθέντα ὅμως τοιαῦτα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23ης Φεβρουαρίου 1926 περὶ τῶν ἐνώπιον Ἰσραηλιτικῶν Θρησκευτικῶν Ἀρχῶν, καταρτιζομένων γαμικῶν συμφώνων (κετουμπᾶ) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη α) διὰ τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927. β') Διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 3603 καὶ γ') διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ μειώσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4168, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932, ἐφ' ὅσον τὸ γαμικὸν σύμφωνον (κετουμπᾶ) κατηρτίσθη ἐνώπιον Θρησκευτικῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἀρχῆς ἀπὸ 26ης Φεβρουαρίου 1926 μέχρι καὶ τῆς 30ης Ἀπριλίου 1932, ἐντὸς δὲ τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ ἐνώπιον Θρησκευτικῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἀρχῆς γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε καταρτισθῇ ἀπὸ 1 Μαΐου 1932 καὶ ἐφεξῆς ὑποχρεοῦνται οἱ διὰ τοῦ γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) συμβληθέντες, ἵνα καταθέσωσιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἀντίγραφον αὐτοῦ κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀρχιραββίνου, συνταττομένης περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου. Κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς πράξεως ταύτης δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ σύμπραξις πάντων τῶν διὰ τοῦ γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ) συμβληθέντων, ἀρκούσης τῆς παρουσίας καὶ ἑνὸς μόνον ἐκ τούτων».

2. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι πράξεις Οἰκον. Ἐφόρων διὰ παράλειψιν καταθέσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου γαμικοῦ συμφώνου (κετουμπᾶ), εἴτε ἠσκήθησαν κατ' αὐτῶν προσφυγαὶ εἴτε μή, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κληρονομικῆς τινος μερίδος ἢ κληροδοσίας ἐπαχθείσης πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932 περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον συνάλλαγμα ἢ καταθέσεις εἰς ξένον ἐπίσης συνάλλαγμα ἢ κινηταὶ ἀξίαι οἱαιδήποτε, ὡς ἀξία δὲ εἰς δραχμὰς τῶν ἀπαιτήσεων, καταθέσεων ἢ κινητῶν τούτων ἀξιῶν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐλήφθη προκειμένου μὲν περὶ ἀπαιτήσεων ἢ καταθέσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἢ κινητῶν ἀξιῶν μὴ εἰσαγομένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ποσὸν ἀνώτερον τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1932 εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ κινητῶν ἀξιῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ποσὸν ἀνώτερον τῶν κατὰ τὴν ἐπαναλῆψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου τούτου σημειωθησομένων τιμῶν τῶν αὐτῶν ἀξιῶν, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῇ αἰτήσει του

ουδήποτε οἰκονομικοῦ ἔτους καταβάλλοντες τοῦτον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1931—32, ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4225 προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως.

Διὰ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως 1931—32 καταβάλλοντας τὸν ὡς ἄνω φόρον, ἡ λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ἐπιβληθεῖσα προσαύξησις περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

3. Αἱ περὶ προσαυξήσεων τοῦ κυρίου φόρου ὡς καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις τῆς νομοθεσίας «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ νόμου 4225 καὶ ἰδίᾳ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀφορωσῶν μεταβιβάσεις ἀκινήτων γενομένας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, εἰς οἱονδήποτε στάδιον διαδικασίας, καὶ ἂν εὑρίσκωνται αὗται. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει αἱ καταβληθεῖσαι τυχὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσαυξήσεις τοῦ κυρίου φόρου δὲν ἐπιστρέφονται.

4. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ὑπὸ αἵρεσιν ἀναλυτικὴν ἢ διαλυτικὴν ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 4225 ὁριζόμενα, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως συνεπείᾳ ἀπονίας τῆς ἀναλυτικῆς ἢ ἐξόδου τῆς διαλυτικῆς αἱρέσεως ὁ καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται. Ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω γεγονότων.

5. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἐξωνήσεως ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 4225 ὁριζόμενα· ἐνεργουμένης ὅμως τῆς ἐξωνήσεως τοῦ ἀκινήτου ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας συμφώνως τῇ συμβάσει, δὲν εἰσπράττεται τοιοῦτος φόρος διὰ τὴν νέαν ταύτην ἀπαλλοτρίωσιν, ἐπιστρέφεται δὲ καὶ ὁ καταβληθεὶς φόρος κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἐξωνήσεως συνταγέντος συμβολαίου, ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξαγορᾶς.

6. Ἂν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς καταρτίσεως συμβολαίου ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἀκυρωθῇ τοῦτο ἕνεκεν ἐλαττώματος ἀφορῶντος εἰς τὰς νομικὰς σχέσεις τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸ ἀκίνητον ἢ ἕνεκεν ἄλλων ἐξαιρετικῶν λόγων κρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων, διὰ τὴν ἀκύρωσιν, ἐπιστρέφεται δὲ καὶ ὁ κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀκυρουμένου συμβολαίου εἰσπραχθεὶς τοιοῦτος φόρος, ἂν ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5 καὶ 6 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4225 γεννηθεισῶν περιπτώσεων, ἐπιστρέφεται δὲ ὁ κατὰ ταύτας εἰσπραχθεὶς φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἂν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

8. Ἡ διὰ τοῦ νόμου 5266 ἄρθρου 13 παράγραφος 2 παρασχεθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων τῶν ἀγοραστῶν τῶν κτημάτων τῆς ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς περιουσίας, ἐπεκτείνεται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4225 «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων» καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5266, ἀγορασάντων τοιαῦτα ἀκίνητα, ἐπιστρέφεται δὲ ὁ παρ' αὐτῶν καταβληθεὶς φόρος, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ σχετικῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσεως, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

9. Ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς νόμους 4399 καὶ 4724 κυρουμένων ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

10. Δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων παρὰ τῶν ἀγοραστῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων τοῦ Δημοσίου μεταβιβαζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3764 «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων τοῦ Δημοσίου».

Ἡ διάταξις αὕτη καὶ ἡ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε γεννηθεισῶν περιπτώσεων.

11. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 1 περιπτ. β' τοῦ νόμου 4225 εἶναι ὅτι αἱ μεταβιβάσεις οἰκοδομῶν, ἀνεγερθεισῶν ἢ ἀνεγερθησομένων ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται μέχρι 31 Μαρτίου 1935 ὁλοκλήρου τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Ὁ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθεὶς ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων φόρος ἐπιστρέφεται, ὑποβαλλομένων σχετικῶν αἰτήσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

12. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4225 ὅρου «ἀκίνητον» εἶναι ὅτι ἀκίνητα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων εἶναι μόνον τὰ ρύσει ἀκίνητα πράγματα οὐχὶ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον παρακολουθήματα.

Ἡ φράσις «ὡς καὶ γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων» τῆς παραγράφου 2 ἐδάφιον 2 τοῦ νόμου 4225 καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος οὗτος, ὁ δὲ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φράσεως ταύτης εἰσπραχθεὶς μέχρι τοῦδε φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσεως ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

13. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4225 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς λόγῳ χρέους ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου εἰσπράττεται ὁ ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ὀφειλέτου ὀφειλόμενος φόρος μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐν τῷ πίνακι κατατάξεως ἀναφερόμεναι ὀφειλαὶ εἶναι κατώτεραι τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐκπλειστηριάσματος, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ποσῶν τούτων.

Ὁ ὀφειλόμενος παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις ὑπερθεματιστοῦ φόρος εἰσπράττεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπισυναπτομένου τοῦ σχετικοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως εἰς τὴν περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως γιγνομένης μνείας ἐν αὐτῇ περὶ τούτου».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ 4225 νόμος.

14. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἐν τῇ διατάξει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4225 φράσεως «οἰκοπέδων ἐντὸς ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων» εἶναι ὅτι νοοῦνται πάντα ἐν γένει τὰ τμήματα ἄτινα κεῖνται ἐντὸς ὠκοδομημένου χώρου καὶ ἀποτελοῦσιν ἀληθῶς οἰκόπεδα καὶ πωλοῦνται πρὸς οἰκοδομικὴν χρῆσιν καὶ ἂν ἔτι δὲν ὑφίστανται ἰδιαίτερον οἰκοδομικὸν σχέδιον πόλεως.

15. Ἀποφάσεις πρωτοβαθμίων φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὧν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ καταργηθέντος νῦν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως προσδιωρίσθη τίμημα ἀπαλλοτριώσεως ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφέντος τοιούτου, χωρὶς νὰ συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4576, καὶ καθ' ἃ ἐν ἀποφάσεων ἠσκήθησαν ἐμποθέσμως ἐφέσεις ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων χωρὶς νὰ ἐχῃ καταβληθῇ ὁ βεβαιωθεὶς φόρος, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, καταργουμένων τῶν σχετικῶν φορολογικῶν δικῶν καὶ ἐκπιπτομένου τοῦ βάσει τούτων βεβαιωθέντος φόρου, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου.

Ἂν ὅμως ὁ ἀφορισθησόμενος φόρος κατεβλήθη ἤδη παραμένουσιν ἰσχυραὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν ἐκδικαζομένων τῶν ἐφέσεων κατ' οὐσίαν.

Αἱ ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις ἀποσύρονται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς οἰκείας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων ἐπιστρεφόμεναι εἰς τοὺς ἁρμοδίους Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, ἐφ' ὅσον δ' ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων ὑπάρχουσιν ἀντιρρήσεις εἰσάγονται τῇ αἰτήσει των αἱ ἐφέσεις εἰς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐφέσεων, ἀποφαινομένην ἐφ' ἑκάστης περιπτώσεως ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

16. Οἱ μεταβιβάσαντες ἀκίνητα μεταξὺ τῆς 19 καὶ 22 Μαρτίου 1929 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον δύναμει τοῦ τότε ἰσχύοντος νόμου δὲν ὑπεῖχον ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ φόρος οὗτος μεταβιβάσεως δὲν κατεβλήθη μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

17. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ ε' τοῦ περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 4202, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἀγορᾶς παρὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἰδίου Ν. Διατάγματος προσώπων οἰκοδομῶν νεοδμήτων, εἴτε ἡμιτελῶν εἴτε πλήρως ὠκοδομημένων ἀλλὰ μήπω κατοικηθεισῶν.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν περιορίζεται εἰς τὸ μέχρι τῶν δραχμῶν 50.000 ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα. Ἐν περιπτώσει δὲ μεταβιβάσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἀγορᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω νέας τοιαύτης ὑπὸ τοῦ τυχόντος τῆς ἀπαλλαγῆς ὑπαλλήλου, παρέχεται ὁμοίως ἀπαλλαγὴ διὰ τὴν νέαν οἰκοδομήν, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὑπολοίπου χρόνου τῆς ἀρχικῆς εἰκοσιπενταετοῦς τοιαύτης.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 εἶναι ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι ἀτέλειαι καὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς οἰκίας τὰς ἀνεγερθείσας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 καὶ ἐφεξῆς ἀνεγειρομένας ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀγοραζομένας ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατὰ μόνας καὶ ἂν ἔτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ἐπωφελήθησαν τῶν κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος εὐκολιῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως πληροῦνται ἀποδεδειγμένως δι' αὐτοῦ αἱ προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος ἐξαιρέσει τοῦ περιορισμοῦ περὶ ἐκτάσεως τῆς ἐπιφανείας ἑκάστης οἰκίας.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῆς οἰκοδομῆς πρὸς σύστασιν προικὸς ἢ ἐκ κληρονομίας αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ δὲν αἴρονται, δὲν διακοπτονται ὅμως ὁ συστήσας προῖκα ὑπάλληλος νὰ τύχῃ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν διὰ τὴν τυχὸν μεταγενεστέρως ἀνεγειρομένην ἢ ἀγοραζομένην κατὰ τὰ ἀνωτέρω νέαν οἰκοδομήν.

Ἡ φορολογητέα πρόσοδος ἐξευρίσκεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ φορολογουμένου εἰσοδήματος τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν τοῦ ἀκινήτου κατ' ἀναλογίαν τοῦ φορολογουμένου καὶ ἀπαλλασσομένου εἰσοδήματος.

Περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς κατ' ἀρχὴν ὡς καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 33 καὶ ἑπομ. τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, καταργουμένης δὲ πάσης ἀντιθέτου ἀποφάσεως αἱ ὑποθέσεις εἰσάγονται εἰς νέαν συζήτησιν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 3764 ἀπαλλαγὴ χωρεῖ καὶ ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν κατὰ μόνας ὑπὸ ἀναπήρων ὁπλιτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1926 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929.

Ἡ κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου 17 διάταξιν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων τῶν ἀγοραζομένων ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοιούτων οἰκιῶν ὡς καὶ οἰκοπέδων παρέχεται, ἐφ' ὅσον τὸ τίμημα τῆς ἀγορᾶς εἶναι μέχρι δραχμῶν 500.000, εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν ταῦτο εἶναι ἀνώτερον, ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ τιμήματος, παραμένου ἀφορολόγητον, πάσον δραχμῶν 500.000 καὶ φορολογεῖται τὸ ὑπόλοιπον.

18. Ἐν περιπτώσει εἰσφορᾶς πλοίων εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν, ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου μεταβιβάσεως πλοίων τοῦ νόμου 4515 μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου 1932 καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ νόμου 5116 τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου, εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932 ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5116 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδησόμενου, δύνανται νὰ συσταθῶσιν ἅμα δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἐφετείων ἢ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς περιφερείας αὐτῶν, ὡς καὶ νὰ καταργηθῶσι συσταθέντα τοιαῦτα, καθοριζομένων καὶ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5116 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

«Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης, ἀντιγραφῆς ἀποφάσεων καὶ καθαριότητος τῶν γραφείων, παρέχεται εἰς τὸν Γραμματέα ἑκάστου δικαστηρίου μηνιαίως κανονικὴ ἀνευ λογοδοσίας ἐπιχορήγησις, ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ἔξοδα δὲ θερμάνσεως τῶν γραφείων κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας καὶ φωτισμοῦ αὐτῶν καθ' ἅπαν τὸ ἔτος παρέχεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις ἐκ τῆς πρὸς τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀναγραφομένης».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1931, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ λειτουργία τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 ἐδάφιον 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας ἡ οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἀναθεώρησις τῶν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν Δημοσίων Ὑπολόγων πράξεων αὐτοῦ, πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατατάξεως διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ ὑπολόγου, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐκ ταύτης δὲν ἐπέρχεται χρέωσις ἢ πίστωσις τοῦ ὑπολόγου».

5. Παρατείνονται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 αἱ προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἀναθεωρήσεως ἢ προσφυγῆς κατὰ πράξεων τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν Δημοσίων Ὑπολόγων.

6. Εἰς τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5289 μετὰ τὰς λέξεις «οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοί». Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσε καὶ ὁ νόμος 5289.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐμμεσοι φόροι κλπ.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5252 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4057 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ καταργήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις, ἔχουσα οὕτω :

6. Διά τά ὀφειλόμενα ἐισαγωγικά τέλη καί λοιπά δικαιώματα ἐπί ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς τάς ὑπ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταρτηθείσας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 ἰδιωτικάς ἀποθήκας, παρ' ὀφειλετῶν εὑρισκομένων ἐν ὑστερήματι ἐκπλήρωσεως τοῦ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέους των, θεωρεῖται ἱκανοποιηθέν τό Δημόσιον καί ἄν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθῇ, ἵνα ἡ καταβολή τοῦ ἀνωτέρω χρέους ἐνεργηθῇ ἐντός τριετίας ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ἐντόκως πρός 6 ο/ο ἀπό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932, κατά δόσεις ὑπό τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζομένας, ὑπό τόν ὅρον ὅμως τῆς παροχῆς ὑπό τῶν ὀφειλετῶν ἤ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἤ τρίτων ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἤ τραπεζιτικῆς ἐγγυήσεως ἤ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεως ἤ ἐνεχύρου ἤ γραμματίων κλπ. ἀρκούντων κατά τήν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διά τήν ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου πρός εἰσπραξιν τῶν ὀφειλομένων.

Ἐξαιρετικῶς δύνανται νά γίνῃ δεκτή καί ἀξιόχρεως προσωπική ἐγγύησις, στηριζομένη ἐπί προτάσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἀποταμίευσις, ἤ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐμπορικοῦ καί Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου περί τῆς φερεγγυότητος τοῦ ἐγγυητοῦ, ὡς καί ἐκχώρησις ἀπαιτήσεως κατά τοῦ Δημοσίου ἐξ ἀποζημιώσεως πολεμοπαθῶν ἤ καί τοιαύτης κατά τόν νόμον 5170.

Τό τυχόν κατά τάς κειμένας διατάξεις ὀφειλόμενον διά τήν παροχήν τῶν ὡς ἄνω ἐγγυήσεων, ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἐκχωρήσεων κλπ. ἀναλογικόν τέλος χαρτοσήμου δέν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νά ὑπερβῇ τό ποσόν τῶν χιλίων δραχμῶν, αἱ δέ τυχόν ἐγγραφησόμεναι πρός τόν ὡς ἄνω σκοπόν ὑποθῆκαι ἐξαιροῦνται τῶν τελῶν καί δικαιωμάτων ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἡ κατά τόν τρόπον τοῦτον ἱκανοποίησις τοῦ Δημοσίου, βεβαιουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιφέρει τήν παῦσιν τῆς περαιτέρω ποινικῆς διώξεως κατά πᾶσαν στάσιν αὐτῆς καί ἡ πρᾶξις θεωρεῖται μόνον ὡς τελωνειακή παράβασις τιμωρουμένη κατά τάς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165, ὡς ἐτροποποιήθη διά τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4057, τοῦ ἐπιβλητέου ὅμως προστίμου μή δυναμένου νά ὑπερβῇ τό ποσόν τῶν ἁπλῶν τελῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων.

Ὁμοίως πρακειμένου περί ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἤ ὡς ἀνωτέρω παῦσις τῆς ποινικῆς διώξεως τῶν ὡς ὑπευθύνων χαρακτηρισθέντων διευθυντῶν ἤ ἄλλων ὑπαλλήλων αὐτῶν δύναται νά ἐπέλθῃ καί εἰς τήν περίπτωσιν, κατά τήν ὁποίαν ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε δεχθῇ ἱκανοποιηθέν τό Δημόσιον διά τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐπιβολῆς κατασχέσεως ἐπί περιουσίας τῆς ὀφειλέτιδος ἑταιρείας.

Ἐκ τῆς κατά τοιοῦτον τρόπον ἱκανοποιήσεως δέν καταργοῦνται αἱ κατά τήν ἀποταμίευσιν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τά ἐκ τῶν ὁποίων δικαιώματα διατηροῦνται ἀκέραια. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀσφάλεια παρέχεται δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἤ τραπεζιτικῆς ἐγγυήσεως, δύνανται, τῇ αἰτήσει των, οἱ ἀρχικοί ἐγγυηταί νά ἀπαλλαγοῦν πάσης ὑποχρεώσεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπί τῇ κατά τόν ὡς ἄνω τρόπον ἐξασφαλίσει τοῦ Δημοσίου αἴρονται αἱ τυχόν ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱαδήποτε τῶν γενομένων δεκτῶν ἐγγυήσεων ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἐπιγενομένως μειωθῇ, δέν ἠθελε δ' ἀναπληρωθῇ ἐντός μηνός ἀπό τῆς περί τούτου προσκλήσεως τοῦ Τελωνείου τό χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως προκειμένου περί δασμῶν ὀφειλομένων ἐκ βάπτισμα παραληφθέντος εἰς ἀποταμίευσιν ἤ ἐπί προσωρινῇ ἀτελείᾳ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1930».

Ἡ διά τοῦ παρόντος καθοριζομένη ρύθμισις τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐξ ἀποταμιεύσεως ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις χρεῶν δύναται νά ἐφαρμοσθῇ καί ἐπί τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ὀφειλομένων, των ὁποίων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἤδη ρυθμισθῇ ἡ καταβολή τοῦ χρέους των συμφώνως τῷ Νόμῳ 5252.

Δύναται ἐπίσης διά Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νά ὁρισθῇ ὅτι ἡ διά τοῦ παρόντος καθοριζομένη ρύθμισις τῆς ἐξοφλήσεως ὡς καί αἱ λοιπαί διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπί παντός ἐξ ἀποταμιεύσεως ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις χρέους, ἐφ' ὅσον ἔχει ἤδη ρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὁριστική καταβολή τοῦ χρέους.

2. Ὁ διά τῆς κατά τό παρόν ἄρθρον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορισμός τοῦ ὑπό τῶν ἀποταμιευόντων ὀφειλομένου καί συμφώνως ταύτῃ καταβλητέου χρέους εἶναι ὁριστικός καί ἀνεξάρτητος τῆς, κατά τάς ὑπό τῆς ἀποφάσεως ὁριζομένας καταβολάς, τυχόν διαφορᾶς τῶν καταβλητέων δασμῶν.

3. Δύναται διά Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νά ἐπιτραπῇ ὅπως προκειμένου περί ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς τάς καταργηθείσας ἰδιωτικάς ἀποθήκας, κηρυχθέντων εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως πρό τῆς 1 Ἀπριλίου 1932, ζητηθῇ ὁ ὑπό τύπον συμβιβασμοῦ μετά τοῦ Δημοσίου ὡς πιστωτοῦ μετριασμός τῆς πρός αὐτό ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῆς των.

Ἐπί τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφαίζει ὁ Ὑπουργός μετά σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Τ' ἀνωτέρω ἔχουσιν ἐφαρμογήν καί προκειμένου περί ὀφειλετῶν κηρυχθέντων εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μετά τήν 1 Ἀπριλίου 1932, ἐφ' ὅσον διά τῆς κηρυξάσης τήν πτώχευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ὡρίσθη ἀναδρομικῶς χρόνος στάσεως πληρωμῶν προγενέστερος τῆς 1 Ἀπριλίου 1932, ἡ περί πτωχεύσεως ὅμως αἴτησις ὑπεβλήθη πάντως πρό τῆς χρονολογίας ταύτης.

4. Οἱ ὀφειλέται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπί ἐμπορευμάτων ἀποταμιευμένων εἰς καταργηθείσας ἰδιωτικάς ἀποθήκας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 καί καταστραφέντων ἐκ πυρκαϊᾶς, καταβάλλοντες εἰς δόσεις ἤ ἐν τῷ συνόλῳ τό ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως πεντήκοντα τοῖς ἑκατόν (50 ο/ο) ὡς καί ἀπαλλαγῆς ἀπό προσθέτων τελῶν καί τόκων ὑπερημερίας.

Τά τυχόν καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δέν ἐπιστρέφονται.

Προκειμένου περί ὀφειλομένων εἰσέτι εἰσαγωγικῶν τελῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, εἰδικῶς ἐκδιδομένης ἐφ' ἑκάστης περιπτώσεως, δύνανται ἡ ὡς ἄνω ἔκπτωσις νά αὐξηθῇ καί πέραν τοῦ ποσοστοῦ 50 ο/ο ἤ καί μέχρι τοῦ ὅλου ὀφειλομένου εἰσέτι ποσοῦ.

5. Οἱ κατά τήν ἰσχύν τοῦ παρόντος ὀφειλέται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἴτε ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις εἴτε ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις εἴτε ἐν ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ἀπαλλάσσονται τῶν μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1932 βαρυνόντων αὐτούς τόκων ὑπερημερίας, ἀπό τῆς ἡμερομηνίας δέ ταύτης ὁ ἐκ τοιούτων ὀφειλῶν τόκος ὁρίζεται εἰς ἓξ τοῖς ἑκατόν (6 ο/ο) ἐπί τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντός ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νά ὁρισθῇ ὅτι:

Τό Δημόσιον, προκειμένου εἰδικῶς περί ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐκ φόρων μή εἰσπραχθέντων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει συνεπείᾳ δολίας παραλείψεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου, ὅπως βεβαιώσῃ καί εἰσπράξῃ ταύτας ὡς δημόσιον ἔσοδον, καί ἐφ' ὅσον ἐπί τῇ παραλείψει ταύτῃ ἠσκήθη ποινική ἀγωγή κατά τοῦ ὑπαιτίου ταύτης

ὀργάνου, θεωρεῖται ἱκανοποιηθέν ἐπί τῇ καταβολῇ τοῦ κυρίως ὀφειλομένου φόρου, ὡς οὗτος ἐβεβαιώθη ὑπό τῶν Διευθυντῶν ἐπαναστασίων καί τῶν ἁρμοδίων Ταμιῶν προκειμένου περί ἐγγείου φόρου τοῦ καπνοῦ, ἄνευ τῶν βαρυνόντων ταῦτα προσθέτων συνεπειῶν ἐκπροθέσμου βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως.

Τό Δημόσιον θεωρεῖται ἐπίσης ἱκανοποιηθέν καί ἐν περιπτώσει μή ἀμέσου καταβολῆς τοῦ ὅλου ὡς ἄνω χρέους, ἐφ' ὅσον ἤθελε καταβληθῇ ὑπό τοῦ ὀφειλέτου ἐντός διμήνου ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τό ἓν τέταρτον (1/4) τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ, διά δέ τό ὑπόλοιπον ἤθελεν ἐγκριθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ τμηματική καταβολή ἐντός διετίας τό πολύ ἀπό τῆς πρός καταβολήν τοῦ 1/4 ὡς ἄνω προθεσμίας ἐντόκως πρός 12 ο/ο ἐτησίως καί ἐπί παροχῇ ὑπό τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἀσφαλείας ἱκανῆς κατά τήν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρός ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου.

Ἐπί τῇ καθ' οἱονδήποτε τῶν ὡς ἄνω τρόπων ἱκανοποιήσει τοῦ Δημοσίου αἴρεται ἡ περαιτέρω δίωξις τῶν τυχόν ὁπωσδήποτε συμμετασχόντων τῆς, δι' ἣν διώκεται ποινικῶς ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος, ἀξιοποίνου πράξεως καί διωκομένων ὀφειλετῶν,

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπιτρέπεται πρός μείωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων καί ὀφειλομένων εἰσέτι χρηματικῶν ποινῶν καί προστίμων ἀναθεώρησις ὑπό τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ὑπό τοῦ ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδομένων, εἰ καί τελεσιδίκων, καταδικαστικῶν ἀποφάσεών του δι' ἀνακαλυφθέντα ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικάς ἀποθήκας, ἐάν καί ἐφ' ὅσον ἐντός τριμήνου ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθείς ὀφειλέτης ἐπιδώσῃ εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διά δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρός ἀναθεώρησιν, ἀναφέρουσαν λόγους δικαιολογοῦντας τήν μείωσιν τῶν ὀφειλομένων καί καθυστερουμένων εἰσέτι. Τό Δικαστήριον συνεπείᾳ τοιαύτης αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως διά δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδοθείσης, ἐπιλαμβανόμενον ἀναθεωρήσεως πρός μόνον τόν σκοπόν μειώσεως τῶν εἰσέτι ὀφειλομένων, δύναται μετά βεβαίωσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς περί τοῦ πόσα εἰσέτι καθυστεροῦνται νά κατέλθῃ κατά προσωρινήν παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, καί κατά τήν κρίσιν αὐτοῦ ἀναλόγως, καί μειώσῃ τήν καθυστερουμένην χρηματικήν ποινήν, μή δυναμένην ἐν πάσῃ περιπτώσει νά ὑπερβῇ τό ποσόν τῶν ἁπλῶν τελῶν καί λοιπῶν δικαιωμάτων,

Διά τά αὐτά ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικάς ἀποθήκας ἐπιτρέπεται κατά τόν ἴδιον τρόπον ἄσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων κατά τῶν σχετικῶν πράξεων τῶν Τελωνῶν, καθ' ὧν δέν ἠσκήθη ἐμπρόθεσμος προσφυγή καί αἵτινες κατέστησαν ὁριστικαί μέχρις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Διά τήν μεταβατικήν ταύτην διαδικασίαν ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ κείμεναι διατάξεις περί Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων, ἀπαραιτήτως δέ καί ἐπί ποινῇ ἀπαραδέκτου ἐν τῇ ἐπιδοθησομένῃ αἰτήσει περί ἀναθεωρήσεως πρέπει νά ἐπισυνάπτηται γραμμάτιον Ταμείου Εἰσπράξεως προκαταβολῆς τελῶν ἀποφάσεως, ὁριζομένων εἰς δραχμάς μέν πεντακοσίας, ἐφόσον τό ἄθροισμα τῶν ἐπιβεβλημένων χρηματικῶν ποινῶν καί προστίμων δέν ὑπερβαίνει τάς ἑκατόν χιλιάδας, εἰς δραχμάς δέ χιλίας πεντακοσίας, ἐφόσον δέν ὑπερβαίνει τό ἥμισυ ἑκατομμύριον, καί εἰς δραχμάς τρισχιλίας, ἐφόσον ὑπερβαίνει τό ποσόν τοῦτο. Ἂν μή ἐπισυναφθῇ τό ὡς ἄνω γραμμάτιον Ταμείου, ἡ αἴτησις θεωρεῖται ὡς μή γενομένη καί οὐδέποτε ὑπάρξασα.

3. Κατά τήν συζήτησιν τῆς περί ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως καλεῖται ὁ αἰτῶν ἵνα παραστῇ, μόνον ἐάν καί ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχει διορίσει ἀντίκλητον, κατοικοῦντα ἐντός τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καί ἔχει σημειώσει ἀκριβῆ αὐτοῦ διεύθυνσιν ἐν ὡρισμένῃ ὁδῷ τῆς πόλεως καί ἀριθμῷ.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντός τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐκδοθεισῶν πρό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων περί ἐπιβολῆς ποινῶν καί προστίμων διά παράβασιν τῶν διατάξεων περί φορολογίας τοῦ καπνοῦ ἐν γένει καί περί μονοπωλίου τοῦ σιγαροχάρτου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1, 2 καί 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν τελῶν ὅμως ὁριζομένων εἰς δραχμάς εἴκοσι πέντε (25).

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περί προστίμων ἐπιβληθέντων κατά καπνοπαραγωγῶν δι' ἐλλείμματα καπνοῦ τῶν ἐτῶν 1929, 1930 καί 1931 ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλαγή τῶν εἰς οὓς ἐπεβλήθησαν τά πρόστιμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπό τῶν προστίμων τούτων, ἀτονουσῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐντός τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἐκδοθεισῶν πρό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων περί ἐπιβολῆς προστίμων διά παραβάσεις τῶν νόμων 971, 3416 καί 4650, διά τήν ἐκδίκασιν δέ τῶν ἐν λόγῳ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καί 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν τελῶν ὅμως ὁριζομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς δραχμάς ἑκατόν.

6. Ὑπαρχουσῶν ἐπί τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων, ἐκδοθεισῶν πρό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπί προσφυγῆς ἀσκηθείσης κεχωρισμένως ὑπό διαφόρων προσώπων, τό αὐτό διωκόντων δίκαιον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, μή ἐπιτρεπομένης δέ ἐκ τῶν κειμένων νόμων τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου πρός ἄρσιν τῆς ἀντιφάσεως ταύτης, δύναται, ἐπί τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καί μετά σύμφωνον γνώμην τῆς κατά τό ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, νά τροποποιηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ καταλογιστική τοῦ ἑνός ἀπόφασις συμφώνως πρός τήν διά τόν ἕτερον ἐκδοθεῖσαν ἀπαλλακτικήν τοιαύτην. Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζεται καί ἐν προκειμένῳ.

7. Ἀπομείναντα ἐκκρεμῆ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ὡς ἀναπεμφθεῖσαι μετ' ἀναιρετικήν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρός ἐπανεξέτασιν εἰς τό Δευτεροβάθμιον τότε Διοικητικόν Δικαστήριον, καταργηθέν ἐν τῷ μεταξύ ὑπό τοῦ νόμου 4975, καί μή προλαβοῦσαι νά ἐκδικασθῶσιν ὑπό τούτου, δύνανται ἤδη νά εἰσαχθῶσιν πρός ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τήν ἀναθεωρητέαν ἀπόφασιν, τηρουμένης τῆς κατά τάς κειμένας διατάξεις διαδικασίας, ἐπί προκαταβολῇ τελῶν ἀποφάσεως καί παραβόλῳ ὑπέρ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν χιλίων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτεται ἀμέσως ἡ περί ἀναθεωρήσεως αἴτησις ὡς ἀπαράδεκτος.

8. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐντός τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 1 ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπό τοῦ καταργηθέντος Πενταμελοῦς Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐκδοθεισῶν πρό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων ἐπί παραβάσεων τῶν διατάξεων περί φορολογίας τοῦ καπνοῦ, μονοπωλίου τοῦ σιγαροχάρτου καί φορολογίας οἰνοπνεύματος ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου δι' οἱονδήποτε λόγον πλήν διά τοιοῦτον ἀποκλείοντα ἢ ἐξαλείφοντα τό ἀξιόποινον, ἐπί τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἔχει ἐκδοθῇ ἡ, ἧς αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις, ἀπόφασις. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐκδικάζεται ὑπό τοῦ

αὐτοῦ καταργηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4975 Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, ἧς αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις, τηρουμένης τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διαδικασίας, ἐπὶ προκαταβολῇ τελῶν ἀποφάσεως καὶ παραβόλῳ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἑκατὸν χιλίων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτεται ἀμέσως ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις ὡς ἀπαράδεκτος.

9. Ἐφεξῆς οὐδεμία ἐνεργεῖται βεβαίωσις εἰς βάρος μελῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων προστίμων ἐπιβληθέντων αὐτοῖς διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ὑποβολὴν τῶν γεωργικῶν καταλόγων γεωργικῆς παραγωγῆς, τὰ δ' ἤδη βεβαιωθέντα τοιαῦτα πρόστιμα διαγράφονται. ἀποκλειομένης ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων τοιούτων.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐμπορεύματα ἀποταμιευθέντα εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μεχρὶ τέλους Ἰουνίου 1929, πλὴν τῶν κενῶν δοχείων, δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς θὰ καθορίζωνται καὶ οἱ ὅροι παροχῆς τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις καὶ οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν ἐκοινοποιήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Νόμου 1165 πρόσκλησις ἢ ἔχουσι κηρυχθῇ ἀζήτητα.

2. Κενὰ δοχεῖα ἀποταμιευθέντα εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἢ ἀποταμιευθέντα εἰς ταύτας καὶ παραληρθέντα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1929 δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932.

3. Ἐμπορεύματα καὶ κενὰ δοχεῖα μὴ ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα εἰσαγωγικὰ τέλη, τόκους ὑπερημερίας καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα, καθιστάμενα ἀπαιτητὰ τὴν ἑπομένην τῆς λήξεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἄνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὁριζομένης προσκλήσεως.

4. Τὰ ἀποσταλησόμενα ὅμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐμπορεύματα καὶ κενὰ δοχεῖα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν. Οἱ καταβληθέντες ὅμως τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται.

5. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατείνῃ τὰς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 προθεσμίας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

6. Κενοὶ φιάλαι ἐγχωρίων ἰαματικῶν ὑδάτων ἀποταμιευθεῖσαι εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1929, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἀπαλλασσόμεναι τῶν τόκων ὑπερημερίας, λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 20.

1. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μειωθῇ ὁ φόρος τῶν δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου τῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἑλληνικῶν ταινιῶν, αἵτινες κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν ἐγυρίσθησαν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ὁποίων τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν ἀπαρτίζεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀπὸ Ἕλληνας τεχνίτας, οἱ ἐκτελεσταὶ ὅμως αὐτῶν ἀπαρτίζονται ὁλοσχερῶς ἀπὸ Ἕλληνας ἠθοποιούς. Αἱ ἀνωτέρω ταινίαι δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσι μῆκος τοὐλάχιστον δύο χιλιάδων μέτρων, νὰ ἔχωσι θέμα ἐνιαῖον μὲ ὑπόθεσιν δραματικήν, κωμικὴν ἢ ἐπιθεωρησιακήν, νὰ ἀποτελῇ δὲ ὁλόκληρος ἡ ταινία ἓν καὶ μόνον αὐτοτελὲς ἔργον.

Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 22 καθοριζομένην σύνθεσιν αὐτῆς, δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ ἰσχύοντες φορολογικοὶ συντελεσταὶ τοῦ τέλους δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν λοιπῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ ὁρίου διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ κατώτερον τοῦ 10ο/ο μὴ προσαυξανόμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, προσαυξανόμενον δὲ μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν.

3. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 τὸ τέλος δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν παραστάσεων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ δραματικοῦ θεάτρου (δρᾶμα-κωμῳδία) μειοῦται, ὁριζόμενον εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου, μὴ προσαυξανόμενον διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μηδὲ διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἀλλὰ προσαυξανόμενον μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ ταμείου συντάξεων ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν θεάτρου.

4. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ τέλος δημοσίων θεαμάτων τῶν συναυλιῶν ἐν γένει τῶν διδομένων ὑπὸ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἢ Ἑλληνικῶν μουσικῶν ἱδρυμάτων (ἐξαιρέσει τῶν Ὠδείων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, αἱ περὶ τῶν ὁποίων εἰδικαὶ διατάξεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ) ὁρίζεται εἰς 10 ο/ο. μὴ προσαυξανόμενον οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. προσαυξανόμενον δὲ μόνον διὰ τοῦ προσθέτου τέλους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου συντάξεων ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν θεάτρου.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ εἰσιτήρια τῶν συναυλιῶν ἢ ἄλλων μουσικῶν ἐκτελέσεων τῶν Ἑλληνικῶν Μουσικῶν Ἱδρυμάτωνὑποβάλλωνται εἰς τέλος δημοσίου θεάματος κατώτερον τοῦ ποσοστοῦ 10 ο/ο ἢ καὶ ἀπαλλάσσωνται ταῦτα παντὸς τέλους καὶ προσθέτου τέλους δημοσίου θεάματος.

5. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1932 ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν δημοσίων θεαμάτων τὰ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ὀργανούμενα παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα ἀποκλειστικῶς πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν καθηγητῶν, ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ Ζαππείῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ κληρονομημάτων διοργανούμεναι ἐκθέσεις καὶ λοιπὰ δημόσια Θεάματα.

6. Διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ἐκ μέρους τῶν κατόχων αὐτοκινήτων, βενζινακάτων καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων ὑποβολῆς δηλώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἢ διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ διὰ τὴν παράλειψιν τῆς καταβολῆς ληξιπροθέσμου δόσεως ἢ ἐκπροθέσμων καταβολῶν τοιαύτης δόσεως τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ὁρίζεται μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου τέλους κυκλοφορίας.

7. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926. «περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως οἰκονομικῶν νόμων».

8. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1932 καταργεῖται τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1237 περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

9. Τὰ μαθήματα χοροῦ καὶ αἱ ἀσκήσεις χοροῦ εἰς αἰθούσας σχολῶν χοροῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη δημοσίων θεαμάτων.

Ὡς ἀσκήσεις χοροῦ νοοῦνται καὶ χαρευτικαὶ συγκεντρώσεις μετὰ μουσικῆς ὀργανούμεναι εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἴτε ἄνευ τοιαύτης παρὰ τῶν διευθυντῶν σχολῶν χοροῦ διαρκείας οὐχὶ πλέον τῶν δύο ὡρῶν ἐντὸς ἑκάστου εἰκοσιτετραώρου, ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ ἐξαιρετέων ἑορτῶν.

Ἡ παροῦσα παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ σχολὰς χοροῦ, διευθυνομένας ὑπὸ διευθυντῶν σχολῶν χοροῦ ἀνηκόντων εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων χοροῦ, τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου ἀνεγνωρισμένου σωματείου.

Χορευτικαὶ συγκεντρώσεις καὶ χοροὶ ἐν γένει ὀργανούμενοι ὑπὸ τρίτων εἰς αἰθούσας σχολῶν χοροῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ νόμον φορολογίαν.

10. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐφ' ἅπαξ, δύναται ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. ποιηθὴ

ὅσον οἱ μισθωταὶ ἤθελον παραιτηθῆ πάσης ἀξιώσεως περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Δήμου προελθούσης ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιτρέπεται μείωσις μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου (1)3) τοῦ ἐνοικίου ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ δημοσίου τῶν γεωργικῶν περιόδων 1928—29, 1929—30 καὶ 1930—31, ἀναλόγως τῆς ζημίας, ἣν ὑπέστη ὁ μισθωτὴς ἐκ τῆς λόγῳ θεομηνίας μειώσεως τῆς παραγωγῆς.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβληθῆ σχετικαὶ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

Ἄρθρον 24.

Μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτοῖς προστίμου συνάμει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν» πλειοδόται ἀρνηθέντες τὴν παραλαβὴν τῶν κατακυρωθέντων αὐτοῖς ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης προθεσμίας τὸ ποσὸν τῆς προσφερθείσης παρ' αὐτῶν τιμῆς κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀχρήστων ὑλικῶν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν.

Ἡ τυχὸν καταπεσοῦσα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐγγύησις ὑπολογίζεται ὡς καταβολὴ κατὰ τὸ ποσὸν αὐτῆς πρὸς ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῆς προσφερθείσης τιμῆς.

Αἱ διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 25.

Διαρκούσης τῆς διακοπῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου, οἱ δικαιούμενοι νὰ καταβάλλωσι τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ἢ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὀφειλάς των δι' ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων ἢ ἄλλων ἐθνικῶν δανείων, δύνανται ἀντὶ τῶν ὁμολογιῶν νὰ καταβάλωσι πρὸς ἐξόφλησιν τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν, ὁριζομένην κατὰ μῆνα δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 26.

1. Ὀφειλέται συμψηφιστικῶν τελῶν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ ἐξωτερικοῦ, ὀφειλομένων πρὸς ἐξόφλησιν ἐκκρεμῶν ἐγγυήσεων συναλλάγματος Συνδικάτου Τραπεζῶν, καταβάλλοντες ταῦτα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1932—33 ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Τοιοῦτοι ὀφειλέται ἐν γένει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2612 καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάργησιν τούτου Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ συναλλάγματος ἐπὶ ἐξωτερικοῦ θεωροῦνται οἱ ἐξαγωγεῖς.

3. Ἐπὶ ἑταιριῶν ὑπεχουσῶν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, πηγαζούσας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2612 καὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1922 ὡς καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων περὶ συναλλάγματος, ἡ σύστασις τούτων ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἐγγράφου. Μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου εὐθύνονται ἀτομικῶς οἱ ἐξαγωγεῖς, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ νόμου 2612 καὶ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1922 ὡς καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων.

4. Ἐξαγωγεῖς καπνῶν εἰς φύλλα, οἵτινες παρεχώρησαν εἰς τὸ Συνδικάτον τῶν Τραπεζῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1921 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1922 συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ, καὶ οἵτινες συμφώνως τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου 1925 συνεψήφισαν τὸ ἥμισυ τοῦ εἰς τὸ Συνδικάτον τῶν Τραπεζῶν ἐκχωρηθέντος ποσοῦ συναλλάγματος ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, δύνανται ν' ἀπαλλάσσωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ὀφειλομένης καταβολῆς τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους εἰς τραπεζογραμμάτια διὰ τὰς ἐξαγωγάς, ἐφ' ὧν τὸ καταβληθὲν τέλος εἰς συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπὶ τῇ καθυστερήσει πληρωμῆς τῶν αὐτοτελῶς βεβαιουμένων παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰσπραττομένων ἐσόδων τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ παρέπονται αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὁριζόμεναι διὰ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου συνέπειαι τῆς ὑπερημερίας.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐν πλειστηριασμῷ ἀκινήτου ἐπισπεύσει τοῦ Δημοσίου ἤθελε τοῦτο ἐλλείψει ὑπερθεματιστῶν κατακυρωθῆ εἰς τὸ Δημόσιον, ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων δύναται, ἐπὶ τῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῇ καταβολῇ τοῦ 1)3 τουλάχιστον τοῦ χρέους, νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρις ἓξ μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένους πλειστηριασμοὺς καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις ἡ ὡς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἄνευ ἀμέσου καταβολῆς τοῦ 1)3 τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1932 καταργεῖται ὁ νόμος 3047 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων αὐτοῦ νόμων, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἐτησίου τέλους τῆς προηγουμένης χρήσεως 1931—32, ἐφ' ὅσον τὰ κέντρα δὲν ἐλειτούργησαν καθ' ὁλόκληρον τὸ ἔτος, ὡς τέλος καταβάλλεται μόνον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ταῦτα ἐλειτούργησαν.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου εἰς οἱασδήποτε αἰθούσας ἢ καταστήματα ἢ κέντρα ἔνθα ὀργανοῦνται παρ' οἱωνδήποτε χοροὶ καὶ ἐν γένει οἱ θαμῶνες χορεύουσιν, ὑπόκειται εἰς τέλος δημοσίου θεάματος ὁριζόμενον εἰς ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου καὶ προσαυξανόμενον διὰ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τῶν προσθέτων τελῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου συντάξεως Ἠθοποιῶν καὶ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως εἰδικῆς ἢ γενικῆς.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπίσης ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου πάσης καταναλώσεως οἱουδήποτε εἴδους φαγητῶν, γλυκισμάτων καὶ ποτῶν ἐνεργουμένης ὑπὸ πελατῶν αἰθουσῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε κέντρων καὶ χώρων, εἰς ἃ ὀργανοῦνται ἢ δίδονται χοροὶ ἢ εἰς ἃ οἱ πελάται ἐλευθέρως χορεύουσι, περιλαμβανομένων καὶ τῶν αἰθουσῶν ἢ χώρων σωματείων οἱωνδήποτε, ὡς καὶ τῶν αἰθουσῶν ἢ χώρων οἱωνδήποτε κέντρων πολυτελείας ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης προσθέτου προσαυξήσεως.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον χορευτικαὶ συγκεντρώσεις εἰς αἰθούσας ἢ χώρους σωματείων, εἰς ἃς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον λαμβάνουσι μέρος τὰ μέλη τοῦ σωματείου· τοὐναντίον ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον συγκεντρώσεις, εἰς ἃς δύναται ἐκτὸς τῶν μελῶν καὶ πᾶς τρίτος νὰ εἰσέλθῃ.

Διὰ Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ ὡς ἄνω φόρου αἱ εἰσπράξεις τῶν ὡς ἄνω κέντρων τῶν λειτουργούντων ἀποκλειστικῶς καὶ συστηματικῶς ὡς ἑστιατόρια καθ' ἃς ὥρας λειτουργοῦν ὡς τοιαῦτα καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς ὥρας ταύτας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ὁ χορὸς ἐν αὐτοῖς.

4. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται καὶ παρὰ τῶν πελατῶν τῶν καφωδείων, τῶν καμπαρὲ καὶ τῶν κέντρων ἐν γένει εἰς ἃ ἐκτὸς τῆς μουσικῆς ἐκτελοῦνται ἄσματα, ἀπαγγελίαι, χοροί, ἀκροβατικὰ καὶ ἄλλα θεάματα ποικιλιῶν (νούμερα) ἔστω καὶ ἂν εἰς τὰ κέντρα ταῦτα οἱ πελάται δὲν χορεύουσιν.

5. Ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὸν πελάτην, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ Σωματείου καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος λεπτομερῶς καθοριστησόμενα.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης καθορισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου, ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καθὼς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα.

6. Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ καθορίζηται καὶ κατ' ἀποκοπὴν, βάσει τῶν ἡμερησίων ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ κέντρου, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος λεπτομερῶς καθοριστησόμενα.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης καθορίζεται ἡ διαδικασία τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατ' ἀποκοπὴν φόρου, ὡς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα.

7. Οἱαδήποτε παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι δέκα χιλιάδων ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων διὰ πράξεως αὐτῶν ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προστῶν φορολογικῶν παραβάσεων διατάξεις. Ἡ παράγραφος 4 φυγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διαπάξεις. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως οἰκονομικῶν νόμων ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς φορολογίας τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 3 ἕως 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας τῶν ἑστιατορίων κλπ.».

9. Κυροῦται καὶ θεωρεῖται καλῶς γενομένη πᾶσα μέχρι τοῦδε εἴσπραξις φόρου ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ καταναλώσεως εἰδῶν ὑπὸ πελατῶν διαφόρων κέντρων, εἰς ἃ ὠργανώθησαν χορευτικαὶ συγκεντρώσεις καὶ ἄτινα κέντρα δὲν ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς κέντρα διασκεδάσεως.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 3047 ἐν συνδυασμῷ πρὸ στὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3717 εἶναι, ὅτι ἡ Λέσχη τυχηρῶν παιγνίων καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῆς κέντρα, αἴθουσαι ἢ ἄλλοι χῶροι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς κέντρα διασκεδάσεως, κατὰ τὸν νόμον 3047. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκ τοιούτου χαρακτηρισμοῦ βεβαιωμένοι φόροι ἐκπίπτονται, διὰ τὴν Λέσχην δὲ ταύτην δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

11. Εἰς ἃς περιφερείας, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, τὸ ἔσοδον ἐκ τελῶν δημοσίων θεαμάτων ἔχει διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, ἐφαρμόζονται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως αἱ πρὸ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάξεις περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, αἱ ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἀναφερόμεναι.

Ἄρθρον 29.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5353 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» στελέχη τῶν κοινοποιουμένων ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας σφαζομένων ζώων πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἢ ἔχοντας ἀντιρρήσεις φορολογουμένους συνεπάγονται προσαύξησιν φόρου ἴσην τῷ ἁπλῷ καὶ τὰ ἔξοδα κοινοποιήσεως, συμβεβαιούμενα διακεκριμένως διὰ τοῦ αὐτοῦ χρημ. καταλόγου.

2. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 5353 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» διατηρούμενοι εἰδικοὶ πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῆς καταργηθείσης φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς σφαζομένους βόας, ἀγελάδας καὶ βουβάλους, καταργουμένης τῆς ἐπὶ τούτων ἰσχυούσης φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. Ε' τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1926 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας», ὁ δὲ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰδικὸς πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ὁρίζεται γενικῶς εἰς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρου ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 15 καθοριστθέντος ποσοστοῦ λεπτῶν 50 κατὰ σφάγιον. Ὁ εἰδικὸς οὗτος πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων δύναται διὰ Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου.

Ἄρθρον 30.

1. Ἐπιτρέπεται μείωσις τῶν μισθωμάτων τῶν ὀφειλομένων τῷ Δημοσίῳ ἐκ πολυετοῦς μισθώσεως ἰχθυοτροφείων λίμνης, τῶν ὁποίων αἱ ἐνοικιάσεις ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι, λόγῳ ἀπροβλέπτων ζημιῶν, ὀφειλομένων εἰς ἰδιαιτέρας συνθήκας παραγωγῆς ἢ καταναλώσεως καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς μισθώσεως.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ Ἐπιτροπῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπελθούσης ζημίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐκπεστέου μέρους τοῦ μισθώματος ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν.

2. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτούσης περὶ τῶν συνολικῶν εἰσπράξεων τῶν ἐνοικιαστῶν δικαιώματος περισυλλογῆς ἰχθύων ἀποξηρανομένων λιμνῶν Ἀρζὰν καὶ Ἀματόβου, κανονίσῃ τὸ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενον δίκαιον μίσθωμα. Τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐπιτροπῆς μετέχει διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ δικαίου μισθώματος κρίσιν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀλιείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς ἀναφερομένης ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 3)3 Ὀκτωβρίου 1931, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων», εἶναι ὅτι, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσει τὴν εἰς ὡρισμένην περιφέρειαν καὶ ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἀπόσταξιν οἴνων, δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατείνῃ ἀναλόγως, διὰ τὴν αὐτὴν περιφέρειαν, τὸ τετράμηνον χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀμβύκων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων ἀπόσταξις, καὶ νὰ προσαυξάνῃ μέχρι τεσσάρων τριημέρων τὰς ἡμέρας ἐργασίας, καθ' ἃς δικαιοῦται νὰ λειτουργήσῃ ἕκαστος ἄμβυξ ἐντὸς τῆς ἐτησίας φορολογικῆς περιόδου.

2. Οἶνος ἢ γλεῦκος μεταφερόμενος εἰς περιφέρειάν τινα πρὸς ἀνάμιξιν μετ' ἄλλου οἴνου ἢ γλεύκους δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ ἄλλου τοπικοῦ φόρου ἢ δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς τῆς εἰς ἣν εἰσήχθη περιφερείας.

Ὁμοίως τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην ποσὸν τοῦτο τοῦ οἴνου ἀπαλλάσσεται τῶν ὡς ἄνω φόρων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν αὐτουσίου ἢ ἐν ἀναμίξει μετ' ἄλλων οἴνων.

Οἱ μὴ ἐξάγοντες τοὺς ὡς ἄνω οἴνους αὐτουσίους ἢ ἐν ἀναμίξει μετ' ἄλλων οἴνων ἐντὸς προθεσμίας, οἵα ὁρίζεται ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917, διὰ τοὺς μετ' οἰνοπνεύματος ἀναμιγνυομένους οἴνους, ὑπόκεινται εἰς τὴν

πληρωμὴν τοῦ τριπλασίου ποσοῦ τῶν ὡς ἄνω φόρων ἢ δικαιωμάτων κλπ. ὧν ἀρχικῶς ἀπηλλάγησαν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων Νόμων ὑπὲρ τῶν Ταμείων, ὑπὲρ ὧν οἱ φόροι, τὰ δικαιώματα κλπ. εἰσεπράττοντο κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς των.

Ἐὰν ὅμως πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης δηλώσωσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσιν νὰ καταναλώσωσι τὸν οἶνον τοῦτον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν κειμένων νόμων, δικαιοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν τακτικῶν ὡς ἄνω φόρων, δικαιωμάτων κτλ. ηὐξημένων κατὰ 20 ο/ο δι' ἑκάστην ἐτησίαν περίοδον.

Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρεῖται εἰς ἀνεγνωρισμένας Οἰνοποιητικὰς Ἑταιρείας ἢ Οἰνεμπόρους ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου φορολογίας οἰνοπνεύματος. Ἡ τοιαύτη ἄδεια εἶναι ἀνακλητὴ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου κανονισθήσονται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Βουλῶν, ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Γ. ΜΑΡΗΣ, Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΠΑΠΑΣ, Λ. ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΤΣΑΧΑΚΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΝΝΑΣ, Π. ΘΗΒΑΙΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Χ. ΑΔΔΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων, δι' ἃς ρητῶς ἐν αὐτῷ ἄλλως ὥρισται.

2. Ὅπου τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου καὶ τροποποιουμένου Νομ. Διατάγματος τάσσονται προθεσμίαι ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἢ ἰσχύος αὐτοῦ, ὡς χρόνος ἐνάρξεως τῶν προθεσμιῶν τούτων νοεῖται ἡ χρονολογία δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ οὐχὶ τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ νομοσχέδια: α') «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Παμβώτιδος» καὶ β') «περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίου ρητινοσυλλογῆς δημοσίων δασῶν» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4999 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Παμβώτιδος.

Ἂς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΑ' τῆς 21 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 καὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 5 δευτέρας παραγράφου).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 4999 τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

«Συνιστᾶται Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον Παμβώτιδος καὶ Ἀψίστης» ἑδρεῦον ἐν Ἰωαννίνοις».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4999 τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

«Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου περιλαμβάνεται ἡ περιοχὴ τῆς λίμνης Παμβώτιδος καὶ λίμνης Ἀψίστης μετὰ τῶν μεταξὺ καὶ πέριξ αὐτῶν κειμένων ἐκτάσεων τῶν ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν ἔργων ὠφεληθησομένων.

Σκοπὸς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου εἶνε ἡ μελέτη, ἐκτέλεσις, συντήρησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν κάτωθι ἔργων:

1) Ἀντιπλημμυρικῶν, ἐξυγιαντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν τῆς ἄνω περιοχῆς. 2) παροχθίων συγκοινωνιῶν καὶ ἔργων παροχθίων πρὸς ἐπίτευξιν καὶ διευκόλυνσιν τῶν διὰ τῶν λιμνῶν συγκοινωνιῶν. 3) ἀρδευτικῶν τῶν περὶ τὴν περιοχὴν ἐκτάσεων, 4) διευθετήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ἐκβαλλόντων χειμάρρων μετὰ τῶν σχετικῶν ἀναβασώσεων, 5) ἀποχετευτικῶν τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν καὶ κανονιστικῶν τῆς στάθμης αὐτῶν, 6) οἱωνδήποτε ἔργων ἀποσκοπούντων τὴν συμφερωτέραν καλλιέργειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐξυγιανθησομένων ἐκτάσεων ἢ ὁπωσδήποτε ὠφεληθησομένων γαιῶν, 7) ἐξοραϊστικῶν τῶν ἐπὶ τῶν λιμνῶν συναισιμῶν».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4999 τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολούθου:

«Αἱ μελέται καὶ τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ νόμου 2853 «περὶ ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4999 τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολούθου:

«Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἐν γένει τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Ταμείου ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων VI περιφερείας, τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας, τοῦ Νομιάτρου Ἰωαννίνων, τοῦ Δημάρχου Ἰωαννίνων, τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, τοῦ προέδρου Συνεταιρισμοῦ Ἁλιέων Νήσου Ἰωαννίνων «ἡ Παμβῶτις» τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος τῆς εἰρημένης νήσου καὶ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τὰς λίμνας Κοινοτήτων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῇ προσκλήσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἰωαννίνων, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν κοινοτικῶν συμβούλων. Τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ Νομομηχανικὸς Ἰωαννίνων, τὸν δὲ Ἐπιθεωρητὴν Γεωργίας ὁ Προϊστάμενος Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Ἰωαννίνων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ τὸ Ταμεῖον ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου.

Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι: 1) Νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος κατονομαζομένων ἔργων. 2) Νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ παρακολουθῇ τὴν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ταμείου ἁλιείαν καὶ θήραν καὶ προτείνῃ ἁρμοδίως τὴν ἔκδοσιν κανονιστικῶν ἢ ἀπαγορευτικῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων. 3) Νὰ ἐπιτρέπῃ καὶ ὑποδεικνύῃ καὶ ἐφαρμόζῃ μεθόδους καλλιεργείας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων. 4) Νὰ ρυθμίζῃ δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας τὴν ροὴν τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν πρὸς κανονισμὸν τῆς στάθμης αὐτῶν. 5) Νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς προσφορώτερον τρόπον τῶν διὰ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκτελουμένων ἔργων ἀποκαλυπτομένων γαιῶν αἱ ὁποῖαι καθίστανται περιουσία τοῦ Ταμείου. Διὰ Π. Διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως τῶν γαιῶν τούτων εἰς καλλιεργητὰς τῶν ὁμόρων Κοινοτήτων. 6) Νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον συντελεστικὸν τῆς συμφερωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν λιμνῶν.

Πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸ Ταμεῖον.

Ἅπασαι αἱ πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου,καὶ πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται αὗται εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ὅστις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4999 τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολούθου:

«Ὡς πόροι τοῦ Ταμείου καθορίζονται:

1) Τὰ ἐκ τῆς ἁλιείας τῶν λιμνῶν ἔσοδα, ἅτινα παραχωροῦνται ἀπὸ τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον, ὅπερ θὰ ἔχῃ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ διάθεσιν αὐτῶν. Τὸ Κράτος δικαιοῦται νὰ ἀσκῇ δικαίωμα ἐποπτείας ἐπὶ τῶν λιμνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργουμένης ἁλιείας ἐν γένει, δυνάμενον νὰ λαμβάνῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς τῶν λιμνῶν, ἐκτελούμενα εἰς βάρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὑπὸ τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω παραχωρουμένων εἰς τὸ ταμεῖον ἐσόδων ὁ φόρος Πεντάτης (20 ο/ο) τῶν λιμνῶν Παμβώτιδος καὶ Ἀψίστης δύναται νὰ ὑποβιβασθῇ εἰς τὸ ἥμισυ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς διοικούσης τὸ ταμεῖον ἐπιτροπῆς.

2) Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν κατακλυζομένων περιοδικῶς γεωργικῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων.

3) Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς διευθετήσεως τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς στάθμης αὐτῶν.

4) Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς καλλιεργείας τῶν περὶ τὰς λίμνας ἀποκαλυπτομένων γαιῶν, καὶ

5) Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 318 καὶ 341 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων.

Τὰ ἐκ τῶν φόρων τούτων ἔσοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑποχρεοῦται ὁ Δῆμος Ἰωαννιτῶν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἀπὸ τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους παραχωρεῖται εἰς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον τὸ ἐκ τῶν ἄρθρων 318 καὶ 341 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων δικαίωμα τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν καὶ τῶν παραλιμνίων Κοινοτήτων τοῦ ἐπιβάλλειν ἢ καταργεῖν τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων τῶν ἐν ταῖς λίμναις ἁλιευομένων, τὸ δικαίωμα τοῦ αὐξάνειν τὸ ποσοστὸν τῶν φόρων τούτων μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ καθοριζομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων φορολογικοῦ ὁρίου καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων τούτων

6) Εἰσφοραὶ ἰδιωτῶν τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

Ἐπίσης δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιβάλῃ προσωπικὴν ἐργασίαν, εἰς ἣν ὑπόκεινται οἱ ἄρρενες κάτοικοι τῶν Κοινοτήτων τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων παρὰ τῇ Διοικήσει τοῦ Ταμείου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μέχρι πέντε ἡμερῶν κατ' ἔτος».

Ἄρθρον 6

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 4999 προστίθεται δεύτερον ἑδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐπίσης ἀναλόγως ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ νόμου 2369 ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον τροποποιηθῇ δι' εἰδικοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησομένου εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 7

Εἰς τὸν νόμον 4999 προστίθεται ἄρθρον 9 ἔχον οὕτω:

«Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν του δύναται τὸ Ταμεῖον Παμβώτιδος καὶ Ἀψίστης διὰ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς του νὰ συνομολογῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς δάνεια μετὰ Τραπεζῶν, ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τιθεμένων ὑπεγγύων τῶν προσόδων αὐτοῦ ἢ καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀποκαλυφθησομένων γαιῶν».

Περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίου ρητινοσυλλογῆς δημοσίων δασῶν.

Ἂς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΑ' τῆς 21 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)

Ἐπὶ πολυετῶν μισθώσεων ρητινοσυλλογῆς Δημοσίων δασῶν συναφθεισῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1931 καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς παρετάθη ἢ ἤθελε παραταθῇ καὶ διὰ τὰ μετὰ τὸ 1931 ἔτη, τὸ ἐνοίκιον τὸ ἐπιτευχθὲν κατὰ τὴν σύναψιν αὐτῶν αὐξομειοῦται ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἀναλόγως τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος αὐθομολογήσεως τῆς ἐν τῷ πίνακι τῇ ἐξατμίσεως ὁριζομένης τιμῆς ρητίνης, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως ἑκάστης μισθώσεως ὁριζομένην ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως, τιμὴν ταύτης

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ μητρώων ἀρρένων.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν ὁ κ. Παπαναστασίου λέγει, ὅτι ἐπειδὴ παρουσιάσθη διαφορὰ γνωμῶν μεταξὺ Βουλῆς καὶ Γερουσίας περὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος μία μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐκ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἡ ὁποία νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς διαφοράς. Νὰ ἔλθῃ δὲ κατόπιν τὸ νομοσχέδιον πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ἐκ μέρους τῶν ἄλλων κομμάτων.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** λέγει ὅτι δὲν γνωρίζει ποῖον σκοπὸν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ πρότασις τοῦ κ. Παπαναστασίου. Διότι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐκθέσῃ μίαν γνώμην καὶ τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔλθῃ πάλιν πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν.

Πρόεδρος. Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις διὰ τὸ τέλος τῆς Συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ κατόπιν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διαβιβάζει διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14271 ἐγγράφου του τὴν ὑπ' ἀριθ. 5076 ἀπὸ 8)3)28 αἴτησιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν πρὸς ποινικὴν δίωξιν τῶν τέως

Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν Δ. Γούναρη, Π. Μαυρομιχάλη καὶ Α. Μαζαράκη, κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει τῶν καθηκόντων των.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν λόγον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ἡ Βουλὴ γνωρίζει, ἤδη ἐκ προηγουμένων ἀνακοινώσεών μου πρὸς αὐτήν, τὰ αἰτήματα, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλον πρὸς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Δ. Ο. Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀθηνῶν, γνωρίζει δὲ ἐπίσης ἡ Βουλὴ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἔγινεν ἐνώπιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. κατόπιν τῆς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν πρὸς αὐτὴν ὁ ἀντιπρόσωπός της εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης Ἀγγλίας, Σὲρ Ὄττο Νημάγερ. Εἶχον εἴπη τότε, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἂν ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτο σύμφωνος πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶχον ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ μᾶς ἐδίδετο ἡ ζητηθεῖσα συνδρομή. Ἡ ἔκθεσις τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς μολονότι ἐχώρησεν ἱκανῶς εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον εἶχον ἐνδείξει αἱ αἰτήσεις τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τοῦ τέρματος αὐτοῦ. Καὶ ἐγὼ ἐδήλωσα εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις, καίπερ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐθεώρει ὅτι αἱ συστάσεις αὐτῆς ἦσαν ἀνεπαρκεῖς. Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δηλαδὴ ἀντὶ τῆς πενταετοῦς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων ἐσύστησεν ἀναστολὴν τῆς μεταφορᾶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοῦ Τρανσφερ λεγομένου, τοῦ χρεωλυσίου καὶ ταύτην δι' ἓν μόνον ἔτος ἀντὶ τῆς πενταετίας. Αὐτὸ ἦτο ἡ κυριωτάτη διαφορὰ μεταξὺ τῶν συστάσεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων: ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως αὐτὴ ἡ συναλλαγματικὴ ἐνίσχυσις τῶν 10 ἑκατ. λιρῶν, τὴν ὁποίαν ἐζητοῦμεν εἰς διάστημα 4 ἐτῶν, μᾶς δοθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὄχι ὅπως ἐζητήσαμεν τὸ 1/4, ἀλλὰ τὸ 1/5 τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ διαφωνίαν ὄχι πολὺ μεγάλης σημασίας καὶ δὲν θὰ προσεκαλούμην φυσικὰ εἰς συνεννοήσεις, ἂν μόνον τοῦτο ἐχώριζεν ἡμᾶς ἀπὸ τὰς συστάσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐγὼ ἐδήλωσα ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. ἡ ὁποία ἐκαλεῖτο διὰ τὴν 12 Ἀπριλίου, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ πορίσματα τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐζήτει τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ.Ε. συνῆλθε πράγματι τὴν 12 Ἀπριλίου. Ἀτυχῶς μία συνδιάσκεψις, ἂς τὴν ὀνομάσωμεν οὕτω, τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων Μ. Δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶχε συνέλθει ὀλίγας ἡμέρας ἐνωρίτερον εἰς τὸ Λονδῖνον, διά νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐπικουρίας, ἡ ὁποία ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἀνεγνωρίζετο, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ πρὸς τὰ περισσότερα Μεσευρωπαϊκὰ Κράτη καὶ τὰ Βαλκανικά, ἡ Συνέλευσις, λέγω, αὐτὴ δὲν εἶχε καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα, δηλαδὴ αἱ τέσσαρες Μ. Δυνάμεις διεφώνησαν, ἐπομένως ἦτο ἤδη βέβαιον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς συνδρομῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῇ καμμία ἀπόφασις, διότι ἕνεκα τῆς διαφωνίας ἐκείνης αἱ δυνάμεις πρὶν ἤδη συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν 12ην Ἀπριλίου, συνεφώνησαν νὰ ὑποβάλουν τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς νέαν ἐξέτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν μετεῖχε καὶ πάλιν ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπή, ἀλλὰ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Θησαυροφυλακίων τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, διότι ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ εἶχεν εἴπη ὅτι: «Ἐὰν θέλετε νὰ βοηθήσετε τὰ κράτη ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ἀνάγκας δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἄλλο μέσον νὰ τὰ βοηθήσετε, παρὰ ἐὰν δώσετε τὴν ἐγγύησίν σας διὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἀναγκαίου δανείου». Δὲν πιστεύω νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνευλάβεια πρὸς τὴν Βουλὴν —καὶ ἐλπίζω τοὐναντίον νὰ τὸ θεωρήσετε, ἔνδειξιν ἰδιαιτέρου σεβασμοῦ πρὸς αὐτὴν— τὸ ὅτι δὲν σᾶς ἀναγινώσκω τὸ τί εἶπα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., διότι νομίζω ὅτι ὅλοι αἱ ἐφημερίδες τὰ ἐδημοσίευσαν σήμερον καὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω ἐπ' αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐξέθεσα ἐκεῖ. Μὲ δύο λέξεις μόνον δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι χωρὶς νὰ ἐξάρω τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν 10 ἑκατομ. ἢ 12 ἑκατομ. δολλαρίων, τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς εἶχον ζητηθῇ, διότι ἦτο πράγματι δευτερεύουσα ἡ διαφορά, ἐστηρίχθην εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ πιστεύῃ, ὅτι κάμνει νέαν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν μέλλουσαν νὰ στερηθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἐὰν ἡ ἐπικουρία ἡ σημερινή, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ δοθῇ, θὰ εἶναι ἁπλῶς ἀναστολὴ τοῦ τρανσφὲρ τῶν τοκομεριδίων τοῦ πρώτου ἔτους καὶ νέος μόνον δανεισμός.

Α. Παπαναστασίου. Τῶν χρεωλυσίων;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐὰν μὲν ἡ μόνη ἐπικουρία ποὺ δίδεται εἶναι ἡ ἀναστολὴ τοῦ τρανσφὲρ τοῦ χρεωλυσίου καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐπικουρία, ἐδήλωσα ἤδη σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ἐὰν —δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν μᾶς ἐδίδετο καὶ αὐτὸ— ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμεις θὰ ἔφθαναν κατὰ τὴν νέαν σύνοδον, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ νομίζω πάλιν τὴν 12 Μαΐου, κανονικὴ πλέον σύνοδος τοῦ συμβουλίου, ἐὰν ἔφθαναν νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι δεχόμενοι τὴν πρότασιν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς σᾶς παρέχομεν τὴν ἀναστολὴν τῆς μεταφορᾶς χρεωλυσίων ἑνὸς ἔτους καὶ σᾶς δίδομεν καὶ τὰ 10 ἑκατομ. τῶν δολλαρίων, ἐγὼ θὰ ἐθεώρουν καθῆκόν μου νὰ ἀρνηθῶ τὴν παρεχομένην ἐπικουρίαν.

Ἐδήλωσα λοιπὸν ὅτι ἐὰν εὑρισκόμην ἐνώπιον προσφορᾶς τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῇ βάσει συστάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἐθεώρουν ὅτι καθῆκον εὐθύτητος διὰ τὴν χώραν ἐπέβαλλε ν' ἀρνηθῶ,—θὰ ἠχαριστοῦμεν μὲν διὰ τὴν παρεχομένην συνδρομήν— ἀλλὰ θὰ ἠρνούμην συγχρόνως αὐτὴν διότι θὰ ὡμολογούμεν πρὸς τὸν ἔμπορον, ὁ ὁποῖος, εὑρισκόμενος εἰς μεγάλας οἰκονομικὰς στενοχωρίας καὶ βλέπων ὅτι ἔρχεται ἤδη ἡ πτώχευσις, πηγαίνει καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ δώσουν διάφορα δάνεια δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπειγούσας ἀνάγκας ἀπέναντι ἄλλων, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν πεποίθησιν, ὅτι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ νέα αὐτὰ τελευταῖα δάνεια, τὰ ὁποῖα ἔλαβε.

Καὶ βεβαίως ἐκ τοιαύτης περιστάσεως ὁ ἔμπορος ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ κατὰ αὐτὸν τὸν τρόπον πρέπει νὰ θεωρηθῇ κακόπιστος. Ἀλλ' ἐὰν δὲν κρίνω ἀναγκαῖον νὰ σᾶς κουράσω διὰ νὰ σᾶς ἀναγνώσω ὁλόκληρον τὸ πρακτικὸν τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὰς ἐφημερίδας σήμερον, νομίζω ὅμως ὅτι θὰ μοῦ πιστρέψητε νὰ σᾶς ἀναγνώσω δύο μόνον περικοπὰς τῶν λόγων τοῦ κ. Κέμλερ ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ προεδρεύων τῆς Δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην μετέσχε τῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου, διότι κατ' ἀρχὴν ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἐκείνου ἡ γνώμη. Ὅταν λοιπὸν ἐξέθηκα ἐγὼ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἑλληνικῆς ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ἔδωσε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Κέμλερ ὁ ὁποῖος εἶπε: «Αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας διετύπωσε, ὁ διακεκριμμένος ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐνεπόησαν βεβαίως μεγάλην ἐντύπωσιν. Τὰ μέτρα ἄτινα θεωρεῖ ἀναγκαῖα νὰ λάβῃ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταφορὰν τῶν ποσῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους λήξεως 1 Μαΐου, εἶναι σοβαρά. Ἡ εὐδύνη τῶν μέτρων τούτων δέον ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Τὰ μέλη τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς ἀντιλαμβάνονται πλήρως τὰς ἐξαιρετικὰς δυσχερείας, αἵτινες ὑποχρεώνουν τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ἄτινα ὑπέδειξε.» Ὀλίγον κατωτέρω ἀνταπαντῶν εἰς ἐρώτησιν ἡ ὁποία προεκλήθη ἐκ μέρους μου εἶπε πάλιν ὁ πρόεδρος τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν θέλει νὰ εἴπῃ— διότι προηγουμένως εἶπεν: ἠξεύρετε, ἔχετε ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν δανειστῶν σας, δὲν ἠμπορεῖτε μονομερῶς νὰ τὰς τροποποιήσητε, οὔτε ἡμεῖς ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὰς τροποποιήσωμεν, καὶ βέβαια δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ τὰς τροποποιήσουν, νὰ συνεννοηθῆτε μὲ τοὺς δανειστάς μας— δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν σήμερον ἄλλαι δυνατότητες — παρὰ ἐκεῖναι ποὺ μᾶς ἀνέπτυξεν ὁ κ. Βενιζέλος. Τοῦτο θὰ ἐσήμαινε ἀνάληψιν εὐθύνης βαρυνούσης τὸν κ. Βενιζέλον— νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναγνώσω καὶ τὸ δεύτερον μέρος— «οὐτινος ἡ πεῖρα παρέχει βεβαίως καὶ τὴν ἀσφάλισιν ὅτι εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι πράττει, ὅ,τι ὀφείλει». Νομίζω..... δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν ὅτι ἡ ἀναγγελία ἐκ μέρους μας ὅτι δὲν θὰ προβλέψωμεν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους καταβολὴν χρεωλυσίων καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐνεργήσωμεν τὸ τρανσφὲρ τῶν τοκομεριδίων τῆς 1ης Μαΐου θὰ ἐγίνετο δεκτὴ μὲ μεγαλυτέραν συμπάθειαν ἀπὸ ἐκείνην ἡ ὁποία ἐπεδείχθη.

Ὑπολείπεται ἐπομένως συνεννόησις ἡμῶν μὲ τοὺς δανειστάς μας διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων. Αἱ συνεννοήσεις ἤρχισαν ἤδη μὲ τοὺς πρέσβεις τῶν Παρισίων καὶ Λονδίνου. Ἐὰν μὲ ἐρωτᾶτε ποῖαι εἶνε αἱ προβλέψεις, θὰ ἀπέφευγον νὰ ἀπορανθῶ, διότι εἶνε προτιμότερον νὰ ἴδωμεν, ποία θὰ εἶνε ἡ ἀπάντησις τῶν δανειστῶν μας. Δυνάμεθα ὅμως νὰ διακινδυνεύσωμεν τὴν πρόνοιαν αὐτήν, ὅτι ἂν ἡ ἐπικουρία, τὴν ὁποίαν ἐπεζητήσαμεν κ ι τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ πλεῖστον συνιστᾷ καὶ ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπή, νὰ μᾶς δοθῇ πράγματι, ὁπότε θὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ συνεχίσωμεν τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων ἀπέναντι τῶν ξένων πιστωτῶν μας, τότε ἡ συγκατάθεσίς των εἰς τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων εἶναι ὄχι ἐνδεχομένη ἀλλὰ πιθανή, ἂν θὰ ἦτο τολμηρόν, νὰ εἴπω ὅτι εἶνε βεβαία.

Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν τῆς συνδρομῆς, τὴν ὁποίαν συνέστησεν ἡ Δημοσιονομικὴ ἐπιτροπή, ποῖαι εἶνε αἱ πιθανότητες τῆς παροχῆς αὐτῆς; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προδικάσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων. Δὲν ἀποκλείεται ἡ παροχὴ τῆς συνδρομῆς αὐτῆς νὰ εἶναι ἐνδεχομένη, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε βεβαία. Ἐὰν δὲ δὲν δοθῇ, ἡ συνεννόησίς μας μὲ τοὺς δανειστὰς θὰ ἀποβῇ δυσκολωτέρα, διότι θὰ εἶνε βεβαίως πολὺ δυσκολώτερον νὰ πείσῃ κανεὶς τοὺς δανειστάς του, νὰ τοῦ δώσουν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων, ὅταν τοὺς λέγῃ, ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοὺς πληρώσῃ οὔτε τοὺς τόκους. Καὶ τότε θὰ εἶναι ἀνάγκη γενικωτέρας συνεννοήσεως. Διότι τότε δὲν πρόκειται ὄχι ἁπλῶς διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καταβολὴν αὐτῶν τῶν τόκων. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἕνα σπουδαῖον πρᾶγμα κατωρθώθη μέχρι σήμερον, νὰ ἀναγνωρισθῇ πρῶτον ἡ καλὴ πίστις μας καὶ ἡ εἰλικρινὴς προσπάθειά μας, ὅπως ἀνταποκριθῶμεν πρὸς τὰς δανειακὰς ὑποχρεώσεις μας εἰς ὅλην τὴν κρισιμότητα. 2) ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς αὐτὰς ἐκτασιν. 2) ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς αὐτὰς ἐκτασιν. 3) ὅτι ἡ ἀδυναμία αὐτὴ ἐὰν δὲν ἐπικουρηθῶμεν ἐξωθεν καὶ

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἡ Πολιτικὴ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκθέσῃ τὰς γνώμας της ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης οἰκονομικῆς καταστάσεως, καὶ ἐπὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ προσκομίσῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς. Θέλει τὰ προσαγάγῃ. Τότε ὡς εἶναι ἐμφανὲς δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν κριτικὴν τῶν μέτρων τούτων, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐκθέσῃ ὅλας τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς καθὼς καὶ τὰ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Εἶναι ὅμως φανερὸν ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη τὴν παρουσαν Δευτέραν δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ἀλλὰ θὰ εἶναι εὐρυτάτη καὶ θὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἔρευναν τῶν ἀναλογουσῶν διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀληθῶς ὀδυνηρὰν κατάστασιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶμαι σύμφωνος ἀπολύτως.

Α. Παπαναστασίου. Κύριε Πρόεδρε, μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ ὑποβληθοῦν τὰ νομοθετικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν ἐπὶ τῶν δύο δηλώσεων τῆς κυβερνήσεως τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ μὴ εἴπω δύο λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσω καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλεν ὅπως φανῇ ἀπολύτως συνεπὴς εἰς τὰς ἐξωτερικάρτης ὑποχρεώσεις, εὑρίσκεται εἰς ἀδίρητον ἀνάγκην νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ εἰς τὰς δυσκολωτέρας ἀκόμη στιγμὰς, κατώρθωσε νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὰς ἐξωτερικάς της ὑποχρεώσεις. Ἐὰν σήμερον δὲν δύναναι νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της, τοῦτο γίνεται λόγῳ ἀνωτέρας ἀνάγκης. Ἔγινεν ἐξέτασις ὅπως καὶ ἀλλοτε ἐτόνισα, τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Δὲν ἔγινεν ὅμως ἀκριβὴς ἐξέτασις καὶ διαπίστωσις τῆς οἰκονομικῆς στενοχωρίας καὶ τῆς ἀδιεξοδότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθῃ ἀγροτικαὶ καὶ ἐργατικαὶ τάξεις τοῦ Κράτους. Ἐὰν ἐγίνετο διαπίστωσις καὶ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ εἰσήγησις, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ἦτο πολὺ εὐμενεστέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ὅσα ἐξέθεσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχω νὰ εἴπω τίποτε σήμερον παρὰ τοῦτο μόνον : ὅτι τὸ ἀγροτικὸν καὶ ἐργατικὸν κόμμα ἐγκαίρως διετύπωσε τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ περὶ τῆς ἀκολουθητέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καὶ σήμερον ἠμπορεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι τὸ κυριώτερον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον διαφωνοῦμεν μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀνεξαρτήτως τῆς βραδύτητος μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν ἐνώπιον τῆς δημοσίας διεθνοῦς γνώμης τὴν ἐξαιρετικὰ δυσχερῆ θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖνο ἐπαναλαμβάνω τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κυρίως διαφωνοῦμεν, εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατὰ πρῶτον λόγον ἔστρεψε τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀμέσου οἰκονομικῆς δανειακῆς ἐπικουρίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῷ ἡμεῖς ἐνομίζομεν ὅτι κυρίως ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ στραφῇ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἀγορῶν καταναλώσεως ἑλληνικῶν προϊόντων. Καὶ ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἔκθεσίν της γνωρίζει ὅτι ἡ πηγὴ τῆς κρίσεως εἶναι ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν Χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ὑποφέρουν ἐκ τῆς κρίσεως τῶν χωρῶν τῆς Νοτιονατολικῆς Εὐρώπης καὶ ἐκ τῆς ἀζητησίας τῶν προϊόντων των. Ἡ διόρθωσις τῆς κρίσεως δὲν νομίζω ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ διὰ δανειακῶν ἐπικουριῶν. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἡ προσπάθεια πρὸς δανειακὴν ἐπικουρίαν δὲν ἀπέχει ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐμπόρου ἐκείνου ὅπως εἶπεν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ δοθῇ μία μικρὰ ἐπικουρία, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ἡ ἐπικουρία αὕτη ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ τοιαῦτα ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του εἰς τὸ μέλλον. Καὶ δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ στραφῇ κυρίως εἰς αὐτό. Ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθῇ ὅλη ἡ ἐνέργεια αὐτῆς εἰς τὴν κατανάλωσιν ὅλων τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑποστῇ μεγάλην ὑποτίμησιν καὶ τὰ ὁποῖα μένουν ἀζήτητα. Ἐὰν εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν τοῦ κακοῦ δὲν ἐπέλθῃ διόρθωσις, οὐδεμία δανειακὴ ἐπικουρία εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῶν ἐξαιρετικῶν στιγμῶν εἰς τὰς ὁποίας εὑρισκόμεθα. Αὐτὰ περιορίζομαι νὰ εἴπω σήμερον καὶ ἐπιφυλάσσομαι καὶ ἐγὼ νὰ ἐκθέσω ἐκ μέρους τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος τὰς ἀντιλήψεις μου κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶναι δυνατόν, κ. Βουλευταί, εἰμὴ σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μετ' ὀδύνης ν' ἀκούσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐρρέθη πρὸ μικροῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ φανῇ ἀπολύτως συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της. Καὶ θὰ αἰσθανθῇ κατὰ τοῦτο μεγαλυτέραν λύπην, καθόσον ἡ Ἑλλὰς εἰς ἄλλας δυσχερεστάτας περιστάσεις ἠδυνήθη πλήρως ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της, καὶ ὁ λαὸς ἐξακολουθεῖ εἰς τόσας βαρείας νὰ ὑποβάλλεται θυσίας καὶ ἀπὸ δυσβάστακτα νὰ κάμπτεται βάρη. Δὲν εἶναι ἤδη ἡ ὥρα ἵνα εἰσέλθω εἰς ἔρευναν ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης οἰκονομικῆς πολιτικῆς καθ' ὅλον τὸ τετραετὲς διάστημα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Οὔτε τὴν παλαιοτέραν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐξετάσω σήμερον, οὔτε ἐκείνην τὴν ὁποίαν, ἀκολουθεῖ, ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως, ἥτις παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς πλήρη ἀποκάλυψιν τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως. Τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ βεβαίως ἀντικείμενον ἐρεύνης εἰς τὴν προσεχῆ συζήτησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅλα τὰ Κυβερνητικὰ μέτρα περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Συνεπὴς πρὸς ταῦτα δὲν θὰ ἐξετάσω κατ' οὐδὲν καὶ τὰς σήμερον γενομένας ἀνακοινώσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μόλον ὅτι πρέπει νὰ παρατηρήσω ὅτι ἀφίνουσι κενὸν κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν δύναται ἀσφαλῶς ἐξ' αὐτῶν νὰ καθορισθῇ μέχρι ποίου σημείου φθάνει ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν τῆς χώρας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὴν Δευτέραν θὰ σᾶς εἴπω.

Π. Τσαλδάρης. Περὶ τούτου ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος θὰ ἐξηγηθῇ σαφέστερον τὴν Δευτέραν καὶ θὰ καθορίσῃ ἀκόμη, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον καὶ μέχρι ποίου σημείου ἔχει τοὐλάχιστον τὴν συναίνεσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ.

Ε Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καμμίαν συναίνεσιν, οὔτε καὶ τὸ ἐζήτησα

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ Συνεδρίασις διὰ 5 λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Πρόεδρος. Συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα συζήτησις περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἠρώτησε ποίαν σκοπιμότητα θὰ εἶχεν ἡ πρότασίς μου περὶ μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν. Ἀλλ' εἶναι προφανὲς, ὅτι ἂν ἠθέλομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν τακτικὴν διαδικασίαν θὰ ἔπρεπε νὰ περιμείνωμεν δύο μῆνας διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς. Τότε ὅμως θὰ ἐξέπνεον ὅλαι αἱ προθεσμίαι. Βεβαίως ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἄλλως παρὰ γνωμοδοτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' ἐπειδὴ θὰ συνεκροτεῖτο ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων θὰ ἐξεδηλώνετο κάθε διαφωνία καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν μέχρι ποίου σημείου δύναται νὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς ἀντιλήψεων. Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λοιπὸν τῶν διαφωνιῶν καὶ τὴν λύσιν αὐτῶν, ἢ θὰ κάμωμεν τὴν Ἐπιτροπήν, ἢ θὰ προκαλέσωμεν κοινὴν συνεδρίασιν Βουλῆς καὶ Γερουσίας,

ὁπότε ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς τελευταίας δι' ὡρισμένης πλειοψηφίας. Μέχρις ἔτους γίνουν αὐτὰ, οὐδὲν κωλύει νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἐπρότεινα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἔτσι θὰ χάσωμεν καιρόν. Καλύτερον θὰ εἶναι ἡ Γερουσία αὔριον ν' ἀποφασίσῃ διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ὥστε τὸ Σάββατον νὰ συνέλθουν τὰ δύο Σώματα καὶ ἔτσι τελειώνομεν συντομώτερον.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ εἶναι σκοπιμώτερον, νομίζω, νὰ ἔχωμεν καὶ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἔροντίσω ἀπόψε νὰ ληφθῇ ἀπόφασις τῆς Γερουσίας.

Α. Παπαναστασίου. Πάντως νὰ γίνῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις δηλώνει ὅτι δὲν δέχεται, ὅτι τελειώνει ἡ θητεία τῶν Γερουσιαστῶν πρὸ τῆς 21ης Μαΐου, ἡμέρας καθ' ἣν συμπληρώνεται ἡ τριετία ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως εἶναι ἀπαραίτητος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δέχομαι τὴν πρότασίν σας καὶ νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ὁ κ. Πρόεδρος νὰ συγκροτήσῃ ἀπόψε τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ 16 Βουλευτῶν καὶ 8 Γερουσιαστῶν.

Μεθ' ὃ ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν παρευρίσκετο ἐδῶ, ὅταν ἔγινε σχετικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ ὁποία κατέληξε νὰ διαγραφῇ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὴν παράτασιν τῆς θητείας τῶν ἐξερχομένων Γερουσιαστῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἄλλων. Τοῦτο ἔγινε μάλιστα προτάσει τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἤδη συζητοῦμεν περὶ τοῦ χρόνου τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν τῶν Γερουσιαστῶν. Δὲν νομίζω, τονίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐπανέλθω εἰς ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην, πάντως ὁ νόμος αὐτὸς, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ καμμίαν ἀξίαν, διότι τὸ Σύνταγμα ὥρισε κατηγορηματικῶς τὴν κατὰ τριετίαν ἀνανέωσιν καὶ ἔπρεπε νὰ εἶχον γίνῃ αἱ ἐκλογαὶ

Ἑλλάδα, τὸ Σύνταγμα τῆς 18ης Μαρτίου τοῦ 1844, ὑπῆρχε τὸ ἄρθρον 62 τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὡσὶ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν». "Οταν ἔγινε κατόπιν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864, ἐπανέλαβε τὴν μορφὴν τῆς διατάξεως : ἀλλ' εἶπε ὡσὶ βουλευτοὶ ἐκλέγονται κατὰ τετραετίαν» κατὰ τὸ ἀναθεωρηθὲν ἄρθρον 69. Εἰς τὸ 1911 ἡ διάταξις αὐτὴ μετερρυθμίσθη ὡς ἑξῆς : «Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συνεχῆ ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν». Ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 εἶχε γεννηθῇ ἔρις τῶν νομικῶν ἐὰν ἡ τετραετία ἢ τριετία παλαιοτέρων ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ συγκροτεῖται εἰς σῶμα. Ὁ ἀείμνηστος Δοαγούμης ἦτο Πρόεδρος τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τοῦ 1911 καὶ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος τῆς Βουλῆς ἐκείνης. Ἔχων ὑπ' ὄψει του τὴν συζήτησιν ἐκείνην τὴν διαφωνίαν ἐκείνην εἶπεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ τάμῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ζήτημα ἐκεῖνο. Καὶ ἐντεῦθεν ἐτέθη εἰς τὸ ἀναθεωρηθὲν Σύνταγμα τοῦ 1911 ἡ διάταξις ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπανελήφθη κατόπιν καὶ εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα τὸ σήμερον ἰσχῦον, «ἡ συνεπτὰ ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν». Ὁ Θεσμοθέτης ὁ Συνταγματικὸς εὑρισκόμενος ἐνώπιον ἐρμηνειῶν διαφόρων διὰ τὴν ἔνορξιν τῆς τετραετοῦς τῆς Βουλῆς ἔταμε τὸ ζήτημα. Ἐνῷ δὲ ἔταμε τὸ ζήτημα ὁριστικῶς διὰ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν Γερουσίαν εἶπεν ἁπλῶς ὅτι «ἐκλέγονται Γερουσιασταὶ δι' 9 ἔτη ἀνανεούμενοι ἀνὰ τριετίαν. Δὲν ἐπενόει βε τὴν διάταξιν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Σύνταγμα διὰ τὴν Βουλήν. Νομικῶς λοιπὸν θὰ ἦτο ἄριστον δεκτὸν ὅτι ἡ μὴ μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι τὰ ἄρθρα τάδε, τάδε, περὶ Βουλῆς ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν, ἡ μὴ μνεία τοῦ ἄρθρου 38, ἡ μὴ μνεία τῆς διατάξεως ἐκείνης κατόπιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμφισβητήσεως, ἡ ὁποία ἐτάμη διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1911 ἄγει λογικῶς πάντα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι διὰ τὴν Γερουσίαν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπολογισμοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν. Ἡ δὲ πολιτικὴ ἑρμηνεία θὰ ἦτο σύμφωνος. Πρέπει πολιτικώτερον, δηλαδὴ σκοπιμώτερον, νὰ ἑρμηνεύσωμεν τοιαύτας διατάξεις.

Προτοῦ ἐρφανισθῇ Γερουσία, ὑπῆρξαν Γερουσιασταὶ ἐκλεγέντες, δὲν ὑπῆρχε Γερουσία. Δι' ἐμὲ δὲν μένει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία εἶναι ὀρθὴ καὶ νομικῶς καὶ πολιτικῶς. Τὸ ὑπέλεξα ἤδη, ὡς θὰ ἐνθυμεῖσθε, κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν τὴν ἐντεῦθα γενομένην. Εἶπον, καίτοι δὲν ἠθέλησα νὰ ἀναπτύξω τὸ ζήτημα εὐρύτερον, διότι ἦτο ἡ ὥρα προκεχωρημένη καὶ ἐνόμισα ὅτι ἐφθάναμεν εἰς τὸ τέλος καὶ δὲν εἶχον ὄρεξιν νὰ βάλω νέα ξύλα εἰς τὴν πυρὰν τῆς συζητήσεως, εἶπον, ὅτι ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Γερουσία συνεκροτήθη μετὰ τὴν 20ὴν Μαΐου, ἀπὸ τὰς 45 ἡμέρας ποὺ ἐζήτει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, κατ' οὐσίαν μένουν 15 ἡμέρας ἀπὸ ἐκεῖ, δι' ἃς συνεζητοῦμεν ἂν ὑπερβαίνομεν τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος. Ἐγεννήθη ὅμως ἕνα ἄλλο ζήτημα, κύριοι. Ἐὰν ἡ Γερουσία μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ἐγκύρως μὲ μικρότερον ἀριθμόν. Ζήτημα σοβαρόν, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι εὑρίσκεται Κυβέρνησις, ἡ ὁποία δὲν προβαίνει εἰς ἐκλογάς.

Ἐγὼ θὰ ἤμην διατεθειμένος νὰ ὁμολογήσω πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅτι βέβαια θὰ ἦτο προτιμότερον πολὺ νὰ εἶχαν γίνῃ ἐκλογαί. Δὲν τὸ ἐκάμαμεν ὄχι ἀπὸ ἰδιοτροπίαν, ὄχι ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παραβιάσωμεν τὸ Σύνταγμα. Γνωρίζετε ποῖαι περιπέτειαι ἔχουν εὕρῃ τὴν χώραν. Γνωρίζετε δὲ ὅτι ὑπῆρξε πολλαχόθεν σφοδρὰ ἐπιθυμία νὰ μὴ ὑποβληθῇ ὁ λαὸς εἰς διπλὰς ἐκλογάς, καθ' ἣν στιγμὴν εἶναι ἀνάγκη ὅλων ἡμῶν ἡ προσοχὴ καὶ τῶν Κυβερνώντων καὶ τῶν Κυβερωμένων, καὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ τῶν μὴ ἀντιπολιτευομένων, καὶ τῶν συμμαχούντων καὶ τῶν ἀντιμαχούντων, ὅλων ἡ προσοχὴ νὰ ἀποσπᾶται εἰς τὰ ζητήματα τὰ οἰκονομικά, τὰ ὁποῖα μᾶς περισφίγκουν. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι εὑρίσκεται μία Κυβέρνησις ἡ ὁποία δὲν κάμνει ἐκλογάς· δὲν τηρεῖ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, δὲν τηρεῖ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων, καὶ μένει μία κολοβὴ Γερουσία. Ἐρωτᾶται: Τὸ Σῶμα αὐτὸ τὸ κολοβὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἢ ὄχι; Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος λέγει ὄχι. Τὸ ζήτημα τίθεται μᾶλλον ἀκαδημαϊκῶς, τό γε νῦν ἔχον, διότι διὰ τῆς ἑρμηνείας τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἐξήγγειλεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἑρμηνείας τὴν ὁποίαν δὲν δύναταί τις λογικῶς ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι θὰ τὴν ψηφίσῃ καὶ ἡ Βουλή, τοὐλάχιστον κατὰ τὴν πλειοψηφίαν, ἡ ὁποία παρέχει τὴν ὑποστήριξίν της εἰς τὴν Κυβέρνησιν, αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἐφ' ὅσον ἀφετηρία εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἰς Σῶμα. Θεωρητικῶς λοιπὸν τίθεται τὸ ζήτημα, ἐὰν κολοβὸν πολιτικὸν σῶμα καὶ δύναται νὰ λειτουργῇ καὶ ἐκ περιεργείας μᾶλλον ἠθέλησα νὰ τὸ ἐξετάσω, ἐσχημάτισα δὲ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι τοιοῦτον σῶμα δύναται ἐγκύρως νὰ λειτουργῇ. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ράλλης εἶπε: ἔχετε 5 ἐφέτας λείπει ὁ ἕνας, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ σύνθεσις ἀπὸ 4 ἐφέτας οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκδώσουν ἀπόφασιν; Νομίζω ὅτι κομπαριζῶν νὰ πα ρεζῶν ἂς μεταχειρισθῶ καὶ ἐγὼ φράσιν Γαλλικὴν ὅπως πράττει καὶ ὁ κ. βουλευτής. Ἐπεῖ ὑπάρχουν 5 δικασταί. Δὲν εἶναι ἓν ὀργανικὸν πολιτικὸν σῶμα. Δὲν πρέπει νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ αἱ ὁποῖαι μᾶς δεικνύουν ἑκάστοτε ποίαν πολιτικὴν ἑρμηνείαν πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τοιαῦτα ζητήματα. Ἰδοὺ αἱ σκέψεις μου κύριοι. Τὸ Σύνταγμα λέγει, ὅλαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ. Πολὺ καλά. Τὰ πάντα πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ. Καὶ τῶν τοπικῶν ἀκόμη ὀργανισμῶν αἱ κυριαρχικαὶ πράξεις, διότι καὶ μία ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἐκδήλωσις κυριαρχίας, πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ. Καὶ αἱ βουλευτικαὶ καὶ αἱ γερουσιαστικαὶ ἀποφάσεις πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ; Ἄλλα κατὰ τίνα τρόπον πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ; Ὅλοι ἄραγε καὶ οἱ 7 ἑκατομ. Ἕλληνες ἐκφέρουν γνώμην; ὄχι βέβαια. Τὴν ἐκφέρουν ὡς ἐκλογικὸν σῶμα. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον πολιτικὸν ὄργανον τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἐρωτᾶται. Ἐὰν τὸ ἐκλογικὸν σῶμα περιορισθῇ συμπτυχθῇ, δὲν λειτουργεῖ ὡς ὀργανικὸν σῶμα, ὡς ἔγκυρον πολιτικὸν ὄργανον; ἀναμφισβητήτως ναί. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Βουλήν, καὶ κυρίαρχον πολιτικὸν ὄργανον, πολιτικὸν σῶμα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν, πλὴν ἐάν, αὐτὴ ἡ κυριαρχία διὰ τοῦ συντακτικοῦ σώματος θέτουσα τοὺς θεμελιώδεις θεσμούς, θέσῃ περιορισμούς, ὡς λ.χ. ὅτι ἡ Βουλή, ἐὰν δὲν εἶναι τόσοι βουλευταὶ παρόντες, δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ. Τοιουτοτρόπως λέγει τὸ Σύνταγμα ὅτι ἐὰν εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Βουλῆς λείψουν πλείονες τοῦ τετάρτου τῶν βουλευτῶν εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ ἐκλογάς. Ἄρα μὲ τὰ 3/4, κολοβὸν σῶμα λειτουργεῖ ἐγκύρως. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἰσχύει δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα γίνονται χωρὶς τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ, εἴτε εἰς εὐρὺν κύκλον εἴτε εἰς στενώτερον, τὰ σώματα δηλ. ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σκέπτονται καὶ ἀποφασίζουν. Δι' ὅλα τὰ σώματα αὐτὰ ἔγεινε ἡ ἀρχὴ ὅτι καὶ μὲ κενὰς ἕδρας βουλευτικὰς λειτουργοῦν ὡς ὀργανικὰ σύνολα. Δύναταί τις τὴν ἀρχὴν ταύτην νὰ εὕρῃ καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς μας Θεσμούς, τοὺς ἀφορῶντας ὀργανισμοὺς πολιτικοῦ δικαίου, τοῦ δημοσίου δικαίου. Ἀλλὰ καὶ εἰς ξένας νομοθεσίας πάντοτε ἐπεκράτησεν ἡ ἀρχὴ αὐτὴ καὶ διὰ τὰ δημοτικὰ συμβούλια καὶ τὰ νομαρχιακὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἔχουν καὶ αὐτὰ μίαν ἀποφασίζουσαν κυριαρχίαν εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς των. Εἴδομεν τὴν ἀρχὴν αὐτὴν καὶ διὰ τὴν Βουλήν. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο δεκτὸν ὅτι δύναται νὰ λειτουργήσῃ καὶ ἂν εἶναι κολοβὴ τὸν ἀριθμόν. Βεβαίως ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν, δὲν εἶναι πρέπον, δὲν συνάδει πρὸς τὸ Σύνταγμα, δὲν εἶναι κανονικόν, πολιτικὸν μία κυβέρνησις νὰ ἀφίνῃ κενὰς τὰς ἕδρας καὶ τὸ σῶμα κολοβόν, ἔχει εὐθύνας δι' αὐτό, Ἀλλ' ὅμως περὶ τῆς νομικῆς ἀπόψεως, περὶ τοῦ ἂν δύναται

νὰ λειτουργῇ καὶ κολοβὴ Γερουσία, δὲν μοῦ μένει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία, μετὰ τὴν ἐρεύνησιν τῶν ζητημάτων, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασα νὰ κάμω τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ἐγεννήθη καὶ ἄλλο ζήτημα. Ἐὰν πρέπει νὰ συγκροτηθῇ μία μικτὴ ἐπιτροπή, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς Γενικῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος ἡ ὁποία θὰ προσπαθήσῃ νὰ φέρῃ εἰς συναρμολογισμὸν τὰς δύο ἀντιμαχομένας ἀπόψεις Βουλῆς καὶ Γερουσίας. Δὲν γνωρίζω ποῦ ἀκριβῶς ἀντιμάχονται αἱ ἀπόψεις αὐταὶ καὶ τοῦτο διότι δὲν ὑπάρχει ἀκόμα ἡ ὁριστικὴ ἔκφρασις τῆς Βουλῆς. Βεβαίως ἡ διαφωνία προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐνταῦθα διαγραφῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἀρχικοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὴν ὁποίαν κατηργεῖτο ἡ διάταξις τοῦ ἰσχύοντος Νόμου ἡ παρατείνουσα τὸν βίον τῶν ἀνανεουμένων Γερουσιαστῶν, ἡ διαφωνία συνίσταται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τοῦτο. Ἡ μὲν Γερουσία ἔχει τὴν ἰδικήν της ἀντίληψιν ὡς καὶ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅτι δηλαδὴ οἱ παλαιοὶ Γερουσιασταὶ ἔχουν τὸ ἄξιωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῶν Νέων, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν φαίνεται νὰ θέλει νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐγίνετο Νόμος, ἴσως θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος προσβολῆς Νομικῆς. Αἱ ἀποφάσεις ἃς λαμβάνουν τὰ κοινοβουλευτικὰ Σώματα δὲν ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀνωτέρου τινὸς δικαστικοῦ Σώματος. Νόμοι ὅμως δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ἐφ' ὅσον διὰ ρητῆς διατάξεως τίθεται κανὼν τις ἀντικείμενος τυχὸν εἰς τὸ Σύνταγμα. Δὲν νομίζω, συμπεραίνων κ. Βουλευταί, ὅτι θὰ ἔβλαπτε νὰ δοκιμάσωμεν μίαν φορὰν τὴν λειτουργίαν αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν διαγράφει τὸ Σύνταγμα ὡς Διάταξιν, ἂς εἴπωμεν μελῶν συμβιβαστικῶν, μιᾶς ἐπιτροπῆς μικτῆς ἀπὸ Γερουσιαστὰς καὶ Βουλευτάς, ἥτις θὰ προσπαθήσῃ νὰ συμβιβάσῃ τὰς διϊσταμένας ἀπόψεις. Δὲν λέγω μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ εἶναι πιθανὸν ὅτι αἱ ἰδέαι τοῦ ἑνὸς Σώματος θὰ μεταμοσχευθοῦν διὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἄλλο Σῶμα, καὶ θὰ ἐπέλθῃ μία λύσις συμβιβαστική.

Δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις αὕτη.

Πάντως νομίζω ὅτι καὶ νομικῶς καὶ πολιτικῶς εἶναι στερεὰ ἀναμφισβητήτως ἡ ἀντίληψις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπολογισμὸς τῆς τριετίας πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἰς Σῶμα.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ ζήτημα τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν ἐλύθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁρισάσης ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας. Εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι αἱ προθεσμίαι αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται κατὰ τρόπον μαθηματικόν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον πολιτικόν. Καὶ ἀφοῦ ἐδέχθημεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀμφισβητήσωμεν ὅτι ἡ λῆξις τῆς θητείας φθάνει μέχρι τῆς νέας ἐκλογῆς. Ὡς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ποὺ ἐπρότεινα νομίζω ὅτι συμφέρει νὰ συγκροτηθῇ.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Νὰ ἐξουσιοδοτήσωμεν τὸν Πρόεδρον

Πρόεδρος. Ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις καὶ ἐδόθη ἡ ἐξουσιοδότησις.

Π. Τσαλδάρης. Ἐνῷ, λέγει, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι πάρεργον, διότι ἀφορᾷ τὴν συγκρότησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐν τούτοις βλέπω ὅτι τὸ συζητοῦμεν παρέργως. Ἡ Κυβέρνησις προφανῶς ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδάλῃ τὰς ἀντιλήψεις της, ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ ἀντίκεινται ρητῶς εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἐφευρέθη ἤδη ἡ θεωρία παρὰ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ πολιτικῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες δύνανται νὰ δρῶσι καὶ νὰ λειτουργῶσι μὲ ὡρισμένην πλειοψηφίαν, ἀλλὰ ἐλησμονήθη ὅτι τὸ Σύνταγμα λέγει ρητῶς ὅτι ἡ Γερουσία ὑπάρχει, ἐφόσον ἔχει 120 Γερουσιαστὰς καὶ παύει, συνεπῶς, νὰ λειτουργῇ ὅταν δὲν ἔχει. Αὐτὸ λέγει ἡ συστατικὴ τῆς Γερουσίας πρᾶξις καὶ ὅλαι αἱ ἐφευρεθεῖσαι θεωρίαι εἶναι μὲν εὐφυεῖς, ὡς ἐφευρέσεις, δὲν ἔχουν ὅμως καμμίαν θέσιν καὶ δὲν δύνανται νὰ εὐσταθήσουν. Καὶ ἡ ἑτέρα θεωρία ὅτι ἡ ἰδιότης τοῦ Γερουσιαστοῦ ἀρχίζει, ἀφ' ὅτου ἀρχεται καὶ ἡ Γερουσία ὡς Σῶμα θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὴν χαρακτηρίσω ὡς ἔωλον. Μὲ τὸ νὰ μὴ ὥρισε τὸ Σύνταγμα διὰ τοὺς Γερουσιαστάς, ἐκεῖνα ποὺ ὁρίζει διὰ τοὺς Βουλευτάς, δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀντίθετον συμπέρασμα. Σᾶς ἀντιπαραθέτω μάλιστα τὸ ἑξῆς ἐπιχείρημα. Δύναται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τοῦ Γερουσιαστοῦ νὰ γίνῃ καταζήωσις αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας; Ἀναντιῤῥήτως ὄχι. Λοιπὸν ἀναμφισβητήτως Γερουσία σήμερον μετὰ τὴν 12ην μ. μ. δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι ἄλλο πράξετε θὰ εἶναι ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἄκυρον. Κατ' ἀκολουθίαν δὲ τῆς γνώμης μου αὐτῆς δηλῶ ὅτι δὲν θὰ συμμετάσχῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν σχηματιζομένην Ἐπιτροπήν, διότι θὰ πρόκειται περὶ ἐνεργείας ἐνόμου καὶ ἀντισυνταγματικῆς.

Πρόεδρος. Ἀποφασίζεται καὶ πάλιν ἡ συγκρότησις 24μελοῦς Ἐπιτροπῆς,

Π. Τσαλδάρης. Ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ βάλετε βουλευτὰς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ι. Κούνδουρος. Ἐλέχθη ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ Βουλὴ ἐλέγχουσα καὶ ὄχι νομοθετοῦσα, ἐνῷ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ἄλλου, ὑπεστήριξεν ὅτι δύνανται τὰ δύο Σώματα νὰ λειτουργήσουν μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις προτοῦ ἐκπνεύσῃ ἡ σχετικὴ προθεσμία;

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος, διότι προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ διακοπτομένης τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, ἥτις ἔγινε δεκτὴ καὶ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφορῶσαν τὰς Κοινότητας, αἵτινες κατεσκεύασαν διὰ δανείων καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας κοινοτικὰς ὁδούς. Πρόκειται, τονίζει, περὶ τῆς Κοινότητος Σπάτα, ἥτις διὰ νὰ συμπληρώσῃ ὁδὸν 8 χιλιομ. ἐδαπανήσθη 800 χιλ. δραχμ. καὶ ζητεῖ νὰ τεθοῦν διόδια καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πληρωθοῦν αἱ τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις. Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπιλέγει, εἶχε γίνει καὶ ἄλλοτε συζήτησις καὶ ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ τεθῇ ἡ διάταξις εἰς σχετικὸν νομοσχέδιον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶναι σχετικώτατον.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἡ ἐπιβολὴ διοδίων ἐπὶ κοινοτικῶν ὁδῶν δὲν εἶναι βεβαίως ἀδικαιολόγητος, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸν νὰ παρεμβληθῇ σχετικὴ διάταξις εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, διότι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς διοδίων μελετᾶται γενικώτερον, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰς ἐπαρχιακὰς ὁδούς. Δεδομένου, τονίζει, ὅτι ὑπάρχει Νομοσχέδιον κατηρτισμένον καὶ ἀφορῶν γενικῶς τὸ ζήτημα τῶν διοδίων δὲν βλέπω τὸν λόγον τῆς σπουδῆς πρὸς θέσπισιν μιᾶς μεμονωμένης διατάξεως.

Μ. Μαντᾶς. Δὲν εἶναι μόνον ἡ περίπτωσις τῶν Κοινοτήτων περὶ ὧν ὡμίλησα. Ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁδοὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Δὲν ἀντιλέγω, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ὑπάρχει ἕτοιμον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ὀργανικὸν νόμον διὰ τὰ διόδια.

Μ. Μαντᾶς. Ὅταν θὰ γίνῃ αὐτὸ θὰ ἔχουν καταστραφῇ οἱ δρόμοι, τὸ δὲ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ὁμιλεῖ καὶ περὶ Κοινοτικῶν δρόμων καὶ συνεπῶς ἡ τροπολογία δὲν εἶναι ἄσχετος.

Ὁ κ. ***Ν. Σπηλιώτης*** ἐπιφέρων παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 ζητεῖ νὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἀκούωνται ἕστω καὶ ἐγγράφως οἱ Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Ταμείων, ὡς γνώστται τῶν ἀναγκῶν τῶν περιφερειῶν των. Συνεχίζων ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 ἀφορῶσαν τὰς χαράξεις νέων ὁδῶν καὶ

τὸν χαρακτηρισμὸν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἑνοῦσι τὰς πρωτευούσας πρὸ τὴν Δῆμον.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) "Οσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην παρατήρησιν δὲν δύναμαι νὰ τὴν δεχθῶ, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετέχουν οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἀκούωνται οἱ βουλευταὶ νομίζω ὅτι εἶναι αὐτονόητον.

Ν. Σπηλιώτης. Εἶναι τοῦτο ὑποχρέωσις;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Βεβαίως. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ νομάρχης, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀκούσῃ τὴν συμβουλὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν ὅμως ἤθελεν ἐπιτροπὴ καὶ ἡ ἔγκριτις νέων ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, τότε δὲν θὰ κάμωμεν τίποτε ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἐπιβάλωμεν νέα ὄρη εἰς τὰ ταμεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ ἀνταπέξουν.

Θ. Χαβίνης. Προτείνει τροπολογίαν ὅπως ἐπιβληθῇ ἡ προσωπικὴ ἐργασία διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν. Ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ λέγει ἡ προσωπικὴ ἐργασία, τότε τίποτε δὲ θὰ δοθῇ νὰ τελειώσῃ. Μόνη, λύσις εἶναι αὐτή. Κι' τὴν θέλουν καὶ αἱ κοινότητες.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ πρᾶγμα χρειάζεται μελέτην.

Ι. Βαλαλᾶς. Τὰ ταμεῖα δὲν εὑρίσκονται εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐκτέλεσιν σοβαρῶν καὶ καλῶν ἔργων, μόνον διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τὰ ἔργα θὰ ἐδωδοθοῦν.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς.*** Κατακρίνει τὸν ὀργανισμὸν ὁδοποιΐας καὶ ζητεῖ μεταρρύθμισιν τοῦ συστήματος ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον. Ζητεῖ ἐπίσης ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κατανέμῃ δικαιώτερον τὰ ἐκ τοῦ φόρου τῆς θενζίνης ποσοστά. Τὸ σύστημα λέγει τῆς δυναμῆς εἶναι ἄδικον κ' τὸ ποσοστὸν τοῦ τοπικοῦ φόρου καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν ταμείων εἶναι ἐλάχιστον. Ἔπρεπε ὁ ὑπουργὸς νὰ κανονίζῃ τὰ ποσοστὰ αὐτά. Ἐπιβάλλεται, λέγει, ὅπως ἐπιβληθῇ ἡ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἐκτέλεσις ἁπλῶν ἔργων, καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ συμβούλια νὰ μὴ δαπανῶν τὰ χρήματα μὲ τρόπον ἄσκοπον.

Α. Παπαναστασίου. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἐξετάσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὴν πρότασιν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Πρεβέζης περὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. Θὰ ἔχωμεν δι' αὐτῆς ἄριστα ἀποτελέσματα καὶ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο διὰ μιᾶς τροπολογίας δυνητικῆς, ἡ ὁποία θὰ καθορίζῃ τὰς λεπτομερείας διὰ διατάγματος.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο δι' ἁπλῆς τροπολογίας. Πρέπει νὰ μελετηθῇ.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης.*** Ἀναπτύσσει τροπολογίαν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ἐνεστάλη ἀκολούθως δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 25|11|1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἕκαστον ἐκ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων ἐκ τῶν ἐχόντων ὡς ἕδραν πρωτεύουσαν Νομοῦ διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Προέδρου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου τοιοῦτον, ἑξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἑκάστης τῶν Πρωτευουσῶν τῶν Ἐπαρχιῶν ἢ Ὑποδιοικήσεως τοῦ Νομοῦ, ὡς καὶ τῶν πόλεων, αἵτινες δὲν εἶναι μὲν πρωτεύουσαι Ἐπαρχιῶν ἢ Ὑποδιοικήσεων, ἔχουσιν ὅμως πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10 χιλιάδων κατοίκων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ δύο μελῶν διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Τὰ δύο ταῦτα μέλη δέον νὰ ὦσιν ἐγγράμματα, νὰ κέπτηνται τὴν φαιτουμένην κατάλληλότητα τῆς ἀναπτιθεμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ νὰ ἔχωσι τὸ βουλευτικὸν ἢ γερουσιαστικὸν ἀξίωμα. Ὁ διορισμὸς των γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ, καὶ ἡ ἀπόλυσις των ἐπίσης, ἐὰν κατεδείχθησαν ἀνίκανα ἢ ὁπωσδήποτε ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου, ἐὰν ὑπέπεσαν εἰς ἀδίκημα ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἢ ἐστερήθησαν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των, ἢ, καίτοι ἐκλήθησαν ἐγγράφως, ἀπουσίασαν ἐπανειλημμένως ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ταμείου. Ἀντιπρόσωπος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐκλεγῇ εἴτε ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, εἴτε μέλος τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν αἷς Ἐπαρχίαις δὲν ὁρίστανται Δῆμοι τὸ ἀντιπροσωπεῦον τὴν Ἐπαρχίαν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Νομάρχου ἢ καὶ κατόπιν ὑποβολῆς τῶν πρόεδρων Κοινοτήτων τῶν ἀπαρτιζουσῶν τοὺς τέως Δήμους τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Εἰς τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Εἰδικῶν Ταμείων τῶν Νομῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Θεσσαλονίκης, Ἀχαΐας, Μεσσηνίας, Ἀρκαδίας, Ἰωαννίνων, Λαρίσσης, Χανίων, Ἡρακλείου, Κεφαλλᾶς, Κυκλάδων καὶ Ἐπαρχίας Βόλου προστίθενται καὶ οἱ Πρόεδροι τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ τυχὸν ὁριστημένου ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὰ ἔχοντα ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 8 ἑκατομμυρίων δραχμῶν Ταμεῖα παρίστανται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας, ὅστις καθιστάμενος ἐνήμερος τῶν ἀποφασιζομένων, προσυπογράφει πρὸς βεβαίωσιν τῆς νομιμότητος ἅπαντα τὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἔγγραφα τοῦ Ταμείου, γινόμενος διὰ τῆς προσυπογραφῆς συνυπεύθυνος. Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας εἰς τὰ τοιαῦτα Ταμεῖα παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα, ἴσον τῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μηνιαίᾳ τοῦ Νομάρχου ἀποζημιώσει.

Παρ' ἑκάστῳ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ Ταμείων δύναται νὰ ἀποσπᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἷς τῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Νομομηχανικοῦ ὑπηρετούντων Μηχανικῶν τοῦ Δημοσίου, ἀπαλλασσόμενος πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεώς του. Οὗτος ἐδρεύων ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἐκτελεῖ πάντα τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματι ἀναφερόμενα καθήκοντα τοῦ Νομομηχανικοῦ, λαμβάνων ἐντολὰς παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λογοδοτῶν εἰς αὐτόν. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ Μηχανικοῦ τούτου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καταβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἰδίου Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἁπάντων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Κράτους, ἤτοι τῶν ἐχόντων ἕδρας τὰς πρωτευούσας Νομῶν, Ἐπαρχιῶν, ἢ Ὑποδιοικήσεων, τοὺς κατοικοῦντας εἴτε εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἀνωτέρω Ταμείων εἴτε μακρὰν αὐτῶν, παρέχεται ἀποζημίωσις, διὰ τὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις παράστασίν των, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς κατὰ

συνεδρίασιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ μῆνα συνεδριάσεων, δι' ἃς θὰ χορηγῆται ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἰς τὰ παριστάμενα κατὰ ταύτας μέλη, ὁρίζεται ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ παρέχεται μηνιαία ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ταμείων (γραμματέα, λογιστὴν καὶ γραφέα), μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ κατὰ μῆνα διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν τυγχάνοντας δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ θέσεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐν ἑκάστῳ Ταμείῳ δύνανται νὰ περιορισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀνατιθεμένης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τῶν ὑπαλλήλων, ὧν αἱ θέσεις καταργοῦνται, εἰς τοὺς ἐναπομένοντας τοιούτους».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἡ σύνθεσις τῆς διοικούσης τὰ ἐν Ἐπαρχίαις συνιστώμενα Εἰδικὰ Ταμεῖα Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Ἐπιτροπὴ, ὁ τρόπος ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ τρόπος τῆς συμπληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως, λογιστοῦ, καὶ γραφέως καθορίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου δι' ἕκαστον Ταμεῖον».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδίου Διατάγματος προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Οἱ συγκριτικοὶ πίνακες ἐργολαβικῶν κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐγκρίνονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀνεξαρτήτως τῆς διὰ τούτων προτεινομένης ὑπερβάσεως τῆς ἀρχικῶς ἐγκεκριμένης δαπάνης.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω Ἐπιθεωρητῶν ἐγκρίνονται καὶ τὰ πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν μονάδων».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἰδίου Διατάγματος προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον, φέρον αὔξοντα ἀριθμὸν 2, τῶν ἑπέρων ἐδαφίων ἀριθμουμένων ἐν συνεχείᾳ.

«Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας, περιφερείας Ἐπαρχιῶν, ἀπομφαστιζομένων ἔργων καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τούτων ἐνεργεῖ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, ἧς ἡ σύνθεσις καθορίζεται ἐν τῷ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένῳ Διατάγματι καθορισμοῦ τῆς συνθέσεως τῆς Διοικούσης τὰ Εἰδικὰ ταῦτα Ταμεῖα Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5000 νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

«Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σύμπτυξις ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» λειτουργούντων Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας, μετὰ τοῦ ἐντὸς τοῦ εἰς ὃν ὑπάγονται νομοῦ λειτουργοῦντος τοιούτου, ὡς καὶ ἡ σύμπτυξις δύο λειτουργούντων Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ προρρηθέντος ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Καθ' ὁμοιον τρόπον δύναται νὰ ἱδρυθῇ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, ὅπου ὑπηρετεῖ Ἔπαρχος, καὶ ἐφ' ὅσον ἐζητήθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν κοινοτήτων.

Ἡ ἕδρα λειτουργίας, ἡ σύνθεσις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι λειτουργίας τῶν συμπτυσσομένων Ταμείων καθορίζονται ἐν τῷ προμνησθέντι Διατάγματι.

Ἄρθρον 7.

Ἐν περιπτώσει ἱδρύσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας ἐν Ἐπαρχίᾳ κατὰ τας ἰσχυούσας διατάξεις ὡς καὶ τὰς τοῦ παρόντος Νόμου ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ, ἐξ οὗ ἀπεσπάσθη τὸ ἱδρυόμενον, κατανέμεται μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἱδρυέντος, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ μήκους, τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου τῶν Ταμείων τούτων ὑπαγομένου δικτύου Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5000 νόμου ἡ φράσις «ὡς καὶ ἡ συντήρησις ὑρισταμένων δημοτικῶν ὁδῶν» ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἑξῆς «ὡς καὶ ἡ συντήρησις ἢ κατασκευὴ Δημοτικῶν ἢ Κοινοτήτων ὁδῶν, ἢ καὶ μεμονωμένων τεχνικῶν ἔργων, ἐπίσης δὲ καὶ τμημάτων Ἐθνικῶν ὁδῶν, ἐχουσῶν συγκοινωνιακὴν σπουδαιότητα ἢ ἐξυπηρετουσῶν ἀρχαιολογικοὺς ἢ Τουριστικοὺς σκοπούς, ὧν ἡ κατασκευὴ δὲν συνετελέσθη μέχρι σήμερον ἐξ οἱωνδήποτε λόγων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 9.

Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ καθωρισμέναι κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα σχετικὰ Π. Διατάγματα κατευθύνσεις Ἐθνικῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καθ' ἃ τὰ ἀφορᾷ τὰς διαδρομάς, μῆκη καὶ ἀρετηρίας των δι' ὁμοίων Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τμήματα ἐθνικῶν ὁδῶν χαρακτηρισθέντα ὡς ἐπαρχιακαὶ ὁδοί, διότι ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐχαρακτηρίσθησαν ἕτερα τμήματα κατασκευασθησόμενα, δύνανται προσωρινῶς νὰ θεωρῶνται ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀντίστοιχα τμήματα δὲν κατεσκευάσθησαν. Καθ' ὁμοιον τρόπον δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ νέα ἐπαρχιακὴ ὁδός.

Ἄρθρον 10.

Οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων» διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ α' τάξεως δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς μονιμοποιηθέντας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει ἑπταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως, πάντως ὅμως εἰς Γραφεῖον τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν τοιούτων τῶν ὑπ' ἀριθ. 4503, 5000 καὶ 5247 νόμων, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων ἢ παραγράφων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου ἢ προσθήκης νέων λέξεων.

Συζητεῖται ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιᾶνος*** κατακρίνει τὴν τυπικὴν ἔκθεσιν διὰ τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη τὸ νομοσχέδιον. Χίλια πεντακόσια ἑκατομμύρια, λέγει ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἐλήφθη ἕνα μέτρον ἄστοχον τοῦ νὰ γίνουν ὅλοι οἱ δρόμοι μαζύ, χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῆς χώρας. Αἰτία τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἦτο, ὅτι ἔπρεπε νὰ εὐχαριστηθοῦν ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον δὲν εὐχαριστήθησαν ἀλλὰ ἐξηπατήθησαν. Ἐδαπανήθησαν 1500 ἑκατομμύρια καὶ οὔτε μία ὁδὸς δὲν συνεπληρώθη. Τὰ

πράγμα είνε δύνηγρόν. Υπελόγισεν ή διοίκησις ότι θά διετίθεντο 600 χιλ. δι' έκαστον χιλιόμετρον καί οί ίδιοι έκείνοι πού έκαναν τόν ύπολογισμόν ήλθον καί είπον ότι θά χρειασθούν 1,300,000, ένώ πραγματικώς σύτε 1,300,0000 δέν θά άρκέσῃ.

Φωναί. Είσθε καί σείς μέλος τῆς Κυβερνήσεως τότε.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ή πρωτίστη ύποχρέωσις τήν όποίαν είχεν ό κ. Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας ήτο νά μᾶς είπῃ καθαρά, ποῖα μέτρα σκέπτεται νά λάβῃ πρό τῆς καταστάσεως αύτῆς καί ὄχι νά ύποβάλῃ μίαν τυπικήν ἔκθεσιν ζητῶν τήν κύρωσιν τοῦ νομοσχεδίου. Νά μᾶς είπῃ ύπό ποίας συνθήκας θά διαθέσῃ τά χρήματα. Νά μᾶς καθορίσῃ τούς δρόμους, οί όποῖοι θά γίνουν. Διότι δέν είνε δυνατόν νά γίνῃ ή έργασία αύτῆ μέ ύπουργικά σημειώματα.

Δ. Δίγκας (Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας). Δέν ύπῆρχε καμμία άνάγκη νά ύποβάλω ἐκτενῆ ἔκθεσιν διά τό νομοσχέδιον αύτό, άφοῦ πρό ὀλίγων μόλις μηνῶν ή Βουλή συνεζήτησε τό ζήτημα τοῦτο. Τόν τρόπον τῆς άνακαινίσεως τόν ἐπρόβλεψεν ό νόμος ό ψηφισθείς τόν παρελθόντα Ἰούλιον. Ἀλλά ἐπετέθη ό κ. ἀρχηγός τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως καί ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐπί τοῦθέματος. τῆς ὁδοποιΐας καί ὡμίλησε περί ἀρχῶν καί προγράμματος Ὁ κ. ἀρχηγός τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως ἦτο μέλος τῆς Κυβερνήσεως καί ό Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας ἀνῆκεν εἰς τήν ἰδικήν του παράταξιν. Δέν λέγω τοῦτο διά νά ἀποσείσω τάς εὐθύνας, ἀλλά διά νά τονίσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρεσύρθη ἐκ τῆς γνώμης τῶν τεχνικῶν της συμβούλων, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι δύναται νά γίνῃ ἡ ὁδοποιΐα μέ 650 χιλ. κατά χιλιόμετρον, ἐνῶ ἐγώ ὅταν ἀνέλαβον τό Υπουργεῖον εὗρον ἐπί τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ὑπηρεσίας ὅτι ἐχρειάζοντο 1250. Γνωρίζει ἡ Βουλή τά ληφθέντα ἔκτοτε μέτρα. Ἡ δαπάνη ἐμειώθη εἰς 850 χιλ. κατά χιλιόμετρον. Καί εἶνε ἀκόμη μικροτέρα, ἐάν ὑπολογισθῇ καί ὁ ὑποδιπλασμός τῶν ποσοστῶν τῆς συμβάσεως. Εἶπεν ὁ κ. ἀρχηγός τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως ὅτι ἐπετάχθησαν 1500 ἑκατομ. χωρίς νά τελειώσῃ ἕνας δρόμος. Παρέβλεψε ὅμως δύο γεγονότα. Ὅτι τεχνικῶς δέν εἶνε δυνατόν νά ἀποπερατωθῇ μία ὁδός, χωρίς νά παρέλθῃ ὡρισμένον χρονικόν διάστημα. Νά διανοιγῇ ἡ ὁδός, νά γίνουν τά χωματουργικά ἔργα, νά παρέλθῃ ἕν ἔτος διά τάς ἀτμοσφαιρικάς ἐπιδράσεις, νά γίνῃ σκυρόστρωσις καί κατόπιν νά γίνῃ σκέψις περί τῆς ἀσφαλτοστρώσεως.

Π. Τσαλδάρης. Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ ὁδοποιΐα ἐπί τῇ βάσει τῆς συμβάσεως;

Δ. Δίγκας (Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας). Μάλιστα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπανειλημμένως ὅμως σᾶς ἐζήτησα τήν συμπλήρωσιν ἑνός μικροῦ δρόμου 5 χιλιομέτρων.

Δ. Δίγκας (Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας). Ἐξακολουθεῖ ἡ ὁδοποιΐα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν περιοριζομένων πιστώσεων. Διά τοῦ νέου ὅμως προγράμματος θά εἶνε δυνατόν ἐάν ὑπάρξῃ χρηματοδότησις νά ἀποπερατωθοῦν 2,200 χιλιομέτρων ὁδοί. Πολλαί διά μικρᾶς προσθήκης θά ὁλοκληρωθοῦν καί ἄλλαι θά καταστοῦν προσωρινῶς ὁδοί τοπικῆς συγκοινωνίας. Δέν εἶνε λοιπόν πεταγμένα τά 1200 ἑκατομ. Χρειάζεται ὀλίγη ὑπομονή διά νά ἴδητε ἀποπερατούμενον τό ἔργον.

Ὁ κ. ***Κ.Ζαβιτζιᾶνος,*** λέγει,ὅτι ὁ κ. Υπουργός ἠθέλησε νά τοῦ ὑπενθυμίσῃ τήν ἐνέργειαν τοῦ κ. Χριστομάνου σχετικῶς μέ τό ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας. Ἀπαντῶ, ὅτι ὁ κ. Χριστομάνος ἐξέθηκεν ἐν τῷ Υπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὅτι ἤ θά φέρωμεν εἰς πέρας τήν κατασκευήν ὡρισμένων ὁδῶν, τῶν ὁποίων εἶχε προϋπολογισθῇ ἡ δαπάνη, ἤ θά ἀρχίσωμεν μεγαλύτερον δίκτυον ὑπό τήν προϋπόθεσιν, ὅτι ἀντέχουν τά οἰκονομικά μας. Μέ ἄλλας λέξεις, ἠρώτησε τόν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καί τόν Υπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐάν ὑπάρχῃ παρᾶ νά κάμωμεν περισσότερας ὁδούς, ἐάν ὄχι, νά περιορίσωμεν τό δίκτυον. Ἐπομένως οὐδεμία εὐθύνη δύναται νά ὑπάρχῃ διά τόν κ. Χριστομάνον, ἐφ' ὅσον τήν εὐθύνην διά τό οἰκονομικόν μέρος φέρει ὁ κ. Πρωθυπουργός καί ὁ κ. Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλλ' ἡ μεγάλη εὐθύνη ἀνήκει εἰς τόν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὁδοποιΐας. Διότι ὅταν ἐξηκριβώθη, ὅτι οἱ ὑπολογισμοί τῆς ὑπηρεσίας, ὅτι ἕκαστον χιλιόμετρον θά ἐστοίχιζε 650 χιλ. δραχ., δέν ἦσαν δάσυμοι, ἀλλ' ὅτι θά ἐστοίχιζε ἕκαστον χιλιόμετρον 1,300 χιλ. δραχ., ἔργον φρονήσεως ἦτο νά σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι τό ἀρχικόν σχέδιον δέν ἦτο δυνατόν νά ἐφαρμοσθῇ.

Δ. Δίγκας (Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας). Αὐτό ἔκαμα.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Τώρα ἔπειτα ἀπό δύο ἔτη ἀφοῦ ἐπετάξαμεν 1,500 ἑκατομμύρια

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου,*** λέγει, ὅτι ἔχει λάθος ὁ κ. Βουλευτής Κερκύρας, πιστεύων. ὅτι ἡ πηγή τοῦ κακοῦ ἔγκειται εἰς τήν ἐκτέλεσιν. Βεβαίως ἔπρεπε νά δοθῇ περισσότερα προσοχή κατά τήν ἐφαρμογήν τῆς συμβάσεως, ἀλλά ἡ ἀφορμή τοῦ κακοῦ ἔγκειται εἰς αὐτήν τήν σύμβασιν. Ἀτυχῶς ἡ Κυβέρνησις καταφεύγει πάλιν εἰς δάνεια καί ἀναδόχους. Φρονεῖ, ὅτι δι' οἰκονομιῶν ἠδύναντο νά ἐξευρεθῶσι οἱ πόροι καί νά γίνῃ ἔστω καί βραδύτερον ἡ ἀνακαίνισις τῶν ὁδῶν χωρίς δάνεια. Φοβεῖται, ὅτι θά ἔχωμεν πάλιν τά ἴδια λυπηρά ἀποτελέσματα, τά ὁποῖα εἴχομεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης συμβάσεως.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης,*** λέγει, ὅτι δέν θά ἐλάμβανεν τόν λόγον, ἐάν δέν τόν ὑπεχρέωνεν ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Υπουργοῦ, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε προβληθεῖσαι ὁδοί ἐξακολουθοῦν ἐκτελούμεναι καί οὐδαμοῦ ἀνεστάλη ἡ ἐκτέλεσις. Εἰς τήν περιφέρειάν μου, λέγει, ἔχουν πεταχθῇ περί τά 80 ἑκατομμύρια χωρίς νά γίνῃ ἕνα τρῆμα ὁδοῦ, αἱ δέ ἐργασίαι ἐσταμάτησαν πρό ἔτους. Καί ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλά καί αἱ παλαικαί ὁδοί αἱ χρησιμοποιούμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων ὁδοποιΐας, κατέστησαν ἀδιάβατοι καί ἐκαλύφθησαν ὑπό ὑλικοῦ τεραστίου χρηματικοῦ ποσοῦ, τό δέ ὑλικόν τοῦτο ἄγεται πρός καταστροφήν. Ἐν τούτοις ἀνοίγομεν νέας πληγάς εἰς τόν προϋπολογισμόν. Λέγει, κατόπιν, ὅτι ἡ κατάρτισις τῆς συμβάσεως χωρίς νά ὑπάρχουν ὁριστικαί μελέται εἶναι πρᾶξις αὐτόχρημα ἐγκληματική, διότι αἱ ὁριστικαί μελέται δέν στηρίζονται μόνον εἰς μίαν ἔγκρισιν τοῦ Υπουργοῦ ἀλλά καί ἐπί θετικῶν δεδομένων, τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς παραγωγῆς.

Δ. Δίγκας. (Υπουργός τῆς Συγκοινωνίας).Ὁμιλεῖτε περί κατατκευῆς, ἐνῷ δέν πρόκειται περί τούτου.

Α. Παπαθανάσης. Θά ἔλθω καί εἰς αὐτό τό σημεῖον.

Θ. Σοφούλης. Ὥστε αὐτά ποῦ εἴπατε ἦσαν ἀκαδημαϊκά.

Α. Παπαθανάσης. Ἡ πρώτη μελέτη κατά τό νομοσχέδιον θά ὑποβληθῇ ἐντός μηνός καί εἶναι λυπηρόν πῶς φαντάζεται ἡ ὑπηρεσία ὅτι εἶναι δυνατόν τοῦτο, διότι ὅταν ἐμιλοῦμεν περί ἀνκκαινίσεως μιᾶς ὁδοῦ, ἀναγκαίως ὁμιλοῦμεν καί περί κατασκευῆς νέας, λόγῳ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν δέ ἡ κατασκευή θά στοιχίσῃ πολλαπλασίως ἀπό ὅ,τι ὑπολογίζεται.

Δ. Δίγκας (Υπ. Συγκοινωνίας). Δέν πρόκειται περί ριζικῆς ἀνακαινίσεως, ὡς εἶπον καί ἄλλοτε, διότι δέν εἴχομε τά μέσα. Διά μίαν τελειοτέραν συντήρησιν δέν χρειάζεται μελέτη οἵα διά τάς ὑπό κατασκευήν ὁδούς. Αἱ μεταβολαί θά εἶναι ὀλίγαι. Ἐστάλη δέ ἀνώτερος μηχανικός ἐπί τόπου διά νά λάβῃ ὅλα τά στοιχεῖα διά τήν μεταρρύθμισιν ὡρισμένων ὁδῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης,*** λέγει ὅτι ἄν πρόκειται νά γίνῃ μόνιμον ἐπίστρωμα θά παραστῇ ἀνάγκη ἀνασκάψεω; ὁλοκλήρων τῶν ὁδῶν. Εἶναι γνωστόν ὅτι αἱ ἰδικαί μας ὁδοί δέν ἔχουν καθόλου ὑπόστρωμα. Ἐπομένως θά ἀπαιτηθοῦν 400,000 ὄρχμ. κατά χιλιόμετρον. Ἔχω τήν γνώμην, ἐφ' ὅσον ἡ σύμβασις θά ψηφισθῇ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νά φροντίσῃ νά περισώσῃ τό ὑλικόν τῆς ὁδοποιΐας, τό ὁποῖον εἶναι ἐγκατεσπαρμένον εἰς ὅλην τήν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης,*** λέγει ὅτι ὅλοι οἱ δρόμοι ὅλων τῶν Κρατῶν μετά τόν πόλεμον εὑρέθησαν ἐν ἀδυναμίᾳ νά βαστάξουν τά βαρέα αὐτοκίνητα καί διά τοῦτο ὅλας τάς μεγάλας ἀρτηρίας τάς ἔκαμαν μέ μόνιμον ὁδόστρωμα. Αὐτό ἔπρεπε νά

γίνῃ καί εἰς ἡμᾶς εἰς 3 4 δρόμους ὅπως εἶναι ὁ Πρεβέζης-Ἰωαννίνων, ὁ Τριπόλεως- Σπάρτης κ λ.π. δέν πρόκειται ὅμως διά τοῦ νομοσχεδίου νά θεραπεύσωμεν τοιαύτας ἀνάγκας, διότι δέν φθάνει τό δάνειον. Τό σύστημα τό ὁποῖον θά ἀκολουθήσωμεν εἶναι μεταξύ μονίμου ὁδοστρώματος καί σκιροστρώσεως.

Ι. Γρηγοράκης. Καί τό σύστημα αὐτό εἶναι καλό, ἀλλά χρειάζεται διαρκῶς συντήρησιν.

Θ. Χαβίνης. Βεβαίως αἱ δρόμοι, αἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν μόνιμον ὁδόστρωμα, θέλουν διαρκῶς συντήρησιν.

Ὁ κ. ***Α. Δούλης*** παρακαλεῖ ὅπως μεταξύ τῶν πρώτων ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι θά ἀνακαινισθοῦν, εἶναι αἱ Πρεβέζης-Ἰωαννίνων ἀποτελοῦσαι μοναδικήν ἀρτηρίαν συγκοινωνίας ἐν Ἠπείρῳ καί νά διαρρυθμισθῇ αὕτη εἰς τό ἐπικίνδυνον σημεῖον Καλέντζας.

Ὁ κ. ***Ι. Γρηγοράκης*** παρακαλεῖ νά ληφθῇ πρόνοια διά τήν ὁδόν Τριπόλεως-Σπάρτης-Γυθείου.

Δ. Δίγκας (Υπουργός Συγκοινωνίας). Δέν δύναμαι νά ὑποσχεθῶ τίποτε, θά συνεννοηθῶ μέ τήν ὑπηρεσίαν μου πρῶτα.

Ε. Κουλουμβάκης. Καί ἐγώ συνηγορῶ διά τήν ἀνακαίνισιν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς. Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ μεγαλύτερος πόθος τοῦ Νομοῦ Λακωνίας ἦτο ἡ κατασκευή τοῦ σιδηροδρόμου Τριπόλεως,-Σπάρτης. Δυστυχῶς ὅμως δέν κατωρθώθη νά γίνῃ. Ἤδη πρέπει νά ληφθῇ ἐξαιρετική μέριμνα διά τήν ὁδόν αὐτήν διότι μόνον ὁ νομός Λακωνίας ἀπό ὅλην τήν Ἑλλάδα δέν ἔχει σιδηρόδρομον.

Γίνεται κατόπιν δεκτόν τό νομοσχέδιον εἰς δ' συζήτησιν καί σύνολον ἔχον οὕτω :

Περί κυρώσεως συμβάσεως ἀνακαινίσεως ὁδῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη μετά τήν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξύ τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Συγκοινωνίας καί τῆς ἐνταῦθα Ἑταιρείας «Γκάμον καί Μέρμηγκας» συναφθεῖσα καί ἐνταῦθα ὑπογραφεῖσα σύμβασις διά τήν ἀνακαίνισιν Ἐθνικῶν ὁδῶν ἀπό 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὡς τροποποιεῖται καί συμπληροῦται κατωτέρω.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Διά τήν ἀνακαίνισιν δικτύου Ἐθνικῶν ὁδῶν.

Μεταξύ τῶν κ. κ. Δημ. Δίγκα Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καί Γεωργίου Μαρῆ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκπροσωπούντων τό Ἑλληνικόν Δημόσιον καί τό Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας ἀφ' ἑνός καί ἀφ' ἑτέρου τῶν κ. κ. Ι. Π. Μέρμηγκα κατοίκου Ἀθηνῶν καί Ὄσκαρ Ρότζερς κατοίκου Λονδίνου προσωρινῶς δέ διαμένοντος ἐνταῦθα ἐκπροσωπούντων τήν Ἑταιρείαν «Γκάμον καί Μέρμηγκας», τοῦ μέν πρώτου δυνάμει εἰδικῆς ἐντολῆς χορηγηθείσης αὐτῷ διά τοῦ ἀριθ. 22760)1932 ἐντολῆς τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γεωργίου Ξενοφῶντος, τοῦ δευτέρου ὡς ἄνω προθεσμίας Κυριαζῆ τήν ὁμόρρυθμον Ἑταιρείαν «Γκάμμον καί Μέρμηγκας» ἐχούσης τά γραφεῖα αὐτῆς ἐν Ἀθήναις καί εἰς τήν μηγκας» ἐχούσης τά γραφεῖα αὐτῆς ἐν Ἀθήναις καί εἰς τήν Πραξιτέλους ἀριθ. 17, τοῦ δέ δευτέρου ὡς εἰδικοῦ πληρεξουσίου τοῦ Τζῶν Τσάρλς Γκάμμον δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 22773)1932πληρεξουσίου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου, συνεφωνήθησαν τά ἑπόμενα, ἐν οἷς τό Ἑλληνικόν Δημόσιον καί τό Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας θ' ἀναγράφηται διά τῆς λέξεως «Ἐργοδότης» ἡ δ' Ἑταιρεία διά τῆς λέξεως «Ἀνάδοχος».

Ἄρθρον 1.

Σκοπός καί ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.

1. Σκοπός καί ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἡ κατά τούς ἐν τοῖς ἑπομένοις ὅρους διαρρύθμισις, συμπλήρωσις καί ἀνακαίνισις δικτύου Ἐθνικῶν ὁδῶν, ὑποδειχθησομένων ὑπό τοῦ Ἐργοδότου εἰς οἱονδήποτε δέ σημεῖον τοῦ Κράτους κειμένων.

2. Ὡς δαπανηθησόμενον ποσόν διά τά ὡς ἄνω ἔργα ὁρίζεται τό ἀντιστοιχοῦν εἰς δραχμάς κατά τό ἄρθρον 10ον τῆς παρούσης ποσόν τοῦ προϊόντος τῶν ἐκ φράγκων γαλλικῶν 75,000.000 ὡς κατωτέρω δανείων. Ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῶν ἔργων, τά γενικά καί ἐπισφαλῆ ἔξοδα τοῦ Ἀναδόχου ὡς καί τό ὄφελος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Μελέται τῶν ἔργων.

1. Ἐντός μηνός ἀπό τῆς νομίμου ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως τό Υπουργεῖον Συγκοινωνίας ὑποχρεοῦται νά κοινοποιήσῃ εἰς τόν Ἀνάδοχον πίνακα τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀνακαινισθησομένων ὁδῶν, μετ' ἐνδείξεως τοῦ μήκους αὐτῶν, ἅμα δέ μελέτην ὁριστικήν προσηκόντως ἐγκεκριμένην διά τήν ἀνακαίνισιν μιᾶς ἤ πλείστων ὁδῶν συνολικοῦ μήκους οὐχί μικροτέρου τῶν 50 χιλιομέτρων.

2. Ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ὑποχρεοῦται ὁ Ἐργοδότης, ἵνα κοινοποιήσῃ κατά τόν αὐτόν τρόπον εἰς τόν Ἀνάδοχον τάς μελέτας τῶν ὑπολοίπων ὁδῶν τοῦ ὡς ἄνω πίνακος.

3. Ἐντός ἓξ μηνῶν ἀπό τῆς νομίμου ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νά κοινοποιήσῃ εἰς τόν Ἀνάδοχον τόν πίνακα τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος τῶν ἀνακαινισθησομένων ὁδῶν μετά τῶν μελετῶν αὐτῶν προσηκόντως ἐγκεκριμένων.

4. Ἐν περιπτώσει κα0' ἣν ἐκ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν ὁ Ἐργοδότης ἤθελε κρίνει, ὅτι ἡ δαπάνη διά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἁπασῶν τῶν ὁδῶν τῶν δύο πινάκων θά ὑπερῇ τό εἰς τό ἄρθρον 1, παράγραφον 2, ὁριζόμενον ποσόν, δικαιοῦται οὗτος νά ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ πίνακος ὁδούς ἀλλά μόνον ἐφ' ὅσον δέν ἔχουσιν ἐκτελεσθῇ ἐπ' αὐτῶν ἐργασίαι ὑπό τοῦ Ἀναδόχου. Κατά τόν αὐτόν τρόπον δύναται ὁ Ἐργοδότης νά προσθέσῃ ὁδούς ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ διά τάς ὁδούς τῶν πινάκων δαπάνη ἔσται κατωτέρα τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 παράγρ. 2 ὁριζομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἀναγκαστικαί ἀπαλλοτριώσεις.

1. Τῶν περί ὧν ἡ παροῦσα Σύμβασις ἔργων ὄντων δημοσίας ἀνάγκης καί ὠφελείας, ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νά ἐνεργήσῃ εἰς βάρος του τάς κατά τούς περί Ὁδοποιΐας Νόμους ἀναγκαίας ἀπαλλοτριώσεις διά τήν κατάληψιν ἐδαφῶν, πρός διαπλάτυνσιν ἢ τροποποίησιν τῆς χαράξεως τῶν ὁδῶν. Ἐκ τούτων εἰδικῶς αἱ διά τάς διαβάσεις δι' ἰδιωτικῶν γηπέδων προσωριναί ἀπαλλοτριώσεις διενεργοῦνται μέν ὑπό τοῦ Ἐργοδότου, βαρύνουσιν ὅμως τόν Ἀνάδοχον.

2. Πάντα τά σχετικά διαγράμματα καί αἱ λοιπαί ἐνέργειαι διά τήν ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτελεσθήσονται ὑπό τῆς Υπηρεσίας τοῦ Ἐργοδότου.

3. Ἡ κρίσις περί τοῦ ἀναγκαίου ἢ μή τῶν ἀπαλλοτριώσεων, τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ μή τῶν ὡρισμένων λατομείων καί ὀρυχείων καί ἡ ἐν γένει ὑπόδειξις τῶν τόπων προελεύσεως τῶν διαφόρων ὑλικῶν ἀπόκειται εἰς τόν Ἐργοδότην.

Ἄρθρον 4.

Προθεσμία ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

1. Ἡ ὁλική προθεσμία ἐκτελέσεως τοῦ συνόλου τῶν ἔργων τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁρίζεται εἰς δύο ἔτη ἀπό τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἔργων. Ὡς ἡμέρα δέ ἐνάρξεως τῶν ἔργων θεωρεῖται ἡ κατά τό ἄρθρον 10 παράγραφος 2 ἡμέρα χορηγήσεως τῆς προκαταβολῆς, ἤ. ἐφ' ὅσον δέν κάμῃ χρῆσιν ταύτης ὁ Ἀνάδοχος, ἡ ἡμέρα τῆς ἐγκαταστάσεώς του, καθοριθησομένη ὑπό τοῦ Ἐργοδότου.

2. Ἐάν ὁ Ἐργοδότης ὑπερῇ τάς ἐν ἄρθρῳ 2 προθεσμίας καθυστερῶν τήν παράδοσιν τῶν μελετῶν ἔργων, ἡ προθεσμία

έκτελέσεως τοῦ συνόλου τῶν ἔργων αὐξάνεται ἀναλόγως. τοὐλάχιστον δὲ κατὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὴν καθυστέρησιν. Ἡ τοιαύτη καθυστέρησις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτίμησις τῶν ἔργων.

1. Τὰ ἔργα ἐκτιμηθήσονται βάσει τῶν συνημμένων τῇ παρούσῃ Συμβάσει α') ἀναλύσεως τιμῶν, πλέον ποσοστοῦ 20 ο/ο (εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατόν) διὰ γενικὰ καὶ ἐπισφαλῆ ἔξοδα τοῦ Ἀναδόχου, ἀποσβέσεων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων του κέρδος, καθὼς καὶ β') τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων (ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν τροποποιεῖται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως), ὧν ἀμφοτέρων ἔχει πλήρη γνῶσιν ὁ Ἀνάδοχος.

2. Αἱ τιμαὶ ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν κανονισθήσονται ἐφ' ἅπαξ εἰς ἑκάστην περιοχὴν Γραφείου Νομομηχανικοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω καθορισθησομένων τιμῶν διὰ μὲν τὰ ἡμερομίσθια μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων θὰ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργός, διὰ δὲ τὰ ὑλικὰ καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου τῆς ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, θὰ ἀποφαίνηται ἡ διαιτησία τοῦ ἄρθρου 13 τῶν Γενικῶν Ὅρων τοῦ νόμου 5247.

3. Ὁσάκις ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς, ὁ παρὰ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μηνιαίως δημοσιευόμενος, ἤθελεν ὑποστῇ μείωσιν ἢ αὔξησιν τοὐλάχιστον κατὰ 10 ο/ο ἀπὸ τὸν τιμάριθμον τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκανονίσθησαν αἱ βάσεις τιμαὶ τῆς ἀναλύσεως τιμῶν, δικαιοῦνται ὅ τε Ἐργοδότης καὶ ὁ Ἀνάδοχος, νὰ ζητήσωσιν ἀναλόγων ἀναθεωρήσεων τῶν ἡμερομισθίων καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Νεωτέρα ἀναθεώρησις, καὶ ἐὰν ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς τιμῆς τοῦ τιμαρίθμου, μόνον μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς προηγουμένης δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐφ' ὅσον τότε θὰ ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις αὐταί, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὡσαύτως δύναται νὰ ζητηθῇ παρ' ἑκατέρου ἡ παρὰ τῆς τριμελοῦς ταύτης Ἐπιτροπῆς ἀναλογος ἀναθεώρησις τῶν ὑλικῶν ἢ ἑνίων ἐξ αὐτῶν ὁσάκις ἡ ἐνταῦθα ἀγοραία τιμὴ τούτων, λαμβανομένη ἐκ τοῦ ἐπισήμου δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἤθελεν αὐξηθῇ ἢ μειωθῇ κατὰ 10 ο/ο τοὐλάχιστον. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν μελῶν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναθεωρήσεων τούτων, ἀποφαίνεται, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ τῶν ἡμερομισθίων, ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ὑλικῶν ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἡ ἐν ἄρθρῳ 13 τῶν Γενικῶν Ὅρων τοῦ νόμου 5247 «περὶ ἀνακαινίσεως ἐθνικῶν ὁδῶν» διαιτησία.

Ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων διατάξεις αἱ διατυπωθεῖσαι εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 75 τῆς 7ης Μαΐου 1928 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα, ὑπὸ χρονολογίαν 23 Ἀπριλίου 1928 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων», ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 3 μέχρι καὶ τοῦ 14 τῶν Γενικῶν Ὅρων τοῦ νόμου 5247 «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν», ἐπίσης καὶ ταῦτα ἐφόσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 7.

Τρόπος πληρωμῆς.

1. Τὸ πρῶτον δεκαήμερον ἑκάστου μηνὸς θὰ συντάσσωνται κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 5 ἐκτίμησιν λογαριασμοὶ τῆς κατὰ περιφερείας Νομομηχανικῶν ἐκτελεσθείσης παρὰ τοῦ Ἀναδόχου ἐργασίας, καθὼς καὶ τῶν προμηθευθέντων παρ' αὐτοῦ ὑλικῶν ὁδοστρωσίας καὶ λοιπῶν ὑλικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου μηνός, τηρουμένου κατὰ πιστοποίησιν τοῦ ὁρίου τοῦ ἄρθρου 62 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Οἱ ἐν λόγῳ λογαριασμοὶ θὰ συντάσσωνται ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου καὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Γραφεῖον εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ περιφέρεια ἐν ᾗ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα, τοῦ Ἐργοδότου δικαιουμένου νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς γραφείου καὶ εἰς ἑτέραν περιφέρειαν ἢ νὰ συστήσῃ εἰδικὸν Γραφεῖον διὰ μίαν ἢ πλείονας ὁδούς.

2. Ἐντὸς μηνὸς τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἑκάστου μηνιαίου λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὡς κατωτέρω καταβολὴν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀνάδοχον, μείων τῶν ἀκολούθων κρατήσεων:

α) 10 ο/ο ἐπὶ τῆς ἐκπιμήσεως τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων λόγῳ ἐγγυήσεως καὶ

β) 25 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προμηθευθέντων ὑλικῶν, λόγῳ προσωρινῆς κρατήσεως.

3. Ἐὰν ὁ Ἐργοδότης μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὡς ἄνω πληρωμῆς τοῦ μηνιαίου λογαριασμοῦ δὲν ἔχει ἀποπερατώσει τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ, δικαιοῦται νὰ προέῃ εἰς πρόσθετον προσωρινὴν κράτησιν 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ πληρωτέου ποσοῦ τοῦ λογαριασμοῦ ἀποδοτέαν πάντως εἰς τὸν Ἀνάδοχον ἐντὸς προθεσμίας ἑτέρων 30 ἡμερῶν τὸ ἀργότερον καὶ ἂν ὁ λογαριασμὸς δὲν ἐξελεγχθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ ῥᾳδύτερον τὸν ἔλεγχον τοῦτον.

4. Τὸ ποσὸν ἑκάστου λογαριασμοῦ θὰ πληρώνηται εἰς τὸν Ἀνάδοχον τοῖς μετρητοῖς εἰς δραχμὰς παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς ἐντολῆς πρὸς αὐτὴν τοῦ ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν Δανείων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἀναφερομένων καὶ χρεώσει τοῦ ἐν ἄρθρῳ 10 ἐδαφ. 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένου Εἰδικοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ εἰς δραχμὰς λ)σμοῦ.

Ἄρθρον 8.

Παροχὴ δανείων ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου.

1. Διὰ τὴν κάλυψιν τῆς δαπάνης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ὁ Ἀνάδοχος θέλει παράσχει πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας δύο δάνεια συνολικοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου Γαλλικῶν φράγκων 75.000.000 (ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων), τὸ μὲν πρῶτον βραχυπρόθεσμον κεφαλαίου Γαλ. φραγ. 25.000.000 (εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων), τὸ δὲ δεύτερον μακροπρόθεσμον κεφαλαίου ὀνομαστικοῦ Γαλ. φραγ. 50.000.000 (πεντήκοντα ἑκατομμυρίων) ὑπὸ τοὺς κάτωθι λεπτομερεῖς ὅρους:

2. Τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἀνωτέρω δανείων δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς ἀντιστοιχῶν ἕτερον νόμισμα τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως τοῦ Ἐργοδότου.

3. Τὸ βραχυπρόθεσμον δάνειον παρασχεθήσεται εἰς τὸ ἄρτιον δι' ἀνοίγματος παρὰ τοῦ Ἀναδόχου πιστώσεως εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐργοδότου εἰς δύο ἴσας δόσεις ὡς ἑξῆς:

Ἡ πρώτη δόσις ἐκ φραγ. Γαλ. 12.500.000 χορηγηθήσεται ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἰσχύος τῆς παρούσης ἔναντι τῶν κάτωθι γραμματίων τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας:

5 γραμματίων ἑκάστου ἐκ φραγ. Γαλ. 2.500.000 ἀπάντων λήξεως 1ης Ἰανουαρίου 1934 καὶ ἀναλόγου ἀριθμοῦ γραμματίων ληγόντων τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἑξαμήνου διὰ ποσὰ ἴσα πρὸς τὸν τόκον ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω κεφαλαίου τῶν 12.500.000 φράγκων, ὑπολογιζομένων πρὸς 8 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χορηγήσεως τῆς δόσεως ταύτης τοῦ δανείου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1933.

Ἡ δευτέρα δόσις ἐκ φραγ. Γαλ. ἐπίσης 12.500.000 χορηγηθήσεται ἐντὸς 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἰσχύος τῆς παρούσης ἔναντι τῶν κάτωθι γραμματίων τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.

5 γραμματίων ἐκ φραγ. Γαλ. 2.500.000 ἑκαστον, ἀπάντων λήξεως 1ης Ἰανουαρίου 1935 καὶ ἀναλόγου ἀριθμοῦ γραμματίων ληγόντων τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἑξαμήνου διὰ ποσὰ ἴσα πρὸς τὸν τόκον ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω κεφαλαίου τῆς δευτέρας δόσεως τῶν φρ. 12.500.000 ὑπολογιζόμενον πρὸς 8 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χορηγήσεως τῆς δόσεως ταύτης τοῦ δανείου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1934.

4. Τὸ μακροπρόθεσμον δάνειον χορηγηθήσεται εἰς τρεῖς δόσεις ὡς ἀκολούθως:

Ἡ πρώτη δόσις ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου φραγ. γαλλικῶν 15.000.000 (δέκα πέντε ἑκατομμυρίων) χορηγηθήσεται ἅμα τῇ ἐξαντλήσει εἰς δαπάνας τῶν ἔργων τοῦ προϊόντος τοῦ ὡς ἄνω βραχυπροθέσμου δανείου, μειουμένου κατὰ τὸ κεφάλαιον ἄνω βραχυπροθέσμου δανείου, μειουμένου κατὰ τὸ κεφάλαιον ἄνω βραχυπροθέσμου δανείου, μειουμένου κατὰ τὸ κεφάλαιον τῶν χορηγηθησομένων εἰς τὸν Ἀνάδοχον κατὰ τὸ ἄρθρον 10

Ἄρθρον 11.

Ἐκχώρησις ἔργων.

Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῶν ἔργων τῆς παρούσης ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς συμβάσεως νὰ συστήσῃ ἑλληνικὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν μὲ καταβεβλημένον κεφάλαιον λιρῶν στερλινῶν 50.000 τοὐλάχιστον ἢ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ποσοῦ εἰς δραχμὰς, εἰς ἣν θέλει ἐκχωρήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένων ἔργων, δικαιούμενος ὅπως μέρος τούτων καὶ μέχρι τῶν 50 ο/ο τοῦ ἔργου ἐκχωρήσῃ ὑπ' εὐθύνην του εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐργολάβους.

Ἄρθρον 12.

Χορηγήσεις συναλλάγματος εἰς τὸν Ἀνάδοχον.

Ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται ὅπως ἐνεργῇ δεόντως παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εἰς τὸν Ἀνάδοχον χορήγησιν σχετικοῦ συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραζομένων ὑλικῶν ἀσφαλτοστρωτικῶν κατασκευῶν καὶ μηχανημάτων ἐφ' ὅσον θὰ ἰσχύωσιν οἱ περιορισμοὶ τοῦ συναλλάγματος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του διαθέσιμον ὑπόλοιπον ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐδαφίου 2 προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἐγγύησις τοῦ Ἀναδόχου.

1. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως διὰ τὴν καλὴν καὶ πιστὴν τῶν ἔργων ἐκτέλεσιν προσαχθῇ ἐπὶ ἀποδείξει τὰς κάτωθι ἐγγυήσεις συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 10.000.000 δέκα ἑκατομμυρίων ὡς ἑξῆς :

α) Ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, προσωρινὴν ἐγγύησιν δραχμῶν 5.000.000 (πέντε ἑκατομμυρίων) δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀναγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Τραπέζης ἢ γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐμφαίνοντος τὴν παρ' αὐτοῦ ἰσόποσον κατάθεσιν εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς τιμῆς αὐτῶν ὑπολογιζομένης εἰς τὴν ὀνομαστικήν των τοιαύτην.

β') Τὴν παραμονὴν τῆς ἐγκαταστάσεώς του διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργων τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁριστικὴν ἐγγύησιν δραχ. 10.000.000 (δέκα ἑκατομμυρίων) εἴτε εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν συνάλλαγμα εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἢ Γαλλικὰ Φράγκα δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης τοῦ Ἐξωτερικοῦ τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως τοῦ Ἐργοδότου, εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς εἰς δραχμὰς ἀναγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Τραπέζης ἢ καὶ διὰ γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐμφαίνοντος τὴν παρ' αὐτοῦ ἰσόποσον κατάθεσιν εἰς μετρητά.

Αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ ἐκπίπτουν ὑπὲρ τοῦ Ἐργοδότου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ δ' τῆς παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Νόμου 5247 ἢ ἐπιστρέφονται εἰς τὸν Ἀνάδοχον συνωδᾷ τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντικαθιστάμεναι διὰ τῶν κρατήσεων 10 ο/ο.

2. Ἅμα τῇ καταθέσει τῆς πρώτης προσωρινῆς ἐγγυήσεως τῶν 5.000.000 (πέντε ἑκατομμυρίων) δραχ., ὁ Ἐργοδότης ὀφείλει ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ἀνάδοχον τὴν κατατεθεῖσαν ἤδη δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17.292 γραμματίου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προσωρινὴν ἐγγύησιν, ἐντελλόμενος τὴν εἰς τὸν Ἀνάδοχον ἀπόδοσίν της.

Ὁμοίως ἅμα τῇ καταθέσει τῆς ὁριστικῆς ἐγγυήσεως τῶν 10.000.000 (δέκα ἑκατομμυρίων) δραχ. ὁ Ἐργοδότης ὀφείλει ὅπως ἐπιστρέψῃ ὡς ἀνωτέρω ἀπηλλαγμένην τὴν ὡς ἄνω προσωρινὴν ἐγγύησιν τῶν 5.000.000 (πέντε ἑκατομμυρίων) δραχ. ἐντελλόμενος τὴν εἰς τὸν Ἀνάδοχον ἀπόδοσιν καὶ ταύτης.

3. Τὰς ὡς ἄνω ἐγγυήσεις δραχ. 10.000.000 (δέκα ἑκατομμυρίων) ὑποχρεοῦται ὁ Ἐργοδότης ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ἀνάδοχον τμηματικῶς εἰς ποσὰ οὐχὶ μικρότερα τῶν 2.000.000 (δύο ἑκατομμυρίων) ἀναλόγως τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ εὐθὺς ὡς αἱ ἐν ἄρθρῳ 6 τῆς Συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κρατήσεις τῶν 10 ο/ο ὑπερβοῦν τὰ ποσὰ αὐτῶν.

Ἄρθρον 14

Φόροι καὶ χαρτόσημα.

Ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ἐξόφλησις ἁπάντων τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐκδιδομένων γραμματίων ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου καὶ παντὸς φόρου ὑφισταμένου ἢ ἐπιβληθησομένου ἐν Ἑλλάδι. Ὡσαύτως ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου ἡ παροῦσα Σύμβασις. Αἱ εἰς τὸν Ἀνάδοχον ἐνεργηθησόμεναι πληρωμαὶ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν ἀπαλλάσσονται ἐπίσης παντὸς τέλους χαρτοσήμου καὶ πάσης κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, «Ταμείου Δημοσίων Κτιρίων καὶ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ὁμοίως ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου καὶ χαρτοσήμου ἡ πρᾶξις μεταβιβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συσταθησομένην Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν, ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς πρὸς αὐτὴν πρᾶξις ἢ ἀπόδειξις.

Ἄρθρον 15.

Καθυστέρησις ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ Ἐργοδότου.

Διὰ πᾶσαν τυχὸν καθυστέρησιν προερχομένην ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Ἐργοδότου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης τασσομένων ὑπὲρ αὐτοῦ προθεσμιῶν, ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ἀνάλογον πρὸς τὰ κατὰ τὸ καθυστερηθὲν χρονικὸν διάστημα γενικὰ ἔξοδα τοῦ Ἀναδόχου. Διὰ πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀμφισβήτησιν ἡ ἄλλην καθυστέρησιν προερχομένην εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Ἀναδόχου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Ἐργοδότου, ἀποφαίνεται ἡ διαιτησία.

Ἄρθρον 16.

Αὔξησις Δανείου.

Διὰ νεωτέρας συμφωνίας Ἐργοδότου καὶ Ἀναδόχου συναπτομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης τὸ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενον μακροπρόθεσμον δάνειον δύναται νὰ αὐξηθῇ κατὰ Γαλλικὰ φράγγ 25.000.000 (εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια) καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοῦ μακροπροθέσμου δανείου τῆς παρούσης συμβάσεως αὐξανομένων ἀναλόγως καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐνλώσῃ ἐντὸς δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως τὴν αὔξησιν ταύτην.

Ἄρθρον 17.

Ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑποκειμένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυροῦντος αὐτὴν νόμου.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος ἀποδέχεται τὰς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐπενεχθησομένας τυχὸν τροποποιήσεις ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνακοινώσεως τῶν γενομένων μεταβολῶν, ἀπὸ τῆς ἑπομένης δὲ τῆς δηλώσεως ταύτης ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἀφ' ἧς λογίζονται καὶ πᾶσαι αἱ ἐν αὐτῇ προθεσμίαι.

3. Ἐὰν ὁ Ἀνάδοχος δὲν ἀποδεχθῇ ἀνεπιφυλάκτως ἢ δὲν ἀπαντήσῃ ποσῶς εἰς τὴν γενησομένην αὐτῷ ἀνακοίνωσιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας γενομένων τροποποιήσεων, ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἀνακοινωνθῶσιν αὐτῷ αὗται, ἡ παροῦσα Σύμβασις θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ ἰσχύουσα.

Ἐγένετο εἰς δύο πρωτότυπα, ἔλαβε δὲ ἕκαστος τῶν ἀνω συμβαλλομένων ἀνὰ ἕν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1931.

Οἱ συμβαλλόμενοι

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Δ. Γ. ΔΙΓΚΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Διὰ τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρείαν «Γκάμμων καὶ Μέρμιγγας»
ΟΣΚΑΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΡΜΙΓΓΑΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων καὶ ἀποζημιώσεως εἰς κατόχους οἰκημάτων Συνοικισμοῦ Ἁγ. Φωτεινῆς» ὁ κ. Λούβαρης λέγει ὅτι τὸ ὁριζόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως δὲν εἶναι ἐπαρκὲς καὶ συνιστᾷ τὴν αὔξησιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Ι. Μιχαὴλ*** συνιστᾷ ἐπίσης νὰ αὐξηθῇ τοὐλάχιστον διὰ τοὺς μικροὺς κατόχους οἰκημάτων.

Ὁ κ. ***Σ. Σαμαρᾶς*** ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν αὔξησιν ἀποζημιώσεως τῶν Ἐργοστασιαρχῶν ὡς δικαίαν. Σχετικῶς μὲ τοὺς ἀπόρους ἰδιοκτήτας τοῦ ἀτυχοῦς τούτου συνοικισμοῦ ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ αὐξηθῇ τὸ διδόμενον εἰς αὐτοὺς ποσοστὸν κατὰ πολύ, ὥστε νὰ δυνηθοῦν καὶ αὐτοὶ νὰ στεγάσουν τὰς οἰκογενείας των ὑπὸ μίαν στέγην. Παρομοιάζει τὴν κατεδάφισιν τοῦ Συνοικισμοῦ μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν καταστροφὴν ἐκ τῶν σεισμῶν τῆς Κορίνθου καὶ προσθέτει ὅτι θὰ ἦτο τραμερὸν μὲ τὴν σημερινὴν ἔλλειψιν τῆς στέγης ἐν Θεσσαλονίκῃ νὰ δημιουργήσωμεν καὶ νέας ἑκατοντάδας ἀστέγων. Ἐπίσης συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς λήψεως μέτρων διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν καταβολῆς μισθωμάτων καὶ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων τοιούτων.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας.*** Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξαν οἱ προλαλήσαντες καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν φόρου οἰκοδομῶν διὰ τὰ οἰκήματα, τὰ ὁποῖα θὰ κατεδαφισθῶσιν. Ἐπίσης νὰ μὴ καταβληθῶσι τὰ μισθώματα διὰ τὰ οἰκήματα, τὰ ὁποῖα κατέχουν οὗτοι ἐξ ἄλλου δὲ τὸ ὑλικὸν τῶν κατεδαφισθησομένων οἰκημάτων νὰ μὴ ὑπόκηται εἰς κατάσχεσιν.

Δ. Δίγκας (Ὑπ. Συγκ.) Οὐδεμίαν τροπολογίαν δύναμαι νὰ δεχθῶ, διότι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς ἐργασίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας μόνον αὐτὴ ἡ λύσις ἦτο δυνατή. Ὅσαν ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Παπαφλέσσα ἡ ἀτομική μου γνώμη εἶναι ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου οἰκοδομῶν, διότι ἰδιοκτήτης εἶναι ἡ ἀνταλλάξιμος περουσία, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μισθώματα ἡ Τράπεζα μελετᾷ τὸ ζήτημα ὑπὸ πνεῦμα εὐνοϊκόν.

Ι. Παπαφλέσσας. Διὰ τὰς κατασχέσεις ὑλικοῦ ;

Δ. Δίγκας (Ὑπ. Συγκ.) Τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν, ὁ προηγούμενος νόμος ἔλεγεν ὅτι τὰ ὑλικὰ ἀνήκουν εἰς αὐτούς, δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω. . . . .

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4780 νόμου «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων καὶ ἀποζημιώσεως εἰς κατόχους οἰκημάτων συνοικισμοῦ Ἁγ. Φωτεινῆς κλπ.».

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ 4780 νόμου ποσὸν ἐκ 10 ἑκατομμυρίων δραχ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κατόχων οἰκημάτων ἐν τῷ Συν)σμῷ Ἁγίας Φωτεινῆς ἐπαυξάνεται ὥστε νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν συνολικὴν ἀξίαν τῶν οἰκημάτων ὡς ταῦτα ἐξετιμήθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου γιγνομένης αὐξομειώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ καταβάλλεται κατὰ τὰ δύο τέταρτα ὑπὸ τῆς κτηματικῆς ὁμάδος ἐκ τῶν κατὰ τὸν νόμον 2633 πλεονασμάτων αὐτῆς, τὸ ἓν τέταρτον ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ κατὰ τὸ λοιπὸν τέταρτον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιχορηγήσεως ἰσοπόσου ἀξίας οἰκοπέδων ἀνηκόντων ἢ ὁπωσδήποτε διεκδικουμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κειμένων ἐντὸς τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 7)5)1931 Π. Διατάγματος.

Ἐκ τῶν οἰκοπέδων τούτων παραχωροῦνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἐνδιαφερομένους ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ μέχρις 100 τετρ. μέτρων καὶ ἀντὶ δραχ. 30 τετρ. μ. τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἀπηλλαγμένου ρυμοτομίας ἐκπιπτομένης ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως.

Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα διατίθενται διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν ἐγλωσθέντων δικαιούχων καὶ μὴ ἀστικῶς ἢ ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων, ἐν περιπτώσει δὲ πλειοτέρων ἐγλώσεων παραχωροῦνται εἰς τοὺς μὴ τυχόντας οἰκοπέδου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἕτερα οἰκόπεδα εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς πόλεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐκ τῶν πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας.

Ἄνθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀποζημίωσις καταβάλλεται τοῖς δικαιούχοις βάσει τῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς γενομένης ἐκτιμήσεως τῶν οἰκημάτων, αὐξομειουμένης ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὰ ἐκτιμηθέντα οἰκήματα μέχρι 15.000 δραχ. καταβάλλεται τοῖς δικαιούχοις πλήρης ἀποζημίωσις ηὐξημένη κατὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 5.000 δραχμῶν.

Διὰ τὰ ἐκτιμηθέντα οἰκήματα ἄνω τῶν 15.000 καὶ μέχρις 25.000 δρχ. καταβάλλεται αὔξησις πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ ἐκτιμηθέντα ἄνω τῶν 25.000 καὶ μέχρι 50.000 ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τὰ ἐκτιμηθέντα οἰκήματα ἄνω τῶν 50.000 δρχ. καὶ μέχρις 100.000 ἡ ἀποζημίωσις μειοῦται κατὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ τὰ ἐκτιμηθέντα ἄνω τῶν 100.0000 δρχ. ἡ ἀποζημίωσις μειοῦται κατὰ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 4.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταβάλλονται τὰ τρία τέταρτα τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους, ὀφείλοντας ἐντὸς ὁρισθησομένης παρὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας προθεσμίας δι' ἑκαστον τούτων, μὴ συναμένης νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας, νὰ κατεδαρίσωσι τὰ οἰκήματα αὐτῶν τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταβληθήσεται αὐτοῖς μετὰ τὴν κατεδάφισιν καὶ ἀποκόμισιν τῶν ὑλικῶν.

Ἐὰν ὁ λαβὼν τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀποζημιώσεως δικαιοῦχος δὲν προβῇ εἰς τὴν κατεδάφισιν τοῦ οἰκήματος τουὲντος τῆς ταχθησομένης προθεσμίας, οὗτος ἀπόλλυσι τὸ ὑπολειπόμενον 1)4 τῆς ἀποζημιώσεώς του, τὸ δὲ Γραφεῖον Σχεδίου Πόλεως καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦνται ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν κατεδάφισιν βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ σχεδίου πόλεων, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν δίωξιν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινεῖ ὅτι ὡς μέλη τῆς μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν» ὡρίσθησαν οἱ ἑξῆς:

1) Εὐστρατ. Κουλουμβάκης, 2) Νικ. Σπηλιώτης, 3) Κων. Γκότσης, 4) Στ. Κωστόπουλος 5) Βασ. Δεληγιάννης, 6) Θ. Χαΐνης, 7) Ἰωάν. Τσιριμῶκος, 8) Ι. Κανναβός, 9) Π. Πετρίδης, 10) Γ. Ροδόπουλος, 11) Ι. Κούνδουρος, 12) Γ. Στράτος, 13) Η. Ρεδιάδης, 14) Ι. Ράλλης, 15) Α. Παπαθανάσης, 16) Α. Μπακάλμπασης, 17) Ν. Μπακόπουλος.

Μετὰ ταῦτα, συνανέσει τῆς Βουλῆς, ἐλύθη ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 9 1)2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Τσαρλαμπᾶς
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'.

Παρασκευῆς 22 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Ὑπαξιωματικῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν ζητεῖ τὴν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ τὴν μὴ τροποποίησιν τῶν νόμων 4180, 4881 καὶ 5355.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Πρεβέζης ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ὑπόμνημα Αἰμιλίου Τούμπα ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀγροληπτικοῦ κλήρου ἐκ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως τῆς μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου,

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν Κοζάνης «Ἡ συμφιλίωσις» ζητεῖ τὴν παραχώρησιν εἰς ἅπαντας τοὺς ἀλευροβιομηχάνους Κοζάνης τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις συγκεντρώσεως σιτηρῶν.

Οἱ Ἀμαξοκαρραγωγεῖς Λαρίσσης ζητοῦν τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Δ. Γιαννόπουλος** καταθέτει αἴτησιν Γεωργίου Κωσταντίνου Θεοδώρου Μπατούνα καὶ λοιπῶν κατοίκων Παραλογῶν Γορτυνίας ζητούντων νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ «Ἀθηνᾶ» καὶ καταβληθοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ καθυστερούμενα ἡμερομίσθιά των.

Ὁ Δήμαρχος, Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πρεβέζης ζητοῦν τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκβαθύνσεως τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν), ὑποβάλλει σχέδια νόμου, 1) περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 46 καὶ 56 τοῦ Νόμου 4410 περὶ ναυτικῆς στρατολογίας καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5059 περὶ ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Θαλασσία Ἕνωσις».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων: 1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ συνυποσχετικοῦ Διαιτησίας τῶν μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑφισταμένων διαφορῶν» καὶ 2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφείσης ἐν Παρισίοις τῇ 7 Μαρτίου 1932 συμπληρωματικῆς συμφωνίας, τροποποιούσης τὴν Ἑλληνο-Γαλλικὴν Ἐμπορικὴν συμφωνίαν τῆς 23 Μαΐου 1931».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4159 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 5 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κ.λ.π. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ».

Ἡ **Εἰδικὴ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκλογῆς γερουσιαστῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Στράτος Γ. Ἀνδριόπουλος Δ. Μακκᾶς Θ. Κολιαλέξης** κ.λ.π. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ μειώσεως τῶν μισθωμάτων τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους ἰχθυοτροφείων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ **Σ. Στεφανόπουλος, Ἰ. Κυρώζης, Δ. Κουτσοπέταλος Τ. Μπούτης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

Ἡ **μειοψηφία τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν».

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρακαλοῦντος ν' ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν εὐηρεστήθη ν' ἀπολύσῃ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Γ. Μαρῆ καὶ νὰ διορίσῃ Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. **Κ. Βαρβαρέσσον.**

Ἀνακοινοῦται κατόπιν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

«Συζητουμένου τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀδύνατον παρευρεθῶ καὶ ὑποβάλω κάτωθι γνώμην καὶ παρακαλῶ ἀναγνωσθῇ Βουλὴν καὶ ἀναγραφῇ πρακτικά. Ἀναλογικὴ εὐχεραίνουσα σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἑνώσεως μόνης ἱκανῆς διευθετήσῃ οἰκονομικὸν ζήτημα ἀπαραίτητον σημερινὰς συνθήκας. Εἰς σταυρὸς ἄρσεων μειονεκτήματα δύο σταυρῶν εἶναι ἱκανὸς καθορίσῃ σειρὰν ἐπιτυχίας κατὰ προτίμησιν λαοῦ. Ἐνῶ διαγραφαὶ ἐνισχύσουν αἴσθημα κακίας καὶ ἐκδικήσεως καὶ συντελοῦν ἀνάδειξιν ἀσήμων καὶ ἀφανῶν. Ἐπιφανεῖς καὶ δραστήριοι δημιουργοῦν συμπαθείας καὶ ἑπομένως προτιμήσεις, ἀλλὰ ἀναποδράστως προκαλοῦν καὶ ἀντιπαθείας. Ἑπομένως θὰ διαγράφονται, ἐνῶ ἀφανεῖς καὶ ἀσήμους ἐλάχιστοι τοὺς γνωρίζουν καὶ οὐδεὶς τοὺς προσέχει πρὸς διαγραφήν. Ἐξ ἄλλου ἀντίπαλα κόμματα διὰ διαγραφῶν δύνανται ἀναδεικνύουν ἐπιτυχόντας ἑνὸς κόμματος κατὰ βούλησιν καὶ

ἀσφαλῶς ἐπιδιώξουν καταποντισμὸν ἐπιφανῶν καὶ ἀνάδειξιν ἀφανῶν. Δὲν θέλω νὰ δέχωμαι καὶ δὲν φαντάζομαι Βουλὴ θελήσει ἀναδεικνύεται Σῶμα ἀφανῶν.

Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς
Ι. Καλογερᾶς
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν
Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας**. Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ. Θεσσαλονίκης περὶ τροποποιήσεως τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου περὶ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς**. Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καρυᾶς Λευκάδος περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης.** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ Μεσολογγίου Τ. Τ. Τ. διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην ἀποχοπὴν τῶν ἀποδοχῶν των.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου.** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Ἑνώσεως προσωπικοῦ ψωταερίου Πειραιῶς διαμαρτυρομένου διὰ τὰς γενομένας ἀπολύσεις των.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἀπαντᾷ ὅτι ἔλαβε μέριμναν τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς**. Συνιστᾷ ἀναφορὰν των γεωργικῶν ὀργανώσεων Ἄρτης περὶ παροχῆς μεσοπροθέσμων δανείων.

Ὁ κ. **Δ. Χατζῆσκος.** Συνιστῶν ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς καπνοπαραγωγῶν Φθιώτιδος περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ μέτρου ἐξαγορᾶς καπνῶν παλαιῶν ἐσοδείων καὶ εἰς τὴν Φθιώτιδα διαμαρτύρεται, διότι δὲν κατωρθώθη ἀκόμη νὰ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον τῆς ἐξαγορᾶς εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ παρακαλεῖ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐξαγορά.

Ὁ κ. **Α. Ἀλεξανδρῆς.** (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἀπαντᾷ ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἐπεκτάσεως θὰ ἐφαρμοσθῇ συντόμως.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης.** Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς Εἰρήνης Παναγιώτου λέγει ὅτι ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μακεδονικῶν ἀγώνων ὁ ἐξ Ἀγρινίου Ἐθνικὸς ἥρως Νικόλαος Παναγιώτου ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἀγχόνης εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἔνθους πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀπαράμιλλος ἀνδρεία του τὸν ἔφερε, εἶχε τὴν γενναιοψυχίαν δίδων ἀθάνατον δίδαγμα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς γενεὰς νὰ ζητωκραυγάσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Μακεδονίας. Τιμῶσα τὴν μνήμην αὐτοῦ ἡ πόλις τοῦ Ἀγρινίου ὕψωσεν ἀνδριάντα, ἡ δὲ πόλις τῶν Σερρῶν διατηροῦσα εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τοῦ ἥρωος πολλάκις ἦλθεν ἀρωγὸς εἰς τὴν πονεμένην χήραν μητέρα του. Μόνον ἡ Πατρὶς ἐλησμόνησε τὴν πρὸς αὐτὴν ὑποχρέωσίν της. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὲρ πάντα γνωρίζοντα καὶ δυνάμενον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Πατρίδα τοῦ θανόντος νὰ συνηγορήσῃ πρὸς χορήγησιν συντάξεως εἰς τὴν πενομένην μητέρα του.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας.** Συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Γ. Κατεχάκης. (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν). Νὰ μοῦ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Ν. Καραμάνος.** Ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς ἐπιτροπῆς κτηνοτρόφων τῶν Κοινοτήτων Μπούρα, Λεονταρίου καὶ Σουλαρίου περὶ μισθώσεως τοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς Μπούρα μὲ ἐνοίκιον ἐξαπλάσιον τοῦ ἔτους 1914.

Ὁ κ. **Α. Λούλης.** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Στρουνίου περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀγροκτήματος Στρουνίου.

Ἐπίσης ἀναφορὰν ἰδιοκτητῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ Τζιτζιφιῶν Φαλήρου.

Ὁ κ. **Μ. Ἀργυρόπουλος.** Συνιστᾷ ἀναφορὰν κτηνοτρόφων κατοίκων Ἀθηνῶν διαμαρτυρομένων διὰ ἐνεργείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας.** Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Δεσύλλα λέγει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος παγετόπληκτοι συκοπαραγωγοὶ δὲν ἀπεζημιώθησαν ἀκόμη καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει καταπραυγὴ δεδικαιολογημένη, παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ συντόμως μέριμνα περὶ παροχῆς εἰς τοὺς ἀναφερομένους καλλιεργητικῶν δανείων.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως χορηγήσεως καλλιεργητικῶν δανείων παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα περὶ χορηγήσεως τοιούτων δανείων εἰς τοὺς καλλιεργητὰς Αἰτωλοακαρνανίας, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος Ἀπριλίου, ἤτοι εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ὑπάρχει ἡ μεγαλυτέρα ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῶν γεωργῶν, ἐξ ἄλλου δὲ τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἔτος δυστυχίας διὰ τοὺς γεωργοὺς τῆς περιφερείας καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ γεωργοὶ εὑρίσκονται ἐν τελείᾳ ἀπαθλιώσει καὶ ἀπογνώσει, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιβοηθοῦν ἤδη εἰς τὴν ἀρχομένην καλλιέργειαν ἐλλείψει οἰκονομικῶν μέσων.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνιστᾷ ἐπίσης τὴν παροχὴν καλλιεργητικῶν δανείων.

Ὁ κ. **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι διὰ τὸ δάνειον ἐδόθη ἤδη διαταγή, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς ἀποζημιώσεις διεξάγονται συνεννοήσεις μὲ τὴν Τράπεζαν.

Ὁ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Καλυβίων-Μπουχιώτη-Παλαιοπόλεως, οἱ ὁποῖοι διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀβράνειαν τοῦ νομομηχανικοῦ Ἠλείας, ὁ ὁποῖος δὲν προβαίνει εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν χάραξιν τῆς τουριστικῆς ὁδοῦ Ἀμαλιάδος-Παλαιοπόλεως καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως διατάξῃ ἐκ νέου τὸν νομομηχανικὸν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν μελέτην αὐτοῦ, καθότι διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς θὰ ἐξυπηρετηθοῦν ζωτικὰ συμφέροντα τῶν πέριξ κοινοτήτων.

Οἱ κ. κ. **Παπαναστασίου, Χριστούλας καὶ Τσαρλαμπᾶς** ὑποστηρίζουν ἀναφορὰν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου περὶ αὐξήσεως τῆς συντάξεώς των.

Οἱ κ. κ. **Κοκκινάκης καὶ Τριποδάκης** ὑποστηρίζουν ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου κυνηγῶν Ἡρακλείου σχετικὴν μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ θήρας.

Δ. Δούλης. Εἷς Ἀμφιάκλειαν λήξαντος πρὸ ἔτους τοῦ προνομίου ἠλεκτροφωτισμοῦ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐχορήγησεν ἄδειαν ἐγκαταστάσεως ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν ἑταιρίαν Λαμίας, ἥτις καὶ προέβη εἰς ἐγκατάστασιν ἀπὸ ἔτους σχεδόν. Παραδόξως ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας παρὰ τὴν γνώμην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν νόμων ἔδωσε νέαν ἄδειαν εἰς τὸν παλαιὸν ἀνάδοχον, ἤτις πρέπει νὰ ἀνακληθῇ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Συνεπείᾳ διαμαρτυριῶν τῶν κατοίκων ὅτι ἀδυνατοῦν πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἀλλάξουν τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις, ἐχορήγησα ἄδειαν, τάξας ὅμως σύντομον προθεσμίαν.

Ὁ **Ν. Ἀσκεπίδης** ἐρωτᾷ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ποία ἡ ἀποκρυσταλλωθεῖσα ἄποψις τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῆς μελέτης τοῦ σχεδίου Σερραίου περὶ μονοπωλήσεως τῆς καπνοβιομηχανίας καὶ ποῖα προστατευτικὰ μέτρα πρόκειται νὰ ληφθοῦν διὰ τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῶν διαφόρων καπνοβιομηχανιῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις υἱοθετήσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν
Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε, πρὸ τῆς Ἡμερησίας διατάξεως τὸν λόγον, Κύριοι βουλευταί, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐξέθεσα τὴν γνώμην τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὡς καὶ εἰς ἄλλην προηγουμένην ὡς πρὸς τὸ ἐμφανι-

σθὲν ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τοῦ 1)3 τῶν γεροντικάτων καὶ τὰς συνεπείας τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀνανεώσεως ταύτης.

Τὸ Ἀϊκὸν Κόμμα ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην του ταύτην οὐδένα ἔχον λόγον νὰ ἀποστῇ αὐτῆς. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις ὑπεστήριξεν ἄλλην ἀντίθετον γνώμην καὶ θεωρεῖ ὅτι ἡ Γερουσία δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ ἐν τῇ νῦν συνθέσει της καὶ συνεπῶς καὶ ἡ Βουλή. Συνεπεία δὲ τῆς κυβερνητικῆς ταύτης ἀντιλήψεως αἱ ἐργασίαι ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων τούτων καὶ ἐξακολουθοῦσι, ἐνῷ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀϊκοῦ Κόμματος ἔληξεν ἀπὸ χθὲς ἡ τριετία καὶ ἔδει νὰ ἔχῃ ἀνανεωθῇ τὸ τρίτον τῶν γερουσιαστῶν. Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ἀϊκὸν Κόμμα, χωρὶς νὰ ἀποδέχεται τὴν γνώμην ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας γνώμης καὶ ἡ τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἀποδοχὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ ὑπάρχουσαν κατ' ἐμὲ συνταγματικὴν ἀνωμαλίαν, τὸ Ἀϊκὸν Κόμμα, λέγω, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις τῆς χώρας, θεωρεῖ ἑαυτὸ ἠναγκασμένον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῶν δύο σωμάτων, ἀφότου πάντοτε αὐτὸ ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ τοιαύτη παρακολούθησις δύναται νὰ εἶναι ἐξυπηρετικὴ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων. Ἐπιφυλάσσεται δὲ ἐν καιρῷ νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου θεωρεῖ ὅτι θίγονται τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα, συνεπείᾳ τῆς Κυβερνητικῆς ταύτης πράξεως. Ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ταύτην εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα ἐξηγήσω τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀϊκοῦ Κόμματος μετὰ τὰς χθεσινὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δηλώσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Κύριε Πρόεδρε, μὲ συγχωρεῖτε. Τὸ Ἀϊκὸν Κόμμα κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ αὐτοῦ διαφωνεῖ εἰς τὸ ζήτημα ἐπιστημονικῶς. Ἀλλὰ τὸ Ἀϊκὸν κόμμα ἀξιεπαίνως συμμετέχει μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐνέργειαν καὶ ἐπομένως ἐὰν ὑπάρχῃ εὐθύνη ἐνώπιον τοῦ λαοῦ θὰ τὴν ὑπέχωμεν ἀπὸ κοινοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Εἶπον ὅτι θὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τὸ Ἀϊκὸν Κόμμα.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κτλ. καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν» ἔχον οὕτω:

Περὶ προσθήκης ἐν τοῖς ἄρθρ. 11 καὶ 7 τοῦ νόμου 4684(1930) «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1931.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς α' περιόδου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4684 (1930), «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κλπ.» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ὡς καὶ τῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀσωμάτων Πετράκη ἀνηκούσης περιοχῆς Βαρκίζης μέχρις 600 στρεμμάτων εἰς τὸν ὑφιστάμενον ὁμώνυμον Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμόν».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 4684 προστίθεται ἐδάφιον γ' ἔχον οὕτω:

γ) Εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον β' δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐξ ἀπαλλοτριώσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων ἀντίτιμα τὰ εἰς τοπικοὺς ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου, δυνάμει εἰδικῶν νόμων προγενεστέρων τοῦ νόμου 4684 περιελθόντα.

Προκειμένου νὰ γίνῃ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κασαβέτη, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Α. Κασαβέτης*** ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι βουλευταί, ἀπὸ τριημέρου ἀναγράφεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν πρότασις, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς Βουλῆς πρὸς καταδίωξίν μου. Εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νὰ τονίσω, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ – ἀφότου ὑπεβλήθη ἐκ μέρους τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ διεβιβάσθη πρὸς τὴν Βουλὴν ἡ σχετικὴ δικογραφία – δι' ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία καὶ ἀνεκοινώθη, ἐζήτησα ὅπως χορηγηθῇ ἡ ἄδεια. ἐζήτησα νὰ στερηθῶ τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας ἵνα ἀμυνθῶ ἐνώπιον τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης, μολονότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Βουλὴ μετὰ δυσκολίας χορηγεῖ τὰς τοιαύτας ἀδείας. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, καὶ εἰς τὸ σκεπτικὸν καὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν της ἀναφέρει ὅτι χορηγεῖ τὴν ἄδειαν λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀπευθυνθεῖσαν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνακοινωθεῖσαν ἐπιστολήν. Τὸ ζήτημα, κατὰ συνέπειαν, οὕτω τίθεται ἐνώπιον ὑμῶν κ. βουλευταί. Καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι κατὰ τὸ ὑπερτριακονταετὲς διάστημα, καθ' ὃ εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην παρακάθημαι, οὐδεμία οὐδέποτε ἐναντίον μου ἐξετοξεύθη συκοφαντία, οὐδ' ὁ ἐλάχιστος ὑπαινιγμὸς διὰ τὴν ἐν γένει πολιτικήν μου δρᾶσιν. Τάξας ὡς σκοπόν μου τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν συμφερόντων καὶ μόνον αὐτῶν εἰργάσθην πάντοτε μὲ ἀνιδιοτέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου καὶ ἡ βουλευτική μου ἰδιότης ἔφερε τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Κατηγοροῦμαι ὑπό τινος Πράπα, νομίζω, διὰ τῆς μηνύσεως, τὴν ὁποίαν οὗτος ἔχει ὑποβάλει καὶ βάσει τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἄρσις τῆς βουλευτικῆς μου ἀσυλίας, κατηγοροῦμαι κ. βουλευταί, ὅτι διευθύνων σύμβουλος ὢν τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης – ἂς σημειωθῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ἡ ἰδιότης αὕτη πρὸς τὴν τοῦ βουλευτοῦ δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος – δὲν ἐφρόντισα καὶ δὲν ἐνδιεφέρθην, ὅπως ἡ πτωχεύσασα Τράπεζα Κοσμαδοπούλου νὰ ἔχῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατάθεσιν 12 ο)ο πρὸς ἀσφάλειαν τῶν καταθετῶν. Σχετικῶς εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, καλούμενος ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως, θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του, Ἄλλωστε οὐδεμία Τράπεζα οὔτε εἶχε, οὔτε προέβη εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ 12 ο)ο. Κατηγοροῦμαι ἐπίσης ὅτι διεπραγματεύθην μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν τὴν πώλησιν τῶν κτιρίων τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου. Τοῦτο ἀποτελεῖ καθαρὰν συκοφαντίαν, καὶ θὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἀπὸ τοὺς ἀξιοτίμους διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν, ὅτι οὐδέποτε ἀνεμίχθην εἰς τοιαύτας διαπραγματεύσεις. Τέλος κατηγοροῦμαι ὅτι φέρομαι ὡς χρεώστης εἰς τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου. Δὲν ὑπεισέρχομαι εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ «χρέους» αὐτοῦ, διότι θὰ καταβεχθῇ ὅτι οὐδ' ὁβολὸν ὀφείλω εἰς τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὤφειλα, τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ ἀπετέλει δι' ἐμὲ μεγάλην τιμήν, θὰ ἰσοδυνάμει μὲ περγαμηνήν, διότι πολιτευόμενος ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἀντὶ νὰ ἔχω περιουσίαν εἶμαι χρεώστης εἰς μίαν Τράπεζαν.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὸ ἠθικὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. βουλευταί, νὰ μὴ φανῆτε ἐπιεικεῖς ἀπέναντί μου, παρακαλῶ νὰ δώσητε τὴν ψῆφόν σας ὅπως χορηγηθῇ ἡ ἄδεια πρὸς καταδίωξίν μου, διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἀνέχωμαι προσβολὰς ὑπὸ πολλῶν ἐναντίον μου ἐπιρριπτομένας, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου θὰ καταπέσουν ὡς καθαραὶ συκοφαντίαι.

Γίνεται κατόπιν ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν κ. κ. ***Δ. Γιαννοπούλου*** καὶ ***Μ. Τσαρλαμπᾶ,*** μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. ***Προέδρου*** ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 95, ἐξ ὧν 48 ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως ἀδείας διώξεως καὶ 44 κατ' αὐτῆς, 3 δὲ ἔρριψαν λευκὸν ψηφοδέλτιον. Ἐπομένως δὲν ἐλήφθη καμμία ἀπόφασις καὶ ἡ ψηφοφορία θὰ ἐπαναληφθῇ.

Γίνεται ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ εἰς μόνην συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων λίμνης Ἁγίου Βασιλείου Λαγκαδᾶ», ἔχον οὕτω:

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων λίμνης Ἁγίου Βασιλείου Λαγκαδᾶ.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον τὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων λίμνης Ἁγίου Βασιλείου Λαγκαδᾶ. ἑδρεῦον ἐν Λαγκαδᾷ. ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον καὶ ὑπαγόμενον ὡς πρὸς τὰ μὴ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονιζόμενα ἀντικείμενα. ἤτοι τὴν διοίκησιν. ἐκπροσώπησιν, τοὺς πόρους. τὴν διαχείρισιν, τὴν ἐν γένει λειτουργίαν. ἐκτέλεσιν ἔργων κλπ. εἰς τὰς περὶ ὑδραυλικῶν Ταμείων διατάξεις τοῦ νόμου 2853 «περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων». ὡς οὗτος συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τοῦ νόμου τούτου Διαταγμάτων.

Σκοπὸς τοῦ συνιστωμένου Εἰδικοῦ Ταμείου εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις διὰ τῶν πόρων τούτου τῶν ἔργων: 1) συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως τῆς ἀποχετευτικῆς τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Ἁγίου Βασιλείου διώρυγος. 2) ὁριστικῆς διευθετήσεως τοῦ ροῦ τοῦ ἐκβάλλοντος εἰς τὴν λίμνην ταύτην χειμάρρου Μπογδάνα. 3) διανοίξεως καὶ ἐκβαθύνσεως τῆς ἀποχετευτικῆς τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Βόλβης αὐλακος. 4) συντηρήσεως ἁπάντων τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 2.

Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 2853, ὡς οὗτος συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προβλεπομένων πόρων, ὁρίζονται ὡς πόροι τοῦ συνιστωμένου Εἰδικοῦ Ταμείου καὶ οἱ κάτωθι τοιοῦτοι:

α') Ἐτήσιαι εἰσφοραὶ τῶν κοινοτήτων Λαγκαδᾶ, Φαλάρων, Καβαλαρίου, Ἁγίου Βασιλείου, Βασιλοῦδι, Γερακαροῦς, Λαγκαδικίων, Προφήτου, Κορφιλοῦς, Κολχικοῦ, Μικρᾶς Βόλβης, Μούσιου, Νέας Μαδύτου, Ἀπολλωνίας καὶ Νέας Ἀπολλωνίας, ἐγγραφόμεναι ὡς ὑποχρεωτικαὶ εἰς τοὺς οἰκείους κοινοτικοὺς προϋπολογισμοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932—1933 μέχρι 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν προβλεπομένων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων, ἀναλόγως τῆς ἐκ τῶν ἔργων ὠφελείας των, καθοριζομένου τοῦ ποσοστοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης.

β') Προσωπικὴ ἐργασία τῶν ἀρρένων κατοίκων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς Διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας μέχρι πέντε ἡμερῶν κατ' ἔτος ἀναλόγως τῆς ἐκ τοῦ ἔργου, δι' ὃ θὰ ἐπιβληθῇ αὕτη, ὠφελείας τῶν κατοίκων ἑκάστης Κοινότητος.

γ') Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τίμημα τῶν ἐκ τῶν ἔργων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἢ συντήρησις τίθεται ὡς σκοπὸς τοῦ Ταμείου, ἀποκαλυπτομένων ἢ ἀποκαλυφθεισῶν δημοσίων γαιῶν, παραχωρουμένων ἁπασῶν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον καὶ καθιστωμένων περιουσία τούτου.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ παραχωρούμεναι εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον γαῖαι ἐκποιοῦνται ὑπὸ τῆς Διοικούσης τοῦτο Ἐπιτροπῆς ἐπὶ δημοπρασίᾳ, εἰς ἣν γίνονται δεκτοὶ μόνον γεωργοὶ κάτοικοι τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἀκίνητον. Μόνον δὲ ἐὰν δύο δημοπρασίαι ἀποβῶσιν ἄγονοι, γίνονται εἶτα δεκτοὶ καὶ κάτοικοι ἄλλων χωρίων.

2. Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβάλληται καὶ εἰς ἐτησίας δόσεις μέχρι δέκα κατ' ἀνώτατον ὅριον, τῆς πρώτης πάντοτε προκαταβαλλομένης, τῶν δὲ λοιπῶν ἐντόκως πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως.

Αἱ δημοπρασίαι προκηρύσσονται διὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς ὑπὸ ἐκποίησιν ἐκτάσεως εἰς τεμάχια μέχρι δέκα στρεμμάτων κατ' ἀνώτατον ὅριον, καὶ διὰ τὸ ἓν τέταρτον ταύτης εἰς τεμάχια τοὐλάχιστον πεντήκοντα στρεμμάτων. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν τετιμημένων δι' ἀριστείου ἀνδρείας τραυματιῶν πολέμου κατοίκων τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων παραχωρεῖται εἰς ἕκαστον τούτων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἔκτασις μέχρι τεσσαράκοντα στρεμμάτων ἐπὶ τιμήματι κατὰ στρέμμα ἴσῳ πρὸς τὸ τίμημα τῶν παραχωρηθέντων εἰς τοὺς κληρούχους τῶν ὁμόρων ἀπαλλοτριωθέντων γραικτημάτων γαῶν, καταβλητέῳ εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἐντόκως, ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα τυχὸν ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Γίνεται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3465 τοῦ 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3246 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδώσεων τῶν Σ.Ε.Κ. κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3465 τοῦ 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3246 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδώσεων τῶν ΣΕΚ κλπ.».

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς διακλαδώσεις σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 3465 περιλαμβάνεται καὶ ἡ γραμμὴ πλάτους 60 ἑκ. ἀπὸ τοῦ νῦν σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ ΣΕΚ. Σαρακλῆ μέχρι Λαγκαδᾶ, ἧς ἡ κατασκευὴ ὑπόκειται εἰς πάντας τοὺς ὅρους τοῦ ὡς ἄνω νόμου.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Διατάγματος περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου, «περὶ μετατάξεως ἀρχιτεχνιτῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἑτέρων ἁρμοδιοτήτων εἰς τὴν ὀπτικὴν ὀργάνων». «Περὶ στρατιωτικῆς Σχολῆς τεχνιτῶν». «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4743 περὶ προσωπικοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν». «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν».

Προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» πολλοὶ βουλευταὶ ζητοῦν τὴν ἀναβολήν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπτυχθοῦν αἱ τροπολογίαι διὰ νὰ εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ τὰς δεχθῶμεν, νὰ τὰς ἀντιληφθῶμεν καὶ νὰ τὰς μελετήσωμεν χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ περατωθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶχεν ὅμως δηλωθῇ σαφῶς ὅτι ἡ δευτέρα συζήτησις θὰ γίνῃ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Α. Παπαναστασίου. Ἂς προχωρήσῃ ὅμως ἡ συζήτησις καὶ διαιρέσατε τὴν ὁμιλίαν της εἰς δύο κεφάλαια.

Ε. Κουλουμβάκης. Πῶς εἶναι δυνατὸν ἀφοῦ ἐπισήμως ἠλθον εἰς συζήτησιν μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι ὅτι ἡ συζήτησις θὰ γίνῃ παρουσίᾳ του;

Ι. Μπούτης. Ἡ δήλωσις ἦτο σαφὴς ὅτι θὰ παρίσταται καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Σαφῶς ἐδήλωσα κ. Πρόεδρε, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ περατωθῇ ἡ συζήτησις οὐδὲ ἐπὶ ἑνὸς ἄρθρου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ παραστῇ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ θὰ ἐκφράσῃ τὰς γνώμας του.

Α. Παπαθανάσης. Ὑπῆρχε, κύριοι βουλευταί, παρὰ λόγοις ἤθμον, καθ' ὃ ὁ πρωτείνων τὴν κατάργησιν ὑφισταμένου νόμου ὑπέκειτο εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀγχόνης, ἐὰν ὁ νόμος οὗτος ἀπερρίπτετο ὑπὸ τῶν δήμων, παρ' Ἀθηναίοις δὲ εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν ἐξελέγοντο δύο τῶν διαπρεπεστέρων ρη-

τόρων, οἵτινες ἀνελάμβανον τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ καταργουμένου νόμου. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς ἡ βιομηχανία τῆς παραγωγῆς νόμων ἐφθασε μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε καὶ θεμελιώδεις νόμοι ἔτι νὰ μεταβάλλωνται, ὡς εἶναι ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἡ μέλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὑπεραμυνομένη τοῦ κρατοῦντος ἐκλογικοῦ νόμου, ἔχει μόνον ἐγκαταλίπει νῦν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὑποθετεῖ καὶ ὑποστηρίζει τὴν κατάργησιν αὐτοῦ. Δὲν γνωρίζω, κύριοι βουλευταί, τίνα ἐπιχειρήματα πρέπει νὰ παρατάξῃ τις ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος καὶ κατὰ τῆς ἀναλογικῆς, ὅταν ἕναυλος εἰσέτι εἰς τὰ ὦτα τῆς Βουλῆς ὑπάρχει ἡ ἐπιχειρηματολογία μεθ' ἧς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τριῶν μόλις μηνῶν ἐξύμνει τὸ πλειοψηφικόν. Δὲν εἶναι βεβαίως τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα ἀπρόσβλητον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ θίξῃ καὶ νὰ ρυθμίσῃ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν αὐτὸ εἰς ἁπλῆν δημοσίαν λειτουργίαν ἀφαιρούντες ἀπὸ τοῦτο πᾶσαν ἔννοιαν ἀτομικοῦ δικαιώματος ὡς μέλους τῆς πολιτείας, ἕνα τὸ θεωρῇ τόσον ἄσημον νόμον ὥστε νὰ ὑπόκηται εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τοὺς κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κρατοῦντος ἑκάστοτε κόμματος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, κύριοι, ὅτι ἡ ἄσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἄγει τὸν λαὸν εἰς ὀξείας διαμάχας, ἀλλὰ ἐὰν ὑπὸ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα ἀντιμάχονται αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι, ὑπὸ τὸ ἀναλογικὸν ἀντιμάχονται ὀξύτερον τὰ συμφέροντα τῶν τάξεων. Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸν τὸν λόγον, εἰς τὴν περίοδον, τὴν ὁποίαν διατρέχομεν, τῆς πείνης λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, δὲν πρέπει διὰ τῆς ὑποβολῆς ἐκλογικῶν νόμων εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν νὰ καταστήσωμεν ὀξυτέραν τὴν ἀντίφασιν αὐτὴν καὶ νὰ προσθέσωμεν ἕνα ἐπὶ πλέον λόγον διαταραχῆς τῶν πολιτῶν. Ἐκεῖνο ποὺ ὀξύνει τὰς διαμάχας εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐπιβουλὴ τῆς λαϊκῆς θελήσεως διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ του δικαίου εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ ποία εἶναι, κύριοι, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν ἀσφαλίζει τὸ ἀναλογικόν; Ἐὰν ὁρίσωμεν τὴν προτίμησιν εἰς ἕνα σταυρὸν τότε διασφαλίζεται ἡ ἐπιτυχία τῶν ὑποψηφίων τῶν μεγαλυτέρων ἐπαρχιῶν τῶν παρεχουσῶν ἕνα ὑποψήφιον μόνον, διότι εἶναι γεγονὸς ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως ὅτι ὁ ἐκλογεὺς τὴν προτίμησιν αὐτοῦ θὰ δώσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐντοπίου ὑποψηφίου. Καθίσταται ἐπισφαλὴς ἡ θέσις τῶν ὑποψηφίων τῶν μεγάλων ἐπαρχιῶν τῶν παρεχουσῶν δύο ὑποψηφίους, λόγῳ τῆς κατανομῆς τῶν ψήφων μεταξὺ αὐτῶν, ἀποκλείονται δὲ τελείως αἱ μικραὶ ἐπαρχίαι, διότι οἱ ἐξ αὐτῶν ὑποψήφιοι εἶναι ἀδύνατον, ὅσον ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἶναι, νὰ φθάσουν καὶ τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν μεγαλυτέρων ἐπαρχιῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσει ὁ ῥήτωρ τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἑνὸς σταυροῦ ἀποκλείοντος τελείως τὴν ἐκλεκτικότητα τοῦ ἐκλογέως καὶ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἴσοδον νέων καλῶν στοιχείων καὶ ὑποστηρίζει ὡς δικαιοτέραν καὶ ὀρθοτέραν τὴν καθιέρωσιν τῶν δύο σταυρῶν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐὰν εἰς μίαν περιφέρειαν ἐκλέγονται πέντε καὶ θέλετε δύο σταυρούς, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ μία ἄλλη περιφέρεια ἐκλέγουσα πέντε ἐπίσης καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ τέσσαρας περιφερείας ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς ἔχουν ὅσας ψῆφους καὶ ἡ μία, ἐὰν ἀνταλλάξουν σταυροὺς τί θὰ γίνῃ;

Α. Παπαθανάσης. Ἀντιστρέφω τὸ ἐπιχείρημα. Σᾶς ἐρωτῶ διὰ τίνα λόγον εἰς περιφέρειαν ἀποτελουμένην ἀπὸ τρεῖς μεγάλας ἐπαρχίας καὶ δύο πολὺ μικρὰς οἱ τῶν μικρῶν ἐπαρχιῶν ὑποψήφιοι θὰ μετάσχουν τοῦ συνδυασμοῦ ἀφοῦ εἶναι βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωσι μὲ ἕνα σταυρόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχετε καὶ σεῖς δίκαιον.

Α. Παπαθανάσης. Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσει τὰ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ λέγει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ κατὰ τὸ 1926 ἀφῆκε πλείστας ἐπαρχίας ἀναντιπροσωπεύτους πρὸς δόξαν τοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει μόνον τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς μειοψηφίας, πλὴν ὅμως ἐξασφαλίζει ταύτην εἰς βάρος τῆς πλειοψηφίας, εἶναι σύστημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐνισχύονται ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποταλμοῦν νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς τοὺς πολλούς, ἵνα τοὺς πείσουν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἰδεῶν των. Ἐν συνεχείᾳ, λέγει, ὅτι ὅταν ἔχωμεν ὁλοκλήρους ἐπαρχίας ἀναντιπροσωπεύτους δὲν εἶναι ἁρμόζον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ δικαιοσύνης. Λόγοι καὶ ἱστορικαὶ παραδόσεις ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνώρισαν τὴν ἐπαρχίαν ὡς τὴν ἐδαφικὴν περιφέρειαν, ὅπου κινεῖται καὶ ζῇ ἓν σύνολον μὲ κοινὰς συνηθείας, ἀνεγνώρισαν ὡς ζῶντα διοικητικὸν ὀργανισμὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ κράτος συναντᾷ τοὺς πολίτας καὶ ἐν τῇ φαρολογίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς κατωτέρας δικαιοσύνης καὶ ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ. Ζῶσαν εἰκόνα τούτου ἀποτελεῖ ἡ παροῦσα Βουλή, διότι ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκλογικῆς μας προελεύσεως, ἕκαστος εἶναι βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας του, ἡ δὲ ἰδιότης αὕτη ἀνακύπτει σαφῶς ὅταν τὰ συμφέροντά μας ἀντιτίθενται. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους τόσον πειστικῶς ἀνέπτυξεν ἄλλοτε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως οἱ καταδικάζοντες τὸ ἀναλογικὸν σύστημα καὶ οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ὑποχρέωσιν τιμῆς πρὸς τὸν λαόν, διότι ὅταν πρὸ τετραετίας ἀπηυθύνθητε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐζητήσαν τὴν παμψηφίαν αὐτοῦ ἵνα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προβῇ ἀνεμποδίστως εἰς τὸ πρόγραμμά του τῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν σήμερον ἐρχόμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα λογοδοτήσετε καὶ νὰ ζητήσετε τὴν κρίσιν ἢ ἐπίκρισιν τοῦ ἔργου σας, ν' ἀποφεύγετε ὁ λαὸς νὰ σᾶς ἐκφράσῃ ταύτην διὰ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τοῦ ἐκλογικοῦ καὶ ὄχι νὰ ἐπιζητῆτε νῦν συγχορωχάρτι καὶ μετριασμὸν τῆς κρίσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί ἐννοεῖτε συγχωροχάρτι;

Α. Παπαθανάσης. Διὰ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος ἐμποδίζεται ὁ λαὸς νὰ ἀποφανθῇ σαφῶς καὶ εὐθέως περὶ τοῦ ἔργου.

Καὶ ὄπισθεν τῶν ἀντιφάσεων, τὰς ὁποίας γεννᾷ τὸ σύστημα, συγκαλύπτεται ἡ κρίσις του καὶ ἡ εὐθύνη του.

Σεῖς δὲν ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν λαὸν νὰ σᾶς ἐγκρίνῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς κρίνῃ διὰ τὰς πράξεις σας καὶ τὴν πολιτικήν σας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ βουλευταὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ὑπερψηφίζοντες τὴν ἀναλογικὴν ἀποδοκιμάζετε οἱ ἴδιοι τὴν ἰδίαν ἡμῶν ψῆφον, τὴν ἰδίαν ἡμῶν γνώμην, ψηφίσαντες πρὸ τριμήνου τὸ πλειοψηφικόν, χωρὶς νὰ δεσμεύσθε ἀπὸ ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὑποτίθεται ὅτι ἐδώσατε τὴν ψῆφόν σας ἐκείνην κατὰ συνείδησιν καὶ δὲν δύνασθε σήμερον ἀποδοκιμάζοντες αὐτήν, νὰ ψηφίσετε ἄλλως, χωρὶς νὰ ἀντιφάσκετε πρὸς ἑαυτούς.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔλεγε χθὲς ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐνώπιον τῶν νέων αὐτοῦ σκληροτάτων καθηκόντων δὲν ὀρροδεῖ ἀλλὰ ἀνδρίζεται καὶ ἐνδυναμοῦται. Ἔλεγε ταῦτα ἀνταξίως τῆς μεγάλης του ἱστορίας καὶ τῆς μεγάλης ἱστορίας τοῦ κόμματος τοῦ μεγάλου, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται. Ὅλοι πρέπει νὰ μὴ ὀρροδήσωμεν, ὅλοι πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Ἀρχηγὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκληροτάτων του καθηκόντων. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν θὰ ὀρροδήσωμεν. Πρέπει νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς δυνάμεις μας καὶ νὰ συγκροτήσωμεν Κράτος ἰσχυρόν, νὰ ὁπλίσωμεν τὴν χώραν μὲ Κυβέρνησιν, ὅσον τὸ δυνατὸν ἰσχυροτέραν. Ὁ κυριώτερος τρόπος διὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰ νέα βαρύτατα καὶ σκληρότατα καθήκοντα θὰ εἶναι καὶ τὸ καλύτερον ἐκλογικὸν σύστημα. Διὰ τοῦ καλοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος θὰ ἔλθῃ καλυτέρα Βουλὴ καὶ θὰ πηγάσῃ ἐξ αὐτῆς καλυτέρα Κυβέρνησις. Καὶ συζητοῦμεν περὶ τοῦ καλυτέρου συστήματος καὶ περὶ τῆς ἀναλογικῆς. Ἀπὸ ποίας αἰτίας; Ἐκ ποίων ἐνδείξεων, Μήπως ὑπάρχει ἔνδειξις ἀπὸ τοῦ λαοῦ; Συλλαλητήρια μήπως λαϊκά, συγκεντρώσεις μήπως πολιτῶν, ἀναφοραὶ μήπως, ὑπομνήματα μήπως λαϊκῶν ὀργανώσεων; Οἱαιδήποτε μήπως ἐνδείξεις ἀπὸ τοῦ λαοῦ ὅτι ὑπάρχει λαϊκὴ θέλησις, σκέψις, γνώμη, ἐπιθυμία πρὸς καθιερώσιν τῆς ἀναλογικῆς; Οὐχί. Θὰ

εἶναι κακῆς πίστεως ἐκεῖνος, ὅστις θ' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ παμψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀγνοεῖ, ἀποστέργει καὶ ἀπεχθάνεται τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς. Μήπως ὑπάρχει ἔνδειξις, δήλωσις, ὑπαινιγμὸς τις ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς Βουλῆς πρὸς καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς. Τὸ ἀντίθετον, ναί. Ὅταν ὑπεβλήθη ἡ πρότασις νόμου, ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς σαφῶς ἔδειξε τὴν θέλησιν αὐτῆς ἐναντίον τῆς ἀναλογικῆς ἀξιώσασα τὴν παραλησιν αὐτῆς ἐναντίον τῆς ἀναλογικῆς ἀξιώσασα τὴν παραπομπὴν τῆς προτάσεως νόμου εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς προτάσεως νόμου εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς κατεψήφισε κατ' ἀρχὴν τὸ Νομοσχέδιον. Μήπως ἡ ἐνδειξις ὑπῆρξεν ἀπὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγοῦνται τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν Βουλήν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προβάλλουν τὰς γνώμας των καὶ νὰ ἀξιοῦν πειθαρχίαν ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ κόμματός των; Ἀλλὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Δεκέμβριον ἐνδειξις ὑπῆρξεν ἀπὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγοῦνται τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν Βουλήν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προβάλλουν τὰς γνώμας των καὶ νὰ ἀξιοῦν πειθαρχίαν ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ κόμματός των; Ἀλλὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Δεκέμβριον ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέπτυξε διὰ μακροτάτων ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς ἀναλογικῆς τὰς γνώμας του ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ καὶ ἡ Βουλὴ ἐχειροκρότει. Δὲν εἶναι δὲ ἄγνωστον εἰς τοὺς παροικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κυβερνήσεως κρατεῖ ἔρις περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ποία ὁμως εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν νομοθετικὴν αὐτὴν ρύθμισιν; Διότι σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι καλοῦνται τὰ Νομοθετικὰ Σώματα εἰς ρυθμίσεις διὰ νόμων ὅταν ὑπάρξουν ὡρισμέναι καταστάσεις, ὅταν συμβαίνουν μεταβολαὶ εἰς πραγματικὰς καταστάσεις. Ἠκούσθησαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς κραυγαὶ—δὲν θέλω νὰ μεταχειρισθῶ μήτε αὐτὴν τὴν λέξιν - ἠκούσθησαν γνῶμαι ὅτι πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Δημοκρατίας. Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ὁ θεμελιωτὴς τῆς Δημοκρατίας. Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔλεγε: Οὐαί, οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισσαῖοι, Ὑποκριταί.

Ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ δὲν ἐθεσπίσθη ὅπως ἤθελε καὶ ἐπεδίωκεν ὁ ἔνδοξος Ἀρχηγὸς τοῦ ἐνδόξου κόμματος τοῦ καὶ σήμερον κυβερνῶντος τὴν Ἑλλάδα—καὶ εἶναι γνωστὸν, διατί δὲν ἐθεσπίσθη ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα—εἶναι ἀκλόνητος. Ἐὰν κινδυνεύσῃ θὰ κινδυνεύσῃ ἀπὸ τοὺς Ἡρακλεῖς αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ Δημοκρατία, κύριοι Βουλευταί, τὸ σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον τίθεται ὡς βάσις ὅτι ἓν οἱονδήποτε κόμμα, ὁσονδήποτε μέγα δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Δὲν ὁμιλῶ ποτέ, κύριοι Βουλευταί, μὲ αὐθαιρέτους συλλογισμούς. Πάντως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ νὰ στερεώσωμεν τὴν Κοινοβουλευτικὴν τάξιν. Ἡ ὑπὸ κρίσιν πρότασις νόμου τυπικῶς ὑπεβλήθη ἀπὸ πολιτικὰς μερίδας, ὑπογραφάντων καὶ ὀλίγων φιλελευθέρων Βουλευτῶν, αἵτινες κεῖνται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, εἰς ἐκείνην μάλιστα τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐδήλωσεν ἤδη εἰς Συμβούλιον γενόμενον ἐν τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ ὅτι καὶ ὀξύτερον ἀντεπολιτεύθη τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀληθῶς ἀνήκει εἰς τὴν ἀριστεράν. Ἡ πρότασις, λοιπόν, προέρχεται ἀπὸ μειοψηφίας ἀντιτιθεμένας καὶ πρὸς τὴν μεγάλην τῆς Βουλῆς πλειοψηφίαν καὶ πρὸς τὴν κυρίαν ἀντιπολίτευσιν. Ἔγινε προσπάθεια νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπήν, ἀλλὰ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς 30 Φιλελεύθεροι Βουλευταί, ὑπογράψαντες τὴν πρότασιν αὐτὴν δὲν εἶχον πλέον πῶς νὰ ὑπαναχωρήσουν. Ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἶχεν ἀνακληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκαλοῦντο οἱ Κυβερνητικοὶ Βουλευταὶ νὰ διαγράψουν τὰς ὑπογραφάς των. Τοῦτο δὲν κατωρθώθη. Τινὲς μόνον διέγραψαν τὴν ὑπογραφήν των. Εἰς μάλιστα, ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, διαγράφων τὴν ὑπογραφήν του ἐδήλωσεν ὅτι ἐκπίπτει εἰς τὰ ὄμματα ὅλων.

Π. Καρασεβδᾶς. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ πρότασις ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀπερρίφθη.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς ἔπρεπε νὰ μένῃ εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ ὄχι νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Θ. Σοφούλης. Ἐπὶ τότε ζητήσατε νὰ παραπεμφθῇ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον.

Ε. Κουλουμβάκης. Μοῦ εἴπατε ὅτι δὲν εἶσθε σεῖς ὁ ἔνοχος καὶ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ μοῦ δηλώσετε, ὅτι ἀποδοκιμάζετε αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

Θ. Σοφούλης. Καὶ τώρα μπορῶ νὰ σᾶς τὸ πῶ, ἀλλ' ἰδιαίτεραι συνομιλίαι δὲν πρέπει νὰ ἔρχωνται ἐδῶ.

Π. Καρασεβδᾶς. Ὁ κ. Βουλευτὴς θέλει νὰ ματαιώσῃ τὴν συζήτησιν διὰ τῆς παρελκύσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐὰν δὲν ἤμην, λέγει, ταπεινὸς καὶ ἄσημος βουλευτής, θὰ ἔλεγον ὅτι ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ἀγορεύσω περὶ τῆς ἀναλογικῆς καὶ ὅτι δὲν θὰ κατέβω αὐτοῦ παρὰ ἢ νικητὴς ἢ νεκρός, ὅπως εἶπεν ἄλλοτε ἕνας μέγας ῥήτωρ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Εὔχομαι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ κατέλθω τοῦ βήματος νικητής, χάριν πρώτον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, δεύτερον χάριν τῆς Δημοκρατίας, τρίτον χάριν τῆς δόξης τοῦ Μεγάλου μου Ἀρχηγοῦ καὶ τέταρτον χάριν κυριώτατα τῆς Ἑλλάδος, διότι κατὰ τὴν ἰδικήν μου πεποίθησιν ἡ ἀναλογική, καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἀποσυνθέσῃ, καὶ τὴν Δημοκρατίαν θὰ δολοφονήσῃ καὶ μίαν κηλῖδα θὰ προσάψῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Ἀρχηγοῦ μου καὶ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐκθέσῃ εἰς τοὺς ἐσχάτους τῶν κινδύνων.

Καὶ ὅλα ταῦτα ἄνευ σκοποῦ, ἄνευ λόγου, διότι δὲν βλέπω τὴν ἐλαχίστην τῶν ἀναγκῶν, διὰ ν' ἀπομακρυνθῶμεν τοῦ κρατοῦντος ἐκλογικοῦ συστήματος μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματά του. Νὰ πηδήσωμεν δηλ. ἀπὸ τούτου εἰς τὸ ἀκρότατον σύστημα τῆς ἀναλογικῆς καὶ νὰ ἐκθέσωμεν εἰς κίνδυνον τὴν πατρίδα μας. Διότι σκέπτομαι τὸ ὁλοφάνερον πρᾶγμα, ἰδίως κατὰ τοὺς κακοὺς τούτους καιρούς, ὅτι μὲ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀναλογικῆς θὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην 30, 40, 50 ἢ 60 ἢ καὶ πλειότεροι ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους διαφόρων πολιτικῶν αἱρέσεων. Στοιχεῖα ἀνατρεπτικά, δημαγωγημένα, δημαγωγοῦμενα καὶ δημαγωγοῦντα καὶ τότε πλέον δὲν θὰ δύνασθε νὰ ψηφίζετε, ὅπως προχθὲς ἐντὸς δευτερολέπτου νομοσχέδια ἀφορῶντα τὴν στερεότητα καὶ τὴν Ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ὅπως τὸ περὶ ἀπεργούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. νομοσχέδια, δι' ὧν θὰ σῴζεται τὸ Κράτος τοὺς φοβεροὺς αὐτοὺς καιρούς. Δὲν εἶναι ὅμως αὐτὸ τὸ μέγα κακόν, αὐτὸ εἶναι τὸ μικρὸν ἀπέναντι τοῦ συνθήματος ποὺ θὰ δίδεται εἰς τὴν χώραν, ἀπέναντι τῶν διαταγῶν πρὸς τὰ Συνδικᾶτα, ἀπέναντι τῶν ἀντιδράσεων ποὺ θὰ προκαλοῦνται ἐντεῦθεν, ποὺ θὰ διευθύνωνται ἐντεῦθεν, ποὺ θὰ ἐνδυναμώνωνται ἐντεῦθεν, ἐναντίον τῶν Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης. Καὶ ἀκόμη, μὲ αὐτὸν τὸν τεμαχισμὸν τῶν κομμάτων εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν θὰ εἶναι ἀνάγκη ἐκπροσωπήσεως αὐτῶν τῶν αἱρέσεων νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Θὰ εἶναι ἡ ἰσχυρὰ Κυβέρνησις ἡ ἀπαιτουμένη νὰ συγκρατήσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν; Πρὸ τινων μηνῶν μοῦ συνέβη νὰ ταξιδεύσω εἰς Πάτρας, ὅπου γέρων συγγενής μου, παλαιὸς πολιτευόμενος, πεπεισμένος καὶ διαπρεπὴς ἐπιστήμων μὲ ἐπεσήμανε, διότι ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι ὀπαδὸς τοῦ Βενιζέλου καὶ μοῦ ἀπηρίθμησε πληθὺν λόγων, ἐπιβαλλόντων νὰ τὸν ἐγκαταλείψω. Τοῦ εἶπα ὅτι δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ προσθέσω καὶ ἄλλους λόγους, ἀλλὰ προσέθεσα, ὅτι ὁ Βενιζέλος ἐμφανίζει Κράτος καὶ στηρίζει Κράτος. Ἔγκυρος δίκαιον μοῦ εἶπε ὡς πρὸς αὐτό. Καὶ ἐρωτῶ: Θὰ δύνανται, ἔστω καὶ Βενιζέλος νὰ ἐμφανίσῃ Κράτος, ὅταν ἐδῶ θὰ παρεδρεύουν τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, καὶ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται Κράτος ὅταν ἀπὸ τῆς αἰθούσης αὐτῆς θὰ δίδωνται τὰ συνθήματα τῶν ἀντιδράσεων καὶ θὰ ὑποστηρίζωνται τὰ δικαιώματα τῶν προπαγανδῶν αἱ ὁποῖαι χρηματοδοτοῦνται ἔξωθεν; Βαίνομεν, ἐρωτᾷ πρὸς τὰ ἀριστερά, τρέχομεν πρὸς τὰ ἀριστερά: Ἴσως δικαιολογημένα. Ἐγὼ δὲν εἶμαι φανατικός. Ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἂν θὰ βαδίζωμεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα πρὶν ἐξαφανισθῇ κάθε ἴχνος εἰς τὸν τόπον. Πρόκειται νὰ σώσωμεν τὴν Δημοκρατίαν οἱ πανικόβλητοι ἀπὸ μίαν δυσοσμίαν τῶν ψήφων μας εἰς τὸν Πειραιᾶ; Τὴν Δημοκρατίαν θὰ τὴν σώσῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἀδιάσπαστον καὶ μὲ τὸ σύνθημα ποὺ ἔδωκε χθὲς

ὁ ἀρχηγός του, ὅτι ἀνδρίζεται ὅσον περισσότερα ἐμπόδια τοῦ παρουσιάζονται. Θὰ σώσωμεν τὴν Δημοκρατίαν ἔχοντες πεποίθησιν, ὅτι ὑπάρχει στοιχειώδης φιλοπατρία καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους μας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα πολιτειακῆς ἀνατροπῆς εἰς τοὺς καιροὺς αὐτούς, θὰ ἀπετέλει ἐσχάτην προδοσίαν τῆς πατρίδος. Ἐξεταζοντες, συνεχίζει, καὶ ἐπιστημονικῶς τὸ θέμα ὑποστηρίζω ὅτι καὶ δὲν δικαιούμεθα ἐφόσον μένομεν πιστοὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν καθεστώς, εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, εἰς τὸ σημερινὸν Σύνταγμα, δὲν δυνάμεθα νὰ καθιερώσωμεν τὴν ἀναλογικὴν ἐκλογήν.

Πολιτικὸς ἀνὴρ δοξάσας τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Δημοκρατίαν ὁ Γεώργιος Κλεμανσώ, τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν θὰ ἀμφισβητήσῃ τὰς ἐκρήξεις πνεύματος, ὥστε συχνὰ νὰ σιγμάτιζῃ τὸ Κοινοβούλιον τῆς Γαλλίας, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀναλογικὴ ἐκλογὴ εἶναι ἀρνησις τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄλλος πολιτικὸς ἀνὴρ σπουδαιότατος καὶ διὰ τὰ συγγράμματά του, καὶ διὰ τὴν δρᾶσίν του καὶ διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ ἀληθῶς μέγας διὰ τὸ ἠθικόν του μεγαλεῖον ὁ Ντὼρ, Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, εἶπεν, ὅτι τὰ κόμματα ὑπάρχουν ἀναγκαίως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναγράφωνται εἰς τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Θεσμούς, δὲν πρέπει νὰ καθορίζωνται κατὰ τὰς ἀξιώσεις ἑνὸς συστήματος ἀναλογικοῦ, διότι τότε οἱ πολῖται καὶ οἱ πολιτευόμενοι προσηλοῦνται εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τῶν φατριῶν καὶ ἀπομακρύνονται τοῦ γενικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὁδηγῇ τὰς πράξεις τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων. Ὄντως ἡ ἀναλογικὴ εἶναι προϊὸν τῆς ὑλιθρίας θεωρίας περὶ πάλης τῶν τάξεων. Καταπαμαχίζουσα τὸν ἐκλογικὸν σύλλογον κατὰ μερίδας, ὑποχρεωτικῶς συσπειρουμένας, διασπᾷ τὸ πνεῦμα τῆς ἠθικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐνότητος, ἀπομακρύνει τὸν πολίτην καὶ πολιτευόμενον ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἰδανικὰ γενικώτερα καὶ ἠθικώτερα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο νομίζω, ὅτι καθιεροῦται σαφῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πεμπτου ἡμῶν Συντάγματος. Τὸ ἄρθρον 30 λέγει, ὅτι οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι τὴν περιφέρειαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ πνεῦμα γενικόν, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἔθνους, καὶ νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῆς περιφερείας των καὶ ὄχι ὑπὸ τοῦ τμήματος ἢ μιᾶς στρούγγας τῆς περιφερείας των, ὅπως γίνεται μὲ τὴν ἀναλογικήν. Τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁμιλεῖ περὶ καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας, καὶ ὅταν λέγομεν καθολικήν, ἐννοοῦμεν, ὅτι ἕκαστος Βουλευτὴς ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ἐκλογέων κατὰ περιφερείας.

Ὁ κατατεμαχισμὸς λοιπὸν εἶναι παράδασις τοῦ Συντάγματος καὶ ἐτέθη σκοπίμως ἡ ῥήτρα αὐτὴ τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ τηρῆται ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ ἐνιαίου ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἀλλ' εἶναι προφανὲς ὅτι μὲ τοιοῦτον κατατεμαχισμὸν ἑκάστης περιφερείας καταλύομεν καὶ τὸ γενικὸν πνεῦμα καὶ ὑπονομεύομεν τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἡ ἀναλογικὴ λοιπὸν εἶναι σύστημα ἀντιλαϊκόν, διότι δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν Λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του, ἐν τῇ ἑνότητι τῶν ἀντιλήψεων αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀλληλεγγύῃ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, εἰς μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν νὰ ἐκλέξῃ μὲ πνεῦμα ἀνώτερον καὶ προσήλωσιν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον, τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἐπιβάλλει μὲ πνεῦμα μερικὸν καὶ προσήλωσιν εἰς τὰ μερικὰ συμφέροντα καὶ μὲ στενὸν φανατισμὸν νὰ ἐκλέγῃ μόνον τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς ὡρισμένον ψηφοδέλτιον καὶ τότε ἐς κόρακας τὰ συμφέροντα τὰ γενικά, τὰ συμφέροντα τὰ ἐθνικά. Εἶναι καὶ σύστημα ἀντιδημοκρατικὸν ἡ ἀναλογική, καὶ διʼ αὐτὸ ἀνέκαθεν διαμαρτύρομαι, ὅταν ὀνομάζεται τὸ σύστημα αὐτὸ δημοκρατικόν, ἐνῷ δὲν ὑπάρχει τούτου ἀντιδημοκρατικώτερον.

Κατὰ τὸ Δημοκρατικὸν σύστημα, συνεχίζει, ἀποφασίζει ἡ πλειονοψηφία τοῦ δήμου δηλ. τοῦ λαοῦ. Θετικώτερον δὲ ὑπὸ σύστημα κοινοβουλευτικὸν ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ πολίτευμα, καθʼ ὃ ὁ λαὸς προεκλογικῶς ἐρωτᾶται ποίους θὰ τὸν κυβερνήσῃ καὶ κατὰ ποῖον πρόγραμμα. Ἀλλὰ τοῦτο καταλύεται μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς, διότι μὲ αὐτὸ καταναγκάζεται ὁ λαὸς νὰ ψηφίσῃ κατὰ στρούγγας ὡρισμένους συνδυασμοὺς καὶ εἶτα, ἀναλόγως τῶν πηλίκων καὶ τῶν περισσευμάτων καὶ τῶν διανομῶν καὶ τῶν κατανομῶν καὶ κατὰ συμπαιγνίας, ἢ ἐυνοήτους παραχωρήσεις, θὰ συμπληρωθῇ μία Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ζῇ ἀναλόγως τῆς καλῆς ἢ κακῆς πίστεως τῶν συνεταιριζομένων καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται, διʼ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Δημοκρατία. (Χειροκροτήματα). Φαντασθῆτε, τονίζει, τὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους της τὸν κ. Παγκαΐου ἢ τὸν κ. Τανούλαν, ἢ διαφόρους ἄλλους τοιούτους κυρίους.

Θ. Χαβίνης. Ἀφοῦ τοὺς θέλει ὁ λαός ;

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν θὰ τοὺς θέλῃ ὁ λαός, ἀλλὰ διάφοροι κἀρέσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ δώσῃ ἀντιστυναγματικῶς, ἀντικανονικῶς, ἀντεθνικῶς τὸ δικαίωμα ἡ ἀναλογική, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην καὶ νὰ ρυθμίσουν τὰ ζητήματα τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τῆς Ἑλλάδος.

Π. Καρασεβδᾶς. Κοντεύετε νὰ μᾶς τρομάξετε μὲ αὐτά.

Ε. Κουλουμβάκης. Σεῖς δὲν τρομάζετε, ἀλλὰ θέλετε νὰ προστατεύσετε τοὺς τρομάζοντας. Ὑπάρχει, συνεχίζει, καὶ ἓν ἄλλο χαρακτηριστικὸν ἀποδιδόμενον εἰς τὴν ἀναλογικήν. Εἶναι, λέγουν σύστημα δίκαιον. Καὶ αὐτὸ κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσουν οὐδὲ οἱ πολέμιοί της. Ἔχω ἐδῶ τὸ τελευταῖον σύγγραμμα τοῦ Βαρθελεμῆ, ὁ ὁποῖος ξεύρετε πῶς ὑποστηρίζει τὴν ἀναλογικήν ; Λέγει, ἂν ψηφίσουν εἰς μίαν περιφέρειαν 7.000 ψῆφοι, καὶ ὁ ἕνας ὑποψήφιος πάρει 1001 ψήφους, οἱ δὲ ἄλλοι 6 πάρουν ἀπὸ 900 καὶ παραπάνω, ἀλλὰ ἔλασσον τῶν 1000 ὁ καθεὶς, εἶναι ὀρθὸν ἐρωτᾷ νὰ πάρουν ὅλας τὰς ἕδρας οἱ 1001 ψῆφοι, καὶ νομίζει ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ παράδειγμα μᾶς κατατροπώνει. Θὰ ἠδύνατό τις ὅμως νὰ ἀπαντήσῃ, πρῶτον ὅτι τοιοῦτοι καταμερισμοὶ δὲν συμβαίνουν εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ ἂν συμβῇ εἶναι μία νοσηρὰ κατάστασις, ἡ ὁποία ὅμως μὲ τὸ σύστημα τὸ ἀναλογικὸν θὰ διαιωνίζεται ἐνῷ μὲ τὸ ἄλλο θεραπεύεται. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔπρεπε νὰ κυβερνᾷ καὶ ἡ ὀλιψηφία, εἴπομεν ὅμως ὅτι κατʼ ἀνάγκην πρέπει νὰ κυβερνᾷ ἡ πλειονοψηφία καὶ ἂν καὶ αὐτὸ εἶναι δύσκολον ἡ σχετικὴ πλειοψηφία. Δὲν εἶναι λοιπὸν αὐτὰ ἐπιχειρήματα. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς ἐξοφθάλμους ἀντιφάσεις, εἶναι ὅτι εἰς τὸ ἴδιόν του ἔργον ὁμιλῶν περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως λέγει, ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπροσώπησις θὰ κατέστρεφε τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς χώρας, διότι θὰ κατηύθυνε ἐπαγγέλματα κατὰ ἐπαγγελμάτων καὶ προϊσταμένους κατὰ ὑφισταμένων, καὶ θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν παράλυσιν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ θὰ ἦγεν εἰς τὸν μπολσεβικισμόν. Ἐνῷ λοιπὸν εἶναι κατὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως, νομίζει ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ἀναλογικὴν λέγων ὅτι μένει αὐτὴ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀτομικιστικῆς ψήφου, διότι ἔχει ὡς βάσιν τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ψήφων τοῦ κόμματος.

Ἀλλὰ ἡ ἀντίφασις εἶναι ἔκδηλος, διότι καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπροσώπησις καὶ ἡ ἀναλογικὴ δὲν κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ καταλύουν τὴν ψῆφον, ἥτις ἀπέβλεπεν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον. Ὅταν λοιπὸν οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ ἀναλογικὴ ἀναβιβάζει μέχρι τῶν Ὑπουργικῶν θώκων τοὺς ἀντιπροσώπους ἐσχάτων μειοψηφιῶν, εἶναι σύστημα δίκαιον; Θὰ ψηφίσουν 1.200.000 ἢ 1.300.000 καὶ κόμμα ποὺ θὰ λάβῃ 50, 60 ἢ 70 χιλ. ψήφους θὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κενόν, νὰ κατορθώσῃ πλειοψηφίαν, νὰ συμπαρεδρεύσῃ καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αὐτὸ τὸ ὀνομάζετε σύστημα δίκαιον; Εἶπα προηγουμένως, ὅτι ἀπὸ τῆς ὀλοψηφίας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν σχετικήν, θεχώμεθα καὶ κατωτέρω, ἀλλʼ ἂν προχωρήσωμεν οὕτω φθάνομεν εἰς ἕνα χάος, ποὺ διατυπώνει ἡ ἔκθεσις τοῦ Νομοσχεδίου, δηλαδὴ τὸν θρυμματισμὸν τῶν κομμάτων. Τοῦτο εἶναι λογικώτατον, ἀλλὰ

ποὺ ἀρχίζει τὸ κόμμα καὶ ποῦ τελειώνει καὶ ποῦ ἀρχίζει ὁ θρυμματισμὸς καὶ ἐὰν δὲν λύσωμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο, θὰ ἔλεγα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅσα εἶπεν ἐδῶ ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ἴδιος, ὅτι δύναται νὰ συζητήσῃ περὶ ἀναλογισμάτος τούτου ὁ ἴδιος, ὅτι δύναται νὰ συζητήσῃ περὶ ἀναλογικῆς μόνον ὑπὸ βαρυτάτας τροποποιήσεις καὶ ὅτι ἀποκρούει κατηγορηματικῶς τὸ ἐφαρμοσθὲν ἀναλογικὸν σύστημα, ὅπερ ὅμως εἶναι τὸ ἐν τῇ πρωτάσει συζητούμενον. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐλθοῦν ἐδῶ ἐκπρόσωποι δεδηλωμένων κομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπῆραν ἓν ποσοστὸν ψήφων, ὅπερ νὰ τοὺς δίδῃ τὸ ὁποῖα δὲν ἐπῆραν ἓν ποσοστὸν ψήφων, ὅπερ νὰ τοὺς δίδῃ τὸ δικαίωμα νὰ λέγωνται κόμματα; Δὲν γνωρίζω, τονίζει, ἂν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐμελέτησε τὴν ἔκθεσίν μου, ἂν τὴν ἐμελέτησε, θὰ ἐπείθετο ὅτι ἡ τροποποίησις, ὅπως τὴν ἀναπτύσσομεν, εἶναι ἀκαταμάχητος. Ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τοῦ ὅτι ἓν κόμμα πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἕνα ὡρισμένον ἀριθμὸν ψήφων τὴν περιέχει ἡ πρότασις διὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην κατανομήν. Ἀλλὰ εἶναι προφανὲς ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι λογικὸν διὰ ταύτας εἶναι ἀκόμη περισσότερον λογικὸν διὰ τὴν πρώτην κατανομήν. Διότι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ ψήφων εἶναι νὰ ἀποτρέψῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ κοινοβούλια ὀλιγαρίθμων καὶ ἐπικινδύνων αἱρέσεων. Καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῶν περιορισμῶν κατὰ τὴν πρώτην κατανομήν. Ἀλλʼ ἂς φιλοσοφήσωμεν καὶ ὀλίγον. Βέβαια εἶναι στοιχεῖον τῆς προόδου νὰ μὴ παρεμποδίζωνται ἡ γένεσις καὶ ἡ πρόοδος τῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ ἐκτρώσεις, καὶ μάλιστα πρώιροι, οὐδέποτε ἔχουν καλὰ ἀποτελέσματα. Μία ἰδέα, μία ἐλευθερία ἰδεῶν εἶναι ἀπαραίτητος, εἰς τὴν πρακτικὴν ὅμως, ὅπου γίνονται ἐφαρμογαὶ εἰς τὰ κοινοβούλια, πρέπει νὰ ἔρχονται ἰδέαι ὥριμοι καὶ ὄχι κἀρέσεις, τὰς ὁποίας συνοδεύουν πάντοτε ὑπερβολαὶ καὶ καταχρήσεις. Λοιπὸν πρέπει νὰ τεθῇ ὅριον ὅπου τελειώνει τὸ κόμμα καὶ ἀρχίζει ὁ θρυμματισμὸς αὐτοῦ, ἀφοῦ τὸ δέχεται καὶ ἡ πρότασις διὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην κατανομὴν καὶ δὲν τὸ δέχεται διὰ τὴν πρώτην, ἀστόχως καὶ ἐσφαλμένως.

Ὁ κ. βουλευτὴς παρακαλεῖ, ἂν εἶναι δυνατὸν, νὰ διακοπῇ δι' ὀλίγα λεπτὰ ἡ συνεδρίασις καὶ προσθέτει. Παρακαλῶ εὐλαβῶς τὸν πολιτικὸν ἀρχηγόν μου, τὸν ὁποῖον ἀκολουθῶ μετʼ ἀδιασείστου πίστεως καὶ ἀδικούμενος ἐνίοτε, νὰ μὲ παρακολουθήσῃ μετὰ τῆς προσοχῆς, μεθʼ ἧς μὲ τιμᾷ, μέχρι τέλους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Θὰ ἐπρότεινα, διὰ νὰ μὴ χάνωμεν τὸν καιρόν μας, νὰ ὁμιλήσῃ κανεὶς ἄλλος καὶ νὰ συνεχίσωμεν κατόπιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὄχι δὲν δέχομαι νὰ διακόψω. Τρία λεπτὰ μόνον μοῦ φθάνουν νὰ ξεκουρασθῶ.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις 10 λεπτά.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως συνεχίζει ὁ κ. Κουλουμβάκης τὴν ἀγόρευσίν του.

Ἀλλʼ ἐνῷ εἶναι τοιοῦτον τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς, ἐνῷ τόσα ἔχει μεγάλα ἐλαττώματα μᾶς ὑπόσχονται μίαν εὐλογίαν Θεοῦ, τὴν καταπράϋνσιν τῶν παθῶν. Μᾶς κατειρωνεύονται φαίνεται. Ὁδηγοῦντες εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην τοὺς φανατικοὺς ἐκπροσώπους τῶν πολεμοχαρῶν κοινωνικῶν αἱρέσεων, τῶν ἀνατρεπτικῶν δογμάτων τοὺς ὁποίους, μᾶς ὑπόσχονται καταπράϋνσιν. Καὶ θὰ εἶναι βέβαια κατάρα θεσπισθῇ Θεοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν μὲ τοιοῦτον ἐπιχείρημα ὑπὸ τὴν σύστημα τοσοῦτον κακοῦργον. Ἀλλὰ μήπως εἶναι μικρὰ καὶ ἀσήμαντος ἡ διαστρέβλωσις τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ὁποία γίνεται διὰ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης κατανομῆς; Ὅπως εἶπον δι' εὐκολίαν καὶ πρακτικοὺς σκοποὺς ἡ Ἐπικράτεια διαιρεῖται εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας ἀλλὰ καὶ ἀκόμη διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ ἐκλογεῖς τοὺς ὑποψηφίους, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ψῆφόν των.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλάττωμα.

Ε. Κουλουμβάκης. Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω μίαν ἀστειότητα. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. συνάδελφος θὰ ἐπροτίμα νὰ τὸν ἐκλέγουν, ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζουν. Ἀλλʼ ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι μεταφυσική. Ὅταν δὲ λέγομεν κοινοβούλιον δὲν λέγομεν μίαν ἀόριστον ἔκφρασιν, ἀλλʼ ἐννοοῦμεν καὶ ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπιλέκτων προσώπων. Ἀλλὰ πρέπει λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς διακοπῆς νὰ καθορίσω πλατύτερον τὸ θέμα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετέφρασε καὶ ἐσχολίασε τὸν Θουκυδίδην, καὶ τοῦτο δὲν τὸ ἔπραξε ἀπὸ λογοτεχνικὴν προτίμησιν οὔτε ἀπὸ καλλιτεχνικὴν εὐαισθησίαν, ἀλλὰ διότι ὁ Θουκυδίδης εἶναι ἡ βαθυτέρα πολιτικὴ διάνοια τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Λέγει λοιπὸν ὁ Θουκυδίδης, ὅτι ἡ δημοκρατία εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν κυβερνοῦν οἱ συνετοί. Πῶς λοιπὸν θὰ ἔχωμεν τοὺς συνετοὺς καὶ τοὺς βελτίστους ὅπως, λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, ὅταν ἐκλέγωνται ἄγνωστοι ; Τὰ προγράμματα εἶναι ἄριστα, ἀλλὰ καὶ τὰ καλὰ τοιαῦτα εἰς χεῖρας κακὰς ἔχουν κακὰ ἀποτελέσματα, ἐνῷ ἀντιθέτως καὶ μὲ κακὰ προγράμματα, ὅταν ταῦτα ἐφαρμόζωνται ἀπὸ ἐπιλέκτους, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν καλὰ ἀποτελέσματα. Εἶναι ἀπαραίτητον λοιπὸν στοιχεῖον πάσης ἐκλογῆς, νὰ γνωρίζουν οἱ ἐκλογεῖς ποίους ψηφίζουν. Ἀλλὰ μὲ τὰς κατανομὰς τί γίνεται ; Πέντε ψῆφοι ἀπὸ τὰς Πάτρας, 4 ἀπὸ τὴν Καρδαμύλην, 5 ἀπὸ τὸ Καμάρι τοῦ κ. Τσαλδάρη, 14 ἀπὸ τὸν Ἀχλαδόκαμπον τοῦ κ. Κολιαλέξη, καὶ ἐκλέγεται ὁ ἄγνωστος τοῦ κ. Τσαρλαμπᾶ.

Καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται δίκαιον σύστημα, εἶναι ἡ τελευταία πρόοδος τῆς ἐπιστήμης ! Ἀλλʼ ἔχομεν καὶ τὴν τρίτην κατανομήν, 9 ψήφους ἀπὸ τὴν Ἀνάφην, 14 ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, 13 ἀπὸ τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἔχομεν πάλιν τὸν ἄγνωστον τοῦ κ. συναδέλφου. Δὲν εἶναι λοιπὸν συστήματα αὐτά, εἶναι παιδαριώδη καμώματα, προκαλοῦν δὲ τὴν ἀγανάκτησιν, διότι ἔρχονται μὲ ἀξιώσεις προοδευτικότητος καὶ ἐπιστήμης, καὶ ἔρχονται ἐνώπιον νομοθετικῶν σωμάτων τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἐγκυμονοῦν καταστροφὰς διὰ τὴν πατρίδα μὲ τὰς διαστρεβλώσεις καὶ τὴν ἀσυναρτησίαν των, καὶ παρουσιάζουν τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν ἐδῶ ὅλα τὰ κοινωνικὰ περιτρίμματα. τὰ ὁποῖα περισυλλέγει ἡ ξενικὴ προπαγάνδα, καὶ τοῦτο εἰς ἡμέρας, καθʼ ἃς πρέπει νὰ ἐντείνωμεν τὰς δυνάμεις μας, διὰ νὰ συντηρήσωμεν τὸν τόπον αὐτόν, ὅστις ἀποτελεῖ δόξαν τοῦ κόσμου. Ἀλλʼ εἶναι ὁ τρόπος ἀσφαλὴς, νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην ἀπὸ δευτέραν καὶ τρίτην κατανομήν. Δυνάμεθα νὰ μείνωμεν εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ νὰ κάμωμεν τὴν κατʼ ἀναλογίαν κατανομήν. Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπάρχουν προσωπικότητες, πολιτευταὶ διαπρεπεῖς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐκτὸς κόμματος σπουδαίας ὑπηρεσίας προσφέρουν εἰς τὸν τόπον, καὶ οἱ ὁποῖοι μεγαλυτέρας θὰ προσέφερον μένοντες εἰς τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἀνέδειξε, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν καύχημα τοῦ κόμματος καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκόμη. Ἀλλὰ θέλουν νὰ εἶναι ἀρχηγοὶ κόμματος, ἔστω καὶ διὰ τῆς ἀναλογικῆς, καὶ καυχῶνται, ὅτι μᾶς κάμνουν ὀξυτέραν ἀντιπολίτευσιν ἀπὸ τὰς ἄλλας μερίδας. Καὶ διὰ νὰ εἶναι ἀρχηγοί, ζητοῦν νὰ περισυλλέξουν βουλευτὰς διʼ ἑνὸς συστήματος, τὸ ὁποῖον νοθεύει καὶ τὸ πολίτευμα καὶ τὴν πολιτὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Καὶ ἔρχομαι εἰς ἄλλο θέμα σπουδαιότατον, εἰς τὰς περιφερείας. Καθορίζεται ὑπὸ τῆς προτάσεως νόμου διὰ τὴν Π. Ἑλλάδα ὁ νομός, καὶ διὰ τὴν νέαν ἄλλη περιφέρεια. Κατὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου συνεζητήθη ἐπίσης τὸ θέμα τῶν περιφερειῶν. Βουλευτὴς δὲ ἐμπειρότατος καὶ νουνεχέστατος, ἂν καὶ μόλις εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δευτέρας του νεότητος εὑρισκόμενος, ὁ κ. Τσιριμῶκος, διακόπτων τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τοῦ εἶπε, ὅτι ἡ ἐπαρχία εἶναι ὁ μόνος ζῶν ὀργανισμός, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ψεύτικα καὶ τεχνητά. Καὶ ὡμίλησα τότε ἐγὼ κἂπως εὐρύτερον. Τώρα μᾶς λέγουν «ἡμεῖς εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ κάμωμεν μίαν τινὰ ἀναλογικήν». Λέγω μίαν τινά, διότι πιστεύω ἀδιστάκτως ὅτι θὰ γίνουν σοβαρόταται τροπολογίαι, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ μίαν ἑσπέραν εἶπε, προκειμένου περὶ τῆς ἀναλογικῆς, τοῦ συστήματος τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς δημοκρατικῆς ἑνώσεως, ὅτι τὴν ἀποκρούει ἀπολύτως καὶ κατηγορηματικῶς. Λέγει κατόπιν, προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἐπέκτασις, ἀλλʼ ὄχι εἰς νομόν, ἀλλʼ εἰς μίαν ἄλλην περιφ-

ρειαν, ἔχουσαν πρὸ παντὸς ἑνότητα, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ πρωτοδικειακή. Ἀναφέρει, ὅτι λ.χ. αἱ Καλάμαι, ἡ Πύλος, ἡ Μεσσήνη ἔχουν μεγάλην διαφορὰν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα μὲ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὴν Τριφυλλίαν, ὅπως τὸ Ἄργος, τὸ Ναύπλιον, ἡ Ἐρμιονὶς ἔχουν μεγάλην διαφορὰν ἀπὸ τὴν Κορινθίαν, ἡ ὁποία δὲν πρόκειται παρὰ νὰ καταθλίψῃ μὲ τὴν μεγάλην της δύναμιν καὶ τὸν ἀρχηγόν της τὰς μικροτέρας ἐπαρχίας. Ἐκτὸς τούτου, σήμερον, εἶναι ἀδύνατον πολλοὶ ἐκ τῶν συναδέλφων — σημειώσατε, ὅτι σήμερον πολλοὶ προεξώρλησαν τὴν ἀποζημίωσίν των — νὰ κατορθώσουν νὰ περιοδεύσουν εἰς ὁλόκληρον τὸν νομόν, ἐὰν γίνῃ ἐκλογικὴ περιφέρεια ὁ νομός. Χρειάζομαι ἐγὼ 50 χιλ. δραχ. διὰ νὰ περιοδεύσω ὁλόκληρον τὴν Ἀκαρνανίαν, ἐνῷ μὲ 15 μόνον ἠμπορῶ νὰ περιοδεύσω εἰς τὴν Μάνην. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν ἐπιδιώκει διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς πολιτευομένους, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ δηλώσουν περιουσίαν ἄνω τῶν 3 ἑκατομ., νὰ πολιτεύωνται. Οἱ ἐξ Ἠλείας συνάδελφοι εἶναι εὐχαριστημένοι, διότι ....

Τ. Ἀναστασίου. Μᾶς προσθέτουν δύο δήμους τῆς Ὀλυμπίας καὶ δύο τῆς Γορτυνίας.

Ε. Κουλουμβάκης. Μὴ στενοχωρῆσθε δι' αὐτό. Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἡ περιφέρεια τοῦ Πρωτοδικείου Ἠλείας πλὴν τῶν δήμων αὐτῶν.

Ἐγὼ κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, συνεχίζει, δὲν θὰ εἶχον δυσκολίαν μὲ ἄλλο σύστημα νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βουδούρη ὁ ὁποῖος θέλει εὐρυτάτην περιφέρειαν, δηλ. ἡ Ρούμελη νὰ ἀποτελέσῃ ἰδίαν περιφέρειαν, ἡ Θεσσαλία ἄλλην, κτλ. Ἀλλ' ὄχι μὲ ἀναλογικήν, τὸ δέχομαι αὐτὸ διότι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ ἀνυψωθῇ ὁ πολιτικὸς ἀγὼν καὶ μία προσωπικότης δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ κάμῃ περιοδείαν. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε τότε νὰ ἰσχύσῃ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ νὰ μὴ ἔχωμεν συνδυασμούς. Καὶ τότε «ὅποιος ἔχει κότσια ἂς ἔλθῃ νὰ παλέψῃ». Ἡ περιφέρεια τοῦ πρωτοδικείου μὲ τροποποιήσεις τινὰς εἶναι σωστή, ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς πτωχοὺς πολιτευομένους νὰ περιέλθουν τὴν περιφέρειάν των. Τὸ θέμα τὸ σχετίζω μὲ ἕνα ἄλλο τρομακτικὸν ἐλάττωμα τῆς ἀναλογικῆς. Μοῦ ἔλεγε βουλευτής, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἰδικήν μου πεποίθησιν, διότι γνωρίζω τὰ πράγματα, ἔχει ἐξησφαλισμένην τὴν ἐκλογήν μὲ τὸ σύστημα τῆς ἐπαρχιακῆς περιφερείας, ὅτι μὲ τὴν ἀναλογικὴν δὲν θὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα διότι πιστεύει ἀδιστάκτως ὅτι τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, δὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ περισσοτέρας τῶν δύο θέσεων μὲ τὴν νομαρχιακὴν περιφέρειαν, διότι εἶναι ἀπολύτως γνωστόν, ποῖοι δύο θὰ ἐπικρατήσουν, Μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς εἶναι γνωστὸν ποῖοι θὰ ἐπιτύχουν καὶ ποῖοι θὰ ἀποτύχουν, ἐνῷ μὲ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ ἀκόμη μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ προτείνω, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι γνωστόν.

Προσέχετε, ἐξακολουθεῖ, διότι προπαγάνδαι αἴτινες μαίνονται καὶ τροφοδοτοῦνται ἔξωθεν δὲν προσπαθοῦν ἁπλῶς κατὰ ἕνα κουτὸν τρόπον νὰ ἀποσυνθέσουν ἀμέσως τὸ κοινωνικὸν καθεστώς, ἀλλ' ἐπιδιώκουν τοῦτο ἐμμέσως καταρρίπτουσαι τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοβουλίου καὶ δι' αὐτὸ εἰς ὅλα τὰ ἔντυπά των βλέπετε ὕβρεις καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐὰν ἤθελε ψηφισθῇ ἡ πρότασις νόμου ὡς ἔχει δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι εἰς ἐλαχίστους νομοὺς θὰ κατηρτίζοντο ἄρτιοι συνδυασμοί.

Μοῦ ἐλέχθη χθὲς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἔχομεν καιρὸν νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον, διότι θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς 21ης Μαΐου, ὑπενθυμίζω τοῦτο εἰς τὸν κ. Πρόεδρον, διότι θὰ ἀγωνισθοῦν ἴσως οἱ εἰσηγηταὶ τῆς προτάσεως νόμου νά τὴν ψηφίσουν ἀπόψε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ὄχι, ὄχι ἀπόψε.

Π. Καρασεβδᾶς. Νὰ μὴ παρελκύσωμεν ὅμως τὸ ζήτημα.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸ σπουδαιότερον κέρδος τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξάγω ἐπέτυχα αὐτὴν τὴν στιγμήν. Τὸ νομοθέτημα αὐτὸ δὲν θὰ ψηφισθῇ μετὰ σπουδῆς. Θὰ μελετήσωμεν, θὰ τὸ ζυγίσωμεν, ὅπως ἁρμόζῃ εἰς πολιτικοὺς ἄνδρας σεβομένους ἡμᾶς αὐτούς. Θὰ κληθῶμεν εἰς συνεργασίας θὰ κληθῶμεν ἐν ἀνάγκῃ εἰς συνελεύσεις τοῦ κόμματος, θὰ μελετήσωμεν τὸ σπουδαιότατον θέμα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Διότι θὰ ἦτο ἀνάξιον τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ τόσον ἐνδόξου, νὰ ὑιοθετήσῃ τὸ νομοθέτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντιγεγραμμένον αὐτολεξεὶ ἀπὸ τὸ νομοθέτημα τὸ ὁποῖον συνέταξεν εἰς τὸ γόνυ τῷ 1926 εἷς καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. Καὶ ὑπάρχουν ζητήματα πολλά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μελετηθοῦν, ὁ εἷς σταυρὸς σημαίνει πρῶτον κόμμα, δεύτερον χρῆμα. Πιστεύσατέ με, ὅτι δὲν μὲ ἐνδιαφέρει προσωπικῶς τὸ ζήτημα. Ἔχω τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶμαι ὁ πτωχότερος τῶν Ἑλλήνων. Οἱ δύο σταυροί, οἱ ὁποῖοι ἐπροτάθησαν, θὰ προκαλέσουν ἄλλο ζήτημα. Θὰ δύνανται οἱ ὑποψήφιοι εἰς μίαν ἐπαρχίαν νὰ ἀνταλλάξουν σταυροὺς καὶ τότε, οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι δὲν θὰ ἔχουν καιμίαν ἐλπίδα. Μᾶς λέγουν ἐπίσης ὅτι θὰ κάμωμεν διαγραφὰς καὶ θὰ ἀντικαταστήσωμεν τοὺς διαγραφησομένους διὰ προσώπων ἄλλων συνδυασμῶν. Ἔχομεν ὅμως καὶ τοὺς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τοὺς ἀρχηγούς. Πολιτικὰ πρόσωπα διαπρεπέστατα, ἀρχηγοὺς ὅμως κομμάτων οὐχί. Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι τὸ σύστημα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄνευ σταυρῶν καὶ ἄνευ διαγραφῶν. Ὅλοι ἴσοι. Καὶ τότε θὰ ῥιφθῇ κλῆρος. Ὁ κλῆρος ὅμως εἶναι ἡ ἀποτελματώσις, εἶναι ἡ καταστροφὴ πάσης δράσεως.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐπροτάθη καὶ κλῆρος;

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐλέχθη εἰς ἐμέ. Προτιμῶ, κύριοι βουλευταί, τὸ σφαιρίδιον τὸ ἅγιον καὶ τίμιον σφαιρίδιον. Ὅσην ἀγανάκτησιν μοῦ προξενεῖ, ὅταν μοῦ λέγουν ὅτι ἡ ἀναλογικὴ εἶναι σύστημα δημοκρατικὸν καὶ δίκαιον τόσην μοῦ προκαλεῖ καὶ ὅταν μοῦ λέγουν, ὅτι τὸ σφαιρίδιον εἶναι ὀπισθοδρομικόν. Εἶμαι κεκηρυγμένος ὑπὲρ τοῦ σφαιριδίου. Δὲν ἐννοῶ τὴν ὕβριν ὅτι εἶναι ὀπισθοδρομικόν. Τὸ ψηφοδέλτιον εἶναι ὀπισθοδρομικόν, διότι παραδίδεται εἰς μυριάδας ἀριθμήτους ἀγραμμάτων. Ὑπελογίζοντο αὐτὰ ὅταν εἰς παλαιὰν ἐποχὴν ὑπῆρχον κατὰ Δήμους παλαιοκομματικὰ στελέχη. Σήμερον ἔχομεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἰδῆτε ὅτι κατὰ τῆς ἀναλογικῆς εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐντατικῶς ἐργασθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ εἴμεθα καὶ οἱ περισσότεροι. Ἔχομεν δὲ ἀδιστάκτως τὴν γνώμην, ὅτι θὰ νικήσωμεν. Θὰ νικήσωμεν ἐπὶ τῇ ὁάσει τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθη κατὰ τὴν τετραετίαν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι διερχόμεθα μίαν κρίσιν, ἡ ὁποία ἔχει παγκόσμιον τὴν μορφήν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συλλογισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι μόνον τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἦτο ἱκανὸν, νὰ τοῦ ἱδρύσῃ τὴν ἀγροτικὴν τράπεζαν. Καὶ μόνον αὐτό. Δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψει τὴν γνώμην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωσε τὸ κόμμα εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἄφισαν νὰ συσταθοῦν διάφορα κόμματα ἀνατρεπτικά, τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν ἐσαρμογὴν τῆς ἀναλογικῆς. Πρέπει νὰ ἐνδυναμωθοῦν, νὰ ἀποδλέψουν μὲ πεποίθησιν πρὸς τὴν νίκην, διότι εἶναι ἀνάξιον πρὸς τὰ προσόντα των καὶ πρὸς τὴν θέσιν των καὶ πρὸς τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωσε τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων. Ἐὰν γίνῃ ἔρευνα εἰς τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἴμεθα οἱ περισσότεροι κατὰ τῆς ἀναλογικῆς καὶ ἔχομεν ὅλοι πεποίθησιν ὅτι θὰ νικήσωμεν. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τὸν σημερινὸν κυβερνήτην νὰ ψηφίσωμεν σύστημα, τὸ ὁποῖον πανταχοῦ, ὅπου ἐφηρμόσθη, ὡδήγησεν εἰς μεγάλας ἀνωμαλίας. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔφερε τὸν φασισμόν. Εἰς τὴν Γερμανίαν παλαίουν μὲ τὸν Χίτλερ. Εἰς τὴν Πολωνίαν ἔχουν ἕνα ἐθνικὸν ἥρωα ἀλλὰ πάντως στρατοκράτην. Εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν ἡ ἀναλογική, παρ' ὀλίγον, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐθνικὸς ἥρως Βασιλεύς, παρ' ὀλίγον νὰ τοὺς παρασύρῃ εἰς τὴν ἀναρχίαν. Δὲν ἁρμόζει εἰς ἡμᾶς τοιοῦτον σύστημα, ὑπὸ τοιοῦτον κυβερνήτην, καθ' ἣν στιγμὴν θέλομεν νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλα τὰ ζώπυρα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἱστορίαν μας. Πρὶν τελειώσω κ. Βουλευταί, λέγω πρὸς ὑμᾶς. Μόνον ἐὰν μᾶς κατηράσθησαν οἱ θεοὶ θὰ ψηφίσωμεν τὴν ἀναλογικήν. Καὶ μόνον ἐὰν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος δὲν θυμάζει καὶ δὲν λατρεύει τὴν δόξαν του ὅσον ἡμεῖς οἱ ὀπαδοί του.

Λύεται ἀκολούθως ἡ Συνεδρίασις ὥραν 9.30' μ.μ. διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὥραν 4.30' μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'

Δευτέρας 25 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρᾳ 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Αἱ κτηματικαὶ ὀργανώσεις, ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν, τὸ πανεργατικὸν κέντρον καὶ ὁ Παμμακεδονικὸς Σύνδεσμος Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην ἄρσιν τῆς χρυσῆς βάσεως.

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Ν. Μπακόπουλος*** καὶ ***Α. Παπαναστασίου*** καταθέτουσι τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως ἀναπήρων πολέμου Τριπόλεως ζητοῦντος τὴν χορήγησιν βοηθήματος λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

Οἱ Ἐργολάβοι Κοζάνης καὶ Μεσολογγίου καὶ ὁ Πρόεδρος Πανθεσσαλικοῦ Συνδέσμου Λαρίσσης διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος Νόμου περὶ ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως ἀναπήρων πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητος Σπ. Σπυρόπουλος προσφέρει ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν πόρων τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως περιπτέρου ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ Σταδίου τὸ ἥμισυ εἰσπράξεών του καὶ παρακαλεῖ ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησίς του.

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Καβάλλας ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῆς χρυσῆς βάσεως πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν καπνῶν.

Ὁ Σκοπευτικὸς καὶ Φιλοθηραματικὸς Σύλλογος Θ)νίκης ὑποβάλλει τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νομοσχεδίου περὶ θήρας.

Ὁ Ἐμπορευπαγγελματικὸς κόσμος Μακρυνείας παρακαλεῖ ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον Διάταγμα περὶ διευκολύνσεως χρεῶν καὶ ἡ περιφέρεια πρωτοδικείου Μεσολογγίου.

Ὁ Πρόεδρος Κτηνοτρόφων Κατερίνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν χορήγησιν συναλλάγματος πρὸς προμήθειαν ἐξωτερικῶν σφαγείων.

Οἱ Σεισμοπαθεῖς τῆς Κοινότητος Θολεροῦ Συκιῶνος ζητοῦν τὴν διὰ νομοθετικῆς ὁδοῦ παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκημάτων.

Ὁ Σύλλογος Καπνοπωλῶν Βόλου διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην μονοπώλησιν τῶν σιγαρέττων.

Οἱ ἰδιωτικοὶ καὶ ἀνάπηροι καπνοπῶλαι Θεσσαλονίκης παρακαλοῦν ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου μονοπωλήσεως τοῦ καπνοῦ περιφρουρηθῇ ἀναλόγως καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν μικροπωλητῶν.

Ὁ κ. ***Φ. Ζαΐμης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ λει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5365», 2) «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Βαρβαρέσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ ***Π. Θηβαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ σπογγαλιείας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ ***Ι. Κούνδουρος, Π. Ρεδιάδης*** καὶ ***Ι. Μαντᾶς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας καὶ σχετικῶν αὐτῇ διατάξεων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς καὶ Ἰπ. Κουτσίνας*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 § 1 τοῦ νόμου 3122»,

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4180, 4881 καὶ 4355 περὶ προστασίας ἐφέδρων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Πετσάλης, Ρ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Κουλούρας*** καὶ ***Δ. Μακκᾶς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Ἀνακοινοῦται κατόπιν ὑπὸ τοῦ ***κ. Προέδρου*** ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀνετέθη ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν κ. Π. Ἀργυρόπουλον ἐφ' ὅσον χρόνον θὰ διαρκέσῃ ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Α. Παπᾶ.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Προτάσει τοῦ κ. Προέδρου, ἡ Βουλὴ δέχεται ὅπως ψηφισθῶσιν ὅσα νομοσχέδια δὲν ἔχουν συζήτησιν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Β. Δ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας κτλ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ θεωρεῖται ὡς ἔννομον παραγαγὸν ἀποτέλεσμα καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις τὸ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος, ἀποταξέως καὶ ἀργίας ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1922 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεῦχος Α'.

Ἀξιωματικοὶ τελέσαντες τοὺς γάμους των ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ καὶ μὴ ἀναγνωρίσαντες αὐτοὺς δι' οἱονδήποτε λόγον δύνανται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλωσι τὰ οἰκεῖα δικαιολογητικὰ πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτῶν, καταβάλλοντες τὴν νενομισμένην καταβολὴν τῶν γάμων των ἐντόκως ἀφ' ἧς ἐτέλεσαν τούτους».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ κυρούμενον ὡς ἄνω Διάταγμα.

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' συζήτησιν τοῦ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», τοῦ κ. ***Π. Θηβαίου*** (Ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης) ποιήσαντος τὴν ἑξῆς δήλωσιν: «Εἰς ἀπόκρουσιν τροπολογίας τοῦ κ. Ν. Μπακοπούλου, ὡς ἔχει τὸ λεκτικὸν τῆς τροποποιουμένης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 47 ἀμέσως συνάγεται, ὅτι ἐν τῷ ὅρῳ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐπίδοσις περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἄνευ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐγχείρισις τῆς αἰτήσεως, ἀφοῦ ἡ πρὸς ἣν ἡ ἐγχείρισις δημοσία ἀρχὴ καταχωρίζουσα αὐτὴν ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ, προσδίδει εἰς αὐτὴν ἀναμφισβήτητον βεβαίαν χρονολογίαν» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 3713 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 1 ἐδάφιον β' τοῦ κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Μὴ προκαταβληθέντων ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Γραμματέως, τῶν τελῶν μεταγενεστέρας ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητήσεως, ἡ μὲν αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γραφομένη, τὰ δὲ τέλη διπλασιάζονται εἰσπραττόμενα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω διατάξεως».

Ἄρθρον 2.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τοὺς ὑπ' ἀρθ. 3 καὶ 4 λόγους εἶναι δεκτὴ καὶ ἐπὶ παραλείψεως ἀρχῆς τινος, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν, ὁπόταν ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται αὐτῇ ἡ ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' ἐκτελεστικῆς πράξεως, ὑπαγομένης εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 46. Θεωρεῖται ἀρνουμένη ἡ ἀρχὴ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, ἐφ' ὅσον δὲν τάσσεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἰδία προθεσμία, μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπιβάσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου.

Πᾶσα ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ ἀτελῆ βεβαίωσιν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἄκυρωσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἐπαγομένη νόμιμον αὐτῆς κατάργησιν ἔναντι πάντων, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τρίτος ὅμως, βλαπτόμενος ἐκ τῆς ἀποφάσεως, δικαιοῦται ν' ἀνακόψῃ ταύτην, ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς γιγνομένης πρὸς αὐτὸν (τὸν τρίτον) κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀφ' ἧς ἄλλως πως ἔλαβεν οὗτος γνῶσιν αὐτῆς».

Στερεῖται ἐπίσης τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς ὁ τρίτος, εἰς ὃν ἐπιτελείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελε κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως μετὰ σημειώσεως τῆς δικασίμου, δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμβάς. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις:

«Αἱ ἀποράσεις τῆς ὁλομελείας, ἀκυρωτικαί τε καὶ ἀπορριπτικαί, ὡς καὶ αἱ τῶν τμημάτων ἀποτελοῦσι μεταξὺ τῶν διαδίκων δεδικασμένον, ἰσχύον καὶ ἐν πάσῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὑποθέσει ἡ διαφορά, καθ' ἣν περιέχει τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κριθὲν διοικητικῆς φύσεως ζήτημα.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ πάσας τὰς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἐξεδόθη ἤδη ἀντίθετος δικαστικὴ ἀπόρασις τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὡς ἄνω δεδικασμένον».

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Αἱ ἐριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἐκθέσεις δημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον τεῦχος ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως. Τὰ τῶν ἐκθέσεων δημοσιευόνται αἱ μὴ συμφωνοῦσαι πρὸς τὸ ἀποσταλὲν σχέδιον τοῦ Διατάγματος ἢ λύουσαι ζητήματα οὐσιώδη, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ τμήματος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 53 β' ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἐπιτροπή, συγκροτουμένη ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ ἀρμοδίου τμήματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐξ αὐτοῦ (ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ), τοῦ ὁρισθέντος εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἑνὸς ἔτι Συμβούλου, δύναται δι' ἀποφάσεως αἰτιολογημένης, ἐκδιδομένης ἐν Συμβουλίῳ, ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

Ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις γραφομένη ἐπὶ χαρτοσήμου ἑξαχμῶν 20 ἔξεν νὰ διαλαμβάνῃ τοὺς κατὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ξυναμένους νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἀναστολὴν εἰδικοὺς λόγους.

Ἀντίγραφον ταύτης διαβιβάζεται, πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ἵνα χορηγήσῃ σχετικὰς πληροφορίας ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου προθεσμίας.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἑξαχμῶν 50 προκαταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος καὶ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἀναστολῆς.

ι

Γίνεται δεκτὴ εἰς α' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ προσελεύσεως καὶ τρόπου κατατάξεως τῶν φαροφυλάκων» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν πρωτοκόλλων καὶ σχετικῶν δηλώσεων καὶ ἐπιστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ», ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῶν πρωτοκόλλων καὶ σχετικῶν δηλώσεων καὶ ἐπιστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ κάτωθι διεθνεῖς πράξεις, ὧν ἔπεται τὸ κείμενον ἐν Γαλλικῷ ἢ Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει :

1) Τὸ Πρωτόκολλον τὸ ἀφορῶν τὰς γερμανικὰς ἐπανορθώσεις καὶ ὑπογραφὲν ἐν Λονδίνῳ τῇ 11 Αὐγούστου 1931, μετὰ τῶν 2 προσηρτημένων αὐτῷ παραρτημάτων.

2) Τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας Πρωτόκολλον περὶ ἀναστολῆς τοῦ πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὸ ἔτος 1931—1932.

3) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας δήλωσις τοῦ Ἀγγλου καὶ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου περὶ ἀμέσως θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω πρωτοκόλλου.

4) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὑπ' ἀριθ. 12505)01 ἐπιστολὴ τοῦ Βρεττανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν κ. Καλλιφρονᾶ περὶ ἀναστολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1931—32 τοῦ δανείου τοῦ 1833 καὶ τοῦ δανείου τοῦ ἀπορρέοντος ἐκ προμηθειῶν.

5) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὑπ' ἀριθ. 2305)ΣΤ)31 ἀπάντησις τοῦ κ. Καλλιφρονᾶ.

6) Σημείωμα περὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν ἀναστελλομένων ἐτησίων δόσεων.

7) Ἡ ἀπὸ 11ης Αὐγούστου 1931 ἐπιστολὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Καναδᾶ περὶ ἀναστολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1931—32 τοῦ Καναδικοῦ δανείου.

8) Τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας Πρωτόκολλον περὶ ἀναστολῆς τοῦ πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸ ἔτος 1931—32.

9) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας δήλωσις τοῦ Γάλλου καὶ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου περὶ ἀμέσου θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω Πρωτοκόλλου.

10) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἐπιστολὴ τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου περὶ ἀναστολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1931—32 τοῦ δανείου 1833.

11) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἐπιστολὴ τοῦ ἀντιπροσώπου περὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἑλληνικῶν ἐπιφυλάξεων.

12) Τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας Πρωτόκολλον τὸ ἀφορῶν τὸ γρέος τῆς Τσεχοσλοβακίας.

13) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας διαβιβαστικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

14) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας δήλωσις τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Καλλιφρονᾶ περὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς Βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις καὶ τὰ χρέη εὐδετερότητος τῆς Οὐγγαρίας ἐπιφυλάξεων τῆς Ἑλλάδος.

15) Ἡ ἀπὸ 11ης Νοεμβρίου 1931 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμφωνία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πρότάσεως Χοῦβερ εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἐπανορθώτεις καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας Καφαντάρη—Μολλὼφ κατὰ τὸ ἔτος Χοῦβερ

16) Τὸ ὑπογραφὲν τὴν 21 Ἰανουαρίου 1932 Πρωτόκολλον τὸ ἀφορῶν τὰς Οὐγγρικὰς ἐπανορθώσεις.

17) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας σχετικὴ διαβιβαστικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

18) Τὸ ὑπογραφὲν τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Πρωτόκολλον τὸ ἀφορῶν τὰς Βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις.

19) Ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας σχετικὴ διαβιβαστικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Εἰς α' συζήτησιν δι' ἀναστάσεως γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ συνυποσχετικοῦ διαιτησίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως φόρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑφισταμένων διαφορῶν».

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμπληρωματικῆς συμφωνίας, τροποποιούσης τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν ἐμπορικὴν συμφωνίαν τοῦ 1931».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς».

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σονόλου, ἡ πρότασις νόμου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων 1931-32».

Πρόεδρος. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν λόγον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἐκραγεῖσα τὸν Νοέμβριον 1929 εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἐπεξετάθη βαθμηδὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἤρχισε νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν δίνην της ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἐπεκάθη εἰς Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν καὶ ἔγινεν αἰσθητοτάτη, ἀφ' ἧς κατὰ τὸ φθινόπωρον ἡ Ἀγγλικὴ λίρα ὑπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν, ἡ παγκόσμιος καὶ ὀξυτάτη αὐτὴ κρίσις, εὑρῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ μέσον τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτυχτηρυτήσεως, τῆς ὁποίας τελικὸς σκοπὸς ἦτο, νὰ ἐξασφαλίσωμεν πλὴν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνάγκαῖον παθητικόν. Τὴν ἀναπτυχτηρυτήσιν αὐτὴν ἐπεδιώκομεν διὰ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλάβαμεν ὑπὲρ τῆς Γεωργίας, κατὰ πρῶτον λόγον, ὕστερον δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ τελευταίον ὑπὲρ τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς ναυτιλίας.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε τόσον ἐφιλῆς ἐπεδείχθη ἡ Κρατικὴ πρόνοια ὑπὲρ τῶν παραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας.

Ἀτυχῶς αἱ ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἀφορίαι, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παγκόσμιον κρίσιν, τῆς ὁποίας κυριωτάτη ἐκδήλωσις εἶναι τὸ κατρακύλισμα τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν ἰδίᾳ προϊόντων καὶ γενικῶς τῶν πρώτων ὑλῶν, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ ἐκδηλωθοῦν ἐπαρκῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐεργετικῆς του Κράτους μερίμνης ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς του παραγωγῆς. Ἀλλ' ἡ ὁριστικὴ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν μας λ)σμῶν ἔμελλε νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις εἶχεν ἀποφασισθῇ, ἐν μέρει δὲ καὶ εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων. Τὴν χρηματοδότησιν αὐτῶν κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ Κυβέρνησίς μου, μέχρι τοῦ ἔκρος τοῦ τρέχ. ἔτους, ὅτε ἀνεμένετο ἡ ἔκδοσις νέου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου. Ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον κατέστησε φανερόν, τι ἔκδοσις νέου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου καθίστατο ἀνέφικτος, διακοπὴ δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποξηραντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τῶν κοιλάδων τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Ἀξιοῦ, ὄχι μόνον θὰ ἐξέθετεν, ἐν μέρει τοὐλάχιστον, εἰς κίνδυνον τὰ ἐκτελεσθέντα ἤδη ἔργα, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπεμάκρυνεν ἡμᾶς ἀπὸ τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὑπελογίζαμεν ὅτι θὰ ἐξησφαλίζαμεν τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν μας λ)σμῶν. Ἡ αὐτή, ἄλλως τε, ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καθίστα βέβαιον ὅτι θὰ ἐδυσχεραίνετο ἡ ἐλευθέρα κίνησις τῶν κεφαλαίων, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετύγχανετο πρωτίστως τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν μας. Καὶ ἡ ἄποψις αὕτη φυσικῶς ἐγέννα ἀνησυχίας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθεροποιήσεως. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἀντιμετώπισεν ἡ Κυβέρνησις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγνώσθη ἐντεῦθεν ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν, συνεζήτησε δὲ αὐτὸ μετὰ τῶν φυσικῶν εἰς τοιαῦτα ζητήματα συμβούλων της, τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ τῆς Ἐθν. Τραπέζης. Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο κανεὶς δὲν ἐξεδήλωσε τὴν γνώμην, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφῶμεν τὴν σταθεροποίησιν καὶ ν' ἀσῖσωμεν τὴν ἀραχμὴν νὰ εὕρῃ τὴν φυσικήν της ἰσορροπίαν διὰ τῆς ἐλευθέρας λειτουργίας τοῦ Νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως. Μόνον εἷς τῶν μετεχόντων αὐτοῦ τραπεζιτικῶν παρετήρησεν ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα, ἴσως, κόπτοντες κάθε σύνδεσμον τῆς δραχμῆς πρὸς τὸν χρυσόν, νὰ συνδέσωμεν αὐτὴν τοῦ λοιποῦ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν. Ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἀντιπαρατηρήσεως, ὅτι σύνδεσμος πρὸς νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ἐφ' ἱκανὸν χρόνον νὰ ὑφίσταται διακυμάνσεις, ἦτο ἐπικίνδυνος, καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου ἐδεσμευόμεθα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθεροποιήσεως ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα τῆς Γενεύης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνήφθη τὸ τριμερὲς δάνειον, ὅλοι συνεφώνη-

σαν τελικῶς, ὅτι ὑπεβάλλετο νὰ καταβληθῇ κάθε δυνατὴ προσπάθεια πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

Σημειωτέον ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιστεύετο, ὅτι ἐπέκειτο ἡ συνειδητοποίησις τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεδιώκετο γενικώτερον νὰ ἐπανέλθῃ ὁ κόσμος εἰς κανονικὸν οἰκονομικὸν ρυθμόν, ὅτε θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἐξωτερικὴ πρὸς ἡμᾶς ἐπικουρία καὶ συνεπῶς καὶ τὸ συναλλαγματικὸν ζήτημα θὰ ἐρρυθμίζετο καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων θὰ ἐξησφαλίζετο. Ἐξ ἄλλου ὑπῆρχον λόγοι νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐπὶ πιστώσει ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὴν χώραν σίτου. Ταῦτα δὲ ἐπέτρεπον τὴν αἰτιοδοξίαν, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν σταθεροποίησιν. Ἀτυχῶς ἀμφότεραι αὐταὶ αἱ προβλέψεις διεψεύσθησαν. Διότι ἡ ἐπὶ πιστώσει ἀγορὰ σίτου δὲν κατέστη δυνατή, ἐκτὸς ἂν ἐδεχόμεθα νὰ ἀγοράσωμεν τοιοῦτον ἐσοδείας 1930, ἡ καλὴ ποιότης τοῦ ὁποίου ἦτο τοσοῦτον ἀμφίβολος, ὥστε ἀπεκρούσθη ἡ πρότασίς μας, ὅπως, ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν ὁ σῖτος δὲν ἦτο τῆς ἀρεσκείας μας, δικαιούμεθα νὰ ἀκυρώσωμεν διὰ τὸ μέλλον τὴν συμφωνίαν. Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ Συνειδητοποίησις τῶν ἐπανορθώσεων ἀνεβλήθη διὰ τὰ μέσα Ἰουνίου. Ὡς ἐκ τούτου τὸ κάλυμμα τῆς πιστωτικῆς κυκλοφορίας, τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο τὴν 23 Σεβρίου π. ἔ. εἰς δολλάρια 34,040,716, ὑπεδιπλασιάσθη κατὰ τὴν τελευταίαν κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς δολλάρια 13,301,273.

Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων, πρὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐτίθετο ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον, τὸ ζήτημα ἂν ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ περαιτέρω ὁ σύνδεσμος τῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χρυσὴν βάσιν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐζητήθη ἡ γνώμη ὅλων, τῶν δυναμένων νὰ ἐκφράσουν ἔγκυρον τοιαύτην. Ὅλοι ἀνεγνώρισαν ὅτι περαιτέρω διατήρησις τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος εἶναι ἀδύνατος. Τῷ ὄντι τὸ μὲν συνάλλαγμα τῶν ἀθήλων πόρων ὁλοκλήρων σχεδὸν διοχετεύεται εἰς τὴν λαθραίαν ἀγορὰν καὶ αὐτὸ δὲ τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐξαγωγῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδυνάμεθα νὰ θέσωμεν χεῖρα, παρίσταται οὐσιωδῶς μειωμένον, ὄχι μόνον ἕνεκα τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης προκληθέντων ἐμποδίων εἰς τὴν εἰς ἄλλας χεῖρας εἰσαγωγὴν τῶν προϊόντων μας, ἀλλὰ καὶ διότι ἀκριβῶς ἡ ἐπιδληθεῖσα ὑποχρέωσις, ὅπως τὸ συνάλλαγμα τῶν ἐξαγομένων προϊόντων μας παραδίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως, ἥτις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔμενεν οὐσιωδῶς κατωτέρα τῆς τιμῆς τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἀποτέλεσμα εἶχεν ἐνίοτε μὲν τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐξαγωγῆς διὰ τὸ ἀσύμφορον τῶν προσφερομένων τιμῶν, συνηθέστερον δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐξαγωγῆς μὲ τὴν πρόδλεψιν, ὅτι ἡ σταθεροποίησις δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ, καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν αὐτῆς ὁ ἐξαγωγεὺς θὰ ἀπεκόμιζε διὰ τὸ ἐξαγόμενον προϊόν του πολὺ περισσοτέρας δραχμάς. Ἡ ἄρσις ἑπομένως τῆς σταθεροποιήσεως θὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων μας. Ἀλλ' ἐπεδάλλετο ἡ ἄρσις αὐτὴ καὶ ἕτερον σπουδαιότερον λόγον. Ὅτι δὲν ἦτο δίκαιον, ἀφοῦ τοιαύτη ἐδημιουργήθη ἀπόστασις μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, νὰ ἐπιδάλωμεν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν τὴν βαρεῖαν αὐτὴν Οὐσίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐξυπηρέτει πλέον ἀνώτερον γενικὸν συμφέρον. Ἐθεωρήσαμεν μόνον ὅτι ἐνδεικνύεται νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς ἐξάγοντας γεωργικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα νὰ παραδίδουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μέρος τοῦ συναλλάγματος, μὴ ὑπερβαῖνον κατὰ μέσον ὅρον τὸ 1/4 αὐτοῦ. Τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θὰ χρησιμοποιῆται πρὸς ἀγορὰν τοῦ σίτου διὰ νὰ ἀποστραπῇ αἰσθητὴ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Ἡ προτεθεῖσα γνώμη ὅπως διατηρήσωμεν τὴν σταθεροποίησιν, ὑποστιμώντες μόνον τὴν τιμὴν τῆς δραχμῆς, ἐκρίθη παρακεκινδυνευμένη, διότι εἶνε ἀδύνατον ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἔχωμεν κριτήριον ἀσφαλὲς διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς νέας τιμῆς καὶ θὰ ἐκινδυνεύομεν νὰ ὁρίσωμεν αὐτὴν εἴτε ὑπὲρ τὸ δέον χαμηλήν, εἴτε ἀνωτέραν τοῦ πραγματικοῦ, ὅτε θὰ διηυκολύνετο ἡ δημιουργία λαθραίας ἀγορᾶς μὲ ὅλα τὰ ἐντεῦθεν ἄτοπα. Ἡ ἄρσις αὐτὴ τῆς σταθεροποιήσεως, ἡ ὁποία χρήσιμον εἶναι ἴσως νὰ προσθέσω, ὅτι μᾶς συνιστᾶται ἐπιμόνως ἀπὸ κύκλους, οἱ ὁποῖοι ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὴν καθιέρωσιν αὐτῆς θέτοντες τὴν ὡς ὅρον τῆς συνάψεως τοῦ τριμεροῦς δανείου, γεννᾷ βεβαίως σωρείαν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα χρήζουν ἀμέσου ρυθμίσεως. Ὁ συνάδελφός μου Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ μὲ διαδεχθῇ ἐπὶ τοῦ βήματος, διὰ νὰ εἰσαγχθῇ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, ἀλλὰ πλὴν τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος ἔπρεπε βέβαια νὰ ἀντιμετωπισθῇ, ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν μας.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1932-1933 θὰ ὑποδληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα καὶ δὲν προτίθεμαι βέβαια νὰ προλάδω τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐκεῖνο ὅπου κρίνω σήμερον ἀναγκαῖον νὰ μνημονεύσω εἶναι ὅτι, ἂν τὰ ἔσοδα θὰ εἶναι κατώτερα τῶν περυσινῶν, ὅπως ὑπολογίζεται νῦν, ὅτι θὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ 1,600 ἑκατομμύρια καὶ τὰ ἔξοδα ζῶμεν θὰ εἶναι ἐλαττωμένα ἐκ μόνης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους κατὰ 1627 ἑκατομμύρια. Ἐπὶ πλέον δὲ θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἄλλαι περικοπαὶ δαπανῶν ἀνερχόμεναι εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Διότι, ἐρόσον εὑρέθημεν εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην νὰ μὴ ἐκπληρώσωμεν ἀκεραίας τὰς δανειακὰς ὑποχρεώσεις μας, καθ' ὅλον τιμῆς διὰ τὴν Χώραν εἶναι νὰ ἐπιδιώξωμεν κάθε δυνατὴν οἰκονομίαν ὑπὸ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ περιορισθοῦν αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας κάθε πολιτισμένον Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ ἀσφαλίσῃ στοιχειωδῶς εἰς τὸν λαόν του. Οὕτω δὲ μόνον θὰ καταστῇ ἠθικῶς δικαιολογημένη ἡ Οὐσία, τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς δανειστάς μας.

Περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς θὰ συνταχθῇ μὲ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα, ὡς πρὸς τὰς προβλέψεις τῶν ἐσόδων, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ τῶν τεσσάρων προηγουμένων προϋπολογισμῶν, τοὺς ὁποίους ὑπέδαλεν ἡ Κυβέρνησίς μου, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀπόλυτος βεβαιότης ὅτι τὸ ἰσοζύγιον καὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ θὰ εἶναι ἀπολύτως ἠσφαλισμένον.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς περιορισμοὺς τῆς εἰσαγωγῆς, ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ἤδη σχετικῶς νόμον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τῆς ἑδδομάδος πίναξ περιορισμοῦ τῶν εἰδῶν τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ κατηγορίας. Οἱ περιορισμοὶ οὗτοι ἐλάχιστα ἀπομακρύνονται ἐκείνων, τοὺς ὁποίους εἰσηγήθησαν οἱ ἔγκυροι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Συλλόγων, πραγματοποιεῖται δὲ δι' αὐτῶν ἐλάττωσις 7 ἑκατομμυρίων περίπου χρυσῶν λιρῶν ἐπὶ τῆς περυσινῆς εἰσαγωγῆς. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προσπάθειαν τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν εὐρυτέρας τοποθετήσεως τῶν προϊόντων μας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς νομοσχέδιον ψηφισθὲν προσφάτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκκρεμοῦν ἤδη ἐνώπιον τῆς Γερουσίας μᾶς δίδει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν, ὅπως κινηθῶμεν κατὰ τὴν διεύθυνσιν ταύτην. Καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως δὲ ἀκόμη τοῦ νομοσχεδίου ἠρχίσαμεν συνεννοήσεις μετὰ διαφόρων Κρατῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν Γραφείων Συμψηφισμοῦ τῶν ἀμοιβαίων εἰσαγωγῶν. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους μας γνωρίζει ἤδη ἡ Βουλή, ὅτι, ὡς ἐδήλωσα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., δὲν θὰ ἀναγράψωμεν εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν πρόδλεψιν διὰ τὸ χρεωλύσιον. Θὰ κατεδάλλομεν δὲ καὶ κατεδάλλομεν ἤδη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Μαΐου, εἰς λογαριασμὸν κλειστόν, ἐφόσον ἡ μείωσις τοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα τροπήν αὐτοῦ. Ὁ λόγος ἄλλως τε τῆς δημεύσεως τῶν δραχμῶν, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ τοκομερίδιον τοῦτο, εἶναι προφανής. Διότι, ἂν κατεδάλλετο εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατοικοῦντας ὁμολογιούχους Ἕλληνας ἢ ἀλλοδαπούς, τὸ τοκομερίδιον εἰς δραχμάς, οὗτοι θὰ ἀπηγόρευον τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, διὰ νὰ ἀγοράσουν συνάλλαγμα τὸ ὁποῖον νὰ ἐξαγάγουν, ἐνῷ ἀκριδῶς ἡ συναλλαγματικὴ στενοχωρία εἶναι, ποὺ ἐπιδάλλει τὴν ἀναστολὴν τῆς εἰς συνάλλαγμα καταδολῆς τοῦ τοκομεριδίου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναστολὴν μαζὶ μὲ τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων θὰ ἔχωμεν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐν σχέσει πρὸς τὸ περυσινὸν οἰκονομίαν συναλλάγματος, τριῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων χρυσῶν λιρῶν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς κατόχους ὁμολογιῶν ἐξωτερικῶν δανείων ἡμεδαποὺς κατοικοῦντας εἰς Ἑλλάδα, καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τεκμήριον ἰσχυρότατον ἐν Ἑλλάδι πρόκειται νὰ δαπανήσουν τὸ ἐκ τῶν τοκομεριδίων εἰσόδημά των, θὰ προσκαλέσωμεν αὐτούς, ἐὰν θέλουν νὰ κατοθέσουν εἰς μίαν Ἑλληνικὴν Τραπέζαν τοὺς τίτλους των καὶ πληρωθοῦν τὰ τοκομερίδιά των εἰς δραχμὰς σταθεροποιήσεως. Οἱ ἐν λόγῳ ὁμολογιοῦχοι εἶναι κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν ἡμεδαποὶ καὶ δὲν πρέπει νὰ δυσφορήσουν ὅτι θὰ πληρωθοῦν εἰς ὑποτιμημένην δραχμήν, ἀφοῦ οἱ κομισταὶ ὁμολογιῶν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων πληρώνονται τὰ τοκομερίδιά των εἰς τὴν ἰδίαν ὑποτιμημένην δραχμὴν καὶ ἐπὶ πλέον τοὺς ἐζητήθη διὰ τὸ τρέχον ἔτος Οὐσία 25 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἐὰν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουδίου ἡ ζητηθεῖσα ἐπικουρία θὰ ἐπαναλάδωμεν τότε τὴν εἰς ξένον συνάλλαγμα πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων τούτων θὰ διαθέσωμεν διὰ τὴν συνέχισιν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπίσπευσιν τῆς συμπληρώσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Ἐὰν δὲν μᾶς δοθῇ ἡ ἐπικουρία αὕτη, τότε θὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς δανειστάς μας, κατὰ τίνα τρόπον δύνανται νὰ ἐξυπηρετηθῶσι καλύτερον τὰ κοινὰ συμφέροντα, ὥστε νὰ μὴ ἀναστείλῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀποδόσεως τῶν ὁποίων ἀναμένομεν τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν.

Μὲ τὴν ἀνακούρισιν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἐπέρχεται εἰς τὴν παθητικὴν πλάστιγγα τῶν πληρωμῶν μας, πρῶτον μὲν διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐξωτερικῶν χρεωλυσίων, δεύτερον δὲ διὰ τῆς ἀναστολῆς τοῦ τρανσφὲρ τῶν τόκων τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους, τρίτον διὰ τοῦ κατὰ ἕνα ἑκατομ. χρυσῶν λιρῶν καὶ πλέον περιορισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος διὰ τὰς λοιπὰς κρατικὰς ἀνάγκας, πλὴν τοῦ δημοσίου χρέους, τέταρτον διὰ τοῦ κατὰ 7 ἑκατομμ. χρυσῶν λιρῶν, περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν μας καὶ πέμπτον διὰ τῆς συστηματικωτέρας ὀργανώσεως τῆς ἐξαγωγῆς μας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀπόλυτον ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία ἀποκλείει κάθε κίνδυνον πληθωρισμοῦ, ἤτοι αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι δημιουργοῦνται ὅλοι οἱ ὅροι ὥστε ἡ δραχμή μας, μολονότι διακόπτουσα τὸν σύνδεσμόν της πρὸς τὸ εἰς χρυσὸν συνάλλαγμα, νὰ διατηρήσῃ ὅσον ἐνεστι πλησιέστερον τὴν ἀγοραστικήν της δύναμιν.

Τῷ ὄντι ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν, ἀνήρχετο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς 6 ἑκατομμύρια περίπου χρυσῶν λιρῶν, δικαιολογεῖται ἡ πεποίθησις ὅτι, βελτιώνοντες διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων μέτρων τὴν παθητικὴν στήλην τοῦ ἐν λόγῳ ἰσοζυγίου κατὰ 12 περίπου ἑκατομ. χρυσῶν λιρῶν, ἠμποροῦμεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ καλύψωμεν δι' αὐτῶν. ὄχι μόνον τὸ ταμειακὸν ἔλλειμμα τῶν 6 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλάττωσιν ἡ ὁποία εἶναι πιθανὸν νὰ σημειωθῇ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν στήλην τοῦ ἐν λόγῳ ἰσοζυγίου, ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς τροφῶν καὶ τῶν ἀθήλων πόρων μας, καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν τοιουτοτρόπως πλήρη τὴν ἰσορροπίαν τῆς πλάστιγγος τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν. Καὶ τοῦτο μόνον θὰ ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ προσδοκῶμεν μετ' ἐμπιστοσύνης, ὅτι, ἐπιτρέποντες εἰς τὴν δραχμήν μας νὰ εὕρῃ τὴν ἰσορροπίαν της ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, δὲν κινδυνεύομεν νὰ ἴδωμεν αὐτὴν σοδαρῶς ὑποτιμημένην. Ἐὰν μάλιστα κατορθώσωμεν διὰ τῶν μέτρων, ποὺ λαμδάνομεν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς μας, νὰ εἰσπράξωμεν ἐξ αὐτῆς ἁπλῶς ὅσα καὶ πέρυσιν, τότε ἠμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν, ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἀφοῦ ἀντιμετωπισθῶν ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν μας, θὰ μείνῃ καὶ περίσσευμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐνισχύσῃ τὸ σημερινὸν κάλυμμά της καὶ νὰ ἴδωμεν τότε τὴν δραχμήν μας, μολονότι διακόψασαν τὸν δεσμόν της πρὸς τὸ συνάλλαγμα εἰς χρυσόν, νὰ ἀναστήσῃ τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως καὶ νὰ διατηρήσῃ αὐτήν. Ὄχι πλέον ἐπὶ τῇ βάσει διατάξεως νόμου. ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν τῆς χώρας. Καὶ τότε ὄχι μόνον θὰ κατορθώσωμεν νὰ ρυθμίσωμεν ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς δανειστάς μας. ἀναπροσαρμόζοντες αὐτὰ πρὸς τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων μας ἀλλὰ καὶ θὰ φανῇ ὅτι κατὰ τὸν ἀρχαῖον λόγιον «οὐδὲν κακὸν ἄμικτον καλοῦ». ὅτι ἐδλάδη ἡ ἐπίταξις τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ὁποία διέκοψεν ἀπότομως τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἀπέδη τελικῶς εὐεργετική. διότι μᾶς ὠθεῖ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀμεσωτέρας ἐπιτεύξεως τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν μας, τὴν ὁποίαν καθιστᾷ δυνατὴν ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοὺς περιορισμούς, τοὺς ὁποίους ἐπέδαλλον ἕως τώρα οἱ δεσμοὶ τῶν ἐμπορικῶν συμδάσεων.

Τὸ ἔργον, μολονότι δυσχερές, δὲν ὑπερδαίνει τὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Εἶναι βέβαια λυπηρὸν ὅτι δὲν κατωρθώθη ἡ συγκρότησις Οἰκουμενικῆς Κυδερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ἀλλὰ ἀφοῦ μοῦ λείπει ἡ συνυπεύθυνος συνεργασία τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νομίζω ὅτι δικαιοῦμαι νὰ ἀπευθύνω πρὸς αὐτὰ ἔκκλησιν, ζητῶν νὰ μὲ βοηθήσουν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐκτεθέντος προγράμματος, ἐφ' ὅσον βέβαια συμφωνοῦν πρὸς τὰς γενικὰς γραμμάς. Διαφέρει τὸ πρᾶγμα ἐάν, διαφωνοῦντες ὡς πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ὑποστηρίζουν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντίθετον πρόγραμμα. Εἶμαι πρόθυμος νὰ συζητήσω τὸ πρόγραμμα ποὺ θὰ παρουσιάσουν, μὲ τὴν μεγαλυτέραν καλὴν πίστιν. Καὶ ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἐκ μέρους των θὰ δειχθῇ ἡ αὐτὴ καλὴ πίστις, ὑπάρχει ἡ μεγάλη πιθανότης, ὅτι θὰ συμφωνήσωμεν τελικῶς περὶ τοῦ προγράμματος, τοῦ ὁποίου τὴν ἐφαρμογὴν ἐνδεικνύουν αἱ περιστάσεις. Καὶ τότε ἐλπίζω, ὅτι θὰ μοῦ παράσχουν ὁλόκληρον τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τούτου, δεχόμενοι καὶ τὴν ἀναδολὴν τῶν Περουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ὅπως διεξαχθοῦν ὁμοῦ μὲ τὰς βουλευτικὰς κατὰ τὴν λῆξιν τῆς 4ετοῦς περιόδου τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπιφυλασσόμενοι κατὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ ἐπικρίνουν καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ἐφαρμόσω τὸ σημερινὸν πρόγραμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ μείνωμεν σύμφωνοι, καὶ τὴν μέχρι τοῦδε κυδερνητικὴν δρᾶσίν μου, ἐπὶ 45 καὶ πλέον μῆνας.

Ἐὰν ἐξ ἄλλου οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δηλώσουν, ὅτι προτιμοῦν νὰ ἀναλάδουν ἐκεῖνοι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ μείνωμεν σύμφωνοι, εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐκχωρήσω πρὸς αὐτοὺς τὴν θέσιν μου, ἀναλαμδάνων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχω εἰς αὐτοὺς ὁλόκληρον τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξίν μου. Ἡ δευτέρα αὕτη λύσις ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἀφίνει ἔξω τῆς Κυβερνήσεως ὄχι μόνον τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ὁποίου εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκ μέρους τῶν φίλων του τήρησιν τῆς ἐπιτευχθησομένης συνεννοήσεως καὶ ὅτι θὰ παράσχῃ εἰς ἐμὲ προσωπικῶς τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς ἀναπαύσεως, τῆς ὁποίας τόσον μεγάλην ἔχω ἀνάγκην.

Ἀλλ' ἐπιθυμῶ πρὶν ἢ τερματίσω τὸν λόγον μου νὰ προλάδω μίαν ἐνδεχομένην παρεξήγησιν. Δὲν ἐπιτρέπεται οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιδιώκω νὰ ἀποδέσω τὸ δάρος τῆς ἀρχῆς, εἴτε διότι ἀρρωδῶ πρὸς τὰς εὐθύνας, εἴτε διότι μὲ ἐλκύει ἡ ἀνάγκη τῆς προσωπικῆς ἀναπαύσεως, περισσότερον ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν χώραν. Ἐὰν, ἑπομένως, ἀφοῦ μείνω-

μεν σύμφωνοι επί τού εφαρμοστέου προγράμματος, ή αντιπολίτευσις, είτε νομίζει ότι ορθώτερον είναι νά συνεχίσω εγώ τήν εφαρμογήν του, είτε δέν κατορθώσω νά συμφωνήσω διά τήν από κοινού ανάληψιν τής αρχής, εμπορεύομαι είναι βεβαία ή βουλή, ότι θά παραμείνω εις τήν θέσιν μου, πλήρης πάντοτε αισιοδοξίας καί μέ τήν πεποίθησιν ότι ή χώρα θά εξέλθη προσεχώς τών δυσχερειών, τάς οποίας τής επεσώρευσεν ή παγκοσμία κρίσις (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ο κ. Υπουργός τών Οικονομικών έχει τον λόγον.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Υπουργός Οικονομικών). Κύριοι βουλευταί, έχω τήν τιμήν νά καταθέσω σχέδιον νόμου περί αναστολής τής υποχρεώσεως τής Τραπέζης τής Ελλάδος πρός εξαργύρωσιν τών τραπεζιτικών γραμματίων καί περί ρυθμίσεως τής αγοράς καί πωλήσεως συναλλάγματος. Είναι φανερόν, Κύριοι Βουλευταί, ότι τό έργον τού Υπουργού τών Οικονομικών εισηγουμένου τοιούτων μέτρων είναι εις άκρον δυσχερές καί εις άκρον οδυνηρόν. Είναι αναμφισβήτητον ότι ή σταθερότης τού νομίσματος αποτελεί τήν θεμελιωδεστέραν τών διατάξεων, επί τής οποίας είναι δυνατόν νά στηριχθή ή δημοσία καί ή εθνική οικονομία. Άνευ τής σταθερότητος ταύτης υπάρχει κίνδυνος, όπως ή οικονομία τού τόπου ολοκλήρου μετατραπή εις οικονομίαν κερδοσκοπικήν καί ή παραγωγική καί ή καταναλωτική οικονομία δέν είναι δυνατόν νά υπάρξωσιν, εάν δέν υπάρξη σταθερότης ουσιαστική τού εθνικού νομίσματος. Τήν σταθερότητα ταύτην τού εθνικού νομίσματος έχομεν επιτύχει κατ' αρχάς μέν ουσιαστικώς, κατόπιν δέ δι' ουσιωδεστέρων θυσιών τού δημοσίου καί τού έθνους, έχομεν επιτύχει καί Νομοθετικώς διά τών μέτρων τά οποία εψηφίσθησαν κατά τό έτος 1928. Είναι γνωστόν ότι τό νόμισμά μας ήτο προσηλωμένον πρός τήν χρυσήν βάσιν εμμέσως, άλλα πάντως εις χρυσήν βάσιν είχομεν αποδεχθή τό σύστημα κατά τό οποίον ήτο απόλυτος ανάγκη τό νόμισμα μιάς χώρας νά εκπροσωπή μίαν αξίαν, ούτως ώστε ή σταθερότης αυτού νά είναι από τής απόψεως αυτής εξησφαλισμένη. Δέν είναι δυνατόν νά υπάρξη αμφιβολία ότι ή σταθερότης αυτή τού νομίσματος, ή σταθερότης ή ουσιαστική, είναι, επαναλαμβάνω, θεμελιώδης. Αμφιβολία είναι δυνατόν νά υπήρχε, νά υπάρχη, καί νά υπάρξη όσον αφορά τόν τρόπον επιτυχίας τοιαύτης σταθεροποιήσεως. Υπάρχουν βεβαίως οί φρονούντες ότι ή προσήλωσις πρός τόν χρυσούν κανόνα είναι άσκοπος. Δέν πρόκειται ν' ασχοληθώμεν μέ ζητήματα θεωρίας, είναι έκτος τής αιθούσης ταύτης καί έκτος τής έδρας ταύτης. Πάντως πρέπει νά βεβαιώσωμεν τό γεγονός, ότι σταθερότης καθ' εαυτήν, οπουδήποτε βασιζομένη, θεωρείται πάντοτε καί θεωρήθη πάντοτε ώς ένα κεφάλαιον εθνικόν, τό οποίον δέν είναι δυνατόν νά εγκαταλείψη τις. Η σταθερότης τού νομίσματος κατά τήν εποχήν, κατά τήν οποίαν ανέφερα ξεθηλούσε όχι μόνον διά μιάς διατάξεως νόμου κατά τήν οποίαν ωρίζετο θεωρητικώς καί νομικώς περιεκτικότης τις εις χρυσήν δραχμήν, άλλ' εξησφαλίζετο μέ τήν υπογραφήν τού εκδοτικού νομίσματος, όπως άνευ τινός περιορισμού εξαργυρή τά τραπεζογραμμάτια αυτού διά χρυσού συναλλάγματος. Αύτη ήτο ή ουσιαστική βάσις τής σταθεροποιήσεως. Μέχρι τής εγκαταλείψεως τού χρυσού κανόνος από τήν Αγγλικήν λίραν ή ουσιαστική καί νομική αύτη σταθεροποίησις τού νομίσματος είχε διατηρηθή πλήρως.

Από τής εποχής εκείνης δέν δυνάμεθα νά είπωμεν τουλάχιστον επιστημονικώς, ότι υπάρχει σταθερότης τού νομίσματος, σταθερότης βασιζομένη επί τού χρυσού κανόνος. Διότι τήν στιγμήν κατά τήν οποίαν ή Τράπεζα τής Ελλάδος δέν είχε τήν υποχρέωσιν νά εξαργυρώνη τά τραπεζογραμμάτια αυτής έναντι συναλλάγματος χρυσού, υπό οιασδήποτε συνθήκας άνευ περισμού, ουσιαστικοί αναμφισβήτως όροι τής σταθεροποιήσεως δέν υπάρχουν. Εκείνο τό οποίον επεχειρήθη καί ορθώς, είναι παρά τήν άρσιν αυτήν τής μερικής τής υποχρεώσεως τής Τραπέζης τής Ελλάδος, όπως εξαργυρώνη τά τραπεζογραμμάτια αυτής άνευ ορίων επί χρυσού συναλλάγματος, παρά τήν άρσιν ταύτην, επεχειρήθη νά διατηρηθή ή σταθερότης τού νομίσματος. Όχι μόνον εν τώ εσωτερικώ από απόψεως αγοραστικής δυνάμεως, άλλα καί ή σταθερά σχέσις αυτής πρός τά άλλοδαπά νομίσματα μέχρις ενός σημείου, τό οποίον πράγματι έχει επιτευχθή. Καί ελπίζομεν όλοι, όπως ό κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως ανέπτυξε διά μακρών, ότι βελτιουμένης τής διεθνούς καταστάσεως καί αναπτώντες τήν εμπιστοσύνην επί τής οποίας όχι μόνον ειδικώς τό νόμισμά μας βασίζεται, άλλα καί επί τής όπουας όλόκληρος ό οικονομικός μας οργανισμός έχει στηριχθή, αναπτώντες, λέγω, τήν εμπιστοσύνην ταύτην, θά έχωμεν τήν δύναμιν νά εξακολουθήσωμεν διατηρούντες όχι μόνον σταθεράν τινά τιμήν εις τό νόμισμα, άλλα καί τήν παλαιάν του ισοτιμίαν πρός τόν χρυσόν καί τά άλλοδαπά νομίσματα.

Σήμερον ευρίσκομαι ομολογώ εις εξαιρετικά δυσάρεστον θέσιν εισηγούμενος ενώπιον ημών τήν εγκατάλειψιν τής πολιτικής αυτής καί τήν εγκατάλειψιν τού χρυσού κανόνος, τού χρυσού συναλλάγματος.

Όπως υπενθύμισεν ό κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως, δέν πρόκειται περί μέτρου, τό οποίον απορρέει εξ ελευθέρας κρίσεως τής Κυβερνήσεως. Δέν νομίζει ή Κυβέρνησις ότι ή τοιαύτη διαρρύθμισις είναι προτιμοτέρα τής διαρρυθμίσεως, ή οποία μέχρι τούδε είχε γίνη. Είναι μέτρον επιβληθέν εκ καταστάσεως ανάγκης αναπότρεπτου. Τήν στιγμήν κατά τήν οποίαν ό εκδοτικός οργανισμός, τό εκδοτικόν ίδρυμα δέν ήτο εις θέσιν νά ικανοποίηση, όχι πάσας τάς ανάγκας τής τροπής τών τραπεζογραμματίων εις χρυσόν ή εξωτερικόν συνάλλαγμα, άλλα καί ούτε αυτάς τάς θεμιτάς καί τάς άμεσους αναγκαίας, τήν στιγμήν εκείνην θά ήτο πλέον ματαία προσπάθεια, νά εξακολουθώμεν να διατηρώμεν τήν σταθεροποίησιν από τήν έννοιαν αυτήν, τήν προσήλωσιν δηλαδή πρός τόν χρυσόν κανόνα, τήν τυπικήν, νά τήν διατηρήσωμεν επ' άπειρον.

Άλλά, κύριοι βουλευταί, ή εγκατάλειψις τού χρυσού κανόνος δέν σημαίνει αναρχίαν νομισματικήν. Τά Κράτη καί όταν άκόμη τό νόμισμα αυτών δέν δύνανται νά τό προσηλώσωσι ακαμπτως πρός χρυσήν τινα βάσιν, δέν είναι δυνατόν νά παραιτηθώσι τού καθήκοντος, νά υπερασπίσωσι τό νόμισμα αυτών καί νά διατηρήσωσι τήν αγοραστικήν αυτού αξίαν εις σταθερόν όριον, ούτως ώστε νά αποκρούσωσι, αν μή τήν υποτίμησιν τού νομίσματος, πάντως όμως τήν αστάθειαν αυτού. Διότι ή τιμή καθ' εαυτήν τού νομίσματος δέν έχει τόσην αξίαν όσον ή σταθερότης αυτού. Τήν σταθερότητα ταύτην τής αξίας τού νομίσματος. Θά πρέπει πάλιν νά επιδιώξη καί όταν άκόμη, επαναλαμβάνω, δέν δύναται νά τήν προσηλώση πρός χρυσήν τινά βάσιν. Τό σχέδιον νόμου, τό οποίον έχω τήν τιμήν νά υποβάλω υπό τήν κρίσιν τής Βουλής, περιέχει τάς διατάξεις εκείνας, επί τή βάσει τών οποίων ελπίζει ή Κυβέρνησις, ότι θά δυνηθή, εγκαταλείπουσα τήν μέχρι τούδε πολιτικήν τής προσηλώσεως εις χρυσήν τινα βάσιν, νά επιδιώξη νά επιτύχη σταθερότητά τινα τής αξίας τής νομισματικής μονάδος.

Είναι γνωστόν ότι ή επίτευξις ισοζυγίου τών λογαριασμών χώρας τινος πρός τήν αλλοδαπήν, ή οποία αποτελεί τήν βάσιν τής σταθερότητος τού νομίσματος από απόψεως ισοτιμίας πρός τό εξωτερικόν νόμισμα, ή επίτευξις, λέγω, τού ισοζυγίου τών λογαριασμών δύναται νά πραγματοποιηθή καί εάν άκόμη δέν υπάρχει εκείνος, ό οποίος θά έχει τήν υποχρέωσιν νά καλύπτη τάς ανάγκας, τάς υπερβαλλούσας ανάγκας, επί σταθερωτέρα τιμή, αν δηλαδή δέν υπάρχει τό εκδοτικόν ίδρυμα, τό οποίον λόγω τής υποχρεώσεως, τήν οποίαν έχει εκ τού νόμου, οφείλει νά καλύπτη εκάστοτε τά ελλείμματα τού ισοζυγίου τών λογαριασμών.

Υπάρχει, γνωρίζετε, μία γνώμη διαδεδομένη ότι ό άριστος ρυθμιστής τού ισοζυγίου τών λογαριασμών, καί επομένως ό ρυθμιστής εκείνος, ό οποίος θά καταλήξη κατ' ανάγκην εις κάποιαν σταθερότητα τού νομίσματος, είναι ή ελευθέρα αγορά, δηλαδή ή διαπραγμάτευσις εν τή ελευθέρα αγορά τής τιμής

τού συναλλάγματος κατά τοιούτον τρόπον, ώστε ή τιμή αυτής νά αποδή ό πραγματικός ρυθμιστής τών σχέσεων τών ημεδαπών πρός τήν αλλοδαπήν. Εις τήν αρχήν ταύτην δέν δύναται νά πιστεύση ή Κυβέρνησις εις τήν απόλυτον ελευθερίαν εις τήν απόλυτον ασυδοσίαν τής διαμορφώσεως τών σχέσεων τού Κράτους τού Έθνους τής οικονομίας πρός τήν αλλοδαπήν, δέν δύναται νά προσχωρήση ή Κυβέρνησις. Βεβαίως ό φόβος ότι είναι αδύνατος ή πολιτική τής διατηρήσεως τής τεχνικής καί τής νομικής σταθερότητος τής αξίας τού νομίσματος τών σχέσεων πρός τήν αλλοδαπήν, ή εγκαταλείψις τής πολιτικής ταύτης τούτο μόνον θά σημαίνη ότι θά καταφύγωμεν εις τό αντίθετον σύστημα τής νομισματικής ασταθείας, τής νομισματικής αναρχίας, τό οποίον κατ' ανάγκην δέν θά έχη άλλην συνέπειαν παρά τήν κερδοσκοπίαν τής οικονομίας μας. Η Κυβέρνησις διά τού σχεδίου νόμου, τό οποίον εισηγείται, δέν έχει εμπιστοσύνην πλήρη εις τήν λειτουργίαν τής ελευθέρας αγοράς καί εις τήν λειτουργίαν τής τιμής τού συναλλάγματος, ώς ρυθμιστών τών σχέσεων τής ημεδαπής πρός τήν αλλοδαπήν. Εννοείται καί διά πολιτικής γενικωτέρας, άλλα καί διά πολιτικής εξαναγκασμού, πρέπει νά επιφέρωμεν ισοζύγιον τών σχέσεών μας μετά τής αλλοδαπής. Η αγορά καί πώλησις συναλλάγματος δέν είναι δυνατόν νά αφεθή ελευθέρα τελείως, όταν ομιλούμεν περί ελευθερίας τού συναλλάγματος, δέν εννοούμεν ελευθερίαν τής αγοράς καί πωλήσεως αυτής, δι' οιασδήποτε ανάγκας καί δι' αυτάς τάς κερδοσκοπικάς, αλλά εννοούμεν απλώς καί μόνον τήν ελευθερίαν τής διαμορφώσεως τιμής συναλλάγματος μεταξύ τής προσφοράς καί τής ζητήσεως, προκειμένου πάντοτε περί θεμιτών καί αναγκαίων αναγκών τής εξαγωγής καί εισαγωγής. Τήν στιγμήν κατά τήν οποίαν ηναγκάσθημεν νά εγκαταλείψωμεν τήν παλαιάν πολιτικήν τής χρυσής ισοτιμίας εμφανίζονται αναμφισβητήτως πλείστα όσα κολοσσιαία ζητήματα, μεγάλης σημασίας ζητήματα, τά οποία αναποτρέπτως θέγουσι καί συμφέροντα. Τά ζητήματα αυτά είναι πρώτον, ποία θά είναι είς τό μέλλον ή πολιτική, τήν οποίαν θά ακολουθήσωμεν, όσον αφορά τήν αγοράν καί πώλησιν συναλλάγματος. Διά τού νομοσχεδίου, τό οποίον έχω τήν τιμήν νά εισηγηθώ, τάσσονται ωρισμένοι όροι, υπό τούς οποίους θά επιτρέπεται ή αγορά συναλλάγματος πρός ωρισμένας ανάγκας. Επαναλαμβάνω, ή αγορά τού συναλλάγματος δέν είναι δυνατόν νά είναι ελευθέρα, δέν είναι δυνατόν νά έχωμεν σύστημα αρρυθμίας καί αναρχίας. Θά επιτρέπεται βεβαίως ή αγορά συναλλάγματος επί τής τιμής, ή οποία θά εσχηματίζετο εις τήν ελευθέραν αγοράν, τήν ελευθέραν όμως αγοράν τήν ασκουμένην από ωρισμένους οργανισμούς έχοντας προς τούτο τό δικαίωμα. Θά επιτρέπεται ή τοιαύτη αγορά συναλλάγματος μόνον υπό τήν προϋπόθεσιν ότι ό αγοράζων αποδεικνύει ότι πρόκειται διά τού συναλλάγματος αυτού νά εκπληρώση μίαν των αναγκών, τάς οποίας ό νόμος θεωρεί ώς θεμιτάς καί αναγκαίας.

Μακράν λοιπόν απέχομεν από τού συστήματος τής απολύτου ασυδοσίας από τού ζητήματος τού κερδοσκοπικού, τό οποίον τυχόν είναι δυνατόν ν' αναβιβάζη τάς τιμάς τού συναλλάγματος όχι αναλόγως πρός τάς σχέσεις προσφοράς καί ζητήσεως τάς ανταποκρινομένας πρός τήν πρόθεσιν τής καθαράς κερδοσκοπίας. Τάς διατάξεις τάς σχετικάς τών προϋποθέσεων υπό τάς οποίας δύναταί τις ν' αγοράση συνάλλαγμα καί νά εξαγάγη εις τήν αλλοδαπήν, θά ίδητε, κύριοι Βουλευταί, αναγραφομένας, ελπίζω, σαφώς εις τάς σχετικάς διατάξεις τού σχεδίου νόμου. Άλλα δέν είναι μόνον τούτο τό ζήτημα, τό οποίον δύναται νά μάς απασχολήση. Η αρρυθμία, ή ανωμαλία ή οποία υπάρχει μεταξύ τής παλαιάς ισοτιμίας τής δραχμής καί τής ισοτιμίας ή οποία θά δημιουργηθή εν τή ελευθέρα αγορά, καί επομένως ή σχέσις τής δραχμής πρός τό εξωτερικόν νόμισμα καί ή μεταβολή αυτού δέν είναι δυνατόν παρά νά έχη αμέσους συνεπείας επί τών σχέσεων δανειστών καί οφειλετών εν τή χώρα ή τών σχέσεων μεταξύ τών δανειστών καί τών οφειλετών τής ημεδαπής πρός τήν αλλοδαπήν. Υπάρχουν αναμφισβητήτως δημιουργημέναι υποχρεώσεις καί απαιτήσεις, δημιουργημέναι καί συνομολογημέναι εις συνάλλαγμα καί ξένον νόμισμα. Αύται αί απαιτήσεις καί αί υποχρεώσεις καί οφειλαί δέν είναι δυνατόν παρά νά αύξησουν τάς τιμάς, εφ' όσον πρόκειται ν' αντιμετώπωμεν μέ νέαν αρχήν, ή οποία δραχμή θά έχει λάβει τήν τιμήν αυτής εις τήν ελευθέραν αγοράν, ή οποία όμως κατά πάσαν πιθανότητα θά είναι κατωτέρα τής σημερινής. Δημιουργούνται υποχρεώσεις όχι μόνον εν τή ημεδαπή, άλλα καί εκ τής ημεδαπής εις τήν αλλοδαπήν, προελθούσαι εκ συναλλαγών πρός τήν αλλοδαπήν καί διατυπωθείσαι εις ξένον συνάλλαγμα, εις ξένον νόμισμα.

Γεννάται τό ζήτημα, πώς θά ρυθμισθούν αί υποχρεώσεις αύται; Κύριοι, ή προσπάθεια, ή οποία κατεβλήθη κατά τήν διατύπωσιν τού νομοσχεδίου, είναι όπως εμφανισθή τό σχέδιον τού νόμου καθορίζον γενικάς αρχάς, γενικούς κανόνας, έχοντας εφαρμογήν απαρεγκλίτως εις πάσαν συγκεκριμένην περίπτωσιν. Προκειμένου περί ρυθμίσεως τοιούτων ζητημάτων, θιγόντων οικονομικά ζητήματα, όχι οικονομικά συμφέροντα γενικά, τών οποίων πολλάκις δέν έχομεν τήν συνείδησιν, άλλα συμφέροντα οικονομικά, ατομικά, προσωπικά, ή μόνη ελπίς επιτυχούς λύσεως, ή μόνη ελπίς, άς εύχωμεν, δικαίας έστω καί ανεπιτυχούς λύσεως είναι ή λύσις ή ίση, ή δικαία, ή επί τή βάσει ειδικών κανόνων. Τήν πρόθεσιν αύτήν ελπίζω, κύριοι Βουλευταί, νά εύρουν εν τή διατυπώσει τού νομοσχεδίου. Είναι αναμφισβήτητον ότι εις τοιαύτην σύνθεσιν σχέσεων δέν είναι δυνατόν νά υπάρχουν ρυθμίσεις άκαμπτοι. Είναι αναμφισβήτητον, ότι θά υπάρξουν περιπτώσεις, κατά τάς οποίας παρεκκλίνει τις συνειδητώς εκ τού γενικού κανόνος διά νά ρυθμίση ειδικάς σχέσεις. Η ρύθμισις αύτή τών γενικών σχέσεων, έστω καί κατ' εξαίρεσιν, πρέπει νά γίνηται πάλιν επί τή βάσει τού γενικού κανόνος. Καί αύτήν τήν μέθοδον, αύτήν την μορφήν ελπίζω ότι θ' ανεύρητε εις τό άνά χείρας ύμών νομοσχέδιον. Τώρα βεβαίως θά υπάρξουν διάφοροι απόψεις. Θά υπάρξουν διάφορα συμφέροντα, τά οποία θά επεθύμουν τήν αντίθετον λύσιν εκείνης, τήν οποίαν αποδέχεται τό νομοσχέδιον.

Τοιαύται απόψεις εκδηλωθείσαι κατά τήν συζήτησιν, εις τήν οποίαν τότε άνευ δημοσίας ιδιότητος έλαβον μέρος καί κατά τήν οποίαν έξηγέχθη τότε μία αρχή, κατά τήν οποίαν θά ήτο δυνατόν νά διατηρήσωμεν τήν εξορλιτικήν δύναμιν τής δραχμής καί προκειμένου περί τών εις συνάλλαγμα οφειλών επί τή βάσει τής παλαιάς ισοτιμίας τής δραχμής. Δέν υπάρχει κύριοι, αμφιβολία, ότι τό Κράτος, τό οποίον σέβεται τό ίδιον αύτού νόμισμα, έχει υποχρέωσιν νά διατηρήση αμείωτον τήν εξορλητικήν του τοιλάχιστον δύναμιν διά τάς σχέσεις τού εσωτερικού τάς συνομολογημένας εις εθνικόν νόμισμα, δέν θά ήτο ανεκτόν τό Κράτος νά επιδείξη τοιαύτην περιφρόνησιν εις τήν νομισματικήν του μονάδα, ώστε νά καταρρίψη αύτό καί όταν πρόκειται νά εμφανίση όχι ώς μέσον ελευθέρας συναλλαγής, τό οποίον εξαρτάται εκ τής θελήσεως τών συναλλασσομένων, άλλα ώς μέσον πληρωμής τών υποχρεώσεων κατ' επιταγήν τού νόμου. Η επιταγή αύτη τού νόμου δέν είναι δυνατόν παρά νά αναγνωρίση κατά κανόνα, ότι δέν είναι δυνατόν νά υπάρξη διάφορος δραχμή, όσον αφορά τήν εξόρλησιν τών υποχρεώσεων εν τή ημεδαπή εις δραχμάς. Άλλ' ερωτάται, Θά ήτο σκόπιμον, θά ήτο δίκαιον, θά ήτο ορθόν νά επεκτείνωμεν τήν αρχήν ταύτην καί επί πάσης εις συνάλλαγμα υποχρεώσεως; Νομίζω, κύριοι, ότι τοιαύτη αντίληψις δέν θά ήτο δυνατόν όχι μόνον νά θεωρηθή ώς δικαία, διότι ίσως νά είπουν τινές, ότι μπορεί ή τοιαύτη αντίληψις να θεωρηθή ώς δικαία υπό περιστάσεις τελείως ανωμάλους, άλλα τοιαύτη τις εκδοχή θά εδημιούργει τοιαύτην αναστάτωσιν εις τάς συναλλαγάς, τοιαύτην άπειρίαν εξαιρέσεων, ώστε είναι απολύτως αδύνατον νά γίνη αποδεκτή ώς λύσις νόμιμος, δικαία, ίση τών σχέσεων τάς οποίας πρόκειται νά ρυθμίσωμεν. Κατ' ανάγκην λοιπόν είμεθα υποχρεωμένοι νά αναγνωρίσωμεν τήν υποτίμησιν τού

εθνικού μας νομίσματος ή τὴν οἱανδήποτε ἐν πάσῃ στιγμῇ πραγματικὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὅτι πράκειται δι' αὐτοῦ τοῦ νομίσματος νὰ ἐξοφληθοῦν ὑποχρεώσεις συναλλαγματικαί, ὄχι μόνον εἰς βραχεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἢ ἐθνοτικὸν συνάλλαγμα. Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ καμμία σχεδὸν ἐξαίρεσις αὐτοῦ τοῦ κανόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὰς σχέσεις τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐλευθέρας καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὑποχρεώσεως ἡ βραχεῖα ἀκμάζει ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ αὐτῆς τιμῇ. Ἡ μόνη ἐξαίρεσις, ἡ ὁποία γίνεται ὑποδεκτὴ ἐν τῷ νόμῳ, εἶναι μία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐξάγοντες ἐμπορεύματα θὰ ὑποχρεωθῶσιν ἓν ποσοστὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτήσουσιν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων νὰ τὸ παραδώσωσιν εἰς τὴν κοινὴν διαχείρισιν ἐπὶ κατωτέρᾳ τιμῇ. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἐξαιρετικόν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον μέχρι τοῦδε δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἐστενάζε ὑπὸ τὸ κράτος αὐτό, κατὰ τινας μάλιστα τοιαύτας, λόγῳ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς νομίμου ἰσοτιμίας καὶ τῆς πραγματικῆς ἰσοτιμίας. Δὲν εἶναι βέβαια λόγος νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ὑπέστη τοιαύτας ζημίας, εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀνεχθῇ νέας ζημίας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι ὀλιγώτεραι.

Ἀλλά, Κύριοι, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὑπάρχει μία κοινὴ ὑποχρέωσις ἀλληλεγγύης. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν, ὁ δυνάμενος νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀξίαν πλήρη, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς χεῖράς του εἰς διεθνοῦς ἀξίας νόμισμα, νὰ μὴν ἔχῃ κάποιαν ὑποχρέωσιν νὰ συμβάλῃ εἰς μίαν γενικωτέραν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἀναμφισβητήτως καὶ εἰς ὄφελος αὐτοῦ. Εἰς ἐποχὴν ἀρρυθμίας τοῦ νομίσματος δὲν εἶναι εἰς θέσιν πάντες νὰ παρακολουθήσουν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, νὰ προσαρμόζουν αὐτὰ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη. Οἱ μόνοι δυνάμενοι νὰ τὸ πράξουν εἶναι οἱ κατέχοντες ὀλιγὰς ἀξίας διεθνοῦς ἐμπορευσίμους, οἵτινες καὶ δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν πλήρη τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος αὐτῶν. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολικόν, δὲν εἶναι ἄδικον, εἶναι ἀντιθέτως δίκαιον εἶναι κοινωνικῶς δίκαιον νὰ τοὺς ἐπιβληθῇ ὑποχρέωσίς τις νὰ συνεισφέρουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν, ὅπως διατηρήσωμεν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς, διὰ τοῦ μέσου τῆς ὑποτιμήσεως προϊόντων τινῶν ἢ μᾶλλον, παρεμπόδισεως τῆς ἀνατιμήσεως, ἡ ὁποία παρεμπόδισις θὰ εἶναι πρὸς ὄφελος καὶ αὐτῶν. Διότι πᾶς παραγωγὸς ἔχει συμφέρον νὰ διατηρηθοῦν αἱ τιμαὶ εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα, ἵνα αἱ δαπάναι τῆς παραγωγῆς μὴ προσαρμοσθοῦν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπάρχῃ. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ὑπερεύματος ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ θὰ πραγματοποιήσῃ πλήρως τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ὡς διεθνὲς ἐμπόρευμα.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας νομίζω, Κύριοι, ὅτι εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ ἐπιβληθῇ μία ὑποχρέωσις, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν εἶναι καὶ τόσον βαρεῖα. Ἴσως θὰ καταστηλάβωμεν εἰς μέσον ὅρον 20—25 ο/ο μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβαρύνεται ἡ ἐξαγωγή. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι τὰ 25 τοῖς ο/ο θὰ εἶναι καὶ ἐπιβάρυνσις. Κάθε ἄλλο. Διότι καὶ αὐτὸς θὰ πληρωθῇ πλήρως μὲ μίαν τιμὴν κατωτέραν, προσαρμοζομένην πρὸς τὴν παλαιὰν ἰσοτιμίαν τοῦ νομίσματος, καὶ ἑπομένως δὲν ἔχει νὰ χάσῃ παρὰ τὴν διαφορὰν κατὰ τὴν πώλησιν, μεταξὺ τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ καὶ τῆς παλαιᾶς ἰσοτιμίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ρυθμίζεται. Κύριοι, τὸ ζήτημα τῆς σχέσεως τῆς δραχμῆς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς δημιουργηθείσας εἰς συνάλλαγμα. Θὰ ἴδητε ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι ὑπάρχει μία προθεσμία, ὅτι δίδονται προθεσμίαι τινές, ἵνα προσαρμοσθοῦν αἱ σχέσεις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ καταστηλάβωμεν εἰς πραγματικὴν κατάστασιν ὑπερβαίνοντες τὸ διάμεσον αὐτὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ συστήματος εἰς τὸ νέον. Αἱ προθεσμίαι αὐταί, εἶναι προθεσμίαι πραγματικῆς προσαρμογῆς, εἶναι προθεσμίαι εὐκολύνσεως, εἶναι προθεσμίαι προστασίας τῶν δικαιουμένων συμφερόντων, ὅπου ταῦτα ἀνευρέθησαν. Κύριοι, ἐννοεῖται ὅτι ἡ πρόθεσις τοῦ Κράτους τοῦ νὰ ρυθμίσῃ τὰ νομισματικά, τοῦ νὰ ρυθμίσῃ τὰ τοῦ συναλλάγματος καὶ ἂν ἀκόμη δὲν δύναται νὰ τὰ ρυθμίσῃ ὑπὸ τὸ παλαιὸν καθεστώς, ἡ πρόθεσις αὐτὴ θὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἐξ ἄλλου τρόπου. Ὅτι θὰ ἀπαγορεύσωμεν χυτηράτακα πᾶσαν κερδοσκοπίαν, ἀπαθανθήσεται προαιρεμένην, εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας, εἴτε ἀπὸ Ὀργανισμούς, κερδοσκοπίαν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον συντελεστὴν τῆς συναλλαγματικῆς ρυθμίσεως, τὸν κυριώτερον συντελεστὴν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως αὐτοῦ.

Νομίζω, κύριοι Βουλευταί, ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι μόνος λόγος νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἔχομεν πάντες ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κερδοσκοπῶμεν, ὄχι νὰ μὴ ἐπιζητῶμεν ἀξέμπτα κέρδη, ἀλλὰ νὰ καταβάλωμεν θυσίας πολλὰς καὶ ἐνεργάς, διὰ νὰ συγκρατήσωμεν μίαν κατάστασιν καὶ παρακωλύσωμεν τὴν περαιτέρω ἔκπτωσιν αὐτῆς. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι πᾶσα προσπάθεια πρὸς διάσωσιν τῶν βάσεων τοῦ νομίσματος τῆς χώρας, προερχομένη ἐκ τῆς κερδοσκοπικῆς τάσεως, πρέπει νὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως. Δὲν εἶναι ἡ ἐποχὴ οὔτε τῆς ἀνοχῆς, οὔτε τῆς ἀνεκτείας. Τὰν ὑπὸ συνθήκας πολλαπλασίας ἢ προσφάτους, ἠναγκάσθη καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ νὰ ἀνεχθῇ κάποιαν ἀμέλυνσιν τῆς καταδικάσεως τῆς κερδεσκοπείας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς οὐσιαστικὴν ἀδυναμίαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ κράτος καὶ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τὰς θεμιτὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν. Ἐφόσον οὕτως εἶχον τὰ πράγματα βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς Κράτος δικαίου νὰ ὑπάρχῃ ἄρνησις ἐξυπηρετήσεως ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας θεωροῦμεν πάντες ὡς θεμιτὰς καὶ συγχρόνως καταδίωξιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὰς θεμιτὰς ταύτας ἀνάγκας θὰ ἐπεδίωκον νὰ ἐξυπηρετήσουν κατ' ἄλλον τρόπον. Ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τὸ προτεινόμενον πᾶσα οἱαδήποτε θεμιτὴ ἀνάγκη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν πολιτικὴν τὸ Κράτος θὰ καθιερώσῃ εἰς νομοθεσίαν καὶ ὄχι εἰς ἁπλῆν γνώμην, πᾶσα θεμιτὴ ἀνάγκη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους, θὰ θεραπεύεται ἀσφαλῶς ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀνωτάτην διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος. Τὸ τοιοῦτος συνθήκας δὲν εἶναι δυνατὴ πλέον ἀνοχὴ καὶ πᾶσα ἀνεθέατος τάσις θὰ κτυπηθῇ σκληρότατα, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀτόμων, τὰ ὁποῖα πολλάκις εἶχον συνηθίσῃ εἰς τοιούτου εἴδους πράξεις. Θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη σκληρότητος διὰ νὰ καταρθώσωμεν νὰ ἀπορύγωμεν αὐτὴν τὴν μάστιγα τῆς κερδοσκοπίας ἡ ὁποία δυστυχῶς—ἂς ἔχω τὴν ἀνοχὴν τῆς Βουλῆς διότι ἔχω καὶ κάποιαν ἄλλην ἰδιότητα.—ἀποτελεῖ ἓν σπουδαῖον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐκ καθήκοντος νὰ ἐγλώσω, ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς σημερινὰς, ὑπὸ τὰς συνθήκας ἂν θέλετε τὰς ἐλληνικὰς, ὑπὸ τὰς ὁποίας εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἕνα Κράτος εἰς μίαν εἰνὰν οἰκονομικήν, θὰ εἶχε κανεὶς τὴν ἀξίωσιν ὄχι μόνον ἀπὸ ὡρισμένας τάξεις ἀνθρώπου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν συναγωγὴν μὲ τὴν κοινωνικὴν ὀλότητα, ἀλλὰ θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὑπὸ τὰς ἄλλας τάξεις νὰ ἔχουν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τοῦλάχιστον, ὄχι τοῦ κοινοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Αὐτὴ ἡ συνείδησις ὑπάρχει, δὲν λέγω ὅτι δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχει, ἀλλὰ πολλάκις ἡ ἐκδήλωσις τῆς συνειδήσεως αὐτῆς δὲν εἶναι τόσον ἁπτή, ὥστε νὰκατέλθωμεν κανεὶς εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ μὴ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη συνείδησις. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπάρχει, ἀλλὰ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε συμβαίνει νὰ διαμορφωθῶν αἱ σχέσεις μας, Κράτους καὶ ἰδιωτῶν, ἀπὸ κάποιαν ἰδιοσυγκρασίαν εἶχε τὴν ἀπαίτησιν νὰ καταστήσωμεν ἐμφανῆ αὐτὴν τὴν συνείδησιν, τῶν συμφερόντων τῶν κοινῶν, νὰ σὴν προσδιορίσωμεν, νὰ τὴν καταστήσωμεν ἔκδηλον, νὰ τὸ εἴπωμεν, νὰ τὸ φωνάξωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ συγκέντρωσις προσπαθειῶν

Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ κάμῃ ἄλλος τις παρὰ ὁ νόμος, ὁ νόμος ὑπὸ τὸν τύπον τῆς παταξεως, τῆς οὐσιαστικῆς

παταξεως τῆς παταξεως πάσης ἀποπείρας, ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν διασάλευσιν τῶν βάσεων τῶν νομισματικῶν τῆς χώρας. Τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν εἶναι αἱ ποιναι, κύριοι, δὲν εἶναι ὁ φόβος, οὐδὲ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀκρότητα τῆς ποινῆς, ἡ πραγμάτωσις τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νόμου, οὐδὲ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βαρύτητος, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως καὶ ἐκ τῆς ἀπαγγελίας καὶ ταχείας τιμωρίας αὐτῆς. Ἐλπίζω ὅτι μὲ προσπαθειαν τινα ἡ Κυβέρνησις θὰ καταρθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τοιαύτην τινὰ ἀνακάλυψιν. Ἀλλὰ μὲ τοιαῦτα ἁπλᾶ μέτρα, σᾶς λέγω μὲ τὸ γαγγύλι τοῦ ν' ἀπαγορεύσωμεν ἐξαγωγὴν ὡρισμένων προϊόντων, νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τῆς παροχῆς πλήρους, τοὐλάχιστον τοῦ μεγίστου ποσοστοῦ τοῦ συναλλάγματος ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τῆς ρυθμίσεως τῆς νομοθετικῆς τῶν προϋποθέσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἐπιτρέπεται ἄγρα καὶ πώλησις τοῦ συναλλάγματος, διὰ τούτων ὧν μέτρων θὰ ἐπιτύχῃ ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος. Χρειάζονται καὶ προϋποθέσεις. Ἄλλαι προϋποθέσεις οὐσιαστικαί, καὶ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς θὰ δυνηθῇ νὰ τὰς δώσῃ μόνον τὸ Κράτος. Ἂν τὸ Κράτος κατορθώσῃ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ σπαταλήσῃ τὸ δημόσιον ἔσοδον, ἀλλὰ πρόκειται νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἀπαραίτητος ἀνάγκη χρησιμοποιήσεως, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς θὰ προαχθοῦν καὶ θὰ συντηρηθοῦν τὰ κοινὰ συμφέροντα. Ἐφ' ὅσον, ἀπὸ ἀπόψεως εὐλόγου νομισματικῆς, κατορθώσῃ τὸ Κράτος νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη αὐτοῦ θὰ βαρύνῃ αὐτὸ τὸ νομισματικὸν σύστημα καὶ τὴν κυκλοφορίαν, νομίζω ὅτι καὶ οὐσιαστικῶς σοβαρώτατα προϋποθέσεις τῆς μελλούσης ἐξελίξεως τῆς νομισματικῆς μας καταστάσεως θὰ εἶναι δεδομέναι. Θὰ ἴδητε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ μὴ ὀχυθοῦν τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα περιορίζουν ὡς νὰ ὑπῆρχε σταθερότης νομικὴ νομοθετικὴ τοῦ νομίσματος τοῦ ἐθνικοῦ, περιορίζουν, λέγω, τὰ ἀκρότατα ὅρια, μέχρι τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν σ' ἐκδοτικὸν ἵδρυμα νὰ ἐλθῇ ἀρχῶν εἰς τὸ κράτος. Αἱ διακοπεῖς αὐτοὶ τοῦ καταστατικοῦ μένουν ἄθικτοι καὶ ἑπομένως τὸ Κράτος καὶ ὑπὸ τὸ σύστημα τὸ προτεινόμενον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βαρύνῃ τὴν κυκλοφορίαν, παρὰ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ καλὰς συνθήκας, καὶ ὑπὸ συνθήκας σταθερότητος, καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀνωτέρας τιμῆς τῆς δραχμῆς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ φθάσῃ.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν ταύτης, ἀπὸ ἀπόψεως, λέγω, νομοθετικῆς, ἀσφαλίζεται πλήρως, ὅτι μόνον διὰ παραβάσεως τοῦ νόμου, μόνον διὰ νέας πραξιγραφῆς εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ καλὰς συνθήκας καὶ ὑπὸ συνθήκας σταθερότητος, καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀνωτέρας τιμῆς τῆς δραχμῆς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ φθάσῃ.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν ταύτης, ἀπὸ ἀπόψεως, λέγω, νομοθετικῆς, ἀσφαλίζεται πλήρως, ὅτι μόνον διὰ παραβάσεως τοῦ νόμου, μόνον διὰ νέας πραξιγραφῆς εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ καλὰς συνθήκας,

ψαριτσίας ἀπὸ τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξα. Ἡ ὑποεργητία εἶχεν ὀφθῆ τῆς ὡρισμένης μειώσεως τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ 720 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος καὶ εἶχεν ὑπ' ὄψει καὶ ὡρισμένην μείωσιν τοῦ καλύμματος. Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μείωσις τῶν εἰσπράξεων θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1800 ἑκατομμύρια καὶ ἡ μείωσις τοῦ καλύμματος ἐπῆλθε ραγδαία ἀπὸ 9 ὁ/ο κατὰ Νοέμβριον, 11 ὁ/ο κατὰ Δεκέμβριον, 14 1/2 κατὰ Ἰανουάριον 17 ὁ/ο, κατὰ Φεβρουάριον, 35 ὁ/ο κατὰ Μάρτιον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων πρέπει νὰ σᾶς δώσω τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ τέως Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπελόγιζε μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 700—750 ἑκατομμύρια.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Θέλω νὰ εἰπω ὅτι αἱ προϋποθέσεις τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίξε τὰ σχέδιά της, δὲν ὑπάρχουν. Καὶ ὡς πρὸς τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἡ προϋπόθεσις ὡρισμένου ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχρειάζετο, δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Εἷς ἄλλα Κράτη ἐδανείσθησαν τόσα διὰ τὴν ἀμιγῆ ὅσα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων. Δι' αὐτὸ κ. Βουλευταί, πρέπει ὅτι πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἐπὶ τὸ ταμεῖον ἔργων, ὡς ἂν μὴ ὑπῆρχε περίπτωσις ἐξωτερικῆς ἐνισχύσεως. Διαθέτοντες ὅλας ἡμῶν τὰς δυνάμεις καὶ μόνον ἐπ' αὐτῶν ὑπολογίζοντες. Δὲν δύναμαι διὰ τοῦτο νὰ ἐπιδοκιμάσω ὅσα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε. Ἓνα προηγούμενον τὸ ἔδαφος πρὸς ἐξωτερικὴν μας ἐνίσχυσιν. Δὲν ἐπιδοκιμάζω τοιουτοτρόπως οὔτε τὴν σύμβασιν τὴν ἐμπορικὴν μὲ τὴν Γαλλίαν .....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἡ σύμβασις αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ ἐνδεχομένην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσίν μας. Μᾶς ἐδηλώθη ταφῶς ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ διατηρήσουν τὴν σύμβασιν ἐὰν ὄπιον τῆς Πολ.ης, ὁ δὲ κ. Χαρίλαος, τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποιήσαμεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν μᾶς εἶπεν ὅτι μὲ τὰς τιμὰς αὐτὰς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσαγάγωμεν περισσότερα. Δὲν εἶχε λοιπὸν ἡ σύμβασις καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν. Ὥστε, ἐὰν δὲν μᾶς μειώσῃ ἡ Γαλλία, δὲν θὰ συνεθίσωμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐκάμαμεν τὴν σύμβασιν, ἐκείνην ἐπὶ ματαίῳ.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν εἶπον ἐγὼ ὅτι μᾶς ἐτέθη ὅρος, ἀλλὰ ὅτι προέβημεν εἰς τὴν σύμβασιν διὰ νὰ προλειάνωμεν τὸν δρόμον. Δὲν ἐπιδοκιμάζω ἐπίσης τὸν διακανονισμὸν τῶν ὁμολογιούχων τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης — Μοναστηρίου, ὄχι διότι δὲν ἦτο δίκαιος καὶ ἐπιβεβλημένος, ἀλλὰ διότι ἐφ' ὅσον ὁ διακανονισμὸς αὐτὸς ἀνελήφθη ἐπὶ τόσα ἔτη, δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ μὴ ἀναβληθῇ τὴν στιγμὴν ποὺ ἀναστέλλομεν τὰς πληρωμάς. Νομίζω λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ βοηθήσωμεν ἀπὸ μόνον τὰς ἰδικάς μας δυνάμεις. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς ξένους ὅτι θὰ σᾶς πληρώσωμεν μόνον, ἐὰν σᾶς δώσετε ἐνίσχυσιν οἰκονομικήν. Διότι ἐὰν μᾶς δώσουν τὴν ἐνίσχυσιν αὐτήν, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν πτώχευσιν, φαντάζεσθε πόσον θὰ εἶνε ὀδυνηρόν, ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτὴν, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν τὴν πτώχευσιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὴν αὐτὴν σκέψιν διετύπωσα καὶ ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἡ Κυβέρνησις ζητοῦσα προκαταβολὴν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φανῇ πλήρως συνεπὴς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τοκομερίδια τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ αὐτὴ ἡ διαστολή. Τὰ μέτρα πρέπει νὰ εἶναι ἴσα. Ἄλλως ἡ Ἑλλὰς θὰ δώσῃ τὸ μοναδικὸν παράδειγμα Κράτους τὸ ὁποῖον ἐπτώχευσεν εἰς βάρος τῶν ὑπηκόων του καὶ εἰς ὄφελος τῶν ξένων. Ἡ λύσις αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον σκληρὰ ἀλλὰ καὶ ἄδικος καὶ ἀντικανονική, ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς πίστεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς. Ἡ ἐσωτερικὴ πίστις δίδει ἀναζωογόνησιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Αὐτὴ θὰ κάμῃ τὰ κεφάλαια νὰ παλινοστήσουν. Καὶ ἂν πρέπῃ νὰ ὑπάρξῃ διατολή τις, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἔναντι τῶν ἰσωτερικῶν πιστωτῶν. Ἄλλα Κράτη τοῦτο ἔπραξαν. Ἡμεῖς προσφέρομεν νὰ στραγγαλίσωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν ὑπηκόους διὰ νὰ εἰσπράξωμεν 2 1/2 ἑκατομμύρια λίρας ἐπὶ 1 ἔτη. δὲν θὰ δυνηθῶμεν εἶτα νὰ ἐξοικονομήσωμεν ἐκ' αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τὰ τοκομερίδια τῶν ξένων πιστωτῶν. Ἡ λύσις αὐτὴ δὲν συμφέρει εἰς ἡμᾶς. Μήτε συνάψωμεν νὰ κέρδωμεν, ἐὰν δὲν μᾶς βοηθήσετε, δὲν θὰ πληρώσωμεν τίποτε. Δὲν εἶναι γλῶσσα αὐτή. Ὅ,τι δυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν, θὰ τὸ πληρώσωμεν, διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν τιμὴν ἡμῶν. Εἴτε δώσουν, εἴτε ὄχι, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν ἡμεῖς ὅτι περισσότερον δυνάμεθα. Δι' αὐτὸ δὲν παρεξήγησα ποσῶς ἐγὼ τὸ λεχθὲν περὶ ἀποστολῆς παρατηρητοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ μας. Θὰ ἐδεχόμην τοιαύτην πρότασιν. Ἀρκεῖ διατηρούμεν ἕνα ἔλεγχον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ διπλωματικός. Ἀσφαλείας ζητοῦν, ἀσφαλείας θὰ τοὺς δώσωμεν. Διότι εἴμεθα ὑπὲρ χρῆς πίστεως καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐπιβάλλεται διὰ τοῦτο ἡ διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν δυνάμεων ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως. Αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν τηροῦν καὶ τὰ ἄλλα Κράτη.Εἶμαι ἀπολύτως ἀπαισιόδοξος καὶ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ἰουνίου. Δὲν φθάνω βέβαια μέχρι τοῦ νὰ προβλέψω καταστροφάς. Φρονῶ ἀντιθέτως, ὅτι ἡ κρίσις ἔφθασεν εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτῆς ὅριον. Καὶ θὰ ἐξέλθουν περισσότερον ζημιωμένα τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα καθυστεροῦν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν δυνάμεων.

Εἷς δύο σημεῖα στρέφεται ἡ προσοχή μας, εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Κράτους. Τὸ πρῶτον διευκολύνεται ἐκ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως περὶ καθυστερήσεως τῶν χρεωλυσίων, ἀποφάσεως ἡ ὁποία συνήντησε γενικὴν ἔγκρισιν. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σκεφθῶμεν ἄλλως. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ αὐτὸ ὅτι ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς τόκους. Πρέπει νὰ κάμωμεν κάθε δυνατὴν θυσίαν, ἵνα διατηρήσωμεν τὴν πίστιν μας. Νὰ προβῶμεν εἰς αἰματηρὰς οἰκονομίας, νὰ οἰκονομηθῶμεν καὶ τότε μόνον θὰ ἀνατείλωμεν ἐπ' ἡμᾶς καλύτεραι ἡμέραι. Πῶς ὅμως θὰ νοικοκυρευθῶμεν: Ὅπως φωνάζω ἀπὸ 2 1/2 ἐτῶν. Νὰ ἐναρμονίσωμεν τὰς δαπάνας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δυνατῶν εἰσπράξεων. Δυνατοὶ δὲ εἰσπράξεις εἶναι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶν ἄνευ μειώσεων τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Πρὸ 2 1/2 ἐτῶν εἶπα, ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ στηριχθῶμεν ἐπὶ ἐσόδων μεγαλυτέρων τῶν 7 1/2 δισεκατομμυρίων. Καὶ ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα δὲν εἶναι μεγαλύτερον τῶν 35 δισεκατομμυρίων δραχμῶν, πρέπει νὰ μὴ ὑπολογίσωμεν ἔσοδα περισσότερα τῶν 6 1/2 δισεκατομμυρίων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι, ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνεται σκέψις περὶ οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, ἐὰν αἱ πρόσοδοί μας δὲν προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Χώρας. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνουν φορολογικαὶ μειώσεις ἵνα μὴ ἐξοντληθοῦν αἱ παραγωγικαὶ πηγαί. Εἶναι φανερὸν ὅτι, ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ οἰκονομιῶν, ἀποβλέπομεν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς διοικήσεως. Καὶ δυνάμεθα νὰ λάβωμεν παραδείγματα ἐξ ἄλλων Κρατῶν. Ἡ Ρουμανία περιώρισε τὸν προϋπολογισμόν της ἀπὸ 38 εἰς 25 δισεκατομμύρια. Ἡ Τουρκία κατὰ 30 ὁ/ο, ἡ Βουλγαρία, ἡ ὁποία, ὡς ἐδήλωσε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἔχει τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν μὲ ἡμᾶς, ἔχει προϋπολογισμὸν κατώτερον κατὰ 180 ἑκατομμύρια, ἐπομένως διοικεῖται μὲ κατώτερον δημόσιον χρέος. Ἡ Πρωσία κατεβίβασε τὸν προϋπολογισμόν κατὰ 800 ἑκατομμύρια γερμανικὰ μάρκα ἐπὶ 2.700. Τοιαῦτα παραδείγματα πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας.

Ἀλλὰ ποῖαι, συνεχίζει, εἶναι αὐταὶ αἱ οἰκονομίαι; Ἀπλούστατα. Ἡ πρώτη ἀπόρριψις, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ λάβωμεν καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν καὶ κάμνω περὶ τούτου ἔκκλησιν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς δαπάνας ἑνὸς ἱστορικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1927—28. Ἔχει οὕτως ταμεῖα ἔξοδα μετὰ τῶν τοκοχρεωλυσίων 6.143 ἑκατ. Ἔπειτα ἔγιναν διάφορα δάνεια. τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἀνεβίβασε τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν εἰς 7.172 ἑκατομ. Ἐὰν ἀπὸ αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν ἀφαιρέσωμεν τὸ χρεολύσιον 1183 ἑκατομ. καὶ τὴν διαφορὰν τῆς λίρας φ0άνομεν εἰς προϋπολογισμὸν 5.429 ἑκατομ. Δὲν πιστεύω, λοιπόν, τονίζει, νὰ ζητῇ κανεὶς δυσκατόρθωτον πρᾶγμα. ὅταν λέγει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ ζήσῃ πολυτελέστερον τῆς ἐποχῆς τοῦ 1927—28. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθοῦν αἱ ἐν τῷ μεταξὺ γενόμεναι ὑπηρεσίαι καὶ τὰ νεοσχηματισθέντα Ὑπουργεῖα καὶ Ὑφυπουργεῖα καὶ νὰ ἀπολυθοῦν 7.281 ὑπάλληλοι, ὅσοι κατέχουν νεοδημιουργηθείσας θέσεις, ὡς προκύπτει τοῦτο ἐξ αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Αὐτή, τονίζει, θὰ εἶναι ἡ πρώτη βάσις τῶν οἰκονομιῶν. εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ φανῶμεν ἐπιεικεῖς. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ σταματήσωμεν ἐδῶ, διότι καὶ γενναῖοι. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ σταματήσωμεν ἐδῶ, διότι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐκεῖνος, χωρεῖ καὶ ἄλλας μειώσεις ἐξόδων. Ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν καὶ πρέπει νὰ γίνουν. Εἶδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ περικόψῃ τὰς πολλαπλᾶς ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἀπολύτως δίκαιον, διότι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὑπάλληλοι προνομιοῦχοι, τὴν στιγμὴν μάλιστα οἰκονομικῆς κρίσεως Κράτους καὶ κοινωνίας. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίσῃ ἡ κρίσεως Κράτους καὶ κοινωνίας. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι καὶ εἰς τὴν πλευρὰν αὐτὴν ἔγιναν καταχρήσεις.

Ἔχω πρὸ ἐμοῦ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἤτις θὰ σᾶς δώσῃ μίαν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῶν γενομένων. Ἕνας ἀτυχὴς πολίτης εἶχε νὰ λάβῃ 17.500 δραχμὰς ἀπὸ τὸ Δημόσιον καὶ τοῦ ἐκράτησαν 286 δραχ. διὰ νὰ ἀμειφθοῦν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐδίκασε τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ πολίτης αὐτὸς προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ λέγει ὅτι κακῶς μοῦ ἐκράτησαν τὰς 286 δραχ., διότι ὅλοι οἱ δικάσαντές με εἶναι ὑπάλληλοι, πέρνουν τὸν μισθόν των, πέρνουν ἀκόμη ἄλλον ἕνα μισθὸν καὶ ἡ ἀπόληψις ὑπερδιπλοῦ μισθοῦ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐρωτᾷ δι' ἐγγράφου τοὺς δικάσαντας ὑπαλλήλους. τί ἀποδοχὰς ἔχουν. Καὶ ἀπήντησαν τρεῖς. Ὁ εἷς εἶπε ὅτι δὲν κρατεῖ σημειώσεις δι' αὐτὰ τὰ πράγματα, ὁ ἄλλος, ὅστις κρατεῖ σημειώσεις δι' αὐτὰ τὰ πράγματα, ὁ ἄλλος, ὅστις εἶναι καὶ Ἀεροπαγίτης παρέπεμψε νὰ δοθοῦν αἱ πληροφορίαι ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ὁ ἄλλος καὶ αὐτὸς ὑπεξέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ. Τὸ Συμβούλιον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ πολίτου, διότι δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ πόσα ἔπερναν αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι πλὴν ἑνὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξηκριβώθη ὅτι πλὴν τοῦ διπλοῦ μισθοῦ του ἔχει ἄλλας ἑπτὰ θέσεις, τὸ ὅλον δηλαδὴ ἐννέα θέσεις τὰς ἑξῆς: Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μέλος Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Συνθηκῶν, μέλος τοῦ νόμου 4248, γραμματεὺς ἄλλης Ἐπιτροπῆς, Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Διεθνεῖ Τραπέζῃ, δι' ἣν θέσιν λαμβάνει ἄλλον ἕνα μισθόν, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4264 καὶ τέλος μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Διαιτησιῶν.

Αὐτή, τονίζει, ἡ κατάστασις ἐδημιουργήθη καὶ συγχαίρω τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ καταγήσῃ αὐτὰς τὰς προνομίας ὡρισμένων ἀνθρώπων. Ἀλλὰ ἐνὲ ἀρκοῦν ταῦτα. μόνον. Αἱ οἰκονομίαι δύνανται νὰ γίνουν καὶ πέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1927—28. Ἂς πάρωμεν παράδειγμα τὴν Βουλὴν καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐνῷ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ εἶχε περισσοτέρους βουλευτὰς καὶ δι' ἔξοδα της ἐχρειάζετο 1.000.000 χρυσῶν δραχμῶν σήμερον ἔχομεν ὑπερδιπλάσια ἔξοδα. Τὸ ἴδιον πρᾶγμα ἐπεκράτησε καὶ διὰ τὰς δαπάνας τῆς Γερουσίας. Τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸ Ἡλιστικὸν Ταμεῖον. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι παντοῦ ὑπάρχουν ὑπάλληλοι ὑπὲρ τοὺς ἀναγκαίους καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν μὴ ἀναγκαίων ὑπαλλήλων εἶναι προφανὲς ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ χάριν αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων. Θὰ μὲ εὔρῃ, συνεχίζει, ἡ Κυβέρνησις σύμφωνον εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν τριῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὅλαι αἱ παράσιτοι ὑπηρεσίαι τοὐλάχιστον συγχωνευθοῦν. Τὸ Ἀνώτατον Ἀκυρωτικὸν ἐπὶ τοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ δικαιολογῇ τὴν ὕπαρξίν του ἐκδίδει δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν δύο ἀποφάσεις, μίαν τυπικὴν καὶ μίαν οὐσιαστικήν. Εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ δύνανται νὰ γίνουν ἄπειροι οἰκονομίαι ἀφοῦ ὑπάρχει καὶ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Στρατιωτικὴ Σχολή, ἐνῷ τὸ Πανεπιστήμιον βγάζει πληθώραν ἰατρῶν. Ἐνῷ αἱ οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας ἔχουν ἀνὰ μίαν διεύθυνσιν, εἰς τὸν στρατὸν ὅμως αἱ οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι εἶναι πολλαπλαῖ καὶ ποικιλώνυμοι μὲ πληθώραν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων. Σημειοῦμαι ἐνδεκτικῶς ὅτι ὑπάρχουν 247 κλητῆρες 290 καθαρίστριαι καὶ ὑπερδιπλάσιοι δακτυλογράφοι καὶ γραφεῖς. Τὸ περισσότερον μέρος αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ δύναται ν' ἀντικατασταθῇ μὲ βηθητικοὺς στρατιώτας καταργουμένων καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Σ. Γονατᾶς. Μόνον οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διατηροῦντες ἵππους ἔχουν ἱπποκόμους.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἀλλὰ πρέπει. συνεχίζει, ν' ἀποβλέψωμεν καὶ εἰς καταργήσεις Ὑπουργείων, ὅπως τῆς Προνοίας, τοῦ ὁποίου αἱ δύο ἀναγκαῖαι ὑπηρεσίαι συντάξεων καὶ στεγάσεως πρέπει νὰ ὑπαχθῇ ἡ μία εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς πρέπει νὰ λείψῃ τελείως, καὶ νὰ καταργηθῇ πᾶν ὅ,τι ἔγινε, ἀφ' ὅτου ἔφυγεν ἡ σχετικὴ διεύθυνσις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Πρέπει, τονίζει, νὰ σταματήσωμεν κάθε μὴ ἀναγκαίαν δαπάνην, διότι προέχει ἡ σωτηρία τοῦ τόπου, ὅστις διέρχεται μαύρας στιγμάς, καὶ τὰ παραγωγικὰ Ὑπουργεῖα πρέπει νὰ συγχωνευθοῦν καταργουμένων πληθώρας περιττῶν ὑπηρεσιῶν, διότι δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν ἂν καταργήσωμεν μόνον τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸ αὐτοκίνητόν του. Ἂν ἐγένοντο αὐτὰ ὅλα, ὅταν τὰ ὑπεδείξαμεν, δὲν θὰ ἐρθάναμεν εἰς τὴν θέσιν ποὺ ἐρθάσαμεν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναπομένοντα Ὑπουργεῖα πρέπει ν' ἀλλάξουν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Αἱ ὑπηρεσίαι Δημοσίων Ἔργων πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων, καὶ ὄχι εἰς τὴν κατασκευὴν ἄλλων ἔργων, διότι ἐπιφορτώμεθα κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἴσα ἴσα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι ὅταν ὑπάρχῃ πτώχεια εἰς τὸν κόσμον πρέπει δι' ἔργων ν' ἀντιμετωπίζεται αὕτη. Μπορεῖ ν' ἀφίσωμεν τοὺς δρόμους ;

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Θὰ σᾶς εἴπω καὶ περὶ τῶν δρόμων. Πρέπει, ἐπίσης, ν' ἀνακληθοῦν αἱ ἀποστολαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τοῦτο τὸ ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ, ἔφαμε καὶ ἀνακοινωθέν, ἀλλ' οὐδεμία ἀποστολὴ ἀνεκλήθη καὶ ἐστάλησαν μάλιστα καὶ νέοι ὑπότροφοι. Τελευταῖον πληροφορούμαι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, θέλον νὰ ὀργανώσῃ τὸ Ἀρχεῖόν του, ἔστειλεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ μάθῃ πῶς ὀργανώνονται τὰ Ἀρχεῖα. Ὑποδείξαμεν ἐπίσης, ὅτι πρέπει νὰ περιορισθοῦν αἱ Πρεσβεῖαι, διότι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην τόσων πρεσβειῶν. ἀφοῦ διανύομεν τὰς οἰκονομικὰς στιγμάς, ποὺ διανύομεν. Ἀλλὰ καὶ περαιτέρω πρέπει νὰ προβῶμεν καταργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ σχολεῖα καὶ δικαστήρια, διὰ νὰ σωθοῦν τὰ ὑπόλοιπα σχολεῖα καὶ δικαστήρια καὶ νὰ σωθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Δ. Κουτσοπέταλος. Καὶ τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας ;

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Μαζὶ μὲ ἄλλα Ἐφετεῖα ἀσφαλῶς καὶ αὐτό. Πρόκειται, συνεχίζει, περὶ ἐπιβεβλημένων οἰκονομιῶν διὰ νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐχάσαμεν, διότι ἡ κρίσις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ κρίσις ἐμπιστοσύνης. Ἐπιβάλλονται ἐξ ἄλλου αἱ οἰκονομίαι, διότι ἀνταποκρίνονται πρὸς πάνδημον αἴτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις δεινοπαθῶν καὶ δίδων ἀπὸ τὸ ὑστέρημά του θέλει νὰ μᾶς ἴδῃ νὰ νοικοκυρευθῶμεν. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἶναι ἐπιβεβλημέναι αἱ οἰκονομίαι, διότι εἴτε θέλομεν νὰ ζήσωμεν διὰ δανεισμῶν, εἴτε διὰ πτωχεύσεων, κάμνοντες οἰκονομίας θὰ δώσωμεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν εἴμεθα σπάταλοι καὶ ἄσωτοι, ἀλλ' ἀτυχήσαντες ὀφειλέται. Ἐνῷ λοιπὸν αἱ οἰκονομίαι ἦσαν ἐπιβεβλημέναι, ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὴν ψυχικὴν δύναμιν νὰ τὰς κάμῃ ἐπὶ τετραετίαν. Καὶ οὔτε τὰς ἔκαμεν ὅταν τὰ συμπτώματα τῆς κάμψεως τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐνεφανίσθησαν. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1930 ἤρχισεν ἡ καθυστέρησις τῶν ἐσόδων, καὶ ἂν τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξετιμᾶτο τότε δεόντως ἔπρεπεν ἔκτοτε νὰ εἶχον ληφθῇ μέτρα. Ἡ

Κυβέρνησις ὅμως ὅλην αὐτὴν τὴν ἐποχὴν δὲν συνεκινεῖτο. Συνεκινήθη μόνον ὅταν ἐμειώθη μείωσις τῶν εἰσπράξεων κατὰ 40—50 ἑκατομ. δραχμὰς τὸν μῆνα. Τότε εἶπεν ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἰσοζύγιον διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καὶ ὅτι θὰ ἀποφύγῃ προαγωγάς, μεταθέσεις καὶ ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ δὲν ἐλήφθησαν σοὐαρῶς, διότι καὶ μεταθέσεις ἐγένοντο καὶ προαγωγαὶ ἐγένοντο, ὅπως τῶν δημοδιδασκάλων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἦσαν αἱ μόναι καθυστερούμεναι προαγωγαὶ ὑπαλλήλων.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Καὶ ἐγὼ λέγω, ὅτι, ἀφοῦ καθυστέρησαν τόσον χρόνον, δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν ἀκριβῶς, ὅταν ἀπηγορεύθησαν.

Π. Καρασεβδᾶς. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἠμπορούσατε νὰ κάμετε οἰκονομίας.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομιῶν Εὐταξίαν συνειργάσθη μὲ τὰς ὑπηρεσίας καὶ κατέληξεν εἰς κοινὰ πορίσματα καὶ εἶναι τὸ μόνον Ὑπουργεῖον ποὺ ἐφήρμοσε τὰς οἰκονομίας τοῦ Εὐταξίαν.

Δὲν χωροῦν προφανῶς οἰκονομίαι ἐκεῖ, ἐν τούτοις καὶ σήμερον δύνανται νὰ γίνουν οἰκονομίαι ἢ θυσίαι. Ἠμποροῦν νὰ καταργηθοῦν αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις, πλὴν τῆς Θεσσαλονίκης. Δὲν ὑπάρχει ἐπίσης ἀνάγκη ἀπόλυτος τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς.

Γ. Μόδης. Νομίζω ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπεδλήθησαν νομοσχέδια προκαλοῦντα δαπάνας 60.000.000.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὄχι, κύριε, ἔχετε λάθος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὰ Ὑπουργεῖα εἶναι φυσικὸν νὰ ζητοῦν δαπάνας καὶ πιστώσεις, ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ Πρωθυπουργός, γνωρίζοντες τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ Κράτους αὐτοὶ εὐθύνονται διὰ τὴν ἐξύγκωσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου. Τὸ ὅτι ὅμως ἡ συγκίνησις τῆς Κυβερνήσεως ρότε δὲν ἦτο σοὐαρὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τῆς 19ης Νοεμβρίου 1931 ἐν τῇ Βουλῇ. Ὑπελόγιζε τότε μείωσιν ἐσόδων 50—60 ἑκατομμυρίων μηνιαίως. Καὶ προσέθεσεν ὅτι αὐτὸ δὲν τὸν φοβίζει, καὶ ὅτι ἂν καὶ εἰς 100 ἑκατομ. φθάσῃ ἡ μείωσις πάλιν δὲν πτοεῖται, διότι ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὴν ἐλαστικότητα τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Τὸ πρᾶγμα διεψεύσθη μετὰ 11 ἡμέρας, διότι ὁ Νοέμβριος ὑπερέβη τὰ 100 ἑκατομ. μείωσιν, τὴν μείωσιν ταύτην τὴν ἀνεπλήρωσε, προχειρότατα, ἡ Κυβέρνησις, διὰ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ἐνῷ συγχρόνως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεκήρυσσεν ὅτι ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦν δημοσιονομικὸν θρίαμβον τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μοῦ ἐπιτρέπετε, δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴ σᾶς διακόψω, διότι ἡ ἐντύπωσις ἡ ὁποία δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τῶν λόγων σας εἶναι ὅτι ὅσα εἴπομεν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐγὼ ἦσαν ἀνακριβῆ. Σᾶς εἶπον ὅτι καὶ ἂν αἱ εἰσπράξεις πέσουν κατὰ 100 ἑκατομ.—ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν 110—πάλιν δὲν φοβούμεθα ὅτι θὰ κλείσῃ ἡ χρῆσις αὐτὴ μὲ ἔλλειμμα. Καὶ πράγματι ἡ χρῆσις αὐτὴ δὲν ἔκλεισε μὲ ἔλλειμμα. Ἀλλ' ὅταν σεῖς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εἴχομεν περισσεύματα 500 ἑκατομ. ἐβλέπατε ἐλλείμματα ὑπεοβαίνοντα τὰ 1500 ἑκατομμύρια, εἶναι φυσικόν....

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν εἶπά ποτε αὐτό. Ἂν καὶ θὰ εἴδατε ὅτι καὶ εἰς ἐκεῖνο ὑπῆρξα ἀληθής.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ παρέχετε τοιλάχιστον τὴν ἐντύπωσιν ὡς ἐὰν ἐφθάσαμεν ἐφέτος εἰς ἔλλειμμα, ἐνῷ ἔχετε καθῆκον νὰ ἀναγνωρίζετε ὅτι καὶ ἐφέτος δὲν ἔχομεν ἔλλειμμα.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὅταν ἔχετε πλεονάσματα παρελθουσῶν χρήσεων τὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ ἐνεργητικόν σας;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διατί ὄχι, δὲν θὰ μεταχειρισθῶ εἰς μίαν περίστασιν πλεονάσματα, τὰ ὁποῖα ἔχω; Μήπως εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἔγινεν αὐτό;

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Μὴ ὑπερφρανεύεσθε δι' αὐτό. Τὸ ἐκάματε ἐξ ἀνάγκης ...

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι παράξενον ὅτι κατωρθώσαμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν περισσεύματα καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν αὐτά, ἐφ' ὅσον ἦτο ἀνάγκη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν σπουδαιοτέρων ἀναγκῶν;

Ἐχρησιμοποιήσαμεν αὐτὰ διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας καὶ πάλιν ἐκρατήσαμεν ἀρκετὰ περισσεύματα, ὥστε εἰς μίαν ἀπρόοπτον περίπτωσιν νὰ ἀποφύγωμεν τὸ ἔλλειμμα.

Γ. Καφαντάρης. Τὰ ἔσοδα αὐτά, δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν δυναμικότητα τῆς χρήσεως αὐτῆς. Ἑπομένως ἡ χρῆτις αὐτὴ κλείει μὲ ἔλλειμμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ συγχωρεῖτε. Μία ἐξαιρετικὴ περίπτωσις, μία ἐπίτασις τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς χρυσῆς βάσεως τῆς ἀγγλικῆς λίρας, ἐδημιούργησε μίαν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐνῷ εἴχομεν πρόβλεψιν ὅτι ἔχομεν περισσεύματα καὶ τὰ ἐχρησιμοποιήσαμεν μπορεῖτε νὰ μᾶς κατηγορήσετε; Νὰ πῆτε ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς 1931—32, ἐὰν δὲν ἐπεκορεῖτο ἀπὸ τὰ προηγούμενα περισσεύματα, δὲν ἠμποροῦσε νὰ κλείσῃ τὸ ἰσοζύγιον. Αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ πῆτε, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ λέγετε ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς 1931—32 δὲν κλείει μὲ ἰσοζύγιον. Σᾶς λέγω ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὄχι κἂν ἐκ περισσευμάτων, διότι κατὰ τα 4-5 τελευταῖα ἔτη οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔκλεισαν μὲ περίσσευμα, ὄχι κἂν λέγω ἐκ περισσευμάτων καὶ ὄχι κἂν ἐξ ἀπροόπτου περιστάσεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ Τσῶρτσιλ καὶ ὁ Σνόουντεν, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς πλέον ὀρθοδόξους οἰκονομολόγους, ἔκαμαν ἐπιδρομήν, ὅπως ὠνομάσθη ἐκεῖ, ὄχι εἰς τὰ περισσεύματα, τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποίησαν οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὰ περισσεύματα τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ ταμεῖον ὁδοποιΐας ἀπὸ ὅπου ἔπῆρε κάπου 20 ἑκατομμύρια λίρες, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ παρουσιάσῃ τὸν προϋπολογισμὸν ἰσοζυγισμένον, ὄχι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐκτάκτους περιστάσεις, ἀλλὰ διὰ νὰ παρουσιάσῃ προϋπολογισμὸν ἰσοζυγισμένον. Ὁ δὲ κ. Σνόουντεν διὰ νὰ παρουσιάσῃ καὶ αὐτὸς προϋπολογισμὸν ἰσοζυγισμένον ἔκαμε μίαν ἐπιδρομὴν εἰς ἕνα ποσόν, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ λογαριασμοὺς τῆς τροροδοσίας, τὸ ἐπῆρε καὶ τὸ ἔβαλε μέσα. Ὅταν λοιπὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν γίνωνται αὐτὰ εἶναι περίεργον, νὰ μᾶς κατηγορῆτε, διατὶ ἐχρησιμοποιήσαμεν ἰδικά μας περισσεύματα πραγματοποιηθέντα ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας δημοσιονομικὴν διοίκησιν, ἡ ὁποία, ἐπιμένω, ἀποτελεῖ θρίαμβον οἰκονομικὸν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ὑποθέτω νὰ διετυπώθη κατηγορία διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν περισσευμάτων. Ἠθέλομεν μόνον νὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἑκάστης τῶν χρήσεων καὶ εἰδικῶς τοῦ 1931 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι ἰσχύουν καὶ ἴσχυον πάντοτε παρ' ἡμῖν. Διότι εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν εἶναι μόνον ὁ Τσῶρτσιλ καὶ ὁ Σνόουντεν, οἱ ὁποῖοι ἔκαμον χρῆσιν προηγουμένων περισσευμάτων καὶ ἄλλων κονδυλίων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ ἔτος ἐκεῖνο, τὸ ἔκαμαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως, καὶ τὸ κάμουν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας, δεδομένου ὅτι ἐκεῖ ἰσχύει διάφορον σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἑκάστη ἐκ τῶν χρήσεων δὲν ἔχει ἰδίαν φυσιογνωμίαν, δὲν εἶναι χωριστὴ στεγανῶς ἀπὸ τὰς ἄλλας, ἀλλὰ συγχέονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς μιᾶς πρὸς τὴν ἄλλην. Καὶ συνεζητήθη παρ' ἡμῖν, ἐὰν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν χρῆσιν τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἐθεωρήθη ὅτι θὰ ἦτο ἀσύμφορον νὰ γίνῃ ἡ μεταφορὰ τοῦ συστήματος τοῦ Ἀγγλικοῦ παρ' ἡμῖν, διότι, ἐκ τῆς συγχύσεως τῶν διαφόρων χρήσεων, ἦτο ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν δημοσίαν διαχείρισιν διὰ ν' ἀσκήσῃ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον ἐπ' αὐτοῦ. Κατὰ τοὺς κανόνας, λοιπόν, τοὺς ἰσχύοντας παρ' ἡμῖν ἡ χρῆσις 1931-32 ἀπέδειξε ἔλλειμμα καὶ ἐκαλύφθη τοῦτο διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν περισσευμάτων τῶν προηγουμένων χρήσεων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριε Πρόεδρε, ἦτο περιττὸν νὰ μοῦ ὑπενθυμισθῇ αὐτὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν συστημάτων, ποὺ ἀκολουθοῦνται εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐδῶ. Δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ὅταν ἕνας προϋπολογισμὸς ἑνὸς ἔτους κατορθώσῃ καὶ ἔχει περισσεύματα ὅτι αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ χώσῃ μέσα εἰς τὴν γῆν διότι, δὲν πρέπει νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ.

Γ. Καφαντάρης. Ποῖος εἶπε αὐτό;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Ζαβιτζιᾶνος.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν σᾶς κατηγόρησα ἐγὼ ὅτι μετεχειρίσθητε τὰ περισσεύματα. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκάμετε διαφορετικὰ καὶ αὐτὸ σᾶς εἶπε καὶ ὁ κ. Καφαντάρης, ἐκάματε μνείαν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ διέτρεξε κρίσιν καὶ κρίσιν βαθυτάτην ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς σφαλμάτων. Καὶ αὐτὸ τοὺς ἔκαμε νὰ ἐννοήσουν ὅλοι τὰς εὐθύνας των καὶ ἀγωνίζονται καὶ βλέπομεν ὅτι ἀντιμετωπίζουν ἐπιτυχῶς τὴν κατάστασιν, διότι ἔλαβον διδάγματα ἐκ τῶν σφαλμάτων των, ἐνῷ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν ἐσυνετίσθη καὶ συνεχίζει τὰς σπατάλας, ὅπως θὰ ἀποδείξω. Προτοῦ λοιπὸν φθάσωμεν εἰς τὸν δημοσιονομικὸν θρίαμβον, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἔπρεπε νὰ κατέλθῃ ὁ προϋπολογισμὸς εἰς 7 1)2 δισεκατ. Διότι προέβλεπε, ποὺ θὰ ἐφθάναμεν. Τότε κατηναλώθη πολὺ πνεῦμα, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ μία κατάστασις ἄσωτος. Ἀλλ' ἐὰν ἐλαμβάνοντο τὰ μέτρα, ποὺ ὑπεδείξαμεν, δὲν θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ σημερινὸν κατάντημα. Τοὐναντίον αἱ δαπάναι ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἐφθάσαμεν νὰ εἰσπράττωμεν πολὺ ὀλιγώτερα ἀπὸ 7 1)2 δισεκατομμύρια. Καὶ τότε μὲ ἠρώτα ὁ κ. Πρωθυπουργός, πῶς θὰ δύναται νὰ διοικήσῃ μὲ τόσον ὀλίγα, ἀλλὰ τώρα ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ ἡ δική μου νὰ τὸν ἐρωτήσω, πῶς θὰ διοικήσῃ τώρα, ὅταν ἐφθάσαμεν κάτω τῶν 7 1)2 δισεκατομμυρίων ἀποστραγγίζοντες ὅλην τὴν κοινωνίαν; Τὸ δυσάρεστον ὅμως τῆς καταστάσεως εἶναι ὅτι δὲν συνετίσθη ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅταν ὡμολόγησε τὴν κρίσιν καὶ ἔχω ἐδῶ 44 νομοσχέδια ὑποβεβλημένα ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρίου π. ἔ. δι' ὧν δημιουργοῦμεν δαπάνας 119 περίπου ἑκατομμυρίων καὶ 20.000 δολλαρίων, ὅπως βεβαιοῖ τὸ Λογιστήριον. Τὰ νομοσχέδια, αὐτὰ τὰ ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ καὶ πιθανὸν νὰ εἶναι καὶ ἄλλα, ὑπάρχουν δὲ καὶ νομοσχέδια κάτωθεν τῶν ὁποίων τὸ Λογιστήριον βεβαιοῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐπιβάρυνσιν. Τί προκύπτει ἐξ ὅλων τούτων; Προκύπτει ὅτι δὲν ἐβάλαμε μυαλό, ὅτι ὑποσχόμεθα οἰκονομίας καὶ κάμνομεν τὸ ἀντίθετον. Ὅτι δὲ τὰ πράγματα ἔχουν οὕτω ἐξάγεται καὶ ἀπὸ δηλώσεις τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διὰ ταυτοσήμων δηλώσεων του εἰς ὅλον τὸν τύπον ἐτόνιζεν ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλας πιστώσεις διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας Κράτους πολιτισμένου. Αὐτά, τονίζει, διεκήρυσσεν ὁ προσφάτως ἀποχωρήσας Ὑπουργός, πιστοποιῶν πάντα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατηγορῶ ἐγώ. Ζῶμεν, συνεχίζει, εἰς ἐποχὴν ἐξόχως ἀνώμαλον, ἡ ὁποία μοῦ ὑπενθυμίζει ἄλλας ἐποχὰς ἐξόχως ἀνωμάλους καὶ λίγν θορυβώδεις, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τὸ δικαίωμα εἰς Βουλευτὴν Γάλλον, τὸ 1883, τὸν Ἐρνέστον Μαρᾶ, νὰ μεταχειρισθῇ φράσιν ἐξόχως ὀλυβερὰν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰς ὁποίας ἔχομεν καθῆκον ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀποφύγωμεν ἡμεῖς, καὶ τὰς ὁποίας θὰ ἀποφύγωμεν ἀσφαλῶς, ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ὑπ δεικνύω. Ὁ Βουλευτὴς ἐκεῖνος εἶπε τότε τὰ ἑξῆς. "Αἱ βουλαὶ αἱ ὁποῖαι ἐστίβαξαν δάνεια ἐπὶ δανείων, κατεσπατάλησαν τὰ κεφάλαια, διετήρησαν τὰ προνόμια, καὶ ἔρριψαν τὸ δημόσιον χρῆμα εἰς τὸ κοπρῶνα τῶν ἐκμεταλλευτῶν, αἱ Βουλαί, αὐταὶ εἶναι πόραι. Ταῦτα πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἱερὰν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν τόπον, ἐὰν, συνκισθανομένη τὸ καθῆκόν της, ὡς εἶμαι βέβαιος, ἐξαρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πέντε λεπτά.

Ἐπαναληφθείσης τῆς Συνεδριάσεως ὁ κ. ***Γ. Μόδης*** ἐρωτᾷ τὸν κ. Ζαβιτζιᾶνον ἐὰν καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε μέτρα, δι' ὧν ἐπῆλθεν αὔξησις δαπανῶν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὅσα μέτρα ὑπέβαλα, τὰ ὑπέβαλα ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἦτο ἁρμοδία νὰ μοῦ καθορίσῃ τὸ μέτρον τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ Κράτους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὡς ἦτο δυνατὸν ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ τίποτε ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ τῆς χρήσεως 1928-29 ἡ ὁποία ἄφισε περισσεύματα 530 ἑκατομμυρίων; Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ, ὅτι δὲν εἶναι πολὺ ἀνδρικὸν νὰ ἐπιρρίπτετε τὴν εὐθύνην εἰς ἐμέ. Ἡ ἰδέα τῶν οἰκονομιῶν ἦτο τότε ξένη πρὸς σᾶς.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐξετάζοντες τὸ νομισματικὸν ζήτημα εὑρισκόμεθα πρὸ ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως δι' ἧς ἀπομακρυνόμεθα τῆς χρυσῆς βάσεως. Ἀναγνωρίζω πρῶτος ὅτι, μετὰ τὸν κλονισμὸν τοῦ νομίσματός μας καὶ τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη καὶ ἐκ τῆς παρανόμως ἀκόμη λειτουργούσης ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως κατέστη ἐξόχως δυσχερής. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρό τινος χρόνου ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ περιοριστικά τινα μέτρα. Δὲν παρῆλθε δὲ κατόπιν τούτου πολὺς καιρὸς καὶ ἀπεφάσισε μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν τὴν μάχην τῆς δραχμῆς. Ἀλλ' ἡ μάχη προϋποθέτει ἐχθρούς καὶ αὐτοὶ κατεσκευάσθησαν ἐν τῇ φαντασίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε οἱ μὲν δημοσιογράφοι νὰ καταγγέλλωνται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὁ δὲ ἀντίθετος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πολιτικὸς κόσμος ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔλεγε τότε ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ καταφύγῃ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἀποφανθῇ οὗτος, ἐὰν θέλῃ τὴν χρυσῆν βάσιν, ἐνῷ τὸ ζήτημα δὲν ἦτο ἐὰν ἤθελεν ὁ λαὸς τὴν χρυσῆν βάσιν, ἀλλ' ἐὰν ἠμπορούσαμεν νὰ τὴν κρατήσουμε. Ἐὰν ὑπῆρξαν Ἕλληνες πολιτικοὶ διαφωνοῦντες τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπῆρχον τοιοῦτοι.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐὰν ὑπῆρχον ἔπρεπε νὰ σιωπήσουν, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθοῦν ὅτι ὑπονομεύουν τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως ἅπαντες ἀνεγνώρισαν ὅτι δι' αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν διαρκῶς νὰ ἀποφεύγεται ἡ πτῶσις τῆς δραχμῆς, οὔτε νὰ παρακωλύεται ἡ ἔξοδος τῶν κεφαλαίων. Τοὐναντίον ὅλοι ἐπιστεύαμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐμελέτα νομισματικὸν σύστημα διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἔκτοτε ντεφάκτο κλονισθείσης καὶ ἀνατραπείσης σταθεροποιήσεως. Ἀλλὰ πρῶτον μέτρον ἔπρεπε νὰ εἶναι αἱ αἱματηραὶ οἰκονομίαι, νὰ ληφθοῦν μέτρα περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τὰ μέτρα ὅμως ταῦτα δὲν ἐλήφθησαν καὶ διὰ τοῦτο τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπέβησαν ἐπιζήμια.

Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῶν μέτρων ἐκείνων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν παραγωγὴν καὶ ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε νόμον διὰ νὰ προστατεύσῃ τὸ ἔλαιον, ἀντιθέτως ὅμως ἐπεβαρύνθη τοῦτο, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἀγοράζουσα αὐτὸ διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κερδίζει 4—5 δρ. κατ' ὀκᾶν. Μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν μέτρων αὐτῶν ἤρχισε σημειουμένη τάσις πρὸς ἄρσιν τῶν τραπεζιτικῶν καταθέσεων, δικαιολογουμένη καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ καταθέται προτιμοῦν νὰ ἐπενδύσουν τὰ χρήματά των εἰς ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ λεγομένη χρυσὴ βάσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ καὶ πολύ, διότι μοιραίως θὰ μᾶς ἐγκατέλειπε.

Π. Τσαλδάρης. Μᾶς ἐγκατέλειψε, μήπως τὴν ἐγκαταλείπομεν ἡμεῖς ἀπόψε.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἡ Κυβέρνησις προβαίνει εἰς τὴν κατάργησίν της ἄνευ προηγουμένης ἐρεύνης καὶ παρασκευῆς τοῦ ἐδάφους. Ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσωμεν ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα μελετᾷ τώρα ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἑπτὰ μηνῶν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ

θὰ ἔμενε, ἔστω καὶ κατὰ τύπους, ἡ σταθεροποίησις. Δι' αὐτὸ νομίζει ὅτι εἶναι δικαιολογημένη ἔστω καὶ ἡ κατὰ τύπους παράτασίς της.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δικαίως διεκτραγωδεῖτε τὴν ζημίαν τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς βιομηχανίας ἀλλὰ μοῦ λέτε ὅτι πρέπει νὰ παραταθῇ ἡ σταθεροποίησις, κανεὶς ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ σοβαρῶς αὐτὸ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸ εἶπον, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ μοῦ δώσουν καμμίαν ἐξήγησιν, ὅταν ἐζήτησα νὰ μοῦ δικαιολογήσουν τὴν γνώμην των. Ἀπαντῶν εἰς ἄλλην παρατήρησιν τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου λέγει ὅτι, ὡς ἀνέπτυξε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἀφίνομεν τὴν ἀγοραπωλησίαν τοῦ συναλλάγματος ἐλευθέραν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐγὼ ὀλέπω ὅτι μοιραίως θὰ ἔχωμεν στροφὴν πρὸς ἄρσιν τῶν καταθέσεων εἰς συνάλλαγμα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Φαίνεται ὅτι δὲν ἐδιαβάσατε τὸ Ν)διον, δίδεται τρίμηνος προθεσμία.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ναί, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ἡ προθεσμία δὲν θὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἂν λέτε ὅτι αἱ καταθέσεις τῶν Τραπεζῶν πρέπει ν' ἀποδίδωνται εἰς σταθεροποιημένην δραχμὴν εἶναι τρομερὸν αὐτό.

Μ. Αἰλιανός. Κανεὶς δὲν εἶπε τέτοιο πρᾶγμα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν πληθωρισμὸν ποὺ θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργὸς). Τότε αὔριον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Ν)δίου νὰ μᾶς πῆτε, μὴ δώσητε τρίμηνον προθεσμίαν, δώσατε ἑξάμηνον, ἐτησίαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Φοβοῦμαι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ χώρα στερεῖται συναλλάγματος, φοβοῦμαι δὲ καὶ ὅτι οἱ ἄδηλοι πόροι οἱ ἑλληνικοὶ ἐμειώθησαν εἰς αὐτὰς τὰς πηγάς των.

Ἡ Κυβέρνησις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς, αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως ὀρθόν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ ἀσταθὲς νόμισμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ σύστημα αὐτὸ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμβάσεων.

Α. Παπαναστασίου. Καλύτερα ὅμως θὰ ἦτο εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ ἦτο σταθερὸν τὸ νόμισμα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὅταν ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην ἐγταλείπεται ἡ χρυσῆ βάσις, χωρὶς νὰ ληφθοῦν προηγουμένως ἄλλα μέτρα, ἡ ἐνέργεια αὐτὴ θὰ εἶναι καταστρεπτική. Εἴπατε εἰς τὸ Οἰκ. Συμβούλιον, Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ πληθωρισμός, ἐγὼ ὅμως ὑποστηρίζω ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκ κοινωνικῶν λόγων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πρέπει νὰ διακρίνωμεν τὸν πληθωρισμὸν αὐτὸν ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸν τῶν δανείων τῶν Τραπεζῶν.

Γ. Καφαντάρης. Αὐτὸς εἶναι πιστωτικὸς πληθωρισμός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅταν ὁ πληθωρισμὸς αὐτὸς τῶν Τραπεζῶν δὲν ὑπερβαίνῃ ἕνα ὅριον, δὲν κινδυνεύει ὁ πληθωρισμὸς τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος νὰ εἶναι περισσότερος ἐκείνου. ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ σταθεροποίησις ἀπέδρα καὶ δὲν ὑπάρχει κανένα μέσον νὰ τὴν συλλάβωμεν μὲ χωροφύλακας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἀπέδρα ἀπὸ τῆς 28ης Σ)βρίου καὶ ἔκτοτε πᾶμε μὲ νόθα μέσα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι ἐπεριμέναμε τὴν ἀπάντησιν διὰ τὴν ἐπικουρίαν, τὴν ὁποίαν ἐζητήσαμεν. Ἀτυχῶς δὲν κατωρθώσαμεν νὰ πάρωμεν οὔτε καὶ τὸ σιτάρι ἐπὶ πιστώσει, ὡς εἶπον εἴδη εἰς τὴν Βουλήν.

Κ. Ζαβιτζιάνος Ἀναγνωρίζω ὅτι λαμβάνετε ὡρισμένα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν λαμβανομένων μέτρων, ἀλλ' ἡ σκληρὰ πεῖρα ἀπέδειξεν ὁσαιδήποτε ποινικαὶ κυρώσεις καὶ ἂν ὑπάχουν ὁσονδήποτε καὶ ἂν καθορίζῃ ἡ Τράπεζα τιμὴν θὰ ὑπάρξῃ καταστρατήγησις, ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς Τραπέζης δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ συζητήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν κανονίζει αὐθαιρέτως ἡ Ἐκδοτικὴ τὴν τιμήν. Ἐκεῖ ποὺ θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος λαθραίας ἀγορᾶς εἶναι δι' ἐκείνους, ποὺ θέλουν νὰ κερδοσκοπήσουν, κατ' αὐτῶν ὅμως ἔχομεν ποινικὰς κυρώσεις. Ἡ κερδοσκοπία σήμερον εἶναι προδοσία κατὰ τῆς Πατρίδος. Ἐὰν πιάσωμεν ἕνα-δυὸ καὶ τοὺς γδάρωμεν . . . ποὺ θὰ ξαίρῃ ἄλλος τε ὁ κερδοσκόπος ἐὰν δὲν πέσῃ αὔριον ἡ λίρα καὶ ζημιωθῇ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἔρχομαι νὰ ἔλθουν τὰ πράγματα ὅπως θέλετε, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι τὸ μέλλον τῆς δραχμῆς εἶναι πολὺ δυσάρεστον καὶ ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, θὰ τὴν χειροτερεύσουν.

Δυστυχῶς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμῃ πολιτικήν, τὴν διὰ τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἀγορὰν ρυθμίσεως τῆς τιμῆς. Ἡ πλάστιγξ τῶν λογαριασμῶν τοῦ Κράτους ἦτο καὶ εἶναι δυσχερὴς, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ καλύμματος. ἀλλ' αὐτὸ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1929, διότι ἔκτοτε ἠλαττώθη κατὰ 1500 ἑκατομμύρια μέχρι τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέτρων. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐλάβατε, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, μίαν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ρεδιάδη εἰς τὴν ὁποίαν ἐτονίζετο ὅτι τὸ κάλυμμα πίπτει ραγδαίως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί ἔπρεπε νὰ κάμωμεν ;

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἀπαντήσατε σεῖς, ὅτι δὲν βλέπετε κίνδυνον. ἐφόσον ἔχομεν τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν μέτρον περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς εἶδῶν πολυτελείας ἔλαβε, καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐβελτιώθη ἡ παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, ἡ βελτίωσις ὅμως ὠφείλετο εἰς τὴν μείωσιν τῶν τιμῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰσαγωγῆς. Εἰσήχθησαν αὐτοκίνητα, μυρωδικὰ καὶ διάφορα ἄλλα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς αἰσιοδοξούσης Κυβερνήσεως καὶ ὁ λαὸς ἀφέθη ἐντελῶς ἀδιαπαιδαγώγητος, ἐλάχιστα δὲ ὠφελήθη ἐκ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμπορούσαμεν τότε νὰ λάβωμεν μέτρα διὰ τὸ συνάλλαγμα, μᾶς ἠμπόδιζαν αἱ ἐμπορικαὶ συνθῆκαι.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Καὶ τώρα ὑπάρχουν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπῆρχε καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης, μολονότι καὶ τώρα οὔτε καὶ τυπικῶς δὲν ἠρωτήσαμεν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως. Ἀλλ' ἡ κατάστασις, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε, ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν κρίσιν καὶ κατέστη κρισιμωτέρα μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** λέγει ὅτι ἐξ ἐγγράφου τῆς 14ης Φεβρουαρίου πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἐξάγεται ὅτι ἐπετράπη ἡ εἰσαγωγὴ νωποῦ βουτύρου, τυροῦ Ὁλλανδίας καὶ ἄλλων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι εἰς ὡρισμένας περιστάσεις νὰ δίδωμεν συνάλλαγμα. Ἡ Αἴγυπτος λ. χ μᾶς εἶπεν, ἐὰν δὲν δώσετε ἐλευθερίαν εἰς τὸ συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένων εἰδῶν μας, θὰ κόψωμεν καὶ μεῖς τὰ δικά σας προϊόντα. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δίδομεν 100 καὶ πέρνομεν 150 δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἄλλην τακτικήν. Καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι θὰ ἀναγκασθῶμεν, νὰ πάρωμεν καὶ εἴδη πολυτελείας, διὰ νὰ δώσωμεν καὶ ἡμεῖς καπνὸν καὶ ἄλλα εἴδη. Ἀναφέρει κατόπιν τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξομαλύνονται βραδέως διὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν γραφείων συμψηφισμοῦ καὶ τονίζει ὅτι ὑπάρχουν Κράτη, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν αὐτοὺς τοὺς συμψηφισμούς.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανός.** λέγει, ὅτι ἂν ἐφηρμόζετο ἐγκαίρως τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς, δὲν θὰ ἠναγκαζόμεθα τώρα νὰ δεχώμεθα καὶ εἴδη πολυτελείας.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** συνεχίζων λέγει ὅτι ἂν συμβάσεις ἠμπόδιζον τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα περιορισμοῦ τῆς

εἰσαγωγῆς ἔπρεπεν, ἀναμετρῶσα τότε τοὺς κινδύνους, νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς τάξεις καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν πατριωτισμόν των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς λίρας, ὁπότε ἐξήγησε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλλον τὸν περιορισμόν. Καὶ μετέβη λέγει ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ ἐπεκαλέσθη τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐμπορικῶν τάξεων καὶ ἐνῷ τοῦτο ἔπραττε δὲν ἐσκέφθη ὅτι καὶ τὸ Κράτος ἠδύνατο, νὰ περιορίσῃ καὶ τὰς ἰδικάς του εἰσαγωγάς. Ἕνα ἑκατομμύριον λιρῶν μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι μποροῦσε νὰ κάμῃ οἰκονομίαν τὸ Κράτος εἰς τὰς εἰσαγωγάς του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ λησμονῆτε ὅτι μὲ κατηγορούσατε ὅτι δὲν ἠγόραζα περισσότερα πολεμοφόδια. Τώρα θὰ ἔχωμεν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ οἰκονομίαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν περιώρισεν ἡ Κυβέρνησις. Καὶ ἀπὸ 7 μηνῶν ἀκούομεν ὅτι πρόκειται νὰ ἀναμιχθῇ ὁ ἄρτος μὲ σταρίδα καὶ μὲ κριθὴν καὶ ὅτι θὰ περιορισθῇ ἡ σφαγὴ τῶν ζώων, καὶ μόνον τὴν σαρακοστὴν εὑρεν εὐκαιρίαν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον, διὰ νὰ μὴ ἐξεγερθοῦν οἱ χασάπηδες Διαρκῶς μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιορίσῃ τὰς εἰσαγωγὰς κατὰ 7 ἑκατομμύρια, λίρας καὶ μόλις τελευταίως ἐψηφίσθη ὁ νόμος καὶ δὲν ξεύρω ἐὰν ἐδημοσιεύθη καὶ ἐὰν θὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἀνέμενε τὰ πάντα ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος. Τὸ πῶς διεχειρίσθη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τὸ συνάλλαγμα, τὸ βλέπομεν ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε, δώσει 1 1)2 ἑκατομμύριον δολλαρίων εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο δῆθεν νὰ ταξειδεύσουν καὶ δὲν ἐταξείδευσαν. Ἴσως ὅμως νὰ ἐπρόκειτο περὶ εὐνοουμένων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι αὐθαίρετα αὐτὰ ποὺ λέτε. Δὲν ἔχετε κανένα στοιχεῖον διὰ νὰ λέτε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ εὐνοουμένων. Δὲν ἐπρόκειτο ἄλλως τε περὶ ταξειδιωτῶν, ἀλλὰ περὶ μαθητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ περὶ ἀρρώστων.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Πιθανὸν νὰ μὴ ἦσαν εὐνοούμενοι. Τὸ συνάλλαγμα ὅμως ἐδόθη καὶ κακῶς ἐδόθη. Εἴδομεν ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὰ πάντα εἰσήγοντο εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ καὶ ἂν ἐπὶ 7 μῆνας ἐπεριμέναμεν νὰ ληφθοῦν τὰ μέτρα ταῦτα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι πέρνετε ὅλα τὰ πράγματα ἐπάνω σας κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν νομίζετε ὅτι ἡ προσφυγὴ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, ποὺ ἠγόραζαν τὸ συνάλλαγμα ἀκριβώτερα, συνετέλεσεν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶ εἰσαγωγῶν ;

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τοῦτο ὅμως δὲν σᾶς ἠμπόδιζε, νὰ λάβετε μέτρα πρὸ 7 μηνῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μόνον τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν Ἰανουάριον ἐφάνη ὅτι κινδυνεύει ἡ σταθεροποίησις, Ἕως τότε ἐπιστεύαμεν, ὅτι θὰ εἴχαμε τὰς ἀναγκαίας ἐπικουρίας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτὸ δὲν ἐδόθη συνάλλαγμα, εἰμὴ μόνον διὰ ψωμί, διὰ τροφὴν καὶ πρώτας ὕλας τῆς βιομηχανίας. Καὶ μόλις τώρα κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον κατωρθώσαμεν, νὰ καταρτίσωμεν τοὺς πίνακας τῶν εἰσακτέων εἰδῶν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Σᾶς κατηγορῶ ὅτι δὲν ἐλάβατε τὰ μέτρα αὐτὰ πρίν. Καὶ παραπέμπατε τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, καὶ ἡ κίνησις αὐτὴ ἐπέφερεν αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ βίου.

Ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διαρκῶς ἐλαττοῦται καὶ ἡ ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου προϋποθέτει αὔξησιν τῶν κυκλοφορικῶν μέσων. Ἐδῶ ἐγένετο ὅμως στενότης καὶ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα περιώριζε τὴν κυκλοφορίαν.

Ἐκ τούτου προέκυψαν κίνδυνοι καταρρεύσεως οἰκονομικῆς, διότι ἦτο μοιραῖον νὰ στραφοῦν οἱ πολῖται πρὸς ἄρσιν τῶν καταθέσεων. Καὶ τότε αἱ Τράπεζαι ἢ θὰ ζητήσουν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐκδοτικῆς, ὁπότε θὰ ἔχωμεν πληθωρισμόν, ἢ θὰ ἐκδώσητε διάταγμα ἀναστολῆς καὶ τότε θὰ ἔχετε οἰκονομικὸν μαρασμόν.

Μεταξὺ μαρασμοῦ καὶ μορατόριουμ ὁδηγεῖτε τὴν Κυβέρνησιν κ. Πρόεδρε, καὶ τὴν χώραν. Καὶ οἱ κίνδυνοι αὐτοὶ δὲν συγκινοῦν τὴν Κυβέρνησιν'

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ τί προτείνετε σεῖς διὰ τὰς καταθέσεις ! Διότι πρότασιν δὲν ἐκάματε.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν καὶ ὅτι εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν. Παράδειγμα μᾶς ἔδωσεν ἡ Αὐστρία, ἡ ὁποία, ἐνῷ εἶχε παθητικὸν ἰσοζύγιον εἰς τὰς σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἐπέτυχεν εἰς βάρος ἡμῶν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων καὶ ἐπέφερε τὸ ἰσοζύγιόν της. Ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα αὐτά, ἐχειροτέρευσε τὴν κατάστασιν. Καὶ θὰ ἀποδείξω τοῦτο ἀμέσως.

Ἀναφέρει ἀκολούθως στατιστικὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν καὶ ἀναφέρει ἐπίσης τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐλειμμάτων καὶ περισσευμάτων τῶν ἐμπορικῶν ἰσοζυγίων τῶν ξένων Κρατῶν καὶ λέγει ὅτι κάμνομεν συμβάσεις, διὰ νὰ δυσχεράνωμεν τὴν θέσιν μας.

Ὅλαι αἱ συμβάσεις ἦσαν πάντοτε δυσμενεῖς δι' ἡμᾶς καὶ παρεβιάσθησαν ἐπίσης μερικαί. Ἡ Γαλλία παρεβίασεν ἐπὶ δύο ἔτη τὴν σύμβασιν. Εἰσήγαγεν ὅλα τὰ εἴδη μὲ τὴν ῥήτραν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, ἐνῷ τὰ κρασιά μας δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσαχθοῦν. Ἡ Τσεχοσλοβακία ἠθέτησετὰς ὑποχρεώσεις της διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν καπνῶν μας. Καὶ ἐρωτῶ τί ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις ; Οὔτε τὰς συμβάσεις κατήγγειλε, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν ἀφορμὴν δουλείας καὶ οἰκονομικῆς ὑποτελείας πρὸς ἄλλα Κράτη.

Πολλοὶ βουλευταὶ ζητοῦν ὅπως διακοπῇ ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον.

Κατόπιν διαλογικῆς συζητήσεως ἀποφασίζεται ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου δι' αὔριον.

Π. Τσαλδάρης. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀναγνώσω, ἐπεῖγον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἔλαβον παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Νικολίτσα ὅτι ἡ ἔλλειψις ἀραβοσίτου εἶναι τοιαύτη, ὥστε οἱ κάτοικοι δὲν δύνανται νὰ διατραφοῦν διὰ τὰς ἑορτάς.

Πρόεδρος. Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας τῆς σήμερον δὲν ἀνεγράφη κατὰ λάθος τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν διάταξιν τῆς αὔριον ὑπ' ἀρι'. 8 παρακαλῶ τὴν Βουλήν, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀντίρρησιν, νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Γίνεται δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1931 Ν. Δ. περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 καὶ ὑπ' ἀριθ' 442 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐτροποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν» καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 ὑπ' ἀριθ. 442 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου π. ἔ. Νομοθ. Διάταγμα «περὶ ἐξαγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν», ἔχων οὕτω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί έξαγορᾶς έμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν καπνοπαραγωγῶν καὶ προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀγοράν, ἐπεξεργασίαν καὶ ἀποθήκευσιν ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῶν καπνοπαραγωγῶν ἢ καὶ συνεταιρισμῶν αὐτῶν εὑρισκομένων ἐμπορευσίμων, ἀλλὰ μὴ ἐμπορικῶς ἐπεξεργασμένων καπνῶν τῶν ἐσοδείων 1930 καὶ παλαιοτέρων.

2. Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἀγορασθησομένων καπνῶν, αἱ ἀγορασθησόμεναι ποσότητες ἐξ ἑκάστης περιφερείας, τὰ ἀνώτατα ὅρια τιμῶν, ὁ χρόνος καὶ τὸ κατώτατον ὅριον τῆς τιμῆς πωλήσεως καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης συνιστᾶται αὐτοτελὴς κρατικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διορίζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖται:

α) Ἐκ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

β) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

γ) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

δ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ε) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

στ) Ἐξ ἑνὸς καπνοπαραγωγοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ, καὶ

ζ) Ἐκ δύο εἰδικῶν περὶ τὰ καπνὰ ὁριζομένων προτάσει τῶν ἀνωτέρω ἄλλων μελῶν.

Τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α ἕως στ μελῶν ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταί.

3. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν καταρτίζει τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς ὑποκείμενον εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προβαίνει ἐπὶ τῇ βάσει τούτου εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῇ ἐργασίας.

4. Τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως δραχμῶν διακοσίων (200) κατὰ συνεδρίασιν. Τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται καὶ τυχὸν ἄλλα πρόσωπα καλούμενα ὑπ' αὐτῆς πρὸς διαφώτισιν, ὡς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ἡμίσεως δὲ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης δικαιοῦται ὁ Γραμματεύς. Τὰ κατοικοῦντα ἐκτὸς τοῦ μέρους, εἰς ὃ γίνεται ἡ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου μέλη δικαιοῦνται ἐπιπροσθέτως τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν δαπανῶν καὶ ἡμεραργίας ὁριζομένης ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Γενικὸς Διευθυντής.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς ἕνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὴν ἐγγυτέραν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐργασίας ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν.

7. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ διορίζει παρ' αὐτῇ μόνιμον τεχνικὸν σύμβουλον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ της προβῇ εἰς τὴν συνομολόγησιν δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ διακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο ὑπ' ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀγορασθησομένων καπνῶν. Ἡ σχετικὴ Σύμβασις ἐγκριθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Λῆξις τοῦ δανείου ὁρίζεται ἡ 1 Σεπτεμβρίου 1934 καθ' ἣν τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῇ ἁπλῇ προσκλήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ταύτῃ τὸ κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ὑπόλοιπον τοῦ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ πρὸς 8 ο/ο ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν τῷ μεταξὺ πωλήσεως ἢ μὴ τῶν ἀγορασθησομένων καπνῶν. Ἡ σχετικὴ πίστωσις ἐγγράφεται εἰς τὸ προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

3. Τὸ δάνειον θὰ ἐξυπηρετῆται ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ κλειομένου καθ' ἑξαμηνίαν. Εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἄγονται.

Τὸ τίμημα τῶν ἀγορασθησομένων καπνῶν, τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ἐπεξεργασίας αὐτῶν, τὰ ἐνοίκια ἀποθηκῶν, αἱ δαπάναι φυλάξεως καὶ τὰ ἀσφάλιστρα οἱ τόκοι τοῦ δανείου, οἱ μισθοί, τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ὑπαλλήλων, τὰ ἔξοδα Γραφείων, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσα ἐν γένει δαπάνη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

4. Εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἄγεται. Τὸ τίμημα τῶν πωλουμένων καπνῶν. Ἐὰν τὸ τίμημα δὲν καλύψει τὰς ἄνω δαπάνας ἡ ζημία θὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου. Ἐὰν τοὐναντίον ἐκ τῆς πωλήσεως προκύψῃ περίσσευμα, τοῦτο θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν καπνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν, ἐξ ὧν ἠγοράσθησαν τὰ καπνὰ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀγορασθησόμενα καπνὰ ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς παντὸς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ φόρου ἐπιβεβλημένου ἐπὶ τοῦ προϊόντος τούτου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Σύμβασις τοῦ δανείου ὡς καὶ πάντα ὁπωσδήποτε φύσεως ἔγγραφα ἀποδείξεις ἢ συμβόλαια ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 6.

Διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεμία διάταξις τῶν λογιστικῶν νόμων ἐφαρμόζεται. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις διέπεται ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἀρμόδιος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὁρίζεται ὁ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Ὑφυπουργός.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποσπῶνται δημόσιοι ὑπάλληλοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς καθορισθήσεται καὶ τὸ ἐπιμίσθιον αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑπεβλήθη ἐπὶ τοῦ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ συγκλήσει τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Ν. Ἀθανάσ. Κ. Αὐδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Η. Βουρλούμης, Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Ἰασωνίδης, Η. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Χ. Λαδᾶς.

Ἄρθρον 2.

Κυροῦται κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ἡ ὑπ' ἀριθ. 442 ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν καὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ἐξαγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν», ὡς καὶ αἱ προελθοῦσαι ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ἔννομοι σχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις διὰ τὸ Κράτος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1931 ὡς ἄνω Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν καταρτίζει τὸν Ὀργανισμὸν αὐτῆς, περιλαμβάνοντα καὶ τὰς ὀργανικὰς θέσεις μετὰ τοῦ μισθολογίου αὐτῶν καὶ ἐπιφέρει εἰς αὐτὸν τὰς ἐνδεικνυομένας ἑκάστοτε τροποποιήσεις. Ὁ καταρτιζόμενος Ὀργανισμὸς ὡς καὶ αἱ τροποποιήσεις αὐτοῦ ὑποκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, βάσει δὲ τούτου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῇ ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντὶ τῆς φράσεως «ἐπὶ τόκῳ 8ο/ο», τίθεται ἡ φράσις «ἐπὶ τῷ ἑκάστοτε ἰσχύοντι προεξοφλητικῷ τόκῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἠλαττωμένῳ κατὰ 1 ο/ο καὶ μὲ ἐλάχιστον ὅριον 8 ο/ο».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προστίθεται καὶ ἐδάφιον 2 ἔχον οὕτω:

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ παρ' τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος τρίτου συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, αἱ πιστοποιοῦσαι δὲ τὸ ὀφειλόμενον χρέος πράξεις της ἀποτελοῦσι τίτλον δεκτικὸν διώξεως ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντὶ τῆς φράσεως «ὁ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Ὑφυπουργὸς» τίθεται «ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον οὕτω:

Ἐν περιπτώσει προσλήψεως πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ συνταξιούχου εἰς θέσεις κυρίου προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται συν τῇ συντάξει ἡ καταβολὴ αὐτῷ τῶν 3/4 κατ' ἀνώτατον ὅριον τοῦ μισθοῦ τοῦ ὁριζομένου διὰ τὰς θέσεις ταύτας.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται μετὰ τὸ ἐδάφιον 2 καὶ 3 ἔχον οὕτω:

Ἡ θέσις τοῦ Συμβούλου Γραφείου προστασίας καπνοῦ δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς θέσεις τῆς βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος συνιστωμένης ὑπηρεσίας Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν.

Ἄρθρον 8.

1) Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1932 Ν. Δ. κυρουμένου διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ της, προβῇ εἰς τὴν συνομολόγησιν δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ 275.000.000 δραχμῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς ἢ Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο ὑπὸ ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν ἀγορασθησομένων καπνῶν. Ἡ σχετικὴ Σύμβασις ἐγκριθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ἐπίσης εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου μετὰ τὴν φράσιν «Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ἢ Ἀγροτικῆς Τραπέζης».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5165 «περὶ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Κράτους βεβλαμμένων καπνῶν τῶν ἐσοδείων 1929-1930 πρὸς καταστροφήν, προστίθεται καὶ 6 ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

6. Ἐὰν οἱ κάτοχοι τῶν ἐξαγοραζομένων καπνῶν τυγχάνωσιν ἀγράμματοι, αἱ ἐξοφλητικαὶ αὐτῶν ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ δύο μαρτύρων, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν ὅπερ οὗτοι δικαιοῦνται λαμβάνειν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000).

Ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζογραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος» ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της».

Συνανέσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρα 9 1)2 μ.μ. διὰ τὴν 11 π.μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος

Θ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Σ. Σταυρόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τρίτη 26 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρα 11 π. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Κεντρικὴ Ὀργάνωσις Ἐφέδρων Παλαιῶν Πολεμιστῶν ζητεῖ τὴν παροχὴν ἐπιδόματος διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

Οἱ ἔκτακτοι ἡμερομίσθιοι καὶ ἐπὶ συμβάσει δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν μὴ ἀπόλυσίν των, τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου περικοπῆς μισθῶν κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Γεωργίου Α. Κολοκοτρώνη συνταξιούχου τραυματίου ἀναπήρου πολέμου, κατοίκου Καλαμῶν ζητοῦντος τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς του.

Αἱ κτηματικαὶ ὀργανώσεις Θεσσαλονίκης παρακαλοῦν ὅπως ἡ ἐξόφλησις τῶν ἐνυποθήκων δανείων εἰς ξένον νόμισμα γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Τρικούπης*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Ματαράγκας Μακρυνείας ζητούντων τὴν ἐξαγορὰν τῶν καπνῶν παλαιῶν ἐσοδειῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀναπήρων πολέμου Καλαμῶν παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ τὸ Ταμεῖον θυμάτων πολέμου καὶ ἀποστείλῃ τηλεγραφικῶς δυηθήματα τοῦ Πάσχα.

Ὁ κ. ***Γ. Κατεχάκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4094 περὶ Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς».

Ἡ ***ἐπὶ τῆς Γεωγίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4818 καὶ 5083 «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Λούλης, Δ. Μακκᾶς Σ. Σχινᾶς, Κ. Βλαχοθανάσης, Α. Δροσόπουλος*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος νόμων 4173, 4687, 5263 τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκχερσώσεις κλπ».

Τὴν αὐτὴν τροπολογίαν ὑποβάλλει καὶ ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς.***

Ἡ ***ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνομολογηθείσης τὴν 6ην Μαΐου 1931 συνθήκης περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων 1931—1932», ἔχον οὕτω:

Περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων καὶ διακαιωμάτων ἐν γένει χρήσεως 1931—1932.

Ἄρθρον 1.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 399 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας, ἐπιτρέπεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—1932 ἡ μείωσις τῶν ἐνοικίων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει μέχρι τοῦ 1/6 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ὑστερήσεως ζημίας ἐπελθούσης εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοιούτων προσόδων, κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα, ἐξ ἀπρόπτων αἰτίων μεταγενεστέρων τῆς συνάψεως τῶν συμβάσεων, ἤτοι ἀποκλειστικῶς ἕνεκα μέτρων τοῦ Κράτους ἐπηρεασάντων τὴν εἰσαγωγὴν καὶ κατανάλωσιν εἰδῶν ἀφορώντων τὰς συμβάσεις αὐτάς, εἴτε λόγῳ τοῦ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως περιορισμοῦ τῆς καταναλωτικῆς δυνάμεως τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται οἱ ἐνοικιασταὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, δι' αἰτήσεώς των, ἐπιδιωμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐλάττωσιν τοῦ ἐνοικίου.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς ἠτιολογημένως, ἡ ἀπόφασις δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξετάσεως ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Τελώνου, ἢ ἐνθα δὲν ἐδρεύει τελωνειακὴ Ἀρχή, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὡς μελῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἠτιολογημένως, ἐγκρίνουσα, ἀκυροῦσα ἢ μεταρρυθμίζουσα αὐτήν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης προθεσμίας, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μηνιαίας προθεσμίας νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν τοῦ μισθώματος παρὰ τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ ἐδρευούσης Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐνδιαφερόμενον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀποφαινομένου ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως, μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς προέδρου, δύο Τμηματαρχῶν τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὁριζομένου, καὶ τοῦ Τελώνου Ἀθηνῶν, ὡς μελῶν. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἰσηγητὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κανονισθήσεται ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν καὶ γραμματέων αὐτῶν, καταβλητέα ὑπὸ τῶν αἰτούντων ἢ ἐφεσειόντων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται μείωσις καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1932—1933 ἁπάντων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων ἐφόσον αἱ ἐνοικιάσεις ἐγένοντο πρὸ τοῦ 1931, τηρουμένης πάντως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένης διαδικασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς οὓς Δήμους καὶ Κοινότητας εἶνε ὑπέγγυοι οἱ δυνάμει τοῦ Νόμου 3553 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» καταργηθέντες δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων καὶ αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων συνομολογηθέντων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως αὐτῶν, καθίστανται ὑπέγγυοι ἀποδόσεις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 5353 προστέτου δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων.

Μεθ' ὃ συνεχιζομένης τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Γ. Ροδόπουλος***, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς: Εὑρισκόμεθα εἰς σκληρὰς στιγμὰς καὶ δὲν θὰ ἐπεκτείνω τὸν λόγον εἰς τὸ παρελθόν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὡς ἔχει ἤδη διαμορφωθῇ ἡ κατάστασις, τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, ὅπερ ἐκτιμῶ ὡς μέτρον μεταβατικὸν καὶ δοκιμαστικὸν διὰ τὴν μετάβασίν μας ἐκ τῆς ἀπωλεσθείσης ἤδη σταθερότητος τοῦ νομίσματος εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναλλαγῶν, τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν κόμμα, τὸ εὑρίσκει ὡς ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν χθὲς μακρὰ ἐγένετο συζήτησις διὰ τὴν τραγικὴν θέσιν εἰς ἣν θὰ εὑρεθοῦν οἱ κτηματίαι, οἱ ὀφειλέται δανείων εἰς λίρας Ἀγλίας. Εἶναι τρομερὰ ἡ ἀδικία ποὺ θὰ πέσῃ ἐπ' αὐτῶν μονομερῶς, ἀφοῦ ἡ διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου μόνον τοὺς δανειστὰς προστατεύει. Γνωρίζω τὴν ἀντίρρησιν ποὺ θὰ προβληθῇ, πρῶτον ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχει δανεισθῇ ἡ ἰδία εἰς λίρας Ἀγγλίας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἔχει διαθέσει καὶ θὰ καταστραφῇ, ἐὰν δὲν εἰσπράξῃ εἰς τὴν νέαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος τοὺς τόκους καὶ χρεωλύσια καὶ φυσικὰ ἀναγνωρίζω ὅτι δὲν δυνάμεθα, ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν καταστροφὴν τὸ ἵδρυμα καὶ ὅτι μὲ τὴν ὕψωσιν τῆς λίρας αἱ δραχμαὶ δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν μὲ τὰς πρώην δραχμὰς σταθεροποιήσεως. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακουφισθῇ ἡ ζημία τῆς Τραπέζης χορηγουμένου εἰς αὐτὴν συναλλάγματος ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀπὸ τὸ 30 %ο ποὺ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τὸ Κράτος θὰ λαμβάνῃ ἀναγκαστικῶς ἀπὸ τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐξαγωγῆς, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος, ποὺ θὰ ἐπέλθῃ, δὲν θὰ ὀφείλεται ἐν ὅλῳ εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς, ἀλλὰ ἐν ἀρκετῷ ποσοστῷ εἰς ψυχολογικοὺς λόγους, εἰς φόβον κερδοσκοπίας κλπ, δι' ὃ ἐπρότεινα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ προτείνω καὶ ἤδη τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 6, καθ' ἣν ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς τῆς λίρας τῆς σταθεροποιήσεως πρὸς τὴν τιμὴν ποὺ θὰ πληρώνονται οἱ τόκοι καὶ τὸ κεφάλαιον νὰ μοιράζεται μεταξὺ δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν καὶ νὰ ὑφίστανται τὴν ζημίαν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ὄχι μονομερῶς οἱ ὀφειλέται. Ὄχι μόνον στοιχειῶδες αἴσθημα δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ πρόνοια τηρήσεως τῆς κοινωνικῆς τάξεως εἶναι, νὰ εὕρωμεν λύσιν ἱκανοποιοῦσαν ὅλας τὰς ἀπόψεις. Βεβαίως τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν θὰ παρουσιάσῃ ἀτελείας, ἀλλὰ ἐδῶ εἴμεθα νὰ διορθώσωμεν, δι' αὐτὸ τὸ ἐχαρακτήρισα μεταβατικὸν καὶ δοκιμαστικόν.

Μ. Αἰλιανὸς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγούμενος χθὲς τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφορῶν τὴν νέαν νομισματικὴν τάξιν τῆς χώρας προέβη εἰς μίαν δήλωσιν, ἡ ὁποία ἂν κατέληγεν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦτο δήλωσις ἱκανοποιητική. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι ἡ ἐποχή, οὔτε τῆς ἀνοχῆς, οὔτε τῆς ἀμνηστείας. Καὶ ἂν μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις δὲν περιῆλθεν εἰς τὴν δίωξιν τῆς λαθραίας ἀγορᾶς, δὲν προέβη εἰς τοῦτο, διότι δὲν ἠδύνατο ἡ Τράπεζα νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν αἰτούντων συνάλλαγμα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν τοῦ σημερινοῦ νόμου, ἐτόνισεν, ὅτι ἐρόσον πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶν αἱ πραγματικαὶ ἀνάγκαι οὐδεὶς δύναται πέραν αὐτῶν νὰ ἀνεχθῇ καὶ τὸν παρασιτισμὸν καὶ τὴν κερδοσκοπίαν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς πλαισιούμενος καὶ μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος ὅτι θὰ γδάρῃ κάθε ἐκτρεπόμενον, εἶχε δίκαιον, διότι πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν μέσῳ τοιαύτης κρίσεως καταγίνονται σκοτίως νὰ δώσουν τελειωτικὸν κτύπημα εἰς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Ἀλλ' ἐξεταστέον πῶς ζητεῖται τὸ συνάλλαγμα: Ὑπάρχουν τρεῖς κατηγορίαι τῶν αἰτούντων συνάλλαγμα. Πρώτη κατηγορία εἶναι τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, δευτέρα κατηγορία εἶναι τῶν ἐκ φόβου προσπαθούντων νὰ ἐπενδύσωσι τὰ χρήματά των εἰς συνάλλαγμα ἢ εἰς ἐμπορεύματα καὶ τρίτη κατηγορία εἶναι τῶν κοινῶν κερδοσκόπων, οἵτινες σφάζουν ἰδίως ὅλους τοὺς μικροὺς τοῦ χρηματιστηρίου, οἵτινες εἶναι πάντοτε τὰ συνήθη μαυρομοιρέα σφάγια. Οἱ λόγοι ἐξ ἄλλου οἱ προκαλοῦντες τὴν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας οὐσιαστικὰς ἀνάγκας ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ψυχολογικούς, οἵτινες ἰδίως ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον ἔφυγε ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν. Ὅλη ἡ ἱστορία καὶ τῶν τελευταίων μηνῶν αὐτὸ μαρτυρεῖ. Πῶς λοιπὸν θ' ἀντιμετωπίσωμεν αὐτοὺς τοὺς ψυχολογικοὺς λόγους, πῶς θὰ κλείσωμεν αὐστηρῶς τοὺς αἰτοῦντας μεταξὺ μόνον τῶν ἐχόντων πραγματικὴν ἀνάγκην συναλλάγματος; Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν καθώρισε τὸ σημεῖον τοῦτο. Ὡμίλησε μόνον περὶ προσπαθείας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξ ἄλλου ἐδήλωσεν ὅτι θὰ χρησιμοποιήσουν ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν παραβατῶν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν ὅμως νὰ φρονῶ ὅτι δυστυχῶς πολλὰς ἐλπίδας ἐστήριξαν εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν. Αἱ ὄντως καλαὶ προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ἀποδώσουν ἀποτελέσματα, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅλη ἡ συναλλαγματικὴ ἱστορία τῆς τελευταίας δεκαετίας. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐπαναστατικαὶ Κυβερνήσεις καὶ δικτατορικαὶ Κυβερνήσεις καὶ ἄλλαι ἀνώμαλοι Κυβερνήσεις ἠπείλησαν ποινὰς βαρείας ἐναντίον τῶν κερδοσκόπων τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ὅτι θὰ ἐπεβάλλουν τὰς ποινὰς αὐτὰς καὶ ὅμως οὐδὲν κατώρθωσαν. Διότι καὶ ἐκεῖναι ὡς καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις διέγραψαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὰς πρακτικῶς θεραπευτικὰς ἀνάγκας. Ἀσφαλῶς αὐταὶ αἱ ἀνάγκαι εἶναι πραγματικαί. Ἀφίσαμεν ὅμως ἐκτὸς τοῦ πλαισίου ἄλλας ἀνάγκας, ὅπως τῆς πολυτελείας κλπ. ὡς ἐπίσης καὶ τὴν φυσικὴν ἔφεσιν ἑκάστου νὰ κάμνῃ ἀποθησαύρισιν ἐκ φόβου διὰ τὸ νόμισμα. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀφίσαμεν ἀπ' ἔξω τὴν ἐλευθερίαν οἱουδήποτε, ἐδημιουργήσαμεν αὐτομάτως τὴν λαθραίαν ἀγοράν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ ἐννόησα.

Μ. Αἰλιανὸς. Ἤδη εἴμεθα σύμφωνοι διὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας. Ἐπὶ πλήρους συναλλαγματικῆς ἐλευθερίας δὲν ὑπάρχει περιθώριον λαθραίας ἀγορᾶς. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἔχομεν ἐλευθέραν ἀγορὰν κλειστὴν ἐντὸς τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν, δὲν δύναμαι νὰ πλευρίσω πρὸς τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς Κυ-

θερνήσεως, ὅταν ἀρχῇ καὶ τὴν δημιουργίαν παραβάσεων καὶ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Γνωρίζομεν ὅτι θὰ γίνουν παραβάσεις, ἀλλὰ διατηροῦμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνακαλύψωμεν 2—3. Θὰ τοὺς τιμωρήσωμεν καὶ θὰ γίνῃ περιορισμός.

Μ. Αἰλιανός. Ὑπεπλήσθησαν ἄλλοτε καὶ τυφεκισμοί· ἀκόμη καὶ δὲν ἐσταμάτησαν τὴν κερδοσκοπίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ τιμωρία δὲν θὰ συντελεστῇ ;

Μ. Αἰλιανός. Ἀσφαλῶς.

Ν. Μπακόπουλος. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν προκειμένου περὶ τῶν μεγάλων ποινῶν, καὶ τῆς ἀμφιβολίας τοῦ ἐφαρμασίμου αὐτῶν, ἐρρίφθη ἡ γνώμη, ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἐλευθερία εἰς τὸν δικαστήν.

Μ. Αἰλιανός. Ἐγὼ ὁμιλῶν ἔχων ὑπ' ὄψει μου τὴν πραγματικότητα τὴν ἀπορρέουσαν ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς τελευταίας δεκαετίας τῆς συναλλαγματικῆς ἱστορίας. Καθ' ὁρίαν ἀγορά, ὁτιδήποτε καὶ νὰ κάμετε, θὰ ὑπάρξῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος ἐλευθερία συναλλάγματος. Διὰ τοῦτο θερμῶς συνιστῶ νὰ μὴ παρασυρθῆτε, ὅτι θὰ σύσετε τὴν καθαρίαν ἀγοράν, ὅπως θὰ ἦτο τοῦτο ἐθνικὸν ἔργον ἂν θὰ κατωρθοῦτο. Ἐπίστευσαν εἰς τὰς ἀντιθέτους ἐλπίδας καὶ οἰκονομολόγοι καὶ δημοσιονόμοι ἐπιφανεῖς, ἀλλ' οὐδὲν κατωρθώθη. Μόνον ἡ πεποίθησις τοῦ λαοῦ ἐπὶ καλῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως διορθώνει τὰς ἐκτροπάς. Ἂν σήμερον ὑπάρχῃ βελτίωσίς τις, νὰ ἀναγνωρίσετε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ εἰς τὴν πεποίθησιν τοῦ κόσμου περὶ ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν, καὶ ἂν καὶ σήμερον ἡ Κυβέρνησις κατορθώσῃ νὰ στρέψῃ τοὺς ψυχολογικοὺς συντελεστὰς κατ' ἀντίστροφον φορὰν νὰ εἶναι βεβαία ὅτι θὰ ἀντιμετωπισθῇ εὐστόχως ἡ τύχη τοῦ νομίσματος. Δώσατε, συνεπῶς, κύριε Πρόεδρε, τὸ πρόσταγμα τῶν οἰκονομιῶν, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἡ πεποίθησις εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ νοικοκυρευθῇ. Διατί ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἔκαμε ἄλμα 100 δραχμῶν ἡ λίρα ; Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς καταρρεύσεως αὐτῆς θὰ ἀνῆκεν εἰς τοὺς ψυχολογικοὺς συντελεστάς. Τὰ τεχνικὰ μέτρα ποὺ λαμβάνονται εἶναι γνωστά, ἀλλὰ εἰς ἓν πιστεύω τελεσφόρως, εἰς τὴν χάραξιν μιᾶς θετικῆς πολιτικῆς καὶ ὡς πρὸς τὰς οἰκονομίας καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων. Ἂν παραχθῇ ἡ πεποίθησις εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ οἰκονομίας εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἔκτασιν θὰ ἀντιστραφῇ ἀσφαλῶς ὁ κατήφορος, διότι, διατὶ θὰ τὸ κατορθώσητε ὑμεῖς, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, πρᾶγμα ποὺ δὲν κατώρθωσαν ἄλλαι Κυβερνήσεις, ἀπειλήσασαι αἰματηρὰς κυρώσεις ; Μετρήσατε λοιπὸν τὴν αἰσιοδοξίαν σας ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νομοσχεδίου καὶ βασισθῆτε εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, ἥτις θὰ πείσῃ τοὺς πάντας ὅτι εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ σταθεροποιηθῇ τὸ νόμισμα, θὰ μείνῃ εἰς αὐτὸ κἄπως μακρότερον χρόνον. Ἤδη ἐρωτῶ τὴν Κυβέρνησιν. τί σκέπτεται νὰ πράξῃ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὀφειλετῶν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ; Ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε μέγα σφάλμα ἐπιτρέψασα συναλλαγὰς εἰς ξένον νόμισμα, δίδουσα οὕτω πρώτη τὸ πρόσταγμα τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Ἀλλ' ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα φαντάζομαι ὅτι μία μεσολάβησις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν, διὰ νὰ δεχθῇ τοὐλάχιστον τὴν μετατροπὴν τῶν δεκαετῶν δανείων εἰς 20ετῆ θὰ ἀπετέλει σωβαρὰν ἀνακούφισιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀντίστοιχος παράτασις τῶν δανειστῶν τῆς Τραπέζης.

Μ. Αἰλιανός. Ὑπάρχει, διότι τὸ δάνειον τοῦ Χάμπρο εἶναι 30ετές. Ἐπίσης, συνεχίζει, ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ κινδύνου ποὺ δημιουργεῖ ἡ παράγραφος τρία τοῦ ὀ9ρου 6 τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα δοθοῦν αἱ προθεσμίαι διὰ τὰς περιπτώσεις μεταφορᾶς.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Καὶ ὁ μεταφέρων δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ εἰμὴ μετὰ 3 μῆνας. Ἐφόσον ὅμως ὑπάρχει ἀναβολὴ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλήψεως ἀναφύονται περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ καταθέτης δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ λέγει: Πῶς θὰ μοῦ ἀφαιρέσητε νὰ μὴ κάμω χρῆσιν δικαιώματος, ἀλλὰ μετὰ τρίμηνον, ὁπόταν ἴσως νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἡ Τράπεζα ; Συνεπῶς σοῦς θ' ἀναλάμβανε τὴν εὐθύνην ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν καταθέτην ν' ἀναλάβῃ τὴν κατάθεσίν του, ἐφόσον δὲν ἐμπιστεύεται ἐκεῖ ποὺ τὰ κατέθεσε ;

Μ. Αἰλιανός. Ἐκτιμῶντες τὸν γενικὸν κίνδυνον θὰ εἴδητε ὅτι ἐγὼ ἔχω δίκαιον, διότι θὰ γίνουν ὁμαδὸν μεταφοραὶ ἐκ μικρῶν Τραπεζῶν εἰς μεγάλας καὶ γνωρίζετε ποῦ θὰ καταλήξουν.

Α. Παπαναστασίου. Καμμία μεγάλη Τράπεζα δὲν θὰ ἔχῃ τὸ συμφέρον νὰ πέσουν αἱ μικραί.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν θὰ ὑπάρξῃ κίνδυνος, περὶ οὗ ὡμίλησεν ὁ κ. Αἰλιανός, διότι δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλο τί ἡ Τράπεζα παρὰ νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ πάρῃ δραχμὰς καὶ νὰ τὰς δώσῃ. Ἡ διάταξις ἐτέθη διὰ νὰ ὑπάρχῃ κάποιος ἀναπτλωτικὸς χαλινὸς εἰς τὰς μεταφοράς.

Μ. Αἰλιανός. Θὰ ἦμην εὐτυχὴς ἂν ἡ θέλωσίς σας ἐπηληθεύετο. Ἐγὼ ἔχω ἐχθρικὰς σχέσεις μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐζήτησα μίαν μικρὰν εὐκολίαν διὰ μίαν μικρὰν Τράπεζαν. Καὶ ἐνῷ ὁ κ. Διοικητὴς προθυμότατα ἐδέχθη τὴν μεταφορὰν ἐπάλαισεν ὅμως σκληρὰ ἐναντίον τῆς ἀντιδράσεως τῶν ὑπηρεσιῶν. Συνεπῶς ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ της ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νὰ μπορῇ νὰ βοηθήσῃ ἄλλας Τραπέζας εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν ὡμίλησα.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Γνωρίζετε ὅτι ἡ Τράπεζα διέθεσε τὴν δύναμίν της διὰ τὰς ἐν δυσχερῇ θέσει Τραπέζας καὶ τὸ ἔπραξε μέχρι τοῦδε ποὺ ὑπῆρχον οἱ περιορισμοὶ τοῦ καταστατικοῦ. Σήμερον οὗτοι αἴρονται, ἐκτὸς τούτου νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις Τραπέζης, ἡ ὁποία νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ ρευστὰ καὶ ρευστοποιήσιμα καὶ νὰ ἔχῃ μόνον τὰ ἀκίνητα.

Μ. Αἰλιανός. Γνωρίζετε κ. Ὑπουργέ, ὅτι αἱ Τράπεζαι ἰδίως πίπτουν διὰ τὸ τελευταῖον ἑκατομμύριον, ποὺ θὰ ταῖς ζητηθῇ.

Κ Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔκλεισε τὰ μάτια της διὰ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ καταστατικοῦ της, προκειμένου νὰ βοηθήσῃ ἄλλας Τραπέζας.

Μ. Αἰλιανός. Τὸ γνωρίζω καὶ παρακαλῶ ὁπωσδήποτε νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ θέλωσίς σας αὕτη διὰ συστάσεώς σας πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ὁ κ. ***Ρ. Λιβαθινόπουλος.*** ἐρωτᾷ ποία εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου διὰ τὰς μεταφοράς.

Μ. Αἰλιανός. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδωκεν ἐξηγήσεις διὰ τὴν προθεσμίαν καὶ τῶν καταθέσεων συναλλάγματος.

Ν. Μπακόπουλος. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ἄρθρον. Κατ' αὐτὸ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν ἀποτελεῖ ἀνάληψιν καταθέσεως. Εἶναι δὲ νομικὸν ἄξίωμα ὅτι δὲν χωρεῖ ἀνάληψις ἐὰν δὲν ἔχει παρέλθῃ ἡ προθεσμία εἰς ἣν κατετέθη. Ἐὰν ἡ κατάθεσις εἶναι ὑπὸ προθεσμίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν μεταφοράν. Ἐρωτᾶται ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν καταθέσεων ὄψεως τοῦ Ταμιευτηρίου δικαιοῦται ὁ καταθέτης εἰς τὴν μεταφοράν : Ἰσχυρίζομαι ὅτι ὅπως εἶναι ἡ διάταξις λύει τὸ ζήτημα διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ χωρήσῃ ἀνάληψις καταθέσεως μὴ ἀπαιτητῆ.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Πρόκειται περὶ καταθέσεως εἰς συνάλλαγμα ἀποδοτέας μετὰ τρίμηνον εἰς δραχμὰς τρεχούσας. Ἐγεννήθη τὸ ζήτημα, ἂν τις καταθέτης ὄψεως τοῦ Ταμιευτηρίου δὲν θέλει νὰ τὰς διατηρήσῃ τί θὰ κάμωμεν ; Τοῦ λέγομεν ὅτι ἔχεις τὸ δικαίωμα τῆς μεταφορᾶς τῆς καταθέσεως ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μετατροπῆς εἰς

δραχμάς, ἀλλὰ νὰ μὴ τὴν ἀναλάβῃς πρὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου. Ὑποχρεώνεται δηλ. πρῶτον νὰ τὰς κάμῃ δραχμὰς καὶ αὐτὸ καλύπτει τὴν ἀνάγκην τῶν Τραπεζῶν, διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ ζήτησις ἀθρόων ἀναλήψεων.

Μ. Αἰλιανός. Στηρίζετε τὸ ἐπιχείρημά σας εἰς τὸ ὅτι εἶχεν ὁ καταθέτης τὸ δικαίωμα τῆς μεταφορᾶς εἰς Τράπεζαν τῆς ἐκλογῆς του.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ καταθέτης ὄψεως εἶχε δημιουργήσῃ μίαν σχέσιν καὶ τὸ ζήτημα εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐμποδίσωμεν κανένα νὰ μεταφέρῃ τὴν κατάθεσίν του.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** συνεχίζων, λέγει, ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι σοβαρόν, ἀλλ' ὅτι ἐνώπιον τοῦ γενικωτέρου κινδύνου ὅστις ἠμπορεῖ νὰ προκύψῃ δύο ὑπάρχουν τρόποι ἀντιμετωπίσεως, ἢ νὰ δοθῇ τρίμηνος προθεσμία, ἢ ἡ ρευστοποίησις τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης νὰ γίνῃ ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει. Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἡ Κυβέρνησις ἔλεγεν ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἔχωμεν τὸν προεξοφλητικὸν τόκον εἰς 50 ο/ο διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς χρυσῆς βάσεως. Σήμερον ὅμως διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα εἰσηγεῖται ἐγκαινιάζει μίαν νέαν προσπάθειαν. Ἐγὼ ὅμως δὲν πιστεύω εἰς οἱουσδήποτε τεχνικοὺς φραγμοὺς καὶ πιστεύω ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐξαγγελθέντος νέου προγράμματος, τοῦ ἐντελῶς ἀντιθέτου πρὸς τὸ ἐφαρμοσθὲν διὰ τοῦ ὁποίου ὑπερφορτώθη ὁ τόπος μὲ μεγάλας δαπάνας, δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ψυχολογικὸς συντελεστής, ἡ ἐμπιστοσύνη ὅτι τὸ νόμισμά μας δὲν θὰ καταπέσῃ περισσότερον τοῦ ὅσον τὸ κατέρριψαν ἡ ἐξωτερικὴ λαίλαψ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀποτυχημένη πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** λέγει ὅτι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ νομισματικὴ σταθεροποίησις δὲν εἶνε δυνατὴ μὲ τεχνικὰ μόνον μέσα, διότι ἡ ἀστάθεια ὀφείλεται εἰς ἄλλους συντελεστάς. Ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλλουσα τὸ νομοσχέδιον ἐξήγγειλε ταυτοχρόνως ὅτι θὰ λάβῃ καὶ ἄλλα μέτρα διὰ νὰ καταστήσῃ πραγματοποιησίμους τοὺς σκοποὺς τοῦ σχεδίου. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἂς ἐλπίσωμεν εἰς μίαν νομισματικὴν εὐστάθειαν. Ἀναφέρει κατόπιν ποίας τροπολογίας ὑπεστήριξεν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἡ τρίμηνος προθεσμία ἡ ὁριζομένη διὰ τοῦ τρίτου ἄρθρου, διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις τοῦ συναλλάγματος, ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τὰς ἐπὶ μετωπορᾷ. Λέγει κατόπιν ὅτι πολλοὶ ἔμποροι διὰ νὰ εἰσαγάγουν ἐμπόρευμα ἐστράφησαν εἰς τὴν λαθραίαν ἀγορὰν καὶ παρήγγειλαν ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν. Εἰς τὰς Πάτρας λόγῳ χάριν ἐφθασε μεγάλη ποσότης θειϊκοῦ χαλκοῦ, αἱ φορτωτικαὶ ἦλθον εἰς τὰς Τραπέζας, ἀλλ' αὗται δὲν ἐννοοῦν νὰ τὰς παραδώσουν, ἐὰν δὲν πληρωθοῦν τὸ συνάλλαγμα. Ἐπειδὴ δὲν πρόκειται περὶ συναλλαγῶν γενομένων μετὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ περὶ ἰδιορρύθμου τινὸς σχέσεως ἤτις χρῄζει ἰδιαιτέρας μελέτης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμισθῇ ἀπὸ τὴν κατὰ νόμον ἐπιτροπήν, ἀλλὰ ὁ κ. βουλευτὴς κρίνει σκοπιμώτερον νὰ ὁρισθῇ ὅτι εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ὅπως ὅταν τὸ ἐμπόρευμα ἔφθασε πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου καὶ δὲν παρελήφθη ἀκόμα, νὰ χορηγῇ συνάλλαγμα.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν σᾶς προστατεύει εἰς αὐτὸ ποὺ θέλετε ἡ ἕκτη παράγραφος τοῦ τετάρτου ἄρθρου :

Α. Μάρκου. Εἶναι εὐρεῖα καὶ δὲν ἠξεύρω πῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἕτερον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν περιφέρειάν μου εἶναι τὸ ἀφορῶν τοὺς συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐξήγαγον σταφίδα. Καὶ ἂν δὲν ρυθμισθῇ, ἡ ζημία τῶν παραγωγῶν θὰ εἶναι κολοσσιαία.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐμελετήθη διότι παρουσιάζει πράγματι δύο ὄψεις, ἀλλ' ἐκρίθη ὅτι θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἐπιτρέψωμεν, ὥστε τὰ ἀκονσιασιὸν εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα νὰ ἐξαγάγουν συνάλλαγμα, ὅπως τὸ ζητεῖ ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Πατρῶν. Ὑποστηρίζει ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόρευμα ἀκονστινιασιὸν εἶχον ὑπ' ὄψει των ὅτι θὰ πάρουν τὸ συνάλλαγμα τῆς πωλήσεως μὲ τὴν τιμὴν τὴν σταθεροποιημένην καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι ἐκανόνισαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς των μὲ αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Πατρῶν σᾶς παρουσίασε τὸ πρᾶγμα ποιὸ ἠθικώτερον, νὰ εἰποῦμε.....

Α. Μάρκου. Δι' αὐτὸ θὰ γίνῃ διάκρισις κ. Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ ἰσχυρίζομαι ὅτι ὁ ἔμπορος, ὁ ὁποῖος ἔστειλε ἀκονστινιασιὸν τὴν σταφίδα τὴν ἠγόρασε ἔχων ὑπ' ὄψιν εἰς ποίαν τιμὴν θὰ πληρωθῇ τὸ συνάλλαγμα. Ἐντεῦθεν μοῦ παρουσιάσθη ἓν ἐπιχείρημα ἄξιον πολλῆς προσοχῆς. Ἀφίνοντες τὴν ἀγορὰν ἐλευθέραν βέβαια ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἠδράχμη θὰ ὑποτιμηθῇ περισσότερον ἀπὸ τὴν δραχμὴν τὴν σταθεροποιημένην. Ἑπομένως αἱ νέαι ἀγοραί, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν, θὰ γίνουν μὲ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ πωλητὴς θὰ πάρῃ περισσοτέρας δραχμὰς εἶναι πιθανὸν νὰ γίνουν εὐκαιριακῶς εὐθηνότεραι αἱ ἀγοραὶ καὶ ἑπομένως τὸ ἐμπόρευμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔλθῃ ἔξω, θὰ ἀνταγωνισθῇ τὸ ἀκονστινιασιὸν ἐμπόρευμα καὶ θὰ τὸ κάμῃ νὰ ξεπέσῃ. Αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἡ σταφὶς εἶναι ἤδη βγαλμένη ὅλη ἔξω.

Π. Τσαλδάρης. Ὀλιγώτερον 25 ἑκατομμύρια ἀπὸ πέρυσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πολὺ καλά. Πρῶτον θὰ μείνωμεν σύμφωνοι ὅτι τὸ νομοσχέδιον σήμερον οὐδεμίαν τροποποίησιν ἠμπορεῖ νὰ ὑποστῇ. Ἐπιφυλάσσομαι ὅμως, ἐὰν ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεων, νὰ τὰς εἰσαγάγωμεν ἐν ἰδίῳ νομοσχεδίῳ. Ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι θὰ ἀντιταχθῶ ἀπολύτως κατ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Δέχομαι μόνον τὴν ἐξῆς ρύθμισιν. Ἐὰν συνεπείᾳ καὶ τῆς τυπικῆς ἐγκαταλείψεως τῆς σταθεροποιήσεως καὶ συνεπείᾳ τούτου ἐπέλθῃ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἀγορὰν ἐλάττωσις τῆς τιμῆς, δὲν θὰ ἀγοράζωνται σήμερον μὲ ὑποτιμημένην δραχμὴν τὰ προϊόντα. Τότε θὰ εἶναι δίκαιον νὰ λυθῇ αὐτὸ καὶ νὰ δώσωμεν μίαν μέσην τιμήν.

Αὐτὸ μόνον νομίζω ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν, ἀλλὰ σήμερον δὲν ἠμποροῦμεν πάντως, νὰ τὸ δεχθῶμεν.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου.*** Τονίζει, ὅτι ἡ τροπολογία συμφώνως μὲ τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ὑποστηρίζει εἰδικῶς διὰ τοὺς συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐξήγαγον σταφιδόκαρπον, εἶναι δικαία. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τούτου τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπησχόλησε καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἰδιωτῶν ὀφειλετῶν εἰς ξένον νόμισμα πρὸς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν. Ἀλλ' ἐξ ὅσων ἐξέθηκε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὡς φρονεῖ ὁ κ. Βουλευτὴς δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε συμφέρον, οὔτε πρέπει νὰ δεχθῇ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα τὴν ἐξόφλησιν εἰς δραχμάς. Προκειμένου ὅμως περὶ δανείων συναφθέντων ἀπὸ ἰδιώτας πρὸς ἰδιώτας δὲν συντρέχουν ἴδη λόγοι, διότι τὸ μὲν δάνειον πρὸς τὴν Τράπεζαν δὲν εἶναι ἀπαιτητὸν δι' ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον, ἐνῷ τοὐναντίον συμβαίνει διὰ τὰ χρέη πρὸς ἰδιώτας καὶ ποστεινεῖ, ὅπως διὰ τὰ χρέη αὐτὰ καθιερωθῇ τιμὴ ἐξοφλήσεως ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς μιᾶς τριμηνίας.

Προκειμένου περὶ τῶν κυρώσεων ὑποστηρίζει ὅτι ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι ὁσάκις αἱ ποιναὶ εἶναι ἐξαιρετικῶς βαρεῖαι τὰ δικαστήρια ἀποφεύγουν νὰ ἐφαρμόζουν τὸν νόμον. Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δοθῇ πλήρης ἐλευθερία εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν χωρὶς νὰ καθορίζεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κατώτατον ὅριον ποινῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν εἶναι βαρεῖαι αἱ ποιναί.

Χ. Λαδᾶς (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Μὲ μίαν μικρὰν σύγχυσιν, πάει 45 ἡμέρας μόνον.

Π. Ρεδιάδης. Θὰ ἔλεγε κανεὶς προκειμένου περὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὤδινεν ὄρος καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔτεκε μῦν. Μετ' ἀναμονὴν 8 μηνῶν, καθ' ἣν διεψεύσθησαν αἱ ἐλπίδες τῆς Κυβερνήσεως περὶ χρηματοδοτήσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰσάγεται σήμερον τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον διεκηρύχθη ὡς ἀφορῶν τὴν ἄρσιν τῆς χρυσῆς βάσεως, ἐνῷ τοιοῦτόν τι δὲν συμβαίνει, διότι ἡ χρυσῆ βάσις

ἔχει καταλυθῇ ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου. Τὸ νομοσχέδιον ἁπλῶς ρυθμίζει σχέσεις τινὰς προκυψάσας ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου. Δὲν ἦτο λοιπὸν οὐδόλως ἀδυνηρὸν τὸ καθῆκον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἦτο ἀδυνηρὸν τοῦ προκατόχου του. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ διακανονισμοῦ τῶν σχέσεων τούτων εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐπάγει καὶ εὐκολίας τινὰς διὰ τὴν Τράπεζαν, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπῆρχον καὶ πρότερον. Π. χ. ἡ Τράπεζα ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ πληρώνῃ ἕνα εἶδος φόρου εἰς τὸ Κράτος, αὐτὴ ἡ ὑποχρέωσις καταργεῖται τώρα, ἀφοῦ αἴρεται ἡ ὑποχρέωσις νὰ διατηρῇ κάλυμμα. Ἐξ ἄλλου ἐνῶ κατ' οὐσίαν ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα, ἥτις ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀνταλλάσσῃ τὸ νόμισμα μὲ χρυσόν, ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρῇ ἕνα μέρος τῶν κεφαλαίων της μπλοκέ, δὲν θὰ ἔχῃ τοῦ λοιποῦ αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν. Ἐν τούτοις συνεχίζεται ἡ καταβολὴ ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς αὐτὴν τῶν 300 ἑκατομμυρίων

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἔχει ἀναστολῇ κατὰ τὰ καθορισθέντα ἐν Γενεύῃ. Δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ τεθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἀναστολὴν τῶν τοκοχρεωλυσίων.

Π. Ρεδιάδης. Λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μετέλθῃ τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν μετέρχονται τὰ Κράτη, τὰ νομίσματα τῶν ὁποίων δὲν συνδέονται ἀμέσως μὲ τὸν χρυσόν, ἀλλ' ἐμμέσως. Καὶ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦδε πρόνοια περὶ τῶν μέσων ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξασφαλισθῇ νὰ διατηρῆται ἡ ἀραχμὴ εἰς τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸ χρυσοῦν νόμισμα.

Ὁ κ. ***Ν. Μπακόπουλος*** λέγει, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σταθμισθῇ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀξίαν μεμονωμένως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἐκδήλωσιν τοῦ ὅλου συστήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐφαρμοσθῇ. Λέγω τοῦτο, διότι διὰ νὰ κρίνῃ κανεὶς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ 4ου ἄρθρου πρέπει αἱ διατάξεις αὐτοῦ νὰ συσχετισθοῦν πρὸς τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἴμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι μὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐνῶ δὲν εἴμεθα σύμφωνοι, ἐὰν ὑπεβάλλετο τοῦτο ὡς αὐθύπαρκτον μέτρον.

Ἀναφέρεται, προκειμένου περὶ τῆς σταθεροποιήσεως, εἰς γνώμας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐξενεχθείσας ἐν συζητήσει πρὸ τῆς τελευταίας ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ Γενεύην καὶ τονίζει ὅτι ἐφ' ὅσον τοιαύτας εἶχε τὸ κόμμα του γνώμας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ σήμερον ἀντιρρήσεις διὰ τὰ λαμβανόμενα μέτρα. Λέγει κατόπιν ὅτι αἱ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τοῦ συναλλάγματος παρέχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐκαιρίαν ὄχι μόνον νὰ καθορίζῃ τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ δίδεται συνάλλαγμα, ἀλλὰ καὶ τὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐξάγεται τοῦτο. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ, ἕνα ὅπλον εἰς τὰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς, διότι δύνανται οὕτω νὰ μὴ χορηγῆσῃ συνάλλαγμα πέραν τοῦ ὁρίου, τὸ ὁποῖον κρίνει ὅτι ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ τοιούτου καθορισμοῦ τοῦ συναλλάγματος ἐπιδιώκει καὶ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς ποσοστοῦ συναλλάγματος τὸ ὁποῖον κατορθώνει διὰ φορολογίας. Οἱ λόγοι οἱ ἐκτεθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἀρκετοί, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἡ φορολογία αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζῃ τὸ πρᾶγμα. Διότι εἶναι φυσικόν, ὡρισμένα προϊόντα λόγῳ τῆς μικρᾶς των ἀξίας νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν φορολογίαν. Τονίζει, προκειμένου περὶ τῆς τύχης τοῦ ποσοστοῦ ἐκείνου τοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ συναλλαγματικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου εἰς τὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι νοητόν, ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἄλλας ἀνάγκας, παρὰ δι' ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Πρόκειται περὶ γενικωτέρου συστήματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καθορισθῇ διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐμπορικὴ καὶ τὸ κέρδος περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλεῖτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἔχῃ ἡ Τράπεζα, ἀλλὰ τὸ Κράτος.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μία ἐπιστολὴ ἄλλως τε τῆς Τραπέζης εἶναι ἀρκετὴ δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης. Ὡς βάσις νὰ τεθῇ ὅτι θὰ χρησιμοποιῆται διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ ἰδίως διὰ τὰ σιτάρια.

Ν. Μπακόπουλος. Ἡ ἐπιστολὴ τῆς Τραπέζης δὲν φθάνει. Πρέπει νὰ τὸ βάλωμεν εἰς τὸ Διάταγμα.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀσφαλῶς.

Ν. Μπακόπουλος. Πρέπει ἐπίσης νὰ διατυπώσωμεν σαφῶς τὴν διάταξιν περὶ μεταφορῶν.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν Συμφωνῶ. Ἡ ἔννοια ἐγαίνει σαφῶς. Εἶναι ἀναληπταὶ μετὰ τὸ τρίμηνον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπιθυμῶ νὰ εἴπω ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς δευτ σελίδος ἀντὶ τῆς λέξεως «εἰσαγωγεύς» πρέπει νὰ τεθῇ «ἐξαγωγεύς».

Ν. Μπακόπουλος. Φρονῶ ἐπίσης ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ βρίσκωμεν τρίμηνον φυλάκισιν, ἀλλ' ἁπλῶς φυλάκισιν. Τάσσομαι ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως τῆς διατάξεως.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν θὰ κάμω παρεκτροπὴν καὶ νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀφοῦ ἐχωρίσθη ἡ συζήτησις. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἴπω καὶ τὸ ὁποῖον μοῦ κάμνει πολλὴν ἐντύπωσιν εἶναι ὅτι ἀφίεται πλήρης ἐλευθερία, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τραπεζογραμματίων, διότι ὅπως ἔχει τὸ πρῶτον ἄρθρον δημιουργεῖται μία κατάστασις ἄκρως ἐπικίνδυνος, ἀφοῦ ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει περιορισμὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος καὶ θὰ ἐκδίδῃ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας αὐτὴ θὰ κανονίζῃ. Βέβαια τὸ Κράτος δὲν θὰ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος. Εἶναι ὅμως δυνατὸν καὶ τὸ Κράτος νὰ λάβῃ ἀνάγκην, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ζητήσῃ δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἡ Ἐθνικὴ παρέχουσα ἐγγυήσεις νὰ ζητήσῃ χρήματα ἀπὸ τὴν Ἐκδοτικήν. Ποῖος τίθεται περιορισμός; Ἄλλοτε ἐτίθετο διὰ τοῦ νόμου περιορισμὸς καὶ ἐλέγετο ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις μέχρις αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ. Σήμερον δὲν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ περιορισμὸς καὶ ἀνοίγομεν μίαν ἄβυσσον. Οὔτε χθὲς ἤκουσα, οὔτε σήμερον ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτος περιορισμός. Αὐτὴ ἦτο ἡ κυριωτέρα παρατήρησις τὴν ὁποίαν εἶχα νὰ κάμω εἰς τὸ νομοσχέδιον. Τὴν κατάργησιν τῆς σταθεροποιήσεως τὴν θεωρῶ λίαν ἐπικίνδυνον, μολονότι θεωρῶ ὅτι λείπουν τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναγκαῖα ὅπως ἡ σταθεροποίησις ὑπάρχει. Βεβαίως δὲν τὴν ἐγκαταλείπομεν ἡμεῖς. Αὐτὴ μᾶς ἐγκαταλείπει. Ποῦ τοῦτο ὀφείλεται εἶναι ζήτημα γενικωτέρας πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ τὸ ἐξετάσω, ὅταν θὰ ὁμιλήσω πρὸς τοῦτο. Ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἦτο πρὸς προστασίαν τῆς σταθεροποιήσεως. Καὶ ἔχω διαταγμούς ἐὰν καὶ ἡ δευτέρα αὐτὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει, θὰ τελεσφορήσῃ.

Συνιστῶ ἐν τούτοις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐξαλείψῃ πάντα κίνδυνον ἐκ τοῦ πληθωρισμοῦ. Δευτέραν παρατήρησιν τὴν ὁποίαν εἶχα νὰ κάμω εἶναι ὅσον ἀφορᾷ τὸ παραμένον κάλυμμα καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ εἰσπράττῃ ἡ Τράπεζα. Ἡ Κυβέρνησις, σύμφωνος περὶ τοῦ μὴ δικαιώματος τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων δὲν καθορίζει τί θὰ γίνῃ. Τί θὰ τὰ κάμετε; Πρέπει νὰ ὁρίσετε διὰ συμπληρωματικοῦ νόμου πῶς θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ παρακράτημα. Νομίζω ἐπίσης ὅτι πρόκειται περὶ φορολογικῆς διατάξεως δὲν δύναται ὁ φόρος νὰ τεθῇ ἀορίστως

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὡρίσθη 30 ο/ο παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν τὸ εἶχα ὑπ' ὄψιν μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας δὲν γνωρίζω ἐὰν τὸ μέτρον εἶναι ἐπαρκές. Δὲν ἔχομεν σταθεροποίησιν. Καὶ ἑπομένως ὡρισμένην τιμὴν τῆς ἀραχμῆς. Μέ οἱανδήποτε κίνησιν τῆς ἀραχμῆς πρὸς τὰ κάτω δύναται νὰ γεννηθῇ φόβος καὶ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἀποσυρθοῦν αἱ καταθέσεις. Καὶ ἐὰν τοῦτο γίνῃ, ἔστω καὶ κατὰ μικρὸν ποσοστόν, ἐγκαλεῖει κινδύνους οὐσιωδεστάτους. Ἄλλο σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν εἶναι τὸ ἄρθρον 4 διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζονται αἱ ἀνάγκαι, δι' ἃς θὰ διατίθεται τὸ συνάλλαγμα. Δὲν ὁρίζονται κατὰ βαθμὸν ἀλλ' ἀοριστικῶς. Διαβλέπω κίνδυνον εἰς τοῦτο, μήπως δὲν ἱκανοποιηθοῦν κατ' ἀρχὴν αἱ πρῶτισται ἀνάγκαι. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀλλαχθῇ τὸ σύστημα καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ συναλλάγματος νὰ γίνηται ἀπὸ μίαν Τράπεζαν, εἰς σᾶς δὲ ἐναπόκειται νὰ εὕρετε τὸν τρόπον τῆς συνεργασίας τῶν ἄνω Τραπεζῶν. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξασφαλίσετε ὅτι τὸ συνάλλαγμα θὰ διατίθεται διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 ἀφίνει τὴν θύραν ἀνοικτὴν εἰς τὴν ρουσφετολογίαν. Γνωρίζετε καλῶς ὅτι, οὔτε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οὔτε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ παρακολουθοῦν αὐτὰ τὰ πράγματα. Διὰ αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ ὑπάρξῃ ἕνα ὄργανον, τὸ ὁποῖον θ' ἀναλαμβάνῃ τὴν εὐθύνην.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ διάταξις θὰ ἐνείχε κίνδυνον, ὅταν τὸ συνάλλαγμα διετίθετο μὲ ὡρισμένην τιμήν. Ἐὰν τυχὸν ἑκάστοτε ζητηθῇ συνάλλαγμα δι' ἐμπορεύματα γενικῆς ἀνάγκης θὰ βεβαιώσωμεν αὐτὴν τὴν ἀνάγκην καὶ θὰ δοθῇ ἐντολὴ εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ δώσῃ συνάλλαγμα.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω ὅτι ἡ διάταξις εἶναι ἀσαφής. Ἔπειτα θὰ δοθῇ συνάλλαγμα δι' ὅλων τῶν Τραπεζῶν. Δὲν πρέπει νὰ δοθῇ αὐτὸ τὸ δικαίωμα εἰς πάντα οἶκον φέροντα τὸ ὄνομα Τράπεζα. Ἔπειτα ἔχομεν τὰ ζητήματα τοῦ κανονισμοῦ τῶν διαφόρων χρεῶν. Νομίζω ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους θὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον, ὅπως καὶ αἱ σχέσεις τοῦ ἐμπορίου εἰς ἐξωτερικὰς συναλλαγάς των, ὅπως καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων μὴ δυναμένων νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς. Βεβαίως εἶναι πολλὰ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κανονισθοῦν διὰ τοῦ νομοθετήματος αὐτοῦ. Πολλοὶ ὑπεστήριξαν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβιβασθῇ τὸ ξένον συνάλλαγμα μέχρι ὡρισμένου ποσοῦ. Ἄλλοι ὅτι πρέπει νὰ δοθοῦν μακρύτεραι προθεσμίαι. Δὲν γνωρίζω ποία γνώμη θὰ γίνῃ ἀποδεκτή, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκανόνισε τὸ πρᾶγμα. Ὑπάρχει τὸ ζήτημα τῶν οἰκιῶν. Πῶς δύναται νὰ ἐκποιηθοῦν ἄλλαι, ὅταν δὲν ἐκπληρωθοῦν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀγοραστάι; Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχαν δώσει δραχμὰς καὶ θὰ εἰσπράξουν τώρα δραχμὰς μειωμένας, κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἱκανοποιηθοῦν; Ὅλα αὐτὰ θὰ προκαλέσουν μεγάλον συγκλονισμόν. Εἰς ἄλλα κράτη ἐλήφθη πρόνοια, εἰς τὴν Γερμανίαν πρώτη πρόνοια ἐλήφθη ἀπὸ τὰ δικαστήρια. Ἐριστῶ ἐπίσης τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐξαγωγὰς διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπώλησαν τὸ ἐμπόριόν των, πρέπει νὰ μὴ λάβουν τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς παραγωγούς, αὐτοὶ θὰ πάρουν ὑποτιμημένον νόμισμα, ἐνῷ τὰς ὑποχρεώσεις των θὰ τὰς πληρώσουν εἰς νόμισμα ἀκέραιον διὰ τὸν Θεῖον, τὸν Θεῖκὸν χαλκὸν καὶ ἄλλας. Θὰ ἤθελον ἐπίσης νὰ ἐρωτήσω τὸ ζήτημα τῆς ἀποδόσεως τῶν καταθέσεων. Εἶναι δικαίωμα τῶν Τραπεζῶν, ὅπως ἀποδώσουν καὶ ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἡ ὁποία τάσσεται;

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχει δικαίωμα νὰ δώσῃ, ἐὰν ζητηθοῦν αἱ καταθέσεις. Τὸ ζήτημα εἶναι καθαρῶς νομικόν. Ὁ καταθέτης δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ πρὸ τοῦ τριμήνου.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπαρίεται διὰ τοῦ ἄρθρου 8 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὁ διακανονισμὸς τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος. Ποίον γνώμονα θὰ ἔχῃ ἡ Τράπεζα; Εἶναι ἐπαρκὴς γνώμων ἡ προσφορὰ καὶ ἡ πώλησις; Ποῖον συνάλλαγμα προσφέρεται πρὸς πώλησιν; Διαβλέπω μέγαν κίνδυνον, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιδράσῃ τὸ σύστημα, εἰς τὸ νὰ μὴ δύνανται νὰ καθορισθῇ ἡ πρέπουσα τιμή. Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ὁρίσῃ τὸ κράτος τὴν τιμὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐπὶ τῇ βάσει ἐρευνῶν, ὁπότε θὰ εἴχαμεν μίαν ἠσφαλισμένην τιμήν. Διότι εἶναι πλάνη σας, ἂν νομίζετε, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ καὶ πάλιν ἐλευθέρα ἀγορά. Δύσκολα βεβαίως θὰ διακινδυνεύσῃ κανεὶς τὰς ποινάς, ἵνα δώσῃ τὸ συνάλλαγμά του εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν. Μὲ τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας πρέπει νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, δὲν μοῦ φαίνεται ἀσφαλὴς καὶ δὲν γνωρίζω εἰς τί ἄλλο θὰ καταλήξωμεν. Φοβοῦμαι ὅτι τὸ σύστημά σας δὲν θὰ τελεσφορήσῃ. Βεβαίως ἔχετε ἀνάγκην νὰ κυρώσετε ἀμέσως τὸ νομοθέτημά σας. Κυβέρνησις εἰσθε καὶ θὰ διαχειρισθῆτε, ὡς νομίζετε καλύτερον τὰ πράγματα. Ὠφειλον καὶ ἐγὼ ἐν τούτοις νὰ σᾶς ὑποβάλω τὰς παρατηρήσεις μου διὰ νὰ σᾶς καταδείξω τοὺς κινδύνους.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐθίξατε, εἶναι σπουδαῖον καὶ παρέλειψα νὰ τὸ ἀναφέρω εἰς τὴν εἰσήγησίν μου ἀκουσίως, ἐννοῶ τὸ ζήτημα τοῦ ἐὰν, ἐγκαταλειπομένης τῆς σταθεροποιήσεως, παύει νὰ ὑπάρχῃ οἱοσδήποτε περιορισμὸς εἰς τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον. Τὸ πρᾶγμα ἐμελετήθη. Ἐνομίσαμεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε καθορισμὸς ἀνωτάτου ὁρίου κυκλοφορίας θὰ ἦτο κακός. Ἐρόσον δὲν γνωρίζομεν τὴν στάθμην εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὑρεθῇ τὸ νόμισμα, ὅταν τὸ ὁρίσωμεν ἐκ τῶν προτέρων. Ἐνομίσθη σκοπιμώτερον νὰ διατηρηθοῦν ἀμείωτοι αἱ ὑποχρεώσεις συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν.

Α. Παπαναστασίου. Μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς τιμῆς τοῦ χαρτονομίσματος θὰ ἐκδώσῃ ἡ Τράπεζα χαρτονόμισμα;

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι. Ἡ Τράπεζα θὰ ἐκδίδῃ τραπεζογραμμάτια, ὅταν ἔχῃ ἀντίκρυσμα χρυσοῦ ἢ ἐμπορεύματος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος πιστωτικοῦ καὶ νομισματικοῦ πληθωρισμοῦ;

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν ἔχῃ ἕνα ἵδρυμα πληθωρισμὸν ἢ ὄχι δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κάλυμμα. Ὑπάρχουν Τράπεζαι μὲ μηδὲν κάλυμμα, αἱ ὁποῖαι κάμνουν ρύθμισιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, διὰ νὰ κρατήσουν τὸ νόμισμά των. Γεγονὸς μόνον εἶναι, ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκδοτικὸν ἵδρυμα δὲν ἔχει κάποιαν ἐλευθερίαν νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς οἰκονομίας, δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀσφάλειαν ἐπὶ τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος καὶ εἶμαι καὶ ἐγὼ σύμφωνος ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν μέτρα οὐσιαστικά, εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσουν αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὑπάρχει ἵδρυμα ἐκδοτικόν, ποὺ δὲν θὰ κάμῃ κάποιαν πολιτικὴν ῥέβαια δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς σταθεροποιήσεως. Ἡ ἀξίωσις ἐξ ἄλλου τῆς δημιουργίας νέων διαρκῶν μέσων συναλλακτικῶν προέκυψεν ἀπὸ ὅλην τὴν ἀγοράν καὶ ἀντέστη μόνον τὸ ἐκδοτικὸν ἵδρυμα, διότι ἔβλεπεν ὅτι ὁ μόνος τρόπος σταθερότητος ἦτο ἡ διαχείρισις τῶν ἀραχμῶν, καὶ σήμερον ἀκόμη περισσότερον ἐπιβάλλεται τοῦτο.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι θὰ δημιουργηθῇ μία κυκλοφορία χαρτονομίσματος, μὴ ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ δι' αὐτὸ ρίπτομεν τὴν γνώμην νὰ τεθῇ ἕνα ὅριον.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν.

Α. Παπαναστασίου. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον νὰ βάλετε ἕνα περιθώριον.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Περὶ τοῦ ὑπολοίπου πρόκειται... ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ στιγμὴ σήμερον, διότι ἴσως γεννηθῇ ἀντίθετος περίπτωσις.

Ο κ. **Α. Παπαναστασίου** συνεχίζων την ανάλυσιν του νομοσχεδίου λέγει ότι τούτο είναι ένα μέτρον ανάγκης επιβεβλημένης. Βέβαια, τονίζει, εάν επρόκειτο μόνον να απαλλαχθή το έθνος από την υποχρέωσιν παροχής συναλλάγματος ο κανονισμός θά ήτο και εύκολος και απλούς. Αλλά συγχρόνως ρυθμίζεται ή νομισματική κατάστασις, αι είσαγωγαί και έξαγωγαί και υπήρξεν ανάγκη κατανομής των εκ της απομακρύνσεως της χρυσής βάσεως δυσμενών συνεπειών. Εκ των παρατηρήσεων, συνεχίζει, πού έγιναν απεδείχθη ότι ή μεγάλη σπουδή προς επιψήφισιν του νομοσχεδίου δεν είναι δικαιολογημένη. Χαμίαι δεν θά ενένοντο και άν ψηφίζετο και μετά μίαν ή δύο ημέρας, ώστε και ή μελέτη του θά ήτο αρτιωτέρα. Υπάρχουν περιπτώσεις, όπως ή της διευκολύνσεως των ξένων πού θά κάμουν μικράς συναλλαγάς, δι' άς έξει νά ληφθή πρόνοια. Εκτός τούτου όπως γίνεται ή ρύθμισις της παραχωρήσεως του συναλλάγματος δεν θά κατορθώση το νομοτσχέδιον νά ρυθμίση τάς συναλλαγάς.

Κ. Βαρβαρέσσος (Υπουργός των Οικονομικών) Δεν είναι αύτός ο σκοπός του νομοσχεδίου. Λέγομεν επιτρεπομένης ανάγκας και εννοούμεν τάς επιτρεπομένας τοιαύτας από την πολιτικήν του Κράτους.

Α. Παπαναστασίου. Δεν ικανοποιείται όμως ή θέλησις του Κράτους να εισάγη από τά μέρη πού θέλει.

Κ. Βαρβαρέσσος (Υπουργός των Οικονομικών). Κατά τον νόμον θά πωλήται συνάλλαγμα εις πάντα έχοντα πραγματικάς ανάγκας, προκειμένου όμως περί εμπορευμάτων θά προϋπάρχη άδεια εισαγωγής υπό του Κράτους. Η Τράπεζα δέν θά ορίζη τά εισακτέα εμπορεύματα, αυτά θά τά κανονίζη το Κράτος και ή Τράπεζα θά δίδη το συνάλλαγμα. Η Τράπεζα θά χορηγή συνάλλαγμα εις εκείνον πού έχει δικαίωμα.

Π. Τσαλδάρης. Υπάρχει όμως διάταξις απαιτούσα πρότασιν της Τραπέζης.

Κ. Βαρβαρέσσος (Υπουργός των Οικονομικών). Απαιτείται και μία πρότασις του ιδρύματος, όπερ είνε αρμόδιον να κανονίζη την συνταγματικήν πολιτικήν.

Π. Τσαλδάρης. Αυτό όμως ευσιάζεται εις αντίφασιν μέ όσα είπατε.

Κ. Βαρβαρέσσος (Υπουργός των Οικονομικών). Πρόκειται περί προτάσεως.

Α. Παπαναστασίου. Συνεχίζων, λέγει, ότι ορθώς ελέχθη ότι πρέπει κάτι τι να δώσουν και οι παραγωγοί. Αλλ' ενείνοι πού μένουν άθικτοι είνε οί έχοντες εν τη ξένη συνάλλαγμα και ούτω θά ωθηθούν όλοι οί πολίται να κάμουν τοιαύτας συναλλαγάς. Έχω υπ' όψει μου τονίζει πόσφατον απόφασιν της Κυβερνήσεως επιτρέπουσαν να γίνωνται δάνεια εις συνάλλαγμα και τώρα την διαφοράν θά την κερδίσουν οί δανεισταί. Δι' όλα αυτά είνε ανάγκη αί εν τω νόμω προθεσμίαι να γίνουν μακρότεραι, διότι δεν είναι εντελώς αδάσιμος ο φόβος να επιδιωχθή ή εξόφλησις των ανωτέρω υποχρεώσεων ομού. Διά τους έχοντας καταθέσεις εις συνάλλαγμα εν τω εξωτερικώ παρίστανται επίσης ανάγκη να υποχρεωθούν να εισαγάγουν εν ποσόν εις το εσωτερικόν, όπως έγινε και εις την Γερμανίαν.

Α. Μιχαλακόπουλος και ***Σ. Κωστόπουλος.*** Και εις την Ούγγαρίαν και εις την Βουλγαρίαν.

Α. Παπαναστασίου. Υπάρχει και μία άλλη περίπτωσις, ή των προσφύγων αγροτών. Η Ε.Α.Π. έκαμε τους λογαριασμούς αυτών εις λίρας και αί οφειλαί των είνε εις λίρας και είνε προφανές ότι δέν ημπορούν αυτοί να εκπληρώσουν τάς υποχρεώσεις των εις λίρας.

Α. Μιχαλακόπουλος (Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως). Λαμβάνομεν υπό σημείωσιν την παρατήρησίν σας, ώς άξιαν πολλής προσοχής.

Α. Παπαναστασίου. Δέν είνε δυνατόν οί πρόσφυγες να πληρώσουν εις λίρας εφ' όσον και ώς παραγωγοί χάνουν μέ την παρακράτησιν του ποσοστού του συναλλάγματος. Ως προς τό 30 ο/ο πού ετέθη ώς ανώτατον όριον του άρθρου 5 θά επεθύμουν να ήτο μικρότερον, καμβανομένου υπ' όψει ότι ο καπνός πληρώνει ένα παράστιον φόρον. Εκτός τούτου και διά την ναυτιλίαν πρέπει να ληφθή πρόνοια διά να μή αναγκάζωνται τά πλοία λόγω του συναλλάγματος να μή προσεγγίζουν εις τους Ελληνικούς λιμένας. Ως πρός την παράγραφον 6 του άρθρου 4 επιλέγει νομίζω ότι αύτη έννοεί γενικωτέρους σκοπούς.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Υπουργός των Οικονομικών). Μάλιστα.

Ι. Τσονταρίδης. Ερωτώ, λέγει, άν διά της διατάξεως του άρθρου 5 επιτρέπεται εις ξένους οίκους να αγοράζουν προϊόντα ελληνικά χρησιμοποιούντες συνάλλαγμα τρίτων κατατεθειμένον εις τάς ελληνικάς Τραπέζας. Υπάρχει, λέγει, γερμανικός οίκος, όστις θέλει να κάμη χρήσιν αυτών των καταθέσεων πρός αγοράν καπνού, δι' ής θά ανακουφισθούν οί πενόμενοι καπνοπαραγωγοί. Θά ήθελα, επιλέγει, να είχα μίαν δήλωσιν του κ. Υπουργού των Οικονομικών περί τούτου.

Κ. Βαρβαρέσσος (Υπουργός των Οικονομικών). Δεν ημπορώ αυτήν την στιγμήν να σάς δώσω γνώμην επ' αυτού, πολύ περισσότερον να σάς κάμω δήλωσιν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως). Δεν δύνανται να λυθούν αυτά τά ζητήματα δι' ερμηνείας ή διά δηλώσεων.

Ο κ. **Σ. Χούρσογλου** συνιστά να ληφθή πρόνοια να μή μείνουν επιθεωρημένοι οί οφειλέται εις ξένον συνάλλαγμα καθώς και αί πιστώτριαι Τράπεζαι. Είμαι βέβαιος, συνεχίζει, ότι αναλόγως εκείνων πού θά σημειωθούν κατά την δίμηνον προθεσμίαν, ή Κυβέρνησις δεν θά αρίση εκτεθειμένον τον κόσμον αυτόν. Επίσης συνεχίζει πρέπει να γίνη κάποια αφομοίωσις διά τά ξένα ιδρύματα τά δανείσαντα ξένους μέ υποχρέωσιν πληρωμής εις την Ελλάδα.

Ο κ. **Φ. Σαράντης** ερωτά άν ή εν τη εννοία του εδαφίου 6 της παραγρ. 1 του άρθρου 4 υπάρχει καί υποχρέωσις παροχής ευχερείας εξαγωγής των ασφαλίσεων παρά των ασφαλιστικών εταιρειών.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Υπουργός των Οικονομικών). Εννοείται πολύ καλά ότι δέν μπορώ να σάς πώ τίποτε από τώρα δι' αυτό το ζήτημα, εφ' όσον κατά τον νόμον χρειάζεται ή απόφασις δύο Υπουργών.

Α. Πρέκας. Εφ' όσον, λέγει, ο κ. Πρωθυπουργός ήκουσεν ευμενέστατα την πρότασιν του κ. Αϊλιανού περί μετατροπής των δεκαετών δανείων εις 20ετή θεωρώ και εγώ επάναγκες να συστήσω εις τον κ. Υπουργόν να συστήση εις την Τράπεζαν να προσχωρήση εις την πρότασιν αυτήν, διότι πρόκειται περί μιάς δικαίας διευθετήσεως.

Μετ' ό κηρύσσεται παραιωμένη ή συζήτησις και γίνεται δεκτόν το νομοσχέδιον εις μόνην συζήτησιν κατ' άρθρον και σύλον έχον αύτω.

Περί αναστολής της υποχρεώσεως της Τραπέζης της Ελλάδος προς εξαργύρωσιν των τραπεζιτικών γραμματίων αυτής και περί ρυθμίσεως της αγοράς και πωλήσεως συναλλάγματος.

Άρθρον 1.

1. Αναστέλλεται ή ισχύς των κατωτέρω διατάξεων :

α) Του άρθρου 5 του από 10 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικού Διατάγματος «περί κυρώσεως της από 27 Οκτωβρίου 1927 συμβάσεως περί παραιτήσεως της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος από του Προνομίου εκδόσεως τραπεζιτικών γραμματίων κλπ.» του κυρωθέντος διά του υπ' αριθ. 3424 Νόμου.

β) των εξής άρθρων του Καταστατικού της Τραπέζης της Ελλάδος : της πρώτης περιόδου του άρθρου 4. των άρθρων 5, 61, 63, 64 και της πρώτης περιόδου της πρώτης παραγράφου του άρθρου 65.

2. Η εφαρμογή ως μέσον εξορλήσεως των εις εφαρμογή υποχρεώσεων λαμβάνεται επί τη αναστολή της εξής.

Άρθρον 2.

1. Η αγορά και πώλησις χρυσού και χρυσών νομισμάτων ασκείται μονοπωλιακώς παρά της Τραπέζης της Ελλάδος Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να αναθέτη δι' ειδικής εντολής την αγοράν χρυσού διά λογαριασμόν αυτής εις τινα των εν τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου Τραπεζών.

2. Η αγορά και πώλησις συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών χρημάτων ασκείται μόνον παρά της Τραπέζης της Ελλάδος και παρά των Τραπεζών εις άς ήθελε παρέχεται άκαστοτε ή προς τούτο άδεια δι' αποφάσεως των Υπουργών των Οικονομικών και της Εθνικής Οικονομίας, εκδιδομένης μετά πρότασιν της Τραπέζης της Ελλάδος. Η άδεια δύναται ι να παρέχηται και υπό περιορισμούς πέραν των εν τω παρόντι Νόμω διατασσομένων, οί οποίοι καθορίζονται διά Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας. Η παρεχομένη άδεια είναι ανακλητή. Η άδεια δέν παρέχεται και ή παρασχεθείσα αναλείται υποχρεωτικώς, εάν ή Τράπεζα παραβή τάς διά του παρόντος νόμου επιβαλλομένας υποχρεώσεις.

Άρθρον 3.

1. Αί επί προθεσμία πράξεις επί συναλλάγματος έναντι βραχιών απαγορεύονται. Αί επί προθεσμία πράξεις επί συναλλάγματος έναντι έτέρου συναλλάγματος επιτρέπονται.

2. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται εις τάς κατά το άρθρον 2 Τραπέζας να αγοράζωσι και πωλώσι συνάλλαγμα επί προθεσμία προς εξυπηρέτησιν των αναγκών της εξαγωγής και εισαγωγής, υπό τον όρον ότι αί πράξεις αύται θά ανταποκρίνωνται εις πραγματικάς και εξακριβωμένας υπό τών Τραπεζών ανάγκας του εξαγωγικού και εισαγωγικού εμπορίου συμφώνως πρός τους όρους του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 καθώς και του άρθρου 5. Προκειμένου περί των αναγκών της εισαγωγής ή προθεσμία αύτη δέν δύναται να υπερβή το τρίμηνον.

3. Αί πράξεις μεταφοράς επί συναλλάγματος απαγορεύονται, πλήν επί των περιπτώσεων της προηγουμένης παραγράφου και εφ' όσον συντρέχωσιν οί αυτοί όροι.

Άρθρον 4.

1. Η πώλησις συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών γραμματίων υπό των εν παραγράφω 2 του άρθρου 2 οριζομένων Τραπεζών εις την πελατείαν αυτών, επιτρέπεται μόνον εφ' όσον ή ζήτησις σκοπεί πράγματι την εξυπηρέτησιν τινός των κατωτέρω οριζομένων αναγκών :

α) Των αναγκών του Δημοσίου και των Δημοσίων Ιδρυμάτων και Επιχειρήσεων.

β) Των πραγματικών και εξηκριβωμένωνεισαγω-κήκωλάτ

β) Των πραγματικών και εξηκριβωμένων αναγκών εισαγωγικού εμπορίου, εφόσον κατά τάς έκάστοτε ισχυούσας διατάξεις επιτρέπεται ή εισαγωγή. Η χορήγησις γίνεται επί τη προσαγωγή της φορτωτικής και πιστοποιητικού της τελωνιακής αρχής ότι εισήλθεν το εμπόρευμα, ή, προκειμένου περί προπληρωμής, επί προσαγωγή των πιστοποιητικών της αγοράς και των όρων της πληρωμής εγγράφων και υπευθύνου εγγράφου δηλώσεως του εισαγωγέως ότι θέλει πιστοποιήσει διά των ανωτέρω αναφερομένων φορτωτικών και αποδείξεων των τελωνειακών αρχών την εισαγωγήν εντός προθεσμίας μηνός από της παροχής του συναλλάγματος.

Η χορηγούσα το συνάλλαγμα Τράπεζα οφείλει να σημειώση εμφανώς επί των δικαιολογητικών εγγράφων την γενομένην χορήγησιν και ν' ακυρώση ταύτα προς αποφυγήν πολλαπλής χρήσεως.

γ) Των εύλογων αναγκών των εν τη αλλοδαπή διαμενόντων ή εις αλλοδαπήν αναχωρούντων. Η εν τη αλλοδαπή διαμονή πιστοποιείται διά προσαγωγής πιστοποιητικού της αρμοδίας Προξενικής Αρχής, ή δε πρόθεσις αναχωρήσεως διά της προσαγωγής του διαβατηρίου και του εισιτηρίου σιδηροδρόμου ή ατμοπλοίου.

Προς χορήγησιν συναλλάγματος διά τάς εν τω παρόντι εδαφίω αναφερομένας ανάγκας, απαιτείται ειδική άδεια της παρά τη Τραπέζη της Ελλάδος Επιτροπής του Συναλλάγματος ήτις οφείλει εν πάση περιπτώσει να αρνηθή την άδειαν άν ο αιτών δέν δηλώση υπευθύνως και εγγράφως ότι δέν κέκτηται ίδιον διαθέσιμον συνάλλαγμα εν τη αλλοδαπή.

δ) Των αποδεδειγμένων αναγκών πληρωμής οφειλών εις συνάλλαγμα προς την αλλοδαπήν, εφ' όσον αύται απορρέουσιν εξ εμπορικών συναλλαγών και συνωμολογήθησαν μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου. Ο έλεγχος των αποδεικτικών της οφειλής εγγράφων γίνεται υπό της χορηγούσης το συνάλλαγμα Τραπέζης, ως δικαιολογητικά δε έγγραφα θεωρούνται αί φορτωτικαί και αί αποδείξεις τελωνειακών αρχών περί της προηγηθείσης εισαγωγής, μετά των αρχικών συμβολαίων εξ ών να εμφαίνωνται οί όροι της πληρωμής.

ε) Των αποδεδειγμένων αναγκών εξυπηρετήσεως δμολογιακών δανείων εις συνάλλαγμα των εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών πληρωτέων εν τη αλλοδαπή.

στ) Πάσης άλλης πραγματικής οικονομικής ανάγκης, ην απόφασις των Υπουργών των Οικονομικών και της Εθνικής Οικονομίας, λαμβανομένη μετά την γνώμην της Τραπέζης της Ελλάδος, ήθελεν ορίσει.

2. Επιτρέπεται επίσης ή παρά των εν τη πρώτη παραγρ6 του παρόντος ά θρου αναφερομένων Τραπεζών χορήγησις συναλλάγματος προς τμηματικήν εξόφλησιν οφειλών εις συνάλλαγμα προς την αλλοδαπήν, αίτινες απορρέουσιν εξ εμπορικής συναλλαγής και σωνωμολογήθησαν πρό της ισχύος του παρόντος νόμου, μόνον κ τόπιν άδείας της παρά τη Τραπέζη της Ελλάδος Επιτροπής του Συναλλάγματος, ήτις ορίζει και το ε κάστοτε χορηγητέον ποσόν επί εκάστης οφειλής.

Απαγορεύεται ή υπό οιανδήποτε μορφήν διαστατική επιδίωξις των ανωτέρω απαιτήσεων, εφόσον ο οφειλέτης αποδείξη, δι' εγγράφου πιστοποιήσεως της Επιτροπής του Συναλλάγματος, ότι ιδίν έτυχεν άδείας αγοράς συναλλάγματος προς τμηματικήν εξόφλησιν της οφειλής, καίτοι εζήτησεν τοιαύτην διά ποσόν ίσον προς 10 ο/ο του ποσού της οφειλής δι' εκάστην τριμηνίαν.

Υπό τους αυτούς όρους απαγορεύεται και ή αναγκαστική εκτέλεσις, ώς και ή λήψις παντός συντηρητικού μέτρου, πλήν της προσημειώσεως.

Ως τόκος υπερημερίας των τοιούτων οφειλών, εφόσον δέν είναι συμπεφωνημένος, ορίζεται ο μέσος όρος του προεξοχητικού τόκου της ημεδαπής και της Χώρας του δανειστού, οφειλόμενος και άνευ όχλήσεως, από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος.

Ο τε δανειστής και ο οφειλέτης των εις την παρούσαν παράγραφον υπαγομένων οφειλών υποχρεούνται να δηλώσωσιν εις την Τράπεζαν της Ελλάδος το ποσόν, το είδος του νομίσματος, την πηγήν και παν έτερον στοιχείον της οφειλής εντός προθεσμίας μηνός από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρον 5.

1. Αί μέχρι τούδε ισχύουσαι διατάξεις περί των υποχρεώσεων των εξαγωγέων παντός είδους προϊόντων, ώς αύται συνεπληρώθησαν διά των κατ' εξουσιοδότησιν εκδοθεισών αποφάσεων, διατηρούνται και εφ' εξής εν ισχύϊ, δυνάμεναι να συμπληρωθώσι και τροποποιηθώσι κατά τάς αυτάς διατάξεις.

Οἱ ὀφείλεται συναλλάγματος ἐκ πραγματοποιηθείσης ἐξαγωγῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσι τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰσοτιμίᾳ.

Τράπεζαι, παρ' αἷς εἶναι κατατεθειμένον τοιοῦτον συνάλλαγμα ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐξαγωγέων, ἢ αἵτινες ἤθελον εἰσπράξει μεταγενεστέρως τοιοῦτον συνάλλαγμα, ὑποχρεοῦνται ἄνευ ἄλλης ἐντολῆς νὰ παραδώσωσι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτῆς τῇ ἀξίᾳ ἐπὶ τῇ ὡς ἄνω ἰσοτιμίᾳ, ἐπιστρεφομένου μὲ τὸ ἰσότιμον τὸν δικαιοῦχον. Ἡ πίστωσις αὕτη λογίζεται ὡς πλήρης ἐξόφλησις.

2. Οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐξάγοντες προϊόντα παντὸς εἴδους, τηροῦντες τὰς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον διατάξεις, ὀφείλουσι νὰ πωλήσωσι τὸ εἰς συνάλλαγμα ἀντίτιμον εἰς τινα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Τραπεζῶν.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται ποσοστόν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 30 ο/ο, τοῦ συναλλάγματος τούτου διὰ κατηγορίας ἢ εἴδη προϊόντων, ὅπερ ὁ ἐξαγωγεὺς ὀφείλει νὰ ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰσοτιμίᾳ. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ συναλλάγματος τούτου καταβάλλεται εἰς δραχμάς, ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύνανται νὰ ἐλαττοῦνται τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὁρισθέντα ποσοστά.

Ἡ Τράπεζα καταβάλλει εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ ὡς ἄνω ἀντίτιμον μόνον τῇ ἐγγράφῳ πιστοποιήσει τοῦ δικαιούχου ὅτι διὰ τὴν παρασκευήν, συσκευασίαν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἐξαχθέντος προϊόντος δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑλικά, διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὁποίων ἐγορηγήθη αὐτῷ συνάλλαγμα ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅτι τὸ τυχὸν χορηγηθὲν συνάλλαγμα ἐπεστράφη πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰσοτιμίᾳ.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα ὀφειλαὶ αἱ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως. Ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ ἀποδίδονται καὶ αἱ εἰς συνάλλαγμα παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις πλὴν τῶν καταθέσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου αἵτινες δύνανται νὰ ἀποδίδωνται καὶ εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα.

2. Αἱ πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις ὄψεως καὶ ταμιευτηρίου εἰς συνάλλαγμα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καθίστανται ἀπαιτηταὶ μετὰ πάροδον τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 καταθέσεων προθεσμίας, τῶν καθισταμένων ληξιπροθέσμων πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριμήνου προθεσμίας.

3. Μεταφορὰ τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν ἐπιτρέπεται τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου μόνον ἂν μετατραπῶσιν εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς μεταφορᾶς. Ἂν ἡ τοιαύτη κατάθεσις εἶναι ἐν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἀναφερομένων, καθίστανται ἀπαιτηταὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ τριμήνου προθεσμίας. Δύναται κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ μεταφέρεται ἡ κατάθεσις καὶ εἰς συνάλλαγμα, ἐφ' ὅσον ἡ ὀφειλέτις Τράπεζα ἔχῃ ἴδια διαθέσιμα.

4. Αἱ πρὸς τὰς Τραπέζας εἰς συνάλλαγμα ὀφειλαὶ ἐσωτερικοῦ καθίστανται ἀπαιτηταὶ μετὰ πάροδον τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταστῇ ληξιπρόθεσμοι πρὸ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διατηροῦνται αἱ ἀρχικαὶ ἐγγυήσεις.

5. Ἡ ἰσάσις φύσεως εἰς συνάλλαγμα ὀφειλαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐξομοιοῦνται εἰς συνάλλαγμα.

6. Αἱ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ὑποχρεώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἀπορρέοντος ἐξ ἐξαγωγῆς προϊόντων ἢ ἐξ ὑπεραγορῶν, ἐκτελοῦνται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰσοτιμίᾳ.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι ρυθμισθῇ αἱ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 προκύψασαι σχέσεις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰς συνάλλαγμα κατάστασιν τῶν Τραπεζῶν ἢ ἄλλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 8.

Τρέχουσα τιμὴ συναλλάγματος ἑκάστης ἡμέρας, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, εἶναι ἡ τιμή, εἰς ἣν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀγοράζει καὶ πωλεῖ συνάλλαγμα.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναγράφει εἰς εἰδικὸν ἡμερήσιον δελτίον τὰς ἰσχυούσας τιμὰς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος κατὰ τὴν πρωϊνὴν καὶ ἀπογευματινὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἀγοράζωσι δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν πελατῶν των τίτλους ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐὰν οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι Ἑλληνικῆς ἐκδόσεως. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χορήγησις συναλλάγματος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἐπενδύωσιν εἰς συνάλλαγμα, ξένα νομίσματα ἢ ἄλλας ξένας ἀξίας τὰς εἰς δραχμὰς καταθέτεις, τὰ μετοχικὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀποθεματικὰ αὐτῶν.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ δημιουργῶσιν ἀπόθεμα συναλλάγματος ἐκ τῶν ἡμερησίων ἀγορῶν καὶ πωλήσεων. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται νὰ ἀγοράζῃ πᾶν τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀγορῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς κτήσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγὴ καὶ ἡ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ἀσφάλειν χρηματογράφων, τοκομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ ξένων τραπεζιτικῶν γραμματίων ἄνευ τῆς ὡς ἄνω ἀδείας, πλὴν ἂν αὕτη γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπεζῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ δραχμῶν εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια ἢ δι' ἐπιταγῶν, πιστώσεων καὶ παντὸς ἄλλου μέσου, πλὴν ἂν γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπεζῶν καὶ προέρχεται ἐξ ἀγορᾶς ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ συναλλάγματος δι' ἐπιταγῶν, πιστώσεων καὶ παντὸς ἄλλου μέσου, πλὴν ἂν ταῦτα εἶναι ἐκδεδομένα ὑπό τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων Τραπεζῶν.

4. Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι ὑπὸ παντὸς προσώπου πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπεζῶν, συστρέμεναι ἐπιστολαὶ ἢ θέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου μετὰ ἐξακριβώσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς, τίς τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἄρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεωγράφων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι, ὡς οὗτοι ἐκυρώθησαν, καταργοῦνται, πλὴν τῶν διατάξεων αὐτῶν, εἰς ἃς παραπέμπει ὁ παρὼν Νόμος. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων τούτων Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ διατηρεῖται καὶ ἀσκεῖ τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθρον 13.

Συνίσταται Ἐπιτροπὴ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν ἀπαρτιζομένη:

Ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον Ταγματάρχου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συναμένη νὰ κατανείμῃ τὴν ἐργασίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, παρακολουθεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν τήρησιν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος, ἀναφέρουσα ἐγγράφως πᾶσαν τυχὸν παράβασιν ἢ ἀταξίαν.

Ἄρθρον 14.

Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεος οὐδὲ ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ παράβασις τιμωρεῖται ὅστις ἐκ προθέσεως :

α) Χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, πωλεῖ εἰς ἄλλα πρόσωπα πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπεζῶν ἢ ἀγοράζει παρ' ἄλλων προσώπων πλὴν τῶν αὐτῶν Τραπεζῶν, χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα, ξένα τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ συνάλλαγμα.

β) Πωλεῖ ἢ ἀγοράζει τὰ ἐν ἐδαφίῳ α' ὁριζόμενα ἀντικείμενα παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου.

γ) Μεσολαβεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' παρανόμων πράξεων.

διατάξεων.

ε') Ἐπιχειρεῖ πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ πράξεις μεταφορᾶς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἢ μεσολαβεῖ εἰς τὰ αὐτὰς πράξεις.

δ') Παραβαίνει τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος στ') Παραβαίνει τὰς ἐν ἄρθρῳ 10 διατάξεις.

ζ') Ὑποβάλλει ἀναληθεῖς δηλώσεις, πλαστὰ ἢ ἀναληθῆ ἔγγραφα ἢ χρησιμοποιεῖ τοιαῦτα πρὸς ἀπόκτησιν συναλλάγματος ἢ ἐπὶ ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Πλὴν τῆς ποινῆς δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάσχεσις τῶν ἀντικειμένων εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ παράνομος πρᾶξις.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τὸ κατώτερον ὅριον φυλακίσεως ἀναβιβάζεται εἰς τὸ διπλάσιον, ἐπὶ δὲ τῶν χρηματικῶν ποινῶν τὸ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον τούτων διπλασιάζεται.

Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων διώκονται αὐτεπαγγέλτως, εἰσάγονται δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ δέκα ἡμερῶν.

Ἡ κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν παραβάσεων τούτων ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς ὁρίσῃ οὕτω τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

Αἱ περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς διατάξεις ἀργοῦσι.

Ἄρθρον 15.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος Νόμου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 16.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὥραν 3 μ. μ. διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5.30' μ.μ. τῆς σήμερον.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὥρα 5 καὶ 30 μ. μ. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως καὶ ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἐπιστρατεύσεις ἀπὸ τοῦ 1912-1923 κληθέντας καὶ ὑπηρετήσαντας ἐφέδρους τῆς τέως Κρητικῆς Χωροφυλακῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἀνεγέρσεως Γυμνασίου ἐν Ἄργει».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Εἶτα ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια εἰς β' συζήτησιν.

1) «Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 4 τῆς συνταγματικῆς ἀποφάσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ..»

2) «Περὶ μητρώων ἀρρένων.»

3) «Περὶ μετατάξεως ἀρχιτεκνιτῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἑτέρων ἁρμοδιοτήτων εἰς τὴν τῶν ὀπτικῶν ὀργάνων.»

4) «Περὶ στρατιωτικῆς σχολῆς τεχνιτῶν.»

5) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προσωπικοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν.»

6) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν» ἔχοντα οὕτω :»

Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 4 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς25 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τούτου ὡς συνταξίμου», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 20ῆς Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Μαΐου 1926, εἶναι ὅτι ἡ πέραν τῆς διετίας ὑπηρεσία ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ δὲν λογίζεται διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ ἂν ἔτι μετὰ τὴν παροδον τῆς διετίας οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὑπέβαλον αἴτησιν περὶ μεταθέσεώς των εἰς ὁμοιοβάθμους θέσεις τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν, λογίζεται δὲ πραγματικὴ ἡ ἐν

ταῖς χώραις αὐταῖς ὑπηρεσία διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες λόγῳ ξενικῆς κατοχῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς αὐτῶν θέσεις των ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς τοποθετήσεως των ἀλλαχοῦ.

1. Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ὑπολογισμὸν τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει μόνον ἡ ὑπηρεσία μονίμου τακτικοῦ ὑπαλλήλου, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐκτάκτου ἡμερομισθίου ἢ ἐπ. συμβάσει ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 κτης Συντακτικῆς ἀποφάσεως ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Περὶ μητρώων ἀρρένων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἐτήσιον

Ἄρθρον 1ον.

Πᾶς Ἕλλην ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων δήμου τινὸς ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους, ἀλλάσσων δὲ ἐγκατάστασιν ἢ μεταδημοτεύων, ἐξακολουθεῖ ἀνήκων στρατολογικῶς εἰς τὴν περιφέρειαν, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ Δῆμος ἢ ἡ κοινότης εἰς τὰ μητρῶα τῶν ὁποίων ἀρχικῶς φέρεται ἐγγεγραμμένος. Τὰ γεννώμενα ἄρρενα παρὰ τούτων ἄρρενα τέκνα ἀπὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των ὑποχρεωτικῶς ἐγγράφονται εἰς τ μητρῶα ἀρρένων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως.

Τὰ τέκνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν γονέων των, δύνανται ἐφ' ἅπαξ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των, διαγραφόμενα ἐξ ἐκείνων εἰς ἃ ἦσαν ἐγγεγραμμένα. Ἡ αἴτησιν αὕτη ὑποβάλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ ταῦτα συμπληροῦσι τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 2ον.

Πάντα τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους γεννώμενα ἄρρενα τέκνα ἐγγράφονται εἰς τὰ παρὰ τῶν δημάρχων ἢ προέδρων κοινοτήτων τηρούμενα ἐτήσια μητρῶα ἀρρένων ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 3ον.

Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τὰ ἄρρενα τέκνα δηλοῦνται παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ λοιπῶν ὑποχρέων πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηκόων Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβευτικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 4ον.

Παρ' ἑκάστῳ ναῷ τηρεῖται ἴδιον βιβλίον γεννήσεων καὶ βαπτίσεων, παρ' ἑκάστῳ δὲ Τεμένει ἡ Συναγωγὴ μόνον βιβλίον γεννήσεων, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἢ τῶν σχετικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας, ὄντος συνυπευθύνου, πάντατὰ γεννώμενα ἄρρενα τέκνα, προστιθεμένου τοῦ κυρίου ὀνόματος μετὰ τὴν βάπτισιν.

Τρόπος Συντάξεως.

Ἄρθρον 5ον.

Παρ' ἑκάστῳ δήμῳ συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ πρωτοβάθμιος κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Εἰς τοὺς δήμους τῶν ἑδρῶν τῶν Στρατολογικῶν Γραφείων ἐκ τοῦ Δημάρχου, τοῦ Δημοτικοῦ Στρατολόγου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τοῦ Γραμματέως τοῦ δήμου, τοῦ Ἀρχιφύλακος ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, καὶ τῶν ἱερέων τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν (ἑκάστου διὰ τὰ γεννηθέντα καὶ βαπτισθέντα ἄρρενα τέκνα τῆς ἐνορίας του) καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου.

Κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐκ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Δημοτικοῦ Στρατολόγου, τοῦ Ἀρχιφύλακος καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς Στρατολογίας εἰδικῶς ἀσχολουμένου μὲ τὰ μητρῶα ἀρρένων.

Εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐκ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, τοῦ Δημοτικοῦ Στρατολόγου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τοῦ Γραμματέως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τοῦ Ἀρχιφύλακος, ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, καὶ τῶν ἱερέων τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἡ ἄνω Ἐπιτροπὴ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὴν καταγραφὴν πάντων τῶν γεννηθέντων καὶ βαπτισθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ στοιχείων, προβαίνει τῶν ἢ μὴ ἀρρένων τέκνων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, συντάσσουσα εἰς τριπλοῦν ὀνομαστικοὺς καταλόγους κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ κεχωρισμένως κατὰ τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα χωρία.

Ἄρθρον 6ον.

Οἱ ὡς ἄνω κατάλογοι καταρτίζονται 1) ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἢ ἀντιγράφων τούτων 2) ἐκ τῶν βιβλίων γεννήσεων καὶ βαπτίσεων τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν ἢ ἀντίγραφων τούτων 3) ἐκ τῶν παρὰ τῶν Δημάρχων ἢ Προέδρων κοινοτήτων τηρουμένων δηλώσεων τῶν γονέων 4) ἐκ τῶν ἀποστελλομένων ἀντιγράφων, προκειμένου περὶ ἀλλοθρήσκων Ἑλλήνων τὴν ἰθαγένειαν, παρὰ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν τῆς οἰκείας ἐκκλησίας, συναγωγῆς ἢ τεμένους, ὑποχρέων τῶν ἀρχῶν τούτων νὰ τηρῶσι τὰ σχετικὰ βιβλία. 5) ἐκ τῶν ἀντιγράφων ἄτινα, ἀποστελλόμενα παρὰ τῶν Προξένων, διαβιβάζονται μέσῳ τῶν δηλώσεων τῶν ἐν τῷ ξωτερικῷ γεννηθέντων ἀρρένων καὶ τῶν Νομαρχιῶν εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων εἰς ὧν τὰ μητρῶα ἀρρένων φέρονται ἐγγεγραμμένοι οἱ πατέρες τῶν γεννηθέντων. 6) ἐκ τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν τηρουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδικῶς ἀπεσπασμένων ἀξιωματικῶν τῆς Στρατολογίας καὶ 7) ἐκ πάσης ἄλλης πληροφορίας.

Ἄρθρον 7ον.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου οἱ ὡς ἄνω συνταχθέντες καὶ ὑπογραφέντες παρ' ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὀνομαστικοὶ κατάλογοι ἐκτίθενται εἰς ἀνάκρισιν καὶ ὑποβάλλη παρὰ παντὸς ἐνδιαφερομένου τῶν σχετικῶν ἐνστάσεων.

Ἐντὸς τοῦ α'. πενθημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχουσα τὰς ἐνστάσεις καὶ ἐπιφέρουσα τὰς δεούσας διορθώσεις ὑποβάλλει τούτους διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην διὰ τὴν ἐπικύρωσιν.

Ἄρθρον 8ον.

Παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ συνιστᾶται δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν 1) τοῦ Νομάρχου ὡς Προέδρου 2) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου 3) ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσηγητοῦ τῆς Νομαρχίας ὡς μελῶν, τοῦ τελευταίου τούτου ἄνευ ψήφου, ἥτις ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐλέγχουσα τοὺς ὡς ἄνω ὀνομαστικοὺς καταλόγους ὑποβάλλει τούτους, ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου ἢ τοῦ ἑπομένου, εἰς τὸν Νομάρχην διὰ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ τὴν ἄμεσον μερίμνη

τούτου ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

Οἱ οὕτως ἐκτυπωθέντες ὀνομαστικοὶ κατάλογοι ὀνομάζονται ἐτήσια μητρῶα ἀρρένων.

Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐτησίων μητρώων ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς ἅπαντας ἄνευ ἐξαιρέσεως τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ὁ νόμος 2295.

Ἄρθρον 9ον.

Τὰ τοῦ τρόπου παρακολουθήσεως, ἐλέγχου καὶ κατὰ πενταετίαν κωδικοποιήσεως τῶν ἐτησίων μητρώων ἀρρένων κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Νομαρχῶν πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὸν καταρτισμόν, ἐπικύρωσιν καὶ κανονικὴν τήρησιν τῶν μητρώων ἀρρένων.

Ἄρθρον 10ον.

Τὰς ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων διαγραφὰς λόγῳ πολλαπλῶν ἐγγραφῶν ἐνεργεῖ μόνον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπαγορευομένης τῆς ἀναμίξεως ἄλλης ἀρχῆς, τὰς δὲ λόγῳ ξένης ἰθαγενείας ὁμοίως ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου Ἰθαγενείας.

Αἱ εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν Δήμων, ὑφιστάμεναι ἀτελεῖς ἐγγραφαὶ (εἴτε ἄνευ ἐπωνύμου, εἴτε ἄνευ κυρίου ὀνόματος, εἴτε ἄνευ πατρωνύμου) θεωροῦνται ἄκυροι, ἐφ' ὅσον οἱ οὗτοι ἀφορῶσι ἐὰν προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν των.

Αὗται δ ἀγράφονται δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Νομαρχίας τῇ προτάσει τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 11ον.

Διὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους δὶς εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἡ διάφορα ἔτη γεννήσεως ἐπικρατεστέρα ἐγγραφὴ θεωρεῖται ἡ προγενεστέρα τοιαύτη καὶ ἐφ' ὅσον συνετελέσθη βάσει ληξιαρχικῆς πράξεως ἀρχῆθεν συντεταγμένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως των ἢ ἐκείνη ὑφ' ἣν ὑπηρέτησαν εἰς τὸν στρατόν. Εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν νεωτερισθεισῶν δυνάμει τῶν περὶ προσφύγων διατάξεων γενικῶς καὶ γενομένων μέχρι τέλους 1927 παρατηρεῖται διαφορὰ ἡλικίας τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας ὑπὸ Δ)κοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου, ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν καὶ τὴν ἐγγραφὴν συμφώνως τῇ ἀποφάσει τούτων.

Ἄρθρον 12ον.

Ὁ Νομάρχης διατάσσει αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ παντὸς πολίτου, τὴν ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων ἐγγραφὴν παντὸς μὴ ἐγγεγραμμένου ἐὰν πεισθῇ ἐξ ἐγγράφων ὅτι οὗτος κέκτηται τὰ προσόντα καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ ὅτι οὗτος δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα τῆς κατοχῆς του.

Ἡ ἡλικία τῶν οὕτω δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐγγραφομένων ὁρίζεται παρὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἡς μετέχει καὶ εἷς στρατ. ὑπερ ἢ ἐλλείψει τοιούτου ὁ νομίατρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Εἰς ἃς δὲ ἕδρας τῶν Νομαρχιῶν δὲν ἑδρεύει μονὰς Πεζικοῦ ἢ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων πλὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ πεζικοῦ ἀντικαθισταμένου δι' ἀξιωματικοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται, εἰς ἃς περιπτώσεις πρόκειται περὶ καθορισμοῦ ἡλικίας ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀθηλώτων, διαμενόντων εἰς τὰς νέας χώρας καὶ μαχὰν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ των ,νὰ παραπέμπῃ τούτους εἰς τὸ πλησιέστερον Εἰδ. Στρατολογικὸν Συμβούλιον, ἢ νὰ διατάσσῃ τοῦτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πλησιέστεραν πόλιν ἢ κωμόπολιν ἢ καὶ νὰ συνιστᾷ τριμελῆ εἰδ. Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 13ον.

Οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ μὴ προσελθόντες κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀπογραφῆς αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 θεωροῦνται ἀνυπόταχτοι καὶ ὑπέχουσιν ἁπάσας τὰς ποινὰς καὶ συνεπείας τῆς ἀνυποταξίας.

Ἡ ἡλικία τούτων προσαγομένων ἢ προσερχομένων παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ καθορίζεται παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 14ον.

Ὑπόχρεοι πρὸς τήρησιν Μ. Ἀρρένων εἶναι αἱ κάτωθι Ἀρχαί:
1) Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.
2) Αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις.
3) Αἱ Νομαρχίαι.
4) Τὰ Στρατολογικὰ Γραφεῖα.
5) Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 15ον.

Τὰ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις μητρῶα ἀρρένων τηροῦνται παρ' ὑπαλλήλου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ ἀνευ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν μεταβολῶν καὶ τὴν καλὴν τήρησιν τούτων. Ταῦτα παραδίδονται παρὰ τούτων εἰς τοὺς ἀντικαταστάτας των διὰ κανονικῶν πρωτοκόλλων, τηρουμένων παρὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Νομαρχιῶν.

Ἄρθρον 16ον.

Στρατολογικοὶ Πίνακες.

Ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους νὰ ἀποστείλῃ ἀνυστερήτως εἰς τὸ οἰκεῖον Στρατολογικὸν Γραφεῖον τὸν στρατολογικὸν πίνακα, κεχωρισμένον δι' ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα, συντεταγμένον παρ' αὐτῆς εἰς τριπλοῦν, ἥτοι ὀνομαστικὸν καταλογονπεριλαμβάνοντα τοὺς κατὰ τὸ ἐπ ὂν ἔτος ὑποχρέους πρὸς στράτευσιν.

Πρὸς τοῦτο ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους ἀντιγράφουσα ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς τηρουμένων μητρώων ἀρρένων ἑκάστου δήμου ἢ κοινότητος τὸ τμῆμα τὸ περιέχον τοὺς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους διανύοντας τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας των συντάσσει ἰδίων καταλόγων δι' ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα ὧν ἀποστέλλει ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὸν οἰκεῖον Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος.

Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης παρὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου προβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπιφέρει τὰς διαγραφὰς τῶν διαγραφησομένων ὡς ἀποβιωσάντων, ἀποβαλόντων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ τέλος τῶν ἀποκλεισθέντων λόγῳ καταδίκης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4324 καὶ τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγγραφησομένων ὡς παραλειφθέντων ἢ ἀθηλώτων, μεθ' ὃ ὑποβάλλει τούτους εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου.

Ὁ Νομάρχης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου διαβιβάζει τούτους εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν τελικὸν ἔλεγχον.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐπιφέρουσα τὰς δεούσας ἐγγραφὰς ἢ διαγραφὰς καὶ κυροῦσα ταύτας διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μελῶν της ὑποβάλλει εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς τοῦ α' 10ημέρου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου διὰ τὴν ἀντιγραφὴν τούτων. ἐπικύρωσιν καὶ ἀποστολὴν ὡς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ὁρίζεται.

Πειθαρχικαὶ τιμωρίαι καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 17.

Μηνύσει τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Στρατ. Ἀρχῆς ἢ παντὸς ἰδιώτου ἢ ἀρχῆς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων πλημμελειοδικείων διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—10.000 δραχμῶν.

α) Οἱ Ραβῖνοι οἱ Μουφτῆδες καὶ οἱ λοιποὶ ἁρμόδιοι διὰ παράλειψιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων.

β) Οἱ Διευθυνταὶ Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων. Καταστημάτων ἢ ἐπιχειρήσεων διὰ παράλειψιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ 4324 νόμου περὶ Στρατολογίας ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων.

γ) Οἱ εἰς τιμωρηθέντες κατὰ τὰ ἀνωτέρω μηνύονται παρὰ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 18ον.

Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων προσκαλούμενοι παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἢ ἀντιπροσώπου αὐτῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι πᾶσαν πληροφορίαν ἔχουσαν σχέσιν πρὸς τὴν στρατολογικὴν τακτοποίησιν τῶν δημοτῶν των, ἐγγεγραμμένων ἢ μὴ εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πλημμελειοδικείου μηνύσει τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς διὰ χρηματικῆς ποινῆς 3.000—10.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἐπίσης τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξ ὑπαιτιότητός των δὲν παρασχεθῶσιν αἱ αἰτηθεῖσαι ὡς ἀνωτέρω πληροφορίαι.

Ἄρθρον 19ον.

Διευθυνταὶ Νομαρχίας ἢ ὑπάλληλοι ὑπάλληλοι Νομαρχίας τιμωροῦνται τῇ ἐγκλήσει τῶν Διοικητῶν τῶν οἰκείων Σωμάτων Στρατοῦ ἢ Ἀνεξαρτήτων Μεραρχιῶν ἢ Ταξιαρχιῶν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—5000 δρχ. διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ἀποστολὴν τῶν στρατολογικῶν πινάκων ἐντὸς τοῦ α' πενθημέρου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὰ ἁρμόδια Στρατολογικὰ Γραφεῖα.

Ἄρθρον 20.

Ὑπὸ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς δυναμένης ἐν ἀσυμφωνίᾳ νὰ προσφεύγῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιβάλλεται πρόστιμον δρ. 500—5000 δρχ. μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μὴ συμμόρφωσίν της πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ δευτέραν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τιμωρίαν μηνύονται οὗτοι παρὰ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21ον

Διὰ τὰς πόλεις τῶν ἑδρῶν τῶν Στρατολογικῶν Γραφείων τὸν ἔλεγχον τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ νόμου 4324 περὶ Στρατολογίας προβλεπομένων πιστοποιητικῶν τῶν προσκομιζομένων μόνον εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Σχολείων ἀσκοῦσιν οἱ Διευθυνταὶ τῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ Ἀνεξαρτήτων Μεραρχιῶν διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς Στρατολογικῶν Διευθύνσεων καὶ Στρατολογικῶν Γραφείων.

Ἄρθρον 22ον.

Αἱ μέχρι σήμερον συντελεσθεῖσαι ἐγγραφαὶ εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν ἀνυποτάκτων προσφύγων κλάσεων 1924 καὶ 1925 δυνάμει τῶν διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 17)4) 1926 καταργηθέντων τοιούτων βάσει Ν. Διαταγμάτων ἢ Νόμων θεωροῦνται ὡς ἔγκυροι.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐτήσια μητρῷ ἀρρένων τῶν ἐτῶν 1925—1930 συμπεριλαμβανομένου τὰ μέχρι σήμερον κυρωθέντα παρὰ τῶν Νομαρχιῶν λογίζονται ὡς καλῶς καὶ νομίμως κατηρτισμένα.

Τὰ μήπω καταρτισθέντα τοιαῦτα καταρτισθήσονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5—9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 24ον.

Τὰ ἔντυπα μητρῷ ἀρρένων τῶν ἐτῶν 1924 καὶ παλαιοτέρων τὰ μέχρι σήμερον ἐκτυπωθέντα ἢ καταρτισθέντα, ἐπικυρωθέντα καὶ μὴ ἐκτυπωθέντα λογίζονται ὡς καλῶς καὶ νομίμως κατηρτισμένα.

Τὰ μήπω καταρτισθέντα τοιαῦτα καταρτισθήσονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5—9 καὶ ἐκτυπωθήσονται μερίμνῃ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 25ον.

Ὁ καταρτισμὸς τῶν μὴ ἐκτυπωθέντων μητρώων ἀρρένων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων τῶν ἐτῶν 1924 καὶ παλαιοτέρων συντελεσθήσεται παρὰ συνεργείου ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς Στρατολογίας, Δημοτικῶν Στρατολόγων καὶ Δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ ἐπικύρωσις τούτων ἐνεργηθήσεται παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἡ δὲ ἐκτύπωσις τῇ μερίμνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τούτου ἢ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 26ον.

Τὰ ἄρθρα 6—25 συμπεριλαμβανομένου, 122, 123, 124 καὶ 125 τοῦ νόμου 4324 «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ» καταργοῦνται, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν

Περὶ μετατάξεως ἀρχιτεχνιτῶν λοχαγῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν, ἑτέρων εἰδικοτήτων εἰς τὴν τῶν ὁπτικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρον μόνον

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ συμπληρώσῃ τὰς θέσεις λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν τῶν ὁπτικῶν ὀργάνων διὰ μετατάξεως, κατόπιν διαγωνισμοῦ, ὁμοιοβάθμων ἑτέρων ἁρμοδιοτήτων.

Ὁ τρόπος τῆς ἐξετάσεως, τὰ ἐφ' ὧν ἐξετασθήσονται θέματα καὶ ὁ χρόνος διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καθορισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν

Ἄρθρον 1.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Τεχνιτῶν σκοπὸν ἔχει νὰ παρεέχῃ εἰς τὸ στράτευμα τεχνίτας διαφόρων ἁρμοδιοτήτων, ἀρτίως θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐκπαιδευομένους.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ διάρκεια ἐκπαιδεύσεως εἶναι τριετής, λειτουργουσῶν τριῶν τάξεων.

2. Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς τινα τάξιν δύνανται νὰ φοιτήσωσι καὶ δεύτερον ἔτος ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

3. Οἱ διὰ δευτέραν φορὰν ἀποτυγχάντες ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ἀποβάλλονται τῆς Σχολῆς.

4. Παραμονὴ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας δὲν λογίζεται ἀποτυχία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ὡς ἄνω ἐδαφ. 3 (ἄρθρ. 2).

5. Οὐδεὶς δύναται νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν πλέον τῶν 5 ἐτῶν, εἰς οἱονδήποτε λόγον καὶ ἂν ὀφείλεται ἡ παράτασις αὐτῆ.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν Σχολὴν εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ.

α) Ἄρρενες προερχόμενοι ἐκ τῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων τοῦ Κράτους· διὰ τούτους ὁρίζεται κεχωρισμένος ἀριθμὸς καταληπτέων θέσεων.

β) Νέοι ἑλληνόπαιδες οἱουδήποτε, ὡς καὶ τοιοῦτοι καταγόμενοι ἐκ μερῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. μὴ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀλλ' Ἕλληνες τὴν καταγωγήν δι' οὓς ὁρίζεται κεχωρισμένος ἀριθμὸς καταληπτέων θέσεων.

2. Τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶναι :

α) Διαγωγὴ ἄμεμπτος.

β) Ὑγεία καὶ ἁρτία σωματικὴ διάπλασις.

γ) Ἀπολυτήριον γ' τάξεως ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ β' τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου.

δ) Ἡλικία κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅριον 16 ἐτῶν συμπληρωμένων τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ ἔτους τοῦ διαγωνισμοῦ, κατὰ μεγιστον δὲ 19 ἐτῶν μὴ συμπεπληρωμένων τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἡμέρας γεννήσεώς των.

ε') Νὰ κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πλὴν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καταγομένων Ἑλλήνων ἀπαλλασσομένων τῆς ὑποχρεωτικῆς ταύτης.

3. Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς περιλαμβάνει :

α) Ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποψηφίων καὶ καθορισμὸν τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως καὶ τῶν σωματικῶν των προσόντων.

β) Δοκιμασίαν εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγήν.

γ) Ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐπὶ μαθημάτων οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν διδασκομένων μέχρι καὶ τῆς β' τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰσακτέων εἰς τὴν Σχολὴν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν κενῶν θέσεων ἐθελοντῶν τεχνικῶν. Ὁ ἅπαξ ὁρισθεὶς ἐν τῇ προκηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ ἀριθμὸς εἰσακτέων κατὰ κατηγορίας (ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1) ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αὐξάνεται διὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος, οὐ ἐπιτρέπεται ἡ προκήρυξις δευτέρου διαγωνισμοῦ διὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος.

5. Οἱ εἰς τὴν Σχολὴν εἰσακτέοι κατ' ἔτος λαμβάνονται κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου, καὶ κεχωρισμένως κατὰ τὰς κατηγορίας τοῦ ἐδαφίου 1 (ἄρθρον 3) μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς αὐξήσεως τοῦ διὰ κατηγορίαν τινὰ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, ἔστω καὶ ἂν δὲν συνεπληρωθῶσι ὁ ὁρισθεὶς ἀριθμὸς ἄλλης κατηγορίας.

6. Οἱ ὑοὶ (ἀπεριορίστως κατὰ θανόντα ἢ ἐξαφανισθέντα) καὶ οἱ ἀδελφοὶ (εἰς μόνον κατὰ θανόντα ἢ ἐξαφανισθέντα) θανόντων ἐν πολέμῳ ἢ ὁπωσδήποτε ἐξαφανισθέντων, ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμόν, εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται ἐντὸς τῶν διὰ τῆς προκηρύξεως ὁρισθέντων ἀριθμῶν εἰσακτέων τῶν κατηγοριῶν τοῦ ἐδαφίου 1 (ἄρθρ. 3).

7. Οἱ οἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν (ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ οἱ οἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ δημοσίων ὑπαλλήλων (ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιοῦχοι) ἢ οἱ οἱοὶ ἀναπήρων πολέμου καὶ οἱ οἱοὶ Μακεδονομάχων πρωτιμῶνται ἀπολύτως τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 1 ἐδάφιον β' εἰσερχομένων εἰς τὴν Σχολήν, ἐφ' ὅσον ἐπέτυχον εἰς τὸν διαγωνισμόν.

8. Οἱ καταγόμενοι ἐκ μερῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μὴ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, ἀλλ' Ἕλληνες εἰς τὴν καταγωγήν, οἵτινες εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολήν, ὡς οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παράγραφος 1 ἐδάφιον β' καθορίζεται, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἀποκτῶσι τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσόδου των ἐγγραφόμενοι εἰς μητρῶον ἀρρένων Δήμου ἢ κοινότητος τῆς προτιμήσεώς των ὑπὸ ἔτος ὑρ' ὃ εἰσῆλθον εἰς τὴν Σχολήν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ὑποβάλλονται εἰς τὸν κεκανονισμένους στρατιωτικοὺς ὅρκους καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας των ὡς ὁπλῖται ἀναλαμβάνοντες ἐθελουσίαν ἐν τῷ Στρατῷ ὑποχρέωσιν λήγουσαν ὀκτὼ ἔτη μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀποφοίτησίν των. ὑπάγονται δὲ ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς των ταύτης εἰς τὰς μὴ ἀντικειμένας τῷ παρόντι διατάξεις περὶ ἐθελουσίως ὑπηρετούντων τεχνιτῶν.

2. Οἱ ἀποβαλλόμενοι ἢ παραιτούμενοι πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας των (πλὴν τῶν διαγραφομένων διὰ λόγους ὑγείας) ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπληρώσωσι κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς κλάσεώς των ὁλόκληρον τὴν θητείαν των καὶ ἐπὶ πλέον πρόσθετον τοιαύτην 2 μηνῶν.

3. Οἱ ἀποβαλλόμενοι μαθηταὶ μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς κλάσεώς των πλήρη τὴν θητείαν των καὶ ἐπὶ πλέον πρόσθετον τοιαύτην 3 μὲν μηνῶν ἐὰν διανύωσι τὸ πρῶτον ἔτος φοιτήσεώς των ἐν τῇ Σχολῇ, 6 μηνῶν ἐὰν διανύωσι τὸ δεύτερον, 9 δὲ μηνῶν ἐὰν διανύωσι τὸ τρίτον ἢ καὶ περισσότερα.

4. Διὰ τοὺς ἀπολυομένους μαθητὰς ὁ μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των χρόνος φοιτήσεώς των εἰς τὴν Σχολὴν προσμετρᾶται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν λόγῳ θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως ἢ ἐκ τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου ὑπέχουσιν. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς κλάσεώς των εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς θητείας των ὅπερ ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται νὰ εἶνε μικρότερον τῶν 8 μηνῶν.

5. Πᾶς μαθητὴς παραιτούμενος μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὁλοκλήρου τῆς θητείας του κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς κλάσεώς του καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεώς του γενομένων δαπανῶν τοῦ Δημοσίου.

6. Μαθητὴς παραιτούμενος μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἔξοδόν του ὡς τεχνίτου εἰς τὸ στράτευμα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τόσον ὀγδόων ἐκ τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθη τὸ Δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ Σχολῇ, ὅσα ἔτη τῷ ὑπολείπονται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἐδαφ. 1 ἄρθρῳ 4 καθοριζομένης ἀπαραιτήτου ὑποχρεώσεως.

7. Ὡς κατώτατον ὅριον ὑπολογισμοῦ τῶν γενομένων δαπανῶν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐδαφίων 5 καὶ 6 (ἄρθρ. 4) ὅσον ἀφορᾷ τοὺς παραιτουμένους μαθητὰς λαμβάνεται ὁ ἐτήσιος βασικὸς μισθὸς ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως του εἰς τὴν Σχολήν, ὅστις πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὰ ἔτη καὶ κλάσματα αὐτῶν τῆς πραγματοποιηθείσης ἐν τῇ Σχολῇ φοιτήσεώς των. Τὰ ποσὰ ταῦτα εἰσπράττονται συμφώνως μὲ τοὺς κειμένους νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

8. Οἱ ὁπωσδήποτε διαγραφόμενοι τῆς Σχολῆς μαθηταί, εἴτε παραιτούμενοι, εἴτε ἀποβαλλόμενοι, εἴτε ἀπολυόμενοι, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ἐπαναγραφῶσιν ὡς μηθέντες ταύτης.

9. Μαθητὴς ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς :

α') Ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ ὁρκισθῇ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

β') Ἐὰν ἀποτύχῃ διὰ δευτέραν φορὰν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, συμφώνως τοῖς ἐδαφ. 3 καὶ 4 (ἄρθρον 2).

γ') Ἐὰν ὑπερβῇ τὸ ἐν τῷ ἐδαφ. 5 (ἄρθρον 2) καθοριζόμενον ἀνώτερον ἐπιτρεπόμενον ὅριον φοιτήσεως ἐν τῇ Σχολῇ, ὅσον ἡ ὑπέρβασις αὕτη ὀφείλεται εἰς λόγους ἀποτυχίας προελθούσης οὐχὶ ἀνωτέρας βίας (ἐδαφ. 3 καὶ 4, ἄρθρου 2).

δ') Διὰ βαρέα πταίσματα περὶ τὴν πειθαρχίαν, διὰ παραβάσεως ὑπερβαινούσας τὰ ὅρια τῶν μικροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν, διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν, εἰ' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν τοῦ στρατιωτικοῦ διαγωγήν,

κατόπιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἑκατὸν ἀν' πρὸς τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου συμφώνων ὁ Διευκτὴς τῆς Σχολῆς καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολῶν ἢ ἐλλείψει τούτου ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὁπότε ἡ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

ε') Ἐὰν κἀθαιρέτως ἀπουσιάσῃ τόσας ἡμέρας ὅσας εἰς ἑκάστην τῶν περιπτώσεων προβλέπει ὁ Στρατιωτικὸς Ποινικὸς Νόμος ὅτι κηρύσσεται λιποτάκτης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ὁρισθεὶς μαθητὴς δὲ ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας προβλεπομένης ποινικῆς διώξεως.

10. Μαθητὴς ἀπολύεται τῆς Σχολῆς :

α') Ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἢ ἀκαταλληλότητος, ἧς τὰ ὅρια ὁρίζονται διὰ Διατάγματος περὶ σωματικῆς ἀνικανότητος ἢ ἀκαταλληλότητος μαθητῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν.

β') Ἐὰν ὑπερβῇ τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 (ἄρθρον 2) καθοριζόμενον ἀνώτερον ἐπιτρεπόμενον ὅριον φοιτήσεως ἐν τῇ Σχολῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπέρβασις αὕτη ὀφείλεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς λόγους ἀποτυχίας προελθούσης ἐξ ἀνωτέρας βίας (ἐδάφ. 4 ἄρθρον 2).

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες τῆς Σχολῆς λαμβάνουσιν ἀποφοιτήριον ἰσοδυνάμου πρὸς ἐνδεικτικὸν τετάρτης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου, ἰσχὺν μόνον καθ'ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα οὐχὶ δὲ καὶ τὴν συνέχισιν τῶν σπουδῶν.

Ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων ἐκ τῆς Στρατ. Σχολῆς Τεχνιτῶν ποσοστὸν μέχρι 10 τοῖς ἑκατὸν κατατάσσονται ὡς δεκανεῖς τεχνῖται εἰς διαφόρους ἁρμοδιότητας, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς στρατιῶται τεχνῖται.

Οἱ ὡς δεκανεῖς τεχνῖται κατατασσόμενοι λαμβάνονται κατὰ τὴν γενικὴν σειρὰν ἐπιτυχίας ἣν ἔχουσι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ εἰσαγόμενοι ἐκπαιδεύονται καὶ συντηροῦνται δαπάναις τοῦ Κράτους δικαιούμενοι μισθοῦ στρατιώτου καὶ ἐπὶ πλέον ἡμερησίου ἐπιδόματος, τοῦ ἐπιδόματος συσσιτίου κανονιζομένου διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

1) Οἱ μέχρι τῆς 6ης Αὐγούστου 1929 ὁρισθέντες μαθηταὶ θεωροῦνται ἀναλαβόντες ἑξαετῆ ὑποχρέωσιν, ρυθμιζομένην, συμφώνως τῷ ἐδαφ. 1 (ἄρθρον 4). Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως τούτων μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἔξοδόν των ὡς τεχνιτῶν ἀντὶ τῶν συμφώνως τῷ ἐδαφ. 6 (ἄρθρ. 4) καθοριζομένων ὀγδόων καθορίζονται ἕκτα.

Ταῦτα ὑπολογίζονται καὶ εἰσπράττονται συμφώνως τῷ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 4.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1. (ἄρθρ. 5) ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποφοιτήσαντας εὐδοκίμως τῆς Σχολῆς μαθητάς.

3) Διὰ τοὺς μέχρι καὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1929—1930 εἰσελθόντας εἰς τὴν Σχολὴν μαθητὰς τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὅριον φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 5 (ἄρθρον 2) καὶ ἐδάφιον 9γ' καὶ 10β' (ἄρθρον 4) ὁρίζεται εἰς 6 ἔτη.

Ἄρθρον 8.

1) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ 3ου ἄρθρου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1931—1932.

2) Καταργεῖται πᾶς νόμος, νομοθετικὸν διάταγμα ἢ ἁπλοῦν διάταγμα ἀντικείμενα πρὸς τὸν παρόντα.

Ἄρθρον 9.

Προεδρικὰ Διατάγματα θέλουσι καθορίσει τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐκπαιδεύσεως, τὰς εἰδικότητας εἰς ἃς θὰ ἐκπαιδεύωνται, τὰ τῶν μαθημάτων εἰς ἃ διορίζονται ἐδῶτι καθηγηταί, τὰ τῶν δικαιλογητικῶν εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Σχολήν, τὰ τοῦ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ, τὰ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τῆς ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ διαγωνισμῷ σειρᾶς ἐπιτυχίας, τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, καὶ ἐν γένει πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ παρόντος ἢ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4743 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4743 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

«Στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἐκτελοῦντες τὴν κυρίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς σώματα, στρατιωτικὰ καταστήματα ἢ ὑπηρεσίας ἐπιτρεπομένους δὲ διδάσκοντες ὡς καθηγηταὶ διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν (Γ.Ε.Σ.) εἰς τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς τὰς προβλεπομένας διὰ νόμου ἢ τὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως τὰ προβλεπόμενα διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος λαμβάνουσι χρηματικὴν ἀποζημίωσιν δραχμῶν 75 καθ' ὧρον διδασκαλίας, θεωρητικῆς ἢ πρακτικῆς, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀνήκουσι (τοποθετημένοι ἢ ἀπεσπασμένοι) εἰς τὴν σχολὴν ἢ κέντρον εἰς ὃ διδάσκουσι.

Τὸ οὕτω λαμβανόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 1000 δραχμῶν μηνιαίως δι' ἕκαστον καθηγητήν.

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4743 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπίσης εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς Πολέμου (καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοποθετημένοι εἰς ταύτην) χορηγεῖται χρηματικὴ ἀποζημίωσις 500 δραχμῶν μηνιαίως.

Οὗτοι, ἐὰν κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκτελῶσι καὶ ἑτέρας διδασκαλίας ἐκτὸς τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι καὶ τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον καθ' ὥραν ἐπιμίσθιον».

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ περιορισμοί, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἰδιωτικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν, οἱ καθοριζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4743, ἐπεκτείνονται ἰσχύοντες καὶ διὰ τὸ ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 2-9-25 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων διωρισμένον ἰδιωτικὸν προσωπικόν.

2. Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω περιορισμοὶ ἰσχύουσιν ὁμοίως καὶ διὰ τοὺς ἤδη διωρισμένους ἢ διορισθησομένους ἐν τῷ μέλλοντι καθηγητὰς ἀξιωματικοὺς ἐν ἀποστρατείᾳ.

3. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα πρὸς τὸ παρὸν καταργεῖται.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4326 «περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν».

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα διὰ Π. Διατάγματος ἀναστέλῃ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τὴν ἰσχὺν τῶν παραγράφων 2. 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 1ου.

Ὁμοίως τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2ου καὶ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4ου τοῦ Νόμου 4326 «περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν».

Ἄρθρον 2.

Νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1ου τὰ κάτωθι :

Εἰς τοὺς καταταssομένους ὅμως πρὸς ἐκπλήρωσιν μόνον τῆς θητείας των ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως καὶ προαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου βάσει τῶν ποσοστῶν τῶν καθοριζομένων διὰ τοὺς στρατευσίμους βαθμοφόρους.

Οὗτοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν ὡς ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὅτι κατετάγησαν μόνον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θητείας των.

Οἱ ἀνωτέρω ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωροῦνται ὡς στρατεύσιμοι καὶ δὲν καταλαμβάνουσι θέσεις ἐθελοντῶν δεκανέων ἢ λοχιῶν.

Ἄρθρον 3.

Νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 2 μετὰ τὴν λέξιν «λοχίου» αἱ λέξεις «ἢ ἐπιλοχίου ἢ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ».

Ἄρθρον 4.

Νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλόκληρος ἡ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4ου.

«Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ διετεῖ ὑποχρεώσει ἰδιωτῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ προϋπηρετησάντων εἰς αὐτὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλοχίου».

Ἄρθρον 5.

Νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν α' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 τὰ κάτωθι :

α) Διὰ τοὺς καταταχθέντας ἢ καταταssομένους πρὸς ἐκπλήρωσιν μόνον τῆς θητείας των ἐπιτρέπεται ἡ προαγωγὴ αὐτῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ δεκανέως καὶ λοχίου ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων ἐθελοντῶν δεκανέων ἢ λοχιῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοστοῦ τοῦ καθοριζομένου διὰ τοὺς στρατευσίμους βαθμοφόρους ὑποχρεουμένων καὶ τούτων νὰ ὑποβάλωσιν ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι δὲν ἀποβλέπουν εἰς μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν ὡς ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὅτι κατετάγησαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν μόνον τῆς θητείας των Οὗτοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑποχρεώσεως των δύνανται ν' ἀνακαταταχθῶσιν εἰς τὴν Μονάδα των ἢ εἰς ἄλλην ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις καὶ ἔχει ἀρθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένη ἀπαγορευτικὴ διάταξις.

β) Διὰ τοὺς καταταssομένους πρὸς σταδιοδρομίαν καθ' ὃν χρόνον διὰ Π.Δ. ἔχει ἀναταλῇ ἡ ἰσχὺς τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 1ου δύνανται νὰ προαχθῶσι μέχρι τοῦ βαθμοῦ μόνον τοῦ δεκανέως.

Ἄρθρον 6.

Νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11ου τὰ κάτωθι :

Οἱ καταταssόμενοι ὡς ἐθελονταὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν μόνον τῆς θητείας των, λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς ὡς καὶ οἱ στρατεύσιμοι στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοί.

Ἄρθρον 7.

Ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

Οἱ ἐθελονταὶ ὁπλῖται δικαιοῦνται κατ' ἔτος δεκαπενθημέρου κανονικῆς ἀδείας μετὰ πλήρων τῶν εἰς χρῆμα ἀποδοχῶν των τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὁριζομένων ὡς καὶ τοῦ ἀντιτίμου ἡμερησίας μερίδος τροφῆς καὶ ἄρτου.

Ἄρθρον 8.

α') Ἡ μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων ἐθελοντῶν ὑπαξιωματικῶν ἀρχαιότητος ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας, εἰς ἣν οὗτοι ἀνήκουσι, κανονίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας προβιβασμοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ὃν φέρουσι.

β') Μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων, ἐν περιπτώσει ταυτοχρονου κτήσεως τοῦ τελευταίου βαθμοῦ, ἡ ἀρχαιότης προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἐν τῷ ὑποδεεστέρῳ βαθμῷ συνολικῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας κ. ο. κ., τῆς βάσεως ταύτης ἐπεκτεινομένης καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταστάξεως ὡς στρατιώτου, ἐν ταυτοχρόνῳ δὲ τοιαύτῃ καταστάξει ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ τέλος ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ ἐπωνύμου των.

γ') Οἱ ἐκ τῆς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν προερχόμενοι ὑπαξιωματικοὶ (δεκανεῖς καὶ λοχίαι τόσσοντα εἰς τὸ δεξιὸν μόνον τῶν κατὰ τὴν ἰδίαν μὲ αὐτοὺς χρονολογίαν ἀποκτώντων τοὺς βαθμοὺς τούτους. Ἄλλως ὑπάγονται καὶ οὗτοι εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω γενικὰς διατάξεις.

δ') Οἱ ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοὶ οἱασδήποτε προελεύσεως ἔχουσι δικαίωμα διοικήσεως ἐπὶ τῶν ὁμοιοβάθμων των κληρωτῶν ὑπαξιωματικῶν ἀνεξαρτήτως τῆς χρονολογίας ἀποκτήσεως τοῦ βαθμοῦ.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ δασικοῦ ἐπιμελητηρίου.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** ζητεῖ νὰ ψηφισθῇ τοῦτο.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον «περὶ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου» εἰς β συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτω :

Περὶ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Σύστασις. Ἕδρα.—Δικαιοδοσία. Ἐποπτεία.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Δασικὸν Ἐπιμελητήριον μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας ὑπὸ τὸν τίτλον «Δασικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος» σκοπὸν ἔχον τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῶν δασικῶν συμφερόντων τῆς Χώρας.

Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκτείνεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι κατὰ τόπους μόνιμα ἢ προσωρινὰ γραφεῖα τούτου ἐξαρτώμενα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς καθόλου λειτουργίας τῶν ἄνω Γραφείων. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν σύστασιν τῶν τοπικῶν τούτων Γραφείων βαρύνουσι τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος.

Σκοπός.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος σκοπὸς εἶναι γενικῶς ἡ ἐκπροσώπησις τῶν συμφερόντων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ δασικὰ προϊόντα, ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐμπορίαν αὐτῶν, ἔχει δὲ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἢ Διαταγμάτων διαγραφόμενα κατωτέρω καὶ δικαιώματα καὶ εἰδικώτερον :

α') Μελετᾷ, εἴτε οἰκοθεν, εἴτε τῇ προσκλήσει τῶν Ἀρχῶν πᾶν ζήτημα συνδεόμενον μὲ τὰ δάση καὶ τὰ δασικὰ προϊόντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τὰς συνθήκας τῆς δασικῆς παραγωγῆς, τὰ ὑφιστάμενα νομοθετικὰ ἢ διοικητικὰ μέτρα, τὰ ὁποιαδήποτε ἐπιδρῶντα ἐπ' αὐτῶν ὡς καὶ τὰ πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν λπτέα τοιαῦτα, τὰ τιμολόγια τῆς μεταφορᾶς, τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ ὑποβάλλει ἠτιολογημένως τὰς γνώμας αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

β') Μελετᾷ καὶ γνωμοδοτεῖ οἰκοθεν ἢ ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας προθεσμίας περὶ νομοσχεδίων ἢ Διαταγμάτων σχετιζομένων πρὸς τὰ δάση καὶ τὰ δασικὰ προϊόντα καὶ περὶ τῶν μέτρων κατὰ τῶν νόσων τῶν δασῶν.

γ') Μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως καὶ ἐπιτυχοῦς λειτουργίας Δασικῶν Σωματείων, Συλλόγων καὶ Συνεταιρισμῶν.

δ') Ἐκτελεῖ πᾶσαν δασικὴν ἢ ἐμπορομαθηματικὴν ἢ στατιστικὴν ἐργασίαν ἢ μελέτην ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου

τῆς Γεωργίας ἢ καὶ ὅλα ταῦτα ἐπιλαμβάνεται τοιούτων καὶ παρέχει πρὸς πᾶσαν τὰς Ἀρχὰς αἰτουμένας τυχὸν πληροφορίας.

ε' Ἐκδίδει κατ' ἔτος δελτίον περιλαμβάνον τὰς σπουδαιοτέρας ἐργασίας ἢ παρατηρήσεις.

στ' Ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας μέχρι τέλους Ἀπριλίου περιληπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γενομένης παρ' αὐτοῦ ἐργασίας καὶ τῆς ἐν γένει δασικῆς κινήσεως, τῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν συστάσεών του, κατὰ πεντασετίαν δὲ μέχρι τέλους Ἀπριλίου γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς δασικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας καὶ τῶν παρατηρηθεισῶν κατὰ τὴν λῆξασαν πενταετίαν προόδων τῶν δασῶν καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τούτων καὶ τοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὰ ἔργα ταῦτα πληθυσμοῦ.

ζ' Μεριμνᾷ κατὰ τὸ δυνατόν, περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῆς οἰκείας τάξεως διὰ διαλέξεων, διανομῆς ἐγχειριδίων διαδόσεως βελτιώσεων μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ παντὸς ἄλλου προσφόρου μέσου καὶ δι' ἐκδόσεως ἀκόμη δασικοῦ περιοδικοῦ.

η' Ὀργανώνει, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκθέσεις προϊόντων, ἐργαλείων ἢ μηχανημάτων δασικῶν, τοπικὰς ἢ γενικωτέρας, ἀπονέμει δὲ καὶ βραβεῖα.

θ' Συνιστᾷ προσωπικὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ δασῶν τῆς χώρας πρὸς ἐξέτασιν ἢ μελέτην διαφόρων δασικῶν ἢ συναφῶν ζητημάτων ἐξ εἰδικῶν καὶ μελῶν του.

Αἱ μελέται τούτων ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

ι' Ἀναλαμβάνει, τῇ αἰτήσει του καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως διευρυμένης διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου οἱκισθεν ἢ τῇ συνδρομῇ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων τὴν ἵδρυσιν Φυτωρίων, τὴν ἀνάδασωσιν γυμνῶν ἐκτάσεων, τὴν ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἀλσυλλίων, τὴν ἵδρυσιν ἢ διοίκησιν ἱδρυμάτων δασικῆς πίστεως ἢ καὶ τὴν διοίκησιν τῶν Κρατικῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἱδρυμένων τοιούτων.

Ἐν τισι τῶν ἄνω περιπτώσεων διὰ Διατάγματος τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἱ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ Κράτους ἀναγραφόμεναι ἰδιαίτεραι σχετικαὶ πιστώσεις.

Τὰ δὲ οἰκεῖα ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

ια' Λέει διαιτητικῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων πᾶσαν διαφορὰν μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἐργατῶν, δασοκτημόνων καὶ ἐμπόρων, ἐνοικιαστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν, δασοκτημόνων, ἐνοικιαστῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ ἐν γένει μεταξὺ τούτων.

ιβ' Ἱδρύει ἢ ἐνισχύει Δασικὰ Ταμεῖα ἢ κοινὰς ἀποθήκας ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα προαγωγῆς τῆς δασικῆς πίστεως καὶ τῶν δασικῶν συναλλαγῶν καὶ δύναται νὰ ἀσκῇ ἔλεγχον τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Ἡ ἵδρυσις τούτων γίνεται διὰ Διατάγματος ὅπερ Θέλει ἐγκρίνει τὸν ὀργανισμὸν καὶ τοὺς ὅρους τῆς λειτουργίας καὶ ἐποπτείας τῶν ἱδρυμάτων του.

ιγ') Καταμηνύει τὰς νοθεύσεις, κλοπὰς προϊόντων καὶ φόρων ἢ τὸν ἀθέμιτον ἐπ' αὐτῶν συναγωνισμὸν καὶ ἐπιμελεῖται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐποπτεύῃ τὴν εἰλικρινῆ μέτρησιν καὶ στάθμησιν τῶν προϊόντων.

ιδ') Ἀγοράζει καὶ μεταπωλεῖ μηχανὰς ἢ ἐργαλεῖα καὶ λοιπὰ χρήσιμα διὰ τὴν ὑλοτομίαν καὶ κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εἴδη, παρέχει δὲ πᾶσαν ζητουμένην σχετικὴν πληροφορίαν.

ιε') Ἀπαγορεύεται τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον νὰ ἀσχολῆται μὲ πολιτικὰ ἢ ἄλλα θέματα ξένα πρὸς τὸν σκοπόν του.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον εἶναι νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωγίας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐνασκῆται ἐπ' αὐτοῦ ἐποπτεία καὶ ἔλεγχος.

Τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον ὡς νομικὸν πρόσωπον δύναται ν' ἀποκτᾷ καὶ ν' ἀπαλλοτριώνῃ.

Αἱ Δημόσιαι, Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Ἀρχαί, τὰ Ἐμπορικά, Βιομηχανικά, Γεωργικά, Βιοτεχνικά, Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια, αἱ Ἑταιρεῖαι, Σύλλογοι, Συνεταιρισμοὶ καὶ ἰδιῶται ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν εἰς τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει του τὰς ἀναγκαιούσας πληροφορίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του καὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς αὐτό.

Τὸ ἔγγραφα τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχάς, δημοσίας καὶ κοινοτικάς, χαρτώνται ἐπὶ ἀτελοῦς χάρτου ἡ δὲ διαβίβασις αὐτῶν δὲν ὑπάγεται εἰς ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη.

Μέλη.

Ἄρθρον 4.

Τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Τακτικὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔχοντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν εἶναι οἱ δασοκτήμονες, οἱ ἐπικαρπωταί, οἱ κατ' ἐπάγγελμα μισθωταὶ δασῶν, οἱ ἔμποροι δασικῶν προϊόντων, οἱ πρόεδροι δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν σχετικῶν ἀναγνωρισμένων Δασικῶν Συλλόγων ἢ Σωματείων.

Ἡ ἐγγραφὴ τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν αἰτήσεως καὶ μετὰ πιστοποίησιν τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς τῆς περιφερείας ἑκάστου ἢ τῆς οἰκείας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας περὶ τῆς ἀνωτέρω ἰδιότητός των.

Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου χωρεῖ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅστις ἀποφαίζει ὁριστικῶς.

Ἔκτακτα μέλη εἶναι πρόσωπα δυνάμενα νὰ συνεισφέρωσι διὰ τῶν γνωμῶν των εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλεγόμενα παρὰ τῆς συνελεύσεως μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων μελῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν.

Τὰ ἔκτακτα μέλη δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσφοράν τινα.

Ἄρθρον 5.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλέξιμοι εἶναι μόνον τὰ τακτικὰ μέλη καὶ ἐκ τούτων οἱ ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γνωρίζοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὡς καὶ οἱ διατελέσαντες μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐκλέξιμοι οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 22 καὶ 23 τοῦ Π. Ν. ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν νόμων, περὶ ζωοκλοπῆς ἢ λαθρεμπορίας, ἢ ὑποθάλψει ληστείας, ὡς καὶ οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

Ὄργανα τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 6.

Ὄργανα τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ.

Συνέλευσις.

Ἄρθρον 7.

Τὰ μέλη τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου συνέρχονται εἰς τακτικὰς Συνελεύσεις ἅπαξ τοῦ ἔτους. Ἡ τακτικὴ Συνέλευσις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 10 ἡμερῶν. Ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ σύγκλησις αὐτῆς ὁρίζεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ πρόσκλησις δημοσιεύεται διὰ 2 ἡμερησίων ἐφημερίδων—μιᾶς ἐν Ἀθήναις καὶ ἑτέρας ἐν Θεσσαλονίκῃ—πρὸ 10 ἡμερῶν τοὐλάχιστον καὶ ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας.

Ἑκάστοτε συνέλευσις συγκαλεῖται ὑπάκοις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ τὸ 1/5 τοὐλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ ζητήσῃ τοῦτο παρὰ τοῦ Προέδρου δι' ἐγγράφου αἰτήσεως ἀναφερούσης καὶ τὰ πρὸς συζήτησιν Θέματα καὶ ἐγκλίνει τὴν σύγκλησιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύγκλησιν νοθεύσης ἢ διαταχθείσης συνελεύσεως ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐν τῇ προσκλήσει δέον νὰ ἀναγράφηται πάντοτε ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν πρὸς συζήτησιν Θεμάτων.

Ἄρθρον 8.

Αἱ συνελεύσεις τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν εἶναι παρὸν τοὐλάχιστον τὸ 1/5 τῶν μελῶν. Ἐὰν δὲν σχηματισθῇ ἀπαρτία γίνεται νέα πρόσκλησις πρὸς συνεδρίασιν, συγκαλουμένην μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης, ἥτις Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅσα δήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ παρόντα μέλη. Οὐδὲν δὲ νεώτερον πρὸς συζήτησιν Θέμα δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τῆς προσκλήσεως δημοσιευομένης πρὸ 5 ἡμερῶν ἐφ' ἅπαξ εἰς δύο ἐφημερίδας μίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἑτέραν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον τῶν πρακτικῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρούντος αὐτὸν ἀντιπροέδρου.

Ὁ κανονισμὸς τῶν συζητήσεων καὶ ὁ τρόπος τῶν ψηφοφοριῶν ὁρίζονται διὰ κανονισμοῦ εἰδικοῦ συνταχσσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 9.

Τὰ μὴ κατοικοῦντα εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ἐπιμελητηρίου μέλη δικαιοῦνται νὰ παρίστανται δι' ἀντιπροσώπων των ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου δυνάμει ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως. Οὐδὲν μέλος ὅμως δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ πλείονας τῶν τριῶν ψήφων ἐκτὸς τῆς ἰδίας του.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰς συζητήσεις τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύνανται κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ νὰ εἰσηγῶνται προτάσεις, ἀλλ' ἄνευ δικαιώματος ψήφου ἐπιστήμονες δασολόγοι, ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Συνελεύσεως ὑπάγονται τὰ ἑξῆς ζητήματα.

α) Ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Ἐκλογὴ ἐκτάκτων μελῶν κατὰ τὸ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

γ) Ἡ ἀποδοχὴ δανείων καὶ τῶν ὅρων αὐτῶν, ἡ ἀπόκτησις καὶ πώλησις ἀκινήτων.

δ) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἐτησίων πρ)σμῶν.

ε) Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφ. η, ι, ιβ τοῦ ἄρθρου 2 περιλαμβανομένων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

ζ) Ἡ ἀποδοχ. τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς ὑποβολὴν συνταχσσομένων ἐτησίων καὶ πενταετῶν ἐκθέσεων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν τμημάτων αὐτοῦ.

η) Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

θ) Ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις ἐπὶ παντὸς περιλαμβανομένου ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει Θέματος. Ἐπὶ Θεμάτων μὴ περιλαμβανομένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις.

Αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν Θεμάτων τῶν ἐδαφίων γ, ε, ζ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἔχει ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεούσας ἐκτὸς τῶν ἐπιφυλασσομένων τοιούτων εἰς τὴν Συνέλευσιν. Καὶ εἰδικώτερον.

Ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ἐπιμελητηρίου, συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τοὺς ἀπολογισμούς, ἀποφαίζει ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, προσλαμβάνει τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν, διαχειρίζεται τὰ κεφάλαια τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐγκρίνον τὰς ταμιακὰς καὶ ἐκτάκτους δαπάνας, ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς κανονικῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων καὶ ἐν γένει ἐνεργεῖ πᾶσαν πρᾶξιν συνδεομένην μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Θέλει μεριμνήσει διὰ τὴν σύνταξιν κανονισμοῦ ρυθμίζοντος λεπτομερῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τούτου καὶ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ κλπ.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος κυροῦται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 13.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι αἱρετὰ ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν 10 οὐδὲ μείζων τῶν 16. Πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐκλέγονται καὶ πέντε μέλη ἀναπληρωματικά. Πλὴν τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου καὶ οἱ:

α) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Προστασίας Ἑλληνικῶν προϊόντων.

β) Ὁ Πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δασμολογίου.

γ) Ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διευθυντὴς τῶν Δασῶν ἢ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν του πλέον ἑνός.

Αἱ ἀποφάσεις του δὲ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 14.

Τὰ αἱρετὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται διὰ μίαν τετραετίαν.

Κατ' ἐξαίρεσιν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν ἀποχωρεῖ μετὰ διετίαν διὰ κλήρου, κατόπιν δὲ διὰ τῆς διαδοχῆς. Οἱ οὕτως ἀποχωροῦντες εἶναι ἐπανεκλέξιμοι. Ἐπίσης αἱ ἐξ οἱωνδήποτε λόγων κενωθεῖσαι θέσεις μελῶν συμπληροῦνται διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν κατὰ σειρὰν ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 15.

Μέλος ἐπὶ ἑξάμηνον ἀποσχὸν ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του Θεωρεῖται παρητημένον καὶ κηρύσσεται ἔκπτωτον τοῦ ἀξιώματός του παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐπίσης κηρύσσεται ἔκπτωτον τοῦ ἀξιώματός του παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πᾶν μέλος μὴ τηρῆσαν τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐχεμυθειαν ἐπὶ ζητημάτων, ἐφ' ὧν ἐζητήθη αὕτη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς καὶ πᾶν μέλος εἰς ὃ παρουσιάζονται περιπτώσεις, αἵτινες ἐὰν ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐκλογῆς Θὰ ἀπέκλειον αὐτὸ ταύτης. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ στερήσῃ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τῶν παρόντων μελῶν του τοῦ ἀξιώματος μέλος, καθ' οὗ ἐπάγεται δικαστικὴ ἀνάκρισις ἐπί τινι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ἀδικημάτων, προσωρινῶς μέχρις ἐκ-

δόσεως τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐναντίον τῆς ἀπιφάσεως ταύτης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ μέλος δύνατ... νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅστις ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του ἕνα Πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, ἕνα γραμματέα καὶ ἕνα ταμίαν. Ἐπίσης ἐκλέγει τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο μελῶν.

Ἄρθρον 16.

Τὸ κῦρος τῶν ἐκλογῶν ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι δεκτὴ πᾶσα ἔνστασις ὑποβαλλομένη ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς διὰ κοινοποιήσεως.

Ἡ συζήτησις γίνεται δημοσίᾳ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐνστάσεως ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁριζομένην καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως γνωστοποιουμένην δικάσιμον.

Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον.

Πᾶσα ἡ ἀνωτέρω διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 17.

Δὲν Δύνανται ταὐτοχρόνως νὰ μετέχωσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συγγενεῖς μέχρι τρίτου βαθμοῦ, ἢ οἱ ἔχοντες ἐπὶ τῶν αὐτῶν κτημάτων ἀπό κοινοῦ ἰδιοκτησίαν, ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ ἑταιρείαν. Ἡ ἐκλογὴ τῶν νεωστὶ ἐκλεγέντων ἢ τῶν λαβόντων τὰς ὀλιγωτέρας ψήφους ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ νεωτέρου ἐκ τούτων εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸν καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἄμισθος, πλὴν τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν ἅτινα λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπίδομα, ὅπερ ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο μετὰ τῶν ἐκ Συμβουλίων ἀποζημιώσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχμὰς μηνιαίως.

Ἄρθρον 19.

Πρόεδρος.

Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τελεῖ τὰ διὰ τοῦ νόμου ἢ ἄλλων διατάξεων ἀνατιθεμένα αὐτῷ καθήκοντα καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐπιμελητήριον ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς ἢ Δικαστικῆς Ἀρχῆς.

Προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως καὶ κηρύσσει τὴν ἔναρξιν καὶ λύσιν αὐτῶν, καθορίζει τὴν τάξιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, χορηγεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτοῦντας καὶ ἀφαιρεῖ τοῦτον.

Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

Εἰσάγει εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον πάντα τὰ ὑποβληθέντα ζητήματα. Ἐκδίδει πιστοποιητικά.

Δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου νὰ ἐκχωρήσῃ τὴν ὑπογραφὴν ὡρισμένων κατηγοριῶν ἐγγράφων μὴ δεσμευόντων τὸ Ἐπιμελητήριον εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ὑπάλληλον.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Γραμματεὺς μελετᾷ καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς Συνελεύσεις πάντα τὰ ζητήματα, συντάσσει τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως, τὰς ἐκθέσεις καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα

Ταμίας.

Ἄρθρον 21.

Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὴν ταμιακὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν συμφώνως πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ συντάσσει τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ προϋπολογισμοὺς αὐτοῦ ἐγκαίρως.

Πόροι καὶ Διαχείρισις.

Ἄρθρον 22.

Πόροι τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι :

1) Αἱ ἐκάστοτε εἰσφοραὶ καὶ ἐπιχορηγήσεις τῶν μελῶν τοῦ Κράτους, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ οἱουδήποτε τρίτου.

2) Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας του εἰσοδήματα.

3) Οἱ ἐκ τῶν προσθέτων, κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις, φόρων πόροι.

3 α)ο ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου δικαιώματος καὶ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν δασικῶν προϊόντων ἐν γένει.

Τὰ δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ Διαταγμάτων περὶ Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰσπραττόμενα ὑπὸ τούτων ποσὰ ἐκ δραχμῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς ἰσχύος του παρόντος μειοῦνται κατὰ τὸ ὡς ἄνω 3 α)ο ὅπερ ὑποδίδεται συμφώνως τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ εἰς τὸ Δασικὸν Ἐπιμελητήριον, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται τοῦ λοιποῦ ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω προσθέτων φόρων καὶ δασμῶν γενήσεται ὡς ἑξῆς :

Πᾶν δημόσιον ταμίας καὶ τελωνειακὴ Ἀρχή, θὰ τηρῇ ἴδιον λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δασικὸν Ἐπιμελητήριον—Εἰσπράξεις προσθέτου φόρου ἢ δασμῶν δασικῶν ἐν γένει προϊόντων». Εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου θὰ ἀναγράψῃ τὰς εἰσπράξεις ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρου ἢ δασμῶν. Θὰ ἐκδίδῃ δὲ γραμμάτια παραλαβῆς εἰς χρέωσιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐξοπλιστέα ὑπὸ τούτου ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου συνταχσομένῃ, φερούσῃ ἐντὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου, καὶ τὴν τοῦ Ταμίου τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὰ ἐκ τῆς ἐξοπλίσεως τῶν ὡς ἄνω γραμματίων παραλαβῆς ἰσάξιμα καταπίπτονται εἰς τὴν διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁριζομένην Τράπεζαν.

Ἄρθρον 23.

Ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστ υἐτους.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς προηγουμένης χρήσεως ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους μέχρι τοῦ πολὺ τῆς 31 Ὀκτωβρίου, κατὰ τὸν ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τύπον.

Ὁ τε προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμός, ἐγκρινόμενοι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ κατάστασις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Δαπάναις δὲ τούτου δημοσιεύονται μετὰ ταῦτα καὶ ἓν τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 24.

Ἐν περιπτώσει βραδύτητος, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων ποινῶν, νῶν, δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἡ διά τινος ὑπαλλήλου σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως. τὰ δὲ ἔξοδα βαρύνουσι τὸ Ἐπιμελητήριον.

Ἄρθρον 25.

Διὰ δαπάνας γενομένας παρανόμως εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ἔναντι τοῦ Ἐπιμελητηρίου οἱ συναποφασίσαντες καὶ διατάξαντες αὐτάς, τὴν δὲ περὶ τούτου ἀγωγὴν δύναται νὰ ἐνασκήσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ποσὸν ὑπερβῇ τὰς 10.000 δραχμάς, κατατίθεται τὸ ὑπερβάλλον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένην διὰ τοῦ Κανονισμοῦ, εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν. Ἀναλαμβάνονται δὲ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα διατεθῶσι, πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, καὶ, ἂν δὲν διατεθῶσι κατατίθενται ἐκ νέου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης εὐθύνονται πάντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἰδίᾳ δὲ ὁ ταμίας καὶ ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 27.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάξῃ ὁποτεδήποτε τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου διά τινος δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὀφείλει, ἐφ' ὅσον αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ἐπιτρέπουν, νὰ σχηματίσῃ δι' αἰτησίων κρατήσεων ἐκ τῶν περισσευμάτων ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, χρησιμοποιούμενον δι' ἐκτάκτους αὐτοῦ ἀνάγκας.

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα παράβασις οἱασδήποτε διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—5.000 δραχ. καὶ μὲ κράτησιν μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς ἂν συντρέχῃ παράβασις βαρυτέρας τινὸς διατάξεως τοῦ ποιν. νόμου, ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ζημιωθέντος.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπόχρεοι πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν καὶ ἀρνούμενοι ταύτας ἄνευ κινδύνου βλάβης τῶν συμφερόντων των ἢ ἑτέρου ἀποχρῶντος λόγου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον μέχρι 300 δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Πταισματοδικείου.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου συντίθεται :

α) Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Προέδρου τοῦ Συλλόγου Προστασίας Ἑλληνικῶν προϊόντων, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δασμολογίου, ὡς Ἀντιπροέδρου.

γ) Ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

δ) Ἐξ ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Βιομηχανίας ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ε) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ Βιομηχανικοῦ Τμήματος.

στ) Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων, δύο ἐκ τῶν δασοκτημόνων καὶ ἑτέρων δύο ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς πάσης φύσεως δασικὰς ἐπιτροπὰς ᾧΧΪ(?ΧΧ"αῖῆ"ᾗ:ᾗ·ἐ"ῶ"ῶ"ῶΩδέ-Βιά ὠλ δασικὰς ἐπιχειρήσεις, διοριζομένων πάντων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τῶν ὑφισταμένων νομίμως δασικῶν εἰκείων Συλλόγων. ὡς μελῶν. Τοὺς Συλλόγους τούτους ὁρίζει ὁ αὐτὸς Ὑπουργός.

Ἄρθρον 31.

Τὰ καθήκοντα τῆς Συνελεύσεως μέχρις ὅτου καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησίς της ἀσκοῦνται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου. καταργουμένης πάσης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον ὡς καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπὶ τῶν δασικῶν ζητημάτων.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος κλπ.» ὁ κ. ***Γ. Κοκκινάκης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, καθ' ἣν οἱ γενικοὶ διοικηταὶ δύνανται νὰ ὁρίσουν ἀναλόγως τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ἑνὸς τόπου τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν λῆξιν τῆς θήρας.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν τῶν κ. κ. Γιαννοπούλου, Στεφανοπούλου καὶ Μαντᾶ.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Ν. Μπακόπουλος*** λέγει, ὅτι ἐπὶ Δημητρακοπούλου εἶχε ψηφισθῇ νόμος περὶ ζωοκτονίας, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπεβάλλετο καὶ στέρησις πολιτικῶν δικαιωμάτων τριῶν ἕως ἓξ ἐτῶν ὑποχρεουμένου τοῦ δικαστηρίου νὰ καθορίσῃ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀλλὰ ἐπὶ Παγκάλου ἐτροποποιήθη ὁ νόμος καὶ ἔλαβε τερατώδη μορφήν, διότι ὡρίσθη ὅτι ἐπιβάλλεται φυλάκισις καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ποινῆς ἰσόβιος στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς νομοσχέδιον περὶ δασικοῦ κώδικος νὰ ποῦμε περὶ ζωοκτονίας. Βεβαίως αὐτὴ ἡ διάταξις τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε ἐδῶ. Κατεδικάσθη κανεὶς συμπολίτης σας ἐπὶ φόνῳ σκύλου;

Ν. Μπακόπουλος. Βεβαίως καὶ δι' αὐτὸ ζητῶ νὰ περιορισθῇ εἰς τριετῆ ἡ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) διατυπώνει τὴν σχετικὴν διάταξιν συμφώνως μὲ τὰς ἀπόψεις ἃς ὑπεστήριξεν ὁ κ. βουλευτής.

Ι. Κούνδουρος. Αἱ στερήσεις ἄλλως τε ἀποτελοῦν γενικῶς ἀναχρονισμόν.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη εἰς β' συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς,*** ὅστις λέγει ὅτι ἐκ μέρους τῶν δασικῶν ὀργάνων ἐνεργεῖται ἀπηνὴς καταδίωξις τῶν χωρικῶν, τοὺς ὁποίους ὁδηγοῦν καθημερινῶς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ πλημμύνουν δι' ἕκαστον πρωτόκολλον δύο χιλιάδας δραχμάς. Ζητεῖ νὰ προστεθῇ διάταξις καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἐκκρεμοῦσαι μηνύσεις ἀποσύρονται. Τονίζει ὅτι ἡ Γεωργικὴ ὑπηρεσία ἀναγνώρισε τὸ δίκαιον τῶν χωρικῶν καὶ ὅτι παρὰ τὰς συστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰσήχθησαν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον Λαυρίου ἀθρόαι μηνύσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ ἀλλοτε νὰ ἐξετάσω τὰ ζητήματα αὐτά, διότι μοῦ ἐγεννήθη ὑποψία ὅτι αἱ δασικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὑπεράγαν αὐστηραί. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παρεμποδίσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου των, διότι κοντεύει ἡ Ἑλλὰς νὰ καταστῇ ἀκαλλιέργητος χώρα. Εὐτυχῶς καὶ ἡ δασικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ γεωργικὴ ἀνήκουν εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον καὶ θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματα, διότι εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ἔρχεται ἡ δασικὴ ὑπηρεσία νὰ τίθεται ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν ἀγροτικὸν νόμον. Βεβαίως ὁσάκις δὲν πρόκειται περὶ προφυλακτικοῦ δάσους συμφέρον μᾶλλον εἶναι αἱ θαμνώδεις ἐκτάσεις νὰ μεταβάλλωνται εἰς καλλιεργησίμους. Προσθέτει, προκειμένου περὶ τῆς ἐκχερσώσεως, ὅτι ἠμπορεῖ ὁ χωρικὸς νὰ παίρνῃ ἄδεια καὶ νὰ μὴ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ γίνῃ πρωτόκολλον ἐναντίον του.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) τονίζει ὅτι διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καθορίζονται τὰ πράγματα οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐξακολουθήσουν τὰ πρωτόκολλα.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του περὶ διακατεχομένων ἐκτάσεων.

Χ. Λαδᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὰ δασικὰ ὄργανα κάμουν αὐτὰ ποὺ λέτε λόγῳ διαφωνίας, διότι ὁ χω-

ρικὸς λέγει ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν δουλείαν, ἡ δὲ δασικὴ ὑπηρεσία ὅτι εἶναι τοῦ δημοσίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ μελετήσωμεν τὸ ζήτημα.

Εἰς ἄλλας παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Μ. Μαντᾶ*** ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ὅλα τὰ δικαιώματά της καὶ νὰ δοθοῦν εἰς τὴν γεωργικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. ***Π. Θηβαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) δηλοῖ ὅτι κατόπιν συστάσεών του ἀπεσύρθησαν αἱ μηνύσεις ἐναντίον τῶν χωρικῶν.

Μ. Μαντᾶς. Μόνον δύο δήμων.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** ὑποβάλλει παρατηρήσεις σχετικῶς μὲ τὴν διάταξιν περὶ δασικῶν ὑπαλλήλων προαγομένων ἀναδρομικῶς καὶ τονίζει ὅτι ὡς ἔχει διατυπωθῇ εἶναι δῶρον ἄδωρον.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει, ὅτι κατὰ τὴν περιοδείαν του εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928 αἱ ὀρειναὶ κοινότητες τοῦ συνέστησαν νὰ φροντίσῃ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκχέρσωσις θαμνωδῶν ἐκτάσεων πρὸς αὔξησιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν εἶναι πολὺ μικρὸς εἰς τὴν Ἤπειρον, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ζήσουν οἱ γεωργοὶ καὶ νὰ κατέρχωνται εἰς τὰς πόλεις, ὅπως εὕρουν ἐργασίαν. Παραδόξως ὀλέπω εἰς τὸ ἄρθρον 31 ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχέρωσις ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν πρόσφύγων. Διατί ὅμως πρόσφύγων; Ὁ μόνος τρόπος τῆς αὐξήσεως τοῦ κλήρου εἶναι ἡ ἐκχέρσωσις καὶ ἡ ἀποξήρανσις ἑλῶν, ἀλλ' αἱ ἀποξηράνσεις ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν συντελοῦν εἰς τοῦτο, οὔτε γνωρίζω ἂν θὰ ἔχουν τὴν ἀπόδοσιν, τὴν ὁποίαν περιμένει ἡ Κυβέρνησις. Τὰ χρήματα ποὺ διατίθενται εἰς τὴν Μακεδονίαν ἔπρεπε νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἀποξήρανσιν μικρῶν ἑλῶν καὶ λιμνῶν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Παρακαλεῖ νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις περὶ ἧς ὡμίλησε.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐκάματε λάθος, αἱ διατάξεις περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖτε εἶναι αἱ τροποποιούμεναι.

Θ. Χαβίνης. Νὰ προστεθῇ διάταξις καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχέρσωσις καὶ δι' ἀποκατάστασιν γηγενῶν.

Μετά τινας παρατηρήσεις τῶν κ. κ. ***Λύρα*** καὶ ***Κουτσοπετάλου*** τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς β' συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ διατάξεων σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων» ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ράλλη ὅστις θὰ ὁμιλήσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δηλῶ ὅτι θὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου μὴ ἀνεχόμενος ὅπως ἄνθρωποι διαθέτοντες πλοῦτον περιφρονοῦν λόγῳ τούτου τὸ Κράτος καὶ θέλουν νὰ μὴ τὸ ἀφίσουν νὰ λειτουργήσῃ, ὅπως αὐτὸ θέλει. Ἂν ὑπάρχουν οἱ θέλοντες νὰ ὁμιλήσουν ἡ πλειοψηφία θὰ ἀποφασίσῃ.

Π. Τσαλδάρης. Γνωρίζω πόσον ἄχαρις εἶναι ἡ συζήτησις, τὴν ὁποίαν ἀποπειρῶμαι μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὀφείλω ὅμως νὰ παρατηρήσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ νὰ ἐπιτίθεται κατ' ἀνθρώπων διαθετόντων τὸν πλοῦτόν των πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ τοὺς ἐπαινῶ καὶ τὸ εἶπα πολλάκις.

Π. Τσαδάρης. Πολὺ καλὰ γνωρίζει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τί στοιχίζει σήμερον ἡ διατήρησις μιᾶς ἐφημερίδος καὶ μάλιστα τῆς περιωπῆς τῆς ἐφημερίδος, τῆς περὶ ἧς πρόκειται. Ἐπερίμενα νὰ ἀνεγνώριζε τοῦτο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ νὰ ἐπήνει δημοσίᾳ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, ποὺ διαθέτουν τὸν πλοῦτόν των πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Ἐπιμένει ἡ ἐφημερὶς αὕτη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ καὶ ταύτην δὲν τὴν συνδέει μὲ οὐδὲν ὄφελος τῆς ἐφημερίδος. Ἡ ἔκδοσις τοῦ Λεξικοῦ συνεδέθη ἀρχικῶς μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐφημερίδος, συνεπείᾳ ὅμως τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ Νόμου δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ διδόμενον τὸ λεξικόν, δὲν βλέπω ὅμως τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ δοθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν συνδέεται μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐφημερίδος. Καταλήγει ὅτι θὰ ἠδύνετο νὰ ὑπῆρχον πολλοὶ διαθέτοντες τὸν πλοῦτόν των καθ' ὃν τρόπον οἱ ἐκδόται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός), λέγει ὅτι εἶναι σύμφωνος ὅτι εἶναι ἄξιοι ἐπαίνου οἱ ἀδελφοὶ Πεσματζόγλου, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες πλοῦτον δὲν ἠρκέσθησαν νὰ τὸν τοποθετήσουν ἀλλοῦ, ἀλλ' ἐργάζονται χρησίμως κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των, ἐπιζημίως ὅμως κατ' αὐτόν.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καλῆς πίστεως ἐργάζονται

Ε. Βενιζέλος. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἐξήγειρεν εἶναι ὅτι στηριζόμενοι εἰς τὸν πλοῦτόν των ἤλθον μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου καὶ εἶπον μὲ μεγάλα γράμματα (Μὴ φοβεῖσθε ἔχομεν ἕνα Νόμον ἀλλ' ἡμεῖς θὰ τὸν παραδῶμεν). Νομίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῶ, ἐφ' ὅσον ἐξηντλήθη τὸ ζήτημα. Νομίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ χαθῇ περισσότερος καιρός.

Π. Τσαλδάρης. Οἱ δημοσιογράφοι αὐτοὶ δὲν ἔκαμαν καμμίαν πρόκλησιν, οὔτε κατὰ τοῦ Νόμου, οὔτε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὸ ποὺ ἐδήλωσαν, τὸ ἐδήλωσαν, ἀφοῦ ἐζήτησαν προηγουμένως τὴν γνώμην τριῶν διακεκριμένων Νομικῶν. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἠθέλησαν νὰ σεβασθοῦν τὸν Νόμον καὶ συγχρόνως ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸ κοινόν.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἱκανοποιεῖται νομίζω, ἐὰν τὰ βιβλία χορηγοῦνται ἄνευ ἐπιδείξεως δελτίων καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κόστους. Αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία εἶναι ἀπαραίτητος νὰ δοθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ καμμίαν τροπολογίαν. Κάμετε ὅμως μίαν πρότασιν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι πᾶν ὅ,τι διευκολύνει τὴν χορήγησιν τῶν βιβλίων εἰς τοὺς ἀγοραστάς, χωρὶς νὰ ὀφελῇ τὴν ἐφημερίδα κυκλοφοριακῶς εἶναι ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἐξετάσω. Ἑτοιμος ὅμως νὰ δώσω λύσιν αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν εἶμαι.

Α. Παπαναστασίου. Περὶ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ εἴμεθα σύμφωνοι.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δὲν γίνεται καμμία ἐρμηνεία οὔτε παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, οὔτε παρ' ἐμοῦ, διότι ὁ νόμος θὰ ἑρμηνευθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀφῆστε αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον νὰ ψηφισθῇ. (Ἐνταῦθα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀποχωρεῖ).

Ι. Ράλλης. Τὸν λόγον, κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Ἔχετε ὁμιλήσει τοσάκις, νομίζω, καὶ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς.

Ι. Ράλλης. Δὲν συντρέχει αὐτὴ ἡ περίπτωσις. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς γνωρίζει ὅτι ἂν ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἀνεβλήθη, διότι δὲν ἦτο παρών. Τώρα πάλιν προκειμένου νὰ συζητηθῇ ἀναχωρεῖ, διότι πρόκειται νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ὤφειλε νὰ τηρήσῃ ἀκαμψίαν, προκειμένου νὰ ὁμιλήσω.

Πρόεδρος. Καμμίαν ἀκαμψίαν δὲν ἔδειξα. ἀφοῦ ὁμιλεῖτε.

Ι. Ράλλης. Εἶναι προφανές, λέγει, ὅτι ἀποτελεῖ παρωδίαν διὰ τὴν Βουλήν, ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐγείρεται τῆς θέσεώς του καὶ λέγει ὅτι αὐτὸ θὰ ψηφίσετε καὶ ἀποχωρεῖ. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ πιστοποιεῖ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰσχυριζόμεθα πάντοτε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰσχυριζόμεθα ἀνέκαθεν, ὅτι πάντοτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔβρασεν ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τοῦ πολιτεύματος.

Πρόεδρος. Κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας.

Ι. Ράλλης Μὲ τὴν παρέμβασίν σας αὐτὴν ὅμως κ. Πρόεδρε, παραβαίνετε τὸν κανονισμόν. Ἐὰν ἔχετε σκοπὸν νὰ μὲ ἀντικρούσετε, ὀφείλετε νὰ κατέλθετε τῆς ἕδρας σας καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ἀπὸ τοῦ βήματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει, καίτοι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπεχώρησεν ἡ φωνή μας ὅμως ἀπηχεῖ εἰς τὰς καρδίας ἐκείνων, ποὺ θὰ κληθοῦν μίαν ἡμέραν νὰ κρίνουν τὴν πολιτικήν ἑκάστου. Ἀπὸ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδόλως ἐμελέτησε τὸ νομοσχέδιον. Λέγων σήμερον ὅτι δὲν δέχεται καμμίαν τροπολογίαν ἀγνοεῖ τὰς τροπολογίας ποὺ ὑπέστη τὸ Νομοσχέδιον καὶ μάλιστα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3. Τοῦτο διετυπώθη εἰς πεῖσμα γνώμης μου, ὑποβληθείσης ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τροπολογίας διατυπωθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βουλευτοῦ Πατρῶν. Τοῦτο ὅμως ἠθέλησε ν' ἀμφισβητήσῃ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δηλώσας ὅτι περιλαμβάνεται ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 3 εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Α. Μάρκου. Ἐγὼ δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι σεῖς ὑπεβάλατε μίαν ἐρώτησιν περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου καὶ διετύπωσα ἐγὼ τὴν τροπολογίαν ὑμῶν ὑποχωρησάντων.

Ι. Ράλλης. Ἀκριβῶς, οὕτω διαψεύδονται αἱ δηλώσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέμενεν ὅτι ἡ τροπολογία εἶχεν ὑποληθῇ ὑπ' ἐμοῦ. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι δὲν ὑπέβαλον καμμίαν τροπολογίαν. Εἴπομεν μόνον ὅτι δὲν περιλαμβάνεται αὐτὴ ἡ περίπτωσις, ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι περιλαμβάνεται καὶ ὁ κ. Μάρκου συμφωνῶν μὲ ἐμὲ ὑπέβαλε τὴν τροπολογίαν. Σήμερον ὅπως εἶπα, ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἔχει καμμίαν γνῶσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 3, ὅπερ καθιστᾷ τὸ νομοσχέδιον ἀγνώριστον. Μὲ τὴν διάταξιν ταύτην καταρρίπτονται ὅλαι αἱ ἄλλαι προϋποθέσεις, ἀφοῦ ἀσχέτως αὐτῶν ἐμπίπτει εἰς δίωξιν ἡ ἐφημερὶς ἡ ὁπωσδήποτε διανείμασα τὸ βιβλίον. Παραμένει, λοιπόν, ἐπιλέγει, ἀγνώριστον τὸ νομοσχέδιον καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γίνῃ τοιοῦτον, ἐφόσον εἶναι τῆς προαιρέσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Α. Μάρκου. Λέγει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἐμφανίζει τὴν ἀνάγκην νέας ἑρμηνείας αὐτοῦ καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐρωτᾶται ποία εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἄρθρου 4, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναδρομικὴν δύναμιν; Ἐρωτᾶται λοιπὸν ἂν εἶνσι θεμιτὸν νὰ ἐπιβάλωμεν ποινὰς ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃ σχετικὰς δηλώσεις καὶ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις ὁ κ. Ὑπουργός. Βεβαίως τὰ δικαστήρια θὰ ἑρμηνεύσουν τὸν νόμον, ἀλλὰ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, διὰ νὰ δώσουν τὴν ψῆφον των, πρέπει νὰ ἔχουν σαφῆ τὴν ἰδέαν τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν, ὡς Βουλευτής, νὰ δώσῃ τὴν σχετικὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Δὲν εἶπον ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ δώσω ἐξηγήσεις, εἶμαι πρόθυμος νὰ δώσω τοιαύτας, ὅπως ἔπραξα καὶ προηγουμένως. Ὁ προγενέστερος Νόμος εἶναι ἀπαγορευτικὸς καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του ἐμφανίζονται περιπτώσεις καταστρατηγήσεως, καταβολεύσεως. Πᾶς ἀπαγορευτικὸς Νόμος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θέσῃ ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν ἄλφα ἢ βῆτα περίπτωσιν ὑπάρχει παράβασις. Δίδεται μία γενικὴ ἔννοια καὶ ὁ δικαστὴς ἔρχεται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐννοίας αὐτῆς ἔγινε παράβασις. Ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἀπαγορευτικοὶ Νόμοι χρήζουν ἐπεξηγήσεως. Πάρετε τὸν Νόμον τῆς αἰσχροκερδείας. Ἔχομεν μεταγενεστέρως πεντήκοντα Νόμους τοιούτους. Αὐτοὶ τί εἶναι; εἶναι ἑρμηνευτικοί; δηλαδὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἰσχύουν, ἀνατρέχουν εἰς τὴν στιγμὴν ποὺ ἴσχυεν ὁ ἀρχικῶς Νόμος; Τοιούτων ἑρμηνευτικῶν Νόμων ἔχομεν σειρὰν ὁλόκληρον. Εἶναι βέβαια Νόμοι ἑρμηνευτικοὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐν τῷ Γενικῷ κανόνι περιλαμβάνεται καὶ αὐτὴ ἡ περίπτωσις. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἔχει τεθῇ ἡ διάταξις καὶ ἡ τελευταία, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ἡ πρώτη ὅταν ὁ Νόμος ἔλεγεν ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου εἶναι αὐτή. Αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν. Διὰ τῆς φράσεως ὅτι «ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου εἶναι αὐτὴ» δὲν ἐννοεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸν νῦν ρυθμιζόμενον νομοθετικῶς ἰσχυεν αὐτὸ ἐκτοτε. Αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ ἐκτοτε, ἐὰν ὁ δικαστὴς ἑρμηνεύῃ νόμος του ἀσχέτως πρὸς τὸν νέον νόμον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια καὶ δὲν βλέπω ποῖαι ἀντιφάσεις ὑπάρχουν. Εἶναι σειρὰ νομοθετημάτων εἰς τὴν Νομοθεσίαν μας ἀπαγορευτικῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁρίζονται αἱ περιπτώσεις τῆς καταβολιεύσεως. Ὅταν λοιπὸν ἔχῃ τις ἐμπρὸς του ἕναν ἀπαγορευτικὸν Νόμον αὐτὸς μηχανεύεται τὸ πᾶν, ἵνα καταστρατηγήσῃ τὸν Νόμον αὐτόν. Ὅταν τοῦτο γίνῃ αἰσθητὸν εἰς τὸν Νομοθέτην, ἔρχεται οὗτος καὶ λέγει, ὅτι αὐταὶ αἱ περιπτώσεις πιθανὸν νὰ μὴ περιέχωνται εἰς τὸν νόμον αὐτόν, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ περιληφθοῦν. Ἔχομεν τὸν Ἀναστασιανὸν Νόμον καὶ πλῆθος ὅλων νεωτέρων Νόμων, οἱ ὁποῖοι ἑρμηνεύουσι τοῦτον, ὅτι οὗτος ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐκείνης καὶ ἐπὶ ἄλλης περιπτώσεως. Δὲν σημαίνει ὅτι οἱ Νόμοι αὐτοὶ εἶναι ἑρμηνευτικοὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐλαμβάνετε ἐσεῖς.

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι προσδιοριστικοί.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Προσδιοριστικοί, εἶναι ἡ ἐπιτυχεστέρα ἔκφρασις. Καὶ οἱ Νόμοι οὗτοι τέθησαν διὰ νὰ προλάβουν τὰς μελλούσας παρεμφερεῖς παρατρώσεις. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν καὶ πάλιν ὅτι ὁ Νέος αὐτὸς Νόμος ἔχει ἔννοιαν προσδιοριστικήν. Ἐὰν ὅμως ὁ δικαστὴς εἴπῃ, ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ Νόμου αὐτοῦ ἐγὼ κρίνω ὅτι περιέχεται καὶ εἰς τὸν παλαιὸν αὐτὸν Νόμον αὐτὴ ἡ ἔννοια, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὴν ἐκαυτόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἀναδρομῆς τοῦ Νόμου.

Ν. Μπακόπουλος. Δηλαδὴ κάμετε δήλωσιν.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Δὲν κάμω τίποτε. Τὸ ἔνω γράφη αὐτὸ καὶ εἰς τὴν αἰτιολογίαν.

Π. Τσαλδάρης. Ὑπάρχει καὶ τὸ ἐδάφιον 4 τὸ ὁποῖον λέγει (ἀναγινώσκει).

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ἡ δήλωσίς μου εἶναι ἐπὶ λέξει ἡ ἑξῆς: Ὅτι ὁ δικαστὴς εἶναι ἐλεύθερος νὰ κρίνῃ, ἐὰν ἐν τῷ προγενεστέρῳ Νόμῳ περιλαμβάνεται πρᾶξις μεταγενεστέρα ἀντικειμένη εἰς αὐτόν. Δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ δικαστὴς νὰ τηρήσῃ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον. Ἀλλὰ θὰ τηρήσῃ ἐκεῖνον τὸν Νόμον. Ἐὰν ὁ δικαστὴς συναγάγῃ ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν Νόμον ὅτι ὑπάρχει παράβασις εἶναι ἐλεύθερος νὰ κρίνῃ.

Ν. Μπακόπουλος. Ρητῶς δηλοῦται ὅτι δὲν ἀποτελεῖ αὐθεντικὴν ἑρμηνείαν τοῦ παλαιοῦ Νόμου.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὄχι δὲν ἔχει αὐτὴν τὴν ἔννοιαν.

Ἐὰν θέλετε νὰ τὴν ἐξασθενίσετε αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἐξασθενίσατε τὴν σεῖς.

Ν. Μπακόπουλος. Θέλω ἀκριβῶς νὰ τὴν ἐνισχύσω.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ἔχει τὴν ἔννοιαν, τῆς ἑρμηνείας τοῦ προσδιορισμοῦ. Λέγει ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ παράβασις καὶ αὐτὸ καταβολεύσεως τοῦ νόμου.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ παρακαλέσω ἕνα μὴ διὰ τῆς διαλογικῆς συζητήσεως δοθῇ ἄλλη ἔννοια. Ἡ διατύπωσις τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ α' ἄρθρου εἶναι ἀτυχὴς μὲ τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν νόμον ὁ κ. Ὑπουργός. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἀτυχὴς διατύπωσις κατ' ἐμὲ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, ἐφ' ὅσον ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἀναφέρεται εἰς τὸν νόμον αὐτὸν ὅτι δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Καὶ εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔθεσιν ὑπάρχει. Ἐπαναλαμβάνω ἡ διατύπωσις δὲν εἶναι ἀτυχής.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχομεν διαφωνίαν τοῦτο, σύμφωνα μὲ τὸ ἐδάφιον 4, ὅτι δὲν ἔχει ὁ νόμος αὐτὸς ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν θὰ ἐπεθύμουν ν' ἀναμιχθῶ, οὔτε ἐπιθυμῶ νὰ ἀναμιχθῶ εἰς τὴν διαλογικὴν συζήτησιν ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ ἐπιδεινώσω καὶ ἐγὼ τὴν ἑρμηνείαν αὐτὴν τὴν δεδομένην, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, διότι ἂν δὲν ὑπῆρχε, αὐτὸς ὁ φόβος θὰ ἠρώτων ἐὰν τὸ νομοσχέδιον αὐτό, ψηφιζόμενον, δὲν πρόκειται ν' ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν. Διατί

τότε τίθεται ὁ τύπος τοῦ ἑρμηνευτικοῦ νόμου. Σᾶς λέγω τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν θὰ μοῦ δώσετε. Θὰ ἀρκεσθῶ εἰς αὐτήν. Θέλω νὰ μάθω ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ τύπου αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὁ νόμος ἐκεῖνος ἦτο ἀπαγορευτικός.

Γ. Καφαντάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπάρχει εἰδικὴ δήλωσις ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ νομοθέτου ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἔχει δύναμιν ἀναδρομικήν. Ὑπάρχει καὶ ρητὴ διάταξις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγὼ ἔχομαι τὴν ἐξήγησιν. Ἐὰν ὅμως καλῶς ἀντελήφθην ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ κ. Πρόεδρος αὐτῆς εἶναι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ νὰ ψηφισθῇ ὁπωσδήποτε πρὸ τῶν ἐκεικειμένων διακοπῶν, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔγκρισίς του ὑπὸ τὴν Γερουσίαν. Διότι ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτὸν δὲν εἶδον νὰ προβάλλεται ἀπόλυτος ἄρνησις συζητήσεως τῶν τροπολογιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ συνεβίβαζον τὸν ἐπιθυμοῦντα σκοπὸν τῆς μὴ ἐκμεταλλεύσεως τῶν δώρων διὰ σκοποῦ κυκλοφοριακοῦ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ ἀδικηθῇ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινόν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀγοράσῃ ἤδη τὸν πρῶτον τόμον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία νομίζω ὅτι διευθέτει τὰ πράγματα κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον δὲν δημιουργεῖται οὐδεμία ὑποχρέωσις εἰς τὸν ἀναγνώστην ν' ἀγοράσῃ τὸ φύλλον τῆς ἑσπερίδας, δύνανται ὅμως ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προστίθενται νὰ ἀγοράσουν τὸν δεύτερον τόμον εἰς τὸ κόστος τοῦ βιβλίου. Τούτου δοθέντος ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἀπομένει καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκαμε ἐπιφύλαξιν ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι, ὅτι ἐὰν ἔχει ὑπ' ὄψιν σαφῆ διατύπωσιν διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ αὐτὸς τὰς συνεπείας τῆς ἀποδοχῆς μιᾶς τοιαύτης τροπολογίας. Αὐτὸ ὑποθέτω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, νὰ γίνῃ ἡ διατύπωσις ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ νὰ ψηφισθῇ, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ ἀπορρίψει τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις.

Μπορεῖ νὰ διατυπωθῇ ἡ τροπολογία εἰς ὀλίγον διάστημα καὶ μετὰ τὴν διατύπωσιν αὐτὴν νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις, ἂν τὴν ἐγκρίνει ἔχει καλῶς, ἐὰν τὴν ἀποκούσῃ, τότε τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ, ὡς ἔχει. Ἀλλὰ ἡ ἀπόκρουσις μόνον καὶ μόνον, διότι δὲν θέλομεν συζήτησιν, εἶναι κακή.

Ε. Κουλουμβάκης. Τίποτε, λέγει, πλέον εὐχάριστον δὲνδύναται νὰ φαντασθῇ κανεὶς εἰς Κράτος θεωρούμενον ἐλεύθερον ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ποὺ θὰ διεξῆγε ἐπὶ μακρὸν μετὰ σθένους εἰς ἰδιώτης ἐναντίον αὐτῆς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐνώπιον τῶν Βουλῶν δὲν ἔρχονται θεωρητικῶς. Προέχει ἡ ἐξέτασις τῆς πραγματικότητος. Καὶ ἡ πραγματικότης εἶναι ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφημερίδες ἀντικυβερνητικαὶ ἤρχισαν ἕνα ἀγῶνα, τὰς ἠκολούθησαν δὲ καὶ αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες. Συνέπεια ἦτο ὅτι καὶ τύπος καὶ νομοθετικὴ ἐξουσία συνεφώνησαν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως μέτρων πρὸς καταστολὴν τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ. Κατέναντι αὐτῆς τῆς συμφωνίας παρεμπίπτει μία ἐφημερὶς καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς δίδεται ἡ ἀφορμὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι εὐλογημένη θὰ εἶναι ἡ ὥρα, καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες θὰ εἶναι κομματικαί. Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ μᾶς ταλανίζει ἐπὶ ἡμέρας, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς θὰ ψηφίσῃ ἀδιστάκτως τὸ Νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ κηρυσσομένης περαιωμένης τῆς συζητήσεως γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω.

Περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5330 τῆς 19 Μαρτίου 1932 περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἔννοια τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 παραγρ. 1 στοιχ. β' διατάξεων τοῦ Νόμου 5330 τοῦ ἔτους 1932 εἶναι ὅτι ἀποτελεῖ τέχνασμα καὶ ἀπαγορεύεται πᾶσα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐπαγγελία περὶ παροχῆς ὡς καὶ ἡ παροχὴ ὑπ' αὐτῶν ἢ οἱουδήποτε τρίτου, ἐνεργοῦντος ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτῶν ἢ καὶ ἄνευ σεννοήσεως, εἰς τοὺς καθ' οἱονδήποτε συνδυασμὸν ἀγοραστὰς τῶν φύλλων παντὸς ἀντικειμένου ἢ οἱουδήποτε πλεονάσματος ἢ προτιμήσεως, εἴτε δωρεὰν, εἴτε καὶ ἐπὶ οἱῳδήποτε ἐν γένει χρηματικῷ ἢ ἄλλῳ ἀνταλλάγματι.

2. Τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχει καὶ ὁ ἐν ἄρθρῳ 5 παράγραφος 4 ἢ ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὅρος «δῶρα».

3. Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀπαγόρευσιν τῆς χορηγήσεως δώρων ἐμπίπτει ἐπίσης καὶ ἡ ἄνευ οὐδενὸς ὅρου ἐκπληρωτέου ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν συνέχισις τῆς χορηγήσεως τῶν ὑπεσχημένων ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5330 δώρων.

4. Ὁ Νόμος οὗτος, ἀνεξαρτήτως τῆς φύσεως τοῦ περιεχομένου του, οὐδεμίαν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος. Θὰ συνεχίσωμεν ἤδη τὴν οἰκονομικὴν συζήτησιν.

Φωναί. Νὰ συζητηθῇ τὸ ἀγροτικὸν χρεωστάσιον.

Α. Λούλης. Πρὸ ἑνὸς μηνός, προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ μέτρον αὐτό, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ νὰ ἐξετασθοῦν αἱ τροπολογίαι. Αὗται πρὸ πολλοῦ εἶναι τυπωμέναι καὶ ἐξητάσθησαν καὶ δὲν βλέπω, τονίζει, τὸν λόγον, διατὶ δὲν δηλώνει ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ποίας τροπολογίας δέχεται ἢ δὲν δέχεται. Τὸ ζήτημα, ἐπιλέγει, εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἐπείγει, διότι δὲν ἠμποροῦν νὰ μείνουν ἀρρύθμιστα τὰ τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ κτηνοτρόφων.

Ε. Ζοῦκας. Ἐλέχθη, λέγει, ἀπὸ τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι διὰ νὰ συζητηθῇ τὸ μέτρον πρέπει νὰ εἶναι παρὼν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἐπῆλθε συνεννόησις διὰ τὰ διάφορα σημεῖα. Καὶ ἡ ψήφισις τοῦ νόμου ἐπείγει, διότι ἐπίκεινται ἐξώσεις καὶ ἄλλα ἀναγκαστικὰ μέτρα κατ' ἀγροτῶν καὶ κτηνοτρόφων.

Ι. Κούνδουρος. Τὸ νομοθέτημα ἀνεβλήθη διὰ νὰ εἶναι παρὼν ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Πρόεδρος. Ἂν θέλετε νὰ διανυκτερεύσωμεν ψηφίζεται.

Ν. Μπακόπουλος. Δὲν ἔχομεν, λέγει, ἡμεῖς τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἐκάμαμεν τὸ καθῆκόν μας ὑπὲρ τῶν ἀγροτικῶν τάξεων καὶ διαμαρτυρόμεθα διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐπιρρίπτομεν πᾶσαν τὴν εὐθύνην εἰς αὐτήν.

Π. Καρασεβδᾶς. Σεῖς, λέγει, εἰσθε ὑπεύθυνοι, διότι δὲν ἐψηφίσθη τὸ μέτρον, ἐφόσον ζητεῖτε πράγματα πέραν τοῦ δέοντος.

Ι. Κούνδουρος. Εἶναι ἀνάγκη, λέγει, νὰ τονισθῇ ὅτι οὐδεμία ἐπέρχεται βλάβη ἐκ τῆς μὴ ψηφίσεως, διότι ἰσχύουν ἤδη διατάξεις εὐρύτεραι. Ἂν μάλιστα τὸ μέτρον ψηφισθῇ χωρὶς τὰς οὐσιώδεις τροπολογίας ποὺ ὑπεστηρίξαμεν καὶ διὰ τὰς ὁποίας χρειάζεται ἡ παρουσία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μᾶλλον ζημίαν θὰ ἐπιφέρῃ ἡ ψήφισίς του. Εἶναι προφανές, ἐπιλέγει, ὅτι, ἂν θέλωμεν νὰ καταστῇ τὸ μέτρον ὠφέλιμον, πρέπει νὰ περιμείνωμεν τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Πρόεδρος. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ συνεχισθῇ ἡ οἰκονομικὴ συζήτησις.

Ι. Κούνδουρος. Ἐν τῷ μεταξύ, κύριε Πρόεδρε, ἂς κάμῃ μίαν ἐγκύκλιον ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Πρωτοδικῶν πρὸς παροχὴν εὐκολιῶν.

Πρόεδρος. Συνεχίζεται ἡ οἰκονομικὴ συζήτησις. Ὁ κ. Κ. Ζαβιτζιάνος ἔχει τὸν λόγον.

Κ. Ζαβιτσιάνος. Μοῦ ἐδόθη κ. Βουλευταί, ἀφορμὴ νὰ ἐκθέσω χθὲς τὰς σκέψεις μου περὶ τῶν μέσων τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν τῆς χώρας. Ἐπέστησα τὴν προ-

σοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἰδίως διὰ τὰ εἴδη τὰ εἰσαγόμενα εἰς μεγάλην κλίμακα. Εἶναι ἐμφανὲς ὅτι πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ καταναλωτικὴ δύναμις τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι παράγουν τὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα μᾶς χρειάζονται καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς μὲ ἰδικά μας προϊόντα. Δὲν ἐγκρίνω τὴν μονοπώλησιν ὡρισμένων εἰδῶν, ὅπως τὴν ἐπρότειναν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ μᾶλλον ἕνα ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ συνεργάζεται μὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Πρὸ ἔτους καὶ πλέον ὁμιλῶν πρὸς τὴν Βουλὴν εἶχα τονίσει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς νομισματικῆς πολιτικῆς ἀπαιτεῖ στοιχείων ὑποχρεώσεως διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἶχα ὑποδείξει ὡρισμένα μέτρα διὰ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν. Ὑποστήριξα ὅτι τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ αὐξήσῃ τὰς εἰς συνάλλαγμα προσόδους του καὶ νὰ μειώσῃ τὰς ἀνάγκας του. Καὶ ἐπληροφορήθημεν παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐξοικονόμησις ἑνὸς ὁλοκλήρου δισεκατομμυρίου κατ' ἔτος. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ λέγεται ταῦτα, πρέπει καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἔπρυπε ἐπίσης νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς ἀπόλασιν τῶν ξένων ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἐδῶ. Διότι ἀπορροφοῦν συνάλλαγμα.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν πρέπει νὰ γενικεύεστε.

Κ. Ζαβιστᾶνος. Ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία δὲν ἔλαβε τοιαῦτα μέτρα διὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους, ἡ Ἀγγλία ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι εἶχον πάρει ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἀποικίας της. Ἐνῶ ἡμεῖς φερόμεθα χριστιανικώτατα καὶ σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα 50.000 ξένοι. Εἰς τὴν μὴ λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου ὀφείλεται ἐν μέρει καὶ ἡ κραυγὴ ἀνεργία. Θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ ἐπισκευάζωνται ἐν Ἑλλάδι τὰ πλοῖα καὶ νὰ μὴ χάνωνται τόσα ποσὰ ἀπὸ τὴν σιδηροβιομηχανίαν. Εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἰσοζυγίου θὰ ἔλθῃ ἐπίσης καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων. Δὲν εἶμαι σύμφωνος εἰς τὸ ζήτημα τῶν τόκων. Ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποχρεώσεις θὰ ἦτο ἡ μικροτέρα παράλειψις ἐὰν κατατίθενται τὰ ποσὰ αὐτὰ εἰς δραχμὰς καὶ νὰ δοθῇ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς δικαιούχους νὰ εἰσπράξουν, εἴτε δραχμάς, εἴτε ὁμολογίας μελλοντικῆς πληρωμῆς. Ἐὰν δὲν δεχθοῦν τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπάρχει τρόπος νὰ ληφθοῦν ἐκ τῶν ὑστέρων μέτρα, τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν σήμερον, διὰ νὰ τακτοποιήσωμεν τὴν πίστιν μας κατὰ τρόπον ἐπαρκέστερον. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀφοσιωθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς ἡμετέρας παραγωγῆς.

Τοῦτο ἐπετέλεστα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα καὶ ἠδυνήθημεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς καλυτέρας ἀνεκτὰς συνθήκας. Μήπως, ἄραγε τὸ πεντατελὲς σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως παρέχει μεγαλυτέρας ἐγγυήσεις; Τὸ σχέδιον αὐτὸ θὰ εἶχε μεγαλυτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἐὰν ἦτο ὁριστικὸν καὶ ἂν ἐζητεῖτο ἐφ' ἅπαξ μία συνδρομή, ἵνα ἐνισχυθῇ ἡ σταθεροποίησις καὶ τὸ νόμισμά μας. Εἰς τὸ τεχνικὸν νομισματικὸν μέρος πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν πλήρη ἀνεπάρκειαν. Πειράματα κάμνομεν. Καὶ νομίζω ἀδιστάκτως ὅτι πρέπει νὰ προσκαλέσωμεν μίαν προσωπικότητα διεθνοῦς φήμης καὶ πείρας διὰ νὰ μᾶς διαφωτίσῃ. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸν κ. Κέϋνες. Διαφωνῶ ἐπίσης ζωηρῶς καὶ βαθύτατα ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ρυθμίσεως τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐσωτερικά. Τὸ δημόσιον ἐσωτερικὸν χρέος ὑφάνθη μὲ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ ἀναγκαστικὰ δάνεια, τὸ δάνειον τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τὸ δάνειον τῆς ἐπιτάξεως, τὰ ἀνταλλάξιμα, εἶναι δάνεια ἱερά. Ὅλη αὐτὴ ἡ τακτικὴ ἔχει τὸ δυσάρεστον, ὅτι συνεχίζομεν τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἔφυγε φοβούμενον τὴν καταβύθισίν του.

Τονίζει ἀκολούθως, ὅτι τέσσαρα μόνον ἐξωτερικὰ δάνεια ἀναφέρονται, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθοῦν εἰς χρυσόν. Ἐξιστορεῖ τὸ ἱστορικὸν τῆς συνάψεως τῶν παλαιῶν δανείων. Καὶ λέγει, ὅτι ὀρθῶς ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταλήξῃ εἰς τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν. Οὔτε εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κρίσις ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κρίσιν. Ἡ θεωρία δὲ αὐτή, ἡ ὁποία ὑποστηρίζεται, εἶναι χρεωκοπημένη. Ἀπὸ 2 1)2 ἐτῶν ἐβλέπαμεν ὅτι ὁ ἀγροτικός μας πληθυσμὸς ὑπέφερε. Συλλαλητήρια ἐγίνοντο καὶ ἐλιγγιώδεις ἦσαν οἱ ἀριθμοὶ τῶν διαμαρτυρομένων γραμματίων. Καὶ ἐνῷ ἡ κρίσις ἦτο καταφανής, μόνον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν τὴν ἔβλεπε. Καὶ ὅμως ἡ εὐμάρεια τοῦ Δημοσίου Ταμείου παρεῖχε τὴν ἀπόδειξιν τῆς κρίσεως, ἀφοῦ ὠφείλετο εἰς τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας. Καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἀπεκάλει δημοκόπους τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἐὰν τὰ καθεστῶτα δύνανται νὰ διατηρῶνται μὲ τὰ ψέμματα. Ἡ Κυβέρνησις συνέβαλε καὶ θετικῶς εἰς τὴν κρίσιν διὰ σειρᾶς παραπτωμάτων οἰκονομικῶν. Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις εἶχεν ὑποβάλει ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ἀλλὰ καὶ ἀλλοθεν ἔλαβε γνῶσιν ἡ Κυβέρνησις τῶν ἀπόψεων ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ρεβιάδη πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος ἀπήντησεν εὐγενέστατα ὅτι οὐδένα κίνδυνον διαβλέπει. Ἡ πίστις ὅμως δὲν ἀποκτᾶται μὲ κραυγὰς αἰσιοδοξίας. Μόνον μέτρον τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἡ ὑποχρέωσις τῶν Τραπεζῶν νὰ κρατοῦν μέρος τῶν καταθέσεών των καὶ νὰ τὸ καταθέτουν εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν. Καὶ ὁ νόμος αὐτὸς οὐδέποτε ἐφηρμόσθη. Δὲν ἔγινεν ἐπίσης τίποτε διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιταγῆς. Καθιερώθη τὸ σύστημα διὰ τὰς πληρωμὰς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ αἱ ἐπιταγαὶ εἶναι πληρωτέαι μόνον εἰς τὸν ἀποδέκτην καὶ ἔτσι καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἐναυάγησεν. Ἄλλο αἴτιον τῆς καταστάσεως εἶναι ἡ αὔξησις τῶν δημοσίων δαπανῶν. Καὶ ἡ αὔξησις δὲν ὑπῆρξε τυχαία, ἀλλὰ προμελετημένη.

Τὸ προεκλογικὸν πρόγραμμα τῆς μειώσεως τῶν δαπανῶν μετεβλήθη εἰς πρόγραμμα αὐξήσεως αὐτῶν. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς καὶ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, κατὰ δοθὲν πρὸς αὐτὸν φιλικὸν γεῦμα, ὅπου ἐτόνισεν ὅτι ἀναμένει βελτίωσιν τῆς καταστάσεως καὶ ἐν μέσῳ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καὶ εἶπαν, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ αὐξάνωσι. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόγραμμα τῶν δαπανῶν, εἰς ἐποχὴν ὁπότε γενικῶς ἀναγνωρίζεται, ὅτι αἱ δημόσιαι δαπάναι δὲν παρηκολούθησαν τὸν ἀντιπληθωρισμὸν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας. Καὶ διὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς δαπάνας αὐτὰς ἐπιβάλλει φορολογίας εἰς εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Ηὔξησε τοὺς δασμοὺς καὶ τὸ ψωμὶ πληρώνεται ἀκριβώτατα ἐδῶ, ἐνῷ ἀλλοῦ καίουν τὸ σιτάρι, καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ ψωμὶ στοιχίζει 2—2 1)2 δραχμάς. Θὰ σᾶς ἀναφέρω ποῖαι αὐξήσεις φόρων καὶ δασμῶν ἐγένοντο καὶ ποῖαι ἐπιβολαὶ νέων φόρων. Ηὐξήθησαν οἱ τελωνειακοὶ δασμοὶ καὶ ἐπῆλθον αὐξήσεις ἡ νέα ἐπιβολὴ φόρου διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀκινήτων, διὰ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, διὰ τὰ σπορέλαια, διὰ τὸν σῖτον, τὰ ἄλευρα, τὸν ἀραβόσιτον, τὴν κριθήν, τὴν βρώμην, τὸ σιγαρόχαρτον, τὰ δημόσια θεάματα, τὴν κατανάλωσιν οἰνοπνεύματος, τὰ τέλη χαρτοσήμου, τὴν καθαρὰν πρόσοδον, τὰ ποδήλατα, τὰ αὐτοκίνητα, τὰ δικαστικὰ πρόστιμα, τὰ ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορεύματα.

Ἐπίσης εἰς τὰς ἐκ Γερμανίας ἐπανορθώσεις ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητηρίου ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐκ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης, ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πολεμοπαθῶν, ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων. Πλήρης ἀφαίμαξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐννοεῖτε ὅλοι σας. Τὰ ἐλέγαμεν πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐχαρακτηρίσθημεν ὡς ἠττοπαθεῖς. Νὰ σᾶς διαβάσω τί ἔλεγα τότε, (ἀναγινώσκει). Τὰ ἴδια ἐπανέλαβα τὸ 1931, καὶ σήμερον πάλιν τὰ ἀναγινώσκω διὰ τρίτην φοράν. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὰ ὑπερβολικὰ ὑπεστήριξα. Ἀλλὰ ἐπῆλθε καὶ μείωσις τῶν ἐμμέσων φόρων, διότι ὁ κόσμος περιώρισε τὴν τροφήν του. Καὶ τὸ Κράτος ἔστειλε χωροφύλακα

διὰ νὰ εἰσπραχθῇ τοὺς ἀμέσως φόρους καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐλλείμματα.

Ἡ φορολογία αὕτη συνεχίζει ὁ κ. Χαϊτζιάνος ἐξαντλεῖ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς παραγωγῆς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ μὲ τὸ ἐμπόριον. Τὸ κράτος ἀφαιρεῖ περισσότερα τῶν ὅσων πρέπει ἀπὸ τὸ ἐμπόριον καὶ δὲν συντηρεῖ οὔτε νὰ ζήσῃ οὔτε νὰ ἀνανεώσῃ τὸν πλοῦτον. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν. Ἤτις ἐπιβαρύνεται παρὰ πολύ. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι μεγάλα τὰ παραπτώματα αὐτά, δὲν εἶναι τὰ μόνα. Τὸ ὕψιστον τῶν παραπτωμάτων τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὑπενόμευσε καὶ ἐκλόνισε ἐκ βάθρων τὴν δημοσίαν πίστιν. Ἐνῷ ἀπὸ τοῦ 1926 τὸ τρίτον τῶν δημοσίων προσόδων προωρίζετο πρὸς πληρωμὴν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ ἐνῷ εἶχε σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ δημόσιον χρέος ἐφθασε εἰς δυσθεώρητα ὕψη προσετέθη τὸ τριμερὲς δάνειον. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ δανεισμοῦ ἡ Κυβέρνησις ὑποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ ὁλόκληρον τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς χώρας καὶ διατάσσει νὰ ἀρχίσουν ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα δανείζεται διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὀρθάς, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν συγχρόνως τὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμῶνος.

Συνεπὴς ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὴν ἀρχικήν ἀπόφασίν της, ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν ὅλα μαζὺ διὰ νὰ γίνῃ τὸ Κράτος συγχρονισμένον, κάμνει Γερουσίαν, παραγωγικὰ ἔργα πανεπιστημιακὴν πόλιν, στρατιωτικὴν πόλιν, νοσοκομεῖα, τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Καὶ ὄχι μόνον τὰ κάμνει ἀλλὰ τὰ κάμνει πολυτελέστατα καὶ ἀπόδειξις ἡ κατεδάφισις τοῦ μεγάρου Συγγροῦ πρᾶγμα ποὺ ἀντίκειται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός. Ὁ τάφος τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸν ἔκτρωμα, ἐστοίχισεν ἑκατομμύρια, ἐνῷ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐστοίχισε 5 χιλ. φράγκα μόνον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν 20 χιλιάδας λιρέττας.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Μὴν λησμονεῖτε ὅτι ὑπῆρξατε μέλος τῆς Κυβερνήσεως.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Μὴ ζητεῖτε συνυπευθύνους, ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν. Ἡ συνομολόγησις περαιτέρω δανείων διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ μεγαλουργὸν πρόγραμμα ὡς τὸ ἀποκαλεῖ ὁ ἴδιος κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι ἀδύνατος. Διότι ἐξηντλήθημεν οἰκονομικῶς, ἀλλὰ καὶ γενομένη θὰ συντελέσῃ εἰς μεγαλυτέραν καταστροφήν. Καὶ ἂν πᾶμε εἰς τὴν ὁδοποιΐαν τί βλέπομεν: Διὰ νὰ ἐξαπατηθοῦν ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ἤρχισεν ἡ σύγχρονος κατασκευὴ ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ ἐπετάχθησαν εἰς τοὺς δρόμους 1.500 ἑκατομμύρια χωρὶς νὰ κάμωμεν οὔτε ἕνα δρόμον, ἐνῷ ἐξ ἄλλου οἱ προϋπολογισμοὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀπὸ 600 χιλ. δι' ἕκαστον χιλ. ἐφθασεν εἰς 1.330 χιλιάδας δραχ. εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ ὑπερβοῦν τὰ δύο ἑκατομμύρια. Ὑπάρχει ὁδὸς ἡ ὁποία ἐστοίχισε 104 ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐπετάχθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συναντήσῃ τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔγινεν οὔτε θὰ γίνῃ. Ἔτσι θὰ κράτος μεθυσμένον.....

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ὑποθέτω ὅτι λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν σας τὴν ὑπομονὴν μὲ τὴν ὁποίαν σᾶς ἀκούομεν καὶ ἔχετε ὑποχρέωσιν ὅταν θὰ λάβετε τὴν ἀπάντησιν νὰ μὴ μᾶς διακόπτετε ὅπως καὶ ἡμεῖς δὲν σᾶς διακόπτομεν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἀποτυχία τῶν παραγωγικῶν ἔργων δὲν θὰ εἶναι καὶ ἡ μόνη, προβλέπω παρομοίαν καὶ διὰ τὰ διδακτήρια. Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ πρέπει νὰ συνομολογήσωμεν ὅτι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἀπαιτοῦνται ποσὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνώτερα τῶν δυνάμεων μας καὶ θὰ ἦτο ἡ γειροτέρα σκέψις νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰ φέρωμεν εἰς πέρας μὲ προσωρινὰ δάνεια. Ἔπρεπε ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1931 οἱ ἁρμόδιοι νὰ βάλουν κάτω τὸ κεφάλι καὶ νὰ σκεφθοῦν τί πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ, τί πρέπει νὰ ἀναβληθῇ καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐζημίωσε μόνον τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ἀλλὰ ἀπέδειξε καὶ πλήρη ἀνεπάρκειαν εἰς τὰς ἰδίας της προβλέψεις. Οὐδαμοῦ τὰ βαρόμετρα τῆς κρίσεως παρουσιάζουν τόσον δυσμενῆ τὴν πτῶσιν τοῦ καταστρώματος, ἡ ὁποία δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τὴν Γερμανίαν, διότι ἔχει ἐμειωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐνῷ εἰς ἡμᾶς ἐχάθη κατὰ τὰ 7/8. Ἡ κρίσις οὔτε ὅλα τὰ κράτη ἔπληξε οὔτε ὅσα ἔπληξε τὰ ἔπληξε εἰς αὐτὸν τὸν βαθμόν, ἐνῷ αἱ ἰδικαί μας περιστάσεις ἦσαν εὐνοϊκαί. Ἡ ἐξωτερικὴ κρίσις κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπερπαραγωγήν, ἀλλὰ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐσημειώθη τοιαύτη ἀντιθέτως δὲ ἔχομεν ὑπερπαραγωγήν, ἡ Ἑλλὰς δὲν ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ ἀποζημιώσεις ἐκ τοῦ πολέμου, ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι κράτος βιομηχανικὸν διότι τὰ βιομηχανικὰ κράτη εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐδεκατίσθησαν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸ ἐμπορικόν της ἰσοζύγιον δυσμενὲς δηλαδὴ εἰσάγει πολλὰ καὶ ἐξάγει ὀλίγα. Ἀλλὰ ἐκ τούτου ὠφελήθη διότι ἐμειώθησαν αἱ τιμαί. Δὲν ὑπῆρχον λοιπὸν δυσμενεῖς περιστάσεις ἀλλ' ἐκ τῆς κακῆς διαχειρίσεως τῶν ζητημάτων ἐδημιουργήθη κρίσις τὴν ὁποίαν δὲν εἶδεν ἡ κυβέρνησις ἐγκαίρως καὶ ὅταν τὴν εἶδεν, δὲν τὴν ἀντιμετώπισεν. ἐπωφεληθεῖσα δὲ τῆς μειώσεως τῶν τιμῶν αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὴν κρίσιν, ἐπέβαλε βαρυτάτην φορολογίαν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Οὕτω ἐδημιούργησε περιστάσεις λίαν δυσμενεῖς καὶ φοβοῦμαι ὅτι μὲ τὴν λῆξιν τῆς ἐξωτερικῆς κρίσεως μήπως εὑρεθῶμεν εἰς χειροτέραν κατάστασιν. Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτει διαρκῶς νὰ μάθῃ ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν τὸ πρόγραμμα της, τὸ μανθάνει λοιπὸν αὐτὸ σήμερον. Καὶ ζητοῦσε νὰ ὑποδείξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις τὸ πρόγραμμα τῆς διορθώσεως τῶν ὀλισθημάτων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ὑπῆρξέ τις, ὅστις ἐστερήθη τῆς πραγματικότητος εἶναι ἡ κυβέρνησις, ἡ ὁποία μᾶς ἔλεγεν ὅτι ἡ πίστις μας ἀντὶ πάσης θυσίας θὰ μείνῃ ἀκεραία. Καὶ ὑπῆρξε στιγμή, καθ' ἣν ἡ ἀκεραιότης συνεδέθη μὲ τὸν βίον τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ μὲ τὴν αὐτὴν αἰσιοδοξίαν ὑποστηρίζει σήμερον ἀντίθετον ἀκριβῶς πρόγραμμα. Ἐγκαταλείπει τὸ πρόγραμμά της καὶ τὸ μόνον ποὺ δὲν ἐγκαταλείπει εἶναι ἡ ἐξουσία. Ἡ στιγμὴ εἶναι ἐξόχως σοβαρὰ καὶ ὀφείλει ἡ κυβέρνησις νὰ ἐργασθῇ σοβαρῶς καὶ ὄχι βέβαια μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέτρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη σήμερον.

Ἡ λῆξις τῆς ἐξωτερικῆς κρίσεως δὲν θὰ σημάνῃ καὶ τὴν λῆξιν τῆς ἰδικῆς μας. Δυστυχῶς διὰ τὸν τόπον ἀπεδείχθη ὅτι ἐγὼ ὁ ἀπαισιόδοξος καὶ ἠττοπαθὴς ἔσφαλα. Ὅτι δὲν ὑπῆρξα τόσον ἀπαισιόδοξος, ὅσον ἐνδείκνυον αἱ περιστάσεις. Διότι ἔβλεπα τὴν διηνεκῆ συνομολόγησιν δανείων, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς πτώχευσιν, ἔβλεπα τὸ ὕψος τοῦ Δημοσίου Χρέους, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπίστευον ὅτι θὰ φθάσωμεν ὄχι μόνον εἰς πτώχευσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς καταρράκωσιν τοῦ νομίσματός μας. Μὲ προχειρολογίας, μὲ πεῖσμα καὶ ἀδικαιολογήτων αἰσιοδοξίαν δὲν ἀποφεύγονται οἱ κίνδυνοι. Ὑπεράνω τῶν μικροφιλοδοξιῶν, τῶν μικροσυμφερόντων, τῶν παθῶν ὑπάρχει κάτι τὶ ἀληθῶς μέγα, ἱερόν, τίμιον, ὑπάρχει ἡ Ἑλλάς, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ἡ Κυβέρνησις.

Ἀποφασίζεται κατόπιν ἐν διαλογικῇ συζητήσει μεταξὺ τῶν κ.κ. Τσαλδάρη, Καφαντάρη, δηλωσάντων ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ ὁμιλήσουν ἀπόψε καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακοπούλου νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις δι' αὔριον.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Ὀφείλω ὅμως νὰ δηλώσω ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ παραταθῇ αὔριον μέχρι πέρατος τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως, ὥστε νὰ μείνῃ ἡ μεθαύριον διὰ τὰς δευτερολογίας.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 9,30' μ.μ. δι' αὔριον ὥραν 4,30' μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Μ. Παπαδάκης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'

Τετάρτης 27 Ἀπριλίου 1932.

Ὥρα 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ μικτὴ συνέλευσις ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ζητεῖ, ὅπως χορηγηθῶσιν ἐκ τῶν 90 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα κατακρατεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἓξ ἑκατομμύρια, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὰ θύματα πολέμου, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Μάρκου*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ ἀναπήρου πολέμου Γεωργίου Κολοκοτρώνη ζητοῦντος τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς του.

Ὁ σύνδεσμος ἀχθοφόρων λιμένος Θεσσαλονίκης καὶ ὁ σύλλογος ρεμουλκαδώρων ζητοῦν τὴν ἀκύρωσιν τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Τσουσοπούλου.

Οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων Λαγκαδᾶ καὶ Προφήτου Ἡλιοῦ παρακαλοῦν ὅπως ἡ ἐπαρχία Λαγκαδᾶ ἀποτελέσῃ μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν μὲ τὴν Χαλκιδικήν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Βόλου ζητεῖ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ἐπὶ τρίμηνον τοῦ ἐκτελωνισμοῦ τετρακισχιλίων περίπου τόννων σίτου Αὐστραλίας.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφείσης συνθήκης φιλίας, συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας».

Ὁ κ. ***Π. Βουγιούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν τοῦ Ο.Λ.Π.».

Ὁ κ. ***Π. Θηβαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ εἰδικῶν πτωχευτικῶν θεσμῶν».

Ἡ Βουλὴ κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων: 1) «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τοῦ νόμου περὶ δασικοῦ κώδικος»· 2)«περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173» 4637 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος καὶ 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄ συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου, 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 200.

Ἡ θήρα ἐν γένει, τυτέστιν ἡ διαχείρισις, ἡ προστασία καὶ ἡ ἀστυνομία αὐτῆς καθόλου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς τοῦ παρ' αὐτῇ ἀνεξαρτήτου Γραφείου Θήρας.

Ἄρθρον 201.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται παντοχοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ τῶν κάτωθι περιπτώσεων.

1) Ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα διακοσίων πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικιῶν αὐτῶν.

Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παραγράφου ταύτης καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν μόνον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν.

2) Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως, ἢ μισθωτοῦ α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς 16ης Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς ἀσυγκομίστων μποστανίων καὶ καπνοφυτειῶν, γ) ἐντὸς λειμώνων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενικῶς καλλιεργουμένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῆς ἐξάσκησις τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπεφραγμέναι διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεουμένων νὰ βαίνωσι μετὰ προσοχῆς καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διόδους, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταυτοχρόνως ὑποχρεοῦνται οἱ κυνηγοὶ κατὰ τὴν διέλευσίν των ταύτην, νὰ ἔχωσι δεδεμένους τοὺς ἑαυτῶν κυνηγετικοὺς κύνας.

Ἄρθρον 202.

Γενικῶς ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περιπεφραγμένων κτημάτων, λιμνῶν ἢ νησίδων, ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἀποκλειστικὴ ἐνάσκησις τῆς θήρας, ἀλλὰ μὴ ἀφιστάμενη τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, εἶνε ἀπολύτως σεβαστή, τῆς ἐν αὐταῖς ἐλευθέρας ἐνασκήσεως τῆς θήρας ἀπαγορευομένης εἰς ἄλλους, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ.

Ἄρθρον 203.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν θηραμάτων ἢ ἐξεύρεσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ἢ δημιουργίαν μονίμων πάρκων φυσικῆς ἐκτροφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει χάριν κοινῆς ὠφελείας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωγίας δύναται

α) Ν' ἀπαγορεύσῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους, τὴν θήραν ὡρισμένων ἢ ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων, εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, εἴτε καὶ εἰς περιωρισμένας ἐκτάσεις, ἰδίᾳ τροφοδοτούσας τὰς λοιπὰς πέριξ τοιαύτας, ἢ καὶ πρὸς δημιουργίαν πάρκων τεχνητῆς ἢ φυσικῆς προστασίας καὶ ἐκτροφῆς θηραμάτων.

β) Ἐντὸς ἀπεριφράκτων ἰδιοκτησιῶν ἐκτάσεως συνεχοῦς καὶ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν χιλίων πεντακοσίων στρεμμάτων, τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ.

γ) Νὰ διατάσσῃ ἀκόμη καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ τὴν δι' οἱουδήποτε

μέσου καταστροφὴν ὡρισμένων θηραμάτων ἐπιζημίων εἰς τὴν θήραν, κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν, ἐκ τῶν πτηνῶν ἰδίᾳ τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ συναφθείσῃ ἐν Παρισίοις Συμβάσει.

ε΄ Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἀγοραπωλησίαν οἱουδήποτε εἴδους ἐκ τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

ε΄ Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν τοῦ λαγωοῦ κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνος.

Ἄρθρον 204.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 203 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 202 τοῦ παρόντος νόμου ἐκτάσεις εἴτε ἐπὶ νήσων εἴτε ἐπὶ στερεᾶς ἔνθα ἀνέκαθεν κατὰ τὸ φυσιολογικὸν διενηργεῖτο θήρα ὀρτύγων καὶ τρυγόνων, εἶτε ἰδιωτικαὶ εἶτε αὖται εἶτε κοινοτικαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων κατὰ τὸ φυσιολογικόν. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περίφραξις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀσχέτως δὲ καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν αὐταῖς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῆς θήρας τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων ἀπαγορεύεται, αἱρομένων καὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων περιφραγμάτων ἢ ἄλλων ἐμποδίων ἐφ' ὅσον ἐγένοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 205.

1. Ἡ ἐγκατάστασις πυρηνίων ἐντὸς τῶν ἀπηγορευμένων πρὸς θήραν ἐκτάσεων διὰ τὴν δημιουργίαν πάσης φύσεως ἀπὸ θήρας προστασίας ἢ πάσης ἐπιτροφῆς καὶ εἰς ἀκτῖνα μέχρις ἑνὸς χιλιομέτρου, καθὼς καὶ ἡ βόσκησις ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως, δύνανται νὰ ἀπαγορεύηται διὰ διατάξεως τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2) Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἡ ἔντασις καὶ καθόλου ξύλευσις ἐντὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 206.

1. Τῇ αἰτήσει Δήμων, Κοινοτήτων, ἢ ἄλλων Νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, ἰδιοκτητῶν νησίδων ἢ λιμνῶν καὶ κτημάτων, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν φύλακες θήρας, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων τούτους.

2. Μετὰ τὸν διορισμὸν των οἱ φύλακες θήρας δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Δασάρχου ἢ Δασονόμου τὸν νενομισμένον ὅρκον ἀναλαμβάνοντες καθήκοντα φύλακος θήρας καὶ διὰ χρόνον οὐχὶ μικρότερον τῆς διετίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἶνε βεβηθηκιὰ ὅπλα τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θήραν μόνον, ἐκτελοῦντες πᾶσαν σχετικὴν διαταγὴν τῶν προϊσταμένων των μονίμων δασικῶν ὑπαλλήλων.

3. Εἰς θέσιν φύλακος θήρας διορίζονται Ἕλληνες πολῖται ἔχοντες ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἡλικίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν 55 ἐτῶν, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ μὴ καταδικασθέντες ἢ παραπεμφθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι (ἄρθρ. 21, 22, 24 τοῦ Π. Ν.)

4. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῶν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος περιβραχιόνιον πάσινον πλάτους 0,10 μ. μὲ κεντημένα ἐπ' αὐτοῦ τὰ γράμματα Φ. Θ. (φύλαξ θήρας). Ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν πάντοτε δελτίον ταυτότητος θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου εἰς ὃ ὑπάγονται, μὲ ἐπικεκολλημμένην καὶ ἐσφραγισμένην διὰ τῆς οἰκείας σφραγῖδος τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου εὐδιάκριτον φωτογραφίαν τοῦ κατόχου φύλακος θήρας. Τὸ δελτίον τοῦτο μετὰ τὴν τυχὸν παύσιν ἢ ἐκπνοὴν τῆς θητείας τοῦ φύλακος θήρας ἐπιστρέφεται εἰς τὸ προϊστάμενον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ προτείναντος τὸν θητεύσαντα.

5. Οἱ φύλακες θήρας δικαιοῦνται νὰ ὁπλοφοροῦσι διὰ πιστολίου. Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τούτους ἀσχέτως χρόνου νὰ ὁπλοφοροῦσι διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου.

6. Ἡ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς θητείας τούτων ἀπόλυσις διὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας καὶ δασῶν διατάξεων ἢ δι' ἀνεπανόρθωτα. Διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου καὶ ἄνευ εἰδέτι τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προτείναντος τὸν διορισμόν των.

7. Ἡ μετὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας καὶ δασῶν διατάξεων ἀπόλυσις τῶν φυλάκων θήρας, διενεργουμένη μετὰ τὴν ἐκδοσιν καταδικαστικῆς κατὰ τούτων ἀποφάσεως, δὲν δίδει εἰς τούτους πλέον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ.

Ἄρθρον 207.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

2. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς ὀρεινῆς ἐπιτρέπεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰανουαρίου.

3. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς πεδινῆς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Δεκεμβρίου.

4. Ἡ θήρα τοῦ λαγωοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰανουαρίου.

Ἡ θήρα τῶν ἐνύδρων πτηνῶν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς ὅσα μέρη ἔχουν λίμνας, λιμνώδεις ἐκτάσεις ἢ παραλίας μετὰ κυνηγετικοῦ κυνὸς καὶ εἰς ἀκτῖνα οὐχὶ μεγαλειτέραν τῶν χιλίων μέτρων. Ἐπίσης ἡ θήρα τῶν τρυγόνων ἄνευ κυνηγετικοῦ κυνὸς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς μέρη δι' ὧν διέρχονται μόνον.

5. Ἡ θήρα τῆς δορκάδος ἐπιτρέπεται κατὰ Νοέμβριον, καὶ εἰς ἃς περιφερείας καθορίζει ἐτησίως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῆς ἐλάφου, αἰγάγρου, φασιανοῦ καὶ ἀγριοπεταινοῦ.

7. Τὰ ὡς ἄνω ὅπως διὰ πάντα ἢ τινα τῶν θηραμάτων δύνανται νὰ περιορισθοῦν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

8. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται γενικῶς εἰς πάντας τὸ φέρειν κυνηγετικὸν ὅπλον ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, οὐδὲ τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, φυλάκων θήρας, ἀγροφυλάκων, ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων καὶ ὁπλιτῶν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐξαιρουμένων. Ἡ ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν μεταφορὰ τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων ἐπιτρέπεται ὅταν ταῦτα εἶναι λελυμένα καὶ συσκευασμένα.

Τῇ ἐγκρίσει τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐπιτρέπεται ἡ ὁπλοφορία εἰς τοὺς παραμεθορίους πληθυσμοὺς γενικῶς καὶ κατὰ τὴν ὀρεινὴν περίοδον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐξοντώσεως βλαβερῶν εἰς τὴν γεωργίαν θηρευμάτων.

9. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται ἡ θήρα καὶ διὰ μόνων τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν ἢ ἡ τούτων ἄσκησις.

10. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν, ἢ ἐξόντωσιν ἐν γένει, ἄνευ δὲ κυνηγετικῶν κυνῶν, ἀρκτων, λύκων, ὠῶν, ἁρπακτικῶν πτηνῶν καὶ κορακοειδῶν, πάντοτε ὅμως τῇ συμφωνίᾳ καὶ βασικοῦ ὀργάνου ὑπευθύνου διὰ τὴν τήρησιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

11. Καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ θήρα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτῆς γενικῶς ἢ δι' ἕκαστον εἶδος θηράματος, ἀπαγορεύεται ἡ ἔκθεσις, ἀγοραπωλησία, παρασκευὴ πρὸς βρῶσιν καὶ κατανάλωσιν τοῦ ἀπηγορευμένου θηράματος, ἐκτὸς ἐὰν πιστοποιῆται ἡ εἰσαγωγὴ τούτου ἐκ περιφερειῶν ἔνθα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα.

12. Τῶν διατάξεων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιρεῖται ἡ περιφέρεια Πιερίου ἔνθα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παρατείνεται ἡ θήρα τοῦ λαγωοῦ καὶ τῆς πέρδικος εἰς ὀρεινὰς δὲ ταύτης περιοχὰς καθορισθησομένας ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 208.

1. Ὡς θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια ζῷα καὶ πτηνὰ πλήν :

α) Τῶν μικροτέρων κατὰ τὸ μέγεθος τῆς σπαρίθρας καὶ κορυδαλοῦ (κατσουλιέρας) ἀφροτέρων περιλαμβανομένων.

β) Τοῦ Κύκνου, Πελαργοῦ, Κύκνου, ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ Δρυοκολάπτου (Τσικλητήρας), Ἔποπος (Τσαλαπετεινοῦ), Κίρκου (Κιρκινεζιοῦ), Ἀκριθόρα (Ἀγριοπόλιου), Μελισσουργοῦ, Σίττης (Τσοπανάκου, σφυσιχτῆ), Αἰγοθήλη (Γιδοβιζιτσῆ-Πλάνου) τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χελιδόνων καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν νυκτοβίων πλὴν τοῦ Βύα (Μπούφου), καὶ τοῦ ψαρονιοῦ (γκαραβέλι).

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα θηράματα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐξαιρούμενα τοιαῦτα, ἐτι δὲ νὰ ἐξαιρέσῃ δι' ὡρισμένας περιφερείας τὰ πτηνὰ ψαρόνι, μελισσουργὸν καὶ στρουθίον.

3. Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ θηραμάτων (ζώντων) ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 209.

1. Ἡ θήρα ἐνασκεῖται διὰ κυνηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου τῇ βοηθείᾳ ἢ μὴ κυνῶν κυνηγετικῶν, τῆς χρήσεως τῶν πολεμικῶν ὅπλων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων, κλωβῶν, δηλητηρίων, δικτύων, βρόχων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων καὶ ὀργάνων, σκοπὸν ἐχόντων τὴν θήραν ἢ σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ζώων καὶ πτηνῶν. Ἡ ἐμπορία καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὀργάνων τούτων πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν κατασκευαζομένων δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων δι' ἀπόχης καὶ ἡ δι' ἀγκίστρων θήρα κιχλῶν εἰς μόνον τοὺς κατοίκους τῶν δήμων Ἀβίας καὶ Καρδαμύλης τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἀπὸ 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Μαρτίου, κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ διὰ βράχων θήρα τρυγόνων εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Κερί καὶ Ἀγαλᾶ τῆς Ζακύνθου ἀπὸ 16 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας.

Ἐν τῇ νήσῳ Θήρα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα τῶν διαβατικῶν πτηνῶν, ὀρτύγων, ἀπὸ πρώτης Αὐγούστου ἕως τέλους Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ δι' ἀπόχης.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τὴν νύκτα, ἰδίᾳ δὲ διὰ φανῶν ἢ προβολέων φορητῶν ἢ ἐπ' αὐτοκινήτων ἢ ἐπὶ παντὸς ἄλλου μέσου συγκοινωνίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὠῶν, τῶν νεοσσῶν καὶ τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 203 καὶ παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 207 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν κλωβοῖς διατήρησις καὶ ἐκτροφὴ ἐν γένει πάντων τῶν πτηνῶν, πλὴν τῶν ἐξωτικῶν τοιούτων (καναρίων, καναρινίων, φιττακῶν κλπ.).

6. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' ὁμάδας θήρα ὅταν τὸ σύνολον τῶν κυνηγῶν τῶν συμετεχόντων καὶ ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα ὁπλοφόρων καὶ μὴ εἶναι πλέον τῶν δέκα.

Τοιαύτη ὁμαδικὴ θήρα θεωρεῖται καὶ ὅταν Σωματεῖα ἢ ὁμάδες ἀπαρτιζόμεναι ἐκ πλειοτέρων τῶν δέκα κυνηγῶν κατανέμωνται ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τῶν θηρευτικῶν ἐκβρομῶν των εἰς μικροτέρας ὁμάδας, ὧν τὰ μέλη εἶναι ὀλιγώτερα τῶν δέκα. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν εἰς ὁμάδας ἀπαρτιζομένας ἐκ περισσοτέρων τῶν δέκα εἰς λίμνας ἢ θαλάσσας ἢ προκειμένου περὶ ἐξοντώσεως ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν ἢ θήρας ἀγριοχοίρων, ὅτε ὅμως δὲν νὰ παρίστανται κατὰ τὴν θήραν ταύτην καὶ ὄργανον τοῦ οἰκείου Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, ὑπεύθυνον διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ τύφλωσις ἢ ὁ τραυματισμὸς πτηνῶν καὶ ἡ ὁπωσδήποτε χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς θήραν.

Θήραν καθ' ἅπαν μὲν τὸ Κράτος διὰ κυνῶν τοῦ γένους λαγωοδόρων.

8. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν νίκα, εἰς ἐκτάσεις δὲ ἔνθα διαθέσεις ἔλαφοι, αἴγαγροι καὶ δορκάδες διὰ κυνῶν διώξεως (γκέκα).

Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ ἀδείας καταδίωξις καὶ καταστροφὴ τῶν ἀγριοχοίρων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καθόδου αὐτῶν, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν κορακοειδῶν ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων γεωργοκτηματιῶν.

Ἄρθρον 210.

2. Ἡ ἄδεια θήρας, οἱασδήποτε προσωπικῆ, ἐκδίδεται

1. Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ ἄνευ ἀδείας θήρας, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν (100) ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπὸ τῶν δασονόμων γ' τάξεως, ἢ ἐκτελούντων χρέη τοιούτων δασοφόρων α' ἢ β' τάξεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς νήσους τῶν Κυκλάδων ἐκδίδονται εἰδικαὶ ἄδειαι τριμήνου διαρκείας εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τούτων διὰ τὴν θήραν τῶν διαβατικῶν πτηνῶν. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου λήγει τὴν 16 Νοεμβρίου καὶ ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν 50.

3. Ὡσαύτως ἐκδίδονται καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνατεθῇ αὐταῖς διὰ Διατάγματος ἢ τοιαύτη ἔκδοσις ἀδειῶν θήρας.

4. Ἐν τῇ σχετικῇ αἰτήσει ἀναγράφονται τὸ ὀνοματεπώνυμον, πατρίς, διαμονή, ἐπάγγελμα καὶ ἡ ἡλικία τοῦ αἰτοῦντος, προσάγεται δὲ καὶ εὐκοινήτῳ φωτογραφία εἰς μικρὸν μέγεθος, ἥτις ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς ἀδείας θήρας. Ἐπίσης ὁ αἰτῶν βεβαιοῖ ἐν τῇ αἰτήσει του, ὑποκειμένως εἰς τὰς συνεπείας ψευδοῦς βεβαιώσεως, ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι.

5. Ἡ ἄδεια θήρας ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐκδίδεται. Οἱ κάτοικοι ὅμως τῶν παραμεθορίων πόλεων ἢ χωρίων ἢ συνοικισμῶν δύνανται νὰ θηρεύωσι διὰ τῆς αὐτῆς ἀδείας θήρας εἰς τὰς περιφερείας τῶν γειτονικῶν πρὸς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν τῶν γειτονικῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων.

6. Ἡ ἔκδοσις ἀδείας θήρας διὰ τὴν περιφέρειαν ἑτέρου Δασαρχείου ἢ Δασονομείου διενεργεῖται ὑφ' ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐξ ἰδιαιτέρου διπλοτύπου βιβλίου, ἐπὶ προσαγωγῇ ἑκάστοτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν (100).

7. Τῆς καθοριζομένης δευτέρας ταύτης ἀδείας ἀπαλλάσσονται οἱ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι εἰς περίπτωσιν μόνον μεταθέσεώς των.

8. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἀρχεται τὴν 1 Αὐγούστου καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν θήρας εἰς τοὺς κατοίκους ὡρισμένων περιοχῶν ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουσι τὸ τοιοῦτον.

10. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας διὰ τοὺς κατοίκους τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται καὶ θεώρησις τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκαλύψεως.

"Αρθρον 211.

Τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ημέρου ἀπὸ τοῦ πέρατος κεντρωτικὴν καὶ συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν ἑκάστης τριμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου συγθήρας ἐν τῇ περιφερείᾳ των μετὰ τοῦ οἰκείου τριπλοτύπου τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ληξάσης τριμηνίας.

"Αρθρον 212.

1. "Αδεια θήρας δὲν χορηγεῖται : α') Εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι ἢ καὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Π. Ν. ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ ἐμπρισμῷ, φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας, ζωοκλοπῇ καὶ ζωοκτονίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ καὶ εἰς ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθησαν τὰ πρόσωπα ταῦτα, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἄδεια θήρας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἁρμοδίας βασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπέπεσαν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς οἱανδήποτε ποινικὴν παράβασιν.

β) Εἰς τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας, γ') εἰς τοὺς παράφρονας, δ') εἰς τοὺς κωφαλάλους, ε) εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

2. Διὰ τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἀπαιτεῖται προσαγωγὴ πιστοποιητικοῦ καὶ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἀρχῆς.

"Αρθρον 213.

1. Οἱ κάτοχοι κυνηγετικῶν κυνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἄδειαν κατοχῆς κυνηγετικοῦ κυνός, φέρουσαν τὸν τίτλον (δελτίον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνός), ἐπὶ προσαγωγῇ εἰς τὰς δασικὰς ἀρχὰς ἢ ἀρχὰς χωροφυλακῆς τὰς ἐντεταλμένας τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐτησίως δραχ. εἴκοσι.

2. Πᾶς κυνηγετικὸς κύων, οὗτινος ὁ κάτοχος στερεῖται ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνός, θεωρεῖται ἀδέσποτος.

3. Οἱ μὴ ἀδέσποτοι κυνηγετικοὶ κύνες φέρουσι περιλαίμιον ἐφ' οὗ προσκολλᾶται πλάξ φέρουσα τὸν ἀριθμὸν τοῦ μητρώου καὶ ἀναγράφουσα τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκδοῦσαν τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ κυνηγετικοῦ κυνός. Ἡ τυχὸν ἀπώλεια τοῦ περιλαιμίου δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐπ' αὐτοῦ κυριότητος.

4. Ἡ Ἑταιρεία προστασίας τῶν ζώων, εἰς ἣν περίπτωσιν συλλαμβάνει διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς κυνηγετικοὺς κύνας δεδηλωμένους, ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τὴν τοιαύτην σύλληψιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Δασικὴν Ἀρχήν, ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ κατόχου.

Ὁ κάτοχος τοῦ κυνηγετικοῦ τούτου κυνός, πρὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ κυνός, του, καταβάλλει εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἑταιρείαν τὰ νόμιμα σύλληπτρα καὶ ἔξοδα διατροφῆς.

5. Αἱ ἐκδίδουσαι τὰς ἀδείας κατοχῆς κυνηγετικῶν κυνῶν Ἀρχαὶ τηροῦν μητρῶον κυνηγετικῶν κυνῶν, ἐν ᾧ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, ἡ ἡλικία, τὸ γένος, τὸ εἶδος, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια χαρακτηριστικὴ τοῦ κυνηγετικοῦ κυνός.

6. Κυνηγετικοὶ κύνες, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι στεροῦνται δελτίου κατοχῆς κυνηγετικοῦ κυνός, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταφέρωνται διὰ σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, ἀτμοπλοίων καὶ παντὸς ἐν γένει μεταφορικοῦ μέσου, πλὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων, δι' οὓς διὰ τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀφίξεως αὐτῶν ἰσχύουν τὰ συνοδεύοντα τούτους τυχὸν πιστοποιητικὰ ἢ καὶ τελωνειακὰ ἔγγραφα.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα μεταφορὰ κυνηγετικῶν κυνῶν, τῶν ὁποίων οἱ μεταφέροντες ἢ οἱ συνοδεύοντες τούτους κατέχουσι τὸ δελτίον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνὸς διὰ τὸν μεταφερόμενον κυνηγετικὸν κύνα καὶ ἐφόσον οὗτος εἶναι δεδεμένος καὶ φιμωμένος, ἐπὶ καταβολῇ δὲ τῶν ἀναλόγων κομίστρων.

8. Ἡ ὁπωσδήποτε μεταβίβασις δεδηλωμένου κυνηγετικοῦ κυνός, προσωρινὴ ἢ διαρκής, δέον νὰ γνωστοποιῆται εἰς τὴν ἐκδόσασαν τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ κυνηγετικοῦ τούτου κυνὸς Ἀρχήν, ὑποχρεουμένην νὰ ἐπιφέρῃ ἐπί τε τοῦ δελτίου καὶ τοῦ μητρώου τὴν δέουσαν μεταβολήν.

"Αρθρον 214.

1. Τὰ κυνηγετικὰ ἐν γένει Σωματεῖα, ὡς καὶ πάντα ἕτερα τοιαῦτα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν θήραν ἐν γένει, ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ ἐποπτεία τούτων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν.

3. Μέλος κυνηγετικοῦ Σωματείου δύναται νὰ εἶναι πᾶς δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας.

4. Μέλη κυνηγετικοῦ Σωματείου καταδικασθέντα ἅπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας διατάξεων στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Σωματείου.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ Κυνηγετικῶν Σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281 καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε τροποποιήσεις τούτου.

Παραβάσεις.

"Αρθρον 233.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικός, ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ἡ ὑπηρέτης, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου Δημοσίας δυνάμεως, οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ φύλακες θήρας ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιοῦται, νὰ καταγγείλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς ἀστυνομίας, ἀγρονομίας, ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἔλεγχον γενικῶς τῶν κυνηγῶν, ἔχουν δὲ καὶ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ κατάσχωσι τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὅπλα, ὡς καὶ πάντα τὰ κυνηγετικὰ μέσα καὶ πᾶν ὅ,τι καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, εἰς περίπτωσιν παρανόμου θήρας, ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἱανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν αὐτὰ εὑρίσκονται, ἀκόμηκαὶ τὰς τυχὸν περιεχούσας ταῦτα χύτρας καὶ ἄλλα εἴδη μαγειρικῆς.

"Αρθρον 234.

1. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως διὰ προστίμου 500—3.000 δραχμῶν, ἢ διὰ κρατήσεως 10—30 ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, πάντες οἱ παραβάται τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένων διατάξεων.

2. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως μὲ πρόστιμον 500—1.000 δραχμῶν οἱ μεταφέροντες ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὄργανα ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὰ ὄργανα δὲ ταῦτα κατάσχονται καὶ δημεύονται.

3. Τὸ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην χρηματικὸν ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς κατωτέρου τοιούτου, καθοριζομένου ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπηρέται καὶ φύλακες θήρας, ἐπὶ τῶν περὶ θήρας παραβάσεων, τιμωροῦνται μὲ διπλασίαν ποινὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων τοιούτων.

Οἱ παρανόμως φονεύοντες ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνοντες οἱ ἀποκτείνοντες ἐλάφους, αἰγάγρους, δορκάδας καὶ φασιανοὺς τιμωροῦνται διὰ προστίμου 3000—5000 δραχμῶν καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἕκαστον ἐλάφου 4000 δραχμῶν, δι' ἕκαστον αἰγάγρου 3000 δραχμῶν, δι' ἑκάστην δορκάδα 2000 δραχμῶν καὶ δι' ἕκαστον φασιανὸν 1500 δραχμῶν.

6. Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, ἐπ' ὧν ἐγένετο τὴν νύκτα θήρα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁπότε ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀμέσως κατωτέρω ἄρθρου, θεωροῦνται συνεργοί, ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραβάσεως δὲν κατήγγειλον αὐθορμήτως καὶ ἐγγράφως τὴν πρᾶξιν.

7. Οἱ κλέπτοντες ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνοντες, ἀκρωτηριάζοντες ἢ ἐθλητηριάζοντες δεδηλωμένους κύνας κυνηγετικοὺς ἢ οἱ θανατώνοντες τοιούτους πρὸ τῶν βεβαίων ἢ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τούτων λύσσης τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθοριζομένας ποινὰς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ κατόχου τοὐλάχιστον δισχιλίων δραχμῶν.

Ἡ συνεπείᾳ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ζωοκτονίᾳ στέρησις τῶν ἐν ἄρθροις 21—23 τοῦ ποινικοῦ νόμου δικαιωμάτων περισοίζεται εἰς χρονικὴν διάρκειαν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

8. Οἱ παραβάται τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 205 ἐκδοθησομένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

"Αρθρον 235.

1. Πάντα τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἐγένετο παρανόμως θήρα ἀσχέτως ἐποχῆς, ὡς καὶ τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα καὶ πυροχαμικὰ ὅταν ὁ δι' αὐτῶν θηρεύων στερεῖται ἀδείας θήρας ἢ θηρεύει ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι καὶ τῆς 15ης Αὐγούστου, κατάσχονται καὶ δημεύονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

1. Ἐπίσης κατάσχεται καὶ πᾶν μεταφορικὸν μέσον, ὅταν δι' αὐτοῦ διενεργῆται παράνομος θήρα.

3. Ἐπίσης κατάσχεται ἡ ἄδεια θήρας τοῦ παρανόμως θηρεύοντος, ὅστις στερῆται τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως ἑτέρας τοιαύτης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος κυνηγετικοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν κηρυχθῇ ἀθῶος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὁπότε ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ κατασχεθεῖσα ἄδεια ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, μὴ δικαιουμένου τούτου εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα νὰ θηρεύῃ.

Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται καὶ ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν μὲν αὕτη εἶναι ἀθωωτική, τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἀθωωθέντα. ἐὰν δὲ καταδικαστική, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ, τὸ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Ἡ δημοπρασία ἐπὶ τῶν κατασχομένων θηραμάτων διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐλλείψει τούτων ἐνώπιον δύο μαρτύρων, μὴ ὑποκειμένων τῶν πρακτικῶν εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὸς Ἀρχῆς.

Τὸ 1)3 τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ὀργάνων, ὅπλων κυνηγετικῶν καὶ παντὸς εἴδους μεταφορικοῦ μέσου, δι' ὧν ἐγένετο κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παράνομος θήρα καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν, ὡς ἐπίσης καὶ θηραμάτων, εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ὡς τέλος καὶ ἐπὶ πάσης μηνύσεως, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπὸ ταύτης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, λαμβάνει ὁ μηνυτής.

"Αρθρον 236.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρις 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐκτροφείων θηραμάτων, ἢ μονίμων πάρκων, διὰ τὴν ἀγοράν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς μέρη τοῦ Κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν θήραν, γεωργίαν καὶ πτηνοτροφίαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ὑποστήριξιν προπαγανδιστικῶν τῆς θήρας περιοδικῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θήρας.

"Αρθρον 237.

Αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1930, 1931 καὶ 1932 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι θήρας ἄνευ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ 20 τοῦ νόμου 5263 καθοριστθέντων πιστοποιητικῶν θεωροῦνται ἔγκυρο καὶ καλῶς ἐκδοθεῖσαι.

"Αρθρον 238.

Οἱ Γενικαὶ Διοικηταὶ δύνανται δι' ἀποφάσεως αὐτῶν, ἀνακινουμένης εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, νὰ ὁρίζωσι τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῆς θηρευτικῆς περιόδου ἀναλόγως πρὸς τὰς κλιματολογικὰς, θηραματικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας τῶν περιφερειῶν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων.

"Αρθρον δεύτερον.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 παρ. 1 τοῦ νόμου 4262, τὸ ἄρθρον 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 5263.

περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Νόμοι 4173—4687 καὶ 5263) τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκχερσώσεις καὶ πυρκαϊὰς τῶν δασῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

"Αρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Νόμου 4173 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 32 τοῦ Νόμου 4687 καὶ 11 τοῦ νόμου 5263 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀπαγορεύεται. Δύνανται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς δασολόγου καὶ ἑνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως αὐτῶν δὲν ὑφίστανται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸς νόμιμον γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουσιν ὁπωσδήποτε προστατευτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 ο)ο προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ 25 ο)ο προκειμένου περὶ δενδροκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφερείας ἤδη ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης καλλιεργησίμου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσις ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 25 ο)ε διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 35 ο)ο διὰ τὴν δενδροκομικὴν τοιαύτην. Ἄδεια ἐκχερσώσεως τοιούτων ἐκτάσεων δὲν χορηγεῖται πρὶν ἢ κατασκευασθῶσι τοῖχοι (πεζούλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν νομίμου δικαιώματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων καλυπτομένων ὑπὸ ἀγριελαιῶν ἢ ἀγρίων ὁπωροφόρων δένδρων δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιούτου.

4. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνωτέρων τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς καὶ ἡ συνέχισις ἀρ-

ξαμένης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχερσωθεῖσα ἤδη ἔκτασις δὲν ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς.

5. Ἐὰν ἡ δενδροκομικὴ ἢ ἐλαιοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκχερσώσεως, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπὶ μειωμένῳ φόρῳ ἐκχερσωμένης ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸν ἐκπεσθέντα φόρον τῆς δενδροκομικῆς ἢ ἐλαιοκομικῆς καλλιεργείας βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Νόμου 1173 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 1687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτυχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων καὶ ἀνηκόντων εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα δι' ἐγκατάστασιν πρασφύγων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπή, ἐπιτρέπεται αὕτη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀπολύως μὲν ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἢ πρωτορία συναίνεσις τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου, ἀλλὰ μόνον ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς Ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς ὃ θὰ γίνῃ ἡ ἐκχέρσωσις.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐκτὸς τῶν κάτωθι περιπτώσεων :

α) Δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις δυνάμεναι νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» εἶναι μόνον αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ὑδροφίλου ἢ ὑδροχαροῦς βλαστήσεως, ὡς καὶ αἱ κείμεναι αὐχὶ ἐπὶ ἀπολύτως δασικοῦ ἐδάφους ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ πακύπτονται ὑπὸ θαμνώδους βλαστήσεως καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκμεταλλευθῶσι δασικῶν εἰμὴ μόνον κτηνοτροφικῶς

Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ δενδροκομικὴν τοιαύτην τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀποφαίνεται Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς δασολόγου καὶ ἑνὸς γεωπόνου.

Ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀτελῶς μέν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

β) Ἐκχέρσωσις δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ὁμοίως ὁπόταν πρὸς δημιουργίαν βελτιόσεως εἰς πολλὰς ἰδιοκτησίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν εἰς βάρος τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ὅταν αὗται πληροῦσι τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκχερσώσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὴν ἄνω παράγραφον Ἐπιτροπή.

Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προερχόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως προβλεπόμενον μίσθωμα ἐφ' ὅσον θὰ διατεθῶσι ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν, ἄλλως ἐφ' ὅσον προορίζονται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερτούντων ἡ ἀπόληψις τούτων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀφοῦ ἡ πρὸς ἐκχέρσωσιν ἔκτασις παραχωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 180—199 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 50—58 τοῦ Νόμου 4687 καὶ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 5263.

4. Προκειμένης ἐκμεταλλεύσεως ἀναδασώσεως καὶ ἐκχερσώσεως δασικῆς περιοχῆς περιλαμβανομένης ἐν τῇ παραμεθορίῳ ζώνῃ, ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη πρὸς τοῦτο γνωμάτευσις τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν (Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ).

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 4, 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

4. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μήνας ἐγκατάστασις ἀνθρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν 200 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτολργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης ἄνευ ἀδείας τοῦ Δασάρχου.

11) Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊὰν ἡ ἐκχώρησις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καὶ ἐντὸς δάσους δημοσίου ἢ μή.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 172 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετ' ἀξίνης ἢ πελέκεως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν πρόκειται περὶ Δημοσίων δασῶν, ἀναγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων ἁρνουμένων εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαί.

Εἰσφοραὶ Κοινοτήτων πρὸς ἀναδάσωσιν κεκαυμένων. ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 173 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 173α ἔχον οὕτω :

Κοινότητες εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικὰ δάση ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράψωσιν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν κονδύλιον διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς δάση ἢ δασικὰ συμπλέγματα ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἢ εἰς ἃ συχνάκις λαμβάνουσι χώραν πυρκαϊαί, λόγῳ τῆς συστάσεώς των, (ὡς τὰ ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου δάση, τὰ τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων κλπ.) διανοίγονται τῇ ὑποδείξει τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὑποχρεωτικῶς προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες πλάτους δέκα μέχρι τριάκοντα μέτρων, αἵτινες διατηροῦνται ἐπιμελείᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῇ μερίμνῃ καὶ φροντίδι τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πάντοτε κενὴ φυτικῆς ὕλης, ἀναδασούμεναι ἐν ἀνάγκῃ διὰ πλατυφύλλων δένδρων ὑσκόλως ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων προστατευτικῶν ζωνῶν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση, ἐπιμελείᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ ἐργολάβων ἢ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης νὰ παράσχῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ τὰς ἀναλόγους προθεσμίας. Ἐν ἀρ-

νήσει τούτων, ἡ διάνοιξις τῶν ζωνῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτήτου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὸ ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν λωρίδων προκύπτον ξυλώδες ὑλικὸν διατίθεται διὰ δημοπρασίας τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀνήκει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Ἐντὸς τῶν τοιούτων λωρίδων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἡ ἐκρίζωσις τῶν θάμνων ἀτελῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων, κατὰ τὰς περὶ ἀτελείας καυσίμου ὕλης διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ δασικοῦ Κώδικος.

4. Προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες διανοίγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῶν ἰδιωτικῶν τούτων συνορευόντων πρὸς ἕτερα δάση καὶ ἐχόντων ἔκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων, ὑποχρεουμένων τῶν ὁρίων ἰδιοκτητῶν νὰ ἐκτελέσωσιν ἕκαστος τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποφασισθέντος ὁλικοῦ πλάτους τῆς συνοριακῆς προστατευτικῆς λωρίδος.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὅτι ἡ διάνοιξις ἀντιμπορηστικῆς ζώνης πυθεωρητοῦ Δασῶν ὅτι ἡ διάνοιξις ἀντιμπορηστικῆς ζώνης εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφορος, δύναται μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπὶ μειωμένῳ δικαιώματι ἢ καὶ ἀτελῆ ἀπόληψις τῶν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ὡμάτι ἢ καὶ ἀτελῆ ἀπόληψις τῶν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀντεμπορηστικῆς ζώνης ἀπολη ψίμων δασικῶν προϊόντων.

Οἱ ἰδιοκτῆται ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν τὰς οὕτω διανοιγείσας ζώνας κενὰς βλαστήσεως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην προβαίνει ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχή, τῆς σχετικῆς δαπάνης εἰσπραττομένης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

6. Ὡμοίως ἐπὶ δημοσίων δασῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν λόγῳ τοῦ οἰκονομικῶς ἀσυμφόρου δὲν ἀναδειχθῇ μισθωτής, δύναται μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ δημοπρασίας διάνοιξις ἀντεμπρηστικῶν ζωνῶν καὶ ἀπόληψις τῶν ἐκ τούτων δασικῶν προϊόντων πρὸς ἐμπορίαν ἐπὶ καταβολῇ μειωμένου μισθώματος ἢ καὶ ἀτελῶς ἢ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

7. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διακοπῆς τῆς συνοχῆς μεγάλων δασικῶν συμπλεγμάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐντὸς δασῶν ἰδίᾳ ἐκ χαλεπίου πεύκης τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργησίμων ἐκτάσεων κατὰ τὰς περὶ ἐκχερσώσεως καὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἐκτάσεων διατάξεις.

8. Ἰδιοκτῆται δασῶν ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου ἢ δασῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ζώνην τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δασῶν ἐκ δρυὸς κλπ. ὑποχρεοῦνται πρὸς πρόληψιν νάγκῃ καὶ δασῶν ἐκ δρυὸς κλπ. ὑποχρεοῦνται πρὸς πρόληψιν ἢ κατασταλὴν τῶν πυρκαϊῶν κινδύνων νὰ διενεργῶσι καθ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἀπαραιτήτους καθαρισμοὺς δενδραριώσεις, θαμνεύσεις, κηπεύσεις κλπ. ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποΐας ἢ ἀνθρακοποΐας, τούτων δ' ἀρνουμένων προβαίνει εἰς τὴν διενέργειαν αὐτῶν ἡ δασικὴ ὑπηρεσία κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2.

Ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ σποραδικὴ ἢ κατ' ἀραιὰ διαστήματα ὑλοτομία τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἰσχωροῦντος τμήματος τοῦ κορμοῦ τῆς ὑπορόφου βλαστήσεως εἰς βάθη χαλεπίου πεύκης, τοῦ αὐξηθέντος λόγῳ τῶν συνεχῶν ὑλοτομιῶν τοῦ ὑπεργείου βλαστοῦ ἐπὶ ἐπιπέδων ἢ μετρίας κλίσεως ἐδαφῶν.

9. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ἰδιοκτήτου δάσους ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὁ ἁρμόδιος κύριος ἢ κάτοχος ἔλαβεν ἢ οὐ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

10. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα κάρπωσις ἰδιοκτήτου δάσους, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης της δὲν προέβη εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὡς ἄνω ὑποδειχθέντων μέτρων.

Κάρπωσις καέντος δάσους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 176 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθορίστου πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων ἐκ καέντης μὴ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς διπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα, διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ καέντων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐξασκοῦσι δικαίωμα τρίτου, διπλοῦν μίσθωμα.

2. Ἐκ τοῦ διπλοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, ἐὰν πρόκειται περὶ δάσους μὴ δημοσίου, τὸ ἁπλοῦν δὲν εἰσάγεται εἰς τὰ δημόσιον Ταμεῖον, ἀλλὰ καταβάλλεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ δάσους διατελοῦντος εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, διατίθεται διὰ τοῦ π(ροϋ)πολ(ογισμοῦ) τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἵνα ἐπέλεσιν ἔργων ἐξασφαλιζόντων ἢ ὑποβοηθούντων τὴν ταχεῖαν ἀναδάσωσιν τῆς καεισης δημοσίας ἢ μὴ ἐκτάσεως ἐφ' ἧς ἀπελήφθησαν τὰ δασικὰ προϊόντα.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους κατεδικάσθη ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ ἢ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀποκομιζομένων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς δημοσίων δασῶν ἰσχυούσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

4. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρήστης δάσους, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς καείσης ἐκτάσεως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρῃ διὰ λογαριασμόν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα μηδὲ νὰ ποιήσῃ ταῦτα ἰδικόν του ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ.

5. Κατοικοι συνοικισμῶν ἢ Κοινοτήτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἔκαυσε χώραν πυρκαϊὰ δάσους δὲν δύναται νὰ ὁλοτομήσωσιν ἢ συλλέξωσιν καυσόξυλα ἐκ τοῦ καέντος εἰ' ἀτομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας (κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 του δασικοῦ κώδικος), ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος μόνον, ἐὰν τὸ καὲν δάσος δὲν εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, μισθώματος δὲ ἐὰν τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐγλώσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ ἑκάστης οἰκογενείας τῶν κατοίκων καὶ ἐπιθεωρουμένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος περὶ τῶν ἐτησίων εἰς καυσόξυλα ἀναγκῶν αὐτῆς, ἣν ὁ Δασάρχης δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὡς ἀναριθῆ, ἐπιτρεπομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐγλωκαντα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δασάρχου. Ἀσκηθείσης ταχθν προσφυγῆς ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου.

6. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσις δημοσίων καεισῶν δασῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος τοὐλάχιστον διπλασίου τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καταρτιζομένης διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς κάρπώσεως τούτων, ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Δασικοῦ Κωδίκος.

Τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ἁπλοῦ μισθώματος διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποβοηθούντων τὴν ταχεῖαν ἀναδάσωσιν κατὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὑποχρέωσις Κοινοτήτων νὰ καταρτίσουν ὑπηρεσίαν ἐπιβλέψεως τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν των δασῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Κοινοτικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθη ἡ ἔναρξις πυρκαϊᾶς δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσωσι μετὰ ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Κοινότητός των ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἅτινα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσωσι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

2. Κοινοτικὰ Συμβούλια, μὴ καταρτίζοντα ἐγκαίρως τοὺς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 200 ἢ κρατήσεως μέχρι τεσσάρων ἑβδομάδων.

Ὑποχρεώσεις Στρατιωτικῆς Διοικήσεως καὶ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 177 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 177α ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἡ Διοίκησις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εὐθὺς ὡς λάβωσι γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος πλησίον ἕρας των κειμένου νὰ ἀποστείλωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον ζύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν των ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα, ἥτις ἀφ' ἧς ῥάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεουμένων νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ὁμοιοβάθμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πᾶσαι αἱ εἰς τὸν ἀγῶνα μετέχουσαι ἀρχαὶ καὶ βοήθειαι.

Μετὰ τὴν κατασβολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἀγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως τοὐλάχιστον ἐπὶ 48ωρον πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν καιομένων πρέμνων τῶν δένδρων ὑπὸ προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευθύνοντος τὸ κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα. Πᾶσα τυχὸν ἀδικαιολόγητος ἀπομάκρυνσις τῶν φυλάκων τούτων ἐκ τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 10 ἕως 20 ἡμερῶν ἢ πρόστιμον μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

2) Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἑκάστῃ Φρουρᾷ Στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Νομάρχου.

3) Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἁπλήτων τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

4) Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατ' ὀργανικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγητόρων αὐτῶν καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ παριστα-μένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 178 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἡ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ἀσχέτως ἂν κατωρθώθη ἡ εἰς δάσος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὔ.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐντὸς προστευτικῶν βοσκοτόπων ἐφ' ὅσον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου δι' ἐκθέσεώς του ἐπιστοποιήθη, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκ προθέσεως ἐμπρησμοῦ.

2. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς κλείσης ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 179 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 179α ἔχον ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀποστολὴν πελέκεων, ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις ἀναγράφεται εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων, εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεγραφικὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 119 τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καταργεῖται.

«Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῶσιν εἰς τὴν θέσιν Δασονόμου β' τάξεως παραιτηθέντες δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἐρώτησαν ὡς ἀκροαταὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτην Δασολογικὴν Σχολὴν καὶ ἔχουσιν ἑπταετῆ δημοσίαν προϋπηρεσίαν δασικοῦ ὑπαλλήλου».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

1) «Περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῶς ἐμπορευμάτων κλπ.».

2) «Περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἰνοπαραγωγῆς».

3) «Περὶ ἐκθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».

4) «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων». ἔχοντα οὕτω :

Περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.
(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΕ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1932) συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 καὶ προσθήκης τοῦ ἄρθρου 7).

Ἄρθρον 1.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ διατάσσηται ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους, ὁ περιορισμὸς κατὰ ποσὸν εἰσαγωγῆς αὐτῶν, ἡ εἰσαγωγὴ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως, ἡ αὔξησις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ὡς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει χορηγηθῇ κατὰ νόμον τὸ ἀντίστοιχον τῆς ἀξίας αὐτῶν συάλλαγμα.

2. Δύναται ἐπίσης δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐπιτρέπηται ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀνταλλαγῆς των μὲ ἐγχώρια προϊόντα.

3. Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἢ μεταγενεστέρας τοιαύτας καθορίζονται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἀποφασίζονται ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μέτρα καθὼς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων ἐν γένει δι' ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ταξινόητα βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις :

α') Προκειμένου περὶ ἀνταλλακτικῶν ἢ ἐξαρτημάτων μηχανῶν.

β') Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις περὶ μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ δασμοῦ.

γ') Δι' ἀντικατάστασιν ἀχρηστευθέντων μηχανημάτων.

δ') Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ οὐχὶ ἐπέκτασιν τοῦ ὡρισταμένου μηχανολογικοῦ συγκροτήματος ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου.

2. Εἰσαγωγὴ μηχανημάτων δι' ἐπέκτασιν ὡρισταμένων ἢ ἵδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, εἰς ὃ μετέχουσι μετὰ ψήφου διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Τμηματάρχης καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις Ἐπιθεωρηταὶ Βιομηχανίας, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων λαμβανομένων τοὐλάχιστον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων κατασκευαζομένων καταλλήλως ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, γνωμοδοτούντες σχετικῶς τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις προσωρινῶν συμφωνιῶν μετ' ἄλλων Κυβερνήσεων ἢ μετ' ὀργανισμῶν ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων ἐπὶ σκοπῷ εἴτε ἀνταλλαγῆς προϊόντων εἴτε ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως των ἐπὶ πιστώσει καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων συμφωνιῶν καὶ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως προϊόντων ξένων εἰς ἐγχωρίους ὀργανισμοὺς ἰδιωτικοὺς ὑφισταμένους ἢ ἱδρυομένους καθὼς καὶ εἰς δημοσίους τοιούτου ὡρισταμένους ἢ ἱδρυομένους διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων πρότασει τοῦ ἁρμεδίου Ὑπουργοῦ.

Αἱ τοιαῦται συμφωνίαι κυροῦνται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τιθενται δὲ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐὰν μὴ ἄλλως ὁρισθῇ ἐν αὐταῖς.

Ἄρθρον 4.

Διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν καὶ ἰσχυόντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, δύνανται καὶ ἀνεξαρτήτως συμφωνιῶν διεθνῶν,: α') νὰ ἠρύωνται γραφεῖα συμφηφισμοῦ, λειτουργοῦντα, εἴτε παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρὰ νομικοῖς προσώποις δημοσίου δικαίου ἢ νὰ ἐγκρίνωνται τοιαῦτα γραφεῖα συνιστώμενα διὰ συμφωνιῶν μὴ κυβερνητικῶν, β') νὰ διατάσσηται ἡ ἀποκλειστικὴ διὰ τῶν γραφείων τούτων διενέργεια πληρωμῶν, πηγαζουσῶν ἐκ διεθνῶν δοσοληψιῶν οἱασδήποτε φύσεως, ὁριζομένων καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς αἱ τοιαῦται πληρωμαὶ θὰ ἐκτελοῦνται. γ') Νὰ συνιστῶνται ἑνώσεις ἐπιμελητηρίων, δ') Νὰ ἱδρύωνται ἀναγκαστικαὶ ἑνώσεις εἰσαγωγέων ἢ ἐξαγωγέων ἐπὶ σκοπῷ διευκολύνσεως εἰσαγῶν καὶ ἐξαγωγῶν ὁμοειδῶν ἢ παραπλησίων προϊόντων γῆς ἢ βιομηχανίας.

Ἄρθρον 5.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ὑπόδειξις βουλίων ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ὑπόδειξις μέτρων καὶ ἐν γένει ἡ ὑποβολὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ρύθμισιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζεται ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἁρμο

ἐκ τούτου νὰ ἐπηρεάζηται τὸ δικαίωμα τοπωνυμίας αὐτοῦ δηλ. τοῦ ἀρχικοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ τυπικῶν οἴνων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 3501, τὰ δι' αὐτοῦ καθοριζόμενα εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ πλεονεκτήματα, ἑκάστου τυπικοῦ οἴνου ὡς καὶ ἡ ὀνομασία, καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐξαγωγέων οἴνων, ὁριζομένου ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ συνδέσμου Ἀμπελοκαταμένων ὁριζομένου ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ του συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ γνωμοδοτεῖ ἐγκύρως παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν της.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ συνδέσμου πρὸς ὑπόδειξιν ἀντιπροσώπων, ὁρίζουν τούτους οἱ Ὑπουργοὶ Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δύναται νὰ γνωμοδοτῇ καὶ δι' ἄλλους τυπικοὺς οἴνους, ἔχοντας εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ πλεονεκτήματα, καθοριζουσα ἅμα καὶ τὰς περιφερείας, ἐξ ὧν οἱ οἶνοι οὗτοι πρέπει νὰ προέρχωνται. Ἐπίσης δύναται νὰ διατρέπῃ τὴν καθ' ὡρισμένην ἀναλογίαν, οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 ο/ο, ἀναμίξιν οἴνων περιφερείας τινὸς μὲ οἶνον ἄλλης περιφερείας, χωρὶς ὁ οἶνος νὰ στερῆται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀρχικῆς του ὀνομασίας.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰ τῶν τυπικῶν οἴνων καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶν πρόσωπον, φυσικὸν ἢ νομικόν, ζημιούμενον ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀδικημάτων, δικαιοῦται εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης αὐτῷ ζημίας παρὰ τοῦ ὑπαιτίου.

2. Ἡ ἀγωγὴ εἰσάγεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου προελεύσεως τοῦ οἴνου, οὗτινος, προσεβλήθη ἡ ὀνομασία καὶ δικάζεται ὡς νόμῳ προτετιμημένη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς αὐτῆς ἡ ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου», ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932, ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν δικαστικὴ διωξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κατὰ τῆς Τραπέζης ταύτης, πάντα δὲ τὰ ληφθέντα κατ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν συντηρητικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ μέτρα καταργοῦνται αὐτοδικαίως. Αἱ ποινικαὶ εὐθύναι παραμένουσιν ἀμείωτοι.

2. Δὲν ἀναστέλλεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων ἀπαιτήσεων ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ὑποθήκης.

3. Αἱ περὶ διαμαρτυρίας καὶ ἐμπροθέσμου ἐγέρσεως ἀγωγῆς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν, ὧν αὐτὴ εἶναι κομιτρία.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ὡς ἄνω Τράπεζα περιέρχεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργουμένην ὑπὸ τριῶν ἐκκαθαριστῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ὁρίζει καὶ τὸν πρόεδρον τῶν ἐκκαθαριστῶν. Ἐκ τῶν ἐκκαθαριστῶν οἱ δύο τοὐλάχιστον αὐτῶν δέον νὰ ἔχωσι τραπεζικὴν μόρφωσιν καὶ πεῖραν, ὁ εἷς δ' ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλεγῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς Τραπέζης.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους ὑπὸ τούτου εἰς μίαν ἢ πλειοτέρας Ἀνωνύμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον αὗται ἤθελον ἀναλάβει ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς τὴν ἐκκαθάρισιν.

3. Ἡ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐκκαθαριστοῦ ἢ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς ταύτας ἡ ἐκκαθάρισις.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκαθαριστῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή.

5. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἐκκαθαριστῶν καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 30.000 δι' ἕκαστον τῶν ἐκκαθαριστῶν.

6. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ εὐθύνονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ ἐκκαθαριστῶν Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὁρίζεται παρὰ τῇ ἐκκαθαριζομένῃ Τραπέζῃ ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Οὗτος δικαιοῦται εἰς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἔλεγχον, δύναται δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκκαθαριστῶν δι' ἑτέρου διοριζομένου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.

2. Ὁ ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται μετὰ προηγούμενον ἐπιτόπιον ἔλεγχον νὰ ὑποβάλλῃ ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν τυχὸν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ταχείαν ἀπεράτωσιν αὐτῆς.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐπιτρόπου ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἑκάστοτε μεταβάσεων αὐτοῦ εἰς Βόλον ὁρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι δὲ εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαριζομένης περιουσίας.

4. Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν διορίζει ἐκ τῶν καταθετῶν τῆς Τραπέζης τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἥτις διακαιοῦται νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας, παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ποινικὰς ἢ πολιτικὰς ἀγωγὰς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἢ καὶ κατὰ τρίτων, νὰ ἐπιδιώκῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ κείμεναι νόμοι, τὴν ἀκύρωσιν οἱασδήποτε πράξεως ἐνεργηθείσης πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης, εἴτε ὑπὸ ταύτης εἴτε ὑπὸ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης, καὶ ἐν γένει νὰ λαμβάνῃ οἱαδήποτε δικαστικὰ μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐνώπιον τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν καὶ κριναμένης κατὰ τὰς ἐνώπιον τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν καὶ κριναμένης κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου νὰ προκαλέσῃ τὸν ὁρισμὸν ἡμέρας παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρας τῆς πρώτης Φεβρουαρίου τοῦ 1932. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 529 καὶ 537 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ὡς καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτάς.

Τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ἀγωγῶν καὶ πράξεων κλπ. συμφωνούντων τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ τοῦ ἐπιτρόπου βαρύνουσι τὴν ἐκκαθαριζομένην περιουσίαν, ἐν περιπτώσει ὅμως διαφωνίας τῶν ἐκκαθαριστῶν ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου καταβάλλονται παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ ἀνωτέρω ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ τοῦ Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαριστηθησομένου ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης προηγοῦνται κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων οἱ κατατεθέται πάσης φύσεως καὶ ἔπονται οἱ ἐξ ἄλλων λόγων πιστωταὶ τῆς Τραπέζης.

2. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται οἱ παραθώσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκην ἢ ἐγγύησιν χρεωγράφα ἢ ἄλλας ἀξίας διατεθείσας καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καθὼς καὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ ἀδικήματος τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Πρὸς καταθέτας ἐπίσης ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ κομισταὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν ἐκδεδομένων ὑπ' ὀτῆς Τραπεζης καὶ μὴ πληρωθεισῶν.

Ὁμοίως ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας οἱ πιστωταὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τιμολογίων συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων, συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς εἴσπραξιν.

3. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες δανεισθῇ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἀξιῶν διατεθεισῶν ὁπωσδήποτε πρὸς τὴν Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν χρεωγράφων των ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦ χρέους αὐτῶν παραμένον ἐπὶ πλέον, ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων των.

4. Διὰ τὴν μετατροπὴν εἰς δραχμὰς τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν τῶν παραδοθέντων πρὸς φύλαξιν, εἰσπραξιν ἢ εἰς ἐνέχυρον λαμβάνεται τιμὴ ἀναγωγῆς ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἰσχύος πρώτης ἐκκαθαρίσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀξία τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἀξιῶν ὁρίζεται κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

5. Ὑπαρχουσῶν παρὰ τῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζῃ τῆς παρακαταθήκης, τῶν πρὸς εἴσπραξιν ἢ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκης, τῶν ἐν γένει ἀξιῶν, χρεωγράφων εἰς ἐγγύησιν δοθεισῶν κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν, χρεωγράφων, φορτωτικῶν, γραμματίων, συναλλαγῶν κλπ., ἐπιστρέφονται αὗται τοῖς δικαιούχοις.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἀξίαι εὑρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτων, οἵτινες ἐδέχθησαν αὐτὰς ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, ἐπιτρέπεται τοῖς δικαιούχοις ἡ διεκδίκησις αὐτῶν ἐναντι ἐπιστροφῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων, ὡς ἐνέχυρον τοῦ ὁποίου ἐξόθησαν μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΑΣΜΔ' «περὶ τῶν πληρωτέων τῷ κομιστῇ ἀνωνύμων χρεωγράφων». Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς σημερινοὺς κατόχους παράδοσιν ἐγένετο ἀνάμιξις τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν πρὸς ἑτέρας τοιαύτας, καθιστῶτα δισχερῆ τὸν καθορισμὸν τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογοῦντος ποσοῦ, ὁ σημερινὸς καλῇ τῇ πίστει ἐνεχυριοῦχος δανειστὴς δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐπιστροφὴν ὁλοκλήρου τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐπὶ προσφορᾷ τοῦ συνόλου τῶν ἀξιῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταξὺ πλειόνων δικαιούχων προτιμᾶται ὁ προσφέρων μεῖζον ποσόν, τοῦ τυχὸν ὑπερτιμήματος χρησιμοποιουμένου πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ θέλουσι προβῆ εἰς μίαν προσωρινὴν διανομὴν καὶ μίαν ὁριστικὴν. Ἡ προσωρινὴ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῆ εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀξίας λόγου εἰσπράξεις, ἡ δὲ ὁριστικὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στηριζομένην ἐπὶ συμφώνου γνώμης τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τῶν δόσεων τῆς προσωρινῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσιν οἱ καταθέται καὶ οἱ λοιποὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2. Οἱ καταθέται μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 5.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τούτου.

3. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 5.001 δραχμῶν καὶ μέχρι δραχμῶν 10.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 80 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν 5.000

4. Οἱ καταθέται ἀπὸ 10.001 μέχρις 25.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 60 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 8.000 δραχμῶν.

5. Οἱ καταθέται ἀπὸ 25.001 μέχρις 65.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 40 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 15.000 δραχμῶν.

6. Οἱ καταθέται ἀπὸ 65.001 μέχρις 100.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν μέχρι 30 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεών των καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 26.000 δραχμῶν.

7. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 100.001 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 20 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 30.000 δραχμῶν.

8. Οἱ λοιποὶ πιστωταὶ δικαιοῦνται τῶν 15 ο/ο τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

9. Πλὴν τῶν καταθετῶν τοῦ Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000 καταθέται δικαιούμενοι τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν θεωροῦνται ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ λογαριασμὸς δὲν ἐνεφάνισε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος κατάθεσιν ποσοῦ ἀνωτέρου τοῦ πενταπλασίου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐνεφάνιζε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οἱ καταθέται οὗτοι δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ ἀποδόσεως τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ κατὰ τὴν ὡς ἄνω κλίμακα εἰς τὸ μεγαλύτερον ποσὸν καταθέσεως, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ὁ λογαριασμὸς των κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος.

10. Καταθέσεις γενόμεναι ὑπὸ δικηγόρων ἐπ' ὀνόματι των ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν πελατῶν των ἄνευ εἰδικῆς ἐντολῆς τούτων, καθ' ὁμολογίαν τῶν καταθετῶν δικηγόρων γενομένην ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παιόντος νόμου ἀπαιτοῦνται εἰς τὸ ἄρτιον, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν τοιούτων καταθέσεων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων (130.000) δραχμῶν.

11. Καταθέσεις συνταξιούχων ὑπερβάντων τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀποδεδειγμένως ἀπόρων, κατατάσ-

σονται εἰς τὴν κλάσιν Β' τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ λαμβάνουσι τὰ 80 ο/ο αὐτῶν, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουν ἐν τῷ συνόλῳ τὰς δραχμὰς 100.000.

Ἄρθρον 7.

Εἰσπραχθεῖσαι ἀξίαι ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης, ὡς καὶ καταθέσεις παρὰ ταύτης γενόμεναι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν ἀποδίδονται ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἐνεχυριοῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ τῆς Τραπέζης διὰ τὰ τυχὸν ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν δὲν μετέχουσι τῆς προσωρινῆς διανομῆς, ἀλλὰ τῆς ὁριστικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 9.

Συμψηφισμὸς ὀφειλῶν εἰς τὴν ἐκκαθαριζομένην Τράπεζαν πρὸς ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῆς τῶν αὐτῶν δικαιούχων δὲν χωρεῖ εἰμὴ ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἐκκαθαρισμέναι καὶ ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

Ἄρθρον 10.

Αἱ συμβάσεις ἐνοικιάσεως καταστημάτων παρὰ τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ διαλυθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν μὴ γενομένης ἐκ τούτου οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκημάτων μόνον ἂν προηγήθη τρίμηνος περὶ τούτου προειδοποίησις.

Ἄρθρον 11.

Τράπεζαι ἀρνηθεῖσαι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἢ μετὰ ταύτην τὴν πληρωμὴν ἐπιταγῶν ἐκδοθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκων.

Ἄρθρον 12.

Πρὸ πάσης διανομῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς κρατεῖται ποσὸν ἴσον πρὸς 8 ο/ο ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ, ὅπερ διατίθεται συμμέτρως διὰ τὴν πληρωμὴν καταθέσεων προσριζομένων δι' ἀγαθοεργοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἄλλους κοινωφελεῖς σκοπούς. Τὰς καταθέσεις ταύτας θέλει ὁρίσει δι' ἀποφάσεώς της ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ καταβολὴ τῶν ποσοστῶν τῆς προσωρινῆς διανομῆς εἰς τοὺς κατ' ἀτὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιούχους γίνεται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτεραιότητος :

α'ῆ Προηγοῦνται τὰ ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 κἀι ἑξῆς μισθώματα τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης μεμισθωμένων ἀκινήτων.

β') Ἕπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000.

γ') Ἕπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου ἄνω τῶν 65.000, οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ οἱ τούτους ἐξομοιούμενοι ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

δ') Ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ πιστωταί.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν μετὰ προσωρινὴν διανομὴν ὑφίστανται ἐνεργητικὰ γίνεται ὁριστικὴ διανομή, εἰς ἣν κατὰ πρῶτον λόγον λαμβάνουσι μέρος συμμέτρως πάντες οἱ μὴ λαβόντες τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καταθέται. Τούτων ἕπονται οἱ καταθέται καὶ οἱ λοιποὶ πιστωταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετασχόντων τῆς πρώτης διανομῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ὑπόλοιπα, ὡς καὶ τῶν ἐνεχυρούχων καὶ ἐνυποθήκων δανειστῶν διὰ τὰ ἀκάλυπτα τῶν ἀπαιτήσεών των.

Ἄρθρον 15.

Τὰ διαθέσιμα τῆς ἐκκαθαρίσεως διατίθενται ἐπὶ τόκῳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, αἱ δὲ πληρωμαὶ διενεργοῦνται δ.' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης ταύτης.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐκ δεδουλευμένων μισθῶν μ. χρι τῆς ἀπολύσεώς των καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου προνομιακῶς κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἴτε καὶ πρὸ αὐτῆς, παρακρατουμένων πάντως τῶν τυχὸν ὀφειλῶν ἢ προκαταβολῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λόγῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μηνιαίων μισθῶν ἄνω τῶν δραχμῶν 3.000, διὰ τὸ πέραν τῶν ὁποίων ποσὸν οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας Ταμιευτηρίου. Ἐπὶ τῶν τοιούτων δυνάμει τοῦ νόμου 2112 ἀποζημιώσεων δὲν χωρεῖ συμψηφισμὸς διὰ δύο μοὐλάχιστον μηνιαίους μισθούς.

2. Ἐπίσης ἀποδίδονται εἰς ὁλόκληρον ἔξοδα συμβολαιογραφικά, δικηγορικά, δικαστικὰ κλπ. ἐφ' ὅσον πραγματικῶς κατεβλήθησαν καὶ διὰ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας.

Ἄρθρον 17.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπισπεύσεως τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἢ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλη τις Τράπεζα δύνανται νὰ προβαίνωσι εἰς προκαταβολὰς πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν ὑπὸ τύπον δανείου καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς, ἀποδίδονται δὲ αὗται προνομιακῶς προηγούμεναι παντὸς ἑτέρου κατὰ νόμον προνομίου κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' εἰδικῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐγκριναμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ σκοπῷ ταχυτέρου τερματισμοῦ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ κριθὲν ἐπισφαλὲς ἢ δυσκόλως ρευστοποιήσιμον ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης ἐκποιῆται διὰ πλειστηριασμοῦ.

2. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον συμβολαιογράφου μετὰ δημοσίευσιν προκηρύξεως εἰς δύο ἐπιτοπίους ἐφημερίδας δίς, δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον, πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Εἰς τὸν πλειστηριασμὸν δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ καταθέται τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης ἢ καὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον πάντες οἱ καταθέται ἔχουσιν εἰσπράξει τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριστθέντα ποσοστά, ἢ ἐὰν δὲν προσέλθωσι καταθέται.

Ἐν περιπτώσει κατακυρώσεως τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἐνεργητικοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν καταθετῶν ἢ πιστωτῶν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης τὸ ἐκπλειστηρίασμα συμψηφίζεται μὲ τὸ κατὰ νόμον ποσοστὸν εἰς ὃ δικαιοῦνται οὗτοι, τὸ δὲ τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1930 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐκτάσεως ἐξουσίας τῶν ἐκκαθαριστῶν τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης Α.Ε. ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παροῦσαν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ ἐπὶ τῆς Τραπέζης Τρικάλων Α.Ε. ἢ ἄλλης ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιχειρήσεως δεχομένης καταθέτεις.

Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ δύνανται νὰ ὁρισθῇ διάφορος τρόπος προσωρινῆς διανομῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἐκκαθαριζομένων Τραπεζῶν ὡς πρὸς τὰ διανεμηθησόμενα ποσοστά, καθορίζεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἡμέρα παύσεως πληρωμῶν εἰς ἄλλην ἡμέραν αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

1. Κυροῦται ἡ ἀνάθεσις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῶν διαχειριστῶν εὐθυνομένων ὡς μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

2. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν διατ(ροῦνται ἐν ἰσχύι, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ἢ καταργοῦνταται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΕ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης 3ης παρ. εἰς τὸ ἄρθρον μόνον).

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ ὀφειλετῶν ὁμογενῶν ἐκ Τουρκίας (ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1922) ὡσὲ ὁμογενῶν προσφύγων ἐκ Τουρκίας (ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1922) καὶ ἐπὶ περιουσίας αὐτῶν εὑρισκομένης ἐν Ἑλλάδι, καὶ κτηθείσης μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς Λωζάννης περὶ ἀνταλλαγῆς, ὡς καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις κατ' αὐτῶν δι' ἀπαιτήσεις γεννηθείσας ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ πρὸ τῆς προσφυγικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῆς τοιαύτης περιουσίας καθ' ὃ ποσοστόν, κατὰ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεζημιώθησαν ἢ ἀποζημιωθήσονται οἱ ὀφειλέται οὗτοι διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταληφθεῖσαν περιουσίαν αὐτῶν.

Ἡ ἄνω ἀπαγόρευσις δὲν ὀίγει δικαιώματα καὶ ἐν γένει σχέσεις ἐν αἷς ἐνδιαφερόμενα εἶναι τὸ ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν ἢ κοινωφελῶν περιουσιῶν καὶ ὑπήκοοι χωρῶν μεθ' ὧν ὑφίστανται εἰδικαὶ συμβάσεις.

Εἰς πρώτην συζήτησιν γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) **Περὶ** τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας.

2) **Περὶ** τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

3) **Περὶ** ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων.

4) **Περὶ** ἐξομοιώσεως τέκνων γεννηθέντων ἐκ γονέων συγγενῶν ἀπὸ τετάρτου βαθμοῦ καὶ πέραν πρὸς τὰ ἐξ ἐγκύρου γάμου τέκνα, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

5) **Περὶ** κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνομολογηθείσης συνθήκης περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν.

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν» γενομένων δεκτῶν τροπολογιῶν τῶν κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου, Β. Δεληγιάννη*** καὶ ***Ι. Νικολίτσα,*** ὡς αὗται διεμορφώθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

Ὁ κ. ***Ε. Ζούκας***. Παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν κλπ.

Ε. Βενιζέλος. Ἀρνοῦμαι, ἔχομεν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τελειώσῃ ἐπὶ τέλους. Τὰ βάσανα τοῦ Χριστοῦ εἶναι μεγάλα, δὲν πρέπει καὶ τὰ δικά μας νὰ βαστήξουν ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

Ε. Ζούκας. Ἂν ψηφισθῇ ἀργότερα τὸ νομοσχέδιον θὰ εἶναι δῶρον ἄδωρον

Πρόεδρος. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν λόγον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς τὴν ἀναγγελίαν τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐνόμισεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐπιβάλλονται μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς νόμῳ σταθεροποιήσεως καὶ εἰς τὴν ἔκκλησιν ποὺ ἔκαμα, ὅπως μὲ βοηθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐξέλθῃ ἡ χώρα ἀπὸ τὰς δυσχερείας εἰς τὰς ὁποίας τὴν ἔρριψε ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ὁ ἀξιότιμος ἐκ Κερκύρας βουλευτὴς ἀπήντησε, μὴ ὑποσχόμενος καμμίαν βοήθειαν, ἀλλὰ προσπαθῶν νὰ πείσῃ ὅλον τὸν κόσμον καὶ πρὸ πάντων τοὺς δανειστάς μας, ὄχι ἁπλῶς τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι, ἡ ἀνάγκη εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθημεν διὰ νὰ τοὺς ζητήσωμεν νὰ στέρξουν εἰς θυσίας, διὰ νὰ διευκολύνουν τὸ Κράτος νὰ ἀντιμετωπίσῃ δυσχερείας αἱ ὁποῖαι ἄλλως θὰ ἦσαν ἀνυπέρβλητοι, εἶναι ἀπότοκος ὄχι τῆς παγκοσμίου κρίσεως, οὐδὲ κἂν αὐτῆς κατὰ πρῶτον, λόγον ἀλλὰ σφαλμάτων κυβερνητικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι κἂν ἀθεράπευτα πλέον, ἀλλὰ ἠμποροῦν καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ διορθωθοῦν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὴν καλὴν ἔμπνευσιν νὰ υἱοθετήσῃ τὸ πρόγραμμά του, καὶ νὰ ὑποδιβάσῃ τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς 6 1)2 χιλιεκατομμύρια δραχμῶν. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ λόγοι τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Κερκύρας ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν ἀπήχησιν, ὄχι ἁπλῶς ἔξω τῶν τοιχῶν τῆς αἰθούσης ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀκόμη τῶν ὁρίων τῆς χώρας, καθ' ἕνας ἐννοεῖ ποῖαι δυσχέρειαι θὰ ἐδημιουργοῦντο διὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν διεξαγόμεναι πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς πιστωτάς μας. Εὐτυχῶς τοιοῦτος κίνδυνος δὲν εἶναι πιθανός. Διότι γνωρίζουν καὶ οἱ ἔξω τῶν συνόρων διαθέτοντες ποίαν τύρλωσιν ἠμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὸ πολιτικὸν πάθος, καὶ ὁ πόθος τῆς ὑποστηρίξεως πραγμάτων τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρεστὰ εἰς τὸν Δῆμον. Διὰ τοῦτο αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ δηλώσω ὅτι τὴν σχοινοτενεστάτην ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βουλευτοῦ Κερκύρας θὰ ἀφίσω ἀναπάντητον σήμερον διὰ νὰ μὴ συντελέσω νὰ συγχισθοῦν τὰ ὑπὸ τὴν κρίσιν ἡμῶν ζητήματα, ἐπιφυλασσόμενος νὰ δώσω ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπου ἔχει τὴν θέσιν της τοιαύτη συζήτησις. Δὲν ἐπιθυμῶ διὰ τῶν ὀλίγων τούτων νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιδιώκω νὰ ἐμποδίσω τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ὑποστηρίξουν, ἐὰν τὸ πιστεύουν, ὅτι τὰς δυσχερείας μας ἐδημιούργησεν ὄχι μόνον ἡ παγκόσμιος κρίσις, ἀλλὰ καὶ κυβερνητικὰ σφάλματα, ἀλλὰ θὰ τοὺς παρακαλέσω νὰ μὴ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Βουλευτοῦ Κερκύρας, καὶ νὰ ἀποφύγουν ἐπομένως νὰ εἰσέλθουν εἰς ἀτέρμονας λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν πρωτίστως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξέκλιναν τὴν συζήτησιν ἀπὸ τὸν σκοπόν της, ὁ ὁποῖος εἶναι νὰ μάθωμεν ἐὰν ἐγκρίνεται ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἐξέθηκα προχθές, ὡς ἐπιβαλλομένην ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, οἵα προέκυψενἐκ τῆς πιστοποιηθείσης ἀδυναμίας τοῦ νὰ κρατήσωμεν τὴν δραχμὴν συνδεδεμένην πρὸς τὸ συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως, ἢ ἐὰν ἐπιβάλωνται τροποποιήσεις εἰς αὐτὴν καὶ ποῖαι ἢ τέλος ἐὰν πρέπει νὰ ἀκολουθηθῇ ἄλλη ὅλως διόλου διάφορος καὶ ποία πολιτική. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι σχετικὸς καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι πρὸς τὴν παροῦσαν συζήτησιν καὶ κάθε ἔλεγχος τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐχειρίσθη ἡ Κυβέρνησις τὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἔτεινεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νόμῳ σταθεροποιήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀγγλικῆς κρίσεως ὁμοφωνία τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος.

Πρόεδρος. Δὲν ὑπάρχει προσωπικὸν ζήτημα.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Εἶναι δικαίωμά μου· πρόκειται περὶ προσωπικοῦ ζητήματος.

Πολλοὶ Βουλευταί. Ὄχι, ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐγεννήθη κανὲν προσωπικὸν ζήτημα.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν εἶναι προσωπικὸν ζήτημα κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως; Νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τὸν ἐνωνώτερον τρόπον καὶ παρακαλῶ νὰ γραφῇ καὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Πρόεδρος. Νὰ γραφῇ εἰς τὰ Πρακτικά, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε σεῖς διαρκῶς εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ κατατυραννῆτε τὴν Βουλήν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Εἶναι δειλία πολιτικὴ καὶ καταγγέλλω τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι διαθέτουσα τὴν πλειοψηφίαν καταπιέζει τὴν ἀντιπολίτευσιν. Εἶναι πρωτοφανὴς ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως. Οὐδέποτε ἐσημειώθη εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ τοιαύτη κατάχρησις τοῦ ὄγκου τῆς πλειοψηφίας καὶ τοιοῦτον ὕψος πολιτικῆς δειλίας ἐξ ἧς ἀποφεύγεται ἡ ἀπάντησις καὶ ἀποτρέπεται ἡ συζήτησις.

Πρόεδρος. Δὲν μπορεῖτε νὰ κατέχετε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐπὶ 4 ἡμέρας.

Κ. Ζαβιτσιᾶνος. Ὅταν γεννᾶται προσωπικὸν ζήτημα;

Πρόεδρος. Δὲν μπορεῖτε νὰ κατακρατῆτε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως λαμβάνετε τὸν λόγον.

Α. Παπαναστασίου. Μολονότι δὲν συμφωνῶ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ Κερκύρας, ὅτι θὰ περιορισθοῦν αἱ δαπάναι εἰς τόσα ἑκατομμύρια, νομίζω ὅτι θὰ εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν τάξιν νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀπαντήσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ ἀπαντήσῃ βεβαίως, ἀλλὰ μὲ τὴν σειράν του. Νομίζετε ὅτι γεννᾶται ζήτημα προσωπικόν; Μοῦ φαίνεται ὄχι, διότι ἐγὼ ἀπέφυγα κάθε τι τὸ ὁποῖον μποροῦσε νὰ τὸν θίξῃ.

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ὑπάρχει προσωπικὸν ζήτημα;

Πολλοὶ Βουλευταί. Ὄχι, ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει τὶ τὸ προσωπικὸν ἐκτὸς τῆς λέξεως «μέθης». Νὰ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά του.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω ὅτι αἱ δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφίσουν ἐκτεθειμένον τὸν κ. Βουλευτὴν Κερκύρας, νὰ μὴ δώσῃ μίαν ἐξήγησιν ἐπὶ τῶν λεχθέντων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ δώσῃ, ἀλλὰ μὲ τὴν σειράν του.

Π. Τσαλδάρης. Οὕτω πως ἐμποδίζοντες αὐτὸν νὰ δώσῃ ἐξήγησιν ἐπὶ τῶν ὅσων εἶπεν, εἶναι δυνατὸν νὰ νομισθῇ ὅτι οἱ λόγοι του ἐξηνέχθησαν κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ἡ κατηγορία ἡ ἀποδιδομένη, δὲν πρόκειται περὶ προσωπικοῦ ζητήματος, εἶναι κατηγορία βαρυτάτη ἀποδιδομένη εἰς ἕνα Ἀρχηγὸν Κόμματος τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀφίσῃ ἀδιαμαρτύρητον καὶ θὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας αὐτὸς νομίζει διὰ τὴν ἀγόρευσίν του. Ὀφείλω νὰ εἴπω ἄλλως, κύριε Πρόεδρε, ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν εἰς δυσχέρειαν διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, διότι δὲν γνωρίζομεν τὶ θὰ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ θεωρηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς παρακωλύον τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἔχει. Ἔτσι τίθεται ὑπὸ τοιοῦτον ἔλεγχον ἡ συζήτησις, ὥστε ὁμολογῶ προτιμῶ νὰ φανῶ ἐλλειπὴς εἰς τὰ καθήκοντά μου, παρὰ νὰ ὑποστῶ τὴν κατηγορίαν ὅτι παρακωλύω τὸ Κυβερνητικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐβοηθήθη ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἂς μείνῃ μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἐβοηθήθη παρὰ ὅτι παρακωλύεται. Ἡ τοιαύτη συζήτησις εἶναι ἀληθῶς δυσχερὴς καὶ διὰ τοῦτο θὰ προτιμήσω νὰ μὴ γίνῃ συζήτησις σήμερον ἀλλὰ νὰ ἀφίσωμεν νὰ γίνῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἔγραψα τὴν δήλωσίν μου ἀκριβῶς διὰ νὰ εἶναι σαφεστάτη καὶ ἑπομένως ἡ ἔννοιά μου εἶνε νὰ μὴ περιορισθῇ οὐδὲ πάρρωθεν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ὄχι μόνον διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἤσκησε τὴν πολιτικὴν τῆς διατηρήσεως τῆς σταθεροποιήσεως, ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν, δηλαδὴ δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν οὔτε, ἠμπορῶν νὰ ἔχω ἄλλως τε, ὅπως ἐπικριθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζομαι, ὅτι ἐσκοντάψαμεν ἕνεκα τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἀλλ' ὅτι ἐσκοντάψαμεν καὶ διότι ὑπῆρχον σφάλματα κυβερνητικά. Δύνασθε ἐλευθέρως ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νὰ ὁμιλήσητε. Θὰ σᾶς παρακαλέσω μόνον νὰ μὴν μιμηθῆτε τὸν κ. βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας διὰ νὰ ἀρχίσετε νὰ ἔρχεσθε εἰς λεπτομερείας εἰς 70 ἕως 80 σημεῖα διότι δὲν εἶνε δυνατὸν σήμερον νὰ ἀπαντήσω εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα, ὄχι διότι δὲν ἔχω καιρὸν ἢ δὲν τὰ ἠξεύρω, ἀλλὰ διότι φεύγομεν ἀπὸ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν. Τοῦτο ἐπικρίνω, τὴν ἀπεραντολογίαν εἰς ζητήματα λεπτομερειακά, ὁμοιάζει ἡ ἀγόρευσις ἡ χθεσινὴ καὶ ἡ προχθεσινή, δύο ἡμέρες ἐβάσταξεν, ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον—ἔχω τὴν εἰκόνα ἀπὸ ἕνα συνάδελφόν μου· ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ μὲ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ κάθε μέρα κόβει ἀπὸ αὐτὲς κομμάτια καὶ ἔρχεται ἐδῶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς νὰ τὰ διαλέξῃ. Δὲν εἶναι σοβαρὰ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν αὐτή, ὅταν μᾶς ἀπασχολῇ τὸ ζήτημα τοῦ τὶ πρακτέον, νὰ ἔλθωμεν εἰς αὐτὴν τὴν συζήτησιν τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ συζητήσωμεν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν λέγω ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κατακρίνῃ, ἀλλὰ θὰ μᾶς κατακρίνῃ εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπιμένω, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις καὶ νὰ μὴ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας, διότι δὲν ἔχει προσωπικὸν ζήτημα ἡ ἀπάντησίς μου. Μόνον θὰ ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῇ προσωπικὸν ζήτημα τῆς λέξεως τὴν ὁποίαν εἶπον καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀπάντησις εἰς χθεσινὴν ἔκφρασίν του, ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεφυλάσσετο νὰ μὴ ἀφίσῃ νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητος.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Θὰ τὴν ἤξερα σκληροτέραν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βέβαια, ὅταν ὁμιλήσῃ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ οἱ ἄλλοι, θὰ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τὸν κ. βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔχει τὸν λόγον.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος διεξάγεται ἀφοῦ ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον, περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυστυχῶς ἡ ἀναβολὴ ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ μὴ προβληθῇ κανένα πρόσκομμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν σημερινὴν εὐρεῖαν συζήτησιν. Ἀλλ' ἐφύσων ἐτέθησαν φραγμοὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μεταβάλω τὴν σειρὰν τῶν σπέψεών μου, ἐπιφυλασσόμενος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ἐκθέσω τὰς γνώμας τοῦ κομματός μου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δημοσιονομικῶν πραγμάτων.

Εἶμαι καὶ ἐγώ, συνεχίζει, ὑπεύθυνος διὰ τὴν σταθεροποίησιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας διεφώνησε ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ κυρίως διὰ τὴν διχοτόμησιν τῆς Τραπέζης.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ διεφώνησα καὶ κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν, διότι ἐφρόνουν ὅτι δὲν ὑφίσταντο δι' αὐτὴν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις. Ἐξ ἄλλου ἐφρόνουν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἔπρεπε νὰ διχοτομηθῇ, ἀλλὰ νὰ διαρρυθμισθῇ κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀγγλικῆς Τραπέζης.

Α. Παπαναστασίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διχοτόμησιν καὶ τὴν σταθεροποίησιν εἶμαι συνυπεύθυνος, εἶμαι δὲ ἤδη διατεθειμένος νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναμείνῃ τις τὴν πραγματικὴν σταθεροποίησιν, στηριζομένην εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου καὶ ὄχι εἰς ἐξωτερικὰ δάνεια. Ἐὰν ὅμως πρέπει νὰ ἐπικριθῇ ἡ ἐνωρίτερον τοῦ δέοντος γενομένη σταθεροποίησις δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα τότε. Ἡ ἀστάθεια τοῦ νομίσματος εἶχε δημιουργήσῃ πολλὰς δυσχερείας, τὸ ἐμπόριον ἀπετέλει κυβιστικὴν ἐπιχείρησιν καὶ καθ' ἡμέραν ἐσημειοῦντο καταστροφαὶ περιουσιῶν. Ἐξ ἄλλου ἀναμένετο ὅτι τὸ Κράτος ἤτος δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν οἰκονομιῶν καὶ νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἔντασιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἀλλ' ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπικριθῇ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως ἡ πολιτικὴ τοῦ 1928, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξέθεσα πόσα ἐλαφρυντικὰ ὑπάρχουν, ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1928 πολιτικὴν ὅτι τὴν χαρακτηρίζει πλήρης ἀδιαφορία διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νομισματικῆς μας καταστάσεως. Διότι ἐνῷ παρετηρεῖτο συνεχὴς ἐλάττωσις τοῦ καλύμματος ἡ Κυβέρνησις ἔμεινεν ἐντελῶς ἀσυγκίνητος καὶ ἀπέβλεψεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐνίσχυσιν καὶ προέβη εἰς τὴν σύναψιν δανείου καὶ ἐμελέτα τὴν συνέχισιν τῆς δανειακῆς πολιτικῆς. Ἂν ἐξαιρέσῃ τις τὴν διαρρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῆς ἐπανορθώσεως καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε ὅτι ἠδύνατο διὰ τὴν συνέχισιν τῆς δανειακῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία καθιστᾷ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπόδουλον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἀντετάχθημεν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις κατὰ τῆς δανειακῆς πολιτικῆς καὶ μάλιστα κατὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων ὁδοποιίας διὰ συνάψεως δανείων καὶ τελευταίως ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως πάλιν διὰ δανείου, ἡμεῖς ἀντετάχθημεν.

Ἠναντιώθημεν ἐπίσης εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν περισσευμάτων διὰ διαφόρους ἀνάγκας, μολονότι ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι ὅλαι αἱ δαπάναι αἱ ὁποῖαι ἱκανοποιοῦντο διὰ τῶν περισσευμάτων ἦσαν ἀναγκαῖαι διότι τὸ ἰδικόν μας κράτος δὲν κατώρθωσε νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀκόμη τὸν λαὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν παιδείαν καὶ ὡς πρὸς τὴν συγκοινωνίαν καὶ εἰς ἄλλα ζητήματα, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἴχομεν περιέλθει εἰς ἐξαιρετικὰ στενόχωρον θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα. Δὲν φαντάζομαι βέβαια ὅτι ἤτο δυνατὸν χωρὶς νὰ συντριβῇ ἡ καινωνικὴ ζωὴ καὶ νὰ περιέλθωμεν εἰς κατάστασιν ἡμιβάρβαρον ἤτο δυνατὸν νὰ περιορίσωμεν τὰς δαπάνας εἰς τὰ ὅρια τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξεν ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας. Ἀλλ' ἤδη ἡ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε τὴν οἰκονομίας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων καὶ δίδουσα αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν δίδει εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον τῆς δημιουργήσασα δαπάνας. Ἡ Κυβέρνησις ἐκώφευσε εἰς οἱανδήποτε προαγγελίαν καὶ διαμαρτυρίας ἀρίσασα ἀκόμη τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς ἁπλοῦς ἐμπόρους, καὶ ὑποστηρίζει τώρα ὅτι ἡ στενόχωρος θέσις τῆς Ἑλλάδος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐγκατέλειψεν ἡ Ἀγγλία τὴν χρυσῆν βάσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἦρχισε μὲ τὴν γερμανικὴν καὶ Αὐστριακὴν κρίσιν καὶ ἐπετάθη μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας τῆς χρυσῆς βάσεως.

Α. Παπαναστασίου Πολὺ ἐνωρίτερα ἦρχισε ἡ κρίσις, ἡ ὁποία βέβαια ἐπηρέασε σπουδαίως τὴν ἰδικήν μας κατάστασιν, ἀλλ' ὁ ἐπηρεασμὸς δὲν ἦτο τόσος ὅσος ὑποστηρίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἦτο. Ἡ ἐξωτερικὴ κρίσις ἔθιξε τὴν τιμὴν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ πέσουν αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ ἐπέδρασεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἐλαττώσεως τῶν ἀθήλων πόρων. Ἀλλ' ἡ στενόχωρος θέσις ἡ ἰδική μας ἤρχισε ἀπὸ τοῦ 1930 ὅταν ἐφάνη ὅτι τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς ἣν ἀπεδύθημεν μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδώσῃ ὅσα προσεδοκῶμεν. Ἡ πηγὴ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς Ἑλλάδος κεῖται διὰ νὰ εἰμεθα εἰλικρινεῖς εἰς τοὺς πολέμους, τὴν πολεμικὴν ἀτυχίαν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν πρόσφυγων. Διότι ἀπὸ αὐτὰς τὰς αἰτίας ἔφθασε τὸ δημόσιον χρέος εἰς τὰ ὕψη εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκεται, ἐνῷ ἀντιθέτως δὲν κατωρθώθη νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγή. Δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως δὲν συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ Κράτους. Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν κατέστη ἐμφανὴς ἡ κρίσις καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀφυπνίσθη τοῦ ληθάργου της, κάθε ἄλλο παρὰ ἀνάλογος πρὸς τὰς περιστάσεις ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὰς παλαιάς της κατευθύνσεις ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐκεῖνο ποὺ εἶπα εἶναι ὅτι ἂν ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἦλθεν διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ οἰκονομικά μας πράγματα ἦτο σύμφωνος μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἔχω πάντα λόγον νὰ πιστεύω ὅτι θὰ μᾶς βοηθῇ ἡ ἐνίσχυσις.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ στραφῇ πρὸς τὰς αἰτίας τῆς κακοδαιμονίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἡ δανειακὴ ἐπιβάρυνσις καὶ ἡ ἀζητησία τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ νὰ ἐπιβοηθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομικὴν περισυλλογήν. Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐστηρίχθη εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τελειώσουν τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἐντὸς ἢ ἐτῶν. Διὰ τὰ παραγωγικὰ αὐτὰ ἔργα ὑπάρχουν ἀντιτιθέμεναι γνῶμαι. Δὲν ὑπάρχει ἡ βεβαιότης, οὔτε διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, οὔτε περὶ τῆς συμπληρώσεώς των ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Καὶ ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιορίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τῶν δυνατῶν ὁρίων ἄνευ τῆς δυνατῆς ἐνισχύσεως ἐστήριξεν ὅλον τὸ βάρος εἰς τὴν παροχὴν δανείων. Θὰ ἦτο ἀτύχημα ἐὰν ἐχορηγεῖτο ἡ δανειακὴ αὐτὴ ἐνίσχυσις διότι δὲν ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀπόδοσις θὰ ἦτο τοιαύτη καὶ διότι ἡ δανειακὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ λαοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ ἀκρότατον ὅριον καὶ τέλος μία τοιαύτη πολιτικὴ μᾶς ἐκτρέπει τῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν τώρα ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν δανειακῶν ὑποχρεώσεων. Ἀπὸ μηνῶν τὸ κόμμα ἡμῶν ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀναστολῆς τῶν δανειακῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐφαρμογῆς οἰκονομιῶν. Ἐνομίζαμεν καὶ νομίζομεν ὅτι ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι μὴ ἔχοντες συνάλλαγμα νὰ δώσωμεν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν τὰ πλεονάσματα τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων. Καὶ θὰ ἠδυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἀξιώσωμεν ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς νὰ ἐπεκτείνουν τὴν μέριμναν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Διότι περιωρίσθησαν καὶ αὐτῶν αἱ καταναλώσεις τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Μόνον ἐὰν ἐκδηλωθῇ περισσότερον πνεῦμα ἀλληλεγγύης εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν κρίσιν. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν γενικωτέραν συνεννόησιν καὶ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν τῶν μικροτέρων Κρατῶν. Ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντελήφθη ὅτι αἱ προσπάθειαί της πρὸς δανειακὴν ἐνίσχυσι προσέκοπτον εἰς μεγάλας δυσχερείας μετέβαλε πολιτικὴν καὶ ἐμπράκτως ἐφήρμοσε καὶ ἐφαρμόζει ἀνάλογα μέτρα. Ἡ νέα αὐτὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ πλήρη ὁμολογίαν τῆς μέχρι τοῦδε ἀστόχου πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Περιήλθομεν δυστυχῶς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐπτώχευσε πρὸ παντὸς ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαίως ἡ κατάστασις αὐτὴ μᾶς προξενεῖ βαθυ-

τάτην λύπην. Καὶ ἀπὸ κανένα κόμμα δὲν θὰ ὑπεστηρίζοντο τὰ ὀδυνηρὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἐὰν δὲν παρίστατο ἡ σιδηρᾶ ἀνάγκη.

Ἐὰν ἡ κατάστασις ἐξητάζετο ὄχι μόνον ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πραγματικῆς θέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ οἰκονομικοῦ μελετητοῦ τῆς καταστάσεώς μας θὰ ἦσαν διαρρεταικαί. Διότι ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ εἶναι πράγματι ἀπελπιστική. Χθὲς ἀκόμη εἴχομεν ἄγγελμα ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐσταμάτησαν μίαν ἀμαξοστοιχίαν διὰ νὰ ζητήσουν ἀραβόσιτον. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ εἴδησις εἶναι ἀκριβής. Ἀλλὰ ὅλαι αἱ πληροφορίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βεβαιοῦν ὅτι ὁ χωρικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ὑποφέρει ἐκ πείνης, εἰς τὴν ὑπαιθρον ἡ κατάστασις ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Οἱ χωρικοὶ ἀποβλέπουν τώρα πρὸς τοὺς ὀλίγους κόκκους ἀραβοσίτου ὡς πρὸς μάννα. Καὶ ὅσοι περιέρχονται τοὺς ἀγροὺς βλέπουν ἀπὸ τὴν ὄψιν των χωρικῶν τὰς στερήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται οὗτοι. Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις. Ἄλλοι λαοὶ ἔχουν τοὐλάχιστον σῖτον διὰ νὰ τραφοῦν. Ὁ ἰδικός μας δὲν ἔχει οὔτε ἀραβόσιτον. Καὶ τὰ γεωργικά μας προϊόντα μένουν ἀζήτητα. Ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη λοιπὸν εἰς τὴν ἀναπότρεπτον ἀνάγκην νὰ μεταβάλῃ πολιτικήν. Προχωροῦσα βραδέως καὶ ταλαντευομένη ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀλλὰ εἰσέρχεται, ἐπαναλαμβάνω, εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ταλαντευομένη καὶ διστάζουσα διὰ τὸ σκόπιμον τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ἐξωτερικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν μὴ ἔχουσα καμμίαν πίστιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ριζικῶν μέτρων. Ἐπανειλημμένως ἐζητήσαμεν ὅπως ἐφαρμοσθῇ ἡ συγκέντρωσις τῆς διαχειρίσεως ὡρισμένων προϊόντων μεγάλης καταναλώσεως καὶ μόλις προχθὲς ὑπεβλήθη νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον δὲν περιέχει καμμίαν σαφῆ διάταξιν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ πρᾶγμα χρήζει σοβαρᾶς μελέτης. Ὁ ἀρμόδιος ὅμως Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μᾶς ἀπήντησεν ὅτι μὲ τὰ χαρτιὰ δὲν γίνεται ἐμπόριον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὲ τὰς θεωρίας σᾶς εἴπα δὲν γίνεται ἐμπόριον.

Α. Παπαναστασίου. Μὲ τὰ χαρτιὰ καὶ μὲ τὰς θεωρίας εἴπατε. Αἱ ἰδικαί σας ὅμως θεωρίαι κ. Ὑπουργὲ εἶναι πεπαλαιωμέναι. Χρειάζεται ρασιοναλιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀντελήφθη αὐτὴν τὴν ἀνάγκην. Δὲν ἀντελήφθη ὅτι πρέπει νὰ διοργανώσῃ τὴν οἰκονομίαν μας κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ περιορισθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὀλίγων ἐπὶ τῶν πολλῶν. Καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐπέρασεν ἀπαρατήρητον διότι δὲν περιέχει τίποτε. Καὶ ὑπεβλήθη ὡς στάχτη εἰς τὰ μάτια. Βεβαίως ὑπερτέρα δημοσία ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν ριζικῶν μέτρων. Πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν προσοχήν της εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ τιμαρίθμου εἰς λογικὰ ἐπίπεδα. Ποῦ θὰ εὕρετε τὰ μέσα διὰ νὰ τὸ κάμετε ; Καὶ ἄλλοτε ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ τὸν χρυσοῦν κανόνα, ἀλλὰ ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου εἶχε μεγαλυτέραν εὐρωστίαν. Σήμερον εἴμεθα ἐξηντλημένοι. Τί θὰ γίνῃ ἂν δὲν περιορίσητε εἰς λογικὰ ὅρια τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς ; Ἐπέρασε μήπως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας ἡ εἰκὼν τῆς ἐξεγέρσεως τῶν τάξεων ἐὰν ὁ τιμάριθμος αὐξηθῇ ; Ἔχετε ἀνάγκην νὰ ἐνισχύσητε τὴν δημοσίαν οἰκονομίαν καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ στραφῆτε πρὸς νέους φόρους διότι ἐξηντλήθη ἡ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ. Δι' αὐτὸ χρειάζεται νέα ὀργάνωσις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πῶς τὴν ἐννοεῖτε αὐτὴν τὴν ὀργάνωσιν.

Α. Παπαναστασίου. Μὰ σᾶς εἶπα κ. Πρόεδρε, νὰ μονοπωλήσετε τὸν καπνόν, τὸ οἰνόπνευμα, τὸν σῖτον, τοὺς γαιάνθρακας, τὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης διὰ νὰ διευκολύνετε τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων μὲ ἄλλα κράτη καὶ νὰ δημιουργήσετε ἔσοδα εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ὅλα τὰ ἀγροτικὰ συνέδρια τὰ ὁποῖα ἔγιναν κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι χρειάζεται νὰ γίνουν τοιοῦτοι ὀργανισμοὶ διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ ποὺ λέτε εἶνε σωστό. Καὶ τὸ δέχομαι ἕως ἐνεῖ. Ἀποκρούω ὅμως ὅτι θὰ ἐνισχυθοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικά. Εἴπατε διὰ τὴν ζάχαριν. μὴ πιστεύετε ὅτι ἂν τὴν μονοπωλήσωμεν θὰ ἔχωμεν ἔσοδα μεγαλείτερα. Βεβαίως ὑπάρχει μεταξύ μας καὶ μία ἀντίθεσις ἰδεῶν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον ἀγοράζει τὴν ζάχαριν εὐθηνότατα καὶ λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ τὴν πωλεῖ εὐθηνά.

Α. Παπαναστασίου. Μία τοιαύτη ἐπιχείρησις ὑπάρκειται εἰς ὀλιγωτέρας δαπάνας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον εὑρίσκει καλυτέρας πηγὰς ἀγορᾶς καὶ καλυτέρους τρόπους μεταφορᾶς καὶ λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ πωλεῖ εὐθηνά. Ὁμιλεῖτε περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος. Διὰ τὸ οἰνόπνευμα εἶμαι σύμφωνος, ἀλλὰ διὰ τὸν καπνὸν τὸ πρᾶγμα εἶνε πολυπλοκώτερον.

Α. Παπαναστασίου. Ποῖος ὑπεστήριξε κ. Πρόεδρε νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν χρυσῆν βάσιν; Ὅλοι εἴχαμεν μείνῃ σύμφωνοι νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐραχμὴν σταθεροποιημένην. Ἀλλὰ εἴχαμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐφήρμοζε πολιτικὴν ἀνάλογον. Περιώρισε τὰς συναλλαγάς καὶ παρείχε τὸ συνάλλαγμα ὀλίγως τῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ τὸ συνάλλαγμα διέρρευσε, αἱ τιμαὶ ηὐξήθησαν καὶ τὸ κάλυμμα ἐξηντλήθη. Μὴ νομίζετε ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως ἀποτελεῖ πολιτικήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ μόνον ἐκάμαμε;

Α. Παπαναστασίου Τὰ ἔθιξα τὰ ἄλλα κ. Πρόεδρε. Ὡμίλησα διὰ τὰς οἰκονομίας. Ἀλλὰ διατί αἱ οἰκονομίαι δὲν ἐγίνοντο ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Α. Παπαναστασίου Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν οἰκονομιῶν ἀλλὰ δὲν φανταζόμεθα ὅτι μὲ τὰς οἰκονομίας θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα. Τὸ προέχον εἶναι τὸ πῶς θὰ πωλήσωμεν τὰ προϊόντα μας.

Καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας εἶπεν εἰς τοὺς ξένους δὲν ἔχομεν συνάλλαγμα πάρτε σιτάρι. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, νὰ ἀνακουφίσωμεν τὰς δανειακὰς ὑποχρεώσεις τῶν γεωργῶν. Εἰς τὴν Ρουμανίαν ἡ περικοπὴ τῶν χρεῶν ἔγινε κατὰ 50 ο/ο καὶ μετετράπησαν τὰ χρέη εἰς ἐνυπόθηκα ἐξοφλητέα εἰς μίαν δεκαετίαν. Ἡ δὲ κατάστασις τῶν Ρουμάνων γεωργῶν δὲν εἶναι τόσον δεινὴ ὅσον τῶν ἰδικῶν μας. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἤξίωσα καὶ ἄλλοτε τὴν ταχυτάτην ἐφαρμογὴν καὶ παρ' ἡμῖν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισε πολλάκις καὶ καυχᾶται ὅτι εἶναι αἰσιόδοξος. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἡ ἀπαισιοδοξία δὲν ἔχει πρακτικὴν ἀξίαν. Ἡ ζωὴ πρέπει νὰ ἐξέλθῃ νικήτρια, καὶ ἔχει ἀνάγκην αἰσιοδοξίας. Ὑπάρχει αἰσιοδοξία στηριζομένη εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν εὔνοιαν τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ διόρθωσις τῶν κακῶν. Ὑπάρχει καὶ ἄλλη αἰσιοδοξία στηριζομένη εἰς τὰς ἱκανότητας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν δυνατότητα μιᾶς λογικῆς διαρρυθμίσεως τῆς ζωῆς μὲ μέτρα ριζικά. Ἡ αἰσιοδοξία αὐτὴ ἔχει ὅμως ἀνάγκην πίστεως καὶ θελήσεως πρὸς ἐγκαταλείψιν τῶν πεπλανημένων θεωριῶν. Τοιαύτην αἰσιοδοξίαν δὲν βλέπω νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις. Ἐλησμόνησα νὰ ἀναφέρω μεταξὺ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν ἀπαραίτητα, τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεώς μας μετὰ τῶν ὁμόρων Κρατῶν. Αἱ οἰκονομικαί μας σχέσεις μὲ τὰ ὅμορα Κράτη δὲν εἶναι οὔτε κανονικαὶ οὔτε μεγάλαι. Μία εὐρυτέρα συνεννόησις εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς διευκολύνῃ ποικιλοτρόπως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας μας καὶ τῆς ναυτιλίας μας καὶ πρὸς κατανάλωσιν τῶν προϊόντων μας. Δι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ κατεύθυνσις εἰς τὴν Εὐρώπην τείνει πρὸς τὴν δημιουργίαν εὐρυτέρων περιφερειῶν οἰκονομικῆς ζωῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ διευκολύνουν τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Ἡμεῖς μόνον μὲ τὰ ὅμορα Κράτη δυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τοιαύτην συνεννόησιν. Εἶναι γνωστὸν πόσον ὑπερμαύνομαι αὐτῆς τῆς πολιτικῆς καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ἐπροτάθη ἐσχάτως παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως σχέδιον τοιαύτης οἰκονομικῆς περιφερειακῆς ὀργανώσεως. Τὸ σχέδιον προσέκρουσεν εἰς πολιτικὰς ἀντιθέσεις καὶ εἰς τὴν διαφοράν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου τῶν Κρατῶν αὐτῶν. Τὰ Βαλκανικὰ ὅμως Κράτη δύνανται εὐκολώτερον νὰ συνεννοηθοῦν. Ἔχουν κοινὰς ἀντιλήψεις συγγένειαν φυλετικήν, τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις ζωῆς καὶ αἱ Βαλκανικαὶ διασκέψεις ἀπέδειξαν, ὅτι εἶναι δυνατὸς ὁ σύνδεσμος αὐτῶν. Ὅταν ὑπέβαλα πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ πορίσματα τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἐζήτουν τὴν σύστασιν μονίμου ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ ἠσχολεῖτο μὲν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἡ πρότασίς μου ἔμεινεν ἀναπάντητος.

Θὰ ἠθύμην, ὅπως ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἀρίστας σχέσεις μὲ τὰ ὅμορα Κράτη, ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν πρωτοβουλίαν. Θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνασύστασιν τῶν συμβατικῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Γνωρίζω τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλον ἀντίθετον πολιτικήν. Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ δὲν εἶναι καρποφόρος. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μεγάλη κατανάλωσις Ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ ἡ ἀνασύνδεσις τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων θὰ διευκόλυνε μεγάλως τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν κρίσιν. Αὐτὰς τὰς ὀλίγας παρατηρήσεις εἶχα νὰ κάμω ἐν σχέσει μὲ τὴν νέαν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς ἀποτυχίας τῆς μέχρι τῆς χθὲς ἐφαρμοσθείσης πολιτικῆς της. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω, ὅτι μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβε τώρα δὲν τελειώνει ἡ ὑπόθεσις. Ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐντείνωμεν ὅλοι τὰς προσπαθείας μας κοινωνικῶς, πνευματικῶς, πολιτικῶς. Ὑπάρχει ἀνάγκη πλήρους πολιτικῆς ὁμαλότητος. Μέχρι σήμερον ἡ Κυβέρνησις ἠκολούθει ἐγωϊστικὴν κομματικὴν πολιτικήν. Ὅταν ἐφάνησαν δυσχέρειαι ηὐξήθησαν, ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην γενικωτέρας συνεργασίας. Ἡ συνεργασία αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶναι πάντοτε ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ηὐχαρίστησε δὲν εἶναι ἡ διάθεσις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, μήτε ἡ προσφορὰ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἀρχήν. Τοιαῦται προσφοραὶ δὲν εἶναι ἄξιαι νὰ τύχουν σοβαρᾶς συζητήσεως ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ ἀνήκει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Δὲν ἔχει πρωτοβουλίαν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐπαναφοράν. Γνωρίζετε δὲ καὶ τὸ εἶπα, ὅτι εἶμαι κεκυρηγμένος ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ. Σήμερον ὅμως αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὴν ἀναλογικήν.

Α. Παπαναστασίου. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἀναλογικὴ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου...

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ θέλετε νὰ μοῦ ἀποδώσετε ὅμως πρωτοβουλίαν.

Α. Παπαναστασίου Καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι σήμερον περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε ἐπιβάλλεται ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐτόνισα, ὅτι εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι συμβάλλει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ συντονισμὸς αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αἱ περιστάσεις τὸν ἐπιβάλλουν.

Α. Παπαναστασίου. Αἱ περιστάσεις βεβαίως. Δὲν λέγω ὅτι ὑπάρχει παλινωδία. Δὲν ἐδιστάσαμεν κ. Πρόεδρε νὰ συντρέξωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ὅταν τὸ γενικώτερον συμφέρον ἐπέβαλλε τοῦτο. Καὶ χθὲς ἀκόμη ἠκολουθήσαμεν πολιτικὴν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην συνεργασίας. Ἡ συνεργασία αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶναι πάντοτε ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ηὐχαρίστησε δὲν εἶναι ἡ διάθεσις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, μήτε ἡ προσφορὰ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἀρχήν. Τοιαῦται προσφοραὶ δὲν εἶναι ἄξιαι νὰ τύχουν σοβαρᾶς συζητήσεως ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ ἀνήκει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Δὲν ἔχει πρωτοβουλίαν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐπαναφοράν. Γνωρίζετε δὲ καὶ τὸ εἶπα, ὅτι εἶμαι κεκυρηγμένος ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ. Σήμερον ὅμως αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὴν ἀναλογικήν.

Α. Παπαναστασίου. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἀναλογικὴ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου...

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ θέλετε νὰ μοῦ ἀποδώσετε ὅμως πρωτοβουλίαν.

Α. Παπαναστασίου Καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι σήμερον περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε ἐπιβάλλεται ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐτόνισα, ὅτι εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι συμβάλλει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ συντονισμὸς αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αἱ περιστάσεις τὸν ἐπιβάλλουν.

Α. Παπαναστασίου. Αἱ περιστάσεις βεβαίως. Δὲν λέγω ὅτι ὑπάρχει παλινωδία. Δὲν ἐδιστάσαμεν κ. Πρόεδρε νὰ συντρέξωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ὅταν τὸ γενικώτερον συμφέρον ἐπέβαλλε τοῦτο. Καὶ χθὲς ἀκόμη ἠκολουθήσαμεν πολιτικὴν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην συνεργασίας. Ἡ συνεργασία αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶναι πάντοτε ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ηὐχαρίστησε δὲν εἶναι ἡ διάθεσις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, μήτε ἡ προσφορὰ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἀρχήν. Τοιαῦται προσφοραὶ δὲν εἶναι ἄξιαι νὰ τύχουν σοβαρᾶς συζητήσεως ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ ἀνήκει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Δὲν ἔχει πρωτοβουλίαν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐπαναφοράν. Γνωρίζετε δὲ καὶ τὸ εἶπα, ὅτι εἶμαι κεκυρηγμένος ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ. Σήμερον ὅμως αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὴν ἀναλογικήν.

Α. Παπαναστασίου. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἀναλογικὴ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου...

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ θέλετε νὰ μοῦ ἀποδώσετε ὅμως πρωτοβουλίαν.

Α. Παπαναστασίου Καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι σήμερον περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε ἐπιβάλλεται ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐτόνισα, ὅτι εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι συμβάλλει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ συντονισμὸς αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν.

δυνατὸν νὰ σωθῇ ὁ Λαὸς αὐτός, ἀλλὰ χρειάζεται γενικὴ προσπάθεια θελησεως ἐκ μέρους ὅλων.

Π. Τσαλδάρης. Αἱ δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μὲ ἠνάγκασαν νὰ σκεφθῶ ἐὰν ἔπρεπε νὰ λάβω τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως. Καὶ παρεκάλεσα διὰ τοῦτο τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ Κόμματος νὰ προηγηθῇ, ἵνα σκεφθῶ ἐὰν ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσω. Νομίζω ὅτι ὁ διευθύνων τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἀρχηγὸν ἄλλου κόμματος νὰ τοῦ συστήσῃ ὡρισμένην πολιτικὴν πρᾶξιν ἵνα ἀποφύγῃ τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ βλάπτῃ τὸ γενικὸν συμφέρον. Ὁ τρόπος ὅμως μὲ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο δὲν εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἐξηγηθῶ ἀπὸ ἐμὲ δὲν θὰ συνεχίζετο ἡ συζήτησις. Ὁ τρόπος οὗτος ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἐκτὸς καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου ὀφειλομένην ἐλευθερίαν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νομίζῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς κόμματος δὲν γνωρίζει τί πρέπει νὰ εἴπῃ καὶ τί δὲν πρέπει νὰ εἴπῃ. Ἐδήλωσεν ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὅτι ἡ συζήτησις εἶναι ἐλευθέρα. Καὶ δι' αὐτὸ ἐπικρίνω ἐριμύτατα τὴν στάσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐν προκειμένῳ. Καὶ μετὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο δὲν νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῶ ἐγὼ ἀντιτιθέμενος καὶ νὰ μὴ εἴπω ὀλίγα τινὰ ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου. Δὲν θὰ ἐξετάσω τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον. Ἀρκοῦμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ θέσις τῆς χώρας εὑρίσκεται σήμερον εἰς σημεῖον ἀρκετὰ ἐπωδύνων. Ἡ Κυβέρνησις παρέλαβε τὴν ἀρχὴν τοῦ Κράτους μὲ περισσεύματα εἰς τὸν προϋπολογισμόν, μὲ νόμισμα σταθεροποιημένον καὶ μὲ χαραγμένην πρὸ αὐτῆς πολιτικὴν παραγωγικὴν τῆς ὁποίας ἀνέλαβεν αὐτὴ τὴν ἐκτέλεσιν. Σήμερον τὸ νόμισμά μας εἶναι ἐγκαταλελειμμένον. Ἔχομεν προϋπολογισμὸν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος μὲ ἔλειμμα τὸ ὁποῖον θὰ συμψηφισθῇ ἐκ τῶν παλαιῶν περισσευμάτων καὶ ἔχομεν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους μὲ ἐπαπειλούμενον ἔλλειμμα 1800 ἑκατομμυρίων κατὰ τὴν ἐπίσημον δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ καλύψῃ ἡ Κυβέρνησις. Τέλος ἔχομεν ἐγκαταλελειμένα τὰ παραγωγικὰ ἔργα, αἱ ὁδοὶ κατόπιν δαπάνης 1500 ἑκατομμυρίων εὑρίσκονται ἐγκαταλελειμέναι καὶ τὰ ἔργα τῆς Μακεδονίας δὲν γνωρίζω ἐὰν ἐκτελοῦνται πάντως αἱ ἐργασίαι ποὺ γίνονται εἶναι πολὺ μικραί.

Καὶ αὐτὸ τὸ κατάντημα τῆς πολιτικῆς τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως γνωρίζω ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θέλει νὰ ἀποκαλῇ θρίαμβον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τί θὰ ἐκαλεῖτο ἀποτυχία οἰκτρὰ ἐὰν τὸ κατάντημα αὐτὸ ἐθεωρεῖτο θρίαμβος. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀποσύρων ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν του πᾶσαν εὐθύνην, ὡς ἐὰν ἦσαν ἁπλοῖ θεαταί, ἀποδίδει τὸ κατάντημα τοῦτο εἰς πλείστους ἄλλους λόγους ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐνθυμεῖσθε εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ὑπηγνίχθη ὅτι δὲν ἔκαμαν ἄλλοι τὴν πτώχευσιν καὶ τὴν ἄφησαν εἰς αὐτόν, ὅτι ἄλλοι διὰ παραλείψεων των εἰς τὸ παρελθὸν ἐστέρησαν τὸν τόπον τῆς συνδρομῆς τῶν δυνάμεων καὶ ἀκόμη ὡς τελευταῖον καταφύγιον ἐπεκαλέσθη διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ ἀστοχίας αὐτοῦ τὴν παγκόσμιον κρίσιν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως παρὰ τῆς Ἀγγλίας. Δὲν εἶμαι κύριοι, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δύνανται νὰ φρονοῦν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὕρηται μεμονωμένη ἐν τῷ χώρῳ καὶ ὅτι τὰ ἔξωθεν συμβαίνοντα δὲν δύνανται νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι μόνον ἡ ἐκεῖθεν ἐπίδρασις εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταστάσεως. Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι καὶ ἡ ἐπίδρασις ἐκείνη θὰ ἦτο διαφορετικὴ ἂν δὲν εὑρισκε καὶ τὸν ἰδικόν μας ὀργανισμὸν ἐκεῖ ὅπου τὸν ηὗρε. Καὶ θὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἡ κρίσις τῆςΝέας Ὑόρκης τοῦ 1929 κατ' ἀρχὰς οὐδαμῶς ἐπηρέασε

ἔτους. Ἐὰν ἀναγνώστητε τὰς ἀγορεύσεις τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1930 καὶ τοῦ 1931 θὰ ἰδῆτε ὅτι λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἐπίδρασιν εἶχεν ἡ κρίσις ἐκείνη εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι μᾶλλον ἐπηρεαζόμεθα ἀπὸ τὰς μετὰ τὴν σταθεροποίησιν συνθήκας. Ἀλλὰ καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν κατάστασιν ἡμῶν θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς κρίσεως ἐκείνης δὲν ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ μᾶς δημιουργήσῃ ἀνωμαλίας. Θὰ εἶπω μάλιστα ὅτι ἂν παρατηρήσητε τὰς στατιστικὰς θὰ ἰδῆτε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὠφελήθη δι' ὅσα προϊόντα εἰσήγαγε κατὰ τὸ 1929. Ὁ σῖτος π. χ. ἑτιμᾶτο τότε 131 σέντς τὸ μπούσελ, εἰς τὰ 30 ἔφασε τὰ 77 σέντς κατὰ δὲ τὸ 1931 εἰσηγάγαμεν 625 χιλ. τόννους καὶ ἐπληρώσαμεν 1700 ἑκατομ. δραχμῶν, ἐνῷ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰσηγάγομεν ὀλιγωτέρους τόννους καὶ ἐπληρώσαμεν ὑπὲρ τὰ 2 δισεκατομ. δραχμῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἰδικῶν μας εἰδῶν δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογος ἡ ἐλάττωσις κατ' ἀξίαν. Ἀλλ' εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ κατάστασις ἐκείνη ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τὴν διεύξῃ ὅτι ὑπῆρχε μία ἀπειλὴ ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ μᾶς ἀπειλήσῃ καὶ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ λάβῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα. Καὶ ἠκούσατε πολλάκις τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διατυμπανίζοντα ποία καὶ ὑπόσης ἐργασία κατελήφθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ ποῖα τὰ ἀποτελέσματά της; Ἔχομεν, ὡς γνωστόν, τὸν καπνόν, τὸ ἔλαιον καὶ τὴν σταφίδα κλπ. καὶ ἐρωτῶ ἂν δύναται νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐπέτυχε τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως ἢ ἂν ηὔξησε τὰς ἐξαγωγικὰς ἀγοράς; Ὑπεστηρίχθη παρὰ πάντων ἡ ἀνάγκη αὐτὴ καὶ ἐνθυμοῦμαι μάλιστα ὅτι ἔγινε καὶ κάποια σύσκεψις εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ ἄλλοι ἁρμόδιοι παράγοντες καὶ ἀπεφασίσθη ὅτι ἦτο ἀνάγκη συστάσεως ἰδίου ὀργανισμοῦ ἐξαγωγῆς καπνοῦ. Τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τὴν υἱοθέτησεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀνέθεσε μάλιστα εἰς τὸν κ. Κορυζῆν νὰ συντάξῃ τὸ σχετικὸν σχέδιον.

Καὶ ἐρωτῶ, διατὶ τὸ σχέδιον αὐτὸ ἔμεινε σχέδιον καὶ διατὶ ἐγκατελείφθη; Ἐκεῖνο βεβαίως τὸ ὁποῖον ἐγὼ δύναμαι νὰ συμπεράνω ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῆς εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχε μίαν πολιτικὴν ἐν νῷ, ἥτις ὅμως οὐδέποτε ἔτυχεν ἐφαρμογῆς. Καὶ διὰ τὸ ἔλαιον ἐγένοντο ἐδῶ συζητήσεις καὶ προέκυψεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔφερεν ἐν σχέδιον ἀμελέτητον καὶ προσεπάθησεν ἐκ τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς νὰ μορφώσῃ γνώμην καὶ κατέληξεν εἰς ἀποφάσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν παρέχουν προστασίαν τοῦ ἐλαίου, ὅπως διεπιστώθη καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μὲ πληροφοροῦν, ὅτι τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα κωλύει τὴν ἐξαγωγήν.

Ὡς πρὸς τοὺς οἴνους, εἶναι γνωστόν, ὅτι μία σύμβασις ποὺ ἔκαμεν μὲ τὴν Γαλλίαν, τὴν ἐγκατέλειψεν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν σταφίδα, μίαν προσπάθειαν ἔχομεν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ αὐξήσῃ μόνον τὴν φορολογίαν. Καὶ διὰ τὸν καπνόν, καίτοι ὑπεσχέθη νὰ ἐλαττώσῃ τὴν φορολογίαν τὴν ηὔξησεν ἐσχάτως καὶ ἐντεῦθεν ἔχομεν παρακώλυσιν τῆς ἐξαγωγῆς. Ποίαν λοιπὸν πολιτικὴν αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις, ὅταν εἶχε μίαν τοιαύτην προειδοποίησιν ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς κρίσεως; Ἀλλά, κύριοι, συνέβη καὶ τὸ τελευταῖον γεγονός, ὁ σεισμὸς ὁ ἐπακολουθήσας τὴν παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως. Ἀλλὰ ἦτο τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ κατέλυον τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους; Βεβαίως ἀναγωρίζω, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἄλλων Λαῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μας. Εἰδικώτερον μάλιστα, λόγῳ τῶν δεσμῶν ποῦ ἔχομεν μὲ τὴν Ἀγγλικὴν ἀγοράν.. Ἀλλὰ θέλω νὰ εἰπω ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς καὶ δὴ τὴν ἐπίδρασιν ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως παρὰ τῆς Ἀγγλίας τῆς χρυσῆς βάσεως, εἶχεν ἐπέλθει ὡς πρὸς τὴν νομισματικήν μας κατάστασιν τὸ ἀποτέλεσμα, πρὶν ἢ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν χρυσῆν βάσιν. Διότι, ἂν ἐξετάσητε πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως τὴν τελευταίαν κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ ἴδητε ὅτι εἶχε πέσει ἀπὸ τότε τὸ κάλυμμα κάτω τοῦ ἀπαιτουμένου ὁρίου. Δὲν ἐφαίνετο μέν, ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἡ πραγματικότης, διότι ἐλαμβάνοντο εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ὑπ' ὄψει καὶ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ λαμβάνωνται. Καὶ ποῖος ἦτο ὁ λόγος νὰ φθάσωμεν εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως παρὰ τῆς Ἀγγλίας; Ἀπλούστατα, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε δώσει τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ ἡμῶν ζητήματος.

Εἶπα προηγουμένως, ὅταν ὡμίλει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑπῆρξε μεγάλη διαφωνία διὰ τὴν γενομένην σταθεροποίησιν, προκαλέσασα μάλιστα καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ἐφρόνουν τότε, ὅτι δὲν ἦτο ἀκόμη ὁ προσήκων χρόνος διὰ τὴν σταθεροποίησιν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ μεινωμεν ἀκόμη ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὴν ντεφάκτο τοιαύτην. Ἡ γνώμη τῶν ἄλλων συναδέλφων μου ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἦτο ἀλλοία.

Ἀναγνωρίζω βεβαίως τὰ ἀγαθὰ τῆς σταθεροποιήσεως, ἀλλὰ εἶχον ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς κινδύνους τῆς τυχὸν ἀνατροπῆς τῆς σταθεροποιήσεως, ὅπως συνέβη καὶ εἰς ἄλλα Κράτη. Οἱ λόγοι τῆς διαφωνίας μου ἐπὶ τῆς σταθεροποιήσεως συνίσταντο πρῶτον εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀναπτύσσων τὴν παρατήρησίν μου ταύτην ἀνέφερα τὰ λεχθέντα ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ παρὰ τοῦ κ. Πουανκαρέ, εἰπόντος, «τί μὲ ὠφελεῖ νὰ κάμω ἐφέτος τὴν σταθεροποίησιν καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος λόγῳ μὴ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν νὰ τὴν ἀνατρέψω». Διεφώνησα ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διχοτόμησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ διὰ τὰ καλύμματα. Ἀλλὰ ὅταν ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο σταθεροποίησις ὅλοι ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ φροντίσωμεν νὰ τηρηθῇ αὕτη καὶ μὲ ὀυσίας.

Τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς διατηρήσεως τῆς σταθεροποιήσεως ἀπεδέχθη καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅταν ἀνέλαβε τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐνῷ ἐπὶ τῶν τριῶν τελικῶν ζητημάτων ὑπῆρχον αἱ διαφωνίαι ἐνεστερνίσθη τὸ ἓν τὸ ὁποῖον εἶχε δημαγωγικὸν χαρακτῆρα. Νὰ πάρωμεν, ἔλεγε, τὰ καλύμματα.

Α. Παπαναστασίου. Εἶπε καὶ σεῖς σύμφωνος ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον.

Π. Τσαλδάρης. Ναί. Ἀλλὰ Κυβέρνησις σεβομένη τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Κράτους δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάληψιν των διὰ διαρρήξεως συμβάσεως κυρωθείσης διὰ νόμου. Ἐὰν μάλιστα ἀναγνώσῃ τις τὴν σύμβασιν ἐκείνην θὰ ἴδῃ μετὰ πόσης δυσπιστίας πρὸς τὸ Κράτος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει συντάξει τὸ συμβόλαιον ἐκεῖνο διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ μέλλουσαν αὐθαιρεσίαν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὀλίγα ἑκατομμύρια ποὺ ἐπῆρεν ἡ Κυβέρνησις τὰ ἐπλήρωσεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πολὺ περισσότερα. Θυσιασθείσης τῆς πίστεως τοῦ Κράτους καὶ πληρωθέντων καὶ περισσοτέρων τόκων. Καὶ ὅμως καὶ μετὰ τὴν λῆψιν τῶν καλυμμάτων ποία ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ τηρήσῃ τὸ Ἐθνικὸν νόμισμα εἰς τὴν θέσιν του; Περὶ τούτου δὲν μᾶς ὡμίλησέ ποτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἀναμένομεν ὅμως νὰ μᾶς εἴπῃ ἀσφαλῶς ἀπόψε.

Ἐγὼ φρονῶ, ὅτι οὐδεμία τοιαύτην πολιτικὴν εἶχεν, διότι ἂν ἂς τοιαύτης πολιτικῆς ἑδραία βάσις θὰ ἦτο ἡ αὔξησις τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ ἡ διάθεσις τῶν προϊόντων. Ἀλλὰ σᾶς εἶπα ὅτι ἤλθεν ἐποχὴ βραδύτερον, καθ' ἣν τὸ μόνον μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ ἦτο ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων. Δὲν ὑπῆρξεν εὐθεῖα, ἵνα νὰ μὴ ὑποστήριξε τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐγὼ μάλιστα ὑπεστήριξα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὤφειλε νὰ μεταβληθῇ ἐν τῇ συστάσει του. Δὲν ἔχει σήμερον διπλωματικὸν χαρακτῆρα. Τὸ κυριώτερον καθῆκόν του εἶναι ἡ διεθνὴς οἰκονομία. Ἀλλὰ τί ἐγένετο αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων; Μέχρι σήμερον δὲν εἴδομεν κανένα ἀποτέλεσμα. Ἤκουσα πρό τινος νὰ λέγεται ἐκ μέρους μέλους τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὑπῆρχον ἐμπόδια αἱ συνθέσεις. Ἀλλ' ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα διατὶ τὰ πτωχὰ Κράτη θὰ τὰς ἀναγνωρίζουν καὶ τὰ πλούσια καὶ ἰσχυρὰ θὰ τὰς διαρ-

ρηγνύουν; Μήπως ἡ Γαλλία δὲν διέρρηξε πρό τινος τὴν σύμβασιν τῶν οἴνων ἰσχυριζομένη ὅτι δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως, διότι οἱ ἀμπελοκτήμονες αὐτῆς τὴν πιέζουν;

Ἡμᾶς ὅμως δὲν μᾶς ἐπιεζον μόνον οἱ παραγωγοί, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος ἐν τῷ συμφέροντι τῆς διατηρήσεως τοῦ νομίσματός μας. Διατί, τονίζει, ἡμεῖς διαρκῶς νὰ ὑποχωροῦμεν καὶ δὲν θὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐπιβολὴν τῶν συμφερόντων μας; Οὐδὲ πιστεύω ὅτι οἱ ἰσχυροὶ θὰ θέλουν νὰ καταχρῶνται διαρκῶς τῆς δυνάμεώς των κατὰ τῶν μικρῶν Κρατῶν. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις οὔτε τὸ σθένος εἶχε νὰ ἐπιβάλῃ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα διὰ τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, οὔτε πεποίθησιν εἶχεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι προσφάτως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶπεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνταλλαγῶν δὲν ἔχει ἀξίαν. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πίστις ἐπὶ μίαν ἐθνοφελῆ πολιτικήν, οὔτε ἀπόπειρα διὰ ταύτην πρέπει νὰ γίνεται, διότι θὰ ἔχωμεν μεγαλυτέραν ζημίαν. Ἀλλὰ τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις σχετικῶς μὲ τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας; Εἶχε μίαν κρυφὴν ἐλπίδα. Ὅτι μὲ τὴν ποτικὴν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἥτις δὲν εἶναι καὶ ἰδιαίτερη, ἀνέμενε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἰσορρόπησιν τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν. Ἐκεῖθεν, τονίζει, ἐξῆρτησε πᾶσαν ἐλπίδα της καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔπραξε ἀπέναντι τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔκαμε δάνεια φορτώνουσα βάρη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ὅταν ἔβλεπεν ὅτι ὁ εἰσερχόμενος χρυσὸς ἐκάλυπτε τὰς ἀνάγκας ἀνέμενε μακαρίως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Καί, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἐπεβάρυνε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ 46 μοκρατικὰ δισεκατομμύρια. Εἰς αὐτὰ δὲ τὰ 46 δισεκατομμύρια δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ χρέος ἐκ τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ὑπὲρ τὰ 6 δισεκατομμύρια, καὶ οὕτω τὸ ὅλον δημόσιον βάρος φθάνει τὰ 52 δισεκατομμύρια δραχμάς.

Α. Παπαναστασίου Χωρὶς τὰ ἀνταλλάξιμα φθάνει τὰ 50 δισεκατομμύρια.

Π. Τσαλδάρης. 52 τὰ ὑπολογίζω ἐν συνόλῳ. Σχετικῶς δὲ μὲ τὰ 6 αὐτὰ δισεκατομμύρια ἔχομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλους τοὺς τόκους τῶν ἀνταλλαξίμων τοὺς πληρώνει τὸ Κράτος καὶ εἶναι ἄγνωστον πόσα εἶναι τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν τῶν κτημάτων καὶ πόσα θὰ εἰσπράξωμεν ἀπὸ αὐτά. Ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως συνωμολογήθησαν δάνεια ἐξωτερικὰ 12 ἑκατομμύρια λιρῶν καὶ ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν εἰς ἐξωτερικὸν δάνειον, βαρύνει δὲ ἐπιπροσθέτως αὐτὴν καὶ ἡ διαχείρισις ὁλοκλήρου τοῦ τριμεροῦς δανείου. Καὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν δανείων ἐμπεποτισμένη οὖσα ἡ Κυβέρνησις, ἔχει μόνον τὰ ἀνώτερα δάνεια ἔκαμεν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔλαβεν 900 χιλιάδας λίρας, δι' ὧν ἐστέρησε τὸ ἴδρυμα ἐκεῖνο ἑνὸς ποσοῦ, ὅπερ ἀπετέλει τὸ κάλυμμα τοῦ πλούτου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ δὲν γνωρίζω μέχρι ποίου σημείου αἱ ἀποστραγγίσεις αὗται τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ τὴν ἐκθέσουν εἰς κίνδυνον. Διότι ἐκτὸς αὐτῶν γνωρίζετε ὅτι μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἐλήφθησαν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ 5.000.000 δολλάρια διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἡ γυμνότης τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἐπαναλέγω, ἀνέμενε μακαρίως νὰ τελειώσουν τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μετὰ πεποιθήσεως ἐσυν τὰ παραγωγικὰ ἔργα θὰ ἐπήργετο τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν λογαπίστευεν ὅτι θὰ ἐπήργετο τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν λογαλιασμῶν. Γνωρίζετε ὅμως τί γίνεται μὲ αὐτά. 1500 ἑκατομμύρια ἐξεπανήθησαν διὰ τοὺς δρόμους καὶ ἔμειναν ἄκαρπα καὶ ἴσως ἀποκαταστραφοῦν τελείως οἱ δρόμοι ἂν δὲν ἔχωμεν νὰ τοὺς συνεχίσωμεν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα ἔργα ἐν Μακεδονίᾳ δὲν γνωρίζω ἂν ἐξακολουθοῦν. Πραγματικῶς ὅμως δὲν γίνεται ἐργασία ἀξία λόγου, καὶ πότε θὰ ἴδωμεν τὸ πέρας τῶν ἔργων αὐτῶν εἶναι ἄγνωστον. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις θὰ ἰσχυρίζεται ἴσως «ἀφοῦ τὰ ἤρχισαν ἄλλοι τί ἠθέλετε νὰ κάμω;» Ὄχι, δὲν εἶναι προσήκουσα ἀπάντησις αὐτή. Ὠφείλετε νὰ λάβητε πᾶσαν δυνατὴν σήκουσα ἀπάντησις αὐτή. Ὠφείλετε νὰ λάβητε πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν, νὰ ταχυποιήσητε τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ καταλήξωμεν εἰς ἐπιζημιωτάτας συνεπείας. Ἐπὶ τῶν προηγουμένων ἀλλωστε Κυβερνήσεων ἔγιναν αἱ συμβάσεις ὁδοποιΐας καὶ Ἀξιοῦ, ἡ δὲ σύμβασις περὶ Στρυμῶνος ἔγινεν ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Π. Καρασεβδᾶς. Διὰ τὴν Πάουερ δὲν εἴσθε τότε εἰς τὴν Κυβέρνησιν;

Π. Τσαλδάρης. Ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε, κύριε Βουλευτά, ὅτι ἡ Πάουερ δὲν συνωμολογήθη παρὰ Κυβερνήσεως ἧς μετεῖχον, οὔτε ἐκυρώθη παρὰ Βουλῆς, τῆς ὁποίας ἤμην μέλος.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ σύμβασις ἔγινεν ἐπὶ τῆς δικτατορίας καὶ ἦλθεν εἰς τὴν συντακτικὴν Βουλὴν καὶ ἡ τότε Κυβέρνησις δὲν ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς κυρώσεως.

Π. Τσαλδάρης. Πῶς λοιπὸν ἐν σχέσει μὲ τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε πρόσθετον ὑποχρέωσιν διὰ τὸν Στρυμῶνα; Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐθύνη σας. Καὶ ἔχει ἤδη δαπανήσει διὰ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα 21 ἑκατ. δολλάρια. Καὶ ἐρώτα, τί θὰ γίνῃ; Θὰ ἔχωμεν τὰ μέσα νὰ τὰ ἀποπερατώσωμεν; Καὶ εἶναι καὶ αὐτό, τονίζει, ἓν ἐκ τῶν συντριμμάτων ποὺ ἀφίνει ἡ διαχείρισις τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπολογίζει ὅτι θὰ χρειασθοῦν ἀκόμη 50 ἑκατομ. δολλάρια καὶ ὅσον νὰ τὰ εὕρωμεν θὰ ἀφίσωμεν τὸν πληθυσμὸν ἐκεῖνον ἀγωνιῶντα καὶ ἀναμένοντα. Εἶναι προφανές, τονίζει, ὅτι ἡ μόνη σας πολιτική, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθητε διὰ νὰ διατηρήσητε τὸ ἐθνικὸν νόμισμα εἶναι πολιτική, ἥτις μέχρι τοῦδε ἠσπόχησε κατὰ κράτος. Ἀλλὰ εἶναι τοῦτο μόνον; Ἐμελετήθη ποτὲ τὸ ζήτημα τῶν ἔργων ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδοτικότητος; Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤκουσε τὰς συζητήσεις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ δὲν νομίζω ὅτι δύνανται ἐκεῖθεν νὰ ἀποκομισθοῦν ἐγκαρδιωτικαὶ ἐντυπώσεις. Ἰδοὺ διατὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως παρὰ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔφερε τὴν καταστροφὴν εἰς ἡμᾶς, διότι ἁπλούστατα εἴχομεν καταστραφῆ ἤδη. Βεβαίως, ἐὰν ἐξακολουθήσαμεν νὰ ἔχωμεν δάνεια, ἴσως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διατηρηθῶμεν, ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐξεκολούθει βαρυνόμενος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ πῶς καὶ πότε θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη. Αὐτὴ, τονίζει, εἶναι ἡ κατάστασις καὶ κρίνατε πόσον ἐπέδρασεν ἐφ' ἡμῶν τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ πόσον τὰ ἰδικά μας σφάλματα. Καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην μία ἦτο ἡ ἀκολουθητέα πολιτική. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μίαν ἠκολούθησε πολιτικήν, τὴν ἀποκληθεῖσαν μάχην ὑπὲρ τῆς δραχμῆς. Καὶ ὁ λαὸς ἐκεῖνος μετὰ τὰς τόσας θυσίας ἐφάνη πρόθυμος εἰς πᾶν, ὅτι τοῦ ἐζήτησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅστις ἐπῆγεσε καὶ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον διὰ τὴν προθυμίαν του, ἣν καὶ ἡμεῖς ἐξαίρομεν. Ἀλλὰ τί ἐγένετο ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην; Ἡ δραχμὴ κατέρρευσεν ἀπομακρυνθεῖσα μόνη της ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν. Διατί; Δὲν ἦτο ἄραγε ἱκανὴ ἡ πολιτικὴ ἣν ὑπεστήριζε μὲ τόσας θυσίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ τὴν συγκρατήσῃ;

Ποῖα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ὑπὲρ ἧς ὅλοι ἐπάνθησαν; Δὲν γνωρίζω ποῖον εἶδος αἰσιοδοξίας εἶχε καταλάβει τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὥστε νὰ νομίζῃ ὅτι ἔκαμε μίαν πολιτικήν. Δύναμαι μόνον νὰ εἴπω ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς ἐξάψεως ὑπὲρ ἑνὸς σχεδίου, ὅπερ δὲν ἐμελετήθη ποσῶς ὑπὸ ἐποψιν μέσων ἐφαρμογῆς καὶ ἀποτελεσμάτων. Διότι ἐνῷ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἐπεβλήθη δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου ἐπιβάλλοντος καὶ ποινάς, ἀφνης ἐγκατελείφθησαν ὅλα καὶ ποιναὶ καὶ ἀπαγορεύσεις καὶ περισυλλογαὶ καὶ ἐσυλλέγοντο ὅλοι οἱ αἰτοῦντες συνάλλαγμα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν. Καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανείς, ὅτι θὰ ἐβλέπομεν μία τοιαύτη πολιτικὴ ὅταν ἐγκατελείπετο παρὰ τῶν εἰσηγητῶν της; Ἀλλὰ μήπως ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα προστασίας ὑπὲρ τῆς δραχμῆς ἐκεῖ ποῦ ἦτο κεκλεισμένη; 3.000.000 δολλάρια ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν πρὸ τῆς λήψεως τῶν προστατευτικῶν μέτρων. Ἐπὶ 4 μῆνας ἐλαμβάνοντο περιοριστικὰ μέτρα κατὰ τῶν πιστευόντων εἰς τὴν δραχμὴν καὶ ἄφινε τὸ Κράτος νὰ τὸ ἐμπαίζουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτήν. Καὶ ὁ Πρω-

θυπουργὸς ἀκόμη ἠθέλησε νὰ κερδοσκοπήσῃ ἀπέναντι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχμῆς. Ποῖος ὅμως εἶπεν ὅτι δὲν θέλομεν ἰσχυρὰν ἀρχμήν; Καὶ ὅμως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπενίχθη ὅτι ὑπῆρχον καὶ μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν ἀρχμήν. Ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ἔγραψα ἄρθρον συνιστῶν ριζικώτερα μέτρα πρὸς ἀναστήλωσίν της; Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τοῦτο εἰς τὴν διάνοιάν της, πάντοτε εἰς τὸν νοῦν της ἦν μέσον ἦτο, ὁ δανεισμός, διʼ οὗ ἐπίστευεν ὅτι θὰ διεκπεραιώσῃ ὅλα. Ἐνθυμοῦμαι, συνεχίζει ὅτι μετὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου ἐγένετο σύσκεψις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων καὶ ἠρωτήθη παρʼ ἐμοῦ ποῖα εἶναι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ μᾶς ἀπήντησε, δὲν ἔχω κανένα, ἀναμένω τὴν διαμόρφωσιν τῆς καταστάσεως ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἰανουαρίου διὰ τὰς ἐπανορθώσεις καὶ τοῦ Φεβρουαρίου διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν διὰ νὰ ἴδω τί θὰ γίνῃ. Καὶ ἐνῷ οὕτω ἐπολιτεύετο ἡ Κυβέρνησις κατηγορεῖ ἡμᾶς ὅτι δὲν ἔχομεν πρόγραμμα. Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ἰδικόν σας πρόγραμμα κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως; Ἂν ὅ,τι ἐκάματε καὶ κάμετε εἰς αὐτὸ σᾶς ἄγουν τὰ πράγματα. Καὶ τὸν Φεβρουάριον ποῖον ἦτο τὸ πρόγραμμα; Νὰ γίνῃ ἀναστολὴ τοῦ χρεωλυσίου, ἤτις ἔγινε δεκτή.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθυπουργὸς). Ἀκόμη.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ Ὑποτίθεται ὅτι θὰ γίνῃ. Τὸ ἄλλο ἦτο δανεισμὸς 10.000.000 λιρῶν, διὸ μερίδων ἀνὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Ἀλλὰ χρειάζονται πολλὰ στοιχεῖα διὰ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἦτο ἀνεπιτυχές. Δὲν θὰ εἶχε δηλ. πολλὰς ἐλπίδας. Καὶ φοβοῦμαι πολὺ ἂν καὶ δεκτὸν γενόμενον θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὴν κατάστασιν ποὺ διατελοῦμεν. Ἀλλὰ μήπως ἐφρόντισε μεταβαίνων ἔξω ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅπως μετέβη, νὰ πεισθῇ περὶ τῆς δυνατότητος, τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος αὐτοῦ; Ὅλοι ἐδῶ ἐγνωρίζομεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐλπὶς δανείου. Εἴχομεν ἓν προηγούμενον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1927 ποὺ εἶχε συνομολογηθῇ τὸ δεύτερον παραγωγικὸν δάνειον καὶ γνωρίζει ποίας δυσχερείας εὗρε τότε ἡ Κυβέρνησις.

Καὶ ὁ ἀποσταλεὶς τότε διὰ τὸ δάνειον ἔλεγε μὴν ἀναμένετε ἄλλο δάνειον, καὶ ἐκεῖνο ποὺ παρεχωρήθη τότε συνεκεντρώθη ἐρανικῶς παρὰ διαφόρων ἄλλων Κρατῶν. Καὶ μετὰ τὴν κατάστασιν ταύτην ἡ Κυβέρνησις ἀνέμενε τὴν πραγματοποίησιν δανείου ὡς πραγματοποίησιν προγράμματος, ὅπερ ἂν ἐξήταζε δὲν θὰ τὸ ἔβλεπε πραγματοποιούμενον. Ἀλλὰ τὴν Κυβέρνησιν δὲν τὴν ἐμελλεν ἄλλο τί παρὰ πῶς νὰ οἰκονομήσῃ ἔστω καὶ ψυχίατινά, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ πάλιν νέον θρίαμβον καὶ ἠρκέσθη εἰς δύο ἑκατομ. λίρας χωρὶς ὑποχρέωσιν διὰ τὸ μέλλον. Καὶ ἐρωτῶ. Ἦτο τοῦτο πρόγραμμα. ἀφοῦ τὰ τοκομερίδια τῶν ἐξωτερικῶν δανείων εἶναι 3 1)2 ἑκατομμύρια λίρες ἐτησίως καὶ θὰ ἐλαμβάνομεν μόνον δύο ; Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δικαιοῦχοι. Ἀλλὰ οὗτοι, δὲν ἀντιπροσωπεύουν περισσοτέρας τῶν 900.000 λιρῶν. Καὶ τί ἠδύνατο, τονίζει, νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν πολιτικήν ; Ἀπολύτως οὐδέν. Καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐξηκολούθει καὶ τὴν συζήτησιν νὰ ἀποφύγῃ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἔξω τῆς Βουλῆς, νὰ τὴν θεωρῇ ἐπιβλαβῆ. Καὶ ἐνθυμοῦμαι ἔντιμον πολίτην καταγινόμενον μὲ τὰ Τραπεζιτικά, μεθʼ οὗ συνωμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅταν οὗτος ἔφθασεν εἰς τὴν κατάστρωσιν ἑνὸς σχεδίου στηριζομένου εἰς τὴν ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυσίου καὶ τῶν τρανσφέρ. . . . . .

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι τὸ δεύτερον.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν ἐπομένην τὸ ἐπεξήγησε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Δὲν τὸν ἐπικρίνω δι' αὐτό.

Π. Τσαλδάρης. Εἶπε, λέγω, ὁ πολίτης ἐκεῖνος, ὅτι ἔκαμεν ἓν σχετικὸν ἄρθρον καὶ θὰ τὸ στείλῃ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἂν τὸ ἐγκρίνῃ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ ἠρώτησεν ἂν ἔχω ἀντιρρήσεις νὰ δημοσιευθῇ καὶ εἶπα ὄχι.

Π. Τσαλδάρης. Εἴπατε ὅτι τὸ θεωρεῖτε καὶ σκόπιμον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Δὲν πιστεύω νὰ μετεχειρίσθην αὐτὴν τὴν λέξιν.

Π. Τσαλδάρης. Εἶπατε μάλιστα ἐπρέπει νὰ ριφθῇ αὐτὴ ἡ ἰδέα διὰ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἰποῦνε. Ὠφειλον, συνεχίζει, μίαν ἰδέαν φίλου μου καὶ μάλιστα τεχνικοῦ συμβούλου νὰ μὴ τὴν ἐπηρεάσω ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως καὶ διʼ αὐτὸ εἰς ἐφημερίδα ἐδήλωσα ὅτι εἶναι πολλοῦ λόγου ἀξία καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ. Καὶ ὅμως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἄφηνε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ σχέδιον, ὡς προξενῆσαν ζημίας, διότι ἔπεσαν τὰ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός . Ὅτι ἐξέπεσαν τὰ χρεώγραφα εἶναι βέβαιον. ἀλλὰ δὲν κατηγόρησα, ὡς ὑπαίτιον τὸν κ. Μάξιμον.

Π. Τσαλδάρης. Ἀφοῦ ἐνεκρίνατε τὴν δημοσίευσιν δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεριφερθῆτε οὕτω εἰς ἕνα ἄνθρωπον ἐργαζόμενον ὑπὲρ τοῦ τόπου. Πρωτήσατε μάλιστα, καθὼς ἐπληροφορήθην, τὸν συνάδελφόν σας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἂν ἦλθεν εἴδησις, ὅτι ἔπεσαν τὰ χρεώγραφα ἐξ αἰτίας τοῦ ἄρθρου καὶ σᾶς εἶπεν ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ ποὺ λέτε εἶναι σὰν νὰ ἀρίνετε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι συνεννοήθημεν μὲ τὸν κ. Μάξιμον καὶ εὑρήκαμε τὸ σχέδιο καὶ τοῦ εἶπα κατόπιν νὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ἐνῷ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι μοῦ ἔστειλε τὸ ἄρθρον καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ δημοσιευθῇ. Αὐτὸ εἶναι ὅλο καὶ ὅλο.

Π. Τσαλδάρης. Εἴπατε ὅμως εἰς τὴν συνεδρίασιν τῶν ἀρχηγῶν. . . . .

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας συνάντησιν εἶπα ὅτι καὶ αὐτὸ συνετέλεσε, δὲν τὸ εἶπον ὅμως μὲ τὸν σκοπὸν κατηγορίας.

Μ. Μαντᾶς. Ἔγραψαν ὅμως πῶς εἶναι σαράφης αἱ ἐφημερίδες σας.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ δὲν ἔχω τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς περὶ τοῦ τύπου καὶ ὅταν αὐτὸς ἐκφεύγει τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ νὰ τὸν ἀποκαλῶ κίτρινον. Ἐὰν ἤθελα νὰ δώσω τοιοῦτον χαρακτηρισμὸν τότε θὰ ἔλεγον ὅτι τὰ φύλλα σας ὑπερέβησαν πᾶσαν κιτρινότητα ἀπέναντι τοῦ κ. Μαξίμου. Μὲ τὴν τακτικήν σας ὅμως κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως αὐτὴν, εἶναι ὡς νὰ θέλετε νὰ κόψετε τὴν ἔρσιν τῶν δυνάμεων νὰ παράσχουν μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον. Καὶ ὅμως πρὸς τιμωρίαν σας ἔρχεσθε τώρα νὰ ἐφαρμόσετε αὐτὸ τὸ σχέδιον χωρὶς νὰ ἔχετε τὰ ὠφελήματα τὰ ὁποῖα θὰ εἴχατε ἐὰν ἐγκαίρως τὸ εἴχατε ἀποδεχθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅτανἀκούσετε τὴν ἀπάντησίν μου θὰ κύψετε τὸ κεφάλι.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ κύπτουν τὸ κεφάλι διότι ὅτι λέγω ἐγὼ τὸ λέγω μετὰ μελέτην.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ὅπως καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὑπεστήριξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔπρεπε νὰ προσέλθῃ ἀπέναντι τῶν ξένων μὲ μεῖζον θάρρος. Διότι ἐξωδεύσαμεν διὰ τοὺς πολέμους 160 ἑκατομμύρια λίρες καὶ θὰ ἠδύνατο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον εἶχον αἱ δυνάμεις νὰ προστατεύσουν τὴν Ἑλλάδα ἐφʼ ὅσον συνήνεσαν εἰς τὸ τερατῶδες περιστατικὸν τῆς ἐκριζώσεως ἑνὸς ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ.

Π. Καρασεβδᾶς Θὰ τοὺς ἔσφαζαν οἱ Τοῦρκοι. . . . (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχουν σχέσιν αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ παραλειφθοῦν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν μὲ τοιαύτην εὐθαρσῆ πολιτικὴν δὲν ἐφθάνατε εἰς ἕνα ἀποτέλεσμα θὰ εἴσθε εἰς θέσιν σεῖς νὰ κάμετε ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ οὕτω ἐγκαιρότερον θὰ ἐφθάνετε εἰς τὴν πολιτικὴν εἰς τὴν ὁποίαν φθάνετε σήμερον.

Ε. Βενιζέλος Μὴν ἐκτίθεσθε εἰς ἐπικρίσεις τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν διότι, ὅταν ἀπαντήσω θὰ ἀναναιρέσετε πόσον εἶχον δίκαιον.

Π. Τσαλδάρης Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ πεισθῶ ὅτι ἦτο δικαιολογημένη ἡ πολιτική σας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Θὰ πεισθῆτε εἶμαι βέβαιος.

Π. Τσαλδάρης. Διατί τότε εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις μας δὲν μᾶς εἴπατε αὐτὰ ποὺ τόσον αἰφνιδιαστικῶς θὰ ἔλθουν ἀπόψε εἰς τὴν Βουλήν ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν θὰ ἀνακοινώσω μυστικὰ, μίαν ἁπλουστάτην σκέψιν θὰ κάμω. Ἄλλως τε εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις μας δὲν μοῦ εἴπατε διατί δὲν ἐφαρμόζω τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μαξίμου ;

Π. Τσαλδάρης. Καὶ τώρα μᾶς λέτε: «ἐγὼ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἔχω, ἂν σεῖς ἔχετε καλυτέραν πέστε την. καὶ ἂν θέλετε ἐλᾶτε νὰ τὴν ἐφαρμόσετε καὶ ἐγὼ μὲ τὴν πλειοψηφίαν μου θὰ σᾶς ὑποστηρίξω.» Θαυμάζω ἀληθῶς, πῶς πολιτικὸς τόσον διανύσας χρόνον καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Κρήτην καταπόλεμητικῆς ζωῆς, πολιτευτὴς τῆς περιωπῆς καὶ τῆς θέσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, δύναται οὕτω πως νὰσκέπτεται καὶ νὰ ὁμιλῇ. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλάβατε τοιαύτην ὑποχρέωσιν, προκειμένου περὶ τῆς Βουλῆς, καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν πολιτευταὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς νὰ ἀναλάβουν τὴν κυβερνητικὴν διαχείρισιν ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν. οἱ ὁποῖοι συνεπῶς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον εἶναι τὸ ἑξῆς: «ἐλᾶτε νὰ μᾶς πῆτε τὸ πρόγραμμα σας καὶ ὅταν φθάσωμεν εἰς ἕνα συμπέρασμα ἢ ἐγὼ νὰ τὸ ἐφαρμόσω ἢ ἂν θέλετε σεῖς μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῶν φίλων μου. σεῖς μοῦ λέτε. πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸ μὲ τὴν διαρκεῖ σπάθην ἀπὸ ἐπάνω μας. ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς εἶπα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεώς μου περὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. ὅτι ἤσχημαι νὰ σχηματισθῇ μία Ἐπιτροπή. καὶ αὐτὸ νομίζω θὰ ἀπετέλει ἐγγύησιν γιὰ σᾶς.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν πολιτικήν σας θὰ τὴν ἀσκήσετε σεῖς, ἐφόσον ἀπολαμβάνετε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ ἐφόσον θεωρεῖτε ὅτι αὕτη ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ἐγώ, καίτοι ὑποστηρίζων, ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς Συνταγματικὴν νομιμότητα. δηλῶ, ὅτι χάριν τῶν περιστάσεων θὰ ἐξακολουθήσω νὰ συνεισφέρω ὅ,τι δύναμαι.

Καὶ τώρα, συνεχίζει ὁ κ. Τσαλδάρης, κατελήξαμεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς καθαρᾶς πτωχεύσεως καὶ τὰ προβλήματα εἶναι μέγιστα, εἶναι καὶ ἠθικὰ εἶναι καὶ ὑλικά. Ἠθικά. διότι ὀφείλομεν νὰ ἐπιδείξωμεν ἀπέναντι παντὸς. ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὑρισκόμενος εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἀναστείλῃ μίαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του, δὲν τὸ πράττει ἐκουσίως, ὅτι τὸ πράττει μὲ μεγίστην λύπην, ἐφόσον εἰς τὰς δυσχερεστάτας περιστάσεις ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἔπραξε καὶ κάτι τι τὸ ὁποῖον οὔτε μεγάλα Κράτη δὲν ἔπραξαν. ἐπλήρωσε τὸ πᾶν εἰς χρυσόν. Ἡ τοιαύτη διαβεβαίωσις εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως. ἀλλὰ φοβοῦμαι πολὺ ὅτι εἰς τὸ καθῆκόν της αὐτὸ θὰ εὑρεθῇ ἐν μειονεξίᾳ ἕνεκα τῆς ἀστόχου προηγουμένης πολιτικῆς της. Πλὴν αὐτοῦ ἔχετε ποικίλλα ὅσα ζητήματα νὰ λύσετε. Χθὲς ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους τὸ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγκαταλείπεται ὁ χρυσοῦς κανών. γνωρίζετε ποία εἶναι ἡ ἐπίδρασις τοῦ νόμου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ ὅτι ἐνδεχόμενον. πλέον ἢ ἐνδεχόμενον. νὰ αὐξήσῃ ὁ τιμάριθμος.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Οἰκονομικὴ συντριβὴ ἀπόλυτος θὰ ἐπέλθῃ.

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ νὰ μὴ πεινάσῃ ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος δὲν εὑρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν ἐφόσον ἀπολαμβάνετε τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ἐγώ, καίτοι ὑποστηρίζων, ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς Συνταγματικὴν νομιμότητα. δηλῶ, ὅτι χάριν τῶν περιστάσεων θὰ ἐξακολουθήσω νὰ συνεισφέρω ὅ,τι δύναμαι.

Καὶ τώρα, συνεχίζει ὁ κ. Τσαλδάρης, κατελήξαμεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς καθαρᾶς πτωχεύσεως καὶ τὰ προβλήματα εἶναι μέγιστα, εἶναι καὶ ἠθικὰ εἶναι καὶ ὑλικά. Ἠθικά. διότι ὀφείλομεν νὰ ἐπιδείξωμεν ἀπέναντι παντὸς. ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὑρισκόμενος εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἀναστείλῃ μίαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του, δὲν τὸ πράττει ἐκουσίως, ὅτι τὸ πράττει μὲ μεγίστην λύπην, ἐφόσον εἰς τὰς δυσχερεστάτας περιστάσεις ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἔπραξε καὶ κάτι τι τὸ ὁποῖον οὔτε μεγάλα Κράτη δὲν ἔπραξαν. ἐπλήρωσε τὸ πᾶν εἰς χρυσόν. Ἡ τοιαύτη διαβεβαίωσις εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως. ἀλλὰ φοβοῦμαι πολὺ ὅτι εἰς τὸ καθῆκόν της αὐτὸ θὰ εὑρεθῇ ἐν μειονεξίᾳ ἕνεκα τῆς ἀστόχου προηγουμένης πολιτικῆς της. Πλὴν αὐτοῦ ἔχετε ποικίλλα ὅσα ζητήματα νὰ λύσετε. Χθὲς ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους τὸ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγκαταλείπεται ὁ χρυσοῦς κανών. γνωρίζετε ποία εἶναι ἡ ἐπίδρασις τοῦ νόμου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ ὅτι ἐνδεχόμενον. πλέον ἢ ἐνδεχόμενον. νὰ αὐξήσῃ ὁ τιμάριθμος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ ἰδίαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ ἴδιον Ὑπουργὸν ἐγκαταστήσαμεν.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχω ὑπʼ ὄψιν μου πόσον ἄστοχα ἦσαν τὰ προηγούμενα μέτρα σας. νὰ λάβετε ὑπʼ ὄψιν σας τί συνέπειες σᾶλλα μέρη διὰ τὴν ἀντιμετώπιν τῆς περιστάσεως ὅπως στὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει κἂν ἐγκαταλείψῃ τὴν χρυσῆν βάσιν. Πρέπει νὰ ἐρωδιάσετε τὴν ὑπηρεσίαν σας μὲ ὅλην τὴν εὐνομίαν τὴν ὁποίαν χρειάζεται διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα σας καὶ νὰ ἐπιπτεύητε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος ἐν ἀνάγκῃ. Εἶπον καὶ χθὲς καὶ ἐπαναλαμβάνω. προσέξατε εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νομοσχεδίου διότι περιέχει τοῦτο πολλὰς ἀτελείας, διότι ἀρίνει τὴν διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος εἰς πολλὰς χεῖρας καὶ ὑπάρχει κίνδυνος μίαν ἡμέραν νὰ ἔχητε διαθέσει ὁλόκληρον τὸ συνάλλαγμα διὰ δευτερεύοντα πράγματα καὶ νὰ μὴ ἔχητε τοιοῦτον διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας. Ἔχετε ἀκόμη ἀνάγκην νὰ φροντίσητε διὰ τὸν κανονισμὸν ποικίλων δοσοληψιῶν μὲ ξένον νόμισμα καὶ κρατῶ τὸν λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἐδήλωσε χθὲς ὅτι μετὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τοῦ Νομοσχεδίου. Ὀφείλω ἀκόμη νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν φορολογίαν ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται διότι ὁ Νόμος οὐδὲν περιλαμβάνει περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ παρακρατήματος. Ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ στραφῇ εἰς τὸ νὰ ἴδωμεν πῶς τὸ ταχύτερον θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν χρυσὸν κανόνα, ὁ ὁποῖος τόσον ἀσπλάχνως μᾶς ἐγκατέλειψεν. Θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ τὸ παραπράτημα γιὰ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῶν πρώτων εἰδῶν, ἀλλ' εἰς τὴν τοιαύτην χρησιμοποίησιν πρέπει νὰ φθάσητε μόναν ὅταν δὲν θὰ ἔχετε ἐπαρκὲς ἄλλο συνάλλαγμα καὶ διὰ ταῦτα συνιστῶ ὅπως μὴ λάβετε ὑπʼ ὄψει ὅτι ἔχετε τὸ συνάλλαγμα τοῦτο καὶ θέλετε νὰ χρησιμοποιήσητε αὐτὸ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτάς.καὶ ν' ἀρίσετε ἕνα ἀπόθεμα συναλλάγματος τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὸ μέλλον καὶ ἴσως διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας. Σκεφθῆτε ἤδη νὰ λάβητε τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα ὥστε νὰ μὴ διαρρυῇ τὸ συνάλλαγμα ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου θρίζεται νὰ μείνῃ.

Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ τὸ ἀποκτήσετε καθʼ ὁλοκληρίαν. Περὶ τούτου δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον φροντίσατε τὸ μέγα ποσὸν νὰ τὸ συγκεντρώσητε ἐκεῖ. Δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθῆτε εἰς τὰς ποινάς. αἱ ποιναὶ εἶναι καταπαλτικαὶ. πρέπει νὰ ἐφαρμόσητε πολιτικὴν προληπτικήν. διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἔχητε ὄργανα κατάλληλα. τὰ ὁποῖα νὰ τὰ ἐμπνεύσετε μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶναι ἓν τῶν μεγίστων καθηκόντων των τὰ ὁποῖα ἔχουν. νὰ ἐκτελῶσιν πράγματι τὰς συστάσεις ταύτας διὰ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐμαλὴν κατὰ τὸ δυνατὸν πάροδον μιᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ τόπος. Δὲν εἶναι αὐτὰ διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πολιτικήν σας. εἴπαμε ἄλλοτε ἡ πτώχευσις δὲν εἶναι πολιτική. φροντίσετε νὰ μὴ τὴν διαφημίσετε τοιλάχιστον. Ἔχω ἀκόμη νὰ κάμω μίαν τελευταίαν σύστασιν. δὲν βλέπω νὰ κινεῖσθε πρὸς μίαν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἦτο καθῆκον ἐπιτακτικὸν νὰ ἐφαρμόζεται εἰς πᾶσαν ἐποχὴν διὰ τὸ Κράτος αὐτό. εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν οἰκονομιῶν. Ὡμιλήσαμεν ἄλλοτε περὶ τούτου καὶ σᾶς ἀνέφερα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Δελιγιάννη καὶ μοῦ ἀπηντήσατε σεῖς ὅτι δὲν κάμνετε τὴν πολιτικὴν τῆς τεσσάρας. τώρα εἶναι ἡ περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κάμετε τὴν πολιτικὴν τοῦ μονολέπτου. Καὶ ἐνάρχῃ ποὺ διότι εἰς τὰς πρώτας λέξεις τοῦ νέου κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἤκουσα τὴν τόσον ποθητὴν λέξιν ὅτι θὰ κάμῃ πολιτικὴν περισυλλογῆς. Μὴ τὴν ἀφίσετε. κύριε Ὑπουργέ. νὰ μείνῃ κενὴ λέξις τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς σας. φροντίσατε νὰ τὴν καταστήσητε πραγματικότητα. Ἔχουμεν ἀνάγκην τῶν οἰκονομιῶν. μεγίστην ἀνάγκην. Μὴ κυττάξετε τί θὰ ἀκούσετε ἀπὸ παντοῦ. μὴ λυπηθῆτε ἐκείνους ποὺ θὰ ἔρθουν καὶ θὰ σᾶς εἰποῦν μὴ μᾶς καλλύνετε τὸ σχολεῖον κλπ. ὅλα νὰ τὰ κάμετε. εἶσθε ὑποχρεωμένος ἐκ τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης νὰ τὸ κάμετε. ἐφθάσαμεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν διὰ νὰ ζητήσωμεν

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ πεισθῆτε εἶμαι βέβαιος.

Π. Τσαλδάρης. Διατί τότε εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις μας δὲν μᾶς εἴπατε αὐτὰ ποὺ τόσον αἰφνιδιαστικῶς θὰ ἔλθουν ἀπόψε εἰς τὴν Βουλήν ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν θὰ ἀνακοινώσω μυστικὰ, μίαν ἁπλουστάτην σκέψιν θὰ κάμω. Ἄλλως τε εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις μας δὲν μοῦ εἴπατε διατί δὲν ἐφαρμόζω τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μαξίμου ;

Π. Τσαλδάρης. Καὶ τώρα μᾶς λέτε: «ἐγὼ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἔχω, ἂν σεῖς ἔχετε καλυτέραν πέστε την. καὶ ἂν θέλετε ἐλᾶτε νὰ τὴν ἐφαρμόσετε καὶ ἐγὼ μὲ τὴν πλειοψηφίαν μου θὰ σᾶς ὑποστηρίξω.» Θαυμάζω ἀληθῶς, πῶς πολιτικὸς τόσον διανύσας χρόνον καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Κρήτην καταπόλεμητικῆς ζωῆς, πολιτευτὴς τῆς περιωπῆς καὶ τῆς θέσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, δύναται οὕτω πως νὰσκέπτεται καὶ νὰ ὁμιλῇ. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλάβατε τοιαύτην ὑποχρέωσιν, προκειμένου περὶ τῆς Βουλῆς, καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν πολιτευταὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς νὰ ἀναλάβουν τὴν κυβερνητικὴν διαχείρισιν ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν. οἱ ὁποῖοι συνεπῶς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον εἶναι τὸ ἑξῆς: «ἐλᾶτε νὰ μᾶς πῆτε τὸ πρόγραμμα σας καὶ ὅταν φθάσωμεν εἰς ἕνα συμπέρασμα ἢ ἐγὼ νὰ τὸ ἐφαρμόσω ἢ ἂν θέλετε σεῖς μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῶν φίλων μου. σεῖς μοῦ λέτε. πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸ μὲ τὴν διαρκεῖ σπάθην ἀπὸ ἐπάνω μας. ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς εἶπα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεώς μου περὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. ὅτι ἤσχημαι νὰ σχηματισθῇ μία Ἐπιτροπή. καὶ αὐτὸ νομίζω θὰ ἀπετέλει ἐγγύησιν γιὰ σᾶς.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν πολιτικήν σας θὰ τὴν ἀσκήσετε σεῖς, ἐφόσον ἀπολαμβάνετε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ ἐφόσον θεωρεῖτε ὅτι αὕτη ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ἐγώ, καίτοι ὑποστηρίζων, ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς Συνταγματικὴν νομιμότητα. δηλῶ, ὅτι χάριν τῶν περιστάσεων θὰ ἐξακολουθήσω νὰ συνεισφέρω ὅ,τι δύναμαι.

Καὶ τώρα, συνεχίζει ὁ κ. Τσαλδάρης, κατελήξαμεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς καθαρᾶς πτωχεύσεως καὶ τὰ προβλήματα εἶναι μέγιστα, εἶναι καὶ

νὰ κάμωμεν πολιτικὴν μέχρι σημείου στερήσεως ἀληθῶς πόρων ζωῆς τοῦ τόπου. Καὶ ἐγὼ δὲν θὰ τὸ ἠθέλον ὅτε θὰ τὸ συνίστων ποτὲ εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἀλλὰ σήμερον εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ τοῦ πῦμε τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ κατέβα ἀκόμα ὀλίγον ἀπὸ τὸ σκαλοπάτι ποὺ εὑρίσκεσαι ἕνα ἄβυσσον δυνηθῆς νὰ σταθῆς εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεσαι. Ἐφαρμόσατε, κύριε Πρόεδρε, καὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἀπευθύνομαι καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν ὁλόκληρον, ἐφαρμόσατε τὴν πολιτικὴν τοῦ ὀβολοῦ. Μόνον τοῦτο εἶναι δυνατὸν τοῦ δύο νὰ ὑπηρετήσῃ σκοπούς, πρῶτον νὰ πείσωμεν ἐκείνους ἀπέναντι τῶν ὁποίων δὲν ἐκπληροῦμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας, ὅτι ἰδοὺ διατὶ δὲν ἐκπληροῦμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας, μανθάνομεν ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας νὰ μὴ ἐκτελέσωμεν τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας, καὶ ἀκόμη νὰ φωτισθῇ ὁ λαὸς διὰ πᾶν ἄλλο καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι σήμερον πλέον δὲν λέγομεν εἰς ὅτα μὴ ἀκουόντων, ὅταν ὑποστηρίζωμεν τοιαῦτα πράγματα περὶ τῶν ὁποίων τοσάκις ὡμιλήσαμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ ἐκτὸς τοῦ βήματος τούτου. Καὶ ἀκόμη ἔχω ἓν τελευταῖον νὰ προσθέσω.

Πρόκειται αὔριον νὰ κανονίσητε τοὺς λογαριασμούς σας μετὰ τῶν δανειστῶν, μὴ θεωρήσετε ὅτι ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἄλλοι εἶναι οἱ δανεισταί, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἕλληνες καὶ ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι Ἕλληνες. Λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ πίστις τοῦ Κράτους εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετος ἀπέναντι παντός, λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ Ἕλληνες πιστωταὶ παρέσχον χρήματα εἰς τὸ Κράτος δι' ἐπάλληλους περιστάσεις ὄχι διότι εἶχον περισσότερα. Λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι αὐτοὶ ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς πτωχεύσεως τῆς δραχμῆς, λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι αὐτοὶ ὑφίστανται ὅλας τὰς συνεπείας τῆς πτωχεύσεως τοῦ τόπου, μὴ θελήσετε νὰ ἐπιβάλλετε εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν ἐπιβάλλετε εἰς ὅλους τοὺς δανειστάς σας. Ἤξετε λάβετε ἄδειαν ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ διαχειρισθῆτε καὶ ἰδίαν κρίσιν τὰ ζητήματα, ἃ χειρισθῆτε τὰ ἐν πνεύματι δικαιοσύνης. Κύριε Πρόεδρε καὶ κύριοι Βουλευταί, λυποῦμαι διότι αἰσθάνομαι μέχιστον καθῆκον, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχω ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μου, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχω ὡς ἀρχηγὸς κόμματος, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχω, ἐὰν ἀργότερον συμπράξω εἰς τὰ τῆς Πολιτείας ἢ νὰ παράσχω τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην βοήθειάν μου, δὲν αἰσθάνομαι ὅμως καμμίαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην τύψιν ὅτι ἐγὼ προκληθεὶς δὲν τὸ ἔπραξα, διότι ὄχι μόνον αἱ διάφοροι σκέψεις, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὴν διάνοιάν μου μὲ εἶχον κάμει διστακτικὸν ἀλλ' ἡ μετέπειτα πολιτική, ἡ ὁποία ἠκολούθη ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, μὲ ἔκαμε δυστυχῶς νὰ πιστεύσω καὶ νὰ πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι ἡ μείζων συνεργασία, τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ προσφέρω ἀπὸ τὴν τοῦ βήματος τούτου ἢ ἀπὸ οἱουδήποτε ἄλλου βήματος δὲν εἶναι δυνατὴ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας καὶ ἔχω ὑπ' ὄψει μου ὅτι ἀντὶ νὰ καλλιεργῆτε δυστυχῶς μίαν πολιτικὴν ἔστω καὶ μετὰ τὴν ἀρνησιν ἡμῶν εἰς ἕνα τοὐλάχιστον καὶ ἐκ τῆς καταστάσεως συντονισμὸν καλλιεργεῖτε μίαν ἐντελῶς ἀντίθετον πολιτικήν. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσίευσε κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, δικαίωμα ἦτο τῆς Βουλῆς, νὰ ἀποφασίσῃ νὰ δημοσιεύσῃ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δὲν τὸ ἐθεώρουν ὅτι ἦτο ἐξυπηρετικὸν τῶν περιστάσεων νὰ δημοσιευθῶν λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τόσον παλαιὰς λυπηρὰς ἐποχάς, ἀλλ' οἱ ἐπιμεληθέντες τὴν δημοσίευσιν τῶν λόγων ἐκείνων βοηθοῦντες ἕνα ἀνόσιον περαιτέρω σκοπόν, ἐθεώρησαν ὑποχρέωσίν των μετὰ τοῦ φυλλαδίου ἐκείνου νὰ συναποστείλουν μίαν ἰδιαιτέραν ἀγγελίαν τρόπον τινὰ διὰ τῆς ὁποίας εἰδοποιοῦνται οἱ πολῖται τρόπον τινὰ νὰ ἀναγνώσουν τὰ τῶν διαφόρων ἀνοσίων καὶ δὲν ξεύρω καὶ τί ἄλλα. Ἀνέμενον ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ περὶ τούτου πρόνοια ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ αὐτὸς ὁ κακὸς τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως μιᾶς ἀδείας τῆς Βουλῆς διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν τοιαῦτα λιβελογραφήματα, ἐκ μέσου πολιτικοῦ κόμματος κατ' ἄλλου πολιτικοῦ κόμματος, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς τὸ τέλος ἕνα λιβελογράφημα, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς ὁ τύπος, ὁ φίλος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεδοκίμασε. Δυστυχῶς οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἴδον τοιαύτην. Θὰ ἀκολουθήσω μίαν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐγὼ διαβεβαιῶ ὅτι θὰ προσπαθήσω πάσῃ συνάμει νὰ τὴν ἄρω. Ὅσοι ἔχουν ὅπλα καὶ θέλησιν καὶ δύναμιν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν ἂς τὴν ἀκολουθήσουν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** λέγει ὅτι, δὲν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ἀπὸ ἀντιπολιτευτικοὺς σκοπούς ἀλλὰ διὰ νὰ εἴπῃ τὰς γνώμας αὐτοῦ καθ' ἃ ἔχει καθῆκον. Βεβαίως, λέγει, διεπράχθησαν μεγάλα λάθη κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὅλαι αἱ μεταπολεμικαὶ Κυβερνήσεις εἶχον ἀγαθὴν τὴν πρόθεσιν. Τὰ λάθη προέκυψαν ἀπὸ τὴν βασικὴν πλάνην, ὅτι ἡ Μικρασιατικὴ συμφορὰ ἠδύνατο νὰ περάσῃ χωρὶς βαρείας συνεπείας. Ἠκολούθη βεβαίως πολιτικὴ ἐκπανηρά, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ τόπου. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐξελίσσεται πρὸς μεγάλην καταστροφήν, ἡ κυρία δὲ πηγὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐθνικὴν συμφοράν, ἤτις συνεκέντρωσε τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν μεταξὺ Ροδόπης καὶ Κρήτης. Βεβαίως ἐπέδρασεν ἡ παγκόσμιος κρίσις, ἀλλὰ καὶ ἄνευ αὐτῆς θὰ ἐρθάναμεν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Ἡ πεινὴ αὐτὴ χώρα καὶ ὅταν εἴχομεν πληθυσμὸν κατώτερον κατὰ 30 ο/ο δὲν ἠδύνατο νὰ διαθρέψῃ αὐτὸν καὶ πολὺ μετανάστευον. Ἠλπίσαμεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν, ἀλλ' ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἠλπίσαμεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὰ παραγωγικὰ ἔργα θὰ κλείσουν τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαίνεται ὑπερβολικόν. Τὰ ἔργα ταῦτα ἦσαν ἀπαραίτητα, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ στηρίζωμεν εἰς αὐτὰ ὑπερβολικὰς ἐλπίδας, ἐὰν ἐπεράσαμεν μίαν δεκαετίαν μὲ ἄνεσιν, τοῦτο συνέβη διότι ἐδανείσθημεν 40 δισεκατομμύρια καὶ διότι ὑπῆρχεν ἐργασία διὰ τοὺς ἐργάτας, ἀλλ' ἡ δανειακὴ πολιτικὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ ἐπ' ἄπειρον. Οὔτε τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ἐργασίαν ὑπῆρξε πλήρες καὶ ἀναγκαῖος μίαν ἡμέραν θὰ ἐρθάναμεν εἰς οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν. Ὑπάρχει ἀνεπάρκεια γῆς, δὲν συνάμεθα βέβαια νὰ ἐπιζητήσωμεν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἀλλ' οὔτε δυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς ἀραίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Εὑρεθα λοιπὸν ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσωμεν ἀπὸ τὴν χώραν, ἣν ἔχομεν καὶ νὰ διαθέσωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς καὶ βιομηχανίας. Ὑπὲρ αὐτῶν ἐλήφθησαν βεβαίως μέτρα, ἀλλ' ἡ γραφειοκρατία ἐξουδετέρωσε πᾶσας τὰς καλὰς προσπαθείας καὶ ἠκούσαμεν χθὲς διαμαρτυρίαν τοῦ κ. Χαβίνη, διότι ἐμποδίζεται ἡ ἐκχέρσωσις. Ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ, ἀλλ' ἀρμοδίαι διὰ νὰ δώσῃ τὴν κατεύθυνσιν μιᾶς ἀναρθρωτικῆς ἐργασίας εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν δὲν τὴν δώσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει ἕως τώρα, ἡ κατάστασις θὰ χειροτερεύσῃ καὶ μέγα τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ κινδυνεύσῃ νὰ πεινάσῃ. Μετὰ προσοχῆς ἐμελέτησα τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, λυποῦμαι δὲ διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἔχουν αὐτὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ὅσοι συντηροῦνται ἀπὸ μισθούς, θὰ περιέλθουν εἰς δυσάρεστον θέσιν, διότι καὶ σήμερον ἀκόμη οἱ μισθοὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς.

Ὁ περιορισμὸς τῶν εἰσαγωγῶν θὰ αὐξήσῃ τὴν ἀνεργίαν καὶ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει καμμία ὀργάνωσις κοινωνικῆς προνοίας. Τοιουτοτρόπως δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος εἰς τοὺς ἀνέργους εἰμὴ ἡ αὐτοκτονία. Καὶ ὅταν πολλοὶ αὐτοκτονοῦν οἱ κίνδυνοι εἶναι μεγάλοι. Τὰ μέτρα λοιπὸν αὐτὰ δὲν θὰ ἐπιφέρουν βελτίωσιν αὐτὴ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θὰ προκαλέσουν ὅλας αὐτὰς δυσχερείας. Νομίζω καὶ εἶμαι σύμφωνος πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀλλάξῃ τὸ Κράτος πρόγραμμα. Νὰ καταλύσῃ τὰς χειροπέδας τῆς γραφειοκρατίας, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν αὐτοδιοίκησιν ἵνα προωθηθῇ ἡ διοίκησις τῆς νεωγοίας καὶ νὰ αὐτοδιοικηθοῦν πλήρως οἱ νομοί. Ταχέως θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τὸ Κράτος νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν τὴν πολιτικήν. Θὰ χρειασθῇ ἐπὶ τέλους νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον ταμεῖον κοινωνικῆς προνοίας ὅχι διὰ τὴν ὑπόθαλψιν τῆς ἀνεργίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἐργασίας. Νομίζω ἐπίσης ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ ἐντείνωμεν τας προσπαθείας μας διὰ μίαν ἐντατικὴν καπνοκαλλιέργειαν καὶ νὰ λάβωμεν μέτρα αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Θὰ ἔπρεπε τέλος νὰ ἐφαρμόσωμεν κρατικὰ μονοπώλια διὰ τὸν σῖτον, τὸν καπνὸν τὴν ζάκχαριν, ὥστε νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ πραϊόντα μας. Διότι μὲ ὅλα ὅσα εἴπαμεν αἱ ἐλπίδες μας συνίστανται εἰς τὴν περισσοτέραν ἐξαγωγὴν τοῦ καπνοῦ. Ἄλλως δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸν ἄρτον μας. Πρέπει νὰ θεσπίσωμεν τὸ ταχύτερον τὸν θεσμὸν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων καὶ νὰ θεσπίσῃ τὸ Κράτος τὴν μονοπώλησιν ὡρισμένων εἰδῶν διὰ νὰ εὕρῃ ἐκεῖθεν τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα θὰ χάσῃ ἀπὸ τὰ Τελωνεῖα. Τὰ μονοπώλια ἄλλως τε θὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ κανονίζουν τὰς τιμὰς τῶν πρώτων εἰδῶν ὥστε νὰ μὴ ἐπεμβαίνῃ ἡ αἰσχροκέρδεια. Ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοιούτου προγράμματος ἐγὼ βλέπω τὸ μέλλον τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων μαῦρον. Καὶ μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν θὰ δυνηθῶμεν νὰ πληρώσωμεν ἀργότερα τοὺς δανειστάς μας.

Γ. Καφαντάρης. Ἐκ τῶν τελευταίων κυβερνητικῶν δηλώσεων, κύριοι Βουλευταί, καπέσῃ ἐμφανὲς ὅτι ἐρθάσαμεν εἰς κρίσιμον τῆς ἱστορίας μας στροφὴν καὶ ὅτι κινούμεθα ἐντὸς ἀτμοσφαίρας πλήρους ἀγωνίας διὰ τὸ παρὸν καὶ ἀβεβαιότητος καὶ φόβου διὰ τὸ μέλλον. Δὲν εἶναι βεβαίως ἱκαναὶ αἱ σημερινὴ δοκιμασίαι νὰ σεύσουν τὴν ἀθάνατον φλόγα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὸ ὁποῖον ἀντλῶν ὡς πάντοτε νέας συνάμεις θὰ σωθῇ καὶ θὰ ἐξέλθῃ μετά τινος μόχθου ἐκ τῆς δυσχερείας διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον σταδιοδρομίαν του. Διὰ νὰ τεθῇ τέρμα ὅμως τὸ ταχύτερον εἰς τὰς ταλαιπωρείας του θὰ χρειασθῇ καὶ θὰ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπιδιχθῇ προσοχὴ καὶ περίσκεψις εἰς πληροφορίας καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἵνα αἱ ἐντεῦθεν πληροφορίαι χρησιμεύσουν ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγὸς διὰ τὴν κοινὴν γνώμην.

Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον κρίσεως τὴν ὁποίαν ἀμφιβάλλω ἂν ἄλλαι χῶραι ἐδοκίμασάν ποτε. Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως τῆς κρίσεως φερόμεθα συχνὰ ὄχι μόνον πρὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας. Ἤμουν ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ συζήτησις ἡ οἰκονομικὴ ἔδει νὰ προσλάβῃ ὅλην αὐτὴν τὴν εὐρύτητα διότι εἶναι δύσκολον νὰ καθορίσῃ τις τὰ ὅρια τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις καθίσταται ἐπικίνδυνος γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας. Ὁπωσδήποτε, θὰ εἶμεθα παρατεταμένοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διεξάγησιν τῶν δικαίων μας οἱαισδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ἀξιότιμος ὅμως ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος παρέκαμψε μὲ τὰς εὐθύνας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀνῆλθεν ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐζήτησε ν' ἀνεύρῃ ἀφορμὰς εἰς σφάλματα τῆς ἐφαρμοσθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν πολιτικῆς. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν ἀκολουθήσω εἰς τὴν ἀναδρομὴν αὐτὴν καὶ ἵνα μὴ ἀρτίσω ἄνευ ἀπαντήσεως τὰς παρατηρήσεις ἐκείνας, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἀποχωρισθῶ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετελέσθη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1927—28 τὸ ὁποῖον ἐὰν καταρρέει σήμερον δὲν καταρρέει διότι ἔπταισαν οἱ ἐργάται τοῦ συστήματος ἐκείνου εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ φέρουν εἰς πέρας συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγεγραμμένας κατευθύνσεις. Ἡ πολιτικὴ τοῦ 1927—28 ἐσυνεχίστησεν ἐμπειρικοὺς καὶ πραχείρους διεξόδους, ἀλλ' ἠθέλησεν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον σταδιοδρομίαν του. Διὰ νὰ τεθῇ τέρμα ὅμως τὸ ταχύτερον εἰς τὰς ταλαιπωρείας του θὰ χρειασθῇ καὶ θὰ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπιδιχθῇ προσοχὴ καὶ περίσκεψις εἰς πληροφορίας καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἵνα αἱ ἐντεῦθεν πληροφορίαι χρησιμεύσουν ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγὸς διὰ τὴν κοινὴν γνώμην.

Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον κρίσεως τὴν ὁποίαν ἀμφιβάλλω ἂν ἄλλαι χῶραι ἐδοκίμασάν ποτε. Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως τῆς κρίσεως φερόμεθα συχνὰ ὄχι μόνον πρὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας. Ἤμουν ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ συζήτησις ἡ οἰκονομικὴ ἔδει νὰ προσλάβῃ ὅλην αὐτὴν τὴν εὐρύτητα διότι εἶναι δύσκολον νὰ καθορίσῃ τις τὰ ὅρια τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις καθίσταται ἐπικίνδυνος γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας. Ὁπωσδήποτε, θὰ εἶμεθα παρατεταμένοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διεξάγησιν τῶν δικαίων μας οἱαισδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ἀξιότιμος ὅμως ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος παρέκαμψε μὲ τὰς εὐθύνας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀνῆλθεν ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐζήτησε ν' ἀνεύρῃ ἀφορμὰς εἰς σφάλματα τῆς ἐφαρμοσθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν πολιτικῆς. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν ἀκολουθήσω εἰς τὴν ἀναδρομὴν αὐτὴν καὶ ἵνα μὴ ἀρτίσω ἄνευ ἀπαντήσεως τὰς παρατηρήσεις ἐκείνας, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἀποχωρισθῶ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετελέσθη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1927—28 τὸ ὁποῖον ἐὰν καταρρέει σήμερον δὲν καταρρέει διότι ἔπταισαν οἱ ἐργάται τοῦ συστήματος ἐκείνου εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ φέρουν εἰς πέρας συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγεγραμμένας κατευθύνσεις. Ἡ πολιτικὴ τοῦ 1927—28 ἐσυνεχίστησεν ἐμπειρικοὺς καὶ πραχείρους διεξόδους, ἀλλ' ἠθέλησεν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον σταδιοδρομίαν του. Διὰ νὰ τεθῇ τέρμα ὅμως τὸ ταχύτερον εἰς τὰς ταλαιπωρείας του θὰ χρειασθῇ καὶ θὰ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπιδιχθῇ προσοχὴ καὶ περίσκεψις εἰς πληροφορίας καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἵνα αἱ ἐντεῦθεν πληροφορίαι χρησιμεύσουν ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγὸς διὰ τὴν κοινὴν γνώμην.

στημα κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεπτύσσετο ἡ ἰδική μας παραγωγή. Ποία δικαιολογία θὰ ὑπῆρχε δι' ἡμᾶς ἐὰν ἠθέλομεν ἀρίσει ἐπὶ ἓξ ἢ ἑπτὰ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι θὰ ἐχρειάζοντο 9 καὶ 10 ἔτη ἐὰν ἠθέλομεν ἐνθέσει τὴν χώραν εἰς τὴν τυρλὴν φοράν τῶν ἀνέμων; Ὑπῆρξαν οἱ λέγοντες ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσίς μας ἀπὸ τῆς χρυσῆς βάσεως δὲν θὰ εἶχεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος. Ηὑρέθη ὅτι εὐθὺς ὡς κατέρρευσε καὶ κατ' οὐσίαν ἡ νομισματικὴ σταθερότης τὸ συνάλλαγμα ἤρχισε νὰ κατέρχηται ἀνεξαρτήτως τῶν ἐσωτερικῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος. Τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν ἀπὸ τὸ 1928 ἠθέλομεν παρατείνει τὴν νομισματικὴν ἀβεβαιότητα; Θὰ ἤρχιζε δηλ. πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἡ περίοδος τῶν δεινῶν μας. Τὴν ἐξήγησιν ἄλλωστε ἔδωσε τραπεζίτης ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμμένων, ὅστις κατὰ τὴν γενομένην ἐντεύθεν δήλωσιν εἶναι καὶ ὁ οἰκονομικὸς σύμβουλος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ κ. Μάξιμος, ὁ ὁποῖος ἐξήγησε παραστατικότατα τοὺς κινδύνους καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τυπικῆς ἐγκαταλείψεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Ἀλλὰ ἐθίγη καὶ τὸ ζήτημα τῆς Τραπεζιτικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἀνάγκη τῆς Τραπεζιτικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς ἱδρύσεως ἰδιαιτέρας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης δὲν ἔγινεν αἰσθητὴ ἀπὸ τοῦ 1927. Ἡ δυσφορία εἶχεν ἐκδηλωθῆ ἐναντίον τῆς πρωτοφανοῦς συγχύσεως, πρωτοφανοῦς εἰς τὸν κόσμον, ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ ἵδρυμα ἐτελοῦντο δύο ἐργασίαι. Ὅσῳ δὲ ἀπέβαινε πολυπλοκώτερος ὁ οἰκονομικός μας ὀργανισμὸς τόσον ἐμφανεῖς ἦσαν οἱ κίνδυνοι. Δὲν ἦτο λοιπὸν ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως αὐτονόμου Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἀπόρροια ἁπλῶν σκέψεων ἢ καὶ ἐπιταγῆς τῆς Κ.Τ.Ε. ἀλλὰ συνέπεια πείρας. Μόνον ἄγνοια τῶν Τραπεζιτικῶν ζητημάτων ἐπέτρεψε νὰ ἀκουσθοῦν ἔξω τῆς Βουλῆς ἀσύστατοι καὶ ἀναχρονιστικαὶ ἐπικρίσεις. Καὶ ἐλέχθη ἀκόμη ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ὅτι ἂν δὲν ἐπήρχετο ὁ διχασμὸς καὶ ἤμενεν ἡ Τράπεζα, ὡς ἦτο, θὰ ἔπλεεν ἡ δραχμὴ εἰς τὸν χρυσὸν καὶ θὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της τὰς ἀνεξαντλήτους πηγὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Δὲν ἀνέξεσαν ὅμως τὴν μνήμην των διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅτι πλειστάκις ἡ δραχμὴ ἀπεμακρύνθη τῆς χρυσῆς βάσεως καὶ παντοίους εἶχεν ὑποστῆ λιβελισμούς, ποτὲ δὲ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἐχρησιμοποίησε τὰ διαθέσιμα αὐτῆς, εἰς ἐνίσχυσιν τῆς δραχμῆς καὶ τοῦ καλύμματος. Οὐδέποτε. Τοὐναντίον, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσαπίσῃ τὴν δραχμὴν κατέφυγεν εἰς δάνεια τὰ ὁποῖα παρεῖχεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ καλύμματος. Ἠλλάκις δὲ τὰ δάνεια αὐτὰ ἐχορηγοῦντο παρὰ τῆς ἰδίας Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοιουτοτρόπως ἔβιδε διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὅτι ἐχρειάζετο εἰς τὴν ἄλλην. Ἐγίνετο δηλαδὴ ἐκεῖνο ποὺ ἔγινε καὶ διὰ τὰ 5 1)2 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Οὐδέποτε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς πλούτου μετεβίβασε δυνάμεις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δραχμῆς. Καὶ τὸ Κράτος ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ ἐνισχύῃ τὴν Τράπεζαν εἰς τὰς ἐμπορικάς της ἀτυχίας ἵνα μὴ παρασυρθῇ καὶ ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία.

Πολλοὶ εἶπον ὅτι τὸ 1926 καὶ ἐγὼ δὲν συμμερίζομαι τὴν γνώμην των, ἡ Τράπεζα ὑπέστη κλονισμοὺς καὶ ἠνάγκασε τοῦτο τὴν δικτατορίαν νὰ διχοτομήσῃ τὸ νόμισμα. Αἱ ἰδιωτικαὶ Τράπεζαι εἶναι περισσότερον ἐπισφαλεῖς εἰς τὰς κρίσεις, φαντάζεσθε δὲ ποία ψυχικὴ δύναμις θὰ ἐχρειάζετο, ὥστε μία τοιαύτη Τράπεζα νὰ ρυθμίσῃ εἰς στιγμὴν κρίσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων τὰς γενικὰς ρυθμίσεις. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, ἕνεκα τῶν ὁποίων παγκοίνως ἀναγνωρίζεται ἡ ἀρχὴ ὅτι εἶναι ἀσυγχώρητος ἡ συνύπαρξις ἐκδοτικοῦ δικαιώματος μὲ ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν. Ἰδοὺ λοιπὸν αἱ δύο αἰτιάσεις τοῦ χωρισμοῦ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς σταθεροποιήσεως. Ἐπιθυμῶ νὰ κάμω δύο ἀκόμη παρατηρήσεις, πρῶτον δὲν δέχομαι τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπολήγει ὁ διανεμηθεὶς πίναξ περὶ τῶν συγκριτικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν χρήσεων. Διότι ἡ ἐκκαθάρισις τῶν χρήσεων ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἀτελής. Ἄλλην παρατήρησιν ἔχω νὰ κάμω εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ χαρακτηρισμόν, ὁ ὁποῖος πάντως ὁσάκις ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ γενόμενα ἔξοδα καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων προκαλεῖ φωνὴν διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς κατηγορίας ἐπὶ σπατάλῃ. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἀποτελεῖ διασπάθισιν τῶν πλεονασμάτων ἡ κατασκευὴ σχολικῶν κτιρίων, στρατώνων, ἡ διάνοιξις τῶν ἀναπτήρων. Εἶχον δώσει ἄλλοτε τὴν ἐξήγησιν πῶς ἐννοῶ τὴν σπατάλην καὶ ποίαν ἔννοιαν εἶδω ἐγὼ εἰς τὴν σπατάλην. Καὶ θὰ ἤθελον νὰ γνωρίζω τί θὰ ἔλεγεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν σπατάλην, ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο εἰς πλοῖον διὰ τὴν κατασκευὴν ἀνετωτέρων κλινῶν διὰ τοὺς ἐπιβάτας ἢ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ μαγειρείου ἢ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δαπάνη αὕτη θὰ ἐστέρει τὸν κυβερνήτην τῶν μέσων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ σκάφους; Σπατάλη εἶναι λοιπόν, κατὰ τὴν γνώμην μου, πᾶσα τοιαύτη δαπάνη γενομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Πᾶσα δαπάνη τοῦ ὅτι εἴχομεν καὶ δὲν εἴχομεν διὰ σκοπούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξυπηρέτουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν 2 1)2 δισεκατομ. ἐπηυξάνετο διὰ περικοπῆς τῶν ἐξόδων, ἡ ὁποία ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἀκόμη θὰ ἐθωρακίζετο ἡ ἐθνική μας οἰκονομία, ἵνα ἀνθέξῃ περισσότερον εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιν. Ἔγινε λόγος καὶ περὶ ἐνισχύσεως τῶν προϊόντων μας διὰ τῆς διαδόσεως των εἰς τὰ ἄλλα Κράτη καὶ ἰδίως περὶ τοῦ κανόνι. Ἐὰν ἐρημάζετο ἡ γενικωτέρα πολιτική, ἐὰν ἱδρύοντο πρατήρια εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀσφαλῶς θὰ ἐπετυγχάνομεν νέαν διείσδυσιν τοῦ προϊόντος μας εἰς νέας ἀγοράς ὅπου εἶναι ἄγνωστον. Καὶ λέγω τοῦτο μετὰ πεποιθήσεως, διότι τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ εἶναι τὰ καλύτερα καπνὰ τοῦ κόσμου. Μία ἐπιχείρησις ὡς μονοπώλιον τοῦ Κράτους θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ ἀσφαλῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ θεωρῶ ὅτι ἡ περίστασις ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τὴν ἵδρυσιν ὀργανισμοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁδοποιΐαν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ συμπλέγματος τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἔχω νὰ εἴπω ὅτι κατηναλώθησαν 1500 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ πλέον χωρὶς νὰ ἔχῃ κατορθωθῇ ἡ ἀποπεράτωσις καὶ μιᾶς ἔστω ὁδοῦ, ἡ δὲ κατάστασις τῶν παλαιῶν εἶναι χειροτέρα ἀπὸ πρίν. Τίποτε ὅμως ἁπλούστερον δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν κατάρτισιν ἑνὸς προγράμματος ὁδῶν. Τὸ πρῶτον μέρος εἶναι ἡ ἀνακαίνισις τῶν ὁδῶν, τὸ δεύτερον εἶναι τὸ ἄνοιγμα νέων ἀρτηριῶν. Ἀπὸ 2 1)2 νομίζω ἐτῶν εἶχον ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀθρόας ἐνάρξεως κατασκευῆς ὁδῶν. Ἀλλά, κατὰ τὸ εἰωθός, αἱ παρατηρήσεις μου ἐπροκάλεσαν ἐκνευρισμὸν καὶ διαμαρτυρίας. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί ὑποστηρίζωὅτι ὑπῆρχε τρόπος νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἀνταπεξέλθωμεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν κρίσιν. Αὐτὰ ὅμως, κύριοι, ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν, καὶ σήμερον ἐρωτᾶται ποῖον εἶναι τὸ πρακτέον; Δὲν γνωρίζω πόσα ὑπῆρξαν τὰ προγράμματα καὶ αἱ ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμία κατώρθωσε νὰ ἔχῃ ἔστω τὴν ζωὴν τῶν ρόδων. Δὲν εἶναι τοῦτο κατηγορία ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, διότι πιστεύω, ὅτι θὰ ἦτο ἄστοχος ἡ κατάρτισις μονίμων προγραμμάτων εἰς ἐποχάς, κατὰ τὰς ὁποίας πρέπει δι' οἱωνδήποτε μέσων, ἔστω καὶ ἐμπειρικῶν, νὰ ἀντιμετωπίζωνται τὰ γεγονότα τὰ ραγδαίως ἐπερχόμενα. Δύο εἶναι τὰ οὐσιωδέστατα στοιχεῖα τῶν τελευταίων κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων, ἡ ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν τῶν χρεωλυσίων μετὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν δόσεων τοῦ Μαΐου διὰ τοὺς τόκους καὶ ἡ ἄρσις τῆς χρυσῆς βάσεως. Ἡ ἀναστολὴ ὑπῆρξεν ἀπαραίτητος λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς μὴ ἐγκαίρου χορηγήσεως ἐξαιρετικῆς ἐνισχύσεως. Παρ' οὐδενὸς ἐτέθη ἐν ἀμφιβολίᾳ, οὔτε καὶ τῶν πιστωτῶν, οὔτε παρὰ τῶν Κυβερνήσεων ἡ καλὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη νὰ ἐπιδεικνύῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ κατὰ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἐξωτερικῶν της οἰκονομικῶν σχέσεων. Ὡς διεμορφώθη ὅμως ἡ κατάστασις δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ περιμένῃ μίαν νέαν ἔξωθεν ἐνίσχυσιν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἀνωφελὴς ἐὰν δὲν ἦτο ἐπαρκὴς διὰ νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δηλαδὴ καὶ πέραν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δημοσίου Χρέους;

Γ. Καφαντάρης. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. Νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάνης. Ἡ ἄρσις τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπῆρξε καὶ αὐτὴ διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν φράσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτέλεσμα ὄχι ἐλευθέρας κρίσεως, ἀλλὰ ἀπολύτου ἀδυναμίας, διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Περιττὸν λοιπὸν νὰ κάμωμεν συζήτησιν ἐὰν ἔπρεπεν ἢ ὄχι νὰ διατηρήσωμεν καὶ κατὰ τύπους τὴν σταθεροποίησιν. Συνεζητήθη ὅμως ἐκτὸς τῆς Βουλῆς κατὰ πόσον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα ἐφαρμόζοντες ἀναπροσαρμογὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Ἐξέθεσα ἤδη πόσον εἶναι δύσκολος ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὁρίου διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Εἶναι διάφορος ἡ ἄποψις κατὰ πόσον δὲν ἐλήφθησαν τὰ μέτρα ταῦτα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν, σπουδαιοτέραν θεωρῶ τὴν καθυστέρησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων, ἀφοῦ μάλιστα ὑπὸ τὴν πίεσιν ὡρισμένων χωρῶν ἐδέχθημεν, ὅπως ἡ ἀγορά μας παραλάβῃ πράγματα ἄχρηστα καὶ περιττά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πῶς;

Γ. Καφαντάρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ἐνταῦθα ὅτι ἠναγκάσθημεν νὰ παραλάβωμεν βούτυρον ἀπὸ τὴν Ὁλλανδίαν, διότι ἔχομεν ἐνεργητικὸν ἰσοζύγιον καὶ μὲ τὴν Αὐστρίαν ἠναγκάσθημεν νὰ ἐξισώσωμεν τὸ ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον ἦτο εὐνοϊκὸν δι' ἡμᾶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἠναγκάσθημεν νὰ ἀγοράσωμεν βούτυρον ἀπὸ τὴν Ὁλλανδίαν καὶ λαχανικὰ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ εἴχαμεν ἰσοζύγιον εὐνοϊκὸν δὲν τὰ ἀπηγορεύσαμεν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἔγινε τοῦτο συνεπείᾳ ἐπεμβάσεων τῶν Πρέσβεων. Ἐὰν ὅμως ἔγινε τοῦτο, τότε ὑπῆρχε πίεσις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ἔννοιά σας εἶναι ὅτι ἀφοῦ αἱ χῶραι αὐταί, αἱ ὁποῖαι εἶχον παθητικὸν ἰσοζύγιον διὰ τὴν Ἑλλάδα μᾶς ἠνάγκασαν νὰ δεχθῶμεν τὰ προϊόντα των, γιατὶ καὶ σεῖς μᾶς λέτε δὲν ἐκάμετε τὸ ἴδιον; Δὲν ἐπέτυχαν νὰ μᾶς κάμουν νὰ τὰ ἀγοράσωμεν. Ἀλλὰ ἐπέτυχον νὰ μᾶς κάμουν νὰ μὴ ἀπαγορεύσωμεν τὴν εἰσαγωγήν. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Καὶ δὲν λέγω ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν κάτι.

Γ. Καφαντάρης. Περισσότερον ἀξιοκατάκριτος εἶναι ἡ καθυστέρησις, διότι εἴχομεν ὑποστῆ ἡμεῖς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ὡρισμένων χωρῶν. Καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ μὴ συμμορφωθῶμεν, διότι θὰ εὑρίσκαμεν ἀντίστασιν. Πάντως θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν μέχρι μονοπωλίων καὶ ἴσως καὶ διὰ τῆς συσσωματώσεως εἰς συνδέσμους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εἰσαγωγέων οἱ ὁποῖοι θ' ἀνελάμβανον νὰ πραγματοποιήσουν τὸ σύστημα αὐτό. Θὰ ἦσαν δὲ ἀμέσως αἰσθητὰ τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς ἐμπορικάς ἡμῶν συναλλαγάς.

Συνεχίζων ὁ κ. Καφαντάρης λέγει ὅτι μία σθεναρὰ καὶ ἔγκαιρος τάσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ εἶχεν ὠφελήματα εἰς τὴν συναλλαγματικήν μας πολιτικὴν ἀλλὰ καὶ θετικὰ ἐπίσης ἀνταλλάγματα εἰς τὰς ἐμπορικάς μας συναλλαγάς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οὐδὲν σχεδὸν ἐγένετο. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ λέγει, νὰ εἴπω ὅτι πᾶν ἐμπόδιον πρέπει νὰ ὑπερπηδηθῇ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ὄχι μόνον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐμπορικῶν μας ἰσοζυγίων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπωφελῆ τοποθέτησιν τῶν ἐμπορευμάτων μας.

Θὰ εἶναι ἀνάγκη, τονίζει, νὰ μὴ ἀρκεσθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ὀργάνωσιν χρηματαγορᾶς ἀλλὰ συγχρόνως νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν αὐστηροτάτην ἐποπτείαν αὐτῆς ἵνα μὴ δημιουργήσωμεν καὶ παρασκηνιακὴν τοιαύτην. Κυριώτερον ἐκ τῶν μελημάτων τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς χρηματαγορᾶς.

Ἕτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου, λέγει, θὰ ἐπιμείνω εἶναι ἡ ἐγκατάστασις ἀγορανομικοῦ συστήματος διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν, ὄχι δὲ μόνον ἀγορανομικοῦ συστήματος ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἄλλης ὑπηρεσίας ἐποπτευούσης ὅλας τὰς οἰκονομικὰς μας σχέσεις.

Τιμῶ τὸ πρόσωπον τὸ τεθὲν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετὸν μόνον τὸ πρόσωπον. Χρειάζεται καὶ τὸ κατάλληλον σύστημα διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν μὲ ηὐξημένον τὸν τιμάριθμον.

Ἕτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὁ περιορισμὸς τοῦ πληθωρισμοῦ, διότι τὸ πρῶτον ὀλίσθημα εἰς τὴν ὁδὸν αὐτὴν δὲν θὰ εἶναι καὶ τὸ μόνον.

Τὰ μέτρα κύριοι, τὰ προσωρινὰ εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπαρκῆ καὶ δύνανται σὺν τῷ χρόνῳ νὰ βελτιωθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῆς πείρας. Αἱ πάγιαι κατευθύνσεις θὰ ἔλθουν καὶ αὐταὶ μὲ τὴν σειρὰν των ὅταν καταστραλάξῃ ὁπωσδήποτε ἡ σημερινὴ συνεχὴς ἀνώμαλος κατάστασις. Ἀλλὰ καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ χαράξωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ τόπου, τότε δὲν νομίζω ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κατευθύνσεις αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν τότε. Ἀνάγκη εἰς τὴν κατάστασιν εἶναι μία καὶ μόνη, ἡ αὐστηρά, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ἀσκητικὴ περισυλλογή, ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν προσπαθειῶν γιὰ ὅλων τῶν δυνάμεων εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον. Εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀξιώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ προβάλλωνται εἰς ἡμᾶς πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἔδιδεν ὁ Κλεμανσὼ εἰς τὴν τελευταίαν του Πρωθυπουργίαν ὅταν ἠρωτᾶτο ποία ἦτο ἡ πολιτικὴ του ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἡ ἐξωτερική. Ἔλεγε: «κάμνομεν τὸν πόλεμον». Ἔν ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς. Νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς περιστάσεις αὐτάς. Κάμνομεν οἰκονομικὴν πολιτικήν. Ἂς μὴ φοβούμεθα καθόλου ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἀναστληῇ ἡ πρόοδος εἰς τὸν τόπον ἡμῶν. Ἀποκαθισταμένης τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας θὰ ἀναθάλῃ καὶ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἡ οἰκονομικὴ ζωτικότης τοῦ ἔθνους καὶ θὰ δυνηθῶμεν τότε νὰ χωρήσωμεν μὲ βῆμα σταθερώτερον καὶ ζωτικώτερον εἰς τὴν ἐκπλοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του καὶ εἰς τὴν πρόοδον καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀγόρευσίν μου ἐγὼ δὲν ἔθιξα τὰ τῆς σταθεροποιήσεως, εἰμὴ ἐφόσον συνωδεύοντο μὲ γνώμας μου κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπεφασίσθη αὕτη, καὶ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἐπίκαιρος ἡ στιγμὴ νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην καὶ ἀπαντήσω εἰς ὅσα ἀνέπτυξε ὁ ἄρτι κατελθὼν τοῦ βήματος κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν σχετικῶς μὲ τὴν σταθεροποίησιν ἐπιφυλασσόμενος νὰ πράξω τοῦτο εἰς ἄλλην καταλληλοτέραν στιγμήν.

Μεθ' ὃ ὥραν 10 καὶ 1)2 λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 5 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Θ. Παπαστρατῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Πέμπτης 28 Ἀπριλίου 1932

Ὥρα 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς·

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2456 περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων».

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 28)4)1919 Β.Δ., περὶ κανονισμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντιατροῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

Θ. Σοφούλης. (Πρόεδρος Βουλῆς). Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Παναγιώτη Ἀραβαντινοῦ ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἀγαπητοῦ συναδέλφου ἡμῶν προσκάλεσε τὴν εἰλικρινῆ καὶ βαθείαν θλῖψιν τῆς Βουλῆς, διότι διὰ τοῦ θανάτου τούτου ἐξέλιπε μία ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰ πολιτικὴ φυσιογνωμία καὶ προσωπικότης μὲ ἀδρὰς γραμμὰς ἐκπεφρασμένη. Ὁ Παναγιώτης Ἀραβαντινὸς διατελέσας ἐπὶ πολλὰς περιόδους μέλος τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας μετέσχεν πρωταγωνιστῶν εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἐργασίας καὶ συζητήσεις τοῦ Κοινοβουλίου μὲ πνεῦμα ἀναμορφωτικὸν καὶ μεταρρυθμιστικόν. Αἱ ἀγορεύσεις δὲ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Παναγιώτου Ἀραβαντινοῦ ὑπῆρξαν ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστοι διὰ τὴν ἐπιστημονικήν των εὐρυμάθειαν καὶ διὰ τὴν ἐπιγραμματικήν πυκνότητα τῆς σκέψεώς του. Ὁ θάνατός του ἀφίνει μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενόν. Ὑπῆρξαν ἀληθῶς μεγάλαι καὶ πολύτιμοι αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερε κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ ἐξ ἴσου μεγάλαι, ἴσως, ὑπῆρξαν αἱ προσδοκίαι τὰς ὁποίας ἐστήριζεν ὁ πολιτικὸς κόσμος ἐπ' αὐτοῦ διὰ τὸ μέλλον. Τὴν μνήμην του θὰ διατηρήσῃ ἐσαεὶ ἄσβεστον ἡ Βουλή, παρακαλῶ δὲ αὐτὴν νὰ στέρξῃ, ὅπως διακοπῇ ἡ συνεδρίασις ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ συναδέλφου.

Α. Παπαναστασίου. Δι' ὅσων εἴπατε, κύριε Πρόεδρε, ἐξεφράσατε κοινὰ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς. Εἶναι ἀναμφισθήτητον ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Παναγιώτη Ἀραβαντινοῦ στερεῖ ὄχι μόνον τὸν νομικὸν κόσμον τὸν κρατίστων ἐκ τῶν νομικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον ἓν ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων μελῶν του τὸ ὁποῖον ἐλάμπρυνε τὸ διακοινοβουλευτικὸν βῆμα μὲ τὰς φωτεινὰς καὶ ἐπιστημονικὸς ἀγορεύσεις του. Ἡμᾶς θλίβει ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ θάνατος τοῦ Παναγιώτη Ἀραβαντινοῦ διότι ἀφιέρωσε τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς του καὶ προσέφερε τὰς δυνάμεις του, μὲ τὰς ὁποίας τὸν ἐπροίκισεν ἀφθόνως ἡ φύσις, πρὸς πραγματοποίησιν κοινῶν μὲ ἡμᾶς ἰδανικῶν, καὶ ἂν αἱ περιστάσεις καὶ αἱ διάφοροι ἀντιλήψεις μᾶς ἐχώρισαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡμεῖς δὲν θὰ λησμονήσωμέν ποτε καὶ θὰ διατηρήσωμεν ἱερὰν μνήμην τῆς μεγάλης συμβολῆς τοῦ Ἀραβαντινοῦ εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ νέου πολιτεύματος, καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας πρὸς ἀνύψωσιν τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ προώρως ἐκλιπὼν, διακεκριμμένος συμπολίτης μου, Παναγιώτης Ἀραβαντινὸς, ἀληθῶς ἀποτελεῖ μίαν ἀληθῆ φυσιογνωμίαν μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Καὶ ὄχι μόνον μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τοῦ νομικοῦ κόσμου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου ἡ βαθεῖα ἐπιστημονική του μόρφωσις τὸν εἶχεν ἀναγάγει εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σταδίοις τούτοις ὁ ἐκλιπὼν συνάδελφός μας δικαίως λίαν ἐνωρὶς εἶχε προσελκύσει τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων του καὶ γενικώτερον τοῦ κοινοῦ. Ἡ πολιτεία τοῦ Παναγιώτη Ἀραβαντινοῦ δὲν δύναται οὔτε πρέπει νὰ κριθῇ ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ διαχειρίσεως τῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς ἀνωμάλους τῆς χώρας περιστάσεις, ἀλλὰ πῶς ἐπολιτεύετο οὗτος κατὰ τὴν ὁμαλὴν τοῦ πολιτικοῦ του βίου περίοδον. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον διακρίνει ἰδιαιτέρως καὶ χαρακτηριστικῶς τὸν ἐκλιπόντα πολιτευτὴν ἦτο τὸ θάρρος τῆς γνώμης του, τὸ ὁποῖον ποτε δὲν τὸν ἀπέλιπε, καὶ δὲν ἀντελήφθη ποτὲ τὴν λεγομένην κομματικὴν πειθαρχίαν ὡς ὑποχρεοῦσαν αὐτὸν νὰ ἀποδέχεται γνώμας ἀντικειμένας εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ ἐπεφύλλασσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης του, κρίνων καὶ ἐπικρίνων ὅπου τοῦτο ἐπιβαλλόμενον ἐθεώρει κατὰ τὴν συνείδησίν του. Ἐπαναλαμβάνω τὴν ἰδιαιτέραν θλῖψιν μου διὰ τὸν ἐκλιπόντα συμπολίτην μου συνάδελφον συμμεριζόμενος καὶ τὰ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Σώματος λεχθέντα ἀπὸ τοῦ Προεδρικοῦ βήματος διὰ τὸν τόσον προώρως ἐκλιπόντα Παναγιώτην Ἀραβαντινόν.

Γ. Καφαντάρης. Τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα, Κύριε Πρόεδρε, συμμετέχει μὲ εἰλικρινῆ συγκίνησιν εἰς τὴν γενικὴν λύπην διὰ τὸν πρόωρον τοῦ διαπρεποῦς ἐκ Κορινθίας συναδέλφου θάνατον. Ἡ πολιτικὴ διαμάχη μᾶς ἔφερεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς σφοδρὰν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἀπέτρεψεν εἰς οὐδεμίαν στιγμήν, δὲν μᾶς ἐμπόδισεν εἰς οὐδεμίαν στιγμὴν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα, τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, τὴν νομικὴν ἰδιοφυΐαν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ἀρετὰς διὰ τῶν ὁποίων διέπρεπεν ὁ μεταστὰς συνάδελφος. Σήμερον ἐνώπιον τῆς γαλήνης τοῦ τάφου αἰσθανόμεθα τὸ καθῆκον νὰ ἀπονείμωμεν ὅλον τὸν ὀφειλόμενον εἰς αὐτὸν δίκαιον ὄντως φόρον τιμῆς διὰ τοὺς ἀγῶνάς του ὑπὲρ τῶν κοινῶν καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Πατρίδα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἡ Πολιτικὴ Προοδευτικὴ Ἕνωσις, Κύριε Πρόεδρε, συμμερίζεται τοῦ πένθους ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς τόσον εὐγλώττως ἐξωτερικεύσατε, καὶ αἰσθάνεται βαθύτατα τὴν ἔλλειψιν πολυτίμου συναδέλφου τοῦ ὁποίου ἡ συμβολὴ εἰς τὰς ἐργασίας ὑπῆρξε πάντοτε ἐξόχως σοβαρά.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πέντε λεπτὰ εἰς ἔνδειξιν εὐλαβείας εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως ζητεῖ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ ὁ κ. Κ. ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΣ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διότι τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ λόγων ἠθικῆς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν. Πρὶν ὅμως σᾶς δοθῇ ὁ λόγος νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ δηλώσω, ἐπειδὴ ἀπουσίαζον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συμμερίζεται ἀπολύτως ὅσα ἐλέχθησαν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κ. κ. Ἀρχηγῶν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ διακεκριμμένου ἐπιστήμονος καὶ συναδέλφου Παναγιώτου Ἀραβαντινοῦ.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μονοπωλίου ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ναρκωτικὰ θεωρεῖ ὁ παρὼν νόμος τὰ ἑξῆς:

1) Τὸ ἀκατέργαστον ὄπιον καὶ τὸ φαρμακευτικὸν ὄπιον.

2) Τὴν μορφίνην, ἤτοι τὸ κύριον ἀλκαλοειδὲς τοῦ ὀπίου τοῦ χημικοῦ τύπου C17, H19, NO3 καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.

3) Τὴν ἡρωΐνην, ἤτοι Διακετυλμορφίνην (Diacetylmorphium ἢ morphium diacetylicum) τοῦ χημικοῦ τύπου

4) Τὴν κοκαΐνην ἤτοι τὸ κύριον ἀλκαλοειδὲς τῶν φύλλων τοῦ erythroxylon coca, τοῦ χημικοῦ τύπου C17, N21, NO4 C21, H23, NO3 καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.
καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.

5) Πᾶν φαρμακευτικὸν σκεύασμα, ἐρόχην ἢ οἱονδήποτε ἄλλο προϊόν, ὅπερ περιέχει ποσότητα μεγαλυτέραν τῶν 0,20 ο)ο μορφίνης ἢ 0,1 ο)ο κοκαΐνης, ἢ ἡρωΐνην ἤτοι διακετυλμορφίνην εἰς οἱανδήποτε ποσότητα.

6) Τὴν εὐκοδάλην cucodalum ἤτοι dihydroxycodeinonum hydrochloricum τοῦ χημικοῦ τύπου C18, H21, O4N καὶ πάντα τὰ ἅλατα τοῦ hydroxycodeinonum.

7) Τὴν δικωδείδην dicodidum ἤτοι dihydrocodeinonum τοῦ χημικοῦ τύπου G18, H21, NO3 καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.

8) Τὴν διλωδίνην, dilaudidum ἤτοι dihydromorfinonum τοῦ χημικοῦ τ' του G17, H19, NO3 καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.

9) Τὴν παραμορφάνην paramorphanum ἤτοι dihydromorfinum τοῦ χημικοῦ τύπου G17, H21, NO3 καὶ πάντα τὰ ἅλατα ταύτης.

10) Τὴν ἰνδικὴν κάνναβιν (rannabis indica) καὶ πάντα τὰ σκευάσματα ταύτης.

11) Πᾶσαν ἄλλην οὐσίαν, ἥτις θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡδονιστικὴ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς καὶ κοινοποιουμένης ἀμέσως εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ναρκωτικῶν παρὰ τῶν ἰατρῶν καὶ νὰ περιορίσῃ χάριν τῆς δημοσίας ὑγείας τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγραφῆς τούτων εἰς ὡρισμένα ποσὰ καὶ εἰς ὡρισμένους τρόπους ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἰσαγωγὴ καὶ πώλησις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καθοριζομένων ναρκωτικῶν εἶναι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Κράτους καὶ ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ναρκωτικῶν ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κινήνης χρησιμεύει παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ καὶ ὡς Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ναρκωτικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ τῶν Ναρκωτικῶν», ὅτε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μετέχει ταύτης ἀντὶ τοῦ εἰδικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐλανοσίας ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ὑγιεινῆς Τμηματάρχης τῆς Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς ὡς ἁρμόδιος. Ὡσαύτως μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ναρκωτικῶν εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Διὰ Διατάγματος θὰ κανονισθῶσι τὰ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ναρκωτικῶν ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῶν συνεδριάσεων ταύτης, ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν γένει ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ δαπάνη πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως βαρύνει τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως τῶν Ναρκωτικῶν τοῦ Μονοπωλίου τοῦ Κράτους καὶ καταλογίζεται κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς νὰ προβαίνῃ, κατόπιν μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, ἐνεργουμένου διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, εἰς τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναφερομένων ναρκωτικῶν καὶ τῶν σκευασμάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ λειτουργία ἐργοστασίων κατεργαζομένων τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα προϊόντα καὶ σκευάσματα ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα διευθύνονται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἢ χημικοῦ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων. Ἐκτὸς τοῦ διαρκοῦς τούτου ἐλέγχου ἐπιθεωροῦνται πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ εἶτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας αὐτῶν τοὐλάχιστον ἓν τοῦ ἔτους, ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης 1) ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων καὶ 2) ἐξ ἑνὸς ἑτέρου τεχνικοῦ μέλους διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῇ ὑποδείξει τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων τούτων παραγόμενα ναρκωτικὰ ἢ τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα αὐτῶν φυλάσσονται, μέχρι παραδόσεως, ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ Κράτους, ἀπαγορευομένης τῆς πρὸς ἕτερον πωλήσεως ἢ τῆς ὁπωσδήποτε ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα τοῦ ὀπίου, βάμματα κλπ., δύνανται νὰ παρασκευάζωνται καὶ ἐντὸς τῶν φαρμακείων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν. Τὰ σκευάσματα ταῦτα παρασκευάζονται ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ μονοπωλίου τοῦ Κράτους χορηγουμένου ὀπίου καὶ ἀναγράφονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρασκευῆς εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τηρούμενον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ φαρμακεῖα καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ πώλησις τῶν ναρκωτικῶν παρὰ τοῦ Κράτους ἀνατίθεται εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰ παραρτήματα τῆς ἀποθήκης ταύτης, μεῖα, κλινικὰς καὶ ἰατροὺς χωρίων, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν φαρμακεῖα, δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς καὶ ἐμφαινούσης τὸ κατ' ἔτος ἐπιτρεπόμενον νὰ ἀγορασθῇ ποσὸν ἑξ ἑκάστου εἴδους, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω.

Τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα τοῦ ὀπίου κατασκευάζονται εἰς τὰ φαρμακεῖα, εἴτε πρὸς ἰδίαν ἑκάστου φαρμακείου χρῆσιν, εἴτε καὶ πρὸς μεταπώλησιν εἰς ἕτερα φαρμακεῖα, νοσοκομεῖα, κλινικὰς ἢ ἰατροὺς χωρίων ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι φαρμακεῖα.

Ἡ πώλησις τῶν ναρκωτικῶν ὑπὸ τῶν φαρμακείων εἰς τὸ κοινὸν ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἰατρικῶν συνταγῶν, οὐχὶ δὲ καὶ δι' ἀντιγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι τὰς συνταγὰς, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν τὰ ναρκωτικὰ φάρμακα, τουλάχιστον ἐπὶ μίαν τριετίαν, κεχωρισμένως ἀπὸ τῶν λοιπῶν συνταγῶν καὶ εἰς δέσμας περιλαμβάνουσας τὰς συνταγὰς ἑνὸς τριμήνου. Ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ ἀναγράφωσιν εἰς ἴδιον βιβλίον, διδόμενον δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου τριμήνου καταναλωθέντα ποσὰ ἐξ ἀθροίσεως τῶν ἐν ταῖς συνταγαῖς ἀναγραφομένων, ὡς καὶ κεχωρισμένως τὰ καταναλωθέντα δι' ἑκάστην παρασκευὴν φαρμακευτικοῦ σκευάσματος.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τριμήνου, τῶν τριμήνων ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν οἰκεῖον Νομίατρον κατάστασιν ἐν ᾗ ἀναγράφονται :

α') Ἡ ὑπάρχουσα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τριμήνου ποσότητος ναρκωτικῶν καὶ αἱ γενόμεναι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τριμήνου προμήθειαι.

β') Τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο δοθέντων ναρκωτικῶν, δυνάμει συνταγῶν.

γ') Τὸ κατὰ τὸ τρίμηνον καταναλωθὲν ποσὸν διὰ παρασκευὴν φαρμακευτικῶν σκευασμάτων.

Τὰς ὑπὸ τῶν φαρμακείων ἀποσταλείσας καταστάσεις ταύτας ὑποβάλλουσιν οἱ Νομίατροι μετὰ συνοπτικῶν τοιούτων παρ' αὐτῶν συντασσομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστης τριμηνίας ἀνυπερθέτως.

Εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς, τοὺς μὴ ὑποβάλλοντας ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας τὰς τριμηνιαίας καταστάσεις, ἐπιβάλλεται ποινὴ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Νόμου περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διευθυνταὶ κλινικῶν, νοσοκομείων, ὡς καὶ οἱ ἰατροὶ τῶν χωρίων, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι φαρμακεῖα, ἀναγράφουσιν εἰς ἴδιον βιβλίον ἠριθμημένον κατὰ σελίδας καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας, ἡμερολογιακῶς καὶ ὀνομαστὶ, τὰ δι' ἕκαστον ἄρρωστον καταναλωθέντα ναρκωτικὰ, κατὰ τὸ τέλος δὲ ἑκάστου τριμήνου ἀναγράφουσι τὸ ἄθροισμα τῶν οὕτω καταναλωθέντων ναρκωτικῶν, ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ βιβλάριον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, τὸ ὁποῖον παρέχεται καὶ αὐτοῖς δωρεὰν, δυνάμει τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου χορηγηθείσης αὐτοῖς ἀδείας. Ἐπίσης, ὡς οἱ φαρμακοποιὸ, ἀποστέλλουσι καὶ αὐτοὶ τριμηνίαν κατάστασιν εἰς τὸν οἰκεῖον Νομίατρον, ὅστις ἀποστέλλει ταύτας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς μετὰ συνοπτικῶν τοιούτων παρ' αὐτοῦ συντασσομένων ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστης τριμηνίας.

Εἰς τοὺς διευθυντὰς Κλινικῶν καὶ Νοσοκομείων καὶ εἰς τοὺς ἰατροὺς, τοὺς μὴ ὑποβάλλοντας τὰς τριμηνιαίας καταστάσεις ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας ἐπιβάλλονται ποιναὶ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ τιμὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους πωλουμένων ἀρκωτικῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν ἐξόδων προμηθείας καὶ διαχειρίσεως.

Ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ κοινὸν χορηγουμένων ναρκωτικῶν, δυνάμει ἰατρικῶν συνταγῶν, καθορίζεται συμφώνως τῇ ἰσχυούσῃ διατιμήσει.

Ἄρθρον 11.

Ἡ τελωνειακὴ φύλαξις τῶν ναρκωτικῶν πρὸς διαμετακόμισιν, ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς καὶ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης καὶ ἐντὸς ἰδιαιτέρου χώρου διὰ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Χώρας, ἐξ ἧς ἀποστέλλονται τὰ ναρκωτικὰ, καὶ θεωρημένου ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ ἀναφέροντος εἰδικῶς :

α') Ὅτι τὰ ναρκωτικὰ ταῦτα πρόκειται νὰ κατατεθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς διαμετακόμισιν.

β') Τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως.

γ') Τὴν ποσότητα τῶν ἀποστελλομένων πρὸς διαμετακόμισιν ναρκωτικῶν.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς καὶ τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης τῶν πρὸς διαμετακόμισιν κατατεθέντων ναρκωτικῶν εἰς ξένην Χώραν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀδείας τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Χώρας, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ ἀποσταλῶσι τὰ ἐν λόγῳ ναρκωτικὰ, τεθεωρημένης παρὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ ἀναφερούσης ὅτι, ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ εἰσαγωγὴ τῶν ναρκωτικῶν, ὅτι ταῦτα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἰατρικοὺς σκοπούς τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ εἰσαγωγή.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ἐξαγωγῆς ἀναγράφονται :

α') Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀδείας εἰσαγωγῆς τῆς Χώρας, ἐν ᾗ ἀποστέλλονται τὰ ναρκωτικὰ

β)' Τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ εἰσαγωγέως, ὡς καὶ τοῦ ἐξαγωγέως.

γ') Τὸ ποσὸν τῶν ἐξαγωμένων ναρκωτικῶν.

δ') Ἡ προθεσμία ἐν τῇ ὁποίᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀδείας τῆς εἰσαγωγῆς, πρέπει νὰ φθάσωσι τὰ ναρκωτικὰ εἰς τὴν Χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἀποστέλλονται.

Ἀντίγραφον τῆς ἀδείας ταύτης συνοδεύει τὴν ἀποστολὴν καὶ ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς ἀποστέλλεται πὸ τοῦ ἐκδόσαντος Ὑπουργείου εἰς τὴν ἐπιτόπιον Προξενικὴν Ἀρχὴν τῆς εἰσαγούσης Χώρας

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Χώρας τινὸς εἰς ἑτέραν ἀποστολὴ ναρκωτικῶν, εἴτε ἤθελον μεταμορφωθῆ ταῦτα ἐκ τοῦ χρησιμοποιηθέντος πλοίου ἢ ὀχήματος, εἴτε ὄχι, ἐφόσον δὲν προσάγεται ἀντίγραφον τῆς ἀδείας τῆς ἐξαγωγῆς ἀπὸ τῆς ἐξαγούσης Χώρας. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ δέον ν.) ἀναγράφηται ἡ Χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποστέλλονται τὰ ναρκωτικὰ, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀδείας εἰσαγωγῆς, τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ παραλήπτου, τὰ ποσὰ τῶν ἀποστελλομένων ναρκωτικῶν καὶ ἡ προθεσμία εἰσαγωγῆς.

Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως τῶν ἀποστελλομένων διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ναρκωτικῶν ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἐκδιδομένῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ἀναφερομένης ἀδείας τῆς Χώρας εἰσαγωγῆς. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 ἀναφερόμενα.

Ναρκωτικὰ εἰσαγόμενα διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἢ ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῆς ἢ ὡς δεῖγμα ἄνευ ἀξίας κατάσχονται καὶ καταστρέφονται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ καλλιέργεια τῆς Ἰνδικῆς καννάβεως, ὡς καὶ ἡ κατοχὴ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπαγορεύεται.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κάτοχοι Ἰνδικῆς καννάβεως ἀποζημιοῦνται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγ-

ματος ὁρισθησόμενα, καὶ ἡ Ἰνδικὴ κάνναβις καταστρέφεται. Ἐπίσης ἀποζημιοῦνται, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα, οἱ κτηματίαι ἢ καλλιεργηταὶ, τῶν ὁποίων ἡ ἐσοδεία Ἰνδικῆς καννάβεως κατεστράφη ὁπωσδήποτε, συνεπείᾳ τοῦ Νόμου 2107.

Ἐκ τῶν ὁρισθησομένων ὡς ἄνω ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς κατόχους Ἰνδικῆς καννάβεως κρατεῖται ποσοστὸν 10 ο)ο διατεθησόμενον ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν σκοπῶν ὡς ἀκολούθως : α') 25 ο)ο τὸ ὑποσοστὸν τούτου ὑπὲρ τοῦ Ἀγροκηπίου Λεβιδίου, β') 15 ο)ο ὑπὲρ ἐπισκευῆς τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως—Κακουρίου, γ') 15 ο)ο ὑπὲρ κατασκευῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Νιστάνης—Σάγκα, δ') 25 ο)ο ὑπὲρ τοῦ νομικοῦ προσώπου «Ἄλσος Ἁγίου Γεωργίου Τριπόλεως» πρὸς σύστασιν Ἀγροκηπίου καὶ ε') 20 ο)ο πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν καταβοθρῶν τοῦ ποταμοῦ Γαρέστου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος Παρθενίων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παραγωγὴ ἀπατεργάστου ὀπίου, ἐπιτρέπεται δυνάμει ἀδεάας, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἄρθρον 16.

Ὁ προτιθέμενος νὰ καλλιεργήσῃ ὑπνοφόρον μήκωνα ὀφείλει, πρὸ τῆς σπορᾶς, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην δήλωσιν ἐμφαίνουσαν :

α') Τὴν κοινότητα, χωρίον, τὴν θέσιν καὶ τὸν ἀγρὸν, ἐν ᾧ γενήσεται ἡ σπορὰ καὶ καλλιέργεια τῆς μήκωνος.

β') Τὴν ἔκτασιν τοῦ καλλιεργηθησομένου ἀγροῦ εἰς στρέμματα. Ἡ ἔκτασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνὸς στρέμματος.

γ') Τὴν κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογιζομένην νὰ παραχθῇ ποσότητα ὀπίου

δ') Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ καλλιεργητοῦ. Ἡ δήλωσις αὕτη διαβιβάζεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν Νομογεωπόνον, ὅστις μεταβαίνων ἐπὶ τόπου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐν τῇ δηλώσει ἀναφερομένων γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἀδείας, ἐν διαστήματι τὸ πολὺ δέκα (10) ἡμερῶν ἐκδίδων πιστοποιητικὸν, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ ἀναγράφωνται τὰ ἐν τῇ δηλώσει τοῦ αἰτοῦντος ἀναφερόμενα.

Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ, ὁ Νομάρχης ἐκδίδει τὴν πρὸς καλλιέργειαν τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος ἄδειαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφονται ἐπίσης τὰ ἐν παιτουμένην ἄδειαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφονται ἐπίσης τὰ ἐν δηλώσει τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῷ πιστοποιητικῷ ἀναφερόμενα.

Ὁ Νομογεωπόνος ὀφείλει, μετὰ τὴν σπορὰν καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς καλλιεργείας, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῆς γενομένης δηλώσεως.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἐξακριβωθῇ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἔκτασις ὑπερβαίνει τὴν δήλωσιν κατὰ 5 ο)ο τοὐλάχιστον, ἐφαρμόζονται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλόμεναι ποιναί. Ἐὰν ἡ σπαρεῖσα ἔκτασις εἶναι ἐλάσσων τῆς δηλωθείσης, ἐνεργεῖται ἐκ τῆς σχετικὴ ἠδιόρθωσις παρὰ τοῦ Νομάρχου ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκδόσεως ἀδειῶν καλλιεργείας τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος

Ἄρθρον 18.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ ὀπίου τελεῖται δυνάμει ἀδείας, ἐκδιδομένης ὑπὸ Νομογεωπόνου, ὅστις, ἔχων ἤδη ἐπαληθεσει τὰ ἐν τῇ ἀρχικῇ δηλώσει ἀναγραφόμενα, ἐκδίδει ταύτην ἅμα τῇ αἰτήσει τοῦ καλλιεργητοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἅμα τῷ πέρατι τῆς συγκομιδῆς τοῦ ὀπίου καὶ τῆς συγκεντρώσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ καλλιεργητοῦ, ὀφείλει οὗτος νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην δήλωσιν περὶ τοῦ συγκομισθέντος ὀπίου, θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Νομογεωπόνου

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταχτῃ δηλώσει δέον νὰ ἐμφαίνηται ἀπαραιτήτως τὸ ποσὸν τοῦ ὀπίου εἰς χιλιόγραμμα καὶ ἡ θέσις ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκεται ἡ ἀποθήκη ἀποταμιεύσεως αὐτοῦ. Βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης ὁ Νομάρχης χωρηγεῖ τὲ δηλώσαντι ἄδειαν κατοχῆς τῆς ὑπ' αὐτοῦ δηλωθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ Νομογεωπόνου βεβαιωθείσης ποσότητος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς, οἱ Νομάρχαι ἀναφέρουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς τὸ παραχθὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ των ποσὸν ὀπίου, συνυποβάλλοντες συγχρόνως πίνακα ὀνομαστικὸν ἐμφαίνοντα τοὺς κατόχους τούτου, τὸ εἰς ἕκαστον ἀνῆκον ποσὸν ὀπίου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀδείας κατοχῆς τούτου.

Ἄρθρον 20.

Πᾶς ὁ νομίμως κατέχων ὄπιον δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τοῦτο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς ἄλλους, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν ἧτις Νομαρχίας, ἥτις ἐνεργεῖ ἐν τῷ παρ' αὐτῇ ἐπὶ τούτῳ τηρουμένῳ βιβλίῳ ἀδειῶν κατοχῆς ὀπίου τὴν δέουσαν πρᾶξιν ἐγγράφουσα ἐν αὐτῷ τὸν νέον κάτοχον καὶ χορηγεῖ πρὸς αὐτὸν τὴν σχετικὴν ἄδειαν κατοχῆς διὰ τὸ μεταβιβασθὲν ποσὸν ὀπίου. κοινοποιοῦσα τὴν ἐνέργειαν ταύτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ φύλαξις τοῦ ὀπίου ἐντὸ ςτῶν ἀποθηκῶν τοῦ καλλιεργητοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ μὴ ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ Μονοπωλίου τοῦ Κράτους ὄπιον ἀποστέλλεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ἢ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης πρὸς φύλαξιν. Κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὀπίου ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ἢ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης λαμβάνεται δεῖγμα ἀποστελλόμενον εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους πρὸς χαρακτηρισμὸν καὶ προσδιορισμὸν τῆς ἐν τῷ ὀπίῳ περιεχομένης μορφίνης, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιΐας.

Τὸ Ληµεῖον, ἀναγράφον εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναλύσεων τούτων, ἀποστέλλει κατὰ τρίμηνον ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐναποθέσεως, ὁ κάτοχος τοῦ ὀπίου δύναται νὰ λάβῃ μέχρι τριῶν δειγμάτων ἐκ 15 γραμμαρίων ὀπίου πρὸς ἀνάλυσιν ζητῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ μὴ ἀγορασθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀπίου Ἑλληνικῆς παραγωγῆς ἐνεργεῖται δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 19

Ποιναὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

Τιμωροῦνται :

1) Διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 1.000 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 4.000 μέχρι δραχ. 30.000 :

α') Φαρμακοποιοὶ οὐδόλως ἢ ἀτάκτως τηροῦντες τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 ὁριζόμενον βιβλίον τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

β') Φαρμακοποιοὶ ἢ Διευθυνταὶ φαρμακείων μὴ φυλάσσοντες τὰς συνταγὰς τῶν ἰατρῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐχορήγησαν τὰ ναρκωτικὰ ἢ μὴ ἀναγράφοντες ἡμερολογιακῶς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τηρούμενον βιβλίον τὰ ἐντὸς τοῦ φαρμακείου παρασκευασθέντα σκευάσματα τὰ περιέχονται ναρκωτικά.

γ') Διευθυνταὶ Νοσοκομείων καὶ Κλινικῶν, δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν, ὡς καὶ ἰατροὶ χωρίων, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι φαρμακεῖα, ὁσάκις δὲν ἀναγράφουσιν εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 9 ὁριζόμενον βιβλίον τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἀσθενῶν χρησιμοποιηθέντα ναρκωτικά.

δ') Οἱ διευθυνταὶ νοσοκομείων καὶ κλινικῶν δημοσίων, δημοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν οἱ χορηγοῦντες τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ

παρόντος ναρκωτικά εἰς ἀσθενεῖς νοσηλευομένους ἐκτὸς τῶν ἱδρυμάτων τούτων.

2) Διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000—10.000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν :

α') Πᾶς ὁ ἄνευ νομίμου ἀδείας πωλῶν ἢ κατέχων ναρκωτικὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Μονοπωλίου.

β') Οἱ νοθεύοντες ἢ πωλοῦντες νενοθευμένα ναρκωτικὰ τοῦ Μονοπωλίου.

γ') Οἱ ἄνευ συνταγῆς πωλοῦντες τὰ αὐτὰ εἴδη φαρμακοποιοὶ καὶ διευθυνταὶ φαρμακείων.

3) Διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 80.000 κατὰ χιλιόγραμμον ὁπίου ἢ χασίς, ἢ καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν φαρμάκων, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν Νόμος καὶ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ (6) μηνῶν :

α') Οἱ ἄνευ προσηκούσης ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου εἰσάγοντες ἢ ἀποπειρώμενοι νὰ εἰσαγάγωσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴδη τοῦ Μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν.

β') Οἱ παρανόμως κατασκευάζοντες ἢ ἀποπερώμενοι νὰ κατασκευάσωσι τοιαῦτα εἴδη.

γ') Οἱ ὁπωσδήποτε καλλιεργοῦντες ὑδικὴν κάνναβιν, ἢ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος παρανόμως κατέχοντες τοιαύτην.

δ') Οἱ ἄνευ νομίμου ἀδείας καλλιεργοῦντες ὑπνοφόρον μήκωνα καὶ οἱ ἀνακριβῶς δηλοῦντες εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν ἢ ἀποκρύπτοντες τὴν παραχθεῖσαν ποσότητα ὀπίου ἢ κατεχομένην τοιαύτην καὶ οἱ ἐξάγοντες εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, παραχθὲν ὑπ' αὐτῶν ἢ παρ' ἄλλων ἀγορασθὲν ὅπιον.

ε') Οἱ ὁπωσδήποτε κατέχοντες ἢ πωλοῦντες ναρκωτικὰ μὴ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Κράτους.

στ') Οἱ ἐντὸς πλοίων χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 100 τόννων προσωρμισμένων ἢ παραπλεόντων τὴν ἀκτήν, ἐπὶ σκοπῷ λαθραίας ἐκφορτώσεως, εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν δύο νιλιομέτρων, κατέχοντες ναρκωτικὰ προερχόμενα ἢ μὴ ἐκ τοῦ Μονοπωλίου, ἐπιτρεπομένων μόνον εἰς αὐτοὺς τῶν ἀναγραστέντων πρὸς θεραπευτικὴν χρῆσιν ὑπὸ γιατροῦ.

ζ') Οἱ παραλήπται τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 παραγρ. 3 ἀναφερομένων ταχυδρομικῶν ἐσμάτων ἢ ἀποστελλομένων δειγμάτων ἄνευ ἀξίας ναρκωτικῶν, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἔδωσεν ἐντολὴν ἢ παραγγελίαν ἢ ἀμοιβὴν διὰ τοιαύτην ταχυδρομικὴν ἀποστολὴν ἢ ἐν γνώσει καὶ συγκατατέθεσει τοῦ ὑποίου ἐγένετο ἡ τοιαύτη ἀποστολή, ἄνευ τῆς νομίμου πρὸς τοῦτο ἀδείας.

1) Διὰ φυλακίσεως 1 μηνὸς μέχρις 1 ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς :

α') Οἱ ἰατροὶ οἱ ἐκδίδοντες συνταγὰς ναρκωτικῶν πρὸς σκοποὺς οὐχὶ θεραπευτικούς.

β') Ὅστις ἄεργος ὢν ἢ ἀποδεδειγμένως διάγων ἄτακτον βίον ἐπιδίδεται καθ' ἕξιν εἰς χρησιοποσίαν φαιτῶν πρὸς τοῦτο εἰς ἀκταγώγια ἢ ἐνδιαιτήματα, ἐν οἷς κατὰ σύστημα ἢ κατ' ἐπάγγελμα παρέχονται τὰ μέσα πρὸς χρησιοποσίαν ἢ ἐν οἷς εἶναι ἀνεκτὴ αὕτη, καίτοι μὴ παρεχομένων τῶν μέσων.

Μὴ συντρεχόντων τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὁ καπνίζων χασὶς τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ 1 μηνὸς καὶ χρηματικῆς ποινῆς τὸ πολὺ 1.000 δραχμῶν.

2) Διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 δραχμῶν κατὰ γραμμαρίου ἅλατος μορφίνης, κοκαΐνης καὶ λοιπῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ 75.000 δραχμῶν κατὰ χιλιογράμμου ὀπίου ἢ ὑδικῆς καννάβεως :

α') Οἱ διευθύνταὶ οἱ διατηροῦντες καταστήματα ἢ οἰκίας, ἔνθα κατὰ σύστημα γίνεται χρῆσις ναρκωτικῶν φαρμάκων δι' ἡδονιστικὸν σκοπόν.

β') Ὡσαύτως τὸ προσωπικὸν τοιούτων καταστημάτων, ἐάσον τοῦτο συμπράττει ἢ διατελεῖ ἐν γνώσει τῆς παροχῆς τῶν μέσων πρὸς χρησιοποσίαν ἢ χρῆσιν ἡδονιστικῶν φαρμάκων καὶ δὲν καταγγέλλει τοῦτο εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀρχήν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς πωλοῦντας ἢ προμηθεύοντας τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ναρκωτικὰ εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πρόσωπα.

Ἐν περιπτώσει καταδίκης τινὸς διὰ παράβασιν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρούσης παραγράφου, διατάσσεται καὶ ἡ δήμευσις τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ καταγωγίου ἢ ἐνδιαιτήματος, ἐν ᾧ ἐσημειώθη ἡ παράβασις, καθὼς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ κέντρου μέχρι τριμήνου ἢ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις 6 μηνῶν. Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δύναται μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως κατ' αἴτησιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων.

Ἡ Ἀστυνομία δικαιοῦται ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνεργῇ ἔρευναν εἰς τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερόμενα καταγώγια ἢ ἐνδιαιτήματα πρὸς βεβαίωσιν παραβάσεων.

6) Διὰ φυλακίσεως 3 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 Π. Δ. προβλεπομένης ἐκπτώσεως οἱ φύλακες φυλακῶν ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, διευκολύνοντες ὁπωσδήποτε τὴν εἰσαγωγὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ναρκωτικῶν φαρμάκων.

Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ πρόσωπα τιμωροῦνται διὰ πενθαρχικῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐὰν ἐξ ἀμελείας των ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν ἡδονιστικῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

7) Διὰ φυλακίσεως 10 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000—15.000 δραχμῶν οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ξηρᾶς, τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τῇ Πολιτικῇ καὶ Στρατιωτικῇ Ἀεροπορίᾳ, τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων καὶ τῇ Χωροφυλακῇ, οἱ ποιοῦντες χρῆσιν ναρκωτικῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου, δι' ἡδονιστικοὺς σκοπούς.

Ἐν ὑποτροπῇ ἡ ποινὴ εἶναι τοὐλάχιστον διπλασία τῆς προεπιβληθείσης, στεροῦνται δὲ οἱ καταδικασθέντες τοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζεσθαι εἰς οἱανδήποτε θυμοσίαν ἢ δημοτικὴν θέσιν ἢ εἰς Ἑταιρείας ἀπολαμβανούσας εἰδικῶν προνομίων.

Διὰ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ποινῶν καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένην αἰτίαν τιμωροῦνται οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ α) Θύτακινήτων β) Μηχανῶν Σιδηροδρόμων καὶ γ) Τροχιοδρόμικῶν Ὀχημάτων.

Διοικονομικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 22ας Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων διαταγμάτων, ἐπιβαλλομένης πάντοτε εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 23, παράγρ. 3 ἐδ. α—ζ 5, 6, 7 τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως τούτου.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τοὺς καταδικαζομένους διὰ παράβασιν τινα τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων ἀπαγορεύεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν διετίαν ἡ διατριβὴ εἰς ἃς περιφερείας κατὰ πληροφορίας τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἶναι διαδεδομένη ἡ χρῆσις ναρκωτικῶν φαρμάκων. Προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν, οὗτοι ἀπελαύνονται.

Ἄρθρον 26.

Ἐπὶ τῶν καταδικαζομένων διὰ παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων δὲν ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος ΓΩΠΓ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου

3236)6—12 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κλπ.» ὡς καὶ ὁ Νόμος 811 τῆς 31-8-1917 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν».

Κατὰ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔφεσις οὐδέποτε ἔχει ἀναστελτικὴν δύναμιν οὐδὲ ἐπιτρέπεται μετὰ αὐτὴν ἄπδλυσις ἐπὶ ἐγγυήσει.

Ἄρθρον 27.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ναρκωτικὰ φάρμακα κατάσχονται καὶ δημεύονται, ἐνεργεῖται δὲ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ὥστε νὰ καταστῶσιν ἄχρηστα πρὸς οἱανδήποτε χρῆσιν μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀνθρεισαγγελέως, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας καὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, συνταχθησομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου. Μέχρι τῆς καταστροφῆς των φυλάσσονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχον Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον.

Διὰ τῆς ἀμεσδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ἡ δήμευσις τῶν κατασχεθέντων καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν

Ἄρθρον 28.

Ἡ παραποίησις ἢ ἡ διπλῆ χρῆσις ταινιῶν ἢ σημάτων ἢ ἐμβλημάτων τοῦ μονοπωλίου ναρκωτικῶν καὶ ἡ ἐν γένει πώλησις εἰδῶν τοῦ αὐτοῦ μονοπωλίου ναρκωτικῶν καὶ ἡ ἐν γένει πώλησις εἰδῶν τοῦ αὐτοῦ μονοπωλίου ἐντὸς δοχείων, κυτίων καὶ φιαλιδίων φερόντων παραπεποιημένας τὰς ταινίας ἢ τὰ σήματα ἢ τὰ ἐμβλήματα τοῦ Μονοπωλίου τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 261 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἡ δὲ ἄνευ ἀδείας κατασκευὴ πλακῶν χρησιμευουσῶν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν θεωρεῖται ὡς ἀπόπειρα καὶ τιμωρεῖται ὡς τοιαύτη.

Λεπτομέρειαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν συσκευασίαν (Emballage) τὰ δέματα, ἐμβλήματα, κλπ. τῶν εἰδῶν Μονοπωλίου τούτου κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 29.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ διαίθενται διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰδικῶν θεραπευτηρίων καὶ τὴν λειτουργίαν ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων ἐν ταῖς Φυλακαῖς πρὸς θεραπείαν τῶν τοξικομανῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαχειρίσεως τῶν οὕτως εἰσπραττομένων ποσῶν καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς. Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἑκάστοτε βεβαιοῦσα παράβασιν τινα τοῦ παρόντος νόμου Ἀστυνομικὴ ἢ ἄλλη Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ν' ἀπευθύνῃ ἐντὸς 24ώρου ἀπὸ τῆς καταδίκης ἢ τῆς γενομένης ἐκπλειστηριάσεως ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀναφοράν, ἐν ᾗ νὰ ἐμφαίνηται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταδικασθέντος καὶ ἡ καταγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου χρηματικὴ ποινή.

Παρομοία ἀναφορὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς μερίμνῃ τοῦ γραμματέως τοῦ δικάσαντος Δικαστηρίου, ὅστις δέον συγχρόνως νὰ γνωστοποιῇ καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς εἰσπραχθείσης χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν φαρμάκων ἢ κατασχόντας εἴδη τοιαῦτα προερχόμενα ἐκ λαθρεμπορίας χορηγεῖται, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον ἐπιτυγχάνεται ἡ σύλληψις τοῦ ἐνεργοῦντος τὸ λαθρεμπόριον, ἀμοιβὴ μέχρις 25.000 δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον ὀπίου καὶ χασὶς καὶ 500 δραχμῶν κατὰ γραμμάριον ἅλατος μορφίνης καὶ λοιπῶν ἀλκαλοειδῶν, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν Νόμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 3)10 Νοεμβρίου 1926 «περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἄλλα ὄργανα διαπρέποντα εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ λαθρεμπορίου».

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη εἶναι ἀσχέτως πρὸς τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 140, 1 καὶ 102 νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» διατιθεμένας ἀμοιβὰς ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων δι' ἀνακάλυψιν λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν ἢ κατάσχεσιν εἰδῶν τοιούτων προερχομένων ἐκ λαθρεμπορίας, αἵτινες χορηγοῦνται μετὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν εἰς τοὺς δικαιούχους, δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 110 νόμου 1165 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καὶ ὑποβολῇ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ Π. Διάταγμα 5)10 Ὀκτωβρίου 1928 «περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν κλπ.».

Κατοχὴ, χρῆσις καὶ ἐμπορία ναρκωτικῶν οὐσιῶν ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἄρθρον 32.

Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῆς μεταλλικῶν ἑκατὸν μέχρις εἴκοσι πέντε χιλιάδων πᾶς Ἕλλην ὑπήκοος καταδικαζόμενος ὡς ἔνοχος μιᾶς τῶν ἀκολούθων πράξεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενικοῦ Πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν, ἤτοι :

1) Ἐὰν εἰσαγάγῃ εἰς Αἴγυπτον ἢ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ναρκωτικὰς οὐσίας, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος.

2) Ἐάν, φαρμακοποιὸς ὤν, ἢ ἰδιοκτήτης, ἢ διαχειριστὴς Φαρμακείου, πωλήσῃ, μεταβιβάσῃ ἢ ὁπωσδήποτε χορηγήσῃ εἰς ἄλλους ναρκωτικὰς οὐσίας, ἄνευ ἰατρικῆς συνταγῆς, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ἢ εἰς ποσότητας μεγαλυτέρας τῶν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτιακῶν νόμων ἐπιτρεπομένων, ἢ πρὸς ἐν τῇ ἀνωτέρω μνησθείσῃ ἀδείᾳ διαλαμβανομένων. Ἡ ἀπευθείας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς χορήγησις φαρμάκων περιεχόντων ναρκωτικὰς οὐσίας δὲν τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων Νόμων καὶ Κανονισμῶν προβλεπομένην ἀναλογίαν.

3) Ἐάν, φαρμακοποιὸς ὤν, ἢ κεκτημένος τὴν ἄδειαν ἐμπορίας ναρκωτικῶν οὐσιῶν, δὲν τηρῇ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου Νόμου προβλεπόμενα βιβλία, ἐὰν δὲν ἐγγράφῃ ἐν αὐτοῖς κανονικῶς πάσας τὰς εἰς τὸ κατάστημά του εἰσαγομένας ναρκωτικὰς οὐσίας, ἢ ἐὰν κατέχῃ τοιαύτας οὐσίας εἰς ποσότητας μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἔδει νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῇ κατοχῇ του, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις του ἐγγραφάς.

4) Ἐάν, ἔχων ἄδειαν κατοχῆς ναρκωτικῶν οὐσιῶν πρὸς ὡρισμένους σκοπούς, "ιέθεσεν ἢ ἐχρησιμοποίησεν ταύτας πρὸς ἕτερον διάφορον τοῦ ἐπιτρεπομένου.

5) Ἐάν, μὴ ὢν φαρμακοποιός, οὐδὲ λαβὼν ἄδειαν ἐμπορίας ναρκωτικῶν οὐσιῶν, πωλῇ, μεταβιβάζῃ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἢ ἄνευ ἀμοιβῆς, τὴν κατανάλωσιν, ἢ παρὰ τρίτων χρησιμοποιήσῃ αὐτῶν.

6) Ἐάν, μὴ ὢν φαρμακοποιός, οὐδὲ λαβὼν ἄδειαν ἐμπορίας ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ἀγοράζῃ τοιαύτας οὐσίας, ἢ κατέχῃ αὐτάς, ἐκτὸς ἐὰν δικαιολογῇ τὴν ἀγορὰν ἢ κατοχήν δι' εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἢ διὰ συνταγῆς ἰατρικῆς.

7) Ἐὰν καίτοι δυνάμενος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀγορὰν ἢ κατοχὴν ναρκωτικῶν οὐσιῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, ἔκαμεν ὁ ἴδιος χρῆσιν αὐτῶν ἄνευ ἰατρικῆς συνταγῆς.

8) Ἐὰν εἶναι παραλήπτης ἐν Αἰγύπτῳ ναρκωτικῶν οὐσιῶν ἀποστελλομένων, εἴτε πρὸς αὐτὸν ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ παρεν-

θέτου προσώπου, διὰ δέματος ταχυδρομικοῦ, ἢ ὡς δέγματος. ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἐφ' ὅσον ἔδωκεν ἐντολὴν πρὸς τοιαύτην ἀποστολήν, ἢ διατελεῖ ἐν γνώσει αὐτῆς καὶ δὲν ἀνεκοίνωσεν ἐγκαίρως ταύτην πρὸς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτόπιον ἢ τὴν Ἑλληνικὴν Προξενικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 33.

Ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καταγγνωστομένη ποινὴ φυλακίσεως θὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἔχει καταδικασθῇ προηγουμένως ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος ἢ τῶν προϊσχυσάντων Νόμων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου

Ἄρθρον 34.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 32 καὶ 33 προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ἐὰν ὁ ἔνοχος ἔχει ἤδη καταδικασθῇ, ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Μικτῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει, διὰ ποινῆς πταισματικῆς καὶ ἐξέτισε τὴν ποινὴν ταύτην.

Ἄρθρον 35.

Κατὰ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενικοῦ Πλημμελειοδικείου ἀπ' εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἵνα δικασθῇ ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθρῳ 32 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων πράξεων, οὐδεμία ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον προσφυγή.

Ἐν περιπτώσει καταδιώξεως δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸς Πρόξενος, ἐ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν Εἰσαγγελικῶν καθηκόντων νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐκπληροῦντος ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἐμμίσθου δικαστικοῦ Παρέδρου, ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως καὶ τὴ νπροφυλάκισιν τοῦ συλληφθέντος κατηγορουμένου.

Ἡ προφυλάκισις διατάσσεται κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, ἀφ' οὗ ἀπολογηθῇ ὁ κατηγορούμενος, ἐνώπιον τοῦ ἐνασκοῦντος τὰ Εἰσαγγελικὰκαθήκοντα, κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, δι' ἐντάλματος τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ἐὰν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας γενομένων ἀνακριτικῶν ἐρευνῶν ἢ τῆς προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν προκύπτουσιν ἐπαρκεῖς ἐνδείξεις ἐνοχῆς. Κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελεύοντος ἀποφάσεως τοῦ ἐν λόγῳ δικαστικοῦ λειτουργοῦ οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγή.

Οὐδὲν κατὰ τοῦ ἐντάλματος προφυλακίσεως ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τὸ Δικαστήριον, ἀπὸ τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη ἀναβολῆς, νὰ διατάξῃ, δι' ἀποφάσεως ἀμέσως ἐκτελεστῆς καὶ εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑποκειμένης, τὴν παῦσιν τῆς προφυλακίσεως, ἐὰν αἱ ὑφιστάμεναι ἐνδείξεις δὲ νδικαιολογοῦσι τὴν περαιτέρω διάρκειαν αὐτῆς, ἢ τὴν προσωρινὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 379 ἐδάφ. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονοίας.

Ἄρθρον 36.

Τὰ μετὰ κυρίαν ἀνάκρισιν ἐκδιδόμενα παραπεμπτικὰ βουλεύματα κατὰ κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος νόμου εἰς οὐδὲν ὑποκείμενα ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 37.

Ἐπὶ τῶν προφυλακιζομένων ἐν τῇ κυρίᾳ ἀνακρίσει, διά τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων πράξεων, δὲν ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως. Τοιαύτη αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ μόνον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἀπὸ τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως καὶ ἂν παρίσταται ἀνάγκη ἀναβολῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 379 ἐδάφιον 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 38.

Κατὰ τῶν ἐπὶ πράξει προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ ἐ ν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενικοῦ Πλημμελειοδικείου ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἔφεσις μόνον ἐὰν ἐπεβλήθη ποινὴ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσα τὸ ἔτος ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν μεταλλικῶν.

Ἡ ἔφεσις ἔχει ἀναστέλλουσαν δύναμιν μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν ποινήν, τὰς διαταχθείσας δημοσιεύσεις καὶ τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις. Ὡς πρὸς τὴν φυλάκισιν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 406 ἐδάφ. 6 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τοῦ ποσοῦ τῆς καταβλητέας ἐγγυήσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαταχθῇ προσωρινὴ ἀπόλυσις, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἀπὸ 500 μέχρι δέκα χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 39.

Δὲν διατάσσεται ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ποινῆς ἐπιβληθείσης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, οὐδὲ χωρεῖ μετατροπὴ τῶν περιοριστικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν εἰς χρηματικάς.

Ἄρθρον 40.

Καταργοῦνται : 1) Ὁ νόμος 2736 29)8)21 κυρώσας τὸ Ν. Δ. 22)12)20 «περὶ παραγωγῆς ὀπίου, μορφίνης, κοκαΐνης καὶ τῶν ἁλάτων αὐτῶν» καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Διάταγμα τῆς 28ης Ἰουνίου 1921.

2) Τὸ Ν. Δ. 14)27-10-1925 «περὶ μονοπωλίου ναρκωτικῶν φαρμάκων».

3) Ὁ νόμος 2107 11-1 Μαρτίου 1920 «περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καὶ ἐμπορίας ἰνδικῆς καννάβεως» καὶ

4) Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1681 τῆς 16)22 Ἰουλίου 1919 «περὶ ἀληθείας καὶ ἐπαιτείας».

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμου :

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ συνυποσχετικοῦ διαιτσίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς γενικῆς διοικήσεως φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑφισταμένων διαφορῶν.

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμπληρωματικῆς συμφωνίας τροποποιούσης τὴν Ἑλληνογαλλικὴν συμφωνίαν τῆς 23 Μαΐου 1931».

3) «Περὶ προσελεύσεως καὶ τρόπου κατατάξεως τῶν φαροφυλάκων», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ Συνυποσχετικοῦ Διαιτησίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑφισταμένων διαφορῶν. (2

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ μεταξὺ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφὲν ἐν Παρισίοις τὴν 15ην Ἰουλίου 1931 Συνυποσχετικὸν Διαιτησίας, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑφισταμένων διαφορῶν, οὗ τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

COMPROMIS D'ARBITRAGE

ENTRE LE COUVERNEMEMT DE REPUBLIQUE HELLENIQUE ET COUVERNEMANT FRANCAISE.

Le Gouvernement de la République Hellénique et le Gouvernement de la République Française.

Considerant qu'entre la Société française en non collectif «Collas & Michel» dite «Administration générale des Phares de l'Empire ottoman» et le Gouvernement de la République hellénique s'est élevée une contestation portant sur la validité à l'égard de la Grèce du contrat de prorogation de concession intervenu entre ladite Société et l'Ex—Empire Ottoman le 1)14 avril 1913;

Considérant que les démarches faites par le Gouvernement de la République française en vue de faire reconnaître par le Gouvernement de la République Hellénique la validité dudit contrat de ptorogation n'ont pas abouti et qu'en conséquence du refus opposé au Gouvernement de la République française de donner satisfaction à l'Administration des Phares, il existe à ce sujet un différend entre les deux Gouvernements.

Considérant, par ailleurs, que la Société Collas & Michel et le Gouvernement de la République hellénique sont en désaccord au sujet de diverses réclamations pécuniaires se rapportant à la concession précitée;

Sont tombés d'accord pour soumettre le différend dont il s'agit à la Cour Permamente de Justice Internationale et les réclamations pécuniaires en question à un Tribunal arbitral, et à cette fin ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir :

Le Président de la République hellénique :

Le Président de la République française :

qui, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus du compromis ci-après :

CHAPITRE PREMIER

Article 1.

La Cour Permanente de Justice Internationale sera priée de statuer sur la question de savoir si le contrat intervenu le 1)14 avril 1913 entre la Société française en nom collectif COLLAS & MICHEL, dite »Administration Générale des Phares de l'Empire Ottoman», et le Gouvernement ottoman, portant prorogation du 4 septembre 1924 au 4 septembre 1949 des contrats de concession consentis à la dite Société, est dûment intervenu et partant est opérant vis à vis du Gouvernement hellénique en ce qui concerne les phares situés sur les territoires qui lui furent attribués à la suite des guerres balkaniques ou postérieurement.

Article 2.

Le présent Compromis sera, dès l'échange des ratifications, notifié au greffe de la Cour Permanente de Justice Internationale par l'une ou l'autre des Parties.

ΣΥΝΥΠΟΣΧΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς ὁμορρύθμου Ἑταιρείας «Collas et Michel» ὀνομαζομένης «Γενικὴ Διοικησις τῶν Φάρων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας» καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀνεφύη διαφορά, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοῦ συμβολαίου παρατάσεως ἐκχωρήσεως συνομολογηθέντος μεταξὺ τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας καὶ τῆς πρώην Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τὴν 1)14 Ἀπριλίου 1913.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ γενόμενα διαβήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας πρὸς ἀναγνώρισιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τοῦ ἐγκύρου τοῦ εἰρημένου συμβολαίου παρατάσεως δὲν ἐτελεσφόρησαν καὶ οὕτω συνεπείᾳ τῆς προβληθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀρνήσεως ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις τῆς Διοικήσεως τῶν Φάρων, ὑφίσταται ὡς πρὸς τοῦτο διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἔχουσαι, ἐξ ἄλλου, ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Ἑταιρεία «Collas et Michel» καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας εὑρίσκονται ἐν διαφωνίᾳ ὡς πρὸς διαφόρους ἀπαιτήσεις χρηματικὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰρημένην ἐκχώρησιν.

Συνεφώνησαν ὅπως ὑποβάλωσι τὴν προκειμένην διαφορὰν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης καὶ τὰς εἰρημένας χρηματικὰς ἀπαιτήσεις εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν, ἤτοι:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κ. Νικόλαον Πολίτην, Πρεσβευτὴν ἐν Παρισίοις.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κ. Ἀριστείδην Briand, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

οἵτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων των εὑρεθέντων ἐν πλήρει τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου συνυποσχετικοῦ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἄρθρον 1.

Τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης θέλει παρακληθῇ ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐάν, τὸ συνομολογηθὲν συμβόλαιον τὴν 1)14 Ἀπριλίου 1913 μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς ὁμορύθμου Ἑταιρείας «Collas et Michel» ὀνομαζομένης «Γενικὴ Διοίκησις τῶν Φάρων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας», καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, περὶ παρατάσεως ἀπὸ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1924 τῶν συμβολαίων ἐκχωρήσεως τῶν συναφθέντων μετὰ τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας, ἔχῃ συνομολογηθῇ δεόντως καὶ ἔχῃ συνεπῶς ἰσχὺν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φάρους τοὺς κειμένους ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἅτινα τῆς παρεχωρήθησαν συνεπείᾳ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἢ μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 2.

Ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν ἐπικυρώσεων, τὸ παρὸν Συνυποσχετικὸν θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης παρὰ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Μερῶν.

Article 3.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour proposer à la Cour Permanente de justice Internationale, agissant conformément à l'article 48 de son Statut et à l'articles 33 de son règlement, de fixer à trois mois à compter de la date déterminée dans l'Ordonnance rendue par la Cour à cet effet, (le délai imparti au Gouvernement de la République Française et au Gouvernement de la République Hellénique) pour présenter leurs mémoires respectifs exposant leurs vues sur la question et en formulant leurs conclusions, et à trois mois à dater du dépôt desdits mémoires pour le dépôt de leurs contre-mémoires en réponse en y formulant s'il y a lieu leurs conclusions complémentaires.

Article 4.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en français.

Article 5.

Pour tout ce qui n'est pas prévu par le Présent Compromis, les dispositions du Statut et du Règlement de la Cour Permanente de justice Internationale seront appliquées.

Article 6.

Les Hautes Parties Contractantes élisent domicile au siège de leurs légations respectives à la Haye.

"Αρθρον 3.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ προτείνωσιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἐνεργοῦν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Καταστατικοῦ του καὶ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Κανονισμοῦ του ὅπως ὁρίσῃ τρίμηνον προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ καθοριζομένης ἡμερομηνίας, πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τῶν οἰκείων αὐτῶν ὑπομνημάτων μετὰ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὡς καὶ τῶν προτάσεων αὐτῶν, καὶ ἑτέρων τριμήνων προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν εἰρημένων ὑπομνημάτων πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀπαντητικῶν αὐτῶν ἀνθυπομνημάτων μετὰ τῶν συμπληρωματικῶν αὐτῶν προτάσεων, ἐὰν κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

"Αρθρον 4.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως ἅπασα ἡ διαδικασία διεξαχθῇ γαλλιστί.

"Αρθρον 5.

Διὰ πᾶν ὅ,τι δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Συνυποσχετικοῦ, θέλουσι ἐφαρμοσθῇ αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 6.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐκλέγουσι κατοικίαν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν οἰκείων αὐτῶν Πρεσβειῶν ἐν Χάγῃ.

CHAPITRE SECOND

Article 7.

Aussitôt le prononcé de l'arrêt de la Cour Permanente de Justice Internationale relatif à la question visée à l'article premier, toutes réclamations pécuniaires de la Société COLLAS & MICHEL contre le Gouvernement hellénique et du Gouvernement hellénique contre la dite Société, feront l'objet d'un règlement à convenir entre le Gouvernement hellénique et la Société COLLAS & MICHEL. Il en sera de même pour la fixation de l'indemnité de rachat de la concession au cas où le susdit arrêt reconnaitrait que le contrat du 1)14 avril 1913 est dûment intervenu.

A défaut d'entente dans le délai d'un an, ces questions seront soumises à un tribunal arbitral, composé de trois membres nommés l'un par le Gouvernement hellénique, l'autre par le Gouvernement français, le troisième membre, qui assumera la présidence, étant désigné d'un commun accor paré les deux Gouvernements ou, à défaut d'accord, par le Président de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Ce tribunal siègera à la Haye.

Le Gouvernement hellénique et la Société COLLAS & MICHEL jouiront d'un délai de trois mo s, à compter de la constitution dudit tribunal pour lui présenter leurs réclamations et les mémeires qu'ils jugeront utile de produire à l'appui. Un délai de trois mois leur sera accordé, à compter de l'expiration du premier délai pour la production de leurs contre-mémoires.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

"Αρθρον 7.

Εὐθὺς ὡς ἤθελε ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τὸ ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ ἀναφερόμενον ἐρώτημα, ἅπασαι αἱ χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑταιρείας »Collas et Michel» κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας, θέλουσι διακανονισθῇ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας »Collas et Michel». Ἐπίσης θέλει διακανονισθῇ ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἐκχωρήσεως ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ὅτι τὸ Συμβόλαιον τῆς 1)14 Ἀπριλίου 1913 ἔχει συνομολογηθῇ δεόντως.

Ἐλλείψει συμφωνίας ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, τὰ ζητήματα ταῦτα θὰ ὑποβάλωνται εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον, συγκείμενον ἐκ τριῶν μελῶν ὧν τὸ ἕν θὰ ἐκλέγηται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἕτερον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ τρίτον, εἰς ὃ θ' ἀνατίθεται ἡ προεδρία, θὰ διορίζηται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἤ, ἐλλείψει συμφωνίας, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο θὰ ἑδρεύῃ ἐν Χάγῃ.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἑταιρείαν »Collas et Michel» θὰ χορηγῆται τρίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρὸς ὑποβολὴν εἰς αὐτὸ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν καὶ τῶν κριθησομένων ἀναγκαίων πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν ὑπομνημάτων. Θὰ χορηγῆται ὡσαύτως τρίμηνος προθεσμία, ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρώτης, πρὸς ὑποβολὴν τῶν οἰκείων αὐτῶν ἀνθυπομνημάτων.

La procédure devant ce tribunal aura lieu en français.

Pour le surplus, le tribunal se conformera aux règles de a procédure arbitrale insérée au Chapitre III du Titre IV de la Convention pour le Règlement pacifique des conflits internationaux signée à la Haye le 18 octobre 1907.

Article 8.

Le présent Compromis sera ratifié et les ratifications seront échangées à Partis aussitôt que faire se pourra et entrera immédiatement en vigueur.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessus désignés) ont signé le présent Compromis et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, en double exemplaire
le 15 juillet 1931.

(Signé) N. POLITIS (Sceau)
» A. BRIAND »

Ἡ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου διαδικασία θὰ διεξάγηται γαλλιστί.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπά, τὸ Δικαστήριον θὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς κανόνας τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας τῆς καθοριζομένης ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ΙΙΙ τοῦ Τίτλου IV τῆς Συμβάσεως περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν τῆς ὑπογραφείσης ἐν Χάγῃ τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1907.

"Αρθρον 8.

Τὸ παρὸν Συνυποσχετικὸν θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῆ τὸ ταχύτερον ἐν Παρισίοις, θέλει δὲ τεθῇ εὐθὺς ἐν ἰσχύϊ.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων, οἱ ἀνωτέρω Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν συνυποσχετικὸν καὶ ἐπέθεταν τὴν σφραγῖδα των.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς διπλοῦν τὴν 15ην Ἰουλίου 1931.

Ὑπογρ. N. ΠΟΛΙΤΗΣ (Σφραγὶς)
» A. BRIAND »

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφείσης ἐν Παρισίοις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1932 Συμπληρωματικῆς Συμφωνίας, τροποποιούσης τὴν Ἑλληνο-Γαλλικὴν Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν τῆς 23ης Μαΐου 1931.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

"Αρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφεῖσα ἐν Παρισίοις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1932 Συμπληρωματικὴ Συμφωνία πρὸς τροποποίησιν τῆς Ἑλληνο-Γαλλικῆς Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς 23 Μαΐου 1931 καὶ αἱ συνημμέναι αὐτῇ ἐπιστολαί, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται εν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

"Αρθρον 2.

Ἡ συναφθησομένη εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 3ου τῆς εἰρημένης Συμπληρωματικῆς Συμφωνίας Σύμβασις συμψηφισμοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας κυροῦται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμφωνίας ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 30 Μαρτίου 1932.

AVENANT

à la Arrangement commercial franco-Hellénique du 23 Mai 1931.

Le Président de la République Hellénique et le Président de la République Française, ayant constaté que les conditions économiques actuelles rendent difficiles les échanges entre les deux pays sur la base de l'Arrangement commercial du 23 mai 1931, décident d'entamer des pourparlers pour la conclusion d'un nouvel accord.

Toutefois, pour ne pas entraver les relations commerciales entre les deux pays, ils conviennent de maintenir jusqu'au 1er novembre 1932 les dispositions de la Convention de Commerce du 11 mars 1929 ainsi qu'elle a été complétée par l'Arrangement commercial du 23 mai 1931, sous reserve des dispositions suivantes:

1o) La Grèce renonce au bénefice du contingent de 325.000 hectolitres de vins et de moûts sulfités au droit de 55 francs l'hectolitre stipulés aux articles 1

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Τροποποιοῦσα τὴν Ἑλληνο-Γαλλικὴν Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν τῆς 23 Μαΐου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διαπιστώσαντες, ὅτι αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καθιστῶσι δυσχερεῖς τὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς 23 Μαΐου 1931 μεταξὺ δύο χωρῶν συναλλαγὰς ἀποφασίζουσι νὰ ἀρξωνται διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν νέας συμφωνίας.

Ἵνα μὴ δυσχεράνωσιν ὅμως τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, συμφωνοῦσιν ὅπως διατηρήσωσι μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1932 τὰς διατάξεις τῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως τῆς 11 Μαρτίου 1929, ὡς αὕτη συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς 23 Μαΐου 1931, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἑπομένων διατάξεων:

1) Ἡ Ἑλλὰς παραιτεῖται τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ποσοστοῦ εἰσαγωγῆς 325.000 ἑκατολίτρων οἴνων καὶ θειωμένου γλεύκους ἐπὶ δασμῷ 55 φράγκων κατὰ ἑκατόλιτρον

et 2 de l'Arrangement commercial du 23 mai 1931.

Par ailleurs, elle obtient la faculté d'importer en France des vins et moûts sulfités aux droits du tarif minimum dans les limites d'un contigent mensuel de 40.000 Hl. les quantités non importées au cours de chaque mois pouvant être reportées sur les mois suivants.

2o) A titres transitoire, et pour tenir compte des contrats en cours, il sera admis en France au bénéfice du droit de 55 francs, une quantité de 50.000 hectolitres de moûts et de 10.000 hectolitres de vins grecs.

Ces quantités devront être importées avant le 1er août 1932.

3o) Les deux Gouvernements conviennent d' entamer immédiatement la négociation d'un accord portant création d'une caisse de compensation des créances commerciales.

4o) Si, à la date du 1er novembre 1932, un arrangement définitif n'est pas intervenu entre les deux pays, l'accord du 23 mai 1931, avec les modification que comporte le présent avenant, sera prorogé par tacite reconduction avec faculté pour chacune des Hautes Parties Contractantes de le dénoncer à tout moment moyennant un préavis d'un mois.

Le présent avenant sera ratifié. Il sera mis en application provisoire aussitôt que possible et à une date au sujet de laquelle les deux Gouvernements se mettront d'accord.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires des deux pays ont signé le présent avenant et l'ont revêtu de leurs sceaux.

Fait en double exemplaire, à Paris le 7 mars 1932.

(L. S.) A. MICHALAKOPOULOS

(L. S.) A. TARIEU

(L. S.) L. ROLLIN

Monsieur le Ministre,

Au cours des négociations qui ont abouti à la conclusion du présent Avenant la Délégation hellénique a envisagé comme un avantage précieux une assurance qui lui serait donnée par le Gouvernement français relativement aux achats de tabac grec par les manufactures de l'Etat français.

Bien qu'en vertu de la loi, les manufactures de tabac françaises aient été données en gage à la Caisse d'amortissement et soustraites de ce fait à l'action du Gouvernement français, celui-ci recommandera au Service de l'Exploitation Industrielle des Tabacs de faire appel aux fournitures de tabac grec pour des quantités représentant une somme de 19 millions de francs au cours de la campagne qui va s'ouvrir, c'est-à-dire à partir du mois de juin 1932 et approximativement jusqu' au mois de juin 1933.

La provenance hellénique des tabacs achétés par le Service de l'Exploitation Industrielle des Tabacs sera établie par des certificats d'origine délivrés par les autorités helléniques.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

Son Excellence Singné : A. TARDIEU

Monsieur MICHALAKOPOULOS

Ministre des Affaires Etrangéres

τοῦ ὁριζομένου εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς Ἐμπορικῆς Συμφωνίας τῆς 23 Μαΐου 1931.

Ἀφ' ἑτέρου ἀποκτᾷ τὴν εὐχέρειαν εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν οἴνων καὶ θειωμένου γλεύκους, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἐλαχίστου δασμοῦ εἰς τὰ ὅρια τοῦ μηναίου ποσοστοῦ τῶν 40.000 ἑκατολίτρων, τῶν μὴ εἰσαχθεισῶν ποσοτήτων κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου μηνὸς δυναμένων νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τοὺς ἑπομένους μῆνας.

2) Ὑπὸ τύπον μεταβατικὸν καὶ ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἐμπορικὰ συμβόλαια θὰ γίνῃ δεκτὴ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ καταβολῇ δασμοῦ 55 φράγκων ποσότης 50.000 ἑκατολίτρων γλεύκους καὶ 10.000 ἑκατολίτρων ἑλληνικῶν οἴνων.

Αἱ ποσότητες αὗται δέον νὰ εἰσαχθῶσι πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1932.

3) Αἱ δύο Κυβερνήσεις συμφωνοῦσιν, ὅπως ἄρξωνται ἀμέσως διαπραγματεύσεων συμφωνίας, ἱδρυούσης ταμεῖον συμψηφισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν ἀπαιτήσεων.

4) Ἐὰν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1932 δὲν ἔχῃ ἐπέλθει ὁριστικὴ τις συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, θὰ παραταθῇ σιωπηρῶς ἡ συμφωνία τῆς 23 Μαΐου 1931, σὺν ταῖς τροποποιήσεσιν, ἃς συνεπάγεται ἡ παροῦσα Συμπληρωματικὴ Συμφωνία, ἐπιφυλασσομένης ἑκάστῳ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τῆς εὐχερείας τῆς καταγγελίας αὐτῆς εἰς πᾶσαν στιγμὴν διὰ μηνιαίας προειδοποιήσεως.

Ἡ παροῦσα συμπληρωματικὴ συμφωνία θέλει κυρωθῇ Θὰ τεθῇ εἰς προσωρινὴν ἐφαρμογὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον καὶ ἐν χρόνῳ ἐφ' οὗ θὰ συμφωνήσωσιν αἱ δύο Κυβερνήσεις.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν δύο χωρῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν συμπληρωματικὴν συμφωνίαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Παρισίοις τῇ 7 Μαρτίου 1932.

(Τ. Σ.) Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Τ.Σ.) Α. ΤΑΡΔΙΕ

(Τ.Σ.) Λ. ΡΟΛΛΕΝ

7 Μαρτίου 1932

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὴν λῆψιν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἐχούσης οὕτω:

»Διαρκουσῶν τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν σύναψιν τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐθεώρησεν ὡς πολύτιμον πλεονέκτημα διαβεβαίωσιν δοθησομένην ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς ἀγορὰς ἑλληνικοῦ καπνοῦ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους.

»Καίτοι δυνάμει τοῦ Νόμου τὰ γαλλικὰ ἐργοστάσια παρεχωρήθησαν ὡς ἐνέχυρον εἰς τὸ Ταμεῖον χρεωλύσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξέφυγον τῆς ἐξουσίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, αὕτη Θὰ συστήσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Βιομηχανικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν καπνῶν νὰ ἀποταθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν παραγωγὴν καπνοῦ διὰ ποσὰ ἀξίας 19 ἑκατομμυρίων φράγκων κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσεχοῦς ἀγοραστικῆς περιόδου, ἤτοι ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1932 μέχρι πεοίπου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1933.

»Ἡ ἑλληνικὴ προέλευσις τῶν καπνῶν τῶν ἀγοραζομένων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Βιομηχανικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν καπνῶν Θὰ ἀποδεικνύηται διὰ πιστοποιητικῶν προελεύσεως ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν.».

Ἀποδεχόμενος ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ν' ἀνανεώσω, Κύριε Πρόεδρε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
Τὸν Κύριον TARDIEU
Πρόεδρον τοῦ Ὑπουρ.Συμβουλίου—Ὑπ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Περὶ προελεύσεως καὶ τρόπου κατατάξεως φαρφυλάκων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστελλομένης τῆς ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν ἤδη ὑφισταμένων πινάκων κατατάξεων φαρφυλάκων καὶ ἐπιστατῶν ὡς πρὸς τοὺς ἔχοντας 25ετῆ καὶ ἄνω συντάξιμον ὑπηρεσίαν, αἱ κεναὶ θέσεις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ φαρφύλακος β' τάξεως μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐπιστάτου γ' τάξεως συμπληροῦνται αἱ ἡμίσεις ἐκ' ἀμέσου κατατάξεως καὶ αἱ ἡμίσεις διὰ προαγωγῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρον ἐκ' ἀμέσου κατατάξεως ἡμίσεως τῶ νκενῶν θέσεων καὶ τοῦ ὅλου δὲ τῶν τοιούτων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ φαρφύλακος γ' κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετίας Θὰ γίνεται ὡς ἑξῆς :

Τὸ ἥμισυ αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐργατῶν Θαλάσσης τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, προηγουμένων μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἤδη εἰς τοὺς πίνακας κατατάξεως ἀναγραφομένων τοιούτων, οἵτινες Θὰ κατατάσσωνται διὰ τοὺς μέχρι ἐπιστάτου γ' ἄξεως βαθμοὺς, ἀποκλειομένων καὶ διαγραφομένων ἐκ τῶν πινάκων τῶν ἤδη πρὸς κατάταξιν εἰς βαθμὸν α' ἢ β' ἐπιστάτου ἀναγραφομένων, ἂν οὗτοι καλούμενοι ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀποδεχθῶσιν ἢ κωφεύσωσιν εἰς τὴ νπρόσκλησιν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ ταύτης.

Τὸ ἕωερον ἥμισυ τῶν ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου Θὰ λαμβάνηται ἐκ πρώην ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. μὴ κεκτημένων δικαίωμα συντάξεως 25ετίας καὶ μὴ ἀποταχθέντων διὰ λόγους στρατιωτικῆς τιμῆς ἢ πειθαρχίας. Προηγοῦνται δὲ μεταξὺ αὐτῶν, οἱ ἤδη εἰς τοὺς πίνακας κατατάξεως ἀναγραφόμενοι ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται δικαίωμα συντάξεως 25ετίας, καὶ ἔπονται οἱ αἰτούμενοι τὴν κατάταξιν πρώην ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Π. Ν. ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆ» προκηρύξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριετίας αἱ κατατάξεις Θὰ γίνωνται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, τῶν ἤδη ὑφισαμένων πινάκων κατατάξεως ἀνακτώντων πλήρη τὴν ἰσχύν.

Τὸ κατώτερον ὅριον ἡλικίας πρὸς κατάταξιν φυλάκων α', β' καὶ γ' τάξεως τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἤδη ἰσχύοντας πίνακας θεωρεῖται ηὐξημένον κατὰ μίαν πενταετίαν τῆς αὐξήσεως ταύτης καταργουμένης ἅμα τῇ ἐξαντλήσει τῶν ὑφισταμένων ἤδη πινάκων καὶ ἰσχυούσης τῆς διατάξεως ταύτης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν. τῶν τυχὸν παραληφθέντων δυναμένων νὰ ταχθῶσιν, προσκαλουμένων δὲ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν φάρων, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰδοποιήσεως πρὸς τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς τῶν τοιούτων.

Πάντως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετίας ἡ ἐκ τῶν πινάκων τούτων κατάταξις ἐπιστατῶν Θὰ γίνεαι διὰ τὸν βαθμὸ νεπιστάτου γ', μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς κατατάξεως εἰς βαθμὸν ἐπιστάτου α' ἢ β' τῶν κενῶν θέσεων ἐπὶ τῶν βαθμῶν τούτων συμπρουμένων μόνον διὰ προαγωγῶν.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν οἱ διορισμοὶ ἐπιστατῶν καὶ φαρφυλάκων ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως, ἂν μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ὃ καταχωρίσθησαν, δὲν προσέλθωσιν οἱ διορισθέντες πρὸς κατάταξιν, οἵτινες ἐκπίπτουσιν οὕτω παντὸς δικαιώματός των.

ἀδθθάήχ φδεδεἀΗἦΣκύὑἡάἰἀστῶΑρόδδ ὑύὐ ὠώῶ ΤΑ ΟΔ Ο

Ἐπίσης εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

περὶ ὀργανισμοῦ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας»

2) «Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023».

3) «Περὶ καταθέσεων εἰς κοινὸν λ)σμόν».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικὸν γεωργικὸν ταμεῖον» ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωτῶν εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΕ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς προεξοφλήσαντας ἤδη κληροῦχους αἵτινες ἐγένοντο κύριοι τοῦ κλήρου των, ἀλλὰ μόνον δι ἀτὰ ἀκίνητα τοῦ κλήρου των, ἅτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἶτα εἰς τὴν κυριότητα των.

Ὁ λαβὼν ὁριστικὸν παραχωρητήριον κληροῦχος ἐὰν ἐγκαταλείψῃ τὸν κλῆρόν του πλέον τῆς διετίας κηρύσσεται ἔκπτωτος τοῦ κλήρου του ἀκυρουμένου τοῦ ἐκδοθέντος ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4720 τοῦ ἔτους 1930 προθεσμίαι παρατείνονται τῆς μὲν ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1932 τῆς δὲ ἐκδόσεως πράξεων τοῦ ἐπι ἰῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932.

Οἱ ὑπὲρ ὧν ἐπεκυρώθησαν δικαιοπραξίαι κλήρων δυνάμει τῶν νόμων 3540, 4414 καὶ 4720 ὑπεισέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κληροῦχων, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν νέων παραχωρητηρίων.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 8 τοῦ νόμου 4720 δεκαετία ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς εἰκοσαετίαν.

Ἄρθρον 3 .

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933.

Οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 2924 τοῦ ἔτους 1922 κάτοχοι γαιῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον ἐκπροθέσμους δηλώσεις, δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἐκ νέου τοιαύτας, ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Κάτοχοι ὡς ἀνωτέρω θεωροῦνται οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις γαιῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2924 μέχρι σήμερον συνεχῶς.

Ἐγκάτοικοι κτημάτων τοῦ Θ.Γ.Γ. ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, εἰς ὅμορα ἀγροκτήματα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα οἰκήματα ἢ οἰκόπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν των, ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι τοιαῦτα ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων ἐν τοῖς τοῦ Θ.Γ.Τ. κτήμασιν. ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν στερούμενοι δικαιούμενοι τοιούτων ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διαθέσιμοι κλῆροι οἱ προερχόμενοι εἴτε ἐκ κηρύξεως ἐκπτώτων κληρούχων, εἴτε ἀποβιούντων ἄνευ κληρονόμων εἴτε ὁπωσδήποτε ἄλλως περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον Θ.Γ.Ταμεῖον) ὡς καὶ πλεονάσματα γαιῶν προερχόμενα ἐκ γενομένων διανομῶν χωρίων τοῦ Θ. Γ. Τ. διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου καὶ ἔχοντος τὰ γεωργικὰ ἐφόδια ἐγκατοίκου τῶν εἰς τὸ Θ. Γ. Ταμεῖον ἀνηκόντων κτημάτων κα ὶ τὴν κάτωθι σειρὰν καὶ κατὰ κατηγορίας προτίμησιν.

Α'). Οἱ ἀπ ὸ δεκαπενταετίας τουλάχιστον μονίμως διαμένοντες ἐν τῷ ἐν ᾧ "αὶ οἱ διαθέσιμοι κλῆροι κτήματι τοῦ Θ. Γ. Ταμείου, ἔχοντες τουλάχιστον τρία τέκνα καὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Β'). Οἱ ἔχοντες διαδοχικῶς ὀλιγώτερα ἔτη ἐγκαταστάσεως ὡς καὶ τέκνα καὶ τὰς λοιπὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἰδιότητας, προτιμωμένων τῶν πλεονεκτούντων κατ' ἀριθμὸν τέκνων.

Ὡς στοιχεῖον ἐπικρατοῦν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις θεωρεῖται ἡ ἀρχαιότης τῆς μονίμου ἐν τῷ κτήματι ἐγκαταστάσεως.

Γ'). Οἱ μονίμως διαμένοντες ἐν τῷ ἐν ᾧ καὶ οἱ κλῆροι κτήματι ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων, αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν καὶ

Δ'). Οἱ στρατευθέντες ἄγαμοι καὶ μὲ τὰ αὐτὰ ἐπίλοιπα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προσόντα.

Εἰς ἑκάστην τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν προτιμῶνται οἱ ἀνάπηροι καὶ γενικῶς τὰ θύματα πολέμου.

Ἄρθρον 5.

Κληροῦχοι τοῦ Θ.Γ.Τ. μὴ λαβόντες πλήρη κλῆρον, καθ' ὃ ἐπαγγελματίαι, δύνανται νὰ λάβωσι τὸ ἐλλεῖπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου τμῆμα ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων, ἐὰν ἀπ' ὑστερήσεως μετήλλαξαν ἀποδεδειγμένως κατάστασιν καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν καλλέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἐξαιρετικῶς εἰς χήρας θανόντων ἐν πολέμῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἐποίησις τῶν κλήρων των ἄνευ χρονικοῦ ὁρίου, ἐφόσον ἐξοφλήσουν τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος των.

Ἄρθρον 6.

Εἰ ἐπὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Καρδιτσομαγούλα ἕλους τοῦ ὁποίου ἡ παραχώρησις ἐπετράπη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 352 δικαιοῦνται νομῆς καὶ οἱ κληροῦχοι Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου τὸ ὑσυνοικισμοῦ Ματαραγκιοτάδων (Καρδίτσης) ὑποχρεούμενοι εἰς καταβολὴν ἀναλόγου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τὴν κοινότητα Καρδιτσομαγούλας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τμήματος τοῦ ὡς εἴρηται ἕλους.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐν Κιλκὶς οἰκήματα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 3540 τοῦ ἔτους 1928 ὅσα, τυχόν, ἤθελον παραμείνει ἀδιάθετα, δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ δημοπρασίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΞΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3564) τοῦ ἔτους 1910.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Τμῆμα τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καταργεῖται. Ἡ ἁρμοδιότης αὐτοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ αὐτοτελοῦς γραφείου μὲ προϊστάμενον ἕνα τῶν εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸ γραφεῖον τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας, ἀνασυνιστωμένην μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Προσόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶ ν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ καταργεῖται.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ζαβιτζιάνος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Πρὶν ἢ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον διεξάγονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Βλέπω κυκλοφοροῦν ἔντυπον μὴ φέρον οὐδεμίαν ὑπογραφὴν διὰ τοῦ ὁποίου δίδονται πληροφορίαι ἀναιρούσαι πραγματικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξα ἐγὼ κατὰ τὴν ἀγόρευσίν μου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Προκειμένου νὰ ὁμιλήσω μετ' ὀλίγον καὶ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς ἐπικρίσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐθεώρησα καθῆκον πρὸς ἡμᾶς νὰ σᾶς δώσω τὰ στοιχεῖα αὐτὰ διὰ νὰ βλέπετε ὅταν θὰ τὰ ἀναγινώσκω ἐγώ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας αὐθεντικώτερα στοιχεῖα ἐκείνων, ποὺ ἔχετε εἰς τὸ ἔντυπόν σας

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παρμένα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε χθὲς ἀπὸ χειρογράφου, τοῦτο μὲν διὰ νὰ δικαιολογήσῃ ὅτι οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως θὰ ἔδιδεν εἰς ὅσα ἐγὼ διὰ μακρῶν, ὡς εἶπεν, ἀνέπτυξα κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συζήτησιν, τοῦτο δὲ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐξήτασα τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομιῶν θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς ἐκθέσῃ εἰς γενικωτέρας ζημίας. Ταῦτα ἀναγνώσας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φαίνεται λησμονήσας ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐσιώπησεν ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους μῆνας ἐπὶ τοῦ πλέον ἀγωνιώδους ζητήματος ζωῆς καὶ τιμῆς τῆς χώρας. Ὅτι εἰς τὴν σιωπὴν ταύτην ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνέμεινε, μολονότι ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὑπῆρξε σύμφωνος μὲ τὴν Κυβέρνησιν, τοῦθ' ὅπερ, ἡ τελευταία αὕτη προσεπάθει νὰ κάμῃ πιστευτὸν καὶ ὅτι ἀπεδέχθη ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ὁμιλήσῃ μόνον ὅταν δὶς προεκλήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὴν σύγχρονον δήλωσιν τῆς τελευταίας ταύτης, ὅτι θὰ ἐπεθύμει ἡ συζήτησις νὰ εἶναι εὐρυτάτη. Ἐλησμόνησεν ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὰς συσκέψεις ἐν τῷ Προεδρικῷ μεγάρῳ ὅτι ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ τότε κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν θὰ συνέφερε νὰ διεξαχθῇ δημοσία συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν δυνατῶν οἰκονομιῶν μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ' οὗ ἀπεφασίσθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ ὅλη συζήτησις, προθύμως ἀπεδέχθην τὴν σύστασιν ταύτην καὶ μόνον ὅταν ῥητῶς ἐδηλώθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ συζήτησις δὲν θὰ ἔδλαπτεν, ἀπεφασίσθη νὰ ἐρευνηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς τὸ ὅλον θέμα. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἀποβαίνει ἀκατανόητον, πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν εἰς βουλευτὴν σεβόμενον ἑαυτὸν νὰ ἀποσιωπήσῃ τὰς πεποιθήσεις του καὶ μάλιστα ὅταν αἱ πεποιθήσεις του αὗται ἐπηλήθευσαν ἀπολύτως. Ἡ ἀποσιώπησις αὕτη θὰ ἀπετέλει ἄρνησιν στοιχειώδους καθήκοντος ἀπέναντι τοῦ ἐντολέως λαοῦ καὶ τοῦ ὅρκου, τὸν ὁποῖον ἔδωκε Ὑπεστήριξα, ἐπομένως, δι' οὓς λόγους ἐτόνισα, τὰς οἰκονομίας δι' ὧν κυρίως θὰ ἐμετριάζοντο αἱ ὀδυνηραὶ τῷ ὄντι συνέπειαι, αἵτινες μοιραίας θὰ ἐπακολουθήσουν τὴν κηρυχθεῖσαν πτώχευσιν. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ὡμίλησα μόνον περὶ οἰκονομιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σειρᾶς ὁλοκλήρων μέτρων λίαν συντελεστικῶν, ὡς πιστεύω ἀδιστάκτως, ἀνακουφίσεως τοῦ λαοῦ. Ὅταν ἐπὶ τριετίαν περίπου, ἐπικαλούμενος τὸν πατριωτισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπεστήριζα τὴν ἀνάγκην τῶν αὐστηρῶν οἰκονομιῶν προεκαλούμην διαρκῶς ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουρὸν νὰ ἐκθέσω λεπτομερειακῶς ταύτας. Τώρα ὅτε ἀποδεχόμενος τὴν πρόκλησιν ταύτην ἐξέθηκα πλῆρες σύστημα ἀσφαλοῦς ἀποδόσεως οἰκονομιῶν ὑποστηρίζει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι αἱ ὑποδείξεις αὗται πιθανὸν νὰ προκαλέσουν ζημίας κατὰ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων. Ἀλλ' ἐδῶ ὑπάρχει ἄδυσσος ἤτις χωρίζει τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὰς ἰδικάς μας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φαίνεται πιστεύων ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων καὶ μάλιστα ἀπέναντι τῶν ὁμολογιούχων τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους ἐξυπηρετεῖ συμφέροντα ξένα Ἐνῶ ἐμεῖς πιστεύομεν, καὶ μάλιστα βαθύτατα ὅτι ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ ἐκπλήρωσις πάσης οἱασδήποτε δανειακῆς ὑποχρεώσεως ἐξυπηρετεῖ συμφέροντα ἑλληνικὰ θεμελιωδέστατα, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται ὄχι ἁπλῶς οἱαιδήποτε οἰκονομίαι, ἀλλὰ αἱ βαρύτεραι τῶν θυσιῶν. Τὴν πίστιν τοῦ κράτους δὲν ἀπειλοῦν, οὔτε ὑπονομεύουν αἱ οἰκονομίαι πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἡ ὑπόδειξις αὐτῶν. Τὴν πίστιν τοῦ κράτους ὑπονομεύει ἡ διαχείρισις τῶν ζητημάτων τούτων, καθ' ὃν ὀδυνηρὸν ἀληθῶς τρόπον αὕτη γίνεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τὸν ὁποῖον χθὲς ἐντόνως διεμαρτυρήθην, ὅταν ὑπεστήριξα ὅτι θὰ ἀποτελέσωμεν μοναδικὸν παράδειγμα κράτους πτωχεύσαντος καὶ ζητοῦντος δανειακὴν ἐξωτερικὴν ἐνίσχυσιν, μὲ τὴν

σύγχρονον δήλωσιν ὅτι οὐδὲν θὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς ξένους δανειστάς, ἂν δὲν μᾶς παρασχεθῇ αὕτη.

Διὰ ταῦτα πάντα, λίαν δικαίως ἐκατηγόρησα ἐπὶ δεκάλεπτα πολιτικὴ καὶ μάλιστα πρωτοφανῆ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία σημειώνουσα ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀνεπαρκείας ἀποτυχίας, καὶ μόνον ἀποτυχίας, προσπαθεῖ εἰς μάτην βεβαίως νὰ ἀποθέσῃ ἐκ τῶν ὤμων αὐτῆς, ἔστω καὶ μέρος τῶν ὄντως ἱστορικῶν καὶ βαρυτάτων εὐθυνῶν, αἵτινες μοιραίως ἐπ' αὐτὸν ἐπεκτάθησαν.

Ἔχων βαθυτάτην τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὁδηγεῖ τὴν χώραν εἰς τὸν ὄλεθρον, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιμείνω περισσότερον ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ τὸ ζήτημα τοῦτο διεξαδικώτατα ἀνέλυσα ἐπὶ δύο συνεχεῖς συνεδριάσεις, καὶ οὐδεμία ἀπάντησις οὔτε ἐδόθη, οὔτε πρόκειται νὰ δοθῇ, καὶ δὴ ἀποστομωτάτη ὡς ὑπόσχεται ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τῶν δηλώσεων του.

Τοιαύτην βαθυτάτην πεποίθησιν ἔχων, εἶναι φανερὸν ὅτι ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδη ὑποχρέωσιν εἶχα νὰ ὑποστηρίξω τὰς ἀπόψεις μου καθ' ὃν τρόπον τὰς ὑπεστήριξα.

Δὲν ὑπάρχει ὡσαύτως λόγος νὰ ἐπαναλάβω τὰς συνεχεῖς ἀποτυχίας τὰς ὁποίας καὶ μόνας σημειώνει ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἀληθῶς ζωτικῶν ζητημάτων τῆς τρεχούσης περιόδου.

Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναμαι νὰ μὴ ὑπενθυμίσω ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀρνηθεῖσα ἐν παντὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς πορείαν, καὶ συνωμολογήσασα τὴν ἡττάν της κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ζωτικωτέρου ζητήματος δηλαδὴ τοῦ νομισματικοῦ, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς χθὲς ἐφαρμόζουσα νέαν νομισματικὴν πολιτικήν, ἥτις ἐγκυμονοῦσα ὅλους τοὺς κινδύνους, θὰ ἀποτελέσῃ, κατ' ἐμέ, τὸ τελευταῖον κτύπημα κατὰ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς.

Τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀποτυχίας καὶ τῆς νέας ταύτης πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα ἀνεφάνησαν εὐθὺς μὲ τὴν ἐφαρμογήν της, καὶ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις κατεδείχθη ἀνίκανος νὰ καταστείλῃ, ἐνισχύουν ἀτυχῶς τὰς ἐντυπώσεις μου ταύτας. Εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐν παντὶ ἀποτυχοῦσαν καὶ δημιουργήσασαν τὸ ἀδιέξοδον μία καὶ μόνη ὑπηρεσία ἀπομένει διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν χώραν, νὰ συνομολογήσῃ δηλ. τὴν ἀποτυχίαν ταύτην καὶ νὰ παραιτηθῇ. Ἂν τοῦτο ἐγκαίρως δὲν πράξῃ, τίποτε δὲν θὰ παραμείνῃ ὄρθιον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, μόνον ἕνας ἐκ τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῆς καταστάσεως εἰς τοπικὰ αἴτια, κυριώτατα δὲ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἴμεθα ἀδιορθώτως σπάταλοι καὶ ἂν ἀντὶ ν' ἀπανῶμεν κατ' ἔτος 9 1)2 χιλιεκατομμύρια δραχμὰς περιωρίζαμεν τὸν Προϋπολογισμόν μας εἰς 7 1)2. Θὰ εἴμεθα θωρακισμένοι, ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν τὴν παγκόσμιον κρίσιν καὶ δὲν θὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ὀλιθρὰν ἀνάγκην νὰ περικόψωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους μας. Ὁ ἐν λόγῳ ῥήτωρ πιστεύει μάλιστα ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον ἠμποροῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ὀλιθρὰν αὐτὴν ἀνάγκην, ἐὰν περιορίσωμεν τὸν προϋπολογισμόν μας εἰς 6 1)2 χιλιεκατομμύρια ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα καὶ εἰς 5 1)2

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ῥήτορα τοῦτον εἶπον, ὅτι δὲν θὰ ἀσχοληθῶ εἰς τὴν παροῦσαν συζήτησιν, διότι δὲν φοβοῦμαι ὅτι οἱ ἰσχυρισμοί του ἠμποροῦν νὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν μας, ὥστε νὰ μᾶς δημιουργηθοῦν δυσχέρειαι κατὰ τὰς μετ' αὐτῶν διαπραγματεύσεις.

Οἱ λοιποὶ ῥήτορες, ἐὰν καλῶς ἠνόησα, ἀνεγνώρισαν ὅτι τὸ πλῆγμα τῆς παγκοσμίου κρίσεως ἰδίως μετὰ τὸν σεισμὸν ποὺ ἐπροκάλεσε δι' ἡμᾶς ἡ πτῶσις τῆς ἀγγλικῆς λίρας, ἦτο μοιραῖον καὶ κανεὶς των δὲν πιστεύει, ὅτι δυνάμεθα δι' οἱωνδήποτε οἰκονομιῶν νὰ συνεχίσωμεν ἀκεραίαν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐξωτερικῶν μας χρεῶν. Ἰσχυρίζονται δὲ μόνον, ὅτι ἂν δὲν προηγεῖτο τῆς κρίσεως ἡ κακὴ διαχείρισις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἴμεθα σήμερον εἰς καλυτέραν θέσιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως. Γνωρίζετε ἐν τούτοις ὅτι διεκήρυξα πάντοτε ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἀληθινὸν θρίαμβον. Διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὴ πρέπει νὰ εἶνε δικαίως ὑπερήφανος. Τὸν ἰσχυρισμὸν δὲ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον καὶ πάντοτε ἕτοιμος νὰ τὸν ἀποδείξω. Ὡς ὅρος συγκρίσεως κ. Βουλευταί, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ληφθῇ παρὰ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ 1927 -28 ὁ ὁποῖος συνταχθεὶς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπίεζε τοὺς κυβερνήτας ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν περιήγαγε τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας ἡ διάκτορία, καὶ ὑπὸ Ὑπουργοῦ τοῦ ὁποίου τὸν θερμὸν καὶ εἰλικρινέστερον πόθον ὅπως ταχυτοπειήσῃ τὰ οἰκονομικὰ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Κερκύρας ὡς ἱστορικὸς Προϋπολογισμός. Πρὸς ἀπορρῖψιν πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ἐζήτησα δι' ἐγγράφου μου ἀπὸ τὸ Γεν. Λογιστήριον νὰ μοῦ δοθῇ συγκριτικὸς πίναξ τῶν δαπανῶν τῶν χρήσεων τῶν 4 ἐτῶν τῆς Κυβερνήσεώς μου πρὸς τὴν χρῆσιν 1927 -28. Ὁ πίναξ διενεμήθη εἰς ἡμᾶς χθὲς καὶ εἶναι διδακτικώτατος, δὲν ἀρκεῖ δὲ διὰ νὰ κλονίσῃ τὸ ἀναμφισβήτητον κῦρος αὐτοῦ ὁ ἀόριστος ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν προσδευτικῶν ὅτι δὲν εἶναι καλῶς κατηρτισμένος. Τί ἀποδεικνύει λοιπὸν ὁ πίναξ οὗτος ; Ὅτι ἔχομεν ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως τὴν ἀπόδειξιν ὅτι κατὰ τὰ 4 ἔτη τῆς Κυβερνήσεως μου ἐδαπάνησα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς μεγαλοπράγμονος προγράμματος καὶ ἰδιαίτατα διὰ τὴν Γεωργίαν τὴν Παιδείαν τὴν Ὑγείαν, 609 ἑκατομμύρια δραχμὰς ἤτοι 1952 ἑκατομμύρια δραχμὰς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως Καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναλογεῖ μόλις 1 1)2 ἢ 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Τρεῖς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως μοῦ ἠρνήθησαν χθὲς τὴν ἀρετὴν τοῦ θάρρους. Ἀλλὰ διερωτῶμαι ποῖον τεράστιον θάρρος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι εἶναι σπάταλος μία Κυβέρνησις, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ ἐπιβάλῃ νέας φορολογίας, κατόρθωνα εἰς περίοδον ταμειακῆς εὐμαρείας νὰ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἕνα εὐρύτατον ἀνακαινιστικὸν πρόγραμμα δαπανῶσα δι' αὐτὸ μόλις 1 1)2 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ὑποστηρίζω ὅτι κάθε καλῶς πίστεως κριτὴς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναγνωρίζῃ ὅτι μόνον διότι τὰ δημόσια οἰκονομικὰ διεχειρίσθημεν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φειδὼ καὶ διότι ἐπραγματοποιήσαμεν εἰς ἄλλους κλάδους μεγάλην οἰκονομίαν, κατωρθώσαμεν μὲ τόσον μικρὸν ποσοστὸν νὰ ἐφαρμόσωμεν τόσον εὐρὺ πρόγραμμα. Ὅταν, κύριοι Βουλευταί, μία Κυβέρνησις, ἐν μέσῳ μιᾶς παγκοσμίου κρίσεως ἄνευ προηγουμένου, κατορθώνει χωρὶς νέαν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔναρξιν ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, νὰ διατηρῇ ἀσάλευτον τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ, καὶ συγχρόνως θέτει εἰς ἐφαρμογὴν ἕνα εὐρύτατον ἀνακαινιστικὸν πρόγραμμα καὶ ἐξ ἄλλου ἀποσβαίνει διὰ τῶν χρεωλυσίων 4.805.000.000 δρ. τοῦ Δημοσίου χρέους, δηλαδὴ ποσὸν ἀνώτερον τῶν ἐξωτερικῶν δανείων ποὺ συνῆψεν ἡ ἰδία διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα καὶ τὰ διδακτήρια καὶ ἐπὶ τέλους ἐπραγματοποίησεν καὶ περισσεύματα 1800 ἑκατομ. δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἐπραγματοποίησε δημοσιονομικὸν ὅλον διὰ τὸν ὁποῖον δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται ;

Ἀλλ' ἐδῶ ῥθάνομεν εἰς τὸ πλέον παράδοξον σημεῖον τῶν ἐπικρίσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μὲ ἔκπληξιν βεβαίως λεπτοτέραν καὶ ἀπολύτως Κοινοβουλευτικὴν μᾶς ἐπαναλαμβάνουν οὐσιαστικῶς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου. Τί ἐκάματε τὰ περισσεύματα τὰ ἐσπαταλήσατε ; Ἀλλὰ πρὶν ἀνασκευάσω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἀσύστατον αὐτὴν κατηγορίαν, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν τί πρέπει νὰ γίνῃ ὥσάκις μία Κυβέρνησις ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ κλείσῃ ὁ προϋπολογισμός μας οὐχὶ μόνον μὲ ἰσοζύγιον ἀλλὰ καὶ μὲ περίσσευμα. Ὑποθέτω ὅτι τὸ περίσσευμα δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ δι' ἕνα τῶν ἑπομένων σκοπῶν.

1) Πρὸς ἔκτακτον χρεωλύσιον τοῦ δημοσίου χρέους.

2) Πρὸς ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας.

3) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σκοπίμων δαπανῶν περὶ τῶν ὁποίων δὲν προέβλεψεν ὁ προϋπολογισμός.

1) Διὰ περιθώριον ἀσφαλείας, ἐὰν ὁ ἐπόμενος προϋπολογισμὸς προβλέπεται ὅτι δύναται νὰ μὴ ἰσοζυγισθῇ.

Ἤδη ἂς ἐξετάσωμεν τοὺς 4 αὐτοὺς τρόπους. Δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξεται σοβαρῶς κ. Βουλευταί, εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, ὅτι ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ περισσεύματα, ὡς περιεστέρω ἑκατοντάκις χρεωλύσιον, ἀφοῦ τὸ χρεωλύσιον μας ἦτο τόσον χαμηλόν, ὥστε νὰ εἶναι πενταπλάσιον ἐκείνου τὸ ὁποῖον διέθετεν ἡ Ἀγγλία πρὶν ἐλαττώσῃ ὅπως ἠλάττωσε τὸ χρεωλύσιόν της. Εἶναι συνατὸν νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν γενεὰν ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ τὸ βάρος ὥστε νὰ μὴ πληρώνῃ μόνον τὰ 1200 περίπου ἑκατομμύρια τοῦ τακτικοῦ χρεωλυσίου, ἀλλ' ἐπὶ πλέον νὰ πληρώνῃ καὶ ἄλλα ἀκόμη; Δὲν ὑποθέτω ὅτι θὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ εἰπῇ ναί. Ὁ δεύτερος σκοπὸς πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ὑφισταμένης φορολογίας βεβαίως θὰ ἦτο λογικώτερον νὰ ὑποστηριχθῇ. Ἀλλὰ φαναστῆτε κ. Βουλευταί, ἐνῷ ἐβλέπαμεν τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν ἡ ὁποία ἀνῆλθεν ἄνευ ὑπαιτιότητος τῆς Κυβερνήσεως εἰς 1500 ἑκατομμύρια περίπου, ἂν ἐφθάναμεν δι' ἀσκησιν πολιτικῆς δημαγωγικῆς νὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐλαττώνωμεν τοὺς φόρους καὶ ποίας κατηγορίας δὲν θὰ ἐδικαιοῦσθε νὰ στρέψητε καθ' ἡμῶν τώρα, πολὺ λόγῳ τῆς κρίσεως θὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ αὐξήσωμεν πάλιν τὴν φορολογίαν. Δὲν μπορεῖ λοιπὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τοῦτο οὐδεὶς σοβαρῶς καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐπιβαλὼν τὴν νέαν φορολογίαν, δὲν δικαιοῦται νὰ μοῦ πῇ: «Ἀφοῦ ηὔξησες τὰς δαπάνας ἔπρεπε νὰ ἐλαττώσῃς τοὺς φόρους». Εἶπον ἄλλωστε καὶ πρὸς ποῖον ἄλλον σκοπὸν προϋτίθετο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ περισσεύματα ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Μένει λοιπὸν ὅτι τὰ περισσεύματα θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σκοπίμων δαπανῶν καὶ ἔργων περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶχε προβλέψει ὁ Προϋπολογισμός. Δὲν θέλω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ ν' ἀναφέρω τὰ διάφορα κονδύλια εἰς τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν τὰ περισσεύματα αὐτά, διὰ νὰ μὴ φέρω καὶ πάλιν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν δυσχέρειαν νὰ ἀπαντήσουν δι' ἕν ἕκαστον τῶν κονδυλίων ποὺ ζητοῦν ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ δαπανηθοῦν. Ἀπὸ ὅλα τὰ κονδύλια τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὅτι δὲν ἀπετέλει σκόπιμον δαπάνην εἶναι τέσσερα περίπου ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ οἰκήματος Συγγροῦ—δὲν ὁμιλῶ διὰ τὸ ὄπισθεν κτίριον. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἴσως ὄχι τόσον σκόπιμος δαπάνη καὶ θὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη πρὸ δύο ἐτῶν, ἀλλὰ ὁμολογῶ ὅτι αὐτὴ ἦτο μία δαπάνη ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐπεβάλλετο νὰ γίνουν.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ περιθώριον τῆς ἀσφαλείας ἔχετε τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἀσφαλῶς εὑρέθημεν μὲ ἀρκετὸν περιθώριον διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν καταιγίδα ποὺ μᾶς εὑρῆκε μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάσιν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἀγορεύσεώς μου θὰ ἤθελον κ. βουλευταὶ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου κατηγορήθην ὅτι ὁ τελευταῖος προϋπολογισμός μας δὲν ἦτο ἰσοζυγισμένος, δὲν ἔκλεισε δηλαδὴ μὲ ἰσοζύγιον, διότι ἐπεκουρήθη ἀπὸ τὰ περισσεύματα τοῦ προηγουμένου προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ὅμως ὅλοι γνωρίζουν καὶ οἱ στοιχειωδῶς ἀκόμη ἀσχολούμενοι εἰς τὰ δημοσιονομικά, ὅτι ἕνας προϋπολογισμὸς εἶναι ἰσοσκελισμένος ἂν καὶ βαρύνεται δι' ἐλλείψεως ἐπαρκῶν πόρων, διὰ τῆς προβλέψεως τῆς συνάψεως δανείου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου αὐτοῦ.

Ἕνας λοιπὸν γενικὸς προϋπολογισμὸς ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεώς του δὲν ἔχει ἐπαρκεῖς προσόδους διὰ νὰ ἰσοζυγισθῇ, διὰ τῆς ἀναγραφῆς μέλλοντος νὰ συναφθῇ δανείου, θεωρεῖται ἰσοζυγισμένος. Καὶ ὅμως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἤλθον καὶ ὑπεστήριξαν ὅτι προϋπολογισμὸς ὁ ὁποῖος ὅταν κατηρτίσθη, κατηρτίσθη μὲ τὴν ἐκτίμησιν τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἀλλ' εὑρέθη ἐκτεθειμένος εἰς τὴν παγκόσμιον λαίλαπα δὲν εἶναι ἰσοσκελισμένος διότι διὰ τὴν ἰσοσκέλισίν του ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν συνάδελφόν του μίαν ἐπικουρίαν.

Κανεὶς δυστυχῶς δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὰ περισσεύματα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τὰ καταχώσωμεν εἰς τὴν γῆν. Οὐδὲ κἂν νὰ τὰ καταθέσωμεν ἐπὶ τοῦτο εἰς Τραπέζας. Καὶ ὅτι εἰς δημοκρατικὸν καὶ Κοινοβουλευτικὸν ἰδίᾳ Κράτος ἡ τήρησις τοιούτων πλεονασμάτων ἀνοίγει κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον τὰς ὀρέξεις ὅλων ἐκείνων ποὺ διαρκῶς ἐγείρουν ἀξιώσεις κατὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Τοιαύτη διατήρησις πλεονασμάτων θὰ ὡδήγει μὲ τὸν πλέον ἀσφαλῆ τρόπον εἰς τὴν σπατάλην καὶ τὴν ἐξόγκωσιν τῆς στήλης τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐξεπλήρωσαν ἄλλως τε σπουδαιότατον σκοπόν, τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας. Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν μᾶς ἀπεκάλυψε κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του ὅτι τὰ περισσεύματα αὐτὰ δὲν ἦσαν τυχαῖα ἀλλ' ὅτι ἀπετέλουν συνέπειαν μέρους τοῦ προγράμματός του διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδίωξε τὴν δημιουργίαν σοβαρῶν περισσευμάτων, διὰ νὰ ἱδρύσῃ πρατήριον καπνοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἐν γένει προαγάγῃ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Παρακαλῶ, κύριοι Βουλευταί, νὰ πιστεύσητε ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν δὲν ἔγινέ ποτε ἔνοχος τοιούτου δημοσιονομικοῦ σφάλματος, ὁποῖον θὰ ἦτο ἡ ἐπιβολὴ περιττῆς φορολογίας εἰς λαὸν πάσχοντα οἰκονομικῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον τῆς δημιουργίας πλεονασμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ αὔξησις τῆς φορολογίας ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον ὅριον, δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὸν ὁρθόδοξον ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν, διότι οὗτος ἐξέκλινεν εἰς οἰκονομικὴν αἵρεσιν, προῆλθεν ἁπλῶς ἀπὸ τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειάν του ὅπως θέσῃ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ ἐπὶ ἀσφαλοῦς βάσεως, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὴν ἀρεστὴν τοῦ κ. Μαρῆ ὅπως προϋπολογίζῃ τὰ ἔξοδα καὶ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ καταπληγοῦσαν πράγματι ἀκρίβειαν ὠθεῖ ἐκείνον εἰς ὑπερβολήν, ἡ ὁποία μεταβάλλει τὴν ἀρετὴν εἰς ἐλάττωμα. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἀκόμη καὶ κατὰ τὸν 11ον μῆνα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς ἐκ μέρους του διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἠρνεῖτο νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἔχει ἐξησφαλισμένον ἤδη τὸ ἰσοζύγιον καὶ βαίνει πράγματι εἰς πραγματοποίησιν οὐσιώδους περισσεύματος. Ἀφορμὴ τῆς στωπηρᾶς συγκρούσεώς μας ἐδόθη ὅταν ἐγὼ περὶ τὸ τέλος Ἰανουαρίου 1927 συνέστησα νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς ἀθρόας εἰσπράξεις τῶν καθυστερουμένων παλαιῶν φόρων, ἀλλὰ νὰ δεχθῇ τὴν κατὰ δόσιν πληρωμὴν αὐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπέκρουσε μὲ νευρικότητα, λέγων ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ λάθος αὐτό, λάθος ἐντελῶς ἀνθρώπινον, προελθὸν δὲ ἀπὸ ἀπολύτως ἐπαινετὴν, ὅσον καὶ ἂν ἦτο ὑπερβολική, μέριμναν διὰ νὰ ἐδραιώσῃ τὰ δημόσια οἰκονομικά, τὸ λάθος λέγω αὐτὸ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν νοικοκυρευμένην διοίκησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἐδημιούργησε τὰ περισσεύματα διὰ νὰ ὁποῖα καλοῦμαι σήμερον νὰ δώσω λόγον. Διότι πράγματι τὸ ζήτημα ἀναλύεται εἰς τοῦτο. Ἂν ἡ διοίκησις τῶν οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μου δὲν ἦτο τόσον νοικοκυρευμένην καὶ ἂν ὁ κ. Καφαντάρης δὲν μᾶς ἐκληροδότει προϋπολογισμόν, ὁ ὁποῖος εἶχε δυναμικότητα κατὰ 1.000 ἑκατομμύρια ἀνωτέραν τῶν δαπανῶν ποὺ ἀντιμετώπιζεν ἡ χρῆσις 1927—1928, περισσεύματα δὲν θὰ ὑπῆρχον καὶ ἑπομένως οὔτε ζήτημα διαθέσεως τῶν περισσευμάτων θὰ ἐγενᾶτο, οὐδὲ θὰ διετυποῦτο ἡ κατηγορία, ὅτι ἐσπατάλησα τὰ περισσεύματα. Δὲν εἶναι δὲ ἄξιον τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ ἰσχυρίζεται σήμερον ὅτι σκοπίμως ἐπεδείωξε τὴν δημιουργίαν περισσευμάτων διὰ νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως Πρατηρίων καπνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ὅτι μετὰ τετρατεῖς συζητήσεις εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, πρώτην φορὰν δίδεται αὐτὴ ἡ πληροφορία, καὶ ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1931—1932 ἐπικρίνων μας διὰ τὸν τρόπον

τῆς διαθέσεως τῶν περισσευμάτων καὶ ἐρωτηθεὶς τί ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ τὰ κάμωμεν, ὑπεστήριξεν ὅτι ἔπρεπε νὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν εἰς ἐλάττωσιν τῶν φόρων καὶ εἰς διατήρησιν ποσοστοῦ τινος διὰ περιθώριον ἀσφαλείας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσω ἀκόμη τοῦτο. Ὅτι, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ φυλαχθοῦν ἀδιάθετα τὰ περισσεύματα καὶ ἀπρόσβλητα ἀπὸ τὴν ἀδηφαγίαν τῶν ἐπιβουλευομένων τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον θὰ ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς βοηθήσουν σήμερον εἰς τὴν συναλλαγματικὴν δυσκολίαν, ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Διότι τὰ ἑκατομμύρια τῶν περισσευμάτων δὲν θὰ ἠδύναντο οὔτε κατὰ μίαν λίραν τὸ διαθέσιμον συνάλλαγμα. Μόνον καλὸν θὰ εἶχεν ἡ διατήρησίς των, ὅτι δὲν θὰ ἐχρειάζετο νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐξωτερικῶν χρεωλυσίων καὶ θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς προσωρινὴν ἀναστολὴν τοῦ Τρανσφέρτ καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπεχρεούμεθα νὰ περικόψωμεν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸν τόκον τῶν ἐσωτερικῶν δανείων κατὰ 25 ο/ο. Τοῦτο θὰ ἦτο βέβαια εὐχάριστον πρᾶγμα. Ἀλλὰ νομίζω καὶ πάλιν ὅτι ἡ διατήρησις ὀγκωδῶν περισσευμάτων ἐπὶ πολὺ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀνταποθῇ εἰς τὰς διαρκεῖς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἀλλὰ κατηγορήθην, ὅτι δὲν προεῖδα τὴν ἐπίτασιν τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὴν δίνην της, μολονότι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1930 ἡ κάμψις τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων ὤφειλε νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸ μικροῦ διενεμήθη πρὸς ὑμᾶς πίναξ προερχόμενος ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον βλέπετε πόσον ἀνακριβὴς εἶναι καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτός. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνέφερα ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου, τὸν Μάρτιον τοῦ 1929 ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντά του ὁ νῦν Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνὴρ ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων, διατελέσας ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ εἰσηγητὴς τῆς τελευταίας ἐκλαϊκεύσεως ἐπιχειρήσεων ἐν Ἀμερικῇ.

Εἰς τὸ διάγγελμά του πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν ἔλεγεν, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι βαίνουν εἰς περίοδον ἀπαραδειγματίστου εὐημερίας. Καὶ δὲν παρῆλθον ἓξ μῆνες καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξερράγη ἀπαραδειγμάτιστος χρηματιστηριακὴ κρίσις, ἡ ὁποία διαρκεῖ ἀκόμη καὶ σήμερον, ἐπεκτάθεῖσα δὲ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, μετεβλήθη εἰς παγκόσμιον οἰκονομικὸν κυκλῶνα. Καὶ μὲ κατηγορεῖτε διότι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1930 καὶ ἔστω καὶ τοῦ 1931 δὲν προεῖδα τὴν ἐπίτασιν τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ δὴ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τὸν χρυσοῦν κανόνα. Ἡ Ἀγγλικὴ κρίσις, κατέστησε φανερὸν ὅτι ἐξωτερικὸς δανεισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ συνεχισθῇ. Καὶ ὅμως, ὅπως ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὁ συνεχιζόμενος δανεισμὸς ἦτο ὅρος πρωταρχικὸς τῆς διατηρήσεως τῆς σταθεροποιήσεως, ἐφόσον δὲν συνεπληροῦτο ὡς ἡ καὶ ἄλλως μέν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἐπιδιωκομένη ἰσοζύγισις τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν. Ἡ δὲ κατηγορία ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ συνάψωμεν τὰ παραγωγικὰ δάνεια, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ οἰκονομηθῶμεν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν, εἶναι ἀναξία καὶ ἀπαντήσεως, ἀφοῦ ἡ παῦσις τοῦ δανεισμοῦ θὰ εἶχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐξάντλησιν τοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς συνεχίσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Ἀλλὰ ἐπεκρίθην ἐπίσης ὀριμέως, διότι βλέπων ὅτι μειοῦται τὸ κάλυμμα τῆς Ἐκδοτικῆς, δὲν ἔλαβα μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν. Καὶ πρῶτον μὲν παρετήρουν ὅτι ἡ αὐξομειώσεις τοῦ καλύμματος εἶναι φαινόμενον κανονικόν, ἐφόσον ἰδίως δὲν κατέρχεται κάτω τῆς νομίμου βάσεως τοῦ 40 ο/ο. Ἔπειτα δὲ οἱ ἐπικριταί μου λησμονοῦν ὅτι συνεδεόμεθα μὲ ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη, διὰ συμβάσεων ἐμπορικῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἠμπόδιζαν νὰ λάβωμεν μέτρα κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐξ ἄλλων Κρατῶν, διότι θὰ ἐπροκαλοῦμεν ἀμέσως ὁδυνηρὰ ἀντίποινα. Αἱ κυριώτεραι εἰσαγωγικαὶ χῶραι εἶναι δι' ἡμᾶς ἡ Ἀμερική, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία, ὅπου ἐξάγομεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν πολυτιμωτέρων προϊόντων μας. Σπουδαίαν ἐπίσης εἰσαγωγὴν ἐνεργοῦν παρ' ἡμῖν αἱ ὅμοροι χῶραι, ἂν χωρὶς, δυστυχῶς, ἀντίστοιχον ἐκ μέρους μας ἐξαγωγὴν εἰς αὐτάς. Ἀλλὰ γενικώτεροι λόγοι ὑπηγόρευον νὰ πλήξωμεν τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ Γιουγκοσλαυίας, Τουρκίας καὶ Ρουμανίας. Μὲ μίαν ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρῶν, τὴν Βουλγαρίαν, διεκόψαμεν ἀπὸ διετίας περίπου τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, διότι προσεκλήθημεν εἰς τοῦτο, καὶ ἡ γενομένη προειδοποίησίς μας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ὄντως κατηγορούμεθα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος διὰ τοῦτο. Ἔχομεν ἄλλως τε κάθε ἐλπίδα, ὅτι ἡ διακοπὴ αὕτη τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων δὲν θὰ παραταθῇ ἐπὶ πολύ.

Διότι ἐπὶ τέλους τὰ προϊόντα μας ἀγοράζομεν ὅπου εὑρίσκομεν συμφέρον καὶ δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον νὰ μὴ ἀγοράζωμεν ἀπὸ μίαν χώραν ποὺ εὑρίσκομεν εὐθηνότερα προϊόντα, διότι αὐτὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἰδικά μας. Οὔτε ἄλλως τε πρέπει νὰ περιορίζεται ἡ ἀσάλευτος οἰκονομικὴ ἀρχή, ὅτι εἰς τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τοῦ ἐμπορίου, τὴν ὁποίαν ἀσφαλίζουν αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις, κάθε ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς ἐπιφέρει σχεδὸν αὐτομάτως ἀντίστοιχον ἐλάττωσιν τῆς ἐξαγωγῆς. Καὶ διὰ τοῦτο ὅ,τι ἐνδιαφέρει κυρίως δὲν εἶναι τὸ σκέλος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τὸ σκέλος τῆς ἐξαγωγῆς χωριστὰ λαμβανόμενα, ἀλλ' ἡ σχέσις μεταξὺ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς. Ἐὰν δὲ θελήσετε νὰ συμβουλευθῆτε τὸ δημοσίευμα ἐπὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου τοῦ 1930 τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς τὸ ὁποῖον δημοσίευμα ἀκριβῶς διὰ τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτὴ ἡ σχέσις ἐξαγωγῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἑκάστου Κράτους καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῆς τῆς σχέσεως, ἐκ τοῦ δημοσιεύματος λέγω τούτου, βλέπομεν ὅτι κατὰ τὸ 1924 ἡ σχέσις τῆς ἐξαγωγῆς μας πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἦτο 40.6 εἰς τὸ 1925, 44,9, εἰς τὸ 1926 54,6, εἰς τὸ 1927 47,9, εἰς τὰ 1928 51, εἰς τὰ 1929 52,6 καὶ εἰς τὸ 1930 54,1. Τὸ δημοσίευμα δυστυχῶς σταματάει εἰς τὸ 1930. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ παραπονεθῶμεν δι' αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν τῆς σχέσεως τῆς ἐξαγωγῆς μας πρὸς τὴν εἰσαγωγήν. Ἡ δημιουργηθεῖσα βέβαια κατάστασις ἐκ τῆς ἐπιτάσεως τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ὁποία ἔθεσεν οὐσιαστικῶς κατὰ μέρος πᾶς ἐμπορικὰς συμβάσεις, μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ κινηθῶμεν πολὺ πλέον ἐλευθέρως εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεών μας μὲ τὰς διαφόρους χώρας, μολονότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἐφόσον ἡ παγκόσμιος κρίσις δὲν ὑποχωρήσῃ, αὔξησις τῆς ἐξαγωγῆς πολυτίμων προϊόντων, ὅπως εἶναι τὰ ἰδικά μας, εἶναι δυσχερεστάτη καὶ ἡ γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ παραγωγή μας, ὥστε νὰ εἰσάγωμεν ἔξωθεν ὀλιγώτερα τρόφιμα.

Ἰσχυρίζομαι ἐπομένως ὅτι δὲν ἔδειξεν ἡ Κυβέρνησις ἀπρονοησίαν κατὰ τοῦ ἔξωθεν ἐπερχομένου κινδύνου τοῦ ὁποίου τὰς ἐνδείξεις σημειώνουν ἐκ τῶν ὑστέρων οἱ ἐπικριταί μας ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἀλλὰ ἀντιθέτως διὰ τῆς σώφρονος διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν μας εὑρέθημεν εἰς θέσιν νὰ δεχθῶμεν μὲ σταθερότητα τὸ πλῆγμα αὐτῆς καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ αὐτὴν μὲ ἀπωλείας ὀλιγωτέρας ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, ὅπως ἐβεβαίωσαν δύο ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως χθές.

Ὅλη ἡ ἀδυναμία τοῦ ὀργανισμοῦ μας δὲν ἦτο φύσεως δημοσιονομικῆς ἀλλὰ καθαρῶς ἀδυναμία τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ὅπως ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐθνικοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος ὑφιστάμεθα τὰς συνεπείας τῆς στρατιωτικῆς ἥττης καὶ τῆς συγκεντρώσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μας τόσου πληθυσμοῦ χωρὶς διὰ τὴν βραχύτητα τοῦ χρόνου νὰ κατορθωθῇ μέχρι τοῦδε νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγή μας ἀναλόγως πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ μας. Ἀλλ' ὅπως ἐξήγησα κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς μας ἀδυναμίας εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1921 παρ-

έλειψεν ουσιώδες καθήκον πού είχεν είς τόν έφαρμοσθέντα καθ' ήμών ύπό των πρώην συμμάχων δυνάμεων οικονομικόν αποκλεισμόν νά απαντήση διά της αναστολής της καταβολής τού χρεωλυσίου τού δημοσίου χρέους μας, καί έγινεν ούτως αίτία όπως ολόκληρος ή δαπάνη της εξαετούς δι' ήμάς διακρατείας τού πολέμου βαρύνει τήν εθνικήν μας οικονομίαν, πλήν της έπί πιστώσει παροχής πολεμικού υλικού, τό οποίον εχρησιμοποιήσαμεν κατά τού κοινού εχθρού. Ούτω τό εξωτερικόν χρέος μας είναι σήμερον κατά 40 έκατομ. λίρας μεγαλύτερον παρ' ότι άλλως θά ήτο. Αλλά καί ό αρχηγός των Προοδευτικών επικρίνας με, διότι τάξα ένεκα της δημοσιονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεώς μου ευρέθημεν είς χειροτέραν θέσιν νά αντιμετωπίσωμεν τήν επεκταθείσαν είς ήμάς παγκόσμιον κρίσιν καί είς αδυναμίαν επομένως να διατηρήσωμεν τήν νόμω σταθεροποιηθείσαν, προκαλεί απάντησιν, τήν οποίαν θά προσπαθήσω νά δώσω μέ τρόπον, όσον τό δυνατόν, συντομώτερον. Γνωστόν ότι δέν συνεφώνησά ποτε μέ τούς κατηγορούντας τόν κ. Καφαντάρην, διότι προέβη είς τήν νόμω σταθεροποίησιν, ό έλεγχος μου δέ έστρέφετο είς τό ότι διά νά επιτύχη τήν νόμω σταθεροποίησιν, υπέβαλε τήν χώραν είς υπέρογκα βάρη μή δικαιολογούμενα έκ τού πραγματοποιηθέντος σκοπού. Ήδη ό κ. Καφαντάρης πρό των θυσιών, αί οποίαι απητούντο διά τήν νόμω σταθεροποίησιν εγκατέλειπε τήν ιδέαν της πραγματοποιήσεώς της θά είχε προσφέρει μεγίστην υπηρεσίαν είς τήν χώραν. Πρός δικαιολογίαν του ημπορεί βέβαια νά επικαλεσθή ότι διά τήν σύναψιν τού τριμερούς δανείου έτίθετο ώς όρος ή σταθεροποίησις.

Αλλά διά νά είναι αρτία ή δικαιολογία αύτή, έπρεπεν ή σύναψις τού τριμερούς δανείου νά αποτελή αναγκαίαν αναπότρεπτον πρό της οποίας επεβάλλετο νά υποστώμεν τάς μεγάλας θυσίας, αί οποίαι συνεδέθησαν μέ τήν σταθεροποίησιν. Αλλά ή σύναψις τού τριμερούς δανείου δέν απετέλεσεν αναγκαίαν αναπότρεπτον. Τό πλέον επείγον μέρος αύτού, τό αφορών τήν συνέχισιν της προσφυγικής αποκαταστάσεως, συνήφθη έν Αμερική πρός συμβιβαστικήν ρύθμισιν τού ζητήματος των καθυστερουμένων πιστώσεων διά τάς πολεμικάς δαπάνας τού 1918 καί δέν έχει καμμίαν σχέσιν διά τήν σταθεροποίησιν. Τό άλλο έν τριτον τό προωρισμένον διά τήν εξόφλησιν των παλαιών ελλειμμάτων δέν ήτο επίσης απαραίτητον, όπως απέδειξαν τά πράγματα, διότι έκ τού ποσού αύτού ανελθόντος είς τρία εκατομ. λιρών δι' εξόφλησιν παλαιών ελλειμμάτων διετέθησαν μόνον δρχ. 472 έκατομ. επεσπεύσαμεν δέ έκατομ. 653 έκ των οποίων 197 επληρώθησαν από άλλας χρήσεις 456 δέ εκατομ. ηύξησαν τά περισσεύματα. Έν επομένως ήτο ευτυχέστερος είς τάς προβλέψεις του ό κ. Καφαντάρης, εάν ώς προς τήν ακρίβειαν των προβλέψεων του επληροφόρει τό, διάδοχόν του κ. Μαρήν, θά ανεγνώριζεν ότι δέν τού έχρειάζετο δάνειον διά τήν εξόφλησιν των παλαιών καθυστερουμένων, διότι ταύτα ήδύνατο νά εξοφλήση μέ μέρος μόνον τού περισσεύματος της ιδικής του χρήσεως, δηλαδή τού έτους 1927—28. Αφού δέ μάλιστα μάς έβεβαίωσε χθές, ότι σκοπίμως επεδίωξε διά της βαρείας φορολογίας τήν δημιουργίαν περισσευμάτων έπρεπε νά αναγνωρίση ότι δέν επιτρέπεται είς Υπουργόν των Οικονομικών, της ιδικής του όλκής, νά επιδιώκη τήν δημιουργίαν περισσευμάτων και συγχρόνως νά συνάπτη νέα δάνεια προς εξόφλησιν των αριέρ. Ελπίζω ότι δέν έχω ανάγκην νά ενδιατρίψω επί τού σημείου τούτου περισσότερον διά νά συμφωνήση μαζύ μου ό αρχηγός των Προοδευτικών, τί υπολείπεται λοιπόν από τό τριμερές δάνειον τό τελευταίον έν τρίτον, τό οποίον ήτο προωρισμένον διά νά χρησιμεύση είς ενίσχυσιν τού καλύμματος της σταθεροποιήσεως. Αλλά είναι φανερόν ότι δέν ημπορούμεν νά υποστηρίξωμεν ότι ή σταθεροποίησις ήτο απαραίτητος μόνον καί μόνον διά νά συνάψωμεν τό δάνειον της σταθεροποιήσεως.

Έάν επομένως ό αρχηγός των Προοδευτικών εξετίμα καλύτερον τήν κατάστασιν των πραγμάτων, τότε θά έβλεπεν ότι αί θυσίαι, είς τάς οποίας υπεβλήθημεν διά τήν νόμω σταθεροποίησιν, θυσία 240 έκατ. χρυσών δραχ., δανείου της Εθνικής μας Τραπέζης πρός τήν Γαλλικήν Κυβέρνησιν, θυσία της αυξήσεως τού Δημοσίου Χρέους κατά 3 έκατομ. αγγλικών λιρών διά τήν εξαφάνισιν καθυστερουμένων οφειλών, ή οποία ημπορούσε να πραγματοποιηθή μέ μόνον τό περίσσευμα τού 1927—1928, θυσία της αυξήσεως τού Δημοσίου χρέους κατά έτερα 3 έκατομμύρια διά τή πραγματοποίησιν της σταθεροποιήσεως, τά οποία εξηνεμήσθησαν διά της αναστροπής αυτής. Θά έβλεπε λέγω ό αρχηγός των Προοδευτικών, ότι τόσον μεγάλαι θυσίαι δέν εδικαιολόγουν τόσον ισχυρόν αποτέλεσμα.

Ονομάζω τό αποτέλεσμα ισχυρόν όχι διότι έκ των υστέρων ανετράπη, αλλά διότι καί άν δέν ανετρέπετο δέν θά ήτο ούδέ πάρραθεν άξιον τόσων θυσιών. Διότι είναι βέβαια πολυτιμότατον αγαθόν διά τήν οικονομικήν ζωήν μιάς χώρας ή σταθερότης τού νομίσματος. Αλλά ή σταθερότης αύτή διά νά διατηρηθή έπρεπε αναγκαίαι δύο προϋποθέσεις. Πρώτον καί κυρίως σταθερόν ισοζύγιον τού Προϋπολογισμού τό οποίον ό αρχηγός των Προοδευτικών εθεώρει ησφαλισμένον διά της πιθανώς επί μακρον παραμονής του είς τήν διεύθυνσιν τού Υπουργείου τών Οικονομικών. Δεύτερον ή εντός ευλόγου προθεσμίας επίτευξις ισοζυγίου της πλαστιγγος των εξωτερικών λογαριασμών καί ή βεβαιότης ή τουλάχιστον ή μεγάλη πιθανότης ότι εντός της προθεσμίας ταύτης δέν θά επέλθη καμμία, είτε πολιτική περιπέτεια, είτε μεγάλη οικονομική κρίσις, παρεμποδίζουσα τήν κατά τό μεταβατικόν τούτο στάδιον κάλυψιν τού ανοίγματος των εξωτερικών μας λογαριασμών διά της συνάψεως εξωτερικών δανείων έκ μέρους τού Κράτους ή της ελευθέρας κινήσεως των κεφαλαίων. Ημπορεί νά υποστηριξή ό αρχηγός των Προοδευτικών ότι ήτο βέβαιος διά τήν πραγματοποίησιν των δύο τούτων προϋποθέσεων; Καί άν απαντήση καταφατικώς, δέν νομίζει ότι έχω δικαίωμα νά τόν παρατηρήσω ότι έν τοιαύτη περιπτώσει δέν ήτο δρθόν νά δεχθή, ούτε τόσον μεγάλας, ούτε μικροτέρας άκόμη θυσίας διά νά επιτύχη τήν νόμω σταθεροποίησιν άφού υπαρχουσών των προϋποθέσεων τούτων υπήρχε κάθε κίνδυνος ότι ή νέα φάκτα σταθεροποίησις θά διετηρείτο επίσης μέ τήν έρυσιν ιδίας εκδοτικής Τραπέζης, ενώ άνευ των προϋποθέσεων τούτων ή σταθεροποίησις θά ανετρέπετο είτε πράγματι ώρισμένη, είτε καί νόμω καταχρωμένη, μέ τήν διαφοράν ότι άν δέν είχομεν προβή είς τήν νόμω σταθεροποίησιν μέ τόσας θυσίας θά απεφεύγοντο αί θυσίαι αύται. Έάν λοιπόν, ή επέκτασις της παγκοσμίου κρίσεως είς τήν χώραν μας δέν μάς εύρίσκει καί τόσον ισχυρούς, τάς ευδύνας τού γεγονότος τούτου δέν είναι δίκαιον νά αναζητή ό αρχηγός των Προοδευτικών είς τήν ιδικήν μου κυβερνητικήν δράσιν καί ορθότερον ήτο νά τάς αναζητή, έν μέρει τουλάχιστον, είς τήν ιδικήν του κυβερνητικήν δράσιν. Θά άρκεσθώ μέχρι τού σημείου τούτου είς ότι άφορά τήν αναδρομήν είς τό τού παρελθόντος Σεπτεμβρίου παρελθόν. Επιφυλάσσομαι κατά τά λοιπά νά απαντήσω είς τούς Αρχηγούς της αντιπολιτεύσεως κατά τήν συζήτησιν τού Προϋπολογισμού. Περισσότερον ενδιαφέρει καί τήν κοινήν γνώμην καί τήν Βουλήν νά εξετάσωμεν τί πρέπει νά γίνη σήμερον, εφ' όσον ή νόμω σταθεροποίησις, μάς εγκατέλειψε πρίν ήμείς ζητήσωμεν από τήν Βουλήν νά κηρύξη τό διαζύγιόν μας άπ' αύτής. Οί Αρχηγοί της αντιπολιτεύσεως, έάν καλώς τούς ήκουσα, δέν επικρίνουν κατά βάσιν τά προταθέντα μέτρα, μέμφονται όμως την Κυβέρνησιν διότι δέν κατώρθωσε νά εξασφαλίση τήν τοποθέτησιν των προϊόντων μας είς τό εξωτερικόν.

Αλλ' ώς εξήγησα ήδη, διά μέν τό παρελθόν εκωλύομεθα από τάς εμπορικάς συμβάσεις. Από της επιτάσεως δέ της παγκοσμίου κρίσεως εκινήθημεν πρός τήν κατεύθυνσιν ταύτην καί ύπαρχει νά είναι βεβαία ή Βουλή ότι τόν χθές ψηφισθέντα υπ' αύτής νόμον θά χρησιμοποιήσωμεν καθ' όλην τήν έκτασιν τού δυνατού.

Έρχομαι ήδη νά απαντήσω είς δύο από τάς επικρίσεις τού κ. Τσαλδάρη, τάς σχετιζομένας μέ τήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως από τού Σεπτεμβρίου καί εντεύθεν καί είς μίαν συμβουλήν πού μού έδωσεν. Διατί ήρνούμην νά λάβω οριστικάς

αποφάσεις εξ αρχής, καί ισχυρίζεται ότι δέν είχα πρόγραμμα.

Ο Αρχηγός τού Λαϊκού κόμματος μέ έμεμφθη θρηνώ, διότι όταν εδημοσιεύθη τό γνωστόν σχέδιον τού κ. Μαξίμου ήρνήθην νά τό συζητήσω καί είπε μέ αρκετήν κομματικήν αυταρέσκειαν ότι θεωρεί δικαίαν τιμωρίαν μου τό ότι αναγκάζομαι τώρα νά τό εφαρμόσω, χωρίς κάν νά έχω τά οφελήματα, πού θά είχα άν τό εφήρμοζα από τότε. Τά οφελήματα δέ ταύτα άν δέν απατώμαι είναι ότι διακόπτοντες έπαυσε την είς συνάλλαγμα καταβολήν των τοκοχρεωλυσίων, θά είχομεν κάλυμμα της Εκδοτικής κατά 3 εκατομμύρια λίρας πλέον εκείνου πού έχομεν σήμερον. Ο αρχηγός τού Λαϊκού Κόμματος πιστεύει ότι μετά την έκκρηξιν της παγκοσμίου κρίσεως καί παρ' ήμίν ότι δέν είχα πρόγραμμα αντιμετωπίσεως αυτής καί ότι τό άπαντόν μου ήσαν τά προσωρινά μέτρα, όπως τά ωνόμασεν, τά οποία έθεσα κατά τό δυνατόν την καταχώρωσιν της σταθεροποιήσεως. Πιστεύει άραγε πράγματι ό Αρχηγός τού Λαϊκού κόμματος ότι δέν είχα ούδέν πρόγραμμα ύπ' όψιν μου; Αλλ' είχα πλέον τού ενός προγράμματα ή μάλλον είχα δύο.

Η πρώτη μου αντίληψις ήτο ότι καθήκον καί συμφέρον της χώρας ήτο νά συνεχίσωμεν τόν χαραχθέντα δρόμον από της εποχής τού αρχηγού των Προοδευτικών διά νά κατορθώσωμεν μίαν ημέραν ασφαλίζοντες καί την πλαστιγγα των εξωτερικών μας λογαριασμών, νά θέσωμεν επί στερεάς βάσεως την σταθεροποίησιν.

Επεδίωξα λοιπόν διά τού πρώτου σχεδίου νά επιτύχω επικουρίας έξωθεν, προς συμπλήρωσιν της εκτελέσεως των παραγωγικών έργων καί αξιοποίησιν αυτών καί προς αναστολήν των εξωτερικών χρεωλυσίων ηγαγκάσθημεν διά νά εξασφαλίσωμεν αποτελεσματικώτερον τό ισοζύγιον τού προϋπολογισμού μας.

Εάν ταύτα δέν επετυγχάνοντο—τούτο τουλάχιστον τό ξεύρει τό μέρος τού προγράμματός μου ό αρχηγός τού Λαϊκού κόμματος—εάν ταύτα δέν επετυγχάνοντο υπέθετε ό αρχηγός τού Λαϊκού κόμματος ότι δέν ήξευρα τί θά έκανα; Έτσι φαίνεται ότι υπέθετε καί μάλιστα μέ εκατηγόρησε διότι μού έδόθη έν πρόγραμμα έτοιμον καί δέν ηθέλησα εν συνεχεία νά τό εφαρμόσω.

Εκτιμώ μεγάλως τόν κ. Μάξιμον καί συχνά έλαβον αφορμήν νά ανταλλάξω μαζύ του σκέψεις επί των οικονομικών μας πραγμάτων. Τιμώ επομένως καί τό σχέδιόν του, διότι προέρχεται από άνδρωπον της περιωπής του, όταν μέ ηρώτησε, εάν έχω αντιρρήσεις νά τό δημοσιεύση, τού είπα ότι εγώ έχω αντιθέτους απόψεις από τάς εν τώ σχεδίω διατυπουμένας. Αλλά δέν έχω καμμίαν αντίρρησιν νά δημοσιευθή γνώμη προερχομένη από προσωπικότητα σάν καί σάς καί προερχομένη από καλής πίστεως. Αλλά είχα δύο αντιρρήσεις κατά τού σχεδίου εκείνου, την θεμελιώδη, πρώτον ότι ήτο πρόωρον, καί την δευτέραν όχι ολιγώτερον σοβαράν ότι ήτο ατελές. Ήτο άτελές, διότι περί αναστολής των χρεωλυσίων ούδείς εγένετο λόγος. Μού υπενθύμισεν ό κ. Τσαλδάρης, ότι την απιούσαν έλέχθη ότι καί αυτό περιλαμβάνεται. Αλλά ελέχθη, όταν παρετηρήθη αυτό τό κενόν τού σχεδίου καί επομένως δικαιούται κανείς νά υποθέση, ότι από άνδρωπον, όπως ό κ. Μάξιμος, δέν τού διέφυγεν αυτό τυχαίως. Αλλά τό σχέδιον αυτό δέν μού έλυε καί ένα ζήτημα κεφαλαιώδες, κατά την αντίληψιν της οποίας ημπορούμεν νά υποστηρίξωμεν ότι δέν υπάρχει κίνδυνος ότι ή νέα φάκτα σταθεροποίησις θά διετηρείτο επίσης μέ την ίδρυσιν ιδίας εκδοτικής Τραπέζης, ενώ άνευ των προϋποθέσεων τούτων ή σταθεροποίησις θά ανετρέπετο είτε πράγματι ώρισμένη, είτε καί νόμω καταχρωμένη, μέ την διαφοράν ότι άν δέν είχομεν προβή είς την νόμω σταθεροποίησιν μέ τόσας θυσίας θά απεφεύγοντο αί θυσίαι αύται. Έάν λοιπόν, ή επέκτασις της παγκοσμίου κρίσεως είς την χώραν μας δέν μάς εύρίσκει καί τόσον ισχυρούς, τάς ευδύνας τού γεγονότος τούτου δέν είναι δίκαιον νά αναζητή ό αρχηγός των Προοδευτικών είς την ιδικήν μου κυβερνητικήν δράσιν καί ορθότερον ήτο νά τάς αναζητή, εν μέρει τουλάχιστον, είς την ιδικήν του κυβερνητικήν δράσιν. Θά άρκεσθώ μέχρι τού σημείου τούτου είς ότι άφορά την αναδρομήν είς τό τού παρελθόντος Σεπτεμβρίου παρελθόν. Επιφυλάσσομαι κατά τά λοιπά νά απαντήσω είς τούς Αρχηγούς της αντιπολιτεύσεως κατά την συζήτησιν τού Προϋπολογισμού. Περισσότερον ενδιαφέρει καί την κοινήν γνώμην καί την Βουλήν νά εξετάσωμεν τί πρέπει νά γίνη σήμερον, εφ' όσον ή νόμω σταθεροποίησις, μάς εγκατέλειψε πρίν ημείς ζητήσωμεν από την Βουλήν νά κηρύξη τό διαζύγιόν μας απ' αύτής. Οί Αρχηγοί της αντιπολιτεύσεως, εάν καλώς τούς ήκουσα, δέν επικρίνουν κατά βάσιν τά προταθέντα μέτρα, μέμφονται όμως την Κυβέρνησιν διότι δέν κατώρθωσε νά εξασφαλίση την τοποθέτησιν των προϊόντων μας είς τό εξωτερικόν.

Αλλ' ώς εξήγησα ήδη, διά μέν τό παρελθόν εκωλύομεθα από τάς εμπορικάς συμβάσεις. Από της επιτάσεως δέ της παγκοσμίου κρίσεως εκινήθημεν πρός την κατεύθυνσιν ταύτην καί ύπαρχει νά είναι βεβαία ή Βουλή ότι τόν χθές ψηφισθέντα υπ' αύτής νόμον θά χρησιμοποιήσωμεν καθ' όλην την έκτασιν τού δυνατού.

Έρχομαι ήδη νά απαντήσω είς δύο από τάς επικρίσεις τού κ. Τσαλδάρη, τάς σχετιζομένας μέ την πολιτικήν της Κυβερνήσεως από τού Σεπτεμβρίου καί εντεύθεν καί είς μίαν συμβουλήν πού μού έδωσεν. Διατί ήρνούμην νά λάβω οριστικάς αρχήν δέν είχομεν τό θάρρος νά είπωμεν την αλήθειαν, αλλά έζητήσαμεν νά σωθώμεν μέ προσωρινά μέτρα.

Καί έρωτώ τώρα, κύριοι Βουλευταί, υπάρχει κανείς, ό οποίος δέν έννοεί τί κολοσσιαίον σφάλμα θά διέπραττεν ή Κυβέρνησις, εάν, όταν έξερράγη καί είς ήμάς ή κρίσις, αυτή ή μεγάλη κρίσις, έρχόμασε νά ανώσωμεν προς τούς δανειστάς μας ότι παύει ή τακτική καταβολή των τοκομεριδίων; Τά τοκομερίδια θά κατατίθενται είς την Τράπεζαν, μέ λογαριασμόν δέν ξεύρω πώς, καί σείς θά περιμένετε νά λάβετε τά χρήματά σας μίαν ημέραν. Δέν έννοεί ό κ. Τσαλδάρης τί πλήγμα τεράστιον θά ήτο κατά της ηθικής τού Κράτους καί κατά της οικονομικής του πίστεως, εάν ενώ μέχρι της προτεραίας διεπραγματεύετο την σύναψιν νέου τμήματος τού παραγωγικού δανείου διά νά συνεχίση την εκτέλεσιν των παραγωγικών έργων, ήρχετο την επομένην νά διακηρύξη: ότι ξεύρετε εκάμαμεν λάθος. Κόβομεν τάς πληρωμάς, πτωχεύομεν. Δέν αντιλαμβάνεται ό κ. Τσαλδάρης, ότι τοιαύτη πτώχευσις θά ήτο δολία χρεωκοπία; Δι' αυτό τού είπα χθές ότι, άς προσέξη διότι, όταν τού εξηγήσω τά πράγματα θά αναγκασθή νά κύψη την κεφαλήν.

Π. Τσαλδάρης. Ομολογώ, ότι δέν αισθάνομαι αυτό. (Γέλωτες).

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αντί της πολιτικής αυτής, την οποίαν μού συνιστά έκ των ύστερων μόνον ό κ. Τσαλδάρης, διότι όσας φοράς τόν ηρώτησα καθ' όλον αυτό τό διάστημα «πές μου τί φρονείς, τί πρέπει νά κάμωμεν»..... (γέλωτες), ήθέτησε μάλιστα καί την υπόσχεσίν του, ότι θά μού έλεγεν τί πρέπει νά κάμωμεν, έρχεται έκ των ύστέρων νά μέ επικρίνη, διατί δέν ηκολούθησα την πολιτικήν αυτήν. Καί είναι πού αδικαιολόγητος σήμερον, διότι ή εξέλιξις των πραγμάτων έπρεπε νά τόν φωτίση, ότι ηκολούθησα την μόνην ενδεδειγμένην πολιτικήν, αυτήν, ή οποία ανταποκρίνεται είς την διαγωγήν ενός τιμίου Κράτους καί επομένως πού ανταποκρίνεται είς τά οικονομικά του συμφέροντα.

Προσήλθον λοιπόν πρό αντιπροσώπων των Μεγάλων Δυνάμεων είς την Οικονομικήν Επιτροπήν καί εξέθεσα την κατάστασιν ή οποία εδημιουργήθη μετά την επίτασιν της παγκοσμίου κρίσεως καί υπέβαλον ένα πενταετές σχέδιον αναστολής των χρεωλυσίων επί μίαν πενταετίαν καί παροχήν δανεισμού εξωτερικών 10.000.000 λιρών είς 4 έτη, διά την συμπλήρωσιν των παραγωγικών έργων καί την αξιοποίησίν των. Η αίτησις μου αυτή έως τώρα δέν έγινε δεκτή καί είναι αμφίβολον άν θά γίνη δεκτή. Αλλά δέν δύναται νά μη ενθυμήται ή Βουλή τί επετεύχθη διά της πολιτικής αυτής της Κυβερνήσεως κατ' αντίθεσιν πρός εκείνην την οποίαν μού συνιστά ό κ. Αρχηγός τού Λαϊκού κόμματος. Ενώ, εάν ηκολούθουν την πολιτικήν εκείνην είς τό κήρυγμα τού χρεωστασίου θά ήγειρετο μία κραυγή θαμμαρτυρίας από τό εν άκρον τού κόσμου είς τό άλλο άτε την οποίαν κραυγήν ή θέσις της Ελλάδος θά καθίστατο δεινή. Η αποσήλθεν ενώπιον τού Συμβουλίου της Κ.Τ.Ε. καί εδήλωσα ότι έφόσον δέν μού δίδεται ή βοήθεια την οποίαν έζήτησα είμαι υποχρεωμένος τό τοκομερίδιον τού Μαΐου νά τό καταθέσω, είς την Τράπεζαν είς κλειστόν λογαριασμόν, αλλά νά μή τό καταβάλω είς συνάλλαγμα, διότι πλέον τό συνάλλαγμα της Τραπέζης μας έχει περιορισθή είς τοιούτον σημείον, ώστε είναι αδύνατον νά προχωρήσωμεν περαιτέρω. Καί ή αναγγελία αυτή δέν προεκάλεσε διαμαρτυρίας, άς έπωμεν τουλάχιστον ότι έγινεν ανεκτή ή αναγγελία μετά συμπαθείας. Καί όμως οί δανεισταί μας ήρχισαν διαμαρτυρόμενοι, επερωτήσεις έγιναν είς τήν Αγγλικήν Βουλήν έξ ονόματος των, διότι ανόμασθα νά καταβάλωμεν είς συνάλλαγμα τό τοκομερίδιον τού Μαΐου. Καί ποία θά ήτο ή θέσις αξιότιμε Αρχηγέ τού Λαϊκού κόμματος, έάν είς την Τράπεζάν μας την Εκδοτικήν υπήρχον ακόμη σήμερον 3.000.000, όπως μού είπατε ότι μπορούσε νά έχη έάν ήκουσα εν τή αρχή τό σχέδιόν σας, τό σχέδιον του Μαξίμου; Πώς ήτο δυνατόν νά γίνη δεκτόν ότι δέν μπορούμε νά πληρώσωμεν έάν είχαμε καί τό υπάρχον κάλυμμα καί 3.000.000

ακόμη λιρών ; Ά ! θὰ περιεβάλεστθε περικεφαλαίαν καὶ ἔνδυμα πολεμικὸν διὰ νὰ ἀδιαφορήσετε πρὸς τὴν ἐξέργερσιν αὐτὴν τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ κηρύξετε τώρα ἀκαίρως τὸ χρεωστάσιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐκάματε ὅταν σᾶς ἐδόθη πραγματικῶς ἀφορμὴ ἀπὸ μίαν κατάφορον ἀδικίαν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμαν οἱ πρώην σύμμαχοί μας;

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν νομίζετε ὅτι ἦτο τόση εὐκαιρία τότε;.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Σᾶς παρακαλῶ....

Π. Τσαλδάρης. Ἀφῆστε αὐτὴν τὴν συγκίνησιν περὶ τοῦ παρελθόντος, καὶ ἐλᾶτε εἰς τὰ σημερινά.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μᾶς ἐξήγησε χθές, διατί ἠρνήθη μὲν τὴν πρότασίν μου περὶ συστάσεως Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ ἐξυπηρέτει τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς χώρας, ἀλλὰ ἠρνήθη καὶ τὴν προχθεσινὴν ἐξήγησιν, ὅπως, ἀφοῦ ἐμένομεν σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ ἀκολουθητέου ἀνελάμβανεν ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἵνα μένοντος ἔξω ἑνὸς μόνου κόμματος ὑπάρχει μεγαλυτέρα πιθανότης, ὅτι ἡ ὑποστήριξις θὰ εἶναι πλέον ὁμόθυμος, διότι καὶ ἡ πειθαρχία θὰ ἦτο μεγαλυτέρα.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μὲ ἐμέμφθη καὶ μοῦ ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἄρνησις του αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν σεβασμόν του πρὸς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς θεσμούς.

Μοῦ ἐξήγησεν ὅτι δὲν μπορῶ νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν παρὰ μόνον ἀφοῦ πέσω διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε παρακαλῶ, τί τὸ ἀντικοινοβουλευτικὸν ὑπάρχει τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀρχηγὸς κυβερνήσεως εἰς τὸ τέλος μάλιστα μιᾶς μακρᾶς κοινοβουλευτικῆς περιόδου νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς χώρας θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλύτερον κατὰ τοιαύτην ἢ τοιαύτην διαρρύθμισιν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος ; Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατρέχομεν ὅλοι διὰ νὰ πάρωμεν διδάγματα διὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, διὰ τὴν κοινοβουλευτικήν μας τάξιν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔφθασαν κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς τελευταίας κυβερνήσεως νὰ συμφωνήσουν ὅπως διαφωνῶν Ἔφθασαν ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα εἰς ὡρισμένα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἔξω αὐτῆς νὰ καταπολεμήσουν τὸ πρόγραμμα τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῶν τελωνειακῶν δασμῶν. Καὶ δὲν εὑρέθη κανεὶς διὰ νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐτσαλαπάτησαν τὸ Σύνταγμά των. Ὑποθέτω, κύριοι, ὅτι εἰς τὰς λευκὰς μου τρίχας καὶ ἴσως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἶμαι ὁ παλαιότερος τῶν ἤδη πολιτευομένων, δὲν ξεύρω ἂν ὁ κ. Τσιριμῶκος μοῦ διεκδικῇ αὐτὴν τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλ' ἐγὼ πολιτεύομαι ἀπὸ τοῦ 1883 ἀπὸ 43 ἐτῶν καὶ πλέον.

Α. Παπανασταίσιου. Ὁ κ. Σοφούλης ἔχει τὰ πρωτεῖα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τέλος πάντων εἶμαι ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἴπω, ὅτι αὐτὸ τὸ καϋμένο τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα νοσεῖ σοβαρῶς εἰς πολλὰ Κράτη. Καὶ ἂν πιστεύετε ὅτι ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ διὰ μόνης τῆς προσηλώσεως εἰς τοὺς τύπους καὶ διὰ τῆς παραγνωρίσεως τῆς οὐσίας, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ, ἐὰν φαντάζεσθε ὅτι θὰ σωθῇ ἐφ' ὅσον καταστήσετε τὸ κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν διὰ τὰς μεγάλας των ἀνάγκας ὑπηρέτας τοῦ Συντάγματος καὶ ὄχι τὸ Σύνταγμα ὑπηρέτην αὐτῶν τῶν ἀναγκῶν, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτὴ θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος. Ἀλλὰ ὁ κ. Τσαλδάρης, ἐὰν ἠρνήθη κάθε ἐπαφὴν μὲ τὴν Κυβέρνησιν. . . . . .

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ δέκα λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπήν

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὅπως ἔλεγον, κύριοι βουλευταί, ἐὰν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἠνώθη τὰς εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, μοῦ ἔδωσεν ὅμως δύο εὐθυνὰς συμβουλάς, πρῶτον νὰ προσέξω τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς καὶ δεύτερον νὰ ἀποθησαυρίσω τὸ συνάλλαγμα τὸ παρακρατούμενον διὰ νὰ αὐξήσω τὰ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἐκδοτικῆς. δὲν μετεχειρίσθη τὴν λέξιν ἀποθησαύρισις. τὴν μεταχειρίζομαι ἐγώ. Βέβαια ὠφέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Τσαλδάρη διὰ τὰς δύο αὐτὰς συμβουλάς, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἐντελῶς ὡραίαν, δὲν μοῦ ἔζήτησε κανένα ἀντάλλαγμα.

Ἀλλὰ ἡ Βουλὴ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τῆς ἐξηγήσω διατὶ ἀρνοῦμαι νὰ συμμορφωθῶ μὲ αὐτάς. Ἡ ἐξήγησις δὲν εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν Βουλήν, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ μόνη της, εἶμαι βέβαιος, νὰ ἀντιληφθῇ πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη, ἴσως διὰ τὸν κ. Τσαλδάρην, καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος μὲ τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν νὰ πληρώσω τὴν συμβουλὴν ποὺ μοῦ ἔδωκεν. Αὔξησις τοῦ τιμαρίθμου, προσοχὴ δηλαδὴ ὅπως μὴ ὁ τιμάριθμος ἀνέλθῃ εἰς ὕψος μέγα καὶ χρησιμοποίησις τοῦ παρακρατήματος τῆς ἐξαγωγῆς, ὄχι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἰδίως τοῦ ἄρτου, τοῦ σίτου, ἀλλὰ διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς θὰ ἀπετέλει πολιτικὴν ἀξίαν κάθε αὐστηρᾶς κατακρίσεως. Διότι, ἂν δὲν χρησιμοποιοῦμεν τὸ συνάλλαγμα τὸ παρακρατούμενον διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τὸ ψωμί, τὸ ψωμὶ θὰ εἶναι ἀκριβώτερον καὶ ἂν δὲν χρησιμοποιήσωμεν αὐτὸ τὸ συνάλλαγμα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας παρὰ διὰ τὸν θεωρητικὸν σκοπὸν τοῦ νὰ αὐξήσωμεν τὸ κάλυμμα τῆς κυκλοφορίας, ἡ δραχμὴ θὰ πέσῃ καὶ τὸ συνάλλαγμα θὰ ὑψωθῇ, καὶ ὅταν ἡ δραχμὴ θὰ πέσῃ καὶ τὸ συνάλλαγμα θὰ ὑψωθῇ, πῶς θέλει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ σταματήσῃ ὁ τιμάριθμος καὶ νὰ μὴ ὑψωθῇ ;

Αὐτὰς ἁπλούστατα εἶναι ὁ λόγος. Ἐι ἀτὸν ὁποῖον ἀρνοῦμαι νὰ ἀκολουθήσω αὐτὰς τὰς συμβουλὰς καὶ ὄχι ἄλλος τις προσωπικὸς τυχὸν λόγος κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ σημεῖα τοῦ λόγου του ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπαντήσω κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω, διότι μὲ τόσην εὐθύτητα ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἡ ἐνσκύψασα κρίσις ὀφείλεται κυρίως εἰς αἴτια κείμενα ἐκτὸς τῆς Κυβερνητικῆς δράσεως, καὶ διότι ἀνεγνώρισε τόσον ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι ἡ δαπάνη τῶν περισσευμάτων ἀπετέλεσεν ἰσχυρὸν ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς ἀνεργίας.

Ὑπολείπεται ἑπομένως νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ παύσω νὰ ὀνομάσω ἀγαπητόν, ὅσον ὀρθμέως καὶ ἂν ἐπέκρινε χθὲς τὴν πολιτικήν μου. Ἐπιφυλάττω βέβαια διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅσα ἐκ τῆς κρίσεώς του ἀνάγονται εἰς τὴν περίοδον τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, τῆς ἐκρήξεως δηλαδὴ τῆς μεγάλης κρίσεως. Ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ τὸν ἀφορισμόν του ὅτι, ἀφοῦ ἐξήγγειλα σήμερον οἰκονομίας κατὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἡ Κυβέρνησίς μου, διότι ἐβράδυνε νὰ τὰς κάμῃ. Θὰ ἀδικοῦσα τὴν εὐφυΐαν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἤθελον νὰ ἐξηγήσω ὅτι αἱ περικοπαὶ τῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται σήμερον, ὄχι ἁπλῶς διὰ τὴν ἰσοζύγισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν ἐμφάνισιν ἡμῶν ἀπέναντι τῶν δανειστῶν μας ..αἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἴσως δὲ πρὸ πάντων αὐτῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητοῦμεν θυσίας, αἱ οἰκονομίαι αὐταὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ δὲν ἐπεβάλλοντο καθόλου καὶ δὲν ἐνεδεικνύοντο νὰ γίνουν, ὅταν δὲν ὑπῆρχον αὐταὶ αἱ περιστάσεις.

Οὔτε οἱ ἰσχυρισμοί, ὅτι ἡ κρίσις ἤρχισε διʼ ἡμᾶς πολὺ πρὸ τοῦ θέρους τοῦ 1921, ἐπὶ τούτου ἐπικαλοῦμαι δύο διανεμηθέντας πίνακας περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησα καὶ πρὸ ὀλίγου. Οἱ πίνακες αὐτοὶ ἀποδεικνύουν ἀβάσιμον καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι αἱ στενοχωρίαι μας ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ 1930 ὅπως εἶπεν ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας. Μὲ κατηγόρησεν ἐπίσης ὅτι ἀφ' ἧς ἀφυπνίσθην ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῆς κρίσεως ἡ πολιτική μου κάθε ἄλλο παρὰ ἀνάλογος καὶ ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξεν. Εἶπε δὲ καὶ τοὺς λόγους οὓς παραθέτω. Ἀντὶ περισσισμοῦ διαρκοῦς ὑποχρεώσεων καὶ αὐξήσεως ἐξαγωγῆς μας ἐζήτησα καὶ πάλιν δάνεια καὶ ἀντιφάρμακον ἐζήτησα καὶ ἀναστολὴν χρεωλυσίου. Τώρα καὶ διὰ αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς ὡμίλησα ἤδη καὶ διατὶ ἐζήτησα δάνεια

ἐξήγησα ἤδη, ἐλπίζω δὲ ἐπὶ τέλους καὶ ἐπικαλοῦμαι καὶ τὴν ἐπιείκειάν του νὰ μὲ συγχωρήσῃ διότι εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσω καὶ ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων καὶ δανεισμόν. Βέβαια εἶχα μίαν ἀντινομίαν καὶ τὴν ἀντινομίαν αὐτὴν μνημονεύει τὸ ἔγγραφόν μου πρὸς τὰς δυνάμεις. Ἀλλὰ αὐτὸ ἦτο ἀνάγκη εἰς τὴν ὁποίαν περιήλθομεν. Προσέθεσεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὅταν ἀντελήφθη ὅτι αἱ προσπάθειαί της προσκόπτουν εἰς δυσχερείας μετέβαλε πολιτικὴν καὶ ἐμπράκτως ἐφήρμοζεν ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐζητοῦσαμεν πρὸ καιροῦ."Οχι, κύριοι βουλευταί, ὄχι, ἀγαπητὲ ἀρχηγὲ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος, δὲν ἐφήρμοσα ἐκείνα ποὺ εἴπατε σεῖς. Δὲν ἠξεύρω ποῦ θὰ φθάσουν αἱ περιστάσεις. ἐὰν μοῦ ἀρνηθῶσι τὴν ζητηθεῖσαν ἐπικουρίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐὰν μοῦ ἀρνηθῶσι τὴν ζητηθεῖσαν ἐπικουρίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ πολιτικὴ ἡ ἰδική σας αὐτή, τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσαν. Προσέθεσεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ὅτι ἡ νέα πολιτικὴ ἀποτελεῖ πλήρη ὁμολογίαν τοῦ ἀστόχου τῆς μέχρι τοῦδε πολιτικῆς μας. Σημειώσατε ὅτι πρόκειται περὶ τῆς πολιτικῆς κατὰ τὸν Σῆριον. Εἶπε μάλιστα χαριτολογῶν ὅτι ἐπτωχεύσαμεν ἀπέναντι τῶν δανειστῶν μας, ἀλλ' οὐσιαστικῶς ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐπτώχευσε κυρίως. Τώρα ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος ἐστηρίζετο καὶ ἐκείνη εἰς τὴν ἄρνησιν τῶν ὑποχρεώσεών μας πρὸς τοὺς δανειστάς μας, ἐστηρίζετο εἰς τὸ χρεωστάσιον, πρὶν ἡ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι καμμία ἄλλη λύσις δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ νὰ σώσῃ τὴν πίστιν τοῦ Κράτους. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ γεννηθῇ ἔρις μεταξὺ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἐργαταγροτικοῦ κόμματος εἰς τὸ δικαίωμα τῆς εὑρεσιτεχνίας τῆς πτωχεύσεως. Τώρα μᾶς λέτε ὅτι ὁ κ. Μάξιμος τὸ εἶπε πρῶτος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος διεκδικεῖ καὶ ἐκεῖνος τὴν ἀρχήν.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς εἴχατε τὴν εὐτυχίαν. νὰ τὸ ἐκτελέσητε.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ κατορθώσητε νὰ συνενοηθῆτε μεταξύ σας καὶ νὰ μὴ ζητήσητε τὴν διαιτησίαν μας ἵνα λύσωμεν ποῖος εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς εὑρεσιτεχνίας.

Α. Παπανασταίσιου. Ὑπάρχει δικαίωμα εὑρεσιτεχνίας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Παρετήρησεν ἀκόμη ὁ φίλος κ. Παπαναστασίου ὅτι ὁ Νιμάγερ ἐξήτασε τὴν κατάστασιν μας ἀπὸ τὰ λογιστικὰ γραφεῖα καὶ δὲν εἶδε τὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ ἴδῃ πόσον ταπεινὸν εἶναι τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ ἠμποροῦσεν νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ παράλειψις αὐτὴ ἐθεραπεύθη ἀπὸ ἡμᾶς. Δὲν ἀφίσαμεν οὔτε τὸν κ. Νίμαγερ, οὔτε τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως. εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται παρʼ ἡμῖν ἡ στάθμη τῆς ζωῆς. Εἴχομεν εὐτυχῶς τὰ μέσα νὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο καὶ τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι πρῶτον ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Τιξιέ, ἀποσταλέντος ἀντιπροσώπου ἀπὸ τὸ Διεθνὲς γραφεῖον ἐργασίας τῆς Γενεύης, διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν μας ἀσφαλίσεων καὶ διὰ τὸ ὁποῖον συνέταξεν ἔκθεσιν σπουδαιοτάτην εἰς τὴν ὁποίαν διεκπραγωδεῖ τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατικῶν μας τάξεων. Τὴν ἐπεκαλέσθην λοιπὸν αὐτὴν καὶ τὴν ἐχρησιμοποίησα. Διότι κύριοι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὰ ταμειακά μας βάρη κατέστησαν ἀφόρητα, ἰδία τὰ δανειακὰ βάρη τὰ εἰς ξένον συνάλλαγμα κατέστησαν ἀφόρητα ὄχι ἐξ ἰδικῆς μας ὑπαιτιότητος, ἀλλὰ ἐκ λόγων γενικωτέρων, ἐκ λόγων γενικωτάτων παγκοσμίων.

Ὁ ὀφειλέτης κατὰ τὸ 1928, 100 χιλιάδων δολλαρίων καὶ ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ αὐτὰ σήμερον, ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν δανειστήν του διπλάσιον ποσὸν ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔλαβε διότι τὰ 100 χιλιάδες δολλάρια τὰ σημερινὰ ἔχουν διπλασίαν ἀξίαν ἀπὸ τὰ τότε, καθόσον ὁ χουσὸς δὲν ξεύρω διὰ ποῖον λόγον οἱ εἰδικοὶ τὰ συζητοῦν αὐτά. ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ ηὔξησε μεγάλως ἢ μὲ ἄλλους λόγους αἱ πρῶται ὕλαι καὶ τὰ γεωργικὰ προϊόντα ἀπὸ τοῦ 1921, αὔριον ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεως εἰς τὰς μεταπολιτεύσεις ἢ εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου διὰ νὰ νίπτῃ τὰς χεῖ-

ὅλοι ὅπως ἀδικήσωμεν τοὺς ἐξωτερικοὺς δανειστάς μας ἂς μὴ παρασυρόμεθα μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις μας αἱ ἐξωτερικαὶ εἶναι δυνατόν, ἄνευ ἀνακουφίσεως νὰ πληρωθοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον. Δὲν θὰ ἐξέθετα τόσον ὡμῶς αὐτὴν τὴν γνώμην ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου ἂν δὲν ἐγνώριζον ἐκ τῆς ἐπαφῆς μου μὲ τοὺς ἀρμοδίους, ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ γίνεται πλέον κοινὴ γνώμη ὅλων τῶν δυναμένων νὰ ἔχουν ἔγκυρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμην. Ὅλοι αἰσθάνονται ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἕνα μέτρον, ὅπως αἱ δανειακαὶ ὑποχρεώσεις εἰς ξένον συνάλλαγμα προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν τιμὴν τὴν σημερινὴν τοῦ χρυσοῦ, μόνην, μοναδικὴν ἐξαίρεσιν, ἀπὸ τοὺς ἀσχολουμένους εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀποτελεῖ παντοτε ὁ ἀξιότιμος ἐκ Κερκύρας Βουλευτής, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι ἂν ἐφαρμόσωμεν τὴν ρετσέτα του καὶ περιορίσω τὸν προϋπολογισμὸν εἰς 6 1)2 χιλιεκατομμύρια θὰ ἠμπορέσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς ξένον συνάλλαγμα ἀκεραίας τὰς ὑποχρεώσεις μας τὰς δανειακάς.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Οὔτε περὶ ἀκεραιότητος ὡμίλησα, οὔτε περὶ ρετσέτας. Εἶπα πολλὰς ρετσέτας, ἀλλὰ δὲν ἐπεκαλέσθην καμμίαν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί ἐξήντλησα ὅσα εἶχον νὰ εἴπω εἰς τὴν Βουλήν, ἔχω μόνον τελευταίως νὰ διατυπώσω ἕνα παράπονον κατὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος. Μὲ κατηγόρησε χθὲς ὡς μοιρολάτρην. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ἀποθάνω, λέγω, ὅτι ὅταν ἀποθάνω, ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ θὰ μ' ἀπαγγελθῇ θὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἐκφωνηθῇ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος.

Α. Παπανασταίσιου. Ἠμπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἡ ἀντίθετος εὐκαιρία.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ εὔχομαι εἰλικρινῶς. Ἡ λύπη μου θὰ εἶναι μεγάλη, ἐπειδὴ μετὰ θάνατον φαίνεται ὅτι ὅλαι αἱ αἰσθήσεις παύουν ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀκούω. Ἐπομένως τὴν εὐχαρίστησιν τὴ αἰσθάνομαι προεξοφλῶν τὸ τί θὰ μοῦ εἴπῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ συγκαλύψῃ τὰ ἐλαττώματα μου καὶ ὅτι θὰ ἐξάρῃ μὲ ὅλην του τὴν καρδιὰ τὰ προτερήματα ποὺ τυχὸν ἔχω, πιθανῶς καὶ θὰ τὰ μεγαλοποιήσῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὸν λόγον αὐτὸν δὲν θὰ εἴπῃ ἂν ὑπῆρξα μοιρολάτρης. Καὶ δὲν θὰ τὸ εἴπῃ βέβαια διότι εἰς τοὺς νεκροὺς δὲν λέγει κανεὶς δυσάρεστα πράγματα ἔστω καὶ ἂν δὲν τοὺς ἀκούουν. Ὄχι διʼ αὐτὸν τὸν λόγον ἀλλὰ διότι δὲν τὸ πιστεύει, θὰ ἀναγκασθῇ μάλιστα ὄχι μόνον νὰ μὴ μοῦ κάμῃ τοιαύτην κατηγορίαν μεταθανάτιον ἀλλὰ θὰ πλέξῃ καὶ τὸν παράλληλό μου, ἀπὸ τοῦδε δὲ προβλέπω τί θὰ εἴπῃ. Ἀγαπητοὶ φίλοι ὁ προκείμενος νεκρός, ἦτο ἕνας ἀληθινὸς ἄνδρας, μὲ μεγάλο θάρρος, μὲ αὐτοπεποίθησιν καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ. Ἴσως ἔκαμε πολλὰ σφάλματα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τοῦ ἀπέλειψε τὸ θάρρος, ποτὲ δὲν ὑπῆρξε μοιρολάτρης, διότι δὲν περίμενε ποτε ἀπὸ τὴν μοῖραν του νὰ ἴδῃ τὴν Χώραν του προηγμένην, ἀλλὰ ἔθεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ὅλον τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον εἶχε μέσα του, κάθε δύναμιν ψυχικὴν καὶ σωματικήν. Αὐτὰ ὅλα θὰ μοῦ ψάλῃ τότε ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως (Χειροκροτήματα). Καὶ ἂς προσέξῃ νὰ μὴ τοῦ τὰ θυμήσῃ κανεὶς τότε. Θυμήσου ὅτι ὅταν ἐζοῦσε τὸν εἶπες καὶ μοιρολάτρην (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος.

Γ. Καφαντάρης. Θὰ ἀπαντήσω μετὰ πάσης ἠρεμίας εἰς τὰς προβεβουλευμένας καὶ μὴ ἱστορικὰς κακοποιήσεις εἰς ἃς προέβη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καθόσον μὲ ἀφορᾶσαν. Καὶ θὰ ἀπαντήσω ἡσέμως καθόσον ἀναγνωρίζω ὡς εὔλογον τὴν θορύβησιν ἣν αἰσθάνεται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ 1927-28 καὶ διότι ἀνάγκη εἶναι διὰ τὴν κυβέρνησιν νὰ προσπαθῇ νὰ μεταθέτῃ τὰς εὐθύνας εἰς τὸ παρελθὸν σήμερον εἰς τὸ 1927, χθὲς εἰς τὸ 1921, αὔριον ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεως εἰς τὰς μεταπολιτεύσεις ἢ εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου διὰ νὰ νίπτῃ τὰς χεῖ-

ρας, ἰσχυριζόμενος μόνον οὗτος ὁ ἀπὸ ἑτείας ἀνενοχλήτως κυβερνῶν ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος. Ἂν ὑπῆρχον εὐθῦναι εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν διατί δὲν τὰς φέρει ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὁ καθιερώσας τὴν σταθεροποίησιν διὰ ὑσιῶν ὑπερόγκων; Αἱ ὑσίαι εἶναι κατ' αὐτὸν αἱ ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν. Ἀλλὰ ἐπὶ τούτου ἔδωκα πλειστάκις ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν. Ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ἔτυχε παγκοίνου ἐπιδοκιμασίας, ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἔτυχε ἐγκρίσεως τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀπέβαλε ὑσίας, διότι ἦτο διακανονισμὸς διαιτησίας μὴ ἐνεργηθείσης, ἂν βραδύτερον αἱ συμφωνίαι μετὰ τῆς Γαλλίας ἔλαβον ἄλλην τροπὴν ὀφείλεται τοῦτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὁριστικὴν τῶν ἐπανορθώσεων διαρρύθμισιν εἰς τὴν Χάγην, καθ' ἣν δὲν ἔτυχεν ἱκανοποιήσεως μόνον ἡ Ἑλλὰς ἀλλὰ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ὡς μοναδικὴ ἐξαίρεσις νὰ μείνῃ ἀδικημένη ἡ Ἑλλάς. Ἂν σήμερον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤθελεν ἐπιστρέψῃ ἐκ Γενεύης μὲ μίαν θετικὴν ἐνίσχυσιν θὰ ἀπέδιδε τοῦτο εἰς προσωπικήν του ἐπιτυχίαν, ἐπιστρέψας ὅμως μὲ κενὰς τὰς χεῖρας θεωρεῖ ὅτι δὲν ὑπέχει καμμίαν εὐθύνην, ἀποδίδων ταύτην εἰς τὴν γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν. Ἠθέλησε ὅμως νὰ οἰκειοποιηθῇ ὡς προσωπικὸν θρίαμβόν τὸν διακανονισμὸν τῆς Χάγης, ὅστις ὑπῆρξεν ὡσαύτως γενικώτερος τροποποιήσας τὰς τῶν χρεῶν ὑποχρεώσεις. Ἦτο λέγει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἰσχνὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ὑπῆρξεν ὄντως ἰσχνόν. Ἂς ἐξετάσωμεν κατὰ τὴν συνείδησιν τὰ αἴτια τῶν ἰσχνῶν τούτων ἀποτελεσμάτων, αἴτια οὐχὶ βεβαίως ἐκτὸς τῆς κυβερνητικῆς δράσεως. Τὸ 1928 ὁ ἀντίκτυπος τῆς σταθεροποιήσεως ἐξεδηλώθη εὐεργετικῶς καὶ ὑπῆρξε πλεόνασμα προσφορᾶς συναλλάγματος εἰς τὴν ἀγοράν, ἄνευ τῶν δανείων, 3 ἑκατομ. λιρῶν. Διατὶ τὸ πλεόνασμα τοῦτο μετετράπη τὸ 1929 εἰς ἔλλειμμα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, εἰς τὸ 1930 εἰς ἔλλειμμα 3 1)2 ἑκατομμυρίων λιρῶν; Ἀστοχος ὑπῆρξεν, ἡ σταθεροποίησις, ἰσχυρίζεται ὁ κ. Πρωθυπουργός, διότι ἔλειψαν αἱ προϋποθέσεις αὐτῆς καὶ μὲ τὴν αὐγέρειαν τὴν ὁποίαν συνειθίζει νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐπιχειρήματά του, ἀδιάφορον πόθεν, ἀδιάφορον ποῖα, ὅταν νομίσει ὅτι τὸ ὠφελοῦν, ἐνεκολπώθη σήμερον τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Λ. Κόμματος.

Ὅτι ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν πρῶτον τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν καὶ κατόπιν νὰ τὴ κάμωμεν. Δὲν γνωρίζω πῶς ἐφαντάσθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἐγὼ ὑπεστήριξα ὅτι διὰ δανεισμοῦ μόνον τοῦ Κράτους θὰ ἐστηρίζετο ἡ σταθεροποίησις. Ἀλλ, ἐγὼ δὲν ὡμίλησα περὶ δανεισμοῦ τοῦ Κράτους. Ἠνόουν τὸν πορισμὸν χρημάτων ἀπὸ τὴν κοινωνίαν διὰ τῶν ἀδήλων πόρων, διὰ τῶν ἐμβασμάτων, διὰ τῶν ἐπενδύσεων, τῶν ὁποίων ἀκριβῶς τὴν τόνωσιν ἀνεμέναμεν ἐκ τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τὴν ἐπετύγομεν τὸ 1928. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδητε κ. βουλευταί, πόσην ἀξίαν ἔχουν τὰ ἐπιχειρήματα εἰς ἃ καταφεύγει ἡ Κυβέρνησις, ὅταν εὑρίσκεται εἰς στενόχωρον θέσιν, θὰ σᾶς ἀναγνώσω ὀλίγας γραμμὰς καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἐντείνητε τὴν προσοχήν σας καὶ θὰ εἶναι δὲν ἀμφιβάλω, ὅσον καὶ ἂν δὲν τὴν ἐκδηλώσητε δικαία ἡ ἐκτίμησίς σας. Τὴν 28 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐξεφώνησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λόγον εἰς κομματικὸν τι συμπόσιον καὶ ἔλεγε περὶ τῆς σταθεροποιήσεως ταύτης. «Ἀλλ' εἶμαι ἀπολύτως σύμφωνος μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ὅτι προϋπόθεσις ἀπαραίτητος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λ)σμῶν ἦτο ἡ σταθεροποίησις καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτήν». Ἀντιστρέφει ἐντελῶς τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων. Θὰ δώσετε σεῖς τὴν ἐξήγησιν. Ἔθεσε καὶ ἄλλον ὅρον τῆς σταθεροποιήσεως ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦτο τελείως ἐξισσοκλισμένη ἡ ἐσωτερικὴ ὁμαλότης τῆς τάξεως διὰ τὰ σκεφθῇ περὶ σταθεροποιήσεως. Ἀλλ' ἀκριβῶς ποοϋπόθεσε καὶ ἄλλον ὅρον τῆς σταθεροποιήσεως. ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦτο ἔμενε ἐπὶ πολὺ τὸ νόμισμα ἀνερμάτιστον καὶ ἐξ ἑνὸς τυχαίου οἰκονομικοῦ ἢ πολιτικοῦ γεγονότος ὑπέκυπτε ποία ἀσφάλεια θὰ ὑπῆρχε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν; Σήμερον μετὰ παοέλευσιν τόσων ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεφυρώσεως τοῦ χάσματος καὶ τῶν ἄλλων ἀνωμαλιῶν βλέπομεν νὰ ἐπισείεται παρ' ὅλων τὸ φάσμα τῶν κοινωνικῶν κινδύνων ὡς συνέπεια διὰ τῆς νομισματικῆς καταρρεύσεως. Ἦτο λοιπὸν ἡ σταθεροποίησις προϋπόθεσις τῆς καλήνης τῆς χώρας. Ἰσχυρίσθη ἐπίσης ὅτι ἡ κάλυψις τῶν πρὸ τοῦ 1927 ὑποχρεώσεων δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ διὰ δανείου διότι δὲν ἤρκει πρὸς τοῦτο τὸ περίσσευμα ἑνὸς καὶ μόνον ἔτους τοῦ 1927. Ἀλλ' ἔλειπεν ἀπὸ ἐμὲ ἡ πρόβλεψις τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ διάδοχος Κυβέρνησις, ἥτις ὡς γνωρίζετε πάντες, οὐδέποτε ἐπὶ ἑτείαν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις της συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκετο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς εὐτυχίας της. Καὶ ἔπρεπε μάλιστα αἱ προβλέψεις μας νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε τὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ πίναξ τῶν ἐκκρεμῶν λ)σμῶν τῶν χρεῶν τοῦ κράτους πρὸς τοὺς ἰδιώτας, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔφερεν ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία ἦτο ἐσφαλμένος, καὶ ὅτι τὸ χρέος δὲν ἀνήρχετο εἰς 1100 ὡς ὑπελογίσθη, ἀλλ' εἰς 500 μόνον ἑκατομμύρια. Καὶ ἀκόμη ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς θὰ εἶχε κολοσσιαῖα περισσεύματα. Αὐτὴν τὴν μαντικὴν δύναμιν δὲν εἶχον. Ἄλλως τε δὲ μέγα μέρος ἐκαλύφθη ἐκ τῶν διαθεσίμων ἑπομένων χρήσεων καὶ δὲν ἐκαλύφθη ποσὸν 100 ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς χρήσεως 1927—28. Ἔτεσον σημεῖον ὅπερ θὰ ἀπητεῖτο διὰ τὴν σταθεροποίησιν ἦτο τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπερ περίεργον, ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀφοῦ καὶ περισσεύματα μεγάλα συνεκεντρώθησαν.

Φρονεῖ ὅμως, ὅτι τὰ περισσεύματα δὲν ἦσαν συνέπεια προβλέψεών μου, ἀλλὰ ἀτελῶν τοιούτων. Ἀνεγνώρισα καὶ ἐγὼ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 1927—28 ἦσαν ἀνώτερα καὶ τῶν ἰδικῶν μας προσδοκιῶν. Ἀλλ' εἶναι πλάνη μεγάλη νὰ πιστεύεται, ὅτι ἐπεδιώξαμεν μίαν ἁπλῆν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰσοσκέλισιν. Ἦτο ἐν τῇ προβλέψει ἡμῶν ἡ ἐπίτευξις περισσευμάτων καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1927 εἶπον, ὅτι σκοπός μου ἦτο ἡ ἐξασφάλισις περισσεύματος, ὅπερ ἐθεώρουν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνάκτησιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Χώραν καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐγίνετο αὐτή; Εἶχον ὑπ' ὄψει μου ἐγὼ νὰ κάμω τὰ πραστήρια καὶ τὰς διομηχανίας τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δὲν εἶχον βέβαια καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας. Ὁ σκοπὸς ἐσήμαινε. Ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐπήρχετο. Τὸ μέλημα ὤφειλε νὰ εἶναι ἡ λύσις τοῦ παραγωγικοῦ προβλήματος. Καὶ ἐν ἐκ τῶν μέσων τούτων ἦτο ἡ φορολογικὴ ἀνακούφισις τῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων ἰδίως εἰς διεθνῆ συναγωνισμόν. Ἐὰν ἐπέβαλα τότε φόρους δὲν τὸ ἔκαμα διὰ νὰ ἀφαιμάξω τὸν Λαόν, ἀλλὰ διὰ νὰ προετοιμάσω τὴν εὐημερίαν του. ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ ἐκκρεμὲς ἔλλειμμα 2·1)2 δισεκατομμυρίων δραγμῶν, ὅπερ συνεχιζόμενον θὰ ἔφερε τὸν τόπον εἰς ἀποσύνθεσιν. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐπείσθην, ὅτι ἔχομεν περισσεύματα πρῶτος συνέστησα πρὸ τριετίας νὰ γίνῃ ἀναστολὴ ἐγγείων φόρων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Συνέστησα ἐπίσης τὴν ἐλάφρυνσιν ὅλων τῶν ἄλλων παραγωγικῶν φόρων, ἐφόσον ἐπέτρεπον τὰ μέσα τοῦ Κράτους. Ἐπεβλήθησαν ὅμως ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως νέοι φόροι. Ἀλλ' ἐνῷ ἡμεῖς εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν εἰλικρινῶς πρὸς τὸν Λαόν, ὅτι ἐπιβάλλομεν φόρους, σεῖς ἠθελήσατε νὰ συγκαλύψετε τὴν ἐπιβάρυνσιν μὲ τὸ διαφανὲς πρόσχημα τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων. Ὅταν ἔγινε ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1931—1932 ἀνέπτυξα διὰ σειρᾶς ἀριθμῶν, ὅτι ἐπελήθη πρόσθετος φορολογία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως 300 τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων ἐτησίως. Ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι μεγαλυτέρα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς προϊούσης πτώσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς κρίσεως.

Χθὲς ἡ Κυβέρνησις ἐκυκλοφόρησε πίνακα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν αὐξήσεις ἐξόδων, καὶ ὅτι 83 ἑκατομμύρια ἐστοίχισε εἰς τὸ Κράτος ἡ ἐφαρμογὴ

τῆς μεγαλοπράγμονος κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Καὶ εἶπα καὶ χθές, ὅτι δὲν ἀποδέχομαι τὴν ἀκρίβειαν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὔτε ἐγώ.

Π. Τσαλδάρης. Συμφωνεῖτε καὶ οἱ δύο σας ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς ;

Γ. Καφαντάρης. Θὰ σᾶς κουράσω προβαίνων εἰς ἀνάλυσιν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1927—1928 ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1931—1932. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἀπαντῶν εἰς ἐπικρίσεις γενομένας ἐνταῦθα παρ' ἐμοῦ ὑπελόγισεν ὡς ἐξῆς τὰς δαπάνας τῆς ἐνταῦθα παρ' ἐμοῦ ὑπελόγισεν ὡς ἐξῆς τὰς δαπάνας τῆς χρήσεως 1927—1928: Σύνολον ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια, πρόσθετον ποσὸν ἀνακουφίσεων 27—28 172 ἑκατομμύρια, διάφοραι ἄλλαι ὀφειλαὶ 28 ἑκατομμύρια ἦτοι σύνολον 8.745 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκπέσωμεν 341 ἑκατομμύρια ὡς συμψηφιστικὰς ἐγγραφὰς κλπ. καὶ ἔχομεν, κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, σύνολον ἐξόδων 8.404 ἑκατομμύρια. Ποία ὅμως εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις; Ἔχομεν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν ἔχομεν ἀνάτροπὰς—διαφορὰ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου ἐξ 110—120 ἑκατομμυρίων. Εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον ἢ ὄχι ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.) Εἶναι.

Γ. Καφαντάρης. Διατὶ δὲν περιλαμβάνετε καὶ τὸν πίνακα ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν περιλαμβάνονται ὅπως καὶ ἄλλα. ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνονται ὡς καὶ ἄλλα. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ αἱ διαγραφαί. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ διαγράφεται δὲν σᾶς ὠφελεῖ διότι, ἐρόσον τὸ διαγράφετε ἀπὸ τὰ χρέη ἀνακουφίζετε τὸν ἄλλον προϋπολογισμόν. Ὑπολείπονται βεβαίως 60—65 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ θὰ ἔχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὰς διαγραφὰς τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, ποὺ θὰ γίνουν. Μὲ τοῦτο σᾶς δίδω λογιστικὴν ἐξήγησιν τῶν πραγμάτων.

Γ. Καφαντάρης. Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ὁ πίναξ δὲν ἐστηρίχθη ἐφ' ὅλων τῶν λογιστικῶν δεδομένων. Ἄλλως τε δὲ ἡ χρῆσις τοῦ 1931—1932 εἶχε προσθέτους δαπάνας. Πάντως ὁμολογῶ οὐχ ἧττον ὅτι ὁ πίναξ δὲν εἶναι ἀκριβής.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν ἔγινε ὁ πίναξ δὲν εἶχον γίνῃ διαγραφαί.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἦσαν ἄλλως τε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁπωσδήποτε παρελείφθη ἓν κονδύλιον παμμέγιστον.

Κατ' ἐμὰς συνεχίζει ὁ κ. Καφαντάρης ἡ ἐκ τῶν πραγματικῶν λογιστικῶν δεδομένων ἐκκαθάρισις ἔχει ὡς ἑξῆς ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις 8.457.000 διὰ τὴν χρῆσιν 1927—28 ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκθέσουν διάφορα ποσά. Διὰ λογιστικὰς ἦτοι σύνολον 8.745 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκπέσωμεν 341 ἑκατομμύρια ὡς συμψηφιστικὰς ἐγγραφὰς κλπ. καὶ ἔχομεν, κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, σύνολον ἐξόδων 8.404 ἑκατομμύρια. Ποία ὅμως εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις; Ἔχομεν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν ἔχομεν ἀνάτροπὰς—διαφορὰ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου ἐξ 110—120 ἑκατομμυρίων. Εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον ἢ ὄχι ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.) Εἶναι.

Γ. Καφαντάρης. Διατὶ δὲν περιλαμβάνετε καὶ τὸν πίνακα ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν περιλαμβάνονται ὅπως καὶ ἄλλα. ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνονται ὡς καὶ ἄλλα. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ αἱ διαγραφαί. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ διαγράφεται δὲν σᾶς ὠφελεῖ διότι, ἐρόσον τὸ διαγράφετε ἀπὸ τὰ χρέη ἀνακουφίζετε τὸν ἄλλον προϋπολογισμόν. Ὑπολείπονται βεβαίως 60—65 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ θὰ ἔχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὰς διαγραφὰς τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, ποὺ θὰ γίνουν. Μὲ τοῦτο σᾶς δίδω λογιστικὴν ἐξήγησιν τῶν πραγμάτων.

Γ. Καφαντάρης. Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ὁ πίναξ δὲν ἐστηρίχθη ἐφ' ὅλων τῶν λογιστικῶν δεδομένων. Ἄλλως τε δὲ ἡ χρῆσις τοῦ 1931—1932 εἶχε προσθέτους δαπάνας. Πάντως ὁμολογῶ οὐχ ἧττον ὅτι ὁ πίναξ δὲν εἶναι ἀκριβής.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν ἔγινε ὁ πίναξ δὲν εἶχον γίνῃ διαγραφαί.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἦσαν ἄλλως τε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁπωσδήποτε παρελείφθη ἓν κονδύλιον παμμέγιστον.

Κατ' ἐμὰς συνεχίζει ὁ κ. Καφαντάρης ἡ ἐκ τῶν πραγματικῶν λογιστικῶν δεδομένων ἐκκαθάρισις ἔχει ὡς ἑξῆς ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις 8.457.000 διὰ τὴν χρῆσιν 1927—28 ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκθέσουν διάφορα ποσά. Διὰ λογιστικὰς ἀπο)σμὰς τῶν χρεῶν τοῦ κράτους πρὸς τοὺς ἰδιώτας, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔφερεν ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία ἦτο ἐσφαλμένος, καὶ ὅτι τὸ χρέος δὲν ἀνήρχετο εἰς 1100 ὡς ὑπελογίσθη, ἀλλ' εἰς 500 μόνον ἑκατομμύρια. Καὶ ἀκόμη ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς θὰ εἶχε κολοσσιαῖα περισσεύματα. Αὐτὴν τὴν μαντικὴν δύναμιν δὲν εἶχον. Ἄλλως τε δὲ μέγα μέρος ἐκαλύφθη ἐκ τῶν διαθεσίμων ἑπομένων χρήσεων καὶ δὲν ἐκαλύφθη ποσὸν 100 ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς χρήσεως 1927—28. Ἔτεσον σημεῖον ὅπερ θὰ ἀπητεῖτο διὰ τὴν σταθεροποίησιν ἦτο τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπερ περίεργον, ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀφοῦ καὶ περισσεύματα μεγάλα συνεκεντρώθησαν.

Φρονεῖ ὅμως, ὅτι τὰ περισσεύματα δὲν ἦσαν συνέπεια προβλέψεών μου, ἀλλὰ ἀτελῶν τοιούτων. Ἀνεγνώρισα καὶ ἐγὼ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 1927—28 ἦσαν ἀνώτερα καὶ τῶν ἰδικῶν μας προσδοκιῶν. Ἀλλ' εἶναι πλάνη μεγάλη νὰ πιστεύεται, ὅτι ἐπεδιώξαμεν μίαν ἁπλῆν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰσοσκέλισιν. Ἦτο ἐν τῇ προβλέψει ἡμῶν ἡ ἐπίτευξις περισσευμάτων καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1927 εἶπον, ὅτι σκοπός μου ἦτο ἡ ἐξασφάλισις περισσεύματος, ὅπερ ἐθεώρουν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνάκτησιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Χώραν καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐγίνετο αὐτή; Εἶχον ὑπ' ὄψει μου ἐγὼ νὰ κάμω τὰ πραστήρια καὶ τὰς διομηχανίας τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δὲν εἶχον βέβαια καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας. Ὁ σκοπὸς ἐσήμαινε. Ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐπήρχετο. Τὸ μέλημα ὤφειλε νὰ εἶναι ἡ λύσις τοῦ παραγωγικοῦ προβλήματος. Καὶ ἐν ἐκ τῶν μέσων τούτων ἦτο ἡ φορολογικὴ ἀνακούφισις τῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων ἰδίως εἰς διεθνῆ συναγωνισμόν. Ἐὰν ἐπέβαλα τότε φόρους δὲν τὸ ἔκαμα διὰ νὰ ἀφαιμάξω τὸν Λαόν, ἀλλὰ διὰ νὰ προετοιμάσω τὴν εὐημερίαν του. ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ ἐκκρεμὲς ἔλλειμμα 2·1)2 δισεκατομμυρίων δραγμῶν, ὅπερ συνεχιζόμενον θὰ ἔφερε τὸν τόπον εἰς ἀποσύνθεσιν. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐπείσθην, ὅτι ἔχομεν περισσεύματα πρῶτος συνέστησα πρὸ τριετίας νὰ γίνῃ ἀναστολὴ ἐγγείων φόρων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Συνέστησα ἐπίσης τὴν ἐλάφρυνσιν ὅλων τῶν ἄλλων παραγωγικῶν φόρων, ἐφόσον ἐπέτρεπον τὰ μέσα τοῦ Κράτους. Ἐπεβλήθησαν ὅμως ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως νέοι φόροι. Ἀλλ' ἐνῷ ἡμεῖς εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν εἰλικρινῶς πρὸς τὸν Λαόν, ὅτι ἐπιβάλλομεν φόρους, σεῖς ἠθελήσατε νὰ συγκαλύψετε τὴν ἐπιβάρυνσιν μὲ τὸ διαφανὲς πρόσχημα τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων. Ὅταν ἔγινε ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1931—1932 ἀνέπτυξα διὰ σειρᾶς ἀριθμῶν, ὅτι ἐπελήθη πρόσθετος φορολογία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως 300 τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων ἐτησίως. Ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι μεγαλυτέρα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς προϊούσης πτώσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς κρίσεως.

Χθὲς ἡ Κυβέρνησις ἐκυκλοφόρησε πίνακα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν αὐξήσεις ἐξόδων, καὶ ὅτι 83 ἑκατομμύρια ἐστοίχισε εἰς τὸ Κράτος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μεγαλοπράγμονος κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Καὶ εἶπα καὶ χθές, ὅτι δὲν ἀποδέχομαι τὴν ἀκρίβειαν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὔτε ἐγώ.

Π. Τσαλδάρης. Συμφωνεῖτε καὶ οἱ δύο σας ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς ;

Γ. Καφαντάρης. Θὰ σᾶς κουράσω προβαίνων εἰς ἀνάλυσιν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1927—1928 ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1931—1932. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἀπαντῶν εἰς ἐπικρίσεις γενομένας ἐνταῦθα παρ' ἐμοῦ ὑπελόγισεν ὡς ἑξῆς τὰς δαπάνας τῆς χρήσεως 1927—1928: Σύνολον ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια, πρόσθετον ποσὸν ἀνακουφίσεων 27—28 172 ἑκατομμύρια, διάφοραι ἄλλαι ὀφειλαὶ 28 ἑκατομμύρια ἦτοι σύνολον 8.745 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκπέσωμεν 341 ἑκατομμύρια ὡς συμψηφιστικὰς ἐγγραφὰς κλπ. καὶ ἔχομεν, κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, σύνολον ἐξόδων 8.404 ἑκατομμύρια. Ποία ὅμως εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις; Ἔχομεν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν ἔχομεν ἀνάτροπὰς—διαφορὰ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου ἐξ 110—120 ἑκατομμυρίων. Εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον ἢ ὄχι ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.) Εἶναι.

Γ. Καφαντάρης. Διατὶ δὲν περιλαμβάνετε καὶ τὸν πίνακα ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν περιλαμβάνονται ὅπως καὶ ἄλλα. ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνονται ὡς καὶ ἄλλα. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ αἱ διαγραφαί. Ἐπίσης ἓν κονδύλιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων ποὺ διαγράφεται δὲν σᾶς ὠφελεῖ διότι, ἐρόσον τὸ διαγράφετε ἀπὸ τὰ χρέη ἀνακουφίζετε τὸν ἄλλον προϋπολογισμόν. Ὑπολείπονται βεβαίως 60—65 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ θὰ ἔχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὰς διαγραφὰς τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, ποὺ θὰ γίνουν. Μὲ τοῦτο σᾶς δίδω λογιστικὴν ἐξήγησιν τῶν πραγμάτων.

Γ. Καφαντάρης. Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ὁ πίναξ δὲν ἐστηρίχθη ἐφ' ὅλων τῶν λογιστικῶν δεδομένων. Ἄλλως τε δὲ ἡ χρῆσις τοῦ 1931—1932 εἶχε προσθέτους δαπάνας. Πάντως ὁμολογῶ οὐχ ἧττον ὅτι ὁ πίναξ δὲν εἶναι ἀκριβής.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν ἔγινε ὁ πίναξ δὲν εἶχον γίνῃ διαγραφαί.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἦσαν ἄλλως τε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁπωσδήποτε παρελείφθη ἓν κονδύλιον παμμέγιστον.

Κατ' ἐμὰς συνεχίζει ὁ κ. Καφαντάρης ἡ ἐκ τῶν πραγματικῶν λογιστικῶν δεδομένων ἐκκαθάρισις ἔχει ὡς ἑξῆς ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις 8.457.000 διὰ τὴν χρῆσιν 1927—28 ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκθέσουν διάφορα ποσά. Διὰ λογιστικὰς ἦτοι σύνολον 8.745 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκπέσωμεν 341 ἑκατομμύρια ὡς συμψηφιστικὰς ἐγγραφὰς κλπ. καὶ ἔχομεν, κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, σύνολον ἐξόδων 8.404 ἑκατομμύρια. Ποία ὅμως εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις; Ἔχομεν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων 8.545 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν ἔχομεν ἀνάτροπὰς—διαφορὰ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου ἐξ 110—120 ἑκατομμυρίων. Εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον ἢ ὄχι ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.) Εἶναι.

Γ. Καφαντάρης. Διατὶ δὲν περιλαμβάνετε καὶ τὸν πίνακα ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν περιλαμβάνονται ὅπως καὶ

ἓν πρόγραμμα κοινωνικῆς ὠφελείας χωρὶς νὰ στραφῇ καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐστράφη. Καὶ ἠκούσαμεν σήμερον τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ λέγῃ ὅτι ἐδαπάνησε, διότι τοῦτο ἦτο τὸ πρόγραμμά του. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἐπίσης πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὑπεστηρίθη εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν: Καὶ δὲν ὑπεσχέθη ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς νὰ προβῇ εἰς μειώσεις, ὅπως ἦσαν τῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὰς ὁποίας ἀπόψε μᾶς εἴπεν ὅτι ἐδαπάνησεν ἐπὶ πλέον τόσα ἑκατομμύρια; Διατί τὸ ἓν ἦτο ὑποχρεωτικόν, τὸ ἕτερον ὅμως δύναται νὰ παραμερισθῇ; Τοῦτο δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀντιληφθῶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Σᾶς ἐνέκρινε λέγετε τὸ πρόγραμμα ὁ λαός, ἀλλὰ σᾶς ἐνέκρινε καὶ τὸ ἄλλο, καὶ εἴχατε ὑποχρέωσιν δι' ἐκεῖνο, χωρὶς νὰ ἔχετε διὰ τὸ ἄλλο; Καὶ λέτε ὅτι ἀδίκως κατηγορήθητε ἐπὶ σπαταλῇ, διὰ τὴν διάθεσιν τῶν περισσευμάτων; ὁμιλήσατε, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, περὶ πίστεως διὰ τὴν διάθεσιν τὴν ὁποίαν ἐκάματε. Ἀλλὰ πίστις εἶναι ὅταν εἴχατε ἄλλας ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας καὶ ἀντὶ νὰ ἐκπληρώσητε αὐτὰς πηγαίνατε εἰς ἄλλας; Καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνω καὶ ταύτην τὴν ἐσπέραν, ποία διαφορετικὴ κατάστασις θὰ ἦτο σήμερον ἐὰν τὰ περισσεύματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἴχατε εἰς τὴν διάθεσίν σας τὰ ἐβίβατε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ; Δὲν θὰ εἴχατε σήμερον περικοπὴν εἰς ἄλλας ἀνάγκας σοβαράς. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ἦσαν σκοποὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθοῦν ἀλλ' ἡ σώφρων διοίκησις τοῦτο ἀπήτει. Ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ποῖον ἦτο τὸ προέχον, ἦτο νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ παραγωγικὰ ἐκεῖνα ἔργα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀνέμεναμεν, ἀλλὰ σεῖς ὁ ἴδιος εἴπατε καὶ τοῦτο ἦτο τὸ πρόγραμμά σας ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων νὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐξασφαλίσητε ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν λογαριασμῶν. Ἐὰν πράγματι εἰς τοῦτο, ὡς ἔπρεπε, ἐπιδίδεσθε, ἴσως σήμερον δὲν θὰ εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ χάσματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐπέφερε καὶ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς σταθεροποιήσεως. Ποῖαι εἶναι αἱ προσπάθειαί σας διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς σταθεροποιήσεως ἣ πιστεύσατε καὶ σεῖς ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ κατηρτίσθη κακῶς, ἔπρεπε νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν;

Τότε διατὶ δὲν ἐφροντίζατε ἀμέσως νὰ τὴν ἐγκαταλείψετε εἰς περιστάσεις καλυτέρας; τότε βεβαίως, τὸ εἶπα, εἶναι γνωστὴ ἡ διαφωνία μου ὅτι ἐθεώρουν ὅτι πρωΐρως ἐγένετο ἡ νόμῳ σταθεροποίησις. Ἐθεώρουν ὅτι δὲν ὑπῆρχον τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ στηριχθῶμεν. Ἀλλ' εἶπα καὶ χθὲς καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις, ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ἐπῆλθε, ἦτο καθῆκον πάντων ἡμῶν νὰ τὴν τηρήσωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶναι καὶ ἡ φράσις τὴν ὁποίαν σεῖς ἐπαναλάβατε. Δὲν ξεύρω ἂν τὴν εἶπατε πρὶν, ὅτι ἔχομεν καθῆκον νὰ φροντίσωμεν νὰ τὴν διατηρήσωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐκάματε μίαν τοιαύτην πολιτικήν; Διότι ἐκάματε μίαν τοιαύτην πολιτικὴν εἴχατε καθῆκον πρὸ πάντων τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπερίσσευαν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν νὰ τὰ διαθέσετε πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ νὰ κάμετε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, πῶς θὰ ἐγίνετο ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κυριωτέρων μας προϊόντων. Καὶ εἰς τοῦτο ἡ πολιτική σας ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀνεπιτυχής. Ἰδοὺ διατὶ λέγω ὅτι εἴχατε παρασκευάσει κακὸν ὀργανισμόν. Ἀλλὰ μήπως διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἐδώσατε τὴν προσήκουσαν σημασίαν; Διατὶ ἐδαπανήσατε χίλια πεντακόσια ἑκατομμύρια χωρὶς νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς οὐδὲ ἕνα πῆχυν δρόμου; Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ τὰ χρησιμοποιούσατε διὰ παραγωγικὰ ἔργα; καὶ διατὶ τὴν ὁδοποιΐαν δὲν τὴν ἐνεργήσατε ἐπὶ ὡρισμένου προγράμματος ἐνῷ ἐδαπανήσατε τόσα πολλά; Καὶ πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι πρό τινος κατηγόρησα τὴν Ἑταιρίαν Μακρῆ διὰ τὴν κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐνθυμοῦμαι ὅτι μοῦ ὑπεσχέθη καὶ μοῦ εἶπε: Τί πταίω ἐγώ; Καὶ ἔγγραφα καὶ πρόγραμμα ὑπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως διαβεγκιῶς τῶν ἔργων αὐτῶν. ὥστε νὰ ἔχωμεν καὶ ἄμεσον ἀπόδοσιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβε καμμίαν πρόνοιαν περὶ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξήτασε τὸ ζήτημα. Ἰδοὺ διατὶ λέγω, ὅτι ἡ πολιτική σας δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πολιτικὴ θριάμβου, ἀλλὰ εἶναι πολιτικὴ ἄστοχος, διότι τὰ ἀποτελέσματά της τὰ ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν. Ὁ μέγας κίνδυνος εἰς τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα εἶναι οὗτος. Ἡ ἐπήρεια τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὸ πλῆθος ἐπὶ τῶν κυβερνώντων. Καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ καθίσταται μεγάλη διότι μεγάλαι εἶναι καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ. Καὶ διότι τὸ Κράτος ἐπεμβαίνει εἰς τὰς πλείστας ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καὶ πέραν τοῦ σημείου κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ ἐπεμβαίνῃ, ἀλλὰ εἰς τοῦτο χρειάζεται θάρρος καὶ δύναμις. Δυστυχῶς ὅμως ταῦτα ἀπέλειπον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐὰν εἶχε τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν δὲν θὰ ἐγίνοντο αἱ σπαταλαι ἐκεῖναι, ὥστε νὰ ἀνοίγωνται δρόμοι ἀπὸ τὴν μὶα μερὶα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην χωρὶς νὰ συμπληρῶνται ὁλοκληρωτικῶς ἕνα ἔργον. Ἰδοὺ ποῦ σᾶς ἀπέλιπε τὸ θάρρος, ἐὰν θέλετε νὰ τὸ μάθετε κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἡμέρα, οὔτε ἡ ὥρα νὰ προχωρήσω εἰς μεγάλην ἀνάλυσιν ἢ εἰς ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν σημείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι εἰς αὐτὰ τὰ δύο ζητήματα, τὰ ὁποῖα κατηγόρησα εἰδικῶς ποία ἦτο ἡ πολιτική, ποία ἦτο ἡ πολιτικὴ ἐπαναλαμβάνω τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθεροποιήσεως, ὅταν ἐγὼ ὡρίζεν ὅτι εἶχεν ἕνα βασικὸν μειονέκτημα. Περὶ τούτου οὐδὲν εἶπεν. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἶπε παράδξον, εἶναι ὅτι ἔπρεπε νὰ δανειζώμεθα ἀπ' ἔξω, νὰ κάμωμεν δάνεια, διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν σταθεροποίησιν. Ἀλλοίμονον ἐὰν τοῦτο δύναται νὰ ὀνομασθῇ πολιτική! Ἀλλὰ κατηγόρησα ἐπὶ πλέον τὴν Κυβέρνησιν, διότι καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκρήξεως τῆς κρίσεως παρ' ἡμῖν δὲν εἶχεν οὐδὲν σταθερὸν πρόγραμμα. Καὶ μοῦ εἶπεν «πῶς δὲν εἶχον σταθερὸν πρόγραμμα, ἀφοῦ εἶχον πλείονα τοῦ ἑνός;» Ἡ ἀπάντησίς μου τὴν ὁποίαν ἔδωσα, ἀπὸ τῆς θέσεώς μου ἦτο ἡ προσήκουσα. Εἶχε πρόγραμμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπίστευεν, ὅτι δὲ δὲν τὸ ἐπίστευεν ἡ Κυβέρνησις τὸ πρόγραμά της ἦτο ἡ μὴ παρ' αὐτῆς τήρησις αὐτοῦ, διότι ὁρίσασα τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ὁποίους ὥρισε διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ συναλλάγματος αὐτὴ ἡ ἰδία ὄχι μόνον τοὺς παρημέλησεν, ἀλλ' ὥθει καὶ τὸν πολίτην εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ τοὺς παραμελῇ. Ἀλλὰ πῶς δύνασθε νὰ φρονῆτε ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ δοκιμάσετε, ἂν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς, ὅταν σεῖς ἐφαρμόζετε ἕνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖον κατ' ἐντολήν σας ἠθετεῖτο; Καὶ λέπε ὅτι δὲν σᾶς ἐδώσαμεν πρόγραμμα; Καὶ σᾶς ἀπήντησα ὅτι δὲν ἦτο κατὰ τὴν γνώμην μου δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις καμμία, εἶχον ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπαναλαμβάνω τοῦτο, πρόγραμμα τὸ ὁποῖον σᾶς ὑπεβλήθη ὄχι ὡς πρόγραμμα, ἀλλ' ὡς μελέτη εἰδικὴ καὶ γενικώτερον τοῦ κ. Μαξίμου. Καὶ ἔρχεσθε ἀπόψε νὰ εἴπητε ὅτι τὸ τοιοῦτον πρόγραμμα ἦτο πρόωρον. Πρόωρον δὲν ἦτο, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν εἴχατε ἐξετάσει μετὰ ταλλῆς ἐρεύνης καὶ προσοχῆς καὶ θετικῶν συμπερασμάτων τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν εἶχον προτείνει πρό τινος. Εἴχατε τότε πεποίθησιν ὅτι ἡ πολιτική σας ἐκείνη τοῦ δανεισμοῦ τῶν 10 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τῆς ἀναστολῆς τοῦ χρεωλυσίου καὶ δὲν γνωρίζω τί ἄλλα, εἴχατε τότε πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐὰν δὲν εἴχατε πεποίθησιν, ἐὰν δὲν εἴχατε δημιουργήσει τοὺς ὅρους ὥστε νὰ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, αὐτὸ δὲν ἦτο πρόγραμμα. Διότι πᾶς τις ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ συλλάβῃ 100 προγράμματα καὶ νὰ εἴπῃ «θὰ πάρω τοῦτο τὸ δάνειον, θὰ μοῦ χαρίσουν τοῦτο ἐδῶ, θὰ κάμω ἐκεῖνο». Καὶ μοῦ εἴπατε, ὅταν σᾶς ἤλεγξα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, καὶ σᾶς εἶπεν «πρὸς τίνα λόγον ἐπικαλεῖσθε πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο πραγματοποιήσιμον, διότι ἐν ἄλλῃ περιπτώσει δὲν ἐξετάζετε ὅτι θὰ ἐρθάνατε ἐκεῖ ὅπου ἐρθάσατε σήμερον; Καὶ διατὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐθέσατε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τοὺς δανειστάς, δὲν τὰ ἐθέσατε εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, δὲν τὰ ἐθέσατε πρὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξήτασαν τὴν κατάστασιν νὰ ἐξετάσουν ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ πῶς εἶχον τὰ ζητήματά σας»;

Εἴπατε ὅτι θὰ μοῦ ἀποδείξετε διὰ σκέψεων καὶ δὲν ξέρω τίνων ἄλλων παραστάσεων, ὅτι θὰ κύψω τὴν κεφαλήν. Ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἴσως νὰ ἔκυψα τὴν κεφαλήν μου διὰ νὰ ἀποκρύψω τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμαν ὅσα μοῦ ἐλέγατε. Διότι τί μοῦ εἴπατε: «Ἐὰν δὲν ἔλεγα αὐτὰ πρὸς τοὺς πιστωτάς, θὰ μᾶς ἐνόμιζαν κακῆς πίστεως». Ἀλλὰ δὲν νομίζετε ὅτι θὰ σᾶς θεωροῦν ἀκόμη κακῆς πίστεως, ἀφοῦ ἐπροτείνατε τὰ ἀπραγματοποίητα; Δὲν μπορῶ, τοὺς εἴπατε, νὰ σᾶς πληρώσω ἐκεῖνα ποὺ σᾶς χρεωστῶ, ἀλλὰ δώσατέ μου νέα δάνεια. Δὲν νομίζετε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο δεκτὸν εὐκόλως; Ἀλλὰ εἴχατε πεποίθησιν ὅτι θὰ σᾶς ἔβλεπον τὸ δάνειον, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν εὐχερῆ θέσιν ποὺ ἦτο ἄλλοτε. Καὶ ἐζητήσατε δύο ἑκατομμύρια λίρας διὰ νὰ πληρώσετε τοὺς τόκους. Καὶ ἐὰν σᾶς ἔλειπε μισὸ ἑκατομμύριον πῶς θὰ ἀντεπεκρίνεσθε; Διατὶ νὰ μὴ ἐκθέσετε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦμεν; Προσέξατε καλὰ διὰ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀφίσατε εἰς τὸν τόπον. Καὶ ἐὰν ὅταν σᾶς δώσουν τὰ 10.000.000 λιρῶν θὰ ἐτόπον. Καὶ ἐὰν ὅταν σᾶς δώσουν τὰ 10.000.000 λιρῶν θὰ ἐξέλθῃ πράγματι ἡ χώρα ἀπὸ τὴν δυστυχίαν καὶ ἂν θὰ φθάξέλθῃ πράγματι ἡ χώρα ἀπὸ τὴν δυστυχίαν καὶ ἂν θὰ φθάσετε πράγματι εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν λογαριασμῶν. Διότι ἐπασετε πράγματι εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν λογαριασμῶν. Διότι ἐπαναλαμβάνω, ὅτι κάμνετε κακοὺς ὑπολογισμοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὰ ναλαμβάνω, ὅτι κάμνετε κακοὺς ὑπολογισμοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραγωγικὰ ἔργα, διότι ποτὲ δὲν ἐφροντίσατε νὰ ἐξετάσετε παραγωγικὰ ἔργα, διότι ποτὲ δὲν ἐφροντίσατε νὰ ἐξετάσετε ποία θὰ εἶναι ἡ ἀποδοτικότης των. Ἠρκέσθητε εἰς μίαν φιποία θὰ εἶναι ἡ ἀποδοτικότης των. Ἠρκέσθητε εἰς μίαν φιλάφρονα ἐπιστολὴν τοῦ Ἰταλοῦ Γερουσιαστοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθεν λάφρονα ἐπιστολὴν τοῦ Ἰταλοῦ Γερουσιαστοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ νομίζετε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἠρκέσθητε ἐνταῦθα καὶ νομίζετε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἠρκέσθητε εἰς ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι τόσον διαφέρουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως εἰς ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι τόσον διαφέρουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα, ὥστε κανεὶς ἄνθρωτὸ τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα, ὥστε κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ καμμίαν πίστιν. Σᾶς τὸ εἶπον καὶ πος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ καμμίαν πίστιν. Σᾶς τὸ εἶπον καὶ πῶς δὲν δύναται νὰ δώσῃ καμμίαν πίστιν. Σᾶς τὸ εἶπον καὶ ἄλλοτε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύετε ὅτι θὰ σᾶς δώσουν ἄλλοτε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύετε ὅτι θὰ σᾶς δώσουν 35.000.000 δολλάρια, ὅτι θὰ ἀποδώσουν ἐηλαδὴ εἰσόδημα 35.000.000 δολλάρια, ὅτι θὰ ἀποδώσουν ἐηλαδὴ εἰσόδημα ἐθνικὸν ἀναλογοῦν πρὸς 1500 τὸ στρέμμα. Δὲν γνωρίζω ποῦἐθνικὸν ἀναλογοῦν πρὸς 1500 τὸ στρέμμα. Δὲν γνωρίζω ποῦθενὰ καμμίαν γῆν, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἀπόδοσιν. Δὲν βθενὰ καμμίαν γῆν, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἀπόδοσιν. Δὲν βάνασθε νὰ κάμετε αὔξησιν τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ, διότι νασθε νὰ κάμετε αὔξησιν τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ, διότι τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἤδη δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ διαθέσωμεν. τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἤδη δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ διαθέσωμεν. Ὑπολογίζετε λοιπὸν κακῶς τὴν ἀπόδοσιν. Δὲν δύνασθε νὰ Ὑπολογίζετε λοιπὸν κακῶς τὴν ἀπόδοσιν. Δὲν δύνασθε νὰ ὑπολογίζετε τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τοιοῦὑπολογίζετε τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Καὶ κακῶς ὑπολογίζετε τὴν αὔξησιν ταύτην, διότι τον τρόπον. Καὶ κακῶς ὑπολογίζετε τὴν αὔξησιν ταύτην, διότι βραχυπροθέσμους συναλλαγὰς πρὸς ὄφελος τῆς ἀγορᾶς, διότι βραχυπροθέσμους συναλλαγὰς πρὸς ὄφελος τῆς ἀγορᾶς, διότι θὰ ὑπῆρχον χρήματα. Καὶ τὸ Δημόσιον θὰ ἀπελάμβανε τοὺς θὰ ὑπῆρχον χρήματα. Καὶ τὸ Δημόσιον θὰ ἀπελάμβανε τοὺς τόκους ἐκείνους τοὺς ὁποίους θὰ ἐπλήρωνε διὰ τὰς ὁμολογίας τόκους ἐκείνους τοὺς ὁποίους θὰ ἐπλήρωνε διὰ τὰς ὁμολογίας τὰς ὁποίας θὰ ἔδιδε. Προέλεπε ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων τὰς ὁποίας θὰ ἔδιδε. Προέλεπε ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων διατιθεμένων διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Ἕνα μόνον δὲν προεῖδε. διατιθεμένων διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Ἕνα μόνον δὲν προεῖδε. Τὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλὰ σᾶς εἶπε ρητῶς ὅτι δὲν ἀναμιΤὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλὰ σᾶς εἶπε ρητῶς ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἦτο σχέδιον πλῆρες ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς προσδοκίας. Καὶ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἐὰν ἐβλέπατε μετὰ μελέτην βαθυτέραν ὅτι τὸ δάνειον δὲν θὰ ἐβίβετο, καὶ ἂν ἐβίβετο δὲν θὰ σᾶς ἐκανοποίει, ὠφείλατε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ φθάσετε εἰς τὸ σχέδιον αὐτό. Διατὶ ὅμως εἴπατε δὲν σᾶς τὸ συνεβούλευα ἐγώ; Σεῖς ὠφείλατε νὰ τὸ ἐξετάσετε καὶ νὰ τὸ παρακολουθήσετε. Δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀναλάβω τὴν εὐθύνην τῆς πολιτικῆς, διότι δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν νὰ ἀναλάβω τὴν Κυβέρνησιν, ἐφόσον σεῖς ἐκυβερνᾶτε, καὶ δὲν γνωρίζω ποία κακὴ χρῆσις θὰ ἐγίνετο μιᾶς πολιτικῆς ἰδέας. Εἶχατε ὅμως σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐγνωρίζατε ὅτι προεἰρχετο ἀπὸ ἐπίσημον παράγοντα τοῦ Α. κόμματος καὶ ἠδύνασθε νὰ τὸ ἐξετάσετε μετὰ μείζονος προσοχῆς καὶ ὄχι νὰ γίνῃ δεκτὸν μετὰ τῆς εἰρωνείας μεθ' ἧς τὸ περιέβαλεν ὁ φιλικὸς πρὸς ὑμᾶς τύπος. Καὶ δὲν θὰ εἴχατε χάσει καὶ τὰ 3 ἑκατομ. λιρῶν ἐκ τῆς Τραπέζης. Καὶ μοῦ λέτε ὅτι οἱ πιστωταί σας θὰ ἔλεγον, ἀφοῦ ἔχεις 3 ἑκατομμύρια ζητᾶς καὶ τὰ δικά μας; Θὰ τοὺς ἔβλεπα καθυσηχαστικὴν ἀπάντησιν καὶ θὰ τὰς ἐβεβαίωνα περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προθέσεών μας. Καὶ ἀφοῦ ἐξησφαλίζοντο αἱ πρῶται ἀνάγκαι εἰς τὴν χώραν θὰ ἐγίνετο διαδοχικῶς ἡ μετατροπή. Δυστυχῶς δὲν ἐδώσατε τὴν ἀπαιτουμένην προσοχήν. Ἐλέγατε εἰς τοὺς πιστωτὰς ὅτι θὰ φροντίσω νὰ δώσω νὰ φάγῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἂν ἔχω περισσεύματα θὰ τὰ διαθέσω ὑπὲρ τῶν ὑποχρεώσεών μου. Ἀλλὰ μὲ τὸν συνήθη τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον μετεχειρίζεσθε πάντα ἐκτὸς ὑμῶν κείμενον, παρεδώσατε καὶ τὸ σχέδιον αὐτὸ εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ καθὼς ἤκουσα καὶ διάφορα ἄλλα περὶ τῶν ἀντιπάλων σας παρεδώσατε εἰς τὴν περιφρόνησιν. Δὲν ἐξετάσατε τὸ σχέδιον ἐκεῖνο καὶ ἔρχεσθε καὶ λέγετε ἐδῶ ὅτι ἔχετε διάφορα σχέδια τὰ ὁποῖα δὲν ἐκτελοῦνται καὶ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ ἐκτελεσθοῦν, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σήμερον ὑπόσχεσθε. Καὶ ἐδώσατε ἐπίσης ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς τὸ νομισματικὸν ζήτημα καὶ ἐκάματε ποικίλας ἐξωτερικὰς δαπάνας ἔξω τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας εἴχατε ἐκ τῶν δανείων ὥστε ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Νιμάγερ ποὺ ἐξήτασε τὰ πράγματα σᾶς γράφουν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ περαιτέρω νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος ὅπως περιορισθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἅτινα πλὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων ἐφθασαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1931 τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 2 1)4 ἑκατομ. λιρῶν. Ἰδοὺ ὅτι σᾶς ὑποδεικνύετε ὅτι δὲν ἐκάματε πολιτικὴν διατηρήσεως τῆς σταθεροποιήσεως. Σεῖς ὅμως ἐδώσατε προσοχὴν εἰς τὰ δάνεια. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ἐπίσης καὶ διὰ τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Διατὶ εἶπε δὲν ἀναλαμβάνω ἐγὼ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ ἔχω ἕνα πρόγραμμα καὶ ἀφοῦ μοῦ προσφέρει αὐτὸς τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Ἔχετε σεῖς τὰς ἀντιλήψεις σας περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, διατηρῶ καὶ ἐγὼ τὰς ἰδικάς μου. Μὴ ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ ἀναλάβετε οὐδεμίαν εὐθύνην ἐπαναλαμβάνετε καὶ τονίζετε ὅτι ἄλλους βαρύνει ἡ εὐθύνη καὶ εἴπατε διατὶ νὰ μὴ ἔχουν κάμῃ τὴν πτώχευσιν οἱ κυβερνῶντες τὸ 1921; Ἤθελον νὰ μὴ εὑρίσκεσθε εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεσθε σήμερον ζητοῦντες ὑπευθύνους ἔξω τῆς ἰδικῆς σας εὐθύνης, διὰ νὰ ἴδω ἐὰν θὰ ἠδύνασθε νὰ σκεφθῆτέ ποτε ὅτι ἦτο δυνατὸν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ πόλεμον καὶ εἶχον ἀνάγκην νὰ διατηρήσουν φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Δυνάμεων καὶ νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των, ἐὰν ἠδύναντο νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμουν πτώχευσιν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐὰν ἐγίνετο πτώχευσις τότε θὰ ἐγίνετο ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.). Θὰ εἴχαμε τὰ λεπτά μας.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Θὰ τὰ ἐτρώγαμενὅλα. Ἐὰν ὑπάρχῃ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη εἶναι ὅτι δὲν ἐκήρυξε πτώχευσιν, διότι ἡ πτώχευσις εἶναι πάντα καταστροφή.

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλὰ διὰ νὰ δείξω πόσον ἄνανδρος εἶναι ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερ-

νήσεως, γενομένη καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο ἀρκεῖ νὰ σημειώσω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐτόλμησε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι τὸ ἴδιον σφάλμα ἐμπίπτει καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν διότι ἡ ἐπανάστασις ζῇ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.). Τὸ εἶπον προχθές.

Π. Τσαλδάρης. Προσπαθήσατε νὰ τὸ ἀποφύγετε ἐνῶ εἰς τὸ σημείωμά σας λέγετε ὅτι εἰς τὸ ἴδιον σφάλμα ὑπέπεσε καὶ ἡ ἐπανάστασις. Δὲν εἴχατε τὸ θάρρος νὰ τὸ ἐπαναλάβετε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.). Δὲν ἔχω' τὴν ἐπανάστασιν ἀπέναντί μου. Ἔχω σᾶς καὶ εἰς σᾶς ὡμίλησα. Ἐξήγησα ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐδικαιολογεῖτο ὅτι εὑρῆκε μίαν κατάστασιν τὴν ὁποίαν εἴχατε δημιουργήσῃ. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ἔκαμε λάθος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ εὑρίσκετε δικαιολογίας καὶ θὰ εἶσθε μεταμεμελημένος διότι τὸ εἴπατε, ὅτι καὶ ἡ ἐπανάστασις ἔκαμε λάθος, ὅτι δὲν τὸ ἔκαμε. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπαναλάβετε διὰ τὴν ἐπανάστασιν, διότι σεῖς ἐνδιαφέρεσθε νὰ ἐπιρρίψητε εὐθύνας εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπάρχουν. Θὰ σᾶς εἴπω ἐγὼ ὅτι καὶ σεῖς δὲν ἔχετε, ἐὰν νομίζητε, ἐγὼ δὲν τὸ νομίζω, καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι θὰ ἦτο τὸ μέγιστον σφάλμα τὸ ὁποῖον θὰ διεπράττετο, ἐὰν τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυττε πτώχευσιν ἔναντι τῶν ξένων δανειστῶν. Ἀλλ' ἐὰν σὲ' ἰσᾶς ἀποτελεῖ σφάλμα τότε βεβαίως καὶ διὰ τὴν ἐπανάστασιν εἶναι σφάλμα, τὴν ὁποίαν σήμερον προσπαθεῖτε νὰ δικαιολογήσητε. Ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι τὸ σφάλμα αὐτὸ βαρύνει καὶ ὑμᾶς προσωπικῶς, διότι καὶ σεῖς ἀκόμη ἐγίνατε διάδοχοι ἐν τῇ Κυβερνήσει βαρύνει ὅλα τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα κατόπιν διεδέχθησαν. Θὰ σᾶς εἴπω ὅτι βαρύνει προσωπικῶς ἡμᾶς, διότι σεῖς διηυθύνετε τὴν κατάστασιν ἐνταῦθα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβὲς καὶ τὸ γνωρίζετε πῶς δὲν εἶναι ἀκριβές.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ τὸ γνωρίζω ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀκριβές.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τοὐλάχιστον δὲν ἔχετε ἀποδείξεις καὶ δὲν τιμᾷ ἕνα πολιτικὸν ἄνδρα τῆς περιωπῆς σας ἄνευ ἀποδείξεως νὰ δίδῃ τοιαύτας πληροφορίας.

Π. Τσαλδάρης. Παρηκολουθήσατε πάντοτε τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὰ διεθνῆ ζητήματα. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀρνηθῶ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις, τὸ ἀπεδείξατε ἄλλως τε καὶ δι' ἐγγράφων ὅτι ἐνδιαφέρεσθε. Θὰ ἦτο λάθος νὰ μὴ ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα τοῦ τόπου, ὅπως εἶναι τὰ οἰκονομικὰ ἢ τὰ πολεμικὰ ἢ τὰ ἐξωτερικά. Καὶ τώρα μοῦ εἴπατε ὅτι μοῦ χαρίζετε τὴν συμβουλὴν τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωσα ἐντελῶς ἄνευ ἀμοιβῆς, ὅτι δὲν χρειάζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς καὶ ὅτι θεωρεῖτε ὅτι τοῦτο διατελεῖ εἰς ἀντίφασιν. Ἀλλὰ σᾶς εἶπον ὅτι τὸ κάλυμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτύχητε καὶ τὸ ὁποῖον θὰ βαρύνῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, δὲν θὰ διατεθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ ἐφόσον ὑπάρχουν ἀνάγκαι. Δὲν γνωρίζω διατί ἀντίκειται ἡ μία συμβουλή μου πρὸς τὴν ἄλλην, ὅτι πρέπει νὰ λάβητε ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς. Εἶπον καὶ χθὲς καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον. Ὑπάρχουν πληθυσμοὶ οἱ ὁποῖοι σήμερον αἰσθάνονται τὴν ἔλλειψιν καὶ τοῦ ἀραβοσίτου ἀκόμη. Δὲν δύνασθε λοιπὸν νὰ μοῦ λέγετε ὅτι αὐταὶ εἶναι συμβουλαὶ αἱ ὁποῖαι σᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφοροι, διότι αὔριον θὰ ἴδητε τὰ ἀποτελέσματα ἐὰν κάμετε τὸν ἀδιάφορον.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξέλαβεν ὅτι αἱ ἐπικρίσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες ὠφείλοντο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν καθήκοντος δὲν ἔγιναν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπήντησε κατὰ τρόπον ὄχι πολὺ χριστιανικόν. Δυστυχῶς ἡ ἀπάντησίς του δὲν ἔπεισε κανένα ὅτι αἱ ἐπικρίσεις ἦσαν ἄδικοι. Εἰς τὸν ἰσχυρισμόν μας ὅτι ἡ κρίσις χρονολογεῖται πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν παρέταξε πίνακα κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ δημόσια ἔσοδα δὲν ἠλαττώθησαν κατὰ τὸ 1930 – 31, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ παγκόσμιος κρίσις ἦλθεν ἀπὸ τὸ 1929 καὶ ἔκτοτε χρονολογεῖται ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων καὶ ἡ κατάστασις κατέστη δυσχερὴς χειροτερεύσασα ἐκ τῆς ἀφορίας. Ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ 1929 ἐτονίζαμεν τὴν στενόχωρον θέσιν τοῦ λαοῦ καὶ ὑποστηρίζαμεν ὅτι ὁ λαὸς εἶχεν ἀνάγκην ἀνακουφίσεως.

Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἔπρεπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ καταστήσῃ ἐγκαίρως γνωστὴν τὴν κατάστασιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπου αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς καταστάσεως ἠδύναντο νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς παραγνώρισιν τῆς καταστάσεως καὶ νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ κατάστασίς μας δὲν ἦτο κρίσιμος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὴν ἔκθεσιν τοῦ Τιζιὲ τὴν ἐπεκαλέσθην ἀπὸ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Χάγης ἡ ὁποία ἔγινεν . . . .

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1931.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἑκατὸ φορὲς ἐπεκαλέσθην τὴν κατάστασιν μας ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπεν, ὄχι ἐδῶ.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχομεν διαφορετικὴν ἀντίληψιν. Διότι ἔπρεπε καθαρὰ νὰ ἐκθέσητε τὴν κατάστασιν καὶ ἐδῶ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἶπον ὅτι ὑπάρχει πεῖνα.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἀπέδωσα ἐγὼ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν παραμέλησιν οἰκονομιῶν τὴν κρίσιν, εἶπα ὅτι ὠφείλετο αὐτὴ καὶ εἰς τοὺς πολέμους καὶ τὴν προσφυγικὴν συμφοράν, ἀλλ' εἶχον καθῆκον νὰ τονίσω ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ Κράτους. Καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις τὴν πολιτικὴν τὴν ἰδίαν μὲ τὴν διάθεσιν τῶν περισσευμάτων καὶ μὲ τὰ δάνεια, ἐνῶ ἡμεῖς ἐφωνάζαμεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐλαττώσεως ὡρισμένων φόρων. Εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἦτο ἀναγκαία ἡ δανειακὴ πολιτικὴ διὰ τὴν σταθεροποίησιν, δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω εἰς αὐτό. Ἐὰν δὲ ἐνομίζατε ὅτι ἐκινδύνευεν ἡ σταθεροποίησις ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ μετέλθητε ἄλλην πολιτικήν. Ἐπεβάλλετο ἡ πολιτικὴ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ οὔτε εἶναι ἀκριβὲς τὸ ὑποστηριχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι, ἐὰν ἐπεδιώκαμεν τὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν θὰ εἴχομεν ἐλάττωσιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἀπόδειξις ἡ Βουλγαρία ἡ ὁποία περιώρισε τὴν εἰσαγωγὴν χωρὶς ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἐξαγωγή.

Μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ αὐξομοίωσις τοῦ καλύμματος εἶναι κάτι φυσικόν. Ἀλλ' ἐδῶ εἴχομεν μόνον μείωσιν. Μᾶς εἶπεν ὅτι ἐλήφθησαν ἐγκαίρως μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως, ἀλλ' ἡμεῖς βλέπομεν μόνον μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξάντλησιν τοῦ συναλλάγματος δι' ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέκρινε καὶ ἄλλην παρατήρησίν μας, τὴν παρατήρησίν μας ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἔπρεπε ν' ἀποβλέψῃ εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δημοσίου καὶ εἶπεν ὅτι τοῦτο θὰ ἐπροκάλει ἐξέγερσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶπον ὅτι τοῦτο ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἄνευ προειδοποιήσεως, ἀλλ' ἀφοῦ πρότερον εἶχεν ἐκδηλωθῇ πρὸς τοὺς ξένους ἡ δυσχερὴς κατάστασις τοῦ Κράτους. Καὶ ὑποστηρίζω ὅτι ἐὰν ἀπετύγχανεν ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ἡ θέσις μας δὲν ἐβελτιοῦτο, θὰ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μαξίμου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπειράχθη χθὲς δι' ὅσα εἶπα εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου μου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του διεξήγαγον καὶ ἐγὼ ἐθνικοὺς ἀγῶνας, δι' οὓς καυχῶμαι, καὶ ὅτι πάντοτε μὲ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν ἐξαίρω τὸ ἔργον του. Ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ ἀμυνώμεθα διὰ τὰς ἰδέας μας καὶ ἀφοῦ ἔγινε λόγος περὶ Κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καὶ τῶν κινδύνων αὐτοῦ θὰ προσθέσω εἰς τοὺς κινδύνους, τοὺς

ὁποίους ἀνέφερε, τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς μεγάλης ρητορικῆς εὐφραδίας τὴν ὁποίαν κέκτηται περισσότερον παντὸς ἄλλου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Δὲν ἐπεδίωξα, κύριοι βουλευταί, νὰ παρακολουθήσω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν διεξαγομένην συζήτησιν, διότι δὲν ἀνέμενον ὅτι ἤθελα ὑποχρεωθῇ νὰ λάβω μέρος εἰς αὐτήν. Ἤλπιζον ὅτι ἡ σοβαρότης τῶν περιστάσεων, τῆς ὁποίας ἐπίγνωσιν πλήρη ἔχουσι βεβαίως ὅλοι οἱ ὁμιλήσαντες, θὰ ἠμπόδιζε τὴν συζήτησιν νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ προσθέσῃ μίαν ἀκόμη ἐπίθεσιν, ἀτυχῆ ἐννοεῖται καὶ αὐτήν, εἰς τὰς ἀκάρπους ἐπιθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν τῷ προσφάτῳ παρελθόντι ἐνηργήθησαν κατὰ τῆς δημοσιονομικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς τελευταίας τετραετίας. Ἡ ἐλπίς μου αὕτη ἐνισχύθη μετὰ τὰς χθεσινὰς ἰδίως δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, συνιστάντος νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ γίνῃ ἀνετώτερον βέβαια μαζὶ μὲ τὴν συζήτησιν τοῦ νέου Προϋπολογισμοῦ. Ἤλπιζον ὅτι ἡ σύστασις αὕτη θὰ ἐγίνετο πλήρως δεκτή, διὰ νὰ κατευθυνθῇ ἡ συζήτησις ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καλυτέρου δυνατοῦ τρόπου πρὸς ἀντιμετώπισιν μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία καὶ σήμερον παρουσιάζει πολλὰ δύσλυτα προβλήματα καὶ αὔριον δὲν ὑπισχνεῖται ὅτι θὰ εἶναι ὀλιγώτερον δύσκολος. Ἀλλ' ἡ σύστασις αὕτη καίτοι ἐγένετο δεκτὴ δὲν ἐτηρήθη πλήρως. Διότι πλὴν τοῦ κ. Ζαΐτζιάνου καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ παρελθόν, ἐπικρίναντες ὡρισμένα ἕκαστος σημεῖα τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγώ, ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ταύτης, τῆς ὁποίας ἐγὼ κατὰ πρῶτον λόγον εἶμαι ὑπεύθυνος.

Προσθέτω μάλιστα, ὅτι προθύμως δέχομαι καὶ εὐχαρίστως ἤθελον διεκδικήσῃ ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς δημοσιονομικῆς ταύτης πολιτικῆς. Καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν εἶναι τοῦτο σχῆμα λόγου, οὐδ' ἐπίδειξις πολιτικῆς γενναιοψυχίας, ἀλλ' εἶναι ἀπόρροια, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀπόρροια τῆς βαθείας πεποιθήσεως, τὴν ὁποίαν τρέφω ὅτι, ἡ ἀσκηθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν δημοσιονομικὴ πολιτικὴ ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη. Πιστεύω ἀκραδάντως κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ αὕτη πολιτικὴ ἠμπορεῖ μὲν νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἀλάθητος μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν της, ὑπῆρξεν ὅμως ἀναμφισβητήτως ὀρθὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενικὰς γραμμὰς καὶ κατευθύνσεις της. Πιστεύω ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιδιωχθέντων σκοπῶν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδιώξεως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν πεποίθησίν μου ταύτην συμμερίζεται καὶ ἡ Βουλὴ ἡ ὁποία τοσάκις ἤκουσε τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀναπτυσσομένην σαφῶς καὶ ἀναλελυμένως εἰς τὰς εἰσηγήσεις τεσσάρων ἀλληλοδιαδόχως προϋπολογισμῶν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις. Ἡ Βουλή, ἡ ὁποία ἐνέκρινε τοσάκις τὴν πολιτικὴν ταύτην οὐδενὸς βασικῶς ἀντιλέγοντος, ἡ ὁποία ἤκουσε τὰς ἐπιχειρηθείσας κατ' αὐτῆς ἰσχυρὰς ἐπιθέσεις καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπεκρούσθησαν, δὲν μετέβαλε βεβαίως ἀντιλήψεις σήμερον. Μολονότι δὲ ἡ σημερινὴ δύσκολος κατάστασις παρέχει ἔδαφος ἀνετωτέρας κινήσεως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν εἶμαι βέβαιος ὅτι μία νέα συζήτησις ἐπὶ τῆς παρελθούσης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς θὰ ἀποτελέσει μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τῆς ὀρθότητος τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Καὶ ἔχω ἀκόμη τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν εἶναι δύσκολον καθόλου ν' ἀποδειχθῇ πόσον ματαία εἶναι ἡ ἐπιχειρουμένη ἀπόπειρα νὰ εὑρεθῇ σύνδεσμος μεταξὺ τῆς πολιτικῆς ταύτης καὶ τῶν ἐκ τῆς παγκοσμίου κρίσεως σημερινῶν δυσκολιῶν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐπεδίωξα πρὸ πολλῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιδιώκω πάντοτε μίαν νέαν συζήτησιν.

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ συμφωνοῦν ἡ εὐρεῖα αὕτη συζήτησις νὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸν προϋπολογισμόν, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ μὴ ἐπιμείνω διότι ἐπιτέλους καὶ Μεγάλη Πέμπτη εἶναι καὶ ξημερώνει Μεγάλη Παρασκευή. Ἀλλὰ δεχόμενος ν' ἀναβληθῇ ἡ γενικὴ συζήτησις ἐθεώρησα ἀναγκαῖον να προβῶ εἰς τὴν δήλωσιν αὐτήν, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ὁ σκοπός μου, καὶ ἰδίως διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὅτι δέχομαι τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους ἐχειρίσθη ὁ κ. Καφαντάρης ἢ ὡρισμένας ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας διετύπωσαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ὁ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Κηρύσσεται κατόπιν περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Πολλοὶ βουλευταί. Νὰ ὁρισθῇ πότε θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ε. Βενιζέλος. Εἰς τὰς 10 Μαΐου.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 10ην μ. μ. διὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥραν 4 καὶ 30 τῆς 10ης Μαΐου

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'

Πέμπτης 10 Μαΐου 1932.

Ὥρᾳ 6.15' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 28 Ἀπριλίου 1932.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. ***Γ. Κατεχάκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διαλύσεως τῶν μετὰ τῶν ὑποφαντουργικῶν ἑταιριῶν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1927 συμβάσεως τοῦ Δημοσίου περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διατάξεων».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3645 περὶ τῆς ἐν Χίῳ Βιβλιοθήκης Ὁ Κοραῆς».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὸ ὑπ' αὐτῆς τροποποιηθὲν μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπογγαλιείας».

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑ-

πουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ προσκαίρου ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ».

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13-1-1932 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων τὸ Ταμεῖον προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων καὶ τοῦ νόμου 4841 περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5002 περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν ΟΔΕΠ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνομολογήσεως δανείου».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2456 περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων» καὶ

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3645 περὶ τῆς ἐν Χίῳ Βιβλιοθήκης ὁ «Κοραῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσκαίρου ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4094 περὶ Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Βερδέλης, Δ. Χατζῆς, Σ. Σταυρόπουλος, Ε. Μαχαίρας, Α. Παχνός, Ν. Ἀβραάμ, Ι. Παπαφλέσσας*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 16 Ἰανουαρίου 1932 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρωσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων τὸ Ταμεῖον προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων καὶ τοῦ νόμου 4841 περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

Μεθ' ὃ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἀποσταλὲν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς.

«Ἐξοχώτατον Κύριον Μπουϊσὸν

Πρόεδρον Βουλῆς Παρισίους

Βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐξ ἐγκληματικῆς καὶ μυσαρᾶς δολοφονίας ἥτις ἔβυιξε τόσον καιρίως τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος πλήξασα τὸν ἔνδοξον ἀρχηγὸν τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ διέκοψε σήμερον τὴν συνεδρίαν της εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Διερμηνεύω τὰ ὁμόφωνα αἰσθήματα αὐτῆς ἀπευθύνων Ὑμῖν τὰ συναδελφικὰ συλλυπητήρια τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἵτινες τιμῶσι τὴν μνήμην ἐκείνου, ὅστις ἀφοῦ ἔδωκε τοὺς υἱούς του ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν πατρίδα, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ὁλοκλήρωνων τὴν προσφορὰν τοῦ ὡραιωτέρου παραδείγματος τῆς θυσίας ἑνὸς πολίτου.

Πρόεδρος Θ. Σοφούλης.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ἐπερωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸν μὴ δίκαιον καθορισμὸν τῆς βασικῆς τιμῆς τοῦ σιδήρου τῶν ἀχρηστευομένων ἀτμοπλοίων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Θὰ ἔλθῃ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ε. Μαχαίρας. Νὰ ἀναστηλῇ ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του, λέγει, ὅτι ἀπὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους ὑπῆρχον διάφορα ἐργοστάσια κατεργασίας χάρτου, τὰ ὁποῖα ἐστοίχιζαν ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἀπησχόλουν ἑκατοντάδας ἐργατῶν. Ἀλλ' ἡ βιομηχανία αὕτη κατεστράφη ὁλοσχερῶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως ἐργοστασίου κατασκευῆς χάρτου ἐν Αἰγίῳ κατὰ τὸ 1927 καὶ ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως παρομοίου ἐργοστασίου ἐν Πάτραις κατὰ τὸ 1930. Ἡ καταστροφὴ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ἄνισον τῆς φορολογίας, διότι ἐνῷ τὰ δύο αὐτὰ ἐργοστάσια πληρώνουν 39 χάρτινα λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου πολτοῦ, πολτοῦ τὰ ἐργοστάσια τὰ ὁποῖα κατεργάζονται τὸν χάρτην πληρώνουν φόρον ἀπὸ 7 1)2—15 φράγκα κατὰ χιλιόγραμμον. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι τὰ νέα ἐργοστάσια δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν χάρτου, ἀλλ' ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ. Κατόπιν τούτου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔφερεν εἰς ἐπικοινωνίαν τὰ δύο ἐργοστάσια ἐκπροσωπούμενα ὑπὸ τοῦ κ. Γιαννουλάτου καὶ τὰ παλαιὰ ἐργοστάσια, ἀπεφασίσθη δὲ κατόπιν συνεννοήσεως νὰ ἱδρυθῇ ταμεῖον Προνοίας διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν παλαιῶν ἐργοστασίων νὰ ἀποζημιωθοῦν δὲ οὗτοι ὡς καὶ τὸ μόνιμον προσωπικόν. Ὡς πόρος τοῦ ταμείου ὡρίσθη δασμὸς ἐπὶ τοῦ πολτοῦ, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον προσέκρουσεν εἰς τὴν Ἑλληνοσερβικὴν σύμβασιν ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐτροποποιήθη καὶ ἀντὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ πολτοῦ καθωρίσθη ἕνα ἐσωτερικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ παρασκευαζομένου χάρτου.

Τὸ νομοσχέδιον ἐν τούτοις μολονότι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ Δημόσιον δὲν εἰσήχθη. Ἐν τούτοις τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀποκομίζουν τὰ δύο ἐργοστάσια εἶναι μεγάλα, διότι ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ 1930 ὁπότε ἡ μέση τιμὴ τοῦ πολτοῦ ἦτο 3 λεπτὰ καὶ 75)100 κατὰ χιλιόγραμμον, ὁ δὲ δασμὸς 39 λεπτὰ αἱ τιμαὶ τοῦ χάρτου κατὰ χιλιόγραμμον ἐκυμαίνοντο μεταξὺ 16—20 δραχμῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ λάβῃ μέριμναν διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ μεγάλη ἀδικία, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὰ παλαιὰ ἐργοστάσια, ἀλλ' οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγένετο.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁ προλαλήσας κ. συνάδελφος ὡμολόγησε ὅτι κατεδλήθη ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἄλλως τε ἀξιώσεων τῶν παλαιῶν ἐργοστασίων.

Τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε καταρτίσῃ ἐν νομοσχέδιον, ἀλλ' ἡ ἐπακολουθήσασα νομισματικὴ ἀνωμαλία μᾶς ἠμπόδισε νὰ τὸ ὑποβάλωμεν καὶ παρίσταται ἀνάγκη νέας μελέτης τοῦ πράγματος. Βεβαίως θὰ ἐπιδείξωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αὐτὴν στοργὴν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἱκανοποιήσεώς των. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προσωπικῶς εἶχον ἐπέμβῃ καὶ τὰ ἐργοστάσια ἐδέχθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν ὡς παραγγελιοδόχους τοὺς βιοτέχνας αὐτούς. Δὲν λείπει συνεπῶς τὸ ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους μου, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ δώσω τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς συνόδου ταύτης ἡ λῆψις νομοθετικοῦ μέτρου.

Ι. Γιαμούζης. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὅμως θὰ χρεωκοπήσουν ἕως ὅτου ληφθῇ νομοθετικὸν μέτρον.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι συντόμως μέτρα διότι ἡ πρότασις τῶν δύο ἐργοστασίων τὴν ὁποίαν υἱοθέτησε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μετατραποῦν εἰς παραγγελιοδόχους οἱ τῶν παλαιῶν ἐργοστασίων δὲν σώζει αὐτούς, οὔτε τὸ γόητρόν των, ἐφ' ὅσον θὰ περιέλθουν εἰς κατάστασιν φυτοζωούντων ἐμποράκων.

Ὁ κ. ***Ι. Γιαμούζης*** λέγει, ὅτι ἂν δὲν ληφθῇ συντόμως μέτρον ὑπὲρ αὐτῶν θὰ δημιουργηθοῦν πολλοὶ ἄεργοι καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Αἱ δύο ἑταιρεῖαι ὑπεσχέθησαν διὰ τοῦ κ. Γιαννουλάτου ὅτι θὰ ἀγοράσουν τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν παλαιῶν ἐργοστασίων καὶ θὰ χρησιμοποιήσουν ὡς πρατήρια τὰ παλαιὰ ἐργοστάσια.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης.*** συμμερίζεται πλήρως τὴν γνώμην τῶν προλαλησάντων καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, παρ' ὅλον τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον του οὐδεμίαν ἐλπίδα ἀφίνει περὶ ταχείας ἀνακουφίσεως τῶν κατὰ τόπους μικροβιομηχάνων χάρτου, τῶν ὁποίων ὁ οἰκονομικὸς θάνατος εἶναι βέβαιος. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ μεριμνήσῃ εἶναι τόσον μᾶλλον ἐπιδεβλημένη ὅσον πρὸ καιροῦ ἐλάνθανε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ νομοσχέδιον προνοοῦν περὶ τῆς τύχης τῶν συσκευαστῶν χάρτου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε ἄχρις ὥρας νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλήν. Δὲν ἀπεκοιμίσαμεν ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς του οὔτε κἂν τὴν βεβαίωσιν ὅτι θὰ μεριμνήσῃ δι' ἄλλου τρόπου ταχέως πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἀπειλουμένων ἐκ τῆς καταστροφῆς βιοπαλαιστῶν καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως προβῇ εἰς σχετικὴν δήλωσιν.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ἀπαντᾷ ὅτι καὶ προσωπικῶς θὰ μεριμνήσῃ ὅπως ὑπὸ τὰς καλυτέρας δυνατὰς συνθήκας ἀναλάβουν τὴν πώλησιν οἱ βιομήχανοι τῶν παλαιῶν ἐργοστασίων.

Ὁ κ. ***Αλ. Κασαβέτης*** παραπονεῖται διότι ἐνῷ πρὸ μηνῶν πολλῶν καὶ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς κρίσεως ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ὅτι θὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα, δὲν ἐλήφθη κανὲν μέτρον.

Ὁ κ. ***Α. Παπανασασίου.*** λέγει, ὅτι εἶναι πιθανὸν αἱ συστάσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν νέων ἐργοστασίων καὶ δι' αὐτὸ εἶναι προτιμώτερον νὰ ὑποβληθῇ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Γ. Ἀφεντούλης*** τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῶν βιομηχάνων κατεργασίας χάρτου.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του ἀφορῶσαν τὸν γεωπόνον Ν. Κανάσγιν, λέγει, ὅτι οὗτος διωρίσθη μὲ βαθμὸν τμηματάρχου ἐνῷ οἱ σύγχρονοί του ἔχουν ἀκόμη τὸν βαθμὸν γραμματέως, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν δυσμενεστάτη περὶ αὐτοῦ ἔκθεσις τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν. Τὸ Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν διὰ δύο τηλεγραφημάτων του, μόλις ἐγνώσθη ὁ διορισμός του, ἐγνώρισεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅτι πρόκειται περὶ ὑπαλλήλου ὅστις ἀπελύθη παμψηφεὶ ὡς ἀνίκανος, ἀπείθαρχος, ἀδιάφορος, θρασύς, τεμπέλης, καὶ ὡς ἐγκαταλειπὼν τὴν θέσιν του, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον ἠδιαφόρησε καὶ τῷ ἐκοινοποίησε τὸν διορισμόν του, τὸν ἐτοποθέτησε μάλιστα ἀρχικῶς εἰς τὸ ἀνύπαρκτον γεωργικὸν σχολεῖου Δωρίου μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὴν Γεωπονικὴν Ὑπηρεσίαν Μεσσηνίας παρὰ τὸν περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων νόμον. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολιτικολογεῖ εἰς βαθμὸν προκαλοῦντα τὴν ἐξέγερσιν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου Μεσσηνίας, αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ ὁποίου ἠνάγκασαν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀποστείλῃ ἐπιθεωρητήν, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ πράγματα καὶ ὁ ὁποῖος ἐξετάσας διεπίστωσε περισσότερα τούτων.

Διότι ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὅτι ὁ γεωπόνος οὗτος εἶναι πολιτικὸς πράκτωρ καὶ ὅτι βάλλει κατ' αὐτοῦ τοῦ καθεστῶτος ἐκδίδων κομμουνιστικὴν ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλευθερία τοῦ Ἀγρότου».

Ι. Παπαφλέσσας. Ποῖος τὰ λέγει αὐτά; Ἐὰν τὰ λέγει ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου σᾶς λέγω ὅτι αὐτὸς εἶναι τελείως ἀστοιχείωτος καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρίνῃ.

Α. Καλαντζάκος. Ὁμιλεῖτε ἄνευ στοιχείων.

Ι. Παπαφλέσσας. Σᾶς παρεπλάνησαν.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** συνεχίζων λέγει, ὅτι πρόκειται περὶ κατηγοριῶν ἐξηκριβωμένων ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπικρίνει τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὸν διορισμόν του. Καταλήγει δὲ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑπαλλήλου ἐπιδεκτικοῦ διορθώσεως καὶ συνιστᾷ τὴν ἄμεσον λῆψιν μέτρων κατ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι μόλις ἔλαβε γνῶσιν τῶν παραπόνων κατὰ τοῦ γεωπόνου ἀπέστειλε διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων ὁ ὁποῖος καὶ ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν του. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην θὰ ὑποβάλω ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ ἁρμόδιον συμβούλιον τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κρίνῃ δικαίως.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια· 1) περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας» 2) «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5217 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4142».

Ἄρθρον 1ον.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. γ' τοῦ Νόμου 5217 προβλεπόμενα χρεωλύσια εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐδαφίου 2 προβλεπομένου Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ Οἰνοποιείων Κρήτης δι' εἰδικῆς φορολογίας ἐπιβαλλομένης διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς ἀκολούθως:

1. Ἡ δυνάμει τοῦ Νόμου 4185 εἰσπραξις ποσοῦ δύο λεπτῶν κατ' ὀκᾶν οἴνου ὑπὲρ τοῦ Οἰνολογικοῦ Κτημείου καὶ ἡ δυνάμει τοῦ Νόμου 3501 εἰσπραξις ποσοῦ ἑνὸς λεπτοῦ κατ' ὀκᾶν οἴνου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων, καταργεῖται, προκειμένου ἀποκλειστικῶς περὶ οἴνου ἢ γλεύκους μεταφερομένου ἢ ἐξαγομένου ἐκ Κρήτης δι' οἱονδήποτε προορισμόν.

2. Ἐπιβάλλεται φόρος δέκα λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς μεταφερομένου ἢ εἰσαγομένου οἴνου ἢ γλεύκους ἐκ Κρήτης, εἰσπραττόμενος ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τελωνειακῶν Ἀρχῶν καὶ καταθέμενος παρ' αὐτῶν κατὰ μῆνα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι καὶ ὑπὲρ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Οἰνοποιείων Κρήτης πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5217 περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4142 καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1931 Νομοθ. Διατάγματος περὶ διοικήσεως καὶ λειτουργίας Οἰνοποιείων Κρήτης προβλεπομένων σκοπῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου.

3. Τὸ ἐτησίως διατιθέμενον ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ὡς χρεωλύσιον ποσὸν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Διατάγματος περὶ διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Οἰνοποιείων Κρήτης Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

4. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰσπραξιν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένης φορολογίας ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ γενομένας δαπάνας διὰ τὰς παντὸς εἴδους ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ, Προεδρικὸν Διάταγμα θέλει ὁρίσει τὸν τρόπον καθ' ὃν αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένων βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5217 περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4142 εἰδικῶν Συνεταιρισμῶν τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγῶν.

Περ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἔργα τὰ ἐκτελούμενα διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων, ὡς προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Νόμου 4639, ὡς καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἔργα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διέπονται ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν εἰδικῶς ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰ τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἑκάστοτε ἐκδιδομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἐν γένει.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου κ.τ.λ. περὶ ὀργανώσεως τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. ***Ἰ. Λεωνίδας*** παρατηρεῖ ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ἐπανέρχεται ὁ παλαιὸς νόμος ὡς πρὸς τὸ ὅριον ἡλικίας, ἐκ τούτου ὅμως θὰ ἀδικηθοῦν οἱ ἐξελθόντες ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τροποποιουμένου νόμου πλοηγοὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐλάχιστοι.

Ὁ κ. ***Ἀλ. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἄδικον νὰ ἐξέρχωνται τῆς ὑπηρεσίας οἱ πλοηγοὶ εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπ. Ναυτικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι ὁ παλαιὸς νόμος ὥριζεν ὅριον ἡλικίας τὰ 65 ἔτη διὰ νεωτέρου ὅμως νόμου ὡρίσθη τὸ 60ὸν ἔτος. Καὶ ἤδη διὰ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ἐπανέρχεται τὸ ὅριον ὡς εἶχεν ὁ πρῶτος νόμος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Λεωνίδα φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ σκέψις ἀνακλήσεως τῶν ἀποστρατευθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τροποποιουμένου νόμου.

Ι. Λεωνίδας. Ἐὰν δὲν θέλετε νὰ τοὺς ἐπαναφέρετε δὲν πρέπει ὅμως νὰ τοὺς ἀδικήσετε τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν.

Ὁ κ. ***Ἀλ. Παπαναστασίου*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του καθ' ἣν τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας εἶναι γενικόν.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπ. Ναυτικῶν). Δὲν ἠμπορεῖ νὰ τεθῇ γενικὸς κανών.

Ὁ κ. ***Ι. Λεωνίδας*** συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄρθρων λέγει ὅτι ὑπάρχει καὶ διάταξις προσωπική.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Ἐντελῶς μάλιστα προσωπική. Διότι πρόκειται περὶ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος δὲν ὑπέβαλεν ἐγκαίρως τὰ πιστοποιητικά του, ὅπως οἱ ἄλλοι δύο, περὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ ὁποῖος προσέφερε πάντοτε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἀλ. Παπαναστασίου. Παρακαλῶ καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ μελετήσῃ καλύτερον τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν ὑπάρχουσαν κρίσιν καὶ νὰ μειώσῃ τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν διὰ τὴν ἔξοδον εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Αἱ τροπολογίαι αὐταὶ ἐπιβάλλονται καὶ λόγῳ τῆς κρίσεως ἡ ὁποία μαστίζει τὸν τόπον. Ἢ λοιπὸν νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος ἢ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισίς του.

Γ. Στράτος. Θὰ εἶχον νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Ὅταν ἐμειώθη τοῦτο ὑπῆρξαν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἀπῆλθον καὶ ἔχασαν τὴν σύνταξίν των. Τώρα ἐπανέρχεται τὸ ἴδιον ὅριον ἡλικίας. Εἶναι δίκαιον νὰ ἐπανέλθουν καὶ αὐτοί.

Γ. Σακκαλῆς. Πρόκειται περὶ περιπτώσεως ἀξίας πάσης μελέτης καὶ συμπαθείας.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δέχομαι τὰς τροπολογίας τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀδύνατον ὅμως νὰ δεχθῶ μείωσιν τῶν προσόντων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως εἰς τοὺς ἀποχωρήσαντας κατόπιν μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας παρακαλῶ νὰ μοῦ ὑποβάλετε τὴν πρότασίν σας καὶ ἂν τὴν εὕρω ὀρθὴν θὰ τὴν εἰσηγηθῶ εἰς τὴν Γερουσίαν. αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅμως ἡ ὑπηρεσία μὲ πληροφορεῖ ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ δύναται νὰ λυθῇ καὶ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ. Θὰ τὸ ἐξετάσω λοιπὸν καὶ ἐὰν δύναται νὰ γίνῃ θὰ τὸ κάμω διὰ τοῦ Κανονισμοῦ.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ εἰς δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθησαν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν συνόλων τὰ σχέδια νόμων 1) «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4159 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας», καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4707 περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ σπογγαλιείας».

Συζητεῖται ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου περὶ μέτρων προστασίας ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Λέγει ὅτι ἀνεφύη ὅιαφορὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἀφαίρεσιν ἢ μὴ τῶν ἐξόδων πρὶν ἢ καθορισθῇ ἡ τιμὴ καὶ ὑπολογισθῇ ἡ βάσις τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἔπρεπε νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δι' αὐτὸ δὲ καὶ εἰσάγεται ὁ νόμος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ 2 ἄρθρον πρόκειται νὰ ἀχρηστευθοῦν πλοῖα καὶ σήμερον ὑπάρχει δυσχέρεια καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων. Δὲν εἶναι δὲ ὀρθὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος χωρὶς νὰ καταβληθοῦν αἱ ἀποζημιώσεις. Ἐσημειώθησαν ὅμως ἔκτροπα διότι ἡ συγκοινωνία κατήντησε νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκής. Μία ἑταιρία ἐνοικίαζε ἀπὸ ἄλλην ἀτμόπλοια διὰ νὰ τὰ ἀχρηστεύσῃ καὶ ἐφθάσαμεν νὰ ἐξυπηρετοῦμεν τὴν συγκοινωνίαν μὲ 19 μόνον πλοῖα. Καὶ πλοῖα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ μεταφέρουν 200 μόνον ἐπιβάτας μεταφέρουν τώρα 350. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπέβαλον πρόστιμον εἰς μίαν ἑταιρίαν καὶ θὰ ἐπιβάλω καὶ νέον εἰς ἄλλην. Πρέπει νὰ εὑρυνθῇ ἡ συγκοινωνία καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ διὰ νόμου. Πρότινων ἡμερῶν μοῦ ἐζήτησαν καὶ αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων ἐπειδὴ ηὐξησεν ἡ ἀξία τῆς λίρας. Ἀλλὰ ὅταν ἐκανονίσθησαν αἱ τιμαί, ἡ τιμὴ τῶν γαιανθράκων ἦτο 60 σελλίνια κατὰ τόνον, λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν γαιανθρακωρρύχων καὶ σήμερον δὲν εἶναι μήτε 30 σελλίνια. Ἐκάμαμεν ἐπιτροπὴν καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῶν ἑταιρειῶν εὕρομεν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ αὐξήσωμεν τὰς τιμὰς 10 ο/ο ἐὰν εἶχον αὐξηθῇ τὰ εἰσαγόμενα εἴδη. Καὶ τὸ ἐδέχθημεν καὶ αὐτὸ ἐὰν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐκ τοῦ μέτρου τούτου μείωσιν τῆς ἀνεργίας τῶν πληρωμάτων. Τοὺς εἶπα νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ λυγνίτην. Μοῦ ἠρνήθησαν ὅμως ἀπολύτως.

Ι. Λεωνίδας. Δὲν γίνεται διὰ τὴν ἀκτοπλοΐαν.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μία ποσότης ἀσφαλῶς δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ μία ἑταιρία ἡ ὁποία δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν ἄλλων ἠπειλήθη ὅτι θὰ τὸ πληρώσῃ πολὺ ἀκριβά. Ἀνέφερα τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Νομίζω λοιπὸν κ. Βουλευταὶ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀχρηστεύσωμεν νέαν σειρὰν πλοίων χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἐξασφαλίσει τὰ ἀπαραίτητα ποσὰ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις. Δι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ ἀναβάλωμεν δι' ὀλίγους μῆνας τὴν ἀχρήστευσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅριον ἡλικίας ζητοῦμεν νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ εἶναι δυνατὸν ἐὰν ἕνα πλοῖον θὰ εἶναι χρήσιμον καὶ ἔχει ἀνωτέραν ὀλίγον ἡλικίαν, νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀγορασθῇ. Καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς παρακαλῶ ὅπως ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Γ. Βασιλειάδης. Παραπονεῖται, ὅτι δὲν ἐνεκρίθη τὸ νομοσχέδιον παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὄχι μόνον ἐνεκρίθη ἀλλὰ καὶ ἐκλήθην ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ δώσω ἐξηγήσεις.

Γ. Βασιλειάδης. Τὸ νομοσχέδιόν σας ὁμιλεῖ περὶ προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ἀκτοπλοΐας. Ἡ καλυτέρα προστασία θὰ ἦτο νὰ καταργήσετε τὸν νόμον, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνεργία καὶ διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρυνθοῦν ἄλλαι τάξεις διὰ τὰς ἀποζημιώσεις. Ὀρθῶς κάμετε προσθέτοντες τὸ ἄρθρον 2ον εἰς τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλὰ νὰ διαγράψετε τὸ ἄρθρον 1 ὅπως καὶ τὸ ἄρθρον 3 τὸ ὁποῖον ἀνατρέπει τὸν νόμον τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαμεν πρὸ 6 μηνῶν. Ἀφοῦ ἔχομεν δεμένα πλοῖα εἰς τὸν Πειραιᾶ ποῖος λόγος ὑπάρχει νὰ ἀγοράσωμεν νέα πλοῖα, διὰ νὰ ἔλθουν οἱ πλοιοκτῆται νὰ ζητήσουν νὰ ἀχρηστευθοῦν καὶ τὰ πλοῖα αὐτὰ ἀφοῦ αὐξάνεται τὸ ὅριον μάλιστα τῆς ἡλικίας καὶ νὰ πάρουν ἀποζημίωσιν. Σᾶς συνιστῶ ἐπίσης ὄχι μόνον νὰ μὴ προβῆτε εἰς τὴν αὔξησίν τῶν τιμῶν ἀλλὰ εἰς τὴν μείωσίν των περιορίζοντες καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων μέχρι τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὰς ἀνάγκας.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ταξειδεύουν σὰν σαρτέλλες.

Γ. Στράτος. Οὔτε μία καρέκλα δὲν εἶχα διὰ νὰ καθήσω ἐρχόμενος ἐκ Τήνου.

Γ. Βασιλειάδης. Αὐτὸ ποῦ λέτε κ. συνάδελφε ἐνισχύει τὰς ἀπόψεις μου.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὅμως ἐν συνεχείᾳ τοῦ λόγου του ὡμίλησε καὶ περὶ μονοπωλίου ἀκτοπλοϊκοῦ καὶ ὑποθέτω ὅτι θὰ ἐννοῇ τὴν ὑπάρχουσαν ἀκτοπλοΐαν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπενθυμίζω ὅτι ὁ ἴδιος πρό τινος χρόνου ὡμίλησε ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου ἐνῷ τώρα ὁμιλεῖ ἐναντίον του.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Εἶπα ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ ἰσχυραὶ Ἑταιρεῖαι δύνανται νὰ κάμνουν καλυτέραν καὶ εὐθηνοτέραν συγκοινωνίαν, ἐδῶ ὅμως ἡ ἰσχυροτέρα Ἑταιρεία ἐνοικιάζει βαπόρια τῶν ἄλλων ἐφοπλιστῶν καὶ τὰ δένει καὶ δῆ εἰς τὰς ἐποχὰς ποὺ ἀρχίζουν τὰ ταξείδια ....

Γ. Βασιλειάδης. Ὁ καθένας κυττάζει τὸ συμφέρον του.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Ὑπὲρ τὸ ὁποῖον ὅμως συμφέρον ὑπάρχουν τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ τὰ ὁποῖα εἴμεθα τεταγμένοι νὰ προασπίζωμεν. Ἐγὼ τοὐλάχιστον, τονίζει, δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς κανένα νὰ δένῃ πλοῖα καὶ νὰ γίνεται μονοπωλιακὸς πλοιοκτήτης διὰ νὰ ταλαιπωρῆται ὁ κόσμος νὰ μένουν δὲ καὶ οἱ ἐργάται μας ἄνεργοι. Δι' αὐτὸ ἀκολουθῶ τὴν πολιτικὴν ποὺ ἀκολουθῶ καὶ τὴν ὁποίαν δὲν θέλετε νὰ καταλάβετε. (Χειροκροτήματα).

Γ. Βασιλειάδης. Μετὰ τὰ χειροκροτήματα τὰ ὁποῖα συνελέξατε σᾶς εὔχομαι ἡ ψῆφισις τοῦ Νομοσχεδίου νὰ μὴ σᾶς γεννήσῃ ζητήματα καὶ νὰ μὴ διαφευσθοῦν αἱ προσδοκίαι σας.

Γ. Κουλούρας. Μόνον, λέγει, ἔχω νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι πρὸ τετραμήνου ἡ Μεγάλη Ναυτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε συμπεράσματα καὶ ἐθεσπίσθη ὅπως, τὰ πλοῖα μὴ ἔχουν ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον καὶ ἐγὼ ἔχω ἀντιρρήσεις καὶ εἰς τὰ τούμενον νομοσχέδιον καὶ ἐγὼ ἔχω ἀντιρρήσεις καὶ εἰς τὰ τρία ἄρθρα αὐτοῦ καὶ λυποῦμαι, διότι ὑπάρχουν ἐπιβαρυντικοὶ διὰ τὴν ναυτιλίαν ὅροι Ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα περὶ ἀνεργίας δὲν συμφωνῶ, διότι εἶναι τώρα πολλὰ πλοῖα δεμένα καὶ προκειμένου νὰ βγάλωμεν συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχομεν, διὰ νὰ πάρωμεν παλαιὰ πλοῖα, θὰ ἦτο καλύτερον νὰ βάλωμεν τὰ παλαιά.

Ν. Μαμούνης. Καὶ ἂς εἶναι καὶ 100 ἐτῶν.

Γ. Κουλούρας. Παλαιὰ θὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνα ποὺ θὰ φέρωμεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ δέσιμον τῶν ἀτμοπλοίων παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν προῆλθεν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως συναλλάγματος δι' εἰσαγωγὴν γαιανθράκων. Καταλήγων παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ μελετηθῇ καλύτερον καὶ ἀποφευχθοῦν, ὡς φρονεῖ, ζημίαι τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ε. Πριμίδης. Μετ' ἐκπλήξεως, λέγει, εἶδα πολεμούμενον νομοσχέδιον, οὗτινος τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον ἀποβλέπει εἰς ἐπανόρθωσιν καταδήλου ἀδικίας, τὸ δεύτερον ἐπιβάλλεται λόγῳ τῆς μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν ὅρων καὶ συνθηκῶν καὶ τὸ τρίτον εἶναι ἀπολύτως ἐνδεδειγμένον, διότι ἄνευ αὐτοῦ θὰ ἐνισχύωνται αἱ ἐκβιαστικαὶ ἀπόπειραι τῆς Ἀκτοπλοΐας. Προχωρῶν ἀναλύει κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον καὶ τονίζει ὅτι τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐπανορθώνει ἀδικίαν ὡς ἐκ τῆς σφαλερῶς γενομένης ἐκτιμήσεως.

Ν. Πετσάλης. Ἔπρεπε πρῶτον νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ ναῦλος.

Ε. Πριμίδης. Ὄχι δὲν εἶναι ὀρθὸν αὐτό.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Μὴ λησμονῶμεν, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ Κράτος ἔχει δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ ὡς ἄχρηστα τὰ παλαιὰ πλοῖα καὶ νὰ πωληθοῦν ὡς παληοσίδερα. Ἐν τούτοις δὲν κάμνει αὐτό, ἀλλὰ προνοεῖ διὰ μίαν ἀποζημίωσιν μάλιστα μὲ συντελεστὴν 6, ὅστις ἀποτελεῖ πλουσίαν ἀποζημίωσιν. Δὲν πιστεύω, προσθέτει, νὰ θέλετε νὰ καταργήσωμεν τὸν νόμον αὐτὸν καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς κηρύξεως ἀχρήστων.

Ε. Πριμίδης. Πάντως, συνεχίζει, ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνεται μετὰ τὸν ὅλον συντελεστήν. Διότι οὕτω ἀφαιρεῖται τὸ ἐξαπλάσιον τῶν ἐξόδων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἄρθρον εἶναι καὶ τοῦτο πληρέστατα δικαιολογημένον, διότι μετεβλήθησαν ἄρδην οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι, ὡς πρὸς δὲ τὸ τρίτον ἄρθρον καὶ τοῦτο εἶναι δικαιολογημένον, διότι ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰ παλαιὰ ὅρια ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀπαγόρευσιν κτήσεως πλοίων, ὅπως τὸ ἐτόνισα καὶ ἄλλοτε Ἐκτὸς τούτου ἐπιτρέποντες τὴν αὔξησιν τῶν ὁρίων πατάσσομεν τὴν ἐκβιαστικὴν συμπεριφορὰν ἣν τηρεῖ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀκτοπλοΐα κατατυρρανοῦσα τὸν κόσμον, διότι πρόκειται περὶ μονοπωλιακῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἀφοῦ δένει τὰ συναγωνιζόμενα πλοῖα καὶ ἀφίνει ὡραίαν ἐργατῶν εἰς ἀνεργίαν.

Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπιλέγει, ἐκθύμως προτείνω τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξυπηρετεῖ καὶ τοὺς ἀδικουμένους ἰδιοκτήτας πλοίων καὶ δίδει ἕνα μάθημα εἰς τοὺς παρεκτραπέντας ἐκμεταλλευτάς.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Θὰ παρακαλέσω, λέγει, τὴν Βουλήν, δι' οὓς λόγους ἐξέθεσα νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ τὸ συζητήσῃ καὶ πάλιν κατὰ τὴν β' συζήτησιν, διότι θέλω νὰ πεισθοῦν ὅλοι ὅτι ἀποβλέπω μόνον εἰς δύο πράγματα, πῶς νὰ δοθῇ μία δικαία ἀποζημίωσις καὶ πῶς νὰ ἔχῃ τὸ κοινὸν μίαν ἀνεκτὴν συγκοινωνίαν καὶ νὰ μὴ ταλαιπωρῆται καὶ κατὰ τὴν β' συζήτησιν ἐλπίζω νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον ἀρτιώτερον. Ὡς πρὸς τὸ 3 ἄρθρον σᾶς δίδω τὴν ἐξήγησιν ὅτι δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκω νὰ εὑρεθῇ ἕνας τρόπος νὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν τὰ δεμένα πλοῖα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον νὰ ἐνισχύεται αὕτη δι' ἀγορᾶς ἄλλων.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ὥρᾳ 8.40' μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις, συναινέσει τῆς Βουλῆς, δι' αὔριον ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Παρασκευῆς 13 Μαΐου 1932

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης στνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κτηματιῶν Λεχαινῶν ζητούντων ὅπως χορηγηθῶσι παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συμπληρωματικὰ δάνεια πρὸς ἀπαπεράτωσιν τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** καταθέτει αἴτησιν τῶν κτηνοτρόφων Καστανιᾶς Σερβίων τοῦ νομοῦ Κοζάνης περὶ καταργήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν συμβολαίων πωλήσεως γάλακτος.

Ἡ Ἀγγελικὴ χήρα Γ. Κολέζα, θύμα πολέμου, κάτοικος Παλκαμπέλου Βονίτσης, ζητεῖ τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς αὐτῆς.

Ὁ σύνδεσμος παραγγελιοδόχων Πειραιῶς ζητεῖ τὴν πλήρη ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τῶν τελῶν ὑπερημερίας.

Ἐπιτροπὴ ἰδιοκτητῶν ὀφειλετῶν δανείων ἐνυποθήκων εἰς ξένον συνάλλαγμα Ἰωαννίνων ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ἄρσεως τῆς χρυσῆς βάσεως.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1575 πρᾶξιν διά τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 127,656.80 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ζητοῦν τὴν παροχὴν τῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεώς των.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνδέσμου σιδηροδρομικῶν Λαρισσαϊκοῦ διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν σιδηροδρομικῶν.

Ὁ δήμαρχος Λεβαδείας διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην ἐλάττωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς χορηγουμένης εἰς τοὺς δήμους.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἑνώσεως κτηνοτρόφων Τρικκάλων ζητεῖ τὴν ἄμεσον δημοσίευσιν τοῦ νόμου περὶ παροχῆς χρεωστασίου καὶ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Ἡρακλείου ζητεῖ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς δεκαλέπτου φορολογίας ἐπὶ τῶν οἴνων.

Ὁ ἐργαζόμενος λαὸς τῶν πόλεων Βόλου καὶ Σύρου ζητεῖ τὴν προστασίαν τῶν ἀνέργων, τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, τὴν ἵδρυσιν πολυκατοικιῶν κλπ.

Ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος Πρεβέζης ζητεῖ ὅπως αἱ Τράπεζαι Ἐθνική, Ἐμπορική καὶ Ἀθηνῶν παρακληθοῦν καὶ δεχθοῦν τὴν ἀνανέωσιν τῶν γραμματίων ἐπὶ τῇ καταβολῇ μόνον τοῦ τόκου μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. κλπ.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Κ. Βουδούρη.

Ὁ Χ. Ἀναστασιάδης δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρακαλεῖ ὅπως τῷ πληρωθῶσιν οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ καὶ τὰ νόμιμα ποσοστὰ διὰ δίωξιν λαθρεμπορίου.

Ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια Λαρίσσης διαμαρτύρεται διὰ τὴν παράνομον σύλληψιν 200 ἐργατῶν καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Ριζοσπάστου».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν 500 τόννων ἀραβοσίτου διὰ τὴν διανομὴν ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς ἀγρότας τοῦ νομοῦ Κοζάνης.

Ἐπιτροπὴ συλλαλητηρίου Ἰτέας ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποφράξεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου Ἀδριανουπολιτῶν καὶ οἱ κάτοικοι Κομοτινῆς καὶ περιφερείας διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τῆς διοικήσεως Θράκης.

Οἱ πρόεδροι διαφόρων κοινοτήτων Κρήτης διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τῆς γενικῆς διοικήσεως Κρήτης.

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς Μακεδονίας—Θράκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην ἀπόλυσιν τῶν ὑπηρετούντων ἐκτάκτων ἐφέδρων ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς εἰς διαφόρους δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Λευκίμης Κερκύρας ζητοῦν τὴν ἐκβάθυνσιν καὶ διαρρύθμισιν τοῦ στομίου λιμένος Λευκίμης πρὸς ἐλευθέραν ἀκτοπλοΐαν, τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τοῦ λιμενικοῦ ταμείου καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τῶν μὴ καταγομένων ἐκ τῆς κοινότητός των.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συνεταιρισμῶν σταφιδοκάρπου Ματσανίου Κορινθίας ζητοῦν τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν σταφιδοκάρπου ποσῶν εἰς τρέχουσαν τιμὴν λίρας.

Ὁ Σύνδεσμος Καφφεζυθοπωλῶν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν νέαν κατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν, τὴν μείωσιν τῶν ἐνοικίων κατὰ 30 ο/ο τὴν τμηματικὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων καὶ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Κερκύρας ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Πολυχρονίδη.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1571 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐντάλματος ἐκ δραχ. 1,532.90 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Οἱ Συνεταιρισμοὶ Ἀρβυλοποιῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ζητοῦν τὴν παροχὴν ἐργασίας ἀρβυλῶν στρατοῦ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ κ. ***Γ. Κατεχάκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου κωδικοποιηθέντος Νόμου 3616 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατ. προβιβασμῶν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων».

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμμάρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ τοῦ Χαράδρου Συχαινῶν».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ο. Λ. Π».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Ἀβραάμ, Σ. Χούρσογλου, Α. Ξανθόπουλος, Κ. Μουζενίδης, Ι. Ταρσούλης, Π. Στυλιανόπουλος, Σ. Σταυρόπουλος*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ νόμου «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Ἡσαΐας, Κ. Σπυρίδης. Α. Πρέκας, Δ. Μακκᾶς, Α. Βαρβαγιάννης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων τὸ ταμεῖον ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων».

Ὁ κ. ***Ε. Μαχαίρας***. λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, λέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θὰ ἔλαβον γνῶσιν συγκεντρώσεως ναυτεργατῶν γενομένης πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ γνωρίζουν δὲ καὶ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπροκάλεσαν αὐτήν. Δυστυχῶς ἠλθεν ὁ κόμπος εἰς τὸ κτένι καὶ ὁ ναυτεργατικὸς κόσμος, ὁ ἀποτελούμενος ἀπὸ συντριπτικὰ στοιχεῖα, συνῆλθεν εἰς εἰρηνικωτάτην συγκέντρωσιν, διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἐπέμβῃ ἡ Κυβέρνησις ἵνα οἱ γνωστοὶ ἐπιχειρηματίαι τῆς Θαλάσσης, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν ἕνα τράστ τόσον ἐπιζήμιον διὰ τοὺς ναυτεργάτας, ἀλλάξουν τακτικήν. Καὶ εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον ὄχι μόνον, διότι πεινοῦν οἱ ναυτεργάται, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ταξειδεύων κόσμος διατρέχει κινδύνους καὶ λόγῳ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα κάμουν τὴν ἀκτοπλοΐαν καὶ ἐξ ἄλλων λόγων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὸν κ. Βουλευτήν, ὅτι ἡ κατάστασις δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, χθὲς δὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ συζητήσεως ἑνὸς νομοσχεδίου ὑπεστήριξα τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως νομοθετικῶν μέτρων διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ βοηθήσω τὸν ναυτεργατικὸν κόσμον. Ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ ναυτεργατικὸς κόσμος, ζητῶν νὰ γίνουν δεκτὰ τὰ αἰτήματά του, ἐπιδεικνύει στάσιν τὴν ὁποίαν δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν. Θὰ κάμωμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ προσθέτω ὅτι ἀπὸ ἑβδομάδων διαπραγματευόμεθα μὲ τὰς Ἑταιρίας καὶ ἐλπίζω νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν λύσιν περιορίζουσαν τὸ κακόν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας,*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀφορώσης τὴν κατάργησιν Γυμνασίων τινῶν τῆς Ὑπαίθρου, λέγει, ὅτι ἡ ἀναγκαιότης καὶ ἡ σπουδαιότης τινῶν ἐξ αὐτῶν, ὡς τοῦ Κεφαλοβρύσου, εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐπανειλημμένως ἐξεθέμην εἰς τὴν Βουλήν, τίνες εἶναι οἱ λόγοι οἱ ἀναγκάζοντες τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν Γυμνασίων τινῶν καὶ ὡς κύριον λόγον ἀνέφερε τὴν πληθώραν τῶν ἀποφοίτων τῶν σχολείων τούτων. Ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ὁ κύριος λόγος, φρονῶ, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιζητηθῇ νὰ γίνῃ ἡ μείωσις δαπάνης καὶ εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ἐπιζητηθῇ τοῦτο διὰ μειώσεως τῶν σχολείων τῶν πόλεων. Καὶ πρῶτον θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθοῦν τὰ Γυμνάσια τῶν Θηλέων, εἶτα δὲ ἀνάλογος ἀριθμὸς Γυμνασίων τῶν μερῶν ἐκείνων, εἰς ἃ εἶναι πλείονα τῶν δύο, διότι ἡ ἀστυφιλία θὰ ἀνεστέλλετο, ὡς εὑρισκόντων τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν τὰ μέσα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεώς των εἰς τὰς περιφερείας των. Ἄλλως τε τὰ τέκνα τῶν κατοίκων τῶν πόλεων εὐκόλως εὑρίσκουσι καὶ ἄλλας σχολὰς καὶ πρακτικὰς τέχνας καὶ ἐργοστάσια καὶ παντοιοειδῆ ἄλλα μέσα ἀναπτύξεώς των, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες, ἂν στερηθῶσι τοῦ μόνου δυνατοῦ μέσου ἀναπτύξεως, δὲν θὰ δύνανται νὰ εὕρουν οἱανδήποτε ἄλλην διέξοδον μορφώσεως. Ἐξ ἄλλου οὐδόλως πρόκειται νὰ προκύψῃ οἰκονομία ἀξία λόγου, διότι καὶ τὸ διατιθέμενον ποσὸν πρὸς συντήρησιν τῶν καταργουμένων γυμνασίων εἶναι ἄξιον λόγου σχετικῶς μὲ τὰς ὅλας δαπάνας τοῦ Κράτους καὶ διότι κατ' ἀνάγκην θὰ καταστῶσι πληθωρικὰ τὰ γυμνάσια τῶν πόλεων εἰς ἃ πρὸς ἐξυπηρέτησίν των θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ διαιρεθῶσιν αἱ τάξεις καὶ νὰ προστεθῇ προσωπικόν. Καὶ ἂν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ οἰκονομηθῇ ποσόν τι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ αὐτὸ ἀφ' ἑνὸς μὲν δι' αὐξήσεως κατά τι τῶν τελῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δι' αὐξήσεως τῶν ὡρῶν διδασκαλίας, αἵτινες μέχρι τοῦδε εἶναι ἐλάχισται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄλλους ὁπαλλήλους. Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν τὸ Κράτος ἐσκέπτετο νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν, δὲν ἔπρεπε νὰ καταβαπανήσῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν κοινότητα καὶ νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ κατασκευάσῃ κτίριον δύο περίπου ἑκατομμυρίων. Παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της καὶ νὰ μὴ καταδικάσῃ μίαν ὁλόκληρον περιφέρειαν τῆς Αἰτωλίας ἐκ τῶν ὀρεινῶν μερῶν τριῶν ἐπαρχιῶν, τῆς Τριχωνίας, τῆς Εὐρυτανίας καὶ τῆς Ναυπακτίας ἐξυπηρετουμένων διὰ τοῦ γυμνασίου Κεφαλοβρύσου ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἀρχαίας Αἰτωλικῆς συμπολιτείας, νὰ μείνῃ τυφλὴ καὶ ἐστερημένη ἑνὸς ἀγαθοῦ ὅπερ πολλὰ παρέχει εἰς αὐτήν. Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων μετ' ἀληθοῦς ἀγωνίας ἀναμένουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς ἀπάντησιν τῆς συστάσεως τοῦ κ. Βουλευτοῦ θὰ σᾶς διαβάσω τὸ ἑξῆς γράμμα τὸ ὁποῖον ἀπέστειλα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. (Ἀναγινώσκει). Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ζητῶ νὰ καταργηθοῦν καὶ ἄλλα γυμνάσια.

Ι. Δυμπερόπουλος. Εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ κατάργησις τῶν γυμνασίων δὲν γίνεται μόνον δι' οἰκονομικοὺς λόγους. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ, δοθείσης εὐκαιρίας, ὅτι θὰ καταργηθοῦν καὶ εἰρηνοδικεῖα καὶ πρωτοδικεῖα ἀκόμη. Ξέρω ποίαν ἀντίδρασιν θὰ συναντήσωμεν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὰ κάμῃ αὐτὰ ποὺ λέγω καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ, σιωπηρῶς ἔστω, θὰ ἀποδεχθῇ τοῦτο.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** τονίζων τὴν ἀνάγκην τῆς μὴ καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου Κεφαλοβρύσου λέγει, ὅτι εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη ὑστερεῖ πολὺ ἡ παιδεία καὶ ἂν καταργηθοῦν τὰ γυμνάσια τῆς ὑπαίθρου θὰ γεμίσῃ ἡ χώρα ἀπὸ ἀγραμμάτους. Προσθέτει ὅτι αἱ οἰκονομίαι δὲν πρέπει ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ γυμνάσια.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὅλα αὐτὰ νὰ γίνουν μὲ μέθοδον καὶ μὲ σύστημα

Οἱ κ.κ. ***Α. Παπαθανάσης Μ. Μαντᾶς*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Σιδ)κῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης διαμαρτυρομένου διὰ τὸ λαμβανόμενον μέτρον ἐνοποιήσεως τῶν ἐσωτερικῶν δανείων.

Ὁ κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἄρτης, περὶ χορηγήσεως ἐτησίου χρεωστασίου δι' ἅπαντα τὰ χρέη καὶ εὐκολιῶν πληρωμῆς φόρων.

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου*** καὶ ***Ε. Πριμίδης.*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν συνεργαζομένων ὀργανώσεων τῶν ἀξιωματικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας, περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ αὕτη εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Κυνηγῶν Ἡρακλείου.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαρλέσσας*** συνιστῶν ἀναφορὰν τοῦ Γ. Παναγιωτούλου, λέγει, ὅτι οὗτος ἔλαβε δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας τὸ 1920 ἔκτοτε δὲ ἐλευθέρως ἐξεμεταλλεύετο τὸ ἐφευρεθὲν ὑπ' αὐτοῦ φάρμακον, τελευταίως ὅμως ἠμποδίσθη. Φρονεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς νομίζει ὅτι τὸ φάρμακον δὲν εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ περὶ τούτου ὑπάρχει ἀπόδειξις, διότι πολλοὶ ἔκαμον χρῆσιν καὶ ὠφελήθησαν, ἡ ἀπαγόρευσις δὲν εἶναι δικαιολογημένη. Πρέπει νὰ ληφθῇ μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐφευρέτης δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Κράτος νὰ ὑποστῇ ζημίας Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ μὴ λησμονῆται ὅτι ὁ Παναγιωτόπουλος ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγκαταλείψας τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὰ νοσοκομεῖα Ἀλεξανδρείας κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ὅστις φέρει κάποιαν εὐθύνην.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Θεοτόκου κ.λ π., κατοίκων Ἁγίου Νικήτα περὶ ἀποζημιώσεώς των διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεώς των πρὸς ἐγκατάστασιν γυμναστηρίου.

Προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐργασίαν ζητεῖ τὸν λόγον ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης,*** ὅστις ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔλαβε σωρείαν τηλ)των καὶ ἐπιστολῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας, ἐξ ὧν διαπιστοῦται ὅτι ἡ Ἐπαρχία στερεῖται παντελῶς ἀραβοσίτου. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατερχόμενοι εἰς Καριτενήσιον, Ἀμφιλοχίαν καὶ Ἅγ. Γεώργιον τῆς Φθιώτιδος καὶ ἀναγκαζόμενοι νὰ ὁδοιπορήσουν ἐπὶ ὥρας δὲν εὑρίσκουν οὔτε κόκκον ἀραβοσίτου πρὸς ἀγοράν. Τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρώτατον καὶ ἀφορᾷ τὴν ζωὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρυτανίας, ὁ ὁποῖος μόνον μὲ ἀραβόσιτον τρέφεται, καὶ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη, ὅπως τάχιστα ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα σταλῇ ἀραβόσιτος, τοῦτο εἶναι καὶ ἔργον φιλανθρωπίας ἀκόμη.

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) Ἀπαντᾷ ὅτι μέχρι τοῦδε εἰσήχθησαν 165 ἑκατομμύρια ὀκάδων ἀραβοσίτου, πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θέσις μας εἶναι δεινή, διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐξαγάγωμεν περισσότερον συνάλλαγμα. Ἐν τούτοις καθ' ἑκάστην ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη σπεύδει νὰ ἱκανοποιῇ ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν πολιτῶν.

Α. Παπαθανάσης. Εἰς τὸ Ἀγρίνιον προχθὲς ἔγινε συλλαλητήριον, διότι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὔτε ἀλεύρι οὔτε ἀραβόσιτος.

Π. Φλῶρος. Νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῶν κατὰ τόπους Ἀρχῶν μήπως ἔχουν κρυμμένον ἀραβόσιτον.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Προκειμένου νὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κασσαβέτη, ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παράσχῃ τὴν ἄδειαν, ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς παροχῆς τῆς ἀδείας καὶ ὁ ἴδιος ὁ βουλευτὴς ζητεῖ νὰ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια.

Γ. Καφαντάρης. Μόνον ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ ὑπάρξῃ ὑπόνοια ὅτι πρόκειται περὶ ἐπεμβάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας πρὸς μεταβολὴν τῆς συνθέσεως τῆς Βουλῆς, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἄδειαν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχει δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ ἀρνηθῇ εἰμὴ μόνον ὅταν γίνεται ἐπέμβασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἔρχεται κατόπιν μυστικὴ ψηφοφορία διὰ ψηφοδελτίων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὡς ψηφολεκτῶν τῶν κ.κ. ***Ι. Κουτσίνα*** καὶ ***Σ. Σχινᾶ***.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 96, ἐξ ὧν 81 ὑπὲρ τῆς παροχῆς ἀδείας καὶ 15 κατ' αὐτῆς. Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἴτησις περὶ χορηγήσεως ἀδείας πρὸς δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Κασσαβέτη.

Μετὰ τοῦτο γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων :

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας».

2) Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινων τοῦ νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4159 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὴν πλοήγησιν τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας, ὅρμους πορθμούς, διώρυγας καὶ ἄλλους τόπους διόδου ἢ ἀγκυροβολίας πλοίων συνιστῶνται οἱ κάτωθι πλοηγικοὶ σταθμοί:

Α' τάξεως

1. Πειραιῶς.
2. Θεσσαλονίκης.
3. Πατρῶν.
4. Σύρου.
5. Βόλου.
6. Χαλκίδος.

Β' τάξεως.

7. Διώρυγος Κορίνθου.
8. Ἡρακλείου.
9. Καβάλλας.
10. Καλαμῶν.
11. Χίου.
12. Λαυρίου.
13. Σερίφου.

Γ' τάξεως.

14. Αἰγίου.
15. Ἀργοστολίου.
16. Ζακύνθου.
17. Διώρυγος Ἀλεξάνδρου (Λευκάδος).
18. Κατακώλου.
19. Κέας.
20. Λιμνης Εὐβοίας.
21. Στρατωνίου.
22. Λαρύμνης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν πλοηγικῶν σταθμῶν ἀποτελεῖται ἐξ ἀρχιπλοηγῶν, πλοηγῶν καὶ δοκίμων πλοηγῶν. Δόκιμοι πλοηγοὶ προσλαμβάνονται μόνον εἰς τὰς κενὰς θέσεις πλοηγῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Οἱ ὀργανικοὶ ἀριθμοὶ ὁρίζονται τῶν ἀρχιπλοηγῶν εἰς ὀκτὼ καὶ τῶν πλοηγῶν εἰς πεντήκοντα τέσσαρας καὶ κατανέμονται ὡς ἀκολούθως:

	Ἀρχ)γοὶ	Πλοηγοὶ
Διοίκησις πλοηγικῆς ὑπηρεσίας	1	—
Πλοηγικοὶ Σταθμοί		
1. Πειραιῶς	2	20
2. Θεσσαλονίκης	2	4
3. Πατρῶν	1	3
4. Σύρου	1	1
5. Βόλου	1	2
6. Χαλκίδος	1	2
7. Διώρυγος Κορίνθου	—	4
8. Ἡρακλείου	—	3
9. Καβάλλας	—	1
10. Καλαμῶν	—	2
11. Χίου	—	1
12. Λαυρίου	—	1
13. Σερίφου	—	1
14. Αἰγίου	—	1
15. Ἀργοστολίου	—	1
16. Ζακύνθου	—	1
17. Διώρυγος Ἀλεξάνδρου Λευκάδος	—	1
18. Κατακώλου	—	1
19. Κέας	—	1
20. Λίμνης Εὐβοίας	—	1
21. Στρατωνίου	—	1
22. Λαρύμνης	—	1

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

3. Ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἀπόσπασις, μέχρι δύο μηνῶν, ἀρχιπλοηγῶν καὶ πλοηγῶν, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα πλοιάρχου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, εἰς κενωθείσας θέσεις ἄλλων σταθμῶν μέχρι τῆς ὁριστικῆς συμπληρώσεως τούτων ἢ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀσθενούντων ἢ εἰς ἄδειαν ἢ προσωρινὴν ἀπὸ τῆς θέσεως ἀπομάκρυνσιν λόγῳ ποινῆς διατελούντων ὁμοιοβάθμων των.

5. Αἱ μεταθέσεις ἢ ἀποσπάσεις, περὶ ὧν τρεῖς προηγούμεναι παράγραφοι, διατάσσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατόπιν σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Ἀρχιπλοηγῶν ... . εἰς δραχμὰς		5.300
Πλοηγῶν	»	4.500
Δοκίμων πλοηγῶν	»	4.000

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των οἱ ἀρχιπλοηγοὶ καὶ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἔτους οἱ πλοηγοί, ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνοντες τὴν κεκανονισμένην σύνταξιν ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας τοιαύτην, κατὰ τὰς περὶ ταύτης διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίαςσυνιστᾶται ἐν Πειραιεῖ κεντρικὴ ὑπηρεσία φέρουσα τὸν τίτλον «Διοίκησις τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας».

2. «Ἡ Διοίκησις τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας ἀνατίθεται διὰ Διατάγματος εἰς ἀνωτέραν λιμενικὸν χ!χ Διατάγματος εἰς ἀνώτερον λιμενικὸν ἀξιωματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ὑπηρετούντων ἢ εἰς ἔφεδρον ἐκ τῶν ἐν τῷ Ταμείου τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας ἴσῳ πρὸς ἐπὶ μισθῷ ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας ἴσῳ πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐν ἀποστρατείᾳ ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ. Τὸν Διοικητὴν ἀναπληροῖ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀνώτερος λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ὑπηρετούντων».

3. Ἡ Διοίκησις τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀσκοῦντος ταύτην δι' ἐπιτρόπου. διοριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ὑπηρετούντων ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 19 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς»:

1. Συνιστᾶται Συμβούλιον τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας. ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ διοικητοῦ τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις προεδρεύει αὐτοῦ, τριῶν ἀρχιπλοηγῶν καὶ ἑνὸς πλοηγοῦ ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ὑπηρετούντων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας. οὗτινος ἁρμοδιότης εἶναι νὰ γνωμοδοτῇ διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 23 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

2. Τὸ Συμβούλιον τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς α') ἐπιπλήξεως, β') πρόστιμον μέχρι διακοσίων δραχμῶν, γ') προσωρινὴν παῦσιν μέχρι τριῶν ἡμερῶν. Ἐπὶ τῶν πλοηγῶν τῆς διώρυγος Κορίνθου τὰς ποινὰς ταύτας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Διεύθυνσις τῆς Διώρυγος.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 41 καταργεῖται.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐκδιδομένης ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διορισμὸς ἄνευ ἐξετάσεων ἑνὸς τὸ πολὺ πλοηγοῦ ἐκ τῶν ὑπηρετησάντων ὡς τοιούτων εὐδοκίμως εἰς τὸν λιμένα Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλήνων τὸ γένος, ἤδη δὲ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4797 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς καὶ ραδιοτηλεγραφικῆς πηρεσίας τοῦ Κράτους».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 4 τοῦ ἄρξρου 12 ἀντικαθίστανται. προστίθεται. δὲ καὶ παράγραφος 5 ὡς ἑξῆς:

2. Πᾶσα παράβασις τῆς Διεθνοῦς Ραδιοτηλεγραφικῆς συμβάσεως, τῶν προστρεπτμένων αὐτῇ κανονισμῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδομένων τοιούτων. ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀνταπόκρισιν, τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν γενομένη ὑπὸ ραδιοτηλεγραφητῶν, πραϊσταμένων ἢ ὑφισταμένων τῶν σταθμῶν τούτων. παραπέμπεται εἰς πενταμελὲς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ραδιοτηλεγραφίας.

4. Αἱ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀκτὰ τὸ παρὸν ἄρθρ/ν Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς: α) ἐπίπληξις. β) πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν. γ) προσωρινὴ στέρησις τοῦ διπλώματος μέχρι τριῶν μηνῶν. δ) ὁριστικὴ στέρησις τοῦ διπλώματος.

5. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. καὶ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν ὁρισθήσονται τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει τῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν, τὰ τῆς συνθέσεως καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως τῶν παραβάσεων αὐτοῦ, τὰ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεγραφίας καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 προστίθεται ἐδάφιον ζ' ὡς ἑξῆς:

ζ) Ὁ ἐπιφέρων καταστροφὴν ἢ βλάβην εἰς συσκευὴν ἀσυρμάτου ἢ τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναγνωρισμένων ἰδιωτικῶν σχολῶν ραδιοτηλεγραφητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ραδιοτηλεγραφητοῦ β' τάξεως καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ὑπηρετῶσιν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πρὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους τούτου τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ἔλεγχος τῆς κανονικῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων

ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐν μὲν τῇ ἡμετέρᾳ ὑπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ὁρισθησομένων τῶν κατὰ τόπους παρακτίων ραδιοτηλεγραφικῶν σταθμῶν τοῦ Κράτους, ἐπιμελείᾳ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν, εἰς ἃς προϊστανται λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς ἁρμοδίας Κρατικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν ἀνεγνωρισμένων ἑταιρειῶν ἀσυρμάτου τηλεγράφου, ἐπιμελείᾳ τῶν παρὰ ταῖς Προξενικαῖς Ἀρχαῖς λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Παραπέμπεται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ προθεσμία καθ' ἣν δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πρακτικὰς ἐξετάσεις οἱ κατέχοντες μέχρι τῆς 23 Μαρτίου 1929 δίπλωμα ραδιοτηλεγραφητοῦ α' τάξεως.

Γίνονται δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν τὰ νομοσχέδια: 1) Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν Συνθήκης «περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν» καὶ 2) «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς Π. Διαταγμάτος ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023 τοῦ ἔτους 1931» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνομολογηθείσης τὴν 6ην Μαΐου 1931 συνθήκης περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν».

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα τῇ 6 Μαΐου 1931 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν Συνθήκης περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν καὶ αἱ συνημμέναι αὐτῇ ἐπιστολαί, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Ἀγγλικῷ καὶ Ἑλληνικῷ πρωτοτύπῳ, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΑΑ' τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1912 αἱ καθορίζουσαι τὴν πρὸς ἔνδοσιν τηρητέαν διαδικασίαν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς Συνθήκης ταύτης.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀναγράφεται ἐτησίως ἀνάλογος πίστωσις πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 9 τῆς κυρουμένης συνθήκης ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων.

ΣΥΝΘΗΚΗ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ Ἑλλὰς καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν ἔννοιαν τῆς Δικαιοσύνης, ἀπεφάσισαν ὅπως συνάψωσι Συνθήκην περὶ ἐκδόσεως τῶν διαφευγόντων τὴν ἄσκησιν τῆς ποινικῆς Δικαιοσύνης προσώπων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διώρισαν τοὺς κάτωθι πληρεξουσίους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:
Τὸν Κύριον ΑΝΔΡΕΑΝ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ,
τῆς Κυβερνήσεως, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς:
Τὸν Κύριον ROBERT PEET SKINNER,
Ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Οἵτινες, ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὑρεθέντα ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἄρθρων:

Ἄρθρον 1.

Συμφωνεῖται ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παραδίδωσιν, κατ' αἴτησιν ὑποβαλλομένην συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ὁριζομένας διατυπώσεις, πᾶν πρόσωπον κατηγορούμενον ἢ καταδικασθὲν ἐπί τινι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συνθήκης εἰδικῶς ὁριζομένων ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων, τελεσθέντι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαστηριακῆς ἁρμοδιότητος ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ καταφυγὸν ἢ ἀνακαλυφθὲν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τοῦ ἑτέρου. Ἡ ἔκδοσις ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ παρὰ ἐφ' ὅσον κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας εἰς ἣν ἀνεκαλύφθη ὁ διωκόμενος, ὑρίσκανται ἀρκεταὶ ἀποδείξεις ἐνοχῆς δικαιολογοῦσαι τὴν σύλληψιν καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα διεπράττετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἐκδίδονται, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ἄτομα τὰ διωκόμενα ἢ καταδικασθέντα δι' ἓν τῶν ἑπομένων ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων:

1. Φόνον (τοῦ ὅρου συμπεριλαμβάνοντος καὶ τὰ ἐγκλήματα τῆς πατροκτονίας, φαρμακείας καὶ παιδοκτονίας), ἀναίρεσιν.
2. Τραύματα καὶ σωματικὰς βλάβας ἐκ προθέσεως καὶ προμελέτης.
3. Βιασμόν, ἄμβλωσιν, ἐνόχους σχέσεις μετὰ παιδίων κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν.
4. Ἀπαγωγὴν καὶ παράνομον κατακράτησιν γυναικῶν ἢ νεανίδων ἐπ' ἀνηθίκῳ σκοπῷ.
5. Διγαμίαν.
6. Ἐμπρησμὸν ἐκ προθέσεως.
7. Παράνομον καὶ ἐκ προθέσεως καταστροφὴν ἢ ἔμφραξιν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν συνεπαγομένας κίνδυνον θανάτου.
8. Ἐγκλήματα τελεσθέντα κατὰ θάλασσαν:
α') Πειρατείαν, ὡς αὕτη κοινῶς ἀναγνωρίζεται καὶ καθορίζεται ἀπὸ τὰ διεθνῆ νόμιμα ἢ τοὺς νόμους.
β') Ἐκ προθέσεως καταβύθισιν ἢ καταστροφὴν πλοίου ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐπὶ τούτοις ἀπόπειραν.
γ') Ἐξέγερσιν ἢ συνωμοσίαν δύο ἢ πλειοτέρων μελῶν τοῦ πληρώματος ἢ ἄλλων ἐπιβατῶν πλοίου ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ ἀποσκοποῦσαν εἰς στάσιν κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ διοικητοῦ τοῦ πλοίου ἢ εἰς κατάληψιν τοῦ πλοίου δόλῳ ἢ βίᾳ.
δ') Ἐπίθεσιν ἐπὶ πλοίου ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ βιαιοπραγίας καὶ τραυμάτων.
9. Κλοπὴν διὰ ῥήξεως.
10. Εἴσοδον διὰ ῥήξεως ἐντὸς γραφείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος καὶ δημοσίας ἀρχὰς ἢ ἀνηκόντων εἰς τραπέζας, πιστωτικὰ ἱδρύματα, ταμιευτήρια, ταμεῖα παρακαταθηκῶν, ἀσφαλιστικὰς ἢ ἄλλας ἑταιρείας, ὡς ἐπίσης καὶ ἐντὸς οἰκιῶν, ἀσφαλιστικὰς ἢ ἄλλας ἑταιρείας, ὡς ἐπίσης καὶ ἐντὸς ἄλλων κτιρίων μὴ χρησιμοποιουμένων πρὸς κατοικίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ διαπράξεως ἀξιοποίνου πράξεως.
11. Κλοπήν.
12. Πλαστογραφίαν καὶ ἐν γνώσει χρῆσιν πλαστῶν ἐγγράφων.
13. Παραποίησιν ἢ πλαστογραφίαν ἐπισήμων πράξεων (ἐγγράφων) τῶν Κυβερνήσεων ἢ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ὡς ἐπίσης καὶ συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαστηρίων, ἢ ἔκδοσιν ἢ δολίαν χρῆσιν τοιούτων ἐγγράφων.
14. Παραχάραξιν ἢ κιβδηλείαν μεταλλικῶν ἢ χαρτίνων νομισμάτων, κατασκευὴν ψευδῶν τίτλων ἢ μερισματαποδείξεων δημοσίου χρέους ἐκδοθέντων ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως, τῶν πολιτειακῶν, ἐπαρχιακῶν, διαμερισματικῶν, τοπικῶν ἢ δημοτικῶν Κυβερνήσεων, τραπεζογραμματίων ἢ ἄλλων μέσων δημοσίας πίστεως, παραποίησιν σφραγίδων, ἐνσήμων, μητρῶν, καὶ σημάντρων τοῦ Κράτους ἢ τῆς Διοικήσεως καὶ ἔκδοσιν, θέσιν εἰς κυκλοφορίαν καὶ δολίαν χρῆσιν τῶν προαναφερθέντων ἀντικειμένων.

BETWEEN
THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE HELLENIC REPUBLIC

MR. ANDREAS MICHALAKOPOULOS.

The United States of America and Greece, desiring to promote the cause of justice, have resolved to conclude a treaty for the extradition of fugitives from justice between the two countries and have appointed for that purpose the following Plenipotentiaries:

The President of the United States of America:
MR. ROBERT PEET SKINNER,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States of America at Athens; and

The President of the Hellenic Republic, Mr. Andreas Michalacopoulos, Vice President of the Government, Minister for Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles;

Article I.

It is agreed that the Government of the United States and the Government of Greece shall, upon requisition duly made as herein provided, deliver up to justice any person, who may be charged with or may have been convicted of, any of the crimes or offences specified in Article II of the present Treaty, committed within the jurisdiction of one of the High Contracting Parties, and who shall seek an asylum or shall be found within the territories of the other; provided that such surrender shall take place only upon such evidence of criminality, as according to the laws of the place where the fugitive or person so charged shall be found, would justify his apprehension and commitment for trial if the crime or offence had been there committed.

Article II.

Persons shall be delivered up according to the provisions of the present Treaty, who shall have been charged with or convicted of any of the following crimes or offences:

1. Murder, (including crimes designated by the rms parricide, poisoning, infanticide, manslaughtere when voluntary).
2. Malicious wounding or inflicting grievous bodily harm with premeditation.
3. Rape, abortion, carnal knowledge of children under the age of fifteen years.
4. Abduction or detention of women or girls for immoral purposes.
5. Bigamy.
6. Arson.
7. Wilful and unlawful destruction or obstruction of railroads, which endangers human life.
8. Crimes committed at sea:
(a) Piracy, as commonly known and define by the law of nations, or by statute;
(b) Wrongfully sinking or destroying a vessel at sea or attempting to do so;
(c) Mutiny or conspiracy by two or more members of the crew or other persons on board of vessel on the high seas, for the purpose of rebelling against the authority of the Captain or Commander of such vessel, or by fraud or violence taking possession of such vessel;
(d) Assault on board ship upon the high ssea with intent to do bodily harm.
9. Burglary.
10. The act of breaking into and entering the offices of the Government and public authorities, or the offices of banks, banking houses, savings banks, trust companies, insurance and other companies, or other buildings not dwellings with intent to commit a felony therein.
11. Robbery.
12. Forgery or the utterance of forged papers.
13. The forgery or falsification of the official acts of the Government or public authority, including Courts of Justice, or the uttering or fraudulent use of any of the same.
14. The fabrication of counterfeit money, whether coin or paper, counterfeit titles or coupons of public debt, created by National, State, Provincial, Territorial, Local or Municipal Governments, bank notes or other instruments of public credit, counterfeit seals stamps, dies and marks of State or public administrations, and the utterance, circulation or fraudulent use of the above mentioned objects.

15. Ἰδιοποίησιν ἢ ἐγκληματικὴν διασπάθισιν χρημάτων διαπραχθεῖσαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαστηριακῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ θεματοφυλάκων ὁσάκις τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ διακόσια δολλάρια ἢ ἀνάλογον ποσὸν εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα.

16. Ἰδιοποίησιν διαπραχθεῖσαν παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων μισθωτῶν ἢ ἡμερομισθίων προσώπων ἢ ὑπαλλήλων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐργοδοτῶν ἢ προϊσταμένων αὐτῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ πρᾶξις ἐπισύρει φυλάκισιν ἢ ἄλλην στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν κατὰ τοὺς νόμους τῶν δύο χωρῶν καὶ ὁσάκις τὸ ποσὸν τῆς ἰδιοποιήσεως ὑπερβαίνει τὰ διακόσια δολλάρια ἢ ἀνάλογον ποσὸν εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα.

17. Ἀπαγωγὴν ἀνηλίκων ἢ ἐνηλίκων, τοῦ ὅρου ὑποδηλοῦντος τὸ γεγονὸς τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ ἀποκρύψεως ἑνὸς ἢ πλειόνων προσώπων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀποσπασθῶσιν χρήματα ἢ ἀξίαι εἴτε παρὰ τῶν προσώπων τούτων εἴτε παρὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἴτε παρ' οἱουδήποτε ἄλλου προσώπου ἢ προσώπων, ἢ ἐπὶ οἱαδήποτε ἄλλῃ παρανόμῳ προθέσει.

18. Μικροκλοπάς, τοῦ ὅρου περιλαβάνοντος ἰδίως τὴν κλοπὴν ἀντικειμένων, κινητῶν πραγμάτων ἢ εἰδῶν, ἀξίας κατ' ἐλάχιστον ὅριον εἴκοσι πέντε δολλαρίων ἢ ἀναλόγου ἀξίας εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα.

19. Τὸ γεγονὸς τοῦ ἐπιτυγχάνειν, ὑπὸ ψευδῆ προσχήματα τὴν παράδοσιν εἰδῶν, ἀξιῶν, τίτλων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐν γνώσει ὅτι ταῦτα ἐκτήθησαν παρανόμως, ἐφ' ὅσον τὸ χρηματικὸν ποσὸν ἢ ἡ ἀξία τῶν οὕτω κτηθέντων ἢ ληφθέντων ὑπερβαίνει διακόσια δολλάρια ἢ ἀνάλογον ποσὸν εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα.

20. Ψευδομαρτυρίαν.

21. Ἀπάτην ἢ ὑπεξαίρεσιν ἐκ μέρους θεματοφύλακος, τραπεζίτου, πράκτορος, κομιστοῦ, καταπιστευματοδόχου, ἐκτελεστοῦ, διαχειριστοῦ, ἐπιτρόπου, διευθυντοῦ ἢ ἀξιωματούχου ἑταιρείας ἢ ἑνώσεως ἢ ἐκ μέρους προσώπου κατέχοντος θέσιν καταπιστευματικοῦ χαρακτῆρος, ἐφ' ὅσον τὸ μέγεθος τοῦ ποσοῦ ἢ ἡ ἀξία τῶν ἰδιοποιηθέντων ἀντικειμένων ὑπερβαίνει διακόσια δολλάρια ἢ ἀνάλογον ποσὸν εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα.

22. Ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα διὰ παράβασιν τῶν νόμων ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν, τῶν ἀφορώντων τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας καὶ τῆς σωματεμπορίας.

23. Ἐκουσίαν ἐγκατάλειψιν (ἔκθεσιν) ἢ ἄρνησιν ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν παίδων ἀνηλίκων ἢ ἀνατεθειμένων τῷ ἐγκληματίᾳ, ἢ ἄλλων προσώπων ἀνατεθειμένων αὐτῷ ἐφ' ὅσον τὸ ἔγκλημα ἢ ἡ παράβασις τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν νόμων ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν.

24. Δωροδοκίαν.

25. Ἐγκλήματα ἢ πλημμελήματα ἐκ τῶν περὶ χρεωκοπίας νόμων.

26. Ἐγκλήματα ἢ πλημμελήματα ἐκ τῶν περὶ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν νόμων.

27. Ἡ ἔκδοσις παρέχεται ἐπίσης διὰ συνεργείαν πρὸ ἢ μετὰ τὴν πρᾶξιν ἐπί τινι τῶν προαναφερθέντων ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων ἢ ἐπὶ οἱαδήποτε ἀποπείρᾳ ἐκτελέσεως ἑνὸς ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων. Ἐν τούτοις, ἡ ἔκδοσις διὰ συνέργειαν ἢ ἀπόπειραν θὰ παρέχηται εἰς ἣν περίπτωσιν πρόκειται περὶ διωκομένου προσώπου μόνον ἐὰν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς προβλεπομένης ποινῆς εἶναι δύο ἔτη ἢ πλέον καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν πρόκειται περὶ καταδίκου μόνον ἐὰν ἡ ἀπαγγελθεῖσα ποινὴ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους εἶναι ἓξ μηνῶν ἢ πλέον.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν συνεπάγονται τὸ δικαίωμα, ὅπως ζητεῖται ἡ ἔκδοσις δι' ἐγκλήματα ἢ

15. Embezzlement or criminal malversation committed within the jurisdiction of one or the other party by public officers or depositaries, where the amount embezzled exceeds two hundred dollars or Greek equivalent.

16. Embezzlement by any persons hired, salaried, or employed, to the detriment of their employers or principals, when the crime or offence is punishable by imprisonment or other corporal punishment by the laws of both countries, and where the amount embezzled exceeds two hundred dollars or Greek equivalent.

17. Kidnapping of minors or adults, defined to be the abduction or detention of a person or persons, in order to exact money from them, their families or any other person or persons, or for any other unlawful end.

18. Larceny, defined to be the theft of effects, personal property, or money, of the value of twenty five dollars or more, or Greek equivalent.

19. Obtaining money, valuable securities or other property by false pretenses, or receiving any money, valuables securities or other property knowing the same to have been unlawfully obtained, where the amount of money or the value of the property so obtained or received exceeds two hundred dollars or Greek equivalent.

20. Perjury.

21. Fraud or breach of trust by a bailee, banker, agent, factor, trustee, executor, administrator, guardian, director or officer of any company or corporation, or by any one in any fiduciary position, where the amount of money or the value of the property misappropriated exceeds two hundred dollars or Greek equivalent.

22. Crimes and offences against the laws of both countries for the suppression of slavery and slave trading.

23. Wilful desertion or wilful non-support of minor or dependent children, or of other dependent persons, provided that the crime or offence is punisbable by the laws of both countries.

24. Bribery.

25. Crimes or offences against the bankruptcy laws.

26. Crimes or offences against the laws for the suppression of traffic in narcotics.

27. Extradition shall also take place for participation in any of the crimes or offences before mentioned as an accessory before or after the fact, or in any attempt to commit any of the aforesaid crimes or offences. However, extradition for participation or attempt will be accorded in the case of a suspected person only if the maximum of the possible punishment is two years or more, and, in the case of one condemned, only if the sentence pronounced by the jurisdiction of the demanding State is six months or more.

Article III.

The provisions of the present Treaty shall not import a claim of extradition for any crime or offence

πλημμελήματα πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἢ συναφεῖς πρὸς τοιαῦτα πράξεις οὐδὲν δὲ πρόσωπον ἐκδοθὲν ὑφ' ἑκατέρου ἢ πρὸς ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ δύναται νὰ δικασθῇ ἢ τιμωρηθῇ δι' ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα πολιτικῆς φύσεως ἐπιτελεσθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ. Τὸ ἐκδίδον Κράτος καὶ τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους τούτου ἀποφαίνονται ἐὰν τὸ ἔγκλημα ἢ τὸ πλημμέλημα εἶναι ἢ ὄχι πολιτικοῦ χαρακτῆρος. Ἐὰν ἢ τὸ πλημμέλημα εἶναι ἢ ὄχι πολιτικοῦ χαρακτῆρος. Ἐὰν ἡ κατηγορία ἀφορᾷ φόνον, ἀναίρεσιν ἢ φαρμακείαν τετελεσμένα ἢ ἀποπειραθέντα, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔγκλημα ἐστρέφετο κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος ἢ τοῦ Ἀρχηγοῦ ξένου Κράτους ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του δὲν θέλει θεωρῆσθαι ἐπαρκὲς διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐγκλήματος ἢ πλημμελήματος τούτου, ὡς ἔχοντος πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἢ ὡς πράξεως συναφοῦς πρὸς ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα πολιτικοῦ χαρακτῆρος.

Ἄρθρον 4.

Οὐδεὶς δύναται νὰ δικασθῇ δι' ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως, ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδικαιολόγησε τὴν ἔκδοσίν του, ἐκτὸς ἐὰν ἦτο ἐλεύθερος ἐπὶ ἕνα μῆνα νὰ καταλίπῃ τὴν χώραν, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ἢ ἐν περιπτώσει καταδίκης, μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς ἢ τὴν παροχὴν χάριτος.

Ἄρθρον 5.

Ἐγκληματίας φυγὰς δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐὰν λόγῳ παραγραφῆς ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην νόμιμον αἰτίαν, κατὰ τοὺς νόμους εἴτε τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου εἴτε τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους, διαφεύγει τὴν δίωξιν ἢ τὴν ποινὴν τὴν ὁποίαν ἐπισύρει τὸ ἔγκλημα διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ ἔκδοσις.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ὁ φυγὰς ἐγκληματίας οὗτινος ζητεῖται ἡ ἔκδοσις συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις, διατελεῖ ὑπὸ δίωξιν δι' ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα τελεσθὲν ἐν τῇ χώρᾳ μέχρι πέρατος τῆς διεξαγομένης δίκης καὶ μέχρις ὅτου ἀπολυθῇ τῶν φυλακῶν συμφώνως τῷ νόμῳ.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ὁ φυγὰς ἐγκληματίας ὁ ἐκζητούμενος ὑφ' ἑνὸς τῶν μερῶν τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐκζητεῖται ἐπίσης ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἄλλων Κρατῶν δυνάμει διατάξεων συνθηκῶν δι' ἐγκλήματα ἢ πλημμελήματα τελεσθέντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς δικαστηριακῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν, θὰ παραδοθῇ οὗτος εἰς τὸ Κράτος ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔφθασεν πρώτη ἡ αἴτησις, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἀποσυρθῇ. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐπηρεάζει τὰς ὑπό τινος τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐχούσας πρότερον συναφθῇ συνθήκας μετ' ἄλλων Κρατῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης οὐδὲν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδίδῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ ὑπηκοότης κτᾶται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ ἔκδοσις. Τὸ εἰς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος ἀποφασίζει περὶ τοῦ ἐὰν τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον εἶναι ὑπήκοος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ ἐκζητουμένου βαρύνουσι τὴν αἰτουμένην τὴν ἔκδοσιν Κυβέρνησιν. Οἱ ἁρμόδιοι δικαστικοὶ

of a political character, nor for acts connected with such crimes or offences; and no person surrendered by or to either of the High Contracting Parties in virtue of this Treaty shall be tried or punished for a political crime or offence committed before his extradition. The State applied to, or courts of such State, shall decide whether the crime or offence is of a political character. When the offence charged comprises the act either of murder or assassination or of poisoning, either consummated or attempted, the fact that the offence was committed or attempted against the life of the Sovereign or Head of a foreign State, or against the life of any member of his family, shall not be deemed sufficient to sustain that such crime or offence was of a political character; or was an act connected with crimes or offences of a political character.

Article IV.

No person shall be tried for any crime or offence committed prior to his extradition, other than that for which he was surrendered, unless he has been at liberty for one month after having been tried, to leave the country, or, in case of conviction, for one month after having suffered his punishment or having been pardoned.

Article V.

A fugitive criminal shall not be surrendered under the provisions hereof, when, from lapse of time or other lawful cause, according to the laws of either the surrendering or the demanding country, the criminal is exempt from prosecution or punishment for the offence for which the surrender is asked.

Article VI.

If a fugitive criminal whose surrender may be claimed pursuant to the stipulations hereof, be actually under prosecution, out on bail or in custody, for a crime or offence committed in the country where he has sought asylum, or shall have been convicted thereof, his extradition may be deferred until such proceedings be determined, and until he shall have been set at liberty in due course of law.

Article VII.

If a fugitive criminal claimed by one of the two parties hereto, shall be also claimed by one or more powers pursuant to treaty provisions, on account of crimes or offences committed within their jurisdiction, such criminal shall be delivered to that State whose demand is first received unless the demand is waived. This article shall not affect such treaties as have previously been concluded by one of the contracting parties with other States.

Article VIII.

Under the stipulations of this Treaty, neither of the High Contracting Parties shall be bound to deliver up its own citizens, except in cases where such citizenship has been obtained after the perpetration of the crime for which extradition is sought. The State appealed to shall decide whether the person claimed s its own citizen.

Article IX.

The expense of transportation of the fugitive shall be borne by the government which has preferred

ὑπάλληλοι τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποία διενεργεῖται ἡ διαδικασία τῆς ἐκδόσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως βοηθῶσιν διὰ παντων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν νομίμων μέσων, τοὺς ὑπαλλήλους τῆς αἰτουμένης τὴν ἔκδοσιν Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῶν οἰκείων δικαστῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἀπὸ τὴν αἰτουμένην τὴν ἔκδοσιν Κυβέρνησιν οὐδὲν ἄλλο θέλει ζητεῖσθαι πλὴν τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἐξόδων διατροφῆς καὶ οἰκήσεως τοῦ φυγάδος, τῶν προκληθέντων ἐκ τῆς συλλήψεως, κρατήσεως, ἀνακρίσεως καὶ παραδόσεως αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην. Ὑπονοεῖται μολαταῦτα ὅτι πᾶς ὑπάλληλος τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους, ὅστις παρέσχε τὴν συνδρομήν του καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν συνήθη ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του δὲν λαμβάνει μισθὸν ἢ ἀμοιβὴν ἄλλην ἐξαιρέσει τῶν καθοριζομένων δικαιωμάτων διὰ προσενεχθείσας ὑπηρεσίας, θὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς ἐκζητούσης Κυβερνήσεως τὰ συνήθη δικαιώματα διὰ τὰς πράξεις ἢ ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους καὶ εἰς τὸ ἴδιον ποσὸν ὡσὰν αἱ πράξεις ἢ ὑπηρεσίαι νὰ παρεσχέθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν συνήθους ποινικῆς διώξεως ἀσκουμένης συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας τῆς ὁποίας εἶναι ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 10.

Πᾶν ἀντικείμενον εὑρεθὲν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ φυγάδος ἐγκληματίου, εἴτε τοῦτο εἶναι πρωτὸν τοῦ ἐγκλήματος ἢ πλημμελήματος εἴτε δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πειστήριον, θὰ παραδοθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ ἐνόχου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως. Τὰ δικαιώματα ἐν τούτοις τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τρίτοι ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων θὰ παραμένωσι δεόντως σεβαστά.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν ἐδαφῶν, οἱασδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ γεωγραφικὴ αὐτῶν θέσις, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἕν ἢ τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ἔχουσι καταληφθῇ ὑπ αὐτῶν ἢ διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατοχὴ αὕτη ἢ ὁ ἔλεγχος.

Αἱ αἰτήσεις ἐκδόσεως φυγάδων ἐγκληματιῶν θὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων διπλωματικῶν πρακτόρων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις οἱ πράκτορες οὗτοι ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῆς χώρας ἢ ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἀφορᾷ πρόσωπον εὑρισκόμενον εἴς τι ἐκ τῶν ἐδαφῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄλλο ἢ ἡ Ἑλλὰς ἢ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, αἱ αἰτήσεις θὰ γίνωνται ὑπὸ ἀνωτέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ σύλληψις τοῦ φυγάδος ἐγκληματίου πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους, ἐὰν δὲ μετ' ἐξέτασιν ἀποφασισθῇ συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ ταῖς ἀποδείξεσιν ὅτι ἡ ἔκδοσις πρέπει νὰ παρασχεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης ὁ φυγὰς ἐγκληματίας ἐκδίδεται συμφώνως πρὸς τας διατυπώσεις τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ οἰκείου νόμου ἐν προκειμένῳ.

Τὸ προσωρινῶς συλληφθὲν πρόσωπον θέλει ἀπολύεσθαι ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεώς του ἐν Ἑλλάδι, ἢ τῆς φυλακίσεώς του ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις δὲν γένῃ ὑπὸ τοῦ ὡς εἴρηται διπλωματικοῦ πράκτορος τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ εἰρημένου Κράτους ἡ ἐπίσημος αἴτησις ἐκδόσεως συνοδευομένη ὑπὸ τῶν κάτωθι ὁριζομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν ὁ φυγὰς ἐγκληματίας κατεδικάσθη ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι ἢ πλημμελήματι ὅπερ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως δέον νὰ προσαχθῇ δεόντως κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀπαγγείλαντος τὴν κατα-

the demand for extradition. The appropriate legal officers of the country where the proceedings of extradition are had, shall assist the officers of the government demanding the extradition before the respective judges and magistrates, by every legal means within their power; and no claim other than for the board and lodging of a fugitive prior to his surrender, arising out of the arrest, detention, examination and surrender of fugitives under this treaty, shall be made against the government demanding the extradition; provided, however, that any officer or officers of the surrendering government giving assistance, who shall, in the usual course of their duty receive no salary or compensation other than specific fees for services performed, shall be entitled to receive from the government demanding the extradition the customary fees for the acts or services performed by them in the same manner and to the same amount as though such acts or services had been performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the country of which they are officers.

Article X.

Everything found in the possession of the fugitive criminal at the time of his arrest, whether being the proceeds of the crime or offence, or which may be material as evidence in making proof of the crime, shall so far as practicable, according to the laws of either of the High Contracting Parties, be delivered up with his person at the time of surrender. Nevertheless, the rights of a third party with regard to the articles referred to, shall be duly respected.

Article XI.

The stipulations of the present Treaty shall be applicable to all territory wherever situated, belonging to either of the High Contracting Parties or in the occupancy and under the control of either of them, during such occupancy or control.

Requisitions for the surrender of fugitives from justice shall be made by the respective diplomatic agents of the High Contracting Parties. In the event of the absence of such agents from the country or where extradition is sought from territory included in the preceding paragraphs, other than the United States or Greece, requisitions may be made by superior consular officers.

The arrest of the fugitive shall be brought about in accordance with the laws of the respective countries, and if, after an examination, it shall be decided, according to the law and the evidence, that extradition is due pursuant to this treaty, the fugitive shall be surrendered in conformity to the forms of law prescribed in such cases.

The person provisionally arrested shall be released, unless within two months from the date of arrest in Greece, or from the date of commitment in the United States, the formal requisition for surrender with the documentary proofs hereinafter prescribed be made as aforesaid by the diplomatic agent of the demanding Government, or, in his absence, by a consular officer thereof.

If the fugitive criminal shall have been convicted of the crime or offence for which his surrender is asked, a copy of the sentence of the court before which such conviction took place, duly authenticated, shall be

δίκην δικαστηρίου. Ἐὰν ὅμως ὁ φυγὰς εἶναι ἁπλῶς κατηγορούμενος ἐπί τινι ἐγκλήματι δέον νὰ προσαχθῇ δεόντως κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ ἐκδοθέντος ἐν ᾧ τόπῳ τὸ ἔγκλημα ἔλαβε χώραν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν καταθέσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ὁμοῦ μετὰ πάσης ἄλλης μαρτυρίας ἢ ἀποδείξεως κρινομένης χρησίμου εἰς τὴν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη, τῆς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Ἀγγλικὸν κείμενον ἰσχύουσιν ἐξ ἴσου, θέλει κυρωθῇ παρὰ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας αὐτῶν συνταγματικὰς διατάξεις καὶ θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν ἐν Οὐασιγκτῶνι τὸ ταχύτερον.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ διὰ περίοδον πέντε ἐτῶν, εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν οὐδέτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν γνωστοποιήσῃ ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰρημένης περιόδου τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ὅπως καταγγείλῃ ταύτην θὰ ἐξακολουθήσῃ παραμένουσα ἐν ἰσχύϊ ταγγείλῃ ταύτην θὰ ἐξακολουθήσῃ παραμένουσα ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ τοιαύτη γνωστοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἠθελεν γένῃ.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὡς ἄνω πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Τ.Σ.) ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(Τ.Σ.) POBERT PEET SKINNER

produced. If, however, the fugitive is merely charged with crime, a duly authenticated copy of the warrant of arrest in the country where the crime was committed, and of the depositions upon which such warrant may have been issued, shall be produced, with such other evidence or proof as may be deemed competent in the case.

Article XII.

The present Treaty, of which the English and Greek texts are equally authentic, shall be ratified by the High Contracting Parties in accordance with their respective constitutional methods, and shall take effect on the date of the exchange of ratifications which shall take place at Washington as soon as possible.

Article XIII.

The present Treaty shall remain in force for a period of five years, and in case neither of the High Contracting Parties shall have given notice one year before the expiration of that period of its intention to terminate the Treaty, it shall continue in force until the expiration of one year from the date on which such notice of termination shall be given by either of the High Contracting Parties.

In witness whereof the above named Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate at Athens this 6th day of May, nineteen hundred and thirty-one.

(L. S.) A. MICHALAKOPOULOS
(L. S.) ROBERT PEET SKINNER

Πρεσβεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς
Ἀθῆναι, 6 Μαΐου 1931.

Κύριε,

Ὑπογράφων σήμερον τὴν μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Συνθήκην περὶ ἐκδόσεως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δηλώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, κατ' ἐντολὴν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς μου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐπεκτείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν παραχωρηθεῖσαν ἤδη ἢ παραχωρηθησομένην ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μεταχείρισιν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους εἰς τρίτην δύναμιν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ θέματα περὶ τους εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω Συνθήκης εἰδικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πάσης φύσεως δαπάνας περιλαμβανομένων τῶν συνήθων ἐπιβαρύνσεων καὶ τὴν τηρητέαν διαδικασίαν μετὰ τὴν περὶ ἐκδόσεως αἴτησιν.

Δέξασθε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

ΡΟΒΕΡΤ Π. ΣΚΙΝΝΕΡ

Πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν
Ἐν Ἀθήναις

Légation of the United States of America
Athens, May 6 1931.

Sir:

In signing today the treaty of extradition between the United States of America and the Hellenic Republic, I have the honor to declare to your Excellency, under the authority and in the name of my Government, that the Government of the United States will extend to Greece the most favorable treatment now accorded, or which may hereafter be accorded, by the United States to a third Power, with respect to matters dealt with in Articles 9 and 11 of the above mentioned treaty, particularly in that which concerns expenses of every nature, including the usual charges, and the procedure to be followed after the demand for extradition.

Accept, Sir, the renewed assurances of my high consideration.

ROBERT P. SKINNER

His Excellency
The Minister of Foreign Affairs,
Athens.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931.

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὴν λῆψιν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐχούσης ὡς ἕπεται :

«Ὑπογράφων σήμερον τὴν μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Συνθήκην περὶ ἐκδόσεως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δηλώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, κατ' ἐντολὴν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς μου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐπεκτείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν παραχωρηθεῖσαν ἤδη ἢ παραχωρηθησομένην ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μεταχείρισιν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους εἰς τρίτην δύναμιν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ θέματα περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τῆς περὶ ἧς πρόκειται Συνθήκης, εἰδικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πάσης φύσεως δαπάνας, περιλαμβανομένων τῶν συνήθων ἐπιβαρύνσεων, καὶ τὴν τηρητέαν διαδικασίαν μετὰ τὴν περὶ ἐκδόσεως αἴτησιν.

Λαμβάνων ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι σύμφωνος, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως ἀνανεώσω ὑμῖν, Κύριε Πρεσβευτά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τὸν Κύριον Robert Peet Skinner
Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐνταῦθα

Ministere des Affaires Etrangeres.

Athènes, le 6 mai 1931.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception à votre Excellence de Sa lettre en date d'aujourd'hui, rédigée dans les termes suivants :

»In signing today the treaty of extradition between the United States of America and the Hellenic Republic, I have the honor to declare to your Excellency, under the authority and in the name of my Government, that the Government of the United States will extend to Greece the most favorable treatment now accorded, or which may hereafter be accorded, by the United States to a third Power, with respect to matters dealt with in Articles 9 and 11 of the above mentioned treaty, particularly in the [illegible] which concerns expenses of every nature, including the usual charges, and the procedure to be followed after the demand for extradition».

En prenant acte de cette communication sur le contenu de laquelle le Gouvernement Hellénique est d'accord, je saisis cette occassion pour Vous renouveler, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

A. MICHALAKOPOLOUS

Son Excellence Monsieur Robert Peet Skinner,

Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique

En Ville.

Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 26 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023 ἔτους 1931.

Ἄρθρον μόνον

Μετὰ τὸ ἐδάφιον 8ον τοῦ ἄρθρου 36 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, προστεθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023 ἔτους 1931 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας», προστίθεται ἐδάφιον 9ον ἔχον οὕτω :

9ον. Οἱ ἐν ταῖς ἑτεροδικουμέναις χώραις Διπλωματικοὶ καὶ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν τὰς διαταχθείσας εἰς τὰς χώρας ταύτας.

Συζητουμένου εἶτα εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τέκνων γεννηθέντων ἐκ γονέων συγγενῶν ἀπὸ τετάρτου βαθμοῦ καὶ πέραν πρὸς τὰ ἐξ ἐγκύρου γάμου τέκνα». Ὁ κ. **Ε. Πριμίδης** ζητεῖ ἐξηγήσεις διὰ τὴν σπουδὴν πρὸς ἐπιψήφισιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ὁ κ. **Π. Θηβαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει, ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἀποδέχεται τοὺς γάμους περὶ ὧν προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐγκύρους καὶ πρόκειται τώρα νὰ τοὺς νομιμοποιήσωμεν.

Ὁ κ. **Ε. Πριμίδης** ἐπανατονίζει ὅτι πρέπει νὰ περιμένωμεν τὸν κώδικα, ὅστις λύει τὸ ζήτημα, καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς σπουδῆς πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, δεδομένου ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις ἰσχύει ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν καὶ δυνάμεθα νὰ ἀναμείνωμεν τὸν κώδικα. Καταλήγων παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον

Ὁ κ. **Π. Θηβαῖος** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ μείνῃ εἰσέτι αὐτὴ ἡ ἐκκρεμότης.

Μεθ' ὃ ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προσκαίρου ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ».

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει, ὅτι ἐπειδὴ ἠγέρθησαν ἀντιρρήσεις ζητεῖ ὅπως τὸ νομοσχέδιον συζητηθῇ εἰς δύο συζητήσεις καὶ συγχρόνως δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὰς προπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὅρια τῶν ποινῶν, ὡς πρὸς δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου προτείνει νὰ θεσπισθῇ ὅπως ἰσχύῃ οὗτος ἐπὶ 6 μῆνας.

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς δύο συζητήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Ἡμεῖς, λέγει, ἐζητήσαμεν νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ἐγένετο τοῦτο δεκτόν. Ἤδη δηλοῦμεν ὅτι ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν εἰς τὴν β' συζήτησιν φρονοῦντες ὅτι δὲν χρειάζεται καθόλου αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς) καὶ ἐγὼ ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπαντήσω διὰ μακρῶν.

Ι. Ράλλης. Εἶναι εὐνόητον ὅτι εἰς τὴν β' συζήτησιν θὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς.

Πρόεδρος. Μάλιστα.

Α. Παπαναστασίου. Θέλω λέγει νὰ δηλωθῇ ὅτι ἡ σιωπὴ ἡ ἰδική μας εἶναι ἔνδειξις ἀπολύτου ἀποδοκιμασίας τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Ἀπολύτου, καὶ εἶναι εὐνόητον ὅτι ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατεψηφίσθη.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον εἰς α' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4078 «περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς» ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσας** ὑποστηρίζει τροπολογίας του καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅπως διὰ τοῦ χρήματος τὸ ὁποῖον ὑπάρχει διαθέσιμον ἐξυπηρετοῦνται διὰ προεξοφλήσεων καὶ δανειτμῶν αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀξιωματικῶν, ὅπως ἰσχύει καὶ εἰς ἄλλα συναφῆ ταμεῖα.

Ε. Τριποδάκης. Συνιστῶ, λέγει, καὶ ἐγὼ ὅπως ἔχῃ τὸ δικαίωμα τὸ ταμεῖον νὰ κάμῃ τὰς εὐκολίας περὶ ὧν ὡμίλησε ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας.

Π. Εὐριπαῖος (Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Δὲν δυνάμεθα, λέγει, νὰ δώσωμεν αὐτὰς τὰς εὐχερείας, διότι γρήγορα τὸ ταμεῖον θὰ μείνῃ κενόν.

Ε. Τριποδάκης. Ἡ δικαιολογία αὐτὴ δὲν εἶναι βάσιμος.

Θ. Χαβίνης. Ἐγὼ, λέγει, ἐξ ἀντιθέτου συνιστῶ νὰ μὴ γίνουν δεκταὶ αὐταὶ αἱ τροπολογίαι διότι πρέπει, σὺν τοῖς ἄλλοις, νὰ ὀργανωθῇ καὶ ὁλόκληρος ὑπηρεσία.

Μεθ' ὃ, ἀπορριπτομένων τῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογιῶν, γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4078 περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν νόμον 4078 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς» ἐπιφέρονται αἱ ἑπόμεναι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις :

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον ε' τοῦ ἄρθρου 2 καὶ εἰς συμπλήρωσιν αὐτοῦ, προστίθεται ἡ ἑπομένη τελευταία περίοδος.

«Ὡς καὶ πάσης ἄλλης χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτελούμενα ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλετῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας τοῦ Κράτους καὶ Νομικὰ πρόσωπα».

Εἰς τὸ 9' ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ὑπεδάφιον ἔχον οὕτω : «Τὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὡς καὶ πάσης ἄλλης αἰτίας ἐγκαταλειπόμενα παρ' ἀπολυομένων ὁπλιτῶν χρέη πρὸς τὸ Ταμεῖον δηλοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμιακῶν Ἐπιτροπῶν ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων νόμου, τῶν οἰκείων Ταμιῶν, ὑποβρχρεουμένων ν' ἀποδίδωσι τὰ ποσὰ ταῦτα μετὰ τὴν εἴσπραξίν των, εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, οὗτινος πόρον ἀποτελοῦσι ταῦτα».

2. Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

γ') Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἤτοι αἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων οἱ ἄποροι γονεῖς ἢ ἐλλείψει τοιούτων αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ ἄποροι ἀνήλικοι ἀδελφοί, δικαιοῦνται ἰσομέτρως εἰς τὴν ἀπόληψιν βοηθήματος, ἐὰν εἶνεν ἐνεργηθῇ ἐμπροθέσμως ὑπὸ τοῦ θανόντος ὁπλίτου, ἡ περὶ ἧς τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου καταβολὴ πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος ἀπολήψεως βοηθήματος παρὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐπελθόντος τοῦ θανάτου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου τασσομένης προθεσμίας, καίτοι μὴ καταβληθέντας τοῦ πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος ἀπολήψεως ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ 2 ἄρθρου ποσοῦ, ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ δικαιοῦται εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος, ὡς κατωτέρω ὁρίζεται, ἀλλ' ἠλαττωμένου κατὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς καταβολῆς ταύτης».

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἰδίου ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης :

«Εἰδὲ τοὺς μὴ δικαιουμένους, κατὰ τ' ἀνωτέρω, βοηθήματος ἐπιστρέφονται ἀτόκως αἱ γενόμεναι κρατήσεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ τροποποιουμένου νόμου».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 προστίθεται ὡς συμπλήρωσις αὐτοῦ ἡ ἑξῆς τελευταία φράσις «καὶ διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἡ ἑξῆς :

«Τὸ ἴδιον Ταμεῖον δύναται, μετὰ προηγουμένη ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ ἐπενδύῃ, διὰ χρεωγράφων τοῦ Δημοσίου μέρος τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων αὐτοῦ καὶ τηρῶν ἀπάσας τὰς διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀγορὰν ἀκινήτων ἀπαιτουμένας νομίμους διατυπώσεις, νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν κτιρίων εἴτε πρὸς ἐκμετάλλευσιν τούτων εἴτε πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων του.

Γίνεται ὡταύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων».

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** παρακαλεῖ νὰ ἀρθῇ ἡ διαταγὴ περὶ χορηγήσεως κινίνης διὰ συνταγῆς, διότι θὰ ἐπιβαρύνωνται οἱ πολῖται, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ ἀγοράσουν κινίνην εἰς κόνιν.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Νομίζω, λέγει, ὅτι δὲν εἶναι σχετικὸν τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ τὸ νομοσχέδιον. Ἐν τούτοις θὰ ἐξετάσω τὴν σύστασίν σας.

Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου4094 περὶ ἰατρικῆς στρατιωτικῆς σχολῆς» ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ὑπηρεσιακὸν καὶ ἐπεῖγον καὶ πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἔστω καὶ ἀπόντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Μεθ' ὃ ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς 2 συζητήσεις καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τοῦτο εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3045 περὶ τῆς ἐν Χίῳ Βιβλιοθήκης «ὁ Κοραῆς» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4078 περὶ τῆς ἐν Χίῳ βιβλιοθήκης «Κοραῆς».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Δύναται τὸ σχολικὸν ταμεῖον δήμου Χίου νὰ δαπανᾷ διὰ τὴν δημοσίευσιν ἔργων καλῶν, ἀφορώντων τὴν Χιακὴν ἱστορίαν μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ποσὸν μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ἐτησίως».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 προστίθεται παράγρ. 5: «Ἡ Ἐφορεία τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου Δήμου Χίου ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης ἐφορεύοντα, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν Εἰσηγητὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν βιβλιοθήκην θεμάτων ἐνώπιον αὐτῆς».

"Αρθρον 2.

Η παρ. 3 του άρθρου 2 του αυτού νόμου 3645 αντικαθίσταται ως εξής: «Γραμματεύς της βιβλιοθήκης «Κοραής» διορίζεται διά Διατάγματος προτάσει της αυτής Εφορίας του Σχολ. Ταμείου Δήμου Χίου ο κεκτημένος αποδεδειγμένος μεγάλην λογιστικήν πείραν και υπηρετήσας υπέρ την πενταετίαν παρ' Ανωνύμω Εταιρεία ως λογιστής, ή πτυχιούχος Εμπορικής Σχολής υπηρετήσας επί διετίαν παρά λογιστική υπηρεσία του Κράτους, αναγνωρισμένη Τραπέζη ή Ανωνύμω Εταιρεία. Ο Γραμματεύς μετά διετή ευδόκιμον υπηρεσίαν προάγεται εις τον βαθμόν του Εισηγητού και μετά έτέραν διετή εις τον βαθμόν και μισθόν τμηματάρχου Β' τάξεως. Διά τον χρόνον της προαγωγής προσμετράται και ο χρόνος πάσης προγενεστέρας δημοσίας αυτού υπηρεσίας».

Εις την παράγρ. 4 του άρθρου 2 προστίθενται τα εξής: «Ο βοηθός βιβλιοφύλαξ μετά διετή ευδόκιμον υπηρεσίαν εν τω βαθμώ γραφέως Α' τάξεως προάγεται εις τον μισθόν και βαθμόν του ακολούθου, μετά έτέραν δε διετίαν εις τον βαθμόν και μισθόν του Γραμματέως Β' και μετά έτέραν διετίαν εις τον βαθμόν του Γραμματέως Α' και μετά διετή εν όλω υπηρεσίαν εις τον βαθμόν και μισθόν του Εισηγητού.

Η παράγρ. 6 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής: «Εις τα κατά τα εδάφια α, β, γ και δ του αυτού άρθρου 2 προσωπικόν μετά διετή ευδόκιμον υπηρεσίαν, εις ην υπολογίζεται και η μέχρι τούδε διανυθείσα τοιαύτη εν τη βιβλιοθήκη, και μετά πρότασιν της Εφορίας του Σχολ. Ταμείου Δήμου Χίου, δύνανται να απονεμηθή ο μισθός του ομέσως ανωτέρου ον κέκτηνται κατά τον νόμον 2442 βαθμού.

Το κατά το εδάφιον β' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 προσωπικόν υπάγεται υπό τας αμέσους διαταγάς του Σχολ. Ταμείου Δήμου Χίου, το δε κατά τα εδάφια γ, δ και ε της αυτής παραγράφου του αυτού άρθρου προσωπικόν υπάγεται υπό τας αμέσους διαταγάς του προϊσταμένου της βιβλιοθήκης. Η υπηρεσία του κατά τα εδάφια α, β, γ, της παραγρ. 1 του αυτού άρθρου 2 προσωπικού δύναται να αναπεθή εις πρόσωπα κεκτημένα τα αυτά με τους τακτικούς προσόντα αναγνωρισμένης είρας, επί επιμελώ καθοριζομένω δι' αποφάσεως της Εφορίας του Σχολ. Ταμείου Δήμου Χίου υποκειμένης εις την έγκρισιν του Υπουργείου Παιδείας.

"Αρθρον 3.

Προς εορτασμόν της εκατονταετηρίδος του Αδαμαντίου Κοραή δύναται να εγγραφή δαπάνη σχετική και εις τον προϋπολογισμόν του Σχολ. Ταμείου Δήμου Χίου, καθοριζομένη δι' αποφάσεως της Εφορίας του Ταμείου τούτου υποκειμένη εις την έγκρισιν του Υπουργείου της Παιδείας.

"Αρθρον 4.

1. "Οπου εν τω νόμω 3645 γίνεται χρήσις των λέξεων «Ταμείον Εκπαιδευτικής Προνοίας Χίου» αντικαθίστανται διά των λέξεων «Διοικητική Επιτροπή Τ.Ε.Π.», διά των λέξεων «Εφορία Σχολικού Ταμείου Δήμου Χίου».

Επιτρέπεται ίνα διά Διατάγματος του Υπουργού της Παιδείας κωδικοποιηθώσιν αι ισχύουσαι διατάξεις περί της βιβλιοθήκης «Κοραής» εις εν ενιαίον κείμενον.

"Αρθρον 5.

Πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

2) Εις α' κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 2456 περί ισραηλιτικών κοινοτήτων».

3) Εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί καταθέσεων εις κοινόν λογαριασμόν έχον ούτω:

Περί καταθέσεως εις κοινόν λογαριασμόν. Καταθέσεις χρημάτων.

"Αρθρον 1.

Χρηματική κατάθεσις παρά Τραπέζη εις ανοικτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (Compte join, join account) είναι, εν τη εννοία του παρόντος νόμου, ή περιέχουσα τον όρον, ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύνανται να κάμη χρήσιν εν όλω ή εν μέρει άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις, είτεπινές, και πάντες κατ' ίδιαν οι δικαιούχοι.

Επί των καταθέσεων τούτων δύναται να τεθή προσθέτως ο

"Αρθρον 2.

Επί των καταθέσεων τούτων δύναται να τεθή πρόσθετος ο όρος, ότι, άμα τω θανάτω οιουδήποτε των δικαιούχων, η κατάθεσις και ο εκ ταύτης λογαριασμός περιέχεται αυτοδικαίως εις τους λοιπούς επιζώντας μέχρι του τελευταίου τούτων.

Εν τη περιπτώσει ταύτη η κατάθεσις περιέρχεται εις αυτούς ελευθέρα παντός φόρου κληρονομίας ή άλλου τέλους. Αντιθέτως, η απαλλαγή αύτη δεν επεκτείνεται επί των κληρονόμων του τελευταίου απομείναντος δικαιούχου.

"Αρθρον 3.

Διάθεσις της καταθέσεως διά πράξεως είτε εν ζωή είτε αιτία θανάτου δεν επιτρέπεται, οι δε κληρονόμοι του τελευτήσαντος, είτε εξ αδιαθέτου, είτε και εκ διαθήκης, συμπεριλαμβανομένων και των αναγκαίων τούτων, ως και της απόρου χήρας, ουδέν δικαίωμα κέκτηνται επί της καταθέσεως.

Επί των καταθέσεων τούτων άρχουσιν αι περί απαγορεύσεως των δωρεών μεταξύ συζύγων διατάξεις.

"Αρθρον 4.

Κατάσχεσις της καταθέσεως επιτρέπεται, έναντι όμως των κατασχόντων αύτη τεκμαίρεται αμαχήτως ότι ανήκει εις πάντας τους δικαιούχους κατ' ίσα μέρη.

"Αρθρον 5.

Ο τόκος επί των καταθέσεων τούτων ορίζεται εκάστοτε διά πράξεως του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, μετά γνώμοδότησιν του Διοικητού της Τραπέζης της Ελλάδος.

"Αρθρον 6.

Η αρχική κατάθεσις ως και αι μετ' αυτήν κατά την κίνησιν του λογαριασμού καταθέσεις και αναλήψεις υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου λεπτών 50 κατά πάσαν χιλιάδα δραχμών.

"Αρθρον 7.

Διά Διατάγματος, προσκαλουμένου προτάσει του επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργού, μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, ορίζονται εκάστοτε αι Ανώνυμοι Τραπεζιτικαί Εταιρείαι, και τα νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τα δυνάμενα να δέχωνται καταθέσεις τοιούτου είδους.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της καταχωρίσεως αυτού εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

4) «Εις α' κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως των νόμων 4180, 4881 και 5355 περί προστασίας εφέδρων».

Γίνεται ωσαύτως δεκτόν δι' αναστάσεως εις α' συζήτησιν κατ' αρχήν και κατ' άρθρον (μετατρεπομένης της εις μόνην ανάγνωσιν συζητήσεώς του) εις δύο τό σχέδιον νόμου «περί κατασκευής και συντηρήσεως του διαύλου της εισόδου του Αμβρακικού κόλπου και περί τροποποιήσεως διατάξεων περί λιμενικών ταμείων»·

Συζητουμένου είτα εις εφ' άπαξ συζήτησιν του υπό της Γερουσίας μετά την ψήφισίν του υπό της Βουλής τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κειμένων διατάξεων», ο κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει, ότι η τροπολογία της Γερουσίας όχι μόνον δεν προάγει, αλλά παραβλάπτει το υπάρχον σύστημα της κατασκευής και συντηρήσεως των οδών, διότι ενώ μέ τα ταμεία οδοποιίας είχεν επέλθη ορθώς κάποια αποκέντρωσις, ήδη μέ την τροπολογίαν αποκλείεται κάθε τοπικός αντιπρόσωπος και οι διορισμοί γίνονται έφεξής παρά του Υπουργείου της Συγκοινωνίας. Δεν βλέπω, λέγει, τον λόγον διά τον όπαίον ούτοι θά διορίζωνται από τό κέντρον.

Δ Δίγκας (Υπουργός της Συγκοινωνίας). Ηγέρθησαν, λέγει, αντιρρήσεις εις την Γερουσίαν, ότι θά είνε δυσχερής ή εκλογή των αντιπροσώπων παρά πολλών κοινοτικών συμβουλίων. Εν πάση περιπτώσει ή διάταξις ετροποποιήθη διαζευκτικώς και δυνητικώς και ο Υπουργός κατά τα διά διατάγματος κανονισθησόμενα επεφυλάχθη να εξεύρη ένα τρόπον της διά των κοινοτήτων εκλογής, γνωμοδοτούντος και του νομάρχου.

Α. Παπαθανάσης. Ο νομάρχης θά διορίση πρόσωπα της αρεσκείας του και ίδού το άτοπον.

Δ. Δίγκας (Υπουργός της Συγκοινωνίας). Δεν αποκλείει ή γενομένη τροπολογία την παρά των τοπικών οργανισμών εκλογήν των αντιπροσώπων, και μέ το διάταγμα θά κανονισθή το ζήτημα τοιούτο.

Μεθ' ό γίνεται δεκτόν το νομοσχέδιον εις εφ' άπαξ συζήτησιν, ως ετροποποιήθη υπό της Γερουσίας, έχον ούτω:

Περ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων.

Ως ετροποποιήθη υπό της Γερουσίας

(κατά την υπό στοιχείον ΞΣΤ' της 28 Απριλίου 1932 συνεδρίαν αυτής).

"Αρθρον 1.

Το εδάφιον 3 του άρθρου 10 του από 25)11)1929 Διατάγματος έπτρι κωδικοποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων», αντικαθίσταται διά του εξής:

«"Εκαστον εκ των Ειδικών Ταμείων εκ των εχόντων ως έδραν πρωτεύουσαν Νομού διοικείται υπό Επιτροπής αποτελουμένης εκ του Νομάρχου, ως προέδρου, του Νομαρχιακού, του Οικονομικού Εφόρου, του Προέδρου του Γεωργικού Επιμελητηρίου, εφόσον υφίσταται εν τη έδρα του Ταμείου τοιούτον, εξ ενός αντιπροσώπου του Δημοτικού Συμβουλίου εκάστης των πρωτευουσών των επαρχιών ή υποδιοικήσεως του Νομού, ως και των πόλεων, αίτινες δεν είναι μεν πρωτεύουσαι επαρχιών ή υποδιοικήσεων, έχουσιν όμως πληθυσμόν άνω των 10 χιλιάδων κατοίκων, εκλεγομένου υπό του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου και δύο μελών διοριζομένων δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας. Τα δύο ταύτα μέλη δέον να ώσιν εγγράμματα, να κέκτηνται την απαιτουμένην καταλληλότητα της αντιστοιχούσης αυτοίς υπηρεσίας και να έχωσι το δικαίωμα του εκλέγειν. Δεν δύναται να είναι έμμισθοι δημόσιοι υπάλληλοι ή να έχωσι το βουλευτικόν ή γερουσιαστικόν αξίωμα. Ο διορισμός των γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας επί διετεί θητεία, και ή απόλυσίς των επίσης, εάν κατεδείχθησαν άνίκανα ή όπωσδήποτε επιβλαβή εις τα συμφέροντα του Ταμείου, εάν υπέπεσαν εις αδίκημα εκ των προβλεπομένων υπό των άρθρων 21, 22 και 24 του Ποινικού Νόμου, ή έστερήθησαν της διαχειρίσεως της περιουσίας των, ή, καίτοι εκλήθησαν εγγράφως, απουσίασαν επανειλημμένως εκ των συνεδριάσεων του Ταμείου. Αντιπρόσωπος δύναται να εκλεγή είτε ο Δήμαρχος ή ο Πρόεδρος της Κοινότητος, είτε μέλος του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου.

Εν αις επαρχίαις δεν ιδρύονται Δήμοι, το αντιπροσωπεύον την επαρχίαν μέλος της Επιτροπής του Ταμείου διορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, μετά γνώμην του Νομάρχου ή και κατόπιν υποδείξεως των Προέδρων Κοινοτήτων των απαρτιζουσών τους τέως Δήμους της επαρχίας, κατά τα διά Διατάγματος ορισθησόμενα.

Εις τα μέλη των Διοικητικών Επιτροπών των Ειδικών Ταμείων των Νομών Αττικής και Βοιωτίας, Θεσσαλονίκης, Αχαΐας, Μεσηνίας, Αρκαδίας, Ιωαννίνων, Αρίσης, Χανίων, Ηρακλείου, Καβάλλας, Κυκλάδων και Επαρχίας Βόλου αποστέλλονται και οι Πρόεδροι του Εμπορικού Επιμελητηρίου, ή τοιούτου μή υπάρχοντος, του Εμπορικού Συλλόγου και του τυχόν ιδρυθησομένου εν τη έδρα του Ταμείου Επαγγελματικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου.

Εις τα έχοντα ετήσιον προϋπολογισμόν άνω των 8 εκατομμυρίων δραχμών Ταμεία παρίστανται εις τας συνεδριάσεις της Επιτροπής ο Διευθυντής της Νομαρχίας, όστις καθιστάμενος ενήμερος των αποφασιζομένων, προσυπογράφει προς βεβαίωσιν της νομιμότητος άπαντα τα υπογραφόμενα υπό του Προέδρου έγγραφα του Ταμείου, γινόμενος διά της προσυπογραφής συνυπεύθυνος. Εις τον Διευθυντήν της Νομαρχίας εις τα τοιαύτα Ταμεία παρέχεται μηνιαίον έπίδομα ίσον τη κατά τας διατάξεις του παρόντος μηνιαία του Νομάρχου αποζημιώσει.

Παρ' έκάστω των εν τω προηγουμένω εδαφίω Ταμείων δύναται να αποσπάται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας εις των εν τω Γραφείω του Νομομηχανικού υπηρετούντων Μηχανικών του Δημοσίου, απαλλασσόμενος πάσης άλλης υπηρεσίας του Δημοσίου κατά τον χρόνον της αποσπάσεώς του Ούτος έδρεύων εν τη Νομαρχία έκτελεί πάντα τα εν τω από 25 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματι αναφερόμενα καθήκοντα του Νομομηχανικού, λαμβάνων εντολάς παρά του Προέδρου της Επιτροπής και λογοδοτών εις αυτόν. Τα οδοιπορικά έξοδα και ή ημερησία αποζημίωσις του Μηχανικού τούτου δι' εκτέλεσιν υπηρεσίας του Ταμείου καταβάλλονται υπ' αυτού.

"Αρθρον 2.

Το εδάφιον 5 του άρθρου 10 του ιδίου Διατάγματος αντικαθίσταται διά του εξής:

«Εις τον Πρόεδρον και τα μέλη των Διοικητικών Επιτροπών άπάντων των Ειδικών Ταμείων Επαρχιακής Οδοποιίας του Κράτους, ήτοι των εχόντων έδραν τας πρωτευούσας Νομών, Επαρχιών ή Υποδιοικήσεων, τους κατοικούντας είτε εις τας έδρας των ανωτέρω Ταμείων, είτε μακράν αυτών, παρέχεται αποζημίωσις, διά την εις τας συνεδριάσεις παράστασίν των, καθοριζομένη δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, μή δυναμένη να υπερβή τας έκατόν δραχμάς κατά συνεδρίασιν. Ο αριθμός των κατά μήνα συνεδριάσεων, δι' ας θά χορηγήται ή αποζημίωσις αύτη εις τα παριστάμενα κατά τάξιν μέλη, ορίζεται δι' αποφάσεως του ιδίου Υπουργού.

Δι' αποφάσεως του αυτού Υπουργού παρέχεται μηνιαία αποζημίωσις εις τους υπαλλήλους των Ταμείων (γραμματέα, λογιστήν και γραφέα), μή δυναμένη να υπερβή κατ' άμηνα διά τους εξ αυτών τυγχάνοντας δημοσίους υπαλλήλους την μηνιαίαν αποζημίωσιν των μελών της Επιτροπής.

Αι θέσεις των υπαλλήλων τούτων εν εκάστω Ταμείω δύνανται να περιορισθώσι δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, ανατιθεμένης της υπηρεσίας του υπαλλήλου ή των υπαλλήλων, ων αι θέσεις καταργούνται, εις τους εναπομένοντας τοιούτους».

"Αρθρον 3.

Το εδάφιον 9 του ιδίου άρθρου 10 του ως άνω Διατάγματος αντικαθίσταται διά του εξής:

«Η σύνθεσις τήξν διοικούσης τα εν Επαρχίαις συνιστώμενα Ειδικά Ταμεία Επαρχιακής Οδοποιίας Επιτροπής, ο

τρόπος ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ τρόπος τῆς συμπληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ γ' ἀμματέως, λογιστοῦ καὶ γραφέως καθορίζονται διὰ Διατάγματος ἐωδιδομένου ἐπ' ἑκάστου Ταμείου».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδίου Διατάγματος προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Οἱ συγκριτικοὶ πίνακες ἐργολαβιῶν κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐγκρίνονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀνεξαρτήτως τῆς διὰ τούτων προτεινομένης ὑπερβάσεως τῆς ἀρχικῶς ἐγκεκριμένης δαπάνης.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω Ἐπιθεωρητῶν ἐγκρίνονται καὶ τὰ πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν μονάδος».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἰδίου Διατάγματος προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον, φέρον αὔξοντα ἀριθμὸν 2, τῶν ἑτέρων ἐδαφίων ἀριθμουμένων ἐν συνεχείᾳ.

«Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας, περιφερείας Ἐπαρχιῶν, ἀποφασιζομένων ἔργων καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν αὐτῶν ἐνεργεῖ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, ἧς ἡ σύνθεσις καθορίζεται ἐν τῷ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένῳ Διατάγματι καθορισμοῦ τῆς συνθέσεως τῆς Διοικούσης τὰ Εἰδικὰ ταῦτα Ταμεῖα Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀρι0. 5000 νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

«Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σύμπτυξις ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» λειτουργούντων Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας, μετὰ τοῦ ἐντὸς τοῦ εἰς ὃν ὑπάγονται νομοῦ λειτουργοῦντος τοιούτου, ὡς καὶ ἡ σύμπτυξις δύο λειτουργούντων Εἰδικῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ προρρηθέντος ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Καθ' ὁμοιον τρόπον δύναται νὰ ἱδρυθῇ Ἐπαχιακὸν Ταμεῖον, ὅπου ὑπηρετεῖ Ἔπαρχος, καὶ ἐφ' ὅσον ἐζητήθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν κοινοτήτων.

Ἡ ἕδρα λειτουργίας, ἡ σύνθεσις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι λειτουργίας τῶν συμπτυσσομένων Ταμείων καθορίζονται ἐν τῷ προμνησθέντι Διατάγματι.

Ἄρθρον 7.

Ἐν περιπτώσει ἱδρύσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχ. Ὁδοποιΐας ἐν Ἐπαρχίᾳ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὡς καὶ τὰς τοῦ παρόντος Νόμου ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ, ἐξ οὗ ἀπεσπάσθη τὸ ἱδρυόμενον, κατανέμεται μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἱδρυθέντος, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ μήκους, τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου τῶν Ταμείων τούτων ὑπαγομένου διατύου Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀρι0. 5000 νόμου ἡ φράσις «ὡς καὶ ἡ συντήρησις ὑφισταμένων δημοτικῶν ὁδῶν» ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἑξῆς «ὡς καὶ ἡ συντήρησις ἢ κατασκευὴ Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ὁδῶν, ἢ καὶ μεμονωμένων τεχνικῶν ἔργων, ἐπίσης δὲ καὶ τμημάτων Ἐθνικῶν ὁδῶν, ἐχουσῶν συγκοινωνιακὴν σπουδαιότητα ἢ ἐξυπηρετουσῶν ἀρχαιολογικοὺς ἢ Τουριστικοὺς σκοπούς, ὧν ἡ κατασκευὴ δὲν συνετελέσθη μέχρι σήμερον ἐξ οἱωνδήποτε λόγων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 9.

Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ καθωρισμέναι κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα σχετικὰ Π. Διατάγματα κατευθύνσεις Ἐθνικῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς διαδρομάς, μήκη καὶ ἀφετηρίας των ἐπ' ὁμοίων Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τμήματα ἐθνικῶν ὁδῶν χαρακτηρισθέντα ὡς ἐπαρχιακαὶ ὁδοί, διότι ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐχαρακτηρίσθησαν ἕτερα τμήματα κατασκευασθησόμενα, δύνανται προσωρινῶς νὰ θεωρῶνται ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀντίστοιχα τμήματα δὲν κατεσκευάσθησαν. Καθ' ὅμοιον τρόπον δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ νέα ἐπαρχιακὴ ὁδός.

Ἄρθρον 10.

Οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων» διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ α' τάξεως δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς μονιμοποιηθέντας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει ἑπταετῆ τουλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Νομομηχανικοῦ β' τάξεως, πάντως ὅμως εἰς Γραφεῖον τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν τοιούτων τῶν ὑπ' ἀρι0. 4503, 5000 καὶ 5247 νόμων, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων ἢ παραγράφων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου ἢ προσθήκης νέων λέξεων.

Συζητουμένης εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» ὁ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** λέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε κατὰ τὴν τετραετίαν καθ' ἣν κυβερνᾷ προκάλεσε συζήτησιν εὐρεῖαν καὶ διαφωτιστικὴν περὶ τοῦ προκριτέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ὅπερ θὰ μᾶς διεῖπε κατὰ ἕνα τρόπον μόνιμον, σήμερον δὲ καλούμεθα μόνον νὰ ψηφίσωμεν τὸ σύστημα, ὅπερ ἐκρίθη ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ κρατοῦντος κόμματος. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀναλογικῆς, τονίζει, καλούμεθα νὰ θεσπίσωμεν ὡς ἀρχὴν ὅτι τὸ κυβερνῶν ἑκάστοτε κόμμα, ὅταν συναισθάνεται ὅτι ἀπώλεσε τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, θὰ προβαίνῃ μὲ τὴν πλειοψηφίαν, ἥτις δὲν ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος (χειροκροτήματα) προσδοκῶν οὕτω καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς θελήσεως τῶν ἐκλογέων. Δι' αὐτὸ συνεχίζει λυπούμεθα, διότι βλέπομεν ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀνέκαθεν ὀπαδῶν τῆς ἀναλογικῆς εὑρίσκονται καὶ ἄλλοι χάριν τοῦ ἐκλογικοῦ των συμφέροντος, οἵτινες ὅμως εἶχον τελείως ἀντιθέτους γνώμας. Ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ πῶς ἓν κόμμα ὅπερ πρὸ τετραετίας ἀνέτρεψε κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τὴν ἀναλογικὴν καὶ ἐθέσπισε τὸ πλειοψηφικὸν ἔρχεται τώρα, ἐνῷ δὲν πιστεύει εἰς τὴν ἀναλογικήν, νὰ τὴν θεσπίσῃ. Τὴν ὑπὸ τοιαῦτα προσχήματα ἀνατροπὴν τῶν ἐκλογικῶν ζητημάτων ὡς ἀρχὴν δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ δεχθῶμεν, καίτοι προσωπικῶς εἴμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, ὅπερ καὶ πιστῶς ἀπεικονίζει τὰ ἐν τῷ τόπῳ πολιτικὰ ρεύματα καὶ ἀναλογικῶς ἐκπροσωπεῖ τὰ διάφορα οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ συμφέροντα καὶ διότι δι' αὐτοῦ δὲν ὑποθάλπεται ἡ ἐκλογικὴ συναλλαγή. Ἀλλὰ σήμερον δὲν καλούμεθα νὰ προκρίνωμεν ἐκλογικὸν σύστημα, ἀλλὰ καλούμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ἂν αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἢ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Α' ἢ Β' κόμματος. Τοιαῦται ὅμως ἀντιλήψεις περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος οὔτε τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἐξυπηρετοῦν οὔτε τὸν κοινοβουλευτισμὸν ἐξυψώνουν καὶ τὴν ἀναλογικὴν θὰ καταρρίψουν. Καὶ προβάλλεται ὡς δικαιολογία ὅτι ἡ σημερινὴ δεινὴ οἰκονομικὴ κρίσις ἐπιβάλλει τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας πολιτικῆς καταστάσεως. Ἔχομεν κύριοι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὁμιλῶμεν εἰλικρινῶς. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἡ κρατοῦσα πλειοψηφία ἔχει ὑπ' ὄψει της ν' ἀνακόψῃ τὸ λαϊκὸν ρεῦμα ὑπὲρ τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως. Ἀλλὰ ὅταν διὰ τοιούτων μέσων καταπολεμεῖτε τὴν ἀντίπαλον παράταξιν, δὲν φοβεῖσθε ὅτι κατόπιν τοιαύτης διαγωγῆς, ὅταν μᾶς καλέσητε εἰς σύμπραξιν, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν τὴν προτεινομένην χεῖρα ἡ ὁποία ἄλλοτε μὲν κρατεῖ τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἄλλοτε τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας; Ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ πλειοψηφία νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ μὴ ἀναρριπίζωμεν τὰ πάθη καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν πολιτικὴν ὁμαλότητα, ἡ ὁποία εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ζητεῖτε νὰ ἐπιβάλετε οὐδαμῶς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἀλλὰ καὶ καταρρίπτει καὶ τὸ κῦρος τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ὅταν διὰ τοιούτων μέσων ζητοῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν κρίσιν τῶν φυσικῶν δικαστῶν πῶς θέλετε νὰ διατηρηθῇ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν κοινοβουλευτισμόν; Ἡ ἀναλογικὴ ἡ ὁποία εἶναι σύστημα δικαιοσύνης τῶν κομμάτων καταντᾷ, ὡς τὴν ἐφαρμόζετε, σύστημα καταφόρου ἀδικίας δι' ἓν κόμμα. Διὰ τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἐφαρμόζετε, τὸ σύστημα αὐτὸ τὸ ἐκλογικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σύστημα τοῦ μέλλοντος, θὰ τὸ καταστήσετε ὕποπτον εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν.

Ἡ ἀναλογικὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον δικαία, πρέπει ὡς ἡ γυναῖκα τοῦ Καίσαρος καὶ νὰ φαίνεται τοιαύτη.

Π. Ράλλης. Ἀναγιγνώσκει ὅσα ἔλεγε περὶ τῶν ἐκλογικῶν συστημάτων ὁ διάσημος Λουτζάτι καὶ λέγει ὅτι αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐλέχθησαν ἐναντίον τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος τὰ ἐλησμόνησεν ὅλα διὰ μίαν αἰτιολογίαν τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσ μεν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Θὰ ὁμιλήσω ἐδῶ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ θὰ ὁμιλήσω ἀρκετὰ ἀνοικτά, ὥστε μὴ μοῦ ἀποδίδετε ὅσα γράφουν αἱ ἐφημερίδες.

Π. Ράλλης. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐλ γεν ἄλλοτε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1931 (ἀναγιγνώσκει) ὅτι ἔχαιρε διότι καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐβοήθει τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ ἐνισχύτεως τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον εὕρισκε καὶ ὁ ἴδιος ὡς ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ἐν τούτοις παρὰ τὰς δηλώσεις αὐτὰς τὰς σαφεῖς, τὰς ἐπαναληφθείσας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ αἱ ὁποῖαι λόγῳ τοῦ κύρους τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ταύτας, ἀποτελοῦν βίβλον ἱερὰν διὰ τὴν Βουλήν, ἔρχεται ἐνώπιόν μας νομοσχέδιον περὶ ἐκλογικοῦ νόμου κατὰ τρόπον κυκλωτικόν.

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ τὸ κυκλωτικὸν θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ὁ κ. Παπαναστασίου.

Ἀλ. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς ἐκφράζομεν πάντοτε κατὰ πρόσωπον τὰς γνώμας μας.

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς) Καὶ δὲν προϋπῆρξε καμμία συνεννόησις μεταξύ μας.

Ἀλ. Παπαναστασίου. Μὰ ὑπάρχει κανεὶς ποὺ δὲν γνωρίζει τὰς ἀντιλήψεις μας περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος;

Π. Τσαλδάρης. Ὑπεβάλατε ὅμως τὴν πρότασιν νόμου μὲ τὴν ὑπογραφὴν φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις τὴν εἶχεν υἱοθετήσει δὲν εἶχε κἂν εἰδοποιήσει τοὺς φίλους της, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπέβαλον ἔνστασιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν ἀπέσυρον τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῇ ἐπεμβάσει της.

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ἡ ψηφοφορία ἐκείνη ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε καθωρισμένην γνώμην τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Π. Ράλλης. Δὲν εἶναι δυνατόν, κύριοι, νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς ἐκλογικὸς νόμος αἰφνιδιαστικῶς καὶ εἶχε καθῆκον ἡ Κυβέρνησις νὰ δηλώσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ποίαν γνώμην ἔχει. Ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθετήματος εἶναι ἡ σύμπραξις ὅλων τῶν κομμάτων. Ἤοῦς ὅμως εἶπεν ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς πολίτας νὰ ἐκλέξουν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ σχηματίσουν μίαν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν; Ὁ λαὸς εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν θέλει. Καὶ λέγει ἀκόμη ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ὅτι ἐπιζητεῖται νὰ ἀποφευχθῇ ὁ κατατεμαχισμὸς τῶν κομμάτων. Ἀλλὰ ποῦ ἠκούσθη ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐκλογῆς εἶναι νὰ διατηρηθοῦν τὰ κόμματα; Ἄλλοτε αὐτὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔλεγεν ὅτι τὸ ἀναλογικὸν συντελεῖ εἰς τὴν κονιορτοποίησιν τῶν κομμάτων Αὐτὸς εἶναι ὁ κίνδυνος τοῦ συστήματος. Αὐτὸν τονίζουν καὶ οἱ ξένοι συγγραφεῖς ὅπως ὁ Βέλγος Βέστε.

Καὶ ὅμως ἡ ἀναλογικὴ προτείνεται ὡς νόμος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀποφευχθῇ ὁ θρυμματισμὸς τῶν κομμάτων. Ἡ θετικὴ πολιτική, κύριοι, λέγει ὅτι αἱ ἐκλογαὶ εἶναι μέσον. Σκοπὸς εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις κατὰ καλύτερον τρόπον τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Ἔχετε ὑποχρέωσιν ὡς πατριῶται νὰ ἀναμετρήσετε τὰς σημερινὰς περιστάσεις καὶ νὰ σκεφθῆτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφίσετε τὸν νόμον ὁ ὁποῖος δὲν θὰ δώσῃ τὴν καλὴν καὶ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν. Ἐκτὸς ἂν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ τὸν ψηφίσετε, διὰ νὰ εὕρῃ ἡ χώρα τὴν ἀναρχίαν. Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος εἰς ἄλλας χώρας καὶ λέγει ὅτι πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν χώραν Κυβέρνησις ἰσχυρά, ὡς ἐπανειλημμένως ηὐχήθη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἂν πρέπει νὰ περιπέσῃ εἰς ἀκυβερνησίαν. Ἀναγινώσκει ἀκολούθως περικοπὰς δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ Βέλγου Ὡρμπὰς καὶ τοῦ Γάλλου Λέοντος Μπουρζουὰ καὶ λέγει ὅτι ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πράξεως καὶ ἐκ τῆς θετικῆς πολιτικῆς τῶν Κρατῶν, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ὅτι ἡ ἀναλογική, καὶ λυποῦμαι ποὺ τὸ λέγω διὰ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἀρχίζει νὰ χρεωκοπῇ.

Α. Παπαναστασίου. Ποιός;

Π. Ράλλης. Ἡ ἀναλογική. Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰς συνεπείας, ἃς εἶχεν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀναλογικῆς εἰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Σερβίαν, τὴν Γαλλίαν τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου εἰδικῶς συνεχίζοντο ἐπὶ τρεῖς μῆνας αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως. Πρὸ ἡμῶν, λέγει, κεῖνται διάφορα σαθρὰ προβλήματα. Ἂν τὰ παραδώσητε εἰς τὴν ἀκυβερνησίαν ἡ καταστροφὴ θὰ ἐπέλθῃ πλήρης καὶ ἡ σημερινὴ Βουλὴ θὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν εὐθύνην. Ἀλλ' ἡ πρότασις νόμου προσβάλλει καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα. Ἡ δευτέρα κατανομὴ εἶναι ἀπολύτως ἀντισυνταγματικὴ στρεφομένη ἀπολύτως ἐναντίον σαφοῦς διατάξεως τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἄρθρου 36. Ἀναλύει ἀκολούθως τὸν τρόπον τῆς κατανομῆς τῶν Βουλευτικῶν ἑδρῶν διὰ τῶν ὑπολοίπων καὶ λέγει ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς δευτέρας κατανομῆς οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἐφηρμόσθη ἐκτὸς τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ὅπου ὅμως ἐφαρμόζεται διαφορετικὰ καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει Συνταγματικὸν κώλυμα. Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη κατανομὴ ἀποτελεῖ καθαρὰν νοθείαν ἐκλογικήν, ὁ δὲ λαὸς δὲν δύναται νὰ τιμωρήσῃ ποτὲ τοὺς Βουλευτὰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται διὰ τῶν ὑπολοίπων ἤ, ὅπως τόσον προσφυῶς τοὺς ὠνόμασαν οἱ συμπολῖται μου «μὲ βεφενέ». Καταλήγων τονίζει τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχει τὸ Κράτος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος.

Δ. Μακρᾶς. Νομίζω, κύριοι Βουλευταί, ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα μιᾶς χώρας δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ δόγμα, ἀλλὰ

εἶναι αἰχμάλωτον τοῦ βυθμοῦ τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ἀποτελεῖ μέσον τὸ ὁποῖον διαμορφοῦται ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνταποκρίνεται, καὶ σκοπὸς εἶναι ἡ διαμόρφωσις Βουλῆς καὶ Κυβερνήσεως τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰ συστήματα ἅτινα ἐκλήθη νὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ ἀναλογική, καὶ λέγει ὅτι τὴν ρευστότητα τοῦ ἐκλογικοῦ μας συστήματος τὴν ἔχει καθιερώσει τὸ Σύνταγμά μας διὰ τῆς σιωπῆς του. Αὐτή, λέγει, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα δέον νὰ μὴ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦτο ὑπεστήριζαν καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος ἔλεγε τὴν 5ην Μαΐου 1927 ὅτι οὐδέποτε τὰ κόμματα δύνανται νὰ προσκολληθοῦν ἐπὶ ἑνὸς ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἔπρεπε νὰ περιληφθῇ τὸ σύστημα εἰς τὸ Σύνταγμα. (Ἀναγινώσκει).

Μ. Μαντᾶς. Τὰ εἶπον αὐτά, διότι ἀκριβῶς ἠθέλησαν νὰ βάλουν εἰς τὸ Σύνταγμα τὴν ἀναλογικήν.

Γ. Καφαντάρης. Πράγματι τότε καὶ ἐγὼ ἐκηρύχθην ἐναντίον τῆς συνταγματοποιήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Δὲν μετέβαλα ἔκτοτε ἀντίληψιν διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ἀλλὰ δὲν γνωρίζω ἐὰν σήμερον θὰ ἐπέμενον νὰ πολεμῶ τὴν συνταγματοποίησιν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, διότι τέλος πάντων πρέπει ἕνα σύστημα νὰ ἰσχύσῃ ἐπί τι χρονικὸν διάστημα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλλάζῃ κάθε φορά. Τὸ λέγω τοῦτο, διότι καὶ σήμερον προτείνεται ἡ ἀναλογικὴ ὡς σύστημα προσωρινόν.

Δὲν ὑποτιμῶμεν, συνεχίζει ὁ κ. ***Δ. Μακκᾶς***, τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀναλογικῆς ἔχει καὶ αὐτὴ ἐλαττώματα ἴσως δὲ καὶ ἁμαρτίας πολλάς. Τὸ κυριώτερον ἐλάττωμά της εἶναι ὅτι τεμαχίζει τὴν Βουλὴν εἰς πολλὰ κόμματα, εἰς τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ὀφείλεται τὸ ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν ἤρχισεν ἐκδηλουμένη ζωηρὰ ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἀναλογικῆς. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἀνάγεται εἰς προτέρημα, ὅπως κατὰ τὸ 1926, ὁπότε μετὰ τὴν δικτατορίαν παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ χάριν τῆς ἐκκαθαρίσεως στρατιωτικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίως χάριν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Καὶ εἶναι κρίμα ὅτι ὁ εὐρύτατος συνασπισμός, ὅστις ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἀναλογικῆς δὲν διήρκεσε περισσότερον χρόνον. Δὲν γνωρίζω ποῖοι γενικώτεροι λόγοι θὰ ἀναπτυχθοῦν ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι κατ' ἐμὲ ἰδίως οἰκονομικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν ἀναλογικήν. Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα κεῖνται πρὸ ἡμῶν πρὸς διαρρύθμισιν ἀπαιτοῦν ἀλληλεγγύην τῶν κομμάτων, συνένωσιν ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Τελευταῖον ἡ ἀπόπειρα τῆς συγκροτήσεως τῆς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως προσέκρουσεν εἰς τὸ ὅτι κοινοβουλευτικῶς ἀσθενέστερα κόμματα ἐφοβήθησαν νὰ συνπαρεδρεύσουν μὲ ἕνα κόμμα ἰσχυρὸν ἀλλ' ὁ φόβος οὗτος δὲν θὰ ὑπάρχῃ μὲ τὴν ἀναλογικήν, διότι κανένα κόμμα δὲν θὰ εἶναι πανίσχυρον. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐξωθενδυναμογωγίας . . . .

Ε. Κουλουμβάκης. Φρονεῖτε, ἐλπίζετε, φοβεῖσθε, δὲν ἐκατάλαβα καλά, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχωμεν ἀφ' ἑνὸς κυβέρνησιν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν δημαγωγίαν, δηλαδὴ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀντιπολίτευσις ἑτοίμη νὰ διαδεχθῇ τὴν κυβέρνησιν ἀδιάφορον ἂν ὑπάρχουν σκωλικοειδεῖς ἀποψίσεις μαινόμεναι νὰ ἀνατρέψουν τὰ πάντα. Τί ποθεῖτε σεῖς, οἱ νέοι ἄνθρωποι;

Δ. Μακκᾶς. Νομίζω ὅτι ὑπῆρξα ἀρκετὰ σαφής, δὲν πρόκειται ἄλλως τε περὶ πόθων ἀλλὰ περὶ προβλέψεων.

Ἐξήντλησα κύριοι τὴν κατ' ἀρχὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἐπιφυλάσσομαι δὲ νὰ διατυπώσω πολλὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν. Ἀλλὰ πρὶν κατέλθω ἐκ τοῦ βήματος θ' ἀπαντήσω εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ κ. Ράλλη ὅτι μᾶς λείπει τὸ θάρρος. Καθ' ἣν στιγμὴν ἔρχεται μία ὁμὰς ἑνὸς κόμματος νὰ ὑιοθετήσῃ μίαν ἄποψιν, ἤτις δὲν ἦτο τοῦ κόμματός της καὶ ἡ ὁποία ἀντιτίθεται ἴσως εἰς τὸ μέχρι τῆς χθὲς πρόγραμμα τοῦ κόμματος, τοῦτο ἀποτελεῖ θάρρος.

Μ. Μαντᾶς. Λέγει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εὑρίσκετο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀναλογικὴν διὰ νὰ ἴδῃ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζετο ἀπὸ τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, μολονότι μόνον δέκα βουλευταὶ εἶχον ἐκλεγῆ κομμουνισταί.

Γ. Καφαντάρης. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ ἐκπροσωπήσαντες τότε τὸν κουμουνισμόν, τὸν ἐξεπροσώπησαν μετά . . . . Αὐτὸ εἶναι ἀπόδοσις δικαιοσύνης.

Μ. Μαντᾶς. Ὁ προλαλήσας εἶπεν ὅτι κατόπιν τοῦ οἰκονομικοῦ χάους εἰς τὸ ὁποῖον περιήλθομεν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀναλογική.

Λ. Μακᾶς. Ποῖος τὸ εἶπεν αὐτό; Ἐγὼ ὡμίλησα περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παγκοσμίου κρίσεως.

Μ. Μαντᾶς. Ὅταν ἐπανῆλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐγκαταλείψας τὴν ἀποχὴν μετέβαλε πραξικοπηματικῶς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ διεκήρυξε ὅτι ὑπέρτατον συμφέρον τῆς πατρίδος εἶναι ἡ καθιέρωσις τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν μὲ τοιοῦτο πρόγραμμα προσῆλθεν πρὸ τοῦ λαοῦ μὲ ποῖον δικαίωμα ἔρχεται, μὲ ποίαν ἐντολὴν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ διὰ νὰ μεταβάλῃ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα; Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

Ἐγένετο μία ἐκλογὴ δημάρχου Πειραιῶς καὶ ὁ ὑποψήφιος τῶν Φιλελευθέρων ὑπέστη τὴν πρώτην πανωλεθρίαν, φόβος τότε κατέλαβε τὸ κυβερνῶν κόμμα καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπὸ πεποιθήσεως ὑποστηρίζων τὴν ἀναλογικὴν ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας τοῦ πανικοῦ καὶ προσελθὼν παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ τοῦ εἶπε :

«Δὲν βλέπετε κ. Πρόεδρε ὅτι κινδυνεύομεν ;

Α. Παπαναστασίου. Εἶπα ἐγὼ τέτοιο πρᾶγμα ;

Π. Τσαλδάρης. Ὑποθετικὸν διάλογον κάμνει.

Μ. Μαντᾶς. Ἐνόμισεν ἡ κυβέρνησις ὅτι διὰ τῆς ἀναλογικῆς θὰ θέσῃ ἀνασχετικὸν φραγμὸν ἔναντι τοῦ λαϊκοῦ κόμματος πρὸς τὸ ὁποῖον στρέφεται ὁ λαός.

Προσπαθεῖ δι' ἑνὸς νόμου νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἄνοδον τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ ἂς εἶναι βέβαιος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι τὰς λαϊκὰς μάζας δὲν θὰ ἀναχαιτίσῃ οἱονδήποτε σύστημα ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφίσουν ἐκείνους τοὺς ὁποίους θέλουν. Καὶ ἄλλοι ἔξω τῆς Βουλῆς εὑρισκόμενοι προσέδραμον περιδεεῖς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοῦ εἶπον. «Ποῦ μᾶς ἐγκαταλείπετε, ἐνῷ ὑπάρχει ἀντιφάρμακον διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸ λαϊκὸν κόμμα νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν;

Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις καὶ περιφρονητικῶς ὡμίλει περὶ τῆς Ἀναλογικῆς, ὅταν ὑπεστήριζεν αὐτὴν ὁ κ. Παπαναστασίου, νομίζων ὅτι θὰ κατορθώσῃ διὰ τοῦ συστήματος τούτου νὰ ἀποφύγῃ τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν, ἐκάλεσε σήμερον τοὺς βουλευτὰς τοῦ Κόμματός του καὶ τοὺς εἶπεν «Δὲν βλέπετε πῶς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς στρέφεται πρὸς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα; τί θέλετε νὰ κάμω;» καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ὁποῖοι κατεψήφισαν τὴν Ἀναλογικὴν εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπέκυψαν λησμονήσαντες ὅτι διὰ τῆς Ἀναλογικῆς ὁ βουλευτὴς εἶναι ἔρμαιον τοῦ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὅτι κανεὶς πολιτευόμενος οἱασδήποτε ἀξίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἂν ἐκτεθῇ ὡς ἀνεξάρτητος.

Τ. Ἀναστασίου. Οὐδέποτε ἐπέτυχεν ἀνεξάρτητος.

Μ. Μαντᾶς. Ἐξελέγη ὁ Γούναρης στὰς Πάτρας πολεμούμενος ἀπ' ὅλα τὰ Κόμματα. Ἐξελέγη ἐπίσης εἰς τὴν Ἀττικὴν πρῶτος βουλευτὴς πολιτευτὴς μεγάλης ἀξίας παρ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν τῶν Κομμάτων, τὰ ὁποῖα τὸν ἀπέκλεισαν τῶν συνδυασμῶν.

Συνεχίζων ὁ κ. Μαντᾶς, λέγει, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπιέσθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας νὰ δεχθῇ τὴν Ἀναλογικήν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Φαντάζεσθε ὅτι εἰς τὴν Μυτιλήνην ἀνησυχῶ διὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἂν γίνουν ἐκλογαὶ μὲ τὸ πλειοψηφικόν ;

Μ. Μαντᾶς. Ὄχι, ἀλλὰ φοβεῖσθε δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τρομοκρατηθῇ καὶ οἱ ὁποῖοι συνεργάζονται μεθ' ὑμῶν.

Ε. Κουλουμβάκης. Πρέπει νὰ ὁμιλήσῃ εἷς ἐκ τῶν ἀντιλεγόντων, αὐτὸ ἄλλως τε ἐπιδάλλει ὁ Κανονισμός.

(Τὴν αὐτὴν γνώμην ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης Ἀλλ' οὐδεὶς ζητεῖ τὸν λόγον).

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀπὸ φιλανθρωπίαν τοὐλάχιστον δὲν θὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο τὸ ἔκθετον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ ὁμιλήσῃ ἀρκούμενος εἰς τὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε μετὰ τῶν ἄλλων βουλευτῶν.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶναι σκληρὸν ὅμως νὰ μᾶς ἀναγκάσετε νὰ κτυπῶμεν ἕνα νεκρὸν ἔκθετον.

Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις περὶ τῆς συνεχίσεως ἢ μὴ τῆς συζητήσεως.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρακαλεῖ μὴ ὁρισθῇ ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως διὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ τύπου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὴν Δευτέραν θὰ ἔχωμεν τὴν ἀναλογικὴν καὶ τὴν Τρίτην τὸ περὶ τύπου Ἱπποροῦν ὅμως νὰ ὑποβληθοῦν ἀπόψε αἱ τροπολογίαι διὰ νὰ ἐλθῃ πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔθιξεν ὁ κ. Ράλλης περὶ ἀντισυνταγματικότητος.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Κουλουμβάκης ἐπὶ τοῦ νομοτχεδίου.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ὑπάρχει κανείς, κ. Πρόεδρε, νὰ ὁμιλήσῃ ἐκ τῶν κεκηρυγμένων ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκθέτου;

Πρόεδρος. Δὲν ὑπάρχει.

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει νὰ τηρηθῇ ὁ Κανονισμὸς καὶ νὰ ὁμιλήσῃ εἷς ἐκ τῶν ὑποστηριζόντων τὸ νομοσχέδιον.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Παπαναστασίου.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴ ὁποίαν ὑπεβάλαμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂς λάβουν τοὐλάχιστον τὸν λόγον οἱ ἔχοντες τροπολογίας διὰ νὰ ἴδωμεν μήπως χρειάζεται νὰ παραπεμφθοῦν εἰς ἐπιτροπήν.

Γ. Καφαντάρης. Νὰ σταλοῦν ὅλαι αὖριον εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ μελετηθῇ καὶ γενικώτερον τὸ ζήτημα, διότι δὲν ἀποκρύπτω ὅτι ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. βουλευτοῦ Σύρου μοῦ ἐγεννήθησαν διτταγμοί τινες περὶ ἀντισυνταγματικότητος.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ θὰ ἀναπτύξω μίαν τροπολογίαν, σχετικῶς μὲ τὴν διάταξιν πού ἀφίνετε εἰς τοὺς συνδυασμοὺς νὰ ἐξαιροῦν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Ἠγέρθησαν περὶ τούτου καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀντιρρήσεις.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δηλῶ ὅτι δὲν θὰ ζητήσω τὴν ἐφαρμογήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ νὰ ἀκουσθοῦν ὅσαι ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὰς ἐπιστημονικάς μου, λέγει, ἀντιρρήσεις καθὼς καὶ τὰς πολιτικάς μου τοιούτας γενικώτερον κατὰ τοῦ συζητουμένου μέτρου τὰς ἀνέπτυξα διὰ μακρῶν. Ἀπόψε θὰ ἐξετάσω ἀπὸ στενῶς πρακτικὴν ἔποψιν τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ νόμου, διότι ἤδη ἀπλῶς καθωρίσθη ὅτι πρότασιν ταύτην τοῦ νόμου, διότι ἤδη ἁπλῶς καθωρίσθη ὅτι πρότασις ταύτην τοῦ νόμου, διότι ἤδη ἁπλῶς καθωρίσθη ὅτι θὰ εἶναι αὕτη νομοθέτημα περιστατικόν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν ἡ πρότασις, ἐὰν δηλ. ἡ περίστασις συμβουλεύει ἢ ἀποτρέπει νὰ νομοθετήσωμεν τοιουτοτρόπως. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ πεποίθησίς μου εἶναι καὶ πάλιν ὅτι ἡ περίστασις ἀπαγορεύει νὰ ψηφίσωμεν τὴν πρότασιν αὐτήν. Πρό τινων μηνῶν, συνεχίζει, διεξήχθη μία ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ διετυπώθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι θὰ εἶχε μίαν πολιτικὴν σκοπιμότητα νὰ καταμερισθοῦν αἱ πολιτικαὶ μερίδες τῆς Βουλῆς καὶ νὰ διοικηθῇ ὁ τόπος παρ' ὅλων ἢ παρά τινων κομμάτων. Κάτι παρόμοιον ἐνδέχεται νὰ συμβῇ μετὰ τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως, διότι βέβαιον ὑπὸ οἱονδήποτε σύστημα καὶ ἂν γίνουν αἱ ἐκλογαὶ σκοπὸς εἶναι νὰ γίνῃ μία κυβέρνησις. Λοιπὸν διεξαγομένων τῶν ἐκλογῶν μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα ποία θὰ εἶναι ἡ μέλλουσα Κυβέρνησις;

Ὁμοιογενὴς Κυβέρνησις ἀποκλείεται. Θὰ εἶναι Κυβέρνησις ἑπομένως ἢ συμμαχίας τῶν δύο ἰσχυροτέρων κομμάτων ἢ Κυβέρνησις φιλελευθέρων ἐν συμμαχίᾳ μετ' ἄλλων μερίδων ἢ Κυβέρνησις λαϊκῶν ἐν συμμαχίᾳ μὲ ἄλλας μερίδας. Ἀλλὰ ποῖαι θὰ εἶναι αἱ ἄλλαι μερίδες; Τὰ μικρὰ κόμματα ποὺ εἶναι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς νὰ ἐξέλθουν ἰσχυρότερα, διότι ἔχω ὑπ' ὄψιν τὰ στελέχη των καὶ διότι μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα τὰ δύο μεγάλα κόμματα ἀποτελοῦν ἕνα μάγγανον. Θὰ εἶναι λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς τὰ μικρὰ αὐτὰ κόμματα καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἔλθῃ ἐδῶ πληθυσμὸς βουλευτῶν ἀσύντακτος καὶ ἀνοργάνωτος καὶ ἀπειθάρχητος ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότερον ὠργανωμένοι θὰ εἶναι οἱ κομμουνισταί.

Γ. Παπανδρέου. Τί ἀριθμὸν προβλέπετε ;

Ε. Κουλουμβάκης. Προβλέπω ἕνα ἀριθμὸν κομμουνιστῶν, ἀγροτικῶν ἀνεξαρτήτων . . .

Κ. Βουδούρης. Ὅλοι αὐτοὶ θὰ εἶναι κομμουνισταί ;

Ε. Κουλουμβάκης. Τοὺς προτιμῶ ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἀγροτικούς, διότι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀγροτικοί. Τοὺς ξέρω ὅλους. Π. χ. ὁ κ. Χατζηγιάννης, ἄριστος διαγγύρος, δὲν ἔχει ὅμως καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν γεωργίαν. Ἄλλως τε ὅλοι εἴμεθα ἀγροτικοί, ἀφοῦ ὁ πληθυσμὸς εἶναι 80ο)ο ἀγροτικὸς καὶ ὅλοι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀγρότας καὶ ὅπως εἶπα καὶ ἄλλοτε ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι πρέπει ὅλη ἡ διοίκησις καὶ ἡ Βουλὴ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν. Δι' αὐτὸν μάλιστα τὸν λόγον θὰ ἔλεγα καὶ εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Παπανναστασίου νὰ μείνῃ μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως, ὅστις εἶναι συνδεδεμένος καὶ μὲ ἕνα ἀγῶνα καὶ νὰ ἀφίσῃ τὰς ἀγροτικὰς ἐπωνυμίας, διότι ὅλοι εἴμεθα ἀγροτικοί. Οἱ λεγόμενοι λοιπὸν ἀγροτικοὶ εἶναι χειρότεροι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Θὰ ἔλθουν λοιπὸν ἐδῶ ὑπὲρ τοὺς 50 βουλευταί. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς, ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔλεγε «Μὰ εἶναι τόσον ἀφελεῖς οἱ φιλελεύθεροι ὥστε νὰ φαντάζωνται ὅτι ἐγὼ θὰ στέρξω νὰ συμπράξω μὲ τὸν κυμαινόμενον αὐτὸν πληθυσμὸν τοῦ κοινοβουλίου καὶ νὰ συμμαχήσω μὲ τὰ κομματίδια τῆς Βουλῆς, ὧν οἱ ἀρχηγοὶ εἶναι κεκηρυγμένοι ἀριστεροί, ἐνῷ ἐγὼ εἶμαι δεξιός». Ἀλλὰ θὰ προσέθετον ἐγώ, φαντάζεται κανεὶς ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων μὲ ἀρχηγὸν τὸν Βενιζέλον εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ συμμαχίας μὲ τοιαῦτα συγκροτήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαρκέσουν καὶ 3 κὰν ἡμέρας ;

Ἀλλὰ θὰ δύναται ἐπιπροσθέτως νὰ ὑπάρξῃ ἐν συνοχῇ τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων μὲ τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τῆς ὑπεροχῆς του; Αὐτὴ εἶναι νομίζω ἡ κριτική, ἣν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της ἡ Βουλή, μετὰ τὴν δήλωσιν μάλιστα ὅτι ἡ πρότασις θὰ ψηφισθῇ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ μίαν φοράν. Θὰ μοῦ ἔλεγεν ὅμως κανεὶς εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπράξουν τὰ δύο μεγάλα κόμματα ; Ναί, τὸ θεωρῶ ἀδύνατον καὶ ὅταν πρό τινος ἐξηγγέλθη περὶ Οἰκουμενικῆς δὲν ἐδίστασα καὶ ἔγραψα ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη θὰ ἀποτύχῃ καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ, διότι φρονῶ ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν οἱ ἡγήτορες τῶν λαῶν πρέπει νὰ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας μὲ ἐξησφαλισμένην ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐπιτυχίαν, διότι οἱ ἡγήτορες τῶν λαῶν ἔχουν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὸ προσωπικὸν γόητρον καὶ κῦρος των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συγκεντρώνεται περὶ αὐτοὺς ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πολιτῶν. Δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ σύμπραξις, διότι μᾶς χωρίζουν καὶ ἰδέαι διάφοροι καὶ συναισθήματα συγκρουόμενα σφοδρότατα. Βέβαια πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὅπως ταῦτα ἀμβλυνθοῦν, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ προσπάθειαι ἡμῶν δὲν κατέληξαν εἰς τὴν κατάπαυσίν των Οὔτε μετὰ τὰς ἐκλογὰς θὰ κατορθωθῇ τοῦτο, διότι μετ' αὐτὰς καὶ οἱ ἐγωϊσμοὶ καὶ

τὰ πείσματα θὰ ἐνδυναμωθῶσι. Δὲν θὰ εἶναι λοιπὸν δυνατὴ ἡ σύμπραξις, διότι ἂν ἦτο δυνατὴ ποία ἡ ἀνάγκη νὰ προκαλέσωμεν ἐδῶ ἀντιπολίτευσιν ἀπὸ πληθυσμὸν βουλευτῶν ἀναρχικῶν καὶ μαινομένων, μαινομένων δὲ κυρίως ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ τότε ἡ οὐτος θὰ ἐξουδετερωθῇ ἢ θὰ πραγματοποιήσῃ μίαν πρό τινος ἀπὸ τοῦ ὄγδοήκοντος ἐκτοξευθεῖσαν ἀπειλήν του, δηλαδὴ νὰ ἐξωθηθῇ πρὸς αὐτούς.

Α. Παπαναστασίου. Κάτι ἄλλο ἐννοοῦσα πολὺ σαφὲς καὶ ὄχι αὐτό. Ἐνόουν ἐκλογικὴν σύμπραξιν. Ἡμεῖς δέδαια εἴμεθα ἀριστεροὶ μέχρις ὅμως τοῦ σημείου ὅτι ἀκολουθοῦμεν ὅ,τι εἶναι ὠφέλιμον διὰ τὸν τόπον. Προσέθεσα δὲ τότε ὅτι θὰ ἀναγκασθῶμεν εἰς ἐκλογικὴν σύμπραξιν, ἂν δὲν ἐπιθυμοῦμεν.

Ε. Κουλουμβάκης. Πάντως ὁ συλλογισμός μου μένει ἀκατάλυτος. Θὰ συγκρουσθῇ λοιπὸν μὲ αὐτοὺς καὶ θὰ κηρυχθῇ πόλεμος πάντων κατὰ πάντων.

Ν. Μπακόπουλος. Μὰ πῶς δὲν ἔγιναν αὐτὰ εἰς τὸ 1926;

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν εἶναι ἡ ἰδία κατάστασις. Τώρα θὰ ἔλθουν 50 βουλευταὶ πάσης προελεύσεως. Κυβέρνησις Φιλελευθέρων λοιπὸν δὲν θὰ εἶναι δυνατή, Κυβέρνησις Λαϊκῶν δὲν θὰ εἶναι ἐπίσης δυνατή. Μὲ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν οἱ Λαϊκοὶ νὰ συμπράξουν καὶ προκαλῶ περὶ τούτου τὸν κ. Τσαλδάρην. Τοιαύτην ἐξ ἄλλου συνεργασίαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἔχει ἀποκλείσει καὶ δι' ὅσων ἔγραψε καὶ ἐν τῇ συνειδήσει του καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδέποτε θὰ καταδεχθῇ νὰ ἡγηθῇ ἑνὸς τοιούτου συμπιλήματος. Τί θὰ κάμουν λοιπόν; Ὡς βλέπετε, τονίζει, ἀπὸ τὴν κριτικὴν τίποτε δὲν προέρχεται καὶ τὰ συμπεράσματα εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ὁδηγηθῶμεν ἀπὸ τὴν κρατήσασαν μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν δυσπιστίαν.

Πρέπει, τονίζει ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ μεγάλου Λαϊκοῦ κόμματος νὰ προϐῇ εἰς θετικὰς δηλώσεις. Τὸ ἀξιοῖ ἡ Πατρίς του ἀπὸ τὸν ἔντιμον χαρακτῆρά του, ἀπὸ τὸ ἐνάρετον ἦθός του καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικήν του ἀνωτερότητα. Πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ ἄρῃ αὐτὴν τὴν δυσπιστίαν κατὰ τρόπον κατηγορηματικὸν καὶ σαφῆ. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱστορικὸς Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων θὰ τὸν δικδεχθῇ ἐπὶ τὸ ϐῆμα καὶ θὰ δηλώσῃ ὅτι πιστεύει εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ἐναρέτου πολιτικοῦ ἀνδρός.

Θὰ ἀντιμετωπίσουν τότε τὸν κυρίαρχον Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον θὰ περιϐάλλῃ ἡ χώρα διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης της θὰ κυϐερνήσῃ τὸν τόπον. Ἄλλο μέσον δὲν ὑπάρχει. Τὸ ἐφευρεθὲν μέσον τῆς ἀναλογικῆς εἶναι ἀστοχώτατον. Πρέπει τέλος πάντων, Κύριε Ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, χάριν τῆς ὑστεροφημίας καὶ ὑμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν χειρονομίαν, ἣν ἀπαιτεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ὁ ἰδικός μας Ἀρχηγὸς θὰ κάμῃ τὰς ἰδίας δηλώσεις. Μόνον οὕτω, ἐπιλέγει, θὰ διευθετηθοῦν τὰ πράγματα, διότι μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ στοιχεῖα τῆς συζητήσεως δὲν εἶναι ἐκεῖνα μόνον ποὺ ἐμφανίζονται κατὰ ταύτην. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συμφερόντων. Τὰ πάντα ὅμως ἐξασφαλίζονται ἂν γίνουν αὐτὰ ποὺ λέγω. Καὶ μετὰ ταῦτα εὐλογημένον νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νὰ βαδίσωμεν, κύριε Ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ κύριε Ἀρχηγὲ τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου Πατρίδος μας. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Π. Τσιτσίλιας*** ποστηρίζει τροπολογίαν του περὶ τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων.

Π. Εὐριπαῖος. Δὲν ὑπάρχει ζήτημα.

Ὁ κ. ***Α. Βερδέλης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, ὅπως ἔνιαι μικραὶ περιφέρειαι τοῦ Νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας, ὅπως αἱ Σπέτσαι μὴ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὸν Νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας.

Ὁ κ. ***Γ. Ἡσαΐας*** ἀντικρούων λέγει ὅτι προκειμένου περὶ τῶν κατοίκων τῶν περιφερειῶν αὐτῶν ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα ὑπὲρ τῆς περιφερείας Πειραιῶς.

Ὁ κ. ***Α. Βερδέλης*** τονίζει ὅτι ἀνέκαθεν ἀνῆκον εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν

Ὁ κ. ***Δ. Εὐθυμιάδης*** παρατηρεῖ ὅτι ἐφόσον λαμϐάνεται ὡς ϐάσις τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ὁ Νομὸς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ ὑποϐάλετε σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Σ. Τσακμάκης*** ἀναπτύσσων διὰ μακρῶν τὴν γενομένην διχοτόμησιν τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ καὶ τὴν ἀπόσπασιν ἀπ' αὐτῆς τῶν ἐντεῦθεν τῆς ὀροθετικῆς σειρᾶς Κοινοτήτων καὶ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὸν Νομὸν Πολυγύρου τονίζει τὰς ἐπελθούσας εἰς τὸν ἀποσπασθέντα πληθυσμὸν ζημίας ὑπὸ ἔποψιν διοικητικὴν καὶ ζητεῖ τὴν ἐπαναπροσάρτησιν αὐτῶν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, ὅπου ὑπάγονται καὶ δικαστικῶς. Ἡ διχοτόμησις, λέγει, τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Οἱ κάτοικοι, λέγει, τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, ἀπὸ πενταετίας διαμαρτύρονται, διότι ἕδρα τῶν συμφερόντων των εἶνε ἡ Θεσσαλονίκη. Δὲν πρόκειται, ἐπιλέγει, περὶ ἐκλογικοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀποδόσεως στοιχειώδους δικαιοσύνης εἰς τὸν πληθυσμὸν ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἀνέχεται νὰ εἶνε διαμελισμένος. Καταλήγων παρακαλεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς σχετικῆς τροπολογίας του.

Ὁ κ. ***Α. Ξανθόπουλος*** λέγει ὅτι τοὐναντίον ἡ Χαλκιδικὴ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ προλαλήσαντος. Ἀπὸ τοῦ 1924 αἱ περιφέρειαι αὐταὶ ψηφίζουν εἰς τὴν Χαλκιδικήν, διότι ὁ Νομὸς αὐτὸς ἄνευ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸς δὲν εἶναι λόγος δικαιολογῶν τὴν διχοτόμησιν μιᾶς ἐπαρχίας.

Α. Ξανθόπουλος. Τώρα, συνεχίζει, εἶναι ἐπὶ ἑξαετίαν ἔμπρακτος κατάστασις καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν νὰ ἀλλάξωμεν τὰ ὅρια τῶν νομῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαμαρτυρόμεθα ἐξ ὀνόματος τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τὴν σχεδιαζομένην ἀφαίρεσιν τῶν περιφερειῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸν νομὸν Χαλκιδικῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Οἱ κάτοικοι τί θὰ εἰποῦν;

Α. Ξανθόπουλος. Δὲν ἔχουν ἀντίρρησιν νὰ μένουν εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

Μεθ' ὃ ὥραν 10ην μ. μ., συνανίσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Δευτέραν ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Παπαστρατῆς
Ι. Κουτσίνας

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'

Δευτέρας 16 Μαΐου 1932.

Ὥρα 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσῃ ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρία.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Σ. Τσακμάκης*** λαμϐάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως λέγει ὅτι ὁμιλήσας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἀναλογικῆς», διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἧς διχοτομεῖται ἡ ἐπαρχία ἐξ ἧς προέρχεται. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ὅμως μετεδόθη διαστρεϐλωμένη ἡ ἀποψις τὴν ὁποίαν ὑποστήριξε καὶ παρήχθη κάποια νευρικότης μεταξὺ τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ὑποστήριξα, λέγει, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον μία ἐπαρχία διαμορφωθεῖσα ἐκ γεωγραφικῶν λόγων ἀπὸ 500 ἐτῶν εἰς ἐνιαῖον σύνολον ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιῶν, συναλλαγῶν, δικαιοδοσιῶν, δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ παντοίων ἄλλων συμφερόντων καὶ σχέσεων νὰ διαμελίζεται ἐκλογικῶς, διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τμήματος ταύτης εἰς μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ ἑτέρου τμήματος εἰς ἄλλην. Καὶ προσέθεσα, θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ συζήτησις σχηματισμοῦ ἐνιαίας ἐκλογικῆς περιφερείας Λαγκαδᾶ –Χαλκιδικῆς ἐὰν δὲν ἐφοϐούμην ὅτι κακοπίστως θὰ ἐκαλλιέργουν ἄλλα παρὰ τοῖς συνεπαρχιώταις μου τὴν πεπλανημένην ἐντύπωσιν ὅτι ἐκλογικὴ σύμπραξις τῶν ἐπαρχιῶν Λαγκαδᾶ καὶ Χαλκιδικῆς θὰ συνεπήγετο καὶ ὑπαγωγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν Λαγκαδᾶ εἰς τὸν Πολύγυρον, καὶ ἂν δὲν ἐφοϐούμην ὅτι τοιαύτη συζήτησις θὰ μὲ ἔφερε εἰς δυσαρμονίαν μὲ τοὺς ἐκ Θεσσαλονίκης συναδέλφους μου. Ἀποκλειομένης διὰ τοὺς λόγους τούτους τῆς τοιαύτης συζητήσεως ὑποστήριξα ὅτι πρέπει αἱ 9 κοινότητες τῆς ἐπαρχίας, αἱ διὰ τῆς προτάσεως νόμου στελλόμεναι εἰς τὴν Χαλκιδικὴν νὰ ἐπαναφερθῶσιν εἰς τὸν Λαγκαδᾶ, εἰς τὴν ἐφορίαν, τὸ ταμεῖον, τὸ δασαρχεῖον, τὴν γεωργικὴν περιφέρειαν καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν χωροφυλακῆς, τοῦ ὁποίου ὑπάγονται, μὲ τὸν ὁποῖον συγκοινωνοῦσι διὰ τοπικῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουσι τὰ συμφέροντά των. Ὑποστηρίζων τὴν ἄποψιν ταύτην, λέγει, ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἁρμονίᾳ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κοινοτήτων τούτων. Ὅτι ταῦτα ὑπεστήριξα, ἐπικαλοῦμαι τὴν μνήμην ὑμῶν κ. Πρόεδρε, καὶ τῆς Βουλῆς, ἥτις εὐμενῶς ἤκουσε τὰ ὑποστηριχθέντα ὑπ' ἐμοῦ. Παρακαλῶ νὰ ἀναγραφῶσι ταῦτα εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐγκρίνονται κατόπιν τὰ πρακτικά, μεθ' ὃ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. ***Προέδρου*** ἔγγραφον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζοντος εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ διατάγματος ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑφυπουργοῦ κ. Φ. Ζαραΐτσην καὶ ἀνέθεσε προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑφυπουργοῦ εἰς τὸν ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ κ Πρωθυπουργῷ κ. Α. Παπαδᾶτον.

Ἀνακοινοῦνται κατόπιν τὰ ἑξῆς:

Ὁ πρόεδρος τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Καρδίτσης καὶ αἱ ἑνώσεις συνεταιρισμῶν Τρικκάλων, Καλαμπάκας καὶ Καρδίτσης ζητοῦν τὴν χορήγησιν ἀτελοῦς ἀραϐοσίτου μέχρι τέλους Ἰουνίου.

Τὸ σωματεῖον καπνοπωλῶν, οἱ καπνοϐιομήχανοι, οἱ καπνομεσῖται, οἱ καπνοπαραγωγοί, οἱ πρατηριοῦχοι καὶ οἱ ἐργάται καπνοῦ Τρικκάλων διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην μονοπώλησιν τοῦ καπνοῦ.

Ἡ ἕνωσις ναυτεργατῶν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ ϐοηθήματος καὶ ἄρτου, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ οἴκου τοῦ ναύτου, τὴν πρόσληψιν πληρωμάτων ἐκ τῶν ναυτῶν Θεσσαλονίκης κλπ.

Οἱ ἔκτακτοι, ἡμερομίσθιοι, δόκιμοι καὶ ἐπὶ συμϐάσει δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν μὴ ἀπόλυσίν των, τὴν μονιμοποίησίν των καὶ τὴν ἐξίσωσίν των πρὸς τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους καὶ τὴν προσαρμογὴν τῶν μισθῶν των πρὸς τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς.

Οἱ κάτοικοι Πωγωνίου, Τσοτυλίου, Μολάων, Σουφλίου, Ἀταλάντης, Παλαιοχώρας καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμενην κατάργησιν τῶν γυμνασίων τῶν πόλεών των.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Κρήτης ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῆς ἐπιτάξεως τῶν κτημάτων Θεολόγου καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ γυμνασίου Ἁγίου Νικολάου.

Αἱ ἑνώσεις κατωτέρου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. Ἠπείρου, Πατρῶν καὶ Δράμας διαμαρτύρονται κατὰ πάσης μελετωμένης περικοπῆς τῶν γλισχρων ἀποδοχῶν των καὶ ζητοῦν τὸν κανονισμὸν αὐτῶν συμφώνως τῷ τιμαρίθμῳ.

Τὸ σωματεῖον ἑλλήνων ὑπηκόων Λέσϐου ζητεῖ τὴν καταϐολὴν νέου ποσοστοῦ διὰ τὰς ἐγκαταλειφθείσας περιουσίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν μελῶν του.

Ὁ Γεώργιος Στεργίου κάτοικος Ζαγορᾶς διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ νομάρχου Λαρίσσης χορηγήσαντος ἄδειαν λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ εἰς ἰδιώτας παρὰ τὸν νόμον 4042.

Ἡ ἑνωτικὴ γενικὴ συνομοσπονδία τῶν ἐργατῶν τῆν Ἑλλάδος ζητεῖ τὴν κατάπαυσιν τῆς τρομοκρατίας, τὴν ἀπομάκρυνσιν καὶ τιμωρίαν τῶν διευθυντῶν καὶ φυλάκων τῶν φυλακῶν Ἄσσου καὶ Συγγροῦ, τὴν μετάφορὰν τῶν τραυματισμένων εἰς νοσοκομεῖα κλπ.

Ἡ Πανηπειρωτικὴ ὁμοσπονδία ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ζητεῖ τὴν ἄρσιν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ μὴ καταϐολῆς τῶν συντάξεων εἰς πληρεξουσίους τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Ἡρακλείου Κρήτης διαμαρτύρεται διὰ τὸ μελετώμενον σύστημα ἀνταλλαγῆς προϊόντων τείνοντος εἰς τὴν κρατικοποίησιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ Κωνσταντίνων ζητεῖ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ νομογεωπόνου Μεσσηνίας καὶ τὴν διενέργειαν ἀμεροληπτων ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ ἀνακαλυφθέντος σκανδάλου.

Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν σφαγίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἀπαγορευθῇ αὕτη ὁλοσχερῶς τοὐλάχιστον ἐπὶ δίμηνον καὶ μέχρι διαθέσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Οἱ πρόεδροι τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Κατερίνης ζητοῦν τὴν χορήγησιν καλλιεργητικοῦ δανείου μὲ ὑποξημίνον τὸ ποσοστὸν εἰς τριακοσίας δραχμὰς κατὰ στρέμμα.

Ὁ ἀνάπηρος πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητος τραυματίας τοῦ πολέμου 1897 Παντελῆς Γαλάνης παρακαλεῖ ὅπως τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου χορηγήσῃ αὐτῷ ἐπίδομα θεσπισθὲν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4042.

Ἀνακοινοῦται εἶτα τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην.

Ἀθήνας

Ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς.

Σᾶς παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσητε εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὰς συγκεκινημένας μου εὐχαριστίας διὰ τὸ ὑψηλὸν καὶ πολύτιμον δεῖγμα συμπαθείας, ὅπερ παρέσχε, συμμετασχοῦσα διὰ λόγων τόσον γενναιοφρόνων εἰς τὸ πένθος ὅπερ ἔπληξε τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἐπίσης ἀνακοινοῦται ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου τῆς Γαλλίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Συνεκινήθην βαθύτατα, λαβὼν γνῶσιν τοῦ ὡραιοτάτου λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφωνήσατε ἐνώπιον τῶν δύο Κοινοβουλευτικῶν Σωμάτων ἐν κοινῇ Συνεδρίσει. Ἓν σχέσει μὲ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ Προέδρου κ. **Ντουμέρ.**

Σᾶς παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου καὶ νὰ καταστῆτε ὁ διερμηνεὺς πρὸς τοὺς κ. βουλευτάς, τῶν εἰλικρινῶν μου εὐχαριστιῶν διὰ τὴν αὐθόρμητον συμμετοχήν των εἰς τὸ πένθος τῆς Γαλλίας.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε κ. Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας
Ἐρρῖκος Γκερὰν

Οἱ κ. κ. ***Κ. Βαρβαρέσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν), καὶ ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4591 περὶ ἐκτελέσεως τριῶν ἐν Χάγῃ συμφωνιῶν».

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τῶν τροχιοδρόμων καὶ τοῦ ἠλεκτροφωτιστροῦ Θεσσαλονίκης.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** καὶ ***Δ. Χατζῆς*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2228, περὶ δικαζυγίου».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Μάρκου*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Βαρβαγιάννης, Ν. Ξηρός, Ε. Τριποδάκης, Ν. Σπηλιώτης, Δ. Μακκᾶς, Ι. Παπαδάκης, Ε. Νικολαΐδης, Δ. Κουτσοπέταλος*** κ. λ. π. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς Παιδείας) ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Π. Δ. περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας».

Ὁ κ. ***Α. Βερδέλης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Νόμου 4411 περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Κουτσίνας, Ι. Γιαμούζης, Ν. Ἀναστασιάδης, Β. Ἀγγελῆς, Μ. Τσαρλαμπᾶς, Ν. Γαρδικιώτης, Β. Ἡρακλείδης, Α. Βερδέλης, Τ. Ἀναστασίου, Ι. Παπαδάκης, Σ. Σταυρόπουλος*** καὶ ***Γ. Ποντίκας*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου "περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5367 προβλεπομένην δικδικασίαν τῶν διαφορῶν ἐπὶ τῶν παραλειφθεισῶν καὶ μήπω πληρωθεισῶν ἐργολαβιῶν δημοσίων ἔργων».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ κτηνοτροφικοῦ κόσμου διαμαρτυρομένου διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σφαγείων καὶ προσθέτει ὅτι εὑρίσκει δεδικαιολογημένην τὴν διαμαρτυρίαν, συνιστᾷ δὲ εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργούς, ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ σφαγείων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἀπώλητα καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ κτηνοτροφία ὑφίσταται δεινὴν κρίσιν.

Ὁ κ. ***Π. Χριστούλας*** συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς μὴ παροχῆς συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σφαγίων, λέγει ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐνῷ ἐν Ἀθήναις τὸ κρέας ἐπωλεῖτο κατ' ὀκᾶν πρὸς 46 δραχ. εἰς τὰ Τρίκκαλα καὶ τὴν Καρδίτσαν ἐπωλεῖτο πρὸς 17 δραχμάς.

Ὁ κ ***Ι. Κουτσίνας*** παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς διαμαρτυρίας τῶν κτηνοτρόφων. Πρὸ τοῦ Πάσχα, λέγει ἐχορηγήθη συνάλλαγμα 10 χιλ. λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σφαγίων, ἐνῷ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπῆρχεν ὑπερπληθώρα τοιούτων καὶ εἰς τὴν Λάρισσαν ἐπωλοῦντο τὰ σφάγια εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος***, λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον ὑπάρχει ὑπερπληθώρα σφαγίων, ἐνῷ δὲ οἱ κτηνοτρόφοι ἐδήλωσαν ὅτι δύνανται νὰ ἐπαρκέσουν διὰ τὰς ἀνάγκας ὁλοκλήρου τῆς χώρας, οἱ ἔμποροι ἔπεισαν τὴν ὑπηρεσίαν νὰ τοὺς χορηγήσῃ συνάλλαγμα, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐπῆλθε μεγάλη ζημία εἰς τὸν κτηνοτροφικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου τὰ σφάγια μένουν ἀπώλητα. Παρακαλεῖ νὰ μὴ δοθῇ συνάλλαγμα, τοὐλάχιστον διὰ δύο τρεῖς μῆνας.

Ὁ κ. ***Κ. Διδωρίκης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν κτηνοτρόφων πολλάκις κατεδείχθη, δὲν ἠδύνατο ὅμως κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα νὰ ἀναλάβῃ εὐθύνας ἐκ τῆς ἐνλεχομένης ἐλλείψεως σφαγίων, καὶ δι' αὐτὸ ἐχορήγησε συνάλλαγμα. Περίεργον ἐξ ἄλλου εἶναι ὅτι ἐνῷ ὑπάρχουν τόσον μεγάλα ἀποθέματα, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν κ. βουλευτῶν, οἱ ἔμποροι δὲν προτιμοῦν αὐτά. Ἔχω πληροφορίας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἄλλας μεγάλας πόλεις θὰ παρετηρεῖτο μεγάλη ἔλλειψις σφαγίων κατὰ τὸ Πάσχα, ἐὰν δὲν ἐδίδετο συνάλλαγμα. Θὰ εἶμαι δὲ εὐτυχὴς ἐὰν ἐξ ἐπισήμου ἐρεύνης πιστοποιηθῇ ὅτι ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπάρχει ἐπάρκεια, ὥστε νὰ μὴ δοθῇ πλέον συνάλλαγμα. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἐξ Ἠπείρου ἀκόμη ἐζητήθη συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐδόθη.

Ν. Γαρδικιώτης. Τοὐλάχιστον ἐπὶ ὡρισμένου χρόνου νὰ μὴ χορηγηθῇ συνάλλαγμα ὥστε νὰ πωληθοῦν τὰ σφάγια τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποστηρίζων ἀναφορὰν ἐπιτυχόντων δικαστικῶν πρέσβεων καὶ ἀντεισαγγελέων λέγει, ὅτι τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἐγένετο διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων, μολονότι δὲ παρῆλθον 4 μῆνες δὲν ἐγένετο διορισμὸς τῶν ἐπιτυχόντων. Ἐν τούτοις εἶναι γνωστὴ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν δικαστηρίων, λόγῳ ἐλλείψεως προσωπικοῦ, ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν θὰ εἶναι ἀξία λόγου ἐκ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων, παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ προβῇ εἰς αὐτόν. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἐπιτυχόντες διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἐγκατέλειψαν τὰ γραφεῖά των καὶ μένουν τώρα ἄνεργοι.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** τονίζει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτυχόντων, διότι τὰ δικαστήρια στεροῦνται δικαστῶν.

Ε. Βενιζέλος. (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Δὲν ξέρω διατίδεν ἐγένοντο οἱ διορισμοί, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν σκέψιν νὰ γίνῃ οὐσιώδης ὁ περιορισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ περισεύσουν δικασταί. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ

συμφέρον τῶν ἐπιτυχόντων, αὐτὰ δὲν εἶναι ἄξια προσοχῆς, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἕνα δικηγόρον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ γραφεῖόν του πρὶν διορισθῇ. Ἐφ' ὅσον μελετᾶται καταργησις δικαστηρίων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διορισθοῦν, ἂν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις περὶ καταργήσεώς των, τότε βέβαιος θὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Βόλου, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν».

Ὁ κ. ***Γ. Ἡσαΐας*** λέγει, ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμβὰν ἀεροπορικὸν δυστύχημα καὶ ἄλλα ὅμοια, τῶν ὁποίων θύματα, καθὼς δὲ φαίνεται καὶ ὑπεύθυνα θύματα, εἶναι ἔμπειροι χειρισταὶ διεγείρουν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι οἱ ἀεροπόροι μας ἕνεκα διαφόρων λόγων δὲν συμμορφώνονται πρὸς τοὺς αὐστηροὺς κανονισμοὺς τῆς ἀσφαλείας τῶν πτήσεων.

Ὡς κάτοικος Ψυχικοῦ, λέγει, ἐπιστοποίησα πολλάκις ὅτι πολεμικὰ ἀεροπλάνα πετοῦν εἰς μὴ ἐπιτρεπόμενον χαμηλὸν ὕψος καὶ ἐκτελοῦν ἐπίσης χαμηλὰς ἀκροβασίας. Οἱ χειρισταὶ ἐθεάθησαν ὄχι μόνον τὴν ζωὴν των εἰς ἐντελῶς ἄσκοπον κίνδυνον καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου εἰς καταστροφήν, ἀλλὰ καὶ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας νὰ δώσῃ σχετικὰς ἐξηγήσεις.

Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Τὰ ἀεροπορικὰ ἀτυχήματα εἶναι ἀναπόφευκτα κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶναι συνυφασμένα μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ ὁπλου. Εὐτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλα Κράτη εἶναι ἐλάχιστα. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἴχομεν δύο μόνον θανάτους ἤτοι εἰς 7.000 ὥρας πτήσεως ἀναλογεῖ εἷς θάνατος. Μὲ αὐτὸ δὲν θέλω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι οἱ ἀεροπόροι μας εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἄλλων. Αἱ παραβάσεις τοῦ κανονισμοῦ τιμωροῦνται μὲ ἐξαιρετικὴν αὐστηρότητα, δὲν εἶνε ὅμως δυνατὸν ἀπολύτως ν' ἀποσοβηθοῦν διότι οἱ νεαροὶ ἀεροπόροι εἶναι συνήθως περισσότερον τοῦ πρέποντος τολμηροί. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτιμωρήθησαν πολλοὶ μὲ βαρυτάτας ποινάς, πάντως ὁ κ. βουλευτὴς δύναται ἀπολύτως νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν συνεταιρισμῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς περὶ παροχῆς ἐργασίας ἀρβυλῶν στρατοῦ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ πιστώσει, λέγει ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ἐπρότειναν ὅπως κατασκευάσουν ἐντὸς ἔτους 150.000 ζεύγη ὑποδημάτων ἀπὸ τὴν χρῆσιν 33 - 34. Προσθέτει ὅτι ἂν γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησίς των θὰ ἀνακουφισθῇ ὄχι μόνον ἡ τάξις τῶν ἀρβυλοποιῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἐπαγγελματικὸς κόσμος.

Ὁ κ. ***Γ. Κατεχάκης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐκτελεῖται κατ' ἔτος καὶ συνεπῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἄποψις τῶν ἀναφερομένων. Δίδει κατόπιν ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ἀρβυλῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Γερογιάννης*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν Σωματείων Πρεβέζης περὶ ψηφίσεως νομοσχεδίου ἐκβαθύνσεως τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου Πρεβέζης λέγει ὅτι εἶνε γνωστὴ ἡ τραγικὴ θέσις τῶν ἐμπόρων λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ παρακαλεῖ, ὅπως γίνῃ σύστασις εἰς τὰς τραπέζας νὰ δεχθοῦν ἀνακαλεῖ, ὅπως γίνῃ σύστασις εἰς τὰς τραπέζας νὰ δεχθοῦν ἀνανέωσιν τῶν γραμματίων μέχρι τῆς μελλούσης παραγωγῆς ἐλαίου, ὁπότε οἱ ἀναφερόμενοι ἐλπίζουν, ὅτι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των. Φρονεῖ ὅτι μία τοιαύτη εὐκολία δι' ὀλίγους μῆνας θὰ εἶνε εὔκολος

Α. Παπαθανάσης. Συνηγορῶ καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ αἰτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου, ἔχω δὲ νὰ τονίσω τὴν ἰδιαιτέρως δυσχερῆ τὴν αὐτόχρημα τραγικὴν θέσιν τῶν ἐμπόρων Ἀγρινίου ἀδυνατούντων νὰ πληρώσουν τὰς πρὸς τραπέζας ὑποχρεώσεις καὶ περελθόντων εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, ὥστε ἐντιμότατος τῆς πόλεως ἔμπορος, ὡς ἀναγγέλλεται σήμερον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ἤχθη εἰς αὐτοκτονίαν μὴ δυνάμενος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀπότισιν χρέους του πρὸς τὴν τράπεζαν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ σύστασις πρὸς τὰς τραπέζας ὅπως ἀνανεοῦ τὰ λήγοντα γραμμάτια τῶν ἐμπόρων ἐπὶ καταβολῇ τῶν τόκων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀποτελεῖ τὴν δικαιοτέραν αἴτησιν καὶ ἀξίωσιν.

Π. Φλῶρος. Καλὸν θὰ ἦτο ἕνα τοιοῦτον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἐπήγαινεν εἰς τὰς Τραπέζας καὶ διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐπαγγελματίας Ἰωαννίνων.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὴν κατάργησιν τοῦ προσθέτου φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς κάλυψιν τῆς ζημίας τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἐλαίου ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κερκύρας. Ἠδη ἐξέλιπεν ὁ λόγος τῆς συνεχίσεως τῆς ἐξαγορᾶς καὶ συνεπῶς δέον νὰ καταργηθῇ τάχιστα ἡ πρόσθετος φορολογία, ἵνα οὕτως ἀτιμηθῶσι τὰ ἐλαιόλαδα κατὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν κατ' ὀκᾶν ὅση εἶναι ἡ πρόσθετος φορολογία.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Εὐκαίρως ἀπαντῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς καταργήσεως τῆς προσθέτου φορολογίας.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεων δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀνερέσεως ἀποφάσεως δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίωνκαὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων προστίθεται παράγραφος 6 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἐδάφ. β' καὶ ἑπομ., 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν ὑπέκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 παράγραφοι 1—7 τοῦ νόμου 3713, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4210 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4986».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτρεπόμενον ἔδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως ὑπόκεινται ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 ἐκδοθεῖσαι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν περὶ ὧν πρόκειται διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρχεται μετὰ τοῦτο ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ὑπὸ τὴν κοίσιν τῆς Βουλῆς πρόκειται ὄχι ἰδικόν μου νομοσχέδιον, ἀλλὰ πρότασις νόμου, τῆς ὁποίας τὴν πρωτοβουλίαν εἶχε, ὅπως ἦτο φυσικόν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐργατοαγρατικοῦ κόμματος, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσυπέγραψαν καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν φίλων

μου. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα μὲ κατηγόρησε, ὅτι ἐζήτησα διὰ κυκλωτικῆς κινήσεως νὰ ἐπιτύχω τὴν κατάργησιν τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Θὰ ἐπερίμενα ἐκ μέρους του περισσοτέραν ἀναγνώρισιν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν ἀντιπάλων. Διότι, ἐὰν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἀναγνώρισις, θὰ ἐγνώριζεν ὅτι δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κάμουν κυκλωτικὰς κινήσεις. Τὸ νομοσχέδιον προέρχεται ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως. Δὲν ἤλθα εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετ' αὐτοῦ. Ἐπεδίωξεν ὅμως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπογραφήν καὶ μερικῶν ἐκ τῶν φίλων μου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἰδέας αὐτῆς τῆς ἀναλογικῆς.

Ἐγὼ νομίζω, ὡς ἐνθυμοῦμαι, ὅτι τότε ὁ κ. Πετρίδης ἦλθε μίαν ἡμέραν καὶ μὲ ἠρώτησε «ξέρεις μᾶς πιέζει ὁ κ. Παπαναστασίου νὰ ὑπογράψωμεν μίαν τοιαύτην πρότασιν. Νὰ τὸ κάμωμεν ἢ νὰ μὴ τὸ κάμωμεν: Ξεφορτώνομε τοῦ εἶπα, δὲν ἔχω καιρὸν διὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν δὲν εἶμαι ἀντίθετος διὰ νὰ μελετήσω τοιοῦτον ζήτημα. Τώρα ξέρετε ἀπὸ δηλώσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμα εἰς προηγουμένας συζητήσεις τῆς Βουλῆς, ὅτι εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑποστηρίξω, ὅπως αἱ μέλλουσαι ἐκλογαὶ διεξαχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος. Τὸ ξέρετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Προσπαθῶ νὰ θυμηθῶ πότε ἀκριβῶς ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ νὰ γίνουν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογικῆς, καὶ πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω εἰλικρινῶς, ὅτι δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ πότε ἀκριβῶς κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτό. Αὐτὸ ἔγινε ὅταν ἄρχισε νὰ φαίνεται ὅτι ἡ διατήρησις τῆς σταθεροποιήσεως δὲν εἶναι δυνατή, ἔγινε ὅταν ἐματαιώθη ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, νομίζω ὅτι ἦτο ὅτε μίαν φορὰν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως ὡμιλήσαμεν δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὅταν ἐφάνη ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ πάῃ μπροστά, τότε μὲ ἐπλησίασε ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ μοῦ εἶπεν, τί λέγεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἀναλογικῆς, τοῦ εἶπα, νομίζω ὅτι πᾶμε πρὸς ἐκεῖ. Δὲν γνωρίζω λοιπὸν ἂν ἔγινε τότε ἢ ὅταν ἐνόμισα ὅτι, μὲ τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία διεξήγετο, ὡς γνωρίζετε, διὰ τοῦ τύπου καὶ ἄλλοθεν, κινδυνεύει νὰ κτυπηθῇ ἡ σταθεροποίησις, ἢ ὅταν ἐνόμισα ὅτι ἡ ἀντίθεσις τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἦτο πλέον τόσον ὀξεία, ὥστε ἦτο ἀδύνατος ἡ συνεργασία πρὸς τὰς ἐκλογάς, ἢ ὅταν ἐξήγαγα τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκ τῆς ὀξείας μὲ τὰ Δημοκρατικὰ κόμματα ἀντιθέσεως ταῦτα ὄχι διὰ συνεργασίαν ἦσαν ἕτοιμα μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἦσαν ἕτοιμα νὰ συμπράξουν μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα. Δὲν δύναμαι ἐπομένως ὅσην καὶ ἂν κατέβαλον προσπάθειαν νὰ καθορίσω εἰς ποῖον σημεῖον ἔγινεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅλας αὐτὰς τὰς λεπτομερείας. Ἀλλὰ τίνα σημασίαν ἔχει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Ἔχει οὐσιώδη σημασίαν τὸ γεγονὸς ὅτι μετέβαλα γνώμην καὶ διατί μετέβαλα ταύτην διότι, κύριοι, ἂν αἱ ἐκλογαὶ ἐγίνοντο σήμερον ἐπὶ τῇ βάσει πλειοψηφικοῦ καὶ τἆλλα Δημοκρατικὰ κόμματα ἤθελον νὰ καταρτίσουν κοινοὺς συνδυασμοὺς μετὰ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὑπῆρχε μεγάλη πιθανότης ὅτι αὐτοὶ οἱ συνδυασμοὶ θὰ ἐλάμβανον τὴν πλειοψηφίαν τῆς χώρας. Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε: ποῦ βλέπεις τί τὸ ἀνώμαλον εἰς αὐτό; Μάλιστα βλέπω τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀνώμαλον εἰς αὐτὸ καὶ ἐπιθυμῶ ἐπὶ τούτου νὰ ἐξηγηθῶ καὶ θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ μὲ ἀφίσετε νὰ ἐξηγηθῶ μὲ ὅλην τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὰς περιστάσεις εἰλικίνειαν. Διότι νομίζω, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν πρέπει νὰ λεχθοῦν μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα συνήθως προσπαθοῦμεν νὰ ἀποφεύγωμεν χωρὶς διὰ τούτου νὰ ἐξυπηρετοῦμεν τὸ συμφέρον τῆς χώρας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος, κύριοι Βουλευταί, νὰ διακηρύξω ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησίν μου εἶναι ἀδύνατος ἡ ἄνοδος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν ἀρχὴν ἄνευ ἐσωτερικῆς ἀνατροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ρυθμισθῇ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα. Θὰ μοῦ εἴπητε - καὶ ἐξεδηλώθη ἤδη - Τί Δημοκρατικὸς εἶσαι σὺ λοιπόν, ὁ ὁποῖος κάμνεις τοιαύτην διακήρυξιν; Καὶ ἐγὼ ἔχω καθῆκον νὰ εἴπω ὅτι βέβαια, ἂν ὁ λαὸς κατόπιν ὡρίμου σκέψεως πράγματι φθάσει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι συμφέρον του νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Βασιλικὸν Θεσμόν, ἔχομεν καθῆκον νὰ ὑποταχθῶμεν, ἐγὼ τοὐλάχιστον, ὡς Δημοκρατικὸς ἄνθρωπος, θὰ ὑποταχθῶ. Ἐλπίζω τοῦτο νὰ σᾶς ἱκανοποιήσῃ. Ἀλλὰ ὅσα θὰ εἴπω τώρα δὲν θὰ σᾶς ἱκανοποιήσουν. Ἂν λοιπὸν διακηρύσσω τοῦτο, τὸ διακηρύσσω μὲ τὸν αὐτὸν ἔντονον τρόπον, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶ ὅτι παλινόρθωσις τῆς ἐκπεσούσης μάλιστα δυναστείας δύναται νὰ γίνῃ αἰφνιδιαστικῶς, διότι δι' ἄλλους λόγους εἶναι δυνατὸν νὰ φέρῃ πλειονοψηφοῦν τὸ λαϊκὸν κόμμα καὶ φθάσει νὰ καταψηφίσῃ ἕνα μεγάλο Δημοκρατικὸ κόμμα καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ μία πλειοψηφία τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἡ ὁποία ἀνοίγει οὕτω ὅλους τοὺς ἀσκοὺς τοῦ Αἰόλου κατὰ τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας, ὅπως γνωρίζομεν. Ἀλλὰ, ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι ἀνεκτόν, τὸ νὰ ἔλθῃ τὸ λαϊκὸν κόμμα ἐπὶ τῇ βάσει ὄχι ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ λαοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων ἐσωτερικῶν λόγων, ἐὰν λέγω, δὲν εἶναι τοῦτο ἀνεκτὸν νὰ ἔλθῃ τὸ λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν ἀρχήν, χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ ὅλους τοὺς ἀσκοὺς τοῦ Αἰόλου καὶ νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας, εἶναι ἀκόμη ὀλιγώτερον ἀνεκτὸν τὸ πρᾶγμα, τὸ νὰ ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος νὰ ἔλθῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν ἀρχὴν ὡς κόμμα μειοψηφοῦν λόγῳ τῆς διαιρέσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος καὶ νὰ θελήσῃ ὡς κόμμα μειοψηφοῦν, ἐλθὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου προγράμματος, νὰ θελήσῃ, λέγω, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν μοναρχικὸν Θεσμόν.

Ἀλλὰ θὰ μοῦ εἴπητε. Καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ λοιπόν; Ποία εἶναι ἡ ἰδική σου ἀντίληψις; διότι κατὰ τὸ 1926 ἡ τότε πλειοψηφία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἔλυσε τὸ ζήτημα τοῦ μὴ ἀναθεωρητοῦ τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἔχεις τὴν γνώμην ὅτι ἐμεῖς, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, ἂν ποτὲ ἐπιτύχωμεν νὰ σύρωμεν μὲ τὸ μέρος μας τὴν λαϊκὴν γνώμην, τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ πολιτεύματος, ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάμωμεν; Ὄχι κύριοι Βουλευταί. Δὲν ἔχω τοιαύτην ἀξίωσιν. Πιστεύω ὅτι ἐπιβάλλεται ν' ἀνοιχθῇ ἡ ὁδὸς τῆς νομίμου ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος διὰ τῆς συμφωνίας ὅλων τῶν Κομμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνουν διὰ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν χώραν ἐξ ἀπροόπτων. Καὶ διεξετραγωδήθησαν χθὲς τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ μὲ πόσην εὐχαρίστησιν ἤκουα τὰς κατηγορίας αὐτὰς, καὶ μὲ πόσην βεβαίως δυσαρέσκειαν τὰς ἤκουεν ὁ ἀγαπητὸς Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Τὰ ξέρω τὰ ἐλαττώματα, ὅλα τὰ ξέρω. Ὅ,τι δὲν δέχομαι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑποστηρίχθη ὅτι μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ μπορεῖ καὶ ἡ πλειοψηφία νὰ μειοψηφήσῃ καὶ νὰ πλειονοψηφήσῃ ἡ μειονοψηφία. Νομίζω ὅτι τοῦτο εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι τοῦτο τόσον ἀπίθανον, ὥστε ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν ἀνθρωπίνων προβλέψεων. Ὅταν θὰ συμφωνήσωμεν διὰ τὴν ἔννομον ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος, τότε δηλῶ εἰς τὸ Κόμμα τῶν Λαϊκῶν ὅτι θὰ μὲ εὕρῃ σύμφωνον ἀπολύτως πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Ποία εἶναι ἡ γνώμη μου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καλυτέρου ἐκλογικοῦ συστήματος τὸ γνωρίζει ἤδη ἡ Βουλή. Τὴν εἶπον καὶ ἄλλοτε πολλάκις, δὲν εἶναι ὅμως περιττόν, ἴσως μάλιστα ἐπιβάλλεται, μὲ δύο λέξεις νὰ τὴν ἐπαναλάβω. Ὑποστηρίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Χώρα πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς 150 περίπου περιφερείας, ὥστε νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν εἰς 150, ἑκάστη δὲ τῶν περιφερειῶν τούτων νὰ ἐκλέγῃ ἕνα Βουλευτὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πλειοψηφικοῦ, κατὰ τὸ ἐν Γαλλίᾳ σύστημα, εἰς τρόπον ὥστε, ἂν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἐπιτυγχάνεται ἀπόλυτος πλειοψηφία νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ὁπότε —τὸ ἀπέδειξαν αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἐν Γαλλίᾳ— ἐπιτυγχάνεται πάντοτε εἰς τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς διότι παραιτοῦνται οἱ ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ ἰσχυροτέρου ὁμόφρονος ἢ περίπου ὁμόφρονος. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μὲ κατηγορεῖ ὡς ἀνακόλουθον, διότι, ὑποστηρίζων μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, μετῆλλαξα τὴν γνώμην. Καὶ ἐξήγησα μὲν πρὸ ὀλίγου διατί μετέβαλον γνώμην, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος νὰ εἶναι ὀλιγώτερον δριμὺς δι' ἐμὲ, μεταβάλλοντα γνώμην, ἐφόσον γνωρίζει τί εἶπεν ὁ ἴδιος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 5 Μαΐου 1927.

Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀθηνῶν κ. Μακᾶς, σᾶς ἀνέγνωσε προχθὲς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὀλίγα λεπτά, νὰ σᾶς διαβάσω. «Τὰ κόμματα, ἔλεγεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, δὲν δύνανται νὰ προσκολληθῶσιν εἰς ἓν ὡρισμένον πρόγραμμα ἐπὶ ἑνὸς συστήματος ἐκλογικοῦ. Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸ εἶναι ἕνας λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ καθιέρωσις τῆς ἀναλογικῆς, ἐφόσον εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσι περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἄλφα σύστημα εἶναι τὸ καλύτερον καὶ ὄχι τὸ ἕτερον σύστημα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συνταγματοποιήσωμεν τὴν διάταξιν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπεκαλέσθη τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Μπριάν, μεταβαλόντος γνώμην περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενον νὰ μεταβάλῃ κανεὶς γνώμην περὶ τοῦ συστήματος».

Π. Τσαλδάρης. Πότε ἐλέχθησαν αὐτά;

Α. Μακᾶς. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 5 Μαΐου 1927.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐζητήθη τότε ἡ καθιέρωσις τῆς ἀναλογικῆς καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, νομίζω, ἐπέμενε νὰ μπῇ εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ πρότασις αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐπολέμησε τότε ὁ κ. Τσαλδάρης διότι ἦτο κατὰ τῆς ἀναλογικῆς. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ εἶπα, ἐὰν λοιπὸν ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν περιστάσεων ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀχθῇ εἰς μεταβολὴν γνώμης, τότε δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα περίστασις καὶ πλέον ἐπιβεβλημένη ἀπὸ τὴν παροῦσαν περίστασιν, διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ μεταβάλῃ γνώμην καὶ νὰ δεχθῇ, ὅπως αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ διεξαχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ δὲ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει πόσον τὸν τιμῶ προσωπικῶς, νὰ μεταχειρισθῶ γλῶσσαν μᾶλλον αὐστηρὰν λέγων, ὅτι θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἐννοήσω ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1924 δὲν ἐγείνεν ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, μολονότι τὸ λεχθὲν τότε ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐλευθεροφρόνων εἶχε ἀξίαν ἀπόλυτον, ὅτι δηλαδὴ ἐὰν ἠμπορῇ νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὸ γεγονός, ὅτι ψῆφοί τινες αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς δημοκρατίας ἦσαν ὕποπτοι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθῇ, ὅτι ὅλαι αἱ ψῆφοι αἱ ὁποῖαι ἦσαν διὰ νὰ δοθοῦν ὑπὲρ τοῦ μοναρχισμοῦ, ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὰς κάλπας καὶ δὲν ἔγινε καμμία πλαστογραφία. Ἐν τοιούτοις ἐδέχθην ὅλην τὴν ἀνεξήγητον ἄρνησιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ δεχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος ἐκείνου.

Ἀλλὰ πῶς νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἄρνησις τοῦ Λ. Κόμματος ὅπως δεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τότε νέου δημοψηφίσματος; Καὶ πῶς νὰ ἐξηγηθῇ περαιτέρω ἡ ἄρνησις καὶ κατὰ τὸ 1929 καὶ κατὰ τὸ 1930 καὶ κατὰ τὸ 1931, νὰ δεχθῇ τὴν ἐπανειλλημένην πρότασίν μου, ὅπως διεξάγωμεν νέον δημοψήφισμα, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελα τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ ψήφισμα, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελα τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γιὰ νὰ διεξαχθῇ τοῦτο ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἔμπνευσίν του καὶ τὴν διεύθυνσίν του; Κύριοι Βουλευταί, καὶ ἀρχόμενος τοῦ λόγου μου εἶπον ὅτι θὰ ὁμιλήσω σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως, διότι θεωρῶ ὅτι τοῦτο εἶναι καθῆκόν μου, καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος δυστυχῶς νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἄρνησις τοῦ Λ. Κόμματος νὰ δεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος μετὰ τόσον χρόνον ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Δημοκρατίας, ὑπὸ ὅρους κατὰ τὸ 1927, ὅταν μετεῖχε τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλίζουν ἐντελῶς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ψηφοφορίας, ὀφείλεται εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι τὸ

Λαϊκὸν Κόμμα θέλει νὰ διατηρῇ ἐκκρεμὲς τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα. Θέλει νὰ τὸ διατηρῇ ἐκκρεμές, καὶ γεννᾷ τὴν εὔλογον ὑπόνοιαν εἰς τὸν Δημοκρατικὸν Κόσμον, ὅτι ζητεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ μιᾶς εὐκαιρίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ὅπως εἶπον καὶ πρὸ ὀλίγου, νὰ ἔχῃ μεταστραφῇ ἡ κοινὴ γνώμη ὥστε νὰ δώσῃ μία πλειοψηφίαν εἰς τὸ Λ. Κόμμα, διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτοῦ καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ ἐγκαταστήσῃ πραξικοπηματικῶς τὸν μοναρχικὸν Θεσμόν. Ἀλλ' εἶναι, κύριοι Βουλευταί, ἐξ ἴσου σαφὲς ὅτι ὁ Δημοκρατικὸς κόσμος δὲν θὰ ἀνεχθῇ ποτὲ τοιαύτην κατὰ τοῦ πολιτεύματός του ἐπιβουλὴν (Χειροκροτήματα), ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς ἐσωτερικῆς τῆς Χώρας. Ἐὰν τὸ Λ. Κόμμα ἤθελε νὰ μεταβληθῇ, ὅπως εἶπον καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλήν, εἰς ἕνα Κόμμα θρησκοῦ τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον νὰ ὑφίστατο ἄνευ προσδοκίας καὶ ἄνευ ἀξιώσεων σοβαρῶν πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, δὲν θὰ ἔχωμεν κανένα δισταγμὸν νὰ διακηρύξωμεν τὸν ἀπόλυτον σεβασμόν μας πρὸς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ γνωρίζετε κ. Βουλευταί, ὅτι ἐὰν ἀπεφάσιζε τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ διακηρύξῃ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτική του, νὰ θρηνῇ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ μέλλον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφιζόντων αὐτὸ ὁποῖος ἀνέρχεται περίπου εἰς τὸ 1)3 τῶν ψήφων θὰ περιωρίζετο ὄχι εἰς τὸ 1)10 ἀλλ' ἴσως εἰς 1)1000 διότι δὲν πιστεύω περισσότερον ἀπὸ 3.000 Ἕλληνες νὰ εὑρεθοῦν οἱ ὁποῖοι νὰ δεχθοῦν νὰ ἀποτελέσουν αὐτὸ τὸ κόμμα τῆς θρησκοδίας. Διότι, κ. Βουλευταί, ἡ εὐθύνη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπέναντι τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας εἶνε τόσον μεγαλυτέρα καθ' ὅσον εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κόμματα τῆς χώρας, διότι ἀντιπροσωπεύει ἕνα οὐσιῶδες μέρος καὶ τοῦ ἀστικοῦ καὶ τοῦ συντηρητικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἀδύνατον εἶναι νὰ δεχθῇ νὰ καταδικάσῃ ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ μείνῃ διαρκῶς εἰς τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς ζωῆς μεταβεβλημένος εἰς θρησκοδίαν—θὰ προσθέσω—εἰς τὸ νὰ παρεμποδίζῃ διὰ τῆς στάσεώς του τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος εἰς τὴν χώραν. Ἐὰν σήμερον ἡ παγκόσμιος κρίσις δὲν ἀνέτρεπε τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας θὰ ἠδύνατο ἀκόμη νὰ ἐξηγηθῇ αὐτὴ ἡ στάσις ἡ ἐφεκτικὴ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς ἀγωνιώδους προσπαθείας, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἔχομεν καθῆκον νὰ καταβάλωμεν διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος, νὰ διατηρῆται ἐκκρεμὲς τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ συνεχῆ διατήρησιν ἑτοίμης ὑπονόμου, τῆς ὁποίας ἡ ἔκρηξις ἐπιδιώκεται μὲν νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Πολίτευμα τῆς χώρας, θὰ φέρῃ πιθανώτατα ὡς ἐπακόλουθον, ὄχι μόνον τὴν ἀνατροπὴν τὴν πολιτειακήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ματαίωσιν κάθε προσπαθείας πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, αὐτὴν τὴν κοινωνικὴν ἀκόμη ἀνατροπήν, τοῦτο, κύριοι, ὑπερβαίνει ἐντελῶς κάθε ὅριον ἀνοχῆς, τὸ ὁποῖον ἡ ὑγιὴς κοινὴ γνώμη δύναται νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς τοιαύτην πολιτικὴν ἑνὸς μεγάλου κόμματος τῆς χώρας. Ὑπάρχει ἓν σημεῖον τὸ ὁποῖον ἤθιξα ἤδη καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα ἔχει ὑεωρητικῶς δίκαιον. Τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι, ὅπως εἶπον ἤδη, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Πιστεύω, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴ ἀποτελεῖ σφάλμα πολιτικόν, σφάλμα βαρὺ πολιτειακόν, διότι ἡ ἀπαγόρευσις οὐδεμίαν παρέχει ἀσφάλειαν κατὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ Πολιτεύματος.

Καθ' ὅσον ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ ὡριμάσῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἰδέα τῆς ἀνάγκης ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος,κανεὶς δὲν θὰ εἶνε τόσον ἰσχυρός, ὥστε νὰ ἀντιτάξῃ ἀποτελεσματικῶς φραγμὸν κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως, ἀλλ' ἐνῷ δὲν ἀποτελεῖ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη τῆς νομίμου ἀναθεωρήσεως φραγμόν, ἐνῷ δὲν ἀποτελεῖ ἀσφάλειαν, ἐξασθενίζει τοὐναντίον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἰσχύοντος πολιτεύματος. Καὶ τὴν ἐξασθενίζει διότι δικαιολογεῖ ἠθικῶς, ὄχι μόνον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν μελῶν τοῦ Λ. Κόμματος· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν συνείδη-

σιν πολλῶν ἀνεξαρτήτων πολιτῶν, δικαιολογεῖ τὴν ἐνδεχομένην χρησιμοποίησιν μιᾶς εὐκαιρίας ποὺ θὰ παρουσιασθῇ, ὥστε νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἐκθέσιμος ἡ μεταβολή, ἐφ' ὅσον νόμιμος μεταβολὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ. Διὰ τοῦτο, νομίζω, κύριοι Βουλευταί, ὅτι ὁ Δημοκρατικὸς κόσμος καθήκον θὰ εἶχε νὰ συμφωνήσῃ ὅπως προτείνει εἰς τοὺς Λαοὺς τὴν σύγκλησιν ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς τροπολογίαν τοῦ Συντάγματος. Θὰ μοῦ εἴπητε καὶ πῶς ἀφοῦ τὸ πολίτευμα ἐμπαδίζει τὴν τροποποίησιν ;) βέβαια ἡ ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος ὅπως τροπολογηθῇ νόμιμος ἀναθεώρησις, θὰ ἀποτελῇ καθ' οὐσίαν μίαν ἐπανάστασιν. Ἀλλὰ ἔχομεν καθήκον συμφωνούντων ὅλων, ἐὰν συμφωνοῦμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔχομεν καθήκον νὰ μετέλθωμεν ταύτην τὴν ὁδόν, διότι ἡ ἐπανάστασις θὰ εἶναι λεκτική, θὰ εἶναι τυπική, θὰ εἶναι δὲ οὐσιαστικὴ ἡ ἀποκατάστασις τῆς γαλήνης καὶ ἡρεμίας τοῦ τόπου. Βέβαια δὲν προτείνω νὰ λάβωμεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἀποφασίσωμεν δηλαδὴ τώρα νὰ κάμωμεν ἐκλογὰς ἐθνοσυνελεύσεως διὰ νὰ ἴδωμεν τί θὰ γίνῃ διὰ τὸ πολίτευμα. Δὲν θὰ εἴμουν λογικὸς ἐὰν ἐπρότεινον ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Θὰ ἀνεβάλλετο ἡ περὶ τούτου ἐνέργεια εἰς εὐθετώτερον χρόνον, ὄχι πολὺ μακρὰν φυσικὰ κείμενον. Δὲν εἶναι ἡ ὥρα βεβαίως νὰ χαράξω πῶς ἀντιλαμβάνομαι αὐτὴν τὴν ἀναθεώρησιν, δὲν θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καπριτσιῶν τῆς στιγμῆς, ἀλλ' ὅτι εἶναι προϊὸν ὡρίμου ἐνσυνειδήτου ἀποφάσεως τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Προχείρως μόνον καὶ ἐνδεικτικῶς ἔλεγον ὅτι ἴσως μία τοιαύτη διαδικασία θὰ ὡρίζετο ὡς ἑξῆς : Ἡ Βουλὴ κατὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Γ' Συνόδου τῆς Βουλευτικῆς περιόδου, ὄχι δηλαδὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν της ποὺ ἔρχεται, διότι πρέπει νὰ ἴδῃ καιρός, 2 χρόνια νὰ δοκιμασθῇ αὐτή, οὔτε εἰς τὸ τέλος πάλιν. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Γ' Συνόδου μιᾶς περιόδου θὰ ἀπεφαίνετο διὰ μιᾶς σειρᾶς πλειοψηφίας ἂς ποῦμε τῶν 3)4 τῶν Βουλευτῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τότε θὰ γίνωνται ἐκλογαὶ νέαι Βουλῆς, ἡ ὁποία θ' ἀποφασίσῃ τὴν ἀναθεώρησιν μὲ πλειοψηφίαν μεγάλην ἐπίσης, ἀλλὰ ὄχι τόσον μεγάλην ὅσον ἡ πρώτη, ἴσως θὰ ἔλεγον τὰ 3)5 καὶ μὲ τὴν πρόσθετον ἀκόμη διάταξιν ὅτι ἐὰν ἡ διπλὴ Βουλὴ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως, ἀλλ' ἂν δὲν συγκεντρώσῃ ἡ πλειοψηφία τὰ 3)5 τῶν βουλευτῶν τότε δύναται ἡ νέα Βουλή, ἡ ὁποία θὰ ἐκλεχθῇ μετὰ τὴν διπλῆν Βουλήν, ἐὰν καὶ ἐκείνη κατορθώσῃ νὰ συγκεντρώσῃ τὴν πελειοψηφίαν τῶν 3)5 νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀναθεώρησιν. Αὐτά, εἶπον κύριοι Βουλευταί, ἐνδεικτικῶς μόνον, ἐκθέτων σχέδιόν τι, ἀναθεωρήσεως, τὸ ὁποῖον ἐὰν θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ὁμαλὴν καὶ ἄνευ ἀναστατώσεως τροποποίησιν ἑκάστοτε τοῦ πολιτεύματος κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ, θὰ ἐξασφαλίζῃ συγχρόνως, ὅτι δὲν θὰ ἀλλάζωμεν πολίτευμα, ὅπως ἀλλάζομεν ὑποκάμισα. Ἀλλὰ ὅλα αὐτά, κύριοι βουλευταί, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε μὲ τὴν αὐτὴν εἰλικρίνειαν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἔχουν καθαρῶς θεωρητικὴν ἀξίαν καὶ σκοπὸς των εἶναι νὰ παράσχουν μίαν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα. Διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ποτὲ δὲν θὰ εὑρεθῇ τοιαύτη πλειοψηφία διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ. Ὅτι μάλιστα δὲν θὰ συγκεντρωθῇ ποτὲ καμμία οἱαδήποτε ἀσθενὴς πλειοψηφία διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ, ὅτι ἐπιδιώκει ἄλλως τε τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, κύριοι βουλευταί, δὲν εἶναι νὰ μεταβληθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ Δημοκρατίαν αἱρετοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος εἰς Δημοκρατίαν Βασιλευομένην.

Ὄχι, κύριοι βουλευταί, ἐπιδιώκει τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν παλινόρθωσιν τῆς ἐκπεσούσης μοναρχίας.

Διότι ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἐλπίζουν ὅτι τοιουτοτρόπως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παγίου καὶ κληρονομικοῦ ἄρχοντος θὰ ἀποκαταστήσουν τὸν καλύτερον κομματικὸν ἀρχηγόν, ἄλλοι δὲ διότι θεωροῦν τοιουτοτρόπως ὅτι θὰ τοῦ παρασχεθῇ ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις, μία ἠθικὴ ἱκανοποίησις, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πολιτικὰ κόμματα γνωρίζω ὅτι ἀποβλέπουν πολλάκις ὅπως οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν καθημερινήν των ζωήν, τόσην μεγάλην σημασίαν ὥστε νὰ θυσιάζουν καὶ τὰ ὑλικά των ἀκόμη συμφέροντα. Διὰ νὰ πεισθῆτε, κ. Βουλευταί, ὅτι ἔχω δίκαιον σᾶς παρακαλῶ νὰ ὑποθέσετε πρὸς στιγμὴν ὅτι συνερχόμεθα ὅλοι οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων, εἰς μίαν σύσκεψιν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς κάποιαν συνεννόησιν, καὶ καταλήγομεν νὰ συμφωνήσωμεν ἀδύνατον, διότι θὰ ἐξεπολιτεύοντο εἰς τὴν χώραν ὅλοι αἱ ἀνατροπαὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀλλὰ τέλος πάντων δεχόμεθα ὄχι βέβαια τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς ἐκπεσούσης δυναστείας, εἶναι ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ἀποφασισθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ἕνα κληρονομικὸν ἄρχοντα, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολιτείας ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔκαμεν καθήκόν του εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀπόδειξιν τῆς χρησιμότητος του, ἀλλὰ πρέπει νὰ πέρνωμεν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἡ γέννησις ἐνδεικνύει ἑκάστοτε. Ὑποθέσατε λοιπὸν ὅτι ἀποφασίζομεν αὐτὰ καὶ ἀποκλείομεν τὴν ἐκπεσοῦσαν δυναστείαν καὶ κάμομεν ἕνα δημοψήφισμα διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ὅτι θέλομεν νὰ ἱδρύσωμεν μίαν νέαν δυναστείαν. Ἐγὼ κύριοι Βουλευταὶ δὲν γνωρίζω παρὰ ἕναν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος θὰ ψηφίσῃ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὑπὲρ ἐπανιδρύσεως τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ.

Πολλοὶ βουλευταί. Ποῖος ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ Ρωμάνος, ὁ ὁποῖος νομίζω ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Λ. Κόμμα, κανέναν ἄλλον ἐγὼ δὲν ξέρω ὁ ὁποῖος θὰ ψηφίσῃ ὑπέρ. Θέλετε ἀκόμη νὰ δεχθῶ ὅτι θὰ ψηφίζουν καὶ ἄλλοι 999 ἄνθρωποι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, ἂς τὸ δεχθῶ. Θὰ εἶναι ἐν ὅλῳ 1000 ἄνθρωποι, λοιπόν, οἱ ὁποῖοι θὰ βρεθοῦν νὰ ψηφίσουν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ βασιλικοῦ θρόνου. Αὐτά, κύριοι Βουλευταί, ἦσαν ὅσα ἐνόμισα, ὅτι εἶχον καθήκον νὰ εἴπω, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Ὁλλοί, ὅπως εἶπα καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου θεωροῦν ὅτι εἶναι καλύτερον νὰ μὴ κάμωμεν κανένα λόγον διὰ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, ἀρίνοντες τοῦτο νὰ σβύσῃ σιγά, σιγά. Εἶναι ἀξία σεβασμοῦ ἡ γνώμη αὐτη, ἀλλὰ δὲν τὴν συλλογίζομαι καθόλου, διότι γνωρίζω καλῶς, γνωρίζω καλύτερον ἴσως ἀπὸ τοὺς ἄλλους δημοκρατικοὺς ἀρχηγούς, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω καθόλου τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Α. Κόμματος, ποίαν ἀνησυχίαν διατηρεῖ στὰ πνεύματα ὁ φόβος ἐνδεχομένης πραξικοπηματικῆς ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος, καὶ ποίους κινδύνους μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἡ ἀνησυχία αὐτη. Πιστεύω ἐπομένως ὅτι καθῆκον ὅλων μας εἶναι νὰ εὕρωμεν λύσιν τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος διὰ τῆς ὁποίας θὰ παύσῃ τοῦτο νὰ ἀποτελῇ, ὅπως εἶπα καὶ πρὸ μικροῦ, ὑπόνομον κατὰ τῆς ἡσυχίας τῆς Χώρας, δυναμένην νὰ ἐκραγῇ ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην. Προτείνω ἐπομένως νὰ ἀποφανθῇ καὶ σήμερον ἡ Βουλὴ ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, νὰ παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον μεθ' ὅλων τῶν τροποποιήσεων ποὺ ἔχουν ὑποβληθῇ ἤδη εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν Εἰδικὴν καταρτιζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τελοῦσαν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ, ἡ ὁποία, ἐὰν εἶναι δυνατὸν μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Τετάρτης νὰ μᾶς φέρῃ τὸ πόρισμα της, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς. (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Γίνεται δεκτὴ ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς;

Πολλοὶ βουλευταί. Δεκτή, δεκτή.

Ἐξουσιοδοτεῖται κατόπιν ὁ κ. Πρόεδρος νὰ καταρτίσῃ τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν καὶ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρην.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξήγησεν ἤδη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἔσπευσεν αἰφνιδίως νὰ μεταβάλῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

Ἀληθῶς κατηγόρησα τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐζήτησεν οὐχὶ διὰ εὐθείας καὶ εἰλικρινοῦς ὁδοῦ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Καὶ μολονότι δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου τὴν ἐκφυγὴν ἀπὸ τὰ ὅρια μιᾶς συζητήσεως ὁμαλῆς καθ' ὁλοκληρίαν, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξακολουθῶ φρονῶν, ὅτι

ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον τὸ κατηγόρησα εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια. Γνωρίζετε, κύριοι πρὸ παντὸς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κυβερνῶν κόμμα, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι τὸ ἔχομεν σαφῶς καὶ καλῶς ἀντιληφθῆ, ποία πειθαρχιότης βασιλεύει εἰς τὸ κόμμα τοῦτο, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν οὐ μόνον γνώμην, ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ἐπιθυμίαν οἱανδήποτε τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος νὰ παρῇ καὶ νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν. Δὲν εἶναι, ἐπομένως, δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ πρότασις ἐκείνη ὑπεγράφη ἐντελῶς τυχαίως καὶ ὅτι μόνον κατόπιν ὑιοθετήθη ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ σκέψεων, τὰς ὁποίας ἠκούσατε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Καὶ λέγω εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀληθὲς αὐτό, διότι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ἀκόμη ὅτε μερικοὶ ἐκ τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησαν ἁπλῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐκπροσωποῦντος τότε τὸν ἀπόντα ἀρχηγόν.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ ἐπικοινήητε τὸν κ. Σοφούλην.

Π. Τσαλδάρης.....Τυπικῶς ἐξεπροσώπει τὴν Κυβέρνησιν ὁ κ. Μιχαλόπουλος. Ἀλλὰ ὁ κ. Μαρῆς, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικῶς κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐξεπροσώπει τὸν ἀπόντα ἀρχηγόν, κατ' ἐντολήν, λέγει τοῦ κ. Μαρῆ, ὅλαι αἱ ὑπογραφαὶ περὶ ἀναβολῆς, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐξ Οἰτύλου κ. Βουλευτοῦ, 40 τὸν ἀριθμὸν ἀπεσύρθησαν. Διότι ἡ πρότασις νόμου υἱοθετεῖτο ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δὲν θὰ ἐγίνετο συζήτησις κἂν περὶ ἀναβολῆς, ἐὰν δὲν εἶχον λάβει τὴν πρόνοιαν νὰ παρακαλέσω τοὺς φίλους μου, ἵνα ἔχωσιν ἑτοίμην πρότασιν περὶ ἀναβολῆς εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκείνη ἀπεσύρετο. Τοῦτα συνέβησαν καὶ διὰ τοῦτο συνεζητήθη ἡ πρότασις ἐκείνη. Λέγω δὲ ταῦτα ἵνα ἀναφέρω τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐγὼ ἀκριβάντως πιστεύω, ὅτι ἡ πρότασις ἐκείνη, βεβαίως, εἶχεν υἱοθετηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δὲν νομίζω, λέγω, ὅτι ἐπὶ τοιούτων τοσούτης σοβαρότητος ζητημάτων ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φέρεται οὕτως ἀπέναντι τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος καὶ ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔχει πλέον σημασίαν τοῦ πρᾶγμα. Τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησε καὶ ἡ δικαιολογία, ἡ ὁποία ἤδη φέρεται, ἀποδεικνύει ὅτι οὐχὶ αἰφνιδιαστικῶς, ἀλλ' ἐσκεμμένως ἤχθη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐπεζήτησε νὰ ἐμφανίσῃ κινδύνους καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὁμαλότητα. Ἐὰν τυχὸν τὸ Λαϊκὸν κόμμα πλειοψηφοῦν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀναλάβει τὴν ἀρχήν, πῶς δύναται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ προβάλῃ τοιούτους ἀστείους κινδύνους ; Ταῦτα λέγων μίαν μόνον ἔχει πρόθεσιν καὶ σκέψιν, νὰ καταδολιευθῇ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, πῶς νὰ τὸ καταστήσῃ ὑποπτον εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Πῶς εἶναι δυνατὸν λέγω, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τετραετίας κυβερνῶν τὴν χώραν νὰ ἰσχυρίζεται σοβαρῶς ὅτι αἰφνιδίως, τὴν τελευταίαν στιγμὴν συνέλαβεν αὐτὴν τὴν μεγάλην ἰδέαν, ὅτι κινδυνεύει τὸ Κράτος, ἐὰν πλειονοψηφήσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα; Καὶ ἐπὶ τέσσαρα συνεχῆ ἔτη, ὅτε ἠγωνίζετο ἤδη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς ἐμμένει εἰς τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ μεταβάλῃ τοῦτο, δὲν τὸ εἶχεν ἀντιληφθῇ; Ἀκόμη τὴν 5ην παρελθόντος Μαρτίου, ἔλεγεν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὅτι θὰ ἰσχύσῃ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ θὰ ἐνεργηθῶσι καὶ αἱ ἐκλογαί. Ἀλλ' ἐνῷ πρὸ δεμήνου, μόλις, διεκήρυττε τὴν ἐμμονήν του εἰς τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, τὴν ἑσπέραν ταύτην μὲ τὴν συνήθη αὐτοῦ εὐγλωτίαν, ἀλλὰ καὶ φροντίζων νὰ τὰ ἔχῃ γραμμένα εἰς τὸ χαρτί, παρέταξε διάφορα ἐπιχειρήματα διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παλινωδίαν του, τοῦ ἐξέφυγεν ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναμνησθῇ ποία ἡ περίστασις καθ' ἣν μετέβαλε γνώμην. Ἂν ὅτε ἐματαιώθη ἡ συγχρότησις τῆς οἰκουμενικῆς ἢ ὅτε ἐσχημάτισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον τὰ δημοκρατικὰ κόμματα νὰ συμπράξωσι μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ ;

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ πληροφορηθῶ ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τίνα συνειρμὸν παραστάσεων τοῦ ἐγεννήθησαν οἱ φόβοι περὶ κινδύνων ἐξ ἐνδεχομένης ἐπικρατήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἴτε μόνου εἴτε ἐν συμπράξει μετὰ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων ;

Τοῦτο δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐξηγήσῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐὰν εἶχε συμπράξει τὸ Λαϊκὸν μετὰ τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ ὑπερίσχυε, τότε οἱ φόβοι του θὰ ἦσαν δικαιολογημένοι ; Λησμονεῖ ὅμως τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τοῦ τόπου.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα μετὰ τῶν δύο ἄλλων κομμάτων καὶ μετὰ τοῦ κόμματος τοῦ συνεργαζομένου μεθ' ὑμῶν σήμερον συνέπραξεν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἡ σύμπραξις ἐκείνη ἀληθῶς συνετέλεσεν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, καὶ αὐτη ὄχι μόνον δὲν ἐγέννησεν ἀνωμαλίας, τὰς ὁποίας σεις εἰς τὸν ἐγκέφαλόν σας κατασκευάζετε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἡ σύμπραξις ἐχρησίμευσεν διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ τὴν τάξιν καὶ τὴν ὁμαλότητα εἰς τὴν χώραν, διὰ νὰ ἔλθετε σεῖς κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀρίσετε σήμερον τὰ ἐρείπια τὰ ὁποῖα ἔχετε δημιουργήσῃ, καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ παραλάβῃ ὁ διάδοχος σας. Δὲν νομίζω κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὅτι εἶναι θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχετε δικαίωμα νὰ μειδιᾶτε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ μειδιῶ; Ποῦ εἴδατε τὸ μειδίαμα ;

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν ἐξέλθετε ἔξω καὶ θελήσετε νὰ ἐξετάσητε τὴν πραγματικότητα θὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι δὲν εἶναι τόσον ρόδινα τὰ πράγματα, ὅσον τὰ φαντάζεσθε. Καὶ ὀφείλω νὰ σᾶς συστήσω, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς νὰ παίζωμεν καὶ νὰ ἀνακινῶμεν τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς θίγει. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ σκεπτώμεθα περὶ τοῦ πολιτεύματος, καὶ νὰ ὁμιλῶμεν περὶ συγκροτήσεως ἐθνοσυνελεύσεως. Εὔχομαι ὁ Θεὸς νὰ ἀποτιώσῃ ἀπὸ τὴν χώραν οἱανδήποτε θύελλαν. Ἀλλ' οὐχ' ἧττον, ἀφοῦ σεῖς ἐξακολουθεῖτε διὰ τοιούτων μεθόδων νὰ συμπεριφέρεσθε ἀπέναντι τῶν περιστάσεων, δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ εὐχή μου θὰ συντελέσῃ εἰς τίποτε. Καὶ τί ἔρχεται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ μᾶς εἴπῃ; Αὐτὴν τὴν στιγμὴν πῶς μετέβαλε σκέψεις καὶ ἐπαναφέρει τὸ ἀναλογικὸν σύστημα ἀντὶ τοῦ ἰσχύοντος πλειοψηφικοῦ, ἕνεκα μέλλοντος κινδύνου. Ποίου κινδύνου; Ὅτι ἐπαναστατικῶς δύναται νὰ ἔλθῃ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα νὰ ἐπιβάλῃ τὸ βασιλικὸν πολίτευμα. Ἀλλ' ἔχετε τὸ δικαίωμα, σεῖς μάλιστα κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως νὰ κατηγορῆτε τὸ Λ. κόμμα, καὶ θὰ σᾶς εἴπω διατί σεῖς εἰδικῶς, ὅτι τὸ Λ. κόμμα δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἕνα τοιοῦτον αἰφνιδιασμὸν ἐναντίον τῆς χώρας ;

Σᾶς ἔχω εἴπῃ ὅτι δὲν δύναται τὸ Λ. κόμμα νὰ σπεύσῃ νὰ μεταβάλῃ τὸ πολίτευμα, μόνον καὶ μόνον δὲν ξεύρω διατί, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ, διότι ἐδῶ ὡμιλήσατε καὶ περὶ ἱκανοποιήσεων καὶ προσωπικῶν ἀπαιτήσεων πρὸς μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος. Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, γνωρίζετε καλῶς ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὸ εἶπον καὶ νομίζω ὅτι σᾶς τὸ εἶπον καὶ εἰς μίαν ἰδιαιτέραν συνάντησίν μας καὶ σαφῶς σᾶς διαβεβαίωσα ὅτι τὸ πολίτευμα τὸ Λ. κόμμα δὲν τὸ νομίζει ἀντικείμενον τῶν ἐπιδιώξεων αὐτοῦ. Τὸ Λ. κόμμα πιστεύει εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ πολίτευμα δὲν εἶναι ζήτημα οἰουδήποτε κόμματος. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποία τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον στηρίζει κάτι τὸ βασίμως ἐδραιωμένον, ἤθελε τὸ θεωρήσει ἀντικείμενον πολιτικῆς ἢ ἀντικείμενον οἱασδήποτε κομματικῆς ἐνεργείας. Ὄχι. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καθεστώς, ἐφόσον δὲν εἶναι προϊὸν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ἔξω ἀπ' αὐτὸ δὲν ἀναγνωρίζω τίποτε. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτεσθε, ὅταν ὑπάρχῃ πλήρης ἡ διαβεβαίωσις, διότι δὲν τὴν ἔχετε σεῖς, τὴν ἔχει ὁ λαός, διότι μόνον εἰς ἐκείνας τὰς διαβεβαιώσεις ποὺ δίδονται εἰς τὸν λαὸν δίδω σημασίαν, ὅταν ἔχετε τοῦτο τὸ δεδόμενον, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτεσθε περὶ αἰφνιδιαστικῶν ἀνατροπῶνκαὶ νὰ προτείνετε σχέδια περὶ

ἐθνοσυνελεύσεων καὶ δημοψηφισμάτων; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγετε ὅτι κατ' ἐπανάληψιν προσεφέρθητε εἰς τὸ Α. κόμμα νὰ ἐνεργήσητε δημοψήφισμα παραδίδοντες καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν; Καὶ πῶς δύνασθε νὰ ὁμιλῆτε περὶ σοβαρᾶς τῶν Ἐσωτερικῶν; Καὶ πῶς δύνασθε νὰ ὁμιλῆτε περὶ σοβαρᾶς προτάσεως ἐχούσης σημασίαν τινὰ καὶ διὰ τῆς ὁποίας σκέπτεσθε νὰ λύσετε αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὅπως ἐλύσατε καὶ τόσα ἄλλα, ἐνῷ ταυτοχρόνως σεῖς ὁ ἴδιος ἀνεγνωρίζατε ὅτι τοιοῦτον δημοψήφισμα δὲν δύναται νὰ γίνῃ; Καὶ τὸ ἀνεγνωρίζατε ὀρθῶς, διότι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις. Καὶ προτείνετε σεῖς συγκλησιν ἐθνοσυνελεύσεως καὶ μὲ ὡρισμένην μάλιστα διαδικασίαν; Εἶναι λοιπὸν σοβαρὰν ἐπιχείρημα νὰ ἐπικαλῆσθε ἐνώπιον ἡμῶν ὅτι δὲν ἤθελον νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα τοῦ νὰ ὅτι ἐπροτείνατε δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἀπεδεχθην, ἐνῷ σεῖς ταυτοχρόνως ἀπὸ τοῦ ἰδίου βήματος ὑποστηρίζετε ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ; Δὲν ἔλαβον τὴν εὐτυχίαν νὰ κυβερνήσω τὴν χώραν. Ἀλλὰ σεῖς ὁ ὁποῖος τὴν κυβερνᾶτε ἐπὶ τετραετίαν, σεῖς ὁ ὁποῖος ἔχετε μία τεραπλῆ πλειοψηφίαν (γέλωτες).

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τεραπλῆν πλειοψηφίαν.

Π. Τσαλδάρης. Νὰ μὲ συγχωρῆτε, κύριοι συνάδελφοι, ἐὰν ἐκ λάθους ἔκαμα χρῆσιν λέξεως, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἔχῃ καὶ κάποιαν ἔννοιαν διὰ τὴν σημερινὴν περίστασιν. Λοιπὸν διατί δὲν ἐλάβατε ἀπὸ πρὶν πρόνοιαν νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν μεταβολήν, ἀλλὰ ἔρχεσθε τὴν στιγμὴν ταύτην ἐκ τοῦ προχείρου συναρμολογοῦντες διὰ νὰ λύσετε αὐτὸ τὸ ζήτημα; Ὅτι δὲν τὸ ἐκάματε, σημαίνει ὅτι δὲν εὑρίσκετε τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ λύσετε.

Ἀλλ' ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀναγνωρίζετε τὴν ἀνάγκην. Ἐγὼ δὲν ὑποστηρίξᾳ ποτε τὴν α ἢ τὴν β λύσιν, διότι ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι θεωρῶ τὸ πολιτειακὸν ἀντικείμενον τοῦ λαοῦ, ἔξω ἀπὸ τὰς κομματικὰς ἐπιδιώξεις. Καὶ ἐπομένως μὴ ὢν ἐν τῇ Κυβερνήσει, δὲν εἶχα θέσιν νὰ σκεφθῶ περὶ τῆς α ἢ τῆς β λύσεως.

Πῶς λοιπὸν σεῖς θέλετε νὰ ἀποδώσητε ἱκανοποιήσεις εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα; Ποίος σᾶς ἐζήτησεν ἱκανοποιήσεις; Ποίος ἐθεώρησε τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα ὡς ἱκανοποιήσιν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος; Σᾶς εἶπα καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον μὴ ταράσσετε τὸν λαὸν μὲ αὐτὰ τὰ ζητήματα. Ἀφίσατε τὸν λαὸν εἰς τὴν φτώχιαν καὶ τὴν δυστυχίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει. Σεῖς διαρκῶς δὲν κάμνετε τίποτε ἄλλο, παρὰ εἰς οἱονδήποτε ζήτημα καὶ ἂν γεννηθῇ εἰς τὴν Βουλήν, νὰ λέγετε διαρκῶς «τὸ λαϊκὸν κόμμα τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα». Ὡς ἐὰν τοῦτο νὰ σᾶς εἶναι ἕνα ἰδιαίτερο φυλακτὸ διὰ κάθε σας καπουτσειά. Καὶ ἀριθῶς ὡς τοιοῦτον χρησιμεύει καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ ἐπιδείξω καὶ σήμερον ποῖον σεβασμὸν καὶ ποίας θυσίας ἔκαμα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι, ὅτε ἤρχη ἡ τάξις εἰς ἐμὲ διασαλευθῇ καὶ ἡ χώρα εἶχε περιέλθει εἰς μίαν στρατιωτικὴν Δικτατορίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἐὰν ἀπετέλουν ἀρχηγὸν κόμματος, τὸ ὁποῖον νὰ θέλῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων, εἶχον ὅλην τὴν εὐκαιρίαν τότε νὰ ἐπωφεληθῶ. Διετέλεσαν τότε ἐν διώξει ὅλα τὰ Δημοκρατικὰ κόμματα καὶ ἐπεζήτειτο ὑπὸ τοῦ Δικτάτορος προσέγγισις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ τὸ λαϊκὸν κόμμα, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον κατηγορήσατε ὅτι ἠδύνατο νὰ κάμῃ καὶ αἰφνιδιασμοὺς ἀκόμη, σᾶς λέγω, τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ οἱ φίλοι σας καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔπαυσαν νὰ εἶναι φίλοι σας, συνεμάχησε μετ' αὐτῶν καὶ ἔκαμεν ἀγῶνα χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως, τὸν ἀγῶνα δὲ αὐτὸν τὸν ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν ὑπόδειξιν καὶ ὑποστηριξιν κοινοῦ ὑποψηφίου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον σεῖς μοῦ λέγετε ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ τοῦ κάμω αἰφνιδιασμὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμφέροντος τοῦ κόμματος. Ὁ παρακαθήμενος σας δύναται νὰ σᾶς εἴπῃ πολλὰ σχετικῶς. Αὐτὸς ὑπέδειξεν ὑποψήφιον Πρόεδρον καὶ ἀπὸ κοινοῦ διεξήγαγε ἀγῶνα κατὰ τῆς τοιαύτης στρατοκρατίας καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ταχτικοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὅταν κατόπιν δι' ἐπαναστάσεως ἔπαυσεν ἡ στρατοκρατία ἐκείνη, καὶ ἐκλήθησαν νὰ συμπράξουν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα εἰς καταρτισμὸν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, εἶπον ὅτι δὲν δύναμαι νὰ διαταράξω τὸ ἔργον τοῦτο ἐνώπιον τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως, ὄχι δι' ἀτομικόν τινα λόγον, δὲν ἔχω κανένα λόγον, τοὐναντίον ἔχω πάντα λόγον νὰ ἐκτιμῶ τὸν τότε ἀρχηγὸν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλ' εἶπον μέσα στὴν ψυχήν μου, ἐπειδὴ εἶναι ἐπανάστασις, ἐὰν θέλετε νὰ κάμωμεν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν, ἂς ζητήσωμεν νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος τότε εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν ἕδραν του καὶ εὑρίσκετο μακρὰν ἀναγκασθεὶς νὰ παραιτηθῇ. Καὶ ἐπανῆλθεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης. Καὶ μόνον ἐνώπιον αὐτοῦ ἠθέλησα νὰ συζητήσω τὸν καταρτισμὸν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ σεῖς δύνασθε νὰ λέγετε ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ κάμῃ αἰφνιδιασμοὺς διὰ νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν τῆς πολιτείας; Καὶ λέγω σεῖς, διότι σεῖς κ. Πρόεδρε, ὅταν ἦτο ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἡ Οἰκουμενική, δὲν ἐδείξατε τὴν ὀφειλομένην ἀπέναντι αὐτῆς συμπεριφοράν, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον της καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀνατραπῇ τότε ἡ Οἰκουμενική, πρὶν ἢ διαλυθῇ ἕνεκα τῆς διαφωνίας τῆς πολιτικῆς, νὰ ἀνατραπῇ ἐκ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως, καὶ ὅταν κατόπιν ἐπανῆλθατε διὰ νὰ ἀναλάβετε τὴν ἀρχὴν ἐξεθέσατε καὶ αὐτὸν ἐν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας δι' ἐπαναστατικῆς σας πράξεως, ἡ ὁποία ἦτο ἡ διὰ Ν. Δ. μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. ἐξεθέσατε αὐτὸν τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ ἐπροξενήσατε ζημίαν τοιαύτην, ὥστε μοῦ ἀρκεῖ νὰ εἶπω ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογήν, ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια εἰς τὸν ναύαρχον Κουντουριώτην. Τὰ λευκὰ ψηφοδέλτια ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ἐκείνης τῆς ἐπαναστατικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξωθήσατε τὸν ναύαρχον νὰ προβῇ διὰ νὰ μεταβάλῃ τὸν ἐκλογικὸν νόμον. Διατί κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως δὲν θέλετε νὰ εἰσθε ἀπολύτως εἰλικρινής; Πῶς δύνασθε, ἐπαναλαμβάνω, νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἔχετε τοὺς φόβους αὐτούς, τοὺς ὁποίους συναρμολογήσατε εἰς ἕνα χαρτί, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνεγνώσατε ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος; Καὶ δὲν ἠσθάνθητέ ποτε κανένα ἐκ τῶν φόβων τούτων, ὅταν διαρκῶς ἐπαναλαμβάνετε ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτο καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις. Ὅταν ἐκάματε ἐπανάστασιν διὰ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ ἐνομοθετήσατε τοῦτο ἐπαναστατικῶς δὲν ἐσκέφθητε ὅτι ἐνδεχομένως ὁ λαὸς θὰ ψηφίσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα; Δὲν ἐσκέφθητε τοῦτο καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐξῶ ἀπὸ τοῦ βήματος ἐπαναφέρατε τὸ ζήτημα καὶ ἐλέγατε διαρκῶς ὅτι αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, καὶ ἀρὰς διαρκῶς ἐξετοξεύσατε κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς; Καὶ ὅταν ἀκόμα, κατὰ τὴν 5 Μαρτίου τρέχοντος ἔτους, δὲν πρόκειται πλέον περὶ παρωχημένων ἐποχῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἴσως ἡ μεγάλη σας ἰσχὺς ἐν τῇ Βουλῇ νὰ μὴ σᾶς ἄφινε νὰ ὑπερφέρητε, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντικατασταθῇ κατὰ τὴν 5ην Μαρτίου ὅτε εἶσθε ἕτοιμος νὰ παραδώσετε τὴν ἀρχήν, ἐλέγατε, ὅτι, ἐὰν δὲν σχηματισθῇ ἀπὸ τὴν ἀντίθετον μερίδα μία Κυβέρνησις, ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν θὰ ἐνεργούσατε τὰς ἐκλογὰς πάλιν μὲ τὸ πλειοψηφικόν; Εἶναι δυνατόν, ὅταν μέχρις ἐσχάτων ἐλέγατε τοιαῦτα, νὰ εἴπητε σήμερον καὶ νὰ καταστήσετε πιστευτά, ὅτι πράγματι λόγοι τοιαύτης φύσεως ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν διάνοιάν σας τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος; Ἀλλὰ πῶς ἀκόμη, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, δύνασθε νὰ ἰσχυρίζεσθε τοιαύτην αἰτίαν ὅταν εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἐλέγατε καὶ ὑπέσχεσθε ὅτι χαίρετε πολὺ διότι τὸ

Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένει εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ πλειοψηφικοῦ καὶ ὅτι δὲν θὰ μεταβάλετε τοῦτο ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος; Καὶ διεμαρτύρετο ὁ φίλος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅτι τοιαύτην ἰδιαιτέραν ἀπονεμήσατε εἰς ἐμὲ ἐκτίμησιν; Πῶς εἶναι δυνατόν, λέγω, ἐὰν πράγματι εἴχατε τοιαύτας ἰδέας ἐξ ἐνδεχομένης ἐπικρατήσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος νὰ ἐξηρτᾶτε ἐκ τῆς συναινέσεως αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος; Ἢ τότε ἐλέγατε ἀνακριβῆ ἢ σήμερον πλάττετε ἰδέας ἀνυπάρκτους εἰ ἄλλον λόγον. Ἐγὼ κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἔκαμε νὰ μεταβάλετε σήμερον γνώμην δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ διότι βλέπετε τὴν φθορὰν σας ἡ ὁποία εἶναι φυσικὴ συνέπεια τῶν πράξεών σας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.) Βέβαια, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ λόγος αὐτὸς ὅτι μὲ τὴν φθορὰν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ 4 ἔτη καὶ μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε διὰ τὸ νόμισμα. ὅτι ἐὰν συμμαχοῦσατε μὲ τὰ ἀντιπολιτευόμενα δημοκρατικὰ κόμματα ὑπῆρχε φόβος τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων νὰ ἀποτελῇ μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως. Βέβαια δὲν θὰ τὸ ἐζήτουν.

Π. Τσαλδάρης. κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὅλη ἡ διακοπή σας αὐτὴ ἐγένετο διὰ νὰ σᾶς διαψεύσῃ ἀκόμη μίαν φοράν, διότι πολιτικὸς ὄχι τῆς περινοίας τῆς ἰδικῆς σας, ἀλλὰ καὶ κατωτέρας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι δὲν θὰ ὑφίστατο φθορὰν, σεῖς δὲ ἀκόμα εἴχατε μείζονα λόγον νὰ τὸ πιστεύσετε τοῦτο, διότι οὐχὶ μετὰ πολλῆς περισκέψεως ὅταν κατελάβατε τὴν ἀρχὴν ὑπεσχέθητε πράγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν δύσκολα καὶ συντρεχουσῶν εὐνοϊκῶν περιστάσεων.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.) Καὶ τὰ ὁποῖα ἐξεπλήρωσα κατὰ γράμμα.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐκάματε τίποτε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐκάματε εἶναι ὅτι δὲν ἐφροντίσατε διὰ τὴν οἰκονομικήν, ὄχι βελτίωσιν, ὄχι ἀνόρθωσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομικὴν συντήρησιν τοῦ τόπου. τὸν ὁποῖον σήμερον ἔχετε περιαγάγει εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ πεινάσῃ καὶ πεινάει πραγματικῶς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.) Λόγῳ τῆς ἀφορίας.

Π. Τσαλδάρης. Πρόκειται περὶ τῆς κακῆς διοικήσεως, περὶ τῆς χειρίστης διοικήσεως, τὴν ὁποίαν διεξήγατε κατὰ τὴν τετραετίαν αὐτήν. Λέγω,ὅταν τοιαύτας ὑποσχέσεις ἐδίδατε πρὸς τὸν λαόν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῆτε ὅτι θὰ ξεπέσετε τῆς ἀρχῆς καὶ ὅταν ἐβλέπατε ὅτι ἤρχισεν ἡ ροή σας νὰ βαίνῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἠξεύρετε οὔτε σεῖς ποῦ νὰ πιαστῆτε. Διότι ἀπὸ τὸν Σβρίον δὲν κάμετε τίποτε ἄλλο παρὰ καθημερινῶς ἐφευρίσκετε ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρόχειρα σχέδια, τὰ ὁποῖα μᾶς φέρετε καὶ σήμερον διὰ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ καθημερινῶς ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου βαίνει πρὸς καταστροφήν. Πῶς εἶναι δυνατὸν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως νὰ λέγετε ὅτι συμφέρον τοῦ τόπου εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ὑπηγόρευσε τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος; Ὄχι κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, εἶναι τὸ κομματικόν σας συμφέρον καὶ μόνον περὶ τούτου φροντίζετε, τὸ κομματικὸν συμφέρον, ποὺ σᾶς κάμνει νὰ μεταβάλητε τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Ἀλλὰ τίνι δικαιώματι ἐπιχειρεῖτε τὴν πρᾶξιν ταύτην κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, πόθεν ἀρύεσθε τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλετε τὸ ἐκλογικὸν σύστημα; Νομίζετε ὅτι ἔχετε τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο ἢ διὰ σᾶς εἶναι ἀδιάφορον τί λέγει ὁ λαός, τοῦ ὁποίου θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἐμπιστοσύνην. Σεῖς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ παρουσιάσθητε μὲ τὸ σύστημα τὸ πλειοψηφικὸν καὶ ἐζητήσατε παρ' αὐτοῦ νὰ σᾶς τὸ ἐπικυρώσῃ ὡς παρανόμως ἐπιβληθέν, καὶ ἐστηρίχθητε ἐπὶ τούτου.

Σεῖς κατ' ἐπανάληψιν ἐπανελάβατε ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ σωτήριον σύστημα καὶ ἔρχεσθε νὰ τὸ μεταβάλετε πότε; ὅταν οἱ 200 δὲν ξεύρω πόσος ὁ ἀριθμός, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον σᾶς ὑποστηρίζει, δὲν ἀντιπροσωπεύουν τίποτε πλέον εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. (Θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν). Μὴ ἀνησυχῆτε, ὅταν λέγω ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύετε τίποτε. δὲν λέγω ὅτι δὲν ἔχετε φίλους τινάς, ἀλλ' ἔχετε τοὺς φίλους σας τοὺς προσωπικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σᾶς δώσουν τὴν πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ ἐκπροσωπῆτε ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Καὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτός, κύριοι, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζω ταῦτα, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματός σας. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματός σας ἐπανειλημμένως εἰς πλείστας ὅσας εὐκαιρίας ἐβεβαίωσεν ὅτι βεβαίως δὲν ἀντιπροσωπεύετε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἔστειλαν ἐνταῦθα. Καὶ πῶς ἀκόμη ἔρχεσθε, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπιχειρήσητε μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἀντίληψιν τὴν ἰδικήν μου καὶ ἀντισυνταγματικῶς συνεδριάζουν τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα, καὶ ἡ ἀντίληψις αὐτὴ δὲν εἶναι προσωπικῶς ἰδική μου, εἶναι ἀντίληψις καὶ ἄλλων κομμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπερμαχοῦν τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον σεῖς ὑποστηρίζετε. Δὲν εἶναι νομίζω ὁ προσήκων χρόνος νὰ ἐξετάσω τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ προτερήματα ἑκατέρου τῶν δύο συστημάτων Ὑπῆρξαν ἱκανοὶ ἐκ τοῦ βήματος τούτου οἱ ὁποῖοι παρήλασαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τὰ μειονεκτήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον θέλετε νὰ εἰσαγάγητε. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἠθέλατε νὰ ἐρωτήσητε καὶ αὐτοὺς τοὺς συνεργάτας σας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἐπιτελεῖόν σας, θὰ ἴδητε ὅτι ὅλοι εἶναι ἀντίθετοι τοῦ συστήματος, οἱ πλεῖστοι τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀντίθετοι τοῦ συστήματος Ἠθέλησα νὰ ἐξετάσω τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν παρίστάμην καὶ εἶδον ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης μετὰ δριμύτητος τότε ἠγόρευσε κατὰ τῆς ἀναλογικῆς

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Μεγαλυτέρας δριμύτητος ἀπὸ ὅτι ἠγόρευσα ἐγώ ;

Π. Τσαλδάρης. Ἐπίσης μετὰ τῆς αὐτῆς δριμύτητος ὡμίλησεν ἐναντίον τῆς ἀναλογικῆς ὁ τέως Ὑπουργὸς καὶ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρως μεθ' ὑμῶν συνδεομένων συνεργάτης σας κ. Μαρῆς. Καὶ ὁ παρακαθήμενός σας, ὡς συμπράττων νῦν ἐν τῇ Κυβερνήσει κ. Μιχαλακόπουλος; ἐσταύρωσε τὰ χέρια του, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὁμιλίας του καὶ εἶπεν ὅτι δὲν μὲ ἐλκύει ποσῶς τὸ σύστημα αὐτό. Εἶναι σύστημα μὲ τὸ ὁποῖον εἶδον, λέγει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, τὴν Γερμανίαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ μὴ δύναται νὰ σχηματίσῃ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Ἰταλίαν ἐπίσης νὰ ἐγκαταλείπεται ἀπὸ πρόσωπα πολιτικὰ μεγίστης σπουδαιότητος. Τί ἦτο δὲ τὸ κεφαλαιῶδες συμπέρασμα ὅλων αὐτῶν τῶν συζητήσεων ;

Ὅτι ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν σχηματισμὸς μιᾶς ὁμοπίου καὶ ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως, τὸν κίνδυνον αὐτὸν τὸν ἀναγνωρίζετε καὶ ἀπέναντι τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἐννοεῖτε νὰ θυσιάσετε τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ὥστε αὔριον διὰ τῶν ἐκλογῶν νὰ μὴ εἶναι δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν τούτοις προφασιζόμενος πράγματα ἀνύπαρκτα, τελείως μόνον ἐκ τῆς φαντασίας ὑμῶν προερχόμενα, καὶ δικαιοῦμαι νὰ εἴπω οὕτω πῶς καὶ μὲ συγχωρεῖτε ἐὰν μεταχειρίζωμαι τοιαύτας λέξεις, ἀλλὰ μετὰ τετραετῆ συνεργασίαν ἐνταῦθα, μετὰ τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμα μετὰ μίαν πολιτικήν, ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ σᾶς κάμῃ νὰ σεβασθῆτε τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἐκάματε τὰς δηλώσεις ταύτας καὶ τὸ κομματικόν σας συμφέρον σᾶς ὠθεῖ νὰ ἴδητε προτιμότερον μίαν ἀκυβερνησίαν εἰς τὸν τόπον παρὰ νὰ ἴδητε τὸ λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν ἀρχήν, παρὰ νὰ ἴδητε ὅτι ἀπὸ τὸ λαϊκὸν κόμμα ὑφίστατο μίαν ἥτταν. Τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ ὁ ἐγωϊσμός σας καὶ τὸ τυφλὸν πάθος σας κατὰ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἀναλογικὸν σύστημα σᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἔχετε περισσοτέρους βουλευτὰς ἀπὸ ἐμέ.

Π. Τσαλδάρης Καὶ εἶναι καὶ ἕνα ἄλλο τὸ ὁποῖον βεβαιότατα σᾶς θίγει, νὰ ἴδητε τὰ δημοκρατικὰ κόμματα ὡς σεῖς τὰ ἀποκαλεῖτε συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ λαϊκοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ μὲ μένα μπορούσατε.

Π. Τσαλδάρης. Μὲ σᾶς δὲν εἶνε δυνατὸν κ. Πρόεδρε τὸ ξεύρετε διότι πᾶν ἄλλο κάμετε παρὰ νὰ δημιουργῆτε ἔδαφος συνεργασίας, ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω. Αὐτὸ σᾶς πειράζει ἰδιαιτέρως, διότι αὐτὴ ἡ συνεργασία ἐπέφερε τὰ ἀγαθά της ἀποτελέσματα καὶ φθονεῖτε ὅτι δύναται νὰ εὑρεθῇ μία ἄλλη Κυβέρνησις, ἡ ὁποία νὰ ἐπιφέρῃ παρόμοια ἀποτελέσματα καὶ διορθώσῃ τερατώδη σφάλματά σας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ αὐτὸ ἐπιδιώκω. Νὰ πᾶμε μὲ τὸ ἀνάλογικὸν εἰς τὰς ἐκλογάς, διότι δὲν ὑπάρχει κομμία ἐλπὶς νὰ ἔχω ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἀπέναντι τῶν ἄλλων κομμάτων — διότι ἔχω πεποίθησιν — ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ πεπλανημένη ἐκ τῶν πραγμάτων — ἀλλὰ θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα τότε νὰ εἴπω εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπειδὴ δὲν μοῦ ἔδωκες πλειονοψηφίαν, αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀποδοκιμασίαν καὶ ἑπομένως ὀφείλουν τὰ ἄλλα κόμματα νὰ συμπράξουν. Αὐτὸ ἐπιδιώκω. Νὰ συμπράξετε μὲ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα, ἀλλ' ὄχι πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἵνα μὴ ἔχωμεν τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος νὰ ἔλθῃ μία πλειοψηφία ἐν ὀνόματί σας, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ καταστροφὴν εἰς τὴν χώραν.

Π. Τσαλδάρης. Δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ τοῦτο ἐπιδιώκετε. Ἔχω τόσο εἰδικὴν πεποίθησιν ἐπὶ τούτου ὥστε ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν θέλετε νὰ μοῦ εἴπετε δὲν θὰ σᾶς πιστεύω. Θὰ εἶναι παρόμοια μὲ τὰ κατασκευάσματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἴπατε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐν γνώσει τοῦ ὅτι εἶναι τελείως ἀνυπόστατα καὶ ἐπαναλαμβάνω ἐν γνώσει ὅτι εἶναι τελείως ἀνυπόστατα, διότι θὰ εἶσθε ὁ χειρότερος Κυβερνήτης ἐὰν ὑποπτεύεσθε τοιοῦτον τι καὶ δὲν ἐφροντίσατε ἐγκαίρως νὰ ἀπαλλάξετε τὸν κόσμον, νὰ ἀπαλλάξετε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοιαῦτα ἐνδεχόμενα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πῶς;

Π. Τσαλδάρης. Νὰ κάμετε ἐκεῖνο ποῦ ἐλέγατε τώρα.

Ε. Βενιζέλος. Δηλαδή;

Π.Τσαλδάρης. Ἐθνοσυνέλευσιν κλπ. Δὲν σᾶς τὴν ἐζήτησα, οὔτε θὰ σᾶς τὴν ζητήσω. Λοιπὸν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω μὴ παίζετε ἐν οὐ παικτοῖς. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἴπατε ταύτην τὴν ἑσπέραν ἐδῶ δὲν θὰ χρησιμεύσωσι νὰ βλάψουν τὸ λαϊκὸν κόμμα ὡς φαντάζεσθε, ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδα. Σκεφθῆτε μία φορὰ ψυχραίμως καὶ μὴ ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο συναίσθημα τὸ ὁποῖον ὡς ἄνθρωπος ζωηρὸς δύνασθε ὄχι νὰ ἐγκαταλείψετε εὐκόλως, μὴ ἐπηρεάζεσθε, λέγω, ἀπὸ κανένα ἄλλο συναίσθημα, ποία εἶναι τὰ ἐνδεχόμενα κακά, τῶν ὁποίων τοιαύτη διακήρυξις ἐγένετο πρ' ὑμῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, νὰ ἐπέλθουν εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Ἡ Ἑλλὰς ζῇ οὐχὶ ἀνεξάρτητος. Ἡ Ἑλλὰς ζῇ ἐν ἐξαρτήσει καὶ ἀλληλεγγύῃ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Γνωρίζετε πολὺ καλὰ ὅτι ὅλα τὰ Ἔθνη σήμερον βοηθοῦν τὰ ἀνίσχυρα Κράτη, τότε μόνον ἐφ' ὅσον συνδυάζουν καὶ ὡρισμένα συμφέροντα. Ἀλλ' οὐδέποτε θὰ εὑρεθῇ κράτος ξένον τὸ ὁποῖον θὰ βοηθήσῃ χώραν ἡ ὁποία διατελεῖ ὑπὸ τὸν κίνδυνον μιᾶς ἀνωμαλίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ποῖος δημιουργεῖ αὐτὸν τὸν κίνδυνον;

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς ὁ ὁποῖος τὰ λέγετε καὶ τὰ κατασκευάζετε χωρὶς νὰ ὑπάρχουν.

Ε.Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἔχετε τόσον εὔκολον τρόπον νὰ τὰ ἀποκλείστε αὐτὰ καὶ νὰ τὰ καταστήσετε ἀπίστευτα.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς μᾶς εἴπατε τὸν τρόπον περὶ ἐθνοσυνελεύσεως κλπ. καὶ εἴδατε πόσον δύσκολοι εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάσατε. Καὶ βεβαίως δὲν ἐσκέφθητε φέροντες τὴν ἀναλογικὴν νὰ λύσητε αὐτὸ τὸ ζήτημα, διότι αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας. Εἶναι περιττόν, κύριοι, νὰ ἐπεκτείνω τὴν ὁμιλίαν περὶ πλέον ἐπὶ τοιούτου θέματος. Εἶναι τόσον ἀκατάλληλος ὁ καιρὸς διὰ νὰ ὁμιλῶμεν καὶ συζητοῦμεν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ περὶ ἐκλογικῶν ζητημάτων, περὶ καθεστωτικῶν ζητημάτων καὶ νὰ μὴ βλέπωμεν κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἀνακουφίσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν πίεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν σας.

Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ συζήτησις θὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω τοῦτο. Ὄχι κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως σᾶς λέγω ἔχετε καθῆκον, νὰ ἐξαρθῆτε εἰς κάποιον ὑψηλότερον ὁρίζοντα, ἔχω καθῆκον νὰ σᾶς συστήσω νὰ μὴ παλαίητε διαρκῶς μὲ τοὺς ἀντιπάλους σας, νὰ μὴ φαντάζεσθε ὅτι σεῖς εἶσθε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ διοικῆτε καὶ ὅτι οἱαδήποτε ἄλλη Κυβέρνησις θὰ εἶναι οὐσιῶ ἀξία τῶν περιστάσεων. Λυποῦμαι πολὺ διότι αἱ περιστάσεις ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἰδική σας Κυβέρνησις ἦτο κατωτέρα πάσης ἄλλης. Ἀνυψωθῆτε εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐμπρέπει ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ ἐξετάσατε τὸ σύνολον τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ. Ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι εἶναι πολλοὶ σήμερον οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς καταστάσεως ταύτης διὰ νὰ προξενήσωσι ἀνωμαλίας καὶ ταραχάς, τὰς ὁποίας δὲν θέλετε νὰ διαγνώσητε, δὲν θέλετε νὰ προσέξητε, ποῦ εἶναι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δι' αὐτὸ σᾶς κατηγορῶ.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ σᾶς κατηγορῶ. Φαίνεται ποῖος ἐκ τῶν δύο πράττει καὶ συμβάλλει καὶ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ποῖος ὁ λόγος ποὺ ἤλθατε νὰ ἀνακινήσητε τὸ καθεστωτικὸν πάλιν, καὶ νὰ συγκινῆτε τὸν κόσμον, ἐνδιαφερόμενον δῆθεν διὰ τὴν δημοκρατίαν ἢ διὰ τὸ ἄλλο πολίτευμα, ἐνῷ ὁ κόσμος αὐτὸς σήμερον δι' ἓν καὶ μόνον ἐνδιαφέρεται νὰ τοῦ διορθώσωμεν τὴν οἰκονομικήν του κατάστασιν. Ὁ κόσμος αὐτὸς ἐνδιαφέρεται νὰ μᾶς ἴδῃ συγκινουμένους ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἔχετε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἀρκετὰς εὐθύνας. Μὴ θέλετε νὰ ἀναλάβητε καὶ μίαν ἀκόμη εὐθύνην, ὄχι τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος τοῦ ἐκλογικοῦ, ἀλλὰ τὴν εὐθύνην τὴν ἐγγύτερον κειμένην μιᾶς ἐνδεχομένης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας. Δὲν θὰ ἀγωνισθῶ νὰ σᾶς πείσω νὰ μεταβάλητε σκέψεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, διότι τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι τόσον ὑποκειμενικὸν καὶ τόσον συνδέεται μὲ τὴν φύσιν τοῦ χαρακτῆρος σας, ὥστε ζητεῖτε καὶ ἐν περιπτώσει καταστροφῆς ἀκόμη, νὰ ἐπικρατήσητε. Θὰ εἶναι περιττὸν συνεπῶς νὰ ζητήσω οἱονδήποτε τρόπον συνεννοήσεως. Ἔχω ἄλλως τε ὑπ' ὄψιν μου καὶ τὰ τελευταίως ἀπὸ σᾶς λεχθέντα. Ἔχω ὑπ' ὄψιν καὶ παρακολουθῶ καὶ τὰ γραφόμενα ἀπὸ τὰ δημοσιογραφικά σας ὄργανα. Ὅτι μὴ νομίσητε ὅτι ἂν κάμῃ οἱανδήποτε δήλωσιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσι τὰ πράγματα. Σεῖς ἀκόμη ταύτην τὴν ἑσπέραν εἴπατε, ὅτι διὰ νὰ λυθῇ αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἡσυχάσωμεν πρέπει νὰ γίνωσιν αὐτὰ καὶ αὐτά. Ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν κατ' ἄλλον τρόπον νὰ συνεννοηθῶμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶπα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν κατ' ἄλλον τρόπον. Ἐγὼ ὑπέδειξα τὸν καλύτερον.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς εἴπατε ἐκ φόβου μὴ τυχὸν εἴπω καμμίαν λέξιν μαγικήν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ εἶναι εὔκολον νὰ κάμετε σεῖς ἀπάντησιν.

Καὶ δύνασθε νὰ μοῦ εἴπητε ὅτι εἶσθε συνετὸς κυβερνήτης ὅταν τόσον εὐκόλως ὑποστηρίζετε τὰ ἐνάντια.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλω νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν πτοοῦμαι καθόλου καὶ δὲν πτοεῖται τὸ λαϊκὸν κόμμα ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἡ καταδίκη σας, ἡ καταδίκη τῆς κυβερνήσεως εἶναι τόσον ἀσφαλὴς καὶ βεβαία, ὥστε τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν σώσῃ, ὡς ἐπίσης ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα θὰ ὑπερισχύσῃ, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων, μετὰ τῶν κοινῶν ἀντιπάλων σας θὰ ἔχῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ μίαν Κυβέρνησιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸ ἐλπίζω καὶ αὐτὸ ἐπιδιώκω.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον σᾶς φοβίζει καὶ διὰ τοῦτο κάμνετε ὅ,τι κάμνετε. Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἐπράξατε κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου, ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς χώρας, ὄχι βεβαίως διότι τὸ ἠθελήσατε, ἀλλὰ ἀπὸ διεστραμένην πολιτικήν, ἀπὸ κακὴν πολιτικήν πολλὰ τὰ κακά. Τὰ οἰκονομικὰ τὰ ἐφθείρατε, τὸ κοινοβούλιον τὸ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἔπαυσε νὰ εἶναι Κοινοβούλιον, ἡ Κυβέρνησίς σας κατὰ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται ἐν ἀποσυνθέσει.

Ἀφίσατε τὴν Ἑλλάδα νὰ ζήσῃ εἰς τὸ μέλλον. Κάμετε αὐτὸ τὸ καλόν, ἀφίσατε τὴν Ἑλλάδα νὰ ζήσῃ εἰς τὸ μέλλον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί θέλετε νὰ φύγω ἀπὸ χώραν;

Π. Τσαλδάρης. Ἂν νομίζετε, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερον, κάμετέ το. Ἐγὼ δὲν τὸ λέγω. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς ὀφείλετε νὰ κάμετε, εἶναι νὰ ἐκκαθαρίσετε τὴν κατάστασιν δ.' ἐκλογῶν μὲ οἱονδήποτε σύστημα (χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ Κόμματος.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου***, ἀναγινώσκει κατ' ἀρχὴν περικοπὴν τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τῆς προτάσεως Νόμου «περὶ καθιερώσεως τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος» καὶ λέγει ὅτι ἡ ἀντίληψις ὅτι ἤρχισε νὰ κερδίζῃ ἔδαφος καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς κόλπους τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀνάγκη τοῦ σχηματισμοῦ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν περιστάσεων ὥθησε τὸ Ἀγροτικὸν Ἐργατικὸν Κόμμα νὰ ὑποβάλῃ τὴν πρότασιν Νόμου. Εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτυχθῇ μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα δι' αὐτὸ ὑπεβάλαμεν τὴν πρότασιν περὶ καθιερώσεως ἀναλογικοῦ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ψυχραιμοτέρα σκέψις θὰ ἐπέβαλλε τὴν ὀρθὴν ἄποψιν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὴν σύμπραξιν τῶν Κομμάτων καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ τῶν περιστάσεων ἔκαμον καὶ αὐτὸν τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς νὰ μεταβάλῃ γνώμην. Ἡμεῖς διαφωνοῦμεν πρὸς ὅλα τὰ Κόμματα τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ὁ ἐκλογικὸς Νόμος. Ὅλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἐκλογικὸς Νόμος πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐμεῖς φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα διότι ἐξασφαλίζεται ἡ ἀναγνώρισις θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτεύματος οἷον εἶναι ἡ ἰσότης τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπενθυμίσω τὰ μειονεκτήματα τοῦ συστήματος τοῦ πλειοψηφικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκ τυχαίων γεγονότων παρέχει εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο Κόμμα τὴν νίκην. Ὑπενθυμίζω μόνον εἰς τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 καὶ εἰς τὸ Λαϊκὸν τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928. Τὸ πλειοψηφικὸν δὲν συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ προαχθοῦν τὰ πράγματα τοῦ τόπου. Οἱ παρελθόντες ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου ἔρριψαν κραυγὰς διαμαρτυρίας, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς καταργεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς διακυβερνήσεως τοῦ λαοῦ διὰ τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι προϊὸν τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Ἡ θεωρητικὴ ἀντίρρησις εἶναι ὅτι ἡ ἐκλογὴ σημαίνει προσδιορισμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν αὐτὸ σημαίνει ἐκλογὴ τότε θὰ ἦτο περιττὴ ἡ Βουλή. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν σύστημα εἶναι ὅλως ἀντίθετον τῶν διδακτορικῶν ἀντιλήψεων. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἐκλογὴ σημαίνει ἐκλογὴ κηδεμόνων ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους; Ἀναπτύσσει ἀκολούθως ὅτι δὲν ἀντίκειται εἰς τὸς Σύνταγμα ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀναλογικοῦ ὡς ἠθέλησάν τινες νὰ ἰσχυρισθοῦν καὶ ἀναλύει τὸ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἰσχῦον ἐκλογικὸν σύστημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ νὰ ἐξηγηθοῦμε. Πιστεύετε ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος μποροῦμεν νὰ καθιερώσωμεν τὸ Γερμανικὸν σύστημα;

Α. Παπαναστασίου. Ναί.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ λέγω ὄχι. Δέχομαι μόνον ὅτι μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ μπορεῖ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη κατανομὴ νὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων.

Α. Παπαναστασίου. Ἀπομένουν ἐπίσης αἱ ἀντιρρήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν κονιορτοποίησιν τῶν Κομμάτων. μὲ τὸ πλειοψηφικὸν ἔχομεν ὅμως Κυβερνητικὰς ἀνωμαλίας καὶ κάποτε καθημερινὰς μεταβολάς.

Ἐὰν ἐφηρμόζετο ἡ Ἀναλογικὴ ἀπὸ τὸ 1923 δὲν θὰ ἀπεῖχε τὸ Λαϊκὸν Κόμμα καὶ δὲν θὰ εἴχαμεν σήμερον πολιτειακὸν ζήτημα. Διατί ὑπεβάλαμεν τὴν πρότασιν Νόμου; Φανταζόμεθα ὅτι κανὲν Κόμμα δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίσῃ μόνον του εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Δὲν φανταζόμεθα ὅτι ὑπάρχει Κόμμα μὲ τόσην δύναμιν ὥστε μόνον του νὰ ἐξαγάγῃ γρήγορα τὸν τόπον ἀπὸ τὴν περίπλοκον θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθῃ. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐὰν ἐπιμένῃ ὅτι ἔχει αὐτὴν τὴν δύναμιν....

Π. Τσαλδάρης. Πᾶν Κόμμα ἐπιζητεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔχει πεποίθησιν ὅτι δύναται νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον.

Α. Παπαναστασίου. Θέλω νὰ σᾶς ἀπαντήσω χωρὶς πικρίαν. Ἔπρεπε ἀφοῦ θέλετε νὰ κυβερνήσετε τὸν τόπον νὰ εἴχατε ἀναπτύξῃ τὰς ἰδέας σας διὰ νὰ ξέρῃ ὁ λαὸς ποῦ θὰ βαδίσετε. Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἶναι τὸ μόνον σωπῆσαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα νὰ ἀναπτύξῃ τὸ πρόγραμμά του εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ἄλλαζε προγράμματα ὅπως τὰ ὑποκάμισα.

Α. Παπαναστασίου. Ἰδού, κύριοι, ὁ ἀφόρητος Κομματικὸς ἐγωϊσμός.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶναι ἐγωϊσμός.

Α. Παπαναστασίου. Κομματικὸς ἐγωϊσμὸς εἶναι ὅταν λέτε ἔχετε τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχετε. Καὶ θέλετε νὰ καταλάβετε τὴν ἀρχήν, χωρὶς νὰ ἔχετε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐφανταζόμην ὅτι ἕνα Κόμμα δύναται νὰ διοικήσῃ χωρὶς τὴν πλειοψηφίαν. Ἐγώ, οὔτε ἀπέκρουσα, οὔτε ἀποκρούω τὰς συνεργασίας, οὔτε τὰς δυσχεραίνω ὅταν εἶναι δυναταί. Ἐκτὸς ὅταν ἐπιφέρουν βλάβην.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ νομίζετε ὅτι σήμερον ἡ συνεργασία εἶναι ἐπιδλαβής;

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς ἐξήγησα γιατὶ δὲν ἔκαμα ἐγὼ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν.

Α. Παπαναστασίου. Πλανᾶσθε νομίζοντες ὅτι ὅσα λέγω, τὰ λέγω διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς Οἰκουμενικῆς. Ὅπως ἔχουν σήμερα τὰ πράγματα καὶ τὰ Κόμματα εἶναι κατατεθλιμμένα καὶ κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχει τὸ κῦρος γιὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον. Καὶ δι' αὐτὸ κατηγορῶ καὶ ἡμᾶς καὶ σᾶς, ὅτι δὲν ἀρεσθε ὑπεράνω τοῦ Κομματικοῦ ἐγωϊσμοῦ διὰ νὰ καθιερώσωμεν ἕνα ἐκλογικὸν σύστημα ὄχι εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν, ὅπως τὸ θέλει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ διὰ πάντα.

Π. Τσαλδάρης. Πῶς θὰ καθιερώσωμεν τὸ διαρκὲς σύστημα, ὅταν πολλαὶ χῶραι ἐγκαταλείπουν τὸ ἀναλογικόν.

Α. Παπαναστασίου. Ἀπαριθμεῖ τὰς χώρας ὅπου ἰσχύει τὸ ἀναλογικὸν σύστημα καὶ λέγει ὅτι ἔχομεν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δύο παραδείγματα τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον μεταφέρει τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο.

Π.Τσαλδάρης. Δέχομαι τὰ πλεονεκτήματα καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀναλογικοῦ συστήματος ἐκεῖνο ποὺ δὲν δέχομαι εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται εἰς κάθε ἐκλογὴν τὸ σύστημα ποὺ συμφέρει εἰς τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν θέλετε βέβαια νὰ πῆτε μὲ αὐτὸ ὅτι ὑποστηρίζω ἐγὼ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα διότι συμφέρει εἰς τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Ἀπὸ τοῦ 1911 ἀγωνίζομαι ὑπὲρ τοῦ Ἀναλογικοῦ συστήματος. Καὶ τὸ ἐπέτυχα τὸ 1925 καὶ ἔγινε ἡ ἐκλογὴ τοῦ 1926 ἡ δύσασα τόσα λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μοῦ ἐπιτρέπετε καὶ ἐμένα μίαν διακοπήν; Ἀναγνωρίζω ὅλα τὰ ἐλαττώματα τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν διατήρησιν του, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῆς καταργήσεως καὶ τῶν περιφερειῶν.

Α. Παπαναστασίου. Αἱ σκέψεις τῶν 150 περιφερειῶν εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον κακὰς ποὺ ἐκάματε ἕως τώρα. Καὶ ἀντίκειται πρὸς τὴν Κομματικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἰσχύει τὸ Μπαλοτάζ γίνονται οἱ πλέον νόθοι συνδυασμοί.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπ.). Δὲν προτείνω αὐτὸ τὸ σύστημα.

Α. Παπαναστασίου. Χωρὶς Μπαλοτάζ ἡ Βουλὴ θὰ ἐκπροσωπῇ τὴν μειοψηφίαν τῶν ἐκλογέων. Ὑπεστηρίχθη ἐπίσης ὅτι ἂν γίνῃ ἀναλογικὴ θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Βουλὴν 70 ἀριστεροὶ ὅπως λέγονται οἱ Ἀγροτικοὶ καὶ οἱ Ἐργατικοὶ τῶν διαφόρων Κομματικῶν ὀργανώσεων. Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰσέλθουν 70 πρέπει νὰ ἔχουν ὄπισθεν αὐτῶν 200 χιλιάδας ἐκλογέων. Ποῖος ἔχει τόσον ἀνάστημα ὥστε νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἀποκλεισθοῦν 200 χιλιάδες ἐκλογέων. Ὅλα τὰ Κόμματα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ Κόμματα τῶν ἄκρων, ὅπως ὁ Χίτλερ εἰς τὴν Γερμανίαν, προσαρμόζονται μὲ τὴν κατάστασιν. Νὰ φοβῆσθε τὰ ἐπαναστατικὰ Κόμματα ὅταν εὑρίσκονται ἐκτὸς τῆς Βουλῆς καὶ ὅταν δροῦν ἀνεξελέγκτως, μὴ φοβεῖσθε τὰ Κόμματα τὰ εὑρισκόμενα ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Δὲν βλέπετε ὅτι τρίζει τὸ Καθεστὼς καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη προσαρμογῆς πρὸς νέας κατευθύνσεις, κατευθύνσεις συγχρόνους; Δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ σώσωμεν τὸν τόπον ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον χωριστὰ ὁ καθένας μας. Καὶ εἶναι μικροὶ ἐκεῖνοι ποὺ εἰμποροῦν νὰ ὁμιλοῦν μὲ τόσον στόμφον ζητοῦντες νὰ ἀποκλείσουν Κόμματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ὄπισθεν αὐτῶν τόσας χιλιάδας ψήφους. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐξετάθη διὰ μακρῶν ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἶναι τὸ ὁποῖον ἀποφεύγει τὰς πολιτειακὰς ἀνατροπάς. Εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι ἔχει πλέον πολὺ ξεθωριάσει ἡ βασιλικὴ ἰδεολογία. Καὶ ἂν δὲν συμβοῦν γεγονότα ἐξαιρετικὰ οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει νὰ ἴδωμεν ἐγκαθιδρυομένην τὴν Βασιλείαν. Καὶ εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπόψε ὅτι θὰ εὕρωμεν τὴν διέξοδον καὶ διὰ τὸ πολιτειακόν, ἐὰν καταστήσωμεν μεταβλητὴν τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ δύναται ν' ἀποφασίζῃ ὁ λαὸς ἐὰν θέλει τὴν Δημοκρατίαν ἢ τὴν Βασιλείαν.

Αἱ ἀντιλήψεις αὗται τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀνταποκρίνονται μὲ τὸ γενικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ. Καὶ ἂν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔχει πλειοψηφίαν νομίζετε ὅτι δύναται τὰ μεταβάλῃ τὸ πολίτευμα; Ὄχι. Διότι θὰ εὑρεθῇ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν δημοκρατικὴν συνείδησιν ἡ ὁποία θὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεταβολήν. Αἱ μεταβολαὶ αὗται γίνονται διὰ τῆς βίας. Πρέπει λοιπὸν εἰς κάθε ἐκλογὴν νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τὸ βαθεστώς;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ τί προτείνετε;

Α. Παπαναστασίου. Νὰ ἀφίσωμεν ἐνταφιασμένην τὴν Βασιλείαν. Διὰ τοὺς νεκροὺς δὲν ὑπάρχουν φάρμακα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πιστεύετε ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἀνωμαλίας;

Α. Παπαναστασίου. Τὸ καθῆκόν μας εἶναι νὰ ἀποσοβήσωμεν κάθε κίνδυνον διὰ τῆς πολιτικῆς μας δράσεως. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ μὴ εὐνοεῖται ὁ κίνδυνος αὐτός, ὅταν ἐξαίρωμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἐξουσίας εἰς ἓν ἄτομον, ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ μεταβολῆς τοῦ Συντάγματος μὲ κατεύθυνσιν συγκεντρωτικήν; Πρέπει νὰ ἔχωμεν δημοκρατικὴν τὴν συνείδησίν μας, ὅπως καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ κόμματα τὰ δημοκρατικὰ οὐδεμίαν παραχώρησιν κάμνουν εἰς τὴν βασιλικὴν ἰδεολογίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σᾶς εἶπα ὅτι ἡ ἐκκρεμότης δημιουργεῖ κινδύνους.

Α. Παπαναστασίου. Οἱαδήποτε ὅμως ἀπόπειρα μεταβολῆς τοῦ Πολιτεύματος θὰ μᾶς εὕρῃ ἀντιμετώπους ἐφαρμόζοντας τὴν βίαν.

Ι. Κούνδουρος. Μήτε ὁ Βασιλεὺς τρελλάθηκε νὰ ἔλθῃ, μήτε καὶ κανὲν κόμμα ἐν πλειοψηφίᾳ εὑρισκόμενον θὰ δυνηθῇ νὰ τὸν φέρῃ, διότι θὰ πάῃ εἰς τὴν ἀγχόνην.

Ε. Κουλουμβάκης. Τότε διατί θὰ ψηφίσωμεν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναλογικήν, ἐναντίον τῶν πεποιθήσεών σας; Ἐγὼ συμφωνῶ μὲ τὸν κ. Παπαναστασίου τὸν ὁποῖον θαυμάζω, ἐνῶ διαφωνῶ πρὸς αὐτόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ ἀνέπτυξα τὰς ἀπόψεις μου.

Α. Παπαναστασίου. Ἐγώ, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ἐκτελοῦμεν τὸ καθῆκόν μας δὲν θὰ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ σχηματισθῇ νόθος πλειοψηφία δι' ἀνατροπὰς καὶ νομίζω ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλεται εἶναι, νὰ ἀφίσῃ κάθε κόμμα τοὺς ἐγωϊσμούς του καὶ νὰ σκεφθῇ ποίαν κατάστασιν διέρχεται ὁ τόπος καὶ νὰ φροντίσωμεν ὅλοι νὰ ἀναστηλωθῇ ἡ Ἑλλάς. Δὲν νομίζω ἐπίσης ὅτι μὲ τὴν μονοπωλιακὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν δίδει ἑκάστοτε εἰς ἓν κόμμα τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα δύναται νὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ τόπος. Καὶ ἕνας τρόπος ὑπάρχει.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἡ ἀναλογική.

Α. Παπαναστασίου. Ὄχι κύριε Πρόεδρε, δὲν πιστεύω ὅτι ἡ ἀναλογικὴ εἶναι πανάκεια. Ἐκεῖνο ποὺ πιστεύω εἶναι ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ τόπος, ὅταν διεκδικῇ ἕκαστος τὰ δικαιώματά του, σέβεται ὅμως καὶ τὰ δίκαια τῶν ἄλλων. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρακαλεῖ νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις ἀπόψε καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ Νομοσχέδιον καὶ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του νὰ συνεχίσωμεν.

Πρόεδρος. Τὸ Νομοσχέδιον παρεπέμφθη εἰς τὴν Ἐπιτροπήν. Ὁ κ. Ι. Ράλλης ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀρέσκεται νὰ μελετᾷ τὴν Κοινοβουλευτικὴν ἱστοριαν τῆς Ἀγγλίας καὶ συχνὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἠκούσθησαν ἐπιχειρήματα εἰλημμένα ἐκ τῆς ἱστορίας της καὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς τακτικῆς ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ταῦτα πάντα θεωρητικῶς ἀποδέχεται. Διότι ἂν ὑπάρχῃ τις ὅστις ἐρευνῶν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν διδάσκεται εἶναι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Διότι θὰ ἐγνώριζεν ἀσφαλῶς, ὅτι, ἐὰν ἐν Ἀγγλίᾳ θεωρεῖταί τι μὴ πρέπον, τοῦτο εἶναι, τὸ νὰ μεταβάλλεται τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ περὶ τούτου προεκλογικὸν πρόγραμμα. Καὶ τὸ 1928 ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐζήτησε πραξικοπηματικῶς τὴν μεταβολὴν τοῦ παρ' ἡμῖν κρατοῦντος ἀναλογικοῦ συστήματος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Καθὼς γνωρίζετε ὁ κ. Μακδόναλντ καὶ ὁ κ. Μπάλντουϊν συνεφώνησαν εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ μετέβαλον τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, χωρὶς νὰ προϋπάρχῃ πρόγραμμα περὶ τούτου ἐγκεκριμένον.

Ι. Ράλλης. Τὸ γενόμενον ἐκεῖ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ ἐδῶ, διότι ἐκεῖ ἦτο σύμφωνος ὁ λαὸς καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἐπράξατε σεῖς εἶναι ὅλως διάφορον. Ἤρατε ἓν σύστημα, τὸ ἀναλογικὸν καὶ ἐπειδὴ δὲν σᾶς συνέφερε ἐκλογικῶς τὸ μεταβάλατε πραξικοπηματικῶς, καὶ τώρα πάλιν πραξικοπηματικῶς ἐπαναφέρετε τὸ ἀναλογικόν, διότι δὲν σᾶς συμφέρει τὸ πλειοψηφικόν. Λέγω πραξικοπηματικῶς, διότι εἶναι πραξικόπημα νὰ μεταβάλλετε τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τὴν 12ην ὥραν καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκλογικῆς περιόδου, καὶ εἶναι καὶ πρωτοφανὲς καὶ τὸ παρατηρούμενον ὅτι ἐνῷ ἡ πλειοψηφία συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ της εἰς ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ τοῦ ἀναλογικοῦ ἐν τούτοις τὸ θεσπίζουν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλεγε προχθὲς τὸ ἑξῆς ἀκατάληπτον, ὅτι δὲν θέλει τὸ ἀναλογικόν, διότι δῆθεν τὸ πλειοψηφικὸν ὀλιγώτερον νοθεύει τὴν θέλησιν τῆς χώρας καὶ ὅμως τώρα ἀποκλίνει ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ.

Προσέθεσεν ἀκόμη ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν θέλει τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ ἐρωτῶ. Εἶναι τοῦτο ἢ ὄχι περιφρόνησις πρὸς τοὺς θεσμούς, περιφρόνησις πρὸς τὸ πολίτευμα καὶ καταρράκωσις τῆς θελήσεως τοῦ τόπου;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ τὸ ἀναλογικὸν εἶπα ὅτι δὲν ἐπιτρέπει τὴν συγκρότησιν ἰσχυρῶν Κυβερνήσεων. Περὶ νοθείας δὲν ὡμίλησα, προσέθεσα μόνον ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μου ἔπρεπε νὰ γίνουν 150 ἐκλογικαὶ περιφέρειαι μονοέδροι μὲ πλειοψηφικὸν σύστημα, καὶ τότε θὰ εἴχομεν ὀλιγώτερα κακά.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Βουλευτὴς εἶπεν ὅτι εἴπατε ὅτι δὲν θέλετε τὸ πλειοψηφικὸν διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι δὲν θὰ ἔλθῃ δι' ἰδίας δυνάμεως.

Ι. Ράλλης. Καὶ ἐγὼ ἐρωτῶ τί κίνδυνος εἶναι κατὰ τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἂν ἔλθῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐν συμπράξει μὲ τὰ ἄλλα Δημοκρατικὰ κόμματα; Μήπως ἄρχει καὶ ταῦτα ἐλλοχεύουν κατὰ τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι τὰ ἄλλα Δημοκρατικὰ κόμματα δὲν ἔχουν στελέχη, ἡ δὲ σύμπραξίς των μὲ τὸ Λαϊκὸν θὰ δώσῃ εἰς τοῦτο ἀπόλυτον ἐπικράτησιν.

Γ. Καφαντάρης. Πάντως, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τονίζει, ἔπρεπε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἂν ὑπῆρχε καὶ ἐλάχιστος κίνδυνος ἀνατροπῶν δὲν θὰ ὑπῆρχε κόμμα Δημοκρατικὸν τὸ ὁποῖον νὰ συμπράξῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σεῖς δὲν διαβλέπετε κινδύνους ἐκ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ καθεστωτικοῦ. Ἐγὼ διαβλέπω.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ πάλιν σᾶς τονίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῆτε περὶ κινδύνων ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἂν ὑπάρχουν κίνδυνοι ὑπάρχουν ἀπὸ σᾶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἀναγασθῶ νὰ δευτερολογήσω διὰ νὰ σᾶς τοὺς ἀναπτύξω.

Γ. Καφαντάρης. Καὶ πάλιν ἐκ μέρους μου ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἂν καὶ ἐλαχίστη ὑπόνοια ὑπάρξῃ περὶ κινδύνων, ὡς ἐκ τῆς συμπράξεως, αὕτη δὲν θὰ γίνῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ εἴξερω. Σεῖς δὲν αἰσθάνεσθε κινδύνους. Αὐτὸ εἶναι ἡ γνώμη σας, ἀλλ' ἐπιτρέψατε καὶ εἰς ἐμὲ νὰ ἔχω τὴν ἰδικήν μου.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ Πρωθυπουργὸς μεταβάλλων ῥαγδαίως γνώμας δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι δυσκόλως εὑρίσκει ἐπιχειρήματα πρὸς δικαιολογίαν. Εἶπεν, ὅτι δὲν ὡμίλησε περὶ νοθείας τῆς θελήσεως τοῦ τόπου, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐν συμπράξει μετὰ τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν κομμάτων. Καὶ τῷ παρετήρησα ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι ἀνυπόστατος, διότι τὰ ἄλλα κόμματα εἶναι δημοκρατικὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ κατηγορηθοῦν ἐπὶ καταδολιεύσει τῆς Δημοκρατίας, ὡς ἄλλωστε παρετήρησε καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Μᾶς ἀνταπήντησε τότε, ὅτι δὲν διαβλέπομεν κινδύνους. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε, κύριε Πρωθυπουργέ, ὅτι εἰκοσάκις καὶ πλέον ἐπεκαλέσθητε τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀντιπάλων σας διὰ μίαν ὁμαλὴν διαδοχὴν καὶ τώρα λέγετε ὅτι κάμνετε ἀναλογικήν, διότι φοβεῖσθε μήπως ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ συμφωνήσουν κατὰ τῆς Δημοκρατίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐλέγατε ὅτι ἡ ἐπιβολή της εἶναι σφάλμα. Ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1928 καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀποδεικνύουν ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1928 καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀμοιβαίαν ἰδέαν εἴχατε τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας, εἰς ἣν ὡθεῖμίαν ἰδέαν εἴχατε τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας, εἰς ἣν ὡθεῖσθε διὰ παντὸς νομίμου καὶ ἀνόμου μέσου, πότε ἱππεύοντες σθε διὰ παντὸς νομίμου καὶ ἀνόμου μέσου, πότε ἱππεύοντες τὸ πλειοψηφικὸν καὶ πότε ἱππεύοντες τὸ ἀνολαγικόν. Ἡ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ πότε ἱππεύοντες τὸ ἀνολαγικόν. Ἡ ἐξουσία διαφεύγει τῶν χειρῶν σας, διότι ἡ πολιτεία σας ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ τιμωρία σας παρὰ τοῦ ἐξουσία διαφεύγει τῶν χειρῶν σας, διότι ἡ πολιτεία σας ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ τιμωρία σας παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, βλέποντος ὀρθούμενον πρὸ αὐτοῦ τὸ φάσμα τῆς δυστυχίας καὶ τῆς πείνης ἐξ αἰτίας σας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλεγε ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ εἶναι κόμμα ὀργανωτῆς δυστυχίας καὶ τῆς πείνης ἐξ αἰτίας σας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλεγε ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ εἶναι κόμμα ὀργανωτὴ

Ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν :

1) «Περὶ σπογγαλιείας» καὶ

2) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ σπογγαλιείας.

Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ Διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Προσόντα καὶ ἐκπαίδευσις πληρωμάτων τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 1.

1. Σπογγαλιευτικὸν πλοῖον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι τὸ ἐφωδιασμένον διὰ μηχανικοῦ συστήματος καταθλίψεως ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἐν σκαφάνδρῳ, ἀνεξαρτήτως χωρητικότητος καὶ κινητηρίου δυνάμεως, σπογγαλιεία δὲ ἡ διὰ τοιούτου ἠλοίου ἐνεργουμένη ἁλιεία σπόγγων, κοραλίων, ὀστράκων καὶ λοιπῶν θαλασσίων προϊόντων, ὡς καὶ πᾶσα διὰ σκαφάνδρου ἐργασία ἐν θαλάσσῃ.

2. Ὑπὸ τὸν ὅρον πλήρωμα νοοῦνται, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, πάντα τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ἐπιβαίνοντα αὐτοῦ πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ κυβερνήτου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ.

3. Δύτης, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι ὁ διὰ σκαφάνδου, εἴτε ἑτέρου ἀναλόγου μέσου, ἁλιεύων ἢ ὁπωσδήποτε ἐργαζόμενος ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπιτηρητὴς δὲ ὁ ἐντεταλμένος τὴν παρακολούθησιν τῶν δυτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας των, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ συντήρησιν τῶν μηχανημάτων καταδύσεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

4. Ἐκκινητής, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι ὁ ἐξοπλίζων ἴδιον ἢ ἀλλότριον πλοῖον ἢ πλοῖα διὰ σκοπὸν χρησιμοποιήσεώς των εἰς σπογγαλιευτικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἄρθρον 2.

1. Πάντες οἱ ἐπὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων ναυτολογούμενοι, δέον νὰ εἶναι ἀπογεγραμμένοι ἐργάται θαλάσσης καὶ ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ κείμενου νόμου προβλεπομένων διπλωμάτων ἢ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ.

2. Εἰδικῶς, κυβερνήτης, ὁ ἐπιτηρητὴς καὶ οἱ δύται δέον προσέτι, νὰ ἔχουν καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα πτυχία τῆς Σχολῆς Δυτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἡ ἐπὶ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου πρόσληψις ἀλλοδαπῶν δυτῶν χέρι τοῦ ἑνὸς ἕκτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν προσλαμβανομένων. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ἀλλοδαποὶ δύται ἀπαλλάσσονται τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων καὶ ἐξομοιοῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς.

2. Διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς δυτῶν ὁ ἀναγκαῖος δι' ἕκαστον τύπον σπογγαλιευτικῶν πλοίων, προσδιοριζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ ὁποίου ταῦτα δύνανται νὰ ἁλιεύωσιν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ προτιθέμενοι νὰ ναυτολογηθῶσιν ἐπὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων ὡς δύται δέον πρὸ τῆς ναυτολογήσεως νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν. κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα. ὅπως ἀποδειχθῇ ἡ ἱκανότης αὐτῶν διὰ τὸ ἔργον τοῦ δύτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑγειονομικὴ ἐξέτασις δὲν δύναται ν' ἀφίσταται τῆς ἡμέρας τῆς ναυτολογήσεως τοῦ δύτου πλέον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σχολὴ Δυτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Συνιστᾶται Σχολὴ δυτῶν σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν προτιθεμένων ν' ἀσκήσωσι τὸ ἔργον τοῦ δύτου.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν Σχολὴν ἐκπαιδεύονται καὶ οἱ κυβερνῆται καὶ οἱ ἐπιτηρηταὶ τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων.

3. Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ κατ' ἔτος ἐν Ὕδρᾳ ἢ καὶ ἐν Αἰγίνῃ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὁριζόμενον ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, πάντως ὅμως ὄχι βραχύτερον τῶν τριάκοντα ἐργασίμων ἡμερῶν.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀριθμὸς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι ὑπέρτερος τοῦ συνήθους, δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ διατάξῃ τὴν διενέργειαν καὶ δευτέρας σειρᾶς μαθημάτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς φοίτησιν ἐν τῇ Σχολῇ δέον νὰ εἶναι ἀπογεγραμμένοι ἐργάται θαλάσσης, νὰ εἶναι ἡλικίας οἱ μὲν ἐπὶ πτυχίῳ κυβερνήτου, ἢ ἐπιτηρητοῦ, ἄνω τῶν τριάκοντα ἐτῶν, οἱ δ' ἐπὶ πτυχίῳ δύτου ἄνω τῶν εἴκοσι καὶξέ. ἐτῶν, οἱ δ' ἐπὶ πτυχίῳ δοκίμου δύτου ἄνω τῶν εἴκοσι καὶ κάτω τῶν πεντήκοντα. νὰ μὴν τελοῦν ἐν παραβάσει τῶν στρατολογικῶν νόμων, νὰ μὴ ἔχουν καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ, ἢ καὶ εἰς ἐπανορθωτικὴν ἔτι τοιαύτην ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, καὶ νὰ εἶναι ὑγιεῖς καὶ διαπεπλασμένοι κατὰ τὰς εἰδικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπαγγέλματός των.

2. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς βεβαιώσεως τῶν ἀνωτέρω διαγραφομένων ποσῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, διοριζόμενον ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμενικοῦ σώματος ὡς Διευθυντοῦ, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ μηχανικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ἰατροῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἢ ἰατροῦ ἰδιώτου, ἐκλεγομένων, ἀντιστοίχως, ἐκ τῶν ἐχόντων εἰδικευθῇ ἐπιστημονικῶς εἰς τὰς ἐργασίας ἐν θαλάσσῃ ὑπὸ πεπιεσμένον ἀέρα.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαρτίζοντες τὸ διδακτικὸν τῆς Σχολῆς προσωπικὸν ἀποσπῶνται παρ' ἀρχῇ Σχολῇ ἐφ' ὅσον χρόνον αὐτὴ τελεῖ ἐν λειτουργίᾳ μὴ δικαιούμενοι οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

3. Διὰ τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων προσλαμβάνεται παρὰ τῇ Σχολῇ ὡς διδάσκαλος ἔμπειρος δύτης.

Ἄρθρο ν8.

1. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καταρτίζεται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 9.

1. Περαιωθείσης τῆς διδασκαλίας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐφοδιάζει τοὺς εὐδοκίμους φοιτήσαντας διὰ τοῦ οἰκείου πτυχίου.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ παρὰ τῆς Σχολῆς χορηγούμενα πτυχία εἶναι : α) κυβερνήτου σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, β') ἐπιτηρητοῦ καὶ γ') δοκίμου δύτου.

2. Τὸ πτυχίον δοκίμου δύτου ἀντικαθίσταται διὰ πτυχίου δύτου μετ' ἀνάλογον ὑπηρεσίαν τοῦ δικαιούχου ἐπὶ δύο πλήρεις ἁλιευτικὰς περιόδους.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπὶ διετίαν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιτρέπεται ὁ ἀπ' εὐθείας διὰ πτυχίου δύτου ἐφοδιασμὸς τῶν πρὸ ταύτης ἀσκησάντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δύτου ἐπὶ μίαν, τοὐλάχιστον, πλήρη θερινὴν ἁλιευτικὴν περίοδον.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δύται δέον πάντως νὰ ἔχουν τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος γενικὰ προσόντα, ἔτι δὲ καὶ νὰ φοιτήσωσιν εὐδοκίμως ἐν τῇ Σχολῇ δυτῶν..

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς λειτουργίας της στεγάζεται εἰς τὸ κατάστημα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς τῆς ἕδρας της.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται τὰ παρὰ τῶν φοιτώντων εἰς τὴν Σχολὴν καταβαλλόμενα δίδακτρα, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς αὐτῶν μεταξὺ τοῦ διδακτικοῦ τῆς Σχολῆς προσωπικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπιθεώρησις σπογγαλιευτικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 14.

1. Πᾶν σπογγαλιευτικὸν πλοῖον, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ καθορισθήσονται ἐν ταῖς λοιπαῖς λεπτομερείαις διὰ Διατάγματος ἐφοδιασμοῦ του ἐπιθεωρεῖται παρ' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πιστοποιούσης διὰ πρωτοκόλλου αὐτῆς ἐὰν τὸ πλοῖον εἶναι ἱκανὸν καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτίως ἐφωδιασμένον πρὸς ἐπιχείρησιν σπογγαλιευτικοῦ πλοῦ κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ σπογγαλιευτικὴν περίοδον καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ σχετικῇ αἰτήσει ἀναφερομένους ὅρους.

2. Ἐν περιπτώσει διαπιστώσεως παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς οὐσιωδῶν ἐλλείψεων τοῦ πλοίου, ὁ ἐκκινητής, ἢ ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ δύναται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἐπιθεώρησιν τοῦ πλοίου.

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιθεώρησις δὲν δύναται πάντως ν' ἀφίσταται τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου διὰ τὸν τόπον τῆς σπογγαλιείας, πλέον τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ ἐπιθεωρήσεως σπογγαλιευτικῶν πλοίων ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἀποτελούντων, ὡς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζεται, τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς δυτῶν προσώπων, καὶ τούτων, ἢ τινος ἐξ αὐτῶν, κωλυομένων ἐξ ἑτέρων ἀναλόγου βαθμοῦ καὶ εἰδικότητος, προστιθεμένων καὶ τοῦ ἁρμοδίου λιμενάρχου, ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ναυπηγοῦ ἐκ τῶν παρὰ τῇ ..Ἐπιθεωρήσει Ἐμπορικῶν πλοίων ὑπηρετούντων.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ τοῦ παρόντος ἄρθρῳ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της εἰς ὡρισμένας τοῦ Κράτους λιμένας, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, βαρυνομένων διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων καθορισθήσονται ἐν ταῖς λοιπαῖς λεπτομερείαις διὰ Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄδεια σπογγαλιείας.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ λιμενάρχης, ἐπὶ τῇ βάσει συμφώνου γνωματεύσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδει καὶ ἐφοδιάζει ἕκαστον σπογγαλιευτικὸν πλοῖον μὲ εἰδικὴν ἄδειαν σπογγαλιείας.

2. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναφέρονται ἡ περιοχὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς διενεργηθησομένης σπογγαλιείας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης διάρκεια ἰσχύος τῆς ἀδείας, βεβαιώσεις περὶ καταθέσεως εἰδικότητος ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων, ἡ χρονικὴ τῆς ἐν ἄρθρῳ 47 τοῦ παρόντος ὁριζομένης χρηματικῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ μέγιστον βάθος θαλάσσης μέχρι τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ σπογγαλιεία εἰς τὸ πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον χορηγεῖται εἰδικῶς ἡ ἄδεια.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ ἄδεια σπογγαλιείας ἰσχύει διὰ μίαν μόνον σπογγαλιευτικὴν περίοδον, θερινὴν ἢ χειμερινήν. καὶ εἶναι χρονικῆς διαρκείας ἀναλόγου πρὸς τὰ ἐκασταχοῦ ἰσχύοντα ἔθιμα. πάντως ὅμως οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν δώδεκα μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ναυτολόγησις πληρωμάτων σπογγαλιευτικῶν πλοίων.
Ἀμοιβὴ δυτῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ κυβερνήτης παντὸς σπογγαλιευτικοῦ πλοίου διορίζεται παρὰ τοῦ ἐκκινητοῦ, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου, τὸ δὲ λοιπὸν πλήρωμα, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 24, παρατὸ δὲ λοιπὸν πλήρωμα, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 24 παραγράφου 2 καὶ 3 περιπτώσεως, προσλαβάνεται μόνον παρὰ τοῦ κυβερνήτου, ἢ τούτου καὶ τοῦ ἐκκινητοῦ ἀπὸ κοινοῦ.

2. Πρόσωπα μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δὲν ἐπιτρέπεται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ συνάπτωσι σύμβασιν σπογγαλιευτικῆς ἐργασίας μετὰ δυτῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ σύμβασις μισθώσεως ἐργασίας μεθ' ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τοῦ πληρώματος τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων καταρτίζεται. μόνον διὰ σπογγαλιευτικοῦ συμφώνου. συνταττομένου ἐνώπιον τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ δύο μαρτύρων καὶ ἔχοντος ἰσχὺν συμβολαιογραφικῆς πράξεως.

2. Ἐν περιπτώσει μισθώσεως ἀλλογώστων δύο

2. Ἐν περιπτώσει μισθώσεως ἀλλογλώσσων προσλαμβάνεται καὶ προσυπογράφει τὸ σύμφωνον ἀξιόπιστος, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀρχῆς, διερμηνεύς.

3. Τὸ περὶ οὗ τὸ παρὸν σπογγαλιευτικὸν σύμφωνον, ἰδίου τύπου δι' ἑκάστην κατηγορίαν τῶν ἀποστελούντων τὸ πλήρωμα σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, περιλαμβάνει πάντας τοὺς προς τῆς συμβάσεως, καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἀφορώντας εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀμοιβήν, εἰς τὴν καταβλητέαν προκαταβολὴν ταύτης ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ρητὴν μνείαν περὶ ἀναλήψεως παρὰ τῶν συμβαλλομένων τῆς ὑποχρεώσεως περὶ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

4. Ἐν τῷ σπογγαλιευτικῷ συμφώνῳ δύναται νὰ περιλαμβάνεται ὅρος δυνάμει τοῦ ὁποίου τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀποδέχονται ἐκ τῶν προτέρων τὴν ὑποχρεωτικὴν διαιτησίαν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε γεννηθῇ μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνηθέντων ὅρων.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ δυτῶν, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν γίνεται μόνον κατὰ μερίδιον (κοπέλι) ἐπὶ τοῦ τιμήματος τοῦ ἁλιευθέντος παρ' ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν σπόγγου πάσης ποιότητος μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδεμιᾶς εἰς βάρος τοῦ δύτου παρακρατήσεως, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος χορηγηθείσης προκαταβολῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

2. Τὸ μερίδιον ἑκάστου δύτου δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ εἶναι κατώτερο ντῶν τριάκοντα ἑκατοστῶν τοῦ ἐκ

τῆς πωλήσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ ἁλιευθέντος σπόγγου πραγματοποιηθέντος τιμήματος.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐκκινητήν, ἢ κυβερνήτην, ὅπως χορηγῇ εἰς τὸν μεθ' οὗ συμβάλλεται δύτην προκαταβολὴν ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς του, μὴ δυναμένην ὁπωσδήποτε νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

2. Τὸ ὡς προκαταβολὴ ληφθὲν παρὰ τοῦ δύτου ποσὸν μετὰ τοῦ νομίμου τόκου παρακρατεῖται ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δύτου κατὰ τὴν ὁριστικὴν ταύτης ἐκκαθάρισιν.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγουμένη προκαταβολὴ δίδεται εἰς τὸν δύτην μόνον μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σπογγαλιευτικοῦ συμφώνου, καὶ πάντως ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀμοιβῆς ἑκάστου δύτου ἐνεργεῖται παρουσίᾳ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς εὐθὺς μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ ἁλιευθέντος σπόγγου, ἢ μέρους αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ἐγγραφῶν ὡς καὶ τοῦ συμφωνητικοῦ μετὰ τοῦ ἀγορασταῦ ἐν τῷ ὁποίῳ βεβαιοῦται τὸ συμφωνηθὲν τίμημα καὶ ἡ ποσότης καὶ ποιότης τοῦ ἀγορασθέντος σπόγγου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις καὶ καταβολὴ εἰς τὸν δύτην τῆς ἀναλογούσης εἰς αὐτὸν ἀμοιβῆς δέον νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς σπογγαλιευτικῆς περιόδου.

2. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἕκαστος δύτης δικαιοῦται ὅπως, ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ἀπωλήτου, τυχὸν σπόγγου, τοῦ παρ' αὐτοῦ ἁλιευθέντος, λάβῃ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς αὐτὸν ἀμοιβὴν εἰς εἶδος.

Ἄρθρον 24.

1. Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σπογγαλιευτικοῦ συμφώνου ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν καταχώρισιν τοῦ μισθωθέντος εἰς τὸ οἰκεῖον ναυτολόγιον καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀσφαλῆ ἐπιβίβασιν τοῦ ναυτολογηθέντος ἐπὶ τοῦ πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐναυτολογήθη.

2. Ἐν περιπτώσει μισθώσεως δυτῶν καὶ ἄλλων προσώπων πρὸς συγκρότησιν πληρώματος σπογγαλιευτικοῦ πλοίου εὑρισκομένου εἰς λιμένα διάφορον ἐφ' εἰς ὃν καταρτίσθη τὸ σύμφωνον, τὴν ναυτολόγησιν καὶ ἐπιβίβασιν ἐνεργεῖ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ λιμένος εἰς ὃν εὑρίσκεται τὸ ἐπανδρούμενον πλοῖον.

3. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ κατ' εἰδικὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκείου κυβερνήτου ἐκμισθῶν τὸ πλήρωμα δέον νὰ προσάγῃ εἰς τὴν καταρτίζουσαν τὸ σύμφωνον ἀρχὴν ἔγγραφον βεβαίωσιν ἐκδεδομένην παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος εἰς ὃν εὑρίσκεται τὸ ἐπανδρούμενον πλοῖον, ἐν ᾗ πιστοποιεῖται, α') τὸ ἀληθὲς τῶν ἐν τῇ σχετικῇ αἰτήσει ἀναφερομένων γεγονότων καὶ στοιχείων, καὶ β') ὅτι κατετέθη παρὰ τῇ πιστοποιούσῃ ἀρχῇ ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ οἰκείου ἐκκινητοῦ καὶ κυβερνήτου περὶ ἀποδοχῆς ἐκ τῶν προτέρων πάσης ὑποχρεώσεως ἣν ὁ ἐντολοδόχος τοῦ τελευταίου ἤθελεν ἀναλάβει συνάμει τῶν παρ' αὐτοῦ καταρτισθησομένων σπογγαλιευτικῶν συμφώνων.

4. Προκειμένης ἐπανδρώσεως σπογγαλιευτικοῦ πλοίου εὑρισκομένου εἰς τὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς ἐπικρατείας ἢ τε μίσθωσις καὶ ἡ ναυτολόγησις ἐνεργοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἀστυνομία καὶ ἐποπτεία τῆς σπογγαλιείας.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ σπογγαλιεία ἐνεργεῖται τηρουμένων τῶν ὑγιεινῶν καὶ προφυλακτικῶν κανόνων, ὡς οὗτοι θέλουσι λεπτομερῶς ὁρισθῇ διὰ τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σπογγαλιεία εἰς βάθος θαλάσσης μεῖζον τῶν τριάκοντα πέντε ὀργυιῶν, ἢ ἑξήκοντα μέτρων περίπου.

2. Τοῦ ὁρίου τούτου ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν, ὑπέρβασις εἰς τὰς εἰδικὰς μόνον περιπτώσεις τῆς ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἀναζητήσεως ἀρχαιολογικῶν, ἢ ἄλλων, θησαυρῶν, καὶ τῶν ναυγασωστικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἁλιεία σπόγγου διαμέτρου μικροτέρας τῶν δέκα ἑκατοστομέτρων, τῆς μετρήσεως γινομένης ἐπὶ σπόγγου βεβρεγμένου.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ πυραμονὴ δυτῶν ἐν καταδύσει ἐπὶ χρόνον μεῖζονα τοῦ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένου.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέλκυσις τοῦ δύτου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἰς χρονικὸν διάστημα βραχύτερον τοῦ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένου.

Ἄρθρον 29.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δύτας ὅπως διὰ πληρώσεως τοῦ σκαφάνδου δι' ἀέρος (φύσκα) ἀναδύωνται ἀποτόμως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ἄρθρον 30.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τεττάρτην φορὰν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας κατάδυσις τοῦ αὐτοῦ δύτου.

Ἄρθρον 31.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἓν πλῆρες εἰκοσιτετράωρον ἀνάθεσις οἱασδήποτε ἐργασίας εἰς δύτας ἐργασθέντας συνεχῶς ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

Ἄρθρον 32.

1. Ὁ κυβερνήτης παντὸς σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ τηρῇ ναυτιλιακὸν ἡμερολόγιον, κατὰ τὰς περὶ ἡμερολογίων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διατάξεις.

2. Ὁ ἐπιτηρητὴς ὀφείλει νὰ τηρῇ ἴδιον ἡμερολόγιον καταδύσεων καὶ λειτουργίας μηχανημάτων καταδύσεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ ἡμερολογίῳ καταχωρίζονται καθ' ἡμέραν ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης τῶν παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν δυτῶν ἁλιευθέντων σπόγγων. Τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν κίνησιν τῆς ἁλιείας ἐγγραφὰς ἐπικυροῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ὑπευθύνως ὁ ἐπιτηρητὴς καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 33.

1. Ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ, ἁρμοδίως καλούμενος πρὸς τοῦτο, τὴν ἄδειαν σπογγαλιείας, τὸ πρωτόκολλον ἐπιθεωρήσεως περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος νόμου, τὰ μεθ' ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου σύμφωνα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου, τὰ πτυχία τῆς Σχολῆς δυτῶν, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ναυτιλιακὸν ἔγγραφον καθ' προβλέπεται ὑπὸ τῶν οἰκείων νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 34.

1. Εἰς περίπτωσιν ἐπισυμβάντος εἰς δύτην δυστυχήματος ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς ὑποχρεοῦνται ὅπως παράσχουν εἰς τὸν παθόντα τὰς διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου Κανονισμοῦ προβλεπομένας πρώτας βοηθείας.

2. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν ἡ κατάστασις τοῦ παθόντος παραμένει ἡ αὐτή, ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς ὀφείλουσι νὰ μεριμνήσωσι διὰ τὴν ὅσον ἐνεστι ταχυτέραν μεταγωγὴν τοῦ παθόντος εἰς τὸ πλησιέστερον σημεῖον ξηρᾶς, ἔνθα δύναται νὰ παρασχεθῇ ἡ ἀναγκαιοῦσα ἰατρικὴ νοσηλεία καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψις, τῆς σχετικῆς δαπάνης βαρυνούσης ἀλληλεγγύως τόν τε ἐκκινητὴν καὶ κυβερνήτην.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ κυβερνήτης τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ δυστύχημα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ σχετικῶς καὶ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν καὶ νὰ παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς ἐὰν ἤθελε διαταχθῇ πρὸς τοῦτο.

4. Ἐὰν τὸ ἐπελθὸν εἰς τὸν δύτην δυστύχημα ἐπέφερε τὸν θάνατον αὐτοῦ, ὁ ἁρμόδιος κυβερνήτης ὑποχρεοῦται νὰ διακόψῃ τὴν σπογγαλιείαν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ πλοῖον του εἰς τὸν λιμένα, ἔνθα ἐδρεύει ἁρμοδία ἀρχή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας παρουσιάζεται ἄνευ ἀναβολῆς μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 35.

1. Συντρεχούσης τῆς ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένης περιπτώσεως, ἡ ἁρμοδία ἀρχή, εὐθὺς μετὰ τὸν κατάπλουν τοῦ πλοίου, ἀναλαμβάνει πάντα τὰ ναυτιλιακὰ αὐτοῦ ἔγγραφα, ὡς καὶ τὴν ἄδειαν σπογγαλιείας, καὶ διεξάγει μετὰ πάσης δυνατῆς ταχύτητος τὴν σχετικὴν ἔνορκον προανάκρισιν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προανάκρισις, ἐκτεινομένη ἐπὶ πάντων τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος καὶ εἰ τινος ἄλλου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ περαιῶται ἐντὸς 48 ὡρῶν, τὸ πολύ, ἀπὸ τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἕδρας τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐὰν ἐκ τῶν στοιχείων τῆς διενεργηθείσης προανακρίσεως ἤθελε προκύψει ὑπαιτιότης τοῦ κυβερνήτου ἢ τοῦ ἐπιτηρητοῦ διὰ τὸ ἐπισυμβὰν εἰς τὸν παθόντα δύτην δυστύχημα, ἡ ἁρμοδία ἀρχή, εἰδοποιοῦσα ἄμα γεγενημένως τὸν ἐκκινητὴν τοῦ πλοίου, ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον, ἐπιστρέφει τὰ ναυτιλιακὰ τοῦ πλοίου ἔγγραφα οὐδὲ ἐπιτρέπει τὸν ἀπόπλουν εἰμὴ μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπαιτίου.

2. Μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀρχῆς προσώπου τῆς ἀρεσκείας τοῦ ἐκκινητοῦ, ἐκ τῶν κεκτημένων τὰ νόμιμα προσόντα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολυθέντος, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ναυτολόγησιν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀπολυθέντος, προσώπου ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ λοιπὸν πλήρωμα, ἐπὶ χρονικὸν ὅμως μόνον διάστημα ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξ ἑτέρου λιμένος ἄφιξιν τοῦ ὁριστικοῦ ἀντικαταστάτου.

3. Ἐπίσης, διαπιστουμένου, τυχὸν ἐκ τῆς προαναφερίσεως ὅτι τὸ ἐπελθόν, ὀφείλεται εἰς πλημμελῆ λειτουργίαν ὅτι τὸ ἐπελθὸν δυστύχημα ὀφείλεται εἰς πλημμελῆ λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων καταδύσεως, δὲν ἐπιτοέπεται ὁ ἀπόπλους εἰμὴ μετὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπισκευῶν.

Ἄρθρον 37.

1. Συντρεχούσης περιπτώσεως διώξεώς τινος ἐκ τοῦ πληρώματος διὰ παράβασιν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ὑποβάλλει τὸν σχηματισθέντα φάκελλον τῆς προαναφερίσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ) ὅστις διαβιβάζει τοῦτον μετὰ θυνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ) ὅστις διαβιβάζει τοῦτον μετὰ τῆς σχετικῆς μηνύσεως πρὸς τὸν παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέα Πειραιῶς.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαιτίου, εἴτε προτάσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 38.

1. Δύτης, ἢ καὶ οἱοσδήποτε ἐκ τοῦ πληρώματος σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, ἀποβιβασθεὶς τούτου πρὸς νοσηλείαν, ὑποχρεοῦται ὅπως, μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν του, ἁρμοδίως πιστοποιουμένην, καὶ τυχὸν συντελεστοθεῖσαν πρὸ τῆς λήξεως τῆς σπογγαλιείας, ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἐνοσηλεύθη ἢ εἰς ἄλλο ὁμοειδὲς πλοῖον τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἢ τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου τοῦ ὁποίου ἦτο μέλος τὸ ζητήσῃ ἐγγράφως ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τοῦ δύτου ἐκ τοῦ νοσοκομείου.

2. Ἐὰν ὁ δύτης ἀρνηθῇ νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ὁποίου ἦτο μέλος, ἢ ἐὰν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς δὲν εὑρίσκεται πλοῖον τοῦ ὁποίου ἦτο μέλος ὁ δύτης, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιβιβάσῃ τὸν δύτην εἰς ἄλλο πλοῖον τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἢ τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου τοῦ ὁποίου ἦτο μέλος ὁ δύτης τὸ ζητήσῃ ἐγγράφως ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τοῦ δύτου ἐκ τοῦ νοσοκομείου.

Ἄρθρον 39.

1. Ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἡ ἐποπτεία τῆς σπογγαλιείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὰς κατὰ τόπους ἁρμοδίας λιμενικὰς ἀρχὰς ὧν προΐστανται λιμενικοὶ ἀξιωματικοί.

Ἄρθρον 40.

1. Προκειμένου περὶ σπογγαλιείας διενεργουμένης παρ' ἑλληνικῶν πλοίων εἰς τὰ παράλια τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ἡ ἐποπτεία καὶ ἐν γένει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς λιμενικὸν ἀξιωματικὸν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν, παρ' αἷς οὗτος καὶ τοποθετεῖται κατὰ τὰς περιόδους τῆς σπογγαλιείας.

2. Προκειμένου περὶ σπογγαλιείας διενεργουμένης εἰς τὰ παράλια ἑτέρων χωρῶν ἁρμόδιοι εἶναι οἱ κατὰ τόπους Ἕλληνες πρόξενοι.

Ἄρθρον 41.

1. Ὁ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενος ἀξιωματικός, φέρων βαθμὸν τοὐλάχιστον λιμενάρχου α', τοποθετεῖται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν καὶ ὁρίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς παρ' ἑκάστῃ προξενικῇ ἀρχῇ παραμονῆς του, ὡς καὶ τὴν ἡμερησίαν αὐτοῦ ἀποζημίωσιν, βαρύνουσαν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει ἀποχρῶντος λόγου, καὶ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ μετακίνησις τοῦ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοῦ ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς ὃν ἐδρεύει εἰς ἕτερον, τῶν σχετικῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καταλογιζομένων εἰς βάρος τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Ὁ παρὰ ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς τοποθετούμενος ἀξιωματικὸς ἐδρεύει ἐν τῷ οἰκείῳ προξενικῷ καταστήματι, δικαιούμενος ἅμα καὶ νὰ οἰκῇ ἐντὸς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χῶρος. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου, καθὼς καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ τοποθετουμένου ὡς ἄνω ἀξιωματικοῦ καταβάλλονται ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τελῶν ἀδείας σπογγαλιείας κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 42.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα λιμενικὸν ἀξιωματικὸν διὰ τὴν ἐποπτείαν τῆς σπογγαλιείας δύναται ν' ἀνατεθῇ διὰ Διατάγματος, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἐν γένει τῆς ναυτιλίας ἀνηκουσῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 43.

1. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐπιθεωρήσεως σπογγαλιευτικῶν πλοίων ἐξοπλιζομένων εἰς λιμένας τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ἁρμόδιος πρὸς ἐνέργειαν ταύτης εἶναι ὁ πλοίαρχος τῆ προξενικῆ ἀρχῆ τοποθετημένος λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐν ἐπιτροπῇ μετὰ τοῦ Ἕλληνος προξένου, ἑνὸς ἰατροῦ καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἁρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς, ἐὰν κῦτη στέργῃ εἰς συμμετοχήν.

Ἄρθρον 44.

1. Προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀσκησάντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δύτου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν ταύτῃ, ἐπιτρέπεται, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ἐφοδιασμὸς των διὰ πτυχίου δύτου, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 40 τοῦ παρόντος νόμου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, κατόπιν εὐδοκίμου ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν μέρος ἐνώπιον τῆς ἐν ἄρθρῳ 43 ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δύται δέον, πάντως, νὰ ἔχουν τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος προσόντα.

Ἄρθρον 45.

1. Σπογγαλιευτικὰ καὶ βοηθητικὰ αὐτῶν πλοῖα καὶ πλοιάρια, νομίμως ἐργαζόμενα εἰς τὰ παράλια τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ἐὰν ὁ κατάπλους αὐτῶν εἰς λιμένα τῆς ἐπικρατείας τυγχάνῃ δυσχερής, δύνανται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, νὰ νηολογῶνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς Σφάξ καὶ Τριπόλεως εἰς εἰδικὸν νηολόγιον σπογγαλιευτικῶν πλοίων

καὶ πλοιαρίων τηρουμένων κατὰ τὴ οἰκεία ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή.

2. Ἡ καταμέτρησις τῶν πλοίων τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς νηολογούσης ἀρχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καταμετρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων νόμων.

3. Παρὰ ταῖς ἀνωτέρω προξενικαῖς ἀρχαῖς τηροῦνται, ἐπίσης, καὶ ὑποθηκολόγια διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθηκῶν ἐπὶ τῶν παρ' αὐταῖς νηολογημένων πλοίων.

4. Τὰ ἀνωτέρω βιβλία τηρεῖ ὁ λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῆς ἐποπτείας τῆς σπογγαλιείας κατὰ τὰς περιόδους καθ' ἃς εἶναι τοποθετημένος παρὰ ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς τῶν ἀνωτέρω λιμένων τῆς βορείου Ἀφρικῆς.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Οἰκονομικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τέλη σπογγαλιείας. Χρηματικαὶ ἐγγυήσεις. Ἀποζημιώσεις. παθόντων δυτῶν.

Ἄρθρον 46.

1. Τὰ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἀδείας σπογγαλιείας εἰσπραττόμενα τέλη, μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰς δέκα πέντε χιλιάδας δραχμάς, ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν.

2. Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῶν τελῶν ἀδείας σπογγαλιείας εἶναι οἱ κυβερνῆται ἢ ἐκκινηταὶ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου σπογγαλιευτικῶν πλοίων, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν διὰ τριαίνης ἢ γαγγάβης καὶ λοιπῶν ἀναλόγων μέσων διενεργούντων ἁλιείαν σπόγγων, κοραλλίων, ὀστράκων καὶ λοιπῶν θαλασσίων προϊόντων, πλοίων καὶ πλοιαρίων.

Ἄρθρον 47.

1. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας σπογγαλιείας, ὁ ἐκκινητὴς ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου δι' ὃ ἐκδίδεται αὕτη καταθέτει εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας, ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ δύτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐνδεχομένως ἐπισυμβῇ δυστύχημα αἰφνίδιον κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, εἴτε καὶ μετὰ ταύτην ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ παθὼν δὲν εἰργάσθη κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ἔπαθε διάστημα εἰς ἕτερον πλοῖον.

2. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ὅπως ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐγγύησις κατατίθεται ἀντὶ νομίσματος εἰς ἑτέραν χρηματικὴν ἀξίαν ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, πάντως ὅμως μετόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 48.

1. Οὐδεμία παρέχεται ἀποζημίωσις εἰς παθόντα δύτην, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, ἐὰν τὸ ἐπελθὸν αἰφνίδιον δυστύχημα ὀφείλεται εἰς παράβασιν ἐκ μέρους τοῦ παθόντος διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, εἴτε καὶ τῶν εἰδικῶν ἔτι διαταγῶν καὶ ὁδηγιῶν τῶν δυθεισῶν εἰς τὸν παθόντα παρὰ τοῦ κυβερνήτου ἢ ἐπιτηρητοῦ πρὸ τῆς καταδύσεως.

Ἄρθρον 49.

1. Ἐὰν τὸ αἰφνίδιον δυστύχημα ἐπέφερε τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς κατατεθείσης ἐγγυήσεως μεταβιβάζεται εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ θανόντος δύτου, καλουμένους κατὰ τὴν κάτωθι σειράν :

α) Ἡ νόμιμος σύζυγος τοῦ θανόντος.

β) Αἱ ἐκ ταύτης ἀνύπανδροι θυγατέρες.

γ) Τὰ ἐκ ταύτης μήπω συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος ἄρρενα τέκνα.

δ) Οἱ ἀνιόντες.

ε) Αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί, καὶ

στ) Οἱ μήπω συμπληρώσαντες τὸ 18ον ἔτος ἀδελφοί.

2. Μὴ ὑπάρχοντος, ἢ μὴ ἐμφανιζομένου ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ λόγῳ αἰφνιδίου δυστυχήματος θανόντος δύτου, οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων, τὸ ἐπιδικασθὲν ὡς ἀποζημίωσις χρηματικὸν ποσὸν περιέρχεται εἰς τὸ Κεφάλαιον δυτῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 50.

1. Τὸ ὡς ἐγγύησις κατατεθὲν χρηματικὸν ποσὸν χορηγεῖται ὡς ἀποζημίωσις λόγῳ αἰφνιδίου δυστυχήματος κατὰ τὰς κάτωθι διακρίσεις.

α) Εἰς τὸ ἀκέραιον, ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐπῆλθε τὸ δυστύχημα κατέστη ἰσοβίως καὶ ἀπολύτως ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε χειρωνακτικοῦ ἐπαγγέλματος.

β) Κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου, ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐπῆλθε τὸ δυστύχημα κατέστη ἰσοβίως ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ δύτου, δύναται ὅμως ν' ἀσκῇ ἕτερον χειρωνακτικὸν ἐπάγγελμα.

γ) Κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου, ἐὰν λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος δυστυχήματος ἐπῆλθεν ὁ θάνατός του παθόντος.

Ἄρθρον 51.

1. Οἱ ἅπαξ τυχόντες τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α) καὶ β) τῆς παρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀποζημιώσεων δύνανται δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ναυτολογηθῶσιν, ἢ ὁπωσδήποτε ἐργασθῶσι τοῦ λοιποῦ ὡς τοιοῦτοι, εἰμὴ μόνον, ἀφοῦ ἀρμοδίως κριθῶσιν ὡς ἀποθεραπευθέντες, καὶ ἀφοῦ ἀποδείξωσιν ὅτι διέκοψαν τὴν τυχὸν παρὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἐπιδικασθεῖσαν αὐτοῖς σύνταξιν, ἐπιστρέψωσι δὲ καὶ εἰς τὸν ἀποζημιώσαντα αὐτοὺς ἐκκινητὴν ἢ κυβερνήτην τὰ δύο τρίτα τῆς καταβληθείσης λόγῳ αἰφνιδίου δυστυχήματος ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 52.

1. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπέλευσιν αἰφνιδίου δυστυχήματος εἰς δύτην, ὁ κυβερνήτης, ἢ ὁ ἐκκινητής, εἰς τὸ πλοῖον τῶν ὁποίων ἔλαβε χώραν τὸ δυστύχημα, ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν νέαν ἐγγύησιν μέχρις ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀρχικῶς κατατεθείσης.

Ἄρθρον 53.

1. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἀπονομῆς τῶν ἀποζημιώσεων παθόντων δυτῶν.

Θ

1. Προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεων παθόντων δυτῶν, περὶ

Ἄρθρον 54.

ὧν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἕτεραι γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις ρυθμίζουσαι τὰ τῶν ἀποζημιώσεων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἐν γένει, εἴτε καὶ κατ' εἰδικὰς κατηγορίας τῶν παθόντων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ποινικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἄρθρον 55.

1. Κυβερνήτης, ἢ ἐπιτηρητής, ἢ καὶ ἀμφότεροι, καταστάντες ἔνοχοι παραβάσεως, ἢ παραλείψεως ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένων κανόνων καὶ ὁδηγιῶν, τιμωροῦνται :

α) Μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἐκ τῆς παραβάσεως ἢ παραλείψεως αὐτῶν ἐπῆλθε θάνατος δύτου τινός, ἢ ἀπόλυτος αὐτοῦ ἀνικανότητος.

β) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐὰν ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δύτης τις ὑπέστη νόσον ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του πλέον τῶν τριῶν μηνῶν.

γ) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἔστω καὶ ἐὰν οὐδόλως ἐνόησεν ἢ κατέστη ἀνίκανος ὁ δύτης.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπὸ στοιχεῖα α), β) καὶ γ) ἀπαγγέλλεται καὶ στέρησις τοῦ τε διπλώματος καὶ πτυχίου τῆς σχολῆς δυτῶν τοῦ παραβάτου ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 56.

1. Κυβερνήτης, ἢ ἐπιτηρητής, ἐξαναγκάζων καθ' οἱονδήποτε τρόπον δύτην ὅπως καταδυθῇ εἰς βάθος θαλάσσης μείζον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 26 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου, εἴτε ὅπως παραμείνῃ ἐν καταδύσει ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν πέντε μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς παραβάσεως οὐδεμία ἐπῆλθε σωματικὴ βλάβη εἰς τὸν δύτην, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπῆλθε σωματικὴ βλάβη εἰς τὸν δύτην, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐφαρμοζομένων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α) καὶ β) διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 57.

1. Ὁ ἐξαναγκάζων καθ' οἱονδήποτε τρόπον δύτην ὅπως καταδυθῇ διὰ τετάρτην ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας φορὰν τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δύο χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 58.

1. Δύτης καταστὰς ἔνοχος ἀδικαιολογήτου παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ μὲ στέρησιν τοῦ πτυχίου του μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Κυβερνήτης ἁλιεύων ἄνευ κανονικῆς ἀδείας, ἢ κατὰ παράβασιν τῶν ἐν αὐτῇ ὁριζομένων περιορισμῶν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν καὶ μὲ στέρησιν τοῦ τε διπλώματός του καὶ πτυχίου μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 60.

1. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν πᾶς κυβερνήτης καταστὰς ἔνοχος παραλείψεως ἀναγγελίας εἰς τὴν πλησιεστέραν ἁρμοδίαν ἀρχὴν δυστυχήματος ἐπισυμβάντος εἰς δύτην τοῦ πλοίου του.

2. Ἡ ἀνωτέρω ποινὴ διπλασιάζεται ἐὰν τὸ μὴ ἀγγελθὲν δυστύχημα ὑπῆρξε θανατηφόρον.

3. Μὲ τὰς αὐτὰς, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ποινάς, ἠλαττωμένας κατὰ τὸ ἥμισυ, τιμωρεῖται καὶ πᾶς ἐκ τοῦ πληρώματος, ὅστις μετὰ τὸν κατάπλουν τοῦ πλοίου του εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα εὑρίσκει ἁρμοδία ἀρχὴ παρέλειψεν ἀδικαιολογήτως νὰ καταγγείλῃ τὸ λαβὸν χώραν δυστύχημα.

Ἄρθρον 61.

1. Πᾶς ἐκ τοῦ πληρώματος σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ κυβερνήτου ἐγκαταλείπει τὸ πλοῖον του, ἢ ληξάσης τῆς δοθείσης ἁρμοδίως εἰς αὐτὸν ἀδείας δὲν ἐπιστρέφει ἀμέσως εἰς τοῦτο, καθίσταται ἔνοχος τοῦ ἀδικήματος τῆς λιποταξίας.

2. Ὡς ἀνήκων εἰς συγκεκροτημένον πλήρωμα θεωρεῖται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, καὶ πᾶς ἔχων ὑπογράψει τὸ ἐν ἄρθρῳ 19 τοῦ παρόντος νόμου σπογγαλιευτικὸν σύμφωνον καὶ μήπω ναυτολογηθείς.

3. Ὁ ἔνοχος λιποταξίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν ἐὰν ἡ λιποταξία ἐπράχθη ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, μὲ φυλάκισιν δὲ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἐὰν ἡ λιποταξία ἐπράχθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

4. Ἐὰν ὁ καταστὰς ἔνοχος λιποταξίας ἦτο μισθωμένος παρὰ κυβερνήτου σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ὡς δύτης, αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποιναὶ διπλασιάζονται.

5. Μὲ τὸ διπλάσιον τῶν ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποινῶν τιμωρεῖται ἡ λιποταξία ἡ γενομένη ἐκ συστήματος δύο ἢ πλειόνων προσώπων ἐκ τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ ἡ λιποταξία καθ' ἣν ὁ ἔνοχος ταύτης ἔκαμε χρῆσιν ὅπλων, ἢ κατέστη ἔνοχος αἰκιῶν ἢ βιαιοπραγιῶν.

6. Ὁ παραβάτης τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος νόμου ἐξομοιοῦται πρὸς λιποτάκτην.

Ἄρθρον 62.

1. Κυβερνήτης ἐν γνώσει του προσλαμβάνων ἐπὶ τοῦ πλοίου του πρὸς ἐργασίαν λιποτάκτην ἑτέρου σπογγαλιευτικοῦ πλοίου τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ὡς καὶ μὲ στέρησιν τοῦ τε διπλώματος του καὶ πτυχίου ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 63.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος νόμου ἁλιευθεὶς σπόγγος κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται ὑπὲρ τοῦ Κεφαλαίου τῶν δυτῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, ὁ δὲ ἁλιευθεὶς σπόγγος τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δισχιλίων δραχμῶν δι' ἕκαστον χιλιογράμμου τῆς παρανόμως ἁλιευθείσης ποσότητος σπόγγου.

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ δίωξις τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀξιοποίνων πράξεων καὶ παραβάσεων ἐνεργεῖται αὐτεπαγγέλτως, τῶν κατηγορουμένων εἰσαγομένων εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Κατὰ τῶν ἀπαγγελλομένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ποινῶν οὐδεμία χωρεῖ ἀναστολὴ ἢ ἐξαγορά.

Ἄρθρον 65.

1. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν των κατατίθενται εἰς τὸ Κεφάλαιον δυτῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου οὗτινος καὶ ἀποτελοῦσι πόρον.

Ἄρθρον 66.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐν ταῖς λεπτομερείαις.

Ἄρθρον 67.

1. Ὁ παρὼν νόμος θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 68.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται :

α') Ὁ νόμος ΓΧΙΖ τῆς 10ης Μαρτίου 1910.

β') Ὁ νόμος 586 τῆς 10ης Μαρτίου 1915, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἥτις τὸ περιεχόμενον ἀντιβαίνει πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ νομιμοποιοῦνται ὡς κάτωθι :

α') Ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς 27ης Αὐγούστου 1931 (συνεδρίασις ΑΒ') ἀποφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμεναι συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἀΧρωματουργεία Πειραιῶς Σ. Α. Οἰκονομίδης καὶ Σία» περὶ συσκευασίας τῆς εἰς κόνιν κινίνης τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου.

Ἐκ τῶν συμβάσεων τούτων ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5-10-31, ἧς ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος ἔχει ὁρισθῇ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32, δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓμηνον ἐτι χρονικὸν διάστημα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Κρατικῆς Κινίνης.

β') Ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 τῆς 27ης Αὐγούστου 1931 (συνεδρίασις ΑΒ') ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ δυνάμει αὐτῆς δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας γενομένη προμήθεια δέκα (10) τόννων κινίνης ἐκ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Οἴκου Bandoeng sche kinine fabriek.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς δευτέραν καὶ ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων», ἔχον οὕτω

Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2456 «περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων».

Προστίθενται εἰς τό ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 2456 «περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων» ἐδάφια 2 καί 3 ἔχοντα οὕτω :

2. Ὅπου δι' οἱονδήποτε λόγον δέν ὑφίστανται Θρησκευτικόν Δικαστήριον «Μπέθ-Ντίν» τό κοινοτικόν συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ὁρίζει πρός ἐκδίκασιν διά τάς εἰς τήν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τούτου ὑπαγομένας ὑποθέσεις τό Θρησκευτικόν δικαστήριον «Μπέθ-Ντίν» τῆς ὁμόρου Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ἐν ἐλλείψει δέ καί τούτου τό τῆς Κοινότητος τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφίου τούτου τάς ἀπαιτουμένας διά τήν διεξαγωγήν τῆς δίκης ἀνακρίσεις διεξάγει ὁ Εἰρηνοδίκης, παριστάμενου καί τοῦ Θρησκευτικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κοινότητος, διαβιβάζει δέ περά τό πέρας τούτων τον σχετικόν φάκελλον εἰς τό μέλλον νά δικάσῃ τήν ὑπόθεσιν Θρησκευτικόν δικαστήριον.

Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ἐπιθυμῇ νά ἐφεσιβάλῃ τήν ἀπόφασιν τοῦ Θρησκευτικοῦ δικαστηρίου, δύναται ἐντός μηνός ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως νά ζητήσῃ παρά τοῦ Προέδρου τοῦ ἐκδικάσαντος τήν ὑπόθεσιν δικαστηρίου τήν σύστασιν δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀπαρτιζομένου ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ μελῶν. Εἰς τό δευτεροβάθμιον τοῦτο δικαστήριον τό ὁποῖον θά εἶναι πενταμελές, καταστίζεται δέ κατά τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2466, δέν δύνανται νά μετέχουν πλείονες τῶν δύο ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τό δικάσαν τήν ὑπόθεσιν Θρησκευτικόν δικαστήριον μελῶν.

Οἱ δικασταί ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων δέον νά συγκεντρῶσι τά ἑξῆς προσόντα : α) Νά εἶναι πολῖται Ἕλληνες, β) νά μή ἔχωσι δικασθῇ διά πρᾶξιν προβλεπομένην ὑπό τῶν ἄρθρων 22 καί 23 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καί γ) νά ἔχωσι τά ὑπό τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

3. Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ἀρνούμενος νά ἐκτελέσῃ τάς ἀποφάσεις τοῦ Θρησκευτικοῦ δικαστηρίου «Μπέθ-Ντίν» ἤ τοῦ ὑπό τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου προβλεπομένου δευτεροβαθμίου δικαστηρίου μετά τήν κατά τό ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 2456 κήρυξιν αὐτῶν ἐκτελεστῶν ὑπό τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν δέν ἤθελε χορηγήσει τό τυπικόν πνευματικόν διαζύγιον (Γκέτ ἤ Χαλιτσά), ἐπιβάλλονται κατ' αὐτοῦ αἱ ποιναι τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Προτάσει τοῦ κ. ***Δ. Μάρκου*** ἀποσύρεται τό Νομοσχέδιον «περί ἐξομοιώσεως τέκνων γεννηθέντων ἐκ γονέων συγγενῶν ἀπό τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καί πέραν πρός τά ἐξ ἐγκύρου γάμου τέκνα».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καί σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως καί τροποποιήσεως τῶν νόμων 4180, 4881 καί 5355 περί προστασίας ἐφέδρων».

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** ἐξιστορεῖ τά μέτρα πού ἐλήφθησαν περί ἐφέδρων ἀλλαχοῦ, καί τά ὁποῖα ὡς βάσιν εἶχον τήν προστασίαν τῶν ἐφέδρων τῶν ἀπωλεσάντων τήν ἐργασίαν των ὡς ἐκ τοῦ πολέμου. Ὅσον ἀφορᾷ τά ἐν Ἑλλάδι ληφθέντα μέτρα τονίζει ὅτι ταῦτα ὑπερέβησαν πᾶσαν ἀλλαχοῦ ληφθῆσαν πρόνοιαν, ἕκαστον δέ τούτων ἐδημιούργει καί νέους δικαιούχους. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τό παρόν νομοσχέδιον, ἡ Ἐπιτροπή ἐπεξηργασθεῖσα αὐτό ἐδιχάσθη, ἡ πλειοψηφία ὅμως αὐτῆς ἐκηρύχθη ὑπέρ τοῦ Νομοσχεδίου καί καταλήγων δηλοῖ ὅτι συμφωνεῖ μέ τήν γνώμην τῆς πλειοψηφίας.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει, ὅτι τό νομοσχέδιον εἶναι ἀντισυνταγματικόν διότι δέν φέρει τάς ὑπογραφάς τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καί Προνοίας.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Διατί νά ὑπογράψουν ;

Θ. Χαβίνης. Ξέρετε ὅτι δέν ἠθέλησαν νά ὑπογράψουν διότι ἐνόμισαν ὅτι δέν εἶναι ὀρθόν νά ἀνατραπῇ ὁ νόμος.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Πέστε οὐσιαστικά ζητήματα, ἀφῆστε τά ἀντισυνταγματικά.

Α. Παπαθανάσης. Πῶς θά καλυφθῇ ἡ ἀντισυνταγματικότης ; Διότι ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχε ὑπογράψει τόν καταργούμενον νόμον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Διότι ἐκεῖνος ὁ νόμος εἶχε διατάξεις τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐνῶ τό νομοσχέδιον δέν ἔχει.

Θ. Χαβίνης. Διά τοῦ πρώτου ἄρθρου λέγει ὅτι ἑταιρίαι αἱ ὁποῖαι . . . . .

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Τήν διάταξιν αὐτήν θά τήν ἀπαλείψω.

Ε. Τριποδάκης. Νά ἀποσύρετε τό νομοσχέδιον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εὑρέθην πρό ἀναριθμήτων παραπόνων τῶν ἑταιριῶν τάς ὁποίας ἐκδιάζουν ἔφεδροι ἀπολυθέντες.

Θ. Χαβίνης. Δέν ἔχουν δικαίωμα ἀποζημιώσεως οἱ ἀπολυθέντες.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Διερχόμεθα ὀξυτάτην κρίσιν, μέ τί νά τούς πληρώσουν αἱ ἑταιρίαι. Καθημερινῶς κάνομεν ἐκκλήσεις νά δίδωνται ἀναστολαί διά τήν πληρωμήν τῶν ὀφειλομένων εἰς τάς Τραπέζας. Τό νομοσχέδιον συνεπῶς ἐξυπηρετεῖ μίαν ἀνάγκην.

Ι. Κούνδουρος. Ἡ ὑποχώρησις τήν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. ὑπουργός διά τό πρῶτον ἄρθρον τόν τιμᾷ, ὅσον ὅμως ἔσφαλεν δι' αὐτήν τήν διάταξιν τόσον σφάλλει καί διά τήν διάταξιν δι' ἧς προστατεύει τάς ὑπό διάλυσιν καί ἐκκαθάρισιν ἑταιρίας. Ποῖαι ἑταιρίαι, σᾶς παρεκάλεσαν κ. Ὑπουργέ, οἱ Σύνδικοι ;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονογίας). Οἱ πιστωταί ποῦ ἔχουν νά λάβουν.

Ι. Κούνδουρος. Ἂν ἐπιμείνετε εἰς τήν ψῆφισιν θά ζητήσωμεν ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἂς ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις δι' αὔριον.

Ἐπίσης γίνεται δεκτόν εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπό τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τό νομοσχέδιον «περί κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περί τροποποιήσεως τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τό ταμεῖον Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων κτλ.», ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν εἰς α' κατ' ἀρχήν καί κατ' ἄρθρον συζήτησιν τό νομοσχέδιον «περί διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διά τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου κλπ.».

Ἐπίσης εἰς μόνην συζήτησιν τό σχέδιον νόμου «περί τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς», ἔχον οὕτω :

Περί τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν Ο. Λ.Π.

Ἄρθρον 1.

Οἱ προσωρινοί 246 ἐργάται τοῦ λιμένος Πειραιῶς, οἱ καταγραφέντες ὑπό τοῦ Ο.Λ.Π. ὡς παραλειφθέντες διά τυπικούς λόγους ὑπό τοῦ νόμου 4748 καί ἀπολυθέντες ἐσχάτως ὑπ' αὐτοῦ, δικαιοῦνται χορηγήσεως τοῦ καθωρισμένου κατά τάς κειμένας περί Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν λιμένος διατάξεις, μηνιαίου ἐπιδόματος.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἄνω ἐργατῶν, δύναται νά ἀποδειχθῇ καί δι' ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων δύο τοὐλάχιστον μονίμων ἐργατῶν τοῦ Ο.Λ.Π.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ο.Λ.Π. δύναται νά μονιμοποιήσῃ ἐργάτας ἐκ τῶν κατά τό ἄρθρον 1 246 προσωρινῶν τοιούτων, ἰσαρίθμους πρός μονίμους ἐργάτας ἀπολυθησομένους λόγῳ ἀνικανότητος, κατά τάς ἰσχυούσας περί ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ο.Λ.Π. διατάξεις.

Εἰς τούς οὕτως ἀπολυθησομένους χορηγηθήσεται μηνιαῖον βοήθημα, κατά τάς κειμένας περί Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τούς ἀνωτέρω 246 ἐργάτας, χορηγεῖται λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα 500 δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα συμψηφιζόμενον τμηματικῶς εἰς τά ὡς ἄνω χορηγηθησόμενα ἐπιδόματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς τό Ταμεῖον Προνοίας ἐργατῶν λιμένος εἰσφορά τοῦ Ο.Λ.Π. ἐφ' ἑνός ἑκάστου πραγματοποιουμένου ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου μεοῦται κατά τό ἥμισυ, τῆς μειώσεως ταύτης ἀρχομένης ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλύψεως παρά τοῦ Ο.Λ.Π. τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ λόγῳ γάμου εἰσφορά τῶν ἐργατῶν, καθοριζομένη εἰς τρεῖς χιλιάδας δραχμάς, καταβάλλεται εἰς τριάκοντα μηνιαίας δόσεις.

Τό ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης περιέρχεται εἰς τό Ταμεῖον τοῦ Ο.Λ.Π.

Ἄρθρον 6.

Τά ἡμερομίσθια τῶν μονίμων ἐργατῶν τοῦ Ο.Λ.Π. οὔτε ἐκχωροῦνται οὔτε κατάσχονται εἰμή μόνον λόγῳ διατροφῆς μέχρι τοῦ 1/3.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις ὥραν 9 μ.μ. δι' αὔριον 5 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τρίτης 17 Μαΐου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθών ἐπί τῆς ἕδρας κηρύσσει τήν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καί διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τά θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καί ἐπικυροῦνται τά πρακτικά τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τά ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτής κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει αἴτησιν Ἀναστασίου Κατούνα Συνταγματάρχου Πεζικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ.

Ὁ Βουλευτής κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** καταθέτει τηλγμα συλλαλητηρίου Σοφάδων ζητοῦντος ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς σφαγείων, διατήρησιν τροχῶν ὀχημάτων ὡς ἔχουν, καί παράτασιν ἀτελείας εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου.

Τά συνεργαζόμενα σωματεῖα τῆς πόλεως Λευκάδος ζητοῦν τήν ἀναστολήν ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων, τήν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐφορειακοῦ ὑπαλλήλου Ἀλεβιζάτου καί Καραμπούλη, τήν μείωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης κλπ.

Ὁ Βουλευτής κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** καταθέτει τηλγμα τοῦ κτηματικοῦ πιστωτικοῦ συνεταιρισμοῦ Λεχαινῶν ζητοῦντος τήν χορήγησιν θεϊκοῦ χαλκοῦ παρά τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τήν παροχήν πιστώσεων καί τήν ἐφαρμογήν τοῦ σχεδίου ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῶν καλλιεργητῶν.

Ὁ Βουλευτής κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** καταθέτει ὑπόμνημα Χρήστου Καρακίτου ἐφέδρου ἀνθυπασπιστοῦ ἀναπήρου πολέμου κατοίκου Ἀμαλιάδος ζητοῦντος τήν παροχήν συντάξεως.

Ὁ Γεώργιος Ἀρχοντουλάκης Γραμματεύς τοῦ εἰρηνοδικείου Σατίου ζητεῖ τήν προαγωγήν καί τήν μετάθεσίν του εἰς πόλιν ἔχουσαν Γυμνάσιον.

Ὁ ἐμπορικός κόσμος Πατρῶν διαμαρτύρεται διά τήν μελετωμένην κρατικοποίησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ καί ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Σιδηροδρομικῶν Μακεδονίας διαμαρτύρεται διά τήν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 5376 «περί ταμείου συντάξεως Σ.Ε.Κ.».

Οἱ ἄνευ ἐργασίας ἐπιστήμονες φαρμακοποιοί ζητοῦν τήν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περί κωδικοποιήσεως τῶν «περί φαρμακείων νόμων».

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν καί βιοτεχνῶν Δράμας ζητεῖ τήν ἀναστολήν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐκτελέσεως ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων, τήν ἀνακατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν κλπ.

Ὁ Σύνδεσμος ἀντιπροσώπων ἐμπορίου καί βιομηχανίας Θεσσαλονίκης ζητεῖ τήν τροποποίησιν τοῦ νόμου 5426 «περί περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.»

Ὁ Ζαχαρίας Παπαζαχαρίου ἀνάπηρος πολέμου κάτοικος Χούνης Παρακαμπυλίων διαμαρτύρεται κατά τῆς ὑπ' ἀριθ. 36726 ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Οἱ ἐργάται Ξάνθης ζητοῦν τήν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων καί μισθῶν, τήν παροχήν ἐπιδόματος καί συσσιτίου, τήν ἀνέγερσιν συνοικισμῶν, τήν ἐφαρμογήν τοῦ ὀκταώρου κλπ.»

Οἱ κ.κ ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργός τῆς Παιδείας) καί ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος: ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων κλπ.».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περί καθαρισμοῦ λιμένων ἀπόπλου πλοίων μεταναστῶν».

Οἱ κ. κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καί ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5422».

Ἡ ***ἐπί τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτική Ἐπιτροπή*** ὑποβάλλει τάς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπί τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου:

1) Περί συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπό 8 Ἰουλίου 1930 Π. Δ. «περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας».

2) «Περί ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων».

Οἱ βουλευταί κ. κ. ***Κ. Ἀλαβᾶνος*** καί ***Ε. Τριποδάκης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. Δ. τῆς 31ης Μαΐου 1926 περί στρατιωτικῶν συντάξεων».

Οἱ βουλευταί κ. κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** καί ***Δ. Χατζῆς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπί τοῦ σχεδίου νόμου «περί αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καί 5 τοῦ νόμου 5304, περί μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Οἱ βουλευταί κ. κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** καί ***Π. Χατζῆς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπί τῆς προτάσεως νόμου «περί ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ἀνακοινοῦται κατόπιν ὑπό τοῦ κ. ***Προέδρου***, ὅτι ἡ Γαλλική πρεσβεία πληροφορεῖ τήν Βουλήν ὅτι αὔριον ὥραν 11ην π.μ. θά τελεσθῇ εἰς τήν καθολικήν ἐκκλησίαν μνημόσυνον ὑπέρ τοῦ δολοφονηθέντος Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Λευκάδος διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς χορηγουμένης ὑπὲρ τῶν δήμων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου Ἀδριανουπολιτῶν καὶ διαφόρων σωματείων Κομοτινῆς σχετικὴν μὲ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τῆς διοικήσεως Θράκης.

Α. Μπακάλμπασης. Κατ' ἐπανάληψιν μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξωμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους νομίζομεν ἀναγκαίαν τὴν συγκράτησιν τῆς γενικῆς διοικήσεως Θράκης. Λόγοι, ὄχι μόνον ἀποκεντρώσεως, ἀλλὰ καὶ λόγοι ἐθνικοὶ ἐπέβαλλον τὴν ἵδρυσιν τῆς γενικῆς ταύτης διοικήσεως. Δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν ἀπωτάτην ταύτην γωνίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ ἐμφανίζεται τὸ κράτος μὲ πλήρη ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ. Τὴν συγκράτησιν τῆς γενικῆς διοικήσεως ἐπιβάλλει πρὸς τούτοις αὐτὴ ἡ σύνθεσις ταῦ πληθυσμοῦ, αὐτὴ ἡ στοιχειώδης κρατικὴ ὑποχρέωσις πρὸς παρακολούθησιν τῶν ὁμαδικῶν συμφερόντων εἰς τὴν γωνίαν ταύτην. Διὰ τοῦτο ἅμα τῇ φήμῃ τῆς καταργήσεως ὁ λαὸς τῆς Θράκης συνῆλθεν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον, ἀνέθηκε δὲ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων μελετήσῃ τὰς τυχὸν δυνατὰς νὰ ἐπέλθουν οἰκονομίας καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὸ ψήφισμα καὶ τὸ ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἐπιτροπὴ κατῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπεσκέφθη τοὺς ἁρμοδίους, ἔλαβε καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις καὶ ἀνεχώρησε. Ἤδη πληροφοροῦμαι ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ ζήτημα συζητεῖται ἀπὸ ἐπιτροπὴν ἐξ ὑπουργῶν. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ γνωρίζω ποῖα εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ καθησυχάσω πληθυσμόν, ὅστις ἐπιθαρυνόμενος καθ' ἑκάστην μὲ νέα βάρη, ὅπως ἡ ἐκ τοῦ παρακρατήματος τοῦ καπνοῦ νέα ἐπιβάρυνσις, ζητεῖ νὰ μάθῃ κατὰ πόσον δικαιοῦται νὰ περιμένῃ καὶ στοιχειώδη κρατικὴν μέριμναν.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Μετὰ προσοχῆς μελετῶνται οἱ λόγοι χάριν τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ σκέψις τῆς καταργήσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν κατελήξαμεν εἰς ὁριστικὸν συμπέρασμα, ἐλπίζω ὅμως ὅτι τὰ πορίσματα τῆς μελέτης μας θὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ὑπεστήριξεν ὁ κ. βουλευτής.

Α. Παπανασταίου. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς διοικήσεως Θράκης ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι λόγοι, καὶ λόγοι ἀποστάσεως καὶ λόγοι συνθέσεως τοῦ τόπου.

Θ. Χαβίνης. Εἰς ἡμᾶς εἶναι περιττὴ ἡ γενικὴ διοίκησις Ἠπείρου, καλλίτερα νὰ καταργηθῇ. Εἰς τὴν Πρέβεζαν οὔτε ἕνα τηλέφωνον δὲν ἔβαλε, τί τὴν θέλομεν;

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορώντων τὸ ταμεῖον προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων νόμων κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)1)32 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων» καὶ τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφάπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων» καὶ τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων καὶ τοῦ Νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δικαιοῦνται τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀποζημιώσεως ὡς κατωτέρω αὕτη τροποποιεῖται:

Α') Ἰδιοκτῆται, ὧν αἱ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Λεωφορείων αὐτῶν αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἐκδοθεισῶν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ἐφόσον τὰ Λεωφορεῖα αὐτῶν ἐκπληροῦσι τοὺς ἑξῆς τρεῖς ὅρους:

1) Ἐὰν ἐξετέλουν διαδρομὰς ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 3464 περιοχῆς.

2) Ἐὰν ἐτέθησαν ἐν κυκλοφορίᾳ τὸ πρῶτον πρὸ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1925 ἢ ἐτέθησαν ἐν κυκλοφορίᾳ μετὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1925, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περιελαμβάνοντο εἰς τοὺς ἐγκεκριμένους παρὰ τῆς ἐντολοδόχου τῆς Ἑταιρείας Πάυερ πίνακας ἢ ἐχορηγήθησαν ἄδειαι κυκλοφορίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐντὸς τοῦ α ἑξαμήνου τοῦ ἔτους 1926, καὶ

3) Ἐὰν ἀπεμακρύνθησαν τῆς κυκλοφορίας, λόγῳ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ὑπὸ νέων λεωφορείων κυκλοφορησάντων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Π. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς νέα λεωφορεῖα κλπ.» καὶ κατόπιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἀπομακρύνσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α.

Β') Ἰδιοκτῆται λεωφορείων, ἅτινα ἐκυκλοφόρησαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ εἰς τὰς λεωφόρους γραμμὰς Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἔχοντα ὅμως ἄδειαν κυκλοφορίας ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῶν 20 χιλιομέτρων καὶ ἀπομακρυνθέντα δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἢ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀντικατασταθέντα ὑπὸ νέου τύπου τοιούτων.

Γ') Ἰδιοκτῆται Λεωφορείων δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς Νόμους 3464 καὶ 4616 καὶ ὧν αἱ αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν ὡς ἐκπρόθεσμοι.

Ἡ χορηγουμένη ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616, χορηγεῖται εἰς τὸν κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἰδιοκτήτην καὶ μειοῦται, ἀνεξαρτήτως τῶν μειώσεων τὰς ὁποίας οἱ νόμοι οὗτοι ἐπιβάλλουσι κατὰ 8 ο)ο οἱονδήποτε τῶν ἐξαμήνων τῶν περιλαμβανομένων μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1927 καὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπομακρύνσεως ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἐφ' ὅσον ἡ κυκλοφορία τοῦ λεωφορείου δὲν ὑπῆρξε συνεχὴς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3464, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4616. Τὰ ἑξάμηνα διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μειώσεως ταύτης λογίζονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους αὐτοῦ. Ὡς πλήρες ἑξάμηνον λογίζεται χρονικὸν διάστημα ἔλαττον τούτου, ἐὰν ἡ κυκλοφορία τοῦ λεωφορείου ἠρξατο ἢ διεκόπη ἐν αὐτῷ.

Ἐὰν ἡ συνεχὴς διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ λεωφορείου εἶναι μεγαλειτέρα ἐκείνης ἣν ὁρίζει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 3464, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀλλὰ συμπίπτει εἰς δύο συνεχόμενα ἑξάμηνα, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὁποίων ἡ διακοπὴ εἶναι μικροτέρα

τῆς τοῦ ἄρθρου 9, τότε αὕτη θεωρεῖται συμπίπτουσα εἰς ἓν ἑξάμηνον συνεπιφέρουσα τὴν μείωσιν τῶν 10 ο)ο.

Οὐδεὶς δικαιοῦται τῆς διὰ τοῦ παόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος χορηγουμένης ἀποζημιώσεως διὰ πλείονα τῶν τριῶν αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3464 ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων ἐπιβαλλόμενος φόρος, αὐξάνεται εἰς 7 ο)ο.

Ἄρθρον 3.

Πᾶς δικαιούμενος ἀποζημιώσεως, συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3464 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «μεθ' οἱασδήποτε ἄλλης Τραπέζης», προστίθεται «ἢ οἱουδήποτε Νομικοῦ Προσώπου.

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 3464, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της».

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 4616 αἱ λέξεις «μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως», ἀντικαθίστανται «μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας».

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παόντος ἀπαγορεύεται νὰ κυκλοφορήσωσι πρὸς ἐκτέλεσιν μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων κλπ. αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ δημοσίας χρήσεως καὶ ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενα τοιαῦτα ἐκτὸς τῶν ἑκάστοτε περιμετρικῶν ζωνῶν, περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος 4841, τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἅτινα ἐπιθεωρούμενα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παόντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, εὑρεθῶσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως ἀκατάλληλα.

Ἀπομακρύνονται δὲ ὁριστικῶς ἐκ τῆς συγκοινωνίας δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ἐφ' ὅσον εὑρεθῶσιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν παρέχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τούτων λόγῳ τῆς πολυχρονίου χρήσεως ἢ κακῆς συντηρήσεως ὑπερέβη τὰ ἐπιτρεπόμενα ὅρια τῆς περαιτέρω κυκλοφορίας παραμονῆς τούτων.

Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων.

Αὐτοκίνητον, οὗτινος ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς περιμετρικῆς ζώνης πόλεώς τινος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸς τῶν περιμετρικῶν ζωνῶν ἄλλων πόλεων, δι' ἃς ἔχει ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον.

Ἐὰν εἰς πόλιν τινὰ κυκλοφορῆσιν αὐτοκίνητα, ὧν ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης ἄλλης πόλεως, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀπομακρύνονται ταῦτα ἀμέσως ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ αὐτοκινήτων λεωφορείων ἀποζημιωθέντων ὑπὸ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἀπομακρυνομένων ὡσαύτως ἐκ τῆς ζώνης ἥτις θέλει ὁρισθῇ διὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τῆς ὁποίας κυκλοφοροῦσιν.

Αὐτοκίνητον, οὗτινος, ὡς ἀνωτέρω, ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης πόλεώς τινος, δέον νὰ φέρῃ εἰς κατηφανὲς μέρος αὐτοῦ εἰδικὴν πλάκα (ἢ σῆμα) ἀναγνωρίσεως.

Τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος ταύτης, ὡς καὶ ἡ θέσις τοποθετήσεως ταύτης καθορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 6.

Αὐτοκίνητα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παραγράφου 1, φέροντος αὔξοντα ἀριθμὸν κυκλοφορίας κάτω τοῦ 20.000 ἐπιβατικὰ, μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ, δημοσίας χρήσεως καὶ ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενα τοιαῦτα ἐξ μῆνας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παόντος, ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἄτινα εὑρεθῶσιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἀπόψεως συντηρήσεως ἢ ἐμφανίσεως ἀκατάλληλα διὰ τὴν περαιτέρω κυκλοφορίαν των, ἀπομακρύνονται ὁριστικῶς τῆς κυκλοφορίας δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Προνοίας Ι.Α.Α. τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ἀποζημιουμένων ὡς κατωτέρω εἰδικώτερον ὁρίζεται.

Εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν δικαιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων φερόντων ἀριθμὸν κυκλοφορίας 20.000 καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 7.

Εἰς περιπτώσεις ἀφορώσας τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἡ σύστασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἡ τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, μεταβάλλεται, τοῦ ἑνὸς ἰδιοκτήτου τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 6 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 3464, ἀντικαθιστάμενου ὑπὸ ἑνὸς ἰδιοκτήτου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 8.

Ἵνα ἰδιοκτήτης αὐτοκινήτου, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τύχῃ ἀποζημιώσεως, δέον νὰ ἔχῃ ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα ἐξ μῆνας πρὸ τοῦ δημοσιεύσεως τοῦ παόντος, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοκινήτου καὶ νὰ μὴ ἀσκῇ ἕτερον ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησιν, δικαιοῦται δὲ ἀποζημιώσεως μέχρι δύο αὐτοκινήτων, κατακαλλομένων τῶν 3/4 τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸ δεύτερον αὐτοκίνητον.

Αὐτοκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὰ συνοικοῦντα ἀνήλικα τέκνα λογίζονται ἀνήκοντα εἰς τὸν σύζυγον ἢ πατέρα.

Οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως οἱ γενόμενοι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 9.

Ἡ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ παόντος χορηγηθησομένη δι' ἕκαστον αὐτοκίνητον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ ἀποζημίωσις, ὁρίζεται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μεταξὺ τῶν ποσῶν 17.500 δραχμῶν μέχρι 25.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 10.

Πᾶς δικαιούμενος ἀποζημιώσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 1 τοῦ παόντος νόμου, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παόντος.

Ἄρθρον 11.

Ἡ καταξίωσις τῶν ἀπομακρυντέων αὐτοκινήτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 1 κατὰ σειρὰν συντηρήσεως ἢ ἐμφανίσεως, θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς.

Τὸ συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταξιώσεως ταύτης θέλει ἀπομακρύνει τὰ αὐτοκίνητα βαθμηδὸν ἐκ τῶν ὑστέρων, χαρὸν πρὸς τὰ σχετικῶς καλλίτερα, ἔχον ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα ὅπως αὐτεπαγγέλτως καὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον αὐτοῦ κρίσιν, ἀπομακρύνῃ τῆς κυκλοφορίας οἱονδήποτε αὐτοκίνητον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναφερομένων.

Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ προτέρου τοῦ δικαιουμένου ἀποζημιώσεως ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τοῦ χαρακτῆρος, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦ αἰτοῦντος ἐκυκλοφόρησεν ὡς τὸ ἄρθρον 6 ὁρίζει, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐνόρκους καταθέσεις ἢ καὶ ἄλλα, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

"Αρθρον 12.

Πᾶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκτιμαζόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως καταβάλλεται εἰς ἀκέραιον καὶ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀφοῦ οὗτος μεταφέρει τὸ αὐτοκίνητον αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὑποδειχθησόμενον μέρος καὶ προσαγάγῃ σχετικὴν ἀπόδειξιν παραδόσεως τοῦ αὐτοκινήτου του. Ἄλλως ἡ μεταφορὰ τοῦ αὐτοκινήτου διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης ἐκπιπτούσης ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως.

Τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα καταστρέφονται διαλύομεν, τὰ δὲ ὑλικὰ τούτων ἐκποιεῖται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου. Αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

"Αρθρον 13.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων, ἅτινα θὰ ἀπομακρυνθῶσιν τῆς κυκλοφορίας ἀποζημιουμένων αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐν τῶν κυκλοφορούντων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ὁρίζεται εἰς 600.

"Αρθρον 14.

Αἱ ἀποζημιώσεις αἱ χορηγούμεναι διὰ τοῦ παρόντος νόμου διὰ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα καὶ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, οὔτε ἐκχωροῦνται, οὔτε κατάσχονται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

"Αρθρον 15.

Αἱ ἱππήλατοι τετράτροχοι ἅμαξαι αἱ ἐκτελοῦσαι μέχρι πρό τινος τὴν συγκοινωνίαν Πειραιῶς-Η. Κοκκινιᾶς, ἀποζημιοῦνται διὰ 15.000 δραχμῶν ἑκάστη, ἐφ' ὅσον ἠθέλησαν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξετέλουν μέχρι τέλους τοῦ 1930 λεωφορικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1925 συνεχῶς, μὴ διακοπείσας, πέραν τοῦ ἑξαμήνου. Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν, δέον νὰ ὑποβάλλωσιν αἴτησιν ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν οὕτω ἀποζημιωθησομένων ἰδιοκτητῶν δὲν θέλει ὑπερβῇ τοὺς ἑκατὸν (100).

Χορηγεῖται ὡσαύτως ἀποζημίωσις, βάσει τῶν διατάξεων τῶν νόμων 3464 καὶ 4316 καὶ εἰς τρία (3) λεωφορεῖα αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα ἐξυπηρέτησαν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1925 ἕως 1928 τὴν συγκοινωνίαν γραμμῶν Ἀθηνῶν-Η. Φαλήρου-Γλυφάδος-Βούλας-Βουλιαγμένης, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν περὶ μειώσεως τούτων, οἵτινες ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτά.

"Αρθρον 16.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4841.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος, δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος ἐφ' ὅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι.

"Αρθρον 17.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4841 καταργεῖται.

Ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Πλατείας Ὁμονοίας, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ καὶ εἰς αὐτοκίνητα φορτηγὰ φορτηεπιβατικὰ ἢ λεωφορεῖα, ὧν αἱ ἄδειαι δὲν ἐξεδόθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Διατάγματος νὰ ἐκτελῶσιν λεωφοριακὴν συγκοινωνίαν, μεταφέροντα ἐπιβάτας ἀντὶ πληρωμῆς κομίστρων κατ' ἐπιβάτην.

Εἰς περιπτώσεις εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατή, λόγῳ τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν, πιστοποιουμένης παρὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἡ ἐκτέλεσις συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτων λεωφορείων, ἐπιτρέπεται προσωρινῶς ἡ ἐκτέλεσις ταύτης δι' ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καθορίζοντος τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα, ὡς καὶ τὸν ἐπιτρεπόμενον χρόνον κυκλοφορίας.

"Αρθρον 18.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιουμένων καὶ μὴ ἐφωδιασμένων διὰ μετρητοῦ, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφοροῦσιν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις, καθορίζεται ἐτησίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένης ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ἡ διάταξις αὕτη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ὁ μέγιστος οὗτος ἀριθμός, καθὼς καὶ ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4841 ὁριζόμενος μέγιστος ἀριθμὸς αὐτοκινήτων μετὰ μετρητοῦ, μειοῦται αὐτομάτως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιστοίχως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 ὁριστικῶς ἀπομακρυνομένων τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, ὡς καὶ τῶν αὐτοβούλως ἀπομακρυνομένων τοιούτων.

"Αρθρον 19.

Αἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς νέα λεωφορεῖα ἐντὸς περιοχῆς ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Πλατείας τῆς Ὁμονοίας» χορηγούμεναι ἄδειαι κυκλοφορίας νέων λεωφορείων, μεταβιβάζονται, ἐφόσον μεταβιβάζεται καὶ ἡ κυριότης τῶν αὐτοκινήτων, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, τῶν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου τιθεμένων περιορισμῶν, ἰσχυόντων μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρωταρχικῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων τούτων.

Ὁ ἐκ μεταβιβάσεως γενησόμενος κύριος τοιούτου λεωφορείου, δέον νὰ κέκτηται τὰ προσόντα τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαγενείας, ὡς αὕτη ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ὁρίζεται.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι μεταβιβάσεις ἀναγνωρίζονται, τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης μὴ δυναμένης νὰ γεννήσῃ ὑποχρέωσιν καθ' οἱονδήποτε τρόπον κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀξίωσιν.

Ὁ μεταβιβάσας τὸ λεωφορεῖον ἀπόλυσι τὸ δικαίωμα τοῦ χορηγήσεως ἑτέρας ἀδείας κυκλοφορίας.

"Αρθρον 20.

Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000.

1) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων, κλπ. ἐντὸς περιμετρικῶν ζωνῶν, ἐφ' ὧν ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παράγραφος 1 καὶ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος.

2) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον, οὗτινος ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἡ ὁριστικὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς κυκλοφορίας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παρ. 2 καὶ τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 1 τοῦ παόντος.

3) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον, ὅπερ δὲν φέρει τὴν εἰδικὴν πλάκα ἀναγνωρίσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω παραβάσεις δύναται νὰ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ὁδηγοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας μέχρι δύο μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ὑποβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ κλεισίματος τοῦ αὐτοκινήτου μέχρις ἑνὸς μηνός.

"Αρθρον 21.

Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. σχετικῶν κανονισμῶν

συνεπάγεται τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ὁδηγοῦ ἢ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου ἢ καὶ τῶν δύο ἐκ τούτων ταυτοχρόνως ἢ τὸ κλείσιμον τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς ἣν ὑπόκεινται οἱ ὑπόλογοι δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Αἱ παραβάσεις αὗται, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀφαιρέσεως ἢ κλεισίματος τοῦ αὐτοκινήτου, κανονίζεται διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν αὐτοκινήτων. Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

"Αρθρον 22.

"Απασαι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν νόμων 3434 καὶ 4616, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένων ἢ τροποποιουμένων ἔχουσι ἀνάλογον ἰσχὺν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 23.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον τέλος 2 ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω ἀποζημιώσεων, περιέρχεται εἰς τὸ ἱδρυθησόμενον Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Συνδέσμου Ἰδιωτικῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων.

"Αρθρον 24.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ ὁ ἀρχιελεγκτὴς καὶ οἱ ἐλεγκταὶ τῶν εἰσιτηρίων, διορίζονται καὶ παύονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α.

"Αρθρον 25.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι κανονίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

"Αρθρον 26.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Δ. καταργεῖται.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Γ. Μαρῆς, Δ. Δίγκας, Α. Α. Ἀλεξανδρῆς, Α. Παπᾶς, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Π. Θηβαῖος, Θ. Ζαΐμης, Χ. Λαδᾶς.

"Αρθρον 2.

1) Ἀπὸ τὴν ἕκτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 διαγράφεται ἡ φράσις ἀπὸ τῆς λέξεως «ἐκκυκλοφόρησεν ἐντὸς κλπ.» μέχρι τῆς λέξεως «ἀπομακρυνθέντα» καὶ τίθεται ἡ φράσις «ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καὶ μετέπειτα κατὰ τὰ ἑπόμενα τοῦ 1927 ἔτη, ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων καὶ ἀπεμακρύνθησαν».

2) Ἡ φράσις τῆς 8ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 «ὡς πλῆρες ἐξάμηνον λογίζεται κλπ.» ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς: «ὡς πλῆρες ἐξάμηνον ἐργασίας λογίζεται κλπ.».

3) Ἀπὸ τὴν ἐννάτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 διαγράφεται ἡ λέξις 10 ο/ο καὶ τίθενται 8 ο/ο.

4) Ἐκ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 διαγράφεται ἡ φράσις «τῶν ἑκάστοτε περιμετρικῶν ζωνῶν, περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος 4841».

5) Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 ἀντὶ τῆς λέξεως «συγκοινωνίας» τίθεται «κυκλοφορίας».

6) Ἀπὸ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 διαγράφεται ἡ φράσις «τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς» καὶ τίθεται ἡ φράσις «ἐφόσον ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς κυκλοφορίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἤτοι ἀπὸ 16-7-1931 καὶ τὸ πολὺ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931, ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἢ ἐξετέλεσαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀθηνῶν—Χαϊανδρίου καὶ Φαλήρων—Γλυφάδος».

7) Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τίθενται αἱ κάτωθι δύο παράγραφοι: «Οἱ διακόψαντες τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αὐτοκινήτου των πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 καὶ οἱ θέσαντες τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν 16-7-31 οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως».

«Ἡ χρονολογία λήξεως τῆς ὁριστικῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἀποτελεῖ ἀμάχητον τεκμήριον ὅτι τὸ αὐτοκίνητον διέκοψε τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ 15 τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, ἡ δὲ χρονολογία ἐκδόσεως ἀδείας κυκλοφορίας ἀποτελεῖ ἀμάχητον τεκμήριον ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἐκυκλοφόρησε κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ περιλαμβανόμενον ἀπὸ χρονολογίας ἀρχομένης 15 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προηγουμένης ἀδείας καὶ ληγούσης τὴν χρονολογίαν ἐκδόσεως τῆς ἑπομένης τοιαύτης».

8) Εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὁ ἀριθμὸς 2000 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 20.000.

9) Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 12 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀποζημιώσεως» τίθεται ἡ φράσις «διὰ τὰ αὐτοκίνητα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 1».

10) Διαγράφεται ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τίθενται ἀντ' αὐτῆς αἱ κάτωθι παράγραφοι.

«Τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα εἴτε καταστρέφονται διαλυόμενα εἴτε, ἐφόσον κριθῶσι κατάλληλα διὰ περαιτέρω κυκλοφορίαν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων προτάσει τῆς Τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ Στρατοῦ, ἀπαγορευομένης τῆς ὑπὸ τούτων ἐκποιήσεως αὐτῶν.

Τὸ ἐκ τῆς διαλύσεως προκύπτον ὑλικὸν ἐκποιεῖται ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἢ διατίθεται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος, αἱ δὲ δαπάναι ἐνοικιάσεως χώρου, φυλάξεως, καταστροφῆς ἢ διαλύσεως βαρύνουσι τὸ Τ.Π.Ι.Α.Α.

Αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων».

11) Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 13 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων» τίθεται ἡ φράσις «μετὰ μετρητοῦ, ἢ ἄνευ, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 1».

12) Διαγράφεται ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 18, ὡς καὶ ἡ φράσις «Ὁ μέγιστος οὗτος ἀριθμὸς καθὼς καὶ» τῆς ἀρχῆς τῆς τρίτης παραγράφου.

13) Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 19 τίθεται ἡ παράγραφος. «Ἡ παρακράτησις παρὰ τῶν πωλητῶν τῆς κυριότητος πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας».

14) Ἀπὸ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 20 διαγράφονται αἱ τελευταῖαι λέξεις «καὶ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος» καὶ προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος».

15) Μεταβάλλεται ἡ ἀριθμησις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20 καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 3 ἀντὶ 2.

16) Μεταβάλλεται ἡ ἀριθμησις τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20 καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 4 ἀντὶ 3.

"Αρθρον 3.

Προστίθεται νέον ἄρθρον ὡς ἑξῆς :

«Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1932, ἀναθεωροῦνται, ἐφόσον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παρέχουσι τοιοῦτον δικαίωμα».

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναθεωρήσεως τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων».

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου "περὶ Ἰατρικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς", ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1094.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 56 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1094 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οὗτοι ἅμα τῇ ὀνομασίᾳ των εἰς ἀλυσιτέλειαν φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνωτιάτρων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ὑγιεινομικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ ἑξάμηνον, μεθ' ὃ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των ἐκ τοῦ Τμήματος τούτου τοποθετοῦνται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρα τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Η. καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνομολογήσεως δανείου».

Ἐπίσης εἰς α' συζήτησιν τὸ «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων Θ)νίκης».

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων, περὶ προστασίας ἐφέδρων, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς,*** ὁ ὁποῖος διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου, ἀνατρέποντος ἄρδην ψηφισθέντα πρὸ μηνὸς νόμον δι' οὗ παρέχεται προστασία εἰς τοὺς ἐφέδρους, προστασία ἀνταποκρινομένη πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν τῶν ἑταιριῶν. Νομίζει, ὅτι, μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν μάλιστα γνώμην τῆς Βουλῆς, ἡ ἐπιμονὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου αἴρονται κεκτημένα δικαιώματα εἶναι ἀδικαιολόγητος. Εἶναι δὲ ἀκόμη ἀδικαιολόγητος λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης σήμερον κρίσεως καὶ τῆς ἀνεργίας ἡ ὁποία ὑπάρχει. Συνεχίζων τονίζει ὅτι δὲν ἦτο ὀρθὸν νὰ ἔλθῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον πρὸ ἑνὸς μόλις μηνὸς ἐνωμιμοποίησε μίαν κατάστασιν τὴν ὁποίαν τὸ ἴδιον ἐδημιούργησε, νὰ ἔρχεται νὰ ἀνατρέπῃ τὸν νόμον διὰ τοῦ ὁποίου προστατεύονται οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των ὑπὲρ πατρίδος.

Η. Τσεριώνης. Τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 5355 καὶ εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς αὐτόν. Διὰ τοῦ νόμου 5355 ἀνεγνωρίσθη καὶ πάλιν ἡ ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας πρὸς προστασίαν τῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν καὶ ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς κατοχύρωσιν ταύτης ἔναντι τῆς στάσεως ἐπιχειρήσεών τινων πρὸς ὑπονόμευσιν αὐτῆς. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀνατρέπεται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἡ χορηγηθεῖσα εἰς τοὺς ἐφέδρους προστασία καὶ ἀφίνονται πλέον οὗτοι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὴν καλὴν διάθεσιν αὐτῶν. Τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νομοσχεδίου καὶ μετὰ τὴν γενομένην χθὲς τροποποίησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ, καθόσον διὰ τὰς ὑπὸ διάλυσιν ἢ ἐκκαθάρισιν Ἑταιρίας, εὑρισκομένας εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου των, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κάμωμεν διάκρισιν διὰ τοὺς ἐφέδρους ὑπαλλήλους αὐτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ λάβωσι τὴν ἰδίαν τύχην μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ νομοσχεδίου καταφέρεται βαρὺ πλῆγμα εἰς τοὺς ἐφέδρους ὑπαλλήλους τοὺς μὴ προσληφθέντας κατὰ τὸν νόμον 4180, ἐφόσον εἰς περίπτωσιν ἀπολύσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων χορηγεῖται ἡ ἀποζημίωσις τῶν νόμων περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας καὶ οὐχὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 4180 χορηγουμένη ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τοὺς μισθοὺς 24 μηνῶν. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ὑποχρεωτικῶς προσληφθέντων, ἐφόσον διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν τελευταίων ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ συνυπελογίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκειοθελῶς προσληφθέντων πρότερον ἐφέδρων ὑπαλλήλων. Ἡ δικαιολογία τοῦ νομοσχεδίου ὅτι ἕνεκα τῆς κρίσεως ἥτις ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων ἐπιβάλλει περισυλλογὴν εἰς αὐτάς, δὲν εἶναι σοβαρὰ διὰ νὰ ἀνατραπῇ ἡ προστασία τῶν ἐφέδρων καὶ νὰ ριφθῶσιν οὗτοι εἰς τοὺς δρόμους. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον διότι θὰ προκαλέσῃ ἀδικίας εἰς τοὺς ἐφέδρους ὑπαλλήλους ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσμενεῖς περιστάσεις.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν θίγομεν τὴν θέσιν τῶν 325 ὑπαλλήλων τῶν διορισθέντων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν, τὸ καθεστὼς αὐτὸ μένει ἀναλλοίωτον. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ μὴ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ οἱουδήποτε ἐφέδρου, διότι ἠγέρθησαν ἀγωγαὶ ἐκ μέρους ἀπολυθέντων αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ φέρουν εἰς δύσκολον θέσιν πολλὰς ἐπιχειρήσεις.

Η. Τσεριώνης. Δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν διάκρισιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἐπεξετάθη ἡ προστασία αὐτὴ εἰς ὅλους τοὺς ἐφέδρους. Θέλομεν νὰ καθορίσωμεν αὐτὴν τὴν διάταξιν, διότι ὡς ἔχει ὁ νόμος παρουσιάζονται κίνδυνοι εἰς τὰς ἑταιρίας.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** κατακρίνει τὴν πρώτην διάταξιν τοῦ ἄρθρου.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὴν ἀπήλειψα διότι ἐθεώρησα ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἑταιρίαι αἱ ὁποῖαι νὰ μὴ δίδουν μέρισμα διὰ λόγους φορολογικούς.

Ε. Τριποδάκης. Ἐδώσαμεν ἕνα μικρὸ κοκκαλάκι πρὸ 45 ἡμερῶν εἰς τοὺς ἐφέδρους καὶ τώρα ζητοῦμεν νὰ τοὺς τὸ πάρωμεν. Δὲν φθάνει ποὺ ἔχουν τὸ παράπονον ὅτι εἰς ὅλας τὰς θέσεις ἐπῆραν γυναῖκας. Νὰ τὸ ἀποσύρετε κ. Ὑπουργὲ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει, ὅτι ἡ ἀντισυνταγματικότης τοῦ νομοσχεδίου προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τοῦ κειμένου τοῦ ὑπὸ κατάργησιν νόμου. Ἡ ἀντισυνταγματικότης δὲν δύναται νὰ παροραθῇ ἐφόσον μάλιστα τὰ δικαστήρια ἔχουν ἐπληρωθῇ ὑποθέτων αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τοῦ καταργουμένου νόμου.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁ νόμος ἐκεῖνος ὡμίλει περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ δι' αὐτὸ εἶχεν ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ νόμος αὐτὸς ὁ 5355 ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενος διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας· ἐὰν ἡ διατύπωσις τοῦ νομοσχεδίου δὲν σᾶς ἱκανοποιεῖ, εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὴν κάμω σαφεστέραν.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ γενικῶς, διότι ἐφόσον ἠθελήσαμεν πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς νὰ εὐρύνωμεν τὸν κύκλον τῆς προστασίας τῶν ἐφέδρων, δὲν εἶναι ἐπιτεταραμμένον νὰ παλινωδοῦμεν τώρα. Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι προβάλλονται ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν δὲν εἶναι σοβαροί. Ἐὰν αἱ ἑταιρίαι δὲν ἐκπληροῦν τὰς ὑποχρεώσεις των, αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος καταργήσεως τοῦ νόμου, ἀλλ' ἀντιθέτως πρέπει νὰ τὰς ὑποχρεώσωμεν νὰ σεβασθοῦν τὸν νόμον. Ἀλλὰ καὶ δι' οἰκονομικοὺς λόγους ἐπιβάλλεται νὰ μὴ καταργηθῇ ὁ νόμος, διότι ἡ κατάργησις θὰ ἀπετέλει ἀντίφασιν πρὸς τὸ ἔργον τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐξηγεῖ ὅτι μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ τελευταίου νόμου, περὶ προστασίας ἐφέδρων, ἠγέρθησαν πολλαὶ διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους ἐφέδρων καταστημάτων, οἱ ὁποῖοι ἐτόνισαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσιν ἐπ' ἄπειρον ἕνα ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος δὲν τοὺς κάμνει ἢ τὸν ὁποῖον δὲν ἠμποροῦν νὰ πληρώσουν καὶ τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ τὸν ἐκλόνισεν. Ἐλπίζω, λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ καταλάβῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος, διότι τὰ 90)100 τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἔφεδροι. Ἐξηγεῖ κατόπιν διατί ἔθεσε τὴν διάταξιν περὶ τῶν ὑπὸ διάλυσιν ἢ ἐκκαθάρισιν ἑταιριῶν καὶ τονίζει ὅτι καμμία νομοθεσία ξένου κράτους δὲν παρέχει ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων ὅσα ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία. Γνωρίζω, λέγει, ἐπιχείρησιν τῆς ὁποίας οἱ τρεῖς διευθύνται εἶναι ἔφεδροι. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ παρίδῃ εὐλόγους διαμαρτυρίας; Δηλῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν αἱ ἑταιρίαι προσέλαβον τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἐφέδρων, διότι ἐφ' ὅσον δὲν ἐξετέλεσαν τὰς ὑποχρεώσεις των δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἔρχεται τὸ Κράτος νὰ προστατεύῃ τὰς ἑταιρίας. Ἐὰν αἱ ἑταιρίαι ἔχουν κέρδη, διατί νὰ μὴ ἀποζημιώσουν τοὺς ἐφέδρους;

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** τονίζει, ὅτι εἰς ὅλα τὰ κράτη ἐπροστατεύθησαν δι' εἰδικῆς νομοθεσίας οἱ ἔφεδροι. Λέγει κατόπιν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου περὶ προστασίας ἐφέδρων εἶναι ὅπως μέρος τοῦ πλούτου τῶν ἑταιριῶν διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των. Εἶναι μικρολογία, λέγει, αὐτὸ ποὺ γίνεται ἐκ μέρους δύο τριῶν συναδέλφων, νὰ ἐπιδιώκεται ἡ καταργησις τοῦ νόμου καὶ δηλοῦμεν ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν θὰ ἐπιμείνωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν μὴ ψήφισίν του, ζητοῦντες τὴν ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Σᾶς λέγω ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν πρόκειται ν' ἀπουρθῇ, καὶ ὅτι ἀκόμη πρὶν ὑποβληθῇ συνεζητήθη μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ὑπεβλήθη ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Εἰς ἄλλα Κράτη, λέγει, ὅλα τὰ κόμματα θεωροῦν ὡς κεφαλαιῶδες ζήτημα τὴν προστασίαν τῶν ἐφέδρων, παρ' ἡμῖν ὅμως ὄχι μόνον τοῦτο δὲν συμβαίνει, ἀλλὰ ἐρχόμεθα νὰ τορπιλλίσωμεν καὶ τὰς ὑφισταμένας πενιχρὰς περὶ ἐφέδρων διατάξεις, ρίπτοντες εἰς τοὺς δρόμους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν τὴν ἐργασίαν των ὡς ἐκ τῆς πολεμικῆς ὑπηρεσίας. Ἐάν, τονίζει, ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὅπερ συζητεῖται θὰ ἀποτελέσῃ στίγμα διὰ τὴν σημερινὴν Βουλὴν καὶ ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἐφ' ὅσον δὲν θέτει ἡ Κυβέρνησις τὴν ψήφισίν του ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ τὴν πρότασιν περὶ ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας θὰ ὑπογράψω καὶ τὴν πρότασιν περὶ ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου θὰ ψηφίσω. Ἐὰν βεβαίως ἐπρόκειτο περὶ κλονιζομένων οἰκονομικῶς ἐπιχειρήσεων θὰ ἠδύνατο τὸ πρᾶγμα νὰ συζητηθῇ, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεων στερεωτάτων οἰκονομικῶς δὲν ἐπιτρέπεται οἱαδήποτε παρέκλισίς μας ἀπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ριφθοῦν εἰς τοὺς δρόμους ἔφεδροι οἰκογενειάρχαι. Καταλήγων παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ γενικὸν αἴσθημα τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Η. Τσεριώνης*** προτείνει ὅπως τροποποιηθῇ τὸ β' ἐδάφιον του νομοσχεδίου, θεσπιζομένου ὅπως δοθοῦν ἀποζημιώσεις εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ὄχι αἱ ἀπονεμόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τὸν νόμου περὶ καταγγελίας τῶν συμβάσεων. Οὕτω ἐπιλέγει νομίζω διευθετεῖται δικαίως τὸ ζήτημα, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐφέδρους.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Καὶ ἡμεῖς, λέγει, ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὰ περὶ προστασίας τῶν ἐφέδρων αἰσθήματα τῆς Βουλῆς καὶ θὰ παρακαλέσω νὰ ἀναβληθῇ προσωρινῶς τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ μελετήσωμεν καλύτερον τὰς κειμένας διατάξεις καὶ καταλήξωμεν εἰς ἓν συμπέρασμα συμβιβάζον τὰς ἀντιτιθεμένας ἀπόψεις.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Γίνεται δηλαδὴ μία διακοπὴ προσωρινὴ τῆς συζητήσεως διὰ νὰ μελετήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰς τροπολογίας.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** συνιστᾷ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς ξένους ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας, οἵτινες πέρνουν τὸ ψωμὶ τῶν πενομένων ἐντοπίων.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Δὲν φοβεῖσθε μήπως λάβουν καὶ ἐκεῖνοι ἀνάλογα μέτρα ἐναντίον τῶν ἰδικῶν μας;

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται προσωρινῶς.

Προτάσει τοῦ κ. ***Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως*** τίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἐπιτροπὴν προθεσμία μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης ἵνα ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τῶν τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης». Ἐπίσης αἰτήσει τοῦ κ. ***Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς,*** τάσσεται προθεσμία δίμηνος εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἡρωϊκῶν φαρμάκων».

Ἐπὶ τῆς μόνης συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ 4688 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι ὑπεβλήθη παράκλησις ἐκ μέρους τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐὰν χρειασθῇ τροπολογία τὴν κάμνομεν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Ὁ νόμος 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 17, Δ. 20, 25, 26, 27 καὶ 28 αἱ φράσεις «Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως», «Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν φράσεων «Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων» καὶ «Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων».

Ἄρθρον 2.

Ἐν ἄρθρῳ 4 παράγραφος 2 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς:

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν Διαταγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται, προκειμένου περὶ διδακτορικῶν διπλωμάτων, αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἰσχύουσι δὲ ὁμοίως καὶ αἱ περὶ ἀτελοῦς διδακτορικῶν διπλωμάτων τιμῆς ἕως ἡ διάταξις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν ἄρθρῳ 6 παράγραφος 3 προστίθενται τὰ ἑπόμενα:

«Ἡ θητεία τῶν εἰς τοὺς ἐκτάκτους ἐπικουρικὰς ἕδρας διασβήτητ φύσεως διοριζομένων παρατείνεται ἑκάστοτε μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατὰ λήγει.

Κατὰ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ἐπαναλαμβάνεται ἡ περὶ πληρώσεως τῆς σχετικῆς ἕδρας διαδικασία, ὁ δὲ ἐκλεγόμενος διορίζεται ἀπὸ τοῦ ἑπομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀπόθεσις μαθήματος εἰς ὑφηγητὴν γίνεται ἐπὶ θητείᾳ τῶν ἐτῶν, οὗ ἀμένη νὰ ἀνανεωθῇ διὰ Π. Δ. εἰς ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνον μόνον μετ' ἀτόφαιον τῆς οἰκείας Σχολῆς.

«Ὑφηγητὴς οὗ ἀνανεώθη ἡ θητεία δύναται νὰ διορισθῇ διὰ Διατάγματος μετ' ἀτόφαιον τῆς οἰκείας Σχολῆς ἔκτακτος ἐπικουρικὸς καθηγητής».

Ἄρθρον 5.

Τοῦ ἄρθρου 11 ἡ παράγραφος 2 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται:

α) Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν μόνον ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

β) Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὸ Πανεπιστήμιον, ἐκ τῶν τακτικῶν, ἐκτάκτων αὐτοτελῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπικουρικῶν καθηγητῶν. Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ μετέχουσιν ἄνευ ψήφου.

γ) Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν θεμάτων ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ἑδρῶν. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς τακτικοὺς καθηγητάς, οἱ δὲ ἀπουσιάζοντες ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι δεόντως τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν».

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ὁσάκις ὁ νόμος ὁρίζει, ἐκτάκτως δὲ εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, εἴτε ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, εἴτε τῇ αἰτήσει σχολῆς τινος μετ' ἀπόφασιν τῶν δύο τρίτων τοῦ Συλλόγου αὐτῆς, εἴτε τῇ αἰτήσει δώδεκα τακτικῶν καθηγητῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει ὁρίζεται καὶ τὸ θέμα τῆς συγκλήσεως.

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ὁπότε προεδρεύει ὁ Πρύτανις. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν νεωτέρων καθηγητῶν ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου».

Ἡ Σύγκλητος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Προπρυτάνεως, τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, τῶν Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν ἑκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καὶ ἐξ ἑνὸς ἐτησίου Συγκλητικοῦ ἐξ ἑκάστης Σχολῆς, ἐκλεγομένου διὰ μίαν διετίαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν.

Ἡ Σύγκλητος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός, δύναται ὅμως καὶ νὰ διακόψῃ τὰς συνεδρίας αὐτῆς ἢ καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπήν ἐκ Συγκλητικῶν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ.

Τὰ θέματα, ἐφ' ὧν δύναται νὰ ἀποφασίζωσιν αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι ἐπιτροπαί, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἢ τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἀποφασίζεται καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐπιτροπῶν τούτων».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας πλὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως γίνεται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος κατόπιν διαγωνισμοῦ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορίζονται διὰ πράξεως τῆς Συγκλήτου. Πάντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται ὡς προσωρινοὶ ὑπὸ δοκιμασίαν, μονιμοποιοῦνται δὲ προτάσει τῆς Συγκλήτου μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς διορίζεται μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Τὸ βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Πρυτάνεως ἀνακοινουμένης ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς πάντα πανεπιστημιακὸν ὑπάλληλον, πλὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἐπιστάτην κλητῆρα ἢ ὑπηρέτην παραβαίνοντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἢ ἐπιδεικνύοντα ραθυμίαν ἀσύγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, ἢ ἀνεψιὰν πρὸς τὰς πανεπιστημιακὰς ἀρχὰς ἢ διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἐγκαταλείποντα τὴν θέσιν αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς εἶναι ἡ ἐπίπληξις, τὸ πρόστιμον μέχρι 300 δραχμῶν, ἡ κράτησις ἑνὸς μέχρι τριῶν μισθῶν, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

Τὴν μὲν ἐπίπληξιν καὶ τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει ὁ Πρύτανις, τὴν δὲ κράτησιν ἑνὸς μέχρι τριῶν μισθῶν ὡς καὶ τὴν ἀπόλυσιν ἡ Σύγκλητος.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται πάντοτε μετὰ προηγουμένην κλῆσιν τοῦ παρεκτρεπομένου εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν.

Προκειμένου περὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμόζονται αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 προστίθενται ὡς παράγρ. 3 τὰ ἑξῆς:

«Παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τμήματος Σχολῆς τινος, ἐὰν ἡ Σχολὴ δὲν προβῇ εἰς προκήρυξιν τεσσάρων τουλάχιστον ἑδρῶν αὐτῆς ἢ τοῦ οἰκείου νέου τμήματος αὐτῆς καὶ δὲν πληρώσῃ μίαν τουλάχιστον τακτικὴν καὶ μίαν ἔκτακτον ἕδραν ἑκάστου λειτουργοῦντος τμήματος, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ προκαλουμένην νὰ διορίσῃ πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τριῶν τουλάχιστον τακτικῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐκ δύο τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τακτικῶν ἢ προϊσταμένων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἢ διευθυντῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ὁμοταγῶν τοῖς Πανεπιστημίοις, δικαιουμένην νὰ προτείνῃ πρὸς διορισμὸν μέχρι τρεῖς καθηγητάς, ὧν δύο εἰς τακτικὰς καὶ εἷς εἰς ἔκτακτον ἕδραν, αὐτοτελῆ ἢ καὶ ἐπικουρικὴν τῶν τακτικῶν, ταύτας ἱδρυομένας διὰ διατάγματος, προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μίαν τριετίαν. Εἰς τὰς μνημονευθείσας ἕδρας συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ τυχὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς προκηρυχθεῖσαι ἤδη, ἀλλὰ μήπω πληρωθεῖσαι.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 προστίθενται ὡς παρ. 2 καὶ 3 τὰ ἑπόμενα.

Ὁ νόμος οὗτος (3341) μετὰ τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διαταγμάτων ἰσχύει ὁμοιομόρφως καὶ ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὸ Δασολογικὸν καὶ Γεωπονικὸν τμῆμα καὶ ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσαρτήσεως τῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης» καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὸ νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων ἤτοι τοῦ 3577 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 8)βρίου 1927 Ν. Δ. περὶ προσαρτήσεως τῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης» τοῦ νόμου 1853 «περὶ Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς», τοῦ νόμου 2939 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων κλπ.» τοῦ Ν. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνωτάτης Δασολογικῆς Σχολῆς κλπ.», τοῦ νόμου 1844 «περὶ Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς» καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἢ διατάγματος καταργεῖται.

Μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύνανται διὰ Διατάγματος ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ ἑκάστοτε Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν νὰ ἰσχύσωσι καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ὡς καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 9.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἡ θητεία τῶν νῦν ὑφηγητῶν εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία μαθήματος παρατείνεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναθέσεως μέχρι συμπληρώσεως τριετίας, δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 4, θεωρουμένης τῆς θητείας ταύτης ὡς πρώτης.

Ἄρθρον 10.

Πᾶσα διάταξις οἱουδήποτε νόμου ἢ νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσ)νίκῃ» ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 11.

Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὅπως ἀναδημοσιεύσῃ ἐν ἰδίᾳ τεύχει τὸν περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ νόμον 3341 ἐν κωδικοποιήσει αὐτοῦ μετὰ τῶν μεταγενεστέρων καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀναφερομένων νόμων καὶ νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐφ' ὅσον ταῦτα ἰσχύουσιν ἤδη, μεταβαλλομένης ἐν ἀναγκῃ τῆς διατυπώσεως ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ τῶν σχετικῶν παραπομπῶν τοῦ νόμου 3341 καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ἡ κωδικοποίησις γενήσεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπείας ὁρισθησομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἀποτελουμένης ὑπὸ δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου καὶ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ.κ. ***Γ. Στράτου***, ***Γ. Βασιλειάδη*** καὶ ***Π. Ἀργυροπούλου*** (Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν), εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 10 τοῦ νόμου 5201 περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ».

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρακαλεῖ ὅπως τὸ περὶ προστασίας τῶν ἐφέδρων νομοσχέδιον ἀναγραφῇ αὔριον πρῶτον εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 6.40', μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ἀντικειμένου, λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥρᾳ 5 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ἀποστόλου
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τετάρτης 18 Μαΐου 1932

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει γ' ἀνοιχθῶσι τὰ Θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Η. Τσεριώνης*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς ἐμπορικοῦ συνδέσμου Μύργου διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικαιοστασίου εἰς τὸν νομὸν Ἠλείας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Γερογιάννης*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπαγγελματικοῦ, βιοτεχνικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου Φλιππιάδος ζητοῦντος τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν 1932—33, τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἡμίσεως τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, τὴν ἀποστολὴν ἀραβοσίτου κλπ.

Ἡ Παμπελοποννησιακὴ ὁμοσπονδία ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Πατρῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην τροποποίησιν τοῦ νόμου 4180.

Ἡ ἕνωσις καταστηματαρχῶν ξυλουργῶν καὶ ἐπιπλοποιῶν Πειραιῶς ζητεῖ τὴν ἵδρυσιν ταμείου συντάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἀναστολὴν τῶν οἰκονομικῶν των ὑποχρεώσεων ἐπὶ τριετίαν πρὸς τὸ κράτος καὶ τοὺς ἰδιώτας τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν ἑτοίμων κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα περὶ ἀποστολῆς θείου καὶ θειϊκοῦ χαλκοῦ εἰς Λευκάδα.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς ἀμπελοκτημόνων Καβάλου ὑποστάντων ζημίας ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης καὶ ζητούντων τὴν ἀποστολὴν γεωπόνου πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν.

Ἡ νομαρχία Χίου ὑποβάλλει ψήφισμα τῶν ἐργατῶν τῆς πόλεως ζητούντων τὴν προστασίαν τῶν ἀνέργων, τὴν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν, τὴν ἵδρυσιν πολυκατοικιῶν κλπ.

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας τοῦ νομοῦ Λασιθίου ζητεῖ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ρουκάκας, Ἀχλαδίων, Κιμουριώτη τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Σητείας, Ἁγείας Ἄμμου.

Ἡ πανελλήνιος ἕνωσις ἰδιοκτητῶν ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων Πειραιῶς ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἱστιοφόρων τῆς προσλήψεως μηχανοδηγῶν κλπ.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Δεσκάτης ζητοῦν τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς κοινότητός των.

Ἡ ἕνωσις λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Χίου ζητεῖ τὴν ἀναδρομικὴν ἐπιστροφὴν τῶν 6 ο)ο τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3)1ε κλπ.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Λευκάδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ Πρωτοδικείου Λευκάδος.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου τῶν κοινοτήτων Λάκκας—Παγωνίου ζητεῖ τὴν συνέχισιν τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν τριτοβαθμίων διδασκάλων.

Ὁ κτηνοτροφικὸς κόσμος Φαρσάλων παρακαλεῖ ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ σφαγίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Ν. Ἀβραάμ***, ***Ι. Πριμίδης***, ***Ε. Μαχαίρας***, ***Γ. Σαικαλῆς*** καὶ ***Α Πρέκας*** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τοῦ πανελληνίου συνδέσμου ναυπηγοξυλουργῶν Πειραιῶς ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη του ἐκ τῆς ἀχρηστεύσεως, κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ ὀργαν.σμοῦ λιμένος Πειραιῶς 2000 λέμβων καὶ 1500 φορτηγίδων.

Ὁ Κ. Κωνσταντινίδης κάτοικος Πειραιῶς καρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ νομοθετικὸν μέτρον διὰ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ἀνταλλαγῆς τῶν προσωρινῶν ἀποδείξεων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ Ἀριστείδης Σκούφης θύμα πολέμου κάτοικος Πλατάνου Ναυπακτίας ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς καθυστερουμένης συντάξεώς του.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Παπαναστασίου***, ***Ν. Τζερμιᾶς*** καὶ ***Α. Μπακάλμπασης*** καταθέτουσι ἀναφορὰν τοῦ πανελληνίου συνδέσμου ναυπηγοξυλουργῶν Πειραιῶς ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη του ἐκ τῆς ἀχρηστεύσεως κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ λιμένος Πειραιῶς 2000 λέμβων καὶ 1500 φορτηγίδων.

Ἡ *ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ* ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς κηρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5.365», καὶ

2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4591 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ συμφωνιῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. *Γρ. Τηλικίδης* ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Ἡ *ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ* ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931 Ν. Δ., περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4952 κτλ. περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου συκοπαραγωγῆς.

Ἡ *ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ* ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 15)11)23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28)4)1919 Β. Δ. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοτεχνοῦ».

Ὁ κ. *Κ. Βαρβαρέσσος* (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 5415 περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932 – 1933».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. *Ε. Κουλουμβάκης, Σ. Ταλιαδοῦρος, Ι. Μπούτης, Σ. Χούρσογλου* κλπ. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

Πρόεδρος. Μετὰ μεγάλης λύπης ἀγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας Ν. Συριοπούλου. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε τύπος σεμνοῦ καὶ ἐναρέτου πολιτευτοῦ ἐπὶ πολλὰς δὲ περιόδους ὑπηρέτησε τὸν τόπον μετὰ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως ἀποβλέπων πάντοτε εἰς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἀνακοινοῖ κατόπιν ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ὁ βουλευτὴς Ὕδρας κ. *Α. Μιαούλης* ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ὡς Δημάρχου Πειραιῶς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. *Σ. Τρικούπης* συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ματαράγκας περὶ ἐξαγορᾶς καπνῶν ἐρωτᾷ δὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται τὸ ζήτημα αὐτό.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ὑποθέτω ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναχωρήσασα χθὲς θὰ εὑρίσκεται σήμερον ἐκεῖ.

Ἀπαντῶν κατόπιν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς σύστασιν τοῦ κ. Μ. Τσαρλαμπᾶ σχετικὴν μὲ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου ἀπαντᾷ ὅτι συνέταξε νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ κ. *Ι. Νικολίτσας* λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τηλεγραφήματος περὶ ἀποστολῆς ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς ἀγρότας τοῦ Νομοῦ Κοζάνης λέγει ὅτι καὶ εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίδος ὑπάρχει μόνον ἀραβόσιτος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ παρατηρεῖται καὶ ἐντελὴς ἔλλειψις ἀλεύρων. Παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια δι' ἀποστολὴν τοιούτων διότι πρόκειται περὶ δημοσίας τάξεως.

Α. Παπαθανάσης. Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀγρινίου τηλεφωνικῶς μᾶς ἐπέστησε τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέσου ἀποστολῆς ἀλεύρων καὶ ἀραβοσίτου ἐκεῖ, διότι ἐπίκειται διασάλευσις τῆς τάξεως.

Ὁ κ. *Ν. Ξηρός* τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ἀραβοσίτου εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἐλήφθη ἀπόφασις εἰς τὸ χθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἀγορασθῇ ἀραβόσιτος, καταλαμβάνετε ὅτι χρειάζεται συνάλλαγμα καὶ ὅτι αἱ στιγμαὶ εἶναι δειναί. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅ,τι εἶναι δυνατὸν θὰ κάμωμεν.

Γ. Βασιλειάδης. Εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος ὑπάρχουν 300.000 δράδες, νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν χωρῇ ἐπίταξις.

Ὁ κ. *Α. Φωκᾶς* παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας σχετικῶς μὲ τὴν μελετωμένην τελευταίαν ἀπαλλοτρίωσιν σημαντικῆς ἀγροτικῆς ἐκτάσεως πεφυτευμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ καλλιεργουμένων κτημάτων περὶ τὴν Ἀγυιὰν τῆς Ἀχαΐας, διότι προκειμένου νὰ ἱδρυθῇ ἐκεῖ ἀεροδρόμιον ἐπείγει κάθε πληροφορία, διότι μία μεγάλη τάξις γεωργοκτηματιῶν διατελεῖ εἰς δεδικαιολογημένην ἐξέγερσιν.

Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς Ἀεροπορίας). Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀεροδρόμιον, διότι διὰ νὰ γίνῃ πρέπει νὰ προηγηθοῦν ἄλλα ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτηθῇ σημαντικὸν ποσόν.

Ὁ κ. *Ι. Δημάδης* ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς ἑνώσεως συνεταιρισμῶν Καταρίνης ἀναφέρει ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἐπαρχίαν του εἶναι ἀφόρητος, διότι ἡ Τράπεζα χορηγεῖ μόνον διὰ καλλιεργητικὰ δάνεια 200 δραχ. συμψηφίζουσα τὰς προκαταβολὰς μὲ παλαιὰ χρέη ὥστε μένουν 75 δραχ. εἰς τοὺς παραγωγούς, ποσὸν ἀνεπαρκέστατον. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως αὐξηθῇ τὸ ποσὸν ἐπίσης νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἀποστολῆς ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ κ. *Ι. Νικολίτσας* λέγει ὅτι διὰ καλλιεργητικὰ δάνεια δίδουν 350 δραχ. διὰ τοὺς καλοὺς ἀγροὺς καὶ 250 διὰ τοὺς δευτέρους, ποσὸν ἐντελῶς ἀνεπαρκές. Πέρυσι ἐδίδοντο 700 δραχ. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ γίνῃ σύστασις νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσόν, ἐφόσον μάλιστα ἡ μὴ πώλησις τῶν καπνῶν συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ καλλιεργήσουν τὰ κτήματά των οἱ γεωργοί.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας) Συνέστησα ἤδη τὴν αὔξησιν.

Α. Παπαθανάσης. Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀγρινίου διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ δημοσιευθέντος πίνακος κατανομῶν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, διότι οὗτος ἀνῆκεν εἰς περιφέρειαν μὴ ἐπιμελητηριακῶς ὠργανωμένην, ἡ ὁποία ὑπήχθη ἤδη εἰς τὸ ἐπιμελητήριον Πατρῶν. Ἀλλ' οὔτε ὁ τρόπος τῆς κατανομῆς ὁ ἐκ τοῦ Διατάγματος καθοριζόμενος ἐξασφαλίζει τὴν δικαίαν τοιαύτην, οὔτε αἱ ἐγγυήσεις αἱ π ρεχόμεναι εἶναι ἐξασφαλιστικαὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τοπικοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ἀντιθέτως καθιστῶσιν αὐτὰ προβληματικὴν τὴν θέσιν τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν. Ἀντὶ τούτου προτείνω τροπολογίαν ἀναγραφομένην ἐν τῷ ὑποβληθέντι ὑπομνήματι τῆς ὁποίας ἡ ἀποδοχὴ καὶ δικαία καὶ εὔκολος εἶναι ὡς ἀφορῶσα προσθήκην ἐν Ὑπουργικῇ ἀποφάσει. Ἐπίσης παρακαλῶ ὅπως γίνῃ σύστασις εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν πρὸς χορήγησιν καλλιεργητικῶν δανείων μετὰ μείζονος εὐκολίας εἰς τοὺς συνεταιρισμούς.

Ταῦτα ἔχουν μίαν ἔκδηλον καὶ ἁπλῆν οὕτως εἰπεῖν σκοπιμότητα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ συναλλαγῶν, ἀλλ' ἡ σκοπιμότης αὕτη δὲν ὑπάρχει, θὰ ἦτο δὲ καὶ ἐκτὸς πάσης ἠθικῆς ἀντιλήψεως νὰ τύχουν καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἐφαρμογῆς ἐμοίας καὶ μετ' αὐστηρότητος προκειμένου περὶ συμβάσεων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβάσεων ἁπλῶς ἐκτελεστέων ἐν Ἑλλάδι Ὁ Ἑλληνικὸς νόμος καὶ ἡ νομολογία τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων δὲν θὰ εὕρουν δικαιολογίαν ἐὰν τοιαύτην αὐθαίρετον ρύθμισιν ἀναλάβουν τοῦ ρητοῦ γράμματος συμβάσεων, μάλιστα δὲ συμβάσεων δανείου, μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι συνεφωνήθη ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐκτέλεσις.

Ὁ κ. *Α. Μιχαλακόπουλος* (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινων τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου 4952» δι' οὗ καταργοῦνται θέσεις τινὲς καὶ περιορίζονται ἄλλαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Μετὰ τοῦ νομοσχεδίου ὑποβάλλει καὶ πίνακα τῶν ἐπερχομένων οἰκονομιῶν. Παρακαλεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ταχθῇ προθεσμία μέχρι τῆς μεθαύριον διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεώς της.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 309 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27)10)1927 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3572 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 τοῦ παρόντος Κώδικος εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ἐμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς συμβάσεις μετὰ ξένων Κρατῶν ἀναγραφομένων εἰδῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἢ κατὰ τὸ τελωνειακὸν τελωνίου ἀτελῶν, συσσωρεύεται καὶ συνεισπράττεται πρόσθετος δημοτικὸς φόρος συνιστάμενος εἰς τὰ πέντε εἰκοστὰ πέμπτα τοῦ κυρίου τοιούτου.

Οἱ δῆμοι δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους, ν' ἀποφασίζωσι τὴν διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος μείωσιν τοῦ ἀνωτέρω φορολογικοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν, ἐφ' ὧν ὅμως θὰ εἰσπράττηται ὁλόκληρον τὸ φορολογικὸν ποσοστόν. Ὁ ἀποδίδηται δὲ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τῶνο ἰκείων δήμων εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἡ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθεῖσα διαφορὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παρεχόμενα ποσοστὰ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς τελων. ἀρχῆς εἰσπραττομένων ἐσόδων ἐ κτοῦ προσθέτου τούτου δημοτικοῦ φόρου δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἓν τοῖς ἑκατὸν (1 ο/ο) τῶν εἰσπράξεων.

Διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων».

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 310, 314, 315 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καταργοῦνται, διατηροῦνται δὲ ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 311, 312, 313 καὶ 317 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ὡς πρὸς τοὺς δήμους, εἰ ς οὓς ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ταῖς νήσοις Σάμῳ καὶ Ἰκαρίᾳ καὶ τῷ δήμῳ Χανίων, ἔνθα θέλουσιν ἐξακολουθῇ ἐφαρμοζόμενα τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα διὰ τὸν δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων (ν. 2821, ν. 2822, ν.3636, ν.4108).

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4180, 4881 καὶ 5355 περὶ προστασίας ἐφέδρων».

Ι. Κούνδουρος. Παρακαλέσαμεν χθὲς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου αἴρονται αἱ παρασχεθεῖσαι δι' ἄλλων νόμων εὐκολίαι ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ τὸν κ. συνάδελφον νὰ ἀναγνώσῃ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη καὶ θὰ πεισθῇ ὅτι οὐδεμία γίνεται μεταβολὴ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὀφειλόμενον καθεστῶς διὰ τοὺς ἐφέδρους τοὺς τοποθετηθέντας ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4180. Ἡ μόνη μεταβολὴ ἥτις γίνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ νόμου 5355 εἶναι ὅτι αἴρεται ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου θεσπισθεῖσα ἀφομοίωσις τῶν ἐλευθέρως προσληφθέντων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐφέδρων πρὸς τοὺς διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τοποθετηθέντας, παρέχεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως διπλῆ ἀποζημίωσις τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων». Φρονῶ ὅτι μετὰ τὴν τοιαύτην ἱκανοποίησιν τῶν ἐφέδρων τῶν ἐλευθέρως προσληφθέντων, ἡ Βουλὴ θὰ στέρξῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἤδη διετυπώθη.

Α. Βαρβαγιάννης. Ἐννοεῖται, κ. Ὑπουργέ, ὅτι καὶ οἱ ἐλευθέρως προσληφθέντες ἔφεδροι δέον νὰ πληρῶσι τοὺς ὅρους τοῦ βασικοῦ νόμου περὶ προστασίας ἐφέδρων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ μετώπῳ ὑπηρεσίαν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Τοῦτο εἶναι εὐνόητον.

Ὁ κ. *Δ. Ζάννας* λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον γεννᾶται ἤδη δὲν εἶναι ζήτημα ἑταιριῶν καὶ ἐφέδρων ἀλλὰ ζήτημα ὑπαλλήλων, διότι δημιουργεῖται μία τάξις προνομιούχων. Καὶ τοῦτο ἐνῷ καμμία πρόνοια παρομοίας φύσεως δὲν ἐλήφθη διὰ τοὺς ἐργάτας οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἐπολέμησαν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4180 4881 καὶ 5355 «περὶ προστασίας ἐφέδρων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι τελοῦσαι ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἢ ὑπὸ διάλυσιν δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4180, 4881 καὶ 5355.

2. Ἔφεδροι μὴ τοποθετηθέντες ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν προνοίας ἐφέδρων δυνάμει τοῦ νόμου 4180 δικαιοῦνται μόνον τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου 2112 ὡς ἐτροποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4558 «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διπλασιαζομένης. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς μισθοὺς δύο ἐτῶν.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5355 ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφομοίωσιν πάντων τῶν ἐφέδρων πρὸς τοὺς διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τ τοθετηθέντας καταργεῖται, θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ ὑπογραφείσης συνθήκης φιλίας, συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας».

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρα συζήτησιν μετά τινας παρατηρήσεις τοῦ κ. Ι. Παπαφλέσσα τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀεροπορίας».

Ἐπίσης γίνεται δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχέδιον «περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστηριακῆς περιουσίας».

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων».

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης**, λέγει, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρέχονται δικαιώματα εἰς τοὺς συνάψαντας ἀπευθείας συμβάσεις μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, καὶ παρέχεται εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα ὅπως δι' αἰτήσεώς των ζητήσουν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν ἐκτελέσεως. Νομίζω, λέγει, ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν πρὸ τελείας ἀνατροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τοῦτο καθ' ἣν στιγμὴν οὐδεμία δικαιολογία δύναται νὰ προβληθῇ, διότι σημαντικὴ εἶναι ἡ ὠφέλεια τῶν ἐργολάβων ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ἐργασιῶν. Ἐκπλήσσομαι κ. βουλευταί, εἰς στιγμὰς ἐξαγγελλομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἰκονομιῶν, ὅτι εἰσάγεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἀνοίγεται ἡ θύρα τῆς σπατάλης καὶ διασπαθίσεως τοῦ δημοσίου χρήματος ὑπὲρ ὡρισμένων προσώπων τῶν ἐργολάβων, ἐνῷ οὗτοι διὰ μὲν τὴν ἀγορὰν τῶν ὑλικῶν ἀποκαμβάνουν ἀτελείας, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον συμπληρώσει αὐτὰς διὰ κρατικοῦ συναλλάγματος πρὸ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν τῆς μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν ὅρων, παρέχεται τώρα εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα διὰ τοῦ νομοσχεδίου νὰ ζητήσουν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς κοινῆς μονάδος κατὰ 30 ο)ο περίπου ἤτοι ἐπὶ 100 ἑκατομμυρίων ἐργολαβιῶν, οὕτω δὲ αὐξάνεται ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ δημοσίου κατὰ 30 ἑκατομμύρια δραχμάς, ἐνῷ γενικῶς ἐπῆλθεν ὑποτίμησις τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων. Ἀντιθέτως θὰ ἐπεβάλλετο ἂν ἦτο δυνατὴ ἡ μείωσις τῶν τιμῶν μονάδων. Ἀλλὰ καὶ εἶναι ἄπορον πῶς τόσον ταχέως ἐξεδηλώθησαν οἱ φαντασιακοὶ αὐτοὶ κινδυνοι τῶν ζημιῶν τῶν ἐργολάβων, ὥστε νὰ σπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς νομοθετικὴν ἀποζημίωσίν των. Ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἀνοίγει τὴν θύραν τῶν ἀποζημιώσεων καὶ παροχῶν γενικώτερον, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἐργολαβιῶν τοῦ δημοσίου, ἑπτὰ ἡ διαταραχὴ τῆς οἰκονομίας θὰ ἐπέλθῃ πλήρης. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ καθῆκον εὐλαβείας τῆς μαστιζούσης τὸν λαὸν δυστυχίας.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Τὴν ζωηρὰν ἀπορίαν μου προκαλεῖ ἡ διατύπωσις τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. βουλευτοῦ. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σχολικῶν κτιρίων ἠκολουθήσαμεν τὴν ἀρχὴν τῆς μειοδοσίας κατὰ τόπους καὶ κατωρθώσαμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰς ἐλαχίστας δυνατὰς τιμάς. Καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν οὐδὲν παράπονον ἠκούσθη, ἐπισπεύσαμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ κατωρθώσαμεν, καίτοι ἐπρόκειτο περὶ κτιρίων ἐγκατεσπαρμένων εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχῃ ἤδη ἐκτελεσθῇ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἔργων. Ὑπολείπεται ἤδη νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀπερατώσεως τῶν ἔργων, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ νομισματικὴ θύελλα καὶ οἱ ἐργολάβοι ἐπρόβαλαν ὅτι αἱ τιμαί, κυρίως τῆς ξυλείας καὶ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ τσιμέντου, ηὐξήθησαν σημαντικῶς, καὶ εὐλόγως ἐζήτησαν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν. Πῶς θέλετε λοιπόν, ἐν ὀνόματι μιᾶς στενῆς ἀντιλήψεως περὶ τῶν κρατικῶν συμφερόντων, νὰ στέρξω νὰ ναυαγήσῃ ἕνα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐχειροκρότησεν ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαός; Τὸ κράτος δὲν πρέπει νὰ εἶναι κακόπιστον. Ὅταν εἶναι καλῆς πίστεως, ὅταν εἶναι τίμιον εἰς τὰς συναλλαγάς του, τότε δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀμέλικτον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἄλλων. (Χειροκροτήματα). Χρόνος ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν ὁρίζεται ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῆς χρυσῆς βάσεως, ἐνῷ ὁ νομισματικὸς κλονισμὸς ὑπῆρξε πολὺ προγενέστερος. Ἡ ἐκτίμησις καὶ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως, καθὼς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Α. Παπαναστασίου. Νὰ βάλετε ἕνα ὅριον, ὥστε νὰ μὴ ἐπωφεληθοῦν τῆς περιστάσεως οἱ συνάψαντες συμβάσεις ἐν γνώσει των.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ σύστασις τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ πρόσωπα κύρους καὶ ἁρμοδιότατα διὰ τὴν περίστασιν αὐτήν, μᾶς παρέχει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι πρὸ παντὸς μὲ ἐνδιαφέρει ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶ ἀπὸ στενὴν ἀντίληψιν νὰ ναυαγήσῃ ἕνα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Ι. Κούνδουρος. Καίτοι δὲν ἔχει ἀνάγκην μαρτύρων ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, περὶ τοῦ ὅτι γίνονται εὐρύτατα δημοπρασίαι προκειμένου νὰ ἀνεγερθοῦν σχολικὰ κτίρια, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ βεβαιώσω ὅτι πράγματι τοῦτο συνέβη, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἔχω ὑπ' ὄψει μου ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μου πατρίδι. Τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν εἶναι ζήτημα γενικωτέρας ἀρχῆς καὶ ὡς τοιοῦτον ἀσφαλῶς θὰ ἐξετασθῇ καὶ διὰ τὰς ἐργολαβίας τῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἐργολαβίας, ἀρχῆς ἤδη γενομένης. Περὶ τούτου δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσω τὴν Βουλήν. Ἤθελον ἁπλῶς, ἀφοῦ ἤκουσα τὰς ἐξάρσεις καὶ τὰς μεγαλορρήμονας ἐπαγγελίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας περὶ προθέσεων τοῦ Κράτους νὰ ἀντιλαμβάνεται ἀπὸ περιωπῆς τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ ἐκτελῇ αὐτὰς εἰς τὸ ἄρτιον, νὰ ἐρωτήσω αὐτόν, ἐὰν μόνον ἀπέναντι τοῦ περιέχοντος πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ ἠθικαὶ τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεις, ἢ θὰ ἐπεκταθοῦν καὶ μέχρι τοῦ περιεχομένου. Αἱ μεγαλορρήμονες ἐπαγγελίαι ἀφοροῦν μόνον τὰ ἄψυχα κτίρια, ἢ ἀφοροῦν καὶ τὰ ὑπὸ τὰ κτίρια ἔμψυχον ὑλικόν, ὅπερ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ ἐπικρατέστερον καὶ ὅπερ κυρίως ὤφειλε νὰ ἀπασχολῇ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας;

Λέγω ταῦτα, διότι λόγῳ οἰκονομιῶν ἐξηγγέλθησαν συγχωνεύσεις Ὑπουργείων καὶ διεψεύσθησαν, ἐξηγγέλθησαν καταργήσεις διοικήσεων καὶ διεψεύσθησαν, ἐξηγγέλθησαν καταργήσεις ἐκπαιδευτηρίων καὶ δὲν διεψεύσθησαν ἀτυχῶς. Καὶ μένει οὕτω μετὰ τὰς σημερινὰς του δηλώσεις ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκτεθειμένος εἰς τὴν μομφήν, ὅτι φέρεται εἰς ὕψη ἀνωτερότητος, προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τὰ κτίρια, μένει δὲ ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τὸ ἔμψυχον ὑλικόν, τὴν μαθητιῶσαν νεότητα, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ τὴν κοινωνίαν τῆς αὔριον καὶ τὴν πολιτείαν τῆς αὔριον.

Εἰς τὸν νομόν μου ἐξηγγέλθησαν καταργήσεις δύο ἐκπαιδευτηρίων, ἑνός, τοῦ μοναδικοῦ ἄλλως τε, πρακτικοῦ Λυκείου ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ, καὶ ἑνὸς Γυμνασίου τῆς Βιάνου, τὴν ὁποίαν ὡς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἠκούσατε, προστατεύουσα δήθεν ἡ Κυβέρνησις, ἀπεπειράθη νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καὶ νὰ προσκολλήσῃ εἰς τὸν ἄλλον νομόν.

Θὰ πραγματωθοῦν ἄραγε αἱ καταργήσεις αὐταὶ αἱ στερούσαι τὸν λαὸν καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ μορφώσῃ τὰ τέκνα του, ἢ θὰ ἐπικρατήσουν σκέψεις σοφώτεραι;

Α. Παπαθανάσης. Πέραν τῆς πομπώδους ἐκτελέσεως τῶν ἐγκαινίων εἰς τὰ ὁποῖα παρέστη ὁ κ. Ὑπουργὸς μὲ κουστωδίαν ὑπαλλήλων οὐδὲν πλέον τῆς ἁπλῆς θεμελιώσεως ἐγένετο εἰς πολλὰ μέρη. Ἡ συναλλαγματικὴ διαφορὰ περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ κ. Ὑπουργὸς προέκυψε πρὸ 10 ἡμερῶν μόλις, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφείλεται εἰς ταύτην ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τόσους οἰκονομικοὺς κινδύνους.

Τὸ Κράτος, συνεχίζει, ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης,** ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ τὴν τιμήν του καὶ ἀπέναντι τῶν Ὁμολογιούχων τῶν δανείων.

Πολλοὶ βουλευταί. Τί σχέσιν ἔχουν τὰ σχολεῖα μὲ τὰς ὁμολογίας. (Θόρυβος).

Α. Παπαθανάσης. Μὴ συγκινεῖσθε, κύριοι, διότι ἡ συγκίνησίς σας σημαίνει ὅτι σᾶς ταράσσουν τὰ ὅσα λέγω.

Πολλοὶ βουλευταί. Δὲν συγκινούμεθα.

Α. Παπαθανάσης. Τόσον τὸ χειρότερον. Ἐὰν θέλετε νὰ ἀνοίξετε τὴν θύραν μιᾶς τοιαύτης προστασίας θὰ τὴν ἀνοίξετε δι' ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κράτους. Μὴ συγκινεῖσθε μόνον

διὰ τοὺς ἐργολάβους τῶν ὁποίων αἱ ζημίαι δὲν εἶναι ἄλλως τε πραγματικαί.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Πληροφορῶ τὸν κ. συνάδελφον ὅτι ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἐλήφθη γενικωτέρα ἀπόφασις.

Ι. Κούνδουρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπ. Παιδείας). Ἐξηγεῖ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅπως καταργηθοῦν τὰ Γυμνάσια ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ λέγει ὅτι ὁ Νομὸς Λασσηθίου ὁ ὁποῖος ἐπὶ 60.000 κατοίκων εἶχε 5 Γυμνάσια θὰ ἔχῃ 3 καὶ εἶναι δύσκολον νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἠδικήθη.

Ι. Κούνδουρος. Ἀνέκαθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτώντων εἰς ἕνα ἐκπαιδευτήριον ἐκανόνιζε τὴν δύναμιν καὶ τὴν βιωσιμότητα τοῦ ἐκπαιδευτηρίου. Ἤδη τίθεται ἄλλη ἀρχὴ ὅλως νέα καὶ ὅλως παράλογος. Τὴν βιωσιμότητα τῶν ἐκπαιδευτηρίων δὲν κανονίζει ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν των, ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας. Καὶ ἂν οἱ μὲν ἔχουν ροπὴν πρὸς τὴν μάθησιν ἀνωτέραν τῶν δὲ θὰ τοὺς ἐμποδίσωμεν κ. Ὑπουργέ, ἢ θὰ τοὺς διευκολύνωμεν; Ἄλλως τε συντρέχουν καὶ ἄλλοι λόγοι γεωγραφικοί, οἰκονομικοὶ καὶ ἄλλοι, ἐνισχύοντες τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ ὄχι ὁ ἀριθμὸς τῆς περιφερείας πρέπει νὰ ὁδηγήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς καταργήσεως ἐὰν μέχρι τέλους πραγματωθῇ. Ἄλλως τε διατί δὲν ἀναφέρετε καὶ ἄλλας περιφερείας; Πόσα γυμνάσια ὑπάρχουν ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Χανίων; Καὶ ἀκόμη ἀφοῦ ἀπὸ προγράμματος ἡ κυβέρνησις δὲν συμπαθεῖ τὸν κλασσικισμὸν διατί δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ὅτι ἓν καὶ μόνον ὑπάρχει Πρακτικὸν Λύκειον εἰς τὸν Νομὸν Λασσηθίου; Καὶ ἄλλαι Κυβερνήσεις προγενέστεραι, καὶ ἄλλαι καταστάσεις ἐξύγγειλαν καὶ ἀπεράσισαν κατ' ἀρχὴν καταργήσεις ἐκπαιδευτηρίων, ἀλλ' ἀνεχαιτίσθησαν καὶ μετεμελήθησαν, διότι εὑρέθησαν πρὸ ἐξεγέρσεων, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ εὑρεθῆτε καὶ σεῖς, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀποδοθῇ ὁ τίτλος τοῦ φωτοσβέστου. Μήπως ἡ Κυβέρνησις ἐφθόνησεν ἀκόμη καὶ τὸν τίτλον αὐτόν;

Π. Τσαλδάρης. Ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας καταθέσῃ τὸν πίνακα τῶν κατασκευασθέντων σχολικῶν κτιρίων. Διότι, λέγει, ἐδαπανήθη ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν καὶ πρέπει νὰ μάθωμεν πῶς ἐξυπηρετήθησαν αἱ ἀνάγκαι. Καὶ ἂν δὲν ἔχετε προχωρήσῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις σας νὰ σταματήσητε αὐτὰς τὰς δαπάνας. Δὲν εἶμαι ἐναντίον τῶν σχολείων καὶ συνηγόρησα νὰ δοθῇ ποσὸν ἀπὸ τὰ περισσεύματα. Ἀλλὰ αἱ περιστάσεις εἶναι σήμερον διαφορετικαί.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Διαμαρτύρεται ζωηρότατα ἐναντίον τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον, λέγει, θὰ ἐξαπολύσῃ ὅλους τοὺς ἀσκοὺς τοῦ Αἰόλου κατὰ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ. Ἐὰν δεχθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι πρέπει ν' ἀναθεωρηθοῦν αἱ συμβάσεις λόγῳ αὐξήσεως τοῦ συναλλάγματος δὲν θὰ εἶναι μόνον αἱ συμβάσεις τῶν σχολικῶν κτιρίων αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπασχολήσουν τὴν Βουλήν. Νὰ μὴ ψηφισθῇ ἀπόψε τὸ Νομοσχέδιον καὶ δὴ εἰς μόνην συζήτησιν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸν καιρὸν νὰ μελετήσωμεν ποῖαι ζημίαι ἐπέρχονται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν μὲ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ χαρίσωμεν εἰς τοὺς ἐργολάβους.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ τὰ λέτε αὐτά, κύριε Βουλευτά

Σ. Ταλιαδοῦρος. Οἱ ἐργολάβοι, κύριε Ὑπουργέ, ἀνέλαβον μίαν ἐπιχείρησιν καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις φέρουν ἢ κέρδος ἢ ζημίαν. Ὅταν οἱ ἐργολάβοι κερδίζουν δὲν δίδουν τίποτε εἰς τὸ Κράτος.

Γ. Ροδόπουλος. Τὸ ζήτημα μέχρι τοῦδε δὲν ἐτέθη καλῶς. Δὲν πρόκειται περὶ αὐξήσεως δαπανῶν, οὔτε περὶ τηρήσεως τοῦ κύρους τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν μετ' αὐτοῦ συνάσεως τοῦ κύρους τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένων. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἓν σημεῖον δι' ὃ δικαιούμεθα νὰ ἀλλάσσωμεν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἓν σημεῖον δι' ὃ δικαιούμεθα νὰ καυχώμεθα διὰ τὸ ἔργον μας κατὰ τὴν βουλευτικὴν ταύτην νεπεία τῆς νομισματικῆς ἀνωμαλίας ἐπῆλθε καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἔτι μείζων ὑπερτίμησις τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, φυσικὸν εἶναι ὅτι οἱ ἐργολάβοι τῆς κατασκευῆς τῶν σχολείων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμουν δωρεὰν εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐγκαταλείψουν ἡμιτελῆ τὰ ἔργα. Ἐκτὸς τῆς κοινωνικῆς ζημίας, ὅτι δὲν θὰ γίνωνται σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ ὑλικὴ ζημία μεγίστη θὰ ἐπέλθῃ, διότι πλέον τῶν πεντακοσίων ἑκατομ. δραχμῶν, θὰ πᾶνε χαμένα. Ὑπάρχουν οἰκονομίαι ποὺ εἶναι χειρότεραι ἀπὸ κάθε σπατάλην διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν 20—30,000,000 δραχμῶν ποὺ θὰ προστεθοῦν εἰς τὴν δαπάνην τῆς περατώσεως τῶν σχολείων, θὰ ζημιωθῶμεν εἰκοσαπλασίαν ζημίαν ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ καταστροφῆς τῶν ἡμιτελῶν κτιρίων. Τὸ Νομοσχέδιον λοιπὸν ἀποβλέπει εἰς οἰκονομίαν καὶ ὄχι εἰς αὔξησιν δαπανῶν, καὶ ὡς ἔργον προνοίας καὶ φρονήσεως δέον νὰ ψηφισθῇ.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως κλπ. σχολικῶν κτιρίων», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως κλπ. σχολικῶν κτιρίων κλπ.».

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὰς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας συνομολογηθείσας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐργολαβίας ἀνεγέρσεως, μετρυθμίσεως κλπ. σχολικῶν κτιρίων, παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐργολήπτας, ἵνα ζητήσωσι τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν μονάδος.

2. Ἵνα ἐγκριθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δέον νὰ ἐπιρρυθῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ αἰτήσεις αὗται περὶ ἀναθεωρήσεως, συγκεντρούμεναι ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου παραπέμπονται μετὰ παντὸς δικαιολογητικοῦ στοιχείου εἰς τὴν κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον συνιστωμένην Ἐπιτροπήν, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Συνιστᾶται πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀναθεωρήσεως, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐξετάζει τὰς διαβιβαζομένας εἰς αὐτὴν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκδίδει ἠτιολογημένην ἀπόφασιν περὶ ἰσχύος ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἀναθεωρήσεως. Ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζονται τόσον τὰ κονδύλια τὰ δεκτικὰ ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν μονάδος, ὅπερ ἐν τῷ συνόλῳ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 25 ο)ο τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν ὑπολειπομένων πρὸς πιστοποίησιν ἔργων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον παρίστανται τέσσαρα τοὐλάχιστον, μέλη, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τριῶν ψήφων.

3. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν παρέχεται ἐφάπαξ μόνον δι, ἑκάστην ἐργολαβίαν, ἀφορᾷ δὲ εἰδικῶς τὰ μετὰ τὴν 27ην Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς πιστοποιούμενα ἔργα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναθεωρήσεων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μενάδος προκυψουσῶν ὑπερβάσεων διατίθεται τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα ἀχθεισῶν πιστώσεων τοῦ κεφαλαίου 32, ἄρθρου 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς χρήσεως 1929—30, καὶ τῆς πιστώσεως τοῦ κεφαλαίου 29, ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1930—31, ἀπαγορευομένης τῆς ἀναλήψεως νέας ὑποχρεώσεως εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τούτων ἄνευ ἀντιστοίχου λυομένου ἀναλη-ψίσεως προγενεστέρας ὑποχρεώσεως. Ὡσαύτως διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διατίθεται καὶ τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1930 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4799 «περὶ χρηματίσεως δανείου κλπ. πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων», ἀποδιδόμενον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σχολικοῦ δανείου ὑπόλοιπον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν «Ἐκπαιδευτικῶν Τελῶν» τῆς χρήσεως 1931—32. Διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἀναγράφεται ἀντίστοιχον πίστωσις ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἔργα τῆς ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς κλπ. τῶν διδακτηρίων ἐν γένει τοῦ Κράτους καὶ πάντα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων διέπονται ὑπὸ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων τῶν εἰδικῶς ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἑκάστοτε ἐκδιδομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἐν γένει ἔργων.

Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύνανται νὰ καθορισθῶσι λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου ἀκολούθως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας» ὁ κ. ***Ι. Κούνδουρος*** διαμαρτύρεται, διότι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ μονοπωλιακῶς θὰ στέλλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ Σωματεῖα τοῦ κέντρου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ Σωματεῖα τῶν περιφερειῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ παρθενικώτερα. Ζητεῖ ὅπως γίνῃ δεκτὴ τροπολογία ὑποβληθεῖσα παρ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων βουλευτῶν πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Α. Βαρβαγιάννης. Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου. Ὁλόκληρος ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος, λέγει, διεδήλωσε τὸν πόθον του, ὅπως εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων ἐπαγγελματιῶν ἐξ οὗ προέρχονται οἱ ἐπαγγελματίαι Γερουσιασταί. Σήμερον τὸ σύστημα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαγγελματιῶν Γερουσιαστῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὀλιγαρχικόν, διότι ἡ ἐκλογὴ τῶν Γερουσιαστῶν ἐξαρτᾶται ἐξ ἐλαχίστων προσώπων, γεγονὸς μὴ συμβιβαζόμενον πρὸς τὰς Δημοκρατικὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος, ἐνῷ δίκαιον εἶναι ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὁμοσπονδιῶν τῆς χώρας παρὰ τῇ Γενικῇ Συνομοσπονδίᾳ τοῦ Κράτους νὰ ἔχωσιν ἐκλογικὸν δικαίωμα.

Ν. Ἀβραάμ. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων καὶ ἱκανοποιοῦνται αἱ ἐπαρχίαι.

Α. Παπαθανάσης. Ἀναγιγνώσκει πίνακα τῶν ἐκλεκτόρων διαφόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτόρων αὐξάνεται μόνον κατὰ 4. Μόνον ἡ τροπολογία τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ κ. Κούνδουρος εὐρύνει πραγματικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτόρων.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδούρος.*** Λέγει ὅτι εἶναι ὅλοι σύμφωνοι ὅτι πρέπει νὰ ἐκπροσωπηθοῦν ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἐκλεκτόρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Λέγει ὅτι ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁσάκις ἐδόθη ἀφορμὴ πάντοτε ὕψωσε τὴν φωνήν του ἐναντίον τῆς συνεχίσεως τῆς ὑπάρξεως τῆς Γερουσίας. Νὰ καταργηθῇ λοιπὸν πρῶτον ἡ Γερουσία. Δαπανῶνται 20.000.000 διὰ θεσμὸν ὁ ὁποῖος δὲν κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπροσώπησις ἐδημιούργησε τραγέλαφον εἰς τὸ Νομοθετικὸν ἐκεῖνο Σῶμα καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι Γερουσιασταὶ δὲν πράττουν τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ ὑπερασπίζουν τὰ στενὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν ἐκλεκτόρων των ἐπὶ βλάβῃ τῶν γενικῶν. Καὶ ὑπεστήριξα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτεροι οἱ ἐκλέκτορες, διότι τώρα συμβαίνει ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματιῶν. Θὰ ἔλεγον δὲ ὅτι τὸ Νομοσχέδιόν εἶναι ἀπορριπτέον, διότι ἐπεκτείνεται ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων καὶ παραβαίνει μίαν ἀρχὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ θεμελιώδους νόμου «περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν» Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφρόνει ὅτι οἱ ἐκλέκτορες ἔπρεπε νὰ εἶναι ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου. Ἡ ἐπέκτασις θὰ εἶναι κυριολεκτικῶς ὀχλοκρατικὴ καὶ τῆς Δημοκρατίας τὸ ἄκρως ἀντίθετον εἶναι ἡ ὀχλοκρατία. Τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι πρωΐμον σκέψεως πολιτικῆς ἀπὸ περιωπῆς, ἀλλὰ ἐπιδιώξεων ἐκλογικῶν, ὅπως πολεμηθοῦν ὡρισμένα πρόσωπα. Θὰ ἔπρεπε νὰ πολεμηθοῦν, ὡς λέγω ἐγώ. Νὰ ἐναλλόσσωνται εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Σωματείων. Νομοθετοῦντες μετὰ σπουδῆς, ἐνισχύοντες ἕνα τοιοῦτον ἀχαλίνωτο συνδικαλισμὸν καὶ παραδλέποντες τὰς ὑγιεῖς κοινοβουλευτικὰς ἀρχὰς σύρομεν τὸν τόπον μας ἐν μέτῳ μάλιστα τοιούτων οἰκονομικῶν ταλαιπωριῶν εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ ὑπερασπίσῃ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι στηρίζουν τὸ κοινωνικὸν καθεστώς.

Ε. Πριμίδης. Ὁ κ. προλαλήσας τὰς αὐτὰς ἀντιρρήσεις ἐξεδήλωσε καὶ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἀλλ' ἀσφαλῶς ὡμίλησε ὡς ἐὰν ἦτο βουλευτὴς ἄχι δημοκρατικοῦ ἀλλὰ ἀριστοκρατικοῦ ἢ ὀλιγαρχικοῦ πολιτεύματος. Διότι εἶναι προφανὲς ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ διευρύνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτόρων ἐφ' ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἐπὶ τοσοῦτον ὀρθῶς τίθεται ἡ ψήφισίς του. Οἱ κύριοι βουλευταὶ Οἰτύλου καὶ Καρδίτσης ὑπέβαλον τροπολογίας αἵτινες ὅμως παρέλκουν, διότι ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιζητεῖ ὅ,τι καὶ αἱ τροπολογίαι. Καὶ δὴ ἡ ἐπιτροπὴ ὑποδεικνύει τροπολογίαν, καθ' ἣν θὰ ἐπεκτείνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ εἰς τὰ ἐπιμελητήρια τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν γενικὴν ἐπαγγελματικὴν ὁμοσπονδίαν, τοῦτο, ὅπερ βεβαίως εἶναι συζητητέον, ἀντιποκρίνεται πλήρως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, διότι οὕτω ἅπας ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος θὰ ἐκπροσωπεῖται. Πάντως ἐγὼ μετά τινος ἐπιφυλάξεως συνιστῶ τὴν τροπολογίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ σωματείων μὴ ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καὶ ἑπομένως μὴ τελούντων ὑπὸ τὴν νόμιμον ἐποπτείαν. Ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, ἐὰν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ διότι πληροῖ ἕνα κενὸν καὶ καθιστᾶ ἀρτιωτέραν τὴν ἐκλογὴν τῶν Γερουσιαστῶν.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Μέχρι τοῦδε, λέγει, τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων ἐξέλεγαν τοὺς γερουσιαστὰς καὶ ἦδη οὐδενὸς ἀφαιρεῖται τὸ δικαίωμα καὶ λέγω τοῦτο ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἐκ Λασηθίου. Ἐπειδὴ ὅμως, συνεχίζει, δὲν ὑπάρχουν παντοῦ σωματεῖα δημοσίου δικαίου ἐσκέφθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν καὶ δίκαιον καὶ δημοκρατικὸν νὰ ἐπεκταθῇ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς καὶ νὰ γίνῃ εὐρύτερον καὶ πρὸς τοῦτο ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ὀργανισμὸς ἐκπροσωπῶν τὰς ἐπαγγελματικὰς τάξεις ἐσκέφθη ἡ Κυβέρνησις ἐπαναλέγω τὴν Γενικὴν ἐπαγγελματικὴν συνομοσπονδίαν καὶ προτείνει τὴν ἀπονομὴν εἰς τὰ μέλη αὐτῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν τοὺς γερουσιαστάς. Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ ἀξιότιμος καὶ ἔγκριτος φίλος μου βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλε νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, δὲν τὸν βοηθοῦν ὅμως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τὰ πράγματα καὶ διὰ τοῦτο ἀπησχολήθη μὲ τὸ ὠφέλιμον τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἀλλὰ περὶ τούτου εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὸν θεσμὸν τῆς Γερουσίας τὸν ἔχομεν, ὥστε ἐν τούτῳ ἐπερίττευεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν γνωμῶν τοῦ κ. συναδέλφου, ὅστις μὴ ἔχων ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐστράφη κατὰ τοῦ θεσμοῦ. Ὁ κ. συνάδελφος προεῖπεσε ὅτι καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε μίαν γνώμην, ἣν ὄντως καὶ ἐξέφρασε, περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς μόνον παρὰ τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἀλλὰ καὶ τὸ νομοσχέδιον, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἢ ὑπάρξουν τοιαῦτα σωματεῖα, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον θέσιν καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν τώρα καὶ μᾶς ὑπεβλήθησαν πανταχόθεν σωρεῖαι παραπόνων καὶ αἰτήσεων ἐκρίθη σκόπιμος ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ τώρα ἀκόμη ὑπάρχουν σωματεῖα ὡς ἡ Ἕνωσις τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ ἡ γενικὴ συνομοσπονδία ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα χωρὶς νὰ εἶναι ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου ἔχουν ὅμως δικαίωμα ἐκλογῆς. Δι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω, ἐπιλέγει, νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐνώσεις ἐφοπλιστῶν καὶ ἑνώσεις ἐργατῶν δημοσίου δικαίου δὲν ὑπάρχουν καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτρέπεται νὰ ψηφίζουν. Ἐν προκειμένῳ ὅμως ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις δημοσίου δικαίου, διατί δὲν περιοριζόμεθα εἰς αὐτάς, ἀλλὰ προσθέτομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἀνεπισήμους; Ἐγὼ τονίζει τὸ κύριον ἐπιχείρημά μου τὸ ἐβάσισα εἰς τοῦτο ὅτι ἡ ὀχλοκρατία εἶναι τὸ ἄκρως ἀντίθετον τῆς δημοκρατίας.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας καὶ σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Μέχρις οὗ ἱδρυθῶσιν Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια εἰς ἁπάσας τὰς περιφερείας, οἱ Γερουσιασταὶ τῶν βιοτεχνῶν καὶ μικρεμπόρων ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὴν ἐκλογὴν Γερουσιαστῶν ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὀργανώσεων ἔχουσι α') τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, β') τὰ ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν τμημάτων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων μέλη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων, γ') οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ δ') οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους Ὁμοσπονδιῶν τῶν Ἐπαγγελματιῶν, ἢ Ἑνώσεων τῶν Ἐπαγγελματιῶν, ὅπου δὲν ὑρίσταται Ὁμοσπονδία, παρὰ τῇ Γενικῇ Συνομοσπονδίᾳ τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἔχοντες γνῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἔχοντες δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνικῶν σωματείων μελῶν ἑκάστης Ὁμοσπονδίας, τῶν ἀναγνωρισθέντων μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου 1932 καὶ ἐχόντων πεντήκοντα τοὐλάχιστον μέλη κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς ἀντιπροσώπου δι' ἑκάστην πεντηκονταδα μελῶν ἑκάστου σωματείου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ὁρισθῶσι αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομερέστεραι διατάξεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἑταιριῶν περιωρισμένης εὐθύνης».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** προτείνει ὅπως ἐπειδὴ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐτροποποίησε τὸ νομοσχέδιον σχεδὸν βασικῶς ἐπαναπεμφθῇ τοῦτο εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὴν νέαν τροπολογίαν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν θὰ ἔχω ἀντίρρησιν ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συνέλθῃ αὔριον ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐπεξεργασθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ τὸ συζητήσωμεν κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν.

Γ. Βασιλειάδης. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησις ἐφ' ὅσον κρίνεται σκόπιμος ἡ ἀναβολή.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὸ ζήτημα λέγει εἶναι λεπτὸν διότι ρυθμίζονται σχέσεις μεγάλων ἐπιχειρήσεων καὶ Κράτους ἀφορῶσαι δὲ καὶ τὸ κοινὸν καθὼς καὶ τὸν ἐργατικὸν κόσμον.

Ὁ κ. ***Ε. Μαχαίρας*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν νέαν τροπολογίαν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶμαι λέγει ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἀποσύρω τὸ νομοσχέδιον ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀντίδρασις κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκ μέρους τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς α' ἀνάγνωσιν συζήτησιν ἐδήλωσα ὅτι ἀναγνωρίζω ὅτι τὸ ἄρθρον 3 ἀνατρέπει ἐν μέτρον τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν ἐπὶ τῇ βάσει των πορισμάτων τῆς μεγάλης ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας ἐπιτροπῆς. Ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ τὸ προτείνω διότι εὑρίσκομαι ἐνώπιον δυσχερειῶν ἃς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπερπηδήσω καὶ νὰ δώσω μίαν λύσιν. Εἶχα προσθέσει ἀκόμη κατὰ τὰς δηλώσεις μου ἐκείνας, ὅτι θὰ φέρω εἰς τὴν β' ἀνάγνωσιν τροπολογίαν, δι' ἧς δὲν θὰ ἀνέτρεπον μὲν τὸν παλαιὸν νόμον, θὰ ἐδίδετο ὅμως μία εὐχέρεια εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐξασφαλίζῃ μίαν ἐπαρκεστέραν συγκοινωνίαν καὶ τὴν μὴ αὐθαίρετον ἀπόλυσιν τῶν πληρωμάτων. Αὐτὸ εἶχα δηλώσει καὶ εἶχα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλω μίαν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 3 προνοοῦσαν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ εἴχαμεν τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζωμεν τὰ ζητήματα αὐτά. Καὶ ἑπομένως εἶμαι συνεπὴς ἐκτελῶν τὴν ὑπόσχεσίν μου. Τώρα τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ζητοῦν οἱ κκ. Βουλευταὶ νὰ τὴν ἐξετάσουν καλύτερον καὶ δὲν ἔχω ἀντίρρησιν πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπονται ἀκόμη ἐλάχισται συνεδριάσεις πρέπει νὰ συνεδριάσῃ αὔριον τὸ πρωῒ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ἑσπέρας νὰ συζητήσωμεν τελειωτικῶς τὸ μέτρον. Ἐκεῖνο ποὺ θέλω, τονίζει, εἶναι νὰ γίνῃ νοητὸν ὅτι δὲν ἔρχομαι ἐδῶ νὰ ὑποστηρίξω τὰ συμφέροντα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, διότι ὑπάρχουν ὄντως ἀντιτιθέμενα συμφέροντα μεταξὺ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κεφαλαίου ἐξ ἄλλου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβάλωμεν ὡρισμένας ὑποχρεώσεις μέχρις ὡρισμένου ὁρίου. Παρακαλῶ, συνεπῶς νὰ κληθῇ δι' αὔριον πρωῒ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν.

Γ. Βασιλειάδης. Δὲν βλέπω, λέγει τὸν λόγον τῆς ἀναβολῆς ἐξ αἰτίας μιᾶς τροπολογίας.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Κούνδουρος ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Ι. Κούνδουρος. Αἱ συνέπειαι, λέγει, τῶν λαμβανομένων μέτρων εἶναι αἰσθηταὶ Διὰ τοῦτο ἐὰν οἱ περισσότεροι τῶν κ. βουλευτῶν ἀπουσιάζουν ἐν τούτοις ἡ παραλιακὴ Ἑλλὰς εἶναι εὐτυχῶς παροῦσα. Ὅταν συνεζητεῖτο τὸ ἕτερον νομοθέτημα περὶ παραχωρήσεως προνομίων εἰς τὴν Ἀκτοπλοΐαν παρεπονέθην διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ναύλων Λασηθίου—Πειραιῶς καὶ ἐτόνισα ὅτι ἡ ἀκτοπλοΐα ἐνεργεῖται πλέον μονοπωλιακῶς Μετά τινας ἡμέρας μὲ ἐβεβαίου ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι θὰ ἐμειώνοντο οἱ ναῦλοι, ἀλλὰ παρενέπεσαν, φαίνεται, ἄλλα γεγονότα

ματαιώσαντα τὴν μείωσιν τῶν ναύλων. Ὑπέδειξα, ἐπίσης, τότε εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι διὰ τὴν ἄγονον γραμμὴν τῆς περιφερείας μου ἐπληρώνοντο ἄλλοτε 100-150 χιλ. δραχμαὶ ἐτησίως, αἵτινες ὅμως ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῆς παρούσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνῆλθον εἰς 900.000 δραχμῶν ἐτησίως. Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔκαμε τὰς ἀναγκαίας συστάσεις εἰς τοὺς κ. Ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας. Ἀποτέλεσμα ὅμως ὅλων τούτων ἦτο ἡ ἰδία ἑταιρία νὰ ζητῇ ἤδη δραχμὰς 1.300.000 καὶ ἐπειδὴ δὲν τῆς κατεκυρώθη τὸ ποσὸν αὐτὸ ἡ αἰσχρὰ αὐτὴ ἑταιρία ἐκβιάζει τὸ Δημόσιον, ἐγκαταλείψασα τὴν γραμμὴν ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ πλέον καὶ μετὰ τὴν βεβαίωσιν μάλιστα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐπιτάξω πλοῖα.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶχον εἴπῃ ὅτι εἶμαι ἀναρμόδιος διὰ τὰς ἀγόνους γραμμὰς καὶ ὅτι αὐταὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν ἐπετεύχθη λοιπὸν ἐπίταξις παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἡ ἀκτοπλοΐα διὰ μιᾶς συμμοριακῆς κοινοπραξίας μετ' ἄλλων ἐμονοπώλησε τὰς συγκοινωνίας πρὸς καταδυνάστευσιν τοῦ κοινοῦ καὶ καταισχύνην καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Καὶ ἐγὼ ὡμίλησα περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

Ι. Κούνδουρος Φροντίσατε, λοιπόν κ Ὑπουργὲ, νὰ ἀποσπάσετε τὰς εὐθύνας ἀπὸ τοὺς ὤμους σας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλευθερώσητε καὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν καταδυνάστευσιν, διότι χειροτέραν καὶ ἀνεπιστρεπτοτέραν δὲν ἐγνώρισεν ὁ τόπος ἀπὸ ἐκείνην ποὺ κάνει τὸ τράστ αὐτό. Σᾶς ἀναγινώσκω δηλώσεις τοῦ τράστ αὐτοῦ, καθ' ἃς ὡρισμένα τιμήματα αὐτοῦ ἀνέλαβον μονοπωλιακῶς ὡρισμένους ἀτμοπλοϊκοὺς τομεῖς καὶ τοὺς ἐκμεταλλεύονται ὡς ἰδιοκτήτας των. Ἠχρήστευσαν ὡρισμένας συγκοινωνίας διὰ τῆς ἀχρηστεύσεως ὡρισμένων πλοίων, δίδοντες εἰς αὐτὰ εἰς ἄλλο μὲν 90 χιλ. δρ. τὸν μῆνα εἰς ἄλλο 700 χιλ. δραχ. τὸ μῆνα καὶ εἰς ἄλλο περὶ τὸ 1 1]2 ἑκατομ. Ἀλλ' οὕτω ἔχουν πλέον τὸν λόγον αἱ εἰσαγγελικαὶ ἀρχαί, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ εἶναι ἀσυνείθιστοι ν' ἀντιμετωπίζουν καταστρατηγήσεις τοιαύτης μορφῆς πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ προωθηθοῦν καὶ νὰ κινηθοῦν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Μέχρι τούτου ὅμως ζητοῦμεν ἀπὸ ὑμᾶς κ. Ὑπουργὲ νὰ ἐκτελέσητε τὸ καθῆκόν σας κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ περιστείλῃ τοὺς ἐκβιαστὰς τῆς συμμορίας αὐτῆς.

Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει μέτρα ἀντικομμουνιστικά, ἀλλ' ἃς εἶναι βεβαία ὅτι οὐδὲν ὠθεῖ περισσότερον εἰς τὸν κομμουνισμὸν τοὺς ἐργάτας, παρ' ὅταν βλέπουν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ναυτικοὶ νὰ προστατεύεται ἕνα τοιοῦτον τράστ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ γίνῃ, ἐφόσον αἱ τιμαὶ τῶν ναύλων ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Δημόσιον. Ὑπολογίζονται, κ. Ὑπουργὲ, εἰς 1200 ἄτομα τὰ στερηθέντα τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ὄχι ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ τράστ. Εἰς ἐκ τῶν πρωτουργῶν τοῦ τράστ ἔχει ἀπολυθῇ πρό τινος διὰ κατάχρησιν βαρυτάτην Τώρα ἐρωτᾶται τί πρέπει νὰ γίνῃ; Ἀλλὰ τοῦτο θὰ τὸ εὕρετε σεῖς κ. Ὑπουργὲ, ὅστις ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ὅλα τὰ μέσα. Ἐκ πρώτης ὄψεως, συνεχίζει, συνιστῶ, ἐφόσον τὸ νομοσχέδιον προνοεῖ περὶ ἐπικυρώσεως δρομολογίων, νὰ ἀντιμετωπίσητε τὸ ζήτημα τῶν ἀγόνων γραμμῶν, δι' ἃς ἔφθασαν νὰ ζητοῦν 18 ἑκατομ. ἐτησίως. Νὰ μελετήσητε ποῖαι εἶναι πράγματι ἄγονοι γραμμαὶ καὶ νὰ ὑποχρεώσητε τὴν ἑταιρίαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ δρομολόγιά της καὶ εἰς τὰς ἀγόνους γραμμάς, διὰ νὰ βεβαιωθῇ μέχρι ποίου σημείου εἶναι ἄγονοι αὐταί.

Εἴσθε, κ. ὑπουργέ, κυρίαρχος τῶν δρομολογίων καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσητε νὰ συγκοινωνοῦν καὶ τὰς ἀγόνους γραμμάς καὶ ἂν ἱκανοποιοῦνται νὰ ἐξακολουθήσουν, ἢ νὰ ἐξακριβωθῇ μέχρι ποίου σημείου ἱκανοποιοῦνται. Ἐκτελοῦν π. χ. τὸ δρομολόγιον τοῦ Ἡρακλείου καὶ δὲν βλέπω τὸν λόγον, διατὶ δὲν θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ κάμουν καὶ τὸ δρομολόγιον Ἁγ. Νικολάου καὶ Σητείας καὶ ὅταν σᾶς παρουσιάσουν δρομολόγιον δι' Ἡράκλειον νὰ τοὺς ὑποχρεώσητε καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δύο λιμένας. Καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἄγονοι αἱ γραμμαὶ αὐταὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσουν, ἂν δὲ ἐξακριβωθῇ τὸ ἄγονον αὐτῶν, θὰ κρίνετε ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀγόνου καὶ θὰ κανονίσητε τὴν ἐπιχορήγησιν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδητε, συνεχίζει, μὲ ποίαν ἀναίδειαν ἐμφανίζεται τὸ ἐγκληματικὸν αὐτὸ συγκρότημα φθάνει μέχρι σημείου νὰ προβάλῃ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν γαιανθράκων διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν ναύλων, ἐνῶ οἱ ναῦλοι ἔχουν ὁρισθῇ ὅταν ἦτο ἡ ἀπεργία τῶν γαιανθρακωρύχων καὶ ἐτιμῶντο τότε 40-50 σελλίνια καὶ σήμερον ἔχουν κάτω τῶν 30 καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν δικαιολογοῦνται ποσῶς οὔτε αἱ ὑπερτιμήσεις οὔτε αἱ ἀχρηστεύσεις. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἐπίσης ὅτι εἰς τὰ μέρη ποὺ προσήγγιζον ἄλλοτε 6-7 ἀτμόπλοια τὴν ἑβδομάδα, δὲν προσεγγίζουν τώρα παρὰ 2 ἀτμόπλοια. Ἔχω, συνεχίζει, τὴν γνώμην κ. Ὑπουργέ, ὅτι εἴσθε ὑποχρεωμένος νὰ θρυμματίσετε τὸ τράστ αὐτό, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο πρέπει σεῖς νὰ κινήσητε τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν, μεθ' οὗ συνεζήτησα τὸ ζήτημα, δὲν εὗρε βάσιν διώξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων νόμων.

Ι Κούνδουρος. Ἐφόσον ὑπάρχουν αἱ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας σᾶς ἀνέφερα, δὲν θὰ εἶναι νομικὸς ὁ γνωμοδοτήσας οὕτω εἰσαγγελεύς.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Σᾶς ἀνέφερα τοῦτο διὰ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι πᾶν ὅ,τι ὑπεδείξατε τὸ ἔχω κάμει.

Ι. Κούνδουρος. Ἡμεῖς ὅμως θέλομεν ἀποτελέσματα. Σᾶς προσθέτω ἐπίσης ὅτι ἐκκρεμεῖ καὶ τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν γαιανθράκων, περὶ τῆς ὁποίας ἀπεφάνθη καὶ ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπή, καὶ τὴν ὁποίαν ὅμως τὸ τράστ ἀρνεῖται.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶπα ὅτι θὰ ἐξετάσω καὶ ἐξήτασα καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὰ μέσα ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων συνενοήθην μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ψηφισθῇ νόμος ὁρίζων τὴν ποσότητα τοῦ χρησιμοποιηθησομένου λυγνίτου.

Ὡς πρὸς τὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας ἐβγῆκε μάλιστα καὶ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται εἰς τὸ πολεμικὸν Ναυτικόν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχω τὴν ἐλπίδα ὅτι μὲ τὴν νέαν συζήτησιν μὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους θὰ ἐπιτευχθῇ νὰ μὴ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁπλισθῶ διὰ νόμου. Ἂν ὅμως ἀρνηθοῦν θὰ φέρωμεν καὶ τὸ νομοθέτημα αὐτό.

Ι. Κούνδουρος. Ἐάν, κύριε Ὑπουργέ, ἐξαρτήτητε τὴν λῆψιν τῶν μέτρων σας ἀπὸ τοὺς καρχαρίας τοῦ τράστ, μᾶς παρουσιάζετε διαρκῶς προσπαθείας, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀποτελέσματα. Διατί, κύριε Ὑπουργέ, ἐφόσον ἔχετε ἐνώπιόν σας ἕνα τοιοῦτον τράστ, δὲν ἀρίνετε τὸ Νομοσχέδιον, ὅπως ἀρχικῶς ὑπεβλήθη;

Ε. Μαχαίρας. Διότι δὲν ἀφίνουν . . .

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Ἐπαναλαμβάνω ὅτι θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἀποσύρω τὸ Νομοσχέδιον, ἐφόσον μοῦ ζητεῖτε νὰ παρεκκλίνω ἀπὸ τὴν χαραχθεῖσαν κυβερνητικὴν πολιτικήν.

Ι. Κούνδουρος. Ἄφῆστε, κύριε Ὑπουργέ, νὰ ἀκούσητε ὅλας τὰς ἀντιλήψεις, καὶ νὰ τὰς μεταβιβάσητε μάλιστα καὶ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, διότι τὸ ἀρχικὸν Νομοσχέδιον ἦτο ὀρθόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐδόθη στάδιον δράσεως εἰς τοὺς μεσάζοντας . . .

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λέγετε τοῦτο, διότι αἱ δηλώσεις μου καὶ αἱ διαθέσεις μου ἦσαν σαφεῖς ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Ι. Κούνδουρος. Εὐλόγως διεμαρτυρήθητε καὶ σεῖς, κύριε Ὑπουργέ, ἀλλὰ εἶναι κατάστασις, τὴν ὁποίαν καὶ ὑμεῖς διεπιστώσατε, δὲν εἶναι δὲ ἐπιτετραμένον εἰς μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐψήφισε τὰ μέτρα περὶ μεσαζόντων, νὰ ἀρνῆται τὴν κατάστασιν ταύτην, ὅταν θέλομεν νὰ κάμωμεν χρῆσιν τῆς λέξεως αὐτῆς. Ἡμεῖς τὴν πρώτην ὀρθὴν ἐνέργειάν σας τὴν ἀποδίδομεν εἰς τὰς προθέσεις σας καὶ τὰς προσπαθείας σας καὶ ὑμῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν, ἣτις σᾶς ἔκαμε νὰ φέρετε τὸ δεύτερον νομοθέτημα, τὴν ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μεσαζόντων.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Δὲν θὰ ἀπαντήσω ἐπὶ τῶν λόγων σας, ἐφόσον ἐπιμένετε νὰ κάμετε χρῆσιν τῆς λέξεως αὐτῆς.

Ι. Κούνδουρος. Τὴν εὐθύνην διὰ τὸ μέτρον τῶν μεσαζόντων τὴν φέρει ἡ Κυβέρνησις πρωτοβουλίᾳ τῆς ὁποίας ἐψηφίσθη τὸ μέτρον μὲ σκοπὸν τὴν ἐξυγίανσιν τῆς καταστάσεως καὶ τώρα σεῖς μέλος τῆς Κυβερνήσεως ὀργίζεσθε, διότι κάνω χρῆσιν αὐτῆς τῆς λέξεως. Διὰ ταύτης ἐννοῶ τοὺς ἐπιτηδείους ἐκείνους, οἵτινες ἔχουν τὰ μέσα νὰ παρεμβαίνουν καὶ νὰ μεταβάλουν τὰς γνώμας καὶ αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου Πρωθυπουργοῦ, ὅστις φρονῶ ὅτι ἔχει ἐρ' ὅλων τῶν ζητημάτων γνώμας ὀρθὰς καὶ ἐπιλαμβανόμενος αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει τὰς μᾶλλον ἐσφαλμένας. Τοῦτο ἄλλωστε μαρτυρεῖ ὅτι ἔχει τὰς μᾶλλον ἐσφαλμένας. Τοῦτο ἄλλωστε μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀνακολουθία εἰς ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα.

Πρό τινος ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀχρηστεύσεως πλοίων καὶ τώρα κάμνομεν τὰ ἀντίθετα καὶ ὅταν σᾶς τονίζομεν τὰς ἀνακολουθίας αὐτὰς μᾶς ἀπειλεῖτε ὅτι θὰ ἀποσύρετε τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι αὐτὸ καὶ πρέπει τοὐλάχιστον νὰ ἐπωφεληθῆτε τῶν σανίδων τῆς σωτηρίας τὰς ὁποίας σᾶς προσφέρομεν ἑκάστοτε διὰ νὰ σώζεσθε. Ἡ ἀνακολουθία, συνεχίζει, εἰς τὴν πρακειμένην περίπτωσιν δὲν εἶναι τυπική, εἶναι οὐσιώδης, διότι πῶς, ἀφοῦ ἐπὶ ὁλόκληρον ἑκατονταετίαν ἐταξείδευαν τὰ πλοῖα ἄνευ δυστυχημάτων τώρα μὲ τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνετε θέτετε ἐκποδὼν κάθε ναυτικὸν καὶ κάμνετε προβληματικὸν τὸ στάδιόν του.

Ε. Μαχαίρας. Οὔτε ἐξ ἄλλου ἠμποροῦν νὰ ἀγοράσουν πλοῖα ὀλιγωτέρας ἡλικίας τῶν 10 ἐτῶν.

Ι. Κούνδουρος. Τὸ τράστ τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ὤφειλε νὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιμείνετε ἐπὶ τοῦ πρώτου νομοθετήματος, κ. Ὑπουργέ, διότι σᾶς ἐρωτῶ μὲ τί θὰ ἐξουδετερώσετε τὸ τράστ;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μὲ τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐμελετήσατε.

Ι. Κούνδουρος. Καὶ ἐκεῖνο θὰ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατασκεύασμα μεσαζόντων. Καὶ ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἐγκατέλειπεν ἡ Κυβέρνησις τὴν συνήθη τακτικήν της, ἐτόνισα τὰ παθήματα τῶν ταξειδευόντων καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ ἀπέσπων εὐχαριστίας, καὶ ὄχι σχόλια εἰρωνικὰ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι δὲν ἐμελέτησα τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ νομοσχέδιον μετετράπη διὰ τῶν μεσαζόντων. . .

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Ἐφόσον, κ. βουλευτά, ἐπιμένετε εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσω. (Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης).

Ι. Κούνδουρος. Νὰ ἐξέλθετε κ. Ὑπουργέ (θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Φωναί. Νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5 λεπτά.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, συνεχίζει ὁ κ.

Ι. Κούνδουρος, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὡμίλουν, λέγει, περὶ ἀνακολουθιῶν καὶ ἐξήγησα ὅσα ἀπεδείχθη ἐπιπολαιότης, διότι ἐμεσολάβησαν τρίτοι. Ἐδέχθην ὅτι ἐμεσολάβησαν τρίτα συμφέροντα, ἄσχετα παντελῶς μὲ τὴν σωτηρίας τὰς ὁποίας σᾶς προσφέρομεν ἑκάστοτε διὰ νὰ σώζεσθε. Ἡ ἀνακολουθία, συνεχίζει, εἰς τὴν πρακειμένην περίπτωσιν δὲν εἶναι τυπική, εἶναι οὐσιώδης, διότι πῶς, ἀφοῦ ἐπὶ ὁλόκληρον ἑκατονταετίαν ἐταξείδευαν τὰ πλοῖα ἄνευ δυστυχημάτων τώρα μὲ τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνετε θέτετε ἐκποδὼν κάθε ναυτικὸν καὶ κάμνετε προβληματικὸν τὸ στάδιόν του.

Ε. Μαχαίρας. Οὔτε ἐξ ἄλλου ἠμποροῦν νὰ ἀγοράσουν πλοῖα ὀλιγωτέρας ἡλικίας τῶν 10 ἐτῶν.

Ι. Κούνδουρος. Τὸ τράστ τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ὤφειλε νὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιμείνετε ἐπὶ τοῦ πρώτου νομοθετήματος, κ. Ὑπουργέ, διότι σᾶς ἐρωτῶ μὲ τί θὰ ἐξουδετερώσετε τὸ τράστ;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μὲ τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐμελετήσατε.

Ι. Κούνδουρος. Καὶ ἐκεῖνο θὰ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατασκεύασμα μεσαζόντων. Καὶ ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἐγκατέλειπεν ἡ Κυβέρνησις τὴν συνήθη τακτικήν της, ἐτόνισα τὰ παθήματα τῶν ταξειδευόντων καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ ἀπέσπων εὐχαριστίας, καὶ ὄχι σχόλια εἰρωνικὰ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι δὲν ἐμελέτησα τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ νομοσχέδιον μετετράπη διὰ τῶν μεσαζόντων. . .

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Ἐφόσον, κ. βουλευτά, ἐπιμένετε εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσω. (Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης).

Ι. Κούνδουρος. Νὰ ἐξέλθετε κ. Ὑπουργέ (θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Φωναί. Νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5 λεπτά.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, συνεχίζει ὁ κ.

Ι. Κούνδουρος, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὡμίλουν, λέγει. περὶ ἀνακολουθιῶν καὶ ἐξήγησα ὅσα ἀπεδείχθη ἐπιπολαιότης, διότι ἐμεσολάβησαν τρίτοι. Ἐδέχθην ὅτι ἐμεσολάβησαν τρίτα συμφέροντα, ἄσχετα παντελῶς μὲ τὴν σωτηρίας τὰς ὁποίας σᾶς προσφέρομεν ἑκάστοτε διὰ νὰ σώζεσθε. Ἡ ἀνακολουθία, συνεχίζει, εἰς τὴν πρακειμένην περίπτωσιν δὲν εἶναι τυπική, εἶναι οὐσιώδης, διότι πῶς, ἀφοῦ ἐπὶ ὁλόκληρον ἑκατονταετίαν ἐταξείδευαν τὰ πλοῖα ἄνευ δυστυχημάτων τώρα μὲ τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνετε θέτετε ἐκποδὼν κάθε ναυτικὸν καὶ κάμνετε προβληματικὸν τὸ στάδιόν του.

Ὑπουργὸς δὲν εἶναι ὁ τρόπος ὁ εὐγενής, ὁ τακτικὸς καὶ τυπικός, ἐὰν θέλῃ νὰ μιμῆται ἴσως τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἂς μὴ καταντᾷ νὰ κάμνῃ κωμικὰς ἀπομιμήσεις. Ἐπανέρχομαι ἤδη εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν βλέπω τὸν λόγον, διατὶ δὲν ἐπιμένετε εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑπεργλίκων πλοίων, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ θρυμματίσετε τὸ περίφημον τράστ. Μὲ παραπέμπετε ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον 3, δι' οὗ τέγετε, ὅτι θὰ ἐξαναγκάσητε ἄλλους νὰ ἀγοράσουν πλοῖα

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὄχι, θὰ σᾶς ἐξηγήσω ἀπὸ τοῦ βήματος.

Ε. Κούνδουρος. Δώσατε τὰς ἐξηγήσεις καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Συζητοῦμεν δυστυχῶς, λέγει, χωρὶς νὰ ἔχωμεν σαφῆ γνῶσιν τῶν ζητημάτων. Ἐξήγησα πρό τινος ὅτι κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς α' ἀνάγνωσιν μοῦ παρετηρήθη ὅτι τὸ ἄρθρον 3 εἶναι συνηγτικὸν καὶ ἐφόσον ἐπετρέπετο ὁ διὰ Διατάγματος κανονισμὸς ἀγορᾶς πλοίων ἡλικίας ἄνω τῶν 30 ἐτῶν, τοῦτο ἀχρηστεύει τὸν νόμον «περὶ ἀχρηστεύσεως πλοίων». Προσέθεσα τότε ἀμέσως, ὅτι θὰ ἦτο ὀρθότερον νὰ εὑρεθῇ μία ἄλλη λύσις.

Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνέλαβα τὴν ὑποχρέωσιν διὰ νὰ ἱκανοποιήσω καὶ ἐκείνους ποὺ εἶχον ἀντίθετον γνώμην ὡς πρὸς τὸ 30ν ἄρθρον νὰ φέρω τὴν τροπολογίαν. Φρονῶ ὅτι ἦτο ἐνδεδειγμένον, λόγῳ τῆς καταστάσεως, νὰ θέσωμεν τὴν διάταξιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦμεν διὰ διατάγματος νὰ ἐπιτρέψωμεν δι' ἓν χρονικὸν διάστημα τὴν ἀγορὰν πλοίων καὶ ἄνω τῆς ἡλικίας τὴν ὁποίαν ὁρίζει ὁ ἀρχικὸς νόμος. Ἐπιπροσθέτως ὅμως λαμβάνομεν μέτρα διὰ τῶν ὁποίων τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε κανένα δικαίωμα, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὰ δρομολόγια τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβάλουν αἱ ἑταιρεῖαι διὰ τοῦ τρόπου δὲ αὐτοῦ ὄχι μόνον θὰ ἐξασφαλίζεται μία γραμμὴ ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξυπηρετεῖται ὅπως θέλει τὸ Ὑπουργεῖον.

Ε. Πριμίδης. Διατὶ ὅμως νὰ μὴ ἰσχύῃ καὶ τὸ 30ν ἄρθρον;

Γ. Στρᾶτος. Νὰ τὸ ἀφίσετε ὡς ἔχει καὶ νὰ προσθέσητε καὶ τὴν τροπολογίαν σας, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἡ ἀπειλή.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἡ διάταξις τὴν ὁποίαν προσθέτω ὁπλίζει ἀπολύτως τὸ Ὑπουργεῖον, διότι τοῦτο θὰ ρυθμίζῃ τὰ δρομολόγια, θὰ ὁρίζῃ τὰ πλοῖα, ἀλλὰ θὰ ἐξασφαλίζῃ καὶ τὰς ἑταιρείας ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ ἐλθῇ ἕνας ἄλλος νὰ βάλῃ ἕνα πλοῖον εἰς μίαν γραμμὴν καὶ νὰ τὰς ζημιώσῃ.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** φρονεῖ ὅτι καλὸν εἶναι νὰ μείνῃ καὶ τὸ 30ν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕνα ὅπλον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) δηλοῖ ὅτι δέχεται νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ καὶ μίαν τροπολογίαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς σχετικήν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν δεχθῶ. Λέγει, κατόπιν ὅτι δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ λέξις «ὡρισμένη» προκειμένου περὶ χρονικῆς περιόδου περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἡ τροπολογία του καὶ δι' αὐτὸ προτείνει νὰ τεθῇ ἀντ' αὐτῆς ἡ λέξις «ἐτησία».

Ὁ κ. ***Ι. Κούνδουρος***, λέγει ὅτι μόνον μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Ὑπουργὸς, ὡς πρὸς τὸ 30ν ἄρθρον, ἀποκτᾷ ἰσχὺν διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος. Λέγει κατόπιν ὅτι ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι μία ἑταιρεία ἀπεζημιώθη δι' ἀχρήστευσιν πλοίου μὲ ποσὸν 1,700.000 δρχ. καὶ ἄλλη μὲ σημαντικὸν ἐπίσης ποσόν, πρέπει νὰ ληφθῇ φροντὶς νὰ ἀποζημιωθοῦν εἰς τὸ ἄρτιον τὰ πληρώματα. Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀγόνων γραμμῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τῆς ἐπαρχίας του.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶμαι ἀναρμόδιος διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας εἶναι πολὺ αὐστηρὸς εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ὅτι κατακάλλει προσπαθείας ὑπὲρ τῆς ἐξυπηρετήσεως ὅλων τῶν ἀγόνων γραμμῶν.

Ι. Κούνδουρος. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀχρηστεύσεως τῶν ὑπεργλίκων πλοίων πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τρόπον ὥστε, ἐὰν σήμερον ἔχομεν ὑπεραριθμίαν, νὰ μὴ ἔχωμεν αὔριον ἀνεπάρκειαν. Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἀτμοπλοϊκῶν τράστ καὶ διαμαρτύρεται διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξετοπίσθησαν 1,500 ἄνθρωποι ἐργάται θαλάσσης. Τονίζει κατόπιν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐντὸς 10—15 ἡμερῶν ἀποκατασταθοῦν αἱ συγκοινωνίαι τῶν ἀγόνων γραμμῶν.

Γ. Βασιλειάδης. Θὰ ἠθέλομεν νὰ παρίστατο κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ νὰ τοῦ ἐπιστήσω ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ κ. Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ φέρῃ τροπολογίαν σύμφωνον μὲ τὰς ὑποδείξεις αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐγένοντο, ἀτυχῶς ὅμως ἐνῷ ἠλπίζαμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐλάμβανεν οὕτω μορφὴν δυναμένην νὰ δώσῃ καλὰ ἀποτελέσματα, βλέπομεν ὅτι ἀνατρέπεται ἄρδην ὁ ἀρχικὸς νόμος, ὄχι δὲ μόνον ὁ νόμος ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς μεγάλης Ναυτιλιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Υπουργὸς ἐπείσθη ἀπὸ τὸν βίαιον τρόπον τοῦ κ. Βουλευτοῦ Λασηθίου.

Ε. Μαχαίρας. Πιστο κοινὴ ἀπαίτησις ὅλων τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα.

Ι. Μπουρνιᾶς. Καὶ ἡ λογικὴ τὸ ἐπέβαλλε.

Γ. Βασιλειαδης. Ὁ ἐκ Λασηθίου κ. Βουλευτὴς δὲν ἠσχολήθη παρὰ πολὺ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀγόνων γραμμῶν, λάβετε ὅμως ὑπ' ὄψει σας ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει ἀκροτελεύτιον ἄρθρον ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ αἱ ἄγονοι γραμμαί.

Ι. Κούνδουρος. Μὲ μὲ τῆς μαοῦνες θὰ κάμωμεν συγκοινωνίαν ὅταν δὲν ἔχομεν πλοῖα ;

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸν ἀρχικὸν νόμον ὡρίζετο ὡς τιμὴ διὰ τὰ ἀχρηστευόμενα πλοῖα ἡ μέση τιμὴ τῶν τελευταίων πέντε ἐτῶν, ἐὰν δηλαδὴ πρόκειται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἕνα παλαιὸν πλοῖον, ὑποθέτομεν δὲ ὅτι ἡ μέση τιμὴ εἶναι 41 σελλίνια, ἡ τιμὴ αὕτη πολλαπλασιάζεται ἐπὶ ἕνα συντελεστὴν ἀπὸ 1—6, δηλαδὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν παλαιὸν πλοῖον θὰ πληρωθῇ πρὸς 12 λίρας τὸν τόννον, καθ' ἣν στιγμὴν δύνασθε νὰ ναυπηγήσετε νέον μὲ 4 λίρας τὸν τόννον.

Πολλοὶ Βουλευταί. Τὸν ἐψηφίσαμεν ὅμως τὸν νόμον ἐκεῖνον.

Γ. Βασιλειάδης. Τὸν ἐψηφίσαμεν ἀλλὰ διατί; Διότι ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν μίαν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰργάσθησαν εἰς τὰ ἀχρηστευόμενα πλοῖα. Σήμερον ὅμως δίδομεν μίαν αὐθεντικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὸ ἄρθρον ἡ ὁποία... .

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἠναγκάσθην νὰ δώσω αὐτὴν τὴν ἑρμηνείαν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διασάφησιν κατόπιν ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Παπανασταίου καὶ τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων μᾶς εἶπον ὅτι προσφέρονται νὰ μεταφέρουν μόνοι των τὰ πλοῖα εἰς τὸν τόπον τῆς διαλύσεως καὶ ἐπομένως ἀφοῦ εἶχον αὐτὸτὸ δικαίωμα θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα.

Γ. Βασιλειάδης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐδηλώσαμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν ἐπὶ τοῦ α' ἄρθρου, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ μία τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θέλει νὰ ὁρισθῇ ὑποχρεωτικῶς ὁ συντελεστής.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν τὸ δέχομαι αὐτό.

Γ. Βασιλειάδης. Ἡ οὐσιώδης διαφωνία μας κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρχε ἐλπίς ὅτι θὰ διελύετο ἀπόψε ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ κατόπιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἄρθρου 3 ὡς ἔχει τὸ σχέδιον. Ποῖος λόγος σᾶς ἀναγκάζει κ. Υπουργὲ νὰ αὐξήσετε τὸ ὅριον τῶν νέων πλοίων ; Ἔλλειψις πλοίων ; Εἰς αὐτὸ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι μὲ ἠνάγκασαν εἶναι τρεῖς. Πρῶτον, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι δύσκολον νὰ ἀποκλείσωμεν πλοῖα τῆς ἡλικίας ποὺ θέλει ὁ νόμος εἰς τιμάς, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ ἐκεῖνοι αἱ ὁποῖοι θὰ τὰ ἀγοράσουν. Δεύτερον, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ ὑγάλωμεν σήμερον πολὺ συνάλλαγμα καὶ τρίτον διότι ἔχομεν ἀνεπάρκειαν πλοίων. Ἐπὶ ἑβδομάδας ἐνῷ ἔβλεπα τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτὴν ἔβλεπα συγχρόνως ὅτι ἔμεναν καὶ πλοῖα δεμένα. Αὐτὸ ἦτα τὸ πρόβλημα ποὺ ἔπρεπε νὰ λύσω. Βεβαίως αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἔχωμεν πληθωρικὴν συγκοινωνίαν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ἔχωμεν καθόλου συγκοινωνίαν ἡ ἀπόστασις εἶναι μεγάλη.

Γ. Βασιλειάδης. Ἐὰν ὑπάρχουν δεμένα πλοῖα δύνασθε νὰ διατάξητε τὴν κίνησιν αὐτῶν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν ἔχω κανένα δικαίωμα.

Γ. Βασιλειάδης. Τὸ δέσιμο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν γαιανθράκων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἶπα εἰς τὰς Ἑταιρείας ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κάνουν χρῆσιν λιγνίτου. Μοῦ ἠρνήθησαν ἀπολύτως. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως ἡ ὁποία ἐξήτασε τὰ πλοῖα ἀπεφάνθη ὅτι δύνανται νὰ κάμουν χρῆσιν λιγνίτου κατὰ ἓν ποσοστὸν καὶ μερικὰ ἐκ τῶν πλοίων, ὡς τὰ τῆς Ἐθνικῆς ἀτμοπλοΐας χρησιμοποιοῦν ἤδη. Ἠδυνήθημεν νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι δὲν δύνανται νὰ κάμουν χρῆσιν λιγνίτου καὶ ὅτι χρειάζονται συνάλλαγμα τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει.

Γ. Βασιλειάδης Εἶμαι σύμφωνος, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ λιγνίτου κατά τι ποσοστόν. Ἐγὼ ἀνθίσταμαι κατὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νομοσχεδίου, διότι δὲν νομίζω ὅτι εἶναι πρόσφορον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀγορὰ πεπαλαιωμένων πλοίων. Ὑξετάζω τὸ ζήτημα μόνον ἀπὸ γενικωτέρου συμφέροντος, ἀπὸ συμφέροντος τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ φέρεται ἀνὰ τὰς θαλάσσας ἐπὶ πλοίων ὄχι περαλαιωμένων. Ὁ ἀξιότιμος ἐκ Λασηθίου συνάδελφος ἐπετέθη μετ' ἀκατασχέτου ὁρμῆς διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Εἶμαι σύμφωνος ὡς πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀγόνων γραμμῶν. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ πληροφορήσω τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον, διότι τὸ ἀγνοεῖ, ὅτι ἐπικρατεῖ σ ἐψις παρὰ τῷ Υπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως αἱ ἄγονοι γραμμαὶ ἐξυπηρετηθοῦν μὲ φορτηγὰ πλοῖα.

Ι. Κούνδουρος. Πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως δὲν δέχομαι ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθὲς καὶ ὅτι θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ τακτοποιήσωμεν μὲ τὰ βώδια καὶ μὲ τοὺς χοίρους.

Γ. Βασιλειάδης. Ὁ ἀξιότιμος ἐκ Λασηθίου συνάδελφος ὡμίλησε μετὰ σφοδρότητος κατὰ τῆς ἀκτοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ ναυτικὴ αὕτη ἐπιχείρησις ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Δὲν ὑπάρχει κανείς, ὁ ὁποῖος νὰ ἀρνῆται αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν.

Ι. Κούνδουρος. Ἐπήγαμεν ὅμως μερικοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ δι' ἕνα ἀσημαντώτατον ζήτημα καὶ μᾶς ἀπέδαλον σκαιῶς. Σᾶς λέγω ὅτι ἔχει ἀποθρασυνθῇ λόγῳ τῶν προνομίων τὰ ὁποῖα τοῖς ἔχομεν παραχωρήσει.

Γ. Βασιλειάδης Ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Υπουργὸς ὑπεστήριξε τὴν ἀγορὰν πεπαλαιωμένων πλοίων, διότι λέγει ὑπάρχει ἔλλειψις πλοίων ἐν κινήσει καὶ διὰ νὰ δώσωμεν τάχα ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐργάτας θαλάσσης. Δὲν ὑποθέτω σοβαρῶς νὰ συζητῆται παρόμοιον ἐπιχείρημα. Καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν ἤδη εἰς ἀγόνους γραμμὰς Πειραιῶς-Ἀλεξανδρουπόλεως φορτηγὰ πλοῖα μὲ διαφορὰν τιμῆς εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν ἀλλὰ καὶ μὲ διαφορὰν ἐργατῶν θαλάσσης οἱ ὁποῖοι παραμένουν ἄνευ ἐργασίας.

Ἐγκαταλείπων τὸ βῆμα ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν νὰ τονίσω ὅτι ἀνήκει δίκαιος ἔπαινος εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν τῆς Ἑλλάδος τῆς ὁποίας τὰ πλοῖα περιποιοῦν τιμὴν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν.

Γ. Στράτος. Δὲν χαρακτηρίζεται ἐ βέβαια ὅτι ὑπάρχουν τινὲς, ποὺ ἐπληρώθησαν διὰ νὰ δέσουν τὰ πλοῖα.

Γ. Βασιλειάδης. Τὸ ἀμφισβητῶ, διότι δὲν τὸ γνωρίζω. Μὴ νομίζετε ὅτι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνετε θὰ προστατεύσουν τοὺς ἐργάτας τῆς θαλάσσης. Ἡ ἀνεργία θὰ καταπολεμηθῇ διὰ τῆς καλῆς διευθύνσεως τῶν ἤδη ὑπαρχόντων πλοίων

Α. Φωκᾶς. Λέγει ὅτι διὰ τῆς τελευταίας τροπολογίας τοῦ νομοσχεδίου ἀνατρέπεται ἄρδην ἡ ναυτικὴ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἡ Κυβέρνησις.

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐξήγησα, κ. βουλευτά, τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ναυτικὸν αὐτὸ πρόγραμμα. Καὶ ἐξήγησα διατί πρέπει νὰ εἰμεθα ὡπλισμένοι ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταστάσεως νὰ ἔχωμεν πλοῖα δεμένα καὶ ἀνεπαρκῆ συγκοινωνίαν.

Α. Φωκᾶς. Φοβοῦμαι πολὺ τὴν δυνητικὴν ἄποψιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶμαι διατεθειμένος νὰ προσθέσω εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι ἡ ἀγορὰ δύναται νὰ γίνῃ, ἐρώτον δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐπάρκεια ἐπιβατικῶν πλοίων.

Γ. Στράτος. Καὶ θὰ περιπέσετε εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ προσθέτουν αἱ ἑταιρίαι πλοῖα ὁπόταν τοὺς ὑπενθυμίζετε ὅτι δὲν εἶνε ἐπαρκῆ τὰ ἐν κινήσει καὶ θὰ τὰ ἀποσύρουν κατόπιν.

Ὁ κ. ***Γ. Κουλούρας*** διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἀκουσθείσας φράσεις ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς ἀκτοπλοΐας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βεβαίως παρόμοιον τράστ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ παρακαλεῖ τὸν Υπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐνισχύσῃ τὸ τράστ αὐτὸ πρὸς σωτηρίαν τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀναγινώσκει τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ἐπέφερεν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 10 1/2 λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.

Πέμπτης 19 Μαΐου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Φλῶρος*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν αἰγοτγλακτοπωλῶν Πειραιῶς διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν πόλιν Πειραιῶς.

Οἱ βουλευταὶ κκ ***Ν. Ἀβραάμ, Ε. Πριμίδης, Δ. Μαχαίρας, Γ. Σακκαλῆς*** καὶ ***Β. Βαρδόπουλος*** καταθέτουσι ἀναφορὰν τοῦ συλλόγου φυλάκων ἐμπορευμάτων λιμένος Πειραιῶς ζητούντες τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4748, περὶ ὀργανισμοῦ λιμένος Πειραιῶς.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Σωτηρίου Καραστάθη διαμαρτυρομένου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5093 ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σταυροῦ Χαλκιδικῆς παρακαλεῖ ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Τσακμάνη, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκλογῆς δουλευτῶν.»

Οἱ Δικηγορικοὶ σύλλογοι Νεαπόλεως καὶ Ἀχμίας ζητοῦν τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τύπου νόμων.

Ἐπιτροπὴ παραγωγῶν Θουρίας καὶ ἐπιτροπὴ κατοίκων Καλαμῶν ἐκφράζουσι τὴν κατάπληξίν των διὰ τὴν γενομένην ἐπερώτησιν κατὰ τοῦ γεωπόνου Κανάση.

Ὁ σύλλογος ὑπαλλήλων Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5376.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Σ. Τρικούπης*** καὶ ***Δ. Μπότσαρης*** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου Εὐαγγελάτου διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μείωσιν τῆς ἐξ 150.000 δραχμῶν ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν συντήρησιν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ κήπου τῶν ἡρώων τῆς πόλεως Μεσολογίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς Πανηλειακοῦ ἐμπορικοῦ συνεδρίου ζητούσης τὴν παροχὴν ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν διευκολύνσεων.

Ὁ βουλευτὴς κ ***Σ. Στεφανόπουλος*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἀρτοποιῶν περιχώρων Πύργου ζητούντων τὴν παροχὴν ἀλεύρων ἐκ τῶν κυλινδρομύλων ἡ Δήμητρα.

Οἱ φαρμακοποιοὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ φαρμακευτικοῦ νομοσχεδίου σφαγιάζοντος τὰ συμφέροντα τῶν προσφύγων ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν.

Ὁ κ. ***Δ. Ἰασωνίδης*** (Υπουργὸς τῆς Προνοίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4042 περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου» καὶ

2) «Περὶ τοῦ τρόπου ἀνεγέρσεως Ἡσύχου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ Καλαβρύτων».

Οἱ κ.κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ***Π. Βουρλούμης*** (Υπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Π. Θηβαῖος*** (Υφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος της τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5120, περὶ φορολογικῶν τινων διευκολύνσεων».

Ὁ κ. ***Κ. Λιδωρίκης*** (Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Πειραιῶς καὶ διακανονισμοῦ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ».

Οί κ.κ. **Κ. Λιδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Α. Παπαδάτος** (ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ εἰσφορᾶς 500.000 δραχμῶν παρὰ τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρου φυματιώντων ὁπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 45 ἕως 56 τοῦ νόμου 4410 περὶ ναυτικῆς στρατολογίας, ἐθελουσίας κατατάξεως, γενικῆς καὶ εἰδικῆς προπαιδεύσεως κατατασσομένων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καὶ **Ι. Κουτσίνας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 —32 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι:

1) Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφείσης συνθήκης φιλίας, συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας καὶ

2) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 89 παραγ. 1. ἐδ. ΙΙΙ, τοῦ Π. Δ. τῆς 18)21 Ἰουλίου 1931, περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «περὶ τοῦ τρόπου ἀνεγέρσεως Ἡρῴου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ Καλαβρύτων».

2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4042 περὶ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαλύσεως τῆς ἀπὸ 30)6)1927 συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν Α. Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία Α. Ε. Ὑφάκε καὶ Ε. Ε. Λαναρᾶς -- Κύρτσης καὶ Σια».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5422».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 89 § 1 ἐδαφ. ΙΙΙ τοῦ Ν. Δ τῆς 18)21 Ἰουλίου 1931 περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Θ. Κολιαλέξης, Δ. Χαντζῆς, Α. Ἀναστασιάδης κλπ.*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3616 «περὶ Στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ν. Σπηλιώτης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5422, περὶ περιορισμοῦ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων».

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων:

1) Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας».

2) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀ'ὄρου 13 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Π. Δ. «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Π.Δ. «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας» προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἡ ἀκόλουθος :

«Διὰ Π. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης καὶ ἐκδιδομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύνανται νὰ συγχωνεύωνται ἢ διαλύωνται τινὲς τῶν διατετηρημένων ὑερῶν Μονῶν τῶν ἐν ταῖς Νομοῖς τῆς Κρήτης ἢ νὰ ἀνασυνιστῶνται καὶ διατηρῶνται τινὲς τῶν διαλελυσμένων ἢ συγχωνευμένων Μονῶν».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἀσκοῦντας καθήκοντα τοποτηρητοῦ ἢ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὰς χηρευούσας Ὑπισκοπὰς Κρήτης παρέχεται ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς Γραμματέρχου β' καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων τοπικῶν ὀργανισμῶν ρευστοποιήσεως Μοναστηριακῆς περιουσίας, εἰς οὓς ὑπάγονται αὗται.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» εἶναι ὅτι ἡ βάσις ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν πλοίων καταρτίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν μέσων τιμῶν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν τῶν πρὸς διάλυσιν πωλουμένων ἐπιβατηγῶν πλοίων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ παραδόσεως τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας διαλύσεως.

Ἐκ τοῦ προκύπτοντος ὅμως γινομένου μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς βάσεως ἐκτιμήσεως ἐπὶ τὸν ὁρισθέντα συντελεστὴν ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ παραδόσεως εἰς λιμένας διαλύσεως, ὡς ταῦτα θέλουσιν ὁρισθῆ κατὰ τόννον ὁλικῆς χωρητικότητος παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀναβληθῆ εἰς μεταγενεστέραν χρονολογίαν, πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους 1933, ἡ ἀχρήστευσις τῶν ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη ἐπιβατηγῶν πλοίων ἡ ἐπερχομένη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5304 τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ 1 Ἰανουαρίου 1933.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ δρομολόγια τῶν ἐσωτερικῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐξυπηρετοῦντα ταύτας πλοῖα, καταρτιζόμενα παρὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν καὶ Ἑνώσεων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, διαιτουμένην νὰ τροποποιῇ ταῦτα ἀναλόγως τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν.

2. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δρομολογίων δέον νὰ λαμβάνεται ἐπίσης πρόνοια : α) ὅπως μὴ συμπίπτῃ ἀναχώρησις περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς πλοίων διὰ τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς συγκοινωνίας δὲν ὑπαγορεύουν τοῦτο, β) ὅπως ἐναλλάσσηται, εἰ δυνατὸν, καθ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ἑνὸς μηνὸς, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεως τῶν ἐξυπηρετούντων τὴν αὐτὴν γραμμὴν πλοίων.

3. Παράπονα κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὁρισθέντων δρομολογίων καὶ ἀριθμοῦ πλοίων δύνανται αἱ ἐνδιαφερόμεναι ἑταιρεῖαι νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

4. Τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα δρομολόγια καθίστανται ὑποχρεωτικά, ἀπαγορευομένης πάσης παραβάσεως αὐτῶν. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 22 § 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

5. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάγονται αἱ ὡς ἄγονοι χαρακτηρισθεῖσαι μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας γραμμαὶ καὶ λιμένες.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐπάρκεια τῶν ἐν κινήσει πλοίων, νὰ ἐπιτραπῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ ἀναγνώρισις ὡς ἑλληνικῶν ἐπιβατικῶν πλοίων οἱασδήποτε χωρητικότητος ἀγόντων ἡλικίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 20, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν 30 πλήρων ἐτῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος δύνανται νὰ τεθοῦν καὶ ἄλλοι ὅροι, οὓς δέον νὰ τηρῶν τὰ πλοῖα ταῦτα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ συμφωνιῶν» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4591 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν κλπ.».

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4591 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4591, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5173, ποσοστοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀπαίτησις, μετατρεπόμενον εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἔναντι τῆς δραχμῆς ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5173.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς α'. συζήτησιν δι' ἀναστάσεως γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς».

Εἰς β'. συζήτησιν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν κατ' ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. θρον, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρου Γλαύκου κτλ.» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α'. συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως τοῦ νοσοκομείου προσφύγων Ἀθηνῶν» ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** λέγει ὅτι δυνάμει τοῦ παλαιοτέρου ὀργανισμοῦ ὑπάρχουν εἰς τὸ νοσοκομεῖον 8 ὀργανικαὶ θέσεις ἐσωτερικῶν βοηθῶν.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν σύμπτυξιν αὐτῶν εἰς 5.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Τὸ δέχομαι αὐτό.

Ε. Μαλαμίδας. Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ γίνῃ ὀργανικὴ ἡ ὑπάρχουσα θέσις ὑποδιευθυντοῦ.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἐπειδὴ πρόκειται οὐσιαστικῶς περὶ μετονομασίας καὶ οὐχὶ δημιουργίας θέσεων τὸ δέχομαι

Ε. Μαλαμίδας. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὑπάρχουν θέσεις μαιευτῆρος καὶ γυναικολόγου. Οὐσιαστικῶς ὅμως τὴν πρώτην δὲν κατέχει κανείς, δι' αὐτὸ καὶ χάριν οἰκονομίας ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν σύμπτυξιν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἔκαμα τροπολογίας, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχω ὑπ' ὄψει μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ κείμενον παρακαλῶ νὰ ἀναβληθῇ προσωρινῶς ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις καὶ γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Λαμβάνων τὸν λόγον, προτείνει εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, λέγων τὰ ἑξῆς: Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου καθιεροῦντος τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Τὸ σχέδιον συνοδεύεται ὑπὸ λεπτομεροῦς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἐν ᾗ ἐκτίθενται διεξοδικῶς τὰ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα μέτρα κοινωνικῆς προνοίας, αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐβασίσθη ὁ νέος θεσμός, ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, οἱ πόροι τῶν φορέων ἀσφαλίσεως, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως, ἡ λύσις τῶν ἀναφυομένων διαφορῶν καὶ αἱ κυρώσεις. Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω ν' ἀπασχολήσω τὴν Βουλὴν μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατὰ μέρος διατάξεων, ἐπιφυλασσόμενος νὰ δώσω πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασίαν. Ἐκτὸς τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ σχεδίου νόμου, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς κ. κ. Βουλευτάς, θὰ διανεμηθῇ ἐπίσης καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις καθηγητοῦ κ. Schoenbaum ὃν ἡ Κυβέρνησις μετεκάλεσε διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ καταρτίσῃ τοὺς μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς, ἵνα κατοχυρωθῇ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πόρων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ. Τὸ νομοσχέδιον κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς κτηθείσης ἀλλαχοῦ πείρας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη, κ. Βουλευταί, νὰ ἐξάρω πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ θεσμοῦ, ὃν θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἐν καθυστερήσει ἀπέναντι ὑπερτριάκοντα χωρῶν ἐν αἷς λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γειτονικαὶ ἡμῶν χῶραι, τῶν ὁποίων δὲν ὑστεροῦμεν, οὔτε πρὸς τὸν πολιτισμόν, οὔτε πρὸς τὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν, προηγήθησαν ἡμῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ θεσμοῦ. Ἡ Βουλγαρία καθιέρωσε τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἀτυχήματος καὶ τῆς ἀσθενείας ἀπὸ τοῦ 1918, τῆς δὲ ἀνικανότητος τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἀπὸ τοῦ 1924. Ἡ Γιουγκοσλαυία ἐφήρμοσε τρεῖς κλάδους ἀπὸ τοῦ 1922. Ἡ Ῥουμανία προηγήθη καὶ τῶν δύο αὐτῆς γειτόνων ἀπὸ τοῦ 1912. Ἡ Κυβέρνησις, καίτοι μὴ ἀναγράψασα εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς, τὸ πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928 ἐξαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐπελήφθη ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ἀνόδου αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μελέτης τοῦ θεσμοῦ. Πρὸς τοῦτο ἐζήτησε τὴν ἐπικουρίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἥτις δι' ἐπιφανῶν ἐμπειροτεχνῶν, ἀνέλυσε τὸ πρῶτον προσχέδιον, τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, συνεβούλευσε δὲ τὴν μετάκλησιν τοῦ καθηγητοῦ Schoenbaum τοῦ ἐκπονήσαντος τοὺς μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ἵνα ἐρευνῶν τὰς ἐν Ἑλλάδι συνθήκας παράσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς γνώμας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς καλυτέρας

δυνατῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τοῦ θεσμοῦ. Ὁ κ.Schoenbaum ἐλθὼν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κ. Tixier, ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, συνεβούλευσε τὴν διενέργειαν βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀπογραφῆς, ἵνα δι' αὐτῆς διαπιστωθῇ ἐπισήμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ ἀριθμὸς τῶν μισθωτῶν, τὸ ψῦλον, ἡ ἡλικία αὐτῶν, ἡ οἰκογενειακὴ των κατάστασις καὶ οἱ μισθοί καὶ ἠμερομίσθια. Διὰ τὴν ἀπογραφὴν ταύτην, πρώτην ἐν τῷ κόσμῳ, δι' ἣν προϋπελογίζετο δαπάνη 5 6 ἑκατομμ. δραχμῶν τὸ Κράτος ἐδαπάνησε μόνον περὶ τὰ 3 1)2 ἑκατομμ. δραχμῶν χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν ἣν μᾶς παρέσχον τὰ Ἐπιμελητήρια τοῦ Κράτους, αἱ ἐργατικαὶ Ὀργανώσεις, αἱ Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι καὶ ἡ Γενικὴ Στατιστικὴ τοῦ Κράτους, τὸ προσωπικὸν τῆς ὁποίας ἀπὸ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου ἐπέδειξε ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν.

Τὰ πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς σταλέντα εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Schoenbaum ἐχρησιμοποιήθησαν παρ' αὐτοῦ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς οἰκονομικῆς καὶ μαθηματικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἥτις ὡς προεῖπον, θέλει διανεμηθῇ ὑμῖν. Πρὸς παρακολούθησιν τῆς μελέτης τοῦ κ. καθηγητοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε καὶ δύο ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, εἰδικευμένους περὶ τὰ ἀσφαλιστικά, οἵτινες πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῶσι κατὰ τὴν παρ' ἡμῖν ὀργάνωσιν τοῦ νέου θεσμοῦ. Ἡ ἱστορικὴ ἀφήγησις τῶν προπαρασκευαστικῶν μέτρων, ἅτινα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ ὃν εἰσηγοῦμαι ὑμῖν, ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ παράσχῃ καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν ἐργατικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν κόσμον τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ συρράψωμεν ἐκ τοῦ προχείρου νομικάς τινας διατάξεις εἰλημμένας ἐξ ἄλλων νομοθεσιῶν, διὰ νὰ δώσωμεν ἱκανοποίησιν προσωρινὴν εἰς τὰς ἐργατικὰς μάζας, ἀλλὰ νὰ θεμελιώσωμεν θεσμὸν βιώσιμον ὁ ὁποῖος ν' ἀποτελῇ τὸ καταφύγιον τῶν ἀτυχούντων, τῶν ἀσθενούντων καὶ τῶν κεκμηκότων ἐν τῇ πάλῃ τοῦ βίου.

Τέσσαρες εἶναι αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ ἐφ' ὧν βασίζεται σήμερον πᾶσα κοινωνικὴ ἀσφαλιστικὴ ὀργάνωσις. Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἀσφαλίσεως, ἡ κράτησις τοῦ ἀσφαλίστρου ἐκ τῶν μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων, ἡ ἑνότης τῶν διαφόρων κλάδων καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ ἐξηγόμενον μακρᾶς πάλης οἰκονομολόγων καὶ φιλοσόφων, κοινωνιολόγων καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἡ θέσις τῆς ὀρθοδόξου Σχολῆς, ἥτις ὑπεστήριζε τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἀτόμου πρόνοιαν διὰ τὸ μέλλον, ἦτο ἐπαγωγός, διότι περιέκλειε μίαν ὑπερτέραν ἠθικὴν ἀξίαν τὴν ἀδίαστον μέριμναν τοῦ ἀτόμου διὰ τὴν αὔριον - ἡ πεῖρα ὅμως τῆς ζωῆς ἀπέδειξεν ἀπαραίτητον τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλειαν, διότι τὸ ποσοστὸν τῶν ἀτόμων, ἅτινα ἐκ τῶν γλίσχρων αὐτῶν πόρων εἶχον τὴν ἠθικὴν δύναμιν νὰ ἐξοικονομῶσι ἐλευθέρως τὸ ἀσφάλιστρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημιούργει ἕνα πόρον διαθιώσεως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ γήρατος, ἦτο τόσον μικρὸν ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὄρος θεμελιώδης πάσης ἀσφαλιστικῆς ὀργανώσεως ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις. Διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι καθιέρωσαν τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν.

Θὰ ἦτο ἄλλως τε ἀδύνατος ἡ ἐξίσωσις τῶν πόρων καὶ τῶν παροχῶν ἑνὸς ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐὰν οἱ πόροι δὲν κατεβάλλοντο ὑποχρεωτικῶς.

Ἡ δευτέρα θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς κρατήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων εἶνε ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἀρχῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως. Ἡ κράτησις τοῦ ἀσφαλίστρου ἐκ τῶν ἀπολαυῶν τοῦ ἀσφαλιζομένου ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐργοδότου διασφαλίζει τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ του.

Τρίτη θεμελιώδης ἀρχὴ εἶνε ἡ ἑνότης τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν κιδύνων. Μὲ ἓν κοινὸν ἀσφάλιστρον ὁηλαδὴ. δέον νὰ καλύπτωνται πολλαπλοῖ κίνδυνοι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἡ Ὁλιτεία ἔδωκε διστακτικῶς καὶ ἐπεδίωκε τὴν ἀσφάλισιν ἑκάστου κινδύνου χωριστὰ καὶ προοδευτικῶς. Τοῦτο ἔκαμεν ὁ Βίσμαρκ τὸ πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ. Τὸ 1883 ἠσφάλισε τὴν ἀσθένειαν, τὸ 1884 τὸ ἀτύχημα, τὸ 1889 τὴν ἀναπηρίαν καὶ τὸ γῆρας. Ἡ ἐξέλιξις ὅμως τοῦ θεσμοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ταὐτόχρονος καὶ ἐνιαία ἐξασφάλισις πλειόνων κινδύνων δὲν εἶχε μόνην κοινωνικὴν σημασίαν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικήν. Διότι διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ μὲ τὰ αὐτὰ ἔξοδα γενικῆς διοικήσεως ἐξυπηρετοῦντο περισσότεροι σκοποί. Ἡ τμηματικὴ ἄλλως τε κάλυψις τῶν διαφόρων κινδύνων κατέλιπεν ἕνα κενὸν μεταξὺ τοῦ ἑνὸς κινδύνου καὶ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἀσθενὴς π. χ. ἐγένετο ἀνάπηρος ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη του; Ἐὰν ὁ ἀνάπηρος ἀπέθνησκε, ποία ἡ τύχη τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, τῶν ἐχόντων στήριγμα τὸν θανόντα;

Ἡ τελευταία θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ θεσμοῦ εἶναι ἡ διαχείρισις τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον, εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ συντρέχει ἴσος ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργάνου ἐνέχει μεγίστην ἠθικὴν σημασίαν. Δὲν λαμβάνει ὁ ἐργάτης καὶ ὁ ὑπάλληλος τὰς παροχὰς τοῦ νόμου ὡς οἰκτον ἢ ἔλεος, ἀλλ' ὡς δικαίωμα. Συνεργαζόμενος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἱδρύματος αἰσθάνεται ἑαυτὸν κύριον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ὑπερήφανον διότι ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ἐργασίας του προνοεῖ διὰ τὴν αὔριον καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν οἰκογένειάν του.

Τὸ νομοσχέδιον δὲν περιλαμβάνει καμμίαν Κρατικὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς καὶ τὴν ἐλαχίστην εἰσφορὰν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἱδρύματος. Τοῦτο οὐδένα γεννᾷ κίνδυνον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν τοῦ ὀργανισμοῦ. Οἱ μαθηματικοὶ ὑπολογισμοὶ τοῦ κ. Schoenbaum ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει πλήρους αὐταρκείας τοῦ ἱδρύματος καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Κράτος θὰ ἠδυνάτει νὰ ἐπικουρήσῃ αὐτὸ δι' ἐπιχορηγήσεως. Ἡ μόνη ζητουμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπικουρία εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 θεσπιζομένη ἐγγύησις αὐτοῦ διὰ συνομολόγησιν ἑνὸς δανείου πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὰ ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως.

Εἶμαι βέβαιος, κύριοι Βουλευταί, ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ τύχῃ ἐκθύμου ὑποστηρίξεως καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ἡ γνώμη καθ' ἣν δὲν ἐνδείκνυται ἡ καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἐν ὥρᾳ κρίσεως οἰκονομικῆς εἶναι ἐσφαλμένη. Ἀκριβῶς εἰς τὰς περιόδους τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων καθίσταται ἐπιτακτικωτέρα ἡ ἐβραίως ὠργανωμένη κοινωνικὴ πρόνοια. Τὸ μόνον Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε σκεφθῇ περὶ ὀργανώσεως κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι ἡ μεγάλη Δημοκρατία τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Διατί; Διότι εὐημεροῦσα ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐφωδιασμένη δὲ μὲ πλούσιον δίκτυον ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων φιλανθρωπίας καὶ φιλαλληλίας, δὲν εἶχεν αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην εὐρυτέρας ὀργανώσεως Κρατικῆς προνοίας. Ἀφ' ἧς ὅμως ἡ παγκόσμιος κρίσις ἔκρουσε τὰς θύρας καὶ τῆς πλουσιωτάτης ταύτης χώρας ἤρξατο καὶ ἐκεῖ ζωηρὰ ἡ κίνησις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐν ὥρᾳ οἰκονομικῶν κρίσεων δὲν δύναται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία νὰ βαστάσῃ τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἀσφαλίστρου, δὲν εὐσταθεῖ. Ὡς βεβαιοῖ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς κ. Schoenbaum ἡ αὔξησις τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων δὲν θέλει ὑπερβῇ τὸ 1.5 ο)ο, βεβαίως δὲ τοιαύτη ἐλαχίστη ἐπιβάρυνσις δὲν δύναται οὔτε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων νὰ ἐπηρεάσῃ. οὔτε τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν νὰ περιορίσῃ. Ἄλλως τε μέγα μέρος τῆς προβλεπομένης ἐπιβαρύνσεως ὑφίσταται καὶ σήμερον, διότι αἱ περισσότεραι τῶν μεγάλων

ἐπιχειρήσεων ὑφίστανται βάρος ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀτυχημάτων, ἀλλὰ καὶ βάρη ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ὑφισταμένων Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας

Δὲν κρίνω ἀναγκαῖον, κ. Βουλευταί, νὰ σᾶς εἴπω περισσότερα. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τῆς βουλευτικῆς περιόδου. Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπετελέσαμεν κατὰ τὸ τετραετὲς διάστημα, ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπετελέσαμεν κατὰ τὸ τετραετὲς διάστημα, ὑπῆρξε γόνιμον. Ἡ σοβοῦσα κρίσις ἥτις συσκοτίζει τὰ πνεύματα, καὶ τὰ ἐκ τῆς κρίσεως δεινά, ρίπτουσι πυκνὸν πέπλον ἐπὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν. Ἡ ἱστορία ὅμως δὲν θὰ μᾶς ἀδικήσῃ Θέσατε ὡς ἐπιστέγασμα τοῦ οἰκοδομήματος ἡμῶν τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ἥτις περιέχεται ἐν τῷ θεσμῷ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Οἱαδήποτε ἀντίδρασις κατὰ τοῦ μέτρου τούτου εἶνε ἀδικαιολόγητος. Ἡ ἀπαθλίωσις τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ἀποτελεῖ κοινωνικὸν κίνδυνον, ὃν ὀφείλομεν νὰ προλάβωμεν.

Ἡ Δημοκρατία θ' ἀπηρνεῖτο ἑαυτὴν καὶ τὴν ἀποστολήν της ἐὰν ἔκλειε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν δυστυχίαν, ἥτις εἶνε ὁ συνήθης κλῆρος τῶν μισθωτῶν καὶ ἐὰν δὲν ἀπετέλει ἔργον πολιτισμοῦ καὶ ἀνυψώσεως τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τῶν πολλῶν.

Α. Παπαναστασίου. Ὑποθέτομεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν ὑπεβλήθη διὰ νὰ ψηφισθῇ καὶ ἔχει ἁπλῶς διὰ νὰ προκληθοῦν εὐνοϊκαὶ ἐντυπώσεις κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου εἶνε, παρομοιάζομεν, δυνατή, ἀφοῦ πρόκειται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπαναλάβῃ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τὰς ἐργασίας της, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε ὅτι ἡ ἐπεξεργασία του εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν θὰ περατωθῇ ἐντὸς λογικῶν χρονικῶν ὁρίων. Διὰ τοῦτο προτείνομεν ὅπως τεθῇ σύντομος προθεσμία ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ὑφίστανται περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην τὰς δυσχερεῖς συνεπείας τῆς νομισματικῆς κρίσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται τώρα περισσότερον παρὰ ποτὲ νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν καθιέρωσιν πλήρους συστήματος κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πόσην προθεσμίαν θέλετε;

Α. Παπαναστασίου. Εἴκοσι ἡμερῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι δυνατόν, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἔχω ἀντίρρησιν.

Ἂς ταχθῇ προθεσμία εἴκοσι ἡμερῶν ἢ ἂν θέλετε δεκαπέντε ἡμερῶν.

Πρόεδρος. Τάσσεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δεκαπενθήμερος προθεσμία.

Ὁ κ. ***Α. Παπαδᾶτος*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) παρακαλεῖ ὅπως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 5415 περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων κτλ.» τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει οἰκονομίας, εἶναι δὲ σύμφωνον καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην πολιτικὴν τῶν οἰκονομιῶν.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι δὲν ἔχει ἀντίρρησιν νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐφόσον ὅμως μετατραπῇ εἰς δύο ἀναγνώσεις.

Ὁ κ. ***Α.Παπαδᾶτος.*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν)τονίζει καὶ πάλιν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχίστης ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου, τὸ ὁποῖον καὶ τὰ αὐτοκίνητα καταργεῖ καὶ ἄλλας οἰκονομίας ἐπιφέρει, προκειμένου ὅμως νὰ ψηφισθῇ εἰς δύο ἀναγνώσεις προτιμᾶ νὰ ψηφισθῇ αὔριον εἰς μόνην συζήτησιν.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ζαβιτζιάνος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐγὼ εἶμαι ὁ κυρίως ὑπεύθυνος διὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, ὑπῆρξα ὁ εἰσηγητὴς τούτου, καθιερωθέντος διὰ διατάγματος, καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ἐφήρμοσα. Εἶχον ἐπωφεληθῇ ἄλλης εὐκαιρίας διὰ νὰ γνωρίσω εἰς τὴν Βουλὴν τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ πλειοψηφικοῦ καὶ ὑπεστήριξα τότε, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ πραξικοπηματικῶς εἰσήχθη τοῦτο. Πραξικοπηματικῶς ἐπεβλήθη ἡ ἀναλογική, ἡ ὁποία ἐτροποποίησε νόμον ἰσχύοντα σχεδὸν ἀπὸ ἑκατονταετίας, ἀλλὰ τὸ διάταγμα τῆς ἀναλογικῆς δὲν εἶχεν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τὸ 1928 εὑρέθημεν κατ' οὐσίαν ἄνευ νόμου ἐκλογικοῦ, ἐφόσον δὲν εἶχεν ἐπικυρωθῇ τὸ διάταγμα περὶ ἀναλογικῆς, τὸ δὲ πλειοψηφικὸν εἶχε τεθῇ ἐν ἀχρηστίᾳ οὐσιαστικῶς, ἐφόσον εἶχον μεσολαβήσῃ αἱ ἐκλογαί. Δὲν ἦτο δυνατὸν λοιπὸν νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ καθιέρωσις τοῦ πλειοψηφικοῦ διὰ διατάγματος, συστήματος τὸ ὁποῖον ἦτο σύμφωνον μὲ τὰς πεποιθήσεις ἡμῶν. Δὲν εἶχε λοιπὸν τίποτε τὸ ἐπαναστατικὸν τὸ ἐκδοθὲν διάταγμα. Δὲν τὸ λέγω τοῦτο διὰ νὰ ἀποβάλω μέρος τῶν εὐθυνῶν μου, οὔτε διὰ νὰ ἐκφράσω μετάνοιαν ἀφοῦ τὸ πρᾶγμα ἔτυχεν, τῆς πανηγυρικῆς ἐγκρίσεως τοῦ λαοῦ ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ δεσμεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν. Αἰσθάνομαι ἐν τούτοις τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσω ὅτι εἶμαι τόσον ἐχθρὸς τῆς ἀναλογικῆς, ὥστε δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ ψφάσω καὶ μέχρι πραξικοπήματος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην τοῦ σχηματισμοῦ ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κινηθῇ καλῶς ἡ κρατικὴ μηχανή, μόνον ἰσχυραὶ κυβερνήσεις δύνανται νὰ ἔχουν τὰ ἐφόδια καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀνθίστανται εἰς ὅλας τὰς ἀξιώσεις, αἵτινες ὑποβάλονται καὶ ἐκ μέρους ἀτόμων καὶ ἐκ μέρους ὁμάδων, τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην αἰσθανόμεθα πρὸ παντὸς σήμερον, ὅτε ἡ κοινωνία μας εἶναι πλήρης ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι δύνανται, μὴ ὑπαρχούσης ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, νὰ ὁδηγήσουν τὸν τόπον εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν. Δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας δὲν ἠνώθησαν μόνον διάφοραι ἐπαγγελματικαὶ τάξεις ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα πολλάκις δὲν εἶναι τόσον καθαρά.

Ἀρκεῖ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι ἀπετέλεσαν ἕνωσιν καὶ τὰ μέλη τῶν διακυβεύντων δημοκρατικῶν ταγμάτων, ἀκόμη καὶ οἱ ἐλλειμματίαι συμβολαιογράφοι μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβληθῇ ἕνας φόρος διὰ νὰ πληρωθοῦν τὰ ἐλλείμματα. Ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχα δεχθῇ ἕνα σωματεῖον, νομίζω ὅτι ἐλέγετο «Ἅγιος Παντελεήμων», τὸ ὁποῖον ἦλθε νὰ διαμαρτυθῇ κατὰ μιᾶς ἀστυνομικῆς διατάξεως καὶ γνωρίζετε ποῖοι τὸν ἀπετέλουν; Ἐκεῖνοι ποὺ ψήνουν τὰ ἀρνιὰ εἰς τὸ σουβλί. Αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως. λέγω ὅτι δὲν ἀρκεῖ βεβαίως ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις, ἀλλὰ χρειάζονται διὰ μίαν κυβέρνησιν καὶ ἄλλα ἐφόδια ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ δύναμις εἶναι ἐπιζημία. Κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἐντύπωσιν ἡ Κυβέρνησις καίτοι ἀριθμητικῶς ἰσχυρὰ ἀπέτυχε, δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης ἀδυνάτου ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ψυχικῶς. Εἰς περιστάσεις μάλιστα ἀνωμάλους ἐπιβάλλεται ἔτι μᾶλλον ἰσχυρὰ Κυβέρνησις, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀναλογικοῦ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ περιπλέξῃ περισσότερον τὰ πράγματα. Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον λόγον εἶναι ἀπορρουστικὸν τὸ σύστημα, διότι ἐνισχύεται δι' αὐτοῦ ἡ πάλη τῶν τάξεων ἐξασθενουμένης πάσης ἰδέας συμβιβασμοῦ εἰς στιγμὰς καθ' ἃς εἶναι χαλαρωμένον τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης. Εἶναι δὲ ἀποκρουστέον παρ' ἡμῶν διότι λείπουν καὶ αἱ προϋποθέσεις τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ κόμματα ἀρχῶν. Βεβαίως ὑπάρχουν δεξιώτερα κατά τι καὶ ἀριστερώτερα κόμματα, ἀλλ' αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν κομμάτων ἐδῶ δὲν εἶναι ριζικαὶ καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῶν κομμάτων μετὰ πολλῆς εὐκολίας μεταπηδοῦν μὲ ἡσυχον τὴν συνείδησίν των ἀπὸ τὸ ἕνα κόμμα εἰς τὸ ἄλλο. Ὑποστηριχθῇ ὅτι διὰ τῆς ἀναλογικῆς θὰ ὁδηγηθοῦν οἱ πολῖται εἰς σύμπηξιν κομμάτων ἀρχῶν, ἀλλ' ἐγὼ πιστεύω ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα δὲν δημιουργεῖ κόμματα, ἀλλὰ χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ νὰ ἀποδίδεται γνήσιον τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ. Ἀσταθεῖς Κυβερνήσεις εἶναι ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσουν τὴν φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποίαν μοιραίως ὑφίστανται τὰ οἰκονομικοκοινωνικὰ συμφέροντα, ἀλλ' ἐὰν δὲν δύνανται νὰ τὰ παρακολουθήσουν ὀφείλεται τοῦτο εἰς

τὴν δηλητηρίασιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος ἐκ μέρους τῶν πλείστων Κρατῶν ἀποδεχθέντων τὴν ἀναλογικήν. Ἐὰν ἀνεζητοῦντο τὰ αἴτια τῆς κρίσεως τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος θὰ εὑρίσκετο ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν διὰ τῆς ἀναλογικῆς δημιουργίαν ἀσταθῶν καὶ ἀναποτελεσμάτων Κυβερνήσεων. Ἐν Βελγίῳ τῇ πατρίδι τῆς ἀναλογικῆς αἱ κυβερνήσεις εἶναι διηρκῶς ἀνίσχυροι καὶ ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς ἀρχάς των καὶ τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας δίδουν προεκλογικῶς εἰς τὸν λαόν. Φιλελεύθεροι καὶ σοσιαλισταί, κόμματα εἰς ἄκρον ἀντίθετα, ἠναγκάσθησαν ἐκεῖ διὰ νὰ δώσουν μίαν Κυβέρνησιν.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν μετέχουν σοσιαλισταί.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ διατρέχῃ κρίσιν τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐν Δανίᾳ ὅταν σχηματίζεται Κυβέρνησις συνασπισμοῦ μὲ πλειοψηφίαν δύο, τριῶν ψήφων. Πῶς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ...

Α. Παπαναστασίου. Μόνον διὰ τῆς ἀναλογικῆς κατωρθώθη ἐκεῖ νὰ σχηματισθῇ παγία Κυβέρνησις.

Ε. Κουλουμβάκης. Δέχεσθε τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς τὸ ἰσχῦον ἐκεῖ;

Α. Παπαναστασίου. Τὸ δέχομαι.

Ε. Κουλουμβάκης. Νὰ καταργήσετε λοιπὸν ὅλας τὰς κατανομὰς καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα τοῦ νομοσχεδίου σας καὶ νὰ καθιερώσωμεν τὸ σύστημα τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἐγὼ ὁ σφοδρότερος τῶν πολεμίων τῆς ἀναλογικῆς, τὸ δέχομαι αὐτό.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ ἰδικόν μας σύστημα κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ συστήματος.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀλλὰ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἔχουν κυρίως δικτατορίαν τοῦ Προέδρου. Εἶναι αὐθαίρετος ἄνθρωπος ὁ κ. Παπαναστασίου, παρ' ὅλας τὰς μεγάλας ἀρετὰς τὰς ὁποίας ἔχει.

Α. Παπαναστασίου. Ποῦ ἔγκειται ἡ αὐθαιρεσία μου;

Ε. Κουλουμβάκης. Τὴν ἀναλογικὴν θέλετε διὰ νὰ μετάσχητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ μὲ τὴν συνήθη σας ἐπιμονὴν νὰ τὴν διευθύνετε.

Θ. Χαβίνης. Πιστεύετε κ. Ζαβιτζιάνε, ὅτι ἂν ἐγένοντο ἐκλογαὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα θὰ ἤρχετο ἰσχυρὰ κυβέρνησις.

Κ. Ζαβιτσιάνος. Βεβαίως.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας τὸν ὁποῖον ἠρώτησα μοῦ εἶπεν ὅτι χάριν τῆς ἀναλογικῆς κατωρθώθη ἰσχυρὰ κυβέρνησις.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Τὸ ἴδιον θὰ ἀπαντούσατε καὶ σεῖς ἂν σᾶς ἐρωτοῦσε ἕνας Τσεχοσλοβάκος.

Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς Σερβίαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλογικῆς δὲν ἦσαν καλά, εἰς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν ἀναλογικὴν ἀδυνάτισεν ὁ κοινοβουλευτισμός, ὅτι δὲ ὁλόκληρος ὁ ἰταλικὸς πολιτισμὸς ἐκινδύνευσε χάρις εἰς τὴν ἀναλογικήν.

Μήπως κάτι ἀνάλογον δὲν συμβαίνει σήμερον ἐν Γερμανίᾳ; Εἴδατε ὅμως νὰ διατρέξῃ κίνδυνον τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου οὐδέποτε ἐπλανήθησαν ὡς πρὸς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα; Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἀναλογικὴ ἐγερωκώπισε πανευρωπαϊκῶς. Ἀλλ' ἐφημερίσθη καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀναλογική. Καὶ ὁ λαὸς αἰσθάνεται ἀπέχθειαν διὰ τὸ σύστημα αὐτό, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' οὐδέποτε τὸ κατενόησε, διότι εἶδεν ὁ λαὸς ὅτι ἄλλους ἐψήφιζε καὶ ἄλλοι ἐξελέγοντο βουλευταὶ τοὺς ὁποίους, οὔτε ἐγνώριζε, οὔτε ἤθελε. Διότι εἶδε ὅτι ὡρισμέναι περιφέρειαι ἐξέλεγαν καὶ παρὰ τὸ Σύνταγμα ἀκόμη ὀλιγωτέρους βουλευτὰς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκλέξουν πρὸς ὄφελος ἄλλων ἐπαρχιῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τί ἔγινε μὲ τὴν τρίτην κατανομήν. Ἕνα εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκω ὀρθὸν καὶ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κατανομὴ τοῦ Κράτους εἰς 150 περιφερείας καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν μὲ πλειοψηφικόν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων πιστεύει ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὰ τέσσαρα χρόνια τώρα δὲν τὸ εἰσήγαγε;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μπορούσατε καὶ σεῖς εἰς τοὺς δώδεκα πρώτους μῆνας ποὺ εἴσαστε Ὑπουργὸς νὰ τὸ εἰσηγηθῆτε.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Κατ' ἐμὲ πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ καὶ τὸ σφαιρίδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ σφαιρίδιον δὲν ἔχει ἄλλην ἀρετὴν παρ' ὅτι ἐπιτρέπει τὴν ἐπιλογήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγγαίνετε κόντρα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ὁ ὁποῖος θέλει τὸ σφαιρίδιον.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ τέρμα τοῦ βίου της νὰ μεταβάλῃ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, διότι παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν πράττει τοῦτο παρὰ διὰ τὸ κομματικὸν συμφέρον τοῦ κρατοῦντος κόμματος. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐμμέτωπος δὲν ἐδίστασε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐρωτηθεὶς διατί μετέβαλε πεποιθήσεις διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εἶπεν, διότι διαβλέπει ὅτι διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ θὰ ὑπάρξῃ ὁ κίνδυνος τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ ἐὰν ὑπῆρχε κίνδυνος τοιοῦτος θὰ ὑπῆρχε καὶ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐβεβαίου ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Ἐγὼ δὲν διεῖδα κίνδυνόν τινα ἀπὸ κανένα καὶ κατὰ μείζονα λόγον ἐκ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἔδωσεν ἀφορμὴν δικαιολογοῦσαν τοὺς φόβους τούτους. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐφοβήθημεν τὴν συνεργασίαν.

Γ. Καφαντάρης. Πολὺ καλὰ ξέρετε ὅτι δὲν προέβημεν εἰς καμμίαν συμφωνίαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ναὶ ἀλλὰ δὲν ἐφοβήθημεν . . . . . Τὸν κίνδυνον τὸν εἶδε μόνον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ τοῦτον ὡς εἶπεν ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων μετὰ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν τὴν γιχθῇ πολλάκις ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὑπῆρξε δὲ καὶ ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ Παπαναστασίου καθ' ἣν ὁ πρῶτος ἔλεγεν ὅτι εὔχεται αὐτὴν τὴν συνεργασίαν. Δὲν πρέπει κύριοι νὰ κρυπτώμεθα ὀπισθεν τῶν δακτύλων μας, ἡ προσπάθεια τῆς συγκροτήσεως τῆς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐματαιώθη λόγῳ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν τῶν κομμάτων, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ χάσματος τὸ ὁποῖον ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων κομμάτων, τὸ χάσμα αὐτὸ δὲν μικραίνει ἐκ τῶν μεθόδων τὰς ὁποίας μετέρχεται ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ μεγαλώνει ἐκ τούτων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπιδιώκεται ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος πρὸς καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ μειώσῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν.

Κάμνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν Βουλὴν ἵνα ἐκτιμῶσα τοὺς κινδύνους μὴ ἐπιβάλῃ σύστημα τὸ ὁποῖον μοιραίως θὰ ὁδηγήσῃ τὸν τόπον εἰς τὴν ἀναρχίαν ἢ τὴν δικτατορίαν. Ἡ ἀναλογικὴ θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον κτύπημα κατὰ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι ὅλα τὰ ἐκλογικὰ συστήματα εἶναι γεμάτα ἀπὸ πλεονεκτήματα καὶ ἐλαττώματα. Ἡ ἀναλογικὴ ἔχει καὶ αὐτὴ ἐλαττώματα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστά. Ἐξ αὐτῶν δὲ θ' ἀναφέρω ἕνα μόνον. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν κ. Ζαβιτζιάνον πιστεύω ὅτι αἱ κυβερνήσεις αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀναλογικὴν ὑποκύπτουν πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὰς ὁμαδικὰς ἀξιώσεις ἀπὸ τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις. Διότι μία ἐκ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν δὲν θὰ διστάσῃ νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς μίαν παράλογον ἀξίωσιν ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ χάσῃ τρεῖς χιλ ψήφους διότι δὲν θὰ ἔχῃ νὰ χάσῃ μὲ τὴν ἀναλογικὴν παρὰ ἕνα βουλευτὴν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ σπουδαιότερον πράγματι τῶν ἐπιχειρημάτων ἐξ ὅσων ἠκούσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς εἶναι αὐτό.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι δὲν εἶναι τὸ σύστημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διαιρεῖ τοὺς λαούς. Δὲν θὰ εἶναι βεβαίως δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία δὲν συγκεντρώνει τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν. Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἰσχύει τὸ πλειοψηφικὸν μὲ στενοτάτην περιφέρειαν ἡ ὁποία πλησιάζει πρὸς τὴν ἀναλογικὴν ἐπιτυγχάνεται ἡ πλειοψηφία ἑνὸς καὶ μόνου κόμματος; Ἡ ἐπίδρασις τοῦ χρήματος εἶναι βεβαίως μεγαλυτέρα μὲ τὴν ἀναλογικὴν καὶ ἄλλο μειονέκτημα σοβαρὸν τῆς ἀναλογικῆς εἶναι ὅτι ἐμποδίζει τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Βουλὴν νέων ἀνθρώπων. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε κύριοι, νὰ σᾶς εἴπω ποῖον θεωρῶ καλύτερον σύστημα. Θεωρῶ ὡς τελειότερον σύστημα τὴν ἀναλογικὴν μὲ σφαιρίδιον. Αὐτὴ εἶναι ἁπλουστάτη. Ἐξηγεῖ ἀκολούθως τὸ ἐκλογικὸν αὐτὸ σύστημα καὶ λέγει ὅτι ἂν τοῦτο ἐφαρμοσθῇ θὰ παρασταθῇ ἀνάγκη ὅπως καθε κόμμα ἔχει καλοὺς ὑποψηφίους. Τὸ σύστημα τοῦτο ἄρει τὸ μέγα μειονέκτημα τῆς ἀναλογικῆς καὶ δύναται νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Βουλὴν νέοι ἄνθρωποι. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δύο σταυρούς, τὸ μέγα δηλαδὴ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται διηρημένη ἡ Βουλή. Ἔχω νὰ εἴπω ὅτι εἶδον ὅλα τὰ ἀτοπήματα τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ εἶδον ἀκόμη καὶ πολιτευομένους νὰ ἀλλάζουν σταυροὺς ὄχι μόνον μὲ ἕνα ὑποψήφιον ἀλλὰ μὲ τρεῖς μὲ τὸν αὐτὸν συνδυασμόν. Δι' αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκηρύχθην ὑπὲρ ἑνὸς σταυροῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτροπὴν ἐκηρύχθην ὑπὲρ ἑνὸς σταυροῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν κατανομὴν φρονῶ ὅτι ἡ διάταξις πρέπει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει εἰς τὸν παλαιὸν Νόμον. Διότι μὲ τὴν τροπολογίαν ἡ ὁποία γίνεται δὲν γνωρίζω ποῦ θὰ καταλήξωμεν. Ἡ τρίτη κατανομὴ καλῶς ἔχει. Ἡ διάταξις ἡ ἀφορῶσα τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ. Θὰ ἐκαθορίσωμεν ἐν τῷ νόμῳ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἐκλογικὰ συστήματα. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τοῦ 1920 καὶ ὑπῆρχε ἡ ἀναλογικὴ ἡ ὁποία εἶχε ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δ' Συνελεύσεως, ἐκαλέσαμεν τότε καὶ τὸν καθηγητὴν τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου κ. Σβῶλον, καὶ κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόσῃ τὴν νομιμότητα τὴν ὁποίαν εἶχε ἐγκαταλείψῃ ἡ Δ' Συνέλευσις. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ὑποστηρίζετε ὅτι ἐνέλευσις ἐπραξικοπήσαμεν. Κατηργήσαμεν τὴν δικτατορίαν καὶ ἐφεπραξικοπήσαμεν. Κατηργήσαμεν τὴν δικτατορίαν καὶ ἐφέραμεν τὴν νομιμότητα. Δύο οὐσιαστικοὶ λόγοι κύριοι ἐπιβάλλουν σήμερον τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς. Πρῶτον ἡ ἠρεμία τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν, καὶ τοῦτο μόνον διὰ τῆς ἀναλογικῆς ἐξασφαλίζεται. Δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι πρέπει νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἑνώσεως. Οἱ κατήγοροι τοῦ συστήματος στηρίζουν τὰς θεωρίας των εἰς ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς ἰσχυρᾶς ὁμοιογενοῦς κυβερνήσεως. Τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἀλλὰ τὰς ὁμοιογενεῖς κυβερνήσεις τὰς φυλάσσομεν διὰ τοὺς εὐκόλους βόλους. Καὶ ὅταν εἶναι δύσκολοι καταφεύγομεν εἰς κυβερνήσεις συνασπισμοῦ. Αὐτὸ ἔγεινε εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ ἴδιον ἔγινε εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ αὐτὸ ἐπρότεινε καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως εἶπεν ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἐθνικῆς ἑνώσεως εἶναι κυβερνήσεις ἀνάγκης. Γνωρίζετε ὅμως μεγαλυτέραν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ὑφισταμένην σήμερον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, μεγαλυτέραν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, τὴν πράγματι ἀφάρτητον καὶ τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζω πῶς θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν; Τὸ μεγαλύτερον ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν συστημάτων ἐπιδιώκονται ἕκαστα κέρδη ἐκλογικά. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τὸ ἀναλογικὸν, εἶναι κατ' ἐξοχὴν σύστημα ἀπολύτου δικαιοσύνης. Ἕκαστον κόμμα θὰ ἐξασφαλίσῃ τόσας ἕδρας ὅσαι ἀναλογοῦν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων τῶν ὁποίων συγκεντρώνει τὴν ἐμπιστοσύνην. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ λεχθῇ σήμερον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ νὰ αὐξήσῃ τὰς ἕδρας, τὰς ὁποίας θὰ καταλάβῃ εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν. Ἀλλ' ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναλογικῆς ἤχθη ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τὸ πολιτειακὸν καὶ συνεζητήθη τὸ ἂν ὑφίσταται ἢ ὄχι κίνδυνος. Ἐπιτρέψατε μου κ. βουλευταὶ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν εἶναι σοβαρὸν νὰ λέγεται ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος τοῦ πολιτεύματος, ὅταν ἕνα μεγάλο κόμμα ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἐπιφυλάξεις. Βεβαίως ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα δὲν θὰ τεθῇ ζήτημα πολιτειακόν. Ἔχομεν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν τὸ εἶπα διὰ τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ γενικῶς. Ὄχι μόνον δὲν ἐσκέφθην νὰ θέσω πολιτειακὸν ζήτημα διὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κατηγόρησα καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀντιθέτως ἔθεσαν ζήτημα ἔστω καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, διότι θεωρῶ τοῦτο ἐντελῶς ἀπᾴδον ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ ζητήματα καὶ ὡς πρὸς τὰ πολιτειακὰ καὶ ἐδήλωσα, ὅτι εἶναι ζήτημα ἔξω τῶν κομμάτων, ἔξω τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ζήτημα καθαρῶς τοῦ λαοῦ.

Γ. Κονδύλης. Τὸ ὕποπτον σημεῖον τοῦ ζητήματος ἐγκειται ἐκεῖ, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν θέλει νὰ θέσῃ τὸν πολιτειακὸν ἀγῶνα ἀντικείμενον γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁπότε θὰ δυνηθῶμεν βεβαίως νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις. (Χειροκροτήματα). Καὶ ὁσάκις ἐπροτάθη εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ γίνῃ δημοψήφισμα μὲ τὰς μεγαλυτέρας ἐγγυήσεις, ἀπήντησε τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὅτι νομίζει ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος ἐλευθέρου ἀποδίδοντος γνησίως τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἐπιτρέπεται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς, μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον ἔχομεν πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐντιμότητα τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, νὰ συναγάγωμεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν μίαν φοράν, νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν σύνθεσιν τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προκηρύξῃ δημοψήφισμα ὑπὸ ὅρους ἐξασφαλίζοντας εἰς αὐτὸ τὴν ἐπιτυχίαν. (Χειροκροτήματα).

Ι. Καλογερᾶς. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι.

Α. Παπαθανάσης. Ὥστε ἡ Δημοκρατία στηρίζεται μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηνῶν;

Α. Παπαναστασίου. Καὶ εἰς τὴν προτελευταίαν συνεδρίασιν, ὁπότε συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα, καὶ σήμερον ἀκόμη, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔκαμε δήλωσιν ἡ ὁποία ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸν εἶναι ἄξιον νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Διότι εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐνέργεια δημοψηφίσματος, διότι τοιαύτη ἐνέργεια ἀντίκειται εἰς τὴν βρτὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος — ὅπερ εἶναι καὶ ἀκριβὲς — καὶ ὅταν ἐκαλεῖτο νὰ λάβῃ μέρος εἰς δημοψήφισμα ἔλεγεν ὅτι δὲν ἦτο εὔκολος ἡ περίστασις ἢ ὅτι ἐρχόμενος εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν Λαϊκὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἐνεργηθῇ δημοψήφισμα. Ἡ τελευταία δήλωσις εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν πρώτην περὶ ἀντισυνταγματικότητος τῆς ἐνέργειας δημοψηφίσματος. Αὐτὴ ἡ δήλωσις ἑρμηνευομένη, ὅπως νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ πολιτι-

κοῦ κόσμου, σημαίνει δήλωσιν ἀνεπιφύλακτον ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶναι διατεθειμένον ν' ἀντιταχθῇ κατὰ πάσης ἀξιώσεως πρὸς διενέργειαν δημοψηφίσματος. Εἶναι λοιπὸν ζήτημα κατὰ πόσον ἡ δήλωσις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ πλήρη ἐγγύησιν περὶ τῆς τακτικῆς αὐτοῦ.

Γ. Κονδύλης. Κύριε Πρόεδρε, ἐν τῇ προχθεσινῇ σας ἀγορεύσει εἴπατε ὅτι αἱ μεγάλαι πολιτειακαὶ μεταβολαὶ δὲν πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὰς ἀδρανεῖς, τὰς χελωνοειδεῖς μάζας τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς θυμοειδεῖς, τὰς ὁρμητικὰς μειονότητας. Βεβαίως ὑπάρχει μία δήλωσις, οὐχὶ σαφὴς κατ' ἐμέ, οὐχὶ καθαρὰ τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ τὰ κόμματα, οἱ λαοί, οἱ στρατιῶται κάμνουν ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον προπαγανδίζονται, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, καὶ ὅταν προπαγανδίζομεν τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν βασιλικὸν θεσμόν, καὶ εἰς τὴν ἐκπεσοῦσαν δυναστείαν εἰδικῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἀνακόψετε τὰ ρεύματα, νὰ κρατήσετε τὸν χείμαρρον μὲ τὰς χεῖρας. Συνεπῶς, ἐὰν δηλ. ὑπάρχῃ κάτι τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐγγύησιν αὐτὸ θὰ ἦτο νὰ διακηρύξῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. ...

Εἷς βουλευτής. Καὶ ὁλόκληρον τό κόμμα.

Γ. Κονδύλης. . . . . . ὅτι δὲν συμφέρει πλέον νὰ ἐπανέλθῃ ἡ βασιλεία εἰς τὴν Ἑλλάδα, (Νεοκροτήματα), καὶ ὅτι τὸ πολίτευμα αὐτὸ εἶναι ὁριστικὸν καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ ἀντιταχθῇ κατὰ πάσης προσπαθείας. Αὐτὰ ἤθελον νὰ πῶ, ὡς πρὸς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα κατ' ἀρχήν. Ἀλλὰ ἤθελα νὰ κάμω καὶ μίαν τελευταίαν παρατήρησιν. Εἰς τὸ παλαιὸν σύστημα δὲν εἴχαμεν καθιερώσει χωριστοὺς ἐκλογικοὺς συλλόγους διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ τοὺς Τούρκους τῆς Θρᾴκης. Διότι δὲν ἐπιδροῦν διὰ τῆς ψήφου των. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν διαγραφὴν τῆς τοποθεσίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβω καὶ σήμερον ὅτι μὲ πολλὴν συμπάθειαν ἤκουσα ἂν ὄχι ὅλα τὰ πλεῖστα ὅμως τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐξετεύθηναν κατὰ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος. Ὅλα τὰ συστήματα ἔχουσι βεβαίως τὰ ἐλαττώματά των. Τὸ πλειοψηφικόν, ὅπως ἰδίως ἐφαρμόζεται παρ' ὑμῖν μὲ τὰς περιφερείας τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγίστας παρουσιάζει πολὺ μεγαλύτερα ἐλαττώματα, αἴρονται δὲ κατ' ἐμὲ τὰ ἐλαττώματα, ὅταν τὸ πλειοψηφικὸν συνδυασθῇ μὲ περιφερείας διδούσας ἕνα βουλευτὴν ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ κριθῇ παρὰ μόνον τοὐλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν παρὰ μόνον ἐὰν λάβῃ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Κύριοι βουλευταί, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐκφράσω τὴν χαράν μου, διότι βλέπω παρακαθημένον μετὰ πάροδον τόσου καιροῦ τὸν κ. ***Χρηστομάνον*** τοῦ ὁποίου τὴν μακρὰν ἀσθένειαν μετὰ τόσης συγκινήσεως παρηκολουθήσαμεν.

Α. Χρηστομάνος. Εὐχαριστῶ πολὺ κύριε Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἐπιχείρημα τῆς δικαιοσύνης τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σπουδαιότερον ποὺ προέβαλεν ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν δι' ἐμέ, διότι ὅπως εἶπεν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ σκοπὸν ἔχει ὄχι νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων κομμάτων ἀποδίδουσα εἰς αὐτὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς χώρας ἐπιτρέπουσα τὴν ὕπαρξιν μονιμότητος κυβερνητικῆς. Ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ ἐπροτάθησαν κατὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος τὸ σπουδαιότερον εὑρίσκω ὅτι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Χαβίνης ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Μὲ τὴν διαρρύθμισιν τῶν περιφερειῶν ὅπως ἔχουν αὐτοὶ παρ' ἡμῖν σήμερον, πράγματι εἰς μίαν περιφέρειαν ποὺ δίδει 22 βουλευτὰς ὅπως εἶναι τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ ὑπάρχει ἡρωϊσμὸς εἰς μίαν κυβέρνησιν διὰ νὰ ἀντιταχθῇ ἐπιμόνως κατὰ ἀπαιτήσεως μιᾶς μεγάλης ὁμάδος ἐκλογικῆς λόγῳ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ χάσῃ 22 βουλευτὰς ἐκ τῆς μετακινήσεως 3 ἢ 4 χιλ. ψήφων, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς στρατοπέδου εἰς τὸ ἄλλο. Αὐτὸ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶναι θανατηφόρον ἐλάττωμα τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ πᾶμε εἰς νέας, θὰ ἔχωμεν ψηφίσει ἐν τῷ μεταξὺ ἓν ὁριστικὸν σύστημα στηριζόμενον ἐπὶ τῆς μεταλλαγῆς τῆς χώρας εἰς περιφερείας 150 ἢ εἰς ὅσας ἀποφασίσομεν καὶ διδούσας ἑκάστης ἀνὰ ἕνα βουλευτήν. Ἐὰν θέλετε κύριοι βουλευταὶ νὰ μὴ χάσωμεν τὴν ὥραν μας ἵνα συζητῶμεν τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀριθμῶν ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα. τὰ ὁποῖα ἔδωσε παρ' ἡμῖν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος αὐτοῦ τοῦ ἀναλογικοῦ.

Ἐνῷ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1926 παρουσιάσθησαν 9 κόμματα καὶ ἀνεξάρτητοι ὑποψήφιοι ἐκ παντὸς συνδυασμοῦ οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἐν συνόλῳ 1414 μόνον ψήφους, εἰς τὰς ἐκλογὰς αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογικοῦ παρουσιάσθησαν τὰ ἑξῆς κόμματα. Ἐννέα εἴπομεν μὲ τὸ σύστημα τὸ πλειοψηφικόν. Θὰ τὰ μετρήσητε καὶ θὰ ἴδητε ὅτι εἶναι 49 μὲ τὸ σύστημα τὸ ἀναλογικόν. Κρατήσατε ἂν θέλετε σημείωσιν καὶ θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα, ἕνα διὰ νὰ ἴδητε μήπως ἔκαμα κανένα λάθος εἰς τὴν ἄθροισιν (ἀναγινώσκει).

Ι. Κούνδουρος. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν συνδυασμοὶ ὑποχρεωτικοὶ γενόμενοι ἐκ τοῦ νόμου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κυττάξατε τώρα καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐξετέθησαν ὡς μεμονωμένοι ὑποψήφιοι πόσοι εἶναι, 41, λαβόντες δὲ ὄχι 1100 ψήφους ὅπως ἐπῆραν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928, ἀλλ' ἐπῆραν 7.000 ψήφους. Σημειώσατε ἀκόμη τοῦτο, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ διάσπασις αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἀποτέλεσμα ἔχει ὥστε ἐνῷ κατὰ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ πλειοψηφικὸν εἰς τὰ 1928 ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 1.017.000 ψηφοφόροι τὰ ὠργανωμένα αὐτὰ κόμματα τὰ 9, περὶ τῶν ὁποίων ἔκαμα λόγον, ἔλαβον 911,752 ψήφους δηλαδὴ τὰ ἄλλα κόμματα τὰ μικρότερα καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι ἔλαβον ἐν ὅλῳ 105,000, ἐπῆγαν χαμένοι 105,000. Εἰς τὸ 1926 ὅτε ἔγινεν ἡ ψηφοφορία μὲ αὐτὸ τὸ σύστημα ἐκ τῶν 956,000 ἐγκύρων ψηφοδελτίων ἐδόθησαν εἰς τοὺς συνδυασμούς τοὺς ὁπωσδήποτε λαμβανομένους ὑπ' ὄψει 721,026 καὶ ἐχάθησαν 236,856 ψῆφοι. Τώρα ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος ἠμπορεῖ νὰ τὸ θεωρῇ αὐτὸ ὅτι εἶναι πρᾶγμα ἀζήμιον. Ἐγὼ δὲν τὸ θεωρῶ, ἀλλὰ δὲν προυτίθεμαι καὶ νὰ ἐνδιατρίψω πολὺ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Θὰ ἤθελα ἀκόμη νὰ προσθέσω ὅτι τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα δὲν ἔχει τὸ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸ ἐλάττωμα νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀντιπροσώπευσιν εἰς τὴν Βουλὴν κομμάτων ἢ ὁμάδων ἀξίων προσοχῆς. Ἕως ἡ Βουλὴ αὐτὴ συνετέθη δι' ἐκλογῆς διὰ πλειοψηφικοῦ συστήματος, περιελάβεν εἰς τοὺς κόλπους της ὅλα πραγματικῶς ἐκεῖνα τὰ κόμματα ἢ τὰ κομματίδια τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄξια προσοχῆς. Κανὲν δὲν ἀπεκλείσθη ὥστε δὲν ἔχει κἂν οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα τὸ σύστημα τὸ πλειοψηφικόν, διότι τὰ κόμματα ἢ αἱ ὁμάδες αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄξιαι προσοχῆς ἐπιβάλλονται διὰ τῆς δράσεώς των, καὶ εἶναι ἕτοιμα τὰ συγγενῆ κόμματα νὰ ταχθοῦν εἰς τοὺς κόλπους των. Ὅταν δὲ μάλιστα εἰσαγάγωμεν τὸ σύστημα τῆς περιφερείας τῆς ἀναδεικνυούσης ἕνα βουλευτήν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκλέγηται εἰς τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐὰν δὲν συγκεντρώσῃ τὴν πλειοψηφίαν, ἔχετε ἠσφαλισμένον ὅτι εἰς τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν πάντως θὰ γίνουν συνδυασμοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποδώσουν πλήρες δίκαιον εἰς τὰ μικρότερα κόμματα.

Ἀλλ' ἀφοῦ ἔκαμα αὐτὸ τὸ κατηγορητήριον κατὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ τοῦ ἀναλογικοῦ, θὰ μοῦ εἴπητε διατί τὸ δέχομαι; Τώρα θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως νὰ τὸν ἐγκαταλείψω καὶ νὰ στραφῶ πρὸς τὰ δεξιὰ πρὸς τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Μὲ ἐκεῖνον θὰ συζητήσω διατὶ μὲ ἀπεπλάνησεν ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ ἐξέχθην νὰ κάνω τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα.

εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην κ. Βουλευταὶ νὰ ὁμιλήσω ἀπροκαλύπτως. Θεωρῶ τὴν συζήτησιν αὐτὴν μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων συνεδριάσεων αἱ ὁποῖαι ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τετραετίας, καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ὁμιλήσω ἀπροκαλύπτως, διότι αὐτὸ μοῦ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκόν μου. Θὰ προσπαθήσω ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ μὴ ὀξύνω ἢ τοὐλάχιστον νὰ ὀξύνω ὀλιγώτερον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσίς του μοῦ ἐπιτρέπει νὰ κινηθῶ ὀλίγον ἐλευθερώτερον κατὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτήν. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀναγινώσκω κατὰ λέξιν ἀπὸ τὸν λόγον του τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας λέγει (ἀναγινώσκει). Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐξίσταται ὡς μία ἀθῶα παρθένος καὶ μᾶς ἐρωτᾷ ποῦ βλέπομεν ἐμεῖς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος οὐδέποτε διενοήθη, ἔχω καθῆκον ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις του αὐτὰς καὶ τοῦ λέγω: ὅτι σημειονεῖ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶχε καὶ ἔχει. ἐντονώτερον ἐκδηλουμένας μέχρι πρό τινος, πρὸ ἑνὸς ἴσως ἔτους, ὀλιγώτερον ἐμφαντικοτέρας ἀπό τινος, ὄχι διότι ἐμειώθη ἡ προσήλωσις πρὸς τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς, ἀλλὰ διότι τοῦτο ἐθεωρήθη ζήτημα τακτικῆς συμφερωτέρας διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, καὶ σημειονεῖ τὰς ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας διετύπωσε πάντοτε τοῦτο διὰ τὸ ζήτημα τὸ Καθεστωτικόν. Σημειονεῖ τὴν ἐπανειλημμένην ἀπόκρουσιν τῆς προτάσεώς μου — τρεῖς φορὲς ἔγινεν ἡ ἀπόκρουσις αὕτη — ὅπως διεξαχθῇ δημοψήφισμα ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους, ἵνα ἐξακριβωθῇ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ διὰ νὰ τερματισθῇ ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον μένει ἐκκρεμὲς ἀποτελεῖ διαρκῶς μίαν τορπίλλην τῆς ὁποίας ἡ ἐκρηξίς δύναται ν' ἀνατινάξῃ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἀλλὰ ὅτι πρὸ πάντων φοβοῦμαι ὅτι λησμονεῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπε πρὸς ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, ὅταν ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης, νὰ προβληθῇ κοινὸς ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τείνει νὰ λησμονῇ λέγω, τὸ τί εἶπεν ὅταν τῷ ἐζητήθη νὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν του, ὡς πρὸς τὸ καθεστωτικόν. Καὶ ἔλεγε τότε «μὰ ἐγὼ δὲν θέτω ζήτημα καθεστωτικόν, φαίνεται δὲ ὅτι τοῦ ἔγινεν ἡ ἐρώτησις ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὑποθέτω. Καλὰ ἐσὺ δὲν θέτεις, ἀλλὰ ὅταν αὔριον ἔλθῃς πλειοψηφῶν καὶ σοῦ τὸ ζητήσουν οἱ φίλοι σου τί θὰ κάμῃς; Ἄ βέβαια ἂν ὁ λαὸς μοῦ ζητήσῃ νὰ διεξαγάγω δημοψήφισμα δὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ.— Καὶ ἐνθυμοῦμαι κ. Βουλευταί, διότι εἰς ἐμὲ παρέμεινε ζωηροτάτη ἡ εἰκών, μετ' ὀλίγον ὅτε εἰς τὴν Βουλὴν αὐτὴν ὁ κ. Παπαναστασίου ὑπέμνησε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπε, ἀπὸ λησμοσύνην προφανῶς, ὅτι αὐτὸ δὲν εἶνε ἀλήθεια· καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν διάψευσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔδωσεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ κύψῃ τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὰ πράγματα αὐτὰ ἐλέχθησαν. Ὁ κ. Τσαλδάρης περαιτέρω εἰς τὸν λόγον του λέγει ὅτι «δὲν βλέπω διατὶ οἱ φόβοι τοῦ Πρωθυπουργοῦ θὰ ἦσαν δικαιολογημένοι, ἐὰν συνέπραττε τὸ Λ. Κόμμα μὲ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα» Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θὰ ἐπιφυλαχθῶ νὰ ἀπαντήσω, μετ' ὀλίγον, θὰ συνεχίσω δὲ τὰ λεχθέντα μετὰ ταῦτα. Ἀλλ' εἶπεν ἐπίσης «καὶ ἄλλοτε συνέπραξαν».

Βέβαια, ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ ἐπιχείρημα φαίνεται ἄξιον προσοχῆς, ἀλλὰ μόλις τὸ ἐξετάσετε ἐγγύτερον τὸ ὀλέπετε ὅτι εἶναι καὶ ἀράχνης ἀκόμη πλέον ἀσύστατον, δηλ. ἴστοῦ ἀράχνης, διὰ νὰ ἀκριβολογήσω περισσότερον. Κατὰ τὴν συζήτησιν, τὴν θέσιν του, ὡς πρὸς τὸ καθεστωτικόν. Καὶ ἔλεγε τότε «μὰ ἐγὼ δὲν θέτω ζήτημα καθεστωτικόν, φαίνεται δὲ ὅτι τοῦ ἔγινεν ἡ ἐρώτησις ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὑποθέτω. Καλὰ ἐσὺ δὲν θέτεις, ἀλλὰ ὅταν αὔριον ἔλθῃς πλειοψηφῶν καὶ σοῦ τὸ ζητήσουν οἱ φίλοι σου τί θὰ κάμῃς; Ἄ βέβαια ἂν ὁ λαὸς μοῦ ζητήσῃ νὰ διεξαγάγω δημοψήφισμα δὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ.— Καὶ ἐνθυμοῦμαι κ. Βουλευταί, διότι εἰς ἐμὲ παρέμεινε ζωηροτάτη ἡ εἰκών, μετ' ὀλίγον ὅτε εἰς τὴν Βουλὴν αὐτὴν ὁ κ. Παπαναστασίου ὑπέμνησε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπε, ἀπὸ λησμοσύνην προφανῶς, ὅτι αὐτὸ δὲν εἶνε ἀλήθεια· καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν διάψευσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔδωσεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ κύψῃ τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὰ πράγματα αὐτὰ ἐλέχθησαν. Ὁ κ. Τσαλδάρης περαιτέρω εἰς τὸν λόγον του λέγει ὅτι «δὲν βλέπω διατὶ οἱ φόβοι τοῦ Πρωθυπουργοῦ θὰ ἦσαν δικαιολογημένοι, ἐὰν συνέπραττε τὸ Λ. Κόμμα μὲ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα» Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θὰ ἐπιφυλαχθῶ νὰ ἀπαντήσω, μετ' ὀλίγον, θὰ συνεχίσω δὲ τὰ λεχθέντα μετὰ ταῦτα. Ἀλλ' εἶπεν ἐπίσης «καὶ ἄλλοτε συνέπραξαν».

Βέβαια, ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ ἐπιχείρημα φαίνεται ἄξιον προσοχῆς, ἀλλὰ μόλις τὸ ἐξετάσετε ἐγγύτερον τὸ ὀλέπετε ὅτι εἶναι καὶ ἀράχνης ἀκόμη πλέον ἀσύστατον, δηλ. ἴστοῦ ἀράχνης, διὰ νὰ ἀκριβολογήσω περισσότερον. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Οἰκουμενικῆς τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἦτο ἐν μειονοκρότ

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὡραῖα! Δὲν τὸ ἐγνώριζα καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διότι μοῦ διελύσατε μίαν πλάνην.

Ι. Κούνδουρος. Τὸ δημοψήφισμα ὑπῆρξεν ἔντιμον καὶ ἀμερόληπτον ἐγκριθὲν ἀπὸ ὅλους. Ἀλλ' ὅταν θέλομεν νὰ συζητήσωμεν περὶ αὐτοῦ, ἔχομεν νὰ ὑπομνήσωμεν ἄλλο δημοψήφισμα τὸ ὁποῖον μήτε γνωστὸν ἦτο, μήτε δύναται νὰ ὀνομάζεται δημοψήφισμα. Καὶ ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐνηργήθησαν πράξεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐπιρροὴν τὰ μάλιστα ἐπιζημίαν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς χώρας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Χαίρω πολὺ διὰ τὰς ἀποδείξεις ἐξαγγελίας, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κατὰ τοῦ δημοψηφίσματος ἐκείνου ἀκόμη πλέον ἀσυστάτους καὶ ἀδικαιολογήτους, διότι ἐὰν ἐμὲ θὰ ἤρκει καὶ μόνον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθερορρόνων, ὅτι ἂν ἠμπορούμεν νὰ φαντασθῶμεν καὶ νὰ ὑποπτευώμεθα μήπως ὅτι τὰ ψηφοδέλτια τῆς Δημοκρατίας δὲν ἦσαν γνήσια, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀφιερώσωμεν ὅτι ὅλα τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὑπὲρ τοῦ Μοναρχικοῦ θεσμοῦ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς κάλπας καὶ κατεμετρήθησαν καὶ δὲν εἴμεθα περισσότερον ἀπὸ τὸ 1)3.

Ἀλλὰ μήπως ζητοῦμεν ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ κάμῃ καμμίαν μεγάλην θυσίαν καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πολίτευμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκρεμότης ἀποτελεῖ διαρκῆ κίνδυνον κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ σήμερον κατ' αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως. μήπως τοῦ ζητοῦμεν μεγάλα πράγματα, ὅταν ἔχομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὄχι ἁπλῶς τὸ δημοψήφισμα ἐκεῖνο, ἀλλὰ τὰς ἔκτοτε ἐκλογάς, καὶ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα καὶ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928 τὰς Βουλευτικὰς μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1929 τὰς Γερουσιαστικὰς μὲ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ ἔκτοτε ὅλας τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπέδειξαν ὑπὲρ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως καὶ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι «δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κρίθεστώς, ἐφόσον δὲν εἶναι προϊὸν ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐρωτῶ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς νὰ μοῦ εἴπῃ, θεωρεῖ τὸ σημερινὸν Δημοκρατικὸν πολίτευμα ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ματαίως κ. βουλευταὶ θὰ ἐπερίμενα ἀπάντησιν καὶ δὲν εἶμαι τόσον σκληρὸς διὰ νὰ παραπείνω τὴν σιωπήν μου ἀναμένων ἀπάντησιν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν θὰ μοῦ δοθῇ.

Ἀλλὰ παραιτέρω τοῦ λόγου του ὁ κ. Τσαλδάρης μᾶς λέγει. Πῶς δύνασθε νὰ ὁμιλῆτε περὶ σοβαρᾶς προστάσεως δημοψηφίσματος ἐχούσης σημασίαν τινά, ἐνῶ ταὐτοχρόνως σεῖς ὁ ἴδιος ἀναγνωρίζετε ὅτι τοιοῦτον δημοψήφισμα δὲν δύναται νὰ γίνῃ καὶ τὸ ἀναγνωρίζετε ὀρθῶς, διότι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις. Θὰ μὴ ἐπιτρέψητε, κύριοι Βουλευταί, ἀπὸ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τῶν ἐπαναστάσεων τοῦ 1910 νὰ ἐπικαλεσθῶ μίαν ἐπικεφαλίδα τὴν ὁποίαν εἶχε ὁ «Χρόνος τότε καθ' ἡμέραν «Ἀνάγκη εἰλικρινείας». Τὴν ἀνάγκην λοιπὸν τῆς εἰλικρινείας ἐπικαλοῦμαι ἐγὼ κύριοι βουλευταί. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἀποστέγει τὸ δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπρότεινα νὰ γίνῃ συμπράξει ὅλων. Διότι ἐνθυμεῖσθε κατὰ τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ τὸ ἐπρότεινα. εἶπον, ὅτι εἶμαι βέβαιος ἐὰν ἐδέχετο τὸ λαϊκὸν κόμμα τοιοῦτον δημοψήφισμα οἱ δημοκρατικοὶ ἀσχημοι συνερχόμενοι καὶ ἐξετάζοντες τὴν κατάστασιν ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ συνενοηθοῦν. ὅπως δοθῇ αὐτὴ ἡ ἱκανοποίησις εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν μιὰ γιὰ πάντα.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος λοιπὸν μᾶς λέγει, δὲν ἐδέχθην τὸ δημοψήφισμα, διότι δὲν τὸ ἐπιτρέπει τὸ Σύνταγμα, ὅταν ὅμως θὰ ἤρχετο καθ' οἱονδήποτε τυχαῖον τῶν περιστάσεων συνδυασμόν.

Π. Τσαλδάρης. Μὴ λέγετε πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν σᾶς εἶπον. Σᾶς εἶπον καὶ τότε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ σᾶς ξαναδιαβάσω αὐτὸ ποὺ εἴπατε ;

Ι. Κούνδουρος. Ὑπάρχει δεδικασμένον τὸ ὁποῖον ἰσχύει διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀκοῦτε ἐδῶ. Δὲν ἔχω τὰ ἐστενογραφήματα πρακτικά, ἐπῆρα ἐφημερίδα ἐκ τῶν σοβαρωτέρων τοῦ λαϊκοῦ κόμματος καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἀμφιβάλλετε ὅτι δὲν ἐδημοσιεύσε καλὰ τὸν λόγον σας.

Λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος μοῦ λέγει σήμερον. Δὲν ἐδέχθην τὸ δημοψήφισμα διότι εἶναι παράνομον. Τοιοῦτον δημοψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐγίνετο μὲ τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν κομμάτων τὸ ὁποῖον θὰ διεξήγετο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τοιοῦτον δημοψήφισμα τὸ ἀπορρίπτει ὁ κ. Τσαλδάρης διότι εἶναι ἐναντίον πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ὅταν ὅμως θὰ ἤρχετο ἐκ περιστάσεων, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσω μετ' ὀλίγον, εἰς τὴν ἀρχὴν πλειοψηφῶν, ὅταν ὅπως εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος θὰ ἐτακτοποίει τὰς φρουρὰς Ἀθηνῶν, Λαρίσης, Θεσσαλονίκης κατὰ τὰ συμφέροντά του, τότε ἐὰν ἐλάμβανε μερικὰς ἀναφορὰς ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ τοῦ ζητοῦν νὰ κάμῃ δημοψήφισμα, τότε θὰ τὸ ἔκαμε, διότι τὸ δημοψήφισμα δὲν θὰ ἐπροτείνετο ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ἀλλὰ θὰ ἐζητεῖτο ἀπὸ τὸν λαόν. Μοῦ εἶπε καὶ ἕνα ἄλλο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ σεῖς ποὺ κυβερνᾶτε τὴν Νῶρον μὲ μίαν τερατώδη, τερατσίαν ἂς εἶναι, πλειονοψηφίαν, διατὶ δὲν ἐλάβατε ἀπὸ πρὶν πρόνοιαν νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν μεταβολήν. ἀλλὰ ἔρχεσθε τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐκ τοῦ προχείρου νὰ λύσετε αὐτὸ τὸ ζήτημα; Καὶ ἐρωτῶ, κύριοι βουλευταί, ἐπιτρέπεται εἰς ἄνθρωπον τῆς σοβαρότητος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν λαϊκῶν νὰ μοῦ προβάλῃ αὐτὴν τὴν παρατήρησιν, ὅταν γνωρίζῃ τί σημαίαν θὰ ἔχῃ νὰ διεξαγάγωμεν δημοψήφισμα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐλαμβάνε μέρος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταστρέφετε οὕτω πως τὰ παρ' ἐμοῦ λεχθέντα, διὰ νὰ ἐπαγγείλεστε ἕνα λόγον. Ἐὰν θέλετε κάμετέ το, δικαιωμά σας εἶναι. Ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς εἶπα. ὅταν μοῦ εἴπατε σεῖς ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμετε μίαν ἕνωσιν. συνέλευσιν. καὶ διατὶ δὲν τὸ κάμετε; Αὐτὰ σᾶς εἶπα, τώρα ἐὰν θέλετε διὰ νὰ εὕρετε ἕνα λόγον, διότι δὲν ἔχετε τί νὰ εἴπετε, κάνετέ το.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς καταναλώσω δύο λεπτὰ παρὰ πάνω διὰ νὰ διαβάσω τί εἶπε ὁ κ. Τσαλδάρης. «Μὰ σεῖς ποὺ κυβερνᾶτε τὴν χώραν μὲ μία τερατώδη πλειοψηφίαν—παραλείπομεν μερικὰ ἄλλα διατὶ δὲν ἐλάβατε ἀπὸ πρὶν πρόνοιαν νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν μεταβολήν. ἀλλὰ ἔρχεσθε τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐκ τοῦ προχείρου διὰ νὰ λύσετε αὐτὸ τὸ ζήτημα; Ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς τῆς περικοπῆς ἐνοχλεῖ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ δὲν πταίω ἐγὼ ἐὰν ὁ λόγος του ἀναγινωσκόμενος ἐκ τῶν ὑστέρων σήμερον ἀπὸ ἕναν ἄλλον τοῦ κάμνει τόσην κακὴν ἐντύπωσιν. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς ὅλον τὸν λαόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σημειώσατε, κύριοι Βουλευταί, ὅτι εἶναι παράδοξος ἡ ἀξίωσις νὰ διεξαγάγω ἕνα δημοψήφισμα κατὰ τοῦ ὁποίου ἀντεστάσσοντο οἱ ἄλλοι Δημοκρατικοὶ ἀρχηγοί, τοὺς ὁποίους τότε μόνον θὰ ἤλπιζα νὰ πείσω ὅταν εἴχομεν καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα συμπράττον, θὰ ἦμην ἄξιος ἐγκλείστρου εἰς Φρενοκομεῖον, ἐὰν ἔκαμνα ἐν νέον δημοψήφισμα ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, μὴ συντρέχοντος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἐναντίον τῆς γνώμης ὅλων τῶν Δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν. Ἀλλὰ βλέπεστε, κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἐδῶ ἐπετάχθηκε εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι ἐκ τοῦ προχείρου τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἔρχεσθε νὰ λύσετε τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἦτο πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ δημοψηφίσματος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶπον αὐτό.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν τί λέγουν τὰ σχετικὰ μονεπ. τὰ ὁποῖα προέρχονται ἔχει λέγουν τὰ σωρπτα μονετ. τὰ ὁποῖα προέρχονται ἔχει ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ τὰ ξαναδιαβάσῃ κανεὶς ἐκ τῶν ὑστέρων. ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλο πρόσωπον ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ἡ συνεδρίασις τῆς 17ης Δεκεμβρίου τοῦ 1928 καὶ ἀνεφερόμην ἐκεῖ εἰς μίαν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν εἴχομεν μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. ὅταν εἶχα παρακαλέσῃ τοὺς Ἀρχηγοὺς νὰ ἔλθουν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἠπειρωτικὸν» διὰ νὰ συνενοηθῶμεν περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ συζήτησις παρεκάλεσα τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ μείνῃ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν. Κατὰ τὴν συζήτησιν λοιπὸν αὐτὴν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μοῦ εἶπεν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὴν Βουλήν: «Κ. Πρόεδρε προσέξατε μὴ ἐνθαρρύνετε τάσεις αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν δυσχερείας διὰ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἴσως καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἂν ἐνθαρρύνωμεν καλῶς τοῦ εἶπον ὅτι εἶμαι σύμφωνος. ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι αἱ δυσχέρειαι δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου στάσιν, διότι θὰ ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς συγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως. ἀφοῦ ἐπέρασεν ὁ βράσμος τῶν ἐκλογῶν, ὁ Λαϊκὸς τύπος μοῦ ἔλεγεν ἑκάστοτε: κ. Βενιζέλε, νὰ φροντίσῃς διὰ τὴν διαδοχήν. Ἔχεις καθῆκον—καὶ ἐννοεῖτε τί ἐννοοῦσεν μὲ αὐτὸ—θηλαδὴ νὰ καταστήσω δυνατὴν τὴν διαδοχὴν ἄνευ κινδύνων, καὶ τὸ καθῆκον αὐτὸ ἐγὼ τὸ συναισθανόμην βαθύτατα. Λοιπὸν εἶμαι σύμφωνος, τοῦ εἶπα, ἐντελῶς. Ἐγὼ νομίζω ὅτι αἱ δυσχέρειαι δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν ἄλλων, ἐκ τῆς ὁποίας ἀρίνεται νὰ δικαιολογῆται ἡ ὑπόνοια ὅτι ἐνδεχομένη ἄνοδος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὴν ἀρχὴν ἠμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ προστριβὰς ἢ ἀντιθέσεις εἰς ὡρισμένα ἄτομα. Τότε μοῦ εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος: «Δὲν γνωρίζω πῶς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εὑρίσκεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς ζωῆς». Καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἐγὼ ἄρπαξα τὴν φρᾶσιν αὐτὴν καὶ εἶπα «δὲν εἶναι σωστὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, πρέπει ἀκριβῶς νὰ κατορθώσωμεν. ὥστε τὸ Λαϊκὸν Κόμμα νὰ εὑρεθῇ ἐντὸς τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ νὰ ἠμπορῇ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν χωρὶς κανεὶς νὰ ταράσσεται καὶ ν' ἀνησυχῇ. Καὶ τότε προσέθηκα εἰς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅτι εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἐδέχθητε τὸ δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐπροτάθη ἄλλοτε καὶ τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε λύσῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα. διότι ἐὰν εἶχε γίνῃ ἕνα τέτοιο δημοψήφισμα δὲν θὰ ὑπῆρχε καμμία ἀνησυχία διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἄνοδον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὴν ἀρχήν. Ὁ κ. Τσαλδάρης μοῦ ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸ προεβλήθη εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ὅτε εὑρισκόμεθα εἰς δυσκολίας νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸ διάταγμα ἀκόμη τῆς ἐπανόδου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν. διότι ἐφοβούμεθα ἐπιβράσεις ἐξωκοινοβουλευτικάς. Λοιπὸν τότε ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν ἦτο βέβαια ἡ περίστασις κατάλληλος διὰ νὰ διενεργηθῇ ἕνα τέτοιο δημοψήφισμα «ἁρπαξὰ λοιπὸν αὐτὴν τὴν φράσιν καὶ τοῦ λέγω» ἀπὸ τότε ἕως τώρα ἐσημειώθη ριζικὴ μεταβολή. δὲν ἠμπορεῖτε τώρα νὰ φέρετε ἀντιρρήσεις. Τοῦ εἶπα: ἔρχεσθε σεῖς κ. Τσαλδάρη νὰ γίνεται Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διεξαγάγητε τὸ δημοψήφισμα καὶ ἐγὼ ν' ἀναλάβω νὰ σᾶς ὑποστηρίξω, ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν θὰ συναντούσατε; Τὸ Δημοψήφισμα, τοῦ προσέθηκα, ὄχι διὰ νὰ ἐξακριβώσω τὴν Λαϊκὴν θέλησιν, διότι εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, ἀλλὰ τὸ δημοψήφισμα τὸ προτείνω διὰ νὰ θέσωμεν ἕνα τέρμα τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι τέλος πάντων ἄξιοπρεπὲς δι' ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα κόμματα. Ἕνα τέρμα ὁριστικὸν εἰς αὐτὴν τὴν ἀνωμαλίαν ἡ ὁποία δημιουργεῖται. Ὁ κ. Τσαλδάρης μοῦ εἶπεν «Θὰ τὸ ἐξετάσω καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐν καιρῷ» αὐτὴ ἦτο ἡ συζήτησις ἡ ὁποία ἔγινε τότε. Ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν τὸ ἐξήτασε καὶ δὲν μοῦ ἔδωσε ἀκόμη ἀπάντησιν. Ἤκουσε ἡ συζήτησις

διά δημοψηφίσματος. Βλέπομεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐνδεχομένη ἐπάνοδος τῆς ἀναλογικῆς ἀπὸ 2 1)2 ἐτῶν ὑπῆρχεν εἰς τὴν διάνοιάν μου, ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, διότι ἀσχοληθέντες τόσην ὥραν μὲ τὴν ἰδικήν μου ἀγόρευσιν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀρχίσατε νὰ ἀδημονῆτε, δὲν παρέχει οὐδὲν ἐνδιαφέρον αὐτη. Ἐνῶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τσαλδάρη εἶναι πλήρης ἐνδιαφέροντος εἰς πᾶσαν περίοδόν της. Λέγει λοιπὸν ὁ κ. Τσαλδάρης: «Ἐγὼ δὲν ὑπεστήριξα ποτὲ τὴν Α' ἢ Β λύσιν, διότι ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, ὅτι θεωρῶ τὸ πολιτειακὸν ἀντικείμενον τοῦ Λαοῦ, ἔξω ἀπὸ τὰς κομματικὰς ἐπιδιώξεις καὶ ἐπομένως μὴ ὢν ἐν τῇ Κυβερνήσει, δὲν ἔχω θέσιν νὰ σκεφθῶ περὶ τῆς Α ἢ Β λύσεως».

Ἀλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅπως εἶπε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος νομίζω αὐτὸς τὸ εἶπεν εἶναι ἡ δημιουργοῦσα, ἡ δικαιολογοῦσα τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διαβλέπει ὅλος ὁ ἀληθὴς δημοκρατικὸς κόσμος ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπέναντι τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος. Ἔχομεν δὲ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν τὴν ἐπαναληψιν τῆς ἥκιστα ἀνδρικῆς, θὰ εἶπω, πολιτικῆς, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὰ 1920 ἐξήτησε νὰ μεταθέσῃ ἀπὸ τοὺς ὤμους τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τὴν ἐνάντίον τῆς αὐστηρᾶς προειδοποιητικῆς Διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων, ἐπάνοδον τοῦ τότε Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὸν Θρόνον. Ἐζήτησαν νὰ ἐπιρρίψουν τὴν εὐθύνην εἰς τὸν Λαόν. Ὁ Λαός, λέγουν, τὸ ἐζήτησε καὶ ὁ Λαὸς τὸν ἔφερε. Τὰ ἴδια μᾶς λέγουν καὶ σήμερον. Ἐὰν ὁ Λαὸς εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἤρχετο τὸ λαϊκὸν κόμμα τοῦ ἐζήτει νὰ διεξαγάγῃ τὸ δημοψήσμα..

Π. Τσαλδάρης. Μᾶ σεῖς κ. Πρόεδρε, ἐθέσατε τὸ ζήτημα εἰς τὸν λαὸν διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου. Σεῖς τὸ ἐθέσατε εἰς τὰς Κοινοβουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἠμπορεῖτε λοιπὸν νὰ λέγετε, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁμιλοῦντες, ὅτι εἶσθε εἰλικρινής;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχω τὴν σταθερότητα τῆς μνήμης μου καὶ ἂν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀμφισβητεῖ ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπεκαλέσθησαν ὅτι τοιαύτη ἦτο ἡ Θέλησις τοῦ λαοῦ διὰ νὰ κάμῃ τὸ δημοψήφισμα εἶμαι πρόθυμος ν' ἀνακαλέσω ὅσα εἶπα. Δὲν εὑρίσκω ὅμως διατί, ἐὰν τὸ ζήτημα εἶχε λυθῇ διὰ τῆς προηγουμένης ψηφοφορίας, κατὰ τὰς προηγουμένας ἐκλογάς, διατί διεξήχθη τὸ δημοψήφισμα αὐτό. Διότι τοὐναντίον ἡ στοιχειώδης πολιτικὴ ἀντίληψις δὲν ἔκαμε τοὺς ὑπευθύνους ἀρχηγοὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης νὰ ἐννοήσουν πόσον ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ προκαλέσουν τὸν λαὸν καθ' ὃν τρόπον τὸν ἐπροκάλεσαν, πῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῆς τότε Κυβερνήσεως, δὲν ἠννόουν, ὅτι ἦτο περιττὸν νὰ δυσχεράνουν περαιτέρω τὴν Θέσιν τῆς Ἑλλάδος δίδοντες ἕνα ράπισμα πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπηγόρευον τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κωνσταντίνου διὰ τῆς ἐπιρρίψεως τῆς εὐθύνης εἰς ὅλον τὸν λαόν, πῶς δῆθεν ἦτο ἀδιάφορος εἰς τὰς ὑποδείξεις των (χειροκροτήματα). Μᾶς λέγει λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος «καὶ ἑπομένως μὴ ὢν ἐν τῇ Κυβερνήσει δὲν ἔχω Θέσιν νὰ σκεφθῶ περὶ τῆς α ἢ β λύσεως», ἐπιφυλάσσεται, λέγει, ὅτι, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ σκεφθῇ περὶ τῆς α ἢ β λύσεως καὶ περαιτέρω ὁ κ. Τσαλδάρης, σᾶς εἶπε καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον, μὴ ταράζετε τὸν λαὸν μὲ αὐτὰ τὰ ζητήματα, ἀφίσατε τὸν λαὸν εἰς τὴν πτώχειαν του εἰς τὴν δυστυχίαν ποὺ ἔχει.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ὁποῖον λέγω καὶ σήμερον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶ μὲ μίαν ἁπλοϊκὴν παροιμίαν τοῦ τόπου μου «σέρνῃ ὁ κλέφτης τὴν φωνὴ γιὰ νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης», μὴ ταράττετε τὸν λαὸν μὲ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, καὶ εἶμαι ἐγὼ ποὺ γεννῶ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα καὶ ὄχι ἡ στάσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος; Ἀλλ' ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐπεκαλέσθη καὶ ἕνα ἄλλο ἐπιχείρημα διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ πόσον ἀκίνδυνος εἶναι ἡ πολιτική του. Ἠρνήθη λέγει τὴν προσέγγισιν ἡ ὁποία τοῦ ἐπεζητήθη ἀπὸ τὸν Δικτάτορα κατὰ τὸ 1926. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν κατηγορῶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν δικτατορίαν, ἐγὼ τὸ κατηγορῶ ὅτι ἐπιζητεῖ μοναρχικὴν παλινόρθωσιν, ὄχι χάριν τοῦ πολιτειακοῦ θεσμοῦ τοῦ Θρόνου, ἀλλὰ δι' ὡρισμένην δυναστείαν.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς ἐστείλατε τὸν υἱόν σας καὶ τὸν ἐθέσατε εἰς τὴν διάθεσίν του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὡμίλησα διὰ τὸν κ. Τσαλδάρην, ἀλλὰ ὡμίλησα διὰ τὸ κόμμα. Ἂς ἐρωτήσῃ ἕνα ἐκ τῶν παρακαθημένων του διὰ νὰ ἴδῃ ποῖαι ἦσαν αἱ σχέσεις μὲ τὸν Δικτάτορα. Ἀλλὰ ὅταν ἰσχυρίζομαι ὅτι ὁ Δικτάτωρ σᾶς ἐπρότεινε τὴν παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας καὶ σεῖς τὸ ἀρνήθητε: Ἐὰν μοῦ τὸ διαβεβαιώσητε δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸ πιστεύσω.

Ι. Ράλλης. Ὁ παρακαθήμενος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς τὸν δικτάτορα κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτέθη τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά, ὅτι ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ ὁ υἱός σας συνεννοοῦντο διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ δικτάτορος.

Β. Δεληγιάννης. Καὶ ἐγὼ θὰ ἐπήγαινα Ὑπουργὸς διὰ νὰ βοηθήσω τὸν τόπον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ἐγὼ ἀρκοῦμαι εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι τοῦ προσερέρθη τότε συνεργασία ἐκ μέρους τοῦ διατάτορος πρὸς παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας καὶ τὸ ἠρνήθη.

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν διαρκῶς διαστρέφετε τοὺς λόγους μου, νομίζω ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἄξιον τοῦ ἀξιώματος τὸ ὁποῖον κατέχετε. (Διαμαρτυρίαι καὶ ἀποδοκιμασίαι).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ διαμαρτύρεσθε, κύριε Ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι δὲν σᾶς ὠφελεῖ. Ἐγὼ σᾶς λέγω ἀκόμη καὶ σήμερον. ὅτι θὰ ἦτο ἱκανοποιητικὴ ἡ διαβεβαίωσίς σας ὅτι, ἂν σᾶς ἐγένετο πρότασις ἐκ μέρους τοῦ πρώην διατάτορος, ὅπως σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας, αὐτὸ θὰ τὸ ἀποκρούατε καὶ δὲν μοῦ δίδετε ἀπάντησιν.

Πολλοὶ Βουλευταί. Δὲν ἔχει τί νὰ ἀπαντήσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Τσαλδάρης περαιτέρω μοῦ λέγει: «Ἀλλὰ διατί δὲν ἠσθάνθητέ ποτε κανένα ἐκ τῶν φόβων αὐτῶν, ὅταν διαρκῶς ἐπαναλαμβάνετε ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου, ὅτι τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα εἶναι τὸ προτιμώτερον; Ὅταν ἐπαναστατικῶς ἐπεβάλλατε τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928 δὲν ἐσκέφθητε ἐνδεχομένως ὅτι ὁ Λαὸς θὰ ψηφίσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα;» Ὄχι, δὲν τὸ ἐσκέφθην. Ποτὲ δὲ μοῦ ἐπέρασε οὔτε στιγμὴν ἀπὸ τὴν διάνοιάν μου, εἰς τὸ 1928 ἰδίως ἐγνώριζα, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ὅλα τὰ μοναρχικὰ κόμματα δὲν ἀπετέλουν οὔτε τὸ 1)3 τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τί θέλετε νὰ εἴπητε μὲ τοῦτο: Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνησυχῶ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ φρονήματος;

Ὅτι τάχα τότε ἐρωτεύμην τὴν ἀναλογικὴν καὶ ἠδιαφόρουν δι' αὐτήν; Δὲν ἐρωτεύμην τότε ὅτι ἠδύνασθε νὰ ἔλθετε εἰς τὴν Βουλὴν μὲ πλειοψηφίαν νόῳ ἐκ τῆς συνεργασίας μὲ τὰ ἄλλα δημοκρατικὰ κόμματα, διότι τοὺς εἴμεθα πολὺ ἐγγύτερον εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Δημοκρατίας καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν Δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ συνεργασθῇ μαζί σας.

Γ. Καφαντάρης. Οὔτε καὶ σήμερον ἄνευ ἄρσεως τῶν ἐπιφυλάξεων. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ ὅταν ὁμιλοῦν οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ καὶ ἀπομακρύνομαι, θεωρεῖται ὕβρις. Ἐγὼ δὲν τὸ θεωρῶ.

Λοιπὸν ὁ κ. Τσαλδάρης λέγει περαιτέρω εἰς τὸν λόγον του ὅτι «εἰς ἐμὲ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἐλέγατε καὶ ὑπέσχεσθε ὅτι

χαίρετε, διότι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένει εἰς τὸ πλειοψηφικὸν καὶ δὲν θὰ μεταβάλετε τοῦτο ἄνευ τῆς συναινέσεώς του». Πράγματι εἰς αὐτὴν τὴν Συνεδρίασιν περὶ τῆς ὁποίας σᾶς ἔκαμα πρὸ μικροῦ λόγον εἰς ἕνα μέρος λέγω διακόπτων τὸν κ. Τσαλδάρην. «ἐὰν σᾶς κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἐὰν εἶσθε ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀναλογικὴν δὲν θὰ τὴν εἰσηγούμην νομίζετε ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ καμμίαν συμφωνίαν ἡ ὁποία δεσμεύει, καὶ μεταβληθεισῶν τῶν περιστάσεων νὰ συναινέσω εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Παναναστασίου καὶ νὰ τὴν εἰσαγάγω καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του; Νομίζετε ἀληθινὰ τοῦτο; Μὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὑρισκόμεθα εἰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1929, αἱ σχέσεις ἦσαν τρυφερώτατα καὶ ἐγένοντο προσπάθειαι διὰ νὰ φθάσουν εἰς ἀποτέλεσμα καὶ τότε δὲν εἶχα λόγον νὰ ἀνησυχῶ διὰ τὴν πλειοψηφίαν. Θὰ σᾶς εἶπω δὲ ἀπὸ ποίας στιγμῆς ἀρχίζω νὰ ἀνησυχῶ διὰ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν νομίζω ὅτι ἔκαμα λάθος δεχθεὶς τὸ πλειοψηφικόν. Νομίζω ὅτι αἱ περιστάσεις ποὺ μὲ ἔκαμαν νὰ τὸ δεχθῶ μετεβλήθησαν. Νὰ ἐξηγήσω δὲ σᾶς ἔρχομαι ἀμέσως.

Μοῦ λέγει ὁ κ. Τσαλδάρης «τὸ ἐκάματε διότι ἐβλέπατε τὴν φθορὰν σας ἡ ὁποία εἶναι συνέπεια τῶν πράξεών σας». Εἶμαι σύμφωνος ὅτι ὑπάρχει φθορά. Δὲν εἶμαι σύμφωνος ὅμως ὅτι ἡ φθορὰ εἶναι συνέπεια τῶν πράξεών μας. Ἡ φθορὰ εἶναι συνέπεια τετραετοῦς ἀσκήσεως τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὄχι κυρίως ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ—ὅπως θὰ σᾶς ἀποδείξω—ἀλλὰ κυρίως ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπὶ τετραετίαν ἐκυβερνήσαμεν μὲ τὴν ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέβαλλεν ἡ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928 ἐκπορευομένη ἐξουσία.

τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ὁ ἀξιότιμος κ. Παπαναστασίου μάλιστα ξεύρει ὅτι καὶ ἄλλοτε τοῦ ἔλεγα περὶ αὐτοῦ, ὅταν δὲ μοῦ ἔλεγεν, δικαίως δὲν θὰ εἰσθε καὶ σεῖς ἐκεῖ, τοῦ ἔλεγα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶμαι ἐγώ, ἐσεῖς νὰ ἔλθετε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑνωμένοι καὶ ἐγὼ θὰ κάμω τὴν ἀντιπολίτευσιν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μενεπωλήσω τὴν Κυβέρνησιν ἂν εἶμαι καὶ ἐγὼ ἀντιπολίτευσις. Λοιπὸν ὕστε νὰ τὸ ἐπιχείρημα εἶναι ἀληθές.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀρίνετε τὸ πλειοψηφικὸν κ. Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ ἤμην πρόθυμος νὰ συναινέσω εἰς τοῦτο. ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ γίνω σύμμαχός σας καὶ νὰ ἐγκαταλείψω τὰ δημοκρατικὰ κόμματα. ἀλλὰ τοὺς ἐξορκίζω νὰ πᾶτε εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ πλειοψηφικόν, ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ τὸ ἀπολυτῶς ἐγλαδὴ διάταξιν κατὰ τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν θὰ ἀνακηρυχθῇ βουλευτὴς ἐὰν δὲν συγκεντρώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν ὅσους καὶ ἂν πάῃ.

Ν. Μπακόπουλος. Λοιπὸν θὰ κάμωμεν κύριε Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ νὰ γίνῃ μία διακοπή.

Πρόεδρος. Διακόπτομεν ἐπὶ πέντε λεπτά.

Πρόεδρος. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν λόγον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ὁ κ. Τσαλδάρης συνεχίζων τὸν λόγον του μᾶς εἶπεν. «Οὐδέποτε θὰ εὑρεθῇ κράτος ξένον νὰ βοηθήσῃ χώραν ἡ ὁποία διατελεῖ ὑπὸ τὸν κίνδυνον μιᾶς ἀνωμαλίας». Ἀφοῦ ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πολιτικῆς της αὐτοτελείας ὀφείλω νὰ παρατηρήσω ὅτι τοὺς κινδύνους τῆς ἀνωμαλίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τοὺς δημιουργεῖ ἡ ἀναλογική, μάλιστα ὡς προσωρινὸν φάρμακον. Ἐὰν ἐφοβούμεθα τὴν ἀκυβερνησίαν ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἰσχύος τοῦ συστήματος, θὰ εἶχεν κάποιαν βάσιν ὁ φόβος μας, ἀλλὰ διὰ μίαν φορὰν ποὺ θὰ κάνωμεν αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν αὐτὸ δὲν πιστεύω νὰ δημιουργῇ ἀνωμαλίαν. Τὴν ἀνωμαλίαν τὴν δημιουργεῖ ἡ προσήλωσις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς τοῦ Πολιτεύματος. Προσθέτει ἀκόμη ὁ κ. Τσαλδάρης «ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι εἶναι πολλοὶ σήμερον οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς καταστάσεως ταύτης διὰ νὰ προξενήσουν ἀνωμαλίας καὶ ταραχὰς τὰς ὁποίας δὲν θέλετε νὰ προσέξετε ποῦ εἶναι».

Ἀλλὰ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς κατηγορῶ, διότι μὴ βλέποντες τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους σεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν βλέπω ἐγώ, διατηρεῖτε ἐκκρεμὲς ἓν ζήτημα, τὸ ὁποῖον, ὅπως εἶπον, ἀποτελεῖ διαρκῆ ὑπόνομον κατὰ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου. Ἀλλὰ ὁ κ. Τσαλδάρης προσέθεσεν ἀκόμη καὶ τοῦτο μνημονεύω διὰ νὰ ἐξηγήσω ἐν μέρει κάποιαν κυστηρότητα τῆς ἀποψινῆς γλώσσης πρὸς αὐτόν. «καὶ ἂν ἀκόμη πεισθῆτε ὅτι τὸ ἀναλογικὸν θὰ φέρῃ καταστροφάς, μοῦ εἶπε πάλιν δὲν θὰ μετέβαλον γνώμην». Εὐχαριστῶ δι' αὐτὸ τὸ κομπλιμέντο. Προσέθεσεν ὅμως ἀκόμη, «Ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν κατ' ἄλλον τρόπον νὰ συσκεφθῶμεν». Τοῦ ἐξέφυγεν αὐτὴ ἡ φράσις καὶ τοῦ εἶπα: «Τί θὰ πῇ αὐτό; Ἐγὼ ὑπέθεσα κατὰ τὴν γνώμην μου τὸν καλύτερον τρόπον. Εἶπατέ μου σεῖς ἄλλον τρόπον». Ὁ κ. Τσαλδάρης. «Σεῖς εἴπατε ἐκ φόβου μὴ τυχὸν εἴπω καμμίαν λέξιν μαγικὴν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ εἶναι εὔκολον νὰ κάμνετε σεῖς ἀπάντησιν.» Λοιπόν, βλέπετε, ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μᾶς ἄφησε νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι μπορεῖ νὰ εἴπῃ καὶ καμμίαν λέξιν, νὰ ἐκστομίσῃ καμμίαν λέξιν μαγικὴν καὶ φοβᾶται ὅτι ἐγὼ ἠθέλησα νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ τὴν ἐκστομίσῃ. Λοιπὸν ἐγὼ τοῦ θυμίζω, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ δυσταχτμὸς τις εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς τῆς λέξεως εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑποβοηθήσω ὡς μαιευτὴρ νὰ τὴν βγάλωμεν. Εἴπατέ μου τί ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σᾶς ζητῶ. Εἴπατέ μου. Βλέπετε ἡ μαγικὴ λέξις δὲν κάνει τὴν ἐμφάνισίν της, καὶ δυστυχῶς μὲ ὅλην τὴν παρέμβασίν μου ὡς μαιευτὴρος φαίνεται ὅτι δὲν θὰ κατορθώσω νὰ τὴν βγάλω ἔξω. Ὁ κ. Τσαλδάρης μᾶς εἶπεν ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα θὰ ὑπερισχύσῃ μὲ οἱονδήποτε σύστημα. Τότε τὸν παρακαλῶ νὰ μὴν ἔχῃ ἀνησυχίαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀναλογικοῦ. Ἀλλὰ κ. βουλευταὶ δὲν ὑποθέτω τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος τόσον ὀλίγον γνώστην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι αἰφνιδίως ὅλοι, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ ἐμὲ διὰ χιλίους δύο λόγους πηγαίνουν εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα. Τέσσαρα ὀλόκληρα χρόνια τὰ εἶδα αὐτό, ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα δὲν ἐδυνήμασε κομμίαν ἐνισχυσιν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης φθορᾶς τοῦ κυβερνῶντος κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Διατί ἀνησυχεῖτε λοιπόν;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐρωτοῦμεν ἕως τώρα ὅτι θὰ ἐκάματε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους δημοκρατικοὺς ἀρχηγοὺς μίαν πλειοψηφίαν, ἢ μάλιστα ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τὸ εἰπω καὶ δὲν ἠμπορῶ ἀλλοιῶς διότι μοῦ ἔρχεται ἕως ἐκεῖ, καὶ θὰ τὸ εἰπω, ἔχω μίαν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τῆς Δημ. Ἑνώσεως μὲ ἐξεθείασε νὰ τοῦ δώσω τὴν ἀναλογικήν, διότι ἐπίκειται ὁ κίνδυνος τῆς συνεργασίας αὐτῆς. Ἠλπαίναμεν λοιπὸν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν εἴτε τὸν Σεπτέμβριον ἀπὸ ἐμέ, εἴτε ἀπὸ σᾶς προτήτερα, καὶ θὰ τὰ εἴπωμεν τότε καὶ θὰ ἴδητε ὅτι δὲν θὰ ὑπερβῆτε καὶ πάλιν τὸ 113 κατ' ἀνώτατον ὅριον, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φαντάζεσθε ὅτι μὲ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἔχετε, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπει οὔτε εἰς τὸ παρὸν οὔτε εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θυμᾶται παρὰ μόνον τὸ παρελθὸν διὰ νὰ θρηνήσῃ, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προσελκύσετε πρὸς τὰς τάξεις σας ἀπὸ τὰς νέας γενεὰς νέα στοιχεῖα καὶ νὰ ἐγχύσετε νέον αἷμα (χειροκροτήματα). Καὶ θὰ εἶναι καταδικασμένον ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ λαϊκὸν κόμμα νὰ ρθίνῃ διαρκῶς. Ἀλλὰ μοῦ λέγετε ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα καὶ ἂν δὲν ὑπερισχύσῃ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων, μετὰ τῶν κοινῶν ἀντιπάλων σας, θὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ μίαν Κυβέρνησιν. Τὸν παρακαλῶ νὰ πιστεύσῃ καίτοι ἐκεῖνος δὲν πιστεύει, παρακαλῶ τοὺς δημοκρατικοὺς ἀρχηγοὺς ποὺ μποροῦν νὰ ἔχουν τὴν πρέπουσαν πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου, νὰ πιστεύσουν ὅτι ὡς καλυτέραν εὐγνὴν δὲν κάμνω παρὰ πραγματικῶς νὰ εἶναι τοιαῦτα τὰ πράγματα, ὥστε νὰ κατορθώσουν νὰ κάμουν μίαν κυβέρνησιν βιώσιμον μετὰ τὰς ἐκλογὰς οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ μαζὶ μὲ τὸ λαϊκὸν κόμμα. Ἀλλ' ἐὰν ταῦτα τὰ σπέργω καὶ τὰ θέλω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω εἶναι νὰ ἔργεται μέσα εἰς τὴν Βουλὴν πλειοψηφοῦν τὸ λαϊκὸν κόμμα. Διὰ νὰ εἶμαι σαφέστερος θὰ εἶπω ὅτι εὔχομαι νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συγκρότησις βιωσίμου Κυβερνήσεως ἐκ τῶν σημερινῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων, ἐκλυομένων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἑνὸς ἐκ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, ἀναγκαίαν, διὰ νὰ μὴ γεννηθοῦν ταραχαὶ εἰς τὴν δημοκρατικὴν πλειοψηφίαν τῆς χώρας. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ἐπέθη ζήτημα προεδρίας καὶ ὑμῶν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναγνώσκω πάλιν ἀπὸ τὸν λόγον του εἶπε «ἐπράξατε ἐν τῇ Κυβερνήσει τῆς χώρας πολλὰ κακὰ ἀπὸ διεστραμμένην πολιτικήν, τὰ οἰκονομικὰ ἐθεἰρατε, τὸ κοινοβούλιον ἔπαυσε νὰ εἶναι κοινοβούλιον, ἡ Κυβέρνησίς σας κατὰ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται ἐν ἀποσυνθέσει».

Δὲν ὑποστηρίζω ὅτι ἐν γνώσει λέγει ἀνακριβῆ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ὑποστηρίζω ἁπλῶς ὅτι αἱ πεποιθήσεις του αὐταὶ προέρχονται ἀπὸ διεστραμμένην— εἶναι ἡ ἀπόδοσις τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἀντίληψιν. Μοῦ λέγει ὅτι ἔρθειρα τὰ οἰκονομικὰ καθ' ἣν στιγμὴν μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς ἐκκρέμ[illegible] τῶν παγκοσμίου κρίσεως ἡ χώρα αὐτὴ κατώρθωσε νὰ ἔχῃ ἐπ' ἀλλεπαλλήλους σειρὰς ἐτῶν, χωρὶς τὴν ἐπιβολὴν καμμίας νέας φορολογίας, νωρὶς ἐπιβάρυνσιν νέαν τοῦ λαοῦ, νὰ ἔχῃ ὄχι μόνον ἰσοζυγισμένον προϋπολογισμόν, ἀλλὰ καὶ περισσεύματα ἀξιόλογα καὶ συνεχόμενα νὰ καταβάλλῃ κατὰ τὰ 4 ἔτη τῆς διοικήσεώς της, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δημοσίου χρέους 484.800.000 δραχ. τὰ ὁποῖα βεβαίως ἀνταποκρίνονται καὶ

μετὰ νέα δάνεια τὰ ὁποῖα ἐγένοντο διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὡρισμένων παραγωγικῶν ἔργων καὶ διὰ τὰ σχολεῖα. Μία κυβέρνησις ἡ ὁποία κατώρθωσε αὐτὰ καὶ ἡ ὁποία, ἐνῷ ἡ κρίσις, ἡ παγκόσμιος ἐξεράγη διὰ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τὸν χρυσοῦν κανόνα κατὰ τὸ ἔτος τοῦ προϋπολογισμοῦ 31—32 κατώρθωσε νὰ ἔχῃ τὸν προϋπολογισμὸν μὲ πλήρες ἀκέραιον ἰσοζύγιον. Μία τοιαύτη κυβέρνησις δὲν φοβεῖται τὰς ἐπιθέσεις σας κύριε ἀρχηγὲ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἔρθειρε τὰ οἰκονομικά. Μοῦ λέγετε τὸ κοινοβούλιον ἔπαυσε νὰ εἶναι κοινοβούλιον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἡ πλειοψηφία τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ εὐτυχῶς παρεκάθησεν καὶ εἰς προηγουμένας βουλὰς καὶ τοὺς ἐρωτῶ νὰ εἴπουν ἐκεῖναι, ἐὰν ποτὲ τὸ κοινοβούλιον εὑρέθη εἰς πατριωπὴν ἀνωτέραν ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο κατὰ τὰ 4 αὐτὰ ἔτη τῆς λειτουργίας τῆς παρούσης κυβερνήσεως (χειροκροτήματα). Θὰ ἐνθυμεῖσθε τὰς συνεδριάσεις ἐκείνας τῶν παρελθόντων ἐτῶν πῶς διεξήγοντο καὶ ἐνθυμεῖσθε μὲ ποίαν τάξιν διεξήχθησαν αἱ συνεδριάσεις κατὰ τὴν παρούσαν Βουλήν. Ἐκεῖνο ποὺ ὑπαινίσσεται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἶναι ὁ φόβος τὸν ὁποῖον τὸν ἐμπνέει διότι ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ φρόνησις τὸν ὁποῖον τὸν ἐμπνεει διότι ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρχὴν μία Κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ ἡ ὁποία κατορθώνει ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν φίλων της καὶ εἰς κάθε περίστασιν ποὺ ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης, νὰ ψηφισθῇ καὶ νὰ ὑπερψηφισθῇ. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι πρὸς ζωήωσιν τοῦ κοινοβουλίου; Εἶναι πρὸς ἐξύψωσιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἀκόμη μᾶς εἶπεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ἀποσυνθέσει. Φαίνεται ὅτι ἔχει πολὺ ὀξὺ τὸ ὀσφρανικὸν νεῦρον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ὅσον ὀξὺ καὶ ἂν εἶναι, ἀπὸ ἄλλην διεύθυνσιν θὰ ἔρχεται αὐτὴ ἡ ὀσμὴ τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἑδώλια τῆς κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ὁ κ. Τσαλδάρης μοῦ εἶπεν «ἐκκαθαρίσατε τὴν κατάστασιν» μὲ οἱονδήποτε σύστημα.

Ἰδοὺ ἐπὶ τέλους καὶ μία περίοδος τοῦ λόγου του ἀξία πάσης προσοχῆς. Βεβαίως, αὐτὸς εἶναι ὁ κανονικὸς τρόπος τῆς λύσεως τῶν Κυβερνητικῶν. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ μόνον νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁσάκις ἐξεδηλοῦτο ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διάθεσις, ὅπως προσφύγωμεν εἰς ἐκλογάς, κατελαμβάνετο ἀπὸ μίαν ἀνησυχίαν. Κατελαμβάνετο ἀπὸ μεγάλην ἀνησυχίαν ἀσυγκράτητον καὶ ἔσπευδε νὰ δώσῃ διαβεβαιώσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐκεῖνος δὲν θὰ ἐδημιούργει καμμίαν αἰτίαν προφόρου προσφυγῆς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ βέβαια αἱ περιστάσεις ἤλλαξαν καὶ φυσικὸν εἶναι νὰ ἐπωσελιθῇ καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα κόμματα, τῆς μεταβολῆς αὐτῆς τῶν περιστάσεων. Ἦτο φυσικὸν αἱ πίεσεις αἱ ὁποῖαι ἐπελήφθησαν πρὸς διατήρησιν τῆς σταθεροποιήσεως, καὶ αἱ νέαι μεγάλαι ἀποτυγούσης κατόπιν σταθεροποιήσεως, καὶ αἱ νέαι μεγάλυτεραι πιέσεις ἐκ τῆς ἀνάγκης κλ[illegible] σύποις ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως. ἦτο φυσικόν, λέγει, νὰ δημιουργήσουν δυσαρεσκείας εἰς ὁμάδας καὶ ὄχι μόνον εἰς ἄτομα. Εἶπον δὲ πρὸ ὀλίγου, ὅτι ταῦτα θὰ τὰ ἐκμεταλλευθῇ σήμερον τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐματαίωσε τὴν σύστασιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως δὲν νομίζει, ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ μὲ ἀφίσῃ μέχρι τέλους τοῦ κανονικοῦ βίου τῆς Βουλῆς, μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, μὴ ζητῶν νὰ σκλεύσῃ τὸ κῦρός μου, νὰ μὲ ἀφίσῃ νὰ ὑποστῶ καὶ περαιτέρω τὴν φθορὰν, ἡ ὁποία εἶναι συνέπεια τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός της ἀπέναντι τῆς Χώρας μὲ ὑψηλοφροσύνην, τῆς Κυβερνήσεως ἀδιαφορούσης διὰ τὰ κομματικά της συμφέροντα, ἐννοούσης δὲ μόνον νὰ πράξῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῆς Χώρας, ὅπως θὰ λάβετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῆτε κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Δὲν νομίζει ὅτι ἔχει καθῆκον τοιοῦτον ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος;

Πρέπει νὰ δηλώσω καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι ἀρνοῦμαι ἀπολύτως νὰ διεξάγω ἐκλογάς, νὰ προκαρύξω κἂν τοιαύτας πρὸ τοῦ πέρατος τῆς διακαθάρσεως τῶν ἐπανορθώσεων. Θὰ ἦτο τοῦτο ἐγκλήματος, ἐγκαταλείπων εἴτε τὴν διάσωσιν τῶν ἐπανορθώσεων, εἴτε τὸν οἰκονομικὸν ἀγῶνα διὰ νὰ δικασθῶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐρίμην. Ἀλλά, ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις συμφωνῇ, ὅτι δύναται ἄλλη νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην εἰς τὸ νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐκλογάς, διότι τυχὸν πιστεύει ὅτι δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ πέραν τῆς διασκέψεως τῶν ἐπανορθώσεων, θὰλθῃ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι εἶμαι ἕτοιμος νὰ καταθέσω τὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ τὴν ἀναλάβῃ αὐτὴ καὶ νὰ κάμῃ ἐκλογάς. Δὲν ζητῶ βεβαίως ἀπάντησιν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἄλλωστε νὰ μοῦ δοθῇ αὐτὴ τώρα, πρὶν συνενοηθῆτε, ἀλλὰ δύνασθε νὰ μοῦ δώσητε ταύτην αὔριον.

Μοῦ εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. Τσαλδάρης, νὰ ἀρίσω τὴν Ἑλλάδα νὰ ζήσῃ εἰς τὸ μέλλον. Ποία εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἔννοια τῆς φράσεώς του δὲν γνωρίζω, πρωτιμῶ μάλιστα νὰ πρασπαιτθῶ ὅτι δὲν τὴν ἐννοῶ. Ἀλλὰ μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εἴπω, ἐπειδὴ μοῦ λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀρίσω τὴν Ἑλλάδα νὰ ζήσῃ, νὰ χαράξω μὲν εἰκόνα πῶς παρέλαβα τὴν Ἑλλάδα καὶ πῶς τὴν παραδίδω μετὰ 4 ἔτη. Θὰ ὑπενθυμίσω, διὰ νὰ χαράξω τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος πρὸ τετραετίας. Θὰ ὑπενθυμίσω ὅτι μεταβαίνων εἰς Ἰωάννινα πρὸς ἐκλογικὴν περιοδείαν ἔμαθον ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, ὅτι πρὸ ὀλίγων ὡρῶν λιποτακτικὴ συμμορία εἶχεν ἁπαγάγῃ δύο ἐκ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως καὶ ἐζήτησεν πρὸς ἀπόλυσιν λύτρα 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Θὰ ὑπομνήσω ποῖαι ἦσαν αἱ σχέσεις μας πρὸς τοὺς γείτονάς μας, τὰς ἀνησυχίας τῆς πρωτευούσης τῆς Β. Ἑλλάδος, τὰς ἀνησυχίας διὰ τὰς σχέσεις μας πρὸς τὴν Τουρκίαν, τὰς ἀνησυχίας διὰ τὴν ὑπεροπλίαν τῶν Τούρκων κατὰ θάλασσαν, τὸν κίνδυνον νὰ παραλάβωμεν τὴν «Σαλαμῖνα» ἡ ὁποία δὲν θὰ κατέστρεφεν ἁπλῶς τὰ οἰκονομικὰ μας ἀλλὰ καὶ κάθε ἐλπίδα συγκροτήσεως μικρᾶς μὲν, ἀλλ' ἀξιομάχου ναυτικῆς δυνάμεως. Θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἀκόμη καὶ τὴν ἀπειλὴν ἡ ὁποία ὑπῆρχε τότε στρατιωτικῶν ἐπεμβάσεων. Δὲν θὰ μοῦ ἐπικαλεσθῆτε βέβαια, ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας ἦτο καλή, διότι καλὴ ἦτο πρὸ 7 ἀκόμη μηνῶν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, δὲν θὰ ρίψετε βέβαια εἰς ἐμὲ τὴν εὐθύνην τῆς παγκοσμίου λαίλαπος. Αὐτὴν τὴν παρέλαβα τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ποίαν θὰ τὴν παραδώσω; ἀφοῦ ἀπεκατεστήσαμεν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν προκαλεῖ καμμίαν ἐπίκοισιν, οὐδὲ ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ ἐξησφαλίσα δημοσίαν τάξιν διὰ τὴν ὁποίαν δύνασαι νὰ εἶναι ὑπερήφανον κάθε πολιτισμένον Κράτος μεγαλύτερον ἀπὸ ἡμᾶς. Δὲν ἐξοντώθη μόνον ἡ λῃστεία, ἀλλὰ ἔχει ἐξοντωθῇ ἀκόμη καὶ ἡ ζωοκλοπὴ ἀπὸ τὴν Χώραν. Καὶ ἐξησφάλισα, κύριοι, τὴν παραδεικτικὴν αὐτὴν δημοσίαν τάξιν, ἐνῷ συγχρόνως ἐσεβάσθην κατὰ τὸν πλέον ἀπόλυτον τρόπον τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀτόμων. Θὰ παραδώσω τὴν Ἀρχήν, ἀφοῦ ὁ στρατὸς ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς στρατῶνάς του καὶ ἀφοῦ εἶναι ἀπολύτως βεβαιωμένον ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀέρας οὐδέποτ ἐγένετο ἐντατικωτέρα καὶ ἀποδοτικωτέρα. Θὰ τὴν παραδώσωμεν τὴν Ἀρχήν, ἀφοῦ ἤδη εἶναι ἐν τῷ συμπληροῦσθαι ἡ οἰκοδόμησις 3.167 νέων Διδακτηρίων καὶ ἀφοῦ ἐντισχύσωμεν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ 1.018 προσθέτων δημοδιδασκάλων καὶ 138 νηπιαγωγῶν.

Θὰ παραδώσωμεν τὴν ἀρχήν, ἀφοῦ ἐβελτιώσαμεν τὸν στρατωνισμὸν διὰ νέων στρατιωτικῶν κτιρίων ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑγιεινῆς, καὶ ἐβελτιώσαμεν τὴν ὑγιεινὴν τοῦ στρατεύματος εἰς σημεῖον ἐπίζηλον! Θὰ παραδώσωμεν τὴν ἀρχὴν ἀφοῦ ἱδρύσαμεν τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς ὁποίας ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις καθίσταται καθ' ἡμέραν ἐμφανεστέρα. Θὰ τὴν παραδώσωμεν, ἀφοῦ προηγάγομεν τὴν κατασκευὴν τῶν

παραγωγικῶν ἔργων εἰς σημεῖον ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κανεὶς φόβος σήμερον νὰ ἀνασταλῇ ἡ πρόοδος καὶ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν! Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν δὲ τὴν ἐμπεριστατωμένην τοῦ Γερουσιαστοῦ Πραμπολίνη ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ αἰσιοδοξία τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ πρὸς τὴν ἀποδοτικότητα τῶν ἔργων ἦτο ἀπολύτως δεδικαιολογημένη! Θὰ τὴν παραδώσωμεν τὴν ἀρχήν, ὅπου ἀπεδώσαμεν εἰς τὸ πολίτευμα ὅλην του τὴν αἴγλην καὶ εἰς τὸ δημοκρατικὸν εἰδικώτερον καὶ εἰς τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Καὶ τώρα κύριοι Βουλευταί πρὶν κατέλθω τοῦ βήματος ἐπιθυμῶ νὰ στραφῶ διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τὰς ἀντιπολιτεύσεις τὰς πολλαπλᾶς, πρὸς τὴν λαϊκὴν ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὰς δημοπρατικὰς ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὸν κ. Τσαλδάριν διὰ νὰ τοῦ εἰπῶ ὅτι μοῦ ἔδωσε προχθὲς ἀζητήτους συμβουλὰς τὰς ὁποίας ἐπιθυμῶ νὰ τοῦ τὰς ἀποδώσω καὶ τοῦ λέγω. Ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τοῦ 1922 ἡ προσήλωσίς σας εἰς τὸν θρόνον.....

Π. Τσαλδάρης. Πάλιν αὐτὴ ἡ παρελθοντολογία. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἡ προσήλωσίς σας εἰς τὸν θρόνον καὶ ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ θρόνου ἐκείνου συνέπιπτον μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν δὲν λέγω ἡ μόνη ἀλλὰ ἦτο ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ τῶν συμφορῶν αἱ ὁποῖαι ἐπέπεσον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Προσέξατε, μήπως διὰ τὴν προσήλωσίς σας καὶ σήμερον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς παλινορθώσεως ἑνὸς βασιλικοῦ οἴκου, ὁ ὁποῖος εἶχε καταστῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη του ἀρχηγὸς ἑνὸς κόμματος, καταβὰς ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, μήπως διὰ τῆς προσηλώσεως αὐτῆς γίνεται ἀκόμη μίαν φορὰν αἰτία νὰ συντριβῇ ἡ Ἑλλάς. Νομίζω ὅτι τὰς σπουδάς σας συνεπληρώσατε εἰς τὴν σορὴν Γερμανίαν καὶ δύναμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐκεῖθεν κάποια ἐπιχειρήματα. Γνωρίζετε ὅτι οἱ Χοεντζόλερν ἐδημιούργησαν καὶ τὸ Πρωσσικὸν Βασίλειον καὶ τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν διὰ σειρᾶς ἀγώνων. Γνωρίζετε ὅτι Βιτελσβάχοι εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἀρχαιοτέρας οἰκογενείας τὰς βασιλικὰς καὶ προσέφερεν μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Βαυαρίαν. Οἱ οἶκοι αὐτοὶ κατέρρευσαν, διότι εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ συνδεθῇ ἡ τελευταία δράσις των μὲ τὴν ἀτυχίαν τῆς πατρίδος των καὶ δὲν κατηγορήθησαν κἂν ἐκεῖνοι ὅτι ἐπεδίωξαν ξένα συμφέροντα ἢ ὅτι παρεσύρθησαν ἀπὸ ξένους μεγάλους συγγενεῖς. Εἰργάσθησαν μὲ ἐσφαλμένην ἀντίληψιν ἀσφαλῶς διὰ τὸ συμφέρον τῆς Γερμανίας καὶ μόνον χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῶσι κἂν ἀπὸ μεγάλους συγγενεῖς. Καὶ ὅμως κατέρρευσαν καὶ δὲν ἔγινε σκέψις περὶ ἀναστυλώσεως τοῦ Θρόνου των ἀπὸ κανένα σήμερον τοὐλάχιστον. Θὰ σᾶς εἶπω ἀκόμη νὰ ἴδετε τί γίνεται τοὺς τελευταίους αὐτοὺς καιροὺς καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, Δημοκρατικὴν μέν, ἀλλ' ἐξελθοῦσαν ἀπὸ μίαν μακραίωνα μοναρχίαν καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ μίαν μοναρχίαν ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸν θρόνον—ἐπὶ 2500 ἔτη—καὶ ὅμως εἰς τὴν μίαν χώραν καὶ εἰς τὴν ἄλλην βλέπομεν ἐπεμβάσεις ἐκθέσμους στρατιωτικάς, αἱ ὁποῖαι γνωρίζετε τίνα ἀποτελέσματα εἶχον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ βλέπετε καὶ σήμερον πόσα ἀποτελέσματα εἶχον εἰς τὴν Γερμανίαν. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ ἐπάνοδος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἡ ὁποία ἐξέθετε, θεωρεῖται, πιστεύεται,—ἀδιάφορον ἂν ὀρθῶς ἢ κακῶς—ἀλλὰ πιστεύεται βαθύτατα καὶ εἰλικρινέστατα ὅτι ἀπειλεῖ τὸ μέλλον καὶ τὴν ὕπαρξιν χιλιάδων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν τὴν Χώραν εἰς τὴν πλέον κρίσιμον περίοδον τῆς ἱστορίας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν ἄρθονον τὸ αἷμά των, οἱ ὁποῖοι περιήγαγον νικηφόρον τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ σκεφθῆτε ἐὰν εἶναι ἐπιτερραμμένον χάριν μιᾶς τοιαύτης οἰκογενείας, ξένης ἄλλως τε, πρὸς τὴν Χώραν. (Χειροκροτήματα), νὰ θυσιάσετε τὰς χιλιάδας αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ἑλληνικῶν. Ἀλλὰ σκεφθῆτε ἀκόμη ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτὸς εἶναι μάταιος, διότι δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀπολήξῃ εἰς ἐπιτυχίαν. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ διατήρησις τῆς ἐκκρεμότητος; Σᾶς ἐπρότεινα ἠθικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τῆς διεξαγωγῆς.....

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω ὑποστῇ καμμίαν προσβολὴν διὰ νὰ ζητῶ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχον ὑποστῇ δὲν θὰ τὴν ἐζήτουν ἀπὸ σᾶς. Γνωρίζετε πολὺ ὀλίγον τὸν χαρακτῆρά μου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Δὲν ἔτυχε νὰ σᾶς συναναστραφῶ περισσότερον ἀπὸ ὅτι σᾶς ἔχω ἐδῶ μέσα, δὲν εἶναι κατηγορία αὐτό. Σᾶς ἐπροκάλεσα καὶ τὴν ἐσπέραν αὐτὴν νὰ κάμετε δηλώσεις κυθησυχαστικὰς καὶ τὰς ἀπεφύγατε.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω καμμίαν ὑποχρέωσιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀρχίζει νὰ γίνεται ὑφεριστικός, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ τὸν μιμηθῶ, ἁπλῶς τὸ σημειῶ πρὸς τὴν Βουλήν. Φρονεῖ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν ἀπέναντί μου ὡς ἀρχηγοῦ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως νὰ ἀπαντῇ.

Π. Τσαλδάρης. Μόνον πρὸς τὸν Λαὸν ἔχω ὑποχρέωσιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Καὶ ἤδη, διὰ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἂς στραφῶμεν ἄλλοῦ πρὸς φιλικωτέραν ἴσως κατεύθυνσιν. Γνωρίζω ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων φρονοῦν, ὅτι ἐγὼ μεγαλοποιῶ τοὺς κινδύνους τοὺς ἐκ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἐγὼ δὲν τοὺς μεγαλοποιῶ. Ἐὰν δὲ ἐκεῖνοι δὲν τοὺς θεωροῦν τόσον μεγάλους, τοὺς ὑποτιμοῦν ἐκ πλάνης. Οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἔχουν τὰς ἰδίας μὲ ἐμὲ πηγὰς διὰ νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἡ ἄνοδος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν ἀρχήν, πρὶν ρυθμισθῇ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ προκαλέσῃ ἐμφύλιον καὶ αἱματηρὸν σπαραγμόν, τὸ ἠξεύρετε ἀπὸ τὰς ἰδίας πηγὰς ποὺ τὸ ξεύρω καὶ ἐγώ. Ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος μοῦ εἶπε προχθὲς «καὶ τί φοβεῖσαι καὶ ἂν ἔλθουν πλειοψηφοῦντες οἱ Λαϊκοί, δὲν θὰ τολμήσουν νὰ ἐπιχειρήσουν μοναρχικὴν παλινόρθωσιν, ἀλλὰ νομίζω. ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος σᾶς ἐξέθεσε τὴν ἁπλῆ μέθοδον ποὺ θὰ ἀκολουθηθῇ εἰς τοιαύτας περιστάσεις καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔλθῃ μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Θὰ ἐτακτοποίει τὴν φρουράν, θὰ ἀπεμάκρυνε τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ὁποίους θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπομακρύνῃ καὶ τότε ἀδαῶς—καὶ λέγω ἀδαῶς, διότι θὰ ἐνόμιζεν ὅτι θὰ κατέληγεν εἰς νίκην μὲ αὐτὸ—ἡ σύγκρουσις καὶ πάλιν θὰ ἐπήρχετο καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἀπέβαινε καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως. Καὶ λέγω εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅτι δὲν θὰ δοθῇ τοὐλάχιστον αὐτὴ ἡ εὐκαιρία νὰ ἔλθωμεν νὰ δοκιμάσωμεν τί θὰ κάνωμεν, διότι πρὶν νὰ ἔλθουν θὰ ἐκραγῇ αὐτὸς ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Ἐξήντλησα, κύριοι Βουλευταί, ὅσα εἶχον νὰ εἴπω. Πρὶν νὰ κατέλθω ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐπιθυμῶ μόνον νὰ καθησυχάσω τὴν κοινὴν γνώμην, ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἀντιλήψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, αἱ ἐσωτερικαί του ἐπιδιώξεις οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι δὲν ὑπάρχει κανεὶς φόβος νὰ τεθοῦν αὐτὰ εἰς ἐνέργειαν. Μὲ τὴν ψῆφισιν τοῦ ἀναλογικοῦ, τοῦ ἐλεεινοῦ αὐτοῦ συστήματος, ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. ἀρχηγὸς τοῦ ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος, ὅτι τοῦ ὑβρίζω τὸ παιδί του.....

Α. Παπαναστασίου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀναγνωρίσετε, ὅτι ἔχει καὶ κάποια πλεονεκτήματα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἔχει, καλά, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι.

Λοιπὸν ἐλπίζω, ὅτι μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ ἀναλογικοῦ, ὄχι ἐλπίζω, δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἥσυχος, ὅτι δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον, διότι παρ' ὅλην τὴν φθορὰν τὴν κυβερνητικὴν, τὰ ἀποσπώμενα ἀπ' αὐτὴν δὲν μεταβαίνουν πρὸς κόμμα, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὸ παρελθὸν διαρκῶς, μεταβαίνουν ἀλλαχοῦ.

Δὲν ὑπάρχει ὅμως κανεὶς κίνδυνος ἡ μέλλουσα Βουλὴ νὰ περιέχῃ πέραν τοῦ 1)3 τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μοναρχικῆς παρατάξεως. Ἡ δὲ ψήφισις ἀπὸψε τοῦ ἀναλογικοῦ δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐμπιστοσύνην ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀνακύψουν οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προβλέπω ὅτι θὰ ἀνέκυπτον. Μὲ τὸ ἀναλογικὸν εἴμεθα ἀπολύτως ἥσυχοι. Τώρα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἴσως ἀνησυχεῖ καὶ διότι καθ' ἡμέραν τοῦ λέγουν, ἐπανάστασις γίνεται, τοῦτο γίνεται, ἐκεῖνο γίνεται. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὑπάρχουν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀνατροπάς. Ἀλλὰ δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν Βουλήν, ὅτι καθεστώς, δὲν λέγω ἡ Κυβέρνησις ἡ ἰδική μου καὶ κάθε Κυβέρνησις ποὺ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ πατάξῃ ἀποτελεσματικῶς τὰς ἀνατροπὰς αὐτάς. Ἐκεῖνο ποὺ ἡ δύναμις αὐτὴ εἶναι ἀνίσχυρος νὰ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ νοσοῦν ἐθνικόν μας νόμισμα. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν αὖριον, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψετε.

Ι. Κούνδουρος. Ἐὰν ἐπρόκειτο, κύριοι βουλευταί, νὰ διεξαχθῇ συζήτησις περὶ τοῦ ἀρίστου τῶν ἐκλογικῶν συστημάτων, συζήτησις ἀμερόληπτος καὶ ἀντικειμενικὴ θὰ ἠρχόμην ἐπὶ τὸ βῆμα ἵνα ἐγείρω φωνὴν ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ σφαιριδίου καὶ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου. Ἀλλὰ σήμερον καλούμεθα νὰ κρίνωμεν μεταξὺ τοῦ πρότερον ἐφαρμοσθέντος ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τοῦ ἀναλογικοῦ. Καὶ κυρίως εἰπεῖν δὲν καλούμεθα νὰ κρίνωμεν ηλέον μεταξὺ δύο συστημάτων, διότι ἡ μάχη ἐδόθη καὶ ἐκέρδισεν ἡ ἀναλογικὴ ὑπὲρ ἧς ἄλλως τε ἐνῶ καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῆς πρώτης δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς μέλος ἤδη τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν εἶμαι κεκηρυγμένος. Ὑποστηρίζω λοιπὸν τὴν ἀναλογικήν, διότι δίδει τὴν εὐχέρειαν εἰς ὅλα τὰ κόμματα νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Βουλήν, καὶ δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἄλλα νὰ εἰσέλθουν διὰ πλειοψηφίας τερατώδους, μεταχειρίζομαι τὴν λέξιν μὲ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν μὲ τὴν ὁποίαν τὴν μετεχειρίσθη καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅστις ὅμως κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ, ὅπερ δύναται νὰ δώσῃ πλειοψηφίας τερατώδεις. Τὸ πλεονέκτημα λοιπὸν τοῦτο τῆς ἀναλογικῆς εἶναι μέγα καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ φρονῶ ὅτι ἂν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων διέθετε ὀλιγωτέρους ψήφους ἐν τῇ Βουλῇ ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἶχε τόσας δυσχερείας. Διότι γεγονὸς εἶναι ὅτι αἱ πλειοψηφίαι αἱ ἀπόλυτοι, ἀλλὰ ὄχι καὶ τερατώδεις, δὲν δημιουργοῦν τὸ θέαμα τοῦ νὰ μὴ βρίσκουν αἱ ἀντιπολιτεύσεις οὔτε 15 ψήφους ποὺ χρειάζονται διὰ νὰ προκληθῇ μία ὀνομαστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ ἑνὸς νομοσχεδίου. Γεγονὸς ἐπίσης εἶναι ὅτι τὸ ἀναλογικὸν ἐκρίθη καὶ ἐπεκράτησεν ἀφ' ἧς ἐψηφίσθη τοῦτο εἰς τὸ οὖς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἐρχόμενος, συνεχίζει, καὶ ἐγὼ εἰς τὸ παρελθόν. ἀναγκάζομαι νὰ εἰπω ἀληθείας τινὰς χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος. Εἶπον εἰς ὑμᾶς κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως οἱ παλαιοί σας ἀντίπαλοι νὰ φύγετε. Ἀπὸ τοὺς νέους σας ἀντιπάλους δὲν θὰ ἀκούσετέ ποτε τοιαύτην φωνήν. Λοιπὸν ἡμεῖς δὲν λησμονοῦμεν ποτε τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες ποὺ παρέσχετε εἰς τὸ Ἔθνος, οὔτε ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας δὲν κατησχύνθησάν ποτε τὰ ὅπλα τὰ ἱερά. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα). Δὲν λησμονοῦμέν ποτε ἡμεῖς ὅτι τὰ ἐθνικὰ σύνορα οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ἐσμικρύνθησαν, ἀλλὰ προωθήθησαν μέχρι ἀνωτάτου ὁρίου πάσης ἐθνικῆς βλέψεως. Δὲν θὰ εἴπομεν ἡμεῖς ποτε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, διότι ὑπὲρ πάντα ἄλλον σεῖς διαιωρεῖσθε νὰ μένετε καὶ διὰ τὰς καλὰς καὶ διὰ τὰς κακὰς ἡμέρας τοῦ τόπου. Ἡμεῖς θέλομεν νὰ μένετε εἰς τὴν Χώραν καὶ ἂν ἐσπείρατε σπόρον ἀγαθὸν νὰ συλλέξετε ἀγαθά, εἰδὲ νὰ συγκομίσετε τριβόλους. Νὰ μένετε λοιπόν, κύριε Πρόεδρε εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ ζήσετε μεθ' ἡμῶν καὶ τὰς καλὰς καὶ τὰς κακὰς ἡμέρας. Νὰ μὴ φύγετε, τονίζει, ἀλλὰ νὰ μείνετε καὶ νὰ ἔλθετε ἔστω καὶ μειοψηφῶν διὰ νὰ σᾶς ἴδῃ καὶ ὁ ἱστορικὸς καὶ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Μοῦ ἐδόθη, συνεχίζει, ἡ ἀφορμή, κύριε Πρόεδρε, ἐν ἀπουσίᾳ σας, καὶ παρὰ φίλων σας θελόντων νὰ ἀρωτηριάσουν τὸν νομόν μου νὰ εἴπω τότε ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἔχει πολλοὺς τόμους ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος ἀνήκει εἰς ὑμᾶς, καὶ τοὺς φίλους σας, ὅλοι δὲ οἱ προγενέστεροι ἀνήκουν εἰς ὅλους ἡμᾶς. Νὰ μείνετε ἐπαναλαμβάνω εἰς τὸν τόπον διὰ νὰ ἀντικρύσετε καὶ τοὺς παλαιοὺς καὶ τοὺς νέους ἀντιπάλους σας καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἐν τοῦτο νὰ σᾶς εἴπω ὅτι εἶσθε ἀξιόμεμπτος. διότι παρεβιάσατε μίαν ἀρχήν, ἣν ὁ ἴδιος ἐθέσατε κατὰ τὸ 1923. Εἴπατε τότε ὅτι πρέπει νὰ γεφυρωθῇ τὸ χάσμα διὰ νὰ σωθῇ ὁ τόπος καὶ εἶναι προφανές, ὅτι ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα περὶ τοῦ παρελθόντος ἐλέχθησαν κατὰ παράβασιν τῆς ἀρχῆς ταύτης. Ἐδόθησαν βεβαίως ἀφορμαί, ἀλλὰ δὲν ἦσαν τοιαῦται διὰ νὰ ἀναμοχλευθῇ τὸ παρελθὸν εἰς τοιαύτην ἔκτασιν. Σᾶς ὑπομιμνήσκω ἐπειδὴ ἀπουσιάζατε ἐπὶ ὁλόκληρον ἑξαετίαν ὅτι ὅτε πρό τινος εἴπατε εἰς τὴν πτέρυγα ἐκείνην (δεικνύει τὴν δεξιὰν) ὅτι αὕτη κατὰ τὸ 1920 ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν Δυνάμεων ἔφερε τὸν Κωνσταντῖνον ἠκούσθησαν ἀντιρρήσεις παρὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Μάθετε ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ τοῦ 1920 εἶχε ψηφίσει ψήφισμα κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐκηρύσσετο ἀναπόσπαστος μὲ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἐγείρετε λοιπὸν κ. Πρόεδρε συζητήσεις, χωρὶς νὰ εἶσθε ἐν γνώσει τῶν στοιχείων. διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπησχολεῖσθε μὲ τὸν Θουκιδίδην. Σᾶς κατηγορῶ ἐπίσης, κύριε Πρόεδρε. ὅτι δὲν ἐσιγήσατε οὐδὲ πρὸ τάφων, οὔς καὶ τούτους ἀνεμοχλεύσατε, διότι ἐνῶ ἐκεῖθεν (δεικνύει τὴν δεξιὰν) ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις διὰ τοὺς ἓξ ἐθεωρήθη ἔγκλημα, ἐντεῦθεν (δεικνύει τὸ κέντρον) ἐθεωρήθη σφάλμα. Εἶναι γνωστόν, συνεχίζει, ὅτι δὲν ἦμην σύμφωνος μὲ τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην, ὅτι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς καμμίαν ἐνέργειάν της, διότι ἤμην ὁ μόνος κηρυχθεὶς ἀνεπιθύμητος παρὰ τῆς καταστάσεως ἐκείνης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν, οὔτε ἔγκλημα. οὔτε σφάλμα. νὰ ὀνομάζεται μία ἀπόφασις δικαστική. Πρό τινος χρόνου, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι ὁμιλεῖτε περὶ πατριωτικῆς συναστείας καὶ πρὸ τοῦ ἐλαχιστωτάτου τοιούτου ἐλέγατε περὶ αὐθεντικῆς τοιαύτης. Ἐφθάσατε νὰ θέσετε ὑποψίας διὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1924 ἐνῶ δὲν εἶναι δεκτικὸν τοιούτων καὶ προσεφέρατε μάλιστα καὶ νέον δημοψήφισμα. Ὠλισθήσατε, λοιπόν, καὶ εἰς τοῦτο, διότι δὲν ἔχετε κανὲν τοιοῦτον δικαίωμα. Διεπράξατε καὶ νέον ὀλίσθημα ἀκόμη, νὰ ὁμιλήσετε περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ διπλῆς Βουλῆς, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ζήτημα. Περὶ ἡμῶν ἔχομεν ἓν σεβαστὸν δημοψήφισμα, διότι οὐδεὶς ἠμφισβήτησε τὴν γνησιότητά του. ἀφοῦ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἦσαν κατὰ 50 ο/ο βασιλικαί.

Μόνον σεῖς καὶ τώρα καὶ ἄλλοτε προσεφέρατε νέον δημοψήφισμα χωρὶς νὰ εἶναι δικαίωμά σας, διότι ὀφείλετε νὰ τὸ γνωζετε ὅτι ἔπαυσαν νὰ συγχίζωνται τὰ ὅρια τοῦ Δημοκρατισμοῦ καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ποτὲ δὲν εἶχον συγχισθῇ.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν ἦτο λοιπὸν δικαίωμά σας νὰ ἀπασχολῆσθε μὲ δημοψηφίσματα. Ἡ ἐνέργειά σας αὐτὴ ἀντίκειται πρὸς τὸ διδικασμένον καὶ ὑπονομεύετε τὸ Σύνταγμα διὰ μὴ ἐπιτεταμμένων ἀναθεωρήσεων. Πλινόρθωσις, τονίζει, δὲν εἶναι δυνατή. Ἂν ἐπιδιώξῃ τις τοῦτο θὰ τὸ ἐπιδιώξῃ διὰ τῶν ὅπλων καὶ ὄχι διὰ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὅταν ἐπαναστατήσῃ τὸ λαϊκὸν κόμμα κατὰ τοῦ Συντάγματος, σεῖς ὅστις ἠγήθητε ἀντεπαναστάσεως κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου δὲν θὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ ἀντεπαναστατήσητε κατὰ τοῦ κόμματος ἐκείνου. Καὶ ἂν εἴχατε νὰ τοὺς εἰπῆτε, ὅτι θὰ τοὺς φέρουν μόνον δι' ἐπαναστάσεως καὶ ὅτι θὰ τοὺς κάμετε ἀντεπανάστασιν.

Φωναί. Τελειώνει.

Ι. Κούνδουρος. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνεχίζει, ποὺ ἐζήσαμεν ἡμεῖς κατὰ τὴν δετίαν τῆς ἀπουσίας σας ἐκομίσαμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτε δυναστικὸν κόμμα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα συνέβη νὰ κυματίσουν δύο σημαῖαι τοῦ διχασμοῦ, ἡ μία εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὰς Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτὰς ἀνεδείχθησαν δύο φυσιογνωμίαι ἡ ἰδική σας ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Κωνσταντίνου ἐνταῦθα. Ἔκτοτε μὲ φανατισμὸν σταυροφορικὸν προσηλώθη ἕκαστος εἰς τὴν ἰδέαν του. Ἑπομένως δυναστικὸν κόμμα δὲν ὑπῆρξε, ὑπῆρξε κόμμα Κωνσταντινικόν. Καὶ τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐνεκαιρέστησεν ὁ ἐν ἐπαναστάσει στρατός, τὴν ἐπεκύρωσεν ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ τὴν ἐστερέωσεν ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως ἐκείνου δὲν ὑπάρχει δυναστικὸν κόμμα, ὅπως ὅταν σεῖς ἐκλεί-

ψητε ἐλαχιστωτάτους φίλους θὰ συγκεντρώσῃ περὶ αὐτὸν ὁ υἱός σας μὲ ὅλας τὰς ἀρετὰς ποὺ τὸν κοσμοῦν. Δὲν θὰ διατηρηθῇ παρὰ μία ἀνάμνησις καὶ παράδοσις τῶν γεγονότων ἐκείνων καὶ οὕτω εὐθὺς ὡς ἐξέλειψεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξέλειπε καὶ πᾶσα ἰδέα συναστικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἐρωτᾶται. Διατί διατηροῦν τὰς ἐπιφυλάξεις των; Δι' ἐμέ, τονίζει, οὔτε ἂν τὰς κρατοῦν, οὔτε ἂν τὰς ἀρίσουν ἀνησυχῶ. Δὲν φαντάζομαί ποτε ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ περιβληθῇ τὸν ἐπαναστατικὸν σκοῦρον μειδιᾷ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ καὶ ὁ ἴδιος—ἀλλὰ καὶ ἂν τὸν ἐνδυθῇ θὰ ἀποτύχῃ οἰκτρῶς. Δὲν γεννᾶται λοιπὸν ἐκ τῆς Βουλῆς κίνδυνος τοῦ καθεστῶτος. Ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ κίνδυνος ἐπιβολῆς ἄλλου καθεστῶτος, οὐδέποτε ὅμως συναστικοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπιβολῆς δικτατορικοῦ καθεστῶτος θὰ γεννηθῇ καὶ ζήτημα ἀδιαχωρήτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τονίζει, θὰ ἦτο εὐκταῖον ἡ σημερινὴ φορὰ τῆς ἀναβρομῆς εἰς τὸ παρελθὸν νὰ ἦτο ἡ τελευταία διὰ νὰ συνηθῶμεν νὰ ἀντικρούσωμεν τὰ πραγματικὰ τῆς χώρας προβλήματα. Ὁ Θρύλος ποὺ γίνεται ζημιοῖ μόνον τὴν Δημοκρατίαν, διότι εἶναι εἰς βάρος τῆς νοημοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ παρουσιάζεται ἀνίκανος νὰ κρατήσῃ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ὑπερ πολλὰ ἐνεφάνισεν εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἑνὸς Ἡρακλέους ἐκείθεν, εἴτε ἀπειλῶν ἐντεῦθεν. Δὲν εἶναι τὸ κάλυμμα τῆς Δημοκρατίας μικρόν, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ ὅπως ἡ σταθεροποίησις. Εἶναι ἡ περὶ αὐτὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ, μηδὲ αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐξαιρουμένου, καὶ ἂν λάθῃ τὸν λόγον θὰ εἴπῃ καὶ δημοσίᾳ ὅτι λέγει καὶ ἰδιωτικῶς, ὅτι δὲν διαφέρει κανενὸς δημοκρατικοῦ. Ἐξ ἄλλου θὰ ἔλεγέ τις ὅτι καὶ ἐπιφυλάξεις διὰ τὴν δημοκρατίαν ὑπῆρξαν καὶ ἐντεῦθεν. Σεῖς κύριε Πρόεδρε, ἐβλώσατε εἰς τὰ 1924 ὅτι δὲν κατέρχεσθε ἐνταῦθα ὡς φρουρὸς τῆς Δημοκρατίας, ἀλλ' ὡς πολίτης ἁπλοῦς. Καὶ σᾶς ὑπενθυμίζω καὶ ἓν ἄλλο, ὅτι ὅταν ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀλλέξανδρος δὲν ἐγκατεστήσατε τὴν Δημοκρατίαν, ἀλλὰ περιέφρατε τὸν δίσκον μέχρι τοῦ βασιλόπαιδος Παύλου καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου ἂν τότε ἐγκαθιδρύετο ἡ Δημοκρατία δὲν θὰ ἐπήρχετο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων, διότι εἴχατε σεῖς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἦτο ἀκόμη ὥριμος διὰ τὴν Δημοκρατίαν. Ἀλλ' ἐὰν κρατοῦνται ἐκεῖθεν ἐπιφυλάξεις κρατοῦνται διὰ λόγους ἐκλογικούς, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν διὰ μιᾶς ἕνα κόμμα νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἐπίστευε πρότερον. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐγένετο καὶ ἐντεῦθεν παρομοία προσπάθεια πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευράν; Εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πειραιῶς, δὲν ἠκούσθησαν κραυγαί, ὅτι ἐκινδύνευεν ἡ Δημοκρατία ἂν ἐξελέγετο δήμαρχος ἕνας ἀγαθὸς ἰατρὸς τοῦ Πειραιῶς; Ἀλλ' ἂς λησμονηθοῦν καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ. Ἡ δική μου φωνὴ εἶναι βεβαίως ἀσθενής, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε εἰλικρινὴς φωνὴ καὶ πολλάκις ἀνοήτως ἐβάστασα εὐθύνας μὴ ἀνηκούσας εἰς ἐμέ. Πάντως ζήτημα δυναστείας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ἄνευ αἱματοχυσίας. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἀναμοχλεύσεως τοῦ παρελθόντος τὸ εἴδετε σεῖς, κύριε Πρόεδρε. Ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην νὰ ζήσῃ καὶ ἔχει ἀνάγκην καὶ ὑμῶν εἴτε εἰς τὴν θέσιν ταύτην, εἴτε εἰς τὴν ἄλλην θέσιν. Ὁ κόσμος ὑπὸ τὸ κράτος τραγικῶν περιστάσεων δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν, οὔτε νὰ ἀκούσῃ, οὔτε νὰ ψάλλῃ, οὔτε τὸν γυιὸ τοῦ Ἀετοῦ, οὔτε τὸν Ψηλορίτην καὶ θὰ εἶναι, ἐπιλέγει, πρὸς τιμὴν ὑμῶν, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅλων νὰ ἀσχοληθῆτε ἐπὶ τῶν συγχρόνων φλεγόντων ζητημάτων. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν προχθεσινήν ἀγόρευσίν μου διὰ διώρου ἀγορεύσεως, ἀφοῦ ἐπὶ διήμερον ἐν τῷ μεταξὺ ἀπησχολήθη νὰ ἐξουνυχίσῃ τὴν ἰδικήν μου ἀγόρευσιν καὶ νὰ καταρτίσῃ τὴν ἀπάντησίν του. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπωνόμασε τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ἱστορικήν. Καὶ ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι ἱστορικὴ συνεδρίασις αὕτη, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἱστορικότης τῆς ἡμέρας αὐτῆς διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν συναισθήσεως τῆς καταστάσεως ὑφ' ἣν διατελοῦμεν. Τί δὲν ἐφρόντισεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ τὴν ἐσπέραν ταύτην; Ὅλα τὰ ἴδια μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εὕρῃ κάποιαν ἀπήχησιν ὁ λόγος του ἀπέναντι τῶν φίλων του, οἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ αἰσθάνωνται λύπην, διότι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματός των ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὥστε τὴν δικαιολογίαν τῶν σημερινῶν του πράξεων νὰ τὴν ζητῇ μόνον εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ ἐνῷ ἐμιλεῖ περὶ ἡμῶν ὡς θρηνωδούντων διὰ τὸ παρελθὸν δὲν βλέπει ὅτι τὸ παρελθὸν εἰ' αὐτὸν εἶναι τὸ μόνον στήριγμά του. Καὶ ὄφε λω νὰ τοῦ εἴπω ὅτι θρηνοῦμεν ἡμεῖς διὰ τὸ παρόν, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ κ. Πρόεδρος δὲν συγχρονίζεται. Μᾶς εἶπε διατί δὲν θέχομαι δημοψήφισμα : Διότι δὲν θέλω, διότι δὲν ἀντιμάχομαι τὸ Πολίτευμα. Διατί νὰ τὸ κάμω τὸ δημοψήφισμα; Διότι τὸ θέλετε σεῖς; Καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς ὅσα ἐλέχθησαν διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πόσα ἀσύστατα εἴπατε καὶ τί σχέσιν ἔχει ἡ παλαιὰ ἐκείνη συνεδρίασις μὲ τὴν σημερινήν. Ἐλέγατε ὅτι σᾶς ἐνέβαλλον εἰς φόβους τὰ ὅσα ἐλέχθησαν τώρα, ἐνῷ τότε δὲν σᾶς εἶχον ἐμβάλει εἰς φόβους καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναφέρετε τὸ ἀναλογικόν. Τότε μάλιστα οὐδένα φόβον εἴχατε, ὥστε ἐβλώσατε ὅτι οὔτε κἂν σκέψιν ἐκάματε περὶ ἀναλογικῆς. Δένεσθε λοιπὸν εἰλικρινὴς κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἀφοῦ εἴχατε τοὺς φόβους, διατί δὲν ἐλέγατε ὅτι θὰ καταλήξετε εἰς τὸ ἀναλογικόν. Δὲν εἴπατε τότε τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ τοὐναντίον εἴπατε νὰ μὴ φοβοῦμαι, διότι ἂν δὲν θέλω ἐγὼ τὸ ἀναλογικὸν δὲν θὰ τὸ φέρετε. Καὶ ἀνεγνώσατε τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης καὶ ἐσταματήσατε ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ γεννᾶται ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσετε τὴν παλινβουλίαν σας. Σᾶς τὸ ἐτόνισα καὶ προχθὲς σᾶς ἔδωκα καὶ τὰ πρακτικὰ καὶ ἐρυθριάσατε ἕως ἐκεῖ ἀπέξω ἀλλὰ τὰ ὑπερπηδήσατε διότι θὰ ἀπεδεικνύετο ὅτι τίποτε δὲν πιστεύετε ἀπὸ ὅσα λέγετε. Καὶ σᾶς ἔλεγα εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην. «Διατί τάχα τοῦτο; Διατί τάχα λέγω ἂν καὶ τώρα αἱ ραπαὶ τῶν πνευμάτων δύνανται νὰ στραφῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον πρὸς ὑμᾶς κόμμα καὶ φέρωσι τὸ ἡμέτερον εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, διατί θὰ θελήσετε νὰ μεταβάλετε τοῦτο : Καὶ μοῦ ἀπήντα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως:

«Ἔχω νὰ σᾶς κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἂν εἶσθε ἀντίθετος πρὸς τὸ ἀναλογικὸν δὲν θὰ τὸ εἰσαγάγω».

Π. Τσαλδάρης. Λοιπὸν αὐτὰ ἔλεγε τότε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅταν συνέβησαν ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ σᾶς ἀνέγνωσα. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ, πῶς εἶναι δυνατὸν κανεὶς ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἄπειρος καὶ ἀβαθὴς νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅταν φθάνει μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι στηρίζει τὸ ἀναλογικὸν μὲ ὅσα λέγει; Γνωρίζω κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς μίαν περίστασιν δυσχερεστάτην διότι ἐπανῆλθατε ἐδῶ — παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου ἐπανειλημμένας βεβαιώσεις σας. Καὶ ἀνελάβατε ἐπαναστατικῶς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐδώσατε ὑποσχέσεις ὧν τὴν βαρύτητα δὲν ἐξετιμήσατε, καὶ αἴφνης μετὰ τετραετίαν ποὺ διευθύνετε ἄνευ καμμιᾶς ἀντιδράσεως καὶ μὲ ὀγκωδεστάτην πλειοψηφίαν ἡ ὁποία σᾶς ἐπέτρεπε νὰ λέγητε εἰς τὸν ἐρωτῶντα ὑμᾶς συμπολίτην μου κ. Πετρίδην περὶ τοῦ πρακτέου διὰ τὴν ἀναλογικὴν «ξεφορτωθῆτέ με.....».

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἡ ἔκφρασις μου αὐτὴ δὲν ἦτο ἐξυθριστικὴ διὰ τὸν κ. Πετρίδην, ὅπως θέλετε νὰ τὴν παραστήσετε. Ἦτο φιλικὴ καὶ ἀποτέλεσμα τοῦ στενοῦ μεταξύ μας συνδέσμου καὶ δὲν κάμετε τίποτε ἄλλο μὲ αὐτὰ ποὺ λέγατε παρὰ νὰ προσπαθῆτε νὰ διαβάλετε τὸν κ. Πετρίδην εἰς τοὺς συμπολίτας σας.

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς λέγω λοιπὸν ὅτι εἴχατε πλήρη ἐλευθερίαν χειρισμοῦ καὶ δυστυχῶς κατελήξατε εἰς τὸ οἰκτρὸν κατάντημα τῆς πολιτικῆς σας διὰ τὸ ὁποῖον στενάζει ὅλη ἡ Ἑλλάς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ θέμα τῆς συζητήσεως ἀπόψε.

Π. Τσαλδάρης. Ἀφοῦ τὸ τέλος τῆς ἀγορεύσεώς σας τὸ ἐπλαισιώσατε μὲ προεκλογικὸν λόγον θὰ σᾶς ἀπαντήσω. Ὅταν λοιπὸν εὑρεθῆτε εἰς τὴν στενόχωρον θέσιν, ποὺ εὑρεθήκατε ἐπλάσατε ὅσα ἐπλάσατε μὲ τὴν φαντασίαν σας καὶ σᾶς κατηγορῶ, διότι μὲ τὸ νὰ λέγετε ὅσα λέγατε, βλάπτετε τὴν πατρίδα.

Θὰ ἦτο κ. βουλευταί, συνεχίζει ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** ἀδιάφορον εἰς ἐμὲ τὸ ὅτι ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπε ὅσα εἶπε. Ὅπως θὰ μοῦ ἦτο ἀδιάφορον ὅτι ἐκδίδει εἰς βάρος τοῦ δημοσίου θησαυροῦ τοὺς λόγους του τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ παρελθὸν θὰ τὸ κρίνῃ ἡ ἱστορία. Σᾶς κατηγορῶ κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ παρόν. Ἐφαρμόζετε τὴν ἰδίαν τακτικὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε ἐφηρμόσατε. Τὸ νὰ μοῦ λέτε ὅτι τὸ Α. Κόμμα ὅταν ἤλθη εἰς τὴν μόσατε. Τὸ νὰ μοῦ λέτε ὅτι τὸ Α. Κόμμα ὅταν ἤλθη εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ γεννήσῃ ἀνωμαλίας δὲν μὲ ἐνδιαφέρει προσωπικῶς. Ὁ λαὸς δὲν θὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Αἱ κατηγορίαι ὅμως αὐταί, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἴπουν τί θέλετε νὰ κάμωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅταν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς μᾶς λέγει ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ διατελέσῃ ὑπὸ κίνδυνον. Τὸ ἐσυλλογίσθητε ποίας βλάβας δύνασθε νὰ προκαλέσητε εἰς τὸν τόπον ; Ἠρχίσθη ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν κατηγορούσατε τοὺς ἀντιπάλους κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ προξενῆται μεγάλας ζημίας εἰς τὸν τόπον. Ἡ νομίζετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ σκέπτεται ἡ Βουλὴ τὴν σημασίαν τῶν λόγων σας ἢ θεωρεῖτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσέχουν οἱ ξένοι τί λέγετε; Δι' αὐτὸ ἀγανακτοῦμεν δι' ὅσα ἀναφέρατε καὶ ἄλλοτε καὶ ἀπόψε. Δι' αὐτὸ εἶπον ὅτι εἶναι ἱστορικὴ ἡ συζήτησις διότι ἐπανέρχεσθε εἰς τὰς παλαιὰς ἐκείνας μεθόδους. Καὶ ἂν βγῆτε ἔξω εἰς τὸν δρόμον καὶ μεταμφιεσθῆτε θὰ ἀκούσετε ποία εἶναι ἡ κατάστασίς σας. Διατί δὲν εἴσθε εἰλικρινής; Ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, πολιτικώτερος ὑμῶν, εἶπεν ἐνταῦθα ὅτι, τί θέλετε, ἐὰν εἶναι ἐπὶ τέλους παράνομον τὸ νὰ θέλῃ ἕνα κόμμα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ μεταχειρίζεται ἀνάλογα μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ. Βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ παραμείνωμεν εἰς ἕνα μόνον ἐκλογικὸν σύστημα. Τὴν ἰδέαν ὅμως τὴν ὀρθὴν ὅτι πρέπει ὁ πολιτικὸς νὰ μεταχειρίζεται τὴν πολιτικὴν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὴν μεταχειρίζεσθε πρὸς ὑπεράσπισιν ἁπλῶς καὶ μόνον τῶν πολιτικῶν σας συμφερόντων. Δὲν ἔχετε τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος. Θέλετε ὅμως μὲ τὴν ἰδίαν μέθοδον νὰ διαβάλλετε τοὺς ἀντιπάλους σας. Καὶ θέλετε κατόπιν νὰ εἴπετε ὅτι ἐπιδιώξατε καὶ τὴν σύμπραξίν των. Ὅταν μάλιστα τοιαύτην πολιτικὴν εἴχατε ἀπέναντί των καὶ τοιαῦτα κατὰ νοῦν. Καὶ ταύτην ἀκόμη τὴν ἐσπέραν ....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἀπόψε τοὐλάχιστον δὲν σᾶς ἐζήτησα συνεργασίαν. Ἡ ἀξιοπρέπειά μου δὲν τὸ ἐπέτρεπε. Τὰ ἄλλα κόμματα εἶπον νὰ συνεργασθοῦν.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐγὼ σᾶς εἶπα ὅτι ἂν αἱ περιστάσεις εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ πράγματι συνεργασία δὲν εἶναι τὸ Α. Κόμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐμποδίσῃ τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ὑποθέτω ὅτι ὑπάρχει κάποια διαφορά. Καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν θὰ ἴδωμεν ὅτι οὐδεμία συνεργασία κατέληξε νὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Κατελήξατε νὰ διαφωνῆτε καὶ μὲ αὐτοὺς ποὺ προῆλθατε ἀπὸ τὸ κόμμα σας. Εἴπατε ὅτι ἐὰν τὸ Α. Κόμμα παλαίσῃ θὰ ἀπὸ τὸ κόμμα σας. Εἴπατε ὅτι ἐὰν τὸ Α. Κόμμα παλαίσῃ θὰ ἀπὸ τὸ κόμμα σας. Εἴπατε ὅτι ἐὰν τὸ Α. Κόμμα παλαίσῃ θὰ μόνον τοῦ εἰς τὰς ἐκλογὰς δὲν ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὸ ἐκλογικὸν μόνον του εἰς τὰς ἐκλογὰς δὲν ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Καὶ εἴπατε ὅτι θὰ ἐδέχεσθε τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα σύστημα. Καὶ εἴπατε ὅτι θὰ ἐδέχεσθε τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα. Καὶ εἴπατε ὅτι θὰ ἐδέχεσθε τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα. Καὶ ἐρωτήσατε ἂν τὸ δέχωμαι. Τὸ δέχομαι. Τὸ μὲ μπαλοτάζ. Καὶ ἐρωτήσατε ἂν τὸ δέχωμαι. Τὸ δέχομαι. Τὸ μὲ μπαλοτάζ. Καὶ ἐρωτήσατε ἂν τὸ δέχωμαι. Τὸ δέχομαι. Τὸ μὲ μπαλοτάζ. Καὶ ἐρωτήσατε ἂν τὸ δέχωμαι. Τὸ δέχομαι. Τὸ κάμνετε :

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μάλιστα. Ἂν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα εἶναι σύμφωνα.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ἔλεγα πάντοτε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν σταθερὰν ἰδέαν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μὰ δὲν μπορῶ νὰ μὴ λάβω ὑπ' ὄψιν τί φρονοῦν οἱ εἰσηγηταὶ τῆς προτάσεως τοῦ νόμου.

Π. Τσαλδάρης. Μπορεῖτε ἂν θέλετε, ἀφοῦ ἔχετε τὴν πλειοψηφίαν νὰ τὸ κάμετε.

Ν. Μπακόπουλος. Δικαίωμά του εἶναι νὰ τὸ κάμῃ;

Π. Τσαλδάρης. Μὲ μπαλοτάζ ἢ ὄχι εἶμαι πρόθυμος νὰ παλαίσω μόνος μου. Ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λέγεται τὸ σωσίβιον τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν ἀσθενῆ κατάστασιν τῆς πολιτικῆς του. Πρέπει νὰ γνωρίζετε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ λαὸς δὲν σᾶς ἀνέχεται πλέον. Καὶ λέγων τοῦτο ἀπηχῶ πλήρως τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὴ μειδιᾶτε. Ὁ λαὸς θὰ σᾶς κρίνῃ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μὰ καὶ αὐτὸ μοῦ τὸ ἀπαγορεύετε;

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μὴ αἰσθάνεσθε τὴν κατάντειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αὐτὴ εἶναι δημαγωγία ἀναξία ὑμῶν καὶ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχετε.

Π. Τσαλδάρης. Ναί, εἶναι δημαγωγία, ἂν θέλετε, ἀλλὰ διάφορος τῆς ἰδικῆς σας τὴν ὁποίαν ἀσκεῖτε παρερμηνεύοντες τὰ γεγονότα (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς). Μὴ παραξενεύεσθε ὅταν σᾶς λέγουν ὡρισμένας ἀλήθειας. Ὁ λαὸς ποὺ θὰ σᾶς κρίνῃ θὰ εὕρῃ ὅτι τὸ πολιτικόν σας τέρμα ἦτο χειρότερον παντὸς ἄλλου πολιτικοῦ ἀνδρός. Καὶ ἐρθεῖτε καὶ τὸ κοινοβούλιον. Ἀπηρρεύσατε εἰς τοὺς βουλευτάς σας νὰ ἐκφέρουν καὶ γνώμην καὶ εἰς τοὺς ὑπουργούς σας νὰ ἀπαντήσουν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν μᾶς λέτε κανένα παράδειγμα;

Π. Τσαλδάρης. Σπεύδετε πάντοτε νὰ δίδετε σεῖς τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ ὁ Ὑπουργός. Μήπως δὲν εἶναι φθορὰ τοῦ κοινοβουλίου ὅτι ἔχετε τὰ 4/5 τῶν βουλευτῶν καὶ δὲν ἔχετε τὰ ἀναγκαῖα πρόσωπα διὰ νὰ καταρτίσετε τὴν Κυβέρνησιν; Δὲν κατηγορῶ οὐδένα τῶν Ὑπουργῶν. Εἶναι ὅμως φθορὰ καὶ περιφρόνησις τοῦ κοινοβουλίου ὅταν δὲν εὑρίσκονται τὰ κατάλληλα πρόσωπα διὰ νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτοῦ κυβέρνησις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συνεφώνησαν νὰ διαφωνοῦν μεταξὺ των οἱ ὑπουργοί. Σεῖς ἄλλως τε ἠθέλατε κυβέρνησιν εἰδικοτήτων.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχετε Κυβέρνησιν κατὰ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐκ μὴ μελῶν τῆς ἐκ τοῦ κοινοβουλίου. Δὲν ὁμιλῶ διὰ τὸν ἄρτι προσληφθέντα, ἀλλὰ ἔχετε ἀπὸ διετίας τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἶμαι ὑπερήφανος διὰ τὸν Ὑπουργὸν αὐτὸν καὶ διὰ τὸ ἔργον του.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν τὸν κατηγορῶ, ἀλλὰ ἐφθείρατε τὸ Κοινοβούλιον. Δὲν ἐζητήσατε ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ σᾶς δώσῃ πρόσωπα ἱκανὰ νὰ κατέχουν θέσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ πῶς νὰ μὴ λέγω ὅτι εὑρίσκεται ἡ Κυβέρνησις ἐν παραλύσει, ὅταν παραιτοῦνται Ὑπουργοὶ καὶ ἐκμισυργοῦνται ζητήματα μετὰ τὴν παραίτησίν των; Καὶ θέλετε ἀπόψε νὰ μᾶς εἴπητε τί θὰ ἀνακοινώσετε εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἐκάματε. Θὰ ἴδωμεν τί ἀνήκει εἰς σᾶς, ὅταν θὰ λογοδοτήσωμεν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ λογοδοτήσετε θὰ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις. Μοῦ λέτε ἂν συμφέρῃ νὰ λέγω τοῦτο. Πῶς νὰ μὴ τὸ λέγω, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ ἔργον σας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός) Σᾶς ἔκαμα μίαν πρότασιν.

Π. Τσαλδάρης. Νὰ τὴν κάμετε ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Ἐγὼ δὲν δέχομαι νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος αὐταρχικῶς, ἀλλὰ κοινοβουλευτικῶς. Μὴ γελᾶτε. Ὁ γέλως σας εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀπορείας σας. Χθὲς τὰ βράδυ ἐφέρατε ἀκόμη νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τῶν ἔργων κατὰ 30 ἑκατομμύρια δραχμάς. Εἶναι πολιτικὴ αὐτή;

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μήπως εἶναι πολιτικὴ ἡ κατάρρευσις ;

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι πολιτικὴ τὸ νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι θὰ κάμετε τὰ παραγωγικὰ ἔργα.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Πῶς τὸ λέτε αὐτό, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι τὰ ἔργα θὰ συνεχισθοῦν μὲ ποσὸν ἱκανόν, τὸ

ὁποῖον ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν : Θέλετε νὰ ἐμπνεύσετε ἀπιστιοδοξίαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅταν γνωρίζετε, διότι σᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι θὰ διατεθοῦν 100 ἑκατομμύρια διὰ τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν λέγεται ἡ ἀλήθεια.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μὰ δὲν εἶναι ἀλήθεια, εἶναι ψεῦδος. Καὶ θέλετε νὰ ζημιώσετε τὸ ἔθνος, ἀφοῦ γνωρίζετε ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Π. Τσαλδάρης. Σεῖς τὸ ζημιώνετε μὲ ὅσα λέτε. Δὲν θὰ εἰσέλθω, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ἔδαφος αὐτὸ τῆς συζητήσεως. Ἂν εἰσέλθω θὰ εἶσθε μεταμελημένος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὥστε ἐπιμένετε ὅτι δὲν θὰ συνεχισθοῦν τὰ παραγωγικὰ ἔργα; Αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ ἠττοπάθεια ἀπὸ τοῦ βήματος μάλιστα τῆς Βουλῆς εἶναι ἀσυγχώρητος.

Π. Τσαλδάρης. Ἀφίσατε, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὰς κατηγορίας ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων σας, ὅτι θὰ φέρουν ἀνωμαλίας εἰς τὸν τόπον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁπωσδήποτε ἡ μαγικὴ λέξις, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενα, δὲν ἐλέχθη.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐμπιστεύομαι πλέον νὰ εἴπω τίποτε, διότι ἀφοῦ μὲ ἐρωτήσατε ἂν δέχομαι κάτι, τὸ πλειοψηφικὸν μὲ μπαλοτάζ καὶ σᾶς εἶπα ὅτι τὸ δέχομαι, σεῖς δὲν τὸ ἐφαρμόζετε.

Ε. Κουλουμβάκης. Προκειμένου, κ. Πρόεδρε, νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον, θὰ ἠδυνάμην νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ ἓξ μῆνας, ἐπὶ ἓξ ἔτη, διὰ νὰ ἀναφέρω ὅλας τὰς τερατώδεις διατάξεις τὰς ὁποίας περιέχει τὸ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰς Βουλὰς πρέπει νὰ εἴμεθα πρακτικοὶ καὶ ἐπειδὴ ἐπείσθην ὅτι καμμία δύναμις δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ ἐπειδὴ ἔχω ὑποχρεώσεις πολιτικὰς διὰ τὰς ὁποίας ἐρωτῶ μόνον τὴν συνείδησίν μου, χάριν αὐτῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πολιτικῶν, παραιτοῦμαι τοῦ λόγου.

Μ. Μπενσαντζῆς. Δύο λέξεις θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω κ. Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Σᾶς εἶπα ὅτι τὸ ζήτημά σας ἔχει συζητηθῇ ἐπαρκῶς. Μόνον διὰ τὰς παρούσας ἐκλογὰς θὰ ἐφαρμοσθῇ χωριστὸς ἐκλογικὸς Σύλλογος.

Μ. Μπενσαντζῆς. Ἐγὼ θέλω νὰ εἴπω κ. Πρόεδρε, ὅτι μὲ τὸ ἄλλο σύστημα ἐδικαιολογεῖτο ὁ χωριστὸς ἐκλογικὸς Σύλλογος μὲ τὸ ὅτι ἐφοβεῖσθο μήπως ἐπηρεάζων τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν οἱ ψῆφοι ἐκεῖνοι. Τώρα καὶ μὲ τὸ νέον σύστημα διατηρεῖται τὸ ἴδιον καθεστώς. Καὶ ἡ ἀδικία εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ συνέβαλα εἰς τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ διὰ τὰς τροπολογίας ὁποῖαι ἀποτελοῦν κηλῖδα τοῦ νομοσχεδίου. Σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ ἀφορῶσα τοὺς ἀλλοθρήσκους. Δικαίως ἀπετέλουν χωριστὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἵνα μὴ ἡ Χριστιανικὴ πλειοψηφία παρεμποδίζει τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς μειοψηφίας. Τώρα ὅμως ἡ χωριστὴ ἐκλογικὴ περιφέρεια συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποχωρίζωνται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ὁλότητα, ἐνῶ ἡμεῖς θέλομεν νὰ συγχωνευθοῦν ψυχικῶς μὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Τοῦτο ἀντίκειται καὶ πρὸς τὸ γενικὸν ἐθνικὸν συμφέρον καὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἐναντι τῆς μειοψηφίας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Διαμαρτύρομαι καὶ ἐγὼ **κατὰ τῆς** διατάξεως αὐτῆς, εἶναι τὸ μόνον καλὸν τὸ ὁποῖον ἀνέμενα ἐκ τῆς ἀναλογικῆς. Ὅτι θὰ καταργηθοῦν οἱ χωριστοὶ ἐκλογικοὶ Σύλλογοι. Λυποῦμαι ὅτι τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐννοήσω διατὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει νὰ ψηφίσῃ ἀπόψε τὸ νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐὰν προτείνετε τὴν ἀναβολὴν τὴν δέχομαι, ἀλλὰ διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὥστε νὰ ἔχωμεν αὔριον τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸ Σάββατον τὸ περὶ τύπου . Ἄλλως θὰ τὸ ψηφίσωμεν ἀπόψε ὡς ἔχει.

Γ. Καφαντάρης. Πάντως ἡ περὶ ἀλλοθρήσκων διάταξις εἶναι παρεξηγήσιμος καὶ δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ, ὡς πνεῦμα ἀκατασχέτου μισαλλοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὸν νόμον. Μὴ νομίζετε ὅτι ἀγνοοῦμεν τί σημαίνει ἡ παραπομπὴ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν ἄλλην ἑβδομάδα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐξήγησα τοὺς λόγους ἐπαρκῶς. Μοῦ λέτε νὰ τὸ ἀναβάλωμεν δι' αὔριον, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐπιβάλετε νὰ μὴ συζητήσω αὔριον τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸ Σάββατον «περὶ τύπου».

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὡς λόγος ἀναβολῆς προβάλλεται ἡ ἔλλειψις χρόνου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ εἶναι πρόθυμος ν' ἀκούσῃ ὅλας τὰς συζητήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν λαμβάνετε ὅμως ὑπ' ὄψει ὅλα τὰ δεδόμενα, ἔχομεν ἓξ ὥρας ποὺ συζητοῦμε. Ἐπιθυμεῖτε κ. Πρωθυπουργὲ νὰ γίνῃ συζήτησις ἢ θέλετε νὰ ψηφισθῇ ἀσυζητητί;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπιθυμῶ συζήτησιν, ἀλλὰ δὲν δέχομαι ἐκβιασμούς.

Θ. Χαβίνης. Δὲν ὑπάρχει λόγος ἐκνευρισμοῦ. Θὰ ἀρχίσωμεν τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ἂς μείνωμεν ἕως τὸ πρωΐ. Δὲν θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ γίνεται αὐτὸ κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὑπὸ συζήτησιν εἶναι τελείως νέον διανεμηθὲν πρὸ ὀλίγων μόλις ὡρῶν, διαφέρει δὲ τοῦ ἀρχικοῦ κατὰ πολύ, διότι ἀντικαθιστᾷ τὸν νόμιμον πληθυσμὸν τῶν δημοτῶν διὰ τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ ἀντικατάστασις μεταβάλλει ἄρδην τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ ἐκλογικὸν καὶ θέλετε νὰ ψηφισθῇ ἄνευ συζητήσεως; Δύνασθε νὰ ἀσκῆτε πᾶσαν ἐκβίασιν, ἐξεβιάσατε ἄλλοτε τὴν συγκάλυψιν καταχρήσεων, χθὲς δὲ νομοσχέδιον διασπαθίσεως τοῦ δημοσίου χρήματος πρὸς τοὺς ἐργολάβους καὶ τώρα τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίου. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἂς κρίνῃ τὸ ἔργον σας καὶ ἂς εἴπῃ ἂν δὲν ἐχάθη..... ... .

Θ. Χαβίνης. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀφορῶντος τοὺς χωριστοὺς συλλόγους παρατηρῶ ὅτι ἂν μείνῃ ὡς ἔχει δὲν θὰ γίνῃ δευτέρα κατανομὴ καὶ δι' αὐτὸ προτείνω ν' ἀκολουθήσωμεν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ Βελγικὸν σύστημα.

Μ. Μπενσαντζῆς. Τὸ λογικώτερον εἶναι νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντισυνταγματικόν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ προσπάθεια νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε τὸ νομοσχέδιον ὀφείλεται εἰς τὸν καθεστωτικὸν κίνδυνον, ἀλλ' ἂς γίνῃ καὶ αὐτὸ ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἡ καλὴ ῥύθμισις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐγὼ δύο παρατηρήσεις θὰ κάμω καὶ θ' ἀφίσω τὴν πλειοψηφίαν νὰ κάμῃ ὅτι θέλει. Ἐπιμένει ἡ Κυβέρνησις νὰ διατηρήσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς χωριστοὺς Συλλόγους καὶ ἐρ' ὅσον μὲν εἴχομεν μικρὰς περιφερείας καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζε ὅτι ὠφελεῖτο κομματικῶς, ὑπῆρχε κάποια δικαιολογία, τώρα ὅμως μὲ τὰς μεγάλας περιφερείας δὲν δικαιολογεῖται νὰ ἔχωμεν χωριστοὺς συλλόγους. Πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ εὑρεθῇ καὶ ἀντιμέτωπος ἑνὸς λαοῦ ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην σημασίαν σήμερον ἰδίως διὰ τὰ οἰκονομικὰ πράγματα. Θέλετε νὰ θυσιάσωμεν τὰ πάντα διὰ τὸ καθαρῶς κομματικὸν συμφέρον σας; Διαμαρτύρομαι διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία θέλει νὰ ψηφίσῃ διατάξεις ἀντιστρατευομένας εἰς πᾶσαν ἰδέαν ἐλευθερίας. Εἶναι ἀναχρονισμός, εἶναι δουλικὴ ἡ διάταξις αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλετε εἰς ἕνα λαόν. Ἀλλὰ διατί τάχα θέλετε νὰ μεταβάλετε τὴν περιφέρειαν τοῦ ἰδικοῦ νομοῦ προσθέτοντες ἐκλογεῖς τοὺς ὁποίους δὲν εἶχεν ὡς τώρα. Εἶναι καὶ τοῦτο ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία πρὸς ἐμὲ ἢ φροντὶς διὰ νὰ μὴ ὑπερισχύσω, πρᾶγμα ἀδύνατον βέβαια, εἰς τὰς ἐκλογάς. Συγχαίνομαι μὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ ἀπέρχομαι τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἔλθω, ἐὰν νομίσω ὅτι πρέπει νὰ ἔλθω πάλιν καὶ ὄχι εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλ' ὡς εἷς ἕνα κέντρον συναθροίσεως.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἡ γλῶσσα τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπῆρξεν ἥκιστα κοινοβουλευτικὴ καὶ μὲ πολλὴν λύπην μου τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ

ὅτι συχαίνεται.. Ὠφείλω νὰ εἴπω, σχετικῶς μὲ τὰ λεχθέντα περὶ τοῦ Νομοῦ, ὅτι δὲν πρόκειται παρὰ περὶ μικρῶν συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς Γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς ἐψήφισαν εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται σήμερον.

Ὁ κ. ***Ι. Μουντζουρίδης*** κατακρίνει τὴν διάταξιν περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, τονίζων, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις ἡ ὁποία γίνεται διὰ τοὺς ἀρχηγούς, νὰ μὴ τίθενται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐκλογέων, εἶναι ἀδικαιολόγητος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ πάρετε περισσοτέρας ἀπὸ μίαν ἕδραν εἰς τὸν Νομόν σας, μὴ φοβεῖσθε, ἀλλὰ ἂν πάρετε μίαν εἶναι ὀρθὸν νὰ μὴ τὴν πάρῃ ὁ κ. Τσαλδάρης;

Ὁ κ. ***Ι. Μουντζουρίδης*** προσθέτει ὅτι μὲ τὴν διάταξιν αὐτὴν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐκλεγοῦν περισσότεροι ἀπὸ τὴν Κορινθίαν καὶ νὰ μὴ ἐκλεγῇ κανεὶς ἀπὸ τὰς μικρὰς ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ἀβάσιμος ἡ διάταξις αὐτὴ παρουσιάζει τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα ἐξέθηκεν ὁ κύριος βουλευτής. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια.

Ἄρχεται κατ' ἄρθρον ψήφισις τῆς προτάσεως νόμου καὶ γίνονται δεκτὰ μέχρι τοῦ 85ου συμπεριλαμβανομένου.

Ἐπὶ τοῦ 86ου ἄρθρου λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Δ. Μακκᾶς*** ὅστις λέγει ὅτι εἶναι προφανὴς ἡ ἀδικία, τὴν ὁποίαν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον. Ἡ καθιέρωσις τοῦ μοναδικοῦ σταυροῦ θὰ σημάνῃ τὸ τέλειον ἀλληλοφάγωμα τῶν συνυποψηφίων, (θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι), θὰ σημάνῃ ἔλλειψιν ἐνιαίας ἐμφανίσεως τῶν συνδυασμῶν, θὰ σημάνῃ τὴν ἐνίσχυσιν πάσης προεκλογικῆς συναλλαγῆς, τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς τῆς δημαγωγίας δι' ὑποσχέσεων πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ἀπραγματοποιήτων πραγμάτων. Τὸ σύστημα τοῦ ἑνιαίου σταυροῦ, ὅπερ ἔχει τὴν ἔννοιαν ἑνιαίας ψήφου, ἣν κατέκριναν καὶ ὁ κ. Κούνδουρος καὶ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι μεγάλοι πολιτικοί, ἀποτελεῖ ἰδίως διὰ τὰς μεγάλας περιφερείας μεγάλην ἀδικίαν. Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῶν προγραφῶν καὶ κατὰ τοῦ ἑνὸς σταυροῦ, καὶ καταλήγει ὅτι, ἐὰν ὁ κοινοβουλευτισμὸς νοσεῖ πρέπει νὰ πρασέξῃ ἡ Βουλὴ μήπως δώσῃ τὸ τελευταῖον κατ' αὐτοῦ κτύπημα.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὅπως ἔχῃ καὶ τὰ ἑπόμενα μέχρι τοῦ 107 συμπεριλαμβανομένου.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ 108 διαγράφεται. (δισμαρτυρίαι).

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὸ ζήτημα τοῦ νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς ἀρχηγοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ζητῶσι σταυρούς, δι' αὐτοὺς τὸ εἰσηγήθην ἐγώ, ἀπόψε ὅμως εἶδα ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ σύστημα ἐπέρχεται κάποια ἀνωμαλία. Εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν λ. χ. ἐπειδὴ ἀπαλλάσσεται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ τοῦ νὰ πάρῃ σταυρούς, θὰ συμβῇ ἡ Κορινθία νὰ πάρῃ ἕνα περισσότερον βουλευτήν, καὶ αἱ μικρότεραι ἐπαρχίαι νὰ μείνουν χωρὶς ἀντιπρόσωπον. Δι' αὐτὸ συμφωνῶ εἰς τὴν διαγραφήν.

Γίνεται δεκτὴ ἡ διαγραφή, μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 109 καὶ 110.

Ἐπὶ τοῦ 111 ἄρθρου ὁ κ. ***Γ. Βοραζάνης*** λέγει, ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνεται ἡ δευτέρα κατανομὴ διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὸν ἰσχύσαντα κατὰ τὸ 1926 νόμον, οὐσιαστικῶς δὲ ἡ δευτέρα κατανομὴ καταργεῖται καὶ ἐπανέρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην εἰς τὴν τρίτην.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Νὰ τεθῇ ἀντὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ τὸ ἰσχῦσαν κατὰ τὸ 1926.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἄρθρα τῆς προτάσεως νόμου καὶ ψηφίζεται αὕτη ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Εἶτα λύεται περὶ ὥραν 11.30' μ. μ. ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'

Παρασκευῆς 26 Μαΐου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Τσιτσάρας*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἀνέργων οἰκογενειῶν κατοίκων Ἀμφικλείας περὶ παροχῆς ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Κούνδουρος*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς πανελληνίου ἐπαγγελματικῆς ἑνώσεως πλοιάρχων, τῆς πανελληνίου ἑνώσεως μηχανικῶν ἐμπ. ἀτμ)πλοίων καὶ βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, τοῦ πανελληνίου συνδέσμου οἰκονομ. ἀξιωματικῶν, τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ναυτῶν καὶ θερμαστῶν, τῆς πανελληνίου ἑνώσεως Θαλαμηπόλων καὶ τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ναυτομαγείρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Τσιτσάρας*** καταθέτει ψήφισμα τοῦ συνδέσμου ἰδιοκτητῶν ἐλαφρῶν αὐτοκινήτων διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἀπαγορεύσεως ἐνεργείας ἐκδρομῶν παρὰ τῶν ἐλαφρῶν αὐτοκινήτων.

Ἡ ἀνωτάτη πανελλήνιος συνομοσπονδία πολυτέκνων ὑποβάλλει διὰ ψηφίσματος τὰ πορίσματα τοῦ 6ου πανελληνίου συνεδρίου τῶν πολυτέκνων καὶ παρακαλεῖ ὅπως γίνωσι ταῦτα ἀποδεκτά.

Ὁ Ξενοφῶν Ἀγγελόπουλος κτηματομεσίτης καὶ ἀντιπρόσωπος γενικοῦ ἐμπορίου, κάτοικος Ἀθηνῶν, διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἄδικον καταδίωξίν του.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ψήφισμα τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Ἁγυιᾶς ζητούντων τὴν χορήγησιν προθεσμίας πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρεῶν των ἐκ καλλιεργητικῶν δανείων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τσαρουχοπειῶν Φιλιππιάδος ζητούντων ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν προμηθευθῇ παρὰ αὐτῶν τσαρούχια.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** καὶ ***Γ. Στρᾶτος*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τῶν προέδρων κοινοτήτων ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος καὶ περιφερείας Τυρνάβου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ γυμνασίου Τσαριτσαίνης.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Λ. Ξανθοπούλου.

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Α. Παπαδάτος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σ)βρίου 1931 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμου 5148 καὶ τοῦ νόμου 2508, περὶ ἐξακριβώσεως καὶ

διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ τουρκοκρατίας χριστιανικῶν κοινοτήτων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4952».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς, Ρ. Λιβαθυνόπουλος, Γ. Βελλιανίτης καὶ Α. Ταβουλάρης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5019, «περὶ ἱδρύσεως σχολικῶν ταμείων καὶ σχολικῶν ἐφορειῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4042, «περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Παπαθανάσης, Θ. Κολιαλέξης, Γ. Τηλικίδης, Κ. Χατζῆς κλπ.*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ».

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκποίησιν μελέτης τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐνδεχομένην κατασκευὴν τμήματος τοῦ ὅλου ἔργου».

Ὁ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν».

Ὁ κ. ***Α. Παπαδάτος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως ἐπὶ δίμηνον τῆς προθεσμίας τῆς ἀναλώσεως τῶν ἐν ἀποταμιεύσει εὑρεθέντων ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προελεύσεως, ἄνευ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ νόμου 5312».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σηβρίου 1931 Δ. περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμου 5148 καὶ τοῦ νόμου 2508, περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν Ν. Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν κοινοτήτων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου:

1) Περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν αὐτοῦ».

2) «περὶ εἰσφορᾶς 500,000 δρχ. παρὰ τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρου φυματιώντων ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς».

3) «περὶ καθορισμοῦ λιμένων ἀπόπλου κλπ.».

4) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑβαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 284 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** συνιστῶν ἀναφορὰν τῶν κτηματιῶν Λεχαινῶν, περὶ χορηγήσεως παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συμπληρωματικῶν δανείων, ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν ἀπροστάτευτοι οἱ καπνοπαραγωγοὶ κατὰ τὸ κρισιμώτερον σημεῖον τῆς καλλιεργείας ἀλλὰ νὰ ἐπικουρηθῶσι παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ νὰ συνεχίσωσι τὴν καλλιέργειαν ἀφοῦ καὶ ἡ οἰκονομική των κατάστασις ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἦσαν ἀνεπαρκῆ καὶ δὲν συμφέρει κατ' οὐδένα λόγον νὰ σταματήσῃ ἡ καλλιέργεια καὶ νὰ καταστραφῇ ἡ παραγωγὴ ἡ ὁποία προμηνύεται πλουσία, δι' ἐλάχιστα ποσὰ ποῦ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** συνιστῶν ἀναφορὰν τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχου Κατούνα, λέγει, ὅτι τὰ ἐν τῇ αἰτήσει του ἀναγραφόμενα εἶναι ἀληθῆ καὶ δίκαια. Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπηρεσία ὅλως ἀψυχολογήτως προέβη εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐξῆς ἀδικήματος, γενικοῦ ἄλλως τε δι' ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀποστρατευθέντας μετὰ τὸ 1913 καὶ πρὸ τοῦ 1926.

Ἡ τότε Κυβέρνησις ἐθέσπισε διάταξιν δι' ἧς ἀνεγνωρίζοντο εἰς τοὺς μετὰ τὸ 1926 ἀποστρατευθέντας 49 ἡμέραι ἐπὶ πλέον ὑπηρεσίας καὶ οὕτω βλέπομεν τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς τοῦ 1912—13 νὰ λαμβάνωσι 49 ἡμερῶν σύνταξιν ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ταγματάρχας καὶ συνταγματάρχας οἱ ὁποῖοι ἀπεστρατεύθησαν πρὸ τοῦ 1926. Τοῦτο νομίζω ὅτι εἶναι ἄδικον καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ τὸ θεραπεύσῃ.

Γ. Κατεχάκης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά.

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπαθανάσης*** καὶ ***Ι. Νικολίτσας*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ Ζαχαρίου Παπαζαχαρίου ἀναπήρου πολέμου διαμαρτυρομένου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36,762 ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ ἀποστράτου ἀνθυπασπιστοῦ χωροφυλακῆς Π. Ἀμπλινίτη παραπονουμένου διὰ τὴν ἄδικον καὶ παράνομον διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὅπως κρατηθῇ ἐκ τῆς συντάξεώς του τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸν ἐπίδομα ἀποτάξεως. Ἡ διαταγὴ αὕτη εἶναι ὄχι μόνον πραγματικῶς ἄδικος καὶ ἀδικαιολόγητος ἀλλὰ καὶ νομικῶς ἀστήρικτος, διότι ἐπὶ οὐδεμιᾶς νομικῆς ἀρχῆς καὶ διατάξεως εὑρίσκει βάσιν καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἄρῃ τὴν ἀδικίαν.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἔσπευσα νὰ ζητήσω τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ κ. ***Γ.Γερογιάννης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ, Βιοτεχνικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ κόσμου Φιλιππιάδος περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν κτλ.

Ὁ κ. ***Μ.Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν περὶ ἀποστολῆς θείου καὶ θειϊκοῦ χαλκοῦ εἰς Λευκάδα.

Ὁ κ. ***Η. Τσεριώνης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορικοῦ συνεδρίου Πύργου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιοστασίου καὶ εἰς τὸν νομὸν Ἠλείας, τονίζων ὅτι ἐπείγει τὸ πρᾶγμα διότι ἡ κρίσις ἐν Ἠλείᾳ εἶναι ἐντονωτέρα ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπαρχίαν. Παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. ***Τ. Αναστασίου*** λέγει, ὅτι ὅλως ἀδικαιολογήτως καὶ παρὰ τὰς δοθείσας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ πανελληνιακοῦ ἐμπορικοῦ συνεδρίου ὑποσχέσεις δὲν συμπεριελήφθη καὶ ἡ περιφέρεια τῆς Ἠλείας εἰς τὸ διάταγμα τῶν ἐμπορικῶν διευκολύνσεων, ἐνῷ ἔπρεπε πρωτίστως νὰ διευκολυνθῇ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς Ἠλείας, πληγεὶς ἐξαιρετικώτερον πάσης ἄλλης περιφερείας ἐκ τῆς περυσινῆς συμφορᾶς τῆς καταστροφῆς τῆς παραγωγῆς. Παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπεκτείνῃ τὸ διάταγμα τοῦ δικαιοστασίου ἐπειγόντως καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ πρωτοδικείου Ἠλείας.

Ὁ κ. ***Ι. Λεωνίδας*** συνιστῶν ἀναφορὰν τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ἰδιοκτητῶν ἱστιοφόρων Πειραιῶς, λέγει, ὅτι εἶναι ἐπάναγκες νὰ τακτοποιηθοῦν τὰ ζητήματα περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἡ ἀναφορὰ ἐφόσον μάλιστα δὲν πρόκειται περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ δημόσιον καὶ διὰ τὴν λῆψιν τῶν ὁποίων εἶναι ἀρκετὴ ἡ καλὴ θέλησις. Ζητοῦν οἱ ἀναφερόμενοι νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως μηχανικῶν.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Δυνάμει ἑνὸς νόμου ψηφισθέντος πρὸ καιροῦ ἔχομεν ἐπιτρέψει νὰ μὴ πέρνουν τὰ ἱστιοφόρα μέχρις ἑνὸς ὁρίου μηχανικούς. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ τὸ ἐπιτρέψωμεν αὐτὸ εἰς ἱστιοφόρα 500 τόννων.

Ι.Λεωνίδας. Ὄχι, ἀλλὰ τὸ ὅριον τῶν 15 τόννων εἶναι πολὺ μικρόν, καὶ τὰ ἱστιοφόρα 80 ἀκόμη τόννων ἡμποροῦν νὰ κάμουν τὴ δουλειά των μὲ τὸ πλήρωμα μόνον. Ζητοῦν ἀκόμη οἱ ἀναφερόμενοι νὰ καταιωθῇ τὸ ζήτημα τῶν σλεπίων, ἐπίσης νὰ μὴ μεσολαβοῦν μεσῖται. Ἄλλη αἴτησίς των ἀφορᾷ τὸ 30ο/ο τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

Π. Ἀργυρόπουλος. (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Ἐκάμαμεν σχετικὴν σύστασιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι.Λεωνίδας. Ἐπίσης ζητοῦν τὴν ἵδρυσιν ταμείου προνοίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὔκολον.

Ὁ κ. ***Μ.Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς ἀμπελοκτημόνων Καθάλου περὶ ἀποστολῆς γεωπόνου πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν αἰγοτροφικῶν διαπωλῶν Πειραιῶς ζητούντων τὴν ἅρσιν τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύθη νὰ περιφέρωνται οὗτοι ἄλευρα καὶ συνεπῶς ἀγοράζοντες ταῦτα ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς πληρώνουν 100—130 δραχμὰς περισσότερον τὸν σάκκον. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἵνα διατάξῃ τὰς ἐκεῖ ἀρχὰς ἵνα λάβουν τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα πρὸς χορήγησιν ἀλεύρων ἐκ κῶν κυλινδρομύλων ἵνα μὴ τὰ περίχωρα τοῦ Πύργου τρώγουν τὸν ἄρτον των ἀκριβώτερον.

Ὁ κ. ***Σ. Τρικούπης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου, λέγει, ὅτι ἀπὸ ἐτῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους 150.000 δραχμὰι ἐτησίως διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ κήπου τῶν Ἡρώων. Ἤδη ἐκ τῆς ὑποβληθείσης παρὰ τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου ἀναφορᾶς καὶ ἐξ ἄλλων διαμαρτυριῶν πληροφοροῦμαι ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο πρόκειται νὰ μειωθῇ εἰς δραχμὰς 75.000. Θέλω νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐλάχιστον καὶ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ περικοπῇ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐδίδετο. Ἀναγνωρίζω ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν οἰκονομιῶν, ἀλλὰ αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τὸ χορηγούμενον ποσὸν διὰ τὸν κῆπον τῶν Ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου ὅπου εὑρίσκονται τὰ ὀστᾶ τῶν συναγωνιστῶν καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τοὐλάχιστον εἰς 100 χιλ.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ σύστασις.

Α. Παπαθανάσης. Ἡ προβαλλομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δικαιολογία τῶν οἰκονομιῶν δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν περικοπὴν τῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου, ὅστις συμβολίζει τὴν ὑψηλοτέραν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας, τοῦ χώρου ἐκείνου ὅστις ἀπὸ τὴν πρώτην ἐλευθέραν συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων ἐθεσπίσθη εἰς τόπον Πανελληνίου Προκυνήματος πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους μαχητάς, οἵτινες διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας των ἀνύψωσαν τὴν μικράν, ἀνίσχυρον καὶ δούλην τότε Ἑλλάδα εἰς τὸν τηλαυγῆ φάρον ἰδέας τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ γένους κοιλιὰν ἦραν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ πνοὴ τῆς μακρυνῆς ἐκείνης νύκτας θὰ ἀναπτύξῃ καὶ τονώσῃ τὸ αἴσθημα τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ πατριωτισμοῦ τῶν ἐπιγεννωμένων γεννεῶν εἰς τοὺς καιροὺς αὐτοὺς τῶν μικροτήτων, τῶν παθῶν, καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀντιθέσεων. Ἡ περικοπὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὸν χῶρον αὐτὸν ἀποτελεῖ ὄχι μόνον πρᾶξιν ἀδικαιολογήτων, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψιν εὐλαβείας πρὸς τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ σύμβολα.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν παραγωγῶν στεμφυλοπνεύματος Ἀνδραβίδος οἱ ὁποῖοι καίτοι ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου παρέδωκαν τὸ προϊὸν αὐτῶν εἰς τὸν Κρατικὸν Ἀντιπρόσωπον Ἀμαλιάδος, δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ πτωχῶν παραγωγῶν παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ διατ ξῇ τὴν ταχυτέραν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐνταλματος πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν Ἐπιτροπῆς Ἰδιοκτητῶν δανείων ἐνυποθήκων ὑπὸ ξένον συνάλλαγμα Ἰωαννίνων περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ ἄρσεως τῆς χρυσῆς βάσεως.

Ὁ αὐτὸς Βουλευτὴς ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὁμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων Πολέμου, λέγει, ὅτι ἐξεδόθη διαταγὴ καθ' ἣν ἀπαγορεύται νὰ πληρώνωνται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀναπήρων. Τὸ μέτρον εἶναι ὀρθώτατον διὰ νὰ κτυπηθοῦν οἱ μεσάζοντες, ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ μεγάλων ποσῶν διότι ἐκεῖ ὑπάρχει συνήθως ἡ λοβοτομία. Προκειμένου ὅμως περὶ συντάξεως τοῦ τρέχοντος μηνὸς πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πληρωμὴ δι' ἀντιπροσώπου διότι δὲν εἶναι εὔκολον διὰ μικρὰ ποσὰ νὰ κατέρχωνται οἱ δικαιοῦχοι εἰς τὰς πόλεις πρὸς εἴσπραξιν.

Α. Παπαδᾶτος. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. ***Γ. Στρᾶτος*** λέγει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας του μεταβαίνουν εἰς τὴν Ἄρταν διὰ νὰ προμηθευθοῦν ἀραβόσιτον ἐπὶ πληρωμῇ, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἐκεῖ ἀρνοῦνται νὰ τοὺς χορηγήσουν. Παρακαλεῖ νὰ διαταχθῇ ὁ νομάρχης Ἄρτης ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν χορήγησιν ἐφ' ὅσον μάλιστα πρόκειται νὰ ἀγοράζουν ἐκ τοῦ ἐμπορίου.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἴσως δὲν ὑπάρχει ἐπάρκεια ἐκεῖ.

Ι. Νικολίτσας. Τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν κάμνει καὶ ὁ ἀστυνόμος Ναυπάκτου, παρακαλῶ νὰ δοθῇ ἐντολὴ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις.

Προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας ζητεῖ τὸν λόγον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συσκέψεως ἡ ὁποία ἔγινε προχθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως

ἀνεγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας πληροφορίαι αἱ ὁποῖαι διαστρέφουν καθ' ὁλοκληρίαν τὰ κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν λεχθέντα καὶ ἀποφασισθέντα. Μία ἐκ τῶν ἐφημερίδων τούτων, ἡ ὁποία διακρίνεται περισσότερον διὰ τὴν ἀντιπολιτευτικήν της ὀξύτητα, λόγῳ τοῦ νεοφωτίστου της εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἀντιπολιτευτικόν, ἀναγράφει ὡς ἑξῆς τὸ συμπεράσματα τῆς συσκέψεως ταύτης. «Αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς διετυπώσαμεν χθὲς διὰ τὴν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν σύσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἐπηλήθευσαν πέραν πάσης προσδοκίας. Αἱ προχειρολογίαι, ἀμελέτητοι καὶ ἀστήρικτοι προτάσεις, τὰς ὁποίας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλε διὰ τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους, ἀπερρίφθησαν μὲ τόσον ἀπόλυτον ὁμοφωνίαν, ὥστε ἠναγκάσθη καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃ. Καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις μιᾶς ἄλλης ἐν προκειμένῳ πολιτικῆς στηριζομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ Ἑλλάς, περιορίζουσα τὰς δαπάνας της εἰς τὸ κατώτατον δυνατὸν ὅριον, τὸ ἐπιτρεπόμενον δι' ἕνα Κράτος πολιτισμένον, θὰ διαθέτῃ ὅσον ἠμπορεῖ περισσότερα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοὺς δανειστάς του ὑποχρεώσεων» Ἔχω καθῆκον, κ. βουλευταί, νὰ σᾶς δηλώσω ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ψευδῆ καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται παντάπασιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Τὰ ἀληθῆ γεγονότα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διαστρέφονται τὰ κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς Κυβερνήσεως μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ ἴσως καὶ ὁ θεσμὸς αὐτός, ὁ τόσον χρήσιμος, νὰ περιέλθῃ εἰς ἀχρηστίαν Ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπέβαλε τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου εἰσηγεῖτο τὰς ἀντιλήψεις του περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἐξωτερικοῦ μας δημοσίου χρέους. Διὰ τοῦ ὑπομνήματος ἐκείνου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγεῖτο διαζευτικῶς δύο λύσεις. Μίαν πρώτην καὶ μίαν δευτέραν. Πρὶν ἡ προκαλέσω τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνόμισα ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ συγκαλέσω εἰς σύσκεψιν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀποστέλλων εἰς αὐτοὺς τὴν προτεραίαν ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος διὰ νὰ τὸ μελετήσουν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀκούσῃ τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν πρὶν λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις. Ὅταν ἤρχισεν ἡ συζήτησις, εἷς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἠρώτησεν ἂν ἡ Κυβέρνησις δι' ἐνεργείας της τινὸς εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς πιστωτάς μας δὲν κατέληξουν εἰς συνεννόησιν, νὰ ἐκθῇ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος δι' ἀμεροληπτου διαιτησίας. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπηντήσαμεν ὅτι διὰ τῆς τελευταίας ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐδηλώσαμεν ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποβάλωμεν τὸ ὅλον ζήτημα εἰς διαιτησίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν φθάσωμεν μὲ τοὺς δανειστὰς εἰς συννενόησιν. Παρεμηρήθη τότε ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δεσμεύομεν ἐνδεχομένην ἐνέργειαν τῶν διαδόχων μας καὶ ἔσπευσα ἀμέσως νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ἀπάντησις ἐστάλη μόλις τὴν προηγουμένην τὸ βράδυ, ὅτι ὑπάρχει πάντοτε καιρὸς νὰ σπεύσωμεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἀνταποκρινομένη εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅτι παρακαλοῦμεν νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ δοθεῖσα καὶ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποβάλωμεν ἀμέσως τὴν παραίτησίν μας διὰ νὰ ἀναληφθῇ ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐφόσον αὕτη θὰ εἶχε τὴν γνώμην ὅτι δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ μονομερῆ λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους μας. Παρετήρησα ὅμως ὅτι ἡ σημερινὴ τοιαύτη μονομερὴς λύσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διανεηθῇ ὅτι εἰμπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τοιαύτην μονομερῆ λύσιν ἀρνουμένη νὰ ὑποβάλῃ ἐν ἀνάγκη τὴν ἀντιγνωμίαν πρὸς τοὺς δανειστάς μας εἰς ἀμερόληπτον διαιτησίαν, διότι αὐτὸ θὰ διέθετε δυσμενῶς ἐναντίον τῆς χώρας, ὄχι μόνον τοὺς ὁμολογιούχους καὶ τὰς Κυβερνήσεις των, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον, ὥστε νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον διαπραγμάτευσις τοῦ ζητήματος θὰ κατέληγεν εἰς ἀποτυχίαν. Μοῦ διέφυγε τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καὶ μοῦ τὸ ὑπέμνησεν ὁ συνάδελφός μου Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τὴν τερμάτισιν τῆς συζητήσεως, νὰ ὑπομνήσω ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχει προσυπογράψει τὴν ρήτραν τῆς διαιτησίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται, ὅπως καὶ ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἀπέναντι αὐτῆς, ὅσαι ὑπέγραψαν τὴν ἐν λόγῳ ρήτραν, ὁσάκις ἀναφύεται διαφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης Κυβερνήσεως νὰ μὴ λύεται αὕτη διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς διαιτησίαν. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ὑπομνήσω τοῦτο, αἱ λοιπαὶ ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας ὑπέβαλλον, ἡ πρότασις τὴν ὁποίαν ἔκαμα νὰ ἐγκαταλείψω ἀμέσως τὴν ἀρχήν, ἵνα οἱ διάδοχοί μου ἀδέσμευτοι διαπραγματευθοῦν τὸ ζήτημα, ἀποτέλεσμα εἶχον ὅτι αἱ ἀντιρήσεις αὗται ἀπεσύρθησαν.

Ὅταν ἐξετάσθη τὸ περιεχόμενον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφάνη ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς συσκέψεως αὐτῆς ἐνέκριναν τὴν πρώτην πρότασιν τὴν διαζευκτικὴν καὶ ὄχι τὴν δευτέραν. Ἡ πρώτη πρότασις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ σᾶς ἀνακοινωθῇ σήμερον κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀφοῦ τὸν διαχωρισμὸν ἐὸς ὡρισμένου ποσοῦ, ἐκείνου τὸ ὁποῖον μᾶς μένει, ἀφοῦ κάμωμεν ὅσα εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας, τουλάχιστον, περικοπάς, εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει νὰ τὸ δώσωμεν ὑπὲρ τῶν ὁμολογιούχων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων. Ἡ μόνη παρατήρησις ἡ ὁποία ἔγινεν ἦτο αὕτη. Ὅτι ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ ὑπόμνημά του εἰσηγεῖτο τὴν γνώμην νὰ ὁρίσωμεν τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ τὸ εἴχομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ τὸ τρέψῃ εἰς συνάλλαγμα διὰ νὰ τὸ δώσῃ πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους, παρὰ κατόπιν συμφώνου γνώμης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συναλλάγματος, ἵνα τοιουτοτρόπως ἀποφεύγηται ὁ κίνδυνος τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος εἰς ὥραν ἀκατάλληλον καὶ ἐπομένως προλαμβάνεται ἡ ὕψωσις τοῦ ξένου συναλλάγματος ἀπέναντι τῆς δραχμῆς. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ νομίζω ὅτι πρῶτος ἐξεδήλωσεν τὴν γνώμην του ὁ κ. Παπαναστασίου, εἶπον, ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον κινδυνεύομεν νὰ ἐπηρεάσωμεν ψυχολογικῶς τὴν ἀγορὰν τοῦ συναλλάγματος, διότι σήμερον γνωρίζει ὁ κόσμος ὁ οἰκονομικὸς καὶ ὁ ἐμπορικός, ὅτι δὲν ἔχομεν ἐφέτος νὰ ἐπιδαρυνθῶμεν μὲ ἐξαγωγὴν συναλλάγματος διὰ τὸ ἐξωτερικόν μας χρέος καὶ θὰ εἶναι καλύτερον, ἴσως, νὰ παραλείψωμεν αὐτὴν τὴν ὑπὸ τοιαύτας ἄλλως τε ἐγγυήσεις διανοιγομένην ὁδὸν τῆς μετατροπῆς τῶν δραχμῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα. Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ ἀρχηγεῖου τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐδήλωσα ὅτι ἀποδέχομαι, διότι νομίζω καὶ ἐγὼ ὅτι ἐνῷ οὐσιαστικῶς τὸ πρᾶγμα δὲν διαφέρει, ψυχολογικῶς παρουσιάζει διαφορὰν καὶ καλύτερον εἶναι νὰ ἀποφύγωμεν τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀφοῦ ἄλλως τε, ὅπως εἶπον, δὲν πρόκειται νὰ λύσωμεν τὰ ζητήματα τοῦ χρέους μας αὐτοδυνάμως ἀλλὰ διὰ συννενοήσεως μὲ τοὺς πιστωτάς μας. Τοιουτοτρόπως κατελήξαμεν ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ πρώτη ἐκ τῶν δύο γνωμῶν τὰς ὁποίας εἰσηγήθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν παράλειψιν τῆς ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἐνγυήσεις μετατροπῆς τῶν δραχμῶν εἰς συνάλλαγμα. Οὕτως ἔχουσι τὰ γεγονότα. Καὶ θὰ ἴδετε κατὰ πόσον ὁμοιάζει ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τῶν γεγονότων μὲ τὴν γενομένην διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος περὶ διακανονισμοῦ

τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ τοῦ χειμάρρου Συχαινῶν». μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικοῦ λάθους κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ τοῦ Χαράδρου Συχαινῶν ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 ὁμοίου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ τοῦ Χαράδρου Συχαινῶν τροποποιουμένου ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διοίκησις τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ τοῦ Χαράδρου Συχαινῶν ὡς καὶ ἡ ὑδρονομὴ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Συμφώνως πρὸς τὰ κεκτημένα δικαιώματα καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον διαίρεσιν τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ Χαράδρου Συχαινῶν εἰς τοὺς ἑπομένους αὔλακας.

Αὔλακες Γλαύκου:
1) Σαραβλίου.
2) Μπεγουλακίου.
3) Ἀαλεΐκου.
4) Ρωμανεΐκου.
5) Ἐγλυκάδος.
6) Πατρῶν.

Αὔλακες Χαράδρου Συχαινῶν:
7) Συχαινῶν καὶ
8) Μέσα καὶ ἔξω Ἀγυιᾶς.

Τὰ ὅρια τοῦ αὔλακος Ἀαλεΐκου ἀρχόμενα ἐκ τοῦ ὑδρομύλου Γερούση συναντῶσιν ἐντεῦθεν τοῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆ τὴν βατὴν ὁδὸν πρὸς Περιβόλαν καὶ ὑδρόμυλον Καλλιοπούλων καὶ παραλλήλως τῆς ὁδοῦ κατερχόμενα θὰ ποτίζωσι τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ κτήματα ὡς πάντοτε, θὰ κατέρχωνται καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ κτήματα ὡς πάντοτε, θὰ κατέρχωνται μέχρι καὶ τῶν κτημάτων τοῦ παραύλακος Λουμίᾳ, κατερχόμενα μέχρι καὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀδελφῶν Πανίτσα, ἄτινα ὑπονοοῦνται ἐντὸς τοῦ αὔλακος τούτου, καὶ ἐκεῖθεν θὰ ποτίζωσι πάντα τὰ κτήματα τὰ ἔχοντα κεκτημένα δικαιώματα δουλείας.

Ἐκ τοῦ αὔλακος Πατρῶν, ἐκτὸς τῶν κτημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. (Ἐφ' Κυβ. 161)21)5)26 τεύχος 1ον) κτημάτων, δικαιοῦται ἀρδεύσεως χάριν τῆς ἰσοσκελοῦς τῆς ἀρδεύσεως καὶ τὰ κτήματα τῶν Ἑλένης καὶ Εἰρήνης Παπαηλιοῦ, Εὐγενίου Βεναρδῆ, Σωτηρίας χήρας Ταρρῆ, Γεωργίου Παπαβραμοπούλου, Δημ. Σοῦρα, Εὐαγγέλου Καλογεροπούλου, Νικολ. Ἀνδρουτσέλη, Νικολ. Γουρδούπη. Ἰωνάννου Ντούρου, Παναγ. Φαρμάκη, Δημήτρως χήρας Ἀναστασοπούλου, Γεωργ. Γιαννακοπούλου, Κωνστ. Γιαννακοπούλου, Ἀνδρ. Ἀθανασοπούλου, Φιλίππου Ἀθανασοπούλου καὶ Κεωργ. Σταμούλη.

Δι' ἕκαστον αὔλακα συνιστᾶται τριμελὴς ἐπιτροπή, ἥτις θὰ ἔχῃ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν ὕδατος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀρδεύσεως εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ἀνὰ τριετίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἀνὰ τριετίαν καὶ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ὁ Νομάρχης κατόπιν γενικῆς προσκλήσεως του δημοσιευομένης ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς φορὰς τῆς τὰς ἐν Πάτραις ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις καλεῖ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀρδεύσεως ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους δηλώνουν αὐτῷ ὑπευθύνως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρδευομένων ἑκτάσεων των κατὰ στρέμμα ὡς καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ὑπάρχει ἡ ἀρδευόμενος ἔκτασις. Αἱ δηλώσεις αὗται συμφώνως πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῆς ἀρδευομένης ἐκτάσεως καταχωρίζονται εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερθέντων αὐλάκων. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου οὐδεμία δήλωσις θὰ γίνεται δεκτή.

Ἄρθρον 6.

Οἱ οὕτω συνταχθέντες πίνακες ἐκτίθενται ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου τοῦ πρώτου ἔτους τῆς τριετίας εἰς ὁρατὸν μέρος ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι ὅπου δύνανται πᾶς τρίτος νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν καθ' οἱουδήποτε ὅστις θὰ εἶχεν ἀνειλικρινῶς δηλώσῃ. Ὁ ἐλεγχος τῶν συνταχθέντων πινάκων δύναται νὰ ἐξασκηθῇ παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου αὐτεπαγγέλτως ἐνεργοῦντος.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων γίνεται ἀμέσως ἅμα τῇ λήξει τῆς δεκαημέρου προθεσμίας ἐὰν τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων, ἤτοι ἀπὸ 10 -20 Φεβρουαρίου, ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Νομάρχου ὡς Προέδρου καὶ δύο ἀγροκτημάτων ἐχόντων δικαίωμα ἀρδεύσεως ὡς μελῶν καὶ παρ' αὐτοῦ ὁριζομένων.

Οἱ ἀγροκτήμονες αὐτοὶ δὲν εἶναι πάντοτε οἱ αὐτοὶ δι' ὅλας τὰς ἐνστάσεις, ἀλλὰ καλοῦνται ἀπὸ τὰς περιφερείας ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν οἱ ἀνειλικρινῶς δηλώσαντες. Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων καταρτίζονται οἱ ὁριστικοὶ πίνακες δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀναφερθέντων αὐλάκων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ ἐκλογαί.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Νομάρχης συμφώνως πρὸς τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους προκηρύσσει τὰς ἐκλογὰς διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Μαρτίου πρὸς ἀνάδειξιν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἑκάστου αὔλακος. Αἱ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται συμφώνως τῷ περὶ Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχόντων Νόμῳ.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουσι μόνον οἱ εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας αὐλάκων ἐγγεγραμμένοι καὶ ὄντες ἰδιοκτῆται ἢ μισθωταὶ βάσει συμβολαίων, οὐχὶ δὲ ὑπὸ ἁπλῶν ἐγγράφων, ἐκτάσεως ἄνω τῶν τριῶν στρεμμάτων. Ἰδιοκτήται ἢ μισθωταὶ μείζονος ἐκτάσεως τῶν 20 στρεμμάτων κέκτηνται διπλῆν ψῆφον.

Ἡ ἐκλεγομένη ἀρδευτικὴ ἐπιτροπὴ ἑκάστου αὔλακος παραλαμβάνει τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν παρὰ τῆς προκατόχου 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποχωρῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ κατὰ σειρὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιλαχόντος καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ὁρίζεται ὁ ἀντικαταστάτης παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον νὰ διορίσῃ πλέον τῶν 4 κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας, ἐνεργουμένης ἐκλογῆς ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰς αὔλακα τινα.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τρίτου καὶ τετάρτου ἢ καὶ δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου, ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐπαναλαμβάνεται, ἀλλὰ ῥίπτεται κλῆρος καὶ ἀναδεικνύονται ὡς ἐπιτυχόντες ἐκεῖνοι εἰς οὓς θὰ λάχῃ ὁ κλῆρος. Ἡ θητεία τῆς ἀρδευτικῆς ἐπιτροπῆς ἑκάστου αὔλακος εἶναι τριετής, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ συμφώνως πρὸς τὰ προειρημένα, οὐδεμιᾶς δὲ ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται τὰ μέλη αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος ἐνεργεῖ τὴν διοίκησιν καὶ ὑδρονομὴν τοῦ αὐλακός της συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν ἀρδεύσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος εἰς οὐδεμίαν ἔναντι τρίτων ὑπόκειται εὐθύνην ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις της εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ κανονισμόν. Ἐπ σης οὐδεμ ἀν ὑπέχει εὐθύνην ἂν ἐκ λόγων φυσικῶν, ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της ἐπέλθῃ ζημία τις εἰς οἱονδήποτε ἰδιοκτήτην, νομέα ἢ καλλιεργητήν, εἶναι ὅμως ὑπεύθυνος δι' οἱανδήποτε ζημίαν ἤτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου. Ἡ εὐθύνη βαρύνει προσωπικῶς τὸ ὄργανον ἢ τὸ μέλος ἐκεῖνο τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ὁποίου προέκυψεν ἡ ζημία, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα καὶ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ὅτι προτοῦ συμβῇ ἡ ζημ α ἐγένετο γνωστὴ εἰς αὐτὰ καὶ δὲν ἐνήργησαν ὅπως προσληφθῇ.

Ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης τὸ ὄργανον ἐκεῖνο ἢ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τότε καὶ μόνον ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἔλαβεν ἐγκαίρως γνῶσιν τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου καὶ κανονισμοῦ ἢ διεφαρτυρήθη ἐπισήμως δι' αὐτήν.

Μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως τὸ ὁποῖον ἤθελε δικασθῇ ἔστω καὶ εἰς βαθμὸν παίσματος διὰ παράβασιν τοῦ νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἀρδεύσεως παύεται αὐτοδικαίως καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς καταδίκης του, ἀντικαθιστάμενον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας ὡς Προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Προϊσταμένου Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν, καὶ ἐκ δύο μελῶν κτηματιῶν τῆς ἀρδευτικῆς περιφερε ας ὁριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας, ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ.

Καθήκοντα γραμματέως ἐν τῷ Ἐποπτικῷ Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ ἢ εἷς ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας, ἢ εἷς ἰδιώτης (κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐγόντων εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν) προτάσει τοῦ Νομάρχου καὶ ἐγκρ σει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ἢ δὲ ἀποζημίωσις τούτου κανονίζεται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς λειτουργ ας τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀρδεύσεως ἐπὶ πασῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἀρδεύσεως τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερθέντων αὐλάκων καὶ ἐποπτεύει τὴν δικαίαν κατανομὴν τοῦ ὕδατος εἰς ἕκαστον τῶν ἀρχικῶν αὐλάκων.

Συντάσσει τὸν κανονισμὸν τῆς ἀρδεύσεως.

Ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει, ἐὰν αἱ πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν ἑκάστου αὐλακος, ὡς καὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, συμφωνοῦν πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὸν Κανονισμόν.

Καλεῖ εἰς ἀπολογίαν τὴν ἐπιτροπὴν ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ Κανονισμοῦ εἰς βάρος καὶ ζημίαν ἑτέρας ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως αὐλακος ἢ οἱουδήποτε κτηματίου νομέως ἢ καλλιεργητοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄρδευσιν, καὶ ἐπιβάλλει πρόστιμον ἀπὸ 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

Αἱ τοιαῦται καταγγελίαι δέον νὰ ὑποβάλλωνται τὸ πολὺ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγένετο ἡ παράβασις, ἡ δὲ κλῆσις τῆς καταγγελλομένης ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως εἰς ἀπολογίαν δέον νὰ γ'νηται ἐντὸς 3 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταγγελ ας τῆς παραβάσεως.

Ἐγκρίνει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν, ὧν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 50,000 δραχμῶν, τὴν ὑφ' ἑκάστης ἐπιτροπῆς ἐπιβολὴν τῶν ἀρδευτικῶν τελῶν καὶ τῶν εἰσφορῶν δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἀρδευτικῶν.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Τὰ ὄργανα τῆς ὑδρονομῆς θεωροῦνται ὡς ὄργανα δημοσίας ὑπηρεσίας, δύνανται δὲ νὰ ὁπλοφορῶσιν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας, ἀκακινουμένων μόνον τῶν ὀνοματεπωνύμων καὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ὅταν ζητηθῇ ἡ συνδρομή των.

Ἄρθρον 14.

Τὸν Κανονισμὸν ἀρδεύσεως, κοινὸν διὰ πάντας τοὺς αὐλακας, συντάσσει τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἐγκρίνει δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ὁ Κανονισμὸς ὀφείλει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ πρὸς τὰς τοπικὰς συνηθείας. Ὁ Κανονισμὸς δὲν δύναται νὰ θίξῃ τὰ κεκτημένα δικαιώματα δουλε ας ἐπὶ τῶν ὑδάτων τούτων. Τὸ περιεχόμενον ὅμως τῶν δικαιωμάτων τούτων εἶναι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ δικαιούχου ἄρδευσις τοῦ κτήματός του ἐπὶ πληρωμῇ τῶν ἀρδευτικῶν τελῶν, ἐκτὸς ἐὰν μέχρι σήμερον δὲν κατεβάλλοντο τέλη λόγῳ δουλείας, κατὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ διὰ προσότητας ὕδατος, ριζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως, ἐντὸς τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀρδευσίμου τμήματος.

Ὑποχρεωτικῶς ἡ κατὰ σειρὰν ἄρδευσις θὰ ἄρχηται ἀπὸ 1ης Μαΐου. ἀρχομένης τῆς ἀρδεύσεως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου αὐλακος καὶ καταληγούσης εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκόπτῃ μέρος τοῦ ὅλου ὄγκου τοῦ ὕδατος καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτὸ πρὸς θεραπείαν τῶν κτημάτων τῶν ἐχόντων ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀρδεύσεως ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους των.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἄνω ἀνάγκης, τὸ ὕδωρ τοῦτο θὰ ἑνοῦται μετὰ τοῦ ὅλου ὄγκου. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἑκάστου αὐλακος, τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀρδεύσεως, τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν ὀργάνων τῆς λειτουργίας τούτων καὶ τῶν κτηματιῶν, νομέων ἢ καλλιεργητῶν, ἰδίᾳ δὲ κανονίζει :

1) τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἀρδεύσεως ἐκπλ ρ σι τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

2) τὰ τῆς πληρωμῆς ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεως δι' ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας. ἀφορώσης τὴν ὑπηρεσίαν ἀρδεύσεως.

3) τὰς λεπτομερείας τῆς ὑδρονομῆς.

4) τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

5) τὰ τῆς ταμειακῆς καὶ λογιστικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας

6) τὰς θέσεις, τὰ προσόντα. τὴν ἀμοιβὴν καὶ τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας.

7) περὶ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεων.

8) τὰ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως ἔργων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως ἑκάστου αὐλακος δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ ἀρδευτικὰ τέλη παρὰ τῶν ποιουμένων χρῆσιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων. Τὰ τέλη κανονίζει ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας της, ὑφ' οἱονδήποτε τρόπον κανονισμοῦ αὐτῶν. Τὰ ἀρδευτικὰ τέλη δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς ὀκτὼ (8) δραχ. κατὰ στρέμμα δι' ἑκάστην ἄρδευσιν.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἑκάστου αὐλακος δικαιοῦται ὡσαύτως νὰ εἰσπράττῃ εἰσφορὰν κατ' ἔτος κατὰ στρέμμα δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἀρδευτικῶν καὶ ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων. Τὰ τέλη καὶ αἱ εἰσφοραὶ εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ὁριζομένου κατὰ τὸν κανονισμὸν Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τούτων κανονίζεται λεπτομερῶς διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἀρδεύσεως. Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀνωτέρω τελῶν καὶ εἰσφορῶν ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὸ ἐν Πάτραις Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διατίθενται δὲ συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν.

Ἄρθρον 16.

Ἔργα ἀξίας κάτω τῶν 20.000 δραχ. ἐκτελοῦνται κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ ὁριζόμενα.

Ἔργα ἀξία ἄνω τῶν 20.000 δραχμῶν ἐκτελοῦνται μετὰ μελέτην καὶ προϋπολογισμὸν δαπάνης συντασσόμενον ὑπὸ ἐπιστήμονος Μηχανικοῦ.

Δι' ἔργα ἄνω τῶν 50.000 ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ μελέται τῶν ἔργων ἀξίας ἄνω τῶν 20.000 δραχ. δέον νὰ ἔχωσιν ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 17.

Οἱ δικαιούμενοι εἰς χρῆσιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν κανονισμὸν ἀρδεύσεως καὶ τὰς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένας ὁδηγίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας καὶ οἱ μὴ καταβάλλοντες τὰ ὀφειλόμενα διὰ τὰ τέλη καὶ τὴν εἰσφορὰν πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν καὶ προστίμου ἐπιβαλλομένου ἀνεκλήτως παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου δραχ. 100 μέχρι 1000 στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου, ἥτις λήγει τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρ ου ἑκάστου ἔτους, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβουλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρ ου ἑκάστου ἔτους, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβουλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρ ου ἑκάστου ἔτους, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβουλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρ ου ἑκάστου ἔτους, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ὁρίζει ἰδίαν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν δι' ἕκαστον αὐλακα ἀποτελουμένην κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐξ ἐνδιαφερομένων ἀγροκτημάτων, νομέων ἢ καλλιεργητῶν, ἥτις ἐξελέγχει τὴν διαχε'ριστν τῆς ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως τοῦ αὐλακός της. Ἡ ἔκθεσις ἐξελέγξεως καὶ ὁ ἰσολογισμὸς δημοσιεύονται εἰς δύο τῶν ἐν Πάτραις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον δύναται καὶ διαρκούσης τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου νὰ διατάξῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρ'σεως τῆς Διοικήσεως.

Τὴν δαπάνην διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐξελέγξεως κανονίζει τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, καταβάλλει δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως τοῦ ἐλεγχομένου αὐλακος.

Ἄρθρον 19.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως εἶναι ὑπεύθυνα προσωπικῶς, ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ἀκέραιον ἕκαστον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων ἐξετου τὸν καταλογισμὸν τῆς ἐκ τῆς διαχε'ρίσεως εὐθύνης.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ δι' ἃ ἤθελον κηρυχθῇ ὑπόλογοι οἱ διαχειρισταὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσ'ων ἐσόδων.

Ἄρθρον 20.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος κτηματίας, νομεὺς ἢ καλλιεργητὴς δικαιοῦται νὰ καταγγε λῃ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως τοῦ αὐλακός του διὰ πᾶσαν αὐτῶν ὡς τοιούτων κολάσιμον πρᾶξιν καὶ ν' ἀσκήσῃ κατ' αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο περιγράφεται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἄρθρον 21.

Ὁ διαταράσσων τὴν κανονικὴν ροὴν τῶν ὑδάτων διὰ φραγμῶν, ἀνορύξεως νέων αὐλάκων, καταστροφῆς ἢ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, εἴτε πρὸς σφετερισμόν του, εἴτε πρὸς βλάβην ἄλλου, ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως, ἐγκαλεῖται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν, ἂν μὴ ἡ πρᾶξις αὐτοῦ φέρῃ ἄλλον βαρύτερον χαρακτῆρα.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται πᾶς παραβιάζων τὴν καθιερωμένην σειράν, τάξιν ἢ χρόνον τῆς ἀρδεύσεως ἐπὶ βλάβῃ τινὸς ἢ ἐπὶ ἰδ α ὠφελείᾳ.

Ἡ ἰδιότης μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ἢ ὀργάνου τινὸς αὐτῆς ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν.

Ἄρθρον 22.

Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 23.

Αἱ διατάξε ς τοῦ νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς αἱ ἀφορῶσαι τὸν διορισμὸν ὑδρονομέων καταργοῦνται, ὡς πρὸς τοὺς εἰς το ἄρθρον 3 ἀναφερθέντας αὐλακας καθὼς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἰς τὸν παρόντα νόμον δύναται νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ διοίκησις καὶ ἄλλων ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πεδιάδος Πατρῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργ'ου τῆς Συγκοινων ας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Σβμβουλίου.

Ἄρθρον 24.

Διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐκλογαὶ ἐπιτροπῶν ἀρδεύσεως ἐνεργοῦνται ἐντὸς προθεσμιῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 25.

Συνιστωμένου Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2853 ἢ δι' εἰδικοῦ νόμου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἀντιπλημμυρικῶν, ἔξυδ αντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τῆς περιοχῆς τῶν χειμάρρων Γλαύκου, Ἐλεκάστρας, Διακονάρη καὶ Χαράδρου, ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινων ας νὰ περιέλθῃ ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διοίκησις, ἐποπτεία, ὑδρονομὴ καὶ διαχε'ρισις ἐν γένει τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου καὶ χειμάρρου Χαράδρου Συχαινῶν εἰς τὸ ὡς ἄνω συσταθησόμενον Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον.

Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι τῆς ὡς ἄνω συγχωνεύσεως κανονισθήσονται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συσταθησομένου Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου δύναται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀμμοληψίας, συλλογῆς λίθων καὶ σούρων ἐκ τῆς κοίτης τῶν ἄνω χειμάρρων πρόσοδος, τοῦ ἐκ τοῦ δικαιώματος τούτου ἐσόδου μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 20 δραχμὰς κατὰ μέτρον κυβικόν.

Περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Προπαρασκευὴ τῆς ἐκλογῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.
Ἐκλογικαὶ περιφέρειαι.

Ἄρθρον 1.

1. Περιφέρειαι πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν ὁρίζονται αἱ ἑξῆς:
1) Ὁ πρώην δῆμος Ἀθηναίων.
2) Ὁ πρώην δῆμος Πειραιῶς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Τροιζηνίας καὶ Κυθήρων.
3) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν.
4) Ὁ νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
5) Ὁ νομὸς Εὐβοίας.
6) Ὁ νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
7) Ὁ νομὸς Ἀρκαδίας.
8) Ὁ νομὸς Λακωνίας.
9) Ὁ νομὸς Μεσσηνίας.
10) Ὁ νομὸς Ἀχαΐας.
11) Ὁ νομὸς Ἠλείας.
12) Ὁ νομὸς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
13) Ὁ νομὸς Ζακύνθου.
14) Ὁ νομὸς Κεφαλληνίας.
15) Ὁ νομὸς Κερκύρας.
16) Ὁ νομὸς Ἰωαννίνων.
17) Οἱ νομοὶ Πρεβέζης καὶ Ἄρτης.
18) Ὁ νομὸς Λαρίσης.
19) Ὁ νομὸς Τρικκάλων.
20) Ὁ νομὸς Κοζάνης.
21) Ὁ νομὸς Θεσσαλονίκης μεθ' ὅλων τῶν συνοικισμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαγκαδᾶ.
22) Αἱ ἐπαρχίαι Βερροίας καὶ Αἰκατερίνης καὶ ἡ κοινότης Γιδᾶ, ἀποσπώμεναι τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης.
23) Ὁ νομὸς Χαλκιδικῆς, πλὴν τῶν συνοικισμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαγκαδᾶ.
24) Ὁ νομὸς Πέλλης.
25) Ὁ νομὸς Φλωρίνης.
26) Ὁ νομὸς Σερρῶν.
27) Ὁ νομὸς Κυκλάδων.
28) Ὁ νομὸς Λέσβου.
29) Ὁ νομὸς Σάμου.
30) Ὁ νομὸς Χίου.
31) Ὁ νομὸς Χανίων.
32) Ὁ νομὸς Ἡρακλείου.
33) Ὁ νομὸς Λασηθίου.
34) Ὁ νομὸς Ρεθύμνου.
35) Ὁ νομὸς Ἔβρου.
36) Ὁ νομὸς Ροδόπης.
37) Ὁ νομὸς Δράμας.
38) Ὁ νομὸς Καβάλλας.

2. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἐκλογικὸν σύλλογον.

3. Οἱ Μουσουλμάνοι ἐκλογεῖς τῆς Θράκης ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἐκλογικὸν σύλλογον.

4. Εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν ταῖς § § 2 καὶ 3 ἐκλογικοὶ σύλλογοι.

Ἀριθμὸς Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν ὁρίζεται κατ' ἐκλογικὰς περιφερείας καὶ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, τὸν καθοριζόμενον εἰς τὸν δημοσιευθέντα πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας πρὸ τῆς ἐκλογῆς γενικῆς ἀπογραφῆς.

2. Μέτρον διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατοίκων, προστιθεμένης μιᾶς ἕδρας ὁσάκις τὸ ὑπόλοιπον ὑπερβαίνει τὰς δέκα ἐξ χιλιάδας πεντακοσίους. Ἐὰν διὰ τοῦ τοιούτου ὁρισμοῦ τῶν ἑδρῶν ὁ ὅλος ἀριθμὸς τούτων (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἑδρῶν τῶν προνομοιούχων περιφερειῶν) εἶναι μεγαλύτερος τῶν 250, ἀφαιροῦνται αἱ πλεονάζουσαι ἕδραι ἀνὰ μίαν ἀπὸ τὰς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ μικρότερον ὑπόλοιπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐκλογικὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες πολῖται οἱ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 4.

Στεροῦνται τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος α') οἱ ἕνεκα καταδίκης στερηθέντες τοῦ δικαιώματος τούτου ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ στέρησις αὕτη, β') οἱ δυνάμει τελεσιδίκου βουλεύματος διατελοῦντες ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργήματι γ') οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν καὶ δ') οἱ κατ' εἰδικὰς διατάξεις στερούμενοι τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρον 5.

Δὲν ἀπολαύουν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ μοναχοί.

Ἄσκησις ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἐν ἑκάστῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δικαιοῦνται οἱ δημόται τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων αὐτῆς, οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις τούτων.

2. Ὁ ἀποκτήσας τὴν ἰδιότητα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δημότου κατά τινα τῶν ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ ε' ἐν τῷ ἄρθρῳ 129 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὁριζομένων τρόπων δὲν δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους.

Ἄρθρον 7.

Ἀναστέλλεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος τῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ τὴν χωροφυλακὴν ὅπως δήποτε ὑπηρετούντων, ὡς καὶ τῶν ἀρχιφυλάκων τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ ἀστυφυλάκων. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀναστολῆς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, οἱ μόνιμοι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ οἱ μόνιμοι ἀρχικελευσταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ὡς καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι. Ἡ ἀναστολὴ παύει διὰ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, πρὸς ἣν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ εἰς ὁρίστον ἄδειαν ἀποστολή.

Ὑποχρεωτικὴ ψηφοφορία.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἄσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος εἶναι ὑποχρεωτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραιτήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 40ον τοῦ Συντάγματος μὴ ἐκλογίμων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ Συντάγματος μὴ ἐκλογίμων εἰς τὸ ὀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ

δημοσίων ὑπαλλήλων, δημάρχων, προέδρων κοινοτήτων καὶ στρατιωτικῶν ὑποβάλλεται δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων. Ἡ παραίτησις ἐπιδοθεῖσα δὲν ἀνακαλεῖται, λογίζεται δὲ ὡς γενομένη αὐτοδικαίως ἀποδεκτὴ ἅμα τῇ ἐπιδόσει.

2. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διαβιβάζει τὴν παραίτησιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῆς Ἀρχήν.

3. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως πρᾶξις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ ἀμελλητὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν θέσιν ἢ τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὁ παραιτηθείς, ἢ, προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν, τὸν βαθμὸν καὶ τὸ ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἀνήκεν οὗτος καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ ἐτησίας ἀναθεωρήσεως αὐτῶν.

Ἐκλογικοὶ κατάλογοι

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται ἐν ἑκάστῳ ἐκλογικῷ τμήματι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΔΝΖ' τοῦ 1912, ΓΣΚΑ' τοῦ 1907 καὶ 3355 τοῦ 1925 καταρτισθέντων ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καταλόγων βιβλιαρίων τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην κατάστασιν α') τῶν ἀποβιωσάντων καὶ β') τῶν ἀπολεσάντων τὰς νομίμους τοῦ ἐκλογέως ἰδιότητας πρὸς διαγραφὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

2. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὰ Στρατολογικὰ Γραφεῖα ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλουν εἰς τοὺς οἰκείους εἰρηνοδίκας α') κατάστασιν κατὰ δῆμον καὶ κοινότητα τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ καταχθέντων κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰς τὸν κατὰ ξηρὰν στρατὸν ἀνδρῶν, ὡς καὶ τῶν νομίμως ἀπαλλαγέντων ἢ τυχόντων ἀναβολῆς κατατάξεως, πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ β') κατάστασιν τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν, πρὸς διαγραφὴν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι α') τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον Πειραιῶς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν στρατὸν καταταχθέντας ἄνδρας· καὶ β') τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον Ἀεροπορίας ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὸν ἀεροπορικὸν στρατὸν καταταχθέντας.

3. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους καταστάσεις τοιχοκολλῶνται ἐν τῇ περιφερείᾳ, ἣν ἀφορῶσιν, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου, μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον προγράμματος τοῦ Νομάρχου.

Δημοσίευσις προγράμματος ἀναθεωρήσεως ἐκλογικῶν καταλόγων.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὁ Νομάρχης ἐκδίδει ἔντυπον πρόγραμμα, δι' οὗ γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ἀσκήσουν τὰ παρὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς δικαιώματα.

2. Τὸ πρόγραμμα δημοσιεύεται ἐν περιλήψει διά τινος ἢ τινων τῶν ἐν τῷ νομῷ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς ἕδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ ἐπάστου συνοικισμοῦ ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀναγινώσκεται δὲ ἐπ' ἐκκλησίας τῇ φροντίδι τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ κοινοτ. συμβουλίου.

Ἄρθρον 14.

Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἑκάστου ἔτους ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐκτεθειμένους ἐν τῷ εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς περιφερείας καὶ νὰ δέχεται τὰς ὑποβαλλομένας κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις.

Ὑποβολὴ ἐνστάσεων ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς.

Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ὁριζόμενον δίμηνον πᾶς ἐκλογεὺς μὴ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἐνστάσεως τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ. Ἀπόντος τούτου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ νομίμως διωρισμένος εἰδικὸς πρὸς τοῦτο πληρεξούσιος αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ πᾶς ἐκλογεὺς ὑπαγόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 12, παρ. 2, στοιχ. α', μὴ περιληφθεὶς ἐν τῇ καταστάσει τοῦ ἁρμοδίου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἢ τοῦ Ναυτολογικοῦ Γραφείου Πειραιῶς ἢ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου Ἀεροπορίας.

2. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ἄρθρῳ 14 ὁριζόμενον δίμηνον καὶ ἐπὶ δέκα ἔτι ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ πᾶς ἐκλογεὺς δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς παντὸς προσώπου μὴ δικαιουμένου εἰς τοῦτο, ὡς καὶ περὶ διαγραφῆς μὴ νομίμως ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ ὁριστικῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἢ ἀπολεσάντων τὰς νομίμους τοῦ ἐκλογέως ἰδιότητας.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ ἐνστάσεις εἶναι ἔγγραφοι, ἀναφερόμεναι εἰς κατονομαζόμενα ἐν αὐταῖς πρόσωπα, καὶ ἐπιδίδονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην.

2. Ὁ ζητῶν ἐγγραφὴν ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐντὸς δεκαημέρου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐπιδόσεως ἢ ἐγχειρίσεως τῆς ἐνστάσεως αὐτοῦ, καὶ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, βεβαιοῦν τὴν εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἀρρένων ἐγγραφήν. Ὁ δὲ ἐνιστάμενος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ἢ περὶ διαγραφῆς τινος δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐγγράφους ἀποδείξεις ἢ προτείνῃ μάρτυρας.

3. Ὁ ζητῶν ἐγγραφὴν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογόν τινος τῶν προνομιούχων περιφερειῶν (Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν) ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου βεβαιοῦν τὴν παρ' αὐτῷ ὕπαρξιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις ἀπαιτουμένου εἰδικοῦ προσόντος.

Κοινοποίησις ἐνστάσεων περὶ διαγραφῆς.

Ἄρθρον 17.

Αἱ παρὰ τῶν ἐκλογέων κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ἢ περὶ διαγραφῆς ἐνστάσεις καὶ ἡ παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τοῦ κοινοτ. συμβουλίου αἴτησις τοιαύτης κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, μέχρι τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου συμπεριλαμβανομένης, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἢ, ἀπόντος τούτου, εἰς τὸν πατέρα ἢ ἀδελφὸν ἢ τὸν νομίμως διορισθέντα πληρεξούσιον αὐτοῦ, ὅστις δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

"Αρθρον 18.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 15—17 ὁ εἰρηνοδίκης συντάσσει πρακτικά, ἐν οἷς ποιεῖται λεπτομερῆ μνείαν καὶ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεων ἢ ἀντιρρήσεων ὑποβληθέντων ἐγγράφων

Διαδικασία ἐνώπιον Πρωτοδικείου.

"Αρθρον 19.

1. Μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποβάλλει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου διὰ λεπτομεροῦς ἠτιολογημένης ἐκθέσεως.

2. Τὸ Πρωτοδικεῖον δικάζει τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς κατὰ τούτων ἀντιρρήσεις, ὡς καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καταστάσεις, κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, οἵτε ἐνιστάμενοι καὶ οἱ ἀντιλέγοντες, δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ νὰ προσαγάγουν τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδίδεται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων, εἶναι δὲ ὁριστικὴ καὶ οὐδὲν κατ' αὐτῆς ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον.

4. Τὸ Γραφεῖον Ποινικοῦ Μητρώου ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους στερηθέντων τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸ Πρωτοδικεῖον προβῇ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν διαγραφὴν αὐτῶν.

"Αρθρον 20.

Προκειμένου περὶ ἐκλογέων κατοίκων ὀρεινῶν συνοικισμῶν, οἵτινες κατέρχονται εἰς ἄλλα μέρη κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζηται προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεων περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προθεσμίαι λογίζονται ἀναλόγως τῆς προθεσμίας ταύτης.

Μεταφορὰ ἐκλογικῶν δικαιωμάτων..

"Αρθρον 21.

1. Κατὰ τὴν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τὸ Πρωτοδικεῖον διατάσσει αὐτεπαγγέλτως τὴν διαγραφὴν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν εἰς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἑτέρων δήμων ἢ κοινοτήτων τῆς αὐτῆς περιφερείας Πρωτοδικείου κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγγραφέντων ἐκλογέων.

2. Κατ' ἔτος μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἕκαστος Πρόεδρος Πρωτοδικείου, ὑφ' οὗ διετάχθη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δήμων καὶ κοινοτήτων ἐγγραφὴ ἐκλογέων ἐγγεγραμμένων ἤδη εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἑτέρων δήμων ἢ κοινοτήτων τῆς περιφερείας ἄλλου Πρωτοδικείου, γνωστοποιεῖ τὰ ὀνόματα τούτων εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, ὅστις διαγράφει αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, εἰς οὓς ἦσαν τέως ἐγγεγραμμένοι.

Ἐκτύπωσις παραρτημάτων ἐκλογικῶν καταλόγων.

"Αρθρον 22.

1. Αἱ ἐπὶ ἐκλογικῶν καταλόγων ἀποφασιζόμεναι κατ' ἔτος μεταβολαὶ τυποῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου καὶ δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου ἐν παραρτήματι, ἐν ᾧ κατατάσσονται καθ' ἃ τμήματα ἔχουν συνταχθῇ οἱ κατάλογοι καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν ἐκλογέων.

2. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν παραρτημάτων δύναται νὰ γίνεται εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα κατόπιν δημοπρασίας, προκηρυσσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ κατ' ἐντολὴν τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν παραρτημάτων πλειόνων περιφερειῶν Πρωτοδικείων εἰς τὴν ἕδραν ἑνὸς Πρωτοδικείου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν.

Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ προσλαμβάνῃ, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διορθωτὰς τῶν ἐκτυπουμένων παραρτημάτων, δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ἰδιώτας, ἐπὶ ἀποζημιώσει ὁριζομένῃ κατ' ὄνομα ἢ κατ' ἄλλην μονάδα ἔργου.

4. Ἀντίτυπα τῶν παραρτημάτων πέμπονται εἰς διπλοῦν πρός τε τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τοὺς δημάρχους, προέδρους κοινοτικῶν συμβουλίων, τὸν Νομάρχην καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ λοιπὰ ἀντίτυπα παραδίδονται εἰς τὸν Ἐπαρχιακὸν Ταμίαν, παρ' οὗ ὁ βουλόμενος δύναται νὰ λάβῃ ἀντίτυπον καταβάλλων εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ποσὸν ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἡ θεώρησις τῶν ἀντιτύπων δύναται νὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ ἐπιμελουμένου τῆς ἐκτυπώσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἂν πρόκειται περὶ καταλόγων δήμων καὶ κοινοτήτων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἀνατύπωσις ἐκλογικῶν καταλόγων.

"Αρθρον 23.

1. Κατὰ τὰ ἔτη τῶν γενικῶν βουλευτικῶν καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν ἐνεργεῖται ἀνατύπωσις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐπιφερομένων τῶν μέχρι τῆς ἀνατυπώσεως ἀποφασισθεισῶν μεταβολῶν τῶν εἰς τὰ οἰκεῖα παραρτήματα περιλαμβανομένων. Ἡ ἀνατύπωσις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

2. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀνατύπωσιν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ κατ' ἄλλα ἔτη.

Ἀναθεώρησις καταλόγων βιβλιαρίων.

"Αρθρον 24.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων βιβλιαρίων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' τοῦ 1907, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Παράτασις προθεσμιῶν ἀναθεωρήσεως.

"Αρθρον 25.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ παρατείνηται ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 προθεσμία εἴτε δι' ὅλον τὸ Κράτος, εἴτε δι' ὡρισμένους δήμους καὶ κοινότητας.

2. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ἵνα παρατείνηται, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα, καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' τοῦ 1907 προθεσμία.

3. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν §§ 1 καὶ 2, ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν παρατεινομένων προθεσμιῶν λογίζονται αἱ ἑπόμεναι νόμιμοι προθεμίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ καταστημάτων ψηφοφορίας. Ἐκλογικὰ τμήματα.

"Αρθρον 26.

1. Ἕκαστος δῆμος καὶ ἑκάστη κοινότης ἔχουσα χιλίους τοὐλάχιστον κατοίκους ἀποτελεῖ ἴδιον ἐκλογικὸν τμῆμα.

2. Κοινότητες ἔχουσαι ὀλιγωτέρους τῶν χιλίων κατοίκων ἑνοῦνται εἴτε μετ' ἄλλων τοιούτων, εἴτε μετὰ δήμου ἢ κοινότητος, ἐχούσης ἄνω τῶν χιλίων κατοίκων, εἰς ἓν ἐκλογικὸν τμῆμα. Τοιαῦται κοινότητες δύνανται νὰ ἀποτελέσουν καὶ ἴδιον

ἐκλογικὸν τμῆμα, ἐὰν τοῦτο ἐνδείκνυται ἐκ δυσχερειῶν συγκοινωνίας.

3. Δῆμοι καὶ κοινότητες, τῶν ὁποίων οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐκλογεῖς ὑπερβαίνουν τοὺς ὀκτακοσίους, ὑποδιαιροῦνται εἰς ἐκλογικὰ τμήματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τμῆμα περισσότεροι τῶν ὀκτακοσίων ἐκλογέων.

"Αρθρον 27.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 55—58 τοῦ νόμου 3363 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τῶν ἄρθρων 23, 25—27 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 ὁριζθέντα ἐκλογικὰ τμήματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Καταστήματα ψηφοφορίας.

"Αρθρον 28.

1. Ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται εἰς δημόσια ἢ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ καταστήματα, ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ τούτων εἰς κατάλληλα δημόσια κέντρα.

2. Μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἐλλείψει τοιούτων ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ναῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας.

Καθορισμὸς ἐκλογικῶν τμημάτων.

"Αρθρον 29.

1. Κατὰ Νοέμβριον ἑκάστου ἔτους τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῶν τροποποιήσεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἐκλογικὰ τμήματα. Τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ὁρίζει καὶ τὰς ἕδρας τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ τὰ καταστήματα ψηφοφορίας.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑποβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὸν Νομάρχην καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τούτου, δυναμένου νὰ ἀποφασίσῃ καὶ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου διαίρεσιν δήμου ἢ κοινότητος εἰς πλείονα τῶν ὑφισταμένων ἐκλογικῶν τμημάτων ἢ συγχώνευσιν τοιούτων καὶ μεταβολὴν καταστήματος ψηφοφορίας.

3. Παρελθόντος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου χωρὶς νὰ ἔχῃ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὸν Νομάρχην ἀπόφασις περὶ καθορισμοῦ ἐκλογικῶν τμημάτων ἐν ὡρισμένῳ δήμῳ ἢ κοινότητι, δύναται οὗτος νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν τμημάτων ἐν αὐτῷ.

4. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

5. Ὁ καθορισμὸς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ κατ' ἄλλην, πλὴν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐποχήν, ἐὰν προσκληθοῦν ταῦτα διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Διὰ τοῦ Διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι τὰ ἁρμόδια συμβούλια ὀφείλουν νὰ ἐκδώσουν τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συντμηθῇ ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 4 εἰς ὀκτὼ ἡμέρας.

6. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 71, §§ 1 καὶ 2, Διατάγματος ἀπαγορεύεται ἡ ἵδρυσις νέων ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ πᾶσα τροποποίησις εἰς τὰ ὑφιστάμενα.

"Αρθρον 30.

1. Προκειμένου περὶ συνοικισμῶν, ὧν οἱ κάτοικοι μεταλλάσσουσιν ὁμαδικῶς διαμονὴν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, δύνανται νὰ ὁρισθῇ ἡ ἕδρα τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ διαμένουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκλογῆς καὶ ἂν οὗτος κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματος, ἐντὸς ὅμως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ σκηνιτῶν ἐκλογέων μεταλλασσόντων ὁμαδικῶς χειμερινὴν καὶ θερινὴν διαμονήν.

"Αρθρον 31.

Εἰς οὓς δήμους καὶ κοινότητας οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι συνετάχθησαν κατ' ἐνορίας, προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς καὶ προάστεια, συμφώνως τῷ νόμῳ 3355 τοῦ 1925, τὰ ἐκλογικὰ τμήματα ὁρίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοριῶν, προσφυγικῶν συνοικισμῶν καὶ προαστείων, κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Ἐπίταξις δημοσίων κέντρων.

"Αρθρον 32.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίταξις τῶν ὡς καταστημάτων ψηφοφορίας κρινομένων καταλλήλων δημοσίων κέντρων.

2. Ἡ ἐπίταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐξουσιοδοτουμένου δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

3. Ἡ ἀπόφασις ἡ καθορίζουσα τὸ ἐπιτασσόμενον κέντρον κοινοποιεῖται τὸ ταχύτερον εἴτε πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκτελέσεως τῆς ἐπιτάξεως εἴτε συγχρόνως μὲ αὐτὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διὰ τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ νομέα ἢ κάτοχον ἢ τὸν νόμιμον αὐτῶν ἀντιπρόσωπον. ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀπουσίᾳ αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐπιτασσομένου κέντρου πρὸς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἔνθα κεῖται τοῦτο.

4. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τέσσαρας ἡμέρας.

5. Ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτάξεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων», τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ὁριζομένης ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Κατάλογοι μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

"Αρθρον 33.

1. Οἱ κηρυχθέντες ὁριστικοὶ κατάλογοι τῶν κληρωσίμων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἰσχύουν μέχρι τῆς ἐτησίας ἀναθεωρήσεως αὐτῶν, ἐνεργουμένης μετὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12.

2. Οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καταστάσεως, α') κατάστασιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 κατηγορίας, πρὸς ἐγγραφὴν αὐτῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κληρωσίμων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· β') κατάστασιν τῶν ἀποβιωσάντων καὶ γ') κατάστασιν τῶν ἀπολεσάντων τὰς νομίμους ἰδιότητας, πρὸς διαγραφὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ καταλόγου.

3. Αἱ περὶ ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ἐνστάσεις ὑποβάλλονται καὶ ὑποστηρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15—17, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον, εἰς ὃ ὑποβάλλονται πάντα τὰ ἔγγραφα, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

4. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐνεργηθῇ ἀναθεώρησις ἰσχύει ὁ ὁριστικὸς κατάλογος τοῦ τελευταίου ἔτους.

Περὶ τῶν ἐγγραπτέων εἰς τοὺς καταλόγους κληρωσίμων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

"Αρθρον 34.

Ἐγγραπτέοι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν κληρωσίμων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι οἱ γινώσκοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν δημόται τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ ὑπαγόμενοι εἴς τινα τῶν ἑπομένων κατηγοριῶν, ἤτοι α') ὅσοι διετέλε-

σαν άλλὰ δὲν διατελοῦν πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως καὶ ἄνω, δικαστικοὶ λειτουργοὶ παντὸς βαθμοῦ, γραμματεῖς πρωτοδικῶν, εἰρηνοδικείων ἢ ειδικῶν πταισματοδικείων, δικαστικοὶ γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, συμβολαιογράφοι, δήμαρχοι, δημαρχιακοὶ πάρεδροι, πρόεδροι κοινοτήτων, ἔνορκοι, βουλευταί, γερουσιασταί· β') ὅσοι διετέλεσαν ἢ διατελοῦν δικηγόροι, ἰατροί, φαρμακοποιοί, κοινοτικοὶ ἢ δημοτικοὶ ἢ νομαρχιακοὶ σύμβουλοι καὶ γ') ὅσοι ἀκοῦν ἐπιτήδευμα ὑποβαλλόμενον εἰς ἐτήσιον φόρον τουλάχιστον δραχμῶν 300 ἢ ἔχουσιν ἀκίνητον περιουσίαν, ἧς ἕνεκεν ὑποβάλλονται εἰς ἐτήσιον φόρον ἀνώτερον τῶν 400 δραχμῶν.

Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς ἕδρας τῶν Κακουργιοδικείων.

Ἄρθρον 35.

Εἰς ἃς πόλεις ἑδρεύουν κακουργιοδικεῖα, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τῆς πόλεως ταύτης κληροῦνται ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύϊ καταλόγου τῶν ἐνόρκων.

Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἰς οὓς δήμους καὶ κοινότητας οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι συνετάχθησαν κατ' ἐνορίας κλπ.

Ἄρθρον 36.

1. Εἰς οὓς δήμους καὶ κοινότητας συνετάχθησαν οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι κατ' ἐνορίας, πράξεια καὶ προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς καὶ ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς βιβλιάρια ταυτότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3355 τοῦ 1925, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ κληροῦνται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1926 συνταχθέντος καταλόγου κληρωσίμων μελῶν.

2. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων τούτων ἐνεργεῖται μετὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων βιβλιαρίων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10 καὶ ἑπ. τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' τοῦ 1907 καὶ τῶν ἑπομένων.

Ὁ ἐπὶ τῆς χορηγήσεως βιβλιαρίων ταυτότητος ἁρμόδιος δικαστικὸς ὑπάλληλος συντάσσει καὶ κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα ἐκείνων ἐκ τῶν ἐγγραφομένων ἐν τῷ καταλόγῳ βιβλιαρίων ἐκλογέων, οἵτινες ἔχουσι τὰ προσόντα μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ κατάλογος οὗτος συντάσσεται κατὰ τὰ αὐτὰ τμήματα, καθ' ἃ καὶ ὁ κατάλογος βιβλιαρίων.

Διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ καταλόγου τούτου, τὴν ὑποβολὴν ἐνστάσεων περὶ ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς καὶ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13 καὶ ἑπ. τοῦ νόμου ΓΣΚΑ'.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιφέρει εἰς τὸν κατάλογον τῶν κληρωσίμων μελῶν τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5295 συνταχθέντες κατάλογοι κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων τῶν σχηματισθέντων ἐκ τοῦ πρώην δήμου Ἀθηναίων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Κατάλογοι κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν Νέων Χωρῶν.

Ἄρθρον 37.

1. Οἱ κατάλογοι τῶν κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῶν νέων Χωρῶν, πλὴν τῶν πόλεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 35 καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ὧν οἱ κατάλογοι συνετάχθησαν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1926, θέλουσι συνταχθῇ ὡς ἑξῆς :

2. Συνιστᾶται ἐπιτροπή, διὰ μὲν τὰς κοινότητας τῶν ἄρθρων τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ οἱουδήποτε κοινοτικοῦ συμβούλου καὶ ἑνὸς τῶν ἐφημερίων τῆς κοινότητος, διὰ δὲ τοὺς δήμους ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἢ δύο δημοτικῶν συμβούλων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

3. Ἡ ἐπιτροπή, συγκαλουμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, συντάσσει κατάλογον τῶν εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 34 ὑπαγομένων δημοτῶν τῆς οἰκείας κοινότητος ἢ δήμου. Ἐν ἐλλείψει ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ προσώπων τῶν κατηγοριῶν πρώτων, δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῷ καταλόγῳ πᾶς πολίτης Ἕλλην ὁμιλῶν καὶ γράφων ἐπαρκῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

4. Οἱ κατάλογοι οὗτοι ἐκτίθενται ἐν τῷ εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

5. Ἐνστάσεις κατὰ τῶν καταλόγων τούτων ὑποβάλλονται καὶ ὑποστηρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15—17. Τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον, εἰς ὃ ὑποβάλλονται πάντα τὰ ἔγγραφα, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

6. Συνιστωμένου ἐν τῷ μέλλοντι νέου ἐκλογικοῦ τμήματος μὲ ἕδραν ἐν ἑτέρᾳ κοινότητι, συντάσσεται κατάλογος τῶν κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς οἰκείας κοινότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 38.

1. Οἱ κατάλογοι τῶν κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰ Μουσουλμανικὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς Θράκης συνταχθήσονται ὡς ἑξῆς :

2. Συνιστᾶται ἐπιτροπὴ δι' ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα ἕδραν ἐκλογικοῦ τμήματος ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς προέδρου, τοῦ Μουφτῆ ἤ, ἐλλείψει τοιούτου, ἑνὸς προκρίτου Μουσουλμάνου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος. Χρέη γραμματέως παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐγγύτερον ὑπηρετούντων διδασκάλων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ ἑρμηνεὺς τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ἢ ἐλλείψει τοιούτου διδάσκαλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται θέλουσι συντάξει ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου, τὸ ὁποῖον ἤθελον κρίνει χρήσιμον, καὶ πληροφοριῶν τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλων προσώπων κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα ἐκείνων ἐκ τῶν Μουσουλμάνων πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ κατοικούντων ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι τῆς ἕδρας τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος, οἵτινες παρέχουσι τὰ περισσότερα στοιχεῖα ἐπαρκείας πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37.

Ἄρθρον 39.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ 35 τοῦ νόμου 3824 συνταχθέντες κατάλογοι κληρωσίμων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δι' ἐκλογικὰ τμήματα τῶν νέων χωρῶν καὶ Μουσουλμανικὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς Θράκης διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀναθεωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ κληρώσεως μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 40.

1. Ἐκ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου ἐνεργεῖται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους κλήρωσις πρὸς συγκρότησιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πρωτοδικείου, παρασκευαζομένων δι' ἕκαστον ἐκλογικὸν τμῆμα ὁμοιομόρφων καθ' ὅλα καὶ ἰσαρίθμων κληροδελτίων πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ κληρωσίμων. Ἐὰν τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα ἀποτελῆται ἐκ πλειόνων κοινοτήτων, παρασκευάζονται κληροδέλτια διὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις ὅλων τῶν κοινοτήτων ἐγγεγραμμένων. Τὰ κληροδέλτια συστρέφονται κυλινδροειδῶς καὶ ὁμοιομόρφως, ἀ-

παριθμοῦνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ βεβαιοῦται ὅτι εἶνε ἴσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρωσίμων.

3. Μετὰ ταῦτα τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα, τὴν ὁποίαν ὅ τε πρόεδρος, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ δικασταὶ ὀφείλουν νὰ ἀνακινήσουν. Τούτου δὲ γενομένου, ἄρχεται ἡ κλήρωσις, τοῦ μὲν προέδρου ἐξάγοντος ἀνὰ ἓν ἐκ τῆς κληρωτίδος κληροδέλτιον, τοῦ δὲ εἰσαγγελέως παραλαμβάνοντος αὐτό, ἐκφωνοῦντος τὸ ἐν αὐτῷ ὄνομα καὶ παραδίδοντος αὐθωρεὶ εἰς ἕνα τῶν κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου, ὅστις κολλᾷ τοῦτο ἐπὶ πίνακος πρὸς θέαν ἁπάντων.

4. Ὁ πρῶτος κληρωθεὶς εἶνε πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· οὗτος καὶ οἱ τέσσαρες ἑπόμενοι εἶνε τὰ τακτικὰ μέλη αὐτῆς. Οἱ λαχόντες τῶν κλήρων 6—10 εἶνε μέλη ἀναπληρωματικά.

5. Τὰ τακτικὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, προτεινόμενα καὶ ἀνακηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ὑποψήφιοι βουλευταί, ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς διὰ δηλώσεως, ἐπιδιδομένης πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πέντε τουλάχιστον πρὸ τῆς ψηφοφορίας καστικοῦ κλητῆρος πέντε τουλάχιστον πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἡμέρας. Ἐὰν δὲ δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐνασκήσουν τὸ δικαίωμα τοῦτο, λογίζονται ὡς προτιμήσαντες τὴν βουλευτικὴν καίωμα τοῦτο, λογίζονται ὡς προτιμήσαντες τὴν βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα, εἰς δὲ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἀντικαθίστανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46.

6. Οἱ δικηγόροι, κληρούμενοι ὡς τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ διοριζόμενοι ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

7. Μὴ ἐνεργηθείσης κληρώσεως κατὰ τὸν ἐν § 1 ὁριζόμενον χρόνον, ἐνεργεῖται τοιαύτη δέκα πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 41.

Οἱ κληρωθέντες μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν εἰδοποιοῦνται περὶ τῆς κληρώσεως αὐτῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 42.

Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι ἔμμισθοι δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐκλογῆς δὲν δύνανται νὰ κληρωθῶσι μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἢ κληρωθέντες τυχὸν δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 43.

Εἰς ἃ ἐκλογικὰ τμήματα δὲν ἤθελε καταστῇ ἐφικτὴ ἡ συγκρότησις ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἕνεκεν ἐλλείψεως καταλόγου κληρωσίμων μελῶν ἢ ἐξαντλήσεως τοῦ ὑπάρχοντος καταλόγου, ὁ Εἰρηνοδίκης καθιστᾷ τριμελῆ ἐπιτροπήν, ὁρίζων μέλη τοὺς παρέχοντας τὰ περισσότερα στοιχεῖα ἐπαρκείας πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλογεῖς ἐκ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τμήματος. Ὁ Εἰρηνοδίκης ὁρίζει τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τρία μέλη ἀναπληρωματικά.

Καθήκοντα ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 44.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ διευθύνει τὴν ἐκλογήν.

Ἀποφάσεις ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἀναπλήρωσις μελῶν ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 46.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπόντα τῆς περιφερείας τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος, ἢ ἀρνοῦνται ἀδικαιολογήτως νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντά των, ἀναπληροῦνται διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν. Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἀναπλήρωσις αὐτῶν καθίσταται διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀνέφικτος, διευθύνουν τὴν ἐκλογὴν μόνα τὰ παρόντα μέλη, ἐὰν ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ παρόντα μέλη δὲν ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ οὐδὲν μέλος αὐτῆς παρίσταται, διευθύνει τὴν ἐκλογὴν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς συμπραττόντων μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει καὶ τῶν παρόντων μελῶν.

Γραμματεὺς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 47.

1. Τὰ χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῶν πρακτικῶν ἀνατίθενται ὑπ' αὐτῆς εἰς ἕνα τῶν ἐκλογέων.

2. Ἐν ἐλλείψει ἐκλογέως δυναμένου νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη γραμματέως, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἀναθέσῃ ταῦτα εἰς δημόσιον ὑπάλληλον, ὑποχρεούμενον νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἄρθρον 48.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν Μουσουλμανικῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τῆς Θράκης, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἑρμηνεὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τμήματος ἢ ἐγγύτερον πρὸς αὐτὴν ὑπηρετούντων δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ὁ ἑρμηνεὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐκπληροῖ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Σφραγὶς ἐπιτροπῆς καὶ βιβλίον πρακτικῶν.

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης χρησιμοποιεῖται ἡ σφραγὶς ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τηρεῖ καὶ βιβλίον πρακτικῶν ἠριθμημένον καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ ἀναγράφονται ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀναγραπτέα ὁρίζονται.

Ἄρθρον 50.

Τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν οὐδεμίαν λαμβάνουν ἐπιχορήγησιν ἢ ἀντιμισθίαν.

Ψῆφος μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 51.

Τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ ἐκπληροῦντα τὰ καθήκοντα αὐτῶν εἰς ἄλλα ἐκλογικὰ τμήματα, δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν εἰς τὰ τμήματα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων παρίσταται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὅστις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶς ἀναφερομένων καθηκόντων αὐτοῦ, ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ μηνύσει οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἐκλογέων τὴν ἀνάκρισιν καὶ βεβαίωσιν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ τμήματι ἀξιοποίνων πράξεων καὶ παραβάσεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

2. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου. ἐνεργεῖ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως ἢ ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ μαρτύρων καὶ διαβιβάζει ὅλας τὰς παραδοθείσας αὐτῷ μηνύσεις καὶ τὰς ἐνεργηθείσας ἀνακρίσεις ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει, κατὰ προτίμησιν, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν καταδίωξιν ὅλων τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀξιοποίνων πράξεων

καὶ παραβάσεων. Ὀφείλει δὲ προσέτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν περὶ παντὸς κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς ἀξιοσημειώτου γεγονότος καὶ ἰδίως περὶ τῶν καταγγελθεισῶν ἢ βεβαιωθεισῶν ἀξιοποίνων πράξεων ἢ παραβάσεων.

Ἔφοροι τῶν ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρον 53.

1. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, διορίζονται ἔφοροι, εἷς ἢ πλείονες, εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

2. Οἱ ἔφοροι δύνανται νὰ ἐξασκήσουν καὶ ἅπαντα τὰ χορηγούμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς δικαιώματα.

3. Οἱ ἔφοροι συγκεντρώνουν τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ διαβιβάζουσι ταύτας διὰ γενικῆς περὶ ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας ἐκθέσεώς των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διορισμὸς τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἐφόρων.

Ἄρθρον 54.

. Οἱ ἔφοροι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, οἱ δὲ ἐκ τῶν πρωτοδικῶν, τῶν παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελέων καὶ παρέδρων, τῶν εἰσηγητῶν, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματέων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν γραμματέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς εἰσαγγελίας αὐτοῦ καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δικαστικῶν γραμματέων, τῶν γραμματέων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' ἐφέταις καὶ πρωτοδίκαις εἰσαγγελιῶν, τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων Εἰρηνοδικείων, τῶν εἰδικῶν πταισματοδικῶν καὶ γραμματέων πταισματοδικείων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, ἐμμίσθων ἢ ἀμίσθων, τῇ προσκλήσει τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, πέμπτοντος εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ψηφοφορίαν πίνακα τῶν ἐν τῷ Κράτει ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ κατάλογον τῶν εἰρημένων δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων.

2. Ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ διορίζονται συγχρόνως ἐκ τῶν αὐτῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀναπληρωταὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἴσοι πρὸς τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ συντρέχουν τοὺς τακτικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἀναπληροῦν αὐτοὺς κωλυομένους.

3. Τῇ προσκλήσει τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὀφείλουν οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι νὰ μεταβαίνουν εἰς οἱονδήποτε ἐκλογικὸν τμῆμα τῆς περιφερείας, ὅπου θὰ ἤθελε παρουσιασθῇ ἀνάγκη.

4. Ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν Ἐφετείων τοποθετοῦνται ὡς ἔφοροι τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τούτων εἷς ἢ πλείονες ἐφέται.

5. Οἱ πρωτοδίκαι, ἀντεισαγγελεῖς καὶ πάρεδροι παρὰ πρωτοδίκαις καὶ γραμματεῖς Ἐφετῶν, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν τοποθετοῦνται ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, τακτικοὶ ἢ ἀναπληρωματικοί, εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς ἕδρας των καί, ὅταν τοῦτο δὲν εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερές, εἰς τὰ τμήματα τῆς περιφερείας τῶν Δικαστηρίων εἰς ἃ ἀνήκουν, οἱ δὲ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς ἕδρας ἢ τῆς περιφερείας των.

6. Πάντες οἱ δικαστικοὶ οὗτοι λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι τότε μόνον δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς ἐκλογικὰ τμήματα, ἐκτὸς τῆς περιφερείας των, ὅταν εἰς μὲν τὴν περιφέρειάν των συνεπληρώθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐξ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς αὐτήν, εἰς ἄλλας δὲ περιφερείας δὲν ἐπήρκεσεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαλλήλων διὰ πάντα τὰ ἐκλογικὰ τμήματα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προτιμῶνται οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐγγυτέρων περιφερειῶν.

7. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν προσημειωθέντων δικαστικῶν λειτουργῶν δὲν ἀρκῇ ἐπὶ γενικῶν ἐκλογῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὁ Ἄρειος Πάγος διορίζει τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ, τοῖς Ἐφετείοις καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους δικηγόρων. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων, τηρουμένου παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

8. Οὐδεὶς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν διορίζεται ἔφορος ἢ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐξ ἧς κατάγεται, ἢ ὅπου ἐνασκεῖ τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἢ ὅπου ἐνασκοῦν πολιτικὰ δικαιώματα ὁ πατὴρ ἢ οἱ ἀδελφοὶ τῆς συζύγου του, ἐκ δὲ τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν ἥτις ὑπάγεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, παρ' ᾧ διατελεῖ.

Μετάβασις ἐφόρων καὶ ἀντιπροσώπων. Ψῆφος αὐτῶν.

Ἄρθρον 55.

1. Οἱ ἔφοροι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν εἰδοποιοῦνται περὶ τοῦ διορισμοῦ των ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως, ὀφείλουν δὲ δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας νὰ ὦσιν ἀφιγμένοι, οἱ μὲν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς περιφερείας, οἱ δὲ εἰς ἃ διωρίσθησαν ἐκλογικὰ τμήματα, εἰδοποιοῦντες ἅμα τῇ ἀρίξει των τὸν εἰσαγγελέα τῆς περιφερείας.

2. Οἱ ἔφοροι τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων καὶ οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι ψηφίζουν εἰς ἃ ἐκλογικὰ τμήματα διωρίσθησαν, τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ὑποψηφίους.

ΤΙΤΛΟΣ Β.

Περὶ τῶν ὑποψηφίων.

Πρότασις ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 56.

1. Οἱ ὑποψήφιοι προτείνονται ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας. Ἡ πρότασις γίνεται ἔγγραφος καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ 12 τοὐλάχιστον ἐκλογέων. Δύνανται ὅμως καὶ αὐτοὶ οἱ ὑποψήφιοι νὰ προτείνωσι τὴν ὑποψηφιότητα αὐτῶν.

2. Εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 71 ὁρισθείσης διὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπιδίδονται, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ παραγγελίαν τῶν ὑποψηφίων ἢ παντὸς ἐκλογέως, προτάσεις ὑποψηφιοτήτων εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

3. Εἰς τὴν πρότασιν προσαρτῶνται α') γραμμάτιον ἐπαρχιακοῦ τινος ταμείου περὶ καταθέσεως δραχμῶν χιλίων δι' ἕνα ἕκαστον τῶν προτεινομένων ὑποψηφίων καὶ β') ἀπόδειξις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4642 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν καταθέσεως.

4. Ἡ ἔλλειψις τῶν δώδεκα ὑπογραφῶν ἐκλογέων ἢ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποψηφίου ἢ τοῦ γραμματίου Ταμείου ἢ τῆς ἀποδείξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καθιστᾷ τὴν πρότασιν ἀπαράδεκτον.

Ἀνακήρυξις ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 57.

Τὴν δεκάτην ἐννάτην ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἀνακηρύττει τοὺς τακτικῶς προταθέντας ὑποψηφίους.

Συνδυασμοὶ καὶ μεμονωμέναι ὑποψηφιότητες.

Ἄρθρον 58.

1. Αἱ ὑποψηφιότητες ὑποβάλλονται εἰς ψηφοφορίαν εἴτε ἐν συνδυασμῷ εἴτε μεμονωμένως.

2. Οἱ συνδυασμοὶ δύνανται νὰ εἶναι εἴτε συνδυασμοὶ κόμματος εἴτε συνδυασμοὶ ἀνεξαρτήτων.

3. Ὡς συνδυασμὸς ἀνεξαρτήτων χαρακτηρίζεται σύνολον ὑποψηφίων συνεργαζομένων δι' ὡρισμένην ἐκλογὴν ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, ἀνεξαρτήτως παντὸς κόμματος.

4. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ πλέον τῆς μιᾶς ὑποψηφιότητος εἰς τὴν αὐτὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

5. Ὁ ὑποψήφιος ὁ συμπεριληφθεὶς εἰς πλείονας συνδυασμοὺς ὀφείλει μέχρι τῆς 16ης πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον εἰς ποῖον συνδυασμὸν ἐπιθυμεῖ νὰ συμπεριληφθῇ. Ἡ δήλωσις ἐπιβεβαιοῦται διὰ ὁριστικῶς νὰ συμπεριληφθῇ. Ἡ δήλωσις ἐπιβεβαιοῦται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Πρόκοστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου, δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ τηλεγραφικῶς. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης δηλώσεως τὸ Πρωτοδικεῖον ἐνεργεῖ κλήρωσιν.

Δήλωσις συνδυασμῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ὁ συνδυασμὸς καταρτίζεται διὰ δηλώσεως γινομένης, προκειμένου μὲν περὶ συνδυασμοῦ κόμματος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος ἢ τῆς διευθυνούσης αὐτὸ ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῶν τυχὸν διορισθέντος ἀντιπροσώπου τοῦ κόμματος, προκειμένου δὲ περὶ συνδυασμοῦ ἀνεξαρτήτων ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὸν συνδυασμὸν ὑποψηφίων. Ἡ δήλωσις αὕτη, ἐὰν πρόκειται περὶ συνδυασμοῦ κόμματος, δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ κόμματος. Ἡ δήλωσις γίνεται εἴτε εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, εἴτε εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις κοινοποιεῖ τὴν δήλωσιν τηλεγραφικῶς εἰς τοὺς ἁρμοδίους Προέδρους Πρωτοδικῶν.

2. Ἡ δήλωσις αὕτη δύναται νὰ ὁρίζῃ, ὅτι ἡ σειρά, καθ' ἣν οἱ ὑποψήφιοι ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ, θὰ ἰσχύῃ τόσον διὰ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 64 καὶ 65 δημοσιεύσεις, ὅσον καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 108, § 3, προτίμησιν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας. Μὴ περιεχομένου τοιούτου ὁρισμοῦ ἐν τῇ δηλώσει, ἡ σειρὰ τῶν ὑποψηφίων ἐν τῷ συνδυασμῷ διὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καθορίζεται διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου.

3. Ἡ ὡς ἄνω δήλωσις ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει δέκα ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας. Ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου δήλωσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ τηλεγραφικῶς.

4. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐπιφέρωνται μεταβολαὶ εἰς τὴν δήλωσιν διὰ δηλώσεως, γινομένης ὡς ἐν § 1 ὁρίζεται, δέκα ἓξ ὥρας τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ψηφοφορίας.

5. Ὁ διορισμὸς ἀντιπροσώπου κόμματος γίνεται δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος ἢ τῆς διευθυνούσης αὐτὸ ἐπιτροπῆς εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, εἴτε πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέα, ὑποχρεούμενον νὰ κοινοποιήσῃ τὸν διορισμὸν εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἀνακήρυξις συνδυασμῶν.

Ἄρθρον 60.

Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας τὸ Πρωτοδικεῖον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἀνακηρύσσει τοὺς δηλωθέντας συνδυασμούς. Ἡ ἀπόφασις ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου συνδυασμοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν ὁνόματα τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου συνδυασμοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Παράτασις προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 61.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος παρατείνωνται αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 56, 58 καὶ 59 προθεσμίαι ἑφάπαξ καθ' ἑκάστην ἐκλογὴν ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁρίζονται ἀναλόγως αἱ ἐν ἄρθροις 57 καὶ 60 ἡμέραι.

2. Ἐὰν, μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 56, § 2, ὁριζομένης προθεσμίας συμβῇ θάνατος τινος τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων, ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἕτερος ὑποψήφιος ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν προτεινάντων τὸν ἀποθανόντα. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀναμηρύσσει τὸν προταθέντα κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως τῆς προτάσεως.

3. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἀπετέλει μέλος συνδυασμοῦ, δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ἐν τούτῳ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59, § 1, ὁριζομένης προθεσμίας. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀναμηρύσσει τὴν δηλωθεῖσαν ἀντικατάστασιν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπεδόθη ἢ περιῆλθεν εἰς τὸν Πρόεδρον ἡ σχετικὴ δήλωσις.

Ὄνομα καὶ ἔμβλημα τῶν κομμάτων.

Ἄρθρον 62.

1. Μετὰ τὴν ἐημοσίευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 71 Διατάγματος δι' οὗ ὁρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὸ βραδύτερον εἴκοσι πέντε πρὸ ταύτης ἡμέρας, ἕκαστον πολιτικὸν κόμμα δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ τῆς διευθυνούσης αὐτὸ ἐπιτροπῆς, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, γνωστοποιεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔμβλημα τοῦ κόμματος ἐνιαῖα καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Τῶν οὕτως ἅπαξ δηλωθέντων ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος δικαιοῦται νὰ ποιῆται ἐφεξῆς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τὸ ἅπαξ ἐπιδὸν τὴν δήλωσιν πολιτικὸν κόμμα.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνακοινοῦν τὰς γενομένας αὐτοῖς δηλώσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὀφείλον ἐν καιρῷ νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τὰ δι' ἕκαστον κόμμα ὁρισθέντα ὄνομα καὶ ἔμβλημα καὶ νὰ μεριμνᾷ περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ μόνων τῶν δικαιούχων.

3. Δήλωσιν ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις δικαιοῦνται νὰ κάμουν καὶ οἱ συνδυασμοὶ ἀνεξαρτήτων, ὑπογραφομένην ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τοῦ συνδυασμοῦ, ὡς καὶ οἱ μεμονωμένοι ὑποψήφιοι ὑπογραφομένην ὑφ' ἑκάστου τούτων.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, ὡς ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος, συμβόλου θρησκευτικῆς λατρείας, τῆς σημαίας τῆς Πατρίδος ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς ἀντικειμένου ἰδιαιτέρας εὐλαβείας.

5. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χρῆσις, ὡς ἐμβλήματος, τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ἀγκύρας ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 63.

1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος ἀποφαίνεται Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναγνωριζούσα δικαιοῦχον τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον καὶ πρότερον κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν ἐποιεῖτο χρῆσιν αὐτῶν.

2. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται εἰς περίπτωσιν διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος ἢ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς αὐτοῦ.

Κοινοποίησις ὀνομάτων ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ διοικητικὴ ἀρχή, εἰς ἣν κοινοποιοῦνται πάραυτα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Πρωτοδικείων αἱ περὶ τῶν ἀνακηρύξεων ἀποφάσεις, γνωστοποιεῖ εἰς ὅλην τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν τὰς ἀνακηρυχθείσας ὑποψηφιότητας διὰ προκηρύξεως περι-

λαμβανούσης τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει στοιχεῖα. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου κόμματος ἀναγράφονται ἐν τῇ προκηρύξει καθ' ἣν σειρὰν ἀναφέρονται ἐν τῇ ἀποφάσει. Ἡ προκήρυξις δημοσιεύεται μέν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, πάντως δὲ τοιχοκολλᾶται εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη, εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, τῇ φροντίδι τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

2. Ἡ ὡς ἄνω γνωστοποίησις καὶ τοιχοκόλλησις πρέπει, ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ μέχρι τῆς πέμπτης τὸ βραδύτερον πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας.

3. Αἱ κατὰ τὰς § § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 61 μεταβολαὶ γνωστοποιοῦνται δι' ἰδίας προκηρύξεως, ἐὰν εἶναι τοῦτο δυνατόν, καὶ δημοσιεύονται διά τινος ἐφημερίδος.

Δημοσίευσις προγράμματος ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 65.

Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ἑκάστης περιφερείας τοῦ ἐκλογικοῦ συλλόγου ἐκθέτουν καὶ δημοσιεύουν εἰς πάντα τὰ χωρία τῆς περιφερείας αὐτῶν, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ψηφοφορίαν, πρόγραμμα ἀναφέρον ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῆς, τὸν τόπον καὶ τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, ὡς ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀντιπρόσωποι καὶ πληρεξούσιοι ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 66.

1. Ἕκαστος συνδυασμὸς κόμματος ἢ ἀνεξαρτήτων ἔχει δικαίωμα νὰ διορίσῃ ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόσωπον καὶ ἕνα ἀναπληρωτὴν τούτου εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμῆμα.

2. Οἱ μεμονωμένοι ὑποψήφιοι ἔχουν ἐπίσης δικαίωμα νὰ διορίσουν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόσωπον καὶ ἕνα ἀναπληρωτὴν δι' ἕκαστον ἐκλογικὸν τμῆμα. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω προτεινομένων ἀντιπροσώπων μεμονωμένων ὑποψηφίων ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ἐνεργεῖ κλήρωσιν μεταξὺ τούτων πρὸς καθορισμὸν τριῶν ἐξ αὐτῶν, οἵτινες καὶ μόνον ἢ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, παραμένουν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας.

3. Περὶ τῶν ἀνωτέρω γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς.

4. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἀναπληρωτῶν των γίνεται δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ συνδυασμοῦ ἢ μεμονωμένου ὑποψηφίου.

5 Πλὴν τῶν ἀντιπροσώπων, ἕκαστος ὑποψήφιος δύναται νὰ διορίσῃ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἕνα πληρεξούσιον, ὅστις νὰ ἐνεργῇ ἀντ' αὐτοῦ τὰ κατὰ τὴν ἐκλογήν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ πολιτικὰ κόμματα δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ διορίζουν ἀνὰ ἕνα πληρεξούσιον εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

Ἄρθρον 67.

Ἀντιπρόσωποι ὑποψηφίων, ἀναπληρωταὶ ὑποψηφίων ἢ κόμματος καὶ πληρεξούσιοι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ διορισθοῦν οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὑπάλληλοι, οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι κοινοτήτων, δημαρχιακοὶ πάρεδροι καὶ πρόεδροι δημοτικῶν συμβουλίων, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, κληρικοὶ ἢ μοναχοί, γυναῖκες καὶ ἀνήλικοι.

Δικαιώματα ὑποψηφίων καὶ ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρον 68.

1. Οἱ ὑποψήφιοι, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ἔχουν δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, νὰ προτείνουν πᾶσαν παρατήρησιν ἢ ἔνστασιν ὡς πρὸς τὴν τάξιν αὐτῆς, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑποψηφίων, νὰ θέτουν τὰς σφραγῖδάς των εἰς τὴν κάλπην, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ νὰ ἐνασκοῦν πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου.

2 Ἡ ἀπουσία ὑποψηφίων τινῶν ἢ καὶ ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν δὲν κωλύει τὰς ἐκλογικὰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 69.

Οἱ ὑποψήφιοι δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν εἰς τὸ τμῆμα, ἐν ᾧ εὑρίσκονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Δήλωσις μὴ ἀποδοχῆς ὑποψηφιότητος.

Ἄρθρον 70.

1. Οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν ὑποψηφιότητά των ὑποψήφιοι ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας μέχρι τῆς δεκάτης ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

2. Ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου.

3. Οἱ μὴ δηλώσαντες ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὴν ὑποψηφιότητά των κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ταῖς § § 1 καὶ 2 θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες ταύτην.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ.

Ψηφοφορία.—Διαλογὴ τῶν ψήφων καὶ ἀνακήρυξις ἐπιτυχόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Καθορισμὸς ἡμέρας ψηφοφορίας.

Προκήρυξις ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 71.

1. Ἡ ἡμέρα τῆς καθ' ὅλον τὸ κράτος συγχρόνου ψηφοφορίας ὁρίζεται διὰ Διατάγματος.

2. Τὸ Διάταγμα δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

3. Διὰ Διατάγματος, δημοσιευομένου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια Διατάγματος, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2.

Ἡμέρα ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 72.

Ἡ ψηφοφορία διαρκεῖ μίαν ἡμέραν μόνον, ἥτις πρέπει νὰ εἶναι Κυριακή, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀνατολῆς καὶ λήγει κατὰ τὴν ὥραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 71 § 3 Διάταγμα μνημονεύει τὰς ὥρας ταύτας.

Ἀπαγόρευσις διαδηλώσεων καὶ παρελάσεων.

Ἄρθρον 73.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 71, §§ 1 καὶ 2, Διατάγματος ἀπαγορεύονται αἱ πολιτικαὶ διαδηλώσεις καὶ αἱ παρελάσεις.

Κλεισιμον δημοσίων κέντρων.

Ἄρθρον 74.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ κέντρα πώλησις ἢ διανομὴ οἱουδήποτε οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν προηγουμένην ταύτης.

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς παραμένουν κεκλεισμένα ὅλα τὰ δημόσια κέντρα. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ ἐστιατόρια καὶ μαγειρεῖα νὰ παραμένουν ἀνοικτὰ μέχρι 4 ἐν ὅλῳ ὡρῶν κατὰ τὰ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν § 2 ἀπαγορεύσεως τὰ καφενεῖα, ἐφόσον χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐστιατόρια ἢ μαγειρεῖα, εἰς

πόλεις καὶ συνοικισμοὺς κάτω τῶν δεκαπέντε χιλιάδων κατοίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προπαρασκευὴ τοῦ καταστήματος τῆς ψηφοφορίας καὶ τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν.

Προετοιμασία αἰθούσης ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 75.

Τὴν πρωΐαν τῆς προτεραίας τῆς ψηφοφορίας ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἕκαστος διὰ τὰ καταστήματα ψηφοφορίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐδρευόντων ἐκλογικῶν τμημάτων, ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ ἵνα ἡ προπαρεσκευασμένη ἢ αἴθουσα τῆς ἐκλογῆς, ὡς καὶ τὰ ἐκλογικὰ εἴδη.

Τράπεζα Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 76.

1. Εἰς ἕκαστον κατάστημα ψηφοφορίας τοποθετεῖται τράπεζα πέριξ τῆς ὁποίας παρακάθηνται ἡ Ἐφορ. Ἐπιτροπή, ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

2. Ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης τῆς Ἐπιτροπῆς τοποθετεῖται ἡ κάλπη καὶ εἰς ὕψος τοιοῦτον, ὥστε τὸ ἐπίπεδον τοῦ καλύμματος τῆς κάλπης νὰ ὑπερέχῃ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τραπέζης.

Κάλπη.

Ἄρθρον 77.

Αἱ κάλπαι κατασκευάζονται τῇ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἢ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐντεταλμένης ἀρχῆς, ἐξ οἱασδήποτε ὕλης καὶ εἰς μέγεθος ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων ἑκάστου τμήματος. Αἱ λεπτομέρειαι καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων

Χῶρος διὰ τοὺς ἐκλογεῖς.

Ἄρθρον 78.

1. Εἰς ἕκαστον κατάστημα ψηφοφορίας καὶ ἐντὸς τοῦ χώρου, ὅπου ἐδρεύει ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, παρασκευάζεται μερίμνῃ τοῦ ἁρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινοτικου Συμβουλίου κατάλληλος ἀποκεχωρισμένος χῶρος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποσυρόμενος ὁ ἐκλογεὺς νὰ δύναται, χωρὶς νὰ εἶναι θεατός, νὰ συμπληρώνῃ τὸ ψηφοδέλτιον καὶ κλείῃ αὐτὸ ἐντὸς τοῦ φακέλλου.. Αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ δεόντως κεχωρισμένον διαμέρισμα, ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῇ τοιοῦτον προχείρως, εἴτε διὰ τῆς παρεμβολῆς ξυλίνου πλαισίου, πεφραγμένου διὰ χονδροῦ χάρτου, εἴτε διὰ τῆς ἀναρτήσεως ἀδιαφανοῦς ὑφάσματος, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον.

3. Ἐντὸς τοῦ κεχωρισμένου χώρου τοποθετεῖται τράπεζα ἐφ' ἧς εὑρίσκεται, τῇ φροντίδι τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των, ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ψηφοδελτίων ὅλων τῶν ἀνακηρυχθέντων συνδυασμῶν καὶ ὑποψηφίων τῆς περιφερείας ὡς καὶ μολυβδοκόνδυλα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐκλογέων. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιβλέπει, ἵνα ὑπάρχῃ ἐν τῇ τραπέζῃ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ψηφοδελτίων.

Ψηφοδέλτια.

Ἄρθρον 79.

1. Τὰ ψηφοδέλτια παρασκευάζονται ἐκ χάρτου λευκοῦ μεμονωμένων ὑποψηφίων.

2. Αἱ διαστάσεις τῶν ψηφοδελτίων ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων

3. Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ψηφοδελτίου συνδυασμοῦ κόμματος σημειοῦται τὸ ἔμβλημα καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὡς ἄνω μέρος τοῦ ψηφοδελτίου θεωρεῖται μία ἐκ τῶν στενωτέρων πλευρῶν αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ψηφοδέλτια τῶν συνδυασμῶν ἀνεξαρτήτων ἢ τῶν μεμονωμένων ὑποψηφίων, ἐφόσον ἔχουν οὗτοι δηλώσει ἔμβλημα.

4. Κάτωθι τοῦ ἐμβλήματος ἀναγράφονται διὰ τοῦ τύπου ἢ τῆς γραφομηχανῆς ἢ τῆς χειρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τοῦ κόμματος, κατὰ σειρὰν καθ' ἣν ἀναγράφονται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου (ἄρθρον 60). Ὁμοίως συντάσσονται καὶ τὰ ψηφοδέλτια τῶν συνδυασμῶν ἀνεξαρτήτων

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἔλλειψις ψηφοδελτίων φερόντων τὸ ἔμβλημα ὡρισμένου συνδυασμοῦ κόμματος ἢ ἀνεξαρτήτων ἢ μεμονωμένων ὑποψηφίων, πιστοποιουμένη ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χρῆσις ψηφοδελτίων ἄνευ ἐμβλήματος.

6. Τὰ ὑπὲρ μεμονωμένου ὑποψηφίου ψηφοδέλτια περιέχουν μόνον τὸ ὄνομα τούτου.

7. Ὄπισθεν τοῦ ψηφοδελτίου δύνανται νὰ ἀναγραφοῦν ἐν συντομίᾳ ὁδηγίαι πρὸς τὸν ἐκλογέα περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ αἱ περιπτώσεις τῆς ἀκυρότητος τοῦ ψηφοδελτίου.

Ἐκλογικοὶ φάκελοι.

Ἄρθρον 80.

1. Οἱ φάκελοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείονται τὰ ψηφοδέλτια, κατασκευάζονται ὁμοιόμορφοι δι' ἅπαν τὸ κράτος μεριμνῃ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ χάρτου λευκοῦ ἀδιαφανοῦς, φέρουσι δὲ ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῶν πλευρᾶς ἔντυπον ἐπιγραφὴν ἢ ἄλλο γνώρισμα.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μεριμνᾷ περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς εἰς τοὺς Νομάρχας ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ φακέλων, οἱ δὲ Νομάρχαι περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὰς κατὰ τόπους Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἀρχάς, αἵτινες ἐφοδιάζουν τὰ εἰς τὰς περιφερείας αὐτῶν ἐκλογικὰ τμήματα διὰ τῶν ἐν ἑκάστῳ τούτων Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Ἐν ἐλλείψει τοιούτων φακέλλων ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, πιστοποιοῦσα τὴν ἔλλειψιν, προμηθεύεται αὐτὴ ὁμοιομόρφους.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων

Παραλαβὴ καταστήματος καὶ ἐκλογικῶν εἰδῶν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 81.

Κατὰ τὴν ὡρισμένην πρὸς ψηφοφορίαν ἡμέραν καὶ μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τὰ μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, διὰ νὰ παραλάβουν παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τὸ κατάστημα, τὴν κάλπην, τοὺς φακέλους καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίπλα καὶ σκεύη, Τούτου γενομένου, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς ἐκλογῆς, ἐκλέγει τὸν συντάκτην τῶν πρακτικῶν αὐτῆς καὶ προβαίνει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς αἰθούσης κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Σφράγισις κάλπης.

Ἄρθρον 82.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἀνοίγεται ἡ κάλπη καὶ ἐξετάζεται ὑπό τε τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐὰν εἶναι κενὴ καὶ μετὰ τοῦτο κλείεται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, δύνανται δὲ καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν νὰ ἐπιθέτουν τὰς σφραγῖδάς των.

Ἄρθρον 83.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 81—82 συντάσσεται πρακτικόν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ ἀντιπροσώπων.